

*image
not
available*

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

HENRICI KEILII.

VOLUMINIS II FASCICVLVS I

PRISCIANI INSTITVTIONVM VOL. I. PAG. 1—288 EX RECENSIONE
MARTINI HERTZII CONTINENS

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

HENRICI KEILII

LIPSIÆ IN AEDIBVS B. G. TEYBNERI.

Diu multorum desiderio efflagitatum est ut grammatici Latini egregio studio atque industria olim ab Helia Putschio editi nova editione repeterentur. Itaque cum Fridericus Lindemannus eam curam in se suscepisset, mox vero vix susceptum opus omisisset, iam maioribus copiis instructi novam grammaticorum Latinorum editionem, quae magis esset ad horum studiorum rationem adcommodata, de integro parare constituimus. Qua in re hoc nobis sequendum proposuimus, ut verba scriptorum non solum e libris manu scriptis accurate conlatis quam maxime emendata exhiberentur sed etiam discrepantia scripturae una cum emendationibus virorum doctorum adnotata commentario critico instruerentur, interpretatione autem rerum nos abstinere. Praeterea singulis voluminibus prolegomena accedent, quibus et ratio, quam in textu verborum recensendo secuti sumus, explicetur et de ipsis scriptoribus deque conditione librorum exponatur. Indicem rerum et scriptorum suum cuique grammatico aut volumini parabimus, communem omnium grammaticorum indicem, quo magis commodo doctorum hominum consulatur, in fine universi operis addituri. Sed ut modicis finibus labor cohiberetur, nunc quidem ad eos tantum auctores, qui vel artes grammaticas composuerunt vel singularibus libellis partem artis

tractaverunt, qui olim a Putschio editi, postea cum ab aliis tum a Vin-
dobonensibus analectorum grammaticorum editoribus aucti sunt, ope-
ram nostram pertinere voluimus: ex his quoque paucos, qui nullam
omnino utilitatem habere videntur, omitemus. Nova autem cura
et consilio, si res ita tulerit, his grammaticis scriptoribus postea et
Festi Nonii Isidori libri, qui minus quam reliqui a communi usu
impediti sunt, et glossariorum Latinorum collectio diu desiderata
addentur. Eos igitur scriptores, quorum nunc editio paratur, ita
disponere visum est, ut his voluminibus distributi se excipiant:

I. Charisius. Diomedes. Excerpta ex libris Charisii et Dio-
medis partim ab aliis edita partim nunc primum e libris
manu scriptis expressa.

II. III. Prisciani institutiones ex recensione Martini Hertzii. Eius-
dem scripta minora.

IV. Probus. Donatus. Commentarii in Donatum qui ferun-
tur Servii Sergii Cledonii Pompeii.

V. Claudius Sacerdos. Palaemon. Asper. Consentius. Pho-
cas. Euty chius. Macrobius. Incertorum auctorum frag-
menta et excerpta grammatica. Arusianus Messus. In-
certorum auctorum libri de differentiis verborum.

VI. Scriptores orthographiae et artis metricae, Velius Longus,
Caper, Agroetius, Terentius Scaurus, Cassiodorus, Beda,
Terentianus Maurus, Marius Victorinus, Plotius, Caesius
Bassus, Atilius Fortunatianus, Rufinus, Servius, Mallius
Theodorus; incertorum auctorum fragmenta.

GRAMMATICI LATINI

EX RECENSIONE

HENRICI KEILII

VOL. II

PRISCIANI

INSTITVTIONVM GRAMMATICARVM LIBRI I — XII

EX RECENSIONE

MARTINI HERTZII

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

A. MDCCCLV

P
-15

PRISCIANI

GRAMMATICI CAESARIENSIS

INSTITVTIONVM GRAMMATICARVM

LIBRI XVIII

EX RECENSIONE

MARTINI HERTZII

VOL. I

LIBROS I—XII CONTINENS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVNERI

A. MDCCCLV

THE
JOURNAL
OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

AVGVSTO BOECKHIO

SACRVM

PRAEFATIO

Prisciani Caesariensis Mauri¹ aetas eo definitur, quod de laude Anastasii imperatoris anno fere p. C. n. 512² carmen composuit. et potuit certe ad eandem aetatem spectare Cassiodorus, qui, cum 'ad amantissimos orthographos discutiendos anno aetatis nonagesimo tertio'³, anno igitur fere 560⁴, pervenisset, iis de orthographia praeceptis, quae ex Prisciano excerptis, haec praefixit: 'ex Prisciano grammatico, qui nostro tempore Constantinopoli Romae doctor fuit, de libro ipsius ista collecta sunt'⁵. neque per se his obstat, quod Iustiniani temporibus 'apud Constantinopolim' eum 'grammaticae artis profunda rimatum esse' narrat Paulus Diaconus⁶. vereor tamen, ne haec sententia non nisi illo Cassiodori loco nitatur, cum uno Dionysio Exiguo interposito ipsi Cassiodoro Priscianum ibi Paulus adiungat. ceterum partim ipsum partim auctores ex ipso oriundos, ut alii ex aliis deinceps pendeant, secuti sunt adiecta passim accuratioris temporis nota, quam nullius momenti esse patet, fontes rerum Germanicarum: Ekkehardus in chronico et Virceburgensi et universali⁷ atque Sigebertus⁸, historia regum Franc. mo-

1 v. Niebuhrium in praef. corp. script. hist. Byzant. tom. I p. XXXIV   2 cf. Endlicheri ad huius carm. v. 280 sqq. annotationem p. 75 ed. suae   3 Cassiod. de orthograph. p. 227^{7/8} P.   4 cf. Mansonis Geschichte des Ost-Gothischen Reiches in Italien p. 332 sqq.   5 Cassiod. l. l. p. 2318 P.   6 de gestis Longobard. I 25. ita rem sese habere constaret, si affirmari posset, quod nonnulli contendunt, Iulianum consulem ac patricium, quo suatore institutionum grammaticarum libros Priscianus edidit cuique eos dedicavit, epitomes novellarum Iustinianearum Latinae circa annum 556 concinnatae (cf. Bienerum Geschichte der Novellen Justinians Berol. 1824 p. 74 sq.) esse auctorem. at is si summas dignitates amplius triginta annis ante (v. infra) obtinuisset, haud ita nude 'vir eloquentissimus, antecessor civitatis Constantinopolitanae' in libris mss. nominaretur. qua vix certior videtur altera vv. dd. coniectura, eum Symmachum, cui opuscula de figuris numerorum et de nummis vel ponderibus, de Terentii metris et de praexercitaminibus rhetoricis in corpus aliquod redacta inscripsit Priscianus, fuisse consulem a. 485   7 monum. Germ. hist. ed. Pertzins scriptor. tom. VI p. 24, 32 (Iustiniani anno 20); 140, 17; 143, 24   8 ibid. 315, 53 (a. 528)

nast. S. Dionysii⁹, auctarium et Mellicense¹⁰ et Garstense¹¹, annales et Leodienses¹² et Admuntenses¹³ et S. Rudberti Salisburgenses¹⁴.

Omnibus vero his testibus haud maior auctoritas tribuenda est quam vel subscriptioni interpolatae codicis cuiusdam Leidensis¹⁵, quae Priscianum narrat obisse die kl Oct̃b indictione V Olybrio consule, vel Aldhelmi in epistula ad Acircium hariolationi¹⁶, quae Osanni de Prisciani aetate disputationem¹⁷ irritam reddidit. quamvis enim subscriptionis ipsius partem aliquam addat Aldhelmus¹⁸, tamen numquam, opinor, confectus est codex ille XVIII grammaticae Prisciani voluminum, quae 'propriis palmarum digitulis calce tenus digesta' descripsisse fertur Theodosius, imperator ille calligraphus, anno scilicet 450 mortuus. Theodori nimirum nomen Aldhelmo fraudi fuisse olim exposui¹⁹ idque et Bernhardii²⁰ et Iahnii²¹ assensu comprobatum est.

Fl. enim Theodorum Dionysii²² v. d. memorialem sacri scrinii epistularum et adiutorem v. m. quaestoris s. palatii manu sua in urbe Roma Constantinopoli Prisciani doctoris sui artem grammaticam per annos 526 et 527 descripsisse, docent subscriptiones codicibus Prisciani vetustioribus plerisque ad calcem librorum V. VIII. XII. XIII. XVI. XVII, uni alterive in ipso quoque initio additae²³,

9 ibid. IX 396, 16 10 ibid. 536, 32 (a. 536) 11 ibid. 563, 3 (a. 535) 12 ibid. IV 10 (a. 533) 13 ibid. IX 571, 14 (a. 535) 14 ibid. 767, 5 (a. 535) 15 cod. Lat. Voss. F 36 v. Lindemanni ad Prisciani opp. min. praef. p. XV O. Iahnium *Berichte der sächs. Gesellschaft der Wissensch. ph. hist. Cl. a. 1851 p. 359* cf. infra ann. 23 16 auct. class. ed. Maius V 598 Aldhelmi opp. p. 328 sq. ed. Giles. 17 *Beiträge zur Griech. u. Röm. Literaturgesch. II 147* sqq. 18 'ego' inquit 'Theodosius totius orbis imperator inter curas palatii hoc volumen propria manu descripsi' etc. 19 *Monatsberichte der preuss. Akademie der Wissensch. 1847, 417* ein philolog. klin. Streifzug Berol. 1849 p. 22 sq.

20 *Grundriss d. röm. Literatur ann. 592 p. 671* ed. alt. 21 l. l. p. 358 sq. 22 Dionysium ? v. Iahnium l. l. p. 357 23 in vetustissimis, quae nunc supersunt, exemplaribus hanc inscriptionem non inveni. ex cod. Hamburgensi, quem ad saec. XI vel XIII refert Petersenius *Gesch. der Hamburger Stadtbibliothek 1838 p. 206*, eam affert Fabricius *bibl. Lat. III 398* ed. Ern.; equidem eam vidi in cod. Turicensi C 37/280 saec., ut videtur, XI (cf. ann. 68. 110) et in cod. bibl. publ. Leid. Lat. 92, cuius saltem initium ad saec. pertinet XII. in illo sic legitur: 'incipit ars p̃sciani .u. eloquentissimi gr̃amatici caesariensis feliciter scripsi ego theodorus dionisii ũ. d. memorialis sacri scrinii eptarũ et adiutor ũ. m. questoris in urbe roma constantinopoli die kl. octobris indiċ. V olíbrio ũ. c̃', in hoc: 'incipit ars prisciani eloquentissimi gramatici cesariensis scripsi ego theodorus dionisii ũ. d. memorialis sacri scrinii eptarũ et adiutor u. m. questoris in urbe romana constantinopoli die kl.

oct̃b. indiċ. V. olíbrio const. a b c d e f g h ꝥ ceta'. uterque igitur parum differt ab Hamburgensi, nisi quod hic addit distichon, quod saepius alibi reperitur:

Me legat antiquas qui vult proferre loquelas;

Qui me non sequitur, vult sine lege loqui.

patet, ex ipso hoc titulo conflictam esse subscriptionem cod. Vossiani, quam supra commemoravi

quas post alios²⁴ ediderunt et enarraverunt Osannus²⁵ et Lerschius²⁶, plenissime atque accuratissime Iahnus²⁷.

Studiorum in Priscianum collatorum et auctoritatis, qua statim usus est, testem praeter Theodorum et Cassiodorum tertium proderet licet Eutychem sive Eutychium, qui summis eum extollens laudibus discipulum eius se esse profitetur art. de verb. I 1, 8²⁸.

Exemplar autem ex Theodori archetypo descriptum Aldhelmi († 709) aetate in Britanniam devenisse, non est quod miremur: vivebant enim ibi tum studia alibi fere intermortua, ut bibliothecae haud paucae libris Roma potissimum arcessitis compositae per saeculum septimum existerent²⁹. vix igitur addendum est, nec Bedam († 735) caruisse notitia Prisciani, quem in libro de orthographia bis nominatim antestatur³⁰, nec Alcuinum³¹, sub tempus mortis Bedae et ipsum in Britannia natum, et edoctum et postea docentem Eboraci, cuius bibliotheca secundum ipsius testimonium³² continebat praeter alia:

Quid Maro Virgilius, Statius, Lucanus et auctor
 Artis grammaticae vel quid scripsere magistri:
 Quid Probus atque Phocas, Donatus Priscianusve,
 Servius, Eutychius, Pompeius, Comminianus.

nec iuvat singula lectionis Priscianae per hanc et per proximam aetatem vestigia passim sparsa anxie colligere - verbo igitur sufficiat indicasse a Dungalo, de quo infra iterum dicendum erit³³, et ab Agobardo³⁴ singulos eius locos commemorari; id enim potius spectamus, ut indagemus, quomodo haec studia continuo quodam vinculo inter se coniuncta in ipsos libros nostros manuscriptos radices egerint. magis propterea oculos nostros in se vertit Hrabanus

24 v. Iahnium l. I. p. 355   25 l. I. p. 147 sqq.   26 Museum des Rheinisch-Westphäl. Schulmänner-Vereins III 1845, 265 sqq. in commentatione: Römische Diorthosen vom ersten Jahrhundert vor Chr. bis zum sechsten nach Chr. p. 229 — 274   27 l. I. p. 355 sqq. in comm.: über die Subscriptionen in den Hss. röm. Classiker p. 327 — 372. similem ab eodem Theodoro operam navatam esse Boethio ibidem adnotatum est p. 354 sq.   28 p. 2154 P. cf. Osannum l. I. p. 162 sqq.   29 v. modo Heerenium Gesch. d. class. Litt. im Mittelalter I 100 sq. Frid. Monium de libris palimpsestis tam Latinis quam Graecis Carlsruhae 1855 p. 22 sq. coll. p. 9   30 p. 2347. 2350 P., unde sua hausit Alcuinus de orthographia II 311 et 312 opp. ed. Froben.   31 v. Alcuini grammat. p. 2088. 2106. 2111 P. (II 272. 281. 284 opp. ed. Froben.) cf. ann. praeced.   32 de pontiff. et sanctis eccl. Eborac. v. 1553 sqq. (II 257 opp. ed. Froben.)   33 Dungalus floruit circa annum 823 v. Muratorium antiq. Ital. III 815 sqq. 824 sq. Baehrium Gesch. der röm. Literatur im karoling. Zeitalter p. 372 sq. quemque laudat Tiraboschium; quorum rationes frustra evertere conatur Peyronus de bibl. Bobiens. p. X. Priscianum laudat in libro responsum contra Claudium Taurinensem episcopum (bibl. max. patr. Lugd. XIV 206 cf. Prisc. lib. VIII § 37) ipsumque Prisciani codices possedissee memoriae prodium est v. Muratorium l. I. p. 821 sq. et infra p. XVII   34 Agobardus († 840) contra obiectiones Fredegisi in bibl. max. patr. XIV 276 cf. Prisciani ad Iulianum ep. § 3

Maurus, qui Alcuini olim disciplina Turonensi usus³⁵ tanti Priscianum fecit, ut ex eo potissimum suos de arte grammatica libros duos exciperet, quibus in editione operum Hrabani Coloniensi vel titulus praefigitur: 'excerptio Hrabani Mauri de arte grammatica Prisciani'³⁶. haud igitur mirum, quod diligentem huic scriptori operam impendit Servatus Lupus, abbas Ferrariensis (natus circa annum 805, † non multo post annum 862)³⁷, qui ut a Hrabano cridetur, Fuldae olim commoratus erat. quem doctrina Priscianea penitus imbutum fuisse demonstrant eius epistolae ad Adalgardum et ad Altuinum monachum datae³⁸, quibus ad quaestiones grammaticas et prosodicas ab amicis ipsi propositas Prisciani auctoritate ubivis fere adscita atque ipsis eius verbis allatis respondet. facile igitur fieri potuit, ut ipse, rei grammaticae et studiosus et satis peritus et in aliorum quoque grammaticorum operibus versatus³⁹, contextui eius operam navaret.

Hunc igitur Lupum arbitror designari ab accurato 1) codicis bibliothecae imp. Parisinae 7496 (R), qui et ipse ad saeculum nonum pertinet, emendatore aequali (r) ad lib. VI § 77. qui cum persaepe deleat glossemata iam tum inter ipsa Prisciani verba illata, alibi etiam inter lineas, 'magistri glosa'⁴⁰, 'vetere glosa'⁴¹ usus, interpretamenta addit, veluti l. commemorato verbis 'quomodo figuras et colores' superscribit: 'ideas ⁊ formas q̄ imprudentia mente diuina cōstitit̄ quā instar corpora firmarentur'. eadem tamen deinceps lineolis subductis notat, addens: 'sed lupus de suo istā glosam deleuit'. satis igitur est credibile, ad ipsum Lupum pertinuisse illum, quem saepius hic emendator excitat, librum 'vetustum'⁴². ipse vero ille codex, membranaceus, formae quadratae, foliorum 249, post Prisciani artis grammaticae libros XVIII continet eiusdem de figuris numerorum, de metris fabularum Terentii, de praexercitaminibus rhetoricis libellos, tum Rufini Antiochensis opuscula metrica, carmen denique de ponderibus et mensuris ἀνέπα-

• 35 v. Kuistmannum Hrabanus Magnentius Maurus p. 36 sqq. 36 Hrabani Mauri opp. ed. G. Colvenerius Colon. Agripp. tom. I a. 1627 fol. p. 28. Priscianis, ex quibus fere solis liber prior compositus est, passim ibi immixta inveniuntur alia. libri alterius caput primum 'de vi ac varia potestate metrorum' ad verbum ex Diomedis libro III desumptum est inserto fragmento Suetoniano ex Isid. origg. VIII 7, l. 2 petito. sequuntur deinde glossae verborum in Donatum maiorem etc. 37 v. hist. litt. de la France V 255 sqq. 38 ep. VIII et ep. XXXIV in B. Servati Lupi opp. ed Baluzius p. 26 sqq. 69 sqq. ed. alt. Antwerpiae 1710. laudat Lupus Priscianum vel in opere quodam theologico, collectaneo de tribus quaestionibus, l. l. p. 235 39 veluti Caprum affert ep. XX p. 41. Donatum ep. V p. 22, Douati in Terentium commentum Roma a Benedicto papa expetit ep. CIII p. 155 etc. 40 v. lib. XIII § 2 41 sic ad 'cuspis' lib. VI § 66 add. 'vetus glosa summitas lanceae' 42 cf. lib. XIII § 25 XIII 21. 37. 'alter' commemoratur lib. I § 50, plerumque var. lect. r indicat nota 'At' vel 'At ^M', interdum etiam nota ^Λ v. lib. X § 28. 38 XI 2

lov⁴³. in margine superiore fol. 211 v literis fere deterisis, ut non audeam affirmare, ipsum emendatorem supra commemoratum ea addidisse, quamvis mihi quidem ita visum sit, leguntur haec: 'Teotbt' monachus scripsit et superscripsit non fecit bene'. utrumque exemplar et scriptoris et emendatoris ex Theodoriana recensione profectum esse, docent subscriptiones. pleraque menda, quae corrector, homo diligens ac sollers, emendavit, primae manus negligentiae tribuenda sunt, quamquam non dubito, quin aliquotiens ex codice suo vetusto vitia ex ipso prioris scriptoris archetypo translata emendarit; ab arbitraria tamen correctione se fere abstinuit. variarum lectionum ab eo additarum in scriptore iam tum per scholas multifariam lectitatio, correcto, glossis instructo non semper eadem auctoritas: in universum tamen libro *Rr* recensione Theodoriana limpidiorem fontem inveni nullum, vetustiore uno tantum per exiguum operis partem uti mihi licuit.

Nam spes, quam Pertzio, viro illustrissimo, indice olim conceperam⁴⁴, fore ut inter grammaticorum Latinorum opera literis Mervigicis saeculo septimo scripta, quae bibliotheca monasterii S. Pauli in Carinthia custodit⁴⁵, inveniretur Priscianus, ea ad irritum redacta est, cum viro excellentissimo Prokeschio ab Osten, qui tum temporis legati Austriaci apud Borussorum regem vices obtinebat, sese interponente, codex eius bibliothecae, ut certe affirmabant monachi, Prisciani unus solus ad me delatus est saeculo duodecimo conscriptus, qui post opus aliquod liturgicum continebat libri septimi decimi artis Prisciani partem priorem satis vitiose scriptam⁴⁶.

Libri porro octavi fragmenta palimpsesta, quae inveniuntur sub foliis aliquot codicis 141 bibliothecae schol. med. Montepessulanae saec. VIII rescriptis⁴⁷, ipso codice, ut videtur, haud multo vetustiora, diligentius examinare mihi non licuit, per ferias bibliothecae autumnales a medico satis moroso, qui his thesauris praepositus est, non sine aliqua difficultate ad id admisso, ut festinanter codices nonnullos inspicerem.

Vsus vero sum frustulis Parisinis saeculo octavo scriptis, quae continet notabilis ille et spectatus 2) bibl. imp. Parisinae codex 7530, olim Tellerianus (*P*), edito inde carmine de figuris et sche-

43 cf. catalogus codd. mss. bibl. reg. part. III tom. IV p. 306. vv. II. locorum aliquot Graecorum a Prisciano citatorum ex hoc cod. edidit Theodorus Presselinus *Revue de philologie* I 1845, 145 — 158 44 *Monatsberichte* I. ann. 19 I. p. 419 45 v. Pertzium *Archiv für ältere deutsche Geschichtskunde* III 78 cf. *analecta grammat.* ed. ab Eichenfeld et Endlicher p. XXIII sq. 510 sqq. 46 [ipsas has plagulas corrigenti afferebatur epistola Fridegari Monii me certiores facientis, se in illo monasterio vidisse codicem, saec. VIII Ice scriptum, quem inter 'tractatus diversos antiquorum grammaticorum' Priscianea quoque continere arbitrarer. at postquam librum a Monio indicatum liberalissime petenti mihi transmisit Ferdinandus Steinergerus, monasterii eius abbas reverendissimus, statim vidi, hanc spem iterum esse abiiciendam. de ipso codice alias agendi locus erit] 47 cf. Libcius *Journal des savans* 1812 m. Jan. p. 42 *Catalogue général des manuscrits des bibliothèques des départemens* I 337 sq. Keilius *Monatsberichte der preuss. Akademie* 1852, 159 sq.

matibus atque anecdoto de notis inprimis clarus ⁴⁸. legitur ibi a pag. 84 extr. — pag. 99 med. liber tertius ac deinde particula libri II (§ 22—26 init.), fol. 112r — fol. 117r ⁴⁹ inter excerpta ex Charisio et ex Diomede deprompta pars libri XVIII (§ 55—126). haec ἀποσπασμάτια sequuntur textum a codice *R* et reliquis eiusdem familiae libris haud longe recedentem atque, quamquam singularia quaedam continet, ex eodem certe communi omnium, quotquot inspexi, librorum fonte, exemplari a Flavio Theodoro confecto, derivandum, ita tamen, ut codex eorum archetypus glossis et additamentis minus inquinatus fuisse videatur. nam saepe quidem is, qui fragmenta ista compegit, cum ipsius Prisciani verba tum locos scriptorum ab eo allatos vel omisit vel in brevius contraxit, ut saepe anceps haereat iudicium, utrum singula ob ipsum hoc brevitatis studium eiecerit sedulus ille magister an in codice suo non invenerit: aliquotiens tamen mihi visus sum hoc alterum satis tuto posse affirmare, veluti p. 57, 9; 83, 22; 85, 1; 86, 24; 90, 4. vel additamentum genuinum servavit hic liber p. 57, 23; certam econtra interpolationis speciem et ipse praebet p. 87, 12 sq. et p. 94, 1, quo loco eadem eaque emendatiora addita sunt in 3) codice Bambergensi.

Huius codicis (*B*) lectionum specimen ab Antonio Linsmayero diligenter confectum ante aliquot annos mecum communicavit Carolus Halmius; totum vero librum ut ipse conferre potuerim, id Rau-meri, viri excellentissimi, ministri regii, comitati debeo, qua et hunc et Monacensem aetate proxima ad me transmittendos curavit. codex vero hic Bambergensis inter libros a me collatos proximum post *R* locum obtinet, ut aliquotiens vel solus genuinam scripturam servarit. est bibliothecae publ. olim bibl. eccl. cathedralis, Bamberg., signatus M. IV 12, membranaceus, formae maximae, foliorum 187, saeculo nono conscriptus ⁵⁰. fol. 1—182r continent Prisciani instit. gramm. lib. I—XVI, ut tamen uno quaternione deficiente incipiat demum a verbis ‘ὅν corripientes’ lib. I § 36; de aliis quibusdam lacunis cf. adnotationes ad lib. II § 38 IIII 2 VI 27 extr. VII 43. fol. 23v m. saec. ut videtur XI ad marginem ascriptum est: ‘IVBOLDVS. Vogo. Hicco. Rudgerus. & luizo. Adelg.’ extrema folia praebent tractatum quandam de schematibus, de tropis, de metaplasmo imperfectum: singula ibi secundum Donatum exposita inveni, additis exemplis ex sacra scriptura petitis.

Priscianus vero ‘Romanae lumen facundiae’, ‘communis hominum praeceptor’ ⁵¹, ‘Latinae eloquentiae decus’ ⁵², totiens per omne me-

⁴⁸ de vario eius argumento cf. H. Keilium in anecd. Paris. rhet. ed. Fr. A. Ecksteinus p. III sqq. ⁴⁹ per alteram codicis partem paginae, per alteram folia numeri signata sunt ⁵⁰ cf. laeckii vollst. Beschreibung der öffentl. Bibliothek zu Bamberg I p. LII et p. 130 n. 1033 ⁵¹ Eutyechius I. ann. 281. ⁵² Alcuinus grammat. p. 2106 P.

dium aevum descriptus est, ut nulla fere 'bibliothecula' eo aut olim caruerit aut nunc careat. pro certo equidem affirmarim, in universis Europae librariis institutionum grammaticarum ad mille codices servari. quorum quidem libros XVIII omnes pauci complectuntur, libros postremos duos XVII et XVIII 'de constructione' sive 'Priscianum minorem' itidem satis pauci, libros sedecim primores 'de octo partibus orationis' sive 'Priscianum maiorem' plerique. ipsa vero hac codicum mss. copia effectum est, ut cuivis fere scriptori complures codices ad manum essent atque ut singuli et ab ipsis antiquariis et a doctoribus umbratilibus magistellisque scholasticis variis lectionibus, interpretamentis, additamentis instruerentur. singulorum inde codicum originem et nexum persequi non licet.

Ex omnium tamen ceterorum librorum farragine emergunt nonnulli, qui ad recensionem quandam singularem et ipsam ex communi Theodoriani exemplaris fonte profectam a monachis 'Scotis'⁵³ sive Hibernicis descripti sunt.

Trium vero huius recensionis veterum, quae mihi innotuerunt, exemplarium⁵⁴, saeculo nono meo quidem iudicio conscriptorum omnium, 4) unum (L) nunc Lugduni Batavorum adservatum in bibliotheca universitatis publica, cod. Lat. 67 fol.⁵⁵, membranaceus foliorum 219, ex Germania eo translatus. nam d. 3 m. Aprilis a. 1583 nomen suum ei inscripsit 'Lazarus Schönerus, scholae Corbachiensis in comitatu Walticeensi rector.' tum Iani Gruteri fuit, cuius manu haec addita sunt: 'Iani Gruteri est. Helias Putschius habuit hunc librum commodato sed negligentius eo usus est ob scripturae difficultatem. infinita enim emendatius hinc edi potuissent.' incipit codex a Prisciani interpretatione periegesis Dionysii anepigrapha, omissis primis quinque versibus, cui fol. 7v subscriptum est: 'finit periegesis Prisciani.

Dubthac^b hos uersus transcripsit tempore paruo

Indulge lector q̄ male scripta uides.

tertio idūs apriles	tribus degitis
tertio anno decenno cicli	tribus instrumentis
tertio die añ pascha	penna membrano
tertia decima luna incipiente	atramento "trice
tertia hora post meridiem	trinitate auxilia'.

quae si ad ipsum nostrum codicem et ad saeculum nonum spectant, anno p. C. n. 838 hunc librum assignare videntur secundum calculum a Ferdinando Piperio, viro eruditissimo, meo rogatu institutum. fol. 8 glossas aliquot rhetoricas Graeco-Latinas et disputa-

⁵³ de nomine Scotorum cf. quae conguessit Zappertus l. ann. 75 l. p. 100 sqq.

⁵⁴ [quibus quartum accessurum esse cod. S. Pauli nuper credebam. at v. ann. 46] ⁵⁵ catalogus librorum tam impressorum quam mss. bibl. univ. Lugd. Bat. 1716 fol. p. 328

tionem de Priscianea vocis definitione continet, ab alia manu additas. fol. 9r incipiunt Prisciani artis grammaticae libri XVIII, variis manibus conscripti. nulla tamen lacuna inter scribendum relicta omissa est libri duodevigesimi pars satis ampla eaque Graecis maxime referta a voce. *ὅμῶς εὐεργετεῖν* § 164 usque ad 'aliquid facere' § 296. minores defectus notati sunt lib. III § 38 V 56 XVI 15 XVII 159. exemplaris Theodoriani duo hic liber continet vestigia satis deterasa in voce. 'praeceptoris mei' et 'doctoris mei', quorum illa libri VIII, haec libri XIII subscriptio servavit. in fine m. recentiore saeculi XII adnexus est Prisciani de declinatione nominum libellus adiectis scholiis, ex quibus haec delibare placet: 'Prisciani proprium nomen est auctoris huius libri. Grammatici nomen est officii. Cesariensis dicitur a caesarea cappadociae regionis. Tres sunt Caesaree ex nomine Caesaris dictae. uidelicet una est palestinae. regionis. Alia philippi quam aedificauit ipse philippus suoque nomine et imperatoris imposuit ei nom. ut caesarea philippi; Tercia capadociae de qua iste dicitur cesariensis unde oriundus fuit et ibi multo tempore docuit. Postea ut quidam asserunt romae fuit. Vel secundum iohannem scottum cerariensis (*i. Caesariensis*) ideo dicitur propter dignitatem id est regalis.' talia atque his similia in aliis etiam libris passim leguntur.

5) Alterum horum exemplarium est codex bibliothecae Carolinuhensis 223 (A) membr., foliorum formae maximae 103⁶⁶, institutionum gramm. lib. I—XVI complectens. Theodoriani exempli memoria ad calcem lib. XII et XIII suscitatur. ex monasterio Reichenauiensi codicem ortum esse, demonstrat titulus 'lib. Augie maioris'. cuius bibliothecae extat catalogus anno Ludovici imperatoris octavo, p. C. n. 822, confectus⁵⁷. duorum tamen qui ibi laudantur⁵⁸ 'de libris Prisciani' codicum institutiones continentium alter 'de litera de syllaba et de octo partibus orationis lib. XVI et de constructione lib. V (*i. II*) in cod. I', alter eosdem libros adiecto Pompeii in Donatum tractatu exhibebat. ad horum alterutrum pertinet fortasse Klockii ad Livium VII 3, 7 adnotatio, qui narrat apud Priscianum lib. V § 9 in 'Augiae vetustissimo ms.' 'nurano' legi pro 'Ruscino'. noster enim liber, qui, cum in fine mutilus non sit, ab illis certe diversus est, eo l. praebet 'nuscino'. crederem potius eum esse 'Prisciani de arte gramm. lib. I, quem Vragrat presbyter dedit'⁵⁹, Erleboldo abbate (a. 823—835) scriptum, nisi ibi potius unus ex duodeviginti artis gramm. libris quam unus codex sedecim librorum

56 cf. Zeussii grammaticam Celticam I p. XXXII sq.; scripturae specimen accurate depictum extat apud Silvestrium paléographie universelle tom. IV Paris, 1841 fol. tab. 10 57 ap. Neugartium episcopatus Constantiensis Alemanicus p. I t. I typis S. Blasii 1803 4. p. 536 sqq. 58 l. I. p. 542 sq. 59 l. I. p. 545

designari videretur. at circa idem fere tempus ex uno fortasse alterove illorum codicum liber noster descriptus est. adfuerunt autem sive ipsius sive archetypi eius librario duo exemplaria, quorum alterum Romanum fuisse docent adnotationes ad lib. I § 2. 7 II 35. quod per se mirum non est, cum Scotos Romam saepe peregrinatos esse librosque inde asportasse constet. at nunc Romae tam reverendae vetustatis librum frustra quaesivi. omnium enim qui ibi servantur Prisciani codicum saeculo decimo, cui assignandus est Vaticanus 1480, vetustiore inveni nullum. at non patebat illo tempore bibliotheca Barberiniana, ubi 'vetustissimus' Prisciani codex dicebatur adservari⁶⁰. sed ne hunc⁶¹ quidem saeculum decimum excedere, postquam doctis bibliotheca illa reclusa est edoctus sum a Bethmanno, Brunnio, Ribbeckio, qui mea gratia eum inspexerunt.

Codices aliquot Sangallenses, qui anno 925, ut ab Hungarorum incursionibus servarentur, Reichenaviam delati erant, redditos non esse, narrat Ekkehardus⁶². ad hos libros Caroliruhensem nostrum pertinere, demonstrari nequit. at 6) in bibliotheca conventus Sangallensis tertium exemplar eiusdem recensionis extat, signatum numero 904 (G), membr., paginarum formae maximae 249. amplectitur Priscianum maiorem et minoris initium usque ad voc. 'naturaliter' § 67 p. 1068 P.⁶³ Theodori memoriam servat in subscriptionibus libri VIII et, ipso Theodori nomine addito, libri XII⁶⁴. variorum qui eum conscripserunt librariorum unius nomen ascribitur in margine superiore pag. 157 a scriba illum excipiente: 'huc usque caluus patricius depinxit'. alterius librarii nomen coll. codicis pag. 194. 207 Zeussio fuisse videtur Dongus sive Donngus. ad hunc codicem et ipsum conscribendum duo exemplaria usurpata esse docet nota, quae pag. 89 legitur: 'I .i. in alia editione', quae ad additamentum libro V assutum videtur pertinere⁶⁵, eademque nota I^a etiam alibi in variis lectionibus adferendis adhibetur, veluti I 233. 513 II 21. 25 Kr. ipsum autem codicem nostrum non sine veri specie eum

60 Blumii bibliotheca librorum mss. Italica p. 153: '1666. 1667, Prisciani grammatica. fol. cod. vetustissimus'. sunt autem libri duo, quorum hic ad saeculum XII pertinet 61 codicem 1666, nunc num. 97 signatum 62 Ekkehardi casus S. Galli ap. Pertizium monum. Germ. hist. II 105 63 de hoc libro accurate egit Zeussius l. I. l. p. XIII sqq. cf. etiam F. Kellerum Mittheilungen der antiquar. Gesellschaft zu Zürich VII 81 sq. addito scripturae specimine tab. XI n. 2 64 libri XIII subscriptio deest 65 in fine libri V pagina dimidia abscissa est, p. 88 col. b et p. 89 col. a continens. in ima paginae 88 col. a et p. 89 col. b legitur encomium Guntarii episcopi. in ima pag. 89 addita est illa nota, quae, cum p. 90 ab ipsa lib. VI praefatione incipiat, ut ipsi Prisciani textui nihil desit, mihi videtur indicare, in parte folii amissa illud additamentum ex alio quodam libro adiectum fuisse

esse censet Kellerus ⁶⁶, quem inter libros ab abbate Grimoldo cum adiutorio Hartmoti praepositi sui per annos triginta et unum Ludovici Germanici et Caroli Crassi temporibus patratos laudat cod. S. Gall. 267 p. 27: 'grammatica Prisciani vol I' ⁶⁷. ipso enim hoc Grimoldo abbate Marcus, episcopus Scotus, eiusque nepos Moengalus Roma redeuntes monasterium Sangallense adisse ibique consedissee narrantur. pertinuerit igitur liber noster ad libros Marci, quos monasterio ab ipso donatos esse refert Ekkehardus ⁶⁸.

Hi tres codices *GLK* ita inter se conspirant, ut pateat, eos ex eodem fonte ductos esse, ita inter se dissentiunt, ut alius ex alio descriptus esse nequeat. *G* tamen et *L* artiore propinquitate coniuncti sunt, *K* ad alterius familiae codd. propius saepe accedit. insunt tamen recensionibus huic Scotticae hic illic genuinae doctrinae vestigia (v. modo lib. I § 7), saepe tamen communem exemplaris Theodoriani fontem, ex quo hos etiam libros manasse docent subscriptiones supra laudatae, relinquit. a Scottis vero scriptos esse hos libros demonstrant nomina scriptorum in *GL* commemorata, genus scripturae, glossae denique et interpretamenta Irica, quae iis ascripta sunt, ita tamen, ut Sangallensis copia eorum reliquos longe superaret ⁶⁹. tales libros etiam in ditissima monasterii Bobiensis a Columbano Hiberno conditi bibliotheca servatos fuisse constat ⁷⁰, quos 'pro va-

66 l. l. p. 82 67 cf. Ratperti casus S. Galli ap. Pertizium monum. Germ. hist. II 70 68 Ekkehardi casus S. Galli ap. Pertizium l. l. p. 78. certe cod. noster non is est, in fine mutilatus, qui in catalogo bibl. Sangallensis saec. VIII (cod. 728 p. 20) sic describitur:

'Libri prisciani de octo partibus XVI

Item eiusdem de constructione partium orationis libri II

Item ad Simachum de figuris numerorum liber. haec omnia in vol. I'.

ac similiter inde in cod. 267 p. 22: 'libri grammaticae artis XVI' etc. haec enim Weidmanni (Gesch. d. Bibliothek von S. Gallen p. 394 n. 548) sententia eo refutatur, recte adnotante Zeussio l. l. p. XIX, quod iste liber non in priorem illius catalogi partem inter 'libros scottice scriptos' receptus est, multo minus autem haec pertinent ad cod. Prisciani maioris Sangall. 903, qui quidem Ildefonso ab Arxio saeculum nonum superare, mihi autem non ultra saec. XI scriptos esse videtur, de omnibus his et de reliquis codd. Prisciani Sangallensium vicissitudinibus, quas hic perquirere longum est, cf. Weidmannum l. l. p. 394 sq. 421 429. 436. codices duos, qui inde ad Turicenses pervenerunt a. 1712, Turici vidi in bibl. publ., alterum libros XVIII complectentem saec., ni fallor, XI (C 37/280 cf. ann. 23), alterum, fragmentum libros III — X continens, saec. X; tertium quandam eiusdem bibl. Priscianum maiorem s. XII descripsit Fritzsche in ind. lect. acad. Turic. a. 1848 aest. p. 10 sq.

⁶⁹ de his glossis cf. cum Pottius die keltischen Sprachen in Gödekii Deutsche Wochenschrift a. 1854 fasc. 15 et in Hall. allg. Lit. Zeit. Intell. Bl. a. 1846 n. 4, ubi cod. Leidensis glossas ex apographo meo edidit, tum Zeussius gramm. Celt. II, supra II, et p. 904 sqq. 1010 sqq., ubi copiae cod. Sangallensis, Caroliruhensis quoque libri ratione habita, in lucem prolatae sunt 70 v. Inventarium saec. X infra laudatum apud Muratorium antiqq. Ital. III 819 coll. p. 871 et inventarii a. 1461

ria eorum antiquitate vel a D. Columbano ex Hibernia vel a Cummiano ex Scotia aliisque anglis monachis allatos' censet Peyronus⁷¹, eiusdemque bibliothecae catalogus saeculo, ut Muratorio visum est, decimo confectus inter libros a Dungalo 'praecipuo Scotorum' oblatos laudat Priscianum maiorem et duos Priscianos minores⁷², quos suspiceris ex eodem fonte ductos fuisse, cui Scotici nostri *GLA'* originem debent⁷³. ubi autem et a quo haec recensio confecta sit, dicere nequeo. id unum addam, ne id quidem certum esse, num in ipsa Hibernia orta sit, cum natio Scotorum, 'quibus' ut ait vetus vita S. Galli⁷⁴ 'consuetudo peregrinandi iam fere in naturam conversa est', Italiam, Galliam, Germaniam, Helvetiam istis saeculis peragravit indeque singula monasteria a Scotis passim obsessa commercio inter se non caruerint⁷⁵.

Cum ad hanc recensionem pauci tantum ex reliquis libri sese applicent, plerique ad alteram familiam pertinent, quae Theodori exemplar fidelius sequitur cuiusque testes locupletissimos esse vidimus libros nostros *RB*, ita tamen, ut alii ex illa recensione plus minusve in usum suum converterint, alii variis modis temere interpolati sint, omnes corruptionis deinceps sese insinuantis permulta offerant vestigia. quos omnes conferre et inutile fuisset et spatium vitae uni homini datum fere excessisset. neque omnium, quos vel ipse evolverim vel aliunde cognoverim, manuscriptorum Prisciani codicum catalogum in lucem edere operae pretium est. id unum addiderim, praeter fragmenta Montepessulana pag. XI indicata ex iis libris, quos inspicere mihi non contigit, prae ceteris virorum

conscripti cod. 89 p. 26 ed. Peyron. pone Ciceronis orr. pro Seauro, pro Tullio et in Clodium fragmenta cum Peyroni adnotatione p. 188 sqq. 71 de bibliotheca Bobiensis comm. l. l. p. VI 72 v. Muratorium l. l. p. 821 sq. coll. ann. nostra 33

73 complures saeculo X monasterii Bobiensis bibliothecae codices Prisciani fuisse docet catalogus supra commemoratus, ubi, ut de solis instit. gramm. libris loquar, praeter libros Dungali p. 820 consignantur libri Prisciani minoris II; in brevi de libris Theodori presbyteri p. 822 Prisc. mai. lib. I, lib. I Ysidori... et Prisc. minoris; porro lib. Prisciani min., in quo Caper et Agroecius et Alchoin habentur p. 823; item ibidem de libris fratris Smaragdi lib. Prisc. mai. I 74 ap. Pertzium mon. Germ. hist. II 30 cf. etiam monachi anon. Ratispon. vitae Mariani Scoti (act. sanct. Febr. II p. 365 sqq.) caput I 'Hiberni ad fidem conversi eam alibi praedicant', cuius extrema verba sunt haec: 'postquam ardens flamma spiritus sancti populos Hiberniae temporibus primitivae ecclesiae efficaciter perflavit, peregrinationem cambientes pro patria, ita in transmarinas regiones se praecipitaverunt, ut diversas Europae partes semotas praedicando perlustrarent' 75 de his rationibus cf. act. sanct. l. l. p. 361 sq. Rettigium antiquiss. quat. evangel. cod. SGallensis Turic. 1836. 4. p. XLIV sq., cuius libri notitiam Bernhardio (Grundriss d. röm. Litt. ann. 250 ed. et alt. et tertiae) acceptam refero, Kellerum l. l. p. 61 sqq., Zeussium l. l. p. XVI sqq., Zappertum über das Fragm. eines liber dativus in act. consensuum acad. Vindob. class. hist. phil. XIII p. 97

doctorum cura dignos videri libros duos saeculo nono conscriptos, cod. mus. Brit. Harlei. 2674, membr., quondam S. Nicolai prope Cusam, Prisciani gramm. libros XVIII continentem in fine mutilos ⁷⁶, et bibl. seminarii Augustodunensis cod. ms. n. 40 ^{*}, qui libros sedecim priores complectitur ⁷⁷.

Cum igitur haud multum interesse viderem, quosnam huius familiae libros inter eos, qui et vetustate et bonitate proxime ad codd. *RB* accedunt, praeter hos ad sensim gliscentes corruptionis progressus demonstrandos conferrem, duos potissimum eam ob causam elegi, quod altero, Bongarsiano (*D*), praeter Gruterianum, quem et ipsum in usum vocaveram, usus olim erat Putschius, alterum Halberstadiensem (*H*), quem Lutherum perperam dixit ⁷⁸, ducem fere sibi elegerat Krehlius.

Eorum librorum 7) is, instit. gramm. libros complectens, omnes, qui olim S. Basoli prope Remos fuit, tum Iacobi Bongarsii, nunc est bibl. Bernensis publicae cod. 109, membr., formae maximae. saeculo nono eum assignat Sinnerus ⁷⁹, equidem a variis manibus non ante saeculum X scriptum esse censeo. exciderunt quaterniones II et XVIII signati (cf. ann. ad lib. I § 33 XIII 31), quorum tamen hunc m. haud multo iunior ita instauravit, ut extremam pag. unam et dimidiam variis excerptis ex patribus potissimum Ambrosio, Augustino etc. Tironianis passim notis utens explerit; unum fol. m. rec. additum lib. VII § 85, adiecto altero, quod medicamentorum formulis etc. refertum est. item lib. XVIII § 31 post vocc. 'cassa fraude parat' maiori parti paginae varia de epactis et curiales quaedam nugae notis Tironianis hic quoque admixtis inscripta: pag. deinde sq. ab alia manu continuatur Priscianus. ipsis eius verbis iam iam glossemata haud pauca inserta sunt, quae a libris optimis absunt: ad emendandum et, ut vere fatear, saepe vel ad corrumpendum librum alios codd. ad manus sibi fuisse testatur corrector ad lib. XVII § 72; alterius recensionis eum non expertem fuisse docet praeter alia additamentum ad lib. I § 7.

Ipsi saeculo X assignandus mihi visus est 8) alter codex inst. gr. lib. I—XVI, codice *D* paulo purior, quem ad nonum vel decimum saeculum rettulit Krehlius ⁸⁰, ad nonum Hertzbergius ⁸¹. servatur in bibliotheca gymnasii Halberstadiensis, signatus M-59, est membranaceus, formae quadratae mai., foliorum 261, satis accurate descriptus ab Hertzbergio ⁸². ecclesiae cathedralis Halberstadiensis

76 a catalogue of the Harleian mss. in the British museum II 706 77 catalogue général des bibliothèques publiques des départ. I 22 sq. 78 v. Hertzbergium Archiv f. Philol. u. Pädag. VII 235 79 catalogus codd. mss. bibl. Bern. I 583 sq.

80 Prisc. opp. I p. X 81 l. in ann. 78 laudato 82 l. I. p. 232 sqq.: ipsam cod. collationem, quatenus ibi publici iuris facta est, negligentius instituit

eum olim fuisse docent haec verba in tertio a fine folio: 'hoc manus volumen prisciani artis grammaticae est beati stephani prothomartiris', cui teste eiusdem bibliothecae cod. 132⁸³ fol. 1 Priscianus cum aliquot aliis codd. 'ad eruditionem scholarium' oblatus est a Marcuuardo diacono sancti Stephani in Halberstad. canonico, qui anno ab incarnatione domini M.C.XL.VII apud trekas in burgundia VI idus aprilis de huius uite ergastulo ad requiem migravit et apud sem lupum fideliter requiescit. hic illic exciderunt folia, a m. rec. partim suppleta⁸⁴.

His addidi eiusdem fere aetatis eiusdemque pretii 9) fragmentum bibliothecae publicae Amienensis (A), quod et ipsum in catalogo a Garnerio confecto saeculo nono tribuitur⁸⁵, mihi a variis saec. X et XI manibus concinnatum videtur. constat uno quaternione artis gramm. initium exhibente usque ad 'navita' lib. I § 52 et tribus quaternionibus d e f signatis, quibus insunt libri III V VI usque ad 'eiusdem significationis' lib. VI § 43, nisi quod quat. e fol. 4 a b amisso periit pars libri IIII (§ 36 — § 50). ultimum quat. f folium (fol. cod. 30) praebet 'glosas minoris Prisciani', libelli sc. de nominum declinatione, qui et ipse sic nominatus est. in quinto denique quaternione (sign. VI ... - liturae ni f. inest num. III - fol. 31 — 38) lib. VI finis inde a voc. 'gaudium' § 77 et initium libri VII usque ad 'idem in secundo georg' § 27 literis consignata sunt.

Hi tres codices ADH ad ulteriorem textus historiam repraesentandam videbantur plane sufficere. apposui igitur per libros XVI priores plenam codd. et RBDH et GLK et, ubicumque aderant, PA variam lectionem. at ex ipsis his codd. etiam paulo ultra magisterorum operam in Prisciano sive emendando sive interpolando locutionem licebat persequi. nam nullus fere liber invenitur, quin a compluribus scriptoribus postea correctus, immutatus, interpolatus, variis lectionibus adiectis amplificatus sit. eorum igitur opera ut et ipsa dignosceretur ita effeci, ut literae minores singulis codd. notis respondentibus de qua ante dictum, bdhglka, quibus perraro accedit p, has curas significarent. et r quidem ab emendatoribus recentioribus (R m. rec.)

Hertzbergius, quam decebat philologum ob eandem negligentiam Krehlium theologum adrogantem et acerbe vituperantem 83 'evangelia cum lectionibus per anni circulum ordinata'. quae inde supra relata sunt, ea humanissime mecum communicavit Theodorus Schmidius 84 v. Hertzbergium l. c. p. 233 sq.; addendum, quod etiam in fol. 1 r a m. rec. perscriptum est ep. ad Iulianum datae initium; m. pr. fol. 1 v incipit a verbis: '(vitu)perandum me esse' 85 l. Garnier catalogue descriptif et raisonné des mss. de la bibliothèque communale de la ville d'Amiens, Amiens 1843 p. 347 sq.

ut discerneretur sedulo curavi; per reliquos libros singulos vastae huius farraginis auctores tuto seungere non licuit.

Praeter hos codices multos etiam alios vel diligenter examinavi vel per aliquam partem contuli. nullum tamen inveni, qui generis lectionis fontem ab alterutra vetere recensione recedentem praerberet. passim igitur tantum, ubi ex re videbatur, testimonium supra dictorum numerum per hos libros auxilium unius alteriusve istorum codicum lectione addita, ubi is vel aliorum testimonium fuleiret vel singulare quid et notabile afferret. quo praeter codd. Romanos et 1) Vaticanum et 2) Barberinianum supra commemoratos pertinent:

3) cod. Monacensis A, de quo cum maxime loquar pluribus.

4) cod. Darmstadiensis 2190, bibl. olim Coloniensis 200 membr., formae max., librorum XVIII omnium, saeculo VIII assignatus ab Hartzheimio⁸⁶; at hunc librum ex Caroli Lachmanni et Mauricii Hauptii, quos de eius aetate per dies conventus philologorum Darmstadiensis consulere licuit, consensu saec. demum XII tribuere non dubito. (*Darmst. a*)

5) cod. Darmstadiensis 725 (olim ³⁶³ 452) instit. gr. lib. I XVI, membr., formae quadratae, saec. XII, olim monasterii S. Iacobi Leodiensis. (*Darmst. b*)

6) fragmentum Darmstadiense 2172, olim Coloniense 202⁸⁷, membr., formae maximae, saec. XII, libros primores exhibens usque ad vocem 'ut hic senatus' lib. VII § 91. initium et praefationis usque ad 'omnia fere' § 2 et libri I usque ad 'haec confunctae' § 4 deficit. (*Darmst. c*)

7) Caroliruhensis alter, 220, olim Reichenaviensis, membr. formae max., saec. XII. et huius et cod. K usum mihi paravit Baehrus.

8) Coloniensis, bibl. Wallraffianae, cuius libri usum Heimsoethii inprimis comitati debeo, itidem membranaceus eiusdemque et formae et aetatis. hi duo libri eo conspicui sunt, quod loci auctorum a Prisciano citati ex ipsis horum scriptorum membranis haud raro videntur esse emendati.

Neque his frequentius Krehlii codices, quos in utroque tomo ed. suae praefationibus enumeravit, in auxilium vel propterea vocavi, quod eos nec satis plene nec satis exacte contulit, id quod praeter alia multa me docuit iterata libri Halberstadiensis collatio ex reliquis eius codicibus eminet, saepe cum r conspirans, liber 'imperialis monasterii S. Maximini' Treviris, quem Heidelbergensem vocavit⁸⁸. cuius notitiam haud paulo accuratorem quam

⁸⁶ catalogus hist. crit. bibl. eccles. metropolit. Coloniensis Col. Agripp. 1752. 4. p. 160   ⁸⁷ cf. Hartzheimium l. l. p. 161, qui saeculo X hunc cod. tribuit   ⁸⁸ v. Krehlii praefat. I p. XI sq. Reiffenbergium bulletin de l'acad. des sciences et belles

ex ipsa Krehlii editione petere mihi licuit ex collatione a Friderico Lindemanno, cui et ipsi a Friderico Creuzero codex transmissus erat, anno 1818 ad ed. Putschianam instituta, quam Henrici Keilii beneficio debeo. codex is membr., formae maximae, Halberstadiensi recentior⁹⁹, desinit in vocc. lib. XVI § 14 'nam equidem'.

Cum vero codd. supra memoratis ad recensendos libros priores sedecim apparatu large sufficiente instructus mihi viderer, secus res sese habebat in libris duobus de constructione emendandis, qui a vetustissimis et optimis libris saepe aberant, ut ex meis *R* et *D* soli plenos eos adderent, Graecis plerisque vel a *D* omissis. nam in *BHKA* libri illi omnino deficiunt, *G* ante librum XVII medium desinit, *P* particulam tantum libri XVIII eamque multis omissis imperfectam praebet, in *L* gravissima eiusdem libri pars intercepta est. alia igitur ad provinciam illam administrandam subsidia quaerenda erant, ex quibus verbis praesertim Graecis certum ubique medellae fundamentum substrueretur.

Nihil igitur exoptatius contingere mihi potuit, quam ut 1) in cod. bibl. Lugd. Bat. Voss. O (i. e. forinae octavae, est autem potius quadr. min.) 12 (*V*)⁹⁹, membr., foliorum 72, saeculi VIII vel X ineuntis, reperirem gemellum codicis *R*, ipsi haud impari. qui quamvis ab initio mutilus - incipit enim demum ab '(ἀνα)στροφῆς ἐν' lib. XVIII § 92 vel, si laceras duorum foliorum particulas adnumeret, ab 'homines dicere' § 86 -, tamen per eam servatus est libri XVIII partem, quae Graecorum auctorum reliquiis scatet. tres praeter folia modo commemorata quaterniones perisse, ut ab initio lib. XVIII cod. olim orsus sit, docent notae singulis deinceps quaternionibus additae. finem lib. XVIII (fol. 50r) excipit carmen 'REMI FAVINI DE PONDERIBVS ET MENSVRIS' (fol. 50r — 52v) et 'FORMATA EPISCOPORVM' (f. 52v, 53r); praeterea insunt Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii et aliorum comicorum, de praeexercitaminibus rhetoricis libelli (f. 61v — 71r), Rufini denique in metra Terentiana commentarii initium usque ad verba 'ne forte impru(dens)' p. 2709 P.

Contuli praeterea ad eosdem hos libros recensendos 2, 3) libros duos in membrana formae maximae scriptos, qui olim monasterii Neapolitani S. Ioannis de Carbonaria, nunc inter bibl. palat. Vindobonensis codd. phil. Lat. numeros CCCXLVII (*S*) et CCCXLVIII (*N*) obtinent, ab Endlichero accurate descriptos⁹¹.

lettres de Bruxelles 1844, 387 sq. (ex schedis Wietheimii e soc. Iesu). Confluentiae, ubi cod. extare suspiceris - Goerriis enim fuisse dicitur - coll. Pertzio Archiv VIII 24, frustra eum quaesivi 89 iudice Krehlio l. l. p. XI 90 catal. bibl. Lugd. Bat. ann. 55 l. p. 386 91 catal. codd. phil. Lat. bibl. Palat. Vindob. p. 242 — 244 et p. 244 sq.

continet uterque Priscianum minorem saec. X descriptum, alter (*S*) post varias saec. X et XIII membranas conglutinatas f. 89r — 104, alter (*N*) post Prisciani volumen maius et ipsum saec. X. conscriptum f. 81v — 109v. deest tamen illi maior pars libri XVIII inde a vocc. 'clausus sit vel esto' § 74, hic per extremam partem inde a § 157 Graeca omnino omittit eo usque satis vitiose addita. utriusque libri lectiones, quamvis *N* singularia quaedam praebet, corruptionis crescentis specimen potius quam emendandi instrumentum praebuerunt.

Aliquantulum maiore cum fructu usus sum 4) variis lectionibus ex cod. bibl. imp. Parisinae 7499 (*O*)⁹² a Theodoro Presselio enotatis mihi concessis. hic enim liber, olim Puteaneus, qui praeter Prisciani de constructione libros saec. VIII scriptos habet Engelmodi episcopi carmina, Prisciani *περίηγησιν*, Eutychem cum scholiis in fine mutilum, a puro et limpidio fonte, ex quo *RV* manarunt, haud ita longe recedit.

Ex ipso illo fonte profluxisse 5) cod. Monacensem Lat. 280 *A* membr., foliorum formae max. 168, saeculi, ut equidem arbitror, XI⁹³, ipsum libri huius argumentum docere potest. duabus enim partibus codex constat: altera est Priscianus maior variis manibus conscriptus, altera eodem fere opusculorum corpore composita est, quod per optimos saeculi noni libros propagatum invenimus: continet enim Prisciani libros de constructione II (f. 107v — 160r), eiusdem de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamiis rhetoricis tractatus (f. 160r — 168v), in extrema denique pag. extremae parte initium commentii Rufiniani, in cuius vocc. 'Flavius Caper in artibus' p. 2707 P. desinit. ad Graeca sananda magnam eius esse utilitatem grammaticos docuerat Leonardi Spengelii 'index Graecorum locorum apud Priscianum quae extant ex codice Monacensi', quod pergratum 'supplementum editionis Krehlianae' Varroni suo adgregarat⁹⁴. ac revera ad librorum *RV* praestantiam prope eum accedere probatum est collatione ab Ottone Heinio meum in usum solleter instituta.

Ex eadem vero Spengelii commentatione⁹⁵ edoctus 'hanc alteram Prisciani partem quattuor codd. collatam ab Anglis insertam extare novae Scapulae editioni' i. e. Oxoniensi a. 1820 in lucem datae, diu hunc librum apud nostrates frustra quaesivi. qua de re cum etiam Fridericum Ritschelium literis adirem, is mihi rescripsit, eius libri folia quae desiderarem ex Anglia a Iacobo Bernaysio asportata esse. qui postquam precibus meis facile obtemperans folia haec

92 catal. codd. mss. bibl. reg. part. III tom. IV p. 367 93 X saeculi secundum Spengelium l. ann. sq. l. p. 603 94 M. Terenti Varronis de lingua Lat. quae supersunt ed. p. 599 — 658 95 l. comm. p. 604

mihi permisit inscripta: 'E Prisciani libro XVIII sive de constructione excerptum. — Vsus Latinus Graeco in omnibus partibus collatus', vidi iis inesse extremam lib. XVIII partem inde a § 157 emendatam cum ad libros, quibus et ipse usus eram, Lugdunenses et Gruterianum et Vossianum, tum ad editionis Basileensis exemplum, 'quod cum ms. a Scaligero collatum nunc bibliothecam Bodleianam ornat.' quodsi editor Anglus 'Scaligeri librum' ait 'a Putschio adhibitum esse, certis quibusdam indicis deprehendimus', adiciendum est, ipsum Putschium et in auctorum syllabo narrare, ex Iosephi Scaligeri libro Graeca pleraque in libris *περί συντάξεως* esse restituta, et uberius in epistula ad Iacobum Bongarsium ipsi Prisciano suo praemissa⁹⁶ exponere, in ipsis his libris sibi inprimis usui fuisse, quae ex illustrissimi Scaligeri codice transcripta ad se miserit Cornelius van Dale, cognatus suus carissimus. conspirat collatio haec Scaligerana (*C*) plerumque cum codd. *RVM* lectionibus. paucis denique locis editor Anglus varias lectiones ab anonymo quodam excerptas addidit.

Sic etiam ad libros de constructione ad constantem optimorum librorum normam exigendos lectissimo codd. *RVMODLNS* (*PGC*) apparatus ornatus accessi.

Vix igitur quisquam harum rerum peritus vitio mihi vertet, quod largissima optimorum librorum supellectile fruens, editiones veteres eatenus tantum in usum vocaverim, ut, ubi quid citra libros mihi notos in iis emendatum viderem, id enotarem addito eius editionis titulo, ubi illam medellam scriptori primum invenirem adhibitam. non omnibus editionibus me uti potuisse, quarum plenus apud Schweigerum⁹⁷ extat catalogus, vix est quod doleam: sola fere ed. Romana s. l. et a. ab Vdalrico Hanio typis impressa et editione Iuntina aegre carui.

Ex altera codd. familia, cuius princeps nobis est *R*, priores editiones quotquot in notitiam meam pervenerunt fluxerunt omnes. ad manus vero beneficio praesertim et bibl. univ. Lipsiensis et bibl. reg. Berolinensis fuerunt hae:

1) ed. operum a. 1470 sine l. (Venet. ap. Vindelin. de Spira) fol., in qua instit. gramm. ex libro bono satis fideliter expressae sunt, Graecis tamen omissis (*1*).

2) editionem hanc presse plerumque sequitur Veneta altera a. 1472, (2) fol., ubi Graecorum magna pars ex libro satis bono, quamvis vitiosissime passim expresso, addita est. utramque Venetam commodavit bibl. Lipsiensis.

Haud longe certe ab iis recesserint edd. ibidem per proximos

⁹⁶ grammat. Lat. auctores antiqui p. 53½

⁹⁷ Handbuch der class. Bibliographie II 2, 822 sqq.

annos procuratae, ut primus Benedictus Bruguolus aliquam operam in emendandis institutionibus posuisse videatur, qui rursum Venetis a. 1485 in fol. Prisciani opera edidit eademque addito Ioannis de Aingre commentario 'summo studio et ingenti cura emendavit recognovitque' a. 1488. ex hac ed. ea expressa dicitur, qua uti mihi licuit, 3) Veneta a. 1492 fol. (3) et insequentes nonnullae: in univ. versum haec haud longe ab antiquioribus Venetis recedit, alia emendata, alia pessumdata, Graeca passim iterum omissa sunt.

Quid praestiterit deinde ed. Mediolanensis a. 1503 equidem nescio. Venetae vero a. 1509 secundum ea, quae de hac editione memoriae tradita sunt, quin fidelem imaginem reddat 4) Mediolanensis a. 1511 fol. (μ), non dubito. atque harum quoque edd. a Daniele Caietano Cremonensi procuratarum tituli omnibus accuratissime emendatis gloriantur, modestius tamen in epistula ad Andream Mocenicum patricium Venetum data Caietanus 'ego vero' inquit 'hoc de me duntaxat polliceri possum loca graeca quae minus intellecta esse perspexero pro mea portione enodare conabor.' et nonnulla revera haud imperite correctae inveniuntur.

Alia haud pauca non sine libris emendavit 5) Parisiensis (π) 'maiore accuratione in edibus Ascensianis | Ad idus Septemb. M.D. XVI' (fol. CXLIXv) monitu Petri Rosseti impressa in fol. min.: omnino tamen ne haec quidem a textu eo usque recepto longe recedit.

Nec Neapolitanae editionis a. 1520 nec Florentinae per heredes Phil. Iuntae a. 1525 in 4 impressae usus mihi concessus fuit. in hac secundum indicem 'omnia primum acri indicio Nicolai [Angeli] Bucinensis castigata mox ab Antonio Francino [Varchiensi] iterum recognita cum restitutione locis suis graecarum dictionum, quae antehac nunquam excusae fuerunt nunc primum in lucem edita addito indice copioso' ⁹⁸.

⁹⁸ cf. Bandinii Iuntarum typographi. annales Lucae 1701 II 199 sqq.; ex Antonii Varchiensis ad studiosos epistula editioni praemissa (ap. Bandinium I. l. p. 201 sq.) elucet, Nicolaum Angelium olim Prisciani praeceptionibus castigandis auctore Bernardo Iunta operam navasse, Graeca tamen omnia et Latina nonnulla omisisse 'exemplariorum' ut videtur Antonio 'penuria'. id cum animadvertisset Iunta, 'paratis quotquot habere potuit exemplaribus, tum hactenus excusis' ipsi Antonio eas dedit recognoscendas. 'nos ergo', pergit ille 'collatis more nostro in unum his exemplaribus perfectisque multis et graecis et latinis exemplaribus quorum testimonio Priscianus utitur ad praecepta sua comprobanda in libris de octo partibus orationis, quamplurima, ne dicam omnia, tum graeca tum latina in pristinam integritatem restitimus, libros vero de Constructione, quos librarii fere omnes, omnesque excusores, nescio qua coniectura, vel potius errore Prisciani cuiusdam minoris esse voluerunt, adeo inversos, typisque tam foede excusos, ut a barbaris haud facile quis dignoscat, et ob id nullus antehac legere sit ausus, quia sensus inde nullus eliceretur, ad eam formam redegitimus, ut facile omnes bonarum litterarum studiosi tam graecarum, quam latinarum,

At his promissis eos non stetisse indicare videtur opp. Prisciani editionum omnium nitidissima, quae duobus annis post prodiit 6) Venetiis in aedibus Aldi et Andr. Asulani m. Maio a. 1527 in forma oct. impressa (α). ea enim singulis Prisciani operibus enumeratis addit haec: 'quibus omnibus ad suum decus restituendis quantam adhibuerimus diligentiam, facile cognosces, si hanc nostram editionem conferes non modo cum caeteris editionibus, sed etiam cum ea quae proxime Florentiae ante hanc nostram facta est. et omnes in primis locos ubi graecum quod deerat, restituimus. in illis enim, sed et in multis aliis tantam differentiam depræhendes inter hanc et illam, ut illud musicorum sis dicturus *δὲ διασπῶν*. Vale.' atque hic revera membranarum optimarum fide cum Latina tum Graeca ex constanti artis norma emendata et haec praeterea saepius inde suppleta sunt. qua de re fusius agit editor praestantissimus Donatus Veronensis in epistula ad artis grammaticae studiosos data, quae folio ipsum titulum excipienti inserta est. 'magnam' ait 'mihi exemplarium veterum, quae conferre possem, copiam fecit Andreas Asulanus, cuius officina librorum, satis iam diu studiosis omnibus nota est. Ita illis conferendis nullā (sic) mihi maiori adiumento fuit quam quod olim e Gallia Aldus Manutius magno pretio redemptum attulerat. Tanta huius Codicis tamque egregia de octo partibus orationis deque earundem constructione duntaxat bonitas atque integritas extitit, et alterius item vetustissimi de duodecim Aeneidos primis librorum carminibus, ut horum collatione tria haec sperem me ita restituisse, ut vel ipsum Priscianum hoc tempore vix putem emendatiora daturum'. quae si nimis exaggerata videantur, nemo tamen negabit, Donatum optimarum membranarum pretio recte aestimato et textu ad earum fidem sinceriter expresso atque haud raro bene emendato inter omnes Prisciani editores palmam meruisse.

Iure igitur suo editores insequentes pedetemptim fere eius vestigia presserunt. ed. quidem Badii Parisinam a. 1527 exeuntis non novi; impudentissime vero factum est, quod 7) ed. Coloniensis (*), quae ipso anno proximo aere et impensa Godofredi Hyttorpii excusa est ab Euchario Cervicorno (MDXXXVIII fol.) in ipso titulo sic sese iactaret: 'Iis omnibus quantum operae, et id quidem potissimum in graecis, quae fere deerant, restituendis adhibitum sit, tum liquido cognosces, ubi diligentius omnia haec introspexeris'. maximam vero bilem movet editoris Ar. [noldi] Vef. [aliensis] praefatio, qui 'videbis' ait 'plane nitidum, qui multis iam annis foedo neglectu squaluit, animadvertes castigatum, quem bis mille erroribus,

quum in his usus latinus elegantissime graeco collatus sit, hinc maximam utilitatem percipere possint'. anno 1554 Prisciani opp., anno 1529 'libri duo postremi Prisciani de syntaxi a Nicolao Angelio Bucinensi castigati' in typographia Iuntina recusa sunt.

atque eo amplius misere dilaniatum doluisti, experieris integritati, quoad fieri potuit, diligenter restitutum: à quo, luxatis sententiis, violata orationis sutura partim Graecis expunctis, partim ignoto characterē obrutis, vel crassa incitia temeratis, manco, mutilo, discerpto, confosso atque plane exangui hactenus abhorruisti.' quae omnia secure translata sunt in 8) ed. Basileensem a. 1545. 8 (β), quae saepius deinde repetita est.

Octoginta demum fere annis post editionem Aldinam 9) Helias Putschius grammaticorum Latinorum corpori concinnando intentus criticam Prisciano operam admovit⁹⁹. qua in re praeter libros supra laudatos et ad nostram quoque editionem adhibitos, Gruterianum, Bongarsianum, Scaligeranum, cum aliis et Iani Gruteri et Iacobi Bongarsii tum Davidis Hoeschelii et Conradi Rittershusii libris adiutus est, quos tamen omnes illis inferiores fuisse, ex ipsis fere praefationis verbis apparet¹⁰⁰. his subsidiis non ea, quam speres, constantia usus est Putschius et ipse Aldinae potissimum editioni in-nisus, quamquam haud pauca, praesertim Graeca, emendavit. excusandus tamen est adulescens indefesso studio opus amplissimum moliens, quod singula non eadem ubivis accuratione et acrimonia administravit.

Krehlio igitur theologo, qui, postquam per duo amplius saecula iacuit Priscianus, eius edendi provinciam sibi imponi passus est, haud immerito succenseas, quod severa et iniqua de Putschio iudicia plus semel protulerit¹⁰¹. cuius tamen superbiae satis superque poenas olim dedit vir reverendissimus. nam postquam 10) duobus voluminibus Lipsiae anni 1819 et 1820 Prisciani opera edidit, libris sat multis, bonis paucis, ea quae philologum decet diligentia nullo usus, censorem quidem nactus est clementissimum eundemque adversus I. G. Schneideri criminationes patronum in act. lit. Ienensibus a. 1822¹⁰², praeterea vero, quantum equidem scio, adversa-

99 Grammatici Latini auctores antiqui ... opera et studio Heliae Putschii Hano-viae 1605. 4 p. 529 sqq.; Prisciani inst. gramm. explent pagg. 533—1214 100 'Ex Iosephi Scaligeri libro graeca pleraque in libris *περὶ σωτηρίας* sunt restituta, in quibusdam tamen nos magis invit liber clariss. Gruteri, reliqua sunt ex libris Bongarsianis. Quaedam tamen etiam ex clariss. Davidis Hoeschelii (sic) et Conradi Rittershusii IC. libris emendata sunt. Lacunae aliquot restant, quas ut speramus ex P. Petavii Regio codice quem his excusis accepimus, in Notis explebimus'. Bongarsianos ipse Putschius Graecorum auctorum verbis carere queritur; alter, qui Bernae in bibl. publ. asservatur (n. 326 v. Sinnerum l. I. l. 585 sq.) et mutilus est et nostro recentior; qui sunt 'libri Cl. Gruteri', quos ibidem laudat, nescio: in praefatione certe de uno eoque nostro agit cf. p. XIII. notas quominus ederet praematura morte Putschium impeditum esse constat 101 Prisciani opp. I p. XV. 139. 157. 185. 283. 569 etc. 102 n. 234—236 p. 409—432, quae censura, literis D. E. signata, a Friderico Lindemannio profecta esse dicitur. atque id indicis quidem nonnullis confirmatur cf. tamen n. 236 p. 426, ubi censor Lindemannianam aliquam coniecturam refu-

rios invenit multos eisdemque partim acerrimos, laudatorem nullum, patronum unum Reinholdum Klotzium¹⁰³. ego quae de libris a Krehlio ad editionem suam adhibitis dicenda erant, supra dixi, ubi recte in glossis praesertim non sine acumine indagandis et extirpandis rem administrasse visus est, eum, uti par erat, laudavi, litem intendere seni, qui haec studia diu reliquit, nec dulce mihi visum est nec utile¹⁰⁴. immo gratias ei agam, quod eius opera effectum est, ut Godofredi Hermanni de locis aliquot difficilioribus sententia cum orbe literato communicaretur.

At multo magis gratiae iis viris agenda sunt, qui vel iisdem vel similibus officiis in opere perficiendo mihi ipsi affuerunt. cuius suscipiendi cum ante hos undecim annos consilium agitare, primum acerrimus suasor mihi extitit Carolus Lachmannus; tum cum aestate anni 1844 ad conferendum bibliothecae gymnasii codicem Halberstadium profecturus essem, literis commendaticijs ad Theodorum Schmidium datis humanissime me instruxit Ioannes Schulzius, qui studia mea per omnem hunc annorum decursum fovit et, ubicumque occasio offerebatur, adjuvit. literis autem illis viri summi traditis a Schmidio suavissimo hospitio exceptus sum, cuius gratissimam memoriam nec delevit tempus nec umquam delebit. per annos deinde 1845, 1846, 1847 patris dilectissimi beneficio mihi contigit, ut itinere per Germaniam, Hollandiam, Belgiam, Galliam, Italiam, Siciliam suscepto praestantissimas et ditissimas harum terrarum bibliothecas adirem. quarum praefecti ubi vis fere summa cum liberalitate thesaurorum suorum indagationem atque usum mihi concesserunt. nemini tamen horum magis obstrictum me esse confiteor quam Iacobo Geelio et Carolo Benedicto Hasio, qui qua comitate me exceperint, quantopere labores meos sustentarint, iam plus semel grato animo publice testatus sum, debitis laudibus praedicare non valeo. quo modo deinde praeter Raumerum et Prokeschium, viros excellentissimos, Bachrius, Bernaysius, Bethmannus, Brunnus, Halmius, Heimsöethius, Heinius, Keilius, Linsmayerus, Presselius, Ribbeckius, Ritschelius libris mss. procurandis, conferendis, inspiciendis sibi me devinxerint, id supra indicatum est.

Ita largissima ad Priscianum recensendum suppellectile praeditus id tamen in votis habebam, ut editione mea viris doctis simul de ea, qua ipse Priscianus usus esset, librorum penu iudicii ferendi facultatem praeberem. quamobrem locos scriptorum ab eo allatos cum ipsis eorum libris mss. ubicumque licebat ita conferre institui,

tare studet. nec variae lectiones a censore ad lib. VI § 20 allatae n. 235 p. 419 in collatione Lindemanniana adnotatae sunt 103 v. Archiv f. Philologie und Pädagogik VII 232 104 cf. quae humanissime hanc in rem dixit Spengelius l. l. p. 603 sq.

ut optimarum ex illis membranarum varias lectiones cum lectione Priscianea diligenter componerem ¹⁰⁵. quod uti in gravissimis saltem auctoribus plene efficere possem, inprimis mihi datum est beneficio Friderici Ritschelii et suorum: Alfredum Fleckeisenum dico, Henricum Keilium, Ottonem Ribbeckium, Guilelmum Steinhartum. quorum ipse Ritschellius praestantissimorum Terentii librorum, Bembini ¹⁰⁶ et Basilicani, Calliopianae recensio- nis ducis alterius, varias lectiones excerptandas mihi transmisit, Keilius ceterorum grammaticorum lectiones, quibus et ob eandem ratio- nem et ob alias saepe indigebam, ex scriniis suis rogatu meo promp- sit, Ribbeckius, praeterquam quod comicorum suorum plagulas a prelo madidas mecum communicavit, lectissimi apparatus sui Vergiliani usum mihi concessit, ut accuratam optimorum codicum Palatini et Romani ac fragmentorum Vaticanorum (*Fr.*) et Veronensium (*Ver.*) notitiam ad Fogginianam Medicei memoriam adicere liceret, Steinhartus codd. Lucani Vossianorum *AB* ¹⁰⁷ varietatem lectionis diligentissime a se exscriptam mihi commodavit, Fleckeisenus denique, ubiubi co- piae Ritschelianaee nondum reclusae erant, Plauti Palatinorum noti- tiam pleniorum, quam quae a Parco olim publici iuris facta est, ex Schwarzmanni, quam possidet, collatione supplevit. at multo magis amicus integerrimus eo de opera mea meritus est, quod et, ut ante hos duos annos in Gellio, ita nunc etiam in Prisciano recensendo prudentibus consiliis et praeclaris emendationibus in veteris potissi- mum poesis Romanae reliquiis emaculandis mihi adfuit et plagula- rum a typothetae, sollertissimi ceterum hominis, mendis corrigen- darum laborem molestissimum indefesso studio et subtilissima di- ligentia mecum communicavit.

Grata etiam memoria cum Augustus Nauckius et Gusta- vus Wolffius tum Mauricius Hauptius et Augustus Mei- nekius prosequendi sunt, qui quotienscumque per totum laboris longinqui decursum eos adii vel libros vel consilia petiturus, eadem semper sive amicitiae sive benivolentiae constantia votis meis satis- fecerunt.

Studiis autem meis in Prisciano positis id efficere conatus sum, ut, quatenus liceret, illud institutionum grammaticarum exemplar restituerem, quod ex idiographo doctoris sui exemplo descripsisse videtur Theodorus. illud autem festinantius quam voluisset sibi edendum fuisse, ob eos 'qui alienis laboribus insidiantes furtimque

105 Locorum a Prisciano saepius commemoratorum, ubi primum singuli leguntur, variae lectiones additae sunt: ubi memorabile quid allatum erat, loco iterum citato, lectores annotatione mea illuc ablegavi; de rell. index consulendus 106 notandum est, a Bembino maiorem Andriae partem usque ad act. III scen. 4 v. 48 abesse

107 cf. Steinharti de emendatione Lucani comm. Bonnae a. 1854 editam

et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes, unius nominis ad titulum pertinentis infanda mutatione, totius operis in se gloriam transferre conarentur' conquestus est Priscianus¹⁰⁸. ipsum autem hoc opus 'doctoris urbis Romae Constantinopolitanae' ex scholis de arte grammatica ab eo habitis ita profectum esse arbitror, ut ea quae in schedis adnotata haberet componeret, concinnaret, explicaret, augeret. quibus fortasse inter describendum alia ex iis, quae per scholas a Prisciano habitas notando olim consecutus erat, addidit Theodorus. ita oratio saepe adnotationibus et additamentis incisa, qualia nos in inferiores paginarum margines solemus conicere. praeter haec autem in libris nostris haud raro alia interposita inveniuntur, quae ex proximorum saeculorum studiis Priscianeis orta videntur, orationis interpretamenta et amplificationes, saepe vel eo deprehendenda, quod in uno alterove codice aut omnino omissa sunt, ut in marginem inferiorem inter adnotationes ea conicere liceret, aut inter lineas addita aut tamquam 'glosae' notata uncinisve inclusa. haec igitur ut a genuinis segregarem uncis quadratis, adnotationes illas uncis rotundis induxi, haud ignarus, omnia haec tam lubrica esse, ut, utrum quid ipsius orationis tenori inserendum an circumcludendum, utrum a Prisciano et ipso saeculi sexti scholastico eiusve discipulo profectum an a proximae aetatis doctoribus additum sit, saepe sensu magis quodam quam firmo stabiliqve iudicio possit discerni.

Praeter glossas, quae mature in ipsa scriptoris verba irruperunt, aliae ab his seclusae vel inter lineas vel in marginibus codicum remanserunt. at in omnibus his, quotquot inspexi, genuinae solidaeque doctrinae vestigia nusquam fere apparent, ut nugis his librum per se satis spissum onerare noluerim. talium scholiorum corpus ex interpretamentis Scotorum, Donato, Servio, Paulo, Beda, aliis consarcinatum¹⁰⁹ extat in cod. monasterii Einsidlensis n. 32 saec. XI, membr., formae oct. tum in quaedam dicta Prisciani commentariolum ex Scotorum disciplina profectum laudatur auctore Sedulio Scoto, qui saeculi noni initio dicitur vixisse¹¹⁰. similitum Ioannis Scoti studiorum memoriam supra p. XIII excitavimus.

108 ep. ad Iulianum § 3 109 v. modo schol. lib. II § 58 (cod. p. 28): 'Lacuna. alitudo tecti li et lacuna df et contraria sunt lacui sic scotti. lacuna -i- aq a lacu diriuat quā alii lanā alii lustrā dicunt. sic paulus' (p. 117, 8 Muell.) 110 v. Baehrius Geach. d. rōm. Lit. im karoling. Zeitalter p. 365 sq. coll. tamen Waitzio Gött. gel. Anz. 1841 p. 949. extat hoc commentariolum in cod. Leid. Voss. F 67 ex bibl. Scobing. profecto (cf. catalogum bibl. Leid. saepius I. p. 373). in inventario quoque bibliothecae Sangallensis a. 1461 apud Weidmannum I. c. p. 421 laudatur idem commentariolum A 23 ac schedula eiusdem titulum continens agglutinata est tegumento cod. Turic. C 37/280 (cf. ann. 23) ex bibl. Sangallensi profecti: ipsum tamen codicem perlustrans in hoc opusculum non iacidi. - flores Prisciani servat libellus, quod 'scalprum' dicitur v. cod. bibl. publ. Leid. n. 154 catalog. I. p. 331 etc.

Ne saeculis quidem proximis haec studia deferbuisse praeter ingentem ipsorum librorum mss. copiam docet Ioannis de Garlandia (saec. XI) carmen de orthographia ex Prisciano petitum et Petri Heliae, quem postea ad usum suum adhibuit Vincentius Bellovacensis, expositio et compendium metricum ex Prisciano ducta¹¹¹, quae et ipsa ad saec. XI pertinent. saeculo insequenti ex fonte Prisciano hortulos suos irrigavit auctor novi thesauri Latinitatis Vaticani apud Maium class. auct. tom. VIII. quae studia ut aliis quibusdam exemplis prosequi liceat, Wigo decanus Feuchtwangensis sub finem saec. X maiorem librum Prisciani petit a scholastico Augustano¹¹², saec. XI initio Fulbertus Carnotensis Boniperto episcopo Hungarico scribit: 'significavit autem nobis... Hilduinus... unum de nostris Priscianis te velle, quem et per eundem libenter mittimus'¹¹³. in universitate Parisiensi usque ad saec. XIII Priscianum studiose tractatum esse cum alii narraverunt tum Fabricius¹¹⁴ ac Pragae Lipsiaeque exemplis satis probatur, eundem per Germaniam saeculis quoque insequentibus in scholasticae institutionis cursum fuisse receptum¹¹⁵. at Parisiis, ut eo revertamur, philosophiae studium illa aetate ita effloruit, ut artem grammaticam despicerent et contemnerent. iam igitur perspicuum est, cur in Henrici Andelitani, canonici Rotomagensis saec. XIII¹¹⁶, pugna septem artium liberalium¹¹⁷ Donatus et Priscianus pro schola Aurelianensi contra Parisiensium patronos Platonem et Aristotelem pugnent. apud alios quoque poetas scholasticos tamquam artis grammaticae princeps in ordinem ducitur Priscianus; sic in scriptorum principalium catalogo quodam ms. s. XII laudatur 'Priscianus primae artis restaurator strenuus'¹¹⁸, sic Goliac quae dicitur apocalypsis auctor¹¹⁹, duce Pythagora in terram quandam pere-

111 v., ne multus sim, Fabricium bibl. Lat. III 399 sq. coll. p. 392. 398 ed. Ern. Leyserum hist. poet. med. aevi p. 340 coll. p. 311 sqq. et p. 2067 (1167) sq. 112 Pezii thes. anecd. VI 115, quem locum mihi indicavit Guilelmus Wattenbachius 113 Fulberti Carnot. ep. 5 v. Wattenbachii ad mon. Germ. script. XI 238 annot.; eiusdem vol. p. 582, 53 in annal. Farfens. ad ann. 1121 fit mentio Prisciani 'valde boni' 114 l. l. p. 400

115 v. Drobischius Bericht d. sächs. Gesellschaft d. Wissensch. ph. hist. Cl. II 1849 p. 72. 100. 101. 103. utriusque Priscianus minor (cf. Fabricium l. l.) in grammatica per duos menses pro duorum grossorum minervali tractabatur. 'pro Prisciano breviori 2 menses, Pastus 2 gr.' secundum additamentum statutorum facultatis Lipsiensis a. 1410 l. l. p. 103 116 cf. de la Rue essais sur les bardes, les jongleurs et les trouvères normands et anglo-normands t. III Caen 1834 p. 33 sqq.

117 oeuvres de Rutebeuf recueillies par Jubinal Paris. 1839 II 415 sqq. 118 v. Ravaissonium rapport sur les bibliothèques des départ. de l'ouest p. 405 (Alençon)

119 est Gualterus ab Insula saec. XII poeta v. Giesebrechtium allg. Monatsschrift für Wissenschaft und Lit. a. 1853 m. April. p. 363 sq. cf. p. 345 sqq. et F. A. G. Müldeneri de vita mag. Philippi Gualtheri ab Insulis de Castellione diss. Göttingae a. 1854 editam

grinam delatus, una cum Cicerone, Ptolemaeo, Boethio, Euclide, Lucano, Vergilio, Statio, Ovidio, Terentio, Hippocrate conspicit Priscianum 'dantem palmis verbera' ¹²⁰; sic saeculo XIII exeunte poeta Adolfus Vlricum, scholasticum Vindobonensem, his praeter alia extollit versibus:

Nunc es Aristoteles vel nunc [*add. es*] Paulus, Helias,

Priscicus et Cicero, nunc es Apollonius ¹²¹,

sic in Antonii Beccariensis, medici Ferrariensis, carmine circa annum 1343 confecto de obitu qui perhibebatur Petrarchae inter artes lugentes prima grammatica prodit eiusque comitum ordinem ducit Priscianus ¹²². laud igitur mirum, etiam Italo eiusdem aetatis pictori sive Ioanni Campensi sive Iacobo Nipozzano, cum ecclesiae S. Mariae Novellae Florentinae capitulum Hispaniensium praeter alia multa quattuordecim virtutum et artium figuris exornaret iisque singulis singulos viros tamquam antistites adderet, iuri civili Iustinianum, arithmeticae Pythagoram, dialecticae Aristotelem, rhetoricae Ciceronem etc., Priscianum dignum visum esse, qui artis grammaticae vices ageret.

Sed missis his, quae augeri facile possunt, pauca de ipsa hac editione addenda sunt. cui praeter apparatus criticum amplios addere commentarios eo minus ex re visum est, quod ipsos reliquorum grammaticorum locos ad singulas materias a Prisciano tractatas spectantes indicabunt indices, quos singulis auctoribus per totum hoc grammaticorum Latinorum corpus addendos curabit Keilius,

120 v. the Latin poems commonly attributed to Walter Mapes ed. Th. Wrightius Londin. 1841 p. 3 cf. *ibid.* p. 171 carminis de concubinis sacerdotum circa annum 1215 compositi initium: Prisciani regula penitus cassatur, 'Sacerdos' per 'hic' et 'haec' olim declinabatur [*f. declinatur*]: Sed per 'hic' solummodo nunc articulatur, Cum per nostrum praesulem 'haec' amoveatur 121 Adolfus fabula XI ap. Leyserum hist. poet. med. aev. p. 2035 (1135), ubi pro* 'Paulo, Helia' Petri Heliae nomen substituendum esse perspexit Guil. Giesebrechtius, cui huius loci notitiam debeo, idem me docuit Adolphi fabulas non ad annum 1315 pertinere, quae est sententia Leyseri p. 2007 et Büdingeri in *comm. ex act. class. phil. hist. acad. Vindob.* vol. XIII p. 314 sqq. seorsim expressa über einige Reste der Vagantenpoesie in Oesterreich, Vindob. 1854 p. 21, sed ad annum 1285. de Vlrico cf. eundem Büdingerum l. c. p. 22 sq., de Adolfo Leyserum p. 2007 sqq. Priscicus autem nemo est nisi Priscianus, qui alibi Priscius nominatur, veluti in Hugonis Trimbergensis registro multorum auctorum, ubi codicis periegesis Priscianae mentione allata, Prisciani a fide Christiana defectio deploatur cf. *Hauptium Berichte der preuss. Akademie der Wissensch.* 1854 p. 147

122 v. le rime di F. Petrarca ed. L. Carrerius Patavii 1837 II 691:

Grammatica era prima in questo pianto
E con lei Prisciano ed Vgoccione,
Papìa, Greeismo e Dottrinale;
Dicendo: car figliuol, tu amasti tanto
La mia scienza fu picciol garzone
Ch'io non trovai a te alcuno eguale etc.

ipsis his et reliquis Prisciani libris addet Guilelmus Hirschfelderus. ubicumque tamen vel critica quaedam difficultas vel quaestio quaedam ad literas spectans interpretationem aliquam grammaticam vel historicam exigebat, verbis non anxius peperci, sed Syriae istius sententiae memor:

Semper vocis et silenti temperamentum tene addidi, quae lectorum commodis prospectura esse putarem. quae de scriptoribus a Prisciano laudatis passim adicienda erant, primo quoque, quo singuli nominantur, loco attuli. ad notas criticas intellegendas ne Oedipo opus esset, sedulo cavi. monendum tamen est, cum asteriscos totidem literas vel deletas vel erasas notare, literas inductas illis postpositas eas, quae ante emendationem vel lituram adfuerint, tum notam codicis alicuius addita nota manus secundae eiusdem libri denotare, ea, quae in lectione allata ex emendatione profecta sint, alteri manui deberi, veluti 'apposuit ^{nere} Rr' significat, pr. m. cod. R lectionem 'apposuit' ab altera in 'opponere' mutatam esse, 'eius ^{dem} Rr' pr. m. 'eius' praebere, alteram 'eidem' inde effecisse. ubi aptius videbatur, inprimis ubi alterutra manus cum aliis libris congruebat, discrepantes utriusque manus lectiones separatas posui. sic etiam in librorum compendiis vel depingendis vel plenis literis exprimendis quod cuius loco convenientissimum videretur repraesentandum curavi. ubicumque vero inter varias lectiones sola m. alicuius secundae nota comparet, prior cum lectione recepta congruit; ubi tamen illi vel 'ex corr.' vel 'in litura' additum est, quid pr. m. scriptum fuisset dignosci non potuit. uncini] nota post lectionem aliquam posita indicat, eam sic supra legi. quae lectio ita semper firmatur iis codd., quorum varia lectio addita non est, ut et literae v in codd. plerumque per u vocalem expressae et literarum initialium maiorum minorumve ibi indicandarum rationem non habuerim. id etiam addendum est, in libris meis omnibus Graeca literis maiusculis sine accentibus scripta esse. itidem in Latinis, ubi ex sensu Prisciani addendae erant, tacite addidi et quantitatis et accentuum notas, quarum vestigia in libris raro apparent. paragraphi Krehlianæ servatae sunt, paginarum et Putschianarum et Krehlianarum numeris in superiore singularum paginarum margine adiectis: in ipso contextu hae simplici lineola |, illae duplici || distinctae.

Quod ad orthographiam denique attinet in scribendis locis scriptorum et a Prisciano ipso excerptis et ex aliorum grammaticorum artibus translatis orthographiae vetustioris vestigia, ubicumque ea offendebam, religiose servavi; per Prisciani verba regulas ab ipso satis plene propositas secutus sum, librorum varietate ubique indi-

cata. ubi tamen ille aut tacet aut sibi ipse non constat, ad optimarum et Priscianearum et reliquarum membranarum, quae illius aetatis usum scribendi repraesentant, fidem me applicavi, veluti vel tacite 'diminuo, diminutivum' scripsi propter lib. XIII § 54, non 'dimminuo' propter lib. I § 41; 'abicio, inicio' etc. coll. lib. X § 3, non 'abiicio, iniicio' ob lib. III § 17; neque ab ipso Prisciani usu me recessisse, quod m ante q scripserim non n, censeo coll. lib. I § 38, ubi Plinii ratio consuetudini videtur opponi. nonnullas et vulgares et frequentes discrepantias hic annotasse sufficiet. sic 'litera' libris alteram scribendi rationem plerumque offerentibus dedi ob veriloquium lib. I § 3 XVII 2, 'Virgilius' illis fluctuantibus ex eadem ratiocinatione coll. lib. III § 31; tum semper scripsi 'Sallustius', 'Sulla', 'Titinius', 'neglego', 'intellego', 'epistula', 'quattuor', 'auctor', 'paene', 'paenultima', pro quo voc. codd. praesertim Scotici non tantum 'penultima', sed etiam 'peneultima' et 'peniultima' exhibent, variis lectionibus sollemnibus non minus notatis quam vel constanti aliquot librorum, inprimis AD, e pro ae usu vel codd. in vocabulis ad artem spectantibus sive rationibus sive erroribus sescentiens repetitis, quorum aliquotiens per initium exemplis propositis, tacite deinde exprimi iussi: 'diphthongus', 'patronymicus', 'syncope', 'apocope', 'synaeresis', 'synaloephe' 'elementum', 'syllaba', 'disyllabus', 'trisyllabus', 'genetivus', 'derivativus'. nec in ipsis Prisciani verbis codicum in praepositionibus per voces compositas sive integris servandis sive assimilandis inconstantiam nec Scoticorum inprimis librorum discrepantias in vocabulis aliquot frequentissimis per totum opus enotandas duxi, veluti 'dissino' ibi invenitur et 'disino', 'accussativus', 'ussus', 'divissio' etc., 'possesivus', 'pasivum' etc., 'mutta', 'motare', 'sopinum', 'commone' etc., 'bocolico', 'longua', 'iunguo' etc., 'verbialia', 'participalia', 'semplex'. at vel his ita profligatis vereor, ne nimis anxie res pusillas constanti accuratatione prosecutus sim. sed malo diligentia peccare quam socordia.

Ser. Berolini d. III m. Maii a. MDCCCLV

SVBSIDIORVM CONSPECTVS

I codicum

1 per libros I—XVI v. p. X — XVIII

R cod. bibl. imp. Paris. 7496

P " " " " 7530

B " " publ. Bambergensis

D " " publ. Bernensis, olim Bongarsianus

H " " gymn. Halberstadiensis, Lutherius Krehlii

A " " publ. Amienensis

G " " conventus Sangallensis

L " " publ. Lugd. Bat. olim Gruterianus

K " " Caroliruhensis 223

de codd. praeterea in auxilium vocatis cf. p. XX sq.

2 per libros XVII et XVIII v. p. XXI — XXIII

RPDGL v. supra

V cod. bibl. Lugd. Bat. olim Vossianus

M " " Monac. 280 A

O " Parisinus 7499

N " bibl. palat. Vind. CCCXLVIII

S " " " " CCCXLVII

C collatio Scaligerana

rpbdhaglkvmons eorundem librorum manus alteras significant.

II editionum v. p. XXIII—XXVII

1 ed. (Veneta) a. 1470

2 ed. Veneta a. 1472

3 ed. Veneta a. 1492

μ ed. Mediolan. a. 1511

π ed. Ascensiana Paris. a. 1516

α ed. Aldina Veneta a. 1527

κ ed. Coloniensis a. 1528

β ed. Basileensis a. 1545

Putsch. ed. Putschiana a. 1605

Krehl. ed. Krehliana a. 1819 sq.

de rell. notis ad comm. crit. adhibitis v. p. XXXII; de uncis et rotundis et quadratis p. XXVIII; signa codd. eorum auctorum, quorum apud Priscianum mentio fit, ea elegi, quae a quovis harum rerum perito per se intellegi possent cf. p. XXVIII.

PRISCIANVS CAESARIENSIS GRAMMATICVS

IVLIANO CONSVLI AC PATRICIO.

p. 533/4 ed. Putsch.

p. 3. 4 ed. Krehl.

Cum omnis eloquentiae doctrinam et omne studiorum genus sapientiae luce praefulgens a Graecorum fontibus derivatum Latinos proprio sermone invenio celebrasse et in omnibus illorum vestigia liberalibus consecutos artibus video, nec solum ea, quae emendate ab illis sunt prolata, sed etiam quosdam errores eorum amore doctorum deceptos imitari, in quibus maxime vetustissima grammatica ars arguitur peccasse, cuius auctores, quanto sunt iuniores, tanto perspicaciores, et ingeniis floruisse et diligentia valuisse omnium iudicio confirmantur eruditissimorum — quid enim Herodiani artibus certius, quid Apollonii scrupulosis quaestionibus enucleatius possit inveniri? — cum igitur eos omnia fere vitia, quaecumque antiquorum Graecorum commentariis sunt relictis artis grammaticae, expurgasse comperio certisque rationis legibus emendasse, nostrorum autem neminem post illos imitorem eorum extitisse, quippe in negligentiam ca-

Institutio prisciani de arte incipit grammatica . . . priscia caesariensis grammaticus iuliano consuli ac patricio *G* Incipit institutio prisciani viri disertissimi caesariensis doctoris urbis romae constantinopolitane iuliano consuli ac patricio de arte grammatica . . . *K* Incipit prisciani voluminis manus m. rec. (x), quae fol. 1^a conscripsit, in H. inscriptione caret *A* et, primo quaternione amisso, *B*, qui liber nunc inc. a verbis lib. I § 30 *ov* corripientes vel magis *v* grammaticus *L*

1 eloquentiae *D* 2 derivatum *ADGK* et sic saepe libri 3 celebrasse *D* eorum *x* liberalibus *GK* consequutos *D* 4 nec in his solum *GL* nec solum in his *K* ea om. *ADHGLK* emendata in emendatae corr. *L* prolata] sic, in marg. add. vel stricta *R* scripta *rell.* 5 etiam deceptos quosdam *K* amore graecorum doctorum *GLK* deceptos om. *K* 6 maxime] maxime graeca *GLK* maxime graeca *d* vetustissima *R* ars] arte *RAD* num arte arguitur peccatum esse? 7 perspicaciores *ADL* et diligentia valuisse h. l. om. *GL* et diligentia — eruditissimorum om. *D* diligentia *K* diligentia *x* 8 iudicio *A* confirmantur] a confirmatur *A* eruditissimorum et diligentia valuisse *GL*, restituit ord. 1 quid Herodiani (i. e. quid enim rodiani) ni fallor in loco valde detrito *R* 9 Herodiani] d herodiani *D* certius *H* apollonii *G* apollonii *D* scrupulosis] scrupulosis difficilibusque *K* scrupulosis difficilibus *G* scrupulosis difficilibusque *g* scrupulosis difficilibus^q *L* 11 Graecorum om. *ADx* grammaticae comperio expurgasse *x* 12 comperio *R* rationis ex rationibus corr. *H* 13 extitisse *G* extitisse *LK*

p. 533/4. 535/6 P.

p. 4 — 6 K.

dentibus studiis literarum propter inopiam scriptorum, quamvis audacter, sed non impudenter, ut puto, conatus sum pro viribus rem arduam quidem, sed officio professionis non indebitam, supra nominatorum praecepta virorum, quae congrua sunt visa, in Latinum transferre sermonem, collectis etiam omnibus fere, quaecumque necessaria nostrorum quoque inveniuntur 5 artium commentariis grammaticorum, quod gratum fore credidi temperamentum, si ex utriusque linguae moderatoribus elegantiora in unum coeant corpus meo labore faciente, quia nec vituperandum me esse credo, si eos imitor, qui principatum inter scriptores Graecos artis grammaticae possident, cum veteres nostri in erroribus etiam, ut dictum est, Graecos 10 acquirerantes maximam tamen laudem sunt consecuti.

Exemplum etiam proponere placuit, ne pigeat alios etiam a me vel ignorantia forte praetermissa vel vitiose dicta, — nihil enim ex omni parte perfectum in humanis inventionibus esse posse credo, — sua quoque industria ad communem literariae professionis utilitatem congrua rationis 15 proportione vel addere vel mutare tractantes. namque festinantius quam volui hos edere me libros compulerunt, qui alienis laboribus insidiantes furtimque et quasi per latrocinia scripta aliis subripientes unius nominis ad titulum pertinentis infanda mutatione totius operis in se gloriam transferre 4 conantur. sed quoniam in tanta operis materia impossibile est aliquid perfectum breviter exponi, spatii quoque veniam peto, quamvis ad Herodiani scriptorum pelagus et ad eius patris Apollonii spatiosa volumina meorum compendiosa sunt existimanda scripta librorum.

Huius tamen operis te hortatorem sortitus indicem quoque facio, Iuliane consul ac patricie, cui summos dignitatis gradus summa adquisivit in omni studio ingenii claritudo, non tantum accipiens ab excelsis gradibus honorum pretii, quantum illis decoris addens tui, cuius mentem tam Homeri credo quam Virgilii anima constare, quorum uterque arcem possederat musicae, te tertium ex utroque compositum esse confirmans, quippe non minus Graecorum quam Latinorum in omni doctrinae 30 genere praefulgentem. || tibi ergo hoc opus devoceo, omnis eloquentiae

1 litterarum *G* quā^{uis} audacter *R* 3 offitio *A* 4 iussa *A* 7 elegantiora] d elegantiora *AGDL* 8 quin *om.* *AL* add. *l* a perandum me esse *inc. fol. 1^b et man. ant. in H* me *om.* *GL* add. *l* 9 imitor *L* graios ex gratios *corr.* *R* grecos *D* grammaticae artis *GL* 10 veteris *A* 11 acquirerantes *H* sunt laudem *ADH*

12 etiam] quoque *AD* 13 ignorantia *L* uel etiam vitiose *GL* nil *D* 14 credo esse inventionibus posse *ADH* 15 professionis *L* 16 mutare *GK* et sic saepe hi libri festinatus *L* 17 addere *G* libros me *GL* 18 latrocinia *H* surripientes *GLK* nominis unius *K* 20 quā *H* operis add. *l* materia] *l* materie *L* 21 erodiani *R* 22 pelages in pelagus *corr.* *D* paris d appollonii *DHGK* appollini *k* 23 siⁿⁱ *D* existimanda in ras. *l* 24 oratorem *H*

25 adquisiuit *G* adquisiuit *L* adquesiuit *K* 26 excipiens *G* 27 precii *R* praetii *A* praecii *H* 28 animo *GLK* 29 possederet *K* musicae, te tertium ex utroque] *r* musicae. Tertium in utroque *R* copositum *G* esse ego *ALK* 31 genere *om.* *H* add. *h* opus hoc *H* post opus add. quasi ad deum *GL* quasi Deo

p. 535/6 P.

p. 6 — 8 K.

praesul, ut quantamcumque mihi deus annuerit suscepti laboris gloriam, te comite quasi sole quodam dilucidius crescat.

Titulos etiam universi operis per singulos suppositi libros, quo facilius, quicquid ex his quaeratur, discretis possit locis inveniri.

5 Primus liber continet de voce et eius speciebus; de litera: quid sit litera, de eius generibus et speciebus, de singularum potestate, quae in quas transeunt per declinationes vel compositiones partium orationis.

Secundus de syllaba: quid sit syllaba, quot literis constare potest et quo ordine et quo sono, de accidentibus singulis syllabis; de dictione: quid sit dictio, quae eius differentia ad syllabam; de oratione: quid sit oratio, quot eius partes, de earum proprietate; de nomine: quid sit nomen, de accidentibus ei, quot sunt species propriorum nominum, quot appellativorum, quot adiectivorum, quot derivativorum; de patronymicis: quot eorum formae, quomodo derivantur, ex quibus primitivis; de diversis possessivorum terminationibus et eorum regulis.

Tertius de comparativis et superlativis et eorum diversis extremitatibus: ex quibus positivis et qua ratione formantur; de diminutivis: quot eorum species, ex quibus declinationibus nominum, quomodo formantur.

Quartus de denominativis et verbalibus et participialibus et adverbialibus: quot eorum species, ex quibus primitivis, quomodo nascuntur.

Quintus de generibus dinoscendis per singulas terminationes; de numeris; de figuris et earum compage; de casu.

Sextus de nominativo casu per singulas extremitates omnium nominum, tam in vocales quam in consonantes desinentium, per ordinem; de 25 genitivorum tam ultimis quam paenultimis syllabis.

Septimus de ceteris obliquis casibus, tam singularibus quam pluralibus.

K aeloquentiae praesul **D** 1 quantumcumque **H** deus mihi **L** suscepti laboris] **h** susceptoris **H** 2 sole quodam] **l** quodam sole **GL** delucidius **GLK**
 3 subposui **A** quo] quos **R** quo et uel **r** 4 post inveniri: finit pr.
 Incip cap add. **g** 5 huius **GL** eius speciebus **H** et quid **GL** 6 de huius **G** quae et in **GLK** 7 vel] et **K** 8 syllaba **L** et sic saepe codd. et
 quot **K** quot] quod **R** 9 ordine^{et} quo sono **A** accedentibus **L** accentibus **RD**
 syllabis singulis **K** 10 differentia **K** differentia^{ad} **L** 11 quot] quod **R**
 quot sunt eius **K** et de **GLK** eorum **H** proprietate] proprietate hoc est
 praenomen cognomen et agnomen, add. gloss. ad voc. **sgg.** quot sunt species propriorum
 nominum **pertinente**, **R** proprietate et ordinatione **DL** proprietate et de ordinatione
GK 12 accedentibus **L** et om. **G** eius **AL** quod **R** quod **R** appellativorum **A**
 13 quod adiectivorum **R** quod **R** quot derivativorum om. **H** derivativorum **A**
 patronimicis **L** patronimicis **RADGKH** et sic et similiter in libris saepissime est peccatum
 quod **R** 14 et ex **AH**^{et} ex **L** 15 et eorum] sic in litura ni f. **G** et de **g**
 16 et superlativis om. **R** 17 possitinis **G** firmantur **K** de diminutivis] **h**
 Diminutivis **H** diminutivis **GL** ex diminutivis corr. in **L** quod **R** 18 species **A**
 quibus primitivis declinationibus **H** 19 de om. **R** verbalibus **DH** in
 verbalibus corr. in **H** adverbialibus quod **R** 20 species **A** 21 dinoscendis **K**
 dinoscendis **D** 22 casu om. **R** 24 disinentium **G** 25 genitivorum **RDGLK** et
 sic persaepe singuli libri penultimis **G** penultimis in penultimis corr. **L** 26
 caeteris **L** obliquis in obliquis corr. **G** tam in **GK** quam in **GK**

p. 535/6 P.

p. 8 K.

Octavus de verbo et eius accentibus.

Nonus de regulis generalibus omnium coniugationum.

Decimus de praeterito perfecto.

Undecimus de participio.

Duodecimus et tertiusdecimus de pronomine.

5

Quartusdecimus de praepositione.

Quintusdecimus de adverbio et interiectione.

Sextusdecimus de coniunctione.

Septimusdecimus et octavusdecimus de constructione sive ordinatione
partium orationis inter se. | ||

10

1 et de eius *H* accentibus] *d* accentibus *D* 3 post perfecto *add.* et
 praeterito perfecto primae et secundae coniugationis *h* 4 participatio *D* partici-
 pio cum accentibus *GL* 5 de pronomine et tertius decimus *R* 6 propositione
d 7 interiectione *R* 9 ordinatione omnium partium *K* post inter se: explic-
 tiv. .. *g*

LIBER PRIMVS.

p. 537 P.

DE VOCE.

p. 9 K.

Philosophi definiunt, vocem esse aerem tenuissimum ictum vel suum 1
sensibile aurium, id est quod proprie auribus accidit. et est prior definitio
a substantia sumpta, altera vero a notione, quam Graeci *ἔννοιαν* dicunt,
hoc est ab accidentibus. accidit enim voci auditus, quantum in ipsa est.

Vocis autem differentiae sunt quattuor: articulata, inarticulata, literata,
illiterata. articulata est, quae coartata, hoc est copulata cum aliquo sensu
mentis eius, qui loquitur, profertur. inarticulata est contraria, quae a nullo
affectu proficiscitur mentis. literata est, quae scribi potest, illiterata, quae
scribi non potest. inveniuntur igitur quaedam voces articulae, quae pos-
sunt scribi et intellegi, ut:

Arma virumque cano,

quaedam, quae non possunt scribi, intelleguntur tamen, ut sibili hominum
et gemitus: hae enim voces, quamvis sensum aliquem significant proferentis
eas, scribi tamen non possunt. aliae autem sunt, quae, quamvis scribantur, 2
tamen inarticulae dicuntur, cum nihil significant, ut 'coax', 'cra'. aliae |

DE VOCE *RH* INCIPIT LIBER PRIMVS, DE VOCE. *L* INCIPIT LIBER DE VOCE ET LITTERA
A INCIP. ARS PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS DE VOCE *D* INCIP. ARS PRISCIANI GRAMMATICI
CAESARIENSIS LIBER PRIMVS DE VOCE ... *G* INCIPIT ARS PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS
LIBER PRIMVS DE VOCE. *K*

1 diffiniunt *GLK* sonum sensibile] sic ex corr. *l* sonum sensibilem *GK* et, ni
f., *L* 2 proprie] *r* propriae *R* definitio *GLK* 3 notione] *l* notitione *G* no-
tatione *LK* uel notatione *g* ENNOIAN *A* HNNOIAN *G* HNNOYAN *L* 4 accidentibus
L enim om. *DL* add. *dl* uox auditui ex corr. *l* ipso ex corr. *l* ipsa
est] *d* ipsa voce est *D* 5 differentiae *G* quatuor *G* 6 illiterata om. *R* illi-
terata *Dr* 7 contraria vox quae *GL* 8 mentis proficiscitur *GL* Littera *H* quae]
d que *D* Illiterata *RD* Illiterata *r* est que scribi *D* 11 Verg. Aen. l 1

12 quaedam quae *D* quaedam quae *d* scribi intelliguntur *Ll* post tamen add.
ab ipsis proferunt eas *R* del. *r* sibili *g* 13 hae enim] *r* Haenim *R* enim]
autem *G* significant *L* significaent *l* 14 sunt uoces quae *K* 15 inarticulae]
r inarticulae *RH* dicuntur] sunt *GL* significant *GL* coax cra] *g* corax cora *GL*
cra] *DL* uel crax *d* crax *K* post cra. add. eas enim uoces quanquam (quam-
quam *K*) intelligimus de quo sint uolueri (nolueri *l* noluerat *L*) profectae tamen in-
articulae dicuntur, quia uox ut superius (·i· dixi add. *g* diximus *K*) inarticulata
est quae a nullo affectu proficiscitur mentis *GL* et in schedula quaedam codici insuta,

vero sunt articulatæ et illiteratæ, quæ nec scribi possunt nec intelligi, ut crepitus, mugitus et similia. scire autem debemus, quod has quattuor species vocum perficiunt quattuor superio[re]s differentie generaliter voci accidentes, binæ per singulas invicem coeuntes. 'vox' autem dicta est vel a vocando, ut 'dux' a ducendo, vel ἀπὸ τοῦ βοῶ, ut quibusdam placet. 5

DE LITERA.

II 3 Litera est pars minima vocis compositæ, hoc est quæ constat compositione literarum, minima autem, quantum ad totam comprehensionem vocis literatæ — ad hanc enim etiam productæ vocales brevissimæ partes inveniuntur — vel quod omnium est brevissimum eorum, quæ dividi possunt, id quod dividi non potest. possumus et sic definire: litera est vox, 10 quæ scribi | potest individua.

Dicitur autem litera vel quasi legitera, quod legendi iter praebeat, vel a lituris, ut quibusdam placet, quod plerumque in ceratis tabulis anti- 4 qui scribere solebant. literas autem etiam elementorum vocabulo nuncupaverunt ad similitudinem mundi elementorum: sicut enim illa coeuntia omne 15 perficiunt corpus, sic etiam haec coniuncta literalem vocem quasi corpus aliquod componunt vel magis vere corpus. nam si aer corpus est, et vox, quæ ex aere icto constat, corpus esse ostenditur, quippe cum et tangit aurem et tripertito dividitur, quod est suum corporis, hoc est in altitudinem, latitudinem, longitudinem, unde ex omni quoque parte potest audiri. 20 praeterea tamen singulae syllabae altitudinem quidem habent in tenore, crassitudinem vero vel latitudinem in spiritu, longitudinem in tempore.

Litera igitur est || nota elementi et velut imago quaedam vocis literatæ, quæ cognoscitur ex qualitate et quantitate figurae linearum. hoc ergo interest inter elementa et literas, quod elementa proprie dicuntur ipsae pro- 25

add. nota m. aequalis sed in libro romano non habetur K aliae] r alia R 1 et
add. l illitterate R inlitterate D inlitteratae d que D quæ d et sic saepe e in
codd. RD in ae corr. rd 2 ut strepitus GLh et mugitus Gr has] r as R
quattuor GK 3 proficiunt G quattuor GK differentiae G accidentes L
5 a ducendo] r adducendo R quidam A 6 DE LITERA om. H Lyttera G Ly-
tera g compositae D compositae G constat ex A compositione D 7 mi-
nima est autem L ad totam add. g comprehensionem D adprehensionem G ap-
prehensionem g 9 est om. GL add. l quæ] qui D que d 10 non add. k
diffinire GLK 12 vel om. RA add. a legitera] k legitera R ligitera K
legendi] g legentibus GL prebeat R 13 antiqui in ceratis tabulis DHR cae-
ratis RALG coeratis K 14 solebant] g volebant G solebant literas. Litteras Dr
litteras del. d autem om. G ylementorum G vel elementorum g elementorum K
et in ras. L uocabulo ex uocabula corr. G noncupaverunt GL noncupauerunt
K 15 ylementorum G elementorum LK et sic saepe in hoc voc. peccatum est in
libris enim add. l 16 hae coniunctae DHGLK 17 aliquid A componunt
DH vere (ex aere corr.) corpus est G est om. L 18 icto] r hicto R et

add. r tangit K 20 longitudinem LK longitudinem G quoque om. ADH
22 crassitudinem L uero om. D longitudinem GLK 23 est igitur GL
nota est K elementi LK ylementi G uelud H uelut quædam D quædam
imago d 25 et] vel GL proprie] rd propriae RDK pronuntiationes] d pro-
nuntiationes D

p. 539. 40 P.

p. 11. 12 K.

nuntiationes, notae autem earum literae. abusive tamen et elementa pro literis et literae pro elementis vocantur. cum enim dicimus non posse constare in eadem syllaba r ante p, non de literis dicimus, sed de pronuntiatione earum: nam quantum ad scripturam possunt coniungi, non tamen etiam enuntiari, nisi postposita r.

Sunt igitur figurae literarum quibus | nos utimur viginti tres, ipsae vero pronuntiationes earum multo ampliores, quippe cum singulae vocales denos inveniantur sonos habentes vel plures, ut puta a litera brevis quattuor habet soni differentias, cum habet aspirationem et acuitur vel gravatur, et rursus cum sine aspiratione acuitur vel gravatur, ut 'hábeo hábemus', 'ábeo ábimus'. longa vero eadem sex modis sonat: cum habet aspirationem et acuitur vel gravatur vel circumflebitur et rursus cum sine aspiratione acuitur vel gravatur vel circumflebitur, ut 'hánis hámorum hámus', 'áras árarum ára'. similiter aliae vocales possunt proferri.

Praeterea tamen i et n vocales, quando mediae sunt, alternos inter se sonos videntur confundere, teste Donato, ut 'vir', 'optumus', 'quis'. et i quidem, quando post u consonantem loco digamma functam Aeolici ponitur brevis, sequente d vel m vel r vel t vel x, sonum y Graeca videtur habere, ut 'video', 'vim', 'virtus', 'vitium', 'vix', u autem, quamvis contractum, eundem tamen [hoc est y] sonum habet, inter q et e vel i vel ae diphthongum positum, ut 'que', 'quis', 'quae', nec non inter g et easdem vocales, cum in una syllaba sic invenitur, ut 'pingue', 'sanguis', 'linguae'.

In consonantibus etiam sunt differentiae plures, transeuntium in alias et non transeuntium, quippe diversae sunt potestatis. ||

Accidit igitur literae nomen, figura, potestas:

Nomen, velut a, h. et sunt indeclinabilia tam apud Graecos elemen- III 7

I autem om. D abussine G tamen^{el} elementa Dd 4 coniugui GK
 5 etiam om. AH pronuntiari G postposita G 6 ante Sunt igitur inscriptionem de sono vocalium exhibent RA De sono vocalium questio d XXIII r XXIII
 R 8 plus (plures t) ut pote GL ut pote h littera A 9 soni habet GL
 et ante acuitur del. h 10 rursus D et acuitur R post vel gravatur om.
 ut habeo — cum sine asp. acuitur vel gravatur R add. r, quae m. et ipsa om, vel circumflebitur; hoc a tertia quadam m. add., quae notas ad exempla ascripsit: cum aspiratione ante voce, ut habeo habemus, sine aspiratione ad abeo abimus 11 longua G longua L habeat K 12 et post aspirationem del. h gratur H circumflebitur Ig et rursus — vel circumflebitur om. L in mg. add. t 13 et acuitur GK circumflebitur d circumflebitur D 14 similiter d et similiter D Similiter — proferri ad marg. add. K aliquae G 16 Donat. art. gr. I 2, I p. 1735 P. optimus] d optimus ni f. in litura D quis om. L add. t 17 digamma] uel ae
 r digammae RK digammi L digammi G aeolici] r aeolice R aeolicae K eolicae G
 18 vel t om. R add. r videntur in videtur corr. H 19 viras (us) R
 21 ae] e R dyptogon Rd dyptogum Dr ut que quis quae r ut quaeque R
 22 sillaba — ut in marg. add. t pingue t et ex corr. r pinguae L 24 etiam] uero t 25 potestates in potestatis corr. L 26 De accidentibus litterarum et cur litterae non declinantur inscr. L De accidentibus litteris A de accidentibus litterarum in marg. d post nomen: figura potestas. Nomen om. H Accidunt igitur litterae tria nomen figura potestas. Nomen h 27 velud H elementorum (ymento-

torum nomina quam apud Latinos, sive | quod a barbaris inventa dicuntur, quod esse ostendit Varro in II de antiquitate literarum, docens lingua Chaldaeorum singularum nomina literarum ad earum formas esse facta et ex hoc certum fieri, eos esse primos auctores literarum, sive quod simplicia haec et stabilia esse debent quasi fundamentum omnis doctrinae immobile, sive quod nec aliter apud Latinos poterant esse, cum a suis vocibus vocales nominentur, semivocales vero in se desinant, mutae a se incipientes vocali terminentur, quas si flectas, significatio quoque nominum una evanescit.

Vocales igitur, ut dictum est, per se prolatae nomen suum ostendunt, semivocales vero ab e incipientes et in se terminantes, absque x, quae ab i incipit per anastrophe Graeci nominis ξῖ, quia necesse fuit, cum sit semivocalis, a vocali incipere et in se terminare, quae novissime a Latinis assumpta post omnes ponitur literas, quibus Latinae dictiones egent (quod autem ab i incipit eius nomen, ostendit etiam Servius in commento quod scribit in Donatum his verbis: semivocales sunt septem, quae ita proferuntur, ut inchoent ab e litera et desinant in naturalem sonum, ut ef, el, em, en, er, es, ix. sed ix ab i inchoat. id etiam Eutropius confirmat dicens: una duplex ix, quae ideo ab i incipit, quia apud Graecos in eandem desinit), mutae autem a se incipientes et in e vocalem desinentes, exceptis q et k, quarum altera in u, altera in a finitur, sua conficiunt nomina. h | enim aspirationis magis est nota.

rum G) nomina tam apud graecos LG aput graecos H 1 quod^a barbaris Dd 2 verba quod esse — auctores literarum om. RADH in marg. add. d, in schedula ad § 2 laud. exhibit K, ut haec voce. et ipsa a cod. Rom. ibi laud. videantur afuisse, om. edd.; ex L cd. Boudanus var. lect. II 13 p. 290. Walchius emendat. Livian. p. 172 sq. cf. Ritschelium de Farr. disc. libris p. 54 sq. mus. phil. VI 1 p. 520 sq. 557 esse om. d post literarum: docens — literarum om. d 3 caldeorum GK 4 eos] eorum G simplitia haec A 5 et om. K immobile D immobile

G 7 disinant G dissinant K mutae L, qui in sqq. ubique fere mutus incipientes a se L 8 quas si] d quasi AD 9 evanescit una K 10 per se prolatae ut dictum est GL 11 et add. k quae sola ab GLK 12 anastrophe G apostrophem RAD semivocalis] r semivocales R 13 terminare] GK terminari k vel terminari g a Latinis om. h 14 assumpta] r assumpta R adsumpta ADH latine dictiones (dictiones r) R 15 huius GL Servius] r servus R 16 scribit H scripsit GLK Donatum] r Donato R uerbit. A pertinent haec Serviana ad Don. art. 1 2, 2 p. 1736 P. 5 L.: ad nos vero non propagatus est nisi commentarius Servianus in Don. librum alterum, qui extat in gramm. vet. ed. Putsch. p. 1779 sqq.; similia, sed non prorsus eadem, praebet Sergius in comm. in lib. 1 Donati p. 1828 P. sunt] inquit sunt GL 17 desinant] r designant R desinant GL dissinant K 18 f. l. m. u. r. s. x R x h Sed x RGdh Eutropius] auctor breviarii hist. R., quem praeter istum libellum καὶ ἄλλα scripsisse tradit Suidas s. v., cf. tamen G. I. Vossium de hist. Lat. II 8 p. 198 ed. alt. et Tzschuckium in Eutrop. p. 23 ed.

a. 1796 p. XIX ed. a. 1804 ix] ex corr. r x GLKh 20 eadem R eam GL eandem l dissinit GL dissinit K mutae et sic in sqq. fere ubique K 21 uocalem e GLKh uocalem desinentes e ni f. H dissinantes GL 22 finitur] desinit L dissinit G conficiunt A nomina ex omnia corr. R enim] autem GL 23 est magis GL

p. 540. 41 P.

p. 14. 15 K.

Figurae accidunt quas videmus in singulis literis.

Potestas autem ipsa pronuntiatio, propter quam et figurae et nomina facta sunt. quidam addunt etiam ordinem, sed pars est potestatis literarum.

5 Ex his vocales dicuntur, quae per se voces perficiunt vel sine quibus vox literalis proferri non potest, unde et nomen hoc praecipue sibi defendunt; ceterae enim, quae cum his proferuntur, consonantes appellantur. sunt igitur vocales numero quinque: a e i o u. utimur etiam y Graecorum causa || nominum.

10 Consonantium autem aliae sunt semivocales, aliae mutae: 9

Semivocales sunt, ut plerisque Latinorum placuit, septem: f l m n r s x; sed f multis modis ostenditur muta magis, de qua post docebimus. z quoque utimur in Graecis dictionibus. hae ergo [hoc est semivocales] quantum vincuntur a vocalibus, tantum superant mutas. ideo apud Graecos quidem omnes dictiones vel in vocales vel in semivocales, quae secundam habent euphoniā, desinunt, quam nos sonoritatem possumus dicere, apud Latinos autem ex maxima parte, non tamen omnes, inveniuntur enim quaedam etiam in mutas desinentes. 'Semivocales' autem sunt appellatae, quae plenam vocem non habent, ut 'semideos' et 'semiviros' appellamus, non qui dimidiam partem habent deorum vel virorum, sed qui pleni dii vel viri non sunt.

Reliquae sunt mutae, ut quibusdam videtur, numero novem: b c d g 10 h k p q t. et sunt qui non bene hoc nomen putant eas accepisse, cum hae quoque pars sint vocis. qui nesciunt, quod ad comparisonem bene sonantium ita sint nominatae, velut 'in[formis]' dicitur mulier, non quae caret forma, sed quae male est formata, et 'frigidum' dicimus eum, qui non penitus expers est caloris, sed qui minimo hoc utitur: sic igitur etiam 'mutas', non quae omnino voce carent, sed quae exiguam partem vocis habent.

30 Vocales apud Latinos omnes sunt ancipites vel liquidae, hoc est quae facile modo produci modo corripri possunt, sicut etiam apud antiquissimos erant Graecorum ante inventionem η et ω, quibus inventis ε et ο, quae

2 De potestate litterarum *inser.* A et in marg. d pronuntiatio] k pronuntio K
3 sed *add. l* 5 efficiunt GL vel] et GL et in ras. H 7 Caeterae L Caetere R
quae] d qui D proferuntur] d profertur D 8 etiam] d autem etiam AD y no-
bi
cali DK 10 sunt aliae GL 12 post *add. l* dicemus A 13 dictionibus] r
dacionibus R 15 quidem om. GL 16 euphoniā A desinunt G dissinunt K
posumus L 17 apud] r apud R ex *add. l* maxima ex G parte maxi-
ma K 18 enim] a etiam A desinentes G 19 quae] quia GL 20 dime-
diam L demediam K demediam vel dimediam G habent om. K 24 partes GLKh
sint LKh comparisonem D 25 nequid H informis K non quae] a
quae non A 26 est male G est om. L his et ante male et post male *add. l* et] et
sic GL et sicut l 27 caloris] ak calores A coloris K qui minimo] quinimo A
utitur vel cocitur GL igitur om. GL 28 mutas] g mutas vel multas G
vocis partem K 30 post vocales insertum sunt in k, quod infra om. K 31 apud]
r apud R sunt omnes GL 31 facillae A 32 graecorum erant GLH in ras. et d

ante ancipites erant, remanserunt perpetuo breves, cum earum producta-
rum loca possessa sint a supra dictis vocalibus semper longis.

- 11 Sunt etiam in consonantibus longae, ut puta duplices x et z: sicut enim longae vocales, sic hae quoque longam faciunt syllabam. sunt simi-
liter ancipites vel liquidae, ut l r, quae modo longam modo brevem post
mutas positae in eadem syllaba faciunt syllabam. his quidam addunt non
irrationabiliter m et n, quia || ipsae quoque communes faciunt syllabas post
mutas positae, quod diversorum confirmatur auctoritate tam Graecorum
quam Latinorum. Ovidius in X metamorphoseon:

Piscosamque Cnidon gravi | damque Amathunta metallis. 10
Euripides in Phoenissis:

† Ἰσότητ' ἔταξεν κἀριθμόν διώρισεν.

Idem in eisdem:

Ἀπωλόμεσθα, δύο κακῶ σπεύδεις, τέκνον.

venitur tamen in etiam ante n positum, nec producens ante se vocalem is
more mutarum.

Καλλιμαχος:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὥδε συναινῶ.

ε et o] e et o RG H et ω e et o Dd 1 ante om. H perpetuo] H cum Heidelberg.
(perpetue teste Lind.) nonnullisque aliis codd. Krehlianus perpetue Dr perpetuae
IAGLK 2 posesa G posesa ex corr. l possessessa H sunt ADHGK longis]
ε longuis GELK 3 De duplicibus consonantibus inscr. L longae] d longae lit-
trae D longuae ut pote GL ut pote Kh ξ et ζ L post z add. y enim
onguae uocales sic hae quoque longam faciunt syllabam K 4 longuae G lon-
guam L longam faciunt om. R add. r faciunt longuam syllabam g 5 De li-
quidis litteris inscr. A anticipes uelliquide A 1 et r Gkd longuam G
5 possitae G eadem] r eandem R syllaba quidem faciunt D Hisdem addunt
7 quidam in marg. ascr. r quidam] d quidem D 7 irrationabiliter RADH
quin et ipsae G communem faciunt sillabam L 8 possitae G 9 Ovid. metam.
X 531 10 Cnidon] d, et sic aliquot libri Ovid., Cnidon Ovid. rell. non D Ngi-
don A cf. lib. II § 12 grandamue v. l. libror. Ovid. amathunda R metalis
in metallis corr. L 11 Eurip. Phoen. v. 542 Matth. 552 Valck. cf. lib. II § 12
Euripides K Phoenissis] a phoenisis Ad phoenicis D phenissi G phenesi L 12
ἰσότης ἔταξε Euripides ἰσοτήτατ &τα &en kaia πιομοναίοπικεν R icotn. tat.
εταξενκαί ρπιμον αἰπικεν A icotrtetazen katrpiomon αἰπικεν sic ni f. in loco

N I I
passim corr. D *ote. tatentazen kai ρπιμον διαπικεν d oti, tatseta, zen kai.
apemo diapicen G om. L oteta, onhta, zeink, ρπιμον διαπικεν sup. lin. add. versu
Lat. quando mortalia uiuere et numerum diuisit l icotnata. tsetta. ξενkata. πιομον.
diapicen. K icotrtetetazen spatio duarum lin. rel. om. sqq. usque ad τέκνον H
13 Idem] r aem R eisdem] d isdem D Eur. Phoen. v. 582 Matth. 591 Valck.
cf. lib. II l. l. 14 απωλομεσθα A αποαμεσθα K απωλομεσθα (αποαμεσθα

d) αἰα κἀκοσπαυδε ψευσ (hoc voc. in litura) τεκνον D αποαμεσθα αἰακωσπυουαεic
τεκνον G αποαμεσθα αἰα κἀκοσ; παλαεσρεic; τεκνον in lac. a pr. m. relicta
add. versu perisse propter malos corriges filios inseruit l σπεύδεις] απικ R
15 In (Inuenitur g) tamen etiam .m. G positum G 16 mure A 17 Callimachus
DHGLK in Alciouis lib. I § 30, in tertio Alciou lib. II § 12, fragm. XXVII Bentl.

18 τος DKl τας G τας L MNHCAPXIOC A MNHCAPXIOC R MNHCAPXIOC D
τωcμενονmnhcapxi rell. om. H εφν R εφε GL ἔφν - συναινῶ om. D εφν
xinos oancynatno d ξένος] l ξένος L συναινῶ] l cynain L cynainw R cynainw
A verba sic tocmen, o, mnbc, rpxeic, epe, xenoc, wak, cynainw diuisa proprium
(tocmen scil.) ineticus antiquus dicebat peregrinos hic proprium nomen (cynainw!)

p. 542. 43 P.

p. 16. 17 K.

Apud antiquissimos Graecorum non plus sedecim erant litterae, quibus IIII 12 ab illis acceptis Latini antiquitatem servaverunt perpetuam. nam si verissime velinus inspicere eas [hoc est sedecim], non plus duas additas in Latino inveniemus sermone:

5 F Aeolicum digamma, quod apud antiquissimos Latinorum eandem vim quam apud Aeolis habuit. eum autem prope sonum, quem nunc habet, significabat p cum aspiratione, sicut etiam apud veteres Graecos pro φ π et τ, unde nunc quoque in Graecis nominibus antiquam scripturam servamus pro φ p et h ponentes, ut 'Orpheus', 'Phaethon'. postea vero in 10 Latinis verbis placuit pro p et h f scribi, ut 'fama', 'filius', 'facio', loco autem digamma u pro consonante, quod cognatione | soni videbatur affinis esse digamma ea litera. quare cum f loco mutae ponatur [id est p 13 et h sive φ], miror hanc inter semivocales posuisse artium scriptores: nihil enim aliud habet haec litera semivocalis nisi nominis prolationem, quae 15 a vocali incipit. sed hoc potestatem mutare litterae non debuit: si enim esset semivocalis, necessario terminalis nominum inveniretur, quod minime reperies, nec ante l vel r in eadem syllaba poni posset, qui locus mutarum est dum taxat, nec communem ante easdem posita faceret syllabam. postremo Graeci, quibus in omnia doctrinae auctoribus utimur, φ, cujlius 20 locum apud nos f obtinet, quod ostenditur in his maxime dictionibus, quas a Graecis sumpsimus, hoc est 'fama', 'fuga', 'fur', mutam esse confirmant. sciendum tamen, quod hic quoque error a quibusdam antiquis Graecorum 25 grammaticis invasit Latinos, qui φ et θ et χ semivocales putabant, nulla alia causa, nisi quod spiritus in eis abundet, inducti. quod si esset verum, debuit c quoque vel t addita aspiratione semivocalis esse, quod omni caret ratione: spiritus enim potestatem litterae non mutat, unde nec vocales addita aspiratione aliae fiunt et aliae ea dempta. hoc tamen scire

interpretatur l ὄδτε συναίνω] ὄλεσεν αἰνῶς de Pauw *Hephaest.* p. 103, at v. d'Orvilleum vann. crit. c. X p. 508 sqq. ὄψε συναίνω Blomfield *Callimach.* p. 180 1 De numero litterarum apud veteres *inscr.* ADL plus quam sedecim ADGLK litterae erant D 2 verissime om. GL 3 plus quam duas ADGLK 4 inveniunt GLKH

inneniamus D 5 De F *inscr.* AD F *eras.* in D F est aeolicum GK F^{est} aeolicum L apud H latinorum verius eandem GL 6 Aeolis] r aeoles vel eoles R *rell.* habuit] d habuit Φ D cf. *Schneiderum Elementarlehre* p. 263 sq. habet F rgl significabat K 7 p cum aspiratione significabat D apud] r apud R

8 et τ] in ras. r et h ADH 9 p et h] g p &^{h.} in ras. r n et h D ph GL phaeton H pheton R phoeton ADGLKr 10 pro] loco G n & h D factio D

11 digamma] rd digammae RDGLK uideatur L 12 affinis D digammae RGLK ponitur AD pro p D 13 et om. G add. g possuisse G 14 litera (littera L) de semivocali sono semivocalis GL (semivocalis lin. subduct. in L) saemivocalis A quae] quod L 15 mutare] d motare KD litterae mutare H litterae motare G litterae om. H 16 esset om. K 17 reperies] d reperies RLD repperias A 18 duntaxat GL 19 omnia doctrinae R omni doctrina *rell.* cuius] r cui R 20 f. apud nos G optinet HGLr maximae in his D dictionibus] r dictionibus R 22 sciendum est tamen GLK sciendum tamen est D 23 grammaticis] L uel grammaticos l inuassit G 24 in om. ADG del. l habundet h inducti in *marg.* add. l 25 aspiraticione K semivocalis] rd semivocales RDGL 'quod] h quo H 26 mutat] d motat GD nec om. H 27 aspira H

debemus, quod non fixis labris est pronuntianda f, quomodo ph, atque hoc solum interest.

X etiam duplicem loco c et s vel g et s postea a Graecis inventam assumpsimus.

K enim et q, quamvis figura et nomine | videantur aliquam habere 5 differentiam, cum c tamen eandem tam in sono vocum quam in metro potestatem continent. et k quidem penitus supervacua est: nulla enim videtur ratio, cur a sequente haec scribi debeat: 'Carthago' enim et 'caput', sive per c sive per k scribantur, nullam faciunt nec in sono nec in 10 potestate eiusdem consonantis differentiam. q vero propter nihil aliud scribenda videtur esse, nisi ut ostendat, sequens u ante alteram vocalem in eadem syllaba positam perdere vim literae in metro. quod si ideo alia litera est existimanda quam c, debet g quoque, cum similiter praepositur u amittenti vim literae, alia putari, et alia, cum id non facit. dicimus enim 'anguis' sicuti 'quis' et 'augur' sicuti 'cur'. 15

Vnde si velimus cum veritate contemplari, ut diximus, non plus decem et octo literas in Latino sermone habemus, hoc est sedecim antiquas Graecorum et f et x postea additas, et eas quoque ab eisdem sumptas. nam y et z Graecorum causa, ut supra dictum est, ascivimus novum, 16 h autem aspirationis est nota et nihil aliud habet literae nisi figuram et 20 quod in versu scribitur || inter alias literas. quod si sufficeret, ut elementum putaretur, nihilominus quorundam etiam numerorum figurae, quia in versu inter alias literas scribuntur, quamvis eis dissimiles sint, elementa

aliae fiunt ex alia effiunt corr. R fiunt et aliae ea dempta | I fiunt et alia ea dempta g fiunt aliae dempta L fiunt alia dempta G eadem dempta A I pronuntianda] r pronuntianda RH, in quo voc. per c vel per t scribendo constantem aliquot codd. inconstantiam non amplius enotabo pronuntianda A pronuntianda est GL p et h Arg 2 interest pronuntiando (pronuntiando in marg. add. K) DKL 3 De X inser. D a om. R add. r 4 adsumpsimus D 5 De K et Q inser. D enim D etiam supscr. d figurae A 6 tam ex quam corr. L 7 continent potestatem D poenitus H est om. GL add. l 8 a haec sequente k scribi K haec (hec A) k scribi RA, haec del. r debeat] d debet D cartago Ar karthago H kartago DGL caput] r capud R kaput H 9 in potestate] dl in potestate in metro DGL 10 De Q inser. D propter supscr. r 11 seques A sequentem G 12 positam] g positam G positum H 13 existimando. ** quā R 14 amittenti (amitenti L) u GL amittenti ex amittenti corr. DH ex amittenti A facit] r facit u R 15 enim om. K sicut G post sicuti voce. quis et augur sicuti om. R add. r sicut iacur G quā A 16 plus quam GK decim a 17 octo] vii ex viii effecit l sedecem KI sexdecem L 19 causa graecorum novum ut supra dictum est ascivimus GL adscivimus RAD ascinimus rg 20 De H inser. D autem] uero D adspirationis H est om. GL nota est K 21 nerat] r uersus R elementum] r alelementum L elimentum LK ylementum G ut assolent 22 nihilominus RD nihil omnis H post figurae: ζ. vi. ERISIN. γ. x. COPPE. Λ deccc KNACNOS ad marg. Noli scribere in textum A ut sunt ista ζ erisena pro vi q coppe p xc pro deccc Λ enachos d cf. schol. cod. Vatic. 1480 s. X conscripti ad h. l. videlicet alfabeti. in eo enim tres scribuntur figurae significantes sex xc deccc ita ζ. q. Λ. quarum nomina haec eriseno, cofe, equofe, et iste siquidem dissimiles sunt litteris. quae figurae si minimae sunt adhibendae elementa sine dubio nec h elementum sed nota aspirationis quia] d qua D 23 dissimiles L dissimilesint K desimiles (vel dissimiles g) sunt G elementa] r helementa R

p. 544. 45 P.

p. 18. 19 K.

sunt habenda. sed minime hoc est adhibendum, nec aliud aliquid ex acci-
 dentibus proprietatem ostendit uniuscuiusque elementi, quomodo potestas,
 qua caret aspiratio; neque enim vocalis nec consonans esse potest. vocalis
 non est h, quia a se vocem non facit, nec semivocalis, cum nulla syl-
 laba Latina vel Graeca per integras dictiones in eam desinit, nec muta,
 cum in eadem syllaba cum duabus mutis bis ponitur, ut 'Phthius', 'Erich-
 thonius'. nulla enim syllaba plus duabus potest mutis habere iuxta se
 positis, nec plus tribus consonantibus continuare. auctoritas quoque tam
 Varronis quam Macri teste Censorino nec k nec q nec h in nu-
 mero adhibet literarum.

Videntur tamen i et u, cum in consonantes transeunt, quantum ad 17
 potestatem, quod maximum est in elementis, aliae literae esse praeter su-
 pra dictas; multum enim interest, utrum vocales sint an consonantes. sicut
 enim, quamvis in varia figura et vario nomine sint k et q et c, tamen,
 15 quia unam vim habent tam in metro quam in sono, pro una litera accipi
 debent, sic i et u, quamvis unum nomen et unam habeant figuram tam
 vocales quam consonantes, tamen, quia diversum sonum et diversam vim
 habent in metris et in pronuntiatione syllabarum, non sunt in eisdem
 meo iudicio elementis accipiendae, quamvis et Censorino, doctissimo
 20 artis grammaticae, idem placuit.

Multa enim est differentia inter consonantes, ut diximus, et vocales.
 tantum enim fere interest inter vocales et consonantes, quantum inter ani-
 mas et corpora. animae enim per se moventur, ut philosophis videtur, et 18
 corpora movent, corpora vero nec per se sine anima moveri possunt nec
 25 animas movent, sed ab illis moventur. vocales similiter et per se moventur
 || ad perficiendam syllabam et consonantes movent secum, consonantes
 vero sine vocalibus immobiles sunt. Et i quidem modo pro simplici modo

1 habendae *Ld* 2 proprietatem *R* element] *r* aelementi *R* 3 neque
 consonans *Kr* 4 h om. *GL* facit *D* habet *supscr. d* nulla *add. d* 5 per
 integras dictiones] in perfecta dictione *GL* vel per integras in *mg. g* dictiones] *r*
 dictiones *R* eam] *rd* eandem *R* eam non *D* dissinit *K* desinat *DL* dissinat *G*
 6 mutis] syllabis *A* ut, ut Phthius (o) *R* phthens *GL* *ἐριθίων* *Dd* Erich-
 thonius] *d* erichthonius *GD* 7 sillaba enim *L* mutis potest *ADHK* potest
 habere om. *GL* iuxta se] *g* se iuxta *LG* 8 possitis *G* continuare] continuare
 potest *GI* auctoritas *D* tam in *marg. add. h* 9 Varronis] pertinent haec vel
 ad libros de antiquitate literarum vel ad opus de origine linguae Latinae, cf. *Ritsche-
 lium de Furr. disc. libris* p. 27, 54 sq. *mus. phil.* VI p. 529 macri et censorini *GL*
 teste in *marg. l* Macri] *f. Pompei Macri*, cui ordinandas bibliothecas delegaverat
Augustus, v. *Suet. Caes.* 56. de hoc Macro cf. *W'eckerum tray. Gr.* p. 1329 sq. *Mei-
 nekium act. menstr. acad. Berol.* 1850 p. 255 sqq. *vindic. Strab.* p. 213 sq.
 Censorino] in op. inc. cf. *O. Iahnii protegg. in Cens.* p. VII k] *f K* ante k unus
lit., post q duarum *lit.* (ue ni f.) *litora* in *R* numero *A* 11 De i et V *inser. A*
 et in *marg. Dr* 13 sunt om. *GL* 14 et in *ario GL* sunt *K* 16 sic et i et
GL habeant *h. l. om. G* habent *QK add. g* 17 consonantes habeant tamen *G*
 diversum] *r* aduersum *R* 18 habent] *l* habeant *L* et pronuntiatione *A*
 eisdem] *d* isdem *D* hisdem *GL* iisdem *l* 19 Censorino] cf. *O. Iahnium l. l.*
 21 est om. *GLK* differentia (cf in *litora*) *K* 22 quantum *R* 24 nec]
 non *GL* possunt *L* possent in possunt *corr. D* 25 et om. *D* et per se om.
B 26 secum *add. r* 27 immobiles *A* immobiles *G* immobilesunt *H*

pro duplici accipitur consonante: pro simplici, quando ab eo incipit syllaba in principio dictionis posita subsequente vocali in eadem syllaba, ut 'Immo', 'Iuppiter', pro duplici autem, quando in medio dictionis ab eo incipit syllaba post vocalem ante se positam subsequente quoque vocali in eadem syllaba, ut 'maius', 'peius', 'eius', in quo loco antiqui solebant geminare eandem i literam et 'maius', 'peius', 'eius' scribere, quod non aliter pronuntiari posset, quam si cum superiore syllaba prior i, cum sequente altera proferretur, ut 'pei-ius', 'ei-ius', 'mai-ius'; nam quamvis sit consonans, in eadem syllaba geminata iungi non posset: ergo non aliter quam 'tellus', 'mannus' proferri debuit. unde 'Pompeii' quoque generativum per tria i scribebant, quorum duo superiora loco consonantium accipiebant, ut si dicas 'Pompelli'; nam tribus i iunctis qualis possit syllaba pronuntiari? quod Caesari doctissimo artis grammaticae placitum a Victore quoque in arte grammatica de syllabis comprobatur. pro simplici quoque in media dictione invenitur, sed in compositis, ut 'iniuria', 'adiungo', 'eiection', 'reice'. Virgilius in bucolico [proceleusmaticum posuit pro dactylo]:

Tityre pascentes a flumine reice capellas;

20 nunquam autem potest ante eam loco positam consonantis aspiratio inveniri, sicut nec ante u consonantem. unde 'hiuleus' trisyllabum est, nulla enim consonans ante se aspirationem recipit.

De l inser. AD simplici] g simplici G 1 accipitur H consonante om. L simplici]gd simplici G simplici habetur quando D ab eo] om. G ab ipso Lg ab ea DH 2 posito GL 3 Iuppiter] a iupiter ALH dictionis R, in dictionis ut assolet corr. r eo] R ea rell. 4 se om. ADHGLK add. d subsequente] suquente A

quoque om. GL 5 eandem] eadem A 6 et] d ut D maius L maius peius eius R maius peius (om. eius) H scribere] d scriberent D 7 superiori GL cum sequente] d consequente D consequenti A cum sequenti a 8 proferretur] d pro-

feretur DGL peius eius maius R peius maius eius D eius om. AHGLK duo autem (et duo AD) i (ii DGL) pro duabus consonantibus accipiebant post maius add. ADGLK 9 sit i in Ad 10 quoque genituum per tria iii (i d) in marg. add. D genituum om. GL genituum RKa et sic saepe libri 11 trea G iii AHLr

12 pompeii GLK i] d iii ADHr syllaba possit K Nam postremum i pro vocali est accipiendum post pronuntiari add. DGL 13 Caesari] g cessari G inter C. Iulii Caesaris libri 1 de analogia fragmenta posuit Nipperdeus in ed. Cues. p. 754 placitum] placitum fuisse r a Victore] Hrd auctore RDA auctori GLK vel auctori pro v. l. spser. d a Victorino Bondamus var. lect. II 13 p. 307, at v. Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Literaturgesch. II 377, qui C. Iulii Victoris rhetoris mentionem recte mihi videtur inieciase, inter utramque sententiam fluctuatur Graefenhanus Gesch. d. Phil. III 103 14 quoque om. D add. d de] in G comprobatur AD

15 simplici] g simplici G compositis] a compositis A compositis G 16 adiungo G reiectus DGK reice] h reice DGK Schneiderus Elementarteilehre p. 278 reicere H ut Virgilius D Verg. ecl. 3, 96 bucolico] d bucolicon D bucolico GK hoc L proceleusmaticum posuit pro dactylo post bucolico inserit r ibidemque haec leguntur in GH, post capellas eadem voce. extant in R rell. proceleusmaticum RADgk proceleusmaticum K proclimaticum G 17 possuit G dactilo ADHGLK 18 tityre AL tityre DGK tityre H reice] d reice DGLK reice Schneiderus Elementarteilehre p. 278 capellas K

19 Nunquam GL potest post aspiratio collocat D eam] i in litura A i litteram D consonantis positam G adspiratio H 20 De septem

p. 545. 46 P.

p. 20. 21 K.

V vero loco consonantis posita eandem prorsus in omnibus vñ habuit apud Latinos, quam apud Aeolis digamma. unde a plerisque ei nomen hoc datur, quod apud Aeolis habuit olim *F* digamma, id est 'van' ab ipsius voce profectum teste Varrone et Didymo, qui id ei nomen esse ostendunt. pro quo Caesar hanc *Δ* figuram scribi voluit, quod || quamvis illi recte visum est, tamen consuetudo antiqua superavit. adeo autem hoc verum est, quod pro Aeolico digamma *F* n ponitur: quod sicut illi solebant accipere digamma modo pro consonante simplici teste Astyage, qui diversis hoc ostendit usibus, ut in hoc versu:

10 Ὀψόμενος *F*ελέναν ἐλικώπιδα,

sic nos quoque pro simplici habemus plerumque consonante *n* loco *f* digamma positum, ut:

At Venus haud animo nequiquam exterrita mater.

est tamen quando idem Aeolis inveniuntur pro duplici quoque consonante 21 *n* digamma posuisse, ut:

Νέστορα δὲ *f*ω παιδός.

nos quoque videmur hoc sequi in praeterito perfecto et plusquamperfecto

potestatibus, u *inser.* *A* de u. *D* 1 posita] *g* possita *G* prorsus *L* prorsus *K* 2 Aeolis] *H* Darmst. a m. pr. aeoles *RDK* eoles *AGL* habuit digamma *Hr* 3 Aeolis] *Hr* aeoles vel eoles *R* rell. habuit om. *A* abuit *R* olim] *g* ollim *G* *F* in litura *H*, del. *r* 4 Varrone] cf. Cornut. ap. Cassiod. de orthogr. p. 2282 P. fr. Varr. inc. p. 342 ed. Bip., ubi hic l. est addendus Didymo] *g* didimo *RK* dydimo *ADGL* Didymo] Chalcentero, ut alii censent, Claudio iuniore, ut alii auctore Suida, in opere περί τῆς παρὰ Ῥωμαίων ἀναλογίας s. de Latinitate cf. M. Schmidtium *Did.* Chal. fr. p. 345 sq., qui h. l. posuit ibid. fr. I p. 346 sq. id add. d esse nomen ei *GL* 5 esse] d vau esse *D* figuram *Δ* *AH* (*Δ* in litura in *H*) scripturam *Δ* *GL* scribere *D* 6 consuetudo antiqua] *a* antiqua consuetudo *AK* 7 dig (in fine pag. abscissae amma *F* perit] *R* *F* digamma *GL* *F* in litura in *H* u om. *H* ponitur u *GL* quod] d quod *F* *D* sicut *supscr.* in *A* 8 modo om. *H* semplice *G* simplice *g* Astyage] astiage *GLK* cf. Suid. s. v., Eudoc. p. 64. M. Schmidtium *Zeitschr. f. d. Gymnasialwesen* 1854 p. 127 9 ostendit versibus ut est in *GKL* 10 ovomenos *RA* ovomenos *r* ovomenos *G* ovomenos *D* olómenos *Putschius* o + omēnos *EAENHN* *EAIKWTEAR* *spscr.* aspiciens i. partim helenam circumduo puerum in litura l prima tantum et quattuor extremis literis graecis profectis ab *L*

F *FEANAN* *R* *FEANAN* *r* *FEANAN* *AH* *FEENAN* *HAHKWTHAA* *D* *FEAN.* *MEAIKI* *PIEDA* *G* *EAIKWTHAA* *r* *EAIKWTHAA* *A* *EAIKWTHAA* *H* *MEAIKWTEAR* *K* *Alcanis* versus esse videtur, cf. *Ahrensius* de dial. *Aeol.* p. 8. 31. *Bergkium* poet. *lyr. gr. ed.* alt. fragm. adesp. 31 p. 1049 11 consonante simplici habemus plerumque *K* con-

sonante plerumque simplici habemus *LH* plerumque pro consonante simplici habemus *G* plerumque *L* plerumque *rell.*, *sup. lin.* add. in *R* loquo ex loco factum in *R* *F* *cras.* in *R*, in litura *H* 12 positum om. *L* ut] *r* *yr* *R* 13 *Verg.* *Aen.* VIII 370 at ex ad corr. *AD* ad Venus aut (hant *Rom.* m. alt.) *Pal. Rom.* hant *GLK* 14 idem *L* aeolis] *r* eolis *H* aeoles vel eoles *R* *rell.* inveniuntur] *r* *F* inveniuntur *R* quoque om. *L* 15 *F* ante digamma in litura *H*, add. *r* digamma add. *k* possuisse *G* 16 *NECTOPHAR* (*Δ* in litura *r*) *ΔE* *OFUI* *PARAOC* *R* unde

NECTOPHAR *F* *NECTOPHAR* *effectit* *r* *NECTOPHAR* *ΦΩΠΠΑΡOC* *A* *hectora* *ΔE+++F* *ΠΑΛΑΜOC* *D* *passim* corr. a d *hectoria* *ΦΩΠΠΑΡOC* (*r* in lit.) *H* *NECTOPHAR* *ΔE* *F* *ΠΑΙΔΩC* *G* *F* *Bergkium* *toñ* add. om. *L* *F* *AI* *PIA* *ΔΩC* *K* *F* *PA+++PAWC* add. interpret. totius loci proprium nomen (*NECTOPHAR* sc.) autem tradens *L* *Alcanis* versus videtur, cf. *Ahrensius* l. l. et *Bergkium* l. l. fr. 32 17 perfecto add. *r* et] *r*

p. 346. 47 P.

p. 22. 23 K.

est enim hexametrum heroicum. apud Latinos quoque hoc idem invenitur pro nihilo in metris, et maxime apud vetustissimos comicorum, ut Terentius in Andria:

Sine invidia laudem invenias et amicós pares:

est enim iambicum trimetrum, quod, nisi sine invi pro tribrachio accipiat, stare (versus) non potest. sciendum tamen, quod hoc ipsum Aeolis quidem ubique loco aspirationis ponebant effugientes spiritus asperitatem, nos autem in multis quidem, non tamen in omnibus illos sequimur, ut cum dicimus 'vespera', 'vis', 'vestis'.

Hiatus quoque causa solebant illi interponere F, quod ostendunt et poetae Aeolide usi - Ἀλκμάν:

Καὶ χεῖμα πῦρ τε δάφνον -

et epigrammata, quae egomet legi in tripode vetustissimo Apollinis, qui stat in Xerolopho Byzantii, sic scripta:

ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ.

nos quoque hiatus causa interponimus v loco F, ut 'Davus', 'Argivus', 'pavo', 'ovum', 'ovis', 'bovis'. hoc tamen etiam per alias quasdam consonantes hiatus vel euphoniae causa solet fieri, ut 'prodest', 'comburo',

v. Giesium de dial. Acol. p. 184 δ' *Ῥεῖρηναν* cf. Giesium l. l. p. 184 sqq., qui docet genuinum scripturam fuisse s. δ' *Ῥεῖρηναν* s. δὲ *Ῥεῖρηναν* τὲ δὲ, τὰρροθε *quamquam* fortasse potius aliud obliuati digamma exemplum latet, velut τὸ δ' *Ῥεῖρη*. Bergkii *λίγεια* Bergkii *λίγεια* Davesius l. l. *λίγεια* Ahrensii de dial. Dor. p. 187: olim perperam *λίγεια*, *λίγεια*, *λίγεια*

1 exametrum *RAHK* exameter *D* exametry *d* heroicum exametrum *GL* apud *H* 2 antiquissimos *GL* veteres *K* ut om. *K* Terentius] *rd* Terentius *RADGL* et sic passim in codd. Ter. Andr. l 1, 39 in Andria om. *K* versus centus indidi secundum Prisciani sententiam, v. Benteium ad h. l. et Ritschelum prolegg. in Plaut. p. CXLVII sq. 4 sin invidia *K* inuenies *GLK* 5 enim metrum iambicum *H* trimetrum iambicum *DK* siue in sin mut. *L* tribrachio *D* accipietur *H* 6 versus non potest *RAHGLK* non potest versus *D* tamen om. *K* est tamen *L* tamen est *G* ipsum *F*, *GL* ipsum digamma *K* Aeolis] *H* aeoles in aeolis corr. *R* aeoles iterum *r* cum cell. 7 effugentes *H* effugientes *K* fugientes *L* asperitatem spiritus *K* 8 non tamen om. *H* in omnibus tamen *GL* in om. *K* sequimur add. *k* 9 nesper *r* 10 interponere] intempore *A* *F* digamma *F*. *RADH* *F*. digamma *r* et om. *H* etiam *D* 11 aeolidae *R* eolidae *GL* Aeolidae uti Aleman Welckerus ad Aleman. fr. p. 71, Kiddius ad Davesii miscell. p. 206, ubi inde a p. 202 totus hic locus illustratur, Ahrensii de dial. Dor. p.

41 aeolide usi...*αφα* *ΛΟΚΑΦΩΝ* in lac. ampliore *d* Aleman *H* cf. § 21
12 *κακείνα πυρταφα* *ΛΟΚΑΦΩΝ* *l* *καὶ* *εἰς* *πυρταφα* *ΛΟΚΑΦΩΝ* *L* *καὶ* *ἔμα* *πυρταφα* *H*
ἔμα *R* *ἔμα* *K* *πυρ* *R* *πυρταφα* *G* *τε* om. *A* *δαφίον* *R* *λαφίον* *A*

13 epygammata *A* tripone *A* trepode *G* tripodode vetustissimo *K* vetustissimi *R* vetustissimo *D* appollinis *RGL* appollinicus *K* 14 Xerolopho] *r* cf. Io. Bapt. Pii annot. post. c. 177 exerolopho *R* *χερολοφο* *L* *χερολοφί* - zanti (in mg. pho) *K* bizantii *RHGL* byzantii *A* 15 *ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ* *ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ* *ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ* *R* unde *ΔΗΜΟΦΩΝ* *ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ* effect *r* *ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ* *ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ* *A*

ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ *ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ* *ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ* *ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ* *H* *ΔΗΜΟΦΩΝ* *ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ* *K* *αφα* *ΦΩΝ* proprium nomen

ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ in lit. l. *οφια* *ΦΩΝ* *κα* *ΦΩΝ*. *G* cf. var. lect. lib. VI § 69 16 Et nos *H* hiatus ex hiatur corr. *R* loco digamme ut *K* loco digamma *F* ut *RADH* 17 etiam om. *K* 18 ut prodes prodest *D* comburo *A*

p. 547. 48 P.

p. 23 K.

'sicubi', 'nuncubi', quod Graeci quoque solent facere: 'μηκέτι', 'οὐκέτι': sed tamen hoc attendendum est, quod praevaluit in hac litera [id est in u loco digamma posita] potestas simplicis consonantis apud omnium poetarum doctissimos.

In b etiam solet apud Aeolis transire F digamma, quotiens ab q incipit dictio, quae solet aspirari, ut 'ἐήτωρ' 'βρήτωρ' dicunt, quod digamma nisi vocali praeponi et in principio syllabae non potest. ideo autem locum quoque transmutavit, quia b vel digamma post q in eadem syllaba pronuntiarī non potest. apud nos quoque est invenire, quod pro u consonante b ponitur, ut 'caelebs', caelestium vitam ducens, per b scribitur, quod u consonans ante consonantem poni non potest. sed etiam 'Bruges' et 'Belenā' antiquissimi dicebant teste Quintiliano, qui hoc ostendit in primo institutionum oratoriarum: nec mirum, cum b quoque in u euphoniae causa converti invenimus, ut 'aufero' pro 'abfero'.

- V 24 Aspiratio ante vocales omnes poni potest, post consonantes autem 15 quattuor tantummodo more antiquo Graecorum: c t p r, ut 'habeo', 'Herennius', 'heros', 'hiems', 'homo', 'humus', 'Hylas', 'Chremes', 'Thraso', 'Philippus', 'Pyrrhus'. ideo autem extrinsecus ascribitur vocalibus, ut minimum sonet, consonantibus autem intrinsecus, ut plurimum: omnis || enim litera sive vox plus sonat ipsa sese, cum postponitur, 20

^{nu}
1 hincubi *deinde add.* sum enim es est conuro quasi conuro debuit facere *D* quae *del. d* quoque *add. k* μηκέτι οὐκέτι sic in lit. l MEKETI OYKETI RD ΜΗΚΕΠΟΥΚΕΤΙ AH MEKE · FIOYFETI · G mekiFIOYFesi K 2 sed tamen] *litura absumptum in R* hoc *expunxit r* attendendum RADIK in ante u om. A 3 digammae GLK posito HGLKra, posito iterum *del. et posita restit. est in R* simplicis GK apud H omnium ap GL 5 apud aeoles solet K apud eoles h apud aeolis ni f. H Aeolis] Ar aeolenses D uel aeoles *supscr. d* aeoles uel eoles RGLK ab r, RAD G rhetor BPETWP R rhetor BPETWP A FPHTOP BPHTOP GL (or in wp utrobique corr. l) pro FPETWPBPETOP K ut rhet. or br ethor P HTWP

F
PHTWP. H quod] ideo quod r 7 praeponi non potest et in principio syllabae (syllabae L), ap nos quoque GL, *vocc.* non potest. ideo usque ad pronuntiarī non potest in *marg. add. gl* et in principio syllabae om. K *add. k* 8 transmutauit] d transmutauit KD digamma] F. K, post r, AHyl post. Rr ut P pro-

fectum videatur ab r 9 apud H est invenire quod *add. d* quoque invenitur KI, pro var. lect. *supscr. g* est invenire GL 10 caelestem K consonans u. K 11 uel briges pro v. l. *supscr. g* blena GLK 12 Quintiliano] g quintiliano AG cintilliano K Quint. inst. or. I 4, 15 institutionum libro GLK quoque *add. d* 14 ut om. RAH 15 DE H. ITERVM. *inscr. AD* Quot litteris aspiratio praeponi subponiue potest L Aspiratio quoque ante ADh omnes uocales GLK possunt

^{fortis}
A autem] uero K 16 p. t. GLK herennius HL 17 heros A haeros L hiems] r hiemps RA chremes ex chremes corr. R 18 thrasso GLK Philippus] g philippus G philosophus K phirrus GLK pirrus g *exemplis ab habeo usque ad Hylas suo loco omissis* ut chremes thraso philippus pirrus. Item in uocalibus ut habeo herennius ^{heros} hiemps homo humus. Ideo D Item—humus *del., in marg.* heros hiemps homo hylas *add. d* autem om. GL extrinsecus] extrin A ascribitur] l adscribitur RD ascribitur L 19 minimum L autem om. K plurimum sonet GLK 20 enim *add. l* sonat cum ipsa secum postponitur GLK sese] v. l. uel secum *add. rd*

p. 548 P.

p. 23—25 K.

quam cum anteponitur, quod vocalibus accidens esse videtur, nec, si tollatur ea, p̄rit etiam vis significationis, ut si dicam 'Erennius' | absque aspiratione, quamvis vitium videar facere, intellectus tamen permanet. consonantibus autem sic cohaeret, ut eiusdem penitus substantiae sit, ut, si
 5 auferatur, significationis vim minuat prorsus, ut si dicam 'Cremes' pro 'Chremes'. unde hac considerata ratione Graecorum doctissimi singulas fecerunt eas quoque literas, quippe pro τ† θ, pro π† φ, pro χ† χ scribentes. nos autem antiquam scripturam servavimus. in Latinis tamen dic-
 10 tionibus nos quoque pro ph coepimus f scribere, ut 'filius', 'fama', 'fuga', nisi quod, ut supra docuimus, est aliqua in pronuntiatione eius literae differentia cum sono ph.

ϕ† autem ideo non est translatum ab illis in aliam figuram, quod nec sic cohaeret huic quomodo mutis nec, si tollatur, minuit significationem. quamvis enim subtracta aspiratione dicam 'retor', 'Pyrrus', intellectus
 15 integer manet, non aliter quam si antecedens vocalibus auferatur, unde ostenditur ex hoc quoque aliqua esse cognatio r literae cum vocalibus. ex quo quidam dubitaverunt, utrum praeponi debeat huic aspiratio an subiungi. unde Aeolis loco, ut diximus, aspirationis digamma ponentes in dictionibus ab ϕ incipientibus, solent loco digamma β scribere, indicantes de-
 20 bere praeponi digamma quasi vocali: sed rursus quasi consonanti digamma in eadem syllaba praeponere recusantes, commutabant id in β, 'βρη-τωρ', 'βρόδος' dicentes. sed apud Graecos haec litera, id est ϕ, multis modis fungitur loco vocalis, ut in declinatione nominum in ϕα et in α pyram desinentium, quae similiter a servant per obliquos casus, ut 'ῶρα
 25 ῶρας', 'σοφία σοφίας', apud Latinos autem non adeo.

(Quaeritur, cur in 'vah', 'ah' post vocales ponitur aspiratio, et dici-

1 accedens GL 2 ea om. H Erenius L absque] sine K 3 per-
 manet integer. l permanet integer. K 4 eiusdem] l ex corr. huiusdem G
 substantiae A 5 pro Chremes H 7 quippe pro th θ pro ph φ pro ch χ D
 et in littera r τη AH πη AH κη A κ. η. H 8 antiquam add. k
 servamus GLK dictionibus om. K in marg. add. k dictionibus vel nothis GL
 9 cepimus AD ut filius] r filius RA 10 fuga] fur K supra dixi-
 litterae
 mus HGK huius G eius differentia F cum ph. huius etiam ostendit ipsius
 palati pulsus et linguae et labiorum .f. cum sono p. n. A 11 differentia .f.
 cum H differentia cum G differentia hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et
 linguae et labiorum .f. cum sono ph. D eadem ab hoc — f in marg. inf. posuit l
 12 ϕ†] nh RD ρ. η. AH 13 mutis L 14 retor (add. k) K pirrus DK
 phirrus GL 15 integer GK manet integer D auferatur aspiratio D 16 ex
 hoc quoque om. K esse aliqua D r] ϕ K 17 an subiungi huic aspiratio D
 aspirationi A subiungi] g subiungi G 18 Aeolis] r aeoles R rell. ut di-
 ximus loco H digamā A digammae GKL 19 ϕ] .R. RADH b. AK
 20 rur^{sus} L 21 recsantes KL commutabant] d commutabant DGK commoda-
 bant K b. ut AHK βρήτωρ βρόδος] α brethor brodos RDK brethor brodos
 AH brodos brethor GL 22 .R. RADH 23 fungitur] g fungitur G ut est in
 GLK in ϕα et in α] α in ra et in a RDHGK in ρα. et in .α. A in ra vel
 in a L 24 disuientium G obliquos] g oblicos G casus om. K 25 σωφια
 σωφιας D copia copias L non. Ideo quaeritur L 26 vah vah ah GLK (ah ex
 2.

mus, quod apocopa facta est extremae vocalis, cui praeponetur aspiratio; nam perfecta 'aha', 'aha' sunt. ideo autem abscissione facta extremae vocalis || tamen aspiratio mansit ex superiore pendens vocali, quia suum est interiectionis voce abscondita proferri. itaque pars absconditae extremitatis videtur congrue interiectionis naturali prolatione remansisse: nec mirum, 5 cum in Syrorum Aegyptiorumque dictionibus soleant etiam in fine aspirari vocales, — interiectionum autem pleraeque communes sunt naturaliter omnium gentium voces.)

- 26 Inter c sine aspiratione et cum aspiratione est g, inter t quoque et th est d et inter p et ph sive f est b. sunt igitur hae tres, hoc est b g 10 d, mediae, quae nec penitus carent aspiratione nec eam plenam possident. hoc autem ostendit etiam ipsius palati pulsus et linguae vel labrorum consimilis quidem in ternis, in p et ph vel f et b et rursus in c et ch et g, similiter in t et th et d. sed in levibus exterior fit pulsus, in asperis interior, in | mediis inter utrumque supra dictorum locum, quod facile dinoscitur, si attendamus in supra dictis motibus ora mirabili naturae lege modulantibus voces. tanta autem est cognatio earum, quod invicem inveniuntur pro se positae in quibusdam dictionibus, ut 'ambo' pro 'ἄμφω', 'buxus' pro 'πύκος' et 'publicus' pro 'puplicus', 'triumphus' pro 'θρόμβος', 'gubernator' 'κυβερνήτης', 'gobio' 'κωβίος', 'Caere' ἀπὸ τοῦ 20

ach corr. K) 1 apocope K apogope G apagope L 2 uaha naha aha GL naha naha acha K sunt om. GL extremae facta L extrema G uocalis cui praeponetur aspiratio

3 congruae G interiectionis] r interiectionis R in interiectionis H L in interiectionis G prolatione D an prolatione? 6 syrorum R sirorum DGL aegyptiorumque G dictionibus] r dictionibus R 7 interiectionum] r interiectionum R pleraeque]

r pleraque a pleraque K plerumque RA sunt om. L 9 DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE inscr. AD et c cum G 10 th, d, HGL et ante inter om. GLK p et om. H tres om. H dg K 11 maediae R poenitis H carent penitus D aspiratione in litura H 12 ipsius om. KL palathi GL et labiorum KL consimilis est GL 13 in ternis in] in ternis g internis K inter L et ni f. G internis in ph H in p] cognatio inter p D inter p A uel] et D

in e] g inter c DGL in c et ch] in ch H 14 in t] g inter t DGL

in t et th] in th H 15 utrumque L denoscitur G dignoscitur A 16 si ex sed corr. a attendamus RG modulantibus G modulantis K modulantis H edd. nisi quod modulantis 3 17 voces in marg. r 18 per se K possitae G ἀμφω GKL 19 πυκος AK πικος H puplicus pro puplicus (φ in litura) K pro puplicus D et pro v. l. in marg. g pro πυβακος G pro πυβακος L pro πυβακον H pro πυβλικος edd., nisi quod lac. Gr. voc. reliquit 1, pro πῶβλικος 3: 'erträglicher wäre wenigstens Publicius pro Πονβλικίος' Schneiderus Elementarlehre I 225

τριμβος D treambos K τριμβος G theymbos L 20 κυβερνητος R κυβερνητες A pro κυβερνητης in litura l pro κυβερνατος G pro κυβερνατης K pūp-

cens φωκκκκκς porpureū πυρφυρεων gubernator pro κυβερνητες gobio pro κωβικος

caera apw r τοῦ χαίρη dens ους D κωβιος RA κοβιος H pro κοβιος G pro κοβιος K pro κοβιος L caera KL coera G απο θον καιρε R χαίρη K et in litura l

p. 549. 50 P.

p. 26. 27 K.

‘χαίρε’, ‘puniceus’ ‘φουνίξεος’, ‘deus’ ‘θεός’, ‘purpureum’ ‘πορφύρεον’.

Hoc quoque observandum est, quod ad comparationem aliarum consonantium, quae solent mutari vel abici per casus, immutabiles sunt apud nos tres, l n r: per omnes enim casus eadem permanent, ut ‘sal salis’, ‘flumen fluminis’, ‘Caesar Caesaris’. t quoque et c, quavis in tribus solis inveniantur nominibus, quae possunt declinari, hoc idem servant, ut ‘caput capitis’ et ab eo composita ‘sinciput sincipitis’, ‘occiput occipitis’, ‘altec allecis’, ‘lac lactis’, in quo etiam t additur. quare a quibusdam non irrationabiliter nominativus ‘hoc lacte’ prolatus invenitur. reliquae vero consonantes mutantur vel abiciuntur: d, ut ‘aliquid alicuius’; m, ‘templum templi’, ‘Pelium Pelii’; s, ‘magnus magni’; x, ‘rex regis’, ‘nix nivis’.

In verborum quoque praeteritis perfectis solent omnes || modo mutari modo manere, | exceptis l p s x. hae enim numquam mutantur, ut ‘habeo habui’, ‘iubeo iussi’, ‘compesco compescui’, ‘dico dixi’, ‘ascendo ascendi’, ‘laedo laesi’, ‘lego legi’, ‘pingo pinxi’, ‘demon dempsi’, ‘premo pressi’, ‘moneo monui’, ‘sino sivi’, ‘nequeo nequivi’, ‘torqueo torsi’, ‘dissero disserui’, ‘uro ussi’, ‘verto verti’, ‘flecto flexi’. illae autem quattuor, ut supra diximus, numquam mutantur in praeterito perfecto: l, ‘caelo caelavi’, ‘doleo dolui’, ‘volo volui’, ‘mollio molliui’; p, ‘turpo turpavi’, ‘stupeo stupui’, ‘scalpo scalpsi’, ‘lippio lippivi’; s, ‘quasso quassavi’, ‘censeo censui’, ‘arcesso arcessivi’; x, ‘nexo nexui’, ‘texo texui’.

I ΦΙΝΙΚΕΟΣ R ΦΗΝΙΚΕΟΣ A ΦΕΝΙΚΕΟΣ H pro ΦΟΝΙΚΕΟΣ GL ΘΕΛΩ ΕΧ ΘΕΛΩ Η. f. effectum in G porpυρεum pro πορφυρεον G πορφυρεον RH pro πορφυρεον L 3 DE CONSONANTIBVS QVE MUTANTVR VEL NON IN NOMINIBVS INSCR. A DE CONSONANTIBVS QVE MUTANTVR (MOTANTVR D) IN NOMINIBVS ET QVAE (QVE L) NON. DL est om. H comparationem D 4 motari GK motari D abici G abici LK immutabiles Ad immutabiles D immutabiles GL sunt ut apud AD aput H 5 casus enim H eadem] dk eadem DGK remanent GL 7 inveniuntur K nominibus inveniuntur D possent R possunt LK ut om. HL 8 composita D ut sinciput. (sinciput k) tis K 9 hallec H allec alecis R hallec hallecis D hallecis K aspir. not. utrobique add. g t add. k t additur lact. D a add. dh 10 irrationabiliter RADK irrationabiliter H

11 abiciuntur vel mutantur D abiciuntur vel mutantur H vel mutantur vel abiciuntur G vel abiciuntur vel mutantur K m ut templum DHGLK 12 poellum poellii L s ut magnus DHKx x ut rex DK 14 ante In verborum inscr. DE CONSONANTIBVS QVAE (QVE A) MUTANTVR (MOTANTVR D) IN VERBIS ET QVAE NON. (ET QVAE NON om. A) ADL motari DGK 15 exceptis quattuor l AD nunquam GLK

mutantur R mutantur et sic fere constanter DGK 16 iussi k iusi LK compesco compescui k compesco compescui GLK compescui H 17 densi H praemo RA 18 muni D muni H 19 desero deserui GLK usi L flexo D 20 nunquam GLK l ut caelo DHGLK ut caelo. celani A 21 doleo dolui] r deleo dolani R 22 stupini L lippio lippivi] r lipio lipini RAL quaso quasavi L 23 censiui H arcesso D

28 Vocales quoque in eisdem perfectis, quae in principalibus syllabis inveniuntur verborum, modo ex correptis producuntur, modo mutantur in alias vocales, modo manent eadem. producuntur plerumque omnes, ut 'faveo fāvi', 'caveo cāvi', 'sedeo sēdi', 'lego lēgi', 'video vidi', 'moveo mōvi', 'foveo fōvi', 'fugio fūgi'.

Mutantur a et e: a quidem in e modo productam modo correptam; productam, ut 'ago ēgi', 'capio cēpi', 'facio fēci', 'frango frēgi'; correptam, 'tango tēgi', 'cado cēdi', 'parco pēperi'. e vero transit in i, ut 'eo' 'ivi' vel 'ii' - Solinus in collectaneis vel polyhistore: Tatius in arce, ubi nunc aedes est Iunonis Monetae, qui anno 10 quinto quam ingressus urbem fuerat, a Laurentibus interemptus est, septima et vicensima Olym|piade hominem exivit, 29 'queo' 'quivi' vel 'quii'. haec eadem vocalis paenultima in verbis secundae coniugationis saepe mutatur in u, ut 'doceo docui', 'moneo monui', 'doleo dolui'. quod similiter est quando in tertia vel quarta coniugatione patitur i, ut 'rapio rapui', 'aperio aperui'.

U et o manent in principalibus syllabis positae immutabiles, temporum quoque in quibusdam, ut 'ruo rui', 'domo domui', 'doceo docui'.

Hoc quoque observandum est, quod numquam in supra dicto tempore potest geminari nec in principio nec in fine syllaba, nisi quae a muta in- 20 cipit, ut 'tondeo totondi', 'pendeo' vel 'pendo' 'pependi', 'disco didici', 'posco poposci', 'tundo tutudi', 'pedo pepedi', 'tango tetigi', 'caedo cecidi', 'cado cecidi', 'pello || pepuli', 'fallo fefelli', 'prodo prodidi', 'vendo vendidi', ex quo etiam apparet, f vim magis mutae obtinere, a qua incipiens geminata est syllaba.

25

1 DE VOCALIBUS QVAE (QVE A) MUTANTVR (NOTANTVR D) IN PRINCIPIO ET QVAE NON (VEL NON A) AD De vocalibus quae in pto ex correptis produciuntur vel mutantur vel manent immobiles L isdem A hisdem HGKL 3 manent Eadem produciuntur H caedem] g eadem GKL plerumque L 4 moneo moni (monui h) H 5 fugio fugi foveo fovi K 6 post fugi inser. DE A ET E AD Mutantur a et e om. A Mutatur (Mutatur G) a quidem (a et e om.) GL 7 egi R caepi RD faeci R fregi et correptam D 8 ut tango K post peperei inser. DE E AD 9 solinius K Solin.

polyhist. I § 21 cf. lib. X § 50 collectaneis Hr in polyistore R in del. r polyhistore H

polihistores Tacinus A polyistore Statius K polihistorae statius D polyistorae. statius G polystorae statius L 10 aedes] h aedis H edis A 11 ingressus G 12 vicesima rd uigesima D uicissima KL uicissima G olimpiade KL olympiade D olimpiadae G olimpiade gl 13 uel qui D penultima l penultima G penultima L et sic fere constanter GL 14 mini D 15 tertia et quarta K 17 DE U ET O. inser. A DE

o et v. D O et u D innotabiles AH innotabiles D 18 quibusdam sunt ut G

19 QUIBUS CONSONANTIBUS VERBA QVE SYLL GEMINANT INCIPIENT A DE CONSONANTIBUS A QUIBUS VERBA QVAE SYLLABAM (sillabam L) GEMINANT INCIPIENT DL nunquam G 20 ad utrumque nec in marg. n. neq. add. r muta] g muta et sic saepissime GLK

21 pendo pependi uel pendo H 22 tutudi] r tutundi RH caedo cecidi post fefelli collocat H 23 caedo cecidi GL cado cecidi caedo cecidi K cado cecidi om. GL cado cecini post cecidi add. d 24 magis nim L optinere GL

p. 351 P.

p. 28. 29 K.

S ante mutam posita inveniuntur duo, quae geminant syllabam, 'sto VI 30 steti', 'spondeo spopondi'. antiquissimi etiam 'sciudo' 'scicidi' dicebant, quod iuniores 'scidi' dixerunt, ut in praeterito perfecto verbi ostendimus. nec sine ratione ante mutas invenitur geminatum, cum s amittit vini suam plerumque sic posita ante mutam; unde nec in secunda syllaba repetitur.

M quoque geminatur - 'mordeo momordi' -, quae loco mutae in multis fungitur: nam et ante n posita communem facit syllabam, ut 'Ramnes Ramnetis', sicut 'Chremes Chremetis', - iambica enim sunt, quae sic declinantur, quod Callimachi quoque auctoritate confirmatur in *Αἰτίαις*, sicut iam supra dictum est, hoc versu:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχαιος ἔφη ξένος, ὃδε συναινῶ -

et numquam tamen eadem in autem se natura longam [vocalem] patitur in eadem syllaba esse, ut 'illām', 'artēm', 'puppīm', 'illūm', 'rēm', 'spēm', 'diēm', cum aliae omnes semivocales hoc habent, ut 'Maecenās', 'Paeān', 'sōl', 'pāx', 'pār'. praeterea sola haec semivocalis post s ponitur, quod mutarum est, ut 'Smyrna', 'smaragdus', et ante liquidam, ut 'Samnis', et quod ante s posita in finali syllaba [nominis] more mutae interposita i facit genitivum, 'hiems hiemis', velut 'inops inopis', 'caelebs caelibus'.

Apparet igitur, quod elementorum alia sunt eiusdem generis, ut vocales et consonantes, alia eiusdem speciei, ut in vocalibus breves et longae et in consonantibus simplices et duplices, quae habent aspirationem et quae non habent et earum mediae. aliae vero sibi sunt affines per com-

1 DE .s. inscr. AD 2 Atiquissimi A scicidi ex scidi effecit g 3 ut] quod GLK 4 ratione. (s ni f.) D ratione s posita ante mutam in litura et ad marg. g ante mutas s posita invenitur geminatum (ex geminata ni f. corr.) K geminatum]

del. r geminatio in litura g amittit G amittit L 5 plerumque (plerumque GL) sic posita ante mutam nim suam GLK 6 repetitur invenitur GL 7 DE VOCALIBUS MUTATIS. DE M. inscr. A DE M. D ut mordeo GLK 8 n. m. posita GL

syllabam facit DGLK 9 declinatur K 10 Callimachi] r callimachi R tallimachi K INATHC L AITHC K BITHC G aethois AH aethois d haethois ni f. D eathois R 11 sicuti ex corr. h iam om. AG v. § 11 12 TOC MENO. MNHCAP. XICOCCE. ΦΕΥΕΝΟCΑΙCΖCΠΕΡΙΝΟ G post MNHCAPXE lac. reliquit H TOC DL MNHCAPXEIOTC (alt. i ex corr. l) L MNHCAPXEIOTC K ZENOC AL ZENO K WAE A rax. in L CYNAISO K et ex corr. l CYNAISO R CYNAISO D 13 nunquam GLK longam vocalem] h longam H litteram longam (longam LK) GLK 14 illam illam D

pupim GLK pumpim H illum] fructum D illum fructum cod. Vind. CCCXLVII fructum plerique codd. Krehlii rem spem rem diem A 15 om̄seminocales H ut sol pean par mecenās pax D micenās G 16 haec sola LK 17 smirna DK smaragdus k smaragdus D smragdus L smargdas K scammis H 18 mutae more in finali syllaba nominis L nominis del. r mutae more G interposita G 19 genitivum RGLK ut hiems G hiems] r hiemps R uelut R uelut Ar uelut est GLK

caelebs ex caelaebis corr. G caelebs caelebis H caelebis L celebis RD

20 DE VARIETATE (VARIETATE D) LITTERARVM inscr. AD Apparet G elementorum ex elementorum corr. G elementorum LK ut et vocales et (prius et in litura G) GL 21 longae GLK 22 simplices A simplices a et duplices et D 23 Alia D Alie d sunt sibi DH affines DH

p. 551. 52 P.

p. 29. 30 K.

mutationem, id est quod invicem pro se | positae inveniantur, ut breves et longae, quae habent aspirationem et quae carent ea, aliae autem per coniugationem vel cognationem, ut b p f nec non g c cum aspiratione vel sine ea, x quoque duplex, similiter d et t cum aspiratione sive sine ea et cum his z duplex, unde saepe d scribentes Latini hanc exprimunt sono, ut 'meridies', 'hodie'; || antiquissimi quoque 'Medentius' dicebant pro 'Mezentius'. quin etiam s simplex habet aliquam cum supra dictis cognationem, unde saepe pro z eam solemus geminatam ponere, ut 'patrisso' pro 'πατρίζω', 'pytisso' pro 'πυτίζω', 'massa' pro 'μάζα', et Doris 'τύ' pro 'σύ', unde nos quoque 'tu' pro 'σύ' et 'te' pro 'σέ', 10 Attici autem 'θάλαττα' pro 'θάλασσα' et 'Θεῖττα' pro 'Θεῖσσα' et 'ἥττον' pro 'ἥσσον' et 'ξύμμαχος' pro 'σύμμαχος', Romani etiam 'Aias' pro 'Αἴας'.

- 32 In vocalibus quoque sunt affines e correpta sive producta cum ei diphthongo, qua veteres Latini utebantur ubique loco i longae: nunc autem 15 contra pro ea i longam ponimus vel e productam, ut 'Νεῖλος' Nilus', 'Καλλιόπεια Calliopa' ('χορεία chorea', e paenultima modo correpta modo

2 longuae GLK quarent D post ea: DE COGNATIONE CONSONANTIVM INTER SE ITERVM. uel coniunctionem
(inert. D) inscr. ADL autem] nero G 3 coniugationem D coniunctionem GK uel] uel per GL et per K post cognationem add. cognatae (cognate A) literae pro (et pro D) se invicem positae AD b f et p cum aspiratione aut sine ea D g et c D 4 uel] sine ADHLKr sine] uel DHG et K 5 hanc z litteram exprimunt Dd
6 antiquissimi] d Antiqui D 7 medentius ex medientius corr. RDG medientius H DE s inscr. D simplex G 8 geminatam solemus G ponere] proferre LK 9 πατρίζω GL πατρίζω A πύτίζω H πατρίζω K πατρίζω (ic) R πατρίζω Dh
pitisso DL petisso G patisso K ΠΥΤΙΖΩ pro ΠΥΤΙΖΩ H ΠΙΤΙΖΩ A ΠΙΤΙΖΩ
L ΠΙΤΙΖΩ G ΠΑΤΙΖΩ K ΠΥΤΙΖΩ D pro maza RDH 10 dōres τυι pro cyi (utra-
que i erasa) L dōri D dōris H dōresti (in dōristi corr.) pro cy (ty m. pr. add. ut legendum esse conicias: δωριστὶ 'τυ') Rr τυι pro cy A τυι pro cyi (cyi sup. lituram) G i pro s ponunt ty pro cy (partim in lit. et ad my. h) H tu pro coy r ty pro cy RH tu pro su K pro se RADHGG 11 Attici] Antiqui AGL autem pro G ΘΕΑΤΤΑ G ΘΕΑΑΤΤΑ H ΤΑΒΕΚΑ D ΘΑΑΚΕΑ H et om. L ΘΕΠΕΤΤΑ pro ΘΕΠΕΚΑ R ΘΕΠΕΤΤΑ pro ΘΙΡΕΣΣΑ A ΘΕΠΕΤΤΑ pro ΘΠΕΚΑ H ΘΕΠΕΤΤΑ pro ΘΠΕΚΑ D ΘΕΠΕΤΤΑ pro ΘΕΚΑ K ΘΑΤΤΑ pro ΘΑΚΕΑ ex corr. l pro ΤΠΕΚΑ G et ἥττον pro ἥσσον om. H ΗΤΤΩΝ R ΕΤΤΩΝ DK 12 ΕΚΚΩΝ AG ΗΚΩΝ K ΖΥΜΜΑΧΟΣ AG ΖΥΜΜΑΧΟΣ D ΖΥΜΜΑΧΟΣ H ΖΥΜΜΑΧΟΣ A ΖΥΜΜΑΧΟΣ D ΖΥΜΜΑΧΟΣ H etiam] quoque etiam G autem K 13 Αἴας 2 aias codd. luc. Gr. voc. reliq. 1 14 DE VOCALIBVS MUTATIS (mutatis D) inscr. AD Et in K adlines RD sine] uel D 15 dyptongon R dyptongo DDr dyptogo H diptongo AGK longuae GLK et sic saepe in his codd. autem] etiam GK 16 ΝΗΙΛΟΣ R neilos K Νεῖλος D ΝΗΥΑΥC, ΝΥΑΥC H 17 ΚΑΛΙΟΠΕΙΑ l ΚΑΛΙΟΠΕΙΑ GLK ΚΑΛΥΟΠΕΙΑ H i in y mut. h kalliopaia D kaliopeia d Calliopea] l calliopea GLK kalliopaia D kaliopea d ΚΑΛΙΟΠΕΙΑ R ΚΑΛΙΟΠΗΑ (i in y mut. h) H ΧΟΡΕΙΑ, CΟΡΕΑ. Rr CHORIA, CHOREA A CHΟΡΕΙΑ (i in y mut. h) CHΟΡΕΑ H CHΟΡΕΙΑ CHΟΡΕΑ K CHΟΡΕΙΑ CΕΟΡΕΑ G χορεία L e om. G producta

p. 532. 53 P.

p. 30—32 K.

producta); o brevis sive longa cum u, ut 'bōs' pro 'βοῦς', 'ebur', 'robur' pro 'ebōr', 'robōr' et 'platanus' pro 'πλάτανος'; a quoque cum e et i, 'arceo coerceo', 'facio inficio', nec non aliae cum aliis. et quia frequenter hae in omnibus paene literis mutationes | non solum per casus
5 vel tempora, sed etiam per figurarum compositiones vel derivationes et translationes a Graeco in Latinum fieri solent, necessarium est ponere earum exempla.

A correpta convertitur in productam, 'fāveo fāvi', in e correptam 'pāreo pepēci', 'ārmatus inērmis', productam, 'fācio fēci', 'cāpio cēpi',
10 producta quoque a in e productam invenitur, 'hālitus anhēlitus'; in i correptam 'amicus inīmicus'; in o etiam, 'μάμαρον' marmor; in u, 'salsus insulsus', 'ara arula'.

E correpta transit in productam, 'lēgo lēgi'; in a, 'sēror satus', 'rēor ratus'; in i, 'monēo monitus', 'lēgo diligo'; in o, 'tēgo toga':
15 antiqui quoque 'amploti' pro 'amplēcti' dicebant et 'animum advorti' pro 'animum advērti'; in u, 'tēgo tugurium': et apud antiquissimos, quotienscumque ad sequuntur in his, quae a tertia coniugatione nascuntur, loco ē u scriptum invenimus, ut 'faciundum', 'legundum', 'dicundum', 'vertundum' pro 'faciēndum', 'legēndum', 'dicēndum', 'vertēndum'.

I transit in a, ut 'genus generis generatim', 'paulus pauli || paulatim'; 33
in e, 'fortis forte', 'sapiens sapientis sapienter'; in o, 'patris' 'patronus' et 'patro' verbum, 'olli' pro 'illi', 'saxi saxosus'; in u, 'carnis carnu-
fex' antiqui pro 'carnifex', ut 'lubens' pro 'libens' et 'pessumus' pro
25 'pessimus'. sciendum tamen est, quod pleraque nomina, quae cum verbis sive participiis componuntur, vel nominativi mutant extremam syllabam in i correptam, - ut 'arma armīpotens', 'homo homicida', 'cornu cornī-
ger', 'stella stelliger', 'arcus arcītenens', 'fatum fatīdicus', 'aurum au-

modo correpta G 1 sine] uel D ryc GL bys R boys Adrl ebur pro ebōr
robur pro robōr K 2 πλάτανος] r πλάτανος R platanos K platanos L de
a. inscr. D 3 ut arceo A allis A alliis a 4 paene] sepe K fere k 5
uel per tempora DGL etiam — translationes a D om., add. d figurarum] singu-
larum A compositiones H diriuationes ADGKr 6 ponere ex perconere corr.
R earum ponere K 8 de a. inscr. A de vocalibus MYTATIS D De mutatione vo-
calis L ut faueo DGLK 9 ut parco LK inermis, in productam D ut facio
K post cepi collocat in i correptam amīcus inīmicus D ord. restituit d 10
quoque a in] d quoque in DGL e om. D add. d ut halitus G anhēlitus] gh
hanelitus GH 11 μάμαρον] marmaron R ut marmaron K ut salsus K 13 de
e. inscr. AD e om. D add. d transit ex transit corr. G ut lego DGL a cor-
reptam seror DLh sero K 14 deligo GLK 15 animaduerti A et k in litera
16 animaduerti ADK tugurium K tugurium ex tugorrium corr. G antiquos
K quotienscumque GLK quotiescumque A 17 ud] r dx RAH sequitur RAH
sequitur K sequi G 19 pro faciendum legendum dicendum uertendum om. A
20 de i. inscr. AD ut om. GL paulatim] r paulatim R 21 sapiens om. L
sapientis add. r o ut pater patris D 22 et om. L oli R 23 ut] et GL
pessumus ex pessimus corr. D 24 excidit quaternio, ut omnia inde a sciendum
usque ad terminatur in media lib. II § 11 om. D DE NOMINVM VLTIMA VOCALI MYTATA
15 I CORREPTAM A Quod nomina cum uerbis sive participiis composita mutant extre-
mam syllabam nominatiui in i correptam uel genitiui L est tamen GK seu K
25 componuntur H 26 ut om. GL

rīfex', 'causa causidicus', 'luctus luctificus', 'cornu cornicen', 'tuba tubicen', 'fides fidicen' ('tibia' 'tibicen' pro 'tibicen': 'tibia' enim a in i debuit mutare, ut supra dictum est, unde pro duabus i brevibus una longa facta est, quod in alia huiusmodi compositione non invenies), 'vulnus vulnificus', 'magnus magnificus', 'amplus amplificus', 'fructus fructifer', 'opus opifex', - vel genetivi, ut 'vir viri viripotens', 'par paris parricida', quod vel a 'pari' componitur vel, ut alii, a 'patre': ergo si est a 'pari', r euphoniae causa additur, sin | a 'patre', t in r convertitur; quibusdam tamen a 'parente' videtur esse compositum et pro 'parenticida' per syncopam et commutationem t in r factum 'parricida'. 'lux' quoque 'lucis lucifer', 'flos floris florifer', 'sacer sacri sacrificus', 'frater fratris fratricida', 'soror sororis sororicida', 'ars artis artifex'. pauca sunt, quae hanc non servant regulam, ut 'auceps', aves capiens, 'menceps', mente captus, 'augustus' et similia et quae ex duobus nominativis componuntur. sed ea, cum de figuris dicemus, latius tractabimus.

O aliquot Italiae civitates teste Plinio non habebant, sed loco eius ponebant u, et maxime Umbri et Tusci. transit o in a, ut 'creo creavi'; in e, 'tutor tutela', 'bonus bene', 'γόνυ genu', 'πός pes', antiqui 'compos' pro 'compos', in quo Aeolis sequimur: illi | enim 'ἑδόντα' pro 'ᾠδόντα' dicunt. convertitur o etiam in i, 'virgo virginis', in u, 'tremo tremui', 'huc illuc' pro 'hoc et illoc' - Virgilius in VIII:

Hoc tunc ignipollens caelo descendit ab alto -
et pleraque, quae apud Graecos nominativum in os terminant, o in u convertunt apud nos, ut 'Κῦρος Cyrus', 'σπονδεῖος spondeus', 'Κῦρος Cyprus', 'πέλαγος pelagus'. multa praeterea vetustissimi etiam in principalibus mutabant syllabis, 'gungrum' pro 'gongrum', 'cuncliu' pro 'con-

1 lutificus *H* 2 fidis *Rh* fides fidicen *om. ADGL* post fidicen (post tubicen in *ADGL*): fides (fides fidicen sed fidicen expunct. *L*), cuius singulare fidis est (est *om. GK*), unde et (et *om. L*) diminutivum (diminutivum *L* minutium *A*) fidicula, fidicen (fidicen in *litura K*) add. *codd.* 3 i *om. G* 4 compositione huiusmodi *L* compositione huiusmodi *G* 6 de VOCALI GENETIVI, *inscr. A* genitivi *h. l. codd. cum A* 9 tamen *om. K* videtur a parente *GL* 10 syncopam *RH* syncopem *K* sinagogopam *G* et per commutationem *L* et per commutationem *G* 11 quoque *om. GL* 13 non servant hanc *K* non servant ex conservant *corr. A* servant *G* anis *GK* menceps] *R m. tert. (non r)* h mens mentis *RH* Augustus auctus (*m. tert.*)

14 auctus (*del. m. tert.*) augustus *R* auctus augustus *A* augur ante augustus in *litura h* augustus *om. G* 15 componuntur *H* tractabimus] *l* tractemus *GL* 16 de o, *inscr. A* aliquot *R* civitataytes *K* [Plinio] *g* plineo *G* *Plin. de dub. serm. fr. IV ap. Lerschium Sprachphilos. der Alten t. II p. 180* sed in loco *GL* 17 o] *R om. rell.* 18 e ut tutor *GLK* tutela] *g* tutella *G* *romu L romu R romu G* πός] *huc K* pos *GL* cumpes *A* 19 Aeolis] *r* aeoles *Rh* coles *GLK* ἑδόντα pro ᾠδόντα] 2 cf. *Greg. Cor. p. 597 ed. Schaeff. ibique Boissonad. p. 598 Ahrensium de dial. Aeol. p. 80* odunta pro edunta *H* odunta pro aedunta *R* odonte pro odonto *L* odonte pro odonto *GK* (pro edonto *k*) odunta edunta (ex edonta *corr.*) *A* pro ex utraque parte *lac. Gr. voc. relicta* 1 20 O convertitur *AHL* o *om. GK* 21 et *om. GLK* *Verg. Aen. VIII 423* 22 tunc hoc *GLK* huc tum *Pal.* descendit *GK* 23 nominativum *A* 24 κίπος *G* syroc *L* cirus *GK* syrus *L* κυρος in cyrus *corr. R* κυωναίος *H* κυρος cyprus *A* cypros cypus *G* cypus *KD* 26 syllabis motabant *K* cungrum *GL*

p. 554 P.

p. 34. 35 K.

chin', 'huminem' pro 'hominem' proferentes, 'fantes' pro 'fontes', 'frumdes' pro 'frondes', unde Lucretius in libro primo:

Angustoque fretu rapidum mare dividit undis,
pro 'fretu'; idem in tertio:

Atque ea nimirum quaecumque Acherunte profundo,
pro 'Acheronte'; in eodem:

Nec Tityon volucres ineunt Acherunte iacentem,
quae tamen a iunioribus repudiata sunt, quasi rustico more dicta.

U quoque multis Italiae populis in usu non erat, sed e contrario o,
unde Romanorum quoque vetustissimi in multis dictionibus loco eius o posuisse inveniuntur, 'publicum' pro 'publicum', quod testatur Papirianus de orthographia, 'polchrum' pro 'pulehrum', 'colpam' pro 'culpam' dicentes et 'Hercolem' pro 'Herculem'. et maxime digamma antecedente hoc faciebant, ut 'servos' pro 'servus', 'volgus' pro 'vulgus', 'Davos' pro 'Davus'. Transit u in a, 'veredus veredarius'; in e, 'pondus ponde-
ris', 'deierat' 'peierat' pro 'deiurat' 'peiurat', 'labrum labellum', 'sacrum sacellum', antiqui 'auger' et 'augeratus' pro 'augur' et 'auguratus' dicebant; in i, ut 'cornu cornicen', 'arcus arcitenens', 'fluctus fluctivagus', 'currus' vel 'cursus' 'curticulus' vel 'curriculum'; in o, 'nemus nemoris', 'ebur eboris', 'robur roboris'. ponitur haec eadem litera in Graecis nominibus modo loco ov diphthongi, ut 'Musa' pro 'Μοῦσα', modo pro o correpta, ut 'Homerus' pro 'Ὅμηρος', pro eadem producta, ut 'fur' pro 'φῶρ', sicut e contrario pro 'βοῦς' 'hōs', modo pro v longa, ut 'μῦς mus', modo pro correpta, 'πορφύρα purpura'. in plerisque tamen Aeolis secuti hoc facimus: illi enim 'Θουγάτηρ' dicunt pro

congrum A congruum K gonger scribitur etiam ap. Plin. nat. hist. XXXII 11. 53. 148 et in cod. Char. p. 12. 65 P. cf. infra lib. VI § 33 2 lucretius A Lucret. I 720 Lachm. primo libro K 4 Lucret. III 978 5 ne mirum GL quaecunque GK acherunte pro acheronte profundo K pro acheronte profundo. Idem in H

6 Lucret. III 984 7 tizon G tytyon K acherunta G et ex corr. L 9 dx v. inscr. A populis om. GL add. l populus add. g e om. K sup. lin. add. k ex L e contrio A o add. g 10 dictionibus] r dictionibus R 11 poplicum pro puplicum G paperianus G Papirianus de orthographia] cf. Osannum ad Apulei. de orthogr. p. 30 sq.: in Cassiodori ex Papiriano excerptis p. 2200 sqq. P. haec non leguntur 12 orthographia AGLK polerum pro pulerum GL 13 ercolem pro erculem AH 14 ut om. GLK 15 transit ex transiit corr. G u R om. rel. ueraedus H ueraedus ueraedarius (ac utrobique in e corr.) R pindus punderis L 16 degerat pegerat A 19 cursus vel currus GHK (uel currus om. K) uel

curriculum om. GL add. g siue curriculum add. l 20 ebor R 21 ov] y G uel oy in mg. g dytongo in dyptongi corr. R diptongo A moysa musa K pro Μοῦσα] om. HGL pro moysa Rgl 22 humerus K omerus pro omeros G pro Ὀμηρος om. RHK add. k pro homeros ALr 23 pro om. AH post βοῦς in mg. add. h boye pro bos R byc pro bos G uel pro boye bos g boye pro bos L pro boye bos l 24 ut^{pro} myc myc H μῦς] mys R pro y (oy l) correpta GLK ut por-

φυρα G porpura GL 25 Aeolis] H' acoles rel. sequi K Il' i Rr θουγάτηρ dicunt pro θουγάτηρ Rr τουγάτηρ dicunt pro ουγήρ A τουγάτηρ pro τυγάτηρ dicunt L τουγάτηρ pro ουατήρ dicunt G ουγάτηρ pro τυγάτηρ H τουκάτηρ pro τυκάτηρ K

p. 555. 56 P.

p. 36. 37 K.

similiter 'πήλνι' disyllabum invenitur apud eosdem, cum *vi* non est diphthongus. est quando transit in consonantem *n*, ut 'nanta navita', 'gaudeo gavisus', sicut econtra a consonante transit in vocalem, ut supra diximus, 'caveo cautus', 'solvo solutus', 'volvo volutus', 'faveo fantor'.
 5 saepe interponitur inter *cl* vel *cm* in Graecis nominibus, ut 'Ἡρακλῆς Hercules', 'Ἀσκληπιός Aesculapius', et antiqui 'Ἀλκμήνη Alcumena', 'Ἀλκμαίων Alcumaeon'.

In consonantibus quoque multae fiunt similiter commutationes. *L* tri-VII 38
 plicem, ut Plinio videtur, sonum habet: exilem, quando geminatur se-
 10 cundo loco posita, ut 'ille', 'Metellus'; plenum, quando finit nomina vel
 syllabas et quando aliquam habet ante se in eadem syllaba consonantem,
 ut 'sol', 'silva', 'flavus', 'clarus'; medium in aliis, ut 'lectum', 'lectus'.
 transit in *x*, ut 'paulum pauxillum', 'mala maxilla', 'velum vexillum'; in
r, ut 'tabula taberna'.

15 *M* obscurum in extremitate dictionum sonat, ut 'templum', apertum
 in principio, ut 'magnus', mediocre in mediis, ut 'umbra'. transit in *n*,
 et maxime *d* vel *c* vel *t* vel *q* sequentibus, ut 'tantum tantundem',
 'idem identidem', 'eorum eorundem', 'num nuncubi' et, ut Plinio placet,
 'nunquis', 'numquam', 'anceps' pro 'amceps'. 'am' enim prae-
 20 positio *f* vel *c* vel *q* sequentibus in *n* mutat in *m*: 'anfractus', 'ancisus',
 'anquiro', vocali vero sequente incipit *b*: 'ambitus', 'ambesus', 'ambus-
 tus', 'ambages', nec non etiam in 'comburo combustus' idem fit. fina-

ἈΠΙΟΤΙΚΑΤΕΡΟΤΑ *G* 1 ΠΕΛΥΙ *r* ΠΕΛΥΙ *K* pelii *R* dy^ssyllabum *R* dyssyllabum *H*
 dissyllabum *A* desyllabum *K* vi] *k* y *GLK* 2 consonantem id est u sau ut (*n*
eras; gloss. id est nau ad consonantem *n* pertinet) *R* consonantem id est nau ut *B*
 consonantem idem nau ut *A* u] nau *GLK* ΝΑΥΤΑ *B* 3 gausissus *L* ut et
 contra *A* a in marg. add. *g* transit hic iterum et in sqq. *saepius* ex transit corr.
G 4 uoluo uolutus add. *b* faueo fautor uoluo uolutus *H* 5 interponitur u

inter *b* uel] et *L* c et m *B* ΗΡΚΛΗΣ *R* ΗΡΚΛΗΣ *AH* ΠΕΡΚΛΗΣ *G* ΕΡΚΛΗΣ *K*
 ΠΕΡΚΛΗΣ ex corr. *L* in honis gloria interpr. *l* 6 ercules *RAHK* ἈΚΚΛΗΠΙΟΣ *H*
 ἈΚΚΛΗΠΙΟΣ *K* dure facies *vert.* *l* ἈΛΚΜΗΝΗ *AHGLK* ἈΛΚΜΕΩΝΑ ἈΚΚΜΗΝΑ *B*

II

7 ἈΛΚΜΗΝΗ *RAH* ἈΛΚΜΕΩΝ *B* ἈΛΚΜΗΝ *G* ἈΛΚΜΗΝ Ἀλκμηνος dicebant
K Alcumaeon] 'vielmehr Alcumaen' *Ritschelii* *mus. phil.* VIII 476 8 in qvi-

BVS CON TRAN IN SEMIVOC SED PRIMV DE TRIPLI VIRTUTE . L . inser. *A* De semiuocalibus
 in *mg.* *g* quoque] ** *L* multae] *r* mutae *R* *Plin. dub. serm. fr.* I p. 180 ap.
Lerschium *l. l.* 10 metallus *K* 12 lectus lectum *GL* lectus lecta lectum *b*
 13 nixillum *L* 15 de *m.* *A* dictionum] *r* dicionum *R* apertum. In princi-
 pio *B* 16 pricipio *A* mediocrē *L* u maximae *K* 17 d c uel q uel t (uel
 t add. *k*) *Kk* ut *om.* *L* tandundem *G* post tantundem: tam tandem add. *LK*
f. recte 18 eorum *om.* *BH* add. *h* num *om.* *RBAHK* *Plin. dub. serm. fr.* II
 ap. *Lerschium* *l. l.* p. 180 placet add. *k* 19 nunquis nunquam ex nunquis nū-
 quam corr. *R* nunquam nunquis *K* numquam] *om.* *L* nunquam post ambiceps collocat
G nunquis in nūquis corr. *ibidem* repetit *L* anceps] *g* anceps *G* amceps] *plerique*

codd. *Krehlii*, edd. praeter *Putschianam* ambiceps libri mei (ambiceps *H*), *Zwicc.* I
Erl. 2 *Krehlii*, *Putschius* anthiceps *Heidelb.* teste *Krehlio* (?) 20 mutant *H* Vt
 anfractus *B* 21 incipit *A* ambessus *K* 22 cō•bustus *b* combustus *B*
 combustus *A*.

lis dictionis subtrahitur m in metro plerumque, si a vocali incipit sequens dictio, ut:

Ilum expirantem transfixo pectore flammās,
vetustissimi tamen non semper eam subtrahebant; Ennius in X annalium:

Insigneita fere tum milia militum octo

Duxit dilectos bellum tolerare potentes.

- 39 N quoque plenior in primis sonat et in ultimis partibus syllabarum, ut 'nomen', 'stamen', exilior in mediis, ut 'amnis', 'damnum'. transit in g, ut 'ignosco', 'ignavus', 'ignotus', 'ignarus', 'ignominia', 'cognosco', 'cognatus'; potest tamen in quibusdam eorum etiam per concisionem ad-
empta videri n, quia in simplicibus quoque potest inveniri per adiectionem
g, ut 'gnatus', 'gnarus'. sequente g vel c, pro ea g scribunt Graeci et
quidam tamen vetustissimi auctores Romanorum euphoniae causa bene hoc
facientes, ut 'Agchises', 'ageps', 'aggulus', 'aggens', quod ostendit
Varro in primo de origine linguae Latinae his verbis: ut Ion
scribit, quinta vicesima est litera, quam vocant agma, cuius
forma nulla est et vox communis est Graecis et Latinis, ut
his verbis: 'aggulus', 'aggens', 'agguilla', 'iggerunt'. in
ejusmodi Graeci et Accius noster bina g scribunt, alii n et
g, quod in hoc veritatem videre facile non est. similiter
'ageps', 'ageora'. transit n etiam in l, ut 'unus ullus, nullus',
'vinum villum', 'catena catella', 'bonus bellus', 'catinum catillum'; simi-

1 dictionis] † dictionis R subtrahitur A incipiat K Verg. Aen. l 43 3 expi-
rantem] g expirantem G Rom. flammis H 4 Veteres K detrahebant K Enn.
ann. lib. X v. 23 sq. p. 139 E. S. fr. IV p. 51. LXVIII sq. Fahl. annali K 5 in-
signeita Fahlenius insignita HGL insignita RBAK 6 dux A dilectos] g delectos
RBAH dilectus GLK tollere GK 7 DE S. A in primis plenior G sonat syl-
labis et B 8 stamen ex stammem corr. A ut om. AH daunum] r dampnum R
9 g ut add. k gnosco K ignotus om. GL add. g 10 adeptus R 12 Et se-
quente BAR 13 tamen] etiam con. Ritschelius mon. epiyr. tria p. 24 vetustissimi A
auctores K bene] f. nempe Ritschelius l. l., quod non probare se talem scripturam
ostendat Priscianus lib. II § 8: at isto loco usum tantum 'cotidianum enarrare, non de eo
iudicium ferre mihi videtur grammaticus hoc bene BA 14 agcheys K post aggulus
aggens voce, a quod ostendit usque ad alteram aggulus aggens om. A 15 Varro] cf.
Ritschelium l. cum maxime laudandis linguae L post his verbis voce. ut Ion
usque ad alt. his verbis om. RBH edd., add. r; ex L primus ed. Luc. Gronovius in epis-
tulis Livianis p. 20 (in Liv. Drakenb. XV l p. 245 sq. ed. Stuttg.), cf. praeterea Spen-
gelium in ed. Farr. de l. L. p. 7 Muellertum ed. suae p. 264 Ritschelium de disc. libris
Varr. p. 24 sqq. mus. phil. VI p. 529 sqq. non. epiyr. tria l. l., qui recte perspexit haec
omnia usque ad voc. ageora ad Varroem pertinere, praeterea vetere quodam in cod.
Darmstad. 204 commentatore, qui ad voc. ageps ageora 'adhuc' inquit 'sunt verba nar-
ronis continuata. non enim priscianus ex sua parte diceret similiter ageps ageora.'
lon] Chius sc., v. Schneiderium mus. phil. VII p. 463 sq. 16 scripsit r
vicesima quinta r nigesima ex vicissima corr. g vicissima K littera est r
17 nulla, set uox Ritschelius mon. tria l. l. ut om. r 18 his in verbis r
aggula G uel aggilla g aggilla K agguilla L 19 huiusmodi GL huius-
modi K actus H de his Atti studijs cf. Ritschelium mon. tria p. 22 sqq.
binam GLK g] b gg Bg .n.g. G 20 non facile L veritatem facile videre
est, in illo non est Ritschelius mon. tria l. l. 21 etiam n B ut om. K
nullus om. GLK 22 bonus bellus catinum catillum] catinum (catenum G) catillum

p. 356. 57 P.

p. 38. 39 K.

liter 'collega', 'colligo', 'illido', 'collido'. transit in m, sequentibus b vel m vel p, auctore Plinio et Papiriano et Probo, ut 'imbibo', 'imbellis', 'imbutus', 'immineo', 'immitto', 'immotus', 'improbus', 'imperator', 'impello', similiter in Graecis nominibus neutris in *ov* desinentibus, 'Παλλάδιον Palladium', 'Πήλιον Pelium'. transit etiam in r, ut 'corrigo', 'corrumpo', 'irrito'. hanc autem mutationem sciendum natu-
 40 rali quadam fieri vocis ratione propter celeriore[m] motum linguae labrorumque ad vicinos facilius transeuntium pulsus. transit supra dicta consonans n etiam in s: 'scindo scissus', 'findo fissus'; in t: 'canis catulus, catel-
 10 lus'; in e: 'ecquid' pro 'enquid'. expellitur a Graecis in *ov* desinentibus, cum in Latinam transeunt formam, ut 'Demipho', 'Simo', 'leo', 'draco', sicut contra additur || Latinis nominibus in o desinentibus apud Graecos, ut 'Κικέρων', 'Κάτων' pro 'Cicero', 'Cato'. transit etiam in u consonantem, ut 'sino | sivi', 'sterno stravi'.

15 R sine aspiratione ponitur in Latinis, in Graecis vero principalis vel geminata in media dictione aspiratur, ut 'rhetor', 'Rhenus', 'Rhodus', 'Pyrrhus', 'Tyrrhenus', 'Orrhoena', pro quo nunc 'Osrhoena' dicentes aspirationem antiquae servant scripturae. transit in l: 'niger nigellus', 'umbra umbella'; in s: 'arbos' pro 'arbor', 'odous' pro 'odor' - Plautus
 20 in captivis:

Quorum odos subbasilicanos omnes † adegit in forum -, 'verror versus'; in duas s: 'uro ussi', 'gero gessi'; in n consonantem: 'tero trivi', 'sero sevi'; in n: 'aeneus' pro 'aereus'.

bonus bellus GL catillum] catillus B 2 auctore H et plinio et BGL Plin. serm. dub. fr. III p. 180 Lersch. papiriano GK papyriano H v. Papir. ap. Cassiod. de orthogr. p. 2293 P. Probo] Berytio cf. ann. ad lib. V § 45; v. tamen Osannum Beitr. II 210 imbitio (b) B 3 immitto] g immitto G imperator impello add. r 4 in ante ov om. RBA in on GLK 5 ut palladion K Πήλιον r ΠΑΛΙΟΝ K pellion

L 6 corgigo A sciendum est GLK 7 caeleriore[m] H laborumque H
 8 faeilior H transiuntium K 9 scindo scissus] r sciendo scissum R scisus

L fissus L fissus. In B 10 ov] 2 on RBAH on GLK lacuna in 1 disinentibus GK saepissime et sic et dissinere, aliquotiens etiam dessinere libri, praesertim GLK

12 draco ex drago corr. R 13 ut om. GLK κικερων B κύκερον katon R κικερων katon H kiceron. katon A cicero[n] caton GLK 14 ut om. L 15 de r inscr. A principalis sisse prime ut geminata in ras. B 16 rhetor] rg rethor R

rhetor G 17 Pyrrhus] r pyrrus R phirrus G pirrhus K phirrhus L Tyrrhenus] r tyrrenus R thirrhemus L tertheuns B orrheua RBG horrhena H orrhea L

qua HLK osrhena GLr osrhena g osrhena similiter proprium B 18 aspiratio- nem a post R antiquae B atiquae H servat B 1 ut niger GLK 19 Plaut. capt. 815 (III 2, 35) odus KL odor k 21 sub basilica nos RB sub basilica nos GK subbasilica .no^s H adegit] sic Prisc. libri omnes abegit Vet. cum parte librorum Plautinorum, abigit al.: abegit recte se habere 'et mihi Fleckeisenus persuasit et aliis olim probavit' - sunt verba Ribbeckii frag. Lat. p. VIII cf. p. IX

22 uerro L uersor R uersor G ueror B ss K

p. 557. 58 P.

p. 40. 41 K.

cipio. adeo autem cognatio est huic literae [id est s] cum aspiratione, quod pro ea in quibusdam dictionibus solebant Boeotis h ponere, ‘muha’ pro ‘musa’ dicentes. huic praeponitur p et loco ψ Graecae fungitur, pro qua || Claudius Caesar antisigma oc hac figura scribi voluit. sed nulli
 5 ausi sunt antiquam scripturam mutare, quamvis non sine ratione haec quoque duplex a Graecis addita videatur, nam multo molliorem et volubiliorem sonum habet ψ quam ps vel bs. hae tamen, id est bs, non alias debent poni pro ψ, hoc est in eadem syllaba coniunctae, nisi in fine nominativi, cuius genetivus in his desinit, ut ‘urbs urbis’, ‘caelebs caelibis’, ‘Arabs
 10 Arabis’. sicut ergo ψ melius sonat, sic x etiam quam gs vel cs. et x quidem assumpsimus, ψ autem non; sed quantum expeditur | est ψ quam ps, tantum ps quam bs, ideoque non irrationabiliter plerisque videtur loco ψ ps debere scribi, quod de ordine literarum docentes plenius tractabimus.

X duplex modo pro cs modo pro gs accipitur, ut ‘apex apicis’, VIII 43
 15 ‘grex gregis’. transit tamen etiam in u consonantem, ut ‘nix nivis’ nec non in ct, ut ‘nox noctis’, ‘supellex suppellectilis’, sed haec contra regulam declinari videntur. subit etiam loco aspirationis, ut ‘velo vxi’, ‘traho traxi’; vertitur in f, ut ‘efficio’ ‘effero.’ et sciendum, quod, quotienscumque ‘ex’ praepositio praeponitur composita dictionibus a voca-
 20 libus incipientibus vel ab his quattuor consonantibus, hoc est c p t s, integra manet, ut ‘exaro’, ‘exeo’, ‘exigo’, ‘exoleo’, ‘exuro’, ‘excutio’, ‘expeto’, ‘extraho’, ‘exsequor’, ‘exspes’, in quo videmur contra Graecorum facere consuetudinem. illi enim s sequente nunquam x praeponunt, sed k pro ea, ut ‘ἔκστασις’. melius ergo nos quoque x solam ponimus,
 25 quae locum obtinet cs, cuius rationem non solum ipse sonus aurium iudi-

ἤμισιν] B (cf. lib. XIII § 25) et sic coni. Fischerus ad Veller. I 247, Giesius dial. Aeol. p. 246 ἤμισιν h Fomiccy s. Fomiccy in ras. H Fez B Ft ex lib. XIII § 24 in libros illatum videtur: si enim, quod ei respondet in exemplis Latinis a Prisc. allatis coll. lib. XIII § 7. 24 locum habere nequit: utrumque igitur voc. quamvis patronum nactum Krehlii censorem Ienensem in I. A. L. Z. 1822 n. 236 p. 429 cum α delendum est. Ft certe in H sup. lin. add. ni f. h. si quis x in RK iustae lectionis vestigia servare putet, is h. l. οὐ scripserit, si supra in sui commutato ^g A B οἱ xβ Putsch. Krehl. FaA. Fez H 2 Boeotis] r et in litura B boeotes RG boetii KL alias Prisc. more consueto Boeoti id est pro s ante h add. libri sc. gloss. ad pro ea loco suo motum 3 Huic s A psi post ψ add. Ar fungitur] fungitur L ponitur K

4 caesar G antisima R antisimma BKr antissimma G antisima L oc] r oc RHH
 x oc B c Schneiderus Elementari. p. 5 sq. not. uolui B 5 ausi K haec]

hoc B haec ψ a quoque om. H 6 videtur K molto A 7 sonitum BA
 HL p et s nel b et s A b et s A 9 arabs bis celebs bis K celebis L
 11 assumpsimus R adsumpsimus B quam p et s A 12 ideo L inratio-
 nabiliter BAH 13 dicentes b 14 DE x. inser. A 16 supellex suppellectilis
 BGLK suppellectilis H haec] r hac R 17 ut om. A ucho nelis nexi H
 18 trahxi K 19 composita RH compositis g compositis h 20 quatuor K in-
 tigua G 22 expecto Kg exequor RA exspes om. K facere contra consue-

23 s] c H s L 24 k] rk c RBAHK ut insertum in B
 eccōac K ergo] enim K ponimus] b ponemus BK ponemus H ponamus
 L 25 optinet BAHGL inditio AH

GRAMMATICI LATINI II.

cio possit reddere, sed etiam hoc, quod geminari s aliqua consonante antecedente minime potest: geminari autem videtur post consonantem, si x antecedente, quae loco cs fungitur, ipsa consequatur, ut 'exsequiae' 'exsequor'. quod si liceret, licebat etiam post bs vel ps, quas loco ψ duplicis accipimus, addere s, ut diceremus 'obsessus', 'abssectus', quod 5 minime licet: | numquam enim nec s nec alia consonans geminari potest, ut diximus, alia antecedente consonante.

44 Nunc de mutis dicamus. || B transit in c, ut 'occurro', 'succurro'; in f: 'officio', 'sufficio', 'suffio'; in g: 'suggero'; in m: 'summitto', 'globus glomus'; in p: 'suppono'; in r: 'surripio', 'arripio'; in s: 'in- 10 beo iussi'. nam 'suscipio', 'sustuli' a 'susum' vel 'sursum' adverbio composita sunt, unde 'subtinio' et 'subcumbo' non mutaverunt b in s. 'suspisor' quoque et 'suspicio' a 'susum' vel 'sursum' componuntur, sed abiciunt unam s, quia non potest duplicari consonans alia subsequente consonante, quomodo nec antecedente, nisi sit muta ante liquidam, ut 15 'supplex', 'suffragor', 'sufflo', 'effluo', 'effringo', quomodo et apud Graecos $\sigma\upsilon\gamma\gamma\omega\mu\eta$, $\phi\theta\acute{\epsilon}\gamma\gamma\mu\alpha$.

C transit in u consonantem: 'quiesco quievi', 'pasco pavi', 'ascisco ascivi'; in x: 'dico dixi', 'duco duxi', 'noceo noxa noxins'; in s: 'parco parsi' et 'peperci' dicitur; in g antecedente u: 'quadringenta', 'quin- 20 genta', 'septingenta', 'ango' quoque pro 'ancho'. et notandum, quod ante hanc solam mutam finalem inveniuntur longae vocales, ut 'hōc', 'hāc', 'sĭc', 'hīc' adverbium; nam ante t, si qua inveniuntur, per concisionem hoc evenit, ut 'audit', 'munī', 'fumāt' pro 'audivit', 'munivit', 'fumavit'. nec non post s posita transit aliquando in t vel assumit eam, 25 ut 'irascor iratus', 'nanciscor nactus', 'paciscor pactus', 'nascor natus.'

1 posit L aliqua] alia GLK antecedente] r cedente R 2 post consonan-
tem videtur K si om. GLK 3 c et s BAHGL fungitur GL ipsa K
exsequiae ex exsequiae effecit r exquor ex exquor ni f. effecit r exsecor A 5
accepimus H s add. r obsessus] ry obsessus G obsessus B absessus R
abssectus] r abssectus R abssecutus K 6 nec et s LK 7 ut diximus] r ut dici-
mus R om. AGLK consonante antecedente K consonante. B. Nunc B 8 DE
MUTIS IN QUIBUS CONSONANTES TRAXERUNT SED PRIMUM DE B INCIPIT. A De mutarum
transitu L dicimus K 9 sufflo om. H ut suggero K ut summitto K
summitto] g summitto G 10 ut suppono K ut surripio K ut iubeo K
11 iusi L suscipio A susum] sum A 12 comita K subtinio] g sub-
tinio G subcumbo] r subcambo R succumbo Bh 13 susum] sussum K
sursum adverbio componuntur H 14 abiciunt GK post s: non dicimus suspicio
sed suspicio *ineutavit* b 15 nissi G 16 suffrago L suffragator A sufflo efflo
effluo (efflo fere eras.) G sufflo efflo efflo K sufflo effluo] r suffluluo R et om.
G 17 $\sigma\upsilon\tau\eta\kappa\omega\mu\epsilon$ R $\sigma\upsilon\tau\eta\kappa\omega\mu\eta$ r $\sigma\upsilon\tau\eta\kappa\omega\mu\eta$ B $\sigma\upsilon\tau\eta\kappa\omega\mu\eta$ K $\phi\theta\epsilon\tau\eta\mu$ R $\phi\theta\epsilon\tau\eta\mu$
K 18 DE C. inser. A pascho A adscisco adscini RBHK 20 et peperci
dicitur om. K quingenta septingenta] septingenta quingenta GLK 21 quoque
om. A auco AGLK notandum est quod BAHG 22 solam hanc L muta
A linguae GL 23 adverbium hic L adverbia Gk inneniatur Rr inne-
niatur GLK inneniatur BH per] r pro R 24 neni R 25 post] pot $\curvearrowright$ G
post $\curvearrowright$ g assumit] r adsumit BH assumit R 26 nasciscor in nanciscor corr. R

p. 359. 60 P.

p. 42—44 K.

D transit in c, ut 'accidit', 'quicquam'; in g: 'aggero'; in l: 45
 'allido'; in p: 'appono'; in r: 'arrideo', 'meridies'; antiquissimi vero
 pro 'ad' frequentissime 'ar' ponebant: 'arvenas', 'arventores', 'arvoca-
 tos', 'arfinas', 'arvolare', 'arfari' dicentes pro 'advenas', 'adventores',
 5 'advocatos', 'adfinas', 'advolare', 'adfari', unde ostenditur recte 'ar-
 cesso' dici ab 'arcio' verbo, quod nunc 'accio' dicimus, quod est ex 'ad'
 et 'cio' compositum; 'arger' quoque dicebant pro 'agger'. transit etiam
 in s: 'assideo', 'rado rasi', 'suadeo suasi'; in duas quoque s, ut 'cedo
 cessi', 'fodio fossus'; in t: 'attinet', 'attingo', 'attamino'. haec eadem
 10 tamen frequenter interponitur compositis hiatus causa prohibendi, ut 'red-
 igo', 'redarguo', 'prodest'; subtrahitur etiam, cum sequens syllaba ab
 s et alia consonante incipit, ut 'aspiro', 'aspicio', 'ascendo', 'asto'.

F multis modis muta magis ostenditur, cum pro p et aspiratione, quae 46
 similiter muta est, accipitur, de quo sufficienter superius diximus, quan-
 15 quam antiqui Romanorum Aeolis sequentes loco aspirationis eam ponebant,
 effugientes ipsi quoque aspirationem, et maxime cum consonante recusa-
 bant eam proferre in Latino sermone. habebat autem haec f littera hunc
 sonum, quem nunc habet u loco consonantis posita, unde antiqui 'af' pro
 'ab' scribere solebant; sed quia non potest 'van', id est digamma, in fine
 20 syllabae inveniri, ideo mutata est in b. 'siflum' quoque pro 'siblum'
 teste Nonio Marcello | de doctorum indagine dicebant.

G transit in s: 'spargo sparsi', 'mergo mersi'; in x: 'rego rexi', 47
 'pingo pinxi'; in et: 'agor actus', 'legor lectus', 'pingor pictus'.

H litteram non esse ostendimus, sed notam aspirationis, quam Grae-
 25 corum antiquissimi similiter ut Latini in versu scribebant: nunc autem di-
 viserunt et dextram eius partem supra litteram ponentes psiles notam ha-
 bent, quam Remmius Palaemon exilem, Grillius vero ad Virgi-

naetus (n) B paciscor pactus nascor natus] om. GL nascor natus paciscor pactus
 BH paciscor pactus suo loco, nascor natus ante nasciscor add. l 1 de D. inser. A
 aggero] r aggeo R 3 ad. ar. frequenter GL ponebant ar L 4 arfari —
 adfari] adfari R in arfari mut., dicentes — adfari add. r dicentes om. K 6 arrio
 H verbo] a verbum A accio^o B actio H 7 et cio compositum] b .... B
 compositum G compositum H 8 assideo ex assidio corr. K rasi ex rassi
 corr. G suadeo suassi rado rassi K quoque add. sup. lin. K 9 fodior b
 attingo] g attinguo GL 10 frequenter tamen K interponitur frequenter GL
 in compositis K compositis H 11 etiam consequens A 13 de F. inser. A aspira-
 tione ponitur quae similiter muta (muta g) accipitur GLK 14 diximus superius GL
 15 Aeolis] r aeoles RAK coles GL 16 quoque ipsi GL maximae K
 recusabant] g recusabant GLK 17 in latino proferre GLK autem littera (F
 ni f.) H F sup. lin. add. A ad marg. h haec f littera om. K ad mg. add. k
 18 antiqui] r antiqui romanorum R af] r .. R 19 id] hoc K 20 mutata est
 .F. in .B. 21 Non. Marc. s. v. siflare p. 531, 2 M. dicebant suo l. extat in B
 22 ut spargo Ar 23 pinguo L pinguis in pictus corr. K 24 ut
 inser. A 25 similiter om. K autem] eam G 26 dexteram AHGLK
 partem eius B supra .s. litteram B 4 sup. lin. add. a, ibidem et ad mg. b
 27 qua A rennius L palaemon B palcmon A. de Remmio v. Suet. de ill. gr.
 c. 23 coll. Bachrio in Puly encycl. V 1068, Graefenhanio in hist. phil. III 72 sq.
 Grillius] cf. Suringarium hist. schol. Lat. II 230 sq. Graefenhanium l. l. p. 131, qui

p. 560. 61 P.

p. 44. 45 K.

lium de accentibus scribens levem nominal, sinistram autem contrariae aspirationis, quam Grillius flatilem vocat.

K supervacua est, ut supra diximus: quae quamvis scribatur, nullam aliam vim habet quam c.

48 De q quoque sufficienter supra tractatum est, quae nisi eandem vim haberet quam c, nunquam in principiis infinitivorum vel interrogativorum quorundam nominum posita per obliquos casus in illam transiret, ut 'quis cuius cui'. similiter a verbis q habentibus in quibusdam participiis in c transfertur, ut 'sequor secutus', 'loquor locutus'. transit in s, ut 'torqueo torsi', sicut et c, 'parco parsi'. similiter abicit u in praeterito, 10 'linquo liqui', [ut 'vinco vici'. transit etiam in x, ut 'coquo coxi', ut 'duco duxi'. apud antiquos frequentissime loco 'cu' syllabae 'quu' ponebatur et e contrario, ut 'arqus', 'coquus', 'oquulus' pro 'arcus', 'cocus', 'oculus', 'quum' pro 'cum', 'quur' pro 'cur'.

49 T transit in s: 'verto versus', 'concutio concussus', 'ὄστᾱ' Graecum 15 'ossa'; c vero antecedente || in x: 'pecto pexui', 'flecto flexi'.

Y et z in Graecis tantummodo ponuntur dictionibus, quamvis in multis veteres haec quoque mutasse inveniantur et pro v u, pro ξ vero, quod pro sd coniunctis accipitur, s vel ss vel d posuisse, ut 'fuga', 'murra' pro 'φύγη', 'μύρρα', 'Saguntum', 'massa' pro 'Σάκυνθος', 'μᾶζα', 'odor' 20 quoque ἀπὸ τοῦ ὄζειν, 'Sethus' pro 'Σήθος' dicentes et 'Medentius' pro 'Mezentius'. ergo 'corylus' et 'lympha' ex ipsa scriptura a Graecis sumpta non est dubium, cum per v scribantur, ἀπὸ τοῦ καρύου καὶ

praeceptorem Vergilii Grillium fuisse in animum sibi induxit. eiusdem in Cic. de invent. libros commentum in cod. quodam bibl. Bambergensis nuper reperit Halmius, cf. Linsmayerum in Halmii anal. Tull. II p. 1, quae erit 'Rethorica Grilli', qua in expositione in Valerium Maximian conscribenda usus est Fr. Dionysius de Burgo, v. Endlicherum catal. codd. Lat. bibl. Vind. n. CLXXVII gryllus H

1 accentibus] r accidentibus RALK accedentibus H sinistram] q sup. lin. add. A sup. lin. et ad mg. b contrariae illi aspirationis dasiam quam edd. ab α ad

Putschium 2 fatilem Rr 3 DE K. ET Q. A 4 vim aliam G 5 DE Q. Q quoque A tractum H est add. k quae] r quod R eundem G 6 principio

H infinitivorum AH 7 quorundam G illam c. A 8 cui qui K 10 ut parco GLK post parsi: K abicit GLK sicut et c post praeterito repetit B 11 ut linquo GLK ut om. HK vici] r uinei R ut om. H sicut K ut c. coquo BA 12 quu loco cu syllabae G ponebatur loco cu syllabae quu L quu] qu R q. u. A Q H q & u B 13 et ex L ut arqus acus

oculus Rr oquulus B 14 quum R quom BL quur Rr quor B cur dicebant K 15 DE T. A ut uerto GLK uerte H concussus LK ocae in ocae corr. R 16 antecedente t in R antecedente transit in B ut pecto GLK flexui L 17 DE Y ET Z. A 18 inveniuntur ex inveniuntur corr. A inveniuntur L et] ut L 19 pro om. G pro sd nel ss L uel ss] r om. R rell. possuisse K 20 φυγα Ahr sacutum GL ZAKINOOC G 21 ANTO B τὸν τοι G οὐδὲν H zeooc GLK medientius RIK 22 pro mezentioe

G pro mezentius K pro mezentius L corylus] rb cyrillus R corillus G coryllus Bg

cyrylus K a om. GL 23 sumpta G scribantur ex scribuntur corr. B

φ. 361 P.

p. 43—47 K.

τοῦ 'νύμφη'. solebant enim vetustissimi Graecorum l pro n scribere, unde 'quinquaginta' quoque numeri signum, quod illi per n scribunt, nos per l more illorum antiquissimo scribimus.

DE ORDINE LITERARVM.

5 Ordo quoque accidit literis, qui quamvis in syllabis dinoscitur, ta-VIII 50 men, quia coniunctus esse videtur | cum potestate elementorum, non absurdum puto ei nunc illum subiungere.

Sunt igitur vocales praepositivae aliis vocalibus subsequentibus in eisdem syllabis a e o, subiunctivae e u, ut ae au eu oe. i quoque apud 10 antiquos post e ponebatur et ei diphthongum faciebat, quam pro omni i longa scribebant more antiquo Graecorum. invenitur haec eadem i post v in Graecis nominibus, ut 'Ἀρπυία': nam v diphthongus est.

Sunt igitur diphthongi, quibus nunc utimur, quattuor. diphthongi autem dicuntur, quod binos phthongos, hoc est voces, comprehendunt. nam 15 singulae vocales suas voces habent et ae, quando a poetis per diaeresin profertur, secundum Graecos per a et i scribitur, ut 'aulai', 'pictai' pro 'aulae' et 'pictae'. Virgilius in III:

Aulai medio libabant pocula Bacchi,

idem in VIII:

20 Dives equum, dives pictai vestis et auri.

in Graecis vero, quotiens huiusmodi fiat apud nos diaeresis paeultimae | syllabae, i pro duplici consonante accipitur, ut 'Μαῖα Μαῖα', 'Ἀἴας

τοῦ] r τοῦοῦ R καρόν] om. A κόρυος R ΚΑΡΥΑΟΥ r ΚΑΡΥ^ΛΟΥ K ΚΑΡΥΑ^{OC} L ΚΑΡΙΟΥC G ΚΑΡΥΟΥC y ΚΟΡΥΝΟC H καί] απο in litura H I ΝΥΜΦΗ K ΝΥΜΦΥ G

ΝΥΜΦΥ g ueteres K 1] λ L λ pro n K 2 quinquaginta G per n K 3 nos per] r nos quoque per RGL more] r mere R antiquissimo(s) B 4 DE ORDINE LITTERARVM SED PRIMUM DE PRAEPOSITIVIS VOCALIBVS A 5 qui in mg. add. h dinoscitur in syllabis R dignoscitur A 6 absurdum GK 7 illum ordinem subiungere GL a poetis per diarsin profertur l per] p R diheresin B diheresin H diarsin K 8 subiunctivae K e u om. A e et u B ae. oe. eu. au. G ae. au. eu. oe. eu. A eu. co. ei R eu. oe. (ei del. et ascr.: alter non habuit) r ac. oe. au. ei. L 10 antiquos] latinorum sup. lin. add. r dyptongon H

faciebat L 11 lingua i K lingua GL longam B scribebant] ponebant

GLK antiquorum K gregorum B invenitur] r Invenitor R 12 arpia R ΑΡΡΥΙΑ B 13 quattuor] .u. GK quinque BL 14 phthongos RBAHK ptongos GL comprehendunt AH comprehendunt B 15 ac diptongus GLK per diarsin profertur a poetis per diarsin profertur l per] p R diheresin B diheresin H diarsin K 16 secundum]. Sed A aulae et pictae] b aulae pictae BG LK 17 Verg. Aen. III 354 (deficit Rom.) in III] om. H in sup. lin. add. h in III I K 18 aulai in medio Rbh Krehtii nonnulli aulai medio r cum rell., Med. Pal. cf. lib. VII § 3 lib. XVII § 8 pocula] r procula R bachi RBHLK 19 Verg. Aen. VIII 26 VIII BG 20 equum] r eaqum R eequum (a) B equum G

ecum Pal. picta Med. pictas (i) Pal. picta Rom. 21 quotiens G quotiens in huiusmodi k apud H diheresis RBA diarsis GL diarsis K peneultimae GH penultimae ex penultimae corr. L 22 Μαῖα Μαῖα Αἴας Αἴαξ] l ΜΑΝΑ maia ANAC NINX L ΜΑΝΑ. maia. ΑΗΑΞ. αιαξ G maia maia^s AIAC aiax K maia·ma·i·a aia

51 *Aiax*. transit in i productam, ut 'quaero inquirō, exquiro' - quamvis 'exquaero' Plantus dixit in anfularia:

I intro, exquaere, sitne ita ut ego praedico -
'laedo illido', 'caedo occido'. ponitur pro e longa, ut 'scaena' pro || 'σκη-
νή', et pro a, ut 'Aesculapius' pro 'Ἀσκληπιός', in quo Aeolis sequi- 5
mur: illi enim 'νύμφαις' pro 'νύμφας' et 'φαῖσιν' pro 'φασίν' dicunt.
invenitur tamen haec diphthongus in media dictione correpta tunc, quando
compositae dictionis antecedentis in fine est sequente vocali, ut 'prae-
ustus'. Virgilius in VII.:

Stipitibus duris agitur sudibusve praenstis.

10

Homerus:

Ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι.

sic etiam longae vocales solent corripī, ut 'dehisco'. Virgilius in V.:

Infundunt pariter sulcos totumque dehiscit

Convulsam remis rostrisque † stridentibus aequor. 13

52 Oe quoque idem patitur apud Graecos. Aeschylus:

Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

unde quidam non sine ratione | unum semis singulas eas habere tempus
dicunt, ideoque, si consequatur consonans, quae dimidium tempus habet,
omni modo producuntur.

20

Au quoque videtur quasi pati divisionem, cum i post n addita transit

a-i-a aias B mania maiac aia aiac R maia maiac aiac aiach r miria maiac, aia, aiach.
A maia maiac aiach aiach H 1 exquiro add. l 2 Plantus] r planti is R plantis
H Plant. aul. III 10, 70 aularia KL 3 l] primo L i l ..... (primo?)
id G exquaere] sic Plauti libri aliquot dett. exquire Vet. A lingua GL et sic
saepē GLK ut add. r scaena pro ckhna G ckhnh pro scaena RAL ckhnh pro
B ckhnh scena H pro ckhnh scaena h pro in litura K 5 ακαηπιος R ακαη-
πιος A ακαηπιος K Aeolis] r aeoles RH coles GLK 6 νυμφας G νυμφας K
νυμφας G νυμφας R nymphas H φαῖσιν] faecin K φαcin L φαcin pro
φαcin R φαcin pro φαcin r faecin pro fassiu G φαcin pro phami H 7 haec om.
G diptongus haec K 8 compositae H dictionis] a dictiones A sequenti
H praestus] r praestus RGLK 9 Verg. Aen. VII 524 in VII.] om. H in
sup. lin. VII ad mg. add. h 10 stipidibus A 11 Hom. II. XVI 235 12
ἀνιπτόποδες R ἀνιπτότοιο αες B ἀνιπτόποδες GK ἀνιπτόποδες A ἀνιπτόποδες H
ἀν+τοί+ποδες χαμαιεῖναι L corr. ab l χαμαιῖναι G χαλαεῖναι H χαμαιε-
ναι K

13 etiam] enim L Verg. Aen. V 142 sq. in om. H 14 infundunt
Med. 15 remis — aequor om. A postrisque L plostrisque l stridentibus etiam
Rom. et m. alt. Fr. tridentibus Vergilius 16 DE OE. A apud H Aeschylus —
λοχεύεται om. GL in mg. add. l, infra § 59 inseruit G oeschyllus (o del. r) R
oeschylus A aescylus K aescylus l Aesch. fragm. 161 t. 1 p. 352 Herm.
Niob. fr. II p. 74 Wagn., ex Niobe petitum teste Hephaest. p. 7 Gaisf., cf. Eustath.
1065, 38 et fragm. gramm. ad calcem lib. V positum 17 ἱστον αὐτὰς ἱταρθενοὺς

δοχεύεται R ἱστρος το ταύτας παρθενοὺς δοχεύεται r om. 1. 2 Ἴστρος] sic etiam
Heph. codd. CMN Eustath. οἱστρος 3α cum aliquot Heph. codd. et H infra l. l., praefert

Hermannus τοῦταυτας B τοῖταυτας L τοῖαῖταυτας K τοιαύτης παρθένου aliquot Heph.

codd. παρθενοὺς B παρθενοῖς A παρθενοὺς H παρθενοὺς K δοχεύεται H
δοχνοῖεται l μνηστεύεται Eustathius, prob. Herm. ister flū tales uirgines accepit
suspectas interpret. l 18 et semis GLK 19 dimedum L demedum GK dimi-

p. 562. 63 P.

p. 48. 49 K.

eadem u in consonantium potestatem, ut 'gaudeo gavisus' et 'ναύτης na-
vita', 'ναῦς navis'; transit tamen etiam in b, ut 'aufero abstuli ablatus'.
et sciendum, quod pro 'ab' praepositione au ponitur in his verbis: 'aufu-
gio' et 'aufero'. ex contrario quoque frequenter solet fieri, ut anteceden-
te a et u loco consonantis sequente, si abiciatur vocalis posita post eam
[id est post u consonantem], an diphthongus fiat u redeunte in vocalem,
ut 'favor lautus', 'faveo fautor', 'avis auceps, augurium, angustus'.
transit in o productam more antiquo, ut 'lōtus' pro 'lautus', 'plōstrum'
pro 'plaustrum', 'cōtes' pro 'cantes'; sicut etiam contra pro o au, ut
10 'austrum' pro 'ostrum', 'ausculum' pro 'osculum', frequentissimeque hoc
faciebant antiqui. in u quoque longam transit: 'fraudo defrūdo', 'claudio
inclūdo'.

Eu transit in e longam, ut 'Achillēs' pro 'Achilleus', 'Vlixēs' pro 53
'Vlixeus', quod ostenditur ex genetivo 'Vlixei'. | Horatius in carmi-
nis primo:

Nec cursus duplices per mare Vlixei.

in u etiam mutatur: 'fugio' pro 'φεύγω'.

Oe est quando per diaeresin profertur in Graecis nominibus et Grae-
cam servat scripturam. per o enim et i ponitur, quae tamen, sicut supra
20 dictum est, locum duplicis ob|tinet consonantis, ut 'Troia' pro 'Τροία',
'Maia' pro 'Μαία'. in hoc quoque Aeolis sequimur; sic enim illi dividentes
diphthongum ποῖλον pro ποῖλον dicunt. apud Haeceros tamen quoque i
sequente producere licet antecedentem brevem, ut Homerus in hoc versu:

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν λαχὴ πίνοντά περ ἔμπης.

tium B 1 ναυός R ναυτες AGL in navita desinit A, inc. iterum ab initio libri
quarti 2 et ναυς BHGLK tamen om. GL 3 sciendum est G aufero au-
guent GL 4 et in litura R ex] E Brhl fieri frequenter solet G solet fieri fre-
quenter L 5 si om. GL add. l abiciatur GK 6 post consonantem BHGLK

7 augurium L augurium G agurium R 8 plostrum] postix in plostris corr. H
9 contra] e contrario l au ex u corr. h 10 frequentissime (que om.) L
11 hoc add. h longum B ut fraude K 13 longum BH achilles GLK
achilleus LK 14 Vlixus] ulixes L ulyxes H Horatius — Vlixei post Vli-
xei om. R in mg. add. r Hor. carm. 1 6, 7 libro primo G primo libro L
16 curus GL duplices libri Prisc. et hic et lib. VI § 92 cum parte codd. Hor. du-
plices libri Cruquiani duplicis Horatius per maere (na) H 17 pro sup. lin. add.
k φεύγω l φευγο GL φευγε oc] Est quando B 18 diheresi RBH diaresin
L diarisin G diersissim K 19 servant K per] pro RG 20 optinet L
troia pro troia R troia pro troea corr. m. al., haud r Troia] troea GL troia sed i
in litura K 21 maia pro maia R Μαία] in litura K maia (moea g) GL

Aeolis] r aeoles R coles GLK enim] etiam GL 22 κολών B κολα• (koi-
λον r) pro κοεταλον (e del. et canum sonus sup. lin. ascr. r) R κολαλον pro καθλων K

pro om. L pro κοεταλον GH quoque tamen G •• tamen L quoque]
• o(h) quoque R ••••• quoque (h-c) B hoc quoque K 23 breuem. aeschilus κίρος
τοταυ, τας παρθεας, ικταοσειεται. ut homerus G cf. p. 38, 16 ut] teste B homero
ex homerus corr. B Hom. II. XIII 1 24 νεστορα λουκ οειλαη πινοντερμετες
R νεστορα λουκ εαλφεν ιαχη πινονταμπεμενες r κηρορανη. σκαλοενη. χεπινον.
ταπερ. ομηρες. G versus ab L omissum, adi. interpret. nestorem uelis latere bache

p. 563 P.

p. 49. 50 K.

aufertur ei [id est oe diphthongo] altera vocalis sequente e longa more Attico, ut 'poëta' pro 'ποιητής' et 'poëma' pro 'ποίημα', nec non pro ω diphthongo Graeca nos hanc [id est oe] ponimus, ut 'κωμωδία' comœdia, 'τραγωδία' tragœdia dicentes: nec mirum, cum pro ω quoque habemus o et pro i e in diphthongo accipimus. hoc tamen quoque ad imitationem Boeotorum solemus facere. transit in u longam, ut 'Phœnices' 54 Πῦνιες, 'phœniceon pūniceum', 'poena pūnio'. numquam diphthongus in praeterito perfecto mutatur, ut 'haereo haesi', 'audio audiui', 'moenio moenivi', excepto 'caedo cecidi'.

Ei diphthongo nunc non utimur, sed loco eius in Graecis nominibus i^o e vel i productas ponimus. et in priore sequimur Aeolis: illi enim τῷ 'Δημοσθένει' dicunt pro 'Δημοσθένεια' et 'ἤπον' pro 'εἶπον'. et nos ple- rumque, cum ei apud Graecos sit pura paenultima, in illis maxime femi- ninis, quae per adiectionem assumunt a apud Graecos, mutamus ei in e productam, ut 'Ἀηϊόπη Δηϊόπεια' Deiopea, 'Καλλιόπη Καλλιόπεια' Callio- 15 peā. nam in illis, quae in ia solum desinunt apud Graecos, raro fit hoc, ut 'Argia', 'Alexandria', 'Nicomedia', 'Langia', 'Lampia'.

Statius in III:

Candensque ingis Lampia nivosis.

bibentē tenebras add. l δ' οὐκ etc.] νοῦςκοιλαρῶενιαε K πικοντα B ^πep l
ἐμπης] емлес H емлес K 1 ei] ·i G ⁱ L noali(s) L noali BG 2 at-
tice] g antiquo G ποιητής] 2 ποιηта BHGL poeta R poenta K et om. K
ποεμα K ^ι m. tert. in litura R oi K 3 ut add. k κομολαία RK κω-
μωια L κωμωια G pro comœdia B commœdia R comedia K 4 ὀρα-
τωια R τραγωια G τραγωια L τραγοια trogoedia K pro tragoedia B
5 accipimus H 6 imitationem GK boeiorum RHGL boeiarum h [Phœnices]
ποενικες GL 7 poenices poeniceon K ποενικιον · punicium G phœnicion puni-
cium L phœniceon pūniceum H 9 moenivi] r monui R cecidi GLK
10 diphthongoⁿ B 11 Aeolis] r acoles R eoles GLK τῷ δημοσθῆνεια R τοι
δεμωσθῆνεια G τῷ δημοσθῆνεια H τοῦ δημοσθῆνεια K τοι δημωσθῆνεια L de i subscr.
in Δημοσθένει om. cf. Ahrensium dial. Acol. p. 99 12 dicunt] r ducunt R δημοσ-
θ ^ο τῆνεια R δημοσ.θνεi H δημοσθ.νεi K demosthenei G demostenei L ^πηον R επον
B ⁱειρον L ei ^{pon} Hh ⁿpon et sqq. usque ad paenultima om. H add. h et
om. GL 13 feminis Rr 14 adsumunt BH 15 αηιοπη..... R αηιοπη αηιο-
πηια deiopea r αη οπε · αηιοπεια · αηιοπη · B αηιοπη αηιοπεια αηιοπε L αηιο ·
πηιαηιοπη αηιοπη H αηιοπη αηιοπεια αηιοπη αηιοπη αηιοπη αηιοπεια
καλαιοπη καλαιοπη calliopea σαλαιοπη σαλαιοπε Rr καλαιοπε, καλαιοπεια. Kal-
liopea B καλιοπη. καλιοπεια. καλιοπη. G καλαιοπε, καλαιοπεια. καλαιοπε, H κα-
λιοπεια κλαιοπεια κλαιοπε K τλαλιοπει κλαιοπεια caliopea L 16 ia] rh i RH
17 alexandria GK alexandria dia nicomœdia B Nicomedia] r nichomœdia R
nicomidia GL langia GL 18 Stat. Theb. III 290 VII K thebaidos ^spost
III add. rh carmium B 19 candensque] r cadensque RBK iuguis L ^sniuris L

p. 563. 64 P.

p. 50. 51 K.

idem in eodem:

Haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

idem in II:

Tunc donis Argia nitet vilesque sororis

Ornatus sacro praeculta supervenit auro.

8 'raro' autem diximus propter 'Medeam', 'Plateam'. nam quod Virgilius

Qui tela Typhoëa temnis

e correptam protulit, Doricum est: illi enim solent ei diphthongo abicere i. in Latinis autem dictionibus difficile invenies i longam ante vocalem positam, nisi in genetivis in ius desinentibus, ut 'illius', 'solius', 'ullius', quae tamen licet et corripere, et in verbo 'fiam fias fiat', quod ipsum quoque contra aliorum ejusdem coniugationis sit regulam verborum.

In masculinis quoque ei pura in e longam convertitur: 'Ἀχιλλεύς' X 55 Achilleus', 'Ἀλφειὸς Alphēus', 'σπονδεῖος spondēus'. non sine ratione 15 tamen hoc fit, sed quia i pura paenultima ante us vel a vel um per nominativos non invenitur producta in Latinis dictionibus nisi in dissyllabis et ipsis Graecis. nam in Graecis saepe invenimus, ut 'Chius' et 'dia' et in uno trisyllabo, quod apud Statium legi, 'Lycius'. Statius in X Thebaidos:

20 At patrias si quando domos optataque, Paean,

Templa, Lycie, dabis tot ditia dona sacratis

Postibus et totidem voti memor exige tauros.

in aliis vero consonante sequente pro ei diphthongo longam i ponimus, ut 'Νειλὸς Nilus'.

25 In semivocalibus similiter sunt aliae praepositivae aliis semivocalibus 56 in eadem syllaba, ut m sequente n, ut 'Mnestheus', 'amnis', s quoque

1 idem ex id est corr. R Stat. Theb. III 717 2 nutrix B lingua GL
3 Stat. Theb. II 297 sq. 4 Tum Stat. Cass. al. 5 praeculta r procullo R per-
culta tert. m. in R post auro: Virg. dia camilla (Aen. XI 657) add. B 6 au-
tem ut G niceam post plateam add. GL et m. tert. in R Verg. Aen. I 665

7 tifoea R typhoea L typhoia ex typhoea corr. Fr. lacuna in Pal. temnis R
tempnis B 8 correpta GL abicere G abicire K 9 autem] nero GL de-

ficile LK iuuenis Rr innenis BH 10 solius ullius] add. r ullius solius GL
11 ipsum ~ quoque L 12 aliorum contra GL coniugationis regulam verborum
sit. G fit om. L regula B 13 puram B convertitur ut BHGK ΚΑΛΛΙΠΕΙΑ
pro kallipeia ante Ἀχιλλεύς add. B. ἀχιλλεύς achilleus GK 14 achilleus L

αλφειός K αλφειός G alpheios L αλφειός alfēus Rr αλφειός H σπονδαίος Rr
spondeios GL 16 dissyllabis G desyllabis K dissyllabis L dissyllabis RBH 17 Chius]
dins GL dia.. (et) ..... perchius arius. Statius L 18 in uno trisyllabo] in
paucis trisyllabis sperchius arius K in uno — legi] om. G lycius quod
apud statium legi K apud H legimus B lichius R licius perchius arius. G
Statius om. K Stat. Theb. X 343 sqq. 19 tebaidos K 20 At] Ad

RBH Et GL quando se domos obtataque B 21 lyciae B lycaiae H^h chiae
R licie GL Stat. Cass. dicia H 22 Hostibus Cass. exigit auro G
23 longam] b longum B ut uclios L 24 pro nilus G 25 Quae de semiuo-
calibus aliis praeponatur ad mg. L uero similiter GL 26 n Mnestheus GL
Mnestheus] h mnestheus RH

sequente m, ut 'Smyrna', 'smaragdus': nam vitium faciunt, qui zm scribunt; numquam enim duplex in capite syllabae posita potest cum alia iungi consonante. Lucanus quoque hoc ostendit in X:

Terga sedent, crebro maculas distincta smaragdo.
nam nisi esset s ante m, subtrahi in metro mixime posset nec staret ver- 5
sus; s enim in metro saepe vim consonantis amittit. in fine autem syl-
labae omnes liquidae solent ante s poni, ut 'puls', 'hiems', 'mons', 'ars';
similiter ante x, excepta m, ut 'fals', 'lanx', 'arx'. in mutis praeponun-
tur b et g sequente d, ut 'βδέλυγός', 'bdellium', 'Abdera', 'abdomen',
'Mygdonides'. c vero et p praeponuntur sequente t, ut 'actus', 'lectus', 10
'aptus', 'diphthongus'. semivocalis nulla praeponitur mutis nisi s se-
quente b, ut 'asbestos', 'Asbustes', c vel q: 'scutum', 'sqnator', p, ut
'spes', 'sphaera', t: 'status', 'Sthenius', ante aliam autem nullam mu-
tarum. mutae vero semivocalibus praeponuntur liquidis absque m omnes
paene omnibus: bl, ut 'blandus'; cl: 'clarus'; dl, ut 'Abodlas', no- 15
men barbarum; gl: 'gladius', 'Glabrio'; tl: 'Tlepolemus', 'Atlas'; pl:
| 'planus'; fl: 'flavus'; bn: 'abnuo', sed b magis superioris est syllabae;
cn: 'Cuidus'; dn: 'Cydnus', 'Ariadne'; gn: 'Gneus'; tn: 'Aetna'; pn:
'Therapnae', 'Siphnus'; br: 'Brennus', 'umbrae'; cr: 'creber'; dr: 'Dran-
ces'; gr: 'gratus'; || fr: 'frater'; pr: 'pratrum'; tr: 'tractus'. ante m 20
autem inveniuntur c d g t, ut 'Pyramon', 'Alcmene', 'drachma', 'Dmois',
'Admetus', 'agmen', 'Tmolus', 'Isthmos'. tres autem consonantes non
aliter possunt iungi in principio syllabae, nisi sit prima s vel c vel p,

1 ut om. GL smirna HGLK z ante m GLKh z, et m. B 2 potest duplex in
capite syllabae posita GL iungi G 3 Luc. Phars. X 121 hoc add. r in X hoc
ostendit GL 4 sedente l sedente GL maculas sic etiani libri Luc. fere omnes cum
utroque Voss, maculae RBH maculis codd. quidam Luc. smaragdo Luc. Voss. B
5 ••si (ni) B s] z b stare¹ Rr 6 s — amittit in mg. add. g 7 ante s om. G
mons sup. lin. add. L ars mons K 8 excepto B De mutis ante alias mutas in

mg. L 9 βοαιφος Rr βααιφος BHK bdelyros L bdiellium G genus lapidis post
bdellium libri: est gloss. ad abdita pertinet (sic enim libri, andipa H), quod pro abdir
habuerunt, cum sit Abdera, quod restitui. Priscianus ubique scribit abaddir vel abad-
dier v. lib. II § 6. V 18. VI 45. VII 32 10 migdonides BHGL praeponuntur
mutis (mutis L) GL 11 semiuocales in semiuocalis corr. BHG 12 ut om. H
asbestos add. r ashtes RBHK uel add. r ut sentum B p spes GL
13 sphaera RB spera HGLKr Sthenius Putschius cf. lib. II § 50. 55 sthenius
RBGK stennius HL 14 uero .... semiuocalibus B 15 pene omnibus absque m
(om. omnes) GL penae H bl blandus GL ut clarus K ut ante Abodlas om.
BGL 16 tl ut tleptolemus (sic) post clarus posuit K tleptolemus G atlas om. K
17 fl. flauus supra post barbarum exhibet H abnuo ex abnuo corr. R est om.
GL 18 ex cuius B cf. p. 57, 20 dn: Cydnus om. L cyd••nus (us) R quidnus K

hariae B haridne H aethna R ethna r 19 therapnae r therapne B therapne HGL
thacrapnae K siphnus H Heidelb. sipnus rell. breuus L breuus G crebrum L
dranges L 20 tractu B m autem add. h 21 autem sup. lin. k piracmon BG
LK [drachma] Schneiderus Elementarlehre I 230 dragma RH dragma BGL. h. l.
om. K Dmois] r admois R 22 Admetus] admeais L admetus dragma agmen K
istmos HGLK De tribus consonantibus pariter in eodem de consonantibus in
quibus dictiones fluuntur inscr. L 23 posunt L iungi in principio add. g

p. 565. 66 P.

p. 52. 53 K.

secunda post s quidem c vel t vel p, post c autem aut p principales secunda t, tertia l vel r, sed l in solis illis quae ab s incipiunt, ut 'Asclepiodotus', 'scriba', 'stloppus', 'stratus', 'splendidus', 'spretus', 'victrix', 'sceptrum'. nam post pt vel et simul iunctas l non invenitur, ut ostendimus, ipsa soni natura prohibente. in fine vero dictionis contra invenimus primam liquidam, sequentem mutam, postremam s, ut 'urbs', 'stirps'. sin autem in duas desinit consonantes dictio, necesse est priorem liquidam esse et || sequentem s vel x, ut supra ostendimus, vel c vel t antecedente n, ut 'hinc', 'dicunt', 'amant', 'hunc', vel loco ψ Graecae bs vel ps scribere pro ratione genetivi, ut 'Arabs Arabis', 'Pelops Pelopis', 'caelebs caelibis', 'princeps principis'. quibusdam tamen, ut supra docuimus, non aliter videtur ψ Graeca nisi per ps scribenda. quamquam enim ratio genetivi supra dictam exigit scripturam, tamen cognationem soni ad hoc proclivorem esse aiunt. hoc tamen sciendum, quod principium syllabae omni modo pro ψ ps debet habere, ut 'psittacus', 'pseudulus', 'ipse'; 'nubo' quoque 'nupsi', 'scribo' 'scripsi' faciunt, quamvis analogia per b cogit scribere, sed euphonia superat, quae etiam 'nuptam', non 'nubtam', et 'scriptum', non 'scribtum', compellit per p, non per b, dicere et scribere. | ||

1 secundae K post s ut asclepiodotus stratus spretus quidem B subducta a b, quae infra lin. repetiit post s quidem post s R post t uel p in marg., ut asclepiodotus stratus spretus add. r, eadem in litura h, ut asclepiodotus add. LG, cui sup. lin. stratus spretus adiunxit g 2 asclepiodotus(c) B 3 stlopus BGK sl o-
pus L stratus] x prob. O. Jahno ann. crit. ad Pers. sat. 5, 13, h. l. a libris omis-
sum. qui inter spretus (spretus B) et uictrix exhibent gloss. ad sententiam secunda qui-
dem post s c uel t uel p pertinens: in graecis etiam (autem B) φ secunda (secundo
R) ponitur (secunda ponitur φ H), quam nos per ph plerumque scribimus, σφραγίς
PARIC
(cφparis Rr cφparic G cφparic H) 4 iuncta, sl. B ostenditur R in mg. at.
ostendimus r 7 desinat B dissinat GK consonantes desinat L 9 hunc amant GL
10 celeps H celebs h celebis B celibis b 11 quibus H uidetur non ali-
ter GL 12 per add. r p. et. s B 14 sciendum est BHGLK 15 psittacus] r
psittacus R psitacus HGLK pseudulus L 16 et scribo r 17 scribere om. L
non nubtam om. R add. r non nuptam B 18 non scriptum B compellat B

de littera

EXPLICIT LIBER PRIMVS, INCIPIT LIBER II DE SYLLABA. Rr EXPLT LIB. I PRISCIANI GRAM-
MATICI CAESARIENSIS DE LITTERA, INCIP. LIB. II DE SYLLABA B lib. II custodis, ut vocant,
loco H explicuit. liben. primvs. de. littera ... | INCIPIT LIBER II DE SYLLABA .. G
explicit liber primus de littera incipit secunda de syllaba L finit .. ~ | secundus liber
de syllaba K

LIBER SECVNDVS.

p. 565. 66 P.

DE SYLLABA.

p. 54. 55 K.

I 1 Syllaba est comprehensio literarum consequens sub uno accentu et uno spiritu prolata; abusive tamen etiam singularum vocalium sonos syllabas nominamus. possumus tamen et sic definire syllabam: syllaba est vox literalis, quae sub uno accentu et uno spiritu indistanter profertur. a 5 singulis tamen incipiens, non plus quam ad sex literas procedere syllaba potest in Latino sermone, ut: 'a', 'ab', 'arx', 'mars', 'stans', 'stirps'.

Et sciendum, quod syllabae, quae ex singulis constant literis, non plures sunt quam ipsae vocales, ex quibus fiunt, quae autem ex amplioribus literis, paene innumerabiles. nulla syllaba tres vocales habet, unde u 10 et i non aliter iunguntur diphthongis nisi loco positae consonantium, u tamen etiam tum iungi potest diphthongo, cum amittit vim lite[rae], ut 2 'quae', 'linguae'. saepe inveniuntur pro duabus vocalibus iunctis, hoc est pro diphthongo, singulae vocales positae, ut 'plostrum' pro 'plaustrum' et 'inquirō' pro 'inquaero' et ubique pro ei diphthongo e producta vel 15 i, sicut supra dictum est; pro *ov* autem u in Graecis dictionibus ponimus, ut 'σπονδεῖος spondeus', 'Νεῖλος Nilus', 'μοῦσα musa'. quae singularum literarum sunt syllabae ex vocalibus, ut dictum est, constant, ut 'a', 'e', quae autem ex duabus constant, vel a vocalibus fiunt et inveniuntur diphthongus, ut 'au', 'oe', vel a vocali consonante antecedente vel sequente: au- 20 tecedente, ut 'da', sequente, ut 'ad'. non plus tamen quam tres consonantes antecedere nec rursus consequi nisi tres possunt. sed tamen hoc

2 comprehensio *B* comprehensio *K* litterarum *R* 3 etiam ** singularum (in) *B* 4 diffinire *GLK* 5 quae ex qq. corr. *L* indistanter] *b* indist. anter (ex indestinanter *ni f. corr.*) *B* Quot litteris syllaba constare potest *ad marg. L*

a) *k* ab *HLK* 7 arx] *ars GL* stirps] *r strips R* 8 ex singulis *Bb* constant] *r* constant *R* constat *B* 9 vocales sunt ex *H* quae autem quae ex *Bb* 10 innumerabiles sunt, *b* tres *add. r* i et u *GL* 11 iunguntur *R* 12 etiam *om. H* tum *om. G* tunc *L* amittit] *r* ammittit *R* amittit *G* 13 quae et linguae *b* septem *R* 15 productam *RBK* 16 sicut] ut *GL* pro *v L* ponimus in graecis dictionibus *G* ponimus dictionibus *BHL* 17 σπονδεῖος *RK* spondeios *GL* Νεῖλος *K* nilos *GL* μοῦσα *R* moisa *H* moysa *GL* 18 sunt litterarum *L* 19 autem a duabus *GL* inveniuntur (in) *B* 20 *oe*] *r* eo *R* vocali] vocali et *HGLK* uocale et *B* antecedente vel sequente *om. GL* vel et *K* 21 De consonantibus quot praecedere vel consequi possunt in eadem syllaba uocalem in *mg. L* consonantes tres *K* 22 antecedere] antecedere uocalem *RLK* antecedentes uocalem *G* uocalem antecedere *k*

p. 566. 67 P.

p. 55. 56 K.

notandum est, quod, si antecedant tres consonantes, non possunt nisi duae consequi vocalem, ut 'monstrans', nec iterum, si consequantur tres, possunt antecedere nisi duae, ut 'stirps'.

Si antecedens syllaba terminet in consonantem, necesse est etiam sequentem a consonante incipere, ut 'artus', 'ille', 'arduus', nisi sit compositum, ut 'abeo', 'adeo', 'pereo'. Herodianus tamen de orthographia ostendit, rationabilis esse sonoriusque quantum | ad ipsam vocis prolationem, in compositis quoque simplicium regulam in ordinandis syllabarum literis servare. obicitur tamen huic illud, quod oportet ergo 'oblatus', 'oblatus', 'obruo', 'abrado' et similia, si b transit in secundam syllabam more simplicium dictionum, primam communem habere in metris, ut possit etiam corripi: sed hoc nusquam invenitur. praeterea 'circumueo' et 'circumago' et similia non paterentur elisionem m in pronuntiatione, si transiret in sequentem syllabam m, nec in 'pertibeo', 'exhibeo', 'inlumatus', 'anhelo', 'inhibeo', 'adhuc', 'abhiuc' et similibus secundae syllabae principalis aspiraretur vocalis, si terminalis consonans praepositionis in eam transiret, quomodo in 'istic', 'istaec', 'istuc'. si in media dictione syllaba a vocali incipit, necesse est antecedentem quoque, nisi sit composita, in vocalem terminari, ut 'pietas', 'curialis', 'parco', 'ruo', 'munio'. est tamen quando in compositis etiam subtrahitur consonans, ut 'coco, cois'.

Principales syllabae, hoc est in principio dictionum positae, ab omni-
bus incipere literis, desinere tamen non in omnes possunt, sed in has:
vocales quidem omnes, a quacumque consonante incipiat sequens syllaba,
ut 'mare', 'genus', 'filius', 'votum', 'ludus'; in consonantes vero, si sequens syllaba a vocali incipiat, non possunt desinere, nisi, sicut supra dictum est, in dictionibus, quae ex praepositionibus in consonantes desi-

1	no	tandum Rr	2	ut	et K	si consequantur R	tres consequantur GK		
tres consequantur L	3	stirps] r strips R	4	De litteris praecedentibus ac sequentibus inter syllabas. in mg. L	antecedens H	etiam consequentem L	5 in-		
capire Rr	arcus Rr	compositum R	compositum H	6	pereo peroro B	Herodianus de orthographia] cf. Graefenhanium hist. phil. III 91	orthographia GK orthogra-		
phia L	7	quantum quan H	8	prolationem Bb	compositis H	simplicium] g simplicium GK	ordinandis] g ordinandis GL		
om. GL	10	oblatus] ablatu ablatu R	abruo K	obrado G	syllabam	transit secundam corr. in secundam syllabam transit G	11	habere communem G	
12	nunquam L	circueo GK	13	circuago GK	elisionem] abscissionem GL	abscissionem g	pronuntiatione Rr	14	transisset G
prohibeo H	15	inhibeo]	adhibeo GL	16	aspiretur H	consonans H	17	in ea B	istic] r histic R
isthic K	istaec] r isthaec K	istac RGL	isthuc H	18	nisi] ni ^{si} K	19	pietas] r pietas R	20	consonans] consonans. n. k
22	De litteris quibus principales syllabae incipiunt et de illis in quas desinunt. inser. L	25	in consonantibus uero syllabe	26	nec possunt GLK	possunt desinere Bb	dissimire L	superius GL	

p. 567. 68 P.

p. 56 — 58 K.

mentibus vel aliis partibus orationis sint | compositae, ut 'abutor', 'oboedio', 'subeo', 'aduro', 'ineo', 'exacuo', 'intereo', 'perago', 'transeo', 'praetereo', 'alterutrum'. nec tamen, si sequens a consonante incipit, licet antecedenti in quacumque consonantem desinere; ergo per singulas consonantes, ut potero, id tractare conabor.

In b invenitur syllaba desinens, si sequens quoque ab eodem incipiat, ut 'Sabburra', 'sabbata', 'gibbus', 'gibberosus', 'gibber', 'obba'. composita quoque sunt a praepositionibus in b desinentibus et aliis dictionibus a b incipientibus, ut 'subbibō'. quae tamen consonans c sequente solet plerumque in eam mutari, ut 'occido', 'occumbo', 'succino', 'succido'. in quibusdam tamen pro 'ab' 'abs' praepositio cum dictionibus a c incipientibus componitur, ut 'abscondo', 'abscedo', 'abscido'. 'ob' quoque est quando assumit s, cum componitur cum dictione a c incipiente, ut 'obscurus', 'obscenus'. f etiam sequente in eandem convertitur b vel in u vocalem, ut 'officio', 'offundo', 'sufficio', 'suffero', 'suffio', similiter 'aufero', 'aufugio', ne, si 'affero', 'affugio' dicamus, pro 'adfero' et 'adfugio' accipiantur. g quoque sequente in eam transit b, ut 'suggero', 'oggannio', nec non etiam m, ut 'summitto'. praeterea 'omitto' dicimus pro 'ommitto'. Terentius in adelphis:

Omitte mulierem.

Horatius in secundo sermonum:

Aut spem deponas aut partem iulus omittas.

idem patitur p sequente, ut 'oppono', 'suppono'. r quoque sequente plerumque in eam convertitur, ut 'arripio', 'surripio'; in quibusdam autem manet immutabilis, ut 'abrogo', 'abrado', et puto differentiae causa, ne, si 'arrogo' et 'arrado' dicamus, dubium sit, 'ab' an 'ad' praepositio sit, quae mutavit suam consonantem in r. aliis autem quibuscumque literis sequentibus integra manet b, ut 'abdo', 'obdo', 'subdolos', 'abhinc', 'ab-

1 sunt R oboedio] obaudio. oboedio B abaudio in lit. k uel obaudio add. g

2 alterutrum transeo praetereo, H 3 De consonantibus antecedentibus atque sequentibus inter syllabas. sed primum de B dicendum est in mg. L incipiet GL incipiat k antecedenti] r antecedente R 4 quaecumque GL quacumque H

5 potero GL 6 eadem BG incipiat. hoc tamen in barbaris nominibus ut B

7 sabirae Hh gibber gibberosus LKg gibber om. G obba] ex abba corr. K uel abba add. g obba. In latinis uero si qua inueniantur composita quoque B

8 sunt om. H praepositionibus K 9 in eam solet mutari plerumque L solet in eam mutari plerumque G 13 adsumit B cum praepositur G 14 ob-

scenus B eadem Hr in ante u add. bh 15 afficio B sufficio H sufferto R 17 ogganneo in oggannio corr. R 18 in m HK summitto L post omitto octo fere lit. ras. in B pro ommitto dicimus BHGL 19 Ter. ad. II l. 18

21 oratus K Hor. serm. II 5, 26 in n. K sermonem R 22 partem] artem g Carolinuh. alter cum Horatio illusus RGLK 23 oppono pro obpono suppono pro subpono R utrique additamento glossa superscr. r plerumque sequente K

24 convertitur b consonans R: sed b consonans praeposito -i (id est) glossena esse indicavit unicuique inclusit r autem] tamen rh 25 immutabilis BH abrado] abrado B causa add. k 26 et arado B an ab an ad R

28 abluo ex subluo corr. K

p. 568. 69 P.

p. 58. 59 K.

luo', 'sublatus', 'obloquor', 'abnego', 'obnitor', 'subnixus'. ergo nulla, nisi praepositio cogat, antecedens syllaba in b potest desinere, nisi consequens quoque a b incipiat, ut in supra dictis nominibus ostendimus.

In c quoque nulla syllaba superior desinit, nisi sequens quoque a c vel a q incipiat, ut 'bacca', 'bucca', 'soccus', 'ecquis', 'quicquam'. atque ex hoc quoque ostenditur, eandem vim habere c et q.

In d pariter nulla potest syllaba desinere praepositiva, nisi sequens quoque ab eadem incipiat in simplicibus dictionibus et in plerisque compositis, ut 'abaddir' vel 'abaddier', 'addo', 'reddo', 'redduco', quod etiam
10 'reduco' dicitur.

Virgilius in VIII:

Reddidit una boum vocem.

Terentius in Phormione:

Sectari, in ludum ducere ac reducere.

15 Horatius in epodo:

Deus haec fortasse benigna

Reducet in sedem vice.

Virgilius in III: |

Eiectam classem, socios a morte reduxi.

20 haec tamen ipsa consola[n]s in 'ad' praepositione mutatur sequente c vel g vel p vel t, ut 'accumbo', 'accido', 'aggero', 'applico', 'appello', 'attingo', 'attinet'; f quoque sequente rationabilibus: 'affectus'; l: 'allido'; r: 'arrideo'; n: 'annuo'; s: 'assiduus'. subtrahitur etiam in quibusdam, cum sequens dictio a gn vel sp vel sc incipit, ut 'agnitus', 'aspectus',
25 'ascendo'. aliis enim sequentibus literis integra manet in compositione, ut 'adbibo', 'adhaereo', 'admitto', 'adquiro', 'advoco'. frequenter tamen invenimus f vel l vel n vel r vel s sequentibus d scriptam, ut 'adfatur', 'adludo', 'adrideo', 'adnitor', 'adsisto', 'adsumo'. errore tamen scriptorum hoc fieri puto quam ratione: nam quae sit differentia euphoniae,

1 obnego Rr nulla praepositio Bb 2 nisi cum sequens L 3 quoque syllaba
A.B. incipiat Bb ab b K in om. RH add. h 7 syllaba (syllaba L) potest GLK 8 ab eadem] ab eodem r ab eadem (n) B simplicibus] g simplicibus G in plerisque] r implerisque RBH 9 nel abaddier om. GL 10 reduco R 11 Verg. Aen. VIII 217 VIII] r VIII. RBHGK IX. L 12 boum k Pal. uocem • (q.) Pal. 13 Ter. Phorm. I 2, 36 formioque RGG 14 ludum canes ducere R ac] et Terentius reducere] rg Schneiderus Elementarlehre p. 621 reducere RGG Ter. Bemb. Bas. reducere (c) L 15 Horatius—vice. om. GL add. g oratius K Hor. epod. 13, 7 sq. 17 redduc• (er) R redducet r Schneiderus l. l. sedenice g vice] r nice• (ni) B uiceret R 18 Verg. Aen. III 375 19 Eiectam ex v. 373 electum litore petitum ext lectam GL amissam Vergilius classem] g clasem GL classem H socios ex socius corr. B sociosq. G reduxit LK 20 Quibus litteris sequentibus ad mutetur uel integra maucat L praepositionē b 21 aggero accido R 22 rationabilibus B ut affectus rk 24 cum consequens B cum subsequens H 25 integra G 26 adbibo adhibeo adhero L admitto] g admitto G adquiro om. GL 27 nel r nel n K ut om. GL 28 adsisto om. RBH adsummo R 29 nam quae sit differentia r namque sit differentia R euphoniae K

p. 59. 70 P.

p. 59 — 61 K.

ut, cum eadem consonans sit sequens, in aliis transferatur d, in aliis non, scire non possum, ut, cum dicam 'affectus', 'allido' et 'assiduus', bene sonet, cum autem 'affatur', 'alludo', 'assisto', male.

- 8 In f nulla desinit syllaba, nisi loco b vel d vel x vel s in praepositionibus posita, cum sequens dictio ab eadem incipit consonante, ut 'officio', 'sufficio', 'affectus', 'efficio', 'difficilis', 'diffundo'. et ex hoc quoque muta esse ostenditur, quod, cum omnes | semivocales simplices solent in mediis dictionibus geminari, haec non geminatur nec terminat eas sicut illae nisi in suo nomine. sed et praeponitur liquidis l et r more mutarum.

G apud Latinos nullius syllabae est terminalis, nisi cum loco d vel b ponitur in 'ad' vel 'sub' vel 'ob' praepositione, ut supra diximus, ut 'ag-gero', 'agger', 'suggero', 'oggannio'. Graeci tamen solent loco n ante γ vel x vel χ posita hanc ponere, ut 'ἄγγελος', 'λογγίνος', 'ἄγκιστρον', 'Ἀγγίστης'; apud Latinos tamen servatur n, ut 'Longinus', 'Anchises'. est 15 quando n principalis syllabae ante se assumit g, ut 'natus gnatus', 'notus gnotus' antiquae, unde 'ignotus', 'nosco gnosco', 'novi gnovi', et post se tamen c saepe positam in g convertit, ut in numeris: 'quadringenti' pro 'quadrincenti' a 'centum', 'quingenti', 'septingenti', 'octingenti'; adeo enim n praeposita facit c in g converti, quod in quibus ea non est nume- 20 ris servatur c: 'ducenti', 'trecenti', 'sescenti'.

- II 9 In h, quae est nota aspirationis, non potest terminari syllaba. invenio tamen in 'vah' et 'ah' interiectionibus terminalem videri syllabae h, sed magis puto, ut superius dictum | est, per apocopam hoc solere fieri, cum perfecta 'vaha' et 'aha' sint, vel quod abscondita voce solent interiectiones 25 et huiusmodi voces proferri, ut etiam 'ha ha', 'he he'.

2 scire tamen non G Scire tamen non L affectus rk allido rk et om.
G adsiduus rk 3 assisto] g asisto G assumo in titura H 4 syllaba om.

H d nel b B s sit in G 7 ostenditur muta (mutta L) esse GLK omnis

Rr semivocalis Rr 9 sed] f b 11 terminalis est GL b nel d L

13 oggannio] g ogannio G ante g uel c positi Rr ante g uel c posita BH

14 Λογγίνος] add. h ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ G ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ L 15 ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ RGL
n ut angelus ut longinus B longinuis L 16 adsumit H 18 posita ex po-

situm corr. K quadrigenti pro quadrincenti R quadringenti octog.... pro qua-
drincenti..... a centum in loco fere evanido B 19 cadrincenti K 20 enim]
antem G uel enim add. g praeposita n. GLK est in numeris GL 21 triceuti
GLK sescenti id sescenti R id sescenti unciis inclusit r sescenti id est sescenti L

sexcenti BH 22 h quoque quae GL h quae K nota est GL 23 na.h (c)
L ah] r cf. lib. I § 25 oh RH ah et oh BGLK syllabam K 24 ut] ut et
BHr apocopam GLK 25 aha] r oha R hoha H aha et oha GK aha et ohe
L aha et oho B 26 et] ut GL huiusmodi] g huiusmodi G ut etiam ah.

ah. eh. eh in titura b ha ha Rr ha ha he he] (H?) ah .. eh .. h he he]
ha K he L

p. 570 P.

p. 61. 62 K.

K nullius syllabae potest esse terminalis.

L quacumque consonante sequente potest antecedentem terminare syllabam, ut 'albus', 'ulcus', 'soldum', 'valde', 'Alfennus', 'algeo', 'illud', 'ulmus', 'alnus', 'culpa', 'fulsit', 'altus', 'silva', 'mulxi'. q et r solis sequentibus non inveni antecedentem l; nam h et k nec possunt post hanc inveniri.

In m invenitur syllaba desinens in media dictione, quando sequens a h vel p vel altera m incipit, ut 'Cambyses', 'ambo', 'imperium', 'comparo', 'summus', 'Hammon'.

10 In n terminatur antecedens syllaba sequentibus c vel d vel f vel g vel altera n vel q vel r, ut quibusdam placet, vel s vel t vel i vel u etiam pro consonantibus positus vel x, ut 'concinnus', 'maneus', 'conduco', 'pondus', 'confiteor', 'infundo', 'congius', 'angulus', 'annus', 'inquiero', 'conquiro', 'linquo', 'inrumpe', 'inruo'. in multis tamen invenio r
15 sequente n in r converti, ut 'corruo', 'corrumpo', et paene ubicumque 'con' praepositio ante dictionem ab r incipientem componitur, hoc idem patitur: 'corruo', 'corrigo'. nec mirum, cum apud Graecos auctores artium hoc idem soleat fieri, ut 'συρρέω', 'συρρέπτω', 'συρρέσσω', 'συρρέγγυμι'. ergo 'onabilius esse videtur, 'in' quoque, cum in quibusdam
20 mutet n in r, 'irrito', 'irriguus', in reliquis quoque euphonia hoc exigente servare t 'irruo', 'irrumpe' dicere, cum nec in simplicibus inveniantur dictionibus n ante r. s quoque sequente vel t vel i vel u loco consonantium vel x integra manet, ut 'consitus', 'sponsus', 'tonsus', 'Antonius', 'Mantua', 'coniungo', 'convertio', 'anxius', b autem sequente
25 vel p in m convertitur, l vero vel m, in eas commutatur, ut 'imbuo', 'impus', 'combibo', 'compitum', 'collido', 'illudo', 'illido', 'immunis', 'communis'.

P nullam terminat syllabam, nisi sequente quoque ab ea incipiente, ut 10 'lippus', 'apparet', 'Hippocoon'.

4 alnus om. H q uel r GL 5 h. k. H nec] non G 8 altera m] r
alteram m R cambises GL 9 ammon GL 10 terminant R 11 quidam H
quibusdam h quidam iterum m. rec. 12 concius GLK man...eus K 13 pun-
dus confetear L congius] congilius B tongilius GLK 14 inrumpe sed r post
erazo Hh. inrumpe in inrumpe corr. L tamen om. L 15 pene H 16 prae-
positio K componitur H hoc + idem R 17 corruo] r corrigo RGLK ut corruo
K HC ποα η η K η ΝΙΜΥ
h ut corrigo B artium om. GL 18 κυρρεω κυρραντω επρεσσω κυρρηγνυμι] R
κυρρεωκυρραντω ηπερεσσωκυρρηγνυμι B κυρρεω reliquis omissis L κυρραντω κυρ-
ρεσσω κυρρηγνυμι ad mg. add. adi. interpretamento: confluerunt confluum confluo.
κυρρηγνυμι derivatur a verbo κυρρεω in una significatione. l κυρρητω rell. om. G
συρρεπτω] κυρραντω K συρρεσσω] επρεσσω HK κυρρηγνυμι H κυρρηγνυμι K
19 in quoque] hic quoque LK cum add. g 20 mutat L irrido B
hoc exigente servare euphonia G 21 inrumpho K et inrumpe H dictionibus

inveniat GL 23 intigra G 24 coniugo H coniugo GL 25 convertitur ex
convertuntur corr. H commutatur — combibo om. L 26 compitum B competum L
illido illudo GL 28 terminat in terminet corr. L quoque om. GL add. g 29 ippo-

p. 570. 71 P.

p. 62. 63 K.

R quacunque consonante sequente (excepta k) potest terminare priorem syllabam, ut 'morbus', 'parcus', 'ordo', 'perficio', 'Corfinium', 'margo', 'perhibeo', 'perlego', 'perlucce', 'interlita', 'interlunium', 'carmen', 'Sarnus', 'corpus', 'arquitenens', 'currus', 'morsus', 'artus', 'periurus', 'corvus', 'Xerxes'. in compositis tamen quibusdam invenio r in s l converti, ut 'intellego' et 'pellicio' pro 'interlego' et 'perficio', 'pellego' pro 'perlego', 'pelluceo' pro 'perlucce'. Plautus in asinaria:

Agedum istum ostende quem ꝑconscripsisti syngraphum

Inter me et amicam et lenam, leges pellegel .

10

Nam tu poeta es prorsus ad eam rem unicus.

idem in eadem:

Ita ꝑ. pellucet quasi lanterna Punica.

S terminante antecedentem syllabam hae solae invenimtur consonantes assequentes: c in compositis, ut 'abscondo', 'obscurus', quia s terminalis est praepositionis, nam in simplicibus dictionibus necesse est s et c eiusdem esse syllabae, ut 'pascua', 'luscus'. in quoque sequente vel p vel t in simplicibus dictionibus, si antecedit s, eiusdem est syllabae, ut 'Cosmus', 'prospera', 'testis'; similiter terminat altera s sequente, ut 'cassis', 'cossus', i quoque loco consonantis in compositis sequente, ut 'disiectus', c etiam sequente vel p vel t, praepositione in s desinente anteposita, ut 'discentio', 'dispicet', 'determinat', 'absterreo', 'distuli', 'asporto' pro 'absporto'.

11 T si superiorem finit syllabam, necesse est sequentem quoque ab ea incipere, ut 'mitto', 'Cotta', 'attinet', 'Atticus'.

25

coon RHK hippeon G 1 excepta k om. RHK et fortasse ipse Priscianus
et potest B 2 perfitio H Corfinium] k cornifium K 3 perlego] om. GL
perligo K 4 sarnus ex sarnum corr. B 5 corvus] curvus GLK inuenio ...
... L 6 pro interlego et perlicio om., pro interligo et perlicio et in mg. add. K

perlicio ex perlicio corr. L pellego] pelligo GK 7 per Rr perligo K
pelluceo pro perlucce] pellucio B Plaut. asin. III 1, 1 (746) sqq. assinaria
BK 8 agedum (u) K conscripsisti] sic etiam libri Plaut. et Non. 225 16 M.; l.

conscripsisti singraphum RHGL 10 et lenam leges B lenam leges. Pellege R
pellige GK 11 es istum prorsus LK eam] r eandem R unicum GL
12 in eadem] immo in aulul. III 6, 30 13 ita is pellucet Plautus [lanterna] sic
etiam Vet. laterna R et vel sic vel lacerna cett. codd. Plaut. 15 adsequentes Rr

adsequentes BK assequentes L sequentes Dresd. Lips. 2 Krehlii obscurus] h obs-
curum H 16 in add. r dictionibus om. R add. r s add. r 18 s si
antecedit GL 19 altera s] r altera s syllabam R s syllabam altera s GL s sill-
cossus

bam alteram s L 20 casis casus cosus G cassis cassus cossus Lq cassis cassus Kk
compositis B sequente om. G sequente ut om. L 21 disinctus GL
etiam ut supra dictum est sequente GL etiam ut supradictum sequente K praepo-
sitione in s desinente] etiam dis praepositione GL 22 abstergo GLK distuli

absterreo B 23 obsporto Rr 24 T — incipere in mg. add. h syllabam finit K
quoque om. GLh 25 mitto] mutta GLK Cotta] gutta GL

p. 571. 72 P.

p. 63. 64 K.

In x nulla syllaba terminat in media dictione nisi in compositis a praepositione 'ex', quae integra manere potest sequente c vel p vel q vel s, ut quibusdam placet, vel t, ut 'excurro', 'expello', 'exquiro', 'exsiccō', 'exsequor' - sic enim placet iis, qui de orthographia scripserunt, 5 quamvis euphonia et ratio supra dicta de literis secundum Graecos abicit s antecedente x -, 'extendo'; l quoque sequente invenitur in nomine hoc: 'exlex'; f enim sequente in eam convertitur x, ut 'efficio', 'effundo', 'effero'; ceteris vero consonantibus sequentibus e, non ex, praeponi solet, ut 'ebibo', 'educo', 'egero', 'eludo', 'emineo', 'emitor', 'eruo', 'eveho'. || 10

Z in peregrinis dictionibus semper in principio invenitur syllabae et, si antecedit alia syllaba, necesse est eam vel in vocalem desinere vel in n vel in r, ut 'gaza', 'μελάνζωφος', 'Ἀριobarζάνης'.

Sciendum autem, quod nulla diphthongus in duas consonantes potest desinere, in duplicem autem invenitur, ut 'faex faecis' et | 'faux faucis'.

15 Distat syllaba a dictione et sensu et accentu; nisi enim sciamus, quo- 12 modo posita sit syllaba in dictione, incertum est, quo accentu eam pronuntiemus: syllaba enim per se, nisi cum sit dictio, sensum habere non potest. invenitur tamen et plena oratio in una dictione, ut in verbis imperativis, 'curre', 'lege', et similiter plena dictio in una syllaba, ut 'ars', 20 'da', 'dic', 'i'.

Accidit unicuique syllabae tenor, spiritus, tempus, numerus literarum.

Tenor acutus vel gravis vel circumflexus. in dictione tenor certus, absque ea incertus, non potest tamen sine eo esse.

Similiter spiritus asper vel lenis.

25 Tempus unum vel duo vel etiam, ut quibusdam placet, unum semis vel duo semis et tria; unum, si vocalis est brevis per se, ut 'āmo', vel si eam una consonans simplex consequitur, ut 'capit', unum semis in communibus syllabis, de quibus multi docuerunt, ut 'lācrimae'. et sciendum,

1 terminatur K a dictione iterum inc. D 2 integra G 4 his libri orthographia BDHGLr orthographia K 5 abiicit GLK abiicit D 7 exlex] r explex R enim] r quoque R 9 ebibo educo] r ebido educo R 10 de z. D peregrinis GK 11 vocalem vel in n vel in r desinere GL 12 gaza HK μελάνζωφος R 20 ζωφός s

μηλανζωφωφ R μελανζωφωφ K melanzophoc G melanzophos L ἀριωβαρζανec R ἀριωβαρζανec BDHK ariobarzanes GL 13 Quod nulla diptongus in duas desinit consonantes inscr. L DE DIPTONGO. D sciendum est autem DGK 14 facis Rr facis faux GL 15 DE DIFFERENTIA SYLLABAE ET DITIONIS, D 16 sit] est RBDHK

doctione K quo. (d) B pronuntiemus] r pronunciamus R 17 cum om. H 18 ut immerbis R imperativis B 19 plena add. k dictio una r et lege H 20 do] nel dos add. d i om. GLK 21 De accidentibus singulis syllabae K De accidentibus syllabae L DE QUATTUOR ACCIDENTIBUS SYLLABAE, D unius quique H 22 acutus R circumflexus L certus add. k 23 ea] ea dictione BDGLK dictione H eo] d eo tenore D 24 lenis] r lenis RB vel lenis add. g 25 ut .a. quibusdam (in) B 26 duo semis] r duo saemis R et] nel HGL 27 acam uani H 28 sciendum est G

p. 572. 73 P.

p. 64. 63 K.

quod non solum ante l vel r, sed etiam ante m, ut supra docuimus, et n posita mutae faciunt communes. *Εὐρυπίδης* in Phoenissis:

Ἰσότῃτ' ἔταξεν κἀριθμὸν διώρισεν.

idem in eadem fabula:

Ἀπωλόμεσθα, δύο κακὴ σπεύδεις, τέκνον.

Ovidius:

Piscosamque Guidon gravidamque Amathunta metallis.

praeterea m ante n posita fecerunt quidam communes, ut Callimachus in tertio *Αἰτίων*:

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχχειος ἔφη ξένος, ὥδε συναινώ.

- 13 illud quoque non est praetermittendum, quod tribus consonantibus sequentibus potest fieri communis syllaba, quando in principio syllabae sequentis post vocalem correptam s et muta et post eam liquida sequatur, quippe cum s in metro subtrahi more soleat veteri, ut Horatius sermonum 15 libro primo:

Linquimus, insani ridentes praemia scribae.

in longis na||tura vel positione duo sunt tempora, ut 'dō', 'ārs', duo semis, quando post vocalem natura longam una sequitur consonans, ut 'sōl', tria,

1 ut iam supra *BDHK* et n] n *K* nel n *k* 2 et faciunt *L* *εὐρυπίδης*
DH euripides *GL* *Eur. Phoen. v. 542 M. v. lib. 1 § 11* phoenisis *B* *PHONI·sis* (s)
D phenisis *G* phoenisis. οὐστα, τῆτῆτα, ξῆν (*haec in litura*) *καριθμόν ἀνωρίσεν*
K phenesi. ••(s ic)eteta *τητῆτῆτα καριθμόν ἀνωρίσεν*, *L* 3 *ICOTITATETAξEN*
ICAI *APIOMON* *AIOPICEN* *R* *ICOTITATETAξEN* *KAIPICOMON* *AIOPICEN* *B* *ICOTH*. *TATTHE TA*
ZEIN *KAI* *APIOMON* *DIAPICEN*, *al. m. in my. R* *ICOTNTA* *TETAZEN* *KAI* *APIOMON* *AIOPICEN*
Dd *ICOTETA* *TETAξEN* *KAIPIE* *MON* *AIOPICEN* *G* *ICOTETATETAξEN*. *ΑΠΟΔΟΛΑΕΣΘΑΛΥΟ. ΚΑΚΟΣ.*
ΠΕΥ *ΛΕΙΣΤΕΚ*. *NON* (*med. om.*) *H* 4 *ibid. v. 582 M. v. lib. 1 § 11* 5 *ΑΠΩΛΟΜΕΘΑ*
Dd *ΑΠΟΔΟΜΕΘΑ* *GK* *ΑΠΟΔΟΜΕΘΑ* *Ll* *ΑΙΟ* *RG* *ΑΥΟ* *Dd* *ΟΥΩ* *K* *ΔΥΑ* (*a in litura l*) *L*
ΑΥΩ *B* *ΚΚΩC* *Rr* *ΚΑΚΟ* *Dd* *ΚΑΚΟΣ* *K* *ΚΑΚΟΣ* *Ll* *ΣΠΗΥΑΙC* *Rr* *ΣΠΕΛΕΙC* *Dd*
ΠC..... *L* *ΠΕΣΕΥΕΙC* *l* 6 *Ovid. met. X 531* Ouidius in decimo metamorphoseon *D*
7 [Guidon] *r* cum parte *codd.* *Ovid.* *guidum* *R* *cnidon* *DGLKh* *v. lib. 1 § 11*
que] *r* quae *R* *amathuntha* *K* 9 quidam] *B* *Heidelb. Dresd.* 2 *Krehlii* quidem *rell.*
ut Callimachus] teste callimacho *B* Callimachus] *r* calhalimachus *R* 10 *Αἰτίων*
on
action *Rr* action *BDK* action *G* action *L om.* *H* 11 *τῶC* *ΜΕΝΟΜΗCΑΡΧΙ* *rell. om.*
in lac. inseruit *h* *τῶC* *GLK* *ωC* *D* *ΜΝCΑΡΧΕΙΟC* *Rr* *ΜΝCΑΡ. ΧΕΙΟC* *G* *ΜΝΝCΑΡΧΕΙΟ*
D *εφε* *L* *εφῶ* *K* *εφῆτενοC* *R* *εφεῖτενοC* *G* *εφῆτενοC* *D* *οαC* *DK* *ωαC*
CINAINW *R* *οαCICINAINW*, *G* *συναινώ*] *l* *CINAINW* *L* 12 praetermittendum *G*
potest sequentibus *GL* 13 sequentis syllabae *D* 14 liquida + sequatur *B*
sequatur] *seruatur* *H* 15 soleat more *GL* uetere *Br* *ueterum* *DGK* *ueter.* (e) *H*
Horatius] *r* oratius *RK* *Hor. serm. 1 5, 35* sermonum *om.* *L* libro ser-
monum *K* in libro sermonum *D* 16 liber *l* *B* 17 linquimur *H* insani] *r*
insani] *R* reddentes *G* proemia *B* 18 do] 'complures mss.' *Krehlii, Schneiderus*
Elementartehe p. 662 do. *DGK* dos *RRILL* duo et semis *h* 19 una. (m) *B*
sequitur consonans ut sol] *r* sequitur ut sol consonans *R* trea *G* et in tria
corr. *B*

p. 573. 74 P.

p. 65. 66 K.

quando post vocalem natura longam duae consonantes sequuntur vel una duplex, ut 'mōns', 'rēx'. tamen in metro necesse est unamquamque syllabam vel unius vel duorum accipi temporum.

Numerus literarum accidit syllabae, quia, ut supra diximus, non minus 5 quam unius nec plus quam sex literarum apud Latinos potest inveniri syllaba.

DE DITIONE.

Dictio est pars minima orationis constructae, id est in ordine compo-III 14 sitae: pars autem, quantum ad totum intellegendum, id est ad totius 10 sensus intellectum; hoc autem ideo dictum est, ne quis conetur 'vires' in duas partes dividere, hoc est in 'vi' et 'res', vel quaedam huiusmodi. non enim ad totum intellegendum haec fit divisio.

Differt autem dictio a syllaba, non solum quod syllaba pars est dictio- nis, sed etiam quod dictio dicendum, hoc est intellegendum, aliquid habet. 15 syllaba autem non omni modo aliquid significat per se: ergo monosyllabae dictiones possunt quodammodo esse et syllabae, non tamen sincere, quia nunquam syllaba per se | potest aliquid significare: hoc enim proprium est dictionis. unde si dicam 'a', per se scio esse syllabam, nec tempora tamen eius nec tenorem nec spiritum nec significationem agnosco, donec 20 cognovero dictionem, in qua ponitur. nam in 'ara' deorum 'a' paenultima producit et circumflectitur in nominativo nec habet aspirationem, cum autem significat stabulum porcorum, eadem syllaba paenultima corripitur et acuitur et habet aspirationem; haec eadem 'a', quando est praepositio, gravatur et producit et est sine aspiratione. vides ergo per se 25 ipsam syllabam deficere praedictorum ratione nec aliter posse examussum tractari, nisi posita sit in dictione. ||

DE ORATIONE.

Oratio est ordinatio dictionum congrua, sententiam perfectam demon-IV 15 strans. est autem haec definitio orationis eius, quae est generalis, id est 30 quae in species sive partes dividitur. nam oratio dicitur etiam liber rheto-

1 secuntur *R* 3 du...um (or) *BDK* 4 quia *om. GLK* 5 nec] non *GL*
 7 INCIP. DE DITIONE. *G* De ditione quid sit dictio *L* SYLLABA HIC FINIT DICTIO INCI-
 PIT. *D* *inscr. om. H* 8 pars] *d* par *D* ordinem *HGKd* 11 post et res duodecim
 fere litt. *erasae in B* 13 differ *Rr* d'fert *K* defert *k* quod syllaba *H*
 dictionis est *K* 16 sincere *G* sinceræ *H* 17 est *add. h* 18 scio *eā ēē B*
 temp..... tamen *B* tamen tempera *D* 19 agnosco] cognosco *DK* 20 paenultima
om. GL 21 circumflectitur *L* circumflex. *H* uel circumflectitur *add. g* nec habet
 aspirationem in nominatio *L* minatio *H* 22 eadem a syllaba (syllaba *G*) *BDH*
GLK syllaba *R* penultima *G* penultima *L* ut assolent 23 quando est] *r*
 quando *R* 24 sine aspiratione est *D* 25 ipsam] *g* ips... *G* deficere *GK* def-
 ficere *k* ratione *ex* rationē *corr. B* examussum] *d* examusim *D* examosim *GLK*
 26 in ditione sit *GL* 27 DE RATIONE *B* INCIP. DE ORATIO *G* *om. inscr. H*
 28 congrua] *d* congruam *RBD* perfectam] *d* perfectamque *Dr* 29 definitio *HG*
LK generalis est *G* 30 siue in partes *L* seu in partes *GK* deuiditur *L*
 etiam liber rethoricus dicitur *K* rethoricus] *r* rethoricus *RBDHGL*

p. 574. 75 P.

p. 66. 67 K.

ricus nec non unaquaeque dictio hoc saepe nomine nuncupatur, cum plenam ostendit sententiam, ut verba imperativa et responsiva, quae saepe una dictione complentur, ut si dicam 'quid est summum bonum in vita?' et respondeat quis 'honestas', dico 'bona oratione respondit'.

Partes igitur orationis sunt secundum dialecticos duae, nomen et verbum, quia hae solae etiam per se coniunctae plenam faciunt orationem, alias autem partes 'syncategoremata', hoc est consignantia, appellabant.

- 16 Secundum stoicos vero quinque sunt eius partes: nomen, appellatio, verbum, pronomen sive articulus, coniunctio. nam participium commuerantes verbis participiale verbum vocabant vel casuale, nec non etiam adverbis nominibus vel verbis commuerabant et quasi adiectiva verborum ea nominabant, articulis autem pronomina commuerantes finitos ea articulos appellabant, ipsos autem articulos, quibus nos caremus, infinitos articulos dicebant vel, ut alii dicunt, articulos commuerabant pronominibus et articularia eos pronomina vocabant, in quo illos adhuc sequimur Latini, quamvis integros in nostra non invenimus articulos lingua. nam cum dicimus 'idem', 'ὁ αὐτός', non solum articulum praepositivum, sed etiam pronomen in eadem dictione significamus. similiter 'qui', 'ὅστις', articulus subinunctivus intellegitur una cum pronomine, secundum quosdam infinito, sive 17 magis nomine, ut Apollonius ostendit firmissima ratione. praepositionem quoque stoici coniunctioni copulantes praepositivam coniunctionem vocabant.

Quidam autem novem dicebant esse partes orationis, appellationem addentes separatam a nominibus, alii etiam decem, infinita verba seorsum partem ponentes, alii undecim, qui pronomina, quae non possunt adungi articulis, per se numerabant. his alii addebant etiam vocabulum et inter-

I unaquaque GL nuncupatur K 2 imperativa B responsiva) h responsa BHGLK una saepe (sepe G) GL 4 oratione] h oratio H 5 DE PARTIBUS ORATIONIS BK DE PARTIBUS ORATIONIS G DE NUMERO PARTIUM ORATIONIS SECUNDUM ESTIMATIONEM ALIORUM IN HIS ERRANTIVM. D q̄t s̄t eius partes L secundum dialecticos duae sunt K dialecticos] cf. *Lerschium in actis antiq. Darmst.* 1839 n. 21 sq. *Sprachphilos. d. Allen* II p. 46 sqq. *Graefenhanium hist. phil.* I p. 465 duae id est nomen D 6 etiam add. g 7 syncategoremata] d syntategoremata D syncatagorimata GK syncatagorimata L appellabant H appellant K 9 articulis B commuerantes L 10 participiale BHG casuale H 12 articulis autem pronomina] hk articulis pronomina HKL articulis — articulos nominabant (sic pro appellabant) in mg. add. g

13 caremus H 14 dicebant om. GL pronomina in pronominiib: corr. B 15 illos] h illis BH sequuntur K 16 lingua non articulos invenimus K lingua articulos non invenimus L lingua articulos G 17 ὁ αὐτός] αὐτός Rr οὗτος Gg 18 significamus] h signific (e in i corr.) significamus R pronuntiamus r et in littera BH oc tvs H subinunctivus] g subinunctivus GK 20 apollonius RLK apollonius G Apollon. de pronom. p. 32 C sqq. Bk. firmissima D 21 stoici] r istoici R coniunctione B coniunctionemque copulantes H vocabant coniunctionem GLK 23 Quidam] R Quidem R autem ad mg. add. b partes esse

ra ti a G appellationem K 24 separatam Gg separatim H etiam decem] d decem etiam BHGLK decem GD finita B 25 non del. g 26 alii. (s) B adde-

p. 575. 76 P.

p. 67—69 K.

iectionem apud Graecos, quam nos adhuc servamus, apud Latinos vero articulum addebant, quem purum per se apud eos non inveniri supra docuimus.

Igitur non aliter possunt discerni a se partes orationis, nisi minusculisque proprietates significationum attendamus. |

Proprium est nominis substantiam et qualitatem significare. hoc habet etiam appellatio et vocabulum: ergo tria una pars est orationis.

Proprium est verbi actionem sive passionem sive utrumque cum modis et formis et temporibus sine casu significare. hoc habent etiam infinita, quare non sunt separanda a verbo. participium autem iure separatur a verbo, quod et casus habet, quibus caret verbum, et genera ad similitudinem nominum, nec modos habet, quos continet verbum.

Proprium est pronominis pro aliquo nomine proprio poni et certas significare personas. ergo 'quis' et 'qui' et 'qualis' et 'talis' et 'quantus' et 'tantus' et similia, quae sunt 'infinita' sive 'interrogativa' vel 'relativa' vel 'redditiva', magis nomina sunt appellanda quam pronomina: neque enim loco propriorum nominum ponuntur neque certas significant personas, sed etiam substantiam, quamvis infinitam, et qualitatem, quamvis generalem, quod est suum nominis, habent: nomina sunt igitur dicenda, 19 quamvis declinationem pronominum habeant quaedam ex eis. non enim declinatio, sed vis et significatio minusculusque partis est contemplanda: indifferenter enim multa et nomina modo pronominum et pronomina modo nominum invenimus declinata. quid enim stultius quam omnia, quae numeros significant, nomina dicere, unum autem, 'unus unius', propter 25 declinationem pronomem appellare? quod si declinatio facit indicium, qualis sit dictio, debent omnia possessiva pronomina, quia nominum declinationem sequuntur, et participia in his computari, quod omnino caret ratione. ergo non declinatio, sed proprietas est excutienda significationis.

Et quoniam de proprietate nominis et verbi et participii et pronominis

bant articulum *G* addebant] *r* addebant *R* 1 apud *H* servauimus *L* 2 apud *H* 4 DE DIFFINITIONE VNVSVCVVSQUE PARTIS ORATIONIS. *D* a se discerni *GL* 5 proprietates] *r* proprietates *R* proprietatis *GL* significationem *G* attendamus] *r* attendamus *RBHK* 6 De proprietate partium orationis et de ordinatione *L* 7 ergo] *Ego H* Ergo hec *h* tria *G* orationis est *BH* 8 proprium *H* est om. *G* passionem *KL* utrumque *L* 9 casu(s) *G* 10 inter participium et autem in loco evanido trium vel quattuor litt. spatium in *B* 11 habeat quibus careat *GL* et genera] *d* genera *D* 13 proprio nomine *G* proprio] *h* proprio *H* 14 personas significare *DGL* qualis talis *RDH* quantus tantus *D* 15 seu *K* interrogativa *H* 17 certas] *d* ceteras *ni f.* in *litura D* 19 habent] *d* habet *D* 20 habent *G* 21 contemplanda est *D* 22 indifferenter *K* multa nomina ** modo *H* 23 declinanda *GL* quid in marg. add. *K* stultius est *D* numerum *R* 24 pronomina *L* unum autem unus unius] *scripsi* unum autem unius *RB* unus autem unius *DHGLK*

25 indicium *GL* 26 debeant *K* possessiva *KL* possessiva *G* quia] quae *D* quae *B* 27 secuntur *RB* sequitur *K* his nominibus computari *D* putari *GL* uel computari *g* ratione *D* 28 proprietas] *r* proprietates *R* excutienda *K* 29 proprietate] *r* proprietate *R* proprietate *H*

breviter dictum est, non incongruum esse arbitror, summam de ceterarum quoque proprietate partium orationis percurrere.

- 20 Proprium est adverbii cum verbo poni nec sine eo perfectam significationem posse habere, ut 'bene facio', 'docte lego'. hoc ergo inter adverbium et praepositionem est, quod adverbium et sine casualibus potest praeponi et postponi verbis et cum casualibus, ut 'pone currit' et 'currit pone', 'venit tempore longo post' et 'post longo tempore venit'. Terentius in adelphis:

post faceret tamen.

si igitur invenias cum nomine adverbium sine verbo, scias hoc per ellipsin fieri, ut si dicam 'non bonus homo' pro 'malus', subaudio 'est'.

Praepositionis autem proprium est separatim quidem per appositionem casualibus praeponi, ut 'de rege', 'apud amicum', coniunctum vero per compositionem tam cum habentibus casus quam cum non habentibus, ut 'indoctus', 'interritus', 'intercurro', 'proconsul', 'induco', 'inspiciens'. 15

- 21 Proprium est coniunctionis diversa nomina vel quascumque dictiones casuales vel diversa verba vel adverbia coniungere, ut 'et Terentius et Cicero', 'vel Terentius vel Cicero'; 'et formosus et sapiens', 'vel formosus vel sapiens'; 'et legens et scribens', 'vel legens vel scribens'; 'et ego et tu', 'vel ego vel tu'; 'et facio et dico', 'vel facio vel dico'; 'et bene et celeriter', 'vel bene vel celeriter'; quod praepositio non facit. interest autem etiam hoc, quod praepositiones componi possunt cum verbis [coniunctio vero nunquam], ut 'subtraho', 'addico', 'praepono', 'produco', 'dehortor', coniunctio autem, licet sit praepositiva, in compositione tamen non invenitur cum verbis, ut 'at', 'ast', 'sed', et quod praepositio casualibus separata praepositur semper, coniunctio vero omnibus potest dictionibus modo praeposita modo postposita coniungi.

DE NOMINE.

- V 22 Nomen est pars orationis, quae unicuique subiectorum corporum seu

2 proprietate] *r* proprietate *R* proprietate *H* partium proprietate *GL* 3 Proprium adverbii *G* perfectam *K* 4 benefactio *H* 5 praepositionem interest *D* casualibus *G* 6 et praeponi et *BDHL* verbis *add. k* casualibus *G*. pone currit *R* 7 *Ter. ad.* 12, 30 9 faceret] *h* facere *HGL* facere. (i) *K* cf. *lib. XIII § 27* 10 adverbium sine verbo cum nomine *D* scias tamen hoc *D* ellipsin *RDI* ellipsin *G* ellipsin *K* ellipsin *L* 11 si *add. r* subaudio... est (ii) *b* subaudi... *B*

12 Praepositionis *K* proprium est autem praepositionis *D* proprium et sic saepe in hoc voc. *H* est *om. HGL* separatim *l* separatis *L* appositionem *H*

etiam
14 quam cum *L* quam etiam cum non habentibus casus *G* ut doctus indoctus *D* 15 interitus *L* induco *om. GL* *add. g* inspiciens *R* insipiens *KD* vel insipientis *d* 17 coniungere *G* ut Terentius *GL* 21 vel celeriter *D* 22 autem *om. GL* *add. g* hoc inter praepositiones et coniunctiones quod *D* possunt ex possus *corr. R* et coniunctio *KL* 23 nunquam *G* produco] praeduco *G* vel produco *g* praeduco *L* 24 dehortor] *r* dehortor *RHG* 25 invenitur *add. in marg. K* ut at] *r* ut est at *R* ast at *BDHGKL* Sed et *RL* 26 separata *add. h* omnibus] *r* cum omnibus *R* *rell.* 28 haec usque ad voc. derivativa § 26

p. 577. 78 P.

p. 70. 71 K.

rerum communem vel propriam qualitatem distribuit. dicitur autem nomen vel a Graeco, quod est 'νόμα' et adiecta o 'ὀνομα', dictum a tribuendo, quod 'νέμειν' dicunt, vel, ut alii, nomen quasi notamen, quod hoc notamus uniuscuiusque substantiae qualitatem. et communem quidem corporum qualitatem demonstrat, ut 'homo', propriam vero, ut 'Virgilius', rerum autem communem, ut 'disciplina', 'ars', propriam, ut 'arithmetica Nicomachi', 'grammatica Aristarchi'.

Accidunt igitur nomini quinque: species, genus, numerus, figura, casus.

Species sunt tam propriorum quam appellativorum duae, principalis et derivativa. principalis, ut 'Iulus', 'mons', derivativa, ut 'Iulius', 'montanus', sub qua sunt aliae multae.

Nam propria habent species separatim quattuor: praeponen, nomen, cognomen, agnomen. praeponen est, quod praepositur nomini vel differentiae causa vel quod tempore, quo Sabinos Romani asciverunt civitati ad confirmandam coniunctionem, nomina illorum suis praeponebant nominibus et invicem Sabini Romanorum. et ex illo consuetudo tennit, ut nemo Romanus sit absque praeponimine. et notantur vel singulis literis vel binis vel ternis. tum singulis, quando a vocali incipit praeponen, ut 'A.' 'Aulus', vel ab una consonante, ut 'P.' 'Publius', 'T.' 'Titus'; tum duabus, quando a duabus consonantibus incipit, ut 'Gn.' 'Gneus', 'Sp.' 'Spurius'; tum tribus, quando a consonante incipit prima syllaba et in consonantem desinit, si tamen alia quodque praeponimina ab eisdem incipiunt consonantibus. || idque fit differentiae causa, ut 'Sex.' 'Sextus', 'Ser.'

p. 59, 10 continet P ITEM DE NOMINE PRIS. P INCIPIT DE NOMINE G 1 dicitur nomen vel greco quod est noma et adiectio onoma dr adtribuendo, vel ut P 2 νόμα] l noma RD νόμα (o?) G νόμα L adiecto H o RD ὀνομα] l onoma RD ονομα GL 3 ΝΗΜΕΙΝ G ΝΗΜΕΥΝ K ΝΗΜΕΙΝ RD vel ut] b u.. ut B hoc nomine notamus RBKd hoc notamus nomine DGL 5 ut Virgilius — propriam om. R add. r 6 autem om. G commune P propria ut arithmetica[m] grammatica[m].

Accidunt P arithmetica Gy arethmetica K 7 nichomachi R necomachi K aristarchi G 8 DE ACCIDENTIIVS. DL Accidunt] g Accedunt G uomini] r nominum R numerus figura] k figura numerus RK 9 sunt P sunt communes rell. propriorum] r propriarum R appellativorum P appellativorum (appellativorum D) nominum rell. 10 principalis] P primitiva RBHK principales primitiva G

principales (sic, pi in litura) primitiva L primitiva D derivativa PGK principalis] P primitiva rell. derivativa PGK 11 multae] k mutae H 12 de propriis D habet P habent L 13 differentia L 14 quo tempore G savius B • roma P adsuerunt P adscuerunt RBH asscuerunt K 15 illorum nomina P 16 savius B illo tempore consuetudo B 17 ramanus L notantur singulis litteris P 18 Tunc singularis P 19 puplius GLK T. Titus om. P 20 duobus L quando a duabus] r quando duabus RG quando a. H. L. Gn.] immo Ch. v. ll. u. a Schneidero l. i. p. 323 sq. Kempfio Val. Max. p. 747, quavis hic illic nota praeponimis Gn. reperitur, v. modo Fabrettium inscr. ant. p. 28 sq. Schneiderum p. 234: et sic Priscianus, v. lib. I § 57 Gneus] r genus R Sp. om. L 21 tum a tunc libri a consonantibus P 22 desinit] d desinet D si tamen — differentiae causa

s.e.x. om. P incipient DGL 23 idque] r idque R sex, sexuatus Rr Ser. Sergius] P, quod non eget mutatione, v. Borghesium in bull. dell' inst. archeol. 1845 p. 158 sqq., om. rell.

'Sergius', 'Tul.' 'Tullius', ne, si primam solam consonantem scribamus, 'T.' 'Titum' et 'S.' 'Sestium' significare putetur. unde in 'Marco' 'M.' solam scribimus, quamvis a consonante incipit syllaba et in consonantem
 24 desinit, quia nullus error sit. nomen est proprie uniuscuiusque suum, ut 'Paulus' [proprium]; cognomen, cognationis commune, ut 'Scipio'; agnomen est, quod ab aliquo eventu imponitur, ut 'Africanus', 'Isauricus'. invenimus tamen multa in his quattuor speciebus propriorum nominum invicem pro se posita, et quae in aliis personis sunt praenomina, haec in aliis loco nominis accipiuntur, ut 'Tullius Servilius': hic 'Tullius' praenomen est; 'M.' vero 'Tullius': hic nomen. similiter et in aliis loco
 10 cognominis aliorum agnomina vel contra, ut 'Cicero', qui primus ab habitu | faciei nominatus est, agnomen hoc habuit, familiae vero eius cognomen fuit. similiter 'Caesar', 'Scipio'.

Hoc autem interest inter proprium et appellativum, quod appellativum naturaliter commune est multorum, quos eadem substantia sive qualitas vel
 15 quantitas generalis specialisve iungit: generalis, ut 'animal', 'corpus', 'virtus'; specialis, ut 'homo', 'lapis', 'grammaticus', 'albus', 'niger', 'grandis', 'brevis'.

25 Haec enim quoque, quae a qualitate vel quantitate sumuntur speciali, id est adiectiva, naturaliter communia sunt multorum: adiectiva autem ideo
 20 vocantur, quod aliis appellativis, quae substantiam significant, vel etiam propriis adici solent ad manifestandam eorum qualitatem vel quantitatem, quae augeri vel minui sine substantiae consumptione possunt, ut 'bonum animal', 'magnus homo', 'sapiens grammaticus', 'magnus Homerus'.

Proprium vero naturaliter uniuscuiusque privatam substantiam et qua-
 25 litatem significat | et in rebus est individuus, quas philosophi atomos

1 primam solam consonantem] *P* primas solum consonantes *rell.* 2 titulum
P setium *GL* significare putemur .t. titum et .s. sestium *D* putetur] *R*
Heidelb. Krehlii putemur *P* putemur *rell.* 3 sola *P* solum *RBDH* scribimus
 quia nullus error sit quamvis a consonante incipiat. Nomen *P* 4 sit] fit *Gr* erit
RBDHLK est *add. h* proprie] *rd* propriae *PRDH* 5 cognomen est *Dh* 6
 imponitur *PH* Africanus] *g* africanus *G* Isauricus] *d om. P* issauricus
GK et isauricus *D* 7 multa] *r* multam *R* 8 pro se posita] praeposita *P* pos-
 sita *G* sunt personis *D* praenomina] *r* pronomina *R* 9 nominis] *P* nomi-
 num *rell.* Servilius] *r* servilius *B* sertulus *R*, immo Servius 10 M.] marcus *G* no-
 men hic *K* nomen est *D* et *om. G* 11 cognominis] *P* cognominum *rell.*
 agnomina] agnomina vel nomina *RBD* vel contra] *d* contra *D* primis *P* ha-
 bitu] *d* abitu *R* abitu. *D* 12 hoc *add. G* 13 caesar in litura *B* cesar *P* 14
 De differentia inter proprium et appellativum *DL* 15 naturaliter *add. d* naturaliter
P est *om. P* quos una eadem *B* vel quantitas] seu quantitas *PGK* siue
 quantitas *DL* 16 specialis .ue. *P* vel specialis *rell.* iungat *Rr* 18 grandis]
P magnus *rell.* 19 quoque *eras. in B* vel a quantitate *GL* sumuntur *adras.*
in B sumuntur generali vel speciali *d* speciali *om. GL* speciali. *B* 20
 naturaliter] *rdh* nascuntur. Naturaliter quoque *P* nascuntur naturaliter quoque *BD* nas-
 cuntur naturaliter *RH* naturaliter quoque *b* modo a generali modo a speciali qualitate
 vel quantitate nascuntur naturaliter *GL* 22 propriis *K* adici *GK* 23 substan-
 tia] *k* stantiae *K* 24 magnus Homerus *om. PL* *add. l* 25 vero] *d* vero quod
D et qualitatem] vel quantitatem *P* qualitatemque *GLK* 26 individuus *d* indivis *D*
 quae *BGKL* philosophi] *g* philosophi *P* philophi *G* philo. phi *H* atoma *PHGLK*

p. 578. 79 P.

p. 73. 74 K.

vocant, ut 'Plato', 'Socrates'. itaque caret communione naturali. cum igitur evenit, ut multi eodem nomine proprio nuncupentur, fortuito et sola voce, non etiam intellectu communis alicuius substantiae || vel qualitatis hoc fieri solet. et in proprio quidem etiam appellativa intellegi possunt, ut, si dicam 'Virgilius', intellegitur homo et poeta, in appellativis autem propria non intelleguntur, ut 'homo', 'vir', nisi per excellentiam loco proprii in quibusdam personis accipiantur, ut 'poeta' pro 'Virgilius' et 'urbs' pro 'Roma'.

Appellativorum multae sunt species, quarum quaedam communes inven-
iuntur cum propriis, sive sint primae positionis sive derivativa. sunt enim quaedam corporalia in appellativis, ut 'homo', sunt etiam in propriis, ut 'Terentius', alia incorporea in appellativis, ut 'virtus', in propriis, ut 'Pudicitia'. homonyma quoque tam in propriis quam [in appellativis inven-
iuntur, ut 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'nepos' filius filii et 'nepos' luxuriosus. inveniuntur tamen quaedam homonyma eadem propria et appellativa, ut 'Magnus Pompeius' et 'magnus civis'. synonyma quoque tam appellativa quam propria inveniuntur. sicut enim 'ensis', 'gladius', 'moero' unum atque idem significant, sic 'Publius', 'Cornelius', 'Scipio', 'Africanus' unum atque idem significant.

Aliae fere omnes species in nominibus inveniuntur appellativis. sunt autem haec: adiectivum, ad aliquid dictum, quasi ad aliquid dictum, gentile, patrium, interrogativum, infinitum, relativum vel demonstrativum vel similitudinis, collectivum, dividuum, factivum, generale, speciale, ordinale, numerale, absolutum, temporale, locale. haec species communes sunt et

1 sacrates P communione naturali caret K commune P 2 nomine no-
cetur proprio fortuito P proprie r nuncupentur H nuncupentur K 3 . Commu-
nis P communis K haec P 4 propriis ni f. in loco fere evanido B quidem
om. GL 5 virgilius L intellegitur homo et poeta] P intellego (intelligo) et
(et om. GL) hominem (ex homo corr. R) et poetam rett. autem add. k 7 ver-

gilio RH virgilio Kg 9 De appellativorum divisionibus, DL multa. Rr spe-
cies sunt G quorum quaedam P 10 primae P positionis K derivativae, in
quo voc. hoc frustulum desinit, P 11 in propriis etiam sunt GL uti H 12
alia incorporea] r aliam corporalia R virtus] k virtus. Communis H virtus com-
munis BK ut Pudicitia] Krehlius ut virtus dea et pudicitia penelope GL ut

pudicitia penelope D ut virtus dea ut (ut om. Hd) pudicitia (pudicitia Rr) penelope
(paenelope R paenelope B) vel ipsa dea RBHKd 14 pyrrhus] hr pyrrus RBH
pyrrhus D phirrus GL post Pyrrhus: filius — Pyrrhus om. K add. k filius
H achilis GLk pyrrus B phirrus GL epirotarum D 15 luxuriosus G
vel luxuriosus g luxuriosus K quaedam] d quaedam adiectiva D omonyma BDH

omonyma GLK omonyma R 16 et eadem K pompeus H cinir H 17 Sy-
nonyma B Synonyma DK Sinonima RGL propria quam appellativa GLK 18 en-
sis] r ensus R moero gladius G unum atque idem] k atque unum K post
significant: sic — significant om. R add. r sic p. publius (c in litura) B coru-
lius GK 19 africanus K adque r 20 fere B appellativis inveniuntur DGL
21 autem om. GK 22 patrium GL patrium D infinitum d 23 factivum
RG factivum H generale] r generalem R

principalium [id est primae positionis] nominum et derivativorum. propriae autem derivativorum sunt haec: patronymicum, possessivum, comparativum, superlativum, diminutivum, denominativum, in quo intellegimus cum multis aliis etiam comprehensivum (de quibus in loco dicemus), verbale, participiale, adverbiale.

- 28 Adiectivum est, quod adicitur propriis vel appellativis et significat laudem vel vituperationem vel medium vel accidens unicuique: laudem, ut 'iustus'; vituperationem, ut 'iniustus'; medium, ut 'magnus' || - dicimus enim 'magnus imperator' landantes et 'magnus latro' vel 'fur' vituperantes -; accidens vero, id est summi uniuscuiusque, ut 'niger corvus' et 'altum mare'. inveniuntur tamen etiam in | propriis quaedam huiusmodi, ut 'Gradivus Mars' et 'Ennosigaeus Neptunus' et 'Quirinus Romulus'. sed haec, quia priorum loco accipiuntur, comparari non possunt, quod est proprium adiectivorum, nec egent adiectione aliorum nominum, quomodo communia adiectiva. sumuntur autem haec a qualitate vel quantitate animi vel corporis vel extrinsecus accidentium: animi, ut 'prudens', 'magnanimus'; corporis, ut 'albus', 'longus'; extrinsecus accidentium, ut 'dives', 'felix'.

Ad aliquid dictum est, quod sine intellectu illius, ad quod dictum est, proferri non potest, ut 'filius', 'servus'; nam dicendo filium etiam patrem 20 et dicendo servum dominum quoque intellego. quod si intreat, interimit una illud, quod ab eo intellegitur.

- 29 Quasi ad aliquid dictum est, quod, quamvis habeat aliquid contrarium et quasi semper adhaerens, tamen non ipso nomine significat etiam illud: neque enim ex illo nominationem accipit, ut 'dies', 'nox', 'dextra', 'sinistra': nam quamvis intreat, non interimit secum etiam illud, quod ei adhaerere intellegitur.

(De homonymo superius docuimus, quod tam in propriis quam in appellativis invenitur. synonyma sunt, quae, sicut diximus, diversis nominibus idem significant, ut 'ensis', 'gladius', 'mucro'. in propriis quoque 30

1 positionis *K* nominum vel derivativorum *L* nominum vel derivativorum *G* derivativorum *H* 2 derivativorum *H* Patronymicum *RHGLK* patronymicum *D* patronymicum *B* possessivum *GK* possessivum *L* 3 diminutivum *G* diminutivum *D* diminutivum *B* 4 alii *om. GL* comprehensivum *BDH* verbale *B* 7 accedens *GLK* uel accedens *g* ut iustus] *r* et iustus *R* 10 accedens *GLK* uel accedens *g* 11 tamen etiam *om. GL* 12 ennosigaeus *R* ennosigaeus *G* ennosigaeus *D* ennosigaeus *d* ennosigaeus *K* 13 comparari] *g* compari *G* 14 adiectione] *H* uel adiunctione *h* adiunctione *r* 15 communia et adiectiva *K* uel quantitate *om. K* uel a quantitate *k* 18 felix dines *G* 20 patrem etiam *G* 21 si *add. h* 22 ab eo] *r* habeo *R* intellegitur *Rr* intelligatur *K* 23 est *add. r* habet] *d* habet *D* 24 aderens *B* non ab ipso *G* post etiam illud: neque — etiam illud *om. R add. r* 25 dextra] *d* dextera *DK* 26 non] nec *G* secum *ex* secum** *corr. B* 28 omonymo *BDH* omonymo *RGK* tam** (en) *B* 29 Sinonyma *D* Sinonyma *GK* Synonyma *R* 30 significant] *d* significat *D* mucro (mucro *K*) gladius *BHGK* mucro] *r* mucro *RL*

p. 590. 81 P.

p. 75—77 K.

hanc vim habent dionyma vel trionyma vel tetraonyma, ut 'P. Cornelius Scipio Africanus', sicut docuimus.)

Gentile est, quod gentem significat, ut 'Graecus', 'Latinus'.

Patrium est, quod a patria sumitur, ut 'Atheniensis', 'Romanus'.

5 Interrogativum est, quod cum interrogatione profertur, ut 'quis', VI30 'qualis', 'quantus', 'quot', 'quotus', cum suos servant accentus.

Infinitum est interrogativorum contrarium, ut 'quis', 'qualis', 'quantus', 'quot', 'quotus', cum in lectione gravi accentu pronuntiantur.

Possunt tamen haec eadem et relativa esse et similitudinis, sicut etiam
10 'tal|lis', 'tantus', 'tot': haec tamen etiam redditiva dicuntur. et animad-
vertendum, quod huiusmodi nomina vel substantiae sunt infinitae atque
communis, ut 'quis', 'qui'; vel qualitatis, ut 'qualis', 'talis'; vel quanti-
tatis, ut 'quantus', 'tantus'; vel numeri, ut 'quot', 'tot'. ex quo osten-
15 disse, quamvis vetustiores apud ipsos quoque pronomina vel articulos ea
putaverunt, quos grammatici Latinorum similiter sunt secuti. sed incon-
gruum videtur, cum illi antiquorum non recusaverint Graecorum etiam er-
rores imitari, nos Apollonii et Herodiani, qui omnes antiquorum er-
rores grammaticorum purgaverunt, vestigia linquere et non inter nomina
20 haec potius ponere. de quibus in pronomine latius tractabitur.

Collectivum est, quod singulari numero multitudinem significat, ut 31
'populus', 'plebs'.

Dividuum est, quod a duobus vel amplioribus ad singulos habet rela-
tionem vel plures in numeros pares distributos, ut 'uterque', 'alteruter',
25 'quisque', 'singuli', 'bini', 'terni', 'centeni'.

Factivum est, quod a proprietate sonorum per imitationem factum est,
ut 'tintinnabulum', 'turtur'.

Generale est, quod in diversas species potest dividi, ut 'animal', 'arbor'.

1 habeant *K* dyonima *KK* diomina *G* tryomina *KK* triomina *G* uel
tetronyma (sic) in marg. add. *b* tetraonima *GK* tetronima *R* tetronyma *H*
P.] p. publius *B* cornilius *GK* 2 africanus *K* 3 significat — Romanus
add. *r* 4 a om. *K* athaeniensis *H* athiniensis *G* athincensis *K* 5 est om.
K 6 quantus tantus quot *B* quot ex quod corr. *R* 7 interrogatio *GLKh*
quis *R* qui *r* relt. (*B* h. l. omnino evanuit) 8 quotus quot *L* quotus

om. *RGH* lectione *Rr* pronuntiantur *Rr* 9 post tamen: haec eadem —
haec tamen om. *R* add. *r* 10 tantus totus tot *GL* animaduertendum est *K*
14 inter — vetustiores apud om. *R* add. *r* 15 apud vetustiores *Lr* in vetustiores apud
corr. *L* possuisse *K* 16 secuti sunt *GL* 17 non] d nec *DGK* ... non (nec)
B recusaverunt] *r* recusauerunt *RGL* recussa^{uerunt} *Kk* etiam om. *GL* 18

emitari *GK* apollinii *G* appollonii *HK* appllunii *L* haerodiani *R*. de utroque cf.
Lerschium Sprachphilos. d. Alten II 119 sq. *Lehrsum mus. phil.* II 351 sq. 19 purgaue-
rint *H* relinquere *GL* non add. *h* 20 tractabimus *K* 21 quod in singulari
DHGLKrb numero *H* 22 nūq. post plebs add. *g* vel plebes *L* 23 est add. *l*

aduobis *Rr* 24 uel ad plures *GL* ut add. *rk* uterque] *g* uter *G* 26 factivum]
r fa..... *R* factivum *DK* Facticium *B* a om. *L* proprietate *R* imitationem
G 27 tintinnabulum *DGLK* turtur om. *D*

Speciale est, quod a genere dividitur, ut 'homo', 'equus', 'vitis', 'laurus'.

Ordinale est, quod ordinem significat, ut 'primus', 'secundus', 'tertius'.

Numerale est, quod numerum demonstrat, ut 'unus', 'duo', 'tres'.

Absolutum est, quod per se intellegitur et non eget alterius coniunctione nominis, ut 'deus', 'ratio'.

Temporale est, quod tempus ostendit, ut 'mensis', 'annus'.

Locale est, quod locum significat, ut 'propinquus', 'longinquus', 'proximus', 'medioximus'. Plautus in *cistellaria*:

At ita me di deaeque superi †. inferi et medioximi. 10

32 Haec, ut diximus, species omnes fere communes sunt tam principum quam derivativorum. seorsum autem derivativa species habent, quas memoravimus, de quibus singulis hinc tractabimus.

DE PATRONYMICIS.

Patronymicum est, quod a propriis tantummodo derivatur patrum nominibus secundum formam Graecam, quod significat cum genetivo primitivi filius vel nepos ['Aeacides', Aeaci filius vel nepos]. et hac forma poetae maxime solent uti, pro qua Romani cognominibus familiarum utuntur, ut 'Cornelii', 'Marcelli'; omnes enim ab illo, qui prius Cornelius et qui Marcellus nominatus est, hoc nomen habuerunt, quicumque eiusdem familiae sunt, sicut omnes minores Thesei 'Thesidas' Graeci appellant, quos solent poetae quoque nostri imitari, unde Virgilius secundum Graecam 33 formam 'Scipiadas' dixit. nec non etiam possessiva loco patronymicorum inve-

1 Speciale quod *L* [genere] generali *D* 'equus' (a) *R* eqs *G* 3 primus] *r* prius *R* 5 absolutum *RBDHK* non eget *ex* eget non *corr.* *H* 6 d's ratio *B* 8 significat locum *GL* longinquus] *r* longineus *R* longinquus *L* 9 medioximus proximus *K* Plautus (s) *RD* *Plaut. cist.* II 1, 35 10 at ita me di deaeque exad
† aequae

ita mediae et q̄ *Gg* ex aditu mediae et q̄ *L* medii *B* di+ (i) *K* dii *RDH* superi atque inferi *Plauti omnes* et *om.* *H* medioximus *GL* nel medioximi *g* 11 Haec (c) *B*

12 derivativa *R* derivativa. (e) *D* habent] *d* habentur *RD* 14 De patronymicis *D* De patronymicis *KL* DE PATRONOMICO *H* inser. *om.* *RBGL* 15 Patronymicum *RDGHK* Patronymicum *L* utrovis modo et similiter saepe hoc in voc. peccarant *librarii* 16 grecam formam *D* 17 filius vel nepos] *d* filius nel nepotes *RD* ut post nepos (nepotes) *add.* *BD* Aeacides Aeaci filius vel nepos] *om.* *G* eacides aeaci filius nel nepos *R* uncinis inclusit i. e. gloss. esse indicavit *r* aiacides aiacis filius nel nepos *add.* *g* aiacides aiacis *LK* aeacides eaci *H* aeacides **** aeaci *B* haec (n) *R* ponete *H* 18 uti solent *D* 19 cornelii *K* Corneli Marcelli] *r* corneli marcellii *R* marcelli cornelii *L* marcelli cornelii *G* illo] eo *GL*

Cornelius *om.* *L* cornelius *GK* 20 marcelles *H* quicumq; ex eisdem familia *B* familia *H* 21 sicut] sic *H* Thesei] *d* thessei *DG* thesi *L* Thesidas] *d* thessidas *DG* thessideas *H* thesidas *B* appellant Graeci *K* appellant] vocant *DGL* 22 poete *H* quoque poetae (poete *D*) *DGLK* imitari] *g* imitari *G* *Very. georg.* II 170 *Aen.* VI 843 23 scipiades *B* dixit scipiades *GL* dixit scipiades *K* dixit] dixit ἀποκρινόμενος scipionides dicere debuit *D* post dixit *ad marg.* pro scipionides mutata o in a et dempta nī *add.* *d* ἀποκρινόμενος, scipioni-

p. 382 P.

p. 78 — 80 K.

minus apud Latinos usurpata, ut 'Aemilianus Scipio' pro Aemilii filius et 'Octavianus Caesar'. inveniuntur quaedam nomina formae patronymicorum significatione denominativa, ut 'Euripides' non Euripi filius, sed ab Euripo sic nominatus (similiter 'Thucydides'). sunt autem alia, quae cum sint in aliis patronymica, in aliis accipiuntur propria, ut 'Timarchides' Timarchi filius et 'Timarchides' proprium. et in omnibus fere speciebus nomen invenimus eiusdem formae etiam propria, quae tamen amittunt appellativorum significationem, ut 'magnus' adiectivum et proprium, 'Iulianus' possessivum et proprium, 'Heraclides' patronymicum et proprium. sic in aliis quoque speciebus invenies.

Scire autem debemus, abusive etiam a matribus et regibus sive conditoribus et a fratribus etiam patronymica solere formari, ut 'Latoides', Ἀγροῦς, id est Latoniae, filius Apollo, et 'Hlades', Hliae filius Romulus. Ovidius in XIII metamorphoseon:

at corpora victa sopore

Invadunt portasque premunt, quas obice fultas

Clauserat Hlades.

similiter 'Coronides' a matre, Aesculapius - sic idem Ovidius in XV metamorphoseon:

des dici debuit *g* 1 usurpata *K* emiliannus *LK* emilianus *DG* scypio *H*
emilii *DL* emelii *GK* 2 octavianus *G* Caesar] *g* cesar *G* pro octaviae filius
post Caesar *add.* d patronomicorum *H* 3 euryides *D* euryptides *Hdg* ecripides
L Euripides proprium non *RBDHLK* eripi *H* eurypi *g* eurypi *K* acripi *L*
4 Euri] *dk* eury] *GK* euri] *D* acripo *L* nominatus est. *GL* nominatus est.

Dicitur Euripides quia illo die natus est quo athenienses cum persis in euripo bellum commiserunt. *D* nominatus est quia dicitur euripides (acripides *L*) qui in illo die natus est quo athenienses cum persis in euripo (sic ex eury] *corr.* *K* acripo *L*) bellum commiserunt. *K* *ad marg.* idem inde a quia in *marg.* *L* quia in illo die natus cum persis

est quo athenienses in eury] loco bellum commiserunt *ad marg.* *tamquam gloss.* *add.* *g* similiter Thucydides *om.* *G* Similiter tucydides ἀπο τοῦ θυκυος τοῦ ἐπονυ *add.* *g* tucydides *K* tuchydides *r* ἀπο τῶν θυκυ ἐπονυ *post* thucydides in *textu D.* idem (i. e. ἀπὸ τοῦ θυκυος, θυκυον *s. secundum g* τοῦ θυκυον) sic ἀπο τῶν θυκυ ἐπονυ *pro gloss.* alia quaedam *m.* *add.* in *R* 5 in aliis sint *GL* ut Timarchides] *r* ut imarchides *D* Timarchi] *r* thimarchi *RDH* 6 Timarchides] *rl* thimarchides *RL* 7 eiusdem] dem formae *L* amittunt] *g* amittunt *G* 9 ut heraclides *L* Heraclides] *r* erachydes *D* haerachydes *D* heracydes *H* patrono-

micon *H* patronomicum *h* 10. speciebus *Rr* inueniemus *Rr* 11 DE ORIGINE PATRONOMICORUM. *DL* abussive *K* matribus vel ab aui] maternis et regibus *GLK* matribus et ab aui] maternis a regibus *D* sine a conditoribus *GL* 12 patrononica *H* Latoides] sic ex *corr.* in litura *H* latoides (c) *R* latoides (o) *B* letoides *D* vel latonides *d* latonides *GLK* *voc.* filius *post* latonides collocatum, deinde vero verborum ordo restitutus in *K* 13 ἀντωι *R* ἀαονωι *r* αντωι *B* αντωι *D* lato-

nois *GLK* λατωι (a in litura) *H* apollo (p) *G* appollo *LK* eliaides *K* aliades *B* iliae ex eliae *corr.* *K* 14 *Ovid. met.* XIII 779 *sqq.* 15 at] ut *RDHK* et *Ovidius* 16 innadant ex innadant, ut *vid.* *corr.* *L* innadant *RBDH* portas... q; (quo) *B* que (a) *R* premant *RBDHK* petunt *Ovidius*. premunt ex v. 779 *batio* ore premunt voces huc illatum onice *B* obicee *G* obicee *Lg* obique *K* fultas] firmo et firma libri *Ovidiani* 18 coronides coronae filius *GL* aesculapius

Vnde Coroniden circumflua Thybridis alti

Insula Romuleae sacris deiecerat urbis -

et 'Maiades', Maiae filius Mercurius. ab a[ll]vis quoque maternis: 'Atlantiades', Mercurius, id est Atlantis natae filius. Ovidius in I metamorphoseon:

Sedit Atlantiades et euntem multa loquendo

Detinuit sermone diem.

in eodem 'Inachides', Ionis filius Epaphus, quae filia fuit Inachi:

Non tulit Inachides 'matri' quae ait 'omnia demens'.

35 A regibus sive conditoribus 'Thesidae', 'Cecropidae', id est Atheniensibus; 'Aeneadae', 'Romulidae', id est Romani. Virgilius in II georgicon:

Praemiaque ingentes pagos et compita circum

Thesidae posuere.

idem in VI Aeneidos:

tum pendere poenas

Cecropidae inssi.

idem in VIII:

H aescolapius K aescolapius L Ovid. met. XV 624 sq. 1 Vnde] VII (nū sc. invenerat) L

cornidem R coronidam GL vel coroniden l coronidem HK cum aliquot msa. Ovid. coronydeu B circumfluat R circumfluat Kr circumfluerat G circumfluerat L circumfluit H circumflua hg circumfluat thyhydri B circumfluat hydridis D circumflua thybridis d thibridis GLK thibridis H alti] undis libri nonnulli Ovid.

2 insola GLK romulicae G vel romuliae g romyleae D sacri R deiecerat] libri Prisc. omnes, nisi quod deiecerat L adiecerat Ert. 2 Krehlii, adiecerit pterique codd. Ovid., alii libri Ovidiani accerserit, accesserit, ascuerit etc. 3 et Maiades]

maiaes G maiades maiades L mades H Maiae] r mage R filius ex flonius corr. R mercurius K maternis quoque K post maternis: patronymicum fit ut add. R patronomicum BHK et tamquam gloss. ad atlantiades (sic) d ut G athlantiades BDLK adlantiades H 4 mercurius R mercurius K id est om. GL atlantis R atlantis BHLK Ovid. met. I 682 sq. in om. K metamorphoseon R metamorphoseon D 6 Atlantiades] r adlantiades R athlantiades BDLK euntem] gl eundem GJ. multo BH 7 detinuit k ditinuit L ditinuit G detenuit HKg 8 Ovid. met. I 753 eodem sup. lin. add. k Ionis] sic in litura h iohis R ius r ius B iove D cod. G. I. Vossii, Vossius de anal. II 28 p. 692 Eckst. issis K fls ionis GL epaphus filius iove D ** (ut?) epaphus R aeapaphus

B epaphus Ih Inachi. Idem in eodem: non tulit K 9 inachiades R enachides

B matriquae R 10 sine a GL conditoribus H thaesidae (i) R thesidae G cecropidae R cecropidae DK cecropide B atheniensis H athenenses K 11 Aeneadae] dg aeneade D aeniade GK id est add. r unde uirg. K Verg. georg. II 382 sq. in III H in III BK 13 proemia BD que om. Pal. quae RB ingentis Med. Pal. ingeniis Rom. competa DGLK 14 thesidae (i) R

thesidae G theside Med. impossuere K 15 Verg. Aen. VI 20 sq. 17 cecropi-

des B cecropide b cecropidae DGK inssit B insi K inssi om.; post Cecropidae: Idem in VIII. subitoque — seni in eodem: Aeneadae — cursu. A fratribus L post inssi: misse septena quot annis addendo versum Vergilianum integrum praebet G, in reliquis h. l. omnino conspirans cum L 18 Idem in VIII Aeneadae — litora cursu om., sed in membranula volumini illigata adicit K, addita nota: non sunt

p. 583 P.

p. 80, 81 K.

Aeneadae in ferrum pro libertate ruebant.

item in I:

Defessi Aeneadae, quae proxima litora, cursu.

idem in VIII:

5 subitoque novum | consurgere bellum

Romulidis Tatiaoque seni.

(A fratribus 'Phaethontides', unde femininum 'Phaethontis'. Virgilius in bucolico:

Tum Phaethontiadās musco circumdat amarae

10 Corticis;

'Phaethontiadās' tamen dixit pro 'Phaethontidas' poetica licentia.)

Sunt igitur patronymicorum formae apud Graecos tres: in 'des', quae dicitur communis apud illos, quod in omni sermone possunt hac uti, qua sola Romanorum quoque poetae utuntur. nam aliis duabus non utuntur, id est in 'ων' terminata, quae est propria Iadis linguae - 'Πηλεϊδων' pro 'Πηλεϊδης' -, et in 'αδιος', quae est Aeolica, ut 'Hyrradios', Hyrrae filius, Pit-tacus. de hac igitur forma dicendum est, qua utuntur nostri.

Si nominativus Graecus in 'ας' vel in 'ης' vel 'ιος' desinat, gene- VII 36
tius vero in 'ων' diphthongum, a paenultima brevis ante 'des' inveni-
tur in patronymico, ut 'Pelias Peliādes', 'Aeneas Aeneādes', 'Menoetios

haec in libro Romano et ipse praebens Idem in eodem Verg. Aen. VIII 648
in VIII. aeneade. In ferrum B 1 Aeniade K ruebant] h rubant H
2 Idem DGK Verg. Aen. I 157 primo aeneidos D 3 defessi] d difessi
D litora GL 4 Verg. Aen. VIII 637 sq. 6 Romulidis] rd romulidi R
romulidae DGL uel romulidis g statioque romulidae K Tatiaoque] g statioque
GL 7 post seni: Promethidae id est homines add. tamen nota 8 K phoethon-
tides R phetontides BGLK phoetontides DL phoethontis R phoetontis DL phetontis
BGK Verg. ecl. VI 62 sq. Virgilius dixit in D 8 bucolico] g bucolico

GK 9 phoethontidas R phoethontidas DL phetontidas G phetontidas K cir-
cundat L amaro Rom. 11 phoethontidas R phoethontidas DL phetontidas GK
phoethontidas R phoetontidas DL phetontidas BGK phaethontides B liquentia
K 12 DE TRIBVS TERMINATIONIBVS MASCVLINORVM. D 14 quoque om. L nam

in aliis 15 ON Rr terminatis R proprie B linguae Iadis DGL PH-

AIHQN R ΠΗΛΗΙΩΝ D ΠΕΛΗΙΩΝ GL ΠΕΛΗΙΩΝ K pro add. h ΠΗΛΗΙΩΝ Rr ΠΗΛΗ-
ΙΔΕΣ B ΠΗΛΗΙΔΕΣ H ΠΕΛΗΙΔΕΣ K peliades D peliades G peliades L peleides I

16 ΙΗΡΑΔΙΟΣ Rr inad ΙΟC H αδιος] I αδιος L adios DG aeoloca H hrra-
dios R pirrhadios D phirradios G pyrcadios BH Phirradios K Pyrradios turre in

litora I pyrrae H pyrrae B pirrhi D phirri G Phirri ex hrrae corr. K pittacus R
pittacos B pyttacus D ptacus Gg pietacus H pitacus L cf. Suid. et Hesych. s. v. 'Τε-
ρεάδιος et II. a Bernhardio ad Suid. p. 1386 II. 18 DE FORMATIONE MASCVLINORVM

IN ADES DL in as uel in es uel oc Rr ac uel nc uel ioc B in ac uel i nc uel i
ioc b in as uel in es uel in ios D in as uel ios Gg in ac uel ioc uel nc K ac
uel nc uel ioc H in as uel in os L 19 uero desinit in ov L uero dissinit in

Y G oy dyp diptongum R diptongon DK des R 20 pelias L Pe-

Menoetiādes?; nam 'Aenides' magis contra regulam auctoritate poetica posuit Virgilius, e et a correptas in i productam convertens vel quasi ab 'Aeneus' 'Aenides', sicut a 'Pelens' 'Pelides', proferens in nono:

Sit satis, Aenide, telis impune Numanum

Oppetiisse tuis.

In 'es' vero desinentibus, quorum genetiivus Graecus in 'ov' desinit, tam in 'ades' quam in 'ides' invenimur apud auctores - 'Hippotes Hippotades', 'Butes Butades', 'Corynetes Corynetides' -, sed ratio[n]abilis in 'ades', 'Anchises' ergo 'Anchisades' vel 'Anchisides' debuit facere, fecit autem 'Anchisiades', quasi ab 'Anchisios' nominativo, quomodo 'Laertios Laertiades'.¹⁰ numquam enim patronymicum superat primitivi sui genetiivum nisi una syllaba.

37 Alia vero omnia in 'ov' apud Graecos terminantia genetiivum vel in 'os' vel in 'ous' diphthongum vel 'ως' mutant eas in 'ides' et faciunt patronymicum, ut 'Πριάμος Πριάμων Priamides', 'Nέστωρ Nέστορος Nestorides', 'Πλεισθένης Πλεισθένους Plisthenides', 'Πηλέως Πηλέως Peleides';¹⁵ et per synaeresin e et i in ei diphthongum proferunt paenultimam, nos autem pro ea i longam ponimus, ut Virgilius in V:

Pelidae tunc ego forti

Congressi Aenean.

Ovidius in I metamorphoseon:

20

lias Peliades] d peleas peleades D meolhetias R meneetios r menoetias D moenetiades GLK menetiades h moenoetius (u ex corr.) B Menoetius Sturzian opusc. p. 9 1 menotiades B moenetiades GLK possuit K 3 aeneys K aeneos D uel eneus d aenides (e) H Peleus] d peleyc K peleos D peliades (e) H Verg. Aen. VIII 653 sq. nono in litura B - VIII K 4 Aenide] sic etiam de XII vss. Aen. § 100; ex maenidem corr. in B aenide. (m) R*i* aenide (e) H aenida L aenidae l cf. v. l. lib. VII § 6; aeneadae Rom. impune D*HLR* Numanum] b Pal. m. alt. nūmanum B numanum Pal. m. pr. 5 opetiisse K oppetiisse Rom. et in oppetiisse corr. Pal. oppetiisse tuis primam hanc tibi magnus apollo L 6 ab in es R .. IX. BC. (AB) B iunc H uero add. r 7 ut hippotes D Hippotes] r hipotes R hippotae B hippotes

oy L hipotades R 8 corinetes H coroyntes G coronites L corinetides D coroyntides GL 9 ergo add. l anchisades D auchisoades d uel anchisides om. GL add. g 10 lertios DG uel lercios g lertiades DG 12 in ides inscr.

D 13 oyc ex uyc corr. L oy-f H diptongum DG vel uec] om. R uel in uec

Grd 14 ut Πριάμος — Peleides in litura h Πριάμος K Πριάμος Πριάμων Rr priamos priamoy D*GL* priamos priamoi h Νέστωρ — Peleides in litura r νεστωρ GLK nestor D νηστωρ h νεστωρος B nestoros Dh 15 πλεσθενης r πλεισ. οηνης B plesthenes (i) D phlesthenes GL πλεσθενης h πλεσθενος K plesthenes l

πλεισθενους B plesthenys (h) L πανσθενους K plesthenoyis D phlesteuoyis G

πανσθενους h plistenides r plesthenides BDK phlestenides GL plestnides M πηλεους πηλεως uel πηλεος peleides r πηλευς πηλεως. uel πηλεως (sic) πηλειας

B peleos peleuc pelides Dd peleyc peleuc pelides G πηλευς πηλεως uel πηλεος peluicides K πελευς πελεως pelides L peleos peleos peleides h 16 sineresin R*Hg* sinheresin Br sinerisin G syueresin D sinarissiu K syuerisin L atque his omnibus modis in hoc voc. sacpissime peccatum est 17 longum B Verg. Aen. V 808 sq. quinto aeneidos D .i. L 18 ego (r) R*HL* 19 congressum G aeneam Rom. 20 Ovid. met. I 390 metamorphoseon. I. H*LK*

p. 384 P.

p. 82. 83 K.

Inde Promethides placidis Epimethida dictis.

inveniuntur tamen poetae in quibusdam addentes quasdam literas vel adimenes: addentes, ut 'Peliades' pro 'Pelides' et 'Chalcodontiades' pro 'Chalcodontides', 'Atlantiades' pro 'Atlantides' - Ovidius in I metamorphoseon:

Sedit Atlantiades -;

adimenes, ut 'Deucalides' pro 'Deucalionides' et 'Scipiades' pro 'Scipionides' et, ut supra diximus, 'Aenides' pro 'Aeneades'. excipiuntur tamen haec, quae contra regulam paenultimas vocales producunt: 'Aechides', 'Demādes' per synaeresin pro 'Demeades', 'Codrides', 'Lycoorgides', 'Lagides', 'Belides', 'Euerides' etiam et 'Lycomedides', apud Graecos contra regulam paenultimam diphthongum habent, pro qua nos i longam ponimus.

Femina vero patronymica vel in 'is' vel in 'as' desinunt vel in 'ne' 38 productam. fiunt autem a masculinis subtrahenda 'de' in 'is' vel in 'as' desinentia, ut 'Priamides Priamis', 'Dardanides Dardanis', 'Peliades Pelias'. igitur 'Aeneades' quoque secundum analogiam 'Aeneas' debet facere, non 'Aeneis'. ergo quomodo auctoritas est, quod dixit 'Aenides' pro 'Aeneades', sic auctoritate usus est Virgilius in tituli scriptione, quo 20 Aeneis inscripsit; quem Statius quoque secutus in fine Thebaidos ponit:

Vive precor nec tu divinam Aeneida tempta.

1 Inde] r Vnde RH prometides RB promethiades v. l. libror. Ovid. ephimethida R ephimethida BDH 2 poetae H quasdam add. g litteras d litteris D 3 chalcodontiades RB calcodontiades HGLr 4 chalcodontides RB cal-

codontides HGLr atlantiades R athlantiades BDLK pro atlantides add. r athlantides BDL Ovid. met. I 682 in I metamorphoseon om. GL 6 sedit] r

sedid R atlanciades R athlantiades BLK athlantides et euntem multa loquendo

detinuit sermone diem D 7 deocalides pro diocalionides L deocalides pro deocalionides G 8 ut supra diximus et GL pro aeniades L 9 haec om. L producant penultimas vocales ut D producant ut BGL Aeclides] ex aeolides corr. in lūbra B f. recte: patron. sc. ab Aeolo, Eretriae conditore, quamvis exemplum desidero; aeolides D Hrabanus p. 33 oelides RHGLK; Anclides, Arati amicus, in mentem ven-

it Augusto Meinekio, Cedides Fleckeiseno 10 demeades K synaeresim, pro aeoliades demeades α synheresim pro aeclides (ex aeolides corr.) pro demeades co-

drides locoorgides lagides ebelides (e a b insertum, belides in ras.) B demeades belides (ex pelides corr.) codrides H licoorgides Dr licorgides GL 11 Lagides] r largides R Belides h. l. om. H hellides R bellides r pelides K licomedides DGL 12 penultimam diptongum habent contra regulam D de toto h. l. praeter Stur-

zium l. supra l. cf. Lobeckium in paratipom. gramm. Gr. I p. 6 sq. 14 DE FEMINI-

nis EODEM NUMERO D De femininis patronomicis L is] r his R is as D uel ne BH uel in e K 15 is] r his R 16 peleades pelias G 17 aeneades quoque H 19 sic.. (ut) B scriptione] R inscriptione rell. quod GLK 20 inscripsit] g scripsit G Stat. Theb. XII 816 tebaidos K 21 posuit GL 22 Viue.. (re) B diuinam] G uel diuina g diuina L aenida G Aeneida temp-
ta] r aeneidapta R

p. 384. 83 P.

p. 83. 84 K

notandum tamen, quod, si masculina i longam habuerint ante 'des' per synaeresin, apud nos in 'eis' divisas tamen faciunt femini[na, ut 'Pelides' pro 'Peleides' 'Peleis', Thesides pro 'Theseides' 'Theseis': sic ergo 'Aenides' pro 'Aeneides' 'Aeneis'.

39 In 'ne' autem desinentia, quae sunt Iadis linguae, patronymica eiusdem generis i longam habent paenultimam, si principale non habuerit eandem i vocalem, ut 'Adrestos Adrestine', 'Nereus Nerine'. si autem principale habuerit i, o producta ante 'ne' invenitur, ut 'Acrisios Acrisione', ex quo possessivum posuit Virgilius:

Acrisioneis Danae fundasse colonis, 10
ab Acrisione, id est Danae. et sciendum, quod inveniuntur multa eiusdem formae gentilia, ut 'Haemonis', 'Thessalis', 'Colchis', 'Argolis', 'Cyclas', 'Ias', 'Troas', alia vero propria, ut 'Bacchis', 'Doris', 'Pythias'.

DE POSSESSIVIS.

VIII 40 Possessivum est, quod cum genetivo principalis significat aliquid ex 15
his quae possidentur, ut 'Euandrius ensis' pro 'Euandri ensis' et 'regius honos' pro 'regis honor'. hoc autem interest inter possessiva et patronymica, quod patronymica filios vel nepotes significant, possessiva autem non solum filios, sed omnia, quae possunt esse in possessione; et quod patronymica a propriis tantummodo derivantur, possessiva autem etiam ab 20
appellativis; et quod patronymica a masculino descendunt plerumque genere, rarissime autem a feminino nec proprie, quando a matribus fiunt, ut supra ostendimus, possessiva autem ab omnibus nascuntur generibus; et quod patronymica ad homines pertinent vel ad deos, possessiva vero ad

I notandum est tamen GL habuerunt G des] d H per add. r 2 si-
narisin ei L nos] latinos GL post diuisas tamen duo folia desunt in B cf. § 50
Pelides] r pellides R 3 Thesides pro Theseides Theseis] d tesides pro tesci-

des tescis r thessides pro theseides thesses GD aenides (e) H 4 pro acides Rr
pro aeneades G 6 habuerit (n) D 7 ut om. G adrestinae r nereos RL
nereios K acrinae r sin HK sin autem habuerit (n) principale D 8

acrisios H 9 possunt K Verg. Aen. VII 410 10 acrisionis Rr acrisioneis H
acresioneis K danq RH dane G danaa k danaae L 11 acrisionea Hr danaa
RK dana. (a) DH dane G danaae L sciendum est DLK 12 themonis DGL
hemonis d Thessalis] r thesalis RDGL cholchis DHK cyclas Ias Ld ciclasias
DGK 13 troias DHK bachis DHGLK pythas R pidias GLK 14 ex-

PLICAT DE PATRONOMICIS: INCIPIT DE POSSESSIVIS SE^D PRIMVM DE DIFFERENTIA INTER POS-
SESSIVA ET PATRONOMICA. D De possessionibus H de possessiuis incipi^t K De diffe-

rentia inter possessiua et patronomica L de poss. l. inscr. om. G 15 principalis]
DGLK Lerschius Sprachphilos. II p. 124 principali RH 16 possedentur K
Euandrius ensis] v. Verg. Aen. X 394 regius honos] v. Verg. Aen. VIII 814 sq.
honor regius K 17, onos R honor Gh autem add. l 20 ab] et D ap ab

ap
pellatiuis Rr 21 appellatiuis L descendunt GK plerumque KL genere
plerumque G 22 rarissime H a add. r proprie] rk propriae RK 23 nas-
cuntur ab omnibus D 24 ad] r a R homines tantum pertinent D uel ad deos
pertinent GL uel add. r ad deos] d adeos D vero] autem GL res per-

p. 585. 86 P.

p. 84—86 K.

omnes res. fiunt igitur possessiva vel a nominibus, ut 'Caesar Caesareus', vel a verbis, ut 'opto optativus', vel ab adverbis, ut 'extra extraneus', et vel mobilia sunt, ut 'Martius Martia Martium', vel fixa, ut 'sacrarium', 'donarium', 'armarium'.

3 Possessiva autem dicimus non solum possessionem significantia, sed etiam quae formam habent possessivorum. sunt enim quaedam gentilia similem possessivis habentia formam, | ut 'Romanus' civis et 'Romanus' ager, quaedam autem et propria eadem et gentilia et possessiva, ut 'Latinus' filius Fanni et 'La|tinus' civis et 'Latinus' ager; alia tantummodo
10 propria formae possessivae, ut 'Quintilianus', 'Iulianus'; alia loco patronymicorum posita, quod supra quoque diximus, ut 'Aemilianus' Scipio et 'Octavianus' Caesar. ex eadem forma agnomina quoque multa invenies, 42 ut 'Africanus', 'Persicus', 'Gaetulicus', 'Creticus'. alia autem sunt eiusdem derivationis, quae ex materia principalium constare significantur, ut
15 'ferreus', ferro factus, similiter 'aureus', 'argenteus', 'marmoreus'; alia ex morbis, ut 'cardiacus'; alia a professionibus, ut 'mechanicus', 'grammaticus'; alia a disciplinis, ut 'Aristotelicus', 'Socraticus', 'rhetoricus'; alia, quae primitivorum similem possunt habere significationem, ut 'Thracius' pro 'Thrax'.

20 Sunt igitur formae possessivorum, quas a Graecis accepimus, hae: 43

In 'cos', quam mutamus in 'cus', antecedentibus a brevi vel i vel y, ut 'Bebriacus', 'Cypriacus', 'Italicus', 'Asiaticus', 'Libycus', quod solum y ante 'cus' habens invenitur [quod a principali accepit]. et sciendum, quod ea [id est in 'cus' desinentia], si a primitivis habeant c, pares habent
25 illis syllabas, ut 'Ithace Ithacus'. alia vero omnia a vel i ante 'cus' habentia, sive sint a nominativo seu a genetivo derivata, una syllaba vincunt ea, ex quibus derivantur, et si primitiva illa habuerint i penultimam, haec

tinent. RBHK pertinent unciis incl. r 1 DE ORIGINE POSSESSIVORVM DL 2 opta-

tivis H 4 armarium donarium GL 5 Que nomina vocentur possessiva ad mg. d

7 civis et] cuius et R cuius gentile et HG cuius gentile et L cuius gentile. Possessivum ut r possessivum et romanus ager H et romanus ager possessivum h ager possessivum L ager possessivum G 8 eadem propria G ut add. k 9 fanni proprium et HGK cuius L 10 quintilianus K alio R 11 quod] ut L aemilianus K 12 Octavianus] r hoc iulianus R Caesar] g caesar G 13

africanus K getulicus libri cretius H 14 derivationis ex terminationis corr.

L ex] et L 15 a ferro DHGLKr aureus] d aureus D 16 mechanicus] r ch-

anicus R mechanicus GL grammaticus] r grammaticus rhetoricus R 17 a om. H

ut om. D rhetoricus DGL et in litura h rhetoricus K 18 thracius pro thrax

r thartius pro trax R tracijs pro trax GLK tratijs pro trax H 19 trax D 20 gre-

cis h greces H hae] r add. k ae R 21 DE TERMINATIONIBVS IN CVS. DL incvs l

22 beebriacus (a) R breuiacus GL cypriacus D italicus cypriacus L itali-

cus cipricus G italicus DK asiaticus R asiaticus K lybicus R lybicus HKr

libicus in litura g 23 principal] r principalia R 24 id est om. L cuius (ui) R

c tum pares H pares (i) R 25 illis syllaba (u) Rr syllabas (syllabas L)

illis habent GL habent illis syllabas l itace R omnia] nomina G 26 post sint

dirivata collocat G sine GL 27 dirivantur primitiva et K primitiva illa] l

p. 566. 87 P.

p. 566. 87 K.

assumunt a, si o habuerint, tunc haec i habent ante 'cus'. et sciendum, quod non solum a primitivis, sed etiam a derivativis derivantur huiusmodi possessiva nomina, ut 'Troos Troicus', 'grammatos grammaticus', 'rhetoros rhetoricus', 'Persis Persicus', 'Asiatas Asiaticus', 'Creta Creticus', 'Afri Africanus', 'Italus Italicus' - nam 'Italia' 'Italiacus' debuit facere -, 'Cyprus Cypriacus' - nam 'Cyprus' 'Cypriacus' facit -, 'Ilion Ilionicus', 'cardia cardiacus', 'mulio mulionicus'. Cicero pro Sestio: mulionicam paenulam.

- 41 In 'us' quoque puram desinunt possessiva tam Graeca quam Latina antecedente e correpta et producta, i correpta, o producta, ae vel oe diphthongo: e brevi, ut 'Caesareus', 'Romuleus', 'ferrus', 'aureus', 'argentus', || 'vitrus', 'lignus', 'marmorus', 'ilignus' (tamen et 'iliceus' dicitur: Terentius in adelphis:

Lectulos . . . tiligneis pedibus.

Statius in sexto Thebaidos:

13

Ornique iliceaeque trabes metuendaque suco

Taxus.)

- 'marmorus' et fere omnia ad materiem pertinentia e brevem ante 'us' habent: 'plumbus', 'stagnus' - inveniuntur enim pauca sine e, ut 'querinus', 'collurnus', 'abiegnus', 'oleaginus', 'faginus' -; e vero longam: 20 'spondus', 'Phoebeus'; i brevem: 'Martius', 'Ariusius'; o: 'herous', 45 'Eous'; ae: 'Sabaeus', 'Cretaeus', 'Ptolemaeus' - haec autem ae diphthongum habent paenultimam, quae a femininis in e longam apud Graecos desinentibus vel quae a verbis Graecis derivantur circumflexis, ut 'Cretae Cretaeus', 'Τηληφύλακος Telephaeus', 'Διώνη Dionaea', 'Πτολεμαῖος Ptolemaeus', 'τιμω

illa primitiva L i habuerint K 1 adsununt RGH o] H, Krehlius o primum R o primam DGr et in litura L o primitiva edd. usque ad Krehlium non Kt 3 possessiva add. g 4 rhetoros rhetoricus] r rhetoros rethoricus RHGLK

rhetoros rhetoricus D perses GL persos K Asiatas Asiaticus] k assiatas assiaticus GK 5 Afri] DH nel afer d afer h afria flets R affri affricus K Italia] r imitalia R Italiacus] r italicus r facere add. d 6 ciprius K Lg ciprus

G cypriacus GLK ciprus cyprius DGLK cyprius H ilion G illionum (ae) R 7 mulio mulionis mulionicus DG mulionicus ex mulionis corr. R Cic. pro Sest. 38, 82 Sestio] r sesio G setio L pessio R mulionicam] r mulioricam R mulioniam libri Ciceron. 8 paenulam G penulam L 9 in vs id est in eys et in ivs. DL 10 et e producta G vel] dyplithongo H 11 cesareus (s) G 12 uit-

treus om. GL add. l marmoreus om. GL add. l illigneus G illicius H iliceus(l) L 13 Ter. ad. III 2, 46: Lectulos in sole ilignis (sic Bemb. iligneis Bas.) pedibus faciundos dedit adelphis H 14 illigneis GL 15 Stat. Theb. VI 101 sq. tebaidos DLK 16 iliceaeque L iliqueaeque K illicae equae (aequae r) R metuenda quae R 18 materiam DG habent ante us GL 19 blumbeus K nt] Rl om. L rell. 20 abiegnus om. G 21 Phoebeus] r foebus R phebeus H areusius H areusius GL areusius K o productam r herous] r erous R aerous GL erus H 22 eous ex eens corr. H Cretaeus] r cretaneus R craeteus H ptolemaeus GLK ptolomeus RDK ptholomaeus H 23 femininis] h feminis H desinentibus (disinentibus G) apud graecos GL 24 circumflexis L Crete] g cretae DG craete H 25 nyle H hyle D hile(a) G hile KL hible k ηύλακος H hilaeus GLK hiblaeus k Dione] g dionae HGr Πτολεμαῖος K Πτολεμαῖος

p. 347 P.

p. 87. 88 K.

Timaeus' -; oe antecedente, ut 'Euboea', 'euroea'. et quia apud Graecos in multis ei diphthongus ante 'os' invenitur, scire debemus, quod solent Latini eam modo in e longam convertere, ut 'Πυθαγόρειος Pythagoreus', 'σπονδαῖος spondaeus', 'Ἀλφειός Alphaeus': nam possessivum quoque 5 similiter ut primum proferri Virgilius ostendit, qui protulit:

Alphēa ab origine Pisae.

hoc autem facere solent Latini [id est ei in e longam convertere in paenul- 46 tima syllaba] 'us' pura sequente vel 'a' vel 'um', ut 'Ἀχιλλεῖος [possessivum Graecum] Achilleus', 'Δηϊάπεια Deiopea', 'γυναικεῖον gynaeceum'. hanc 10 autem mutationem ei diphthongi in e longam faciunt more Ionio vel Attico - illi enim 'ῥῆδην' pro 'ῥῶδην' dicunt et 'μῆδον' pro 'μείδον' et 'πλῆδον' pro 'πλείδον' - vel ideo, quia i paenultimam puram non producant Romani nisi in 'fio' verbo et in genetivis in 'ius' desinentibus et in disyllabis Graecis, quae apud illos quoque paenultimam longam habent, et in paucis 15 aliis, in quibus auctores pro e | paenultima longa i longam posuerunt, ut 'Phthius Phthia', 'dīus dīa' et 'Chīus', 'Arius', 'Lycius', 'Sperchius'. Virgilius in XI:

Italides, quas ipsa decus sibi dīa Camilla.

h moy
H Πτωαῖοι. Rr ptolomeo G ptolome D ptolomeo Ld Ptolemaeus — apud add. r
ptolomaenus DGLK ptolomeus r ptholomaenus Hk τυμω K timo Grd time D

1 ut om. L eboea K Enboea, euroea] euoeus euoea euoeum G euoeus en-
boea (uel euroea l) euoeum L eyroea D IN EVS. D 3 ΠΥΘΑΓΩΡΕΙΩΣ Rr

ΠΥΘΑΓΩΡΙΟΣ K pithagoreios GL Pythagoreus] r pythagoreius R pithagoreus GLK
pythagoreus H pythagoreus h 4 ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ H euronaios R spondeios GL
αλφειος RH αλφειος K alphaeios GL alfens H 5 proferri] profertur ut GLK
Verg. Aen. X 179 6 Αλφεια] alfea R alpheae Pal. alphaeae Rom. hos parere iu-
bent alpheia GLK Pisae] r pissae RGLK 7 autem] r tamen R solent facere

D solent latini facere G 8 sequentes R or Rr ut om. GL 'Ἀχιλλεῖος]

h axiaarios Rr axiaarios GLK 9 achileus GLK ἀχιλλεῖα R αειοπεῖα DGK
αειοπηθῖα H αειοπεῖα in lit. l deiopea (i) K γυναικεῖον R γυνεκῖον r γυνε-
κεῖον DH γυναικεῖον GL γυναικεῖον l ginaceum GL gynaceum l gineceus K 10
ionico rdh Attico] r atico R 11 ῥῆδην scripsi, cf. Eustath. ad Hom. Od. XXIII 220

Sturzium de dial. Gr. p. 64 C. BAHN H BA, IN Rr BAEON (i) D BAEON K eden GL ῥῶδην
scripsi BAEON R eidon (i) D eiden HGLK dicunt — μείδον] εἰμῶν pro μῖον (in
μῖον corr.) in lit. r om. G et — μείδον] om. L μῖον pro μείδον l μῖον D μῖον

HK meion DHK et om. L παῖδον Rr παῖδον D πεῖδον d πῆδον GL
παῖδον H παῖδον K pro om. D 12 παῖδον ex παῖδον corr. in lit. r πεῖδον ex
πεῖδον ni f. corr. d πῆδον L peleion G pleion K peion H IN EVS. D 13
ῥῆδον R uerbo flo GL dissyllabis r dissyllabis K 14 penultima (m) D e pre-

ultima (s. penultima) longa HGLKd et paucis Hh 15 possuerunt K 16 phthius
pthia (h) R phtius pthia H phtius pthia K ut dius H dius dia phthius pthia L
dius dia phtius pthia G Chius] om. H conius et phtius et chius K post
Chius: chia langia add. rd langia D et chia L et chus G licius GK liccius L
Sperchius] h spergius GL spertius H 17 Verg. Aen. XI 657 XI ex XO corr. r
18 dia etiam Serv. et Med. m. rec. diua Med. m. pr. dura Rom. deficit Pal. ca-

idem in georgicon II:

Sperchiusque, et virginibus bacchata Lacaenis.

Horatius in II sermonum:

Caecuba vina ferens, Alcon Chium maris expers.

nam primitivum 'Chius' corripitur - Lucanus in VIII:

Quas [†]sasine cautes, et quas Chius asperat undas -

'Lycius' apud Statium in X producta paenultima invenitur:

At patrias si quando domus optataque, Paean,

Templa, Lycie, dabis, tot ditia dona sacratis

Postibus et totidem voti memor exige tauros.

sed etiam 'Lyrcus', quod in quibusdam 'Lyrcus' reperitur codicibus scriptum, Statius in III:

Aret Lerna nocens, aret Lyrcus et ingens

Inachus.

sed et 'Argia' et 'Argian' et 'Langia' idem secundum Graecos producta 15 paenultima i | profert in II Thebaidos:

Nec mirum, nam tu infaustos donante marito

Ornatus Argia geris.

in eodem:

Egregiam Argian, nec formae laude secundam

Deipylon.

idem in IIII:

Vna tamen tacitas, sed iussu numinis, undas,

Haec quoque secreta nutrit Langia sub umbra.

Lucanus in III:

Substringens, Arimaspe, comas, hinc fortis Arius.

mella *G* kamilla *K* 1 idem — Lacaenis *add. d* Verg. *georg.* II 487 in *om. K*
 II geor *H* 2 spercheosq. *Med. m. pr.* spercheusq. *m. alt. Pat.* nel spergius
add. g baccata *D* bachata *GLK* 3 Horatius] *r* oratius *RIK* Hor. *serm.* II
 8, 15 4 caecuba *L* alcon *HGLK* cum *codd.* quibusdam Hor. chion *Dr*
 5 primitivum] *r* primitivam *R* Lucan. *Phars.* VIII 195 6 quassa sine in quas sa-
 sine *corr. in RII* sasine *g* asine *GL* sasinae *D* assinae *K* et sic sasinae s. asinae
 (sic *Voss.* uterque) libri *Lucani* fere omnes, Samiae *Cod. Luc. Marpur.* cantis
Voss. b m. alt. chios *HGL Voss.* A chias *K* 7 licus *GL* Stat. *Theb.* X
 343 sqq. X. thebaidos *RDG* penultima producta *K* 8 ad *HKrd* patria *GL*
 domos *Kd Stat. Cass. at.* 9 Lycie] *r* lieie *RG Cass.* lieia *L* lieya *D* sacra-
 tia *H* 11 lircius *I* licus *GL* in quibusdam] *I* etiam *L* lircus *GL* lyrcacus *H*
 reperitur] *r* repperitur *RIIq* 12 Stat. *Theb.* IIII 711 sq. III *K* Ul *GL* 13
 aret *G* Lerna] *r* lyrna *KK* lima *D* lyrcus *R* lircus *DGL Cass.* 15 Lau-
 gia] largia *R* langia et langian *K* langia et largian *GL* statius idem *RIHKd*
 secundum *add. d* penultima i producta *D* penultima i profert producta *r*
 16 i] hi *R* Stat. *Theb.* II 265 sq. thebaidos *GLK* thebaidos *H* 17 tu] tum
 Stat. *Cass.* inphaustos *H* donate *K* 18 argina *Cass.* 19 Idem in *DGr*
 Stat. *Theb.* II 203 sq. 20 argiam *R* laudae *K* 21 dexphylen *R* Dey-
 pilen *Cass.* 22 Stat. *Theb.* IIII 716 sq. tertio *GL* nel IIII *I* 23 tacitas] *r* ci-
 tas *R* insu *LK* 24 nutrix *HK* nutrix *D* largia *GL* 25 Lucan. *Phars.*
 III 281 26 comas] *d* tomas *D* fortis] *Voss. b* sortis *Voss. B* Arius] *r* ar-
 tius *R*

p. 588 P.

p. 89. 90 K.

inveniuntur tamen auctores frequenter in nominibus urbium in 'eia' desinen-¹ tum apud Graecos varia proferentes: 'Alexandria' et 'Alexandrēa' ['Nicia' et 'Nicea'], 'Antiochia' et 'Antiochēa'. Cicero pro Deiotaro: speravit credo difficiles tibi Alexandriae fore exitus. tamen et
 5 'Alexandrea' dicitur. Horatius in III carminum:

nam tibi quo die

Portus Alexandria supplex

Et vacuum patefecit aulam.

[in eodem: Niceam Ephesumque mittebat.]

10 Est autem quando abiectioe i e correptam | ponunt ante 'us', ut 'Hec-
 torēs', 'Agenorēs', in quo similiter Ionas sequuntur: illi enim quoque
 abiciunt i in huiusmodi nominibus, si non genetivus primitivi par sit no-
 minativo possessivi, quare 'Ἀχιλλεύος' dicunt, ne, si 'Ἀχιλλεύος' dicant,
 15 pntetur primitivi genetivus. quos sequentes in hoc etiam pro ei diphthongo
 e longam ponimus 'Achillēus' dicentes, unde Virgilius in III:

Stirpis Achillēae fastus,

quamvis reperitur etiam e correpta in huiusmodi derivativis, ut Virgi-
 lius in I:

Nate patris summi, qui tela Typhoēa temnis.

20 sed dicitur et 'Typhoeus' et 'Typhos' et 'Typhon'. Lucanus in V:

Conditus Iuvarimes aeterna mole Typhoeus.

1 in eia in nominibus urbium disinentibus apud G in ia DH in a R desi-
 uel um
 nentibus LI 2 varia] r uariae RH nare DGLK Alexandria — tamen et om, H
 add. h alaxaudreia GLK alaxandrea K et om. K alexandria Rr alaxandria
 GLK nicia et nicea post Alexandria exhibent RD, nicea et nicia K, post Antiochea:
 niceia nicia GL, euan. h 3 Antiochia et Antiochea] r antiochea et antiochia K an-
 tiocheia et antiochea G antiocheia et antiochia L antiochia et antiochea R Cic. pro
 Deiot. 9, 24 deitaro L deitaro(i) G 4 credo om, h alaxandriae GK post
 exitus versum supra omissum Idem in georgicon secundo sperchiusque et uirginibus bac-
 cata lauceis ponit D del. d tamen et — aulam om. GLK in mg. add. k et inde ab
 Horatius l et om. D 5 alexandria Rr Hor. carm. III 14, 34 sqq. VII k 6
 tibi] r ubia RD tibi a H die] r diae R 7 ab alexandrea DHRk 9 post aulam:

In eodem (Cicero in eodem G) niceam (r niceam R niciam GL niceam K) ephesum-
 que (ephesumque K) mittebat libri, qui locus ex eodem cap. nono or. Cic. pro Deiot.
 § 25 desumptus a lectore quodam, qui in cod. suo Niceam scriptum invenit, ex mg.
 incertus est et vocc. Nicia et Nicea supra inculcandis ansam dedit 10 INEVS D

abiectioe Rr hacetoreus RD 11 secuntur R enim om. R quoque om.
 K 12 sit cum nominatio H 13 Ἀχιλλεύος] l axiaaiueoc R axiaieoc GL axia-
 ieoc K achilleios H ne si in marg. add. K axiaieoc RL axiaieoc DGI axia-
 ieoc K achilleos H 14 genetivus primitiui L 15 achileus G unde om. GL
 Verg. Aen. III 326 III aeneidos D 16 achileae GLK 17 reperitur]
 inneniatur DH Verg. Aen. I 665 18 primo aeneidos D 19 natae K
 patris] Verg. Fr. ex corr. patres Fr. Rom. sumi R typhoea r thyphoea R tiphoea
 GLK cf. lib. I § 54 tempus H 20 et om. G tiphoeus R thiphoeus G ti-
 phoeus LH tiphous GLK typhon et typhos. D tiphou GL Lucan. Phars.
 V 101 in] libro D in libro H III G 21 conditur DGL Iuvarimes] r inhar-
 mes R Iuvarimes aeterna] l inare meae terna L mare mere terna G uel inarimere g

idem in VI:

Antraque letiferi rabiem Typhonis anhelant.

48 in]veniuntur tamen quaedam huiusmodi, in quibus ei diphthongus in i longam convertitur sequente v loco digamma Aeolici, ut 'Aργείος Argivus' - dicitur tamen et 'Argens'. Horatius carminum libro II:

Tibur Argeo positum colono -,

quod in Latinis quoque derivationibus invenitur [id est i paenultima longa ante u consonantem], ut 'nominativus', 'genetivus', 'dativus', 'accusativus', 'indicativus', 'imperativus', 'optativus', quorum alia a nominibus, alia a verbis derivantur. non solum autem in nominibus Latinis paenultima i pura ante 'us' vel 'a' vel 'um' non potest produci, sed etiam in verbis praeteriti perfecti temporis et plusquamperfecti corripitur i sive paenultima sive antepaenultima, nisi secuta fuerit u loco consonantis, ut 'audii audisti audistis audierunt, audieram audieras audierat, audisse': ubique corripitur i; sin autem assumat u loco consonantis, ubique 15 producit, ut 'audivi audivisti audivit audivimus audivistis audiverunt, audiveram audiveras audiverat, audivisse'. invenitur tamen etiam ai diphthongus conversa in i longam, interposita similiter u pro consonante, ut 'Achivus' pro 'Aχαιός', cum contra soleant Doris ei in ai diphthongum convertere, ut 'αἶ κέ ποθι Ζεύς' pro 'εἶ κε', et 'αἶθε' pro 'εἶθε'. 20 et eas quidem formas supra dictas a Graecis acceperimus, in Latino autem sermone non solum his utimur, sed etiam propriis quibusdam Latinorum in 'us' vel in 'a' vel in 'um' puram antecedente 'ri', ut 'Catilinarius', 'hereditarius', 'legatarius', 'gladiatorius', 'noxius', 'staltaria', 'ptisan-

inacremes aeternae K typhous G thyphous K 1 Luc. Phars. VI 92 in] libro r in libro D 2 anthraque K laetiferi HGLK loetiferi r Voss. B typhoenis H typhonis GL Voss. B thiphonis K 3 in rvs D in huiusmodi in HKr diptongon K

4 digamme Rr digammae GL dyganma D digammi K Aeolici] r aelolice R aeol cae G colicae L ut 'Aργείος' om. H ut argius h arnιoc Rr argeioc D argeios GL 5 oratius GK Hor. carm. II 6, 5 in carminum DGL II] α III libri 6 possitum K 7 est in paenultima (penultima G penultima L penultima DK)

i DHGLK 8 consonantem u GL aēs noēt ablāt H 9 imperatiuis R 10 deriuantur (diriuantur G) alia a uerbis Gb 11 pura i Dr etiam om. K 12 corripitur] r corrumpitur R 13 nisi] r sit, nisi RDHGLK 14 au-

disti RH audisse (i) R 15 i om. GL add. l assumat] r adsumat RDH

16 audiverunt] r audiuera R 17 audiueras add. d audiverat] r audieram R om. H rat add. h etiam om. L ai] rdh ae RDH 19 Achivus d achius D 'Aχαιός' rd aχιoc R aχιoc D soleant] g solebant GL dori dr dor. L dores DK ei] i G uel es add. k ai] h ae Hg 20 Hom. II, I 128 etc. ut αἶ κέ—εἶθε om. HGL add. g et om. vocc. ut et ποθι Ζεύς hl aικη R aikei K

i eyc pro svkh et aton pro mon ποθι Ζεύς] in ras. DK noēt ziec G πωος zhic πωος zeyc pro aike et aice R eiket et aite pro eite K ai, oe pro ei. oe g aice pro eice DI 21 has GL quidem] r quidam R supra dictas] hr supradictis RH acceperimus] l accipimus L

22 in rvs D quibusdam propriis GL 23 ut in us et in a et K uel a uel um GL pura D catilenarius K 24 haeriditarius G heriditarius K legatarius R legatarius D legatorius K staltaria] r staltaria R staltarias D stlataria

p. 589. 90 P.

p. 92. 93 K.

rium'. et, quod iam supra diximus, sciendum, quod, quamvis forma sit possessiva hæc, quæ in 'rius' desinit, tamen diversae significationis nomina in hac quoque inveniuntur: alia ab officiis, ut 'tabellarius', 'mercenarius', 'cerarius', 'sagittarius', 'tabernarius', 'ostiarius', 'argentarius', 'aerarius'; alia a dignitatibus, ut 'praefectorius', 'quaestorius', 'praetorius', 'ensorius', quæ tamen etiam possessivam habent significationem; alia ab aliis rebus, in quibus sunt vel de quibus vel quas habent: in quibus sunt, ut 'collarium', quod in collo est, 'plantarium', quod in planta est, 'mensarium', quod in mensa, 'motoria', quæ in motu, 'palmarium', quod in palma est, hoc est in lande; de quibus sunt, ut 'frumentaria' est lex de frumento et 'agraria' de agris et 'nummaria' lex de nummis; ex his autem, quas continent, ut 'vinaria cella', quæ habet vinum, et 'armamentarium', in quo arma posita sunt, sic 'violarium', 'aviarium', 'rosarium', 'viridiarium'.

In 'nus' quoque terminantium formæ et significationes diversae inveniuntur, quibus Latini frequenter utuntur in significatione possessiva, ut 'Pompeianus', 'Caesarianus', 'Sullanus'. invenitur autem in quibusdam a longa ante 'nus', ut 'Romānus', 'Hispanus', 'Campānus', 'Stheniānus'; in aliis e longa, ut 'terrēnus', 'egēnus', 'aliēnus', 'Aviēnus', 'Rubrēnus', 'Aniēnus', unde Virgilius:

Aniena fluentia;

in aliis i longa: 'Camerinus', 'Perustinus', 'Reginus', 'vicinus', 'masculinus', 'femininus'. invenitur tamen etiam brevis i g antecedente in his, quæ ab arboribus derivantur, ut 'oleaginus', 'faginus', et in his, quæ ab adverbis nascuntur temporalibus, 'cras crastinus', 'homo hornotinus', 'diutinus'. u quoque longa ante 'nus', ut 'tribūnus'. r etiam e l inveniunt

GLKd ptisanarium] r tipsanarium d tisanarium RD rel. 1 sciendum] d sciendum est Dk 2 post desinit in mg. quod possessiva dicuntur non solum possessionem significantia sed etiam quæ formam habent possessiuorum. r 3 mercenarius RL mercenarius GK 4 caerarius RDHLK coerarius G sagittarius] k sagitarius LK ostiarius] r hostiarius RH 5 questorius H pretorius d precorius D 6 haben R habent formam et significationem K ab] r ante ab R 7 aliis longa rebus K vel de] et de L 8 planta est] l planta GL mensarium] dl et mensorium K mensorium RDHy mesarium GL 9 mensa] l mesa L mensa est DHKl et motuaria K motoria GLd quod GK motu est K motu est et GL 10 palma hoc G palma id est hoc est K frumentaria lex L 11 nummaria de G 12 quas] l q GL vinum habet GL armamentarium] g armentarium Gk armarium Dl

13 qua K positi H aviarium] D om. GL apiarium l uel apiarium add. d 14 uiridarium DGK 15 de nus Dl a nus quoque iterum inc. B v. § 38 et add. l 17 syllanus RBH sillanus DGLK imeniuntur H autem in lura d 18 sthenianus campanus R sthenianus K stennianus L 19 longam B aegenus L

Avienus Krehlius, sibi ipse diffidens II 512 abienus RBGLK Heidelb. Krehlii abienus(g) D abienus H nomen poetæ gloss. cod. Heidelb. Rubrenus] poeta pauper gloss. cod. Heidelb., Rubrenus sc. Lappa, poeta tragicus, v. Iuv. sat. 7, 72 ibique

schol. 20 Verg. georg. III 369 21 anina Med. alena Pal. fluentia D 22 perussinus GK 23 tamen om. B i brenis antecedente g GL 24 dirivantur add. k 25 ut cras D

p. 590. 91 P.

p. 93—95 K.

tur ante 'nus', ut 'diurnus', 'nocturnus', 'hesternus', 'externus', 'hibernus', 'colurnus', 'quernus', 'ficulnus', 'populus'. Plantus in Casina:

Sed manedum, num ista aut populna sors aut abi-
egna est tua?

Et quia diximus, diversas in his esse significationes, commodum | est
X 52 eorum exempla proponere. alia sunt possessiva, ut 'Caesarianus' miles,
'Pompeiana' domus, 'Tullianum' mancipium; alia et patriam significant et
possessionem, ut 'Romanus' civis et 'Romanus' ager. potest tamen et
hoc et paene omnes huiusmodi formae nominum propriorum quoque habere
significationes. 'Campanus' similiter et 'Hispanus' et 'Alexandrinus' et
'Placentinus' et 'Nolanus' et similia non solum patriam, sed etiam pos-
sessionem significant. sunt tamen multa supra dictae speciei, quae etiam
agnomina inveniuntur, ut 'Camerinus', 'Numantinus', 'Coriolanus'; alia
propria eiusdem formae nomina vel etiam agnomina, ut 'Adrianus', 'Mes-
salinus', 'Silvanus', 'Claudianus', 'Corvinus', 'Probinus', 'Rufinus', 'Ae-
milianus'; alia a locis, ut 'rusticanus', 'urbanus', 'oppidanus', 'Capito-
linus', 'Palatinus', 'Aesquilinus', 'Gallicanus', 'vicinus', 'externus'; alia
a temporibus, ut 'matutinus' a Matuta, quae significat Auroram vel, ut
quidam, *Λευκοθέαν*, 'hesternus', 'diurnus', 'nocturnus', 'meridianus',
'vespertinus', 'antelucanus', 'veteranus', 'diurnus', 'aeternus'; vel a dig-
nitatibus sive officiis, ut 'tribunus', 'antesignanus'; vel a generibus, ut
'masculinus', 'femininus'; alia a mutis animalibus, ut 'taurinus', 'porci-
nus', 'cervinus', 'anserinus'; alia a materia, ex qua constant, ut 'huma-
nus', 'terrenus'; alia a fortuna, ut 'libertinus', 'egenus'; alia a numeris
semper pluralia, ut 'bini', 'terni', 'deni' [sic ab omnibus numeris], quan-
vis poetica auctoritate etiam singularia inveniuntur. Lucanus in VIII:

Syrtribus hinc Libycis tuta est Aegyptus, at inde

Gurgite septeno rapidus mare | submovet amnis.

1 externus hesternus DG hybernus H 2 colurnus] g colurnus G plaus-
tus Rr Plant. Cas. II 6, 32 3 manedum K manedum num] g manet dam-
num L monedum num B manetdum num GK manedum R monedum r ne dam-
num Plant. Vet. al. manedum, nondum, unudum al. libri Plant. ista] Plauti om-
a istaec

nes stet Rr istaec BDHGL isthaec K; f. sta Fleckeisenus abiignast Plant. Vet.
estua K 5 esse significationes in his GL 6 eorum om. L 7 et possessionem
significant K 8 clues L tamen et hoc] l tamen hoc LK 9 poene R pene r

10 alexandrinus(a) G alaxandrinus LK 11 nolanus et placentinus D nola-nus
(i) K 13 adagnomina H adgnomina B Numantinus] h numatius H cariola-
nus L 14 huiusdem L adgnomina B adgnomina H mesalinus GLK 15

corbinus K Probinus] h proivius RBH aemelianus H 16 opidanus RHK
capitulinus BHK 17 extraneus B 18 temporalibus B ut om. BHKL auro-
ram significat GL 19 *Λευκοθέαν*] om. H *Λευκοθήαν* R *Λευκοθεαν* h haester-
nus BH heri hesternus K heri haesternus h nocturnus diurnus K 22 porcinus

cervinus anserinus porcinus L 24 terrenus add. k furtuna LK 26 poetica K
singularia D ut lucanus GL Luc. Phars. VIII 444 sq. VIII K 27 sirtibus
c

HLK hui Voss. A Libycis] g libicis RLK lybicis BG lybycis DH aegyptus Voss. B
at] r ad R 28 rapidus L ra. pidus Rr summonet DK Voss. uterque amnis] r annis R
uel o

p. 391. 92 P.

p. 93. 96 K.

Virgilius in X:

It gravis Aulestes centenaque arbore fluctum

Verberat adsurgens, spumant vada marmore verso.

et sciendum, quod alia eorum a nominibus fiunt, a Roma 'Romanus', a 54

54 Caesar 'Caesarianus'; alia a verbis, ut ab egeo 'egemus'; alia ab adverbis, ut 'infra infernus', 'supra supernus', 'hodie hodiernus'.

Conemur igitur, sicuti possumus, exponere rationem paenultimarum in supra dictis derivationum formis literarum.

In a desinentia antecedente aliqua consonante seu vocali producta eadem a et accepta 'nus' faciunt derivativum supra dictae formae, nisi sint mutorum animalium, ut 'Sulla Sullānus', 'Perpenna Perpennānus', 'Roma Romānus', 'silva Silvānus', 'Nola Nolānus', 'Suessula Snessulānus', 'Adria Adriānus', 'Compsa Compsānus'. excipiuntur 'Iugurthinus', 'Messalinus', 'terrenus', quae quamvis a nominibus in a desinentibus consonante antecedente derivantur, non servaverunt tamen a. [de 'mustelino' et 'aquilino' paulo post tractabitur.] a pluralibus quoque in ae diphthongum desinentibus vel in a derivata similiter a habent ante 'nus' [vel 'na' vel 'num'], ut 'Acerrae Acerranus', 'Thebae Thebanus', 'Cumae Cumānus', 'Formiae Formiānus', 'signa aesignanus', 'membra membrana' (quod est femininum). possunt tamen haec et a singularibus esse ἀπό τοῦ 'signum' et 'membrum', quod paulo post ostendetur. similiter a habent ante 'nus', quae derivantur a nominibus in 'ius' terminantibus vel ab adverbis in 'ie' longam, ut 'Pompeius Pompeianus', 'Sthenius Sthenianus', 'Titius Titianus', 'Tullius Tullianus', 'Fabius Fabianus', | 'Iulius Iulianus', 'Virgilius Virgiliānus', 'Terentius Terentianus', 'Sallustius Sallustianus', 'cotidie cotidianus', similiter a 'meridie' 'meridianus'; 'hodie' tamen 'hodiernus' facit. similiter a habent ea, quae derivantur a nominibus in 'cus' vel in 56

1 Verg. Aen. X 207 sq. cf. de fig. num. § 24 X] r XII R 2 auletes G ab arbore G fluctus Rom. 3 assurgens GKr marmora e verso Med. uersu K post verso repetunt sic ab omnibus numeris RDHK 4 ut a roma BDLr 5 verbis ab K aegeo(a) G adverbis] y aduerbis G 7 DE FORMATIONE IN ANVS. inacr. DL possumus] r posuimus R possumus K posimus L 8 in supradictis paenultimarum (penultimarum L) GL 9 aliqua om. L eadem a] r eadem ea R 11 mutorum] h mutorum LH silla sillanus RDGL sylla syllanus BHK perperna perpernanus HL perpena perpenanus G 12 Suessula] d suesula DGLK Suessula Snessulanus] r sues sulānus sulanus R suesulanus GLK adria adriānus] r hadria hadrianus RBK 13 Compsa Compsanus] scripsi copsa copsanus RBDDHK capsanus GL ingurthinus R messallinus B mesalinus GL 15 deriuentur L diriuentur DG mustelinus K 16 quoque nominibus in B ae] r e R dyptongon R dyptongon r diptongon D 17 dirinata K dirinatua GK derinatua L om. H num acerrae DGH 18 thebae thebanus L Cumae] d cumnae RD cumānus(m) D formi. B formia b 19 mēmbra mēmbra H feminum K 20 ἀπό τοῦ om. GL ante τοῦ l τοῦ R 21 mēmbra H 22 apaduerbis Rr in e HGLK 23 sthenius sthenianus K stenianus H 24 fanius fanianus GL et in fabius fabianus corr. B 25 terentius — cotidianus in rax. b salustius salustianus HGLKb cotidie cotidianus H quotidie quotidianus GL 26 meridie] r meridae R 27 tamen in litura ante a H

'culus' desinentibus, quae sunt ultra duas syllabas, ut 'rusticus rustica-
nus', 'publicus publicanus', 'Saticulus Saticulanus', 'Tusculus Tinscula-
nus'. excipitur a masculo, quod est diminutivum maris, 'masculinus' fac-
tum: nam dissyllaba in 'cus' desinentia sine a sunt, ut 'mancus Mancinus',
'lacus lacuna', 'porcus porcinus'. in 'um' quoque neutra consonante an-
tecedente in derivativis a habent ante 'nus': 'oppidum oppidanus', 'Paes-
tum Paestanus', 'Spoletum Spoletanus', 'Toletum Toletanus', 'castellum
57 castellanus', 'Beneventum Beneventanus'. similiter a habent paenultimam
pleraque venientia a nominibus tertiae declinationis: 'Caesar Caesaris Cae-
sarianus', 'fons fontis fontanus', 'mons montis montanus', 'urbs urbis ur-
banus', 'sol solis solanus' - ex quo 'subsolanus': ex eo tamen est etiam
'Solinus' -, 'Milo Milonis Milonianus', 'Piso Pisonis Pisonianus' - quam-
vis quidam et 'Pisoninus' et 'Miloninus' dici putaverint. sed a propriis
derivata plerumque i ante a habent: 'Iovis Iovianus', 'Caesaris Caesaria-
nus'. possumus tamen dicere, quod a 'Caesarius' et || 'Milonius' et 'Pi-
sonius' et 'Iovius' derivata sint 'Caesarianus', 'Milonianus', 'Pisonianus',
'Iovianus' -, 'lux lucis Lucanus' - ex quo compositum fit 'antelucanus': ex eo-
dem tamen nascitur etiam 'Lucina' -, 'vetus veteris veteranus', 'limes limitis
58 limitanus', 'Ancon Anconis Anconitanus', 'Gades Gaditanus'. ideo autem
diximus pleraque, quia a neutris in e desinentibus derivata i habent pro-
ductam ante 'nus', ut 'mare marinus', 'Praeneste Praenestinus', 'Calathe
Calathinus', 'Calacte Calactinus', et alii aliis, quae pares habent tam in
nominativo quam in genetivo syllabas, 'Hercules Herculis Herculinus', 'Ver-
res Verris Verrinus', 'collis collinus', 'follis follinus'. 'er' quoque des-
inentia, si sint secundae declinationis, et 'us' consonante antecedente 25

2 puplicus puplicanus GK publicanus ex publicus *perperam repetito corr.*
D 3 Excipitur (un) B a masculino K est diminutivum] l derivationem L

5 in vii *inser.* L 6 habent] r inter R ut oppidum III oppidum op-
pidanus] r opidum opidanus RL Paestum — Spoletum *om.* GL *add.* gl

7 Toletum Toletanus] k *om.* K tolletum tolletanus GL 8 castellanus] r castela-
nus R beneventum H Beneventum Beneventanus *om.* J *add.* l penultima
B ante penultima b 10 urbs urbis urbanus *om.* GL *add.* g 11 etiam *om.* G

12 solinus proprium BDHGLK solinus et milonius deci Rr, Milo — et Miloninus,
om. et Pisoninus, in *mg.* *add.* r pisso pisonis pissonianus L pisso.nis pissonianus GK

13 pisonicus H pisoninus LK putaverunt dici K 14 derivativa plerumque
(derivativa pleraque L) a propriis i habent ante a GL 15 quod a Caesarius] d quod
caesarius D pisonius GLK 16 iovianus(n) B sunt G caesarianus G pis-
sonianus GLK 17 ex — antelucanus *add.* g compositum d sit K 18 ue-
tanus K 19 anconanus G anconitanus ananitanus Dd anconitanus. Hoc tamen
potest. et ab anconites esse quod paulo post ostendetur. B gadis RBDH gadis.us K

20 a] *om.* D *add.* d ab BH 21 Calathe — Calactinus] *add.* gl calate calathinus
g calate calatinus RBDH calatae calatinus K calate-nus l 24 a collis K collis L
collinus] k collina GLK a follis K follina G uel follinus g follinus o

Y
θαλακος (i. e. ὁ θύλακος) D in ER *inser.* L in ER GLK 25 post declinationis: et

p. 393. 94 P.

p. 97. 98 K.

eiusdem declinationis exceptis in 'cus' supra duas syllabas vel in 'culus', de quibus paulo ante docuimus, et in 'ium' propria, si faciant derivativa in 'nus' terminantia, i longam habebunt paenultimam, ut 'auster austrinus', 'adulter adulterinus', 'macer Macrinus', 'libertus libertinus', 'divus divinus', 'probus Prob^{us}inus', 'rufus Rufinus', 'maximus Maximinus', 'Marcellus Marcellinus', 'carus Carinus', 'mancus Mancinus', 'Regium Reginus', ['Venusium Venusinus', 'Signium Signinus', 'Perusium Perusinus', 'Opitergium Opiterginus',] 'Canusium Canusinus'. excipiuntur ab 'humo' 'humanus' et 'mundo' 'mundanus' et 'priscus Priscianus', sed hoc magis a Priscio videtur esse derivatum; nam quod a Taurominio 'Taurominitanus' dicimus, sequimur Graecos, qui 'Taurominites' dicunt. gentilia enim apud Graecos in *της* desinentia mutata 'es' in a accipiunt 'nus', cum in hanc formam veniunt: 'Μητροπολίτης Metropolitanus', 'Νεαπολίτης Neapolitanus'. item i servant omnia, quae a nominibus mutorum animalium, cuiuscumque sint declinationis, derivantur in hanc formam: 'aper aprinus', 'caper caprinus', 'cervus cervinus', 'porcus porcinus', 'taurus taurinus', 'ferus' vel 'fera' 'ferinus', 'canis caninus', 'lepus leporis leporinus', 'lupus lupinus', 'formica formicinus' - Plautus in Menaechnis: |

Atque eccum incedit; move formicinum gradum - ,

'hirundo hirundinus' - idem in rudente:

— declinationis om. R add. r et in us Brl 1 declinationis G vel et L

2 documus R faciunt D et in faciant corr. B 3 in us G habent R

4 macrinus(c) RGL 7 venesium venusinus(i-m) B Venusium — Canusinus om. L add. l Venusium — Opiterginus om. RG add. r Signium d signum D

perussium perussinus Kl 8 canusinus perussium perussinus venusinus G Signium signinus opitergium opiterginus in marg. add. g post Canusinus ad marg.: Nota quod pedium (L. Pedum) non facit pedinus sed pedanus, ut ostendit oratus in principio IIII satyrae primi libri epistularum sic: Albi. nostrorum sermonum candide iudex, Quid nunc te dicam facere in regione Pedana? Est autem pedium opidum inter tiburtium et praeneste. Item Salust, cuiusdam transpedani (immo Trauspa-

dani) suplicium iniustum. (Cat. 49, 2) h homo R 9 prisco rh prico RH priscianus H hoc om. G 10 Priscio r pricio R prescio gh esse add. l Taurominio d tauromino D eandem voc. formam codd. praebent § 63 lib. VII § 14 XV § 15, Kr VII § 13; equidem eam servavi auctore Augusto Meinekio, qui de hoc voc. in altero

Stephani Byz. volumine se dicturum esse pollicetur tauromitanus B 11 tauromi-

nites R tauromites H 12 tes GL muta R 13 Μητροπολίτης om. H μετροπολίτης B metropolites h metropolitans GLK Νεαπολίτης om. H ΝΗΑΠΟΛΙΤΗΣ RK ΝΗΑΠΟΛΙΤΗΣ B neapolites h neopolites neopolitanus GL neapolitanus. Id est servant i ante nus omnia B 14 Item d Eadem D Idem GL servant longam omnia D cuiusque H 17 lupus lupinus add. l lupus lupinus formica formicinus g formica formicinus lupus lupinus G 18 forma R

Plautus — gradum add. gl Plaut. Menaechn. V 1, 7 (v. 888 R, V 3, 12 Par.) menechimis R menecimis r menechines H menecis mes g 19 eccum in litura r et cum g incedit rd indicit RBl indit D incedit H move sic omnes mei (mouet h

teste Hertzbergio ap. Ritschelium) 20 herundo herundinus Gg hyrundo hyrundi-

ninus H hyrundo hyrundinus K herundo herundinus L hirundinus r hirundinis R Idem — adoricet add. g Plaut. rud. III 1, 6 sq. (v. 598 sq.)

Ad hirundinum nidum visa est simia,

Ascensionem ut faceret, †adoririer -,

'aquila aquilinus', 'mustela mustelinus', quamvis in a desinant, 'leo leonis leoninus', 'ovinus' quoque ab ove et 'suinus' a sue: nam 'ovilla' et
60 'suilla' diminutiva sunt. in 'nus' enim desinentia vel in 'na' vel in 'num' 5
si faciunt diminutiva, abiecta n duas assumunt l: 'unus ullus, una ulla, unum ullum', 'bonus bellus, bona bella, bonum bellum', 'geminus gemellus, gemina gemella, geminum gemellum', 'vinum villum'. sic ergo 'suina suilla', 'ovina ovilla'. inveniuntur quaedam in 'tinus' paenultimam corripientia, sed quae a primitivis non habent t, ut 'diu diutinus', 10
'cras crastinus', 'horno hornotinus', 'prius' vel 'priscus' 'pristinus'. nam 'Constantinus' et 'Clementinus' a primitivorum genectivis habent t et 'matutinus' a Matuta, quae Aurora intellegitur; 'mediastinus' autem a medio stando vel tenendo componi videtur. ('fiscina' corripit paenultimam, quomodo 'fuscina', cur ergo 'piscina' producit? quia hoc sine dubio deriva- 15
tum est a pisce; | 'fiscina' autem a fisco, an fiscus a 'fiscina', an neutrum a neutro, dubium est. nam nec 'fuscina' a fusco nec 'pagina' a pago nec 'Mutina' a muto nec 'Arrimnum' ab Arrimo derivata, cum sint
61 primitiva, paenultimam corripuerunt.) sin autem in 'er' desinentia tertiae 20
sint declinationis vel in 'nus' facientia genectivum, accepta 'nus' ipse nomi- 20
nativus facit derivativum, ut 'pater paternus', 'mater maternus', 'frater fraternus', 'ver vernus'. 'acer' quoque, de cuius declinatione dubitatur, arbus, huius 'aceris', quod Solinus protulit in memorabilibus, 'acer-
nus' facit, 'alter alternus', illa scilicet observata regula, quam superius diximus in mutis animalibus; ideoque 'anser anserinus' dicimus, 'passer pas- 25
X162serinus'. ab adverbis quoque venientia in 'ra' desinentibus 'er' habent

1 hirundinum *Hg* hirundinum *R* hirundinum *r* hirundinum *K* uasa *H* est simia] *sic etiam libri Plaut.* est mihi simia (symia *HK*) *RBHGLK* 2 adoririer *L* adorier *K* adoririer *rell.* admolirier *Plauti omnes* 3 mustela mustelinus (l) *G* musthela musthelinus *K* desinant tamen non hab... a. ante nus. Leo *B* 4 leoninus ueruecinus a ueruece et porcineus a porco. Uninus *B* et *om.* *L* sne] *r* sne *R* et *om.* *HL* 5 post sunt: aliter *inscr.* *D* in nvs iterum *L* 6 faciant *H* assumunt] *r* adsumunt *RBH* ut unus *BDHKr* 9 post ovilla: in nvs iterum *inscr.* *D* 10 sed illa quae *B* 11 cras..... crastinus (tinus?) *B* horno hornotinus post pristinus collocat *GL* ord. restit. l 12 Constantinus et Clementinus] l clementinus et constantinus *L* t ut matutinus *LK* 13 mediastinus *BDHKr* vel mediastinus *k* 14 paenultimam (penultimam *L*) corripit *GL* 15 post fuscina voce, cur — fuscina *om.* *R* add. *r* ergo] igitur *r* derivatum (dirinatum *G*) a pisce sine dubio *GL* derivativum *BDH* dirinativum *K* 16 ficina *H* ficus *H* 17 nam] Quo-
modo *B* pagana *R* 18 mutinum *R* arrinnum (arrimnum *l*) ab arrimo *L* arrimium ab arrimo *G* vel arimium ab arimo *g* ab add. *k* derivativa (dirinativa *R*) *RBD* dirinata *r* 19 corripuerunt add. *r* in *ernvs.* *DL* er] *r* *D* 20 sint declinationis] *r* declinationis sunt *R* ius] *rl* us *R* ris *GL* ipse nominativus] l nominativus ipse *GLK* 23 arbor *K* Solin. 33, 8 memorabilibus] *r* memorabilis *R* memorabilis *G* 24 post alternus: aliter *D* 25 in mutis animalibus diximus *GL* ideoque] *r* ideo quoque *R* ideo et *GL* ideoque et l dicimus *om.* *H* passer passerinus (paser passerinus *L*) dicimus *GL* et passer *B* 26 adverbis] *g* adverbis *G* er] *r* *RG*

p. 594. 95 P.

p. 99. 100 K.

ante 'nus', 'infra infernus', 'extra exter||nus', 'supra supernus'. ab aliis quoque adverbis temporalibus inveniuntur quaedam r ante 'nus' habentia, ut 'noctu nocturnus', 'diu diurnus', 'heri' alternitatis causa 'hesternus', 'semper sempiternus'. in 'teria' etiam desinentia faciunt derivativum similiter: 'Fabrateria Fabraternus', 'Sabrateria Sabraternus'; 'aetas' quoque 'aeternus'. antiqui tamen | 'aevitas' et 'aeviternus' dicebant ab aevo, unde Varro in Pseudaenea: per

Aeviternam hominum domum,

Tellurem prope gradum.

10 'vetus' praeterea 'veternus' facit, non solum 'veteranus', sed diversas habent significationes. 'quercus' etiam 'quernus', 'corylus columnus', 'tacitus taciturnus', 'mensis mensurnus': sic enim Cicero posuit pro 'menstruus' in primo rhetoricorum: pars quaedam aeternitatis cum aliquis annui, mensurni, diurni, nocturni, † vespertini certa
15 significatione. ab hieme quoque vel imbre 'hibernus' fit. in 'ia' desinentia n antecedente mutant 'ia' in 'us', et huiusmodi formae faciunt derivativa, a primitivis tamen habentia n, ut 'Hispania Hispanus', 'Lavinia Lavinus', 'Hyrcania Hyrcanus', 'Mauretania Mauretanus', 'Campania Campanus'; 'Dardanus' vero proprium est et primitivum ideoque a cor-
20 reptam habet: abusive tamen poetae pro 'Dardanio' ponunt 'Dardanum'. si vero ante 'ia' aliam habuerint consonantem, i longam habent ab eis derivata ante 'nus': 'Luceria Lucerinus', 'Nuceria Nucerinus', 'Placentia Placentinus', 'Anagnia' quoque quia g ante n habet, 'Anagninus': similiter 63

1 ut infra K post superius INVRVS ET INERNVS. DL 2 adverbis] g adverbis G
3 diurnus K 4 INTERIA L tertia K similiter faciunt derivativum (derivativum K) BDHLK 5 Sabrateria] f. oppidum Africanum, quod v.g. Sabrata, a Procopio de aed. Iustin. VI 4 Sabarathia nominatur. an Sabrateria Sabraternus dittographia ortum? 6 dicebant] d dicebat D ab aevo dicebant GL 7 barre B Varr. sat. LXXV p. 199 Oehl. in Pseudaenea om. GL in psendenia l psendenea RDH psendenia K Psendena 1 — π Pseudonea α Putschius Pseudoneo Ausonius Popma coniectancorum in Varronis satyras p. 670 ed. operum Varr. ex offic. Plantin. a. 1601 versus glyconeos agnovit Meinekus in act. antiq. Marburg. 1845, 93, 740 8 hominum] h hominem H domus

h 11 coryllus K 12 Cicero de invent. I 26, 39. possuit K ^{pro} quam L 13 rhetoricorum libri 14 anni D mensurni] sic pauci ex codd. Cic. Oxx. duo Med. ap. Orellium, R Baiteri, G Halmii: 'cum antiquissimus codex V menstruū habeat, iam non adeo certa est lectio mensurni, ut Klotzio visa est in praef. p. XVI; saltem nullo codice apparatus Baideriani praeter R, non ita bonum, confirmatur, veriorque, ne a Prisciano ex exemplari vitiatō allata sit' Linsmayerus in Halmii analect. Tull. fasc. II n. 63 nocturni diurni GL vespertini] ue spatii Cicero (mensurni vespertini nocturnae spatii cod. Cic. Med.) 15 significatione] l significatio L imbre] r hembre R IN ANVS ITERVM. D IN IA. IN ANVS iterum. L 16 n] an H in us

— habentia n add. r 17 diriv^{ta} Kk n ante ia ut d et ni f. B, ubi post n sex fere litt. ras. 18 hircania hircanus GKd hircinia hircinus D mauritania mauritanus G 19 vero] quoque G 20 habent L abussive L abussive GK posuerunt GL dardan-um(i) H 21 IN INVS ITERVM. DL aliam] aliam non B aliam non n Dl et in litura H aliam .... (non n) R aliam quam n K habuerint ex habuerunt corr. B habent H habuerint consonantem] l consonantem habuerint GL 22 nucerina H placentia D 23 habent D habent B

'Alexandria Alexan[drinus]', 'Numantia Numantinus', 'Aricia Aricinus'. quae vero apud Graecos a nominibus urbium derivata in *της* desinunt, ea apud Latinos in 'tanus' plerumque efferuntur, sicut supra diximus, ut *Νεαπολίτης* | 'Neapolitanus', *Τριπολίτης* 'Tripolitanus'. similiter a Caralibus 'Caralitanus', a Salapia 'Salapitanus', a Gadibus 'Gaditanus', a Taurominio 'Taurominitanus', a Cephaloedio 'Cephaloeditanus', a Drepano 'Drepanitanus'. 'gnus' quoque vel 'gna' vel 'gnum' terminantia longam habent vocalem penultimam, ut 'regnum', 'stagnum', 'benignus', 'malignus', 'abiēgnus', 'privignus', 'Pelignus'.

Inveniuntur tamen auctoritate veterum vel euphoniae causa et maxime in propriis quaedam non servantia supra dictas regulas, ut 'Ligus Liguris Ligurius', non 'Ligurianus', 'censor censoris Censorinus', non 'Censorianus'.

64 Quamvis igitur, sicut ostendimus, diversas habent significationes supra dictae formae nomina, tamen, quia maxima pars eorum apud Latinos possessivorum habent demonstrationem, ideo haec quoque inter possessivorum species posuimus. et sciendum, quod etiam in 'is' et 'er' terminantium derivativorum multa inveniuntur significationis possessivae apud nos, ut 'civilis', 'hostilis', 'caelestis', 'lunaris', 'castrensis', 'equester', 'pedester', 'paluster', quorum quia diversae et variae sunt formae et significationes, postea eas cum reliquis speciebus denominativorum per ordinem tractabimus. nunc de comparativo videamus. | ||

I alexandria alexandrinus *KL* alexandria alexandrinus *G* Aricia] aricia *HR* aricina *ex corr. b* IN ANVS ITERVM. *D* IN TANIS [iterum *L* 2 in *της*] α in tes *r* *rell.* ante nus *R* apud *h* apre *H* 3 ut *om. GL* *Νεαπολίτης*] α neapolites *RB* *ΔΗΚ* neopolites *GL* 4 neopolitanus *GL* *Τριπολίτης*] α tripolites *libri* carilibus *GL* vel caralibus *gl* carilitanus *L* vel caralitanus *l* caralitanus (a) *H* 5 post Gaditanus: a drepano drepanitanus *GL* 6 taurominitanus *H* tauromitanus *K* *cf.* § 59 a Cephaloedio — Drepanitanus *om. GL* a cephaloedio cephaloeditanus *add. l* cephaloedio *r* cephaloedio *D* cephaloeditanus *R* cephaloeditanus *D* drepanitanus (a) *H* drepanitanus (n) *R* drepanitanus *B* ALITER. *D* 7 in gnus *r* penultimam vocalem penultimam *R* 8 ut a regno regnum, a sto stagnum, a bene benignus, a male malignus *RBDHGLK* a regno, a sto, a bene, a male *del. r. om. Heidelb., ubi add. glossator v. Krehlim* II 512 (*de gloss.* a regno *tacet Lind.*) 9 pignus *KL* paelignus *BHK* 10 uterum *add. k* maxime *B* 11 quaedam nominibus non *B* non servantia] *r* conseruantia *R* supra scriptas *D* 12 non ante Censorianus *add. l* 14 habet (n) *D* habeant *BHKL* 15 pars maxima *H* 16 habet *L* 17 possuimus *K* in is] *rb* in his *RB* et in *er GLK* *er* syllabam *H* derivativorum *H* 19 aequies *K* 21 denominativorum speciebus *G* tractabimus *R* 22 comparativo] comparativis et superlativis et diminutivis *r* videamus *om. R add. r* videmus *K*

EXPLICIT LIB. ·II· INCIPIT LIB. ·III· DE COMPARATIONE *R* EXPL. LIB. ·II· INCIP. LIB. ·III· DE COMPARATIVIS ET SUPERLATIVIS. ET DIMINUTIVIS. *B* INCIPIT LIBER ·III· DE COMPARATIONE *H* PRISCIANI EXPLICAT LIBER SECUNDVS SED PRIMVS DE NOMINE. Tertius de comparativis et superlativis et eorum diuersis extremitatibus, ex quibus positivis et quae ratione formantur, de diminutivis, quot eorum species ex quibus declinationibus nominum quomodo formantur. INCIPIT TERTIVS. *D* LIBER TERTIVS DE COMPARATIVIS etc. — formantur = *D K* EXHAECIT AIBER ·II· INCIPIT AIB. ·III· DE COMPARATIVIS *G* explicit liber secundus. *L* *Hic iterum ab inscr.* DE CONPA. SUPERLATI. *inc. P*

LIBER TERTIVS.

p. 597. 98 P.

DE COMPARATIONE.

p. 102. 103 K.

Comparativum est, quod cum positivi intellectu vel cum aliquo parti-
cipe sensu positivi 'magis' adverbium significat: ut 'fortior', magis fortis,
'sapientior', magis sapiens, 'ulterior', magis ultra quam ille qui ultra
est, 'interior', magis intra quam ille qui intus est. hae autem compa-
rationes, quae ad personas vel res participes positivi fiunt, nascuntur a
dictionibus carentibus casu, id est a verbis, ut 'detero deteris deterior', et
ab adverbis sive praepositionibus, ut 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra
ulterior', 'citra citerior', 'supra superior', 'infra inferior': nam 'supe-
rius' et 'inferius', quamvis videantur eorum [id est 'superioris' et 'infe-
rioris'] esse positiva, tamen in usu 'superi' pro caelestibus sive vivis, 'in-
feri' autem pro manibus accipi solent. adeo autem non ad ipsa adverbia,
sed ad personas vel res participes adverbiorum huiusmodi fiunt compa-
rationes, quod nascuntur ex his ipsis adverbia comparativa, quae cum 'ma-
gis' ipsum positivum adverbium significant, ut 'ulterius' 'magis ultra',
'citerius' 'magis citra', 'exterius' 'magis extra'. sic et similia.

Derivantur igitur comparativa a nominibus adiectivis, quae sumuntur
ex accidentibus substantiae nominum. accidentia autem sunt, quae ex qua-
litate vel quantitate animi vel corporis vel extrinsecus forte evenientium tra-
huntur, quae possunt incrementa vel diminutiones accipere, per quae com-
paratio nascitur, sine quibus substantia intellegi potest: ea vero, nisi || prior
illa intellegatur, esse non possunt. si enim dicam 'homo' vel 'lapis',
substantiam demonstravi, cuius significatio nec augeri potest nec minui,

2 comparativum PH 3 sensus PRBDH positiui G positiui. (s) B
significat adverbium P 4 sapiens, ulterior magis om. G ultra est — ille qui
om. P 5 ille] d illi D ius P hae] rb haec PRB, forma 'veteribus' usitata (v.
Fleckeisenus mus. phil. VII 271 sqq.) cf. v. t. lib. VII § 45. 83. 89 VIII 22 XVI 5. 11. 13
comparationes H 7 dictionibus B casu] r causa H 8 adverbis] g ad-
verbis G sive] uel K 9 infra inferior] b intra interior B superus] rh supe-
rius RH 11 positiua G in usu G insu P vivis] ius P 13 comparationes P
14 adverbis] d adverbis D comparativa PH 15 adverbio r adverbii b
significat B 16 magis extra] k extra magis K sic om. P 17 DE ORIGINE QVA
quae

COMPARATIONES NASCUNTUR. DL Derivantur P comparativa PH 18 sunt ex LI
qualitate vel quantitate] g qualitate et quantitate P quantitate uel qualitate G
19 quantitate H animi D evenientium] k evenientium HK trahuntur et quae
P 20 deminutiones B deminutiones b comparatio PH 21 potest subaccidentia.
Ea Bb 22 illa] P illa substantia rell. intellegatur] b intellegantur PB
posunt L

p. 398 P.

p. 103. 104 K.

sin aliquid accidens [homini vel lapidi] proferam, tunc habet locum comparatio, ut 'homo prudens' et 'prudenter', 'lapis niger' et 'nigrior'. quamvis enim non sit prudens, potest 'homo' intellegi, et lapis quamvis non sit niger, intellegitur 'lapis'. itaque adiectiva iure sunt appellata, quae illis nominibus, quae substantiam demonstrant, adiciuntur, quamvis antiqui etiam in quibusdam gentilibus comparativis usi sunt, ut Punus Punior - Plautus in Poenulo:

nullus me est hodie Punus Punior -

et superlativis etiam in pronominibus, ut idem Plautus in trinummo:

† ergo ipse est? - Ipsissimus.

† Abhinc ab oculis?

Fiunt autem comparativa a nominibus, verbis, participiis, adverbis sine praepositionibus.

A nominibus, ut 'clarus clarior', 'felix felicior'.

A verbis: 'detero deteris deterior', 'potior potiris, hic' et 'haec potior' et 'hoc potius potioris' - possumus tamen hoc etiam a nomine 'potis' accipere, quamvis significatio alia esse videatur, unde Terentius in Phormione:

ubi tu dubites, quid sumas potissimum,

pro 'optimum' -

A participiis: 'indulgens indulgentior', 'amans amantior'. sed quando comparantur participia, transeunt in nominum significationem.

1 aliquid *RHK* homini vel lapidi accidens *P* accidens (accedens *GL*) homini vel lapidi *rell.* habet] habens *P* comparatio *P* 2 prudens prudentior *P* nigior *P* 4 niger post (*l.* potest) lapis intelligi. Itaque *P* lapis *eras*. in *H* iure *eras*, in *B* appellata quia illis *HK* 5 nominibus adiciuntur quae substantia ostendunt. Antiqui etiam in pronominibus comparativis usi sunt ut plautus ergo *P* 6 comparativis *H* 7 *Plaut. Poenul.* V 2, 31 pennis *R* penula *BDLK* paennula *HG* 8 nullus me est hodie Punus Punior] *k* hodie punus punior nullus me est *K* hodie Punus Punior] *g* punior punus hodie *G* punus

add. r denus punior *Plaut. Pal. uterque* 9 in *om. K* nominibus *L* *Plaut. trin.* III 2, 146 (v. 988 sq.) trinumno] *r* trinommo *R* 10 ergo] *d* ergo *RBDHG* ergo ipsius *Plaut. Vet.* ergo ipsiusne *rell. libri Plautini* est *om. P* 11 abhinc *libri cum optimis Plautinis* ab hinc alii; ab hinc *Guyetus* ab *om. D* 12 comparativa *P* verbis vel participiis *B* a verbis a participiis ab adverbis *P* ab adverbis *RH* adverbis] *g* adverbis *G* 14 nominibus *d* *x* *nelarus Rr* felix *R* felix felicior *om. P* 15 ut detero *P* deteris *om. R* potior *H* potiris] *hl* poteris *BGL* vel potiris *g* 16 et hoc potius *om. P* potius potioris] *l* potius potius potioris *L* potioris potissimus possumus *RH* *GK* potioris potissimus ** (nisi) possumus *B* 17 post accipere: Unde terentius pro optimum exhibet *K* significatio altera videatur esse *P* videtur *H* videatur potio potior potissimus pro optimus. unde *DGLK* unde — optimum *om. P*

Ter. Phorm. II 2, 20 phormione *R* formione *K* 19 quid] *G* vel quod *g* quod *K* sumas] *r* summas *R* positissimum *R* 21 participiis *R* participio ut *P* indulgens. tior. Sed *K* in *marg.* tior. amans post indulgens *add. k* amans amantior *om. P* post amantior in *marg.* vel res participes adverbiorum id est ulterior interior et similia dicuntur quia nascuntur ab adverbis localibus cum sint nomina comparativa *add. r* quando] *r* quanto *R* 22 comparantur *PH* nominum *ex* nomina *corr. H*

p. 598. 90 P.

p. 104. 105 K.

Ab adverbis sive praepositionibus, ut 'extra exterior'. et sciendum, quod localia sunt haec adverbia sive praepositiones, ex quibus comparativa nascuntur nomina et paene haec: || 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra ulterior', 'citra citerior' - vetustissimi tamen 'citer' protulisse invenimur. Cato de agna pascenda: citer ager alligatus ad sacra erit. 'citimus' quoque dicebant teste Capro. 'exter' quoque invenitur, ut Statius in XI Thebaidos:

Sed quid apud tales, quis nec sua pignora curae, |

Exter honos?

ex quo Virgilius in IIII:

et nos fas externa quaerere regna -,

'supra superior', 'infra inferior', 'post posterior', 'prope propior', 'ante anterior', 'penitus penitior'. Apuleius in I Hermagorae: visus est et adulescens honesta forma quasi ad nuptias exornatus strahere se in penitiorem partem domus.

Fit autem comparatio vel ad unum vel ad plures tam sui generis quam 5 alieni, quamvis Graeci honoris causa suae gentis quam ratione veritatis dicunt, non posse ad multos sui generis fieri comparisonem. alii autem dicunt, haec esse rationem, propter quam non utuntur tali comparatione,

1 adverbis] *g* adverbis *G* praepositionibus *D* extra, rior ultra ior, citra or *K* post extra: ior, intra in marg. add. *k* post exterior: intra interior ultra ulterior citra citerior add. *RII(Kk)* intra interior ultra ulterior *BDGL* 2 sunt *Γ* et adverbia *G* comparativa *P* 3 nascuntur nomina] *k* nomina nascuntur *K* ultra ulterior] infra inferior *P* 4 tamen etiam citer *RBDGLK* 5 Cato — quaerere regna om. *P* Cato de agna [mista v. infra lib. VI § 73] pascenda: Catonis or. 46 in orr. Rom. fragm. ed. Meyerus p. 83 ed. alt. alligatus] sic etiam *R* lib. XIII § 33 allegatus h. l. *RII* 6 Teste capro. exter *B* Capro] v. etiam lib. XIII § 33. de ipso Flavio Capro, cuius testimonio sat saepe utitur Priscianus, conferenda imprimis commentatio Osanni de Fl. Capro et Agroecio grammaticis, Gissae MDCCCLXIX. 4, cuius tamen de aetate Capri sententia, quod alibi probabo, nimis infirmis nititur fundamentis. hunc locum eius libris enucleati sermonis potius quam de dubiis generibus operi assignaturus est Osannus p. 12. Priscianum vero etiam Capri de Latinitate opere usum esse libenter concedimus Graefenhanio hist. phil. IIII p. 99, cf. etiam Osannum l. l. p. 15 7 Stat. Theb. XI 428 sq. 8 apud *H* quis] *K*

Monac. qui h om. *H* rell. ne *Bb* pignore *Rr* cura *K* 9 exter honos] sic etiam 'duo optimi libri' Statiani teste Barthio Alternos Stat. Cass. et vel sic vel Externos 'optimi, immo fere omnes codd.' Statiani teste I. F. Gronovio externos Queckii omnes 10 Verg. Aen. IIII 350 IIII aeneidos *D* 11 fas est externa *DK* externa *Pal.* m. alt. 12 supra — inferior uncis inclusit *r* infra inferior h. l. om. *P* propior *rh* propior *RII* 13 Apulius *K* Apul. fragm. 3 t. II p. 636 ed. Hildebrand.; de Hermagora cf. eundem t. I p. LVIII et O. Iahnium in act. soc. scient. Lips. class. hist. a. 1850 p. 283 Apuleius — domus om. *P* primo *DLK*

haermagore *H* ermagorae *G* ermogore *K* 14 ei] *r* eius *R* ei *D* et *H* ei et

BGLK adolescens *Rr* ^{ad} ulescens *D* adulscens *H* adoliscens *K* exornatus] *r* exornatus *RII* 15 se add. *d* penitiorem *B* 16 DE NUMERO CVI COMPARATIVUS- INSGITTA. *DL* uel plures *P* generis add. *l* 17 greci *P* gentis] *d* gentes

D 18 a ^d *R* fieri comparisonem] *k* comperationem fieri *K* comparisonem *PH* post comparisonem: alii — rationem om. *G* add. *g* 19 comparatione *P*

p. 599. 600 P.

p. 103 — 7 K.

quod, cum ad plures sui generis sit comparatio, superlativo possumus uti, ut 'fortissimus Graiorum Achilles'. sed superlativus multo alios excellere significat, comparativus vero potest et parvo superantem | demonstrare, unde etiam diminutionem apud nos iure accipit: 'maiusculus', 'minusculus', 'tardiusculus'. quid autem, quod accidit inter tres vel quattuor vel plures, non tamen ad totum genus fieri comparisonem et necesse est uti plurali suorum? ut si dicam 'fortissimi fuerunt Graecorum Ajax, Diomedes, Agamemno, Vlaxes, omnibus tamen his fortior fuit Achilles'. Virgilius in 1:

Pygmalion scelere ante alios immanior omnes,
ad omnes sceleratos conferens Pygmalionem comparativo est usus: Statius in VIII:

Et melior sis, quaeso, deis

Amphiarans dicit ad Plutonium.

- 6 Sunt igitur quae comparari possunt nomina vel secundae vel tertiae declinationis. et si sint secundae, mobilia sunt, id est, in a faciunt feminina et in 'um' neutra et vel in 'er' vel in 'us' desinunt et assumuntia genetivo 'or' faciunt comparativa, cor[re]p[ta] tamen paenultima i, ut 'tener [teneri] tenerior', 'niger [nigri] nigrior', 'clarus [clari] clarior', 'doctus [docti] doctior'. (notandum est, quod 'sinisterior' [quasi] a genetivo 'sinisteri' videtur esse factum, cum in usu 'sinistri' ubique reperitur.)

Inveniuntur quaedam, quae quamvis sint accidentia [id est adiectiva] et eorum significatio exigit, ut faciant comparativa, tamen non habentur in usu frequenti. sunt autem ea plerumque, | quae vocales ante 'us' habent, ut 'pius', 'ardus', 'egregius', 'dubius', 'strenuus', quamvis Plautus ex eo comparativum protulit 'strennior' in Epidico:

1 pluresui P comparatio P posumus K 2 graecorum BGLK achilles P
achilles GLK sed om. P superlativus multos P 3 comparativus PH et
in marg. K parvus (s) R superante P monstrare P 4 ut maiusculus
PK 5 autem est quod B inter ea in corr. H 6 comparatione P comparationem H est] esse H 7 graecorum add. k diomedes GK agamemnon PBh
agamemno K 8 eis H achilles P achilles GL Virgilius — Plutonium om.
P Verg. Aen. 1 347 in primo aeneidos D 9 pygmalion BDDHG immanior DH omnes] add. r omnis Med. Pal. Rom. 10 pygmalionem RBDHG
Stater H 11 Stat. Theb. VIII 120 VIII ducens amphiarum dedit eloquentem et melior
12 quaeso K quesso G deis] r dehis R 13 Amphiarans] 3 afflatus RBHLKdy afflatus G afflatus D plutonium (a) H platonem B 14 de
NOMINIBUS QUAE COMPARARI POSSUNT IN SECUNDA DECLINATIONE D igitur om. K comparari possunt omnia secundae P 15 sunt] st P est a P feminina in B
16 adsumuntia PRBDH or genetivo K 17 or ..... faciunt B parativus P corrupta H paenultima P ut add. k teneri om. P 18 niger nigri nigrior om. P clari om. P doctus docti doctior om. P 19 sinister P sinisterior K

quamvis] quasi Dd quasi om. P sinisteri] g sinistri H sinistri P sinisteri G sinisteri K videatur RBDHGK 20 usu (s) G ubique R reperiatur PB
21 De adiectivis quae comparisonem non habent L DE HIS QUAE COMPARATIVUM NON HABENT. D accidentia G 22 faciat P comparativa R habent DHG
23 usu (s) G us] u P 24 strenuus GLK post strenuus: plerumque (plerumque G) dixi (dixit BH) quia sunt et anomala quae non servant in comparativis regulam RBHGLK; post sordidae p. 87, 2 eadem ponit D: nondum extant in P Plaut. Epid.

p. 600 P.

p. 107. 108 K.

Nam strenuiori deterior si praedicat

Snas pugnas, de illius illae fiunt sordidae.

et puto, hanc esse rationem, quod oportet comparativum una syllaba vincere genetivum positivi, nisi sint anomala, ut 'teneri tenerior', 'docti doctior'.

si ergo haec, quae ante 'us' vocalem habent, assumant genetivo 'or', necesse est inter duas vocales positam i transire in vim consonantis, quod in Latinis dictionibus semper fere patitur, cum inter duas vocales invenitur vim suam servantes. hoc autem [ideo] dixi, quod u post q vel [post] g posita saepe ante i hoc non facit, quippe amittens vim suam, ut 'nequior', 'pinguior', quod nisi fiat, contingit, si in consonantem transeat i, pares esse syllabas genetivo positivi cum nominativo comparativi vel hiatum intolerabilem fieri tribus vocalibus per tres syllabas continue positus nulla consonante media, si dicamus 'piior', 'arduior'. quod ne fiat, non sunt usi eorum comparativis. plerique assumunt igitur 'magis' adverbium et usum 8 comparativi complent, ut 'magis pius hic quam ille'; vetustissimi tamen comparativis etiam huiusmodi sunt [est quando] usi. Cato [dixit]: quod iter longius arduiusque | erat a curia. idem ad populum de triumpho: asperrimo atque arduissimo aditu. Pacuvius in Medo:

mulier egregiissima

Forma.

Iuvenalis in IIII:

III 4 (III 2) 10 sq. strenuuior LK strenior. In P 1 Nam om. P strenuuiori GLK strenuuior. Idetior P 2 illae] sic Plaut. Vet. et Langiani ore

Plantidett. illae ore Erl. 2 Krehlii illae Hh; Krehlius voc. ore etiam in Lips. 1 (aliis?) ab interpolatore additum esse testatur ille PB sunt] h sunt RK sint H sordide PB 3 comparativum P 5 habent uocalem GLK adsumunt PRBDH assumunt Kr 6 posita P uim] .um. P 8 ideo om. P quod] quia G

nel g P 9 amittens Rr uim suam amittens P 10 contingit L sin H consonante B 11 cum .. nominatio (in) B comparativi PH hiatus intolerabilis fit D intolerabilem BGK 12 continue] r continuac PRBH consonante posita media P 13 pinor arduior P quod uicium ne B fiant P eorum comparativis non sunt usi D 14 comparativis H comparativis plerique adsumunt P comparativis plerumque adsumunt Rr comparativis plerique: Adsumunt B adsumunt DH

igitur] etiam D 15 comparativi complent P maius R ille quam hic D 16 sunt] Dr sunt est quando PRBKd est sunt quando G est quando L .. est quando (st?) H

usi] usi ut arduior arduius Dr Cato] fr. inc. 20 ap. Meyerum, qui l. l. p. 148 'in Origines' ait 'an in oratione quadam id dixerit, incertum' dixit om. P 17 inter P

longius G longius LK a) k om. PK Idc.. (st) R Cat. ad pop. de triumpho: or. 5 p. 25 sq. ap. Meyerum 18 asperrimo atque] usque P aditu' D pos. aditu: similiter inuenimus et apud eundem et alios doctores huiusmodi comparativa et superlativa ut gregisima mulier pertulis perpetuissimum strenuor omissa vel. huius § parte P Pacuvius RBHGLK Pacuv. Med. fr. 3 Both, XII p. 88 Ribb.

19 Medo] r medio RLK mecho G 20 egregiissima (g) H egregiissima L egregisissima (sic) G 22 Iuvenat H Iuvenalis sat. IIII 11, 12

Egregius caenat meliusque miserrimus ho||rum,
pro 'egregius'. M. Cato in oratione, ne quis iterum consul fiat:
imperator laudem capit, exercitum meliorem, industriiorem
facit. C. Gracchus contra Q. Aelium Tuberonem: utrum inimi-
corum meorum factio an magis sollicitudo te impulit, ut in me
industriior sis quam in te? idem Cato de Ptolemaeo minore de
Thermi quaestione: quantoque suam vitam superiorem atque
ampliolem atque antiquiorem animum inducent esse quam in-
noxiiorem. idem Cato de Macedonia liberanda: idque per-
petuius atque firmitus repsit. idem in Thermum: sed a bene-
factis, ab optimis artibus fugit maxima fugella perpetuissimo
curriculo. Lucilius in XVI ad Fundium:

Fundi delectat virtus te, vilicus paulo

Strennior si evaserit.

11 9 Sunt autem et alia | in 'us' terminantia, ex quibus comparativa supra 15
dictam regulam non servant et dicuntur inaequalia. quorum quaedam ha-

1 egregius (i) L caenat RBK miserimus R miserrimus L 2 egregius RDH
egregius B egregius Ll Cato ne quis iterum cos. fiat: or. 63 p. 113 sqq. M. 3

melior om. L industriorem RDG industriorem BHL industriorem facit in lacuna k
4 G. gracchus R G. gracchus r G. gracchus H C. gracchus L C. Gracchus contra Q.
Aelium Tuberonem: or. 9 p. 240 sq. M. contra Q. Aelium] coll. Cic. Brut. 31, 117 Mege-
rus, quem praecisset Krehlius, 'si emendare liceret Codices vel Priscianum etiam ipsum'.

quintum
contraq. (uc) aemilium Rr contraq. aemilium BD contr. emilium (q.) H contraq. emi-
lium G contraq. emilium L contraq. humilium K 5 an] r ac R sollicitudo] solitudo
BGLK sollicitudo patria D sollicitudo patria Darmst. sollicitudo patria Darmst. s.
ut φαρὰν videatur glossa ad factio ascripta, quae deinde varie corrupta et loco mota sit

post impulit: φΠΑΤΡΙΑ spscr. in Monac. solitudo ite i impulit R (patriae m. quadam
rec. add.) ut in me ut industriior R 6 industriior] gk industriior BDHGK
sis add. r Idem — innoxiiorem om. R add. r Cato de Ptol. min. etc. s. or. 60
p. 108 sqq. M. ptoleome DLK ptholomeo BHG tholomeo r 7 term. K

nitam suam h superiorem Ll 8 ee inducent esse H inducentes quam B.
quam om. G innoxiiorem] rk innoxiiorem RBHK 9 Cato de Maced. lib.: or.
58 p. 101 sq. M. Macedonia] d macidonia DGL perpetuius] dh perpetuus DH
perpetuius L 10 adque firmus reprepsit Rr Cato in Thermum: or. 37 p. 72 sq.
M. cf. lib. VIII § 12 Thermum] b thermum K hermun RB-thernum G a] in
K 11 oblimis R fugitiq. GL fugit quae maxima D fugella] r cf. Lach-
manni in Lucret. comm. p. 294 exigua fuga fugella R (exigua fuga spscr. glossa del.
r) flagella GL et in futura h plagella K perpetuissimo R perpetuissimo rd 12
Lucil. sat. XVI 5 Dous, Gerl. XVI mo. Ad B Fundium] dh fundidum RBDH

13 : Fundi] fundi B delectat Rr dilectat Dd dilectat G delectet v. Hensdus stud.
crit. in C. Lucilium poetam p. 184 virtus te] d nirtute D vilicus] r uillicus R
14 strennior GLK strenuor Dd strenui ior R strenuor Hh si evaserit] r siue
nasserit R si enaserit cod. G. I. Vossii, edd. ante α, G. I. Vossius de analogia II 27
p. 690 Eckst. 15 DE SEX COMPARATIVIS INAEQUALIBVS DL autem et add. r
et add. l alia nomina in B terminata P comparativa PH 16 inaequalia P

p. 601. 602 P.

p. 109. 10 K.

bent i brevem vocalem ante 'or', sicut alia quaedam i loco consonantis, quaedam vero consonantem, ut 'bonus melior', 'iuvenis iunior' pro 'invenior', 'magnus maior', 'malus peior', 'parvus minor'. 'plus' quoque videtur comparativum esse multi, sed singularis nominativus non invenitur nisi neutri generis, pluralis vero etiam communis, ut 'hi' et 'haec plures' et 'haec plura'. antiqui tamen etiam 'pluria' dicebant, unde Terentius in Phormione: compluria. superlativus tamen ab hoc ipso omnium generum invenitur, 'plurimus plurima plurimum'.

Quae vero tertiae declinationis nomina faciunt comparativa, vel com-
munia sunt in 'is' desinentia et faciunt neutra in e, vel in 'ei' sunt masculina facientia in 'is' feminina et in e neutra, vel in 'er', 'es', 'us', 'rs', 'x', communia vel trium generum, et assumunt 'or' dativo correpta i paenultima et faciunt comparativum, ut 'hic' et 'haec fortis' et 'hoc forte, huic forti, hic' et 'haec fortior' et 'hoc fortius'; 'hic acer haec acris hoc acre, huic acri, hic' et 'haec acrior' et 'hoc acrius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc pauper, huic pauperi, pauperior' et 'pauperius'; 'locuples, locupletis, hic' et 'haec locupletior' et 'hoc locupletius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc sapiens, huic sapienti, hic' et 'haec sapientior' et 'hoc sapientius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc iners, huic inerti, hic' et 'haec inertior' et 'hoc inertius'; 'hic' et 'haec' et 'hoc audax, huic audaci, hic' et 'haec audacior' et 'hoc audacius'.

Et sciendum, quod omnia in 'or' desinentia comparativa communis sunt generis et mutantia 'or' in 'us' faciunt neutrum excepto uno, quod solum cum sit a positivo quantum ad suam vocem fixo, servavit eius genus, 'hic

inaequalia K 1 quaedam i] quaedam ante eandem i P quaedam eandem i BDG

2 melior breuem i iunenis B iuvenis — maior add. k iunior] iunior P
invenior H 3 mailor L 4 comparativum P esse comparativum G multi]

k multi. H multi. (s) BG multi id est multus multi add. gloss. ad singularis nominativus pertinente D nominativum P 5 neutris B generi K post vero: invenior etiam communis ut hi in litura b ut hic et haec P haec] e D 6 antiquitatem etiam P post pluria: dicebant — compluria om. P Terent. Phorm. III 3,

6 7 formione Kr complura Bas. m. alt. ut vid. corr. hoc om. H 9 DE
HIS QVAE COMPARARI POSSUNT IN TERTIA D De his quae comparari possunt in tertia declinatione L 10 in e add. H post in er: sunt — in er om. H add. k 11

facientia] faciunt P femina D desinentia et faciunt Rr et] k om. PK
neutra in e P er vel s k er vel in es GL us] • us P vel us vel rs vel x
GLk 12 communia • trium (?) gerum H et om. GL adsumunt PRBD
or in dativo casu. Correpta P dativo casu correpta B peneultima P 13

comparativum P foris R hoc forte] haec forte P 14 et haec acris RHK et
haec agris B 16 pauperi hic et haec pauperior BDGLKr et hoc pauperius BGL
Kr hic et haec et hoc locuples Gk hic et haec locuples B locuples P locuples
locupletis locupletis hic H 17 hic et haec et hoc sapiens sapientior hic et haec
iners inertior inertius similiter audax. et sciendum P et hoc sapiens] sapiens et
hoc H 18 hic et haec et hoc iners — inertius in marg. add. k, eadem ante hic et

haec et hoc sapiens — sapientius exhibit B 19 huic inerti] ti k inertior (i) R
haec audax et hoc, huic H 20 audacior] r audator RDH audacius] r audacius
RDH 21 sciendum est quod D desinentia om. GL comparativum P
generis sunt G 22 faciunt ex faciunt corr. B neutra PD 23 fixoñ K fixum

p. 602 P.

p. 110. 11 K.

senex, huic seni, hic senior, quamvis hoc quoque vetustissimi commune accipientes 'hic' et 'haec senex' proferebant. Pompilius in epigrammate, quod M. Varro in libris qui sunt de lingua Latina refert:

tua amica senex.

invenitur etiam 'nequam', quod est indeclinabile trium generum, tam comparativum quam superlativum, ut 'nequam nequior nequissimus'.

Ab adverbiiis [vero] derivata in 'ra' desinentibus mutant 'ra' in 'er' et accepta 'ior' faciunt comparativum, ut 'extra exterior', 'intra interior', 'ultra ulterior', 'citra ceterior', 'infra inferior', 'supra superior'. similiter in 'erior' faciunt 'post' et 'ante' 'posterior' et 'anterior', 'prae' vero 'pro-
12 prior' facit et 'detera' 'deterior'. a 'saepe' adverbio positivum vel comparativum nomen non legi, superlativum posuit Cato nepos de actionibus ad populum, ne lex sua abrogetur: facite vobis in mentem veniat, Quirites, ex aere alieno in hac civitate et in aliis omnibus propter diem atque fenus saepissimam discordiam
15 fuisse.

'Prior' et 'primus' quaeritur an sit comparativus et superlativus: et dicunt quidam, quod, cum ordinis sunt, differentiam numeri significant; sicut enim 'alter' de duobus et 'alius' de multis dicitur, [sic] 'prior' de duobus [et] 'primus' de multis dici solet. invenitur tamen saepe 'prior' 20 pro 'melior' positum et tunc sine dubio habet vim comparativi, et 'pri-

GL nel fixo l eius] huius GL 1 huic seni. (s) L uetustissimi hoc quoque GL uetustissimi R 2 senex add r. Pompilius coll. Varr. de l. Lat. VII 93 et epigrammate ab eodem in sat. ὄνος λῡγας prolato (v. Non. p. 88 M. et praefatas Laciananni in Lucr. p. 306 emendationes) eo confidentius quamvis dissentiente Ottone Ribbeckio com. Lat. rell. p. 215 scripsi cum Bergkio act. antiq. Marb. 1851, 29, 231, quod pompilius extat in P; pompilius rell. cf. Munkium de fab. Atell. p. 117, 163 sq. Papini ἐπιγραμματίων Varr. Flor. 3 Varr. de l. L. VII 28 p. 316 sq. Sp. in — Latina om. P 4 tua] r tu RB amica] amici Varr. Flor. senex] cum Varro-ne P senex est rell. 5 inveniuntur H etiam et B a nequam RBDH est om. GL comparativum P 6 superlativum habere ut GKL 7 AB ADVER-

BIIS, inscr. DL adverbis G aduernerbiis R uero om. P diriuata P diriuat-
tina R in a er (v) B 8 comparativa P extra .... exterior (exter?) B
9 citra ceterior] r om. GL cytra ceterior R post superior: Similiter — anterior
add. r 10 post et ante faciunt D ut posterior anterior PB propior] rh pro-
prior RH 11 et detero et deterior G aduverbium P comparativum P 12
nomen non legi] k non legi nomen K nec GL nel non g Cato nepos
de actionibus ad pop.: Lion Catonian. p. 109, orr. R. fr. p. 223 sq. M. cato nepos
(catonepos G) dicens in mentem nobis veniat GL cato saepissimam prior et pri-
mus P actionibus] r actionibus R 13. Ne H abrogetur K facile Lion et
in utraque ed. (p. 116 ed. pr.) Meyerus 14 ex aere alieno om. GL add. l
et in aliis omnibus om. GL add. l 15 omnibus R per l diem atque om.

GL add. l focus PDGLK sepsimam Gg 17 DE PRIOR ET PRIMVS. DL
prius R comparativus P comparativus aut superlativus B 18 quidam B
ordini P sint GKB numeri] nomini P significant add. g 19 duobus .....
et B aliis Rr sic om. P 20 et om. P solet dici R solent D solent
LK 21 positum pro melior D positus K

p. 602. 603 P.

p. 111. 12 K.

mus' pro 'optimus' et tunc superlativi significationem obtinet. Virgilius in VIII:

primos iuvenum tot miserit Orco,

'primos' posuit pro 'optimos'. quidam autem non absurde confirmant, 13 quod in numeris quoque potest 'prior' esse comparativus, unde ablativo iungitur, et 'primus' superlativus, cum ad multos componitur et semper genetivum sequitur, et quod 'prior', sicut omnes comparativi, vel ad sui generis vel ad alieni aliquem comparatur etiam, cum numerum significat, ut 'prior Turnus quam Aeneas movit bellum', 'primus' autem, sicut omnes superlativi, ad multos sui generis coniungitur, ut:

Primus se Danaum magna comitante caterva

Androgeus offert nobis

et, quod omnibus est rationabilis, in 'or' desinens commune in 'us' facit neutrum, quod in nullis aliis nisi in comparativis invenitur. et videntur a 'pridem' adverbio nasci, quod abiecta 'dem' accipit 'or' et facit comparativum 'prior', sed i corrumpit, quia in nulla comparativo i ante 'or' produci potest; in superlativo vero servavit productionem accepta 'mus' 'primus', ex quo aliud adverbium nascitur 'primo' vel 'prime', unde Terentius in Andria compositum [dixit]:

Adprime in vita esse utile.

'Magnificentior' et 'magnificentissimus' et 'munificentior' et 'munificentissimus' cum videantur a positivo 'magnificens' et 'munificens' derivari, ut 'eminens eminentior eminentissimus', haec in usu non sunt, sed pro his 'magnificus' et 'munificus', ex quibus comparativum et superlativum et ex similibus 25 secundum praedictam regulam derivari invenio apud vetustissimos. M. Cato

1 pro optimus — in VIII om. P obtimus R obtinet significationem ut D optinet BHL Verg. Aen. VIII 785 2 VIII RGL 3 et primos (in primus corr. B) RBDHK inueniunt primos Vergilius 4 primus B pro optimos posuit DG autem om. K absorde HGK 5 quod imeris P comparativum P 6 componitur P comparatur gloss. loco add. r 7 sicut] velut D comparativi P 8 alienis P compa-

ratur P 9 aenias K 10 multos H ut virgilius secundo aeneidos. primus D Verg. Aen. II 370 sq. 11 sed [anauu B 12 androgeos R androgeus G; Rom. Fr. hic deficiunt, in Pal. nomen et duae litt. voc. insequentis lacuna hausta offer R 13 in ior d 14 neutrum] neutrum H nullis] illis P nullis aliis] k aliis nullis K nisi inseruit b comparativis (et sic in sqq.) P videtur GL 15

quod om. L abiecta] h adiecta BH 16 corrumpit RrD corrumpit GLK comparativum H 17 sernabit P productionem] r productionem R productionem i. accepta GLK 18 aliud] aliquid in aliquid corr. P primo vel prime nascitur D prime b unde apprime compositum est. Magnificentior GL unde — apprimae (sic). om. dixit, in marg. add. K Terent. Andr. I 1, 34 19 dixit om. P f. compositum adprime: Adprime 20 Adprime b 21 DE HIS QUAE COMPO- xvntvr a verbo fio. D De his quae componuntur a verbo facio. L 22 videntur G magnificans K munificens et magnificens P magnificans et munificans G vel

magnificens et munificens g magnificans et munificans L ut eminens ut eminens ut eminens eminentior (sic) R 23 pro ex per corr. B 24 et om. GL ex] E. (i) R E BDHK comparativum vel superlativum RBDHGLK 25 supradictam GL

vetustissimos G ut M. GL M. Cato contra Thermum de Ptolemaeo: rege] sic

p. 603, 604 P.

p. 111—113 K.

contra Ther[mum] de Ptolemaeo: rege optimo atque beneficissim[o]. Terentius in Phormione:

Quodnam arbitrare? - Nescio. - Atqui mirificissimum.

Accius in VIII didascalicon:

Et magnificissim[e]i excelsissim[e]i que honore.

Cum igitur comparativa proprie ad positivum fieri soleant, invenitur tamen saepe comparativus pro positivo per se positus, ut Virgilius in V:

comites senioris Aecestae,

pro 'senis'. est quando pro positivo positus minus eo significat et nulli comparatur, ut:

Tristior atque oculus lacrimis suffusa nitentes,
'tristior' enim hic 'ex parte tristis' significat, et:

Iam senior, sed cruda deo viridisque senectus;

15 est quando ad contraria comparatur et minus positivo significat, ut: mare Ponticum dulcius quam cetera. hic enim non ad dulcia, sed ad amara 15 facta comparatione ostendit, parvum aliquid dulcedinis | quam cetera habere Ponticum mare; est quando superlativo comparatur, ut 'Achilles fortissimo Troianorum Hectore fortior fuit'; est quando comparativus ad com-

recte distinguit Meyerus l. § 8 l. 1 contra quae thermum P; Q. inde Thermum legendum videatur: at fuit Lucius praenomen Thermi contra Thermum] om. L add. l dī

(i. e. dicit) G thermum B ptolemaeo PGDLK ptolemaeo k ptholomeo RBH
ac L 2 therentius P terentius K Ter. Phorm. V 6, 31 in formione
add. l formione RK 3 quidnam RH quid enim K quodnam arbitrare nescio om. GL adquin P atquin BGL anqui. (n) H atque K mirificissimum] et
mirificissimom R mirificissimus H munificissimum GKL munificissimus h 4 actius
H VIII om. P in VIII mut. b didascalicon H didascalicon K dedascalicon GL
didascalon l 5 magnificissime libri, nisi quod magnificissime H. corr. h excel-
sissimique] excellissime. excellissimique PR excellissime excellissimique B excel-

sissime excellentissimique G excellissime D excellissime excellissimeque Hh excellissime
excellentsissimique Ll excellissime excelsissimique K magnificissimi excelsissimi honore (om. et) Krehlius haud improbane Madvigio opusc. acad. 1 p. 93. trochaicis numeris: magnificissimi | Excelsissimique honore inclusit God. Hermannus de L. Attii libris didascalicon Lips. 1842. 4. p. 7. Sotadeum Et magnificissimi excelsissimique honore restituit Lachmannus in ind. lect. Berol. hib. a. 1849 p. 6 sq. post honore aliter inser. D 6 ad positivum proprie P proprie] rk propriae RBHK 7 saepe] r sepa R per se positus] ppositus P possitius G Verg. Aen. V 301 in V om. P in V aeneidos D 8 omites P senionis L nel senioris l aeceste P aeceste D arcestae L aeceste G 9 senis aeceste D positio comparativus] positus RHGKl positio comparativus ponitur L positus et minus eo B eo] in eo G 10 Verg. Aen. 1 228 11 tristior et lacrimis oculos DK cum libris Vergilianis et sic Prisc. lib. XVII § 167 suffusa K suffusa G nitentis Med. Rom. Fr. (deficit Pal.) 12 significat tristis GL significat. Ideo comparativus modo minus positio significat. Et D post significat: et — significat om. R add. r et: iam] Etiam B Verg. Aen. VI 304 13 cruda in litura b de eo B 14 comparatur H mare etc.] Sall. hist. fr. III 51 p. 232 Kr. v. infra lib. XV § 18 quosque laudat Kritzius l. c. 15 dulcius est R cetera (cetera L) maria GL ad dulcia] r adultia R dultia D sed amara H 16 comparatione D parvum] rb parum R pa... (rum?) B aliquid parvum P dulcedinis] b dulce...inis B cetera] b cetera. (ū?) B 17 more P superlativo] P superlativo comparativus RBDHGLK comparativus superlativo gk achilles P achilles GL 18 haectore PRDH quando] quod P.

p. 604 P.

p. 113. 14 K.

parativum comparatur, ut 'fortior Achilles Hectore, fortiore Patroclo'. *Πομερος* in *alpha* *Odysseae*:

*Εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίαιτο νοστήσαντα
Πάντες κ' ἄρησάιαι' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι*

5 *Ἥ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τε ἐσθ' ἡτός τε.*

Cicero *Philippicarum* II: quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbius, qui in Dolabellam, an impurior, qui patre audiente, an crudelior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris?

10 Et sciendum, quod apud Latinos diminutionem quoque accipiunt quaedam comparativorum, ut supra diximus, quod apud Graecos non invenitur, ut 'grandiusculus', 'minusculus', 'maiusculus', 'meliusculus'. omnia | tamen haec a neutro comparativi adiectione 'culus' invenio fieri: [ut] 'grandius grandiusculus', 'melius meliusculus', sic et cetera, quae sunt similia.

15 'Tam' et 'quam' adverbium tum comparativo vel superlativo adiciuntur, cum duo vel plures comparativi vel superlativi diversae significationis positi inter se aequantur vel idem geminantur, ut 'tam instior quam felicior Aeneas Hectore'. Cicero pro Deiotaro: istam, inquam, dextram non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide
20 firmiorem, bis enim 'firmiorem' intellegendum. 'minus' autem adverbium 17

1 achilles *P* achiles *GL* haectore *PRDH* fortiore et *B* patroculo
GL *Homerus* — impie dixeris *om.* *P* *Homerus* — ἐσθ' ἡτός τε *om.* *GL* in
primo itineralis

marg. add. l. *Hom. Od.* I 163 *sqq.* 2 α οἰκίαις *l.* odissere *RB* odissine.

Od *odysse* *K* 3 *El* — ἐσθ' ἡτός τε *lac. relicta om.* *H* εἰ κείνον τε πικρ-

ἐνελαιότονον θέραντα πατρικῆς ἅτα τελευαίωτοιο πόδας εἰφαίειότεροι χρυ-

σιῖο πρὸς τε τάντοσ τε. *R* εἰ κείνον τελευακῆν δει αὐτοῖσιν αὐτοῖσιν ἐσθ' ἡτός τε. *B* εἰ κείνον

καρπεία τελευαφρότεροι πόδας εἰνααφροίτεροι χρυσοῖο τε ἐσθ' ἡτός τε. *B* εἰ κείνον

α δε c e o no c ὀνειναιαφνειο

τελευακῆσιν, ἀγνοοῦσιν ἐσθ' ἡτός τε. *B* εἰ κείνον καρπεία τελευαφρότεροι. *l.* οὐτε

χρυσοῖο τελευακῆσιν *illud* q. *ulixen deli insola uero agone*

POI ..... *DD* εἰ κείνον τελευακῆν ἀναοῦ δει ἀγνοοῦσιν ἐσθ' ἡτός τε. (nomen herois

eante nomen proprium per arma prudentior

eas cautos eanti eanta *ad marg.*) ἐσθ' ἡτός τε. *B* εἰ κείνον καρπεία ἀναοῦ δει ἀγνοοῦσιν ἐσθ' ἡτός τε. (nomen herois

esse ditior

noñ proprium *ad marg.*) ἐσθ' ἡτός τε. *B* εἰ κείνον καρπεία ἀναοῦ δει ἀγνοοῦσιν ἐσθ' ἡτός τε. (nomen herois

(?) καρπεία prudentior marius eante ditior auro et pectore quam vians. *l.* ἐκείνου

τελευακῆν αὐτοῦ αὐτοῦ τῆς ἀντα πάντες καρπεία τελευαφρότεροι πόδας ἐκινῶντεροι

χρυσοῖο τελευακῆσιν. *K* 6 Cicero *Philipp.* *orr.* II 38, 90 philippicarum *G* inter-

pretari] *b* interpretare *BGLK* impudentiorne *RB* impudentem nequis in *GLK*

im

7 an 'probius *Rr* improbius *B* et in *litura* *h* dolobellam *RH* dolobellam

BDGLKrh impurior patre *GL* 9 quam impie *GK* impie] *r* ipropriae *R*

dixeris] *b* dixerit *B* 10 DE DIMINUTIVIS. *D* diminutionem *P* 12 minuscul-

us manusculus maiusculus *P* maiusculus minusculus *GL* minusculus *om.* *K*, post

meliusculus *add.* *k* *Omni* *P* 13 a *add.* *d* neutri comparativo *GL* compa-

rativo *DK* adiecta *P* ut *om.* *PH* 14 melius — similia *om.* *P* sic cetera.

DH quae ... sunt (*in lit.* non a *b* ut *vid. add.*) *B* 15 DE TAM ET QVAM INVENTIS

COMPARATIVO (ET SUPERLATIVO) *DL* superlativo] *r* superlata *R* 16 significa-

tionis] *h* significationes *H* 17 geminatur *P* Aeneas] *k* aenias *K* 18 haectore

PRDH Cic. pro Deiot. 3, 8 iotaro *P* dei tauro *GL* deiotaro *g* dea taro *K*

dextram] *d* dexteram *DG* 19 tam imbellis *L* proeliis] *r* p̄liis *P* preliis *R*

promissis *GK* fidei *P* 20 intellegendum est. *R* DE MINUS. *DL*

est quando cum positivo iunctum contrariae significationis comparativum demonstrat, ut 'minus stultus' pro 'prudenter'. Terentius in eunuchio: hoc nemo fuit

Minus ineptus,

pro 'prudenter'. est tamen quando pro 'non' adverbio ponitur, ut|| 5
'minus bonus' pro 'malus'. 'magis' quoque [adverbium] non solum positivo, sed etiam comparativo iungitur, quando ipse comparativus vel ad se vel ad alium comparatur, ut 'Achilles Aenea fortior magis quam iustior' et 'Ajax Vluxe fortior magis quam Diomede'.

Et comparativus quidem gradus ablativo casui adiungitur utriusque numeri, interdum tamen etiam nominativo, quando 'quam' adverbium sequitur, superlativus autem genetivo plurali vel singulari, quando ipsum nomen singulare multitudinem significat, ut: fortissime gentis. |

DE SUPERLATIVO.

III 18 Superlativum est, quod vel ad plures sui generis comparatum super- 15
ponitur omnibus vel per se prolatum intellectum habet cum 'valde' adverbio positivi, ut 'fortissimus Graecorum Achilles' id est 'fortis super omnes Graecos'; sin autem dicam 'fortissimus Hercules fuit', non adiciens quorum, intellego 'valde fortis'. tale est apud Ciceronem pro M. Marcello: simillimum deo iudico, pro 'valde similem deo'. 20

Et sciendum, quod ex eisdem formis sive terminationibus supra dictarum in comparativis partium orationis fiunt etiam superlativa. sunt igitur formae superlativorum octo: duae quidem, in quas pleraque desinunt superlativa, 'rimus' et 'simus', sex vero, in quas pauca desinunt, 'limus', 'ximus', 'timus', 'remus', 'flumus', 'nimus'. et omnia superlativa mobi- 25
lia sunt, id est mutatione 'us' in a faciunt feminina et in 'um' neutra.

1 cum om. D cum positio r copositio R cum positum positum vel iunctum
P cum positio positum vel iunctum B significatione (e) D 2 Ter. eunuch. II 1,
20 sq. eunuchio] h euncho H euncho G iuncho K euncho hoc nemo P 5 esta-
men P 6 DE MAGIS IUNCTO POSITIVO ET COMPARATIVO. DL quoque add. k ad-
verbium om. P 7 quando etiam ipse K quando etiam comparativus ipse G
comparativus ipse L 8 alium sit comparatum P alium ... comparatur (hi) B
achilles P achiles GL Aenea] k aenea K iustior fuit et P 9 ulixes
P magis add. h diomede GL 10 DE NUMERO CUI VERE COMPARATIVUS ET
SUPERLATIVUS IUNGITUR. D cui casui comparativus et superlativus iunguntur. L Et
comparativus — fortissime gentis. om. P iungitur L iungitur G utriusque nu-
meri adiungitur D 12 adiungitur plurali K plurali adiungitur k singulari iungit-
ur D singulari adiungitur (adiungitur G) GL 13 fortissimae G Verg. Aen.
I 96 14 FINIT DE COMPARATIVO INCIPIT DE SUPERLATIVO. D DE SUPERLATIVIS
LK 15 comparatum] r comparatur R (L?) superponitur] r semperponitur
R 16 valde] nel de P 17 ut fortissimus, ut fortissimus grecorum achilles P
achiles G fortis ex fortes corr. H 18 hercolis K adiciens] l addens
GL 19 fortis valde K valde forti ut apud P tale] b Tal.. B Cic. pro
Marc. 3, 8 pro M. Marcello] om. PDGL pro marcello l Marcello] r mar-
cellino R 20 simillimum illi deo L 21 sciendum est quod k hisdem GL

forme P 23 plerumque P pleraque ..... (multa) B 24 rimus] nomina rims in
litura b rimus simus D simus et rimus GL pauca] h pauce H desinunt om.
D 25 remus] b tremus PBGL 26 sunt per tria genera id est D mutationem P

p. 605. 606 P.

p. 115. 16 K.

In 'er' igitur desinentia positiva cum sint adiectiva sive secundae seu 19
 tertiae declinationis, accepta 'rimus' faciunt superlativum, ut 'pulcher pul-
 cherrimus', 'miser miserrimus', 'pauper pauperrimus', 'acer acerrimus',
 excipitur 'dextimus' et 'sinistimus' pro 'dexterrimus' et 'sinisterrimus'.
 5 Sallustius in Iugurthino: Sulla cum equitatu apud dextimos,
 in sinistra parte Mallius cum funditoribus.

In 'us' vero terminantia secundae declinationis assumunt genetivo s
 et 'simus' et faciunt superlativum, ut 'clarus clari | clarissimus', 'doctus
 docti doctissimus', 'perditus perdit perditissimus', exceptis anomalis, id
 10 est inaequalibus, quae sunt 'bonus optimus', 'malus pessimus', 'magnus
 maximus', 'parvus minimus', 'multus plurimus'.

Excipitur etiam 'maturimus', cuius cum positivus 'maturus' sit, ta-
 men, quasi a nominativo 'matur', qui nunc in usu non est, nascatur, in
 'er' desinentiam regulam servavit, id est in 'rimus' terminatur. invenitur
 15 tamen etiam 'maturissimus' secundum analogiam in 'us' terminantium. Ci-
 cero ad Herennium libro V: quibus virtutibus omnem tueri
 vitam possint, eas in aetate maturissima velint comparare.

'Nuperrimus' etiam proferebant antiquissimi, unde adverbium posuit 20
 Cicero in tertio ad Herennium: et quoniam nuperrime dictum

1 DE RIMYS. D ER. L igitur] l om. GL secunde P declinationis sen
 tertiae GL 2 superlativa B ut pulchre R 3 miser miserrimus om. P
 miserrimus] r miserlinus R acer acerrimus miser miserrimus pauper pauperrimus
 GL pauperimus R acer acerrimus om. P acerrimus R 4 Excipiuntur
 RBDH senistimus K dexterrimus] r dexterimus R sinisterrimus] r sinisterrimus
 mus R 5 Sallustius] r et sic fere constanter, Sallustius hic et plerumque vell.
 equidem ubique illam scribendi rationem secutus sum Sallustius — funditoribus
 om. P Sall. Iug. 100, 2 in iugurthino add. gl Iugurthino] r iugurtino R

sylla RBDHK silla G aequitatu HK aequitatu Rr dextimos D dextros, ex-
 tremos, extimos vv. ll. codd. Sall. 6 sinistra K parte L Mallius] sic etiam

§ 22 malleus K A. Manlius Sallustius com H funditoribus G funditoribus L

7 DE SIMYS. D vs. L uero add. gl assumunt] r adsumunt PRBH gene-
 tivo s et] r genetivus et R 8 simus faciunt PGL clari clarissimus clarus P
 doctus docti doctissimus om. P 10 DE INAEQUALIBUS DL optimus R 11 minimus]
 d minus D plurimus. haec enim inaequalia sunt. DE RIMYS ITERVM. D De rimus
 iterum L 12 Excipiuntur (un) B maturimus G cuius cum — in us terminan-
 tium in litura d cum add. r sit] fit GL 13 quasi] k quia quasi GLK
 nunc om. GL usu] -su. P usu (s) G nascitur GL uel nascatur l in R. PK

in -r (e) B 14 servabit R rimis Hh 15 etiam tamen GL maturissimus
 B maturism; secum. l. analogiam P ut cicero dicit ad K ut cicero dicit
 in aetate maturissima. Nuperrimus (Nuperimus G) GL ad Herennium — eas in marg.
 add. l Cicero — comparare om. P rhet. ad Herenn. III 17, 25. Priscianus
 huius operis in sex libros divisione utitur, cf. praef. ed. Kayserianae p. XII sq.

16 Herennium] d. herentium D in Dd uitam tueri libri rhet. ad Her. 17 po-
 sint K eate K maturis comparare Rr compare K 18 Nuperrimus] r
 Nuperimus R etiam superlativum proferebant B etiam a nuper adverbio profe-
 rebant antiqui ut cicero quoniam nuperrime dictum est facile GL (ad Herennium lib.
 III. Et post cicero add. l) antiquissimi proferebant. Unde cicero adverbium protulit
 nuperrime P antiquissimi (sic) a nuper adverbio, posuit K Unde adverbium add. k
 19 rhet. ad Her. III 10, 18 ad Herennium add. k et om. rhet. libri Par.

p. 606. 607 P.

p. 116—18 K.

facile memoriae mandatur, qui superlativus magis ab adverbio in 'er' desinente videtur nasci. nomen enim positivum in 'us' | desinit, ut Capro videtur, 'imperus', cuius accusativum Plautus profert in captivis:

Recens captum hominem, nuperum et novicium.

et bene: ut 'super superus', sic 'nuper nuperus' debet esse. Livius 5 in *Odyssea*:

Inferus an superus tibi fert deus funera, Vlixes?

Tertiae vero declinationis nomina, quae habent superlativum, absque in 'er' desinentibus, de quibus supra dictum est, cetera genetivo assumunt 'simus', ut 'locuples locupletis locupletissimus', 'vilis vilis vilissimus', 'sapientis sapientissimus', 'iners inertis inertissimus', 'concors concordis concordissimus', 'audax audacis audacissimus'.

Excipiuntur haec: 'facillimus', 'difficillimus', 'gracillimus', 'humillimus', 'simillimus', 'dissimillimus', 'agillimus', quorum, cum in 'is' desinunt, 21 positivi abiecta 'is' et assumpta 'linus' faciunt superlativos. excipiuntur 15 etiam in 'bris' desinentia: 'ris' enim in 'er' mutant et accepta 'rinus' faciunt superlativum, 'salubris saluberrimus', 'celebris celeberrimus'. Cicero in II ad Herennium: locus quaeritur celebris an desertus. Ovidius tamen 'saluber' dixit et 'celeber' in IIII || *fastorum*:

7714 *Herbip. m. pr.* dictum est *k* reliqua s. reliquum ante quoniam add. iidem *codd. rhet. praestantissimi cum aliis* 1 facillime *Erf. Lucid. 3 librorum ad Her. cf. Halmium ad Cic. de imp. Pomp. or. p. 210 anal. Tull. l p. 25* memoria *GL* 2 nasci videtur *P* positum *P* Capro] *cf. lib. XIII § 38 Osannum de FL*

Capro p. 12 3 videtur (ba) *R* accusativum *R* Plaut. capt. III 5, 60 (v. 718) profert dicens captum hominem *GL* 4 nuperum *P* nuper Plaut. *Vet.* et om.

Non. p. 143, 15 M. novicium *P* novitium *RDH* nobilium *KK* 5 bene dixit. ut *K* esse add. *k* Livius] *r* Lino (s) *R* Libius *BHGLK* Laevius Osannus *anal. crit. p. 38 cf. p. 33 sqq.* 6 in om. *P* odissia *P* odissia *R* odysia *BHLD* odysia *D* odisia *G* odysia *K* 7 an add. *r* ulyxes *H* versus Saturnium constituit Corssenius *origg. poes. Rom. p. 202. idem metrum agnoverat God. Hermannus elem. doct. metr. p. 624, qui comparat Hom. Od. X 64; ad Od. XI 135 versus refert Düntzerus de versu Sat. p. 45. heroum esse post Merulam ad Enn. p. LXXXVIII sq. censuerunt alii, partim cum Merula ad ipsum Livium referentes (Bothius poet. scen. lat. V l p. 14 sq.), partim ad Laevium (Osannus l. l. Eggerus *serm. Lat. vet. rell. p. 121).* *cf. etiam lib. VII § 57 lib. VIII § 60* 8 DE SIMVS ITERVM. *DL* 9 Cetera vero*

genitivum *B* adsumunt *RBH* 10 locuples locipletis locipletissimus ex locuples etc.

corr. *K* locuplex *H* locupletissimus *H* locupletissimus utilis utilissimus *PR*

BDH 11 inerti *P* 12 audax audacis audacissimus om. *P* audicissimus *G*

13 DE LIMVS. *DL* gracillimus simillimus difficillimus *K* homillimus in marg. add. *k* 14 dissimillimus] *g* om. *GLK* dissimillimus *l* cum add. *h* quorum — abiecta *is* in litura *D* in *i* desinunt *P* desinunt om. *R*, post cum add. *r* 15 adiecta *P* *is*] *r* his *R* adsumpta *P* addita *rell.* 16 etiam om. *P* DE RIMVS ITERVM. *D* accepta *K* 17 ut salubris *G* saluberrimos *P* celeberrimos *P* celeberrimus *R* Cicero — desertus om. *P* 18 *rhet. ad Her. II 4, 7* in II add. *k* ad Herennium om. *GL* add. *l* disertus *G* 19 celiber *K* in IIII — deorum om. *P* in IIII *fastorum tolerari quidem h. l. potest, equidem tamen crediderim haec verba vel post et p. 97, 2 transponenda vel tamquam insiticia uncis includenda esse* *factorum H* Ovid. *remed. am. 704*

p. 607 P.

p. 118. 19 K.

Phoebe saluber ades

et:

Circus erit pompa celebrer numeroque deorum.

ergo magis secundum analogiam in 'er' terminantium faciunt superlativum.

5 Etiam 'veterrimus' notandum, quod, cum in 'us' desinat eius positivus, tamen formam in 'er' terminantium servat in superlativo, 'veterrimus' quasi a 'veter' positivo, quod Capri quoque approbat auctoritas et usus antiquissimorum. Ennius:

Cum veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo.

10 cuius etiam comparativum 'veterior' protulit Plautus in Bacchidibus:

Senem †tibi dedo illum veteriorem, lepide ut leuitum reddas.

In 'ximus' duo desinunt: unum anomalum a positivo in 'us' desinente IIII
secundae declinationis, 'magnus maior maximus', alterum ab adverbio,
15 'prope propior proximus', quod tamen quando | pro 'cognato' accipitur, positivi significationem habet ideoque a legis latoribus etiam comparative profertur, apud quos saepe invenitur 'proximiores [id est propiores] cognati', ut Vlpianus libro XLVI ad edictum: si quis proximior cognatus nasceretur. Vegetius Renatus rei militaris libro
20 primo: sed latera eorum subducantur ab hostibus, ne possint vulnus accipere, et proximior dextra sit, quae plagam possit inferre. nec mirum, cum apud Graecos quoque inveniuntur

1 Phoebe] r foebe R phoepe K ades et] adesses K 3 Ovid. fast. IIII
391 celiber K celebris libri aliquot Ovid. 4 superlativum faciunt P 5 ve-
terrimus] k viterrimus K post veterrimus: notandum — veterrimus om. G add. g

desinunt P 6 terminantium in er K serva¹ Rr servant P veterrimus P
viterrimus K 7 positio ueter GL Capri] cf. lib. VI § 80. ad opus de dubiis gene-
ribus utrumque l. refert Osannus de Fl. Capro p. 11 adprobat PBRH auctori-
tas approbat GL 8 antiquissimorum K Ennius] r enius R Enn. ann. I 23

E. S. I 12 Illy. I xvi p. 6 cf. p. XXIV Vahl. 9 uter P^o accubuit K Pe-
lasgo] d pelasco D phelargo L 10 cuius] g cum GL uterior P uterior H
Plautus B Plaut. Bacch. V 2, 30 (v. 1150) bachidibus RBDGLK 11 Senem
tibi dedo illum veteriorem] sic libri Plautini ex Prisc. interpolati cf. lib. VI § 80
senem illum tibi dedo ulteriorem Plauti libri opt. lepide] bd, Plautus lapide PBD la-
pide* (m) R lapidem GL lapidum K luitum B 13 DE XIMVS. L 14 aduer-
bium P 15 propior] r propior R quod tamen — sit superlativus p. 98, 2 om. P
quando om. G 16 comparative] d comparativus BD 17 quos] b uos B pro-
piores] r propiores R 18 Vlpianus — nasceretur om. GL add. l Vlpiani verba
a Prisciano laudata extant etiam in dig. XXXVIII 8. 1, 8, inter Vlpiani fragmenta

ea posuit Dirksenius fragm. Ictorum Rom. p. 107 ut p R vulpianus r ulpi^{anus} D ulp H
ianius in mg. add. h plinius l XI.VI] Putschius cum dig. l. l., quem numerum
recte se habere docuit Dirksenius l. l. ann. 30, XXV ut RDKI XXVI B XXV H
aedictum K si quis] sicque K 19 nasceretur] nasci speretur Vlpianus dig.
l. l., et sic f. ipse Priscianus Vegetius] rh Vegetius R negetus GL Vegetus H
Vigitus K Vegetius senatus B Veg de re mil. I 20 extr. primo libro GL
20 sed] ut et Vegetius ut codd. Veg. M et N ap. Stewechium 21 et] ut RH
dextra G dextra sit add. r quae] rb quam RBD plaga B 22 inferre L
cum om. G

huiusmodi, ut Aristoteles ἀπὸ τοῦ 'ἐσχάτος' 'ἐσχάτωτατος' dixit, cum 'ἐσχάτος' [id est 'extremus'] sit superlativus.

- 22 In 'timus' desinit nunc anomalum, 'optimus', et ab adverbis sive praepositionibus derivata haec: 'intra interior intimus', 'ultra ulterior ultimus', 'citra citerior citimus' - Cicero de re publica VI: ex quibus erat ea minima, quae ultima a caelo, citima terris, luce lucebat aliena. Afranius tamen etiam positivum eius 'citer' protulit in patella teste Aruntio - | et praeterea 'dextimus' et 'sinistimus'. 'extimus' quoque pro 'extremus' dicebant antiqui. Varro περὶ αἰρέσεων: porro inde ab uno quoque compito ternae viae oriuntur, 10 e quibus singulae exitum ac τέλος habent proprium. a primo compito dextimam viam munit Epicurus. Caelius in primo historiarum: dextimos in dextris senta inbet habere. Sal-| lustius in Iugurthino, ut supra diximus: Sulla cum equitatu apud dextimos, in sinistra parte Mallius cum funditoribus. 15 Plinius in VI naturalis historiae: Dyrrachium, Cannisium, Apuliae extima.

I huiusmodi om. K, post quoque p. 97, 22 add. k aristotelis Rr aristoteles H Aristoteles] ἐσχάτωτατα iam dictum exa Xenophonte hist. Gr. II 3, 49; in Aristotelis scriptis, quae nunc servata sunt, ἐσχάτωτατος non legitur: ἐσχάτωττον dixit in metaph. VIII 4 ἀπὸ — ἐσχάτωτατος om. H add. h ἀποθον h ἐσχάτος om. RDi add. r ἐσχάτωτατος libri dicit LK 2 ἐσχάτος id est om., exatoc in marg. add. H id est cum extremus K 3 DE TIMVS, D TIMVS, L unum anomalum desinit (disinit G) GL obtimus R adverbis] G adverbis G 4 propositionibus P 5 ciciterior R Cicero — Aruntio et om. P Cic. de re p. VI 16, 16 (somm. Scip. 3) re publica GK rep. .... VI R in VI D Ul. libro G VI .. (II) libro L VI. K VI. k 6 ultima a caelo] r ultima caelo R cum somnii Bam-
uel s a berg. al. citimū a GK citimū a L citimū a Dd 7 afranus K afranius G Afranius in patella: p. 181 Both. Neukirch. de fab. tog. p. 233 Patellae fr. IV p. 165 Ribb. 8 patella BDHGk patellā d patellia L Patelia Ribbeckius l. l. pa-
actra telle, atesa teste R Aruntio] arruntio BD, quae forma nominis plerumque a lapidi-
bus usurpatur: at Aruntio praebent inserr. ap. Manitium orthogr. p. 78, 5 (inser. Neap. 475) et 6, Neap. 4357 al. grammaticus h. l. laudatus est Arruntius s. Aruntius Celsus, cuius testimonio plerumque cognomine adiecto utitur Priscianus, cf. ind. de quo homine v. Graefenhanium Gesch. d. Philologie III 166 et 307 sq. quosque laudat p. 307 n. 150: ad locum nostrum spectat Ritschellius parerg. I 368 Praeterea P dextimus] r diximus R sinystimus P senistimus K 9 quoque om. G pro om. H extremo P Varro — Apuliae extima om. P Varro περὶ αἰρέ-
σεων: p. 300 ed. Bip. sat. LXVII 1 p. 188 Oehl: veribus senarius h. l. describere conatus est Roeperus in philologo VIII 251 in hunc modum: porro inde ab unoquoque compito viae | ternae exoriuntur, e quibus singulae exitum ac | telos habent proprium. a primo compito viam | munit Epicurus dextimam .... ππρι R περὶ αἰρέσεων] om. H ππρι αἰρεων B ππρι αἰρεων K αεriceon GL 10 quoque ab uno K viae om. GL add. l nice K 11 ex HLK extume ad caelos codd. Nonii 94, 20 ad caelos k ac telos K rell. 12 competo K munit. Epicurus caelius (coe-
lius K) BDHK Caelius in I hist. p. 191 Kr. fr. 20 p. 316 Roth. Epicurium Cael-
ion historicum ex h. l. elicit Falsterus mem. obs. p. 52! 13 dextimos in add. k Sallustius in Iugurthino 100, 2: v. supra § 19 14 eugurthino G sylla RBDHK
silla GL aequitatu HK 15 mallens K funditoribus G 16 Plin. n. h. VI 34, 39, 217 VII. b Dyrrachium] r dyrrichium R dyrrachium H dirrachium BDGL
dyrrachium conuseum K 17 extimam RBD dextimam G

p. 608 P.

p. 120, 21 K.

In 'remus' - quae sola forma e habuit longam in paenultima, cum omnis forma superlativi i correptam habeat ante 'mus', ut 'pulcherrimus', 'doctissimus', 'sapientissimus', 'maximus', 'ultimus' - ab adverbis sive praepositionibus venientia desinunt haec: 'extra exterior extrēmus', 'supra superior 23 suprēmus', 'post posterior postrēmus'. ex quo apparet, neque a 'supero' neque a 'postero' fieri comparativos sive superlativos, sicut neque ab 'infero' 'infimus', quod solum in 'finus' desinit, sed ab adverbio 'infra' 'inferior infimus'. nam si essent a [nomine] 'supero', 'postero', 'infero', servassent regulam in 'us' terminantium secundae declinationis, quae in 'simus' faciunt superlativum.

In 'nimus' unum anomalum desinit, 'parvus minor minimus'.

In 'rimus' a verbo unum invenitur, 'detero deterior deterrimus' et unum anomalum, 'plurimus'.

In 'simus' etiam unum anomalum invenitur, 'pessimus'. nam 'novissimus' videtur [secundum analogiam] a 'novo' factum. ab eo autem, quod est 'ante anterior', superlativum [in usu] non inveni. a 'paene' autem adverbio superlativum in 'simus' protulit Plautus in mustellaria:

Ita mea consilia pervortit paenissime.

item ab eo, quod est 'penitus' adverbium, superlativo usus est idem in 20 Persa:

Furtivam adductam ex Arabia penitissima.

sciendum tamen, quod etiam nomen invenitur, 'hic penitus, huius peniti', ex quo magis superlativus gradus nascitur. Plautus in asinaria:

Etiamne? - Age quaeso hercle usque ex penitis faucibus.

1 DE REMVS D^m remus R logam H penultima syllaba communis (cum omnis b) forma B 2 formas perlativi P habeat correptam P ut om. RHGLK 3 sapientissimus G sapientissimus maximus ultimus om. P siue praepositionibus add. r 4 venientia] desinentia P desinunt haec supremus extremus postremus. ab adverbis supra extra post. Ex quo D superior add. h 5 post] prae P 6 sive] uel DGL nec GL 7 DE FINVS. D quod] quando D solum infimus H 8 nomine om. P inferos P 9 servassent K declinationis G 10 faciunt] P proferunt rell. post superlativum: et facerent superissimus inferissimus add. H et facerent superissimus inferissimus et cetera RBGK et facerent superissimus et inferissimus et cetera d et facerent superissimus inferissimus et cetera L 11 DE NIMVS ET ANOMALIS. D nimus inscr. L 12 rimus inscr. L a verbo] h adverbio H unum a verbo invenitur K unum invenitur a verbo GL uno P deterrimus K 14 simus inscr. L pessimus K nonissimus K 15 videtur post factum collocat K secundum analogiam om. P 16 ante add. d in usu om. P non inveni in usu K inneminus GL poene HK 17 adverbium P in simus add. r Plaut. mustell. III 1, 127 (v. 656) cf. lib. XV § 9 in mustellaria om. P in mustellaria K 18 pervortit] det sic lib. XV l. l. pervertit DGL perturbat Plautus penissimae D plenissime libri Plautini 19 item] l idem GL poenitus H adverbio RGLK idem] r Item RHKL om. L Plaut. Pers. III 3, 53 (v. 522) idem in Persa om. P idem usus est in ipsa fortunam BG impersa K 21 furtivam] h fortunam HLK adductam Prisc. cum plerisque codd. Plautinis ab... TAM Plaut. Ambros. adductam Vet. penitissima K penitissima G 22 paenitus huius. ti K poeniti H 23 magis] r maius R Plaut. asin. I 1, 28 (v. 42) asinaria G asenaria K 24 quaeso L quesso G quaeso K hercle] P cum Plaut. Vet. hercule RBDHGL ercule K peniti B

Illud quoque sciendum, quod omnia et comparativa et superlativa duarum excedunt numerum syllabarum exceptis 'prior' et 'primus' et anomalis his: 'minor' et 'maior' et 'peior' et 'plus'. nec mirum, cum positiva quoque, ex quibus nascuntur, bisyllaba || sint vel eo plus [per genitivos] et vel unam vel duas assumentia syllabas faciant supra dictos gradus: 'ditis ditior ditissimus', 'clari clarior clarissimus', 'nigri nigrior nigerrimus', 'utilis utilior utilissimus', 'similis similior simillimus', 'infra inferior infimus'.
 25 superlativus vero comparativum est quando superat una syllaba, ut quando in 'simus' finitur, 'iustior iustissimus', et quando in 'rimus', si positivi nominativus et genitivus pares habeant syllabas, ut 'taeter taetri taetrior taeterrimus', 'acer acris acrior acerrimus'; est quando par est, ut in 'limus' terminans, 'agilior agillimus', 'facilior facillimus'; est quando una vincitur syllaba, ut | quando in 'simus' vel 'timus' vel 'remus' desinit, ut 'inferior infimus', 'ulterior ultimus', 'exterior extremus' vel 'extimus'.
 Varro in chorographia:

Ergo inter solis stationem et sidera septem
 Exporrecta iacet tellus. huic extima fluctu
 Oceani, interior Neptuno cingitur ora.

Plautus in truculento:

I DE NUMERO SYLLABARVM. D De numero sillabarum L quoq; .... (quoq;) B sciendum] P notand B notandum *vell.* omnia est comparativa K 2 excepti P exceptis his prior D et anomalis — et plus om. P 3 mirum compositiva G 4 nascuntur comparativum et superlativa RBDH bissyllaba PBH bissyllaba RGL₂ byssyllaba Dd bisyllaba r byssylla K vel] l et L per genitivos om. P genitivos d nominativus D 5 duas sumentia P ^k adsumentia Rr adsumentia BH faciant *scripsi* faciunt libri supradicto P ut ditis D 6 clarus R et in clari corr. G nigerrimus] erimus nigrissimus (nigrissimus igitur archetypus) P 7 similior add. l simillimus] l similissimus PBL simillissimus G 8 uero om. GL add. l est quando comparativum D ut] r et in litura b aut R et GK ut ^{us} in litura l 9 finitur ut iustior D rimus superlativus finitur si RBHGLKd 10 nominativi Rr g-
^{us}nitivi Rr partes R habent P eter eteri exterior eterrimus P taeter taetri taetrior taeterrimus Rr 11 acri B accerrimus L est quando — facillimus add. r
 at par est par est] pares PD pares r 12 terminans ut agilior D facillior B vincitur una K 13 quando infimus H timus] b in timus PBD remus] b in remus B in rimus D ut om. HGLK del. b 14 ulterior Rr 15 Varra — a nobis om. P chorographia] mg. D (v. infra) π Putschius. Burmannus anth. Lat. II p. 336 prob. Wernsdorff poet. Lat. min. V 3 p. 1405 Meyero anthol. Lat. I n. 78 chorographia Ert 2 Krehlii cosmographia Zwicc. 2 et pro v. l., ab ipsa m. pr. perfecta teste Lind., Heidelb., Merkelius protulit, ad Ihn p. 361 Ritscheltius quaest. Varron. p. 24 mus. phil. VI p. 494. inter utrumque titulum dubius haeret Wuellnerus de Varr. Atac. vita et scriptis p. 24, 26. orthographia RBGL et Heidelb. teste Lind. hortografia K orthografia H orthographia D cuius margini m. rec. adscriptum: leg. Chorographia et est Varro Atacinus cf. v. l. ad lib. VI § 83: ipsi versus inter Varronis reliquias leguntur apud Burmannum. Wernsdorffum p. 1404 sqq. Wuellnerum p. 22. Meyerum II. II. 16 Ergo inter] k inter ergo K septem] r septem R
 17 extimi Rr 18 cingitur hora Rr 19 Plautus] r Plautus R Plaut. trucul.

p. 609. 10 P.

p. 122. 23 K.

Bona perdidī, mala repperi, factus sum extim^{us} a vobis.

DE DIMINUTIVO.

Diminutivum est, quod diminutionem primitivi sui absolute demonstrat: V 26 'rex regulus', id est 'parvus rex'. ideo autem positum est absolute, quia comparativa quoque non solum augent, sed etiam est quando minuunt vim primitivorum, sed non absolute. ad aliquid enim [omnimodo] fit comparatio, ut 'brevior' dicitur ad brevem [et] 'angustior' ad angustum. unde, quamvis in his quoque [comparativis] inveniantur quaedam diminutiva apud Latinos, ut superius docuimus, non possunt tamen esse absoluta, cum a comparativis sint derivata et ipsa quoque comparisonem significant, ut 'plusculus', 'maiusculus', 'minusculus': necesse est enim, ad aliquid ea comparari, ut Terentius in eunucho:

Thais quam ego sum maiuscula est,
id est 'parvo maior quam ego'. || alia autem diminutiva, id est omnia, quae non a comparativis derivantur, ex sese habent diminutionem et nulli comparantur, ut 'regulus', 'tantulus'.

Solent autem diminutiva vel necessariae significationis causa* proferri - ut Sallustius in Iugurthino: postquam reguli in unum | convenere, id est 'parvi reges', - vel urbanitatis - ut Iuvenalis in saty-
rarum III:

Vnde fit, ut malim fraterculus esse gigantum -
vel adulationis, et maxime puerorum, ut 'Catulaster', 'Antonjaster', 'pa-

fragm. p. 432 Both. (vg. trucid. I 2, 61) 1 existimus L a vobis extim^{us}

Bothius 2 DE DIMINUTIVO Rr DE DIMINUTIVO G INCIPIT DE DIMINUTIVO L DE DIMINUTIVIS PBK DE DIMINUTIVIS INCIPIT. D inscr. om. H? 3 diminutione P monstrat P 4 ut rex BDL id est rex id est parvus rex Rr rex parvus K post absolute: quia — absolute om. R add. r 5 est etiam P minuit B 6 absolute ... ut maiusculus parvo maior quam ille. Ad aliquid D omnimodo om. P 7 et om. P 8 quoque in his r comparativis om. P 9 posunt G tamen

possunt P 10 sunt Rr comparatione P ut maiusculus parvo maior quam ille maiusculus Gg 11 plusculus P plus cuius B om. rel. enim est K ea ad aliquid G 12 Ter. eun. III 3, 21 in eunucho (sic) add. k eunucho G 13 maiuscula*st Ter. Remb. 14 parv.. maior (or) B alia] r Aliam R 15 non a om. B ex] quae ex K diminutionem habent P 16 ut regulus tantulus om. P 17 necessaria L 18 salustius etiam P Sall. Iug. 11, 2: postquam illi more regio iusta magnifice fecerant, reguli in unum convenere (ad. convenerunt) iugurthino B eugurthino G iugurthino P postquam autem reguli R uno P convenire PK convenire L 19 id]. Reguli id RDHK reguli. Id B reges

parvi K urbanitates Rr urbanitatis causa ut D Iuv. sat. I 4, 98 in saturarum III om. P saturarum Gg satyrarum R satirarum H saturarum Dd sagittarum B 20 III BHGLK tertio D num I? 21 malum Rr gigantum Prisc. cum codd. Iuv. interpolatis lgigantum P gigantium Dd gigantis Iuv. cod. Pith. et schol. ant. 22 et] ut P puerorum ut] puerum aut P catulaster id est a catulus Dd patrocio^{us} H

- 27 triciolus', 'Sergiolus'. derivantur igitur pleraque ab appellativis, pauca etiam a propriis, et servant genera primitivorum plerumque et saepe inveniantur diminutivorum diminutiva in diversas desinentia formas, ut 'homo, homuncio, homunculus, homullus, homullulus'.

Sunt igitur formae diminutivorum masculini generis hae: 'culus', 'ulus' absque c, 'olus', 'ellus', 'xillus', 'illus' absque x, 'ullus', 'cio', 'aster', 'leus', 'tulus': 'culus', ut 'igniculus'; 'ulus' absque c, 'tantulus'; 'olus', 'Sergiolus', 'capreolus'; 'ellus', 'agellus'; 'illus' x antecedente, 'paxillus', absque x, 'codicillus'; 'ullus', 'homullus'; 'cio', 'homuncio'; 'aster', 'parasitaster'; 'leus', 'eculeus', 'aculeus'; 'tulus', 'nepotulus'.
Plautus in milite glorioso:

Si te saluum hinc ꝑ amittimus Venerium nepotulum. feminini autem generis hae: 'cula', 'ula' absque c, 'ola', 'ella', 'xilla', 'illa' absque x, 'ulla', ut 'anicula', 'silvula', 'unciola', 'capella', 'maxilla', 'anguilla', 'una' 'ulla'. neutrorum quoque sunt formae hae: 'culum', 'ulum' sine c, 'olum', 'ellum', 'illum' cum x et sine eo, 'ullum', ut 'corpusculum', 'corculum' - Plautus in Casina:

- Menum corculum, melculum, verculum, sine c, 'capitulum', 'laureolum', 'lucellum', 'villum', 'vexillum', 'ullum'.
28 Et sciendum, quod nomina tertiae vel quartae vel quintae declinationis pleraque, non tamen omnia, ut quidam putaverunt, diminutivorum masculina in 'culus', feminina in 'cula', neutra in 'culum' terminant, a primae vero vel secundae declinationis nominibus nullum invenitur dimi-

1 derivantur — propriis] Pauca etiam a propriis pleraque ab appellativis derivantur D igitur] autem K 2 a om. P inveniuntur sepe P 4 homuncio Rr homuncio DH homuncius P homulus G homolus P homollulus P 5 DE VSDICEM FORMIS MASCULINORVM AC DE SEPTM FEMININORVM AC DE SEPTM SIMILITER NEUTRORVM. D De nudecim formis masculinorum et de septem femininorum et de septem neutrorum. L masculi K heae P 6 absque c om. P absque x om. P post absque x: ullus — absque x om. R add. r 7 ut add. k 8 illus] xillus r x antecedente om. P paxillus GLr 9 absque x om. P codicilus P homollulus] d homulus PD homuncio Hd 10 eculeus] r etuleus R aculeus H equuleus L equleus Gg aculeus equleus K aculeus om. PG neptulus P 11 Plautus — nepotulum om. P Plaut. mil. gl. V 1, 20 (p. 1413) in milite] similis B 12 amittimus libri mittimus libri Plautini amittimus Plautus ex emend. Bothii et sic, teste Krehlio, cod. Prisc. Dresdensis 13 autem om. G heae P cula] cla P absque c om. P olla K ella xilla ella ut anicula P 14 ulla] uel n u. la (l) Gg cula d anicula Gg anicula (u) L 15 anguilla L una om. HL una ulla om. P formae sunt GL heae P culum, ulum, ollum, ellum, | ellum, illum. cum, xulum, ut P 16 siue Rr illum Rr ullum] ulum R 17 corculum] corculum (corculum P) melculum uerculum PGLK Plaut. Cas. III 4, 14 sq. casina melculum corculum uerculum. GL 18 corculum et melculum et uerculum. K melliculum libri Plaut. melculum uerculum sine c om. P uerculum] ferculum D ferculum uerculum B 19 laureolum Rr lauriolum K uexillum uillum PD ullum] om. K uelum ullum unum B del. b 20 nomina ex omnia corr. K 21 putaverunt] r putant R deminutivorum L 22 femina L neutrum RB HG 23 uel add. k omnibus P

p. 610. II P.

p. 124. 23 K.

nutivum in has desinens formas, nisi si a primitivo habeat c, ut 'Graecus Graeculus', 'furca furcula'. earum igitur [quoque] formarum, ut possum, regulas || coner exponere.

Monosyllaba in s desinentia vocali antecedente, cuiuscumque sint generis, et in 'er' omnia, quae sunt tertiae declinationis, et in 'us' neutra nominativo assumunt in masculino 'culus', in feminino 'cula', in neutro 'culum', ut 'flos flosculus', 'mas masculus', 'mus musculus', 'plus plusculus', 'os osculum', quod quamvis sit formae diminutivae, tamen, quia aliam habuit significationem, fecit ex sese aliud diminutivum 'oscillum'.

Similiter faciunt in 'er' terminantia diminutivum: 'frater fraterculus', 29
| 'pater paterculus', quod et proprium invenitur, 'mulier muliercula', 'pauper pauperculus paupercula pauperculum', 'mater matercula'. Plautus in cistellaria:

Tunc tu igitur mea matercula.

15 excipitur 'venter ventriculus'. Lucanus in tertio:

Qua iam non medius descendit in ilia venter.

Iuvenalis in primo:

Infra ventriculum tenni distantia rima.

sic etiam in 'us' neutra: 'imms minusculum', 'corpus corpusculum', 'opus 30 opusculum', 'crus cruscum'. Plautus in cistellaria:

Cum extortis talis, cum todinis cruscus.

1 in as Rr inas P si om. RBDHGLK add. r habcant B 2 forca
forcula Kk DE CVLVS ET CVLA ET CVLVM A TERTIA (tercia L) DECLINATIONE SED PRIMVM A MONOSYLLABIS. (monosyllabis L) DL earum] d Eum D quoque om. PG
formam] regularum P possum h posim K 3 regulas om. P conabor
A 4 sunt K 5 sunt] h sint H 6 assumunt] r adsumunt PRBH colum P
7 ut om. GL plus plusculus om. PD add. d plusculū h plusculus. la. Imm.
opus opusculum os GL 8 osculum P alia abuit P habuit aliam D 9 oscillum]
k oscellum K 10 AB EH. DL in er terminantia faciunt G in er ** terminantia
faciunt (de) L terminantium r ut frater GLK 11 ut pater paterculus quod
et proprium invenitur frater fraterculus mulier D 12 paupercula pauperculus P
Plautus — matercula om. H add. h Plautus — distantia rima om. P Plaut.
cist. fragm. ab editoribus Plauti ex coni. Scaligeri perperam ad clitellariam relatum,
(astrabae s. clitellariae fr. 19 p. 434 Both.), quum nullam fuisse demonstrarunt Ritscheli-
us parerg. I 159 sqq. et Laderigius mus. phil. III 525 sqq., qui ad h. v.
respicit ibidem p. 530 13 cistellaria ex cistellaria corr. B 14 Tum tu Dr tun', tu ne
a f. tunc, tu Lucanus — venter om. GL add. l 15 Luc. Phars. III 724
16 Quia H discedit K discedit libri aliquot Luc. 17 Iuv. sat. I 3, 97

prima Rr 18 et tenni Iuvenalis indeque Prisc. Carolinrh. alter distantia] r de-
scendit (non den) R 19 AB VS NEUTRALI. DL sic in us terminata neutra P ut minus
GL minus minusculum P corpus add. r corpus corpusculum om. GL add. g
opus opusculum om. GL 20 cruscus G Plautus] r Vi plantus R Et plan-
tus BH Nec tamen et plantus K Plautus — similiter om. P Plaut. cist. fragm.
et ipsum perperam ad clitellariam relatum, v. supra; Both. astrabae s. clit. fr. 7 l. l.
p. 433. ad Syrum (Both. l. l. p. 441) refert Festus p. 301. 352 (cf. p. 329 sq. Paul.
p. 52. 353) M., quod alterum clitellariae nomen fuisse assecutus est Laderigius l. l.
p. 527, assentiente Ritschelio parerg. I 164 coll. 206, qui de ipso hoc versu cf. ibid.
p. 175 sq. 21 ... talis cum sodellis cr... cod. Festi p. 301 s. v. succrotilla cum
extritis ..... p. 330 s. v. schoeniculus ...is talis cum todellis crus... p. 352 s. v.

similiter 'tus tusculum'. idem in aulularia:

Nunc tusculum emi hoc et coronas floreas.

Nec non et comparativa eiusdem generis et eiusdem terminationis similiter faciunt diminutiva, sed mobilia: 'maius maiusculus maiuscula maiusculum', 'grandius grandiusculus grandiuscula grandiusculum', 'celerius celeriusculus celeriuscula celeriusculum', unde Cicero ad verbum 'celeriuscule' protulit ad Herennium tertio libro artis rhetoricae: strenue quod volumus ostendere factum, celeriuscule dicemus, sicut a 'saepius' comparativo 'saepiuscule' Plautus in Casina: ut nubat mihi,

Illud quidem volebam: nostro vilico. - † Saepiuscule peccas. 'plus' quoque, quanvis a masculino vel feminino comparativo non veniat, facit tamen [ut superius ostendimus] 'plusculus pluscula plusculum', unde Terentius in hecyrā:

primum dies complusculos,
et in Phormione:

tum pluscula

Suppellectile opus est.

'tepus' quoque, quod || solum in 'us' masculinum sive epicœnum dissyllabum [Latinum] tertiae est declinationis, assumit nominativo 'culus' et facit dimi-

todī. Cum extortis talis enim todillis erusculis *Paulus sub eodem voc.* p. 353 Extortis talis cum crocotillis erusculis *idem* p. 52 s. v. *crocotillum* cum extortis *om.* GLI todinis] r totinis RBL todonis D totinis K tortis in litura h donis G et in litura,

ni f., L 1 similis Rr idem] Vt cicero P *Plaut. aulul.* II 8, 15 aulularia P aularia HGG 2 emi et hasce coronas libri Plautini foreas P 3 AR vs comparativo, D Nec non *om.* K comparatiba B terminationis et eiusdem

generis K simili faciunt Rr 4 uonilia id est masculina. fem. uen. ut maius P mobilia id est masculini et femini (femini K) et neutri generis. maius *rell.* maiusculum. similiter et his similia. Vnde nascuntur aduerbia ut grandiusculus, grandiusculae, celeriusculus, celeriuscule. Vnde cicero in libro de arte rhetorica strenue P 5 grandius] grandis B celerius] *om.* R celer superser. r caelerius B 6 caeleriusculus B *rhet. ad Her.* III 14, 24 7 protulit ut strenue GL aderenium post protulit *add.* l in tertio libro artis rhetoricae ad herennium D III in libro artis rhetoricae HK rhetoricae R rhetorice B 8 strenue R strenuae K celeriuscule] sic etiam lexicographus Vatic. (Mai *class. auct.* VIII 117: ostendere celeriuscule statim dicemus) et libri *rhet. fere omnes* celerius *cod. rhet. Heribipolit.*

9 a *om.* P saepiuscule] rd saepiusculae PRD Plautus u peccas *om.* P *Plaut. Cas.* III 5, 58 sq. cassina BH 11 quidem] quid me D cum post uolebam *add.* PRHG, non sed libri *Plaut.* saepiuscule] sic etiam *gloss. Plaut.* ad calcem lib. XIII expressum saepicula libri Plautini peccas K 12-vel] k et K

comparatiuus R comparatiuus H 13 ut superius ostendimus *om.* PD plusculum. ideo enim mobile est quod et plus comparatiuum est, multi, multum, plus. unde D

unde] ut GL unde — opus est *om.* P 14 *Ter. hec.* I 2, 102 hecy. Rr haecyra D hecyra G hecyra H hechi L echyra K echlira B 15 primos dies complusculos *Bemb.* 16 *Ter. Phorm.* III 3, 60 sq. formione RHGG 17 tum *corr.* B tum autem pluscula *Bas.* 18 suppellectile R suppellectile DHG *Bas.* subpellectile K 19 masculinum siue epicœnum in us P epicœnum] *om.* H epicœnum RGL epicœnos D epichenos h epikœnum (u in o *mut. m. pr. ni f.*) B

dissyllabam P 20 [Latinum *om.* P assumit] r adsumit PRBH facit dimi-

p. 612 P.

p. 126. 27 K.

nutivum, ut 'lepus lepusculus'. Cicero de signis: si minus eius-
modi quippiam venari potuerant, illa quidem certe pro le-
pusculis capiebantur.

Ad hanc formam etiam positiva in 'or' desinentia mutant 'or' in 'us' et 30
5 accepta 'culus' faciunt diminutiva, ut 'rumor rumusculus': Cicero pro
Cluentio: qui imperitorum hominum rumusculos aucupant,
vel assumunt 'culus' vel 'cula', ut 'amator amatorculus', 'soror sororcula'.
Plautus in Poenulo:

Vix aegreque amatorculos invenimus.

10 idem in cistellaria:

germana mea sororcula.

In 'is' vero vel in e desinentia omnia vel in 'ns' monosyllaba vel in 'rs'
dativo corripientia i assumunt supra dictas syllabas et faciunt diminutivum,
ut 'ignis [igni] igniculus', 'testis [testi] testiculus', 'navis [navi] navi-
15 cula', 'cutis [cuti] cuticula', 'avis [avi] avicula', 'clavis [clavi] clavicula',
'rete [reti] reticulum', 'fons [fonti] fonticulus', 'mons [monti] monticulus',
'pons [ponti] ponticulus', 'lens [lenti] lenticula', 'pars [parti] particula', 'dul-
cis [dulci] dulciculus' et 'dulcicula dulciculum', 'securis [securi] securicula'.
Plautus in rudente:

20 Post altrinsecus est securicula ancipes.

Cicero in III Tusculanarum: dulciculae potionis aliquid vi-
deamus. similiter 'fidis [fidi] fidicula'. idem in II de natura deo-
rum: si platani fidiculas ferrent numerosa sonantes. nam si

nutio *H* 1 ut *om. B* Cicero — capiebantur *om. P* Cic. in *Verr.* II 4, 21,
47 huiusmodi *K* 2 uenari (er) *D* 4 AB OR *DL* 5 ut *om. RHGLK*

romusculus *Gg* Cicero — aucupant *om. P* Cicero — culus post romusculus *om.*
G add. *g* Cic. p. *Cluent.* 38, 105 6 imperitorum ex imperatorum *corr. B*
romusculos *g* aucupant (n) *B* ancipiant in aucupant *corr. K* aucupati Cicero

7 assumunt] *r* adsumunt *PRR* ut *om. RDHGLK* 8 Plautus — sororcula *om. P*

Plant. Poen. I 2, 27 pennulo *RDGLK* 9 egrique *GL* egrae *K* 10 *Plant.*

cistell. fragm.: astrubae s. clitell. fr. 20 p. 434 *Both. cf. ann. ad § 29 et Lademigium*

L. ibi l. p. 530 cistellaria *K* 12 AB IS ET E ET NS ET RS MONOSYLLABIS. *D*

is] *r* his *R* ns *P* uel rs *P* 13 i add. *r* assumunt] *r* adsumunt *PRRH*

supradicta *P* diminutiva *P* 14 igni *om. P* testi *om. PR* naui *om. P*

15 cutis (a) *K* cutis enti enticula *om. PD* add. *d* enti *om. R* aui *om.*

P clavis clavi clavicula *om. P* post clanicula: dulcis — dulciculum. cicero

in tertio Tusculanarum — videamus add. eademque infra *om. D* 16 retis *Ll*

uel rete

restis. ti. reticulum *Gg* rete, reticula. dulcis, dulciculus, dulcicula, dulciculum.

fons, fonticulus, lens, lenticula, pars, particula, securis, securicula. *P* 18 dulci-

lus dulcicula *l. l. D* dulcicula *H* dulcicula et dulciculum *GL* 19 Plautus — sed

fidicula *p. 106, 2 om. P* *Plant. rud.* III 4, 114 (v. 1158) 20 abstrinsecus *GL* est]

• *H* ancipes *Dd* ancipies *H* 21 *Cic. Tusc.* III 19, 46 aliquid add. *gl*

videmus *K* 22 idem] Plautus *spscr. m. rec. in H* *Cic. de nat. deor.* II 8, 22

23 platani (n) *D* plantani *B* pantani *H* plantam *GLK* fidiculas] *r* fidiculus

RB ferrent] *r* terent *R* terrent *BDHGLK* nemorosa *K* numerose Cicero

p. 612. 13 P.

p. 127—20 K.

esset 'fides' in hac quoque significatione, quomodo Servio placet, non
 31 'fidicula' fecisset, sed 'fidecula'. et cum omnia huiusmodi diminutiva
 tam paenultimam quam antepaenultimam corripunt, 'cuticula' i antepae-
 nultimam producit. Iuvenalis:

Combibet aestivum contracta cuticula solem,
 quod cum facere metri necessitas compulit: quattuor enim breves habens
 dictio in heroico poni aliter non poterat, quamvis Virgilius huiusmodi
 nomina soleat proceleumaticos ponere, ut

labat ariete crebro.

excipitur 'lapis', quod 'lapillus' facit diminutivum; etiam 'anguis' 'an[gu]illa',
 'unguis' quoque 'ungula' facit, quae tametsi formam videantur habere di-
 minutivi, significatione tamen non sunt diminutiva.

VI 32 Secundum supra dictam formam quartae quoque declinationis nomina
 faciunt diminutivum. 'us' enim vel u nominativi in i convertunt correptam
 et accipiunt 'culus' in masculino, in feminino 'cula', in neutro 'culum', ut
 'currus curriculus' - dicitur tamen et 'hoc curriculum' -, 'versus ver-
 siculus', 'artus articulus', 'fluctus flucticulus', 'anus anicula', 'cornu
 corniculus', 'genu geniculus'. 'excipitur ab acu 'aculeus'.

In x omnia vel in | 'us' supra syllabam vel in t desinentia genetivi ex-
 tremam terminationem, id est 'is', in u convertunt et accepta 'lus la lum'
 faciunt diminutiva, ut 'rex regis regulus', 'codex codicis codiculus' et ex

1 v. Servium ad Verg. Aen. VI 120 non fiducula H 2 fidecula ex fiducula
 corr. B ALITER. inser. D 3 pene ultimam P ut cuticula B 4 inbenalis
 P Iuv. sat. III 11, 203: Nostra bibat uernum contracta cuticula solem 5 con-
 bibet PD cū bibet d ē bibet K aestivum] om. PK add. k aestivum Rr contra
 tacutilia P coticula K 6 metri necessitas facere G fecere Rr compulit P
 habent P 7 heroico G pone P non aliter poni K non aliter DHGLr
 potuit P huiusmodi nomina] sic P in huiusmodi nominibus id est quattuor
 breves habentibus RBDHGLK 8 proceleumaticos PBHL proceleumaticos R pro-
 clematicos G proceleumaticos Dd ut genua labant (Verg. Aen. V 432 XII 905) et
 labat D Verg. Aen. II 492 9 ariete PR 10 lapis lapillus quod lapidiculus
 facere debuit diminutivum D lapillos P etiam om. K angis angilla unguis Kk
 unguis ungula, anguis anguilla, quae tamen etsi D angilla L 11 quoque om. K
 ungula H facit om. K faciunt GLK tamen si PR tamen etsi BGLK post
 formam duodecim fere litt. litura in D videantur] P videntur coll. habere videntur D
 diminutivi et significationem. B 12 tamen significatione D diminutiva se-
 cundum supradicta formam P 13 A QUARTA DECLINATIONE. D De quarta declinatione.
 L quartaeque declinationis P 14 diminutiva P u] o P convertunt in i G
 15 accipiunt cuiuscula, cuiusculum, faciunt diminutiva, ut fluctus, flucticulus,
 versus, versiculus, anus, anicula, corni, corniculus, artus, articulus, genu P in
 masculino culus D 16 hoc om. D 17 artus] d arcus D post articulus: do-
 nel la
 mus domunculū in litura B anus anicula (n-n) B aniculus (n) G anicula ex
 aniculus corr. L 18 post excipitur: a domo domuncula add. r domus domun-
 cula DGLK 19 DE VLVS ET VLA ET VLVN AB X ET NS ET T. DL uel us P
 supra..... (dictam) B syllaba P in t] ti P genetivi .. H 20 is sup.
 lin. B convertunt in marg. add. L 21 diminutivum P codex] b codix B
 et ex eo codicillus add. g

p. 613 P.

p. 129. 30 K.

eo 'codicillus', 'haec fornax fornacis fornacula', 'fax facis facula', 'cervix cervicis cervicula', 'adolescens adolescentis adolescentulus', 'caput capitis capitulum'.

In 'es' productam desinentia [feminina] tertiae declinationis vel quintae 33
5 abiecta s et assumpta 'cula' faciunt diminutiva et servant e productam, ut
'vulpēs vulpēcula', 'nubēs nubēcula', 'diēs diēcula', 'rēs rēcula' - Plautus in cistellaria:

Siquidem imperes pro copia, pro recula -,
'veprēs veprēcula'. Cicero pro Sestio: vepreculis extracta ni-
10 tedula. excipiuntur 'mercēs', cuius 'is' genetivi in 'ula' conversa facit dimi-
nutivum 'mercēdula' - Cicero de oratore primo: infidi homines
mercedula adducti ministros se praebent in iudiciis orato-
ribus - et 'apēs', cuius diminutivum pro e longa i habet 'apicula'. Plautus
in Curculione:

15 Ego tñam apicularum opera congestum non feram?

In 'us' terminans unum tertiae declinationis commune trium generum 34
| abiecta s assumit 'lus' in diminutivo, ut 'vetus vetulus', femininum 've-
tula', neutrum 'vetulum'. Persius:

Tun, vetule, auriculis alienis colligis escam?

20 Iuvenalis in primo:

vetulae vesica beatae.

1 codicillus] ediculus R codicillus H haec fornax fornacis fornacula om., fornax
fornacula post facula add. P fax P cervix cervicis cervicula fax facis facula

GLK facis add. r facuola B cervis P 2 cervicis om. P adolescens adolescentu-
lis adoles. Rr adulescens adulescentis adulescentulus L caput ex capud corr. R

4 DE CVLA AB ES PRODUCTA FEMININA TERTIAE ET QUINTAE (tercie et quinte L) DECLI-
nationis. DL producta P feminina om. P femina Rr uel quinte declinationis P

5 abiecta] sic ni f. B et uel abiecta in litura b et adsumta cula] P assumunt
(adsumunt RB) cula et faciunt rell. servant] r servant R 6 vulpes vulpecula] g
nolpes uolpecula G unipicula B nunes nuncula P recula P Plaut. cist.
fragm. cf. § 29 (astrabae s. citell. fr. 21 p. 434 Both.) 7 cistellaria] bl cistil-
laria K cistellaria B pistillaria G pistellaria L 8 siquidem] ex sequidem corr.
K si quid PD imperes] k iuperes H impares K 9 Cic. pro Sest. or. 33, 72

DE
setio GL nepreculis b extracta. ALITER DE VLA ET VLVS VLA VLVM. Nitedula
animal est quod in siluis invenitur sicut ignis effulgens quod apud grecos ΑΑΗΥΥΥC
dicitur et non est diminutivum. Excipiuntur D extracta nitedula. DE VLVS VLA VLVM.
Excipitur d nitedula (n) K 10 Excipitur RBDHL his Rr 11 Cicero —
oratoribus om. P Cic. de or. I 45, 198 oratore K infimi Cicero 12 iu-
diciis Rr inditiis H oratoribus B 13 i brene habuit k habet] P habuit
rell. Plautus — feram? om. P Plaut. Curc. I 1, 10 (v. 10) 14 corculione K

15 ego non k ego nomen D egon libri Plaut. congestum opera Fleckeisenus
congestam h coniestam (conistam? nam dignosci nequit, utrum ge an solam g supers. i
deleaverit r) r 16 ix vs L commune P 17 s add. r assumit] r adsumit
RBH sumit P netulus K feminum L 18 Persius — beatae om. P Persi-
sius] dh perseus DK persius H Pers. sat. I, 22 19 tun Carolinuh, alter h,
Persius tunc Pers. cod. Vat. tunc BDGLK tun. H netulae HK auriculis] r
auriculus R aescam G aescas K escas Heidelb. Krehliu, Persius 20 Iuv. sat.
I 1, 39 21 uessica G uesica. (e) D uensica K beatae] d baetae D

'sus' quoque commune abiecta s et assumpta 'cula' facit diminutivum 'sucula'.
Plautus in rudente:

† Sucula. - Quin tu dierecta cum sucula et porculis,
in o desinentia si faciunt diminutiva, convertuntur in 'm' || et accipiunt 'cul-
us' vel 'cula', ut 'tiro tirunculus' - Iuvenalis in III:

Nec frustum caprae subducere nec latus Afrae
Novit avis noster, tirunculus ac rudis omni

Tempore -,

'latro latrunculus', 'carbo carbunculus' - Cicero ad Herennium III:
aut si Prometheus, cum mortalibus ignem dividere vellet, 10
ipse a vicinis testula ambulans carbunculos corrogaret -,
'pedo pedunculus', 'curculio curculiunculus' - Plautus in rudente:

curculiunculos minutos fabulare -,

'virgo virguncula' - Iuvenalis in V:

tunc cum virguncula luno -, 15

'ratio ratiuncula' - Terentius in Phormione:

erat ei de ratiuncula -,

'offensio offensiuncula' - Cicero pro Plancio: ista in aedilitate
offensiuncula accepta -, item 'oliga loliguncula' - Plautus in Ca-
sina: 20

Emitto sepiolas, †lepidas, loligunculas -,

1 et add. k assumpta] r adsumpta PRBH assumpta L 2 Plautus in rudente
add. r Plautus — porculis om. P Plaut. rud. III 4, 126 (v. 1170): et sucula. - quin
tu i dierecta cum sucula et cum porculis Plaut. Pal. uterque Et suculast. - Quin die-
recta i tu cum sucula et cum porculis Fleckeisenus 3 Sucula om. RGL qui tu
GLK e die recta K diae recta R sucula K porculis] b porculus B
4 DE CVLVS ET CVLA AB O. DL si om. P culus cula culum P 5 tyro ty-
runculus PHGK tyro tyrunculus Rr Iuvenalis — tempore om. P Iuv. sat. III
11, 142 sqq. 6 frustum BGL caprae] sic etiam Pith. Iuv. m. pr., caprae
h cum Pith. m. alt. schol. et codd. interpol. Iuv. subducere K 7 tyrunculus
BHGK 9 carbo carbunculus] b caruo carnunculus B Cicero — corrogaret om.
P rhet. ad Herenn. III 6, 9 10 si add. r promitheus K bellet B
ipse vellet K 11 testula] cum testula rhet. cod. Opt. cum testo codd.

aliquot rhet. praestantissimi, cum testa codd. rhet. fere omnes carbunculus
Rr corrogaretur D 12 pedo opor GL curculio] r corculio RDHLK^o cor-
culeo G gorgulio h curculiunculus] r coreuliunculus RDHLK gorguliunculus h
Plautus — fabulare om. P Plaut. rud. V 2, 38 (v. 1325) 13 coreuliunculus] r
corculiunculus RDHLK et ex corebunculus ni f. corr. B gurculiunculus d gorguliun-
culus h 14 Iuvenalis — luno om. P Iuv. sat. V 13, 40 V] scripsi H

^{do.} BHGLK II R secundo D 15 virguncula] h uirgula H ^v inno Rr 16 Teren-
tius — ratiuncula om. P Ter. Phorm. I 1, 2 formione RHK 17 cas de D
18 Cicero — loligunculas om. P Cic. pro Plancio 21, 51 plautio HGLK^r blan-
tio R ista in] sic etiam Cic. Erfurtensis ista Par. pr. in ista rell. codd. ap. Wun-
derum 19 ofensiuncula K lolligo lolliguncula Rdh lollico lollicuncula Hr lollico

lollicuncula B Plaut. Cas. II 8, 58 casina Rr 21 emitto BDDG Plaut.

^e
Vet. saepiolas BH lepidas etiam Plaut. Vet. lapidas R lepadas con. Camerarius
lolligunculas Dhk lollicunculas RBH lolginunculas G lolliungas Plaut. Vet.

p. 614. 15 P.

p. 131. 32 K.

‘homo homunculus’ - Plautus in rudente:

Homunculi quanti estis, eiecti ut natant.

dicitur tamen et ‘homuncio’ et ‘homullus’ et ‘homullulus’. [similiter facit diminutionem ‘fur furunculus’.] | Cicero in Pisonem: [olim furunculus, nunc vero etiam rapax. idem in eodem:] homullus ex argilla et luto fictus -, ‘leno lenunculus’ vel ‘lenullus’. Plautus in Poenulo:

Sic dederō, aere militari tetigero lenunculum.

idem in eadem:

ita ut ocepī dicere,

Lenulle, de illa pugna.

In ‘nus’, sive habeant ante n aliam consonantem sive non, et in ‘lus’, si non habeant geminatam l, et in ‘er’ secundae declinationis nomina duplicant l ante ‘us’ [in diminutivis]: ‘asinus asellus’, ‘genuinus gemellus’, ‘bonus bellus’, ‘pugnus pugillus’, ‘agnus agnellus’ - quod ideo servavit n, ut sit differentia inter agri diminutivum, quod est ‘agellus’ - ‘anulus anellus’, ‘oculus ocellus’, ‘populus popellus’, ‘catulus catellus’, ‘tener tenellus’, ‘liber libellus’. et sciendum, quod omnia e habent paenultimam absque ‘pugillo’, nisi primitiva paenultimam habent natura productam in omni genere. tunc enim servant primitivi vocalem, ut ‘fūnus ūna ūnum, nullus ulla ullum’, ‘vinum villum’. excipitur unum in ‘lus’ desinens, ‘paulus’, quod non geminavit l in diminutione, nec mirum, cum au diphthongus post || se geminari consonantem prohiberet: facit igitur ‘paulus’ ‘paululus’, ex hoc ‘pauillus’, ‘pauillulus’, quas formās servant et femi-

1 Plautus — natant om. P   Plaut. rud. I 2, 66 (v. 155)   2 adiecti Rr
eucti G   3 homantio DH   et homullulus om. P.   homullulus K   post homullulus vocc. idem in eodem — de illa pugna collocat, infra om. D. quem ordinem cum tenerent edd. inde ab α, indicem Krehlianum sequens rudenti Plautinae fragmentum Homullulus fictus ex argilla et ex luto addidit Bothius (rud. fr. I p. 432). mihi totus hic locus ita interpolatus esse videtur ut lib. II § 47 faciunt diminutionem. Fur P   4 Cicero — fictus om. P   Cic. in Pis. 27, 66   pissonem K   ollim G   5 Cic. in Pis. 25, 59   eadem HG   homillus Cic. cod. Vat. m. pr. 6 luto] l luto K   luto G   nel luto g   lenulus PBDHrglk   Plautus — pugna om. P   Plaut. Poen. V 5, 7   7 penulo RHGLK   paenulo BD   8 si G   aere]

Plautus (aerem Palatt.) e libri Prisc. tetigere Rr   9 Plaut. Poen. II v. 24 sq. eodem BDHK   10 ocepī] r hoccepi d hoc coepi B   acepi GK   coepi H   cepi R   11 lenule DHKg   lenulae K   laemulae R   laenule r   illac Plaut. Vet.   12 DE ELLVS A SECUNDA DECLINATIONE (ellus secundae declinationis L) SED PRIMUM A NVS ET LVS ET ER. DL   In us P   13 si add. r   l ante us et in P   er] e.r. Rr   14 in diminutivis om. P   ut asinus (assinus G) DGLK   assellus RG   15 quod ideo — agellus om. P   16 differentia R   17 ALITER DE VLLVS VLLA VLLVM ET ILLVM. DL   18 quod nomina .e. habent ante penultimam P   19 pugillus D   productam natura K   producta D   21. ALITER DE VLVS VLA VLVV (nullus .la .lum L) ET XLLVS XILLA XILLVM. DL   in om. P   22 quod non — pauillulum in littera k   1] .i. P   in add. h   diminutione] P diminutio L diminutio rell. aqua (tē) B   23 post se] posse B   prohibet P   paulus paulus ex P   24 et ex BGL   pauillus et pauillulus BDHGLK   pansillus ex pauillulus Rr   servat (n) B

p. 615 P.

p. 132, 33 K.

nium et neutrum eius ['paula paulula, pauxilla, pauxillula', 'paulum paululum, pauxillum, pauxillulum']. similiter 'velum' 'vexillum' facit diminutivum. et puto ideo haec assumpsisse x, quia haec in 'lus' vel 'la' vel 'lum' desinentium primitivorum facientium diminutiva paenultimam naturam longam habent, 'paulum pauxillum', 'velum vexillum'. ideo 'māla' quoque [assumpsit x et] 'maxilla' facit et | 'tālus' 'taxillus'. Pomponius:

interim

Dum contemplor orcam . . . taxillos perdidit.

quae vero geminant l ante 'us' vel a vel 'um', in 'ulus ula ulum' faciunt iterum diminutiva, ut 'homullus homullulus', 'pauxillus pauxillulus, pauxilla pauxillula, pauxillum pauxillulum'.

- 37 Feminina quoque in 'ua' desinentia, sive habeant ante n aliam consonantem sive non, geminant in diminutivis l ante a, ut 'catena catella', 'asina asella', 'gemina gemella', 'columna columnella'. excipitur 'rana ranunculus'. eandem formam in 'la' quoque desinentia vel 'ra' servant, ut 'fabula fabella', 'tabula tabella', 'libra libella', 'capra capella', 'umbra umbella', 'sacer sacra sacrum, sacellus sacella sacellum'. 'puer, puera' antiqui, ex quo 'puella'; 'tener tenera tenerum, tenellus tenella tenellum', 'miser misera miserum, misellus misella misellum'. excipiuntur in 'ra' desinentium, quae nec a masculinis in 'er' desinentibus fiunt nec habent ante r aliam in eadem syllaba consonantem, ut 'ara arula', 'terra terrula', 'litera literula'.

- VIII 38 Neutra quoque in 'num' desinentia geminant in diminutione l ante 'um', et si g habeant ante n, in paenultima syllaba diminutivi i, non e, accipiunt, ut 'tignum tigillum', 'signum sigillum'. alia vero e habent in paenultima, nisi sit, quod superius docuimus, paenultima primitivi naturaliter

1 paula — pauxillulum om. P 2 fecit Rr 3 adsumpsisset haec .x. P

adsumpsisse Rr adsumpsisse H assumpsisse G assumpsisse Dg haec] d om. D .... R he P uel in la in litura b . 4 uel in lum B desinentia primitiva r primitivorum faciunt P facientium R facientia r diminutiva. (m) B 5 habent longam K ideo.g. K 6 assumpsit x et om. P adsumpsit x et RBh adsumpsit x Hr assumpsit x D assumpta x LK assumpta x G taxellus K taxillus 10 quae vero P Pomponii fragm. inc. 6 p. 123 Both. p. 161 Munk. fr. inc. VII p. 214 Ribb. ad atones refert Munkius p. 162 Pompius lexicogr. Vat. in Mai auct. class. VIII 584 7 interim om. lexicogr. Vat. Interim, dum orcam contemplor, tax! taxillos perdidit Bothius Interim dum contemplor orcam, taxillos ego perdidit Munkius, ego lectione codicum servata in versu disponendo secutus sum rectum Ribbeckii iudicium 8 orcam] pugnam lexicogr. Vat. 9 DE DIMINUTIVIS AB ALIIS. DL 10 pauxilla — pauxillulum om. P 12 DE ELLA A PRIMA DECLINATIONE SED PRIMUM A NA ET LA ET RA. DL in .a, PBL 13 ut add. g

14 assina assella G gemina gemella om. P gemilla Gg columpna .ella (u) K columella (u) L 15 uel in ra D 16 libra libella tabula tabella GL umbella (r) B umbellas, acer P 17 antiq. DGL antiqui dixerunt B 18 tener — misellum om. P 19 misellus (s) misella (s) misellum H DE VLA IN RA D desinentia PDHK 20 masculini P 21 aliam add. r tula G 22 litera literula P 23 DE ILLVM ET ELLVM A SECUNDA DECLINATIONE SED PRIMUM A NVN D in .um. PH diminutione P 24 habeant] om. L habent BH 25 Alii P e add. g penultima P 26 nisi sit add. l docuimus in pae-

p. 615. 16 P.

p. 133. 34 K.

longa, ut 'bonum bellum', 'geminum gemellum', 'scammum scamellum'.
Apuleius tamen in I Hermagorae: verum infirma | scamillorum,
obice fultae fores.

Quae vero || in 'nn' desinunt paenultima antecedente, mutata i ultima
5 genitivi in ^o et accepta 'lum' faciunt diminutiva, ut 'negotium negotio-
lum'. Plautus in cistellaria:

datores

‡ Bellissimi vos negotioli, senecis, soletis esse.

Similiter in 'illum' vel 'ellum' faciunt diminutiva in 'lum' vel in 'rum'
10 desinentia: 'tantulum tantillum', 'lucrum lucellum', 'cerebrum cerebellum',
'flabrum flabellum', 'flagrum flagellum', 'castrum castellum', 'sacrum sa-
cellum', et scire debemus, quod 'ellus' vel 'illus' desinentia diminutiva, si 30
a dissyllabis derivantur, assumunt unam syllabam, ut 'agnus agnellus', 'li-
ber libellus', 'cultus cultellus', 'paulus pauxillus'. similiter feminina 'ella'
15 vel 'illa' terminantia: 'capra capella', 'libra libella', 'umbra umbella', 'paula
pauvilla'. sic etiam neutra 'ellum' vel 'illum' exenitia: 'tignum tigillum',
'signum sigillum', 'lucrum lucellum'. excipiuntur a desinentibus in 'nus'
vel 'na' vel 'num', quae nullam habent consonantem antecedentem in eadem
syllaba ante n, venientia, ut a bono, uno, vino derivata. haec enim pares
20 habent syllabas primitivis: 'bonus bona bonum, bellus bella bellum', 'nus

ultima (al. penultima, poenultima) RBDHI in del. r penultima P 1 scamel-
lum RDHGLK 2 Apuleius — fores om. P Apuleius] rd Apud eius R Apuleus
DK Apul. fragm. 4 l. 11 p. 636 ed. Hildebr. ermagore RH hermagore r her-

mogore K Veram Rr infirma Gg scamillorum] dytk scamellorum DGLK scamel-
lorum Schneiderus Elementari. p. 229 4 DE OLVM AB IVM DL um] nuo P muta
Rr 5 in o] om. PRIK add. hk in r m. vce. in R diminutivum RBHGLK
ut om. G ut pallium palliolum negotium BD negotium negotii negotiolum GL
negociolum H 6 Plautus — soletis esse om. P Plaut. cist. fragm. cf. § 20,
astrabae s. clitell. fr. 22 p. 434 sq. Both. cf. Ladewigium l. l. p. 530 et lib. VI § 91

cistellaria K 8 negotioli bellissimi Bothius bellissimi nos negotioli senecis Rr
bellissimos negotioli t poenices Gg bellissimis negotioli phoenices Dd bellissimo. (s)
negotioli phenices Hh bellissimo. negotioli ..... enices L bellissimos negotioli phe-

nices l bellissimos negotioli phoenices Kk bellissimos negotioli senecesso letis esse
B senecis] v. Lachmannum ad Lucr. p. 56, f. senecis] Fleckeisenus 9 DE IL-
LYM ET ELLVM ALVM ET RVN. DL lum et in D uel rum L 10 ut tantulum D
tantulum P celebrum Rr cerebrum Gg cerebellum Gg 11 frabrum Rr fa-
brum P 12 DE ELLVS ELLA ELLVM ET ILLVS ILLA ILLVM A DISSYLLABIS, D quod in

ellus DGK uel in illus D 13 a dissyllabis r a dissyllabas H ad syllabis PRB
assumunt] r adsumunt PRH agnellus om. R 14 cultellus ex cultellum corr. B
femina L femina K 15 uel add. k terminata P ut capra BD libella.
scientiam neutra excipiuntur (med. om.) P 16 sicut etiam LK neutra in ellum

DG vel] d ne D 17 sigillum Ll tignum tigillum signum sigillum post lu-
cellum repetit D ALITER A DISSYLLABIS. D alt a dissyllabis. L 18 nel in na uel
in num G 19 a om. P nino uno diriuata. P 20 bellum. Similiter unus ul-

p. 616. 17 P.

p. 134—36 K.

una unum, ullus ulla ullum', 'vinum villum'. notandum etiam 'pannus', quod | 'panniculus' facit. Iuvenalis in II:

quarum

Delicias et panniculus † urit bombycinus.

A trisyllabis quoque venientia diminutiva, quae geminant $\downarrow$, pares habent [suis] syllabas primitivis, ut 'oculus ocellus', 'catulus catellus', 'geminus gemellus', 'fabula fabella', 'tabula tabella'. excipiuntur, quae in primitivis ante n aliam habent in eadem syllaba consonantem. haec enim [unam] addunt syllabam diminutivis, sicut etiam dissyllaba eiusdem terminationis, ut 'columna columnella', sicut 'agna agnella', 'tignum tigillum'. 10

In 'us' desinentia secundae declinationis nomina e vel i antecedentibus mutant 'us' in o et accepta 'lus' faciunt diminutiva, ut 'urceus urceolus', 'alveus alveolus', 'luteus luteolus', 'malleus malleolus', 'aureus aureolus'. Plantius in Epidico:

Lunulam atque anellum aureo||lum.

'capreolus' quoque videtur a nominativo 'caprens' esse, cuius femininum in usu est 'caprea'. nam 'capra' a capro fit, ex quibus 'capellus' et 'capella' fiunt diminutiva. i quoque antecedente: 'filius filiolus', 'gladius gladiolus', 'Sergius Sergiolus', 'Tullius Tulliolus', 'patricius patriciolus'. excipitur 'Antonius', quod 'Antonias' facit diminutivum. Cicero pro Vareno: 20 Lucius ille Septimius diceret, | etenim est ad L. Grassi eloquentiam gravis et vehemens et volubilis: Erucius hic noster 41 Antonias est. feminina quoque e vel i ante a habentia in 'ola' fa-

lus. unum ullum. P 1 notandum — bombycinus om. P quod pannus B

2 quod add. r panniculus Rr Iuv. sat. II 6, 250 sq. 4 delicias G de-

li. ias Ll et] r etiam rrell. bombycinus urit panniculus D bombycinus urit Iuvenalis bambicinus BGLK bombicinus g 5 DE ELLVS ET ELLA A TRISYLLABIS. DL 6 suis om. P syllabas suis K geminus — tabella om. P 7 ALITER A TRISYLLABIS. DL quae ex primitivis P 8 syllabo R in eadem syllaba ex syllaba in eadem corr. K 9 unam del. r add. k dissyllabam P eiudem R 10 columnella] r columella PRRL cf. § 37 11 DE OLVS AB EVS ET IVS. D lu olus L secundae] r secundum R 12 urceus urceolus] k arceus arceolus P

orceus orceolus K Iuvenalis in primo. [sat. I 3, 203] urceoli (ucecoli Dd) sex. post

urceolus add. Dh 13 luteus om. D luteolus anony. terin malleolus D aureus — aureolum om. P 14 Plaut. Epid. V 1, 34 epedeco B epitico K

15 lunulum B anellum Rr 16 iusu est P 17 est ut caprea r capellus] r cappelus R 18 autecidente G ut filius D filiolus P gladiolus, a propriis sergius D 19 Sergius Sergiolus] add. g serēgius. iolus K Ser gius — patriciolus om. P DE ASTER AB IVS. DL 20 Cicero — Antonias est om. P Cic. pro L. Vareno or. fragm. 8: Cic. ed. Orell. III 2 p. 443. de ipsa or. cf. Drumannum Gesch. Roms etc. V p. 234 sq., ad h. l. Petri Victorii var. lect. XIII 23 narreo RGL narrone h 21 lucilius B septimus RBDHGK est uciū uciū

alucii B L. Rr L. Gy crasi GL crasum g 22 nehimens GLK Erucius] d et sic etiam cod. Ambros. Quintil. inst. or. VIII 3, 22, ubi vocc. Erucius Antonias ex hac or. laudantur erucius D erutius BGL eritius g liritius (ad marg. heri) r erucius k 23 est del. rdh DE OLA AB EA ET IA. D e] ei D

p. 617 P.

p. 136 K.

ciunt diminutiva: [ut] 'laurea laureola', 'uncia unciola', 'filia filiola', 'Tullia Tulliola', 'lutea luteola'. Virgilius in bucolico:

Mollia luteola piugit vaccinia calta.

Iuvenalis in primo:

5 Vuciolam Proculcius habet, sed Gillo denuncem.
neutra e vel i ante 'um' habentia in diminutivis o habent ante 'lum': 'luteum luteolum', 'pallium palliolum', 'laureum laureolum'. Iuvenalis in III:

Laureolum velox etiam bene Lentulus egit.

10 Alia vero omnia in 'us' terminantia supra dictae declinationis nomina abiecta s accipiunt 'lus' et faciunt diminutiva: 'servus servulus', 'ventus ventulus', 'Graecus Graeculus', 'paucus pauculus', 'parvus parvulus', 'tantus tantulus', 'primus primulus'. feminina quoque in a desinentia con-
15 sonante anteposita et in 'um' neutra in 'ula' et in 'ulum' faciunt dimi-
nuta, ut 'silva silvula', 'luna lunula' - Plantus in Epidico:

Lunulam atque anellum aureolum - ,

'rubicunda rubicundula', 'lingua lingula' et per concisionem 'ligula', 'puella puellula', 'serra serrula'. Cicero pro Cluentio: ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam. 'aqua' similiter 'aquula'.

20 Plantus in Curculione: .

1 ut om. P laureola ex laureolus corr. D uncia — denuncem om. P un-
ciola L 2 Verg. ecl 2, 50 (deficit Med.) bucolico HGK 3 paugit B pin-
guit G pinguit Pal. m. alt. corr. uacinnia BDH uacinia Kd calta add. g

lis in primo

4 Iuv. sat. I 1, 40 lunena unciolam Rr 5 proculcus K sed] r • (& ni
f.) R diuncem B post denuncem: Idem in eodem. [sat. I 3, 94 sq.] dorida (sic
h dorido RH dorio GKl doridā B) nullo cultum (nullum culto k nullas cultum l)
palliolo. In eodem (eodem R eadem Kl) [I 3, 203 cf. § 40] urceoli (urceolis l nu-
ceolis K urciolis G) sex add. RBHGKl del. r Idem in eodem. Dorida nullo cultum

sex d

palliolo add. d Idem in eodem urceoli doria nullā culto palliola .... in e •• ē (ad)
L 6 DE OLVM AB EVM ET IVM. DL neutra] r Etiam neutra RBDHGLK ha-
bentiā B habentia — palliolum om. P 7 post palliolum: Iuvenalis in prima.
Dorida nullo (ex nulla corr.) culta palliolo. In eodem urceoli sex. add. r Iuvenalis in
primo. Dorido nullam (Dorida nullo d) cultam palliolo. add. D ut laeum P

Iuvenalis — egit om. P Iuv. sat. III 8, 187 8 in Ul. K 10 DE LVS AB VS.
D De lus ab uus. L supra dicte P declinationis id est secundae nomina H

11 accipiant K lus et] lu. P ut servus PB ut tantus tantulus ventus
ventulus servus servulus parvus parvulus Graecus graeculus paucus pauculus primus D
Graecus graeculus nentus neutulus K 12 post pauculus: et pauculus add. GL pan-
culus primus primulus tantus tantulus. P 13 DE VLA AB A ET DE LVM AB VM. D
De ula ab a L quoque om. P in add. r in a post desinentia repetit G
14 um add. r faciunt diminutiva om. L diminutivum GK 15 Plantus — ser-
rulam om. P Plant. Epid. V 1, 34 epedico DK 16 auriculum K 17 a ru-
bicunda GLK rubicundula add. d post rubicundula: luna lunula repetit L

linga K lingula L [ligula] h lingula LH 18 puellula om. P serra (r)
serrula (r) G serra, la. K Cic. pro Cluent. 64, 180 dentium vel dentum codd.

Cic. perperam (deficit h. l. Cic. Laur.) 19 serrulam G serrulam K similiter aqua
r similiter aquula — annula similiter om. P aquula] l aqua GL acula BDK
20 Plant. Curc. I 3, 2 sq. (v. 159 sq.) curculione HK

p. 617. 18 P.

p. 136. 37 K.

Ne quae hic agimus erus †perspiciet fieri, mea Planesium;

Mane, suffundam aquulam.

similiter 'anima animula', similiter 'equa equula' - Plautus in cistellaria: |

Adhinnire equulam possum ego hanc, si detur sola soli -, 'arca arcula', 'mensa mensula'. Plautus in || mostellaria:

Cedo †mihī speculum et cum ornamentis arculam. idem in eadem:

Age accumbe igitur; cedo aquam manibus, puere, ap-
pone hic mensulam.

in 'ulum': 'primum primulum', 'tantum tantulum'. et haec tamen et in 'olus' desinentia una syllaba vincunt sua primitiva.

- 43 In 'ster' et 'ciu' et 'leus' satis pauca in usu inveniuntur [diminutiva] et fere haec: 'Antonius Antoniaster', 'surdus surdaster' - Cicero in Tusculanarum V: erat surdaster M. Crassus -, 'parasitus parasitaster', 'catulus catulaster', 'homo homuncio', 'senex senecio' - Afranius in prodito:

Tu senecionem hunc satis est si servas, anus ..

[in 'leus:'] 'equus equuleus' - Cicero in Verrem de signis: equuleos argenteos nobiles, quique maximi fuerant, aufert -, [haec] 'acus' [hic] 'aculeus', 'oculus oculens'.

1 Ne] om. RBDH Ne — Planesium om. K Neque GL quod Plautus erus R
herus Dr prospiciet L percipiat Plautus planetium RDHGL planeccium R 3 sub-
fundendam R effundam L fundam B aquulam B aquam BD acula H 4 animula
equa L aequa aequula P equula GK ecula BH Plaut. cistell. (astrabae s. cistel-
lariae: cf. § 29) fragm. 23 p. 135 Both. 6 equulam GL eculam BDH ego om L
7 mesa mensula L Plaut. most. 1 3, 91 (v. 248) mustellaria BDHL cistell K
uel ci da
mu .. stellaria Gg 8 cedo mihī Rr mihī Prisc. cum libris Plautinis. l. mi
9 Plaut. most. 1 3, 150 (v. 308) eodem D 10 accumbae K caedo L
puere] d puerae D puer L libri Plautini 11 .. hic K hinc RHG hic in

mensula L mensam (neam ex meam Vat. 3870) libri Plautini 12 in ulum]
emuleus K ulum] d et in litura h uleus BDGL et ni f. H culcus in litura r
tamen om. L in olus] iollus P 14 DE ASTER ET CIO. D De ster et cio et
leus L aster DGH cio] r scio R inveniuntur in usu PBD in usu om. L
ussu G diminutiva om. P 15 Antonius om. P surdus — Crassus om. P
surdus surdaster] g sordus sordaster GL sordus. diaster K Cic. Tusc. V 40, 116
tuscularum L quinto tuscularum B 16 surdaster] g sordaster GL sordaster

K crassis Rr crasus GL parasiaster P 17 catullus catulaster r In cio
aute homo add. r homuncio] r homuncio R senecio RBGK afranus R af-
franius K Afran. in prodito fr. 2 p. 185 Both. 243 Neuk. 169 Ribb. Afranius — leus om. P 19 senecionem G seruat D seruas sanus Bl 20 leus]
in litura h eus GK ecus g eculens RBHdy equleus K Cicero — aufert.
haec om. P Cic. in Verr. II 4, 20, 42 Verrew] g nerem G eculos
RBDHdy equleos GK 21 nobiles — fuerant au in marg. add. k quique maximi]
sic etiam uterque Cic. Guelferbyt. quique maxime Paris. 7774 A. qui Q. Maximi La-
gon. tantum non omnes maximi ex maxime corr. H maxime K 22 hic] om. PD
add. d et oculus B oculus G oculens g

p. 618 P.

p. 137. 38 K.

Vsi sunt auctores etiam quibusdam Graecis diminutivis, ut Terentius:

Edepol, Syrisce, te curasti molliter.

Inveniuntur multa propria sive appellativa, quae cum non sint diminutiva, formas tamen diminutivorum habent, ut 'cuniculus', 'anniculus', 'Metellus', 'Camillus', 'Tibullus', 'frivulus frivola frivolum', 'Camilla', 'tabula', 'vinculum', 'periculum'. et sciendum, quod pauca inveniuntur diminutiva, quae non servant genera primitivorum, ut [haec] 'rana' [hic] 'ranunculus', [hic] 'canis' [haec] 'canicula', 'scutum' vel 'scuta' [id est rotunda forma] 'scutula', 'scutella' - Lucilius in V:

16

scutam

Ligneolam | in cerebro infixit - ,

'hic qualis hoc quasillum', 'pistrinum pistrilla', 'haec acus hic aculeus', et praeterea 'anguis anguilla', 'unguis ungula', 'nubes nubihum', quae magis denominativa sunt existimanda quam diminutiva, quippe non habent diminutivorum significationem, sed formam tantum. praeterea 'panus pannicula'. Lucilius in VIII:

Intus modo stet rectus . . subteminis panus.

Præbus etiam ponit 'hoc glandium, haec glandula' [pars est in-

1 Vsi] r Vtsi R Vsi — molliter om. P in quibusdam L ut terentius add. l

Ter. ad. V 1, 1 2 edepol B sirisce DGK Bas. siri ce g siris cete L e Rr

3 DE HIS QVAE FORMAM TANTVM DIMINUTIVORVM (DEMINUTIVORVM D) HABENT. DL non sint appellativa formam tamen appellativorum habent ut P 4 habent diminutivorum RBDHL cuniculus Gg anniculus] auiculus k samculus l saiculus L anniculus

anniculus U metallus K 5 camillus] k camellus K camelus L camellus Gg tibulus

PGK tinolus Ll frivulus frivola frivolum RBDHG frivulus frivola frivolum L frivulus la. hum K frivulus frivola (frivolum om.) P post frivolum: quasi fere e bolo

D del. d tabula uinculum om. P 6 DE HIS QVAE GENVS (GENVM L) PRIMITIVORVM NON SERVANT. DL 7 ut haec rana — aculeus. et praeterea] ut sunt ea quae donatus (cf. Don. art. II 4, 3 p. 1747 P.) asserit, et cetera ut P ut rana ranunculus DG hic om. BLK ranunculus] r ranunculus R 8 hic om. D haec om.

D canicula dies diecula scutum L rotunda K 9 et scutella Br Lucilius] h Lucius RHK Lucil. sat. V 23 Dous. 28 Gerl. VI. B 10 scutulam

Dread. Erl. 1 Krehlii scutellam | Ligneolam Corpetus Sat. de C. Lucilius p. 60

11 infixit L 12 calus K qualis oxontoc (i. e. ὁ ὀξόντος) L calus (qualis g)

oxantoc G cassillum G quassillum BH cassillum K post quasillum in marg. oxontoc add. d hec ex corr. b acus hic aculeus (c-c) B 13 angula L

anguilla K unguis] r unguis R unguis L nubis K 14 didiminutiva H

quippe cum non B 15 significationem diminutivorum P praeterea — glandium, haec om. P panus] glk pannus GLK pannicula] rtk panicula P panicula

K pannicula GL pannicula R pannicula Non. 149, 23 16 Lucilius] r Lucius R Luc. sat. VIII 13 Dous., VIII 1 Gerl., VIII 17 Schmidt. Lucilius in VIII: sub-

teminis panus. cod. Charisii p. 59 P. Lucilius lib. VIII: foris subteminis panus est. Non. l. l. VIII. (1) B 17 Intu' modo stet rectu', foris subtemini' panus Schmidt-

tus C. Lucil. sat. quae de libro nono supersunt p. 40 Intu' modo, stet rectu' foris, subtemini' panus Corpetus l. l. p. 76 subteminis] r subteminis R subtemines k sub-

teminis K panus] l pannus GL 18 Probis ex Probum corr. B probi G cf. anal. Findob. p. 80 et ann. ad lib. V § 45 glandium] d glandulum D pars est intesti-

8*

p. 618 P.

p. 138 K.

testinorum], 'ensis ensiculus, ensicula', praeterea 'haec beta', 'malva',
'hic betaceus', 'malvaceus'. | ||

norum *om. P* 1 *ensis ensis ensiculus R* ensis — malvaceus] *hensiculus abet — abetaceus*
malua malvaceus. P ensicula] *b* et ensicula *BDL* 2 *hic betaceus malvaceus*
add. l betaceus] *b* betacius *B* beataceus (*a*) *Dd* beataceus *K*

EXPLICIT LIB. III. DE DIMINUTIVIS. INCIPIT LIB. IIII DE DENOMINATIVIS. *R* EXPLIC.
LIBER TERTIVS | INCIP. LIB. IIII DE NOMINATIVO. *B* EXPLICIT LIB. III. DE DIMINUTIVIS. |
INCIP. LIB. IIII DE DENOMINATIVIS *G* EXPLICIT LIBER III .... INCIPIT QVARTVS *L* DE DENOMINA-
TIVIS *add. l* finit *k* | Liber IIII. de denominativis et uerbialibus et participialibus et
aduerbialibus. quot eorum species, ex quibus primitivis quomodo nascuntur. *K* EX-
PLICAT TERTIVS LIBER PRISCIANI: | Quartus de denominativis et uerbialibus et parti-
cipialibus quot eorum species ex quibus primitivis quomodo nascuntur. | INCIPIT LI-
BER QVARTVS. *D* *inser. caret H* III. lib. *m. rec. in H. hic desinit P; A* inde ab
initio libri IIII iterum inc.; INCIPIT LIBER QVARTVS DE DENOMINATIVIS. *A*

LIBER QVARTVS.

p. 619 P.

DE DENOMINATIVIS.

p. 139. 40 K.

Denominativum appellatur a voce primitivi sic nominatum, non ab ali- 1 1
qua speciali significatione, sicut supra dictae species. habet igitur gene-
ralem nominationem omnium formarum, quae a nomine derivantur. nam
5 et patronymica et possessiva et comparativa et superlativa et diminutiva
praeter verbalia et adverbialia et ea, quae ex praepositionibus fiunt, ex ma-
xima parte denominativa sunt, id est a nominibus derivantur. unde in
illorum formis quoque sunt quaedam, quae, cum non habeant significatio-
nem eorum, denominativa iure appellantur, ut 'Timarchides' proprium,
10 'Aemilianus' quoque, 'Nobilior', 'Maximus', 'Catulus'. haec enim deno-
minativa sunt dicenda, cum significationem suarum non servant formarum,
etsi sint propria. de quibus tamen sufficienter, | cum de iis tractabatur,
monstravimus.

Habent igitur denominativa formas plurimas et diversas significationes.
15 quae quia late sunt confusae, generali eas nominatione artium scriptores
nuncupaverunt denominativa. et quia multae inveniuntur formae commu-
nes tam denominativis quam verbalibus nec non etiam participialibus et ad-
verbialibus, non incongruum esse existimo, de his quoque in loco una
tractare.

20 Sunt igitur formales denominativorum terminationes sive verbalium hae:

2 appellatur *AK* sic] sui *G* 3 significatione — nominationem *add. r*
4 formarum *et in sqq.* nam — possessiva, relativa — praeter *macula teguntur in A*
5 nam patronymica *H* 6 .. praeter *H* propter *BL* verbalia] *rd* verbalia *RBD*
et sic persaepe libri et ea] .. ea *G* ex ea *g* x ea *r* ea — fiunt in *litura ex*
corr. A et maxima *RG* 7 post derivantur: sed tamen specialem significationem
habent *add. ADLr* sed specialem habent significationem *k* und.] Deinde *D* vel
Unde *d* 8 quoque formis *G* habent *L* 9 eorum sed denominativa *B* iure
appellantur denominativa *D* appellantur *A* timarchides *G* timarchides *AH*
forma patronimicorum post timarchides *add. L* forma patronimicorum post proprium
K 10 aemilianus *A* Catulus] *d* catullus *D* denominativa *Dd* 11 suarum
.. non servant
formarum .. et sint *Dd* servant *BAHGKd* formarum *add. r* 12 etsi] *B* et *rell*
sunt *K* his *RBHGLK* tractabitur *B* 13 Nonstruismus (sic) *A* 15 latae
sunt et confusae *GK* latae sunt confuse *A* sunt et confusae *hl* 16 nuncupaverunt
G nuncupaverunt in *litura K* communes *K* 17 participialibus] *g* participialibus
GK 18 existimo] *r* existimo *R* una in loco *B* in loco uno *LK* in uno loco
G 20 MULTIPLES ET VARIAE TERMINATIONES DENOMINATIVORVM NOMINVM INCIPIUNT. *D*
Variae terminationes denominativorum *L*. singulas deinde terminationes in marg. ap-

p. 619. 20 P.

p. 140. 41 K.

'ia', ut 'durus duritia', 'prudens prudentia', 'sapiens sapientia'; a consonante antecedente: 'cantus cantilena'; e: 'cubo cubile', 'sedeo sedile'; i: a fruge || 'frugi', a nihilo 'nihili' - quae tamen magis obliqui sunt supra positorum nominativorum, ut de nominativo et genetivo tractantes docebimus in sexto libro -; o, [ut] 'cicer Cicero'; n: 'tono tonitru'; 'al': 'cervix cervical', 'tribunus tribunal'; 'il': 'vigilo vigil', 'pugillus pugil'; 'nl': 'exulo exul', 'praesulo praesul'; 'am': 'nequis nequam'; 'um': 'oliva olivetum', 'rosa rosetum', 'tendo tentorium', 'sto stabulum', 'praesideo praesidium'; 'en': 'solor solamen'; 'ar': 'lacus lacunar', 'calx calcar', 'caedo Caesar'; 'er': 'eques equester', 'macies macer'; 'or': 'senatus senator', 'amo amator'; 'ur': 'satio vel saturo satur', 'murmuro murmur'; 'as': 'primus primas', 'optimus optimas', 'civis civitas', 'probus probitas', 'Arpinum Arpinas'; 'es' correptam: 'pes pedēs', 'equus equēs', 'tego tegēs'; 'es' productam: 'pauper pauperēs', 'acus aciēs', 'saepio saepēs', 'struo struēs', 'sterno stragēs'; 'is': 'aedis aedilis', 'rex regalis', 'amo amabilis', 'penetro penetrabilis', 'Athenae Atheniensis', 'Sicilia Siciliensis'; 'os': 'lepus lepos', 'custodio custos'; 'us' puram: 'occido occidus' et 'assideo' (vel ab asse, ut quibusdam placet) 'assidus'; 'us' diversis consonantibus antepositis: 'saxum saxosus', 'spuma spumosus', 'vito vitabundus', et a participiis: 'versus', 'saltus', quando quartae sunt declinationis, et ab adverbis: 'supra' vel 'super superus', 'infra inferus', 'extra externus', 'hodie hodiernus'; in x: 'fur furax', 'capio capax', 'audeo audax', 'verto vertex'; in duas consonantes, ut 'Picenum Picens', 'Tiburtum Tiburs'.

3 Ergo in a desinentia denominativa i habent brevem ante a vel l vel s

ponit L, numeris additis distinguit D 1 ia] in. ia. B in Rr prudens. ua Kk
2 ut cantus A ut cantus ACMA D cubile KYQAE KUEPH D 3 i ut a fruge in litura r i ut fruge B afruge afrugi A frugi et nichilo R obliqui sunt magis
L oblici GK uel obliqui g obliqui casus sunt D 4 nominativorum] add. g
nominativorum nominum L tractantes add. k in sexto libro docebimus
DGLKr 5 o cicer Cicero] k om. RBAHGLK o ut cicer cicerio Dh in o cicer cicero
r et subitus subtil si dixisset in altero marg. add. k u tono tonitru] K in u tono
tonitru GLr n est terminans ut tono hoc tonitru D in u est terminans tono hoc
tonitru H ut in u est terminans tono hoc tonitru RB In al R 6 niglio
Rr pugil add. d 7 exulo] d exsulo AD exul] g exsul ADG
post exul in litura ni f. praesideo in L 8 tendorium k praesideo] l praesideo L

9 en solor solamen om. RHGLK at v. § 16 en ut solamen h calx] clax B

10 caessar Gg equus ni f. in l. evanido B equus Hh equis K aequester Rr
11 sacio AH murmuro murmur K 12 post primas duo quaterniones desunt in B
cf. lib. V § 56 optimas ex iterato optimus corr. in A ciues K probitas, Arpinum] h probitas, as. Arpinum AH 13 arpinum arpinas. arrium arrias.
es R correpta DK equus K 14 es] h er ni f. HK producta DK ut
pauper RAG 15 aedes Adh 16 penetro penetrabilis amo amabilis D penetro
penetrabilis K Athenae] r athene R atheneus K sicilensis K 17 pura
RD purum L 18 et ab assideo DLk 20 et participiis Rr 21 aduerbis Gg
infernus G 22 x D audeo] h aud. o (i?) H 25 DE a incipit. DL a add. r

p. 620. 24 P.

p. 141. 42 K.

u vel r, ut 'sapientia', 'acrimonia', 'cautela', 'suadela', 'loustrina', 'armatura'. inveniuntur tamen in verbalibus etiam alias consonantes ante a habentia, sed quas a verbis accipiunt, ut 'scribo scriba', 'convivo conviva', 'colligo collega'.

Secundae igitur declinationis nomina in 'us' desinentia c antecedente quotcumque sint syllabarum - nisi sint regionum nomina, quae derivantur ex his -, alia vero quacumque consonante ante 'us' posita tantum disyllaba et quae in 'is' | desinentia tertiae declinationis similem habent nominativo genetivum: quae secundae quidem sunt, genetivo, quae vero tertiae, dativo assumunt 'tia', ut 'amicus amici amicitia', 'inimicus inimici inimicitia', 'pudicus pudici pudicitia', 'laetus laeti laetitia', 'durus duri duritia', 'maestus maesti maestitia', 'stultus stulti stultitia', 'seguis sequi seguitia', 'tristis tristi tristitia', i tam paenultima quam antepaenultima ubique correpta. alia vero supra dictis casibus assumunt a, paenultima i ubique in his quoque correpta: 'controversus controversi controversia', 'ignavus ignavi ignavia', 'violentus violenti violentia', 'superbus superbi superbia', 'modestus modesti modestia'. 'miser' quoque, quamvis in 'er' desinat, 'miseri miseria', 'astutus astuti astutia'. similiter regionum nomina pleraque: 'Italus Itali Italia', 'Gallus Galli Gallia', 'Sicanus Sicani Sicania', 'colonus coloni colonia', 'Hispanus Hispani Hispania', 'Dardanus Dardani Dardania', 'Tuscanus Tusci Tuscia', 'Graecus Graeci Graecia', 'Teucrus' vel 'Teucer Teuceri Teuceria'. similiter faciunt tertiae declinationis nomina sive participia, quae una syllaba vincunt genetivo nominativum: assumunt enim dativo a, paenultima i ubique, sicut supra dictum est, correpta: 'neglegens neglegenti neglegentia', 'prudens prudenti prudentia', 'misericors misericordi misericordia', 'iners inerti inertia', 'inops inopi inopia', 'ius iuri iniuria', 'nomen nomini ignominia', 'Caesar Caesari Caesaria'. inveniuntur tamen quaedam,

2 uerbialisbus <i>Kk</i>	3 uiuo cumuiua <i>Dd</i>	4 colligo colliga <i>Alk</i>	6 quotcumque] <i>rdh</i> quodcumque <i>RDH</i> quocumque numero <i>HL</i> et in titura <i>k</i> nomina et quae <i>G</i>	7 uero nomina quacumque <i>L</i>	8 is] r his <i>R</i>	9 de reg in ia in marg. d	10 amicus amicia amicitia <i>A</i>	inimicitia <i>A</i>	11 pudicitia <i>A</i>	
mestus <i>RAGL</i> metus <i>Dd</i>	mestus . ti . tia <i>K</i>	mesti mestitia <i>RADGL</i>	12 segues <i>A</i>	14 in his quoque correpta corr. ex correpta in his quoque <i>A</i>	his] is r ut controuersus <i>AD</i>	contrauersus contranersi contranersia <i>GL</i>	15 uiolentus . ti . tia <i>K</i>	16 superbi add. r	18 astutia] h astutia <i>H</i>	Italus om. <i>D</i>
gallia	19 gallus gallia <i>A</i>	sycanus sycani sycania <i>H</i>	colonus coloni colonia (l) <i>D</i>							
colonus — Hispania in marg. add. <i>K</i>	21 graetia <i>Rr</i>	Teucrus uel teucer theuceria <i>R</i>	teucrus uel teucer theuceria r teocrus uel teocer . ri . teocria <i>K</i>	Teuceri om. <i>L</i>						
22 De nominibus uel participiis in marg. d	23 genetiuo] d genetiium <i>D</i>	enim in dativo <i>A</i>	24 ut neglegens <i>D</i> negligeus <i>G</i>	negligens . ti . tia <i>K</i>	uegle-					
genti (c) <i>D</i>	26 inerti <i>D</i>									

quae in 'monia' desinunt, a nominibus sive | verbis derivata, 'castus casti
castimonia', 'parco parsi parsimonia', 'queror querimonia', 'acer acri
acrimonia'. Cicero in Verrem primo: quare si Glabrionis pa-
tris vim et acrimoniam.

Consonante vero antecedente in a desinentia || denominativa seu ver- 5
balia formas habent tres: 'la', 'na', 'ra'.

'La' e longa antecedente: 'cantus canti cantēla', 'lutus luti lutēla',
'acutus acuti acutēla', 'custos custodi custodēla', 'mandatum mandati man-
5 datēla', 'cliens clienti clientēla'. et nota, quod omnia extremam vocalem
genetivi, si secundae sint, sin tertiae, dativi in e longam convertentia 10
assumunt 'la', quae vero a verbis finit secundae coniugationis a secunda
persona abiciunt s et assumunt 'la': 'candeo candes candēla', 'suadeo sua-
des Snadēla'. Horatius in epistularum I:

Ac bene nummatum decorat Snadela Venusque.

'Na' vero desinentia denominativa sive verbalia, de quibus iam dixi- 15
mus, cum de possessivis 'nus' vel 'na' vel 'num' desinentibus tractabamus,
omnimodo longam habent paenultimam vel natura vel positione: 'officium
officina', 'medicus medicina', 'rex regis regina', 'leo leaena', 'doctrix
doctrina', 'tonstrix tonstrina', 'cocus cocina' et 'culina', 'cantus can-
tilēna', 'far farina', 'luceo lucēna', 'lux Lucina', 'lateo latēna'. nam 20
'Mutina', 'sagana', 'pagina' non videntur esse derivativa. ['sagana' enim
et 'saga' idem significant.]

6 'Ra' autem terminantia omnia participiis femininis futuri temporis si-
milem habent formam, unde paenultima quoque n sine dubio producitur:

1 monia] r Nomina R monia (e?) A monia (i?) H ut castus AD
2 queror] r quaeror RAH queror queri querimonia (queri postea al. m.
del.) Dd qror. emonia K quaerimonia H acer acri add. g 3 Cic. in
Verr. I 17, 52 Cicero — acrimoniam in marg. add. l [primo] in D
si Glabrionis Cicero si G. glabrionis H sig. glabrionis R sig. glabrionis A sig-
nificat glabrionis DGKl 4 um Hh acrimonia A 5 De formationibus tres
la. na. ra d tres habent D 7 De la D cautella K 8 acutus acuti
acutella] r Lips. 1 Erl. 1 2 Dresd. et sup. lin. al. m. Heidelb. Krehlū, cf. Lachmanni in
Lucr. comm. p. 204, om. RH cutis cuti entela ADGKl cutis cuti enticula L manda-
tella R 9 cliens clienti clientella a dicens dicenti dicentella A 10 sunt A
tertia declinationis dativi A i. dativi L 11 fl. numt H saecundae R
13 Oratius AGHK Horat. epp. I 6, 38 nepistolarum K primo epistolarum
D .l. epistolarum A 14 hac D nam, at, et codd. nonnulli Horat. nummatum r
nummatum RAHGLK 15 De na in mg. d In na ADGLK seu K 16 in
nus GLK 17 ut officium D 18 lacena A doctrix A 19 cocus] r cocos R
coquus Gd cocus cocina Kk cocina] G uel coquina g coquina d culina] D
nel colina d colina G cantelina G uel cantelena g 20 farina K lucerna.
lux
facit. lucis Aa lux Lucina] R lux lucis Lucina rett. lanterna g 21 sagana]
sagina K uidetur A derinata Hh sagana — significant del. d Saga enim
et sagana L 23 De ra in marg. d terminantia] desinentia K

p. 672. 23 P.

p. 143—45 K.

'scriptūra', | 'censūra', 'tonsūra', 'usūra', 'litūra', 'natūra', 'armatūra'.
et sciendum, quod supra dictae omnes formae [id est in a desinentes] pro-
prie sunt feminini generis. inveniuntur tamen pauca verhalia, ut supra
dictum est, masculina sive communia consonantes verborum servantia, ut
5 'scribo, hic scriba', 'lego, hic collega', 'fugio, hic' et 'haec perfuga',
'assequor assecula', 'advenio advena', 'convenio convena', 'vivo conviva'.

In e desinentia derivativa neutra sunt, ut 'sedile', 'monile', 'cubile', 11 7
'utile', et quia pleraque a communibus in 'is' terminantibus nascuntur, me-
lius cum illis tractabuntur.

10 In i duo sunt denominativa, ut plerisque videtur, indeclinabilia, 'frugi'
a fruge, 'nibili' a || nihilo. quidam enim figurate 'frugi' dativum et 'nibili'
genetivum, ut ante dictum est, cum aliis omnibus coniungi casibus non
irrationabiliter dicunt, sicut 'mancipi' et 'nec mancipi' et 'cordi' et 'hu-
iusmodi' et 'illiusmodi' et similia.

15 In o masculina quidem et communia pauca inveniuntur derivativa, ut
a cicere 'Cicero', ah eo quod est 'catus' 'Cato' et a capite 'Capito', a labe
'Labeo', a latendo 'latro', a leniendo 'leno', a comedendo 'comedo', a
palpando 'palpo', ab epulando 'epulo'. Cicero de oratore: tres
viros epulones.

20 Feminina vero plurima derivativa inveniuntur modo in 'io' modo in 8
'go' modo in 'do' desinentia, et paene omnia rerum sunt incorporaliū.

In 'io' igitur terminantia plerumque a participiis sunt praeteriti tem-
poris, quorum genetivus assumpta o et correpta i facit huiusmodi no-
mina: 'oratus orati oratio', 'accensatus accusati accusatio', 'status stati
25 statio', 'datus dati datio', 'nexus nexi nexio', 'abolitus aboliti abolitio',

1 ut scriptura creatura tritura censura D tonsura censura H natura cul-
tura armatura D creatura tritura cultura post armatura in marg. add. h 2 in a]
rh in ca R in a H propriae HL 3 tamen add. r 4 sive] uel DG servantia

H 5 scrobo hic scraba Rr colliga AK collega, hic et haec perfuga a fugio
verbo. D perfuga] k profuga K 6 assequor assecula] r adsequor adsecula
RAD adsequor adsaccula (u) H assequor assecla GL adsequor adsecla K
nio connena add. k vivo] coniuno Lh 7 In e ac similiter deinceps per singu-

las terminationes inscr. DL derivata Hh munile RG 8 in his A 10 de-

nominativa sunt K a fruge frugi a nihilo nihilo D fugi Rr 12 ge [genitium
L cassibus G 13 irrationabiliter RADH et nec mancipi] l et nec mau-
cipii K et maucipi L et mancipii G et haec mancipi A huiusmodi] r huius-
modi R 14 similia] rh similibus RADGHLK 15 derivata Hh 16 a ci-

cicero
cere • Dd est om. L a capite Rr 18 epulando] h epulendo HL Cic. de
or. III 19, 73 tris v. l. codd. Cic. 20 derivata Hh inveniuntur derivativa

L ios Rr 21 poene H 22 participis Gg 23 assumpta G et om. G
huius modi G 24 accusatus accusati accusatio (s) A acusatus acensati acensatio G
accusatus, ti. accusatio L status stati statio] satus, ti statio L stati om. K
25 nexi om. K abolitus H abolitus aboliti abolitio] g obolitus oboliti obolitio GL

p. 623. 24 P.

p. 145. 46 K.

'auctus aucti auctio', 'lectus lecti lectio', 'perfectus perfecti perfectio',
'munus munus munus', 'haustus hausti haustio'; 'internectus' autem 'in-
ternecti internectio' fecit euphoniae causa abiecta t.

- 9 In 'go' vero desinentia, sive sint derivativa seu primitiva sive composita,
paenultima produciunt vel natura vel positione: 'virāgo', 'compāgo',
'Carthāgo', 'sartāgo', 'caligo', 'uligo', 'rubigo', 'ferrūgo', 'aerigo',
'virgo', 'māgo'; excipitur unum 'ligo', cuius paenultima corripitur,
nec mirum, cum sit masculinum et solus disyllabus vocalem ante 'go'
habens.

- In 'do' desinentia derivativa tam a nominibus quam a verbis vel parti-
cipiis veniunt. haec quoque modo e longam vel i modo 'tu' habent ante
'do', ut 'acris acrēdo', 'dulcis dulcēdo', 'intercapio intercapēdo', 'torpeo
torpēdo', 'libet libīdo', 'cupio cupīdo', 'formido formīdo formīdo
formīdinis', quod ideo fecit simile nomen verbale primitivo verbo, quia ipsa
positio verbi talem habuit formam. in tudo: 'fortitūdo', 'magnitudo',
'habītudo'. et sciendum, quod e productam || ante 'do' habentia, si a
nominibus derivantur, extremae syllabae terminationes in e convertunt et
accipiunt 'do', ut 'dulcis dulcēdo', 'acris acrēdo', sin a verbis, secunda-
rum terminationes personarum in e productam similiter vertunt et accepta
'do' faciunt supra dictae formae derivativum, ut 'intercapio intercapis inter-
capēdo', 'torpeo torpes torpēdo'. similiter i ante 'do' habentia extremas
syllabas secundae vel tertiae personae in i longam convertunt et accipiunt
'do': 'cupio cupis cupīdo', 'libet libīdo'. excipitur 'formīdo' propter supra
dictam causam. in 'tudo' vero desinentia, si a nominibus veniunt secun-
dae declinationis, non participiis vel participialibus, genetivo, sin tertiae,
dativo assumunt 'tudo' i antepaenultima correpta, ut 'amplius ampli am-
plitudo', 'magnus magni magnitudo', 'firmus firmi firmitudo', 'longus

- 1 aucti Aa auctio R. lecti] ex lectio corr. A 2 autem om. GK
add. k 3 internectio] rh internectio RH internectio L facit GK eupho-
niae Rr euphoniae A euphoniae K abiecta t om. G t primitivi. In L 4
primitiva vel composita HK 5 ut uirago Dh uirgo L 6 kartago RDK
chartago H kharthago L sartago] add. l sarthago GK rubigo] h robigo AH
uir rubigo genus niti quo culmi perit sed abusive rubigo dicitur nam rubigo autem
obscurae fluidinis vel obsceni finis ut narro (cf. Ritschellii quaest. Varr. p. 53) ait,
quod uillous (sic ni f.; l. uleus) vocatur in marg. ex Servio ad georg. I 151 add. K
7 Excipiuntur A unum om. G 8 vocalem i L 10 derivativa] h derivata
KH 11 longam modo i modo D nel i modo tu add. g 12 acredo — formidas
add. g dulcis (sic) H ..... dulcis (dulcis) L 14 facit R quia] quod AGLK
16 e productam H 19 convertunt D accepta] ex accepto corr. A accepto L
20 derivativum Rr derivationes A derivationes D 22 accipiendo Rr 23 ut
cupio DG Excipitur formido in mg. add. H 25 non a participiis D 26 i pene-
ultima L ut amplius H amplitudo Dd 27 longus — fortitudo in marg.
add. d

p. 624. 25 P.

p. 146. 47 K.

longi longitudo', 'celsus celsi celsitudo', 'multus multi multitudo', 'solus soli solitudo', 'similis simili similitudo', 'suavis suavi suavitudo', 'fortis forti fortitudo', sin a participiis vel participialibus in 'tus' desinentibus derivantur, abiecta s assumunt 'do': 'habitus habitudo'. a testa quoque sive
5 testa 'testudo', quod est corporale, nec non omnia in 'do' desinentia, quamvis non sint derivativa, paenultimam u habentia produciunt eam naturam vel positionem, ut 'hirundo', 'harundo', 'hirudo'.

In u derivativa pauca invenio: 'specus specu', 'pecus pecu', 'testa 11 testu', 'tonitrus tonitru', 'cornu cornu'. nec interest aliquid inter primitivorum et derivativorum significationem, ideoque dubium, an sint derivativa dicenda.

In 'al' desinentia denominativa, si primitiva [eorum] paenultimam naturam vel positionem habuerint productam, ea quoque longam habent paenultimam: 'cervix cervicis cervical', 'tribūnus tribūnal', 'vēctus vectigal',
15 'hupērcus hupērcal', sin illa brevem, ea quoque | correptam: 'tōrus tōral', 'anīmus' vel 'anīma anīmal'.

In 'il' vel 'ol' desinentia, sive a nominibus seu a verbis derivata sint, sunt abiectione extremarum vocalium sive syllabarum primitivi, ut 'pugillus pugil', 'vigilo vigil', 'consulo consul', 'exulo exul', 'praesulo
20 praesul'.

In 'an' unum invenitur trium generum commune, quod derivatur a 'nequeo' vel 'nequis', 'nequam'.

In 'um' desinentia derivativa sive etiam composita diversas habent 12 formas: quaedam enim vocalem habent e longam vel i correptam ante
25 'um': e, ut 'olivētum', 'vinētum', 'corylētum', 'rosētum', 'dumētum', 'quercētum', 'aesculētum', 'myrtētum' - quamvis feminino genere Plautus in vidularia hoc protulit:

1 caelus. caelsi caelsitudo L caelsus .si. caelsitudo G celsi om. d 3 Siⁿ a

Rr vel] siue L participialibus R 4 ut abitus Dd habitudo haec testa
et hoc testu A testa R haec — testu uncis incl. r a om. AK siue a testu D
5 desinentia in do K in add. d 6 derivativa] h derivata H dirinata G

eam vel natura vel D 7 et positione Kk herundo Ld hyrundo H hirudo (h) Gy
vel erudo s. emblemata erudo K arundo HGLr hyrundo H herundo K haerundo G

8 hoc specu Rr pecus pecu] d pecu pecus D 10 dubium est an
H dubium es an D dubium non sunt L 12 eorum om. D 13 habuerunt L

14 haec ceruix R ut ceruix ADh et ceruix L 15 lupercus appellatur locus ubi pan
deus colitur in marg. k ut torus Dh 17 vel ul] r vel in ul. rcll. 18 extrimarum K

19 uigilo K exulo exul (s) D 21 commune om. L derivantur D 22 vel del. h 23 composita • (e) L equidem per totum hunc locum

librorum tantum non omnium consensum secutus ipsum sive Priscianum sive Theodorum
aeque lapsam esse arbitror atque infra § 15, ubi derivativa in 'monium' tractantur,
quae huc pertinent 24 Quaedam enim vocalem i habent ante tum (vocalem habent ante

um 3 μπ) quaedam consonantes. I (l om. μ) ut augurium — habent formas. Quaedam enim e longam habent (habent e longam edd.) ante tum ut olinetum — id est πει-
ετινά cod. Lips. 2 teste Krehlio, eoque ordinem sequuntur edd. ante α, Krehlius. Quaedam enim vocalem habent e longam ante tum, quaedam i correptam ante um: e, ut

olinetum etc. αβγ Putsch. 25 olinetum G coriletum HGKr 26 aesquiletum R mir-
tetum RAGHK femino K Plaut. vidul. fr. 2 p. 441 Both. 27 in vidularia]

Nescio qui servus e myrteta †prosiluit -, quae sunt continentia vel comprehensiva, id est περιεπτική. i, ut 'augurium', 'solarium', 'pomarium', 'solacium', 'saviu', 'basium', 'odium', 'remedium', 'conculium', 'Palladium', 'officium', 'conubium', 'convivium', 'exilium', 'consilium', 'indicium', 'meritorium', 'municipium', 5 'praesidium', 'domicilium'.

Consonantes quoque ante 'um' habentia [derivativa] diversas habent formas.

- 13 Alia enim in 'bulum' desinunt, quae forma assimilis est diminutivis, et veniunt a nominibus vel a verbis, ut 'cuna cunabulum', 'Vesta' vel 'vestis vestibulum', 'tus turis turibulum', 'voco vocas vocabulum', 'concilias conciliabulum', 'stas | stabulum', 'pascu pabulum', 'prosto prostibulum', 'patior' vel 'pateo patibulum'. et attendendum, quod paenultima in omnibus corripitur, antepaenultima vero, si i habeat, corripitur: 'vestibulum', 'prostibulum', 'patibulum', sin vero a, producitur: 'cunabulum', 'vocabulum', 'conciliabulum', 'pabulum'. excipitur 'stabulum', quod corripit a; nec mirum, cum verbum quoque 'stabulo stables' eandem corripit syllabam et 'stabilis' et 'status' et quaecumque a verbo 'sto stas' derivata fuerint. (excipitur 'stamen' et 'statura', quod tam nomen quam participium est. Lucanus in III:

lassant rumpentes stamina Parcas.

idem in II:

Vanaque percussit pontum Symplegas inanem
Et statura redit.

om. L. ^{aulu} uenularia Rr nitularia AH nidulario K 1 quis LKdh nirteta HK
mirtea Gg myrtheta A prosiluit Bothius 2 continentia G comprehensiva DHL
περιεπτική 2 (voc. Gr. lac. vel. indic. 1) neunctica Monac. m. alt. periecti. II per-
iectina RDGLKh Monac. uel proiectina d proiectina A περιεπτική vertit Prisc.
lib. V § 55 i om. RAD augurium L 3 solatium AH suanium ALK et
in litura h hodium K 4 convivium] conucium L 7 derivativa om. D
9 adsimilis GH similis D 10 uel uerbis LK 11 uoco om. G concilio concilias DL concilio. as K 12 sto stas DL sto. as K pabulum] r papulum R
paulum K 13 uel pateo patibulum ex patibulum uel pateo restit. K attenden-
dum RA in nominibus G in ..... omnibus (ultima) L 14 corripitur tritulum
: tritulum prostibulum
nestibulum h ut uestibulum D nestibulum: patibulum A 15 ut cunabulum A
abulum G 17 uoque Dd corripit Rh 18 stas nomina deriuata ADGL
19 et stamen et A stamen statura H 20 est om. A Luc. Phars. III 19 III
scripti VI (sexto D) libri: scribendum quis suspicetur Lucanus in VI (v. 777): Tristia
non equidem Parcarum stamina, dixit. idem in III: lassant etc. 21 lassant] Luca-
nus lassant R laxant r rell. cum nonnullis codd. Lucani. quod a Prisc. archetypo alie-
uel ae
num fuisse ex cod. R lectione colligas parcas Gy parcae LK 22 Id est A
Luc. Phars. II 718 sq. II scripsi VII (septimo D VII r) libri 23 Vanaque] ua-
naquae A unaque G et, in uanaque corr., Luc. Voss. B una L percussit] d per-
cussit DGK simplegas D symlegas K symlegas k 24 statura] r sat tura R

p. 625. 26 P.

p. 148. 49 K.

'stāturus' quoque et 'stāturum' producuntur, quamvis 'stātus stāta stātum' corripiantur. idem in X:

zephyros quoque vana vetustas

His adscripsit aquis, quorum stata tempora flatus.)

inveniuntur etiam quaedam in 'culum' desinentia, quae a secunda deri-
vantur persona, ut 'devertis deverticulum', 'verris verriculum', 'perior per-
riris' (unde 'peritus') 'periculum', 'oras oraculum', 'propugnās propugna-
culum', 'obstas obstaculum', 'miraris miraculum', 'perpendis perpendi-
culum'. a simplici quoque, quod in usu non est, 'specio specis specu-
lum' pro 'speciculum' per syncopam 'ci' euphoniae causa. similiter a 'fero
fers' 'ferculum'.

Alia vero in 'mentum' desinunt, quae plerumque a verbis veniunt:
'vestio vestis vestimentum', 'hortor hortaris hortamentum', 'orno ornas
ornamentum', 'sacro sacras sacramentum', 'fundo fundas fundamentum',
15 'moneo monitus monimentum', 'alo alis alimentum', 'increSCO incrementum'. | et sciendum, quod antepenultima productam habent vel correptam,
tam, prout sint antepenultimae syllabae praeteriti temporis eorum verborum
ex quibus derivantur: 'ornāvi' vel 'ornātus ornāmentum', 'monui monitus
monimentum', 'alui alitus alimentum', 'incrēvi' vel 'incrētus incrēmentum',
20 'munivi munitus munimentum', 'fulcivi fulcimentum'. in 'monium'
etiam inveniuntur derivativa, i correpta antecedente, ut 'patri patrīmo-
nium', 'matri matrīmonium', 'testi testīmonium'.

Sunt alia in 'um' participiis similia, ut 'factum', 'tectum', 'dictum',
'visum', alia quae a verbis derivantur o in 'um' convertentia: 'regno reg-
25 num', 'velo velum', 'stagnō stagnum', 'vado vadum'.

In 'en' desinentia derivativa in antecedente paene omnia verbalia sunt 16
et neutra, et si sint a prima coniugatione, a longam habent antepenultima,

2 corripiantur] *k* corripiantur *DHK* et ex corripiantur mut. *A* corripitur *G* Luc.
Phars. X 230 sq. 3 zephyros *ADHL* et sic *Luc. Voss.* uterque sephiros *G* se-
pheros *K* 4 ascripsit *DGLK* asscripsit *Luc. Voss. B* adscribit et ascribit aliquot
codd. *Luc.* aquis om. *Luc. Voss. B*, add. m. alt. stata .. *K* 5 quaedam
etiam *K* 6 persona] verborum persona *RDLK* devertis deverticulum] *d* di-

vertis diuerticulum *ADGh* verris verriculum] ex uerriculum nerris restit. *L* nerti-
culum *A* peris periculum ante perior add. *K* perior — periculum] peris *D*
peririris *R* perieris ..... unde (periculum) *L* 7 oro. as *K* 8 perpendi-

colom *Aa* 10 pro^{ci}speculum *Aa* sincopam abiecta ci *L* euphoniae causa abi-
ecta. similiter *K* 13 ut uestio *G* horno hornas hornamentum *Dd* 14 fundis

Rr 15 monitus] *r* mones *R* alio *Rr* alimentum *Dd* 18 ut ornaui *k* ut

ornaui (h) *D* ormentum *Hh* moneo monitus monimentum] ex monimentum mo-
neo monitus corr. *L* uel monitus *D* 19 monimentum] *k* monimentum *K* uel ali-

tus *D* 20 moniui monitus *Kk* uel munitus *D* falcini falcimentum *Kk*

21 deriuata *A* 23 participis *Gg* dictum tectum *G* 24 ut reguo *A* 26 de-
sinentia om. *A* uerblali *Hh* 27 coniugatione *G* habent longam *R*

p. 626. 27 P.

p. 149. 50 K.

ut 'solor solaris solāmen', 'foro foras forāmen', 'curvo curvas curvāmen', 'oblecto oblectas oblectāmen', 'purgo purgas purgāmen', 'irrito irritas irritāmen', 'ligo ligas ligāmen', sin a secunda vel tertia, i habent correptam, ut 'moneo moneas monimen', 'rego regis regimen', 'tego tegis tegimen' et per concisionem 'te||gmen', a 'specio specis' vel 'specie specimen', vel u productam, si in 'uo' desinit verbum: 'acuo acūmen', 'fluo flūmen', 'nuo nūmen' ('numen' enim est dei ntus. unde Virgilius:

meo sine numine, venti,

id est sine meo nutu), 'lno lūmen' (quo omnia abluuntur, id est purgan-
 17 tur a tenebris). a verbis vero quartae venientia i productam habent: 'munio munimen', 'lenio lenimen', 'molior molimen'. pauca inveniuntur in 'en' derivativa generis masculini: a pectendo 'pecten', | a filo 'filamen', quod per syncopam i 'flamen' dicimus. et a canendo tamen composita masculina sunt, quae in 'cen' desinentia i correptam habent paenultimam: 'tubicen', 'cornicen', 'fidicen'. excipitur unum 'tibicen', quod
 ideo solum i productam habuit paenultimam, quod synaeresis facta est duorum i brevium in unam longam. debuit enim i geminari, quia solet plerumque in compositione a in i converti, ut 'cado incido', 'facio inficio', 'iacio iniicio, reicio', 'amicus inimicus', 'tuba tubicen'. sic
 20 ergo 'tibia' 'tibiicen' faciebat, ex quo factum est 'tibicen'. (nec solum i, sed aliae quoque vocales in multis dictionibus sic solent ex duabus syllabis in unam longam transire, ut 'biingae bigae', 'quadringae quadrigae', 'biuni bīni'. et ex contrario una longa in duas breves saepe solet tempo-

3 sin a K 4 munimen... (tum) H munimen et monumentum LK rego regis om. L
 regimen et regimentum GL regimen regimentum K tegō .gis .men .mentum K
 5 tegimen et tegimentum et GL concisione R concissionem AL tegmen] tegmina L a specio, specis vel specie] r aspicio aspicias uel a specie R aspicio aspicias uel species L a specie A 6 ut acuo AD 7 est om. G dei] g dici

ni f. G notus quare numen dicitur Rr Verg. Aen. I 133 post Virgilius: in l
 add. G in primo aeneidos D 10 sing nuta Gg 11 uero om. A ut munio Dr

munio munio munimen lenio lenio lenis lenimen molior molimen L munio .is
 12 munimen lenio .is, lenimen molior .ris .limen K 13 deriuata L ut a ADh
 hic pecten Rr 14 i om. G flamen] r flamen hoc R composita R 16 tu-

bicen tibicen cornicen AD 17 in penultima K sin aeresis Rr sinheresis ADh
 sinarisis GK sin aereissis L 18 duorum ii RH duorum i (i) D quia] quod K
 20 iacio ex gatio corr. r initio reicio] r initio reicio RD initio reicio H

i i
 1 tubicen Rr 2 tubicen Hh post tubicen: sic ergo — tubicen om. L
 add. l 21 tibiicen] r tibicen RA faciebant R et in faciebat corr. H
 23 post transire: ut biingae .ii, excluditur et duo ii in unam longam conuertuntur, add. H biingae] biingae GK quadringae] quadringae GK
 binni] bi-mul h bis mul ADr et ni f. in litura H In bs mul R 24 e r una
 in marg. add. H

p. 627, 28 P.

p. 150, 51 K.

ribus dividi: 'admittiŕ' pro 'admitti', 'fiŕri' pro 'firi' vel 'fire', quod magis analogum est, unde Virgilius in III georgicon:

At suffire thymo cerasque recidere inanis

Quis dubitet?)

5 In 'ar' desinentia derivativa si consonantem habeant ante 'ar', paenultima syllaba producitur, sin vocalem, corripitur, ut 'caesus Caēsar', 'lācus lacūnar', 'lupa lupānar', 'laquens' autem 'laquēar'.

In 'er' derivativa a nominibus pleraque s et t habent ante 'er': 'eques equester', 'pedes pedester', 'silva silvester', 'campus campester', 'apium apiaster', 'olea oleaster'. et sciendum, quod a habent ante 'ster', cum in nomine primae positionis nulla sit consonans inter vocales paenultimae et ultimae syllabae, ut 'apium apiaster', 'olea oleaster'. || diminutiva quoque huiuscemodi formae, de quibus iam diximus, a habent ante 'ster': 'parasitaster', 'Antonaster', 'Catullaster'. alia vero omnia e habent ante |
15 'ster' excepto 'paluster'. et haec quidem denominativa sunt. sunt autem verbalia, quae verborum consonantem servant ante 'er': 'rubeo ruber' - Horatius in I sermonum:

Obscenoque ruber porrectus ab inguine palus - ,
'piget piger', 'macero macer'.

20 In 'or' et in 'ur' a verbis invenio fieri abiectioe o, ut 'coloro color', 'laboro labor', 'honoro honor', 'decoro decor', 'adoro ador', 'murmuro murmur', 'auguro augur', 'saturō satur': hoc tamen facit et femininum 'satura' et neutrum 'saturum'. alia vero in 'or' desinentia assumunt verbo r: 'amo amor', 'furo' (unde 'furens') 'furor'; alia a nominibus 19
25 vel participiis in 'us' desinentibus fiunt mutatione 'us' in 'or': 'senatus senator', 'dictatus dictator', 'tonsus tonsor'.

In 'as' pleraque denominativa sunt, quorum primitiva, si sint secundae declinationis, genetivo, sin tertiae, dativo assumunt 'tas', i paenultima

1 ut admittit *D* ut admittit *K* a mittit *R* ammittit pro ammitti *L* ammittit pro ammitti *Gg* uel firae *K* 2 analogum (u) *R* analogia *A* analogiae *h* est om. *G* *Verg. georg.* III 241 sq. cf. *lib.* VIII § 83 et X § 50 3 At] *h* Ad *H* Ant *Med.* At

suffire *add.* r sufferre *Rum.* sufferre thymos *Med.* suffire fauos thymo *Pal.* thymo *AD* timo *GL* tymo *K* caerasque *G* coerasque *K* c.erasque *L* recedere *GLK* inanes *ADHGLK* *Med.* 5 habent *D* 6 ut om. *LK* caesus *G*

8 ante .r. *A* ut eques *D* 9 capester *A* apium apiaster *his scr.* *H* 10 olea ex oleum *corr.* *K* post ster: i e In primitivo *R*, quod gloss., ad sqq. in

nomine primae positionis *pertinens, uncis inclusit r* 12 et ultimae *add.* *g* ultima *R* 13 forma *L* post ante ster: parasitaster — ante ster om. *R* *add.* *r* 14 parasitasunt (parasitast pro parasitasti *legens*) *A* parasitaster surdaster antoniaster *Dh* catullaster *r* habent *add.* *k* ante *add.* *l* 15 denominativa Sunt autem *L* 16 ut rubeo *A* Horatius] *r* Oratius *RK* *Hor.* *serm.* I 8, 5 18 que om. *L* inguine] *g* unguine *GK* iungine *L* 20 in ur] *h* ur *HL* 21 labor

roboro robor (robur *k*) honoro *K* decoro decor** (or) *H* odoro -or *K* mor- uel a
muro mormur *G* 22 mormur *K* facit femininum *D* 24 ut amo *Adr* ferens *v*
A 25 ut senatus *D* 26 questus questor post senator *add.* *L* certus certor questitus
-or *add.* *K* dictatus dictator *A* dictator *add.* *r* 28 datiuuo *A* [tas] *d* as *D*

p. 628. 29 P.

p. 151. 52 K.

lima ubique correpta: 'probus prohi probitas', 'novus novi novitas', 'homo boni bonitas', 'mendicus mendici mendicitas', 'asper asperi asperitas', 'prosper' vel 'prosperus prosperi prosperitas', 'integer integri integritas', 'sincerus sinceri sinceritas', 'sedulus seduli sedulitas', 'timidus timidi timiditas'. et notandum, quod, quae in genetivo duplicant i, extremam earum mutant in e euphoniae causa, ut 'pius pii pietas', 'medius medii medietas', 'anxius auxilii anxietas', 'socius socii societas'. 'liber' quoque excipitur, quod nominativo assumpsit 'tas', non genetivo: 'libertas'. tertiae vero declinationis nomina dativa, sicut superiores diximus, assumunt 'tas': 'capax capaci capacitas', 'tenax tenaci tenacitas', 'rapax rapaci rapacitas', 'procax procaci procacitas', 'felix felici felicitas', 'affini affinitas', 'infideli infidelitas', 'celeri celeritas', 'auctori auctoritas'. excipiuntur pauca, quae b vel p sine s habent ante 'er': haec enim nominativo assument 'tas', ut 'puber pubertas', 'uber ubertas', 'pauper paupertas'. sed hoc possumus etiam in secundae declinationis nominibus observare, ut supra dictum est. unde 'liber' 'libertas' facit, 'asper' autem et 'prosper', quia s habent ante p, 'asperitas' et 'prosperitas' faciunt. 'saluber' et 'salubris' facit nominativum ideoque 'salubritas' et 'celeber' vel 'celebris' 'celebritas'. 'vetus' quoque, quod unum trium generum in 'us' desinens invenitur, nominativo assumit 'tas': 'vetustas'. excipiuntur etiam haec, quae in 'or' desinentia mutaverunt 'or' in 'es' et assumpserunt 'tas': 'maior maiestas', 'honor honestas'.

IV21 Sunt alia in 'as' denominativa, quae plerumque similia sunt accusativo plurali primitivorum suorum et sunt communia, ut 'primas', 'optimas', 'Ravennas', 'Capenas', 'Arpinas', 'Crotonias', 'Pontias', 'Larinas',

1 ut probus *Dh* 2 mendicus mendici mendicitas] medicus medici medicitas *G*
 asperitas] ^{asperitas} Prosperus *R* 3 vel prosperus] *om. K* vel us *add. k* integer *G*
 integer -ri -tas *K* integritas *G* 4 sincerus sinceri *G* sincerus -ri -tas *K*
 sedulus -li -tas *K* timidus -di -tas *add. k* timidi] *h* timidi *H* 5 quodq. in *H* quae *om. G* 6 euphoniae *R* pietas *Rr* post pietas: ab eo autem quod est pietas compositum dixit ovidius et (ad *K*) consanguineas compositum ut sanguine leni adumbras impietate pia. (*metam.* VIII 476 sq.) *add. LK* 7 medietas *R* anxietas *R* socius socii *A* socius socii societas *om. L* societas *R* 8 nominativo] *h* nominativum *H* assumpsit *G* assumit *Kr* ut libertas *RAHGLK* ut liber libertas *r* 9 adsumunt tas sicut supra diximus *AH* supra *DLK* 10 tas auctori auctoritas capax *K* 11 affinis affini affinitas *DG* affini affinitas *AHLK* 12 infidelis infideli infidelitas *D* infidelitas *G* celer celeri celeritas *D* celeritas *R* auctor auctori auctoritas *D* auctori *om. K* 13 a. b. (a.)
H p—enim in *littera l* sine *L* ante er habent *Kl* ante .r. *A* 14 peber *H*
 pauper -tas, puber -tas, uber -tas *K* 16 liber *add. g* quia] quae *L*
 17 asperitas] *K* non asperitas *add. k* 18 ideoque et salubritas *K* caeleber caelebris caelebritas *H* celebrita* .r. vetus (*) *A* 19 unum *add. r* 20 vetus vetustas *L* 21 or in es mutaverunt *D* assumpserunt *A* ut maior *KL*
 magestas *Rr* 23 accusativo *AL* accusatio *G* 25 Ravennas] *rdh* rebennas *AK*
 rabennas *R* rebennas *DH h. l. om. G* capenas *H* arpinas rabennas crotonias *G*
 Crotonias] *h* crotenius *A* crotonias *H* larinas *Rr* laenas *H*

p. 629 P.

p. 152—54 K.

quae | ideo in fine habent circumflexum accentum, quia per syncopam proferuntur. perfecta enim eorum inveniuntur apud antiquissimos in 'tis' desinentia, 'hic' et 'haec primatis', 'optimatis', 'Arpinatis', unde neutra quoque eorum in e desinunt: 'primate', 'optimate', 'Arpinate', et ablativus in i, more eorum, quae in 'is' desinentia, cum sint communis generis et faciant in e neutrum, in i terminant ablativum: 'a primati', 'optimati', 'Arpinati'. et testis eius Caper, qui diversorum de huiusmodi nominibus ponit usus auctorum, confirmans tam in 'is' quam in 'as' huiusmodi nomina solere proferri. Cato Censorius in I originum: sed
 10 lucus Capenatis. in II: si quis mortuus est Arpinatis, eius heredem sacra non secuntur. ibidem: lucum Dianium in nemore Aricino Egerius Baebius Tusculanus dedicavit dictator Latinus. hi populi communiter: Tusculanus; Aricinus, Lanuvinus, Laurens, Corantis, Tiburtis, Po[metinus, Ardeatis,
 15 Rutulus, 'Ardeatis' dixit pro eo, quod nunc dicimus 'Ardeas'. Titinius in psaltria:

Ferentinatis populus res Graecas studet,

pro 'Ferentinas'. non est igitur dubium, quod - cum in omnibus, quae 22 paenultimam habent circumflexam, si patiantur syncopam, servamus eum-

1 habent in fine D circumflexum L accentum add. k 2 antiquos LK desinentia L
 3 primatis et optimatis LK optimatis] ex optimus corr. A optimatis R unde et

neutra K 4 ablativus A ablativum G ablativi L 5 cum A cum .. sint H
 6 faciant] 1 faciunt libri obtinati R 7 Caper] in libris encl. sermonis
 ponit

secundum Osannum de Capro p. 13 8 nominibus auctorum exemplis usus est Kk
 in his Rr in has A 9 Caton. orig. I fr. p. 105 Kr. fr. 25 p. 274 Roth.
 fr. XXVI p. 31 sq Wagener. iterum laudatur lib. VII § 60 10 in] Idem in ADh
 Caton. orig. II fr. p. 107 Kr. fr. 67 p. 278 R. fr. LVII p. 42 sq. Wr. cf. Prisc. l. supra l.

11. R U G. ad lib. I refert Prisc. l. l. esset r est et ADG est K eiusdem A
 non uel non

11 haeredem G non sequuntur AG sequuntur L consequuntur D cf. Godeschalkii ICI apud Krehlium annotationem, quemque l. Savinium in Zeitschr. f. gesch. Rechtswissenschaft IJ p. 366 (verm. Schriften I p. 155 sq.) Caton. orig. II fr. p. 106 Kr. fr. 64 p. 277 sq. R. fr. XXXVII p. 36 Wr. inde a vocc. populus (sic) communiter — Ardeatis hoc fragm. rursus laudat Prisc. l. supra l. cf. Lorenzium de dict. Lat. et mun. I 1841 p. 24 sqq. 30 sqq. dianum H 12 arcino G egerius L Baebius] G Wagenerus, bebius K breuius L laebius H lebius RAD. Laebius defendit Grotefendius zur Geogr. u. Gesch. von Altitalien fasc. III p. 14, coll. Stabiis, Osco nomine. at id non Laebium, sed vel Labium vel Laberium significare iure suo suspicatur Mommaenius unterital. Dial. p. 295. num Laevius? dedicabit L dicator R 13 latinos hi A latinius hii G latinius in populi communiter K Aricinus] d aricinus K

aricinus GD lanuvinus ex lanuvinus corr. A lanubinus L lanubinus K 14 tiburt' D Ardeatis Rutulus Klausenius Aeneas und die Penaten p. 810 n. 1502 d, Rutulus in f. sententiae infra l. l. a Prisc. omissum, h. etiam l. interpretamentum esse censet Lorenzium l. l. p. 38 15 quod est nunc ardeas K Titinius scribendum esse post alios docuit Neukirchius de fab. tog. R. p. 97 titinius H titinnius rell. et sic fere ubique libri Prisciani Tit. psaltr. fr. I p. 68 Both. fr. VI p. 121 Neuk. psaltr. s. Ferentinatis fr. I p. 125 Ribb. cf. lib. VII § 60 16 psaltria] r psalteria RG saltria K 17 res Graecas] lib. VII § 60 graeca h. l. libri studet. ferentinatis pro ferentinas L 18 ferentinas arpinatis pro arpinas. non K 19 circumflexam L patiuntur R patientur K

dem accentum in ultima, ut 'prodūce prodūce', 'audivit || audit', 'cupivit cupit', 'fumāvit fumāt', 'illice illic', 'istice istic', idque omnibus placet artium scriptoribus, qui de accentu scripserunt - debeant haec quoque idem servare, cum 'ti' subtracta paenultima vocalis, quae circumflectebatur in dictione perfecta, (id est a) invenitur ultima in concisione habens eundem 5 accentum. inveniuntur tamen etiam propriae differentiae causa in fine circumflexa, ut 'Lenās Lenatis', 'Menās Menatis', ne accusativi plurales menae [genus est piscis] et lenae [femininum est lenonis] esse putentur.

In 'es' correptam pauca inveniuntur denominativa: 'equus equēs', 'pes pedēs', et verbalia: 'tego tegēs', 'mergo mergēs'. 10

In 'es' productam verbalia repperi a praesenti vel praeterito tempore; a praesenti: 'saepio saepēs', 'luo luēs', 'struo struēs', 'macero maciēs', 'luxurio luxuriēs', 'illuo illuviēs'; a praeterito: 'rupi rupēs'.

23 In 'is' denominativa sive verbalia multas et diversas habent formas. alia enim in 'alis', alia in 'elis', alia in 'ilis', alia in 'ulis' finiuntur, ut 15 'curialis', 'fidelis', 'docilis', 'virilis', 'curulis', alia vero in 'ris' a longa antecedente: 'Apollinariis', 'scholaris', alia in 'ensis': 'Atheniensis', 'Catinensis'; alia duas consonantes habent ante 'is': 'agrestis', 'caelestis', 'sahbris', 'muliebris', 'Sammis', 'insignis'.

Ergo in 'alis' desinentia vel 'ale', si sint a nominibus primae decli- 20 nationis, assumunt nominativo primitivorum 'lis' vel 'le' et produciunt a paenultimam - ut 'curia curiālis', 'memoria memoriālis', 'pluvia pluviālis', 'mensa mensāle', 'via viālis' -, sin secundae, extremam i genitivi, sin tertiae, 'is' mutant in a longam et assumunt 'lis': 'Mercurius Mercurii Mercuriālis', 'fluvius fluvii fluviālis', 'neuter neutri neutriālis', 'liber liberi 25

1 accendū A fumavit fumat cupiuit cupit audiuit audit produce produce D 2 illice ADHLr uel illic A istice DHLr stice A idque rk id quoque R ideoque H idque h id K omnibus quoque placet (placet in mg. add.) K 3 accentibus G debeant] d quod debeant R debent DLa 4 servare] observare LK observaret l circumflectebatur L 5 eundem accentum ex accentum eundem revoc. K 6 accen-

dum A in fine om. H circumflexa g 7 leenas leenatis AG menatis om. G accusativus L plurales h pluralis H plurales — luo lues lin. 12 in litura l 8 menae q genus GL menae quod est genus K genus est piscis Hh laene

RL leenae G leene A quod femininum est de nomine leonis Hh lenonis] a leo-

nus RGL laenones A 9 denominativa inveniuntur K equus G 10 merges merges Dd 11 producta R reperi verbalia G a praesenti repperi D uel praeterito tempore add. d 12 praesenti sup. lin. add. in D uo luo uo lues K lues] h luos H 13 luxurio luxuries] h luxorio luxories H illues GK

uel formas 14 formas] significaciones Dd 15 alia in ulis om. GL add. l u. lis (l) H 16 docilis add. k virilis docilis D curulis om. GL add. l 17 ut apollina- ris D apollinaris GL scholaris] k scolaris RDLK Atheniensis] om. R athenensis K athlensis G ut atheniensis Dh Atheniensis Catinensis] corr. ex r catinensis atheniensis

r m. pr. catinensis R catinensis K 18 Alia (m) K dua Rr abent Rr ut agrestis DK agraestis A 20 ale] alae r a nominibus sint G 21 primiti- uorum add. k 23 mensalae A 21 motut is K a logam A et assumunt lis add. d LIS (A) H ut mercurius D 25 fluvius fluvialis K neutrum

p. 630. 31 P.

p. 155—57 K.

liberalis', 'theatrum theatri theatralis', 'iudicium iudicii iudicialis', 'Martius Martii Martialis', 'fatum fati fatalis', 'genitus geniti genitilis', 'caput capitis capitalis', 'virgo virginis virginalis', 'cardo cardinis cardinalis', 'hospes hospitibus hospitalis', 'navis navalis', 'dos dotis dotalis', 'flos floris florentialis', 'corpus corporis corporalis', 'caelebs caelibis caelibalis', 'mors mortis mortalis', 'iuvenis iuvenalis' (invenitur et iuvenilis), 'princeps principis principalis', 'municeps municipis municipalis', 'crinis crinalis', 'vox vocis vocalis'. sin a quartae declinationis nominibus deriventur, abiecta s, sin a quintae, 'es' ex nominativo assumunt 'alis': 'manus manalis', 'census censuālis', 'species specialis'. verbalia quoque a prima V 24 coniugatione inveniuntur in 'alis': 'penetro penetrālis'.

In 'elis' pauca invenio denominativa: 'fidus fidi fidelis', 'crudus crudi crudelis', 'patruus patrum patruelis', 'frater fratris fratruelis'. et nota, quod omnia extremam i genetivi in e productam mutantia assumpserunt 'lis', 'frater' vero 'fratris' 'is' in u conversa assumpsit 'elis'.

I longam habent omnia in 'ilis', quae a nominibus derivantur, nec non in 'ile' neutra, sive ex eis fiant sive non habeant aliud ante se genus, sed a quacunque parte orationis nascuntur, ut 'aedis aedilis', 'senex senilis', 'anus anilis', 'puer puerilis', 'vir virilis', 'scurra scurrilis', 'civis civilis', 'servus servilis', 'quintus Quintilis', 'sextus Sextilis', 'gens gentilis', 'hostis hostilis', 'subtel subtilis'. 'exilis' etiam a Graeco ἐξίλητος factum denominativorum servavit regulam, similiter neutra producunt paenultimam: 'ovile', 'monile', 'cubile', 'sedile'. nam in 'ilis' desinentia verbalia sive participialia corripunt eandem i paenultimam: 'fero fertilis', 'utor utilis', 'futio (ex quo compositum effutio) futilis', 'volo volatilis', 'textus textilis', 'altus' vel 'alitus altilis', 'fictus fictilis'. a pare etiam derivativum, quod a verbo 'paro' nascitur (unde comparo compa-

AHL 1 Thēatrum R theatrum theatri theatralis D theatrum theatri theatralis GL theatrum .ri .alis K iudicium iudicii A 2 Martii I marti L

marcialis A factum .ti fatalis (c-c) K genitus — capitalis om. L caput R 3 uirgini^h Hh 4 hospes hospitibus hospitalis] g oспes ospitis ospitalis G hospis .itis .alis K navis navis navalis DGL 5 celebs L 6 invenilis] iuvenilis R iuvenalis R 8 deriventur] r deriuntur RHGK 9 es] s R abiecta es Hd ut manus D 11 ut penetrō D ut penetrō K 12 ut fidus AD fidi add. h 13 nota] r noto R 15 conversa et assumpsit L 16 quae in ilis h 17 eis] eis in ilis ADHrg eis in illis R se in mg. add. H 18 aedes A 20 cines L

quintus quintilis sextus sextilis servus servilis LK 21 subtilis G post subtilis: Excipitur par paris parilis. Ovidius add. R Excipitur par paris parilis DGLK Excipitur parilis Kh Ovidius quod et ipsum ad parilis spectat A cf. § sq. extr. ἐξίλητος] gk ἐξίτητος R ὑγιεινός r ἐξίτητος A ἐξίτητος D ἐξίτητος G ἐξίτητος K ἐξίτητος L exilis h om. H 22 servabit A servat L 23 ut ovile r olivae A monile] r munile RAG illis Rr 24 participialia] g participalia G i paenultimam in litura g ut fero D 25 futio RH fucio A sutio in litura g futio futilis ex quo compositum effutio effutulis nolo LK ex — effutio om. G compositum H effutio] r effutio H effutio RA futilis] r futilis RH 26 volatilis uictus uictilis textus KI textus — altilis om. L add. l textilis G fictus fictilis om. K 27 derivativum K

p. 631. 32 P.

p. 157. 58 K.

ras. proprie enim pares sunt, qui inter se possunt comparari) verbalium regulam servavit, 'parilis'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Arte suum parili revirescere posse parentem.

- 26 cetera quoque omnia i paenultimam corripunt et, si sint a verbis primae coniugationis, a longam habent antepaenultimam, ut 'amo amas amābilis', 'penetro penetras penetrābilis', 'paro paras parābilis', 'praedico praedicās praedicābilis', 'lacrimo lacrimas lacrimābilis', 'quasso quassas quassābilis', 'laudo || laudas laudābilis', 'tracto tractas tractābilis', 'aequo aequas aequābilis', 'miror miraris mirābilis'. excipitur 'stābilis', quod solum antepaenultimam a corripuit. Lucanus in V:

Quam non e stābili, tremulo sed culmine cuncta
Despiceret.

- 27 quae vero a verbis secundae vel tertiae vel quartae coniugationis nascuntur, si habeant antepaenultimam i, eam quoque corripunt: 'doceo docēbilis', 'credo credibilis', 'utor [utilis] utibilis', 'sentio [sensi] sensibilis', 'audio andibilis'. sciendum tamen, quod plurima nascuntur ex his coniugationibus, quae antepaenultimam i non habent, ut 'docilis', 'habilis', 'flebilis', 'umbilis', 'volubilis', 'utilis', et quod quaedam ex praesenti, quaedam ex praeterito, quaedam ex futuro derivantur; ex praesenti: 'doceo docibilis', 'habeo habilis', 'volvo volubilis', 'utor utilis' et 'utibilis'; ex praeterito: 'plausi plausibilis', 'sensi sensibilis' vel 'sensilis' - Lucretius in II:

Ex insensilibus ne credas sensile nasci -;

ex futuro: 'fleo flēbilis', unde e ante b productam habuit.

In 'aris' desinentia derivantur a nominibus sive verbis, quorum extrema syllaba incipit ab l vel alia consonante vel a vocali aliqua pura. fiunt autem a genetivo nominum sive a positione verborum sic: quaecumque litera sive literae sequantur l vel aliam consonantem, ex qua postrema

1 proprie] r propriae RH posunt K 2 regulam om. R, post servavit add. r servavit] r servabit RAH Ovid. metam. VII 305 in VII metamorphoseon om. K 3 reui-

niscere Rd et sic 'multi ex vetustioribus scriptis' Ovidianis teste N. Heinsio uiuiscere g tere-scere K inuiescere libri aliquot Ovidiani 5 ut om. GLK 6 penetro .tras .lis K tracto tractas tractabilis laudo laudas laudabilis aequo aequas aequabilis predico predicas praedicabilis lacrimo lacrimas lacrimabilis quasso quassas quassabilis miror miraris mirabilis R 9 miraris] miras A et in miraris corr. H 10 Luc. Phars. V 250 sq. 11 c] HK Luc. Voss. A B et sic vel ex libri Luc. fere omnes, est rell., om. codd. lib. VIII § 38 est abili Luc. Guelf. 2, corruptelae originem demonstrans

i stabulis Rr cunc^{ta} Rr 12 despiceret HGK 13 saecunde R 14 ut doceo AD 15 utilis] om. DK add. d, lis add. k sensio G sentio — nunc ergo dicamus, § 30, uno folio exciso deest in H sens] sentis R om. K sensibilis] r sentibilis R 16 hisdem K 17 habilis] r abilis R 18 volubilis om. L 19 derivantur] nascantur L ex] om. DG & A presentis A docilis (bi) G docilis in docilis corr. A docilis D 20 habeo add. d 21 ut plausi A Lucr. II 888 in II. add. l 22 insensilibus] cum libris Lucretianis DGr insensibilis A et ni f. in titura R insensibilibus L insensibili K insile A nasci] gigni Lucr-

tius 23 producam Rr 24 siue a verbis K quorum etiam extrema L 25 uel alia consonante om. L 26 uerborum sit quaecumque A sic add. r

p. 632. 33 P.

p. 158. 59 K.

incipiat syllaba genetivi, transeunt in a longam et assumunt 'ris' vel, si a vocali incipiat, ipsa extrema mutatur in a longam, et assumunt 'ris': 'populus populi populāris', 'singulus singuli singulāris', 'Apollo Apollinis Apollināris', 'consul consulis consulāris', 'miles militis militāris', 'schola scholae scholāris', 'Latium Latii Latiāris', 'familia familiae familiāris', 'peculium peculii peculiāris', 'molo molis' vel 'mola molae molāris'. sic etiam neutra in 'are' finita: 'velum veli velāre'. Invenalis:

Et pegma et pueros inde ad velaria raptos.

In 'ensis' desinentia, si sint a nominibus primae vel secundae decli-
nationis, mutant extremam || partem nominativi singularis vel pluralis in 'en'
et assumunt 'sis': 'Cirta Cirtensis', 'Olbia Olbiensis', 'Sardinia Sardinien-
sis', 'Hispania Hispaniensis', 'Catina Catinensis', 'Enna Ennensis', 'Min-
turnae Minturnensis', 'castrum castrens', 'forum forens', 'Ilium Ilien-
sis', 'Locri Locrensis', 'Utica Uticens', 'Cremona Cremonensis', 'Ostia
Ostiensis' ('Athenae Atheniensis' euphoniae causa i habuit antepaenulti-
mam et 'Halice Haliciens'); sin vero tertiae sint declinationis, abiciunt
extremam s genetivi et assumunt 'ensis': 'pistor pistoris Pistoriensis',
'Carthago Carthaginis Carthaginiensis'. quae vero duas consonantes ha-
bent ante 'is', vel a nominativo fiunt primitivorum vel a genetivo. et a
nominativo quidem derivata abiciunt extremam literam et assumunt 'bris':
'salus salubris', 'mulier muliebris'; a genetivo vero, mutata extrema eius
parte in e et assumpta 'stis' vel 'stris': 'ager agri agrestis', 'caelum
caeli caelestis', 'terra terrae terrestis'.

In 'tis' quoqueveniuntur denominativa, sed antique prolata, pae-
nultimam natura vel positione longam habentia, ut 'Samnitis' pro 'Sam-

2 incipit *AG* extre^{ma} *Rr* assumit *d* Vt *populus D* 3 *populi* *r* *populis R*
appollo appollinis appollinaris *GL* appollo appollonis appollonaris *K* appollinis *Rr*
4 milis .tis .taris *K* scola scolae scolaris *RDL* 5 scolaris *A* 6 molaris,
sient etiam *G* 7 *Iuv. sat.* 1 4, 122 11 ut cirta *DG* cirta *Rr* uel cyrta in
mar. l Olbia Olbiensis] *Zwier.* 2 *Krehli* oliua oliuensis *RADI* oliua oliueusis *GLK*
Sardinia — Hispaniensis *add. d* 12 catina *G* uel catina *g* minturnae (min-
turna *L*) minturnensis enna ennensis *GLK* 13 utica uticensis cremona cremonensis
ostia ostiensis castrum castrens forum forens ilium iliensis locri locrensis *D*
14 hostia hostiensis *L* 15 Athenae Atheniensis] *g* athinae athineusis *G* 16 Halice
Haliciens] *sic, m. pr. in halice haliciens corr., K* alice alyciensis *R* halyce halyciensis
ADL Heidelb. halyce (a) haliciens *G, de Halice cf. Paus.* 11 36, 1 *Curtius Pelopon-*
nesos 11 461 *sq. cum libri optimi Halicyarum incolas Halyciensis nomen (fr. Vat.*
rescr. et cod. Lagom. 20 *ap. Cic. in Verr.* 11 2, 28, 68) et Haliciaenses (*Riccardian.*
Plin. nat. hist. 111 14, 91), *coniciat quis Halicyae Haliciens legendum esse sunt D*
17 ut pistor *DK* 18 charthago charthaginis charthaginiensis *R* karthago kar-
thaginis karthaginensis *Gg* cartago cartaginensis (h) cartaginiensis *Lt* karthago .nis .ien-
sis *K* carthaginiensis *Dd* uero in duas *K* 20 diriuata *Aa* derivatiua *K*
21 ut salus *AD* parte eius *R* 22 stris] *g* tris *AG* ut ager *GK* agris *Rr*
24 antiqua *Rr* 25 i uel e post paenultimam *add. L et in litura K* pro
samnis *add. r*

p. 633. 34 P.

p. 139. 60 K.

nis', sicut 'Laurentis' quoque pro 'Laurens', 'Tiburtis' pro 'Tiburs' teste Capro. sic 'Quiritis' pro 'Quiris' et 'Caeritis' vel 'Caerētis' pro 'Caeres', qui tamen nominativi nunc in usu non sunt. unde Virgilius in X:

Qui Caerete domo, qui sunt Minionis in arvis.

invenitur tamen et correptam i habens paenultimam apud eundem Virgilium:

Est ingens gelidum lucus prope Caeritis amnem,
et Horatius similiter in primo epistularum:

Quid deceat, quid non obliti, Caerite cera

Digni, remigium vitiosum Ithacensis Vlixis,

nisi pro 'Caerete', quod est nomen oppidi, e paenultima in i conversa protulerunt. | Livius ab urbe condita XLI: Lanuvini Caeritesque anguem iubatam apparuisse nuntiarunt.

In 'os' tam denominativa quam verbalia pauca inveniuntur: 'lepus lepos', 'competo compes' et mutatione e in o 'compos', 'custodio custos', 'do dos'. ||

30 In 'us' terminantium diversae sunt formae tam denominativorum quam verbalium, ex quibus multas iam diximus, cum de possessivis tractabamus, id est de his, quas a Graecis accepimus, formis possessivorum et Latinis VI in 'ius' vel 'nus' desinentibus. nunc ergo dicamus de reliquis in 'us' ter-

1 sicut] sic AD . tyburtis pro tyburs Rr . Teste capro sic A
2 Capro] inter librorum enuel. sermonis vell. h. l. posuit Osannus de Capro p. 13 sq.
uel ceris uel ceritis
et ceritis Kk et ceris uel ceretis pro ceres G et caeris uel caeretis pro caeres g

3 post non sunt: Alpheus (l. Alphius: corr. Bondamus apud Burmannum l. infra l.) tamen Auitus in l (lo E) excellentium Curis posuit pro Quiris: Marite, si sanguis Curis, Sabina si caedes (Bondamus cedet D^a sedes E) placet. In me, oro, conuertas manus. unde Virgilius de Sabinis loquens: priscique (pssique D^a) Quirites [Aen. VII 710] pro Curites, a Curibus enim urbe Sabina est derivatum. add. Darmst.^a m. alt. et Erl. 2 Krehlii, cui tamen desunt extrema verba inde ab a Curibus, et partim, verba sc. ab Alpheus — excellentium et ab unde — Curites eiusdem Krehlii Dresd. Alphii Aviti, de quo cf. Wernsdorffium poet. Lat. min. III p. XXXI sqq., hos versus ex cod. suo Prisc. in anth. Lat. recepit Burmannus add. t. II p. 730 (n. 125 v. 9—11, t. I p. 46 Meyer.). quorum immemor videtur fuisse Lachmannus in Ter. Maur. praef. p. XII

Verg. Aen. X 183 4 cerete Gg cherete Med. minionis GK 5 Verg. Aen. VIII 597 uirg in VIII est G 7 lucus add. r cheritis Med. 8 Oratius K Hor. epp. I 6, 62 sq. similiter om. K 9 Quid deceat] r Quide]ciat R

quod non D ceriti D caerite Rr caera RL coera G 10 rumigium L

uitio sumit hacensis GL uitio sumit ithacensis K Itacensis ADr olisix Kk ulixei D et ipse Prisc. lib. VI § 92 cum parte libr. Horat.; et vel sic vel Vlixii Hor. praestantiores fere omnes, Vlyssesi Vlixis Vlyxis al. 11 pro .... L caeretae R caerite in litura g 12 Libius L Liv. ab u. c. lib. XXXXI 21, 13: et faces eadem nocte plures per caelum lapsae sunt in Lanuvio: Caeritesque anguem in oppido suo iubatam, fauis (aureis vel flavis edd. f. ravis) maculis sparsum apparuisse affirmabant, ubi ex Prisciano sunt. Lanuvini Caeritesque scribendum esse cont. Sigonius Lanuvii L caeritisque G 13 augem L uibratum GK nuntiarunt] rk nuntiariunt R nuntiauerunt GK 14 ut in os AD 15 ante compos: competo repetit A 18 iam mul-

tas R possiuis R 19 accipiunt Rr 20 uel in ius uel K nus] nus Rr in nus A ergo] uero G a vocc. de reliquis iterum inc. H cf. § 27

p. 614 P.

p. 160. 61 K.

minantibus, quae diversas, sicut dictum est, habent formas. alia enim in 'ius' exeunt, ut 'nuntius', 'patricius'; alia in 'ius' divisa: 'ardus', 'vacuus'; alia in 'bus': 'probus', 'orbis', 'superbus'; alia in 'cus': 'acus', 'lucus', 'arcus', 'parcus'; alia in 'quus': 'aequus', 'obliquus'; alia in 'dus':
 5 'providus', 'invidus', 'lividus', 'vividus', 'praedābundus', 'furibundus', 'loquendus', 'sequendus'; alia in 'lus': 'patulus', 'anniculus', 'bibulus', 'credulus'; alia in 'rus': 'sonorus', 'honorus'; alia in 'sus': 'cursus', 'usus', 'spinosus', 'saxosus'; alia in 'tus': 'togatus', 'palliatu^s', 'metus', 'motus'; alia in 'stus': 'venustus', 'angustus', 'quaestus'.

10 In 'ius' desinentia, sive a nominibus sive a verbis derivata, servant 31 ante 'ius' primitivorum suorum consonantes, ex quibus incipiunt ultimae vel paenultimae syllabae, sed tum paenultimae, cum et ipsa paenultima in vocalem desinit et ultima a vocali incipit, ut 'servus servi Servius', 'servilis Servilius', 'agellus agelli Agellius', 'silva Silvius', 'virgula Virgilius', 'Mars Martis Martius', 'nuntio nuntius', 'saucio sancius', 'scio sci^{us}' - sic Apuleius in primo Hermagorae et Pacuvius in Teucro:

Postquam defessus †. perrogitando advenas

De gnatis neque . . quemquam invenit scium.

nude 'nescio' quoque 'nescius' -, exceptis in | 'icius' desinentibus: illa
 20 enim assumunt, si sint nomina ex quibus derivantur vel participia secundae declinationis, genetivo, sin tertiae sint, dativo 'cius', i tamen tam paenultima quam antepaenultima correpta, ut 'adventus advecti advecticius', 'commendatus commendati commendaticius', 'faber fabri Fabricius', 'pigneratus pignerati pigneraticius', 'tribunus tribuni tribunicius', 'pater patri patri-
 25 cius', 'aedis aedili aedilicius', 'gentilis gentili gentilicius'. inveniuntur ta-

1 dictum est] diximus GK formas habent L 2 patricius] r patritius RH dinisas ex
 diversas corr. A deuisas L ut arduus LK 3 post nactus: alia in quus acinus obliquus
 add., eadem infra om. D ut probus K orbis probus A alia in cus add. g
 4 lucus] k lacus LK alia — obliquus praeter D om. G add. g quus] cus R
 ut aequus K 5 probidus L lividus] h libidus GLK lividus H uiuidus

om. GK uiuidus — loquendus in mg. add. A 7 honoros A 8 metus] d
 maetus Ah mestus RDGk maestus H 9 uetustus H augustus K angustus
 mestus quaestus h questus RDGLK 10 derivatiua K 11 ultimae syllabae vel
 paenultimae A 13 Servius] r servus R 14 servulis Rr agelli] agelli. L

Silvius] r silvanus R uirga G uirgula Dd 15 marti L nuntio] r nuncio
 RA nuntius] r nunciis R saucio sancius] h sautio sautius RH sautio sautius
 socio socius A 16 epuleus G epuleus K Apul. Hermag. 1 fr. 5 t. II p. 637
 Hild. ermagorae G ermagore R ermogore K paebius RDGLK Pac. in
 Teucro fr. 11 p. 145 Both. II p. 98 Ribb. 17 defessus] dg diffessus D defesus G
 defessus est G. I. Vossius castigat. et not. p. 108 defessus fuit Ribbeckius 18 ne-
 que eorum quemquam G. Hermannus opusc. VII 382 quemquam] r quenquam GL
 quemquam RA 19 in cius GKk 21 tamen om. RADL paenultima R
 22 antepaenultimam Rr adfectus adfecti adfecticius A advecticius] r advecti-
 tius RH commendatus -ti commendaticius Kk 23 commendatus Rr commendati-
 tius H tribunus tribuni tribunicius pigneratu^s -ti pigneraticius L 24 pigne-
 ratus HH 25 aedis ex aedilus corr. A aedili om. R gentilis A gentili

men quaedam a primae quoque declinationis nominibus eiusdem formae, quae a habent || ante 'cius': 'gallina gallinacius', 'membrana membranacius', 'chartina chartinacius'.

- 32 In 'uus' divisas tam a nominibus quam a verbis derivata secundum in 'ius' terminatorum regulam mutatione extremarum literarum vel literae in 'uus' solent fieri, ut 'pater patri patruus', 'annus anni annuus', 'perspicio perspicuus', 'ambigo ambiguus', 'rigo riguus', 'ardeo arduus', 'vaco vacuus'. notandum inter haec 'menstruus', quod euphoniae causa assumpsit t et r.

In 'quus' quoque desinentia similiter fiunt: 'aequo aequus', 'obliquo obliquus'; sed magis ab his nominibus verba quam a verbis nomina sunt derivata. 'longus longinquus' ideo assumpsit n ante 'quus', quia aliter euphoniae satisfacere non poterat.

In 'bus' vel 'cus' desinentia a verbis b vel c ante postremam vocalem habentibus derivantur mutatione o et, si ante eam alia sit vocalis, eius quoque, in 'us', ut 'probo probus', 'orbo orbus', 'superbio superbus', 'parco parcus', 'luceo lucus', 'arceo arcus'.

- 33 Inveniuntur pauca a nominibus vel verbis in 'ulens': 'sus subulcus', 'bos bubulcus', 'peto petulcus'.

In 'dus' tres sunt formae:

- Vna quae servat consonantem, ex qua ultima vel paenultima primitivi incipit syllaba | - sed tunc paenultima, si non intercedat consonans inter ultimae et paenultimae syllabae vocales -, et reliquam eiusdem syllabae vel syllabarum partem mutat in i correptam et assumit 'dus', ut 'herba herbīdus', 'turba turbīdus', 'uva uvīdus', 'vivo vivīdus', 'rabies rabīdus', 'tumeo tumīdus', 'timeo timīdus', 'arceo arīdus', 'squaléo squalīdus', 'ferveo fervīdus', 'invideo invīdus', 'frigeo frigīdus', 'valeo validus'. excipitur al-

om. R 1 quoque om. L 2 ut gallina AD gallinicius Kk gallinatus AH membranacius] r membranacius RA 3 chartina] r carthina RD epistola e charta quae a carpendo dicitur gloss. cod. Heidelb. carthinatus RA carthinacius r

5 extremarum] r extremum R 6 in uus add. d patrius A perspicio perspicis perspicuus ambigo ambigis ambiguus L 7 post ambiguus: pigo pignus add. RH pigeo pignus AD piget pignus h rigo riguus post uacuns collocant RAH vaco] uacuo ADGLK 8 assumit R assumsit G 10 fiunt ut AD obliquo] g oblico G 11 verba fiunt quam LK sint AL derivata sint K 12 derivatina A loginquus G 14 postremam vocalem] 1 postremam K postremam vocalem vocales A postremam vocalem vel vocales k rel. 15 o in us et h eam in marg. add. t sit alia H eiusq. in G 16 post quoque: scil. mutationes sup. lin. add. r, mutatione in mg. l post probus: turbo turbus add. ADHGLK post orbus idem add. r. de turbus = turbo cf. Ducangii gloss. med. et inf. Lat. s. v. turbus et turbinus l. VI p. 700 ed. Henschel. 18 nel a verbis LK ut sus D 19 bobulcus DGLK boculcus A 20 sint A 21 penultima K 22 intercae- dat H 24 motant K dus] r dŕ R ut om. L 25 uvidus Rr uivo uividus om. DL rabies rabies A 26 timeo timidus om. G arceo aridus] rk har- reo haridus RAK squaléo squalidus] k scaleo scaldus GK 27 frigio Rr al- ternitas Hh

p. 635. 36 P.

p. 162. 63 K.

ternitatis causa, quam Graeci ἐπαλληλότῃτα vocant, unum 'pando pandus', ne, si 'pandidus' dicamus, male sonet alterna d in utraque continua syllaba, quod in multis solent tam Graeci quam nos evitare. (non dicunt illi Χαρύβδιδος, quamvis exigat regula, sed Χαρύβδεως. et Romani quique illos secuti non dicunt 'huius Charybdis' sed 'huius Charybdis'. eiusdem vitii causa non dicimus ab eo, quod est 'mane', 'manumine', sed 'matutine', 'vitis vinetum', non 'vitetum', quod tamen etiam a vinea videtur esse derivatum. praeterea 'meridies' pro 'medidies' a medio die. sed non tamen in omnibus hoc valet. nam 'candeo candidus' facit, 'sordeo sordidus', 'madeo madidus', nisi quod haec secundae coniugationis in 'deo'; illud unum, id est 'pando', tertiae in 'do' desinens habuit huiusmodi formae nomen.) et haec quidem in 'dis' supra dictae formae nomina demonstrant habere ea in se, ex quibus derivantur, ut 'herbidus', qui habet herbas, 'turbidus', qui habet turbam, 'timidus', qui habet timorem, 'ravidus', qui habet rabiem, 'invidus', qui habet invidiam.

In 'bundus' vero desinentia similitudinem habere significant, | ut 'vitabundus' similis vitanti, 'praedabundus' similis praedanti, 'errabundus' similis erranti, 'moribundus' similis morienti, 'furibundus' similis furenti. et sunt paene omnia huiusmodi formae nomina verbalia et, si a verbis primae coniugationis derivantur, a habent longam antepaenultimam, ut 'causor causaris causābundus', 'vito vitas vitābundus', sin ab aliis, i correptam, ut 'ludis ludibundus', 'furis furibundus', 'moreris moribundus'. excipitur alternitatis causa 'rubicundus', quod in paenultima syllaba pro b c habuit, ne sit absonum, si 'rubibundus' dicamus.

Tertia forma in 'dus' terminantium est participialis, id est quae terminationem habet participiorum futuri temporis passivorum, et significat

1 ἐπαλληλότῃτα] om. H ^x ΕΠΑΛΛΕΑΟΤΗΤΑ Rr ΕΠΑΛΛΕΑΟΤΕΤΑ DL ΕΠΑΛΕΑΟΤΗΤΑ G
 ΑΑΑΟΘΕΤΑ h pondo Rr 2 sonat G sonant A alternam RAGL alternum r
 continua] r continuatam R continuans L continua.. K ^{uel e} 4 ΧΑΡΥΒΑΙΔΟΣ Gg
 carybdis RK Χαρύβδεως] scripsi ΧΑΡΥΒΑΕΟΣ ADGr χarybdeos K carypdeos R
 ΧΑΡΥΒΑΙΟΣ L ΧΑΡΙΒΑΙΟΣ H rumani K 5 Charybdis] g χarybdis K charib-
 didis L carybdis DGr carypdis R caribdis A sed huius Charybdis om. G
 sed huius charubdis g χarybdis K charibdis L carybdis Dr carypdis R caribdis A
 6 vitii A 7 non vitetum] h nonitetum H tamen a vinea etiam videtur
 derivatum L 8 meridies K pro] non D medidies K medio et die h
 9 tamen non D 10 sordidus] sordidus facit RH mando mandidus H
 quod in mg. add. h coniugationis sunt in ADr et sunt in litura H in deo; illud]
 . ideo illud GLK ideo. illud H . ideo. illud h. 12 demonstrantur H 13 ea
 habere D herbas habet G 14 herbas — ravidus qui habet in marg. add. r
 turbam uelurbationem
 turbam] rabiem Aa turbam Gg timidus — rabiem om. A 17 vitandi A
 moribundus similis morienti (et H) errabundus similis erranti AH 18 furenti L
 19 poene Rr nomina formae G 21 causaris Rr post vitabundus: mo-
 rior moreris moribundus add. A siⁿ Kk 22 ut ludo ludis DHL laudis lau-
 dibundus furis furis furibundus K 24 obsonum Dd 25 terminantium participialis L

dignum esse aliquem eo, quod demonstratur, ut 'laudandus' laude dignus, 'amandus' dignus amari, 'curandus' dignus cura, 'ornandus' dignus ornari, 'ordinandus' dignus ordinari, 'legendus' dignus legi, 'loquendus' dignus de quo loquantur homines.

In 'lus' desinentium formae similes sunt diminutivis: 'pendulus', 'credulus', et veniunt tam a nominibus quam a verbis, ut 'annus anniculus', 'pateo-patulus', 'credo credulus', 'pendo pendulus', 'bibō bibulus'. extremas partes syllabarum finalium sive extremas syllabas, si sint purae, in 'ulus' vertunt, excepto anniculo differentiae causa: nam 'annulus' diminutivum est. ('novacula' a 'novo novas' derivatur.)

37 In 'rus' denominativa sive verbalia pauca inveniuntur, quae paenultimam produciunt: 'honor honorus', 'odor odorus', 'decor decorus', 'cano canorus', 'sono sonorus', quorum regula in promptu est: nam nomina 'us', verba 'rus' assumunt.

In 'sus' duplicem habent formam: vel enim participialia sunt, id est participiis praeteriti temporis similia, et res incorporeales significant et sunt quartae declinationis, ut 'usus', 'cursus', 'lusus', 'versus' - quod ab incorporali re ad corporalem quoque adductum est, quae est in literis -; aut mobilia sunt et secundae, ut 'lassus', 'fessus', 'cassus'; vel o productam habent ante 'sus' et significant plenum esse aliquem eius, quod significatur, ut 'saxosus' plenus saxis, 'spumosus' plenus spuma, 'ventosus' plenus ventis, 'harenosus' plenus harena. fiunt autem a primitivis suis hoc modo: mutant extremam partem syllabae vel syllabam, si pura est, in quam terminat genetivus, in o productam et assumunt 'sus': 'saxi saxosus', 'curiae curiosus', 'herbae herbosus', 'scelus scelus scelerosus', 'numeri numero-sus', 'oneris onerosus', 'perfidiae perfidiosus'. notandum, quod a metu 'meticulosus' fit. Plantus in mostellaria:

Nescis, quam meticulosa res sit ire ad iudicem.

1 eo quod] eoque *k* dignus laude *DL* 2 dignus amore *L* curari *Gh*
 orandus *L* orari *L* 3 ordinari] *ah* ornari *AH* 4 loquantur] *rdh* loquen-
 tur *RADHGL* 5 pendulus credulus *om. A* post credulus: et veniunt — cre-
 dulus *om. R add. r* 7 credo credulus *Hh* pendo *Hh* pendo pendulus *om. A*
 8 sillabarum partes *L* 9 convertunt *AD* anniculus *DH* annulus] *gk*
 annulus *AGr* annulum *K* 10 Et novacula *AD* 12 honorus *A* honoris *K* 13 quo-
 rum — assumunt *in mg. add. g* in promptu est regula *K* promptu *R* prumptu *L*
 prumptum est. Nannomina *A* 14 rus accipiunt vel assumunt *g* 15 sus] *h*
 cus *H* 18 re. Ad *H* quoque *add. k* additum *Rr* 19 lassus fessus cas-
 sus] *g* lassus fesus cassus *l* lassus fesus cussus *GLK* 20 habent *om. L* aliquem
 esse *D* eius rei quod significantur *H* 21 saxus *Rr* spumis *K* ventuosus *K*
 22 arenosus *D* arena *Dr* arenae *H* 23 in qua *L* terminatur *D* termi-
 natus *A* terminet *H* 24 et *om. K* assumit *R* ut saxi *D* 25 haerbae haer-
 bosus *H* scelus *om. DL* scelus scelus scelerosus *R* perfidiae perfidiosus
 numeri numerosus oneris onerosus *D* 26 oneris onerosus (*h-h*) *L* post one-
 rosus: ponderis ponderosus *add. r* 27 metuculosus *DHGLKr* plantus *A*
Plant. most. V 1, 52 (v. 1101) mustellaria *ADHGLK* 28 meticulosa *RDGLK*

p. 637. 38 P.

p. 164. 65 K.

In 'tus' si sint participialia aut denominativa, vel incorporalia et fixa 38
sunt, ut 'motus', 'tumultus', 'sonitus', 'habitus', 'cultus', 'consulatus', 'tri-
bunatus', vel mobilia, ut 'togatus', 'palliatu^s', 'loricatus', 'tunicatus', 'gra-
tus', 'laetus', 'mutus'; et sciendum, quod, si a primae declinationis nomi-
nibus derivantur, a habent paenultimam productam, ut 'barbātus', 'stellātus',
'trabeātus', 'purpurātus'; sin a secundae vel tertiae, in quibusdam a, in
aliis i productam, ut 'pallium [pallii] palliātus', 'anulus anulātus' - Plautus
in Poenulo:

quia incedunt cum anulatis auribus -

10 (excipitur 'manuleātus', quod quamvis a paenultimam productam habet,
tamen a quarta declinatione derivatur: 'manus manuleātus'. Plautus in
Pseudulo:

manuleatam tunicam habere hominem adde||cet,
id est manicatam), 'grates' vel 'gratiae grātus', 'avitus', 'maritus', 'cerritus',
15 ab avo, mare, Cerere. excipiuntur 'vetustus' et 'libertus', in quibus no- 39
minativi primitivorum 'tus' assumpserunt. a quartae declinationis nomini-
bus derivata u productam habent ante 'tus': 'cornūtus', 'verūtus', 'astū-
tus', 'versūtus'.

In 'ctus', 'ptus', 'xus' participialia sive verbalia invenimur: 'amictus',
20 'sanctus', 'acceptus', 'sumptus', 'aptus', 'captus', 'raptus', 'flexus',
'laxus', 'fluxus', 'luxus', 'nexus'; haec enim omnia, cum non significant
tempus, nomina sunt.

cum Plaut. Vatic. et Decurt. corr. metucolosa H. Plaut. Decurt. m. pr. fit G
iudicium K 1 participialia] gk participialia GK et om. H 2 post fixa sunt:
et quarte scilicet declinationis sunt et non sunt uerbalia Rr et quartae declinationis

ADl et quartae declinationis et sunt uerbalia d et quartae scilicet declinationis H et
non sunt uerbalia GK et in litura L et secundae sunt scilicet declinationis et non

sunt uerbalia g consolat^uus K tribunatus et quartae declinationis add. GLK et
iterum A, del. l tribunatus et secundae uel mobilia sunt et haec secundae declina-
uel mobilia

tionis et non sunt uerbalia ut togatus Rr 3 post mobilia: et secundae declinationis
add. H et secundae scilicet declinationis (sunt D) et non sunt uerbalia AD et sunt
secundae declinationis et non sunt uerbalia l palliatus togatus tunicatus loricatus K
tonicatus AGL 4 laetus] latus GLK si add. h 5 a habent] sic, ha-

bent in mg. add., d • D scellatus G 6 purpuratus] k porpuratus AGK purpo-
puratus H sin autem a G post sin a unus folii iactura deficit L usque ad vocc.
ut Glycerium p. 142, 23 hic est defectus unius folii in mg. inf. m. rec. 7 pallium om.
RAH GK pallii om. D annulus Rr Plautus A Plaut. Poen. V 2, 21

8 paenulo AH penulo DGK pamulo R paerulo r 9 quia] 'qui G. Hermannus
in Iahnii ann. XXXV 191 f. recte' Fleckeisenus 10 manulatus GKd manulatus A
productam paenultimam G 11 manulatus GKd manulatus A plautus A
Plaut. Pseud. II 4, 48 (v. 738) 12 Pseudulo] k phseudulo RrH psedulo DGK

13 manuliatam A manulatam GK tonicam GK addece] sic etiam Plaut.
Ambros. Addeceit H addeceit GK decet codd. Plaut. praeter Ambr. 14 gratis K

productum i
avitus] productam i. auitus G auitus Kk cerritus] r ceritus RHD ceriritus k
15 Cerere] dk cererae D ***ere K cerre A nominatio k 16 tus Kk quar-
tae quoque declinationis h 21 nexus fluxus luxus D non sint significant H

In 'stus' a nominibus vel a verbis nascuntur extremam partem convertentibus in 'stus' e vel u antecedentibus, ut 'honor honestus', 'maeror maestus', 'modus modestus', 'scelus scelestus', 'robur robustus', 'ango angustus', 'augur augustus'. praeterea 'Venus venustus', 'ius iustus', 'onus onustus', quae, quomodo 'vetus vetustus', assumpta 'tus' faciunt 5 derivativa et omnia una vincunt syllaba primitiva absque maesto.

In 'ax' plerumque verbalia inveniuntur ab omni coniugatione: 'voro voras vorax', 'audeo audes audax', 'teneo tenes tenax', 'emo emis emax', 'fallo fallis fallax', 'capio capis capax', 'pellicio pellicis pella^x', 'sagio sagis sagax'. 10

In 'ex' correptam similiter a verbis: 'lateo lates latēx', 'verto vertis vertēx', 'vomo vomis vomēx'. in 'ex' productam similiter: 'rego regis rēx', 'lego legis lēx'.

40 In 'ix' feminina inveniuntur a masculinis verbalibus sive denominativis in 'tor' desinentibus defigurata, quae mutant 'or' in 'rix', ut 'victor 15 victrix', 'senator senatrix', 'cultor cultrix'; 'nutritor' quoque 'nutritrix' debuit facere, quod euphoniae causa sive alternitatis mediam syllabam condidit: 'nutrix' enim dicimus.

In 'ox' verbalia vel denominativa: 'voco vox', 'velum velox'.

In^o 'ux': 'luceo lux', 'duco dux'. 20

In 'nx' et 'rx': 'coniungo coniunx', 'arceo arx'.

In duas consonantes inveniuntur participialia: 'sapiens', 'amans', cum sint sine tempore; inveniuntur et denominativa: 'principium princeps', 'municipium municeps'. | ||

1 uel uerbis <i>DG</i>	2 ut <i>om. GK</i>	meror mestus <i>RDGK</i>	3 scelus scelestus <i>add. r</i>
robor <i>K</i>	4 anguo <i>K</i>	5 onestus <i>Rr</i>	assup ^a a <i>A</i> assumpta <i>G</i>
deriuatium <i>D</i>	maesto <i>Rr</i>	mesto <i>GK</i>	mestus <i>D</i> maestu ^s <i>H</i>
			7 ut uoro <i>ADG</i>
8 uoras <i>om. G</i>	tene ^s <i>Rr</i>	emis] <i>om. G</i>	is in <i>mg. g</i> emes <i>Hh</i>
<i>om. G</i> .is <i>g</i>	capis] <i>om. G</i> .is <i>g</i>	pellicis] <i>om. G</i> .is <i>g</i>	pelax <i>A</i>
<i>om. AG</i> .is <i>g</i>	11 ut lateo <i>D</i>	lates <i>om. G</i>	uertis <i>om. G</i>
regis <i>om. G</i>	13 legis <i>om. G</i>	15 motant ^{or} <i>K</i>	ut <i>om. G</i>
16 nutritor (o) <i>Kk</i>	17 ensoniae <i>K</i>	ephoniae <i>H</i>	19 ut uoco <i>G</i>
21 nx] uux <i>r</i>	coniungo] <i>h</i> coniugo <i>RH</i>	23 sunt <i>DKh</i>	sine tempore] <i>ex</i>
tempore sine <i>mut. K</i>			

DE

Explicit lib. III. DE NOMINATIVO. INCIPIT LIBER V DE GENERIBUS *R* EXPL
LIB. QVARTVS | INCIPIT LIB. QVINTVS DE GENERIBUS *A* finit liber quartus | incipit lib. v.
de generibus *G* INCIPIT LIBER V DE GENERIBUS *H* finit | Liber quintus de generibus
dinoscendis per singulas terminationes. de numeris. de figuris et earum compage.
de casu. *K* PRISCIANI LIBER .III. ID EST .III. DE NOMINE EXPLICAT. Quintus de gene-
ribus dinoscendis per singulas terminationes. de numeris. de figuris et earum com-
page. de casu. incipit. *D*

LIBER QUINTVS.

p. 639. 40 P.

DE GENERIBVS.

p. 166. 67 K.

Quoniam de speciebus sive formis nominum, quantum potuimus, supra 1 tractauimus, nunc de generibus quaerere conemur.

Genera igitur nominum principalia sunt dicto, quae sola novit ratio naturae, masculinum et femininum. genera enim dicuntur a generando proprie quae generare possunt, quae sunt masculinum et femininum. nam commune et neutrum vocis magis qualitate quam natura dinoscuntur, quae sunt sibi contraria. nam commune modo masculini modo feminini significationem possidet, neutrum vero, quantum ad ipsius vocis qualitatem, nec masculinum nec femininum est. unde commune articulum sive articulare pronomen tam masculini quam feminini generis assumit, ut 'hic sacerdos' et 'haec sacerdos', neutrum autem separatim ab utroque genere articulum asciscit, ut 'hoc regnum'.

Epicoena, id est promiscua, vel masculina sunt vel femiina, quae una voce et uno articulo utriusque naturae animalia solent significare. dubia autem sunt genera, quae nulla ratione cogente auctoritas veterum diverso genere protulit, ut 'hic finis' et 'haec finis', 'cortex', 'silex', 'margo'. similiter 'grus', 'bubo', 'damma', 'panthera' in utroque genere promiscue sunt prolata. || sunt alia communia non solum masculini et feminini, sed etiam neutri, et sunt adiectiva, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc felix', 'sapiens'. sunt quaedam tam natura quam voce mobilia, ut 'natus

2 formis in litura g 3 tractabimus R de geribus A 4 DE DIVISIONIBVS GENERVM inscr. D 6 proprie] rd propriae RADH posunt G 7 communia et neutra G pertinet ad

naturae AH denoscuntur G 8 commune K feminiⁿⁱ H 9 ad] et Rr ***** ad (ptinet ?) K ad ipsius in litura H 11 feminini] h femini HK 12 separatim K

13 asciscit R adsciscit H adsciscit A ut horegnum R 14 epicoena Rr ETIKOINA 15 animalia

lia] om. H add. h animalium Rr 18 margo om. K. ante silex add. k post bubo in marg.: Ouidius. fedaque fit uolueris, uenturi nuncia luctus(?), Ignauus bubo, dirum mortalibus omen. (metam. V 549 sq.) Solaque carminibus (l. culminibus) ferali carmine bubo (?). (Verg. Aen. IIII 462) add. h dama g panthera damma D pantera r 19 promiscue] rg promiscuae RGd promiscua D sunt promiscue A sint prolata G communia R 20 femini R foemini H 21 mobilia natus HG

p. 640. 41 P.

p. 167. 68 K.

nata', 'filius filia'; sunt alia natura et significatione mobilia, non etiam voce, ut 'pater mater', 'frater soror', 'patruus amita', 'avunculus mater-
 3 tera'; sunt alia voce, non etiam naturae significatione mobilia, ut 'lucifer lucifera', 'frugifer frugifera': sive enim de sole sive de luna sive de agro sive de terra loquar, nulla est discretio generis naturalis in rebus ipsis, sed in voce sola; sunt alia quasi mobilia, cum a se, non a masculinis
 5 feminina nascuntur, ut 'Helenus Helena', 'Danaus Danaa', 'liber libra', 'fiber fibra'. unumquodque enim eorum propriam et amotam a significatione masculini habet demonstrationem et positionem; sunt alia, quae differentiae significationis causa mutant genera, ut 'haec pirus hoc pirum',
 10 'haec malus hoc | malum', 'haec arbutus hoc arbutum', 'haec myrtus hoc myrtum', 'haec prunus hoc prunum'. et hoc in plerisque invenis arborum nominibus, in quibus ipsae arbores feminino genere, fructus neutro proferuntur vel ligna, ut 'haec buxus' arbor, 'hoc buxum' lignum. Virgilius: dant arbuta silvae, cruentaque myrta, cerea pruna, 15 volubile buxum.

De singulis igitur terminationibus quomodo possint comprehendi genera, prout valeam, hinc tractare incipiam.

- 4 Masculini generis terminales inveniuntur literae septem: a, o, l, n, r, s, x, ut 'scriba', 'Cicero', 'sol', 'flamen', 'Caesar', 'bonus', 'rex'; feminini quoque eadem, ut 'Roma', 'virgo', 'Tanaquil', 'Siren', 'mater', 'civitas', 'pax'. in e quoque productam inveniuntur || feminina, sed Graeca dumtaxat, ut 'Taygete', 'Enterpe', et in 'um', sed figurate, ut 'Glycerium mea' et 'Dorcium' et 'Philotium'. communia in easdem literas desinunt, quas et masculina, ut 'hic' et 'haec advena', 'homo', 'vigil', 'tibicen',
 25 'fidicen' - ut quibusdam placet, nam usus eorum feminina in a terminat, 11 5 'fidicina' et 'tibicina' -, 'hic' et 'haec pauper', 'civis', 'dux'. neutrorum duodecim inveniuntur terminales literae: a, e correpta, i, u, l, m, n, r, s, c, t, d, ut 'poema', 'marĉ', 'gunni', 'cornu', 'mel', 'regnum', 'nomen',

1 alia mobilia natura et significatione D 2 post mater: non enim fit a patre patra add. D 8 unumquodque G propria R propria et amota A 9 habent G positionem] significationem R 10 differentiae] h differentia H differentiae significationis ex significationis differentiae corr. G et hoc pirum D 11 haec malus Dd myrtus] k mirtus K 12 myrtum] k mirtum K implerisque AD

13 genere om. AHGK add. h necuero A 14 arbor ADK Verg. georg. II 520 georg. I 306 ecl. 2, 53 Aen. VII 382 15 arbusta Rom. arsuta Pal. sylvae R

cruentaque myrta ex myrta cruentaque corr. D coera Gg cerea Kk 17 DE TERMINALIVM LITTERARVM NUMERO IN VNOQVOQUE GENERE. D comprehendi A comprehende Dd epraeendi H

19 litterae inveniuntur D 21 eadem AG syren H 22 productam quoque G producta R productam sed graeca dumtaxat inveniuntur ut D

femininae H 23 tathygete ADHK taigete G eyterpe HK euturpe G eyterpe feminina D figuratae A glycerium ADK glicerium G 24 a mea iterum inc. L, v. lib. III § 38 p. 139. 7 Dorcium] r dortium RA philonium RH post Philotium: sicut dicam ossa mous D del. d desinunt litteras AH 25 quas] in quas ADK 26 femina L 27 fidicina tibicina G 29 nomen, sed

p. 641 P.

p. 168. 69 K.

'tuber', 'sidus', 'lac', 'caput', 'alind'. communia trium generum desinunt in i, m, r, s, x, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nequam', 'par', 'prudens', 'audax'.

In a igitur desinentia vel masculina sunt vel feminina vel communia vel neutra. masculina sunt, quae cum sint propria apud Latinos a terminantia, apud Graecos assumunt s, ut 'Catilina', 'Sulla', 'Fimbria', 'Aquila', *Κατρίνας, Σύλλας, Φιμβρίας, Ἀκύλας*; vel contra apud Graecos in 'as' desinentia vel in 'es', apud nos in a terminant, ut *Μαγίστας, Σωσίας, Βυρρίας, Χαιρέας, Τυρίας, Βαγράδας*, 'Marsya', 'Sosia',
 10 'Byrria', 'Chaerea', 'Turia', 'Bagrada', *ποιητής, κιθαριστής, σοφιστής, Σκυθής, Μελικέρτης, Λεπτάστης*, 'poeta', 'citharista', 'sophista', 'Scytha', 'Melicerta', 'Leptata'. Sallustius in II historiarum: quem ex Mauritania rex Leptasta prodicionis insimulatum cum custodibus miserat. excipitur 'haec charta' et 'haec cataracta', 'margarita',
 15 'catapulta', quae, cum sint masculina apud Graecos, apud nos etiam genus cum terminatione mutaverunt. quod autem 'Tifria' et similia fluminum nomina masculina sunt, ostendit etiam Sallustius in 'am' terminans eius accusativum in II historiarum: inter laeva moenium et dextrum flumen Turiam. nam si esset neutrum, similis esset accusativus nominativo. illa quoque in a desinentia, quae officiorum sunt ad viros perti-

in mg. pr. ni f. m. numen K 1 capud Rr caput Gg aliot Rr 2 nequam] r nequar R 4 DE QVINQUE GENERIBUS IN A SED PRIMUM DE MASCVLINO DL SHH add. r 5 quae cum] h quaecumq. H 6 catillina ADH catilena LK katilena G uel katilina g syll. a H silla rell. 7 *Κατρίνας*] r ΚΑΤΙΑΙΝΑΣ AD ΚΑΤΙΑΙΝΑΣ G catilinas RK cantilenas L Σύλλας] r sillas RLK Φιμβρίας] r ΦΥΜΒΡΙΑΣ AHG fimbrias RLK Ἀκύλας] in mg. r ΑΚΙΑΑΣ A aquilas R aquilas LK 8 desinentia om. G

terminantur DK ΜΑΡΪΑΣ Arg ΜΑΡΪΑΣ G marsas L marsias RK 9 Σωσίας] r ΜΩΪΥΑΣ DH COCIAC G sosias LK sosyas R BIPPIAC AG BIRRIAC r byrrias RL birrias K ΧΕΡΕΑΣ HGr chereas R caereas LK Τυρίας] tyrias K ΤΥΡΥΑΣ H tyrias RL ΘΕΙΡΙΑC r Βαγράδας] r ΒΑΓΡΑΔΑΣ A bagradas RL et ex bragadas corr. K marsia ADHGK Sosia] r sosya RD 10 birria AGK birrhia H cherea RADHG turia caerea LK Turia] d tyria AD bagrada ex bragada corr. K poetes (poetas L). citharistes (citharistes K). sophistes. scythes (schites R schithes K). melicerites (milicertes L milicertes K). leptastes. RLK ΠΟΙΗΤΗΣ. ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ. ΣΩΦΙΣΤΗΣ. ΣΚΥΘΗΣ. ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ. ΛΕΠΤΑΚΤΗΣ r ΡΩΕΘΕC. H ΣΚΙΘΗΣ ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ G ΚΥΘΑΡΙΘΕC H ΣΩΦΙΣΤΗΣ A CAPHICTEC H

11 ΚΙΘΙΘΗΣ G ΣΚΙΘΗΣ A ΣΚΥΘΕC H ΣΚΥΦΗΣ post ΣΚΥΘΗΣ add. D ΜΗΛΙΚΕΡΤΗΣ A ΜΕΛΙΚΕΡΤΕC H ΛΕΠΤΑΚΤΕC H ΑΗΡΑΤΑΚΤΗΣ A citarista Rr chitharista A cytharista HK schita R scitha GK schytha H scinpha post scythia add. D 12 milicerta L Sall. hist. II 31 p. 144 Kritz. 13 Mauritania] r mauretania RA prodicionis] r prodicionis RA 14 misserat GL Excipiuntur LK charta R cartha A carta GLK catarecta GK catharecta A margarita catarecta D margarita GgK 15 genus etiam G 16 tyria Dd tyria G et in litura L 18 accusativum (accusativum A) dicendo in AD Sall. hist. II 24 p. 136 Kritz. cf. lib. VI §9 19 Turiam] d tyriam AD esset et accusativus L nonominatio H

nentium, masculina esse nulla est dubitatio: 'scriba', 'lixa', 'collega'. quae vero, cum apud Graecos communia sunt vel mobilia, apud Latinos in a desinunt tantum nec ex masculinis in 'us' desinentibus transformantur, communia tantum et paene omnia a verbis sunt composita vel derivata, ut 'hic' et 'haec agricola', 'caelicola', 'advena', 'parricida', 'Graugena', 'con- viva'. Pomponius in auctorato:

conveni omnes convivas meas.

Horatius in sermonum I:

ut conviva satur.

7 Alia vero omnia propria sive appellativa in a desinentia feminina sunt, 10 ut 'Musa', 'curia', 'Roma', 'Ilia'. in promiscuis tamen invenimus quaedam auctoritate veterum secundum genus masculinum prolata. Virgilius in georgicon I:

Aut oculis capti fodere cubilia talpae.

idem in bucolico:

Cum canibus timidi venient ad pocu|la dammae.

Horatius tamen feminine hoc idem protulit in I carminum:

Et superiecto pavidae natarunt

Aequore dammae.

item Horatius in II epistularum:

Si foret in terris, rideret Democritus, sen

Diversum confusa genus panthera camelo

Sive elephas albus vulgi converterit ora.

et magis in quadrupedibus hoc invenis: nam in aliis animalibus, si sint

1 ut scriba *AD* colliga *GK* vel cenniga *k* 2 -II- DE COMMUNI GENERE *DL* hero
om. *L* sint communia *G* sint *H* et apud *h* 3 nec *add. r* 4 communia sunt
tantum *ADHGLK* poene *AH* sunt om. *H* 5 agricola *LK* caelicula *K*
parricida *A* 6 Pompon. auctor. fr. 2 p. 105 Both. p. 139 Munk. fr. II
p. 193 Ribb. postquam conuenio omnes conuiuas meas *cod. Char. p. 37 P.* post-
quam conueni omnis conuiuas meas *Donatianus ex ed. Mediol. a. 1504 expressus ap.*
Gaisfordum script. Lat. rei metr. p. VIII Postquam convivas omnes conveni meas
Bothius postquam conveni convivas omnes meas *Munkius. at codd. scriptura proba:*
postquam conveni omnes convivas meas. et sic etiam *Ribbeckius* in *add. r*

7 meos *GL* 8 oratius *K* *Hor. serm. I 1, 119* sermone *D* 1 scripsi II *RLK*
do

II r secundo *ADHG* 9 uti *Horatius* 10 -III- DE FEMININIS. *D* -III- de feminino *L*
femina *R* 11 Ilia] illia *H* allia *h* -III- DE PROMISCO GENERE *DL* quae-
dam invenimus *K* 12 prolata ut *D* *Verg. georg. I 183* 13 -I- (primo *D*) geor-
gicon *AD* 14 capiti (?) *H* capti *Med.* foedere *A* 15 *Verg. ecl. 8, 28*
bocolico *AGK* 16 timidi] sic etiam *Pal. m. Gall. timidae Med. timide Pal.*

m. pr. veniunt *L* damae *I* damnae *Med.* 17 *Hor. carm. I 2, 11 sq.* femi-
nine] r femininae *RH* protulit hoc idem in -I- epistularum. Et *L* 19 damae *gl*
20 Idem horatius *G* Idem *L* Horatius] r oratius *RHK* *Hor. cyp. II 1, 194 sqq.*
aepistolarum *K* 21 foret] *I* forte *L* ridet] r *H* irrideret *r* ridet *Gk* ridere
demotritus *A* et seu *GLK* vel seu *spscr. I* 22 dinerso *GK* confussa *L*
pantera *RH* camelo] *h* camello *RHK* 23 sine om. *L* elifas *RG* elefas *r*
eliphans *K* converterit] *cf. infra § 23; probat Bentley ad Hor. I. I. converteret Ad*
cum codd. Horatianis hora *RD* post hora: Hanc confusionem in a desinentia *add.*
R, uncia induxit et glosa fuit superscr. r 24 quadrupedibus] *rh* quadrupedibus *RHK*

p. 642. 43 P.

p. 170. 71 K.

promiscua in a, feminini articulos assumunt. in a neutra non inveniuntur 8
Latina, sed Graeca, ut 'poema', 'schema', 'emblema', 'toreuma', 'peripe-
tasma', nisi tria monosyllaba Latina eiusdem generis literarum nomina in-
declinabilia: a, ka, ha. omnia enim nomina elementorum propria neutra
sunt tam apud nos quam apud Graecos et indeclinabilia. (numerorum vero
nomina, quae declinantur, mobilia sunt vel per tres vel per duas termina-
tiones, ut 'unus una unum', 'duo duae duo', 'tres tria', 'ducenti ducentae
ducenta'; indeclinabilia vero communia sunt trium generum: 'hi' et 'hae'
et 'haec quattuor', 'quinque', 'sex' et deinceps usque ad 'centum'. 'mille'
quoque trium est generum, quia est indeclinabile.)

In e correptam neutra sunt omnia, ut 'marē', 'sedilē', 'monilē'. in
e productam Graeca feminina, ut 'Euterpē', 'Libyē'.

In i neutrum, 'hoc gummi', et a genetivis composita communia trium
generum, 'eiusmodi'. nam 'nihilī', 'frugi', 'mancipi' obliqui sunt casus
figurate cum omnibus casibus adiuncti. | ||

In o, i antecedente, quando non sunt verbalia sive participialia, mas- 9
culina sunt, ut 'hic stellio', 'gurgulio'; quando sunt verbalia sive partici-
pialia, feminina sunt, ut 'oratio', 'actio', 'coniugatio', 'coniunctio', 'inter-
iectio'. g quoque vel d antecedentibus, si mutant o in i in genetivo,
feminina sunt, ut 'virgo virginis', 'Carthago Carthaginis', 'uligo uliginis',
'dulcedo dulcedinis', 'acredo credinis', 'cupido cupidinis', quod tamen et
masculinum est, quando proprium est ipsius Amoris dei. excipiuntur supra
dictae declinationis masculina haec: 'hic ordo ordinis', 'cardo cardinis'.
'margo' quoque auctoritate poetica non solum feminini, sed etiam masculini
generis invenitur. Statius:

Solverat Hesperii devexo margine ponti.

1 DE NEUTRO D De neutro in a. L	2 schema DGLK	3 trea G ge-
nera A 4 k Lr ha] r a R h L	5 uos] Latinos L	6 mobilia sunt] g
mobilia G uel per duas uel per tres G	uel per duas terminationes uel per tres L	
uel i h h		
7 trea G 8 i et ae Rr	10 trium generum G quia] quod GL inde-	
clinabile est G 11 DE NEUTRO ET FEMININO IN E DL	monile sedile L mu-	
nile Ar 12 euturpe GL lybyas R lybye HKr lipie Ll libiae A	13 DE	
NEUTRO ET COMMUNI IN L. D ut hoc L	14 ut eiusmodi AD huiusmodi GL ni-	
bili fugi R nichili frugi r	15 figuratae AH cum] com A	16 DE TRIBUS
GENERIBUS IN O. DL quando] r q G quando si RG *** si L	quando non] qñ in	
si		
q ñ corr. in K vocc. quando — gurgulio gloss. visa Krehlio, quo teste in marg. add.		
Zwicc. 1, 2 Lips. 2 et m. rec. in Dresd., uncis inclusit Erl. 2 post verbalia siue		
participialia vocc. masculina — verbalia siue participialia om. HK	18 ut oratio —	
feminina sunt add. g actio] r accio R interiectio coniunctio R	19 emutant	
Rr 20 Carthago] r karthago AG kartago a charthago R chartago HL		
karthago .nis K Carthaginis] r karthaginis G kartaginis H chartaginis RL		
uel o		
cartaginis a uligo .nis Kk	22 Amoris om. AD add. d diei AD supra-	
ductae A	25 Statius] r statius thebaidos (tebaidos R) libro RAHGLK statius in	
libro thebaidos D statius thebaidos libro III hl Stat. Theb. III 407	26 his-	
perii G diuexo L		

p. 643 P.

p. 171. 72 K.

propria quoque inveniuntur feminina, quae apud Graecos in ω vel in $\bar{\omega}$ desinunt, ut 'Manto', 'Dido', 'Sappho', 'Ruscino', 'Bubo', et unum Latinum
 10 'Iuno' et appellativum in 'ro' unum, 'caro'. alia vero omnia masculina sunt, ut 'stellio', 'Anio', 'Cicero', 'Milo', 'Apollo', 'mango', 'praedo', 'ligo', 'carbo', 'sermo', 'quaternio', exceptis paucis communibus, quae
 communia esse tam ipsa natura quam exempla Graecorum nobis demon-
 strare possunt, apud quos vel communia vel mobilia haec inveniuntur, ut
 'hic' et 'haec homo', $\acute{o} \text{ } \alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } \eta \text{ } \alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$, 'hic' et 'haec latro'.
 $\acute{o} \text{ } \lambda \eta \sigma \tau \eta \varsigma \text{ } \kappa \alpha \iota \text{ } \eta \text{ } \lambda \eta \sigma \tau \eta \varsigma$. inveniuntur tamen ex his quaedam in a facientia
 femininum, ut 'leno lena'. Iuvenalis in II:

Aut apud Isiaca potius sacraria lenae. |

'caupo' quoque 'caupona' facit, quod est tam taberna quam mulier, et ad imitationem Graecorum: 'leo laeana' vel 'lea', 'draco dracaena', 'strabo straba'.

In u neutra sunt: 'cornu', 'genu', 'gelu'.

In c duo sunt neutra: 'hoc lac lactis' et 'altec allecis'.

In d neutra sunt: 'quid' vel 'quod' et 'aliud' - haec enim ratio nomina esse ostendit - et 'Bogud', nomen barbarum, quod Livius in centesimo quarto decimo declinavit Bogudis.

1 $\omega \nu$] r on R $\omega \eta$ A 2 mantuo Rr sapho GLK nuscino K nibo
 L uel bubo l bibo RDH Bito Sturz: opusc. p. 44. at Bubo, quae est librorum AGK!
 lectio, mutatione non eget: est enim haec urbs Lyciae 3 ** iuno K unum in
 ro L uero om. G 4 appollo AHGL appallo K margo L 6 natura ipsa D
 nobis demonstrant apud L 8 ω $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omega \varsigma$ H θ $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ AK θ $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ GL
 .o π $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omega \varsigma$ $\kappa \alpha \iota$ η $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omega \varsigma$ Rr $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ K $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ GL $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omega \varsigma$ H 9 $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$
 θ Y $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$
 DGK $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ A $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ H $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ L θ $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ $\kappa \alpha \iota$ η $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ Rr $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ D $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ L
 $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ G $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ K $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ A $\alpha \nu \theta \rho \omega \pi \omicron \varsigma$ H quaedam feminina in a ut D 10 *Im.*
sat. II 6, 489 11 Aut] ut A isiacae RDH istiacae A ipsiacae GLK uel isiacae g
 sacrariae K laenae r 12 tam add. h 13 emitationem K laeana Rr
 leena GL lena K draco . na Kk dracena RAH dracena uel draca GL 15 DE . v. D
 In V L -ut cornu D genu genu H genu gelu ueru D gelu genu ueru A

16 DE C. D(L?) Sunt duo in c D ^{neutra} duo sunt K neutra sunt L ut hoc D
 hallec AHG hallec cis K hallecis DG halletis A hallec . is (t) H 17 DE
 NEUTRO ET MASCVLINO IN D. et sic per sqq. terminationes titulos add. DL d duo
 neutra AD quid et quod G 18 Bogud] scripsi bogud bogudinis RAHGK bogud
 bogudis DLKh Livius] r libius RAHGK libyus D liuyus d Livii fragm. libro
 CXIII secundum Prisciani edd. assignavit Drakenborchius. Liv. l. XIV p. 795 ed.
 Stuttg., libro CXII coll. Prisc. lib. VI § 22 Weissenbornius t. VI p. 12 ed. Teubn.
 hoc loco centesimo (centissimum GK) quarto decimo (quartadecimo L XIII K) literis
 exaratum tantum non omnes libri praebent; fragmenta infra laudata ad librum CXII
 pertinere et ipsa eorum argumenta et libri docent. Bogudis vero nomen etiam per a.
 46 vicissitudines in libro CXIII a Livio commemorari potuit, ut in variis fontibus utram-
 que numerum Prisc. invenerit 19 bogudis declinavit K Bogudis] d bogudis D

p. 643. 44 P.

p. 172. 73 K.

In 'al' Latina neutra sunt omnia: 'tribunal', 'cervical', 'vectigal'.
excipitur unum monosyllabum masculinum, 'hic sal sa||lis'. Terentius
in eunucho:

†qui habet in se salem.

5 Sallustius in Iugurthino: neque salem neque alia gulae irri-
tamenta. inveniuntur tamen vetustissimi quidam etiam neutro genere hoc
protulisse. barbara in 'al' desinentia masculina sunt: 'Hannibal', 'Hiemp-
sal', 'Hasdrubal'.

In 'el' correptam neutri sunt generis, 'mēl', 'fēl', 'subtēl', τὸ 11
κοῖλον τοῦ ποδός.

In 'el' productam barbara masculina inveniuntur: 'hic Michaēl',
'Gabriel', 'hic Abēl'.

In 'il' unum masculinum, 'pugil', unum femininum, 'Tanaquil',
unum commune, 'vigil', unum neutrum indeclinabile, 'nihil', quod per
15 apocopen, id est abscisionem extremæ syllabæ, ab eo, quod est 'nihi-
lum', factum est 'nihil'.

In 'ol' unum est masculinum, 'sol solis'.

In 'ul' quoque unum reperitur masculinum Latinum, 'consul', duo
communia, 'praesul', 'exul', et barbara, 'Suthul', 'Muthul'; et sunt pro-
20 pria, quæ ideo quidam neutra | esse putaverunt, quod appellativis neutris
sunt coniuncta: 'oppidum Suthul'. sed melius est figurate sic esse appo-
sita dicere, ut si dicam 'mons Ossa' vel 'Tiberis flumen', quam quod

1 latina neutra sunt latina omnia L ut tribunal D
cervicel K 2 Excipiuntur H Ter. eun. III 1, 10: Verbis saepe in se
transmouet qui habet salem (qui sal habet Bentleius) 3 euncho K 4 in
se] ipse Lt 5 Sall. Iug. 80, 7 eugurthino G irritamenta gulæ cum
libris Sallustianis GK 6 tamen] om. G tamen et AH uetustissimi (sic) H
neutra K 7 protulisse G ut hannibal AD annibal Rr hiemsal AL
8 Hasdrubal] rd hastrubal D hastrubas R 9 correpta RH suplet DL sabel K
post subtēl: subtilis sed non in usu. add. A ow R eo Hr 10 κοῖλον] r koī-
alon RDGL KOI.AWON A KOAON H KOY.AON K TOI G TOI Rr OWY H 11 pro-
ducta RA masculina barbara HL masculina inueniuntur barbara D inueniuntur
masculina-K ut est hic D ut hic G michel Kk michael RAH 12 hic ga-
briel D gabriel RA grabriel H hic Abel] hic abiel G abiel K abel (i) L
...el H raphael h nechabel R uectabel r, cf. lib. VII § 30 13 ut pugil L
15 apocpen A apacopen LK est per abscisionem D est per extremæ syllabæ
abscisionem K abscissionem g extramæ D nihilum R 16 factum nihil D
17 unum masculinum L ut sol A 18 reperitur] r reperitur RAHL
latinum masculinum reperitur D 19 ex-ul (s) DG mathul K muthul R
20 neutri Rr 21 oppidum] r opidum RL ut oppidum A 22 si om. R
osa L tyberis R tibris Kk fluium (flumen in mg.) K quam dicere quod
10*

neutri generis in 'ul' terminantia sint, et maxime, cum lingua Poenorum, quae Chaldaeae vel Hebraeae similis est et Syrae, non habeat genus neutrum.

In 'am' unum invenitur commune trium generum et utriusque numeri, 'hic' et 'haec' et 'hoc nequam'.

In 'im' quoque unum neutrum proprium, 'Cim', nomen vici, ut dicit Celsus. et barbara indeclinabilia non solum in 'am' et in 'im', sed in alias quoque literas terminant, in quas Latina vel Graeca nomina non solent desinere, ut 'Abraham', 'Ioachim', 'Loth', 'Ruth', 'Iacob', 'David', 'Balac'. sed haec nomina nulla regula Latina vel Graeca sunt moderanda, nisi si transferantur in aliquam declinabilem formam, quod quidam historici fecerunt, ut 'Abrahamus Abrahami'.

III 12 In 'um' neutra sunt omnia: 'templum', 'regnum', 'tectum'. inveniuntur tamen || apud comicos feminarum quoque propria, quae in hanc terminationem diminutionis sive adulationis amatoriae causa proferuntur, ut 'Glycerium', 'Philotium', 'Dorcium', 'Sophonium', 'Abrotonum', quae quamvis articulos habeant femininos, declinationem tamen et formam tam apud Latinos quam apud Graecos servant neutrorum.

In 'en' correptam a canendo composita masculina | sunt, ut 'cornicēn', 'fidicēn', 'tubicēn', 'tibicēn', quorum feminina quae sunt in usu a genetivo figurantur mutata 'is' in a: 'fidicinis fidicina', 'tubicinis tubicina'. alia vero omnia in 'en' desinentia correptam neutra sunt, ut 'hoc numēn', 'stamēn', 'solamēn', 'semēn', cuius nominativum etiam 'hoc seminium' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in milite glorioso:

ADGKr 1 sint K maximae H paenorum RG 2 chaldaee (a) R chaldaee HAGL caldae DK uel add. k vel Hebraeae] uehebraeae A hebraeae DH ebraeae GLK et Kk sire R sirae r syre A syrae G siriae in sireae mut. K 4 commune invenitur AH trium generum commune G 5 ut hic K 6 quoque om. H vici] cui A 7 solum et in K 8 aliis quoque litteris D quoque litteras ex litteras quoque mut. R nomina add. l 9 solunt R habraham A iochim L iocim GK iocob L 10 Balac] h balach D et in titra ni f. H nomina om. L 11 si] r om. RADHLK transferentur Rr formam declinabilem D 12 istorici Rr storici A abrahamus Rr habramus A habrahamus a abraami Rr 14 tamen add. k feminearum L 15 diminutionis in marg. add. l sive] aut L adulationis GL et amatoriae L amatoriae G 16 Glycerium] h glicerium DL glicerium G clycerium AH filotium R filocium AH dorcium philocium D Dorcium] r dortium RA sofronium A sophronium H Abrotonum] h abrotonum RH afrotonum r abrotanum A abrotonium K abrothonium G habrotonum L 17 feminos L tamen et] g tam et G 18 grecos quam apud latinos D 19 ut om. DL 20 tibicen tubicen fidicen D tibicen tibicen quorum A 21 gentiliis A figurate (figurantur d) a gentiliis D a ut tibicen tubicina tibicinis (tibicinis tubicina d) fidicen fidicinis fidicina D fidicenis fidicena tibicenis tibicena K tibinis Hh 22 correpta RA 23 stamen L seminum RrAD seminum G 24 ut antiqui G Plaut. mil. glor. III 2, 67 sq.

p. 645 P.

p. 174. 75 K.

verri adfertur merces,

Non hic suo seminio quemquam †procule nam inperititurus est.

excipitur 'flamēn' [sacerdos Iovis] et 'pectēn', quae sunt masculina.

5 Trogus in XXII femininum a flamine protulit, 'haec flaminica': †Papicio flamen propter mortem flaminicae flaminio abiit.

In 'en' producta Latina generis sunt masculini: 'liēn', 'riēn' vel 13 'rēn' et 'splēn splenis'. Graeca vero in n desinentia eadem servant genera, quae habent apud Graecos: 'hic Tiltan', 'haec Siren'.

10 In 'ar' Latinum unum dumtaxat proprium masculinum disyllabum invenitur, hic 'Caesar', et monosyllaba masculina, 'Lar', 'Nar' - Virgilius:

Sulphurea Nar albus aqua -,

barbara vero plura: 'Aspar', 'Bostar', 'Hamilcar', 'Arar', quod etiam

15 'Araris' dicitur. Lucanus in VI:

(v. 1059 sq.) 1 uerri adfertur L uerrius fertur A uerriant fertur, uerreat ut tu etc.

libri Plautini adfertur RADGK merces] h merces AHK^r Plaut. Vet. 2 semino GLK quenquam GL q^uam K procule nam] R porculenam r et sic apud Plautum Ge. Merula porculae, nam H porculae nam ADK porculae nam L proculē et proculem libri Plaut. opt. porcellam corr. Reizius inperititurus est] h inperititurus est r inperititurus est K inperititurus est H inperititurus Plauti Palat. decurt. et Vat. inperititurus Vet. 5 Trog. Pomp. fragm. hist. Philipp. lib. XXII v. Iustin. ed. Bongars. Paris. 1581 init. fol. 6 v., ed. Dübner. t. II p. 221, ubi perperam lib. XXI assignatur. Pompeii Trogi fr. ed. Bielomskius fr. 25 p. 21 sq. feminini A a flamen flaminica protulit L flaminica RDH flaminica K Papicio] papitio AH Papirius Bongarsius, Falsterus amoen. philol. III 238 Papisius s. Papirius A. G. Cramerus in ann. ms. ad Gell. noct. Att. X 15, 22 6 flamen propter mortem] L, om. rell. propter mortem α flaminice H flamenice A flaminicae K flaminica D flaminio (m) R flaminio AGK abiit] L et sic Bongarsius, Falsterus, Cramerus, Krehlitz censor Ien. I. t. p. 418 obiit libri rell. 7 productam DL Latina om. L 8 ren splen L splenis] h et splenis AH splenis om. DL in en (?) R

in en h 9 Graecos] illos G ut hic titan D titan K^r sirien A 10 unum add. h dumtaxat unum A duxtaxat H 11 monsyllaba L nar lar K Verg. Aen. VII 517 in post Virgilius add. H in VII. Drk 13 sulphurea G sulphorea HL sulphuria A sulphuria K sulphurea Med. Rom., deficit Pat. alius L post aqua: Lar quando significat κατοικίδιον θεόν, laris facit genitium, sin autem imperatorem Veientorum, Lartis, quem mactauit Cossus. et testis Ovidius in epigrammatis [t. IIII p. 164 ed. Burm. cf. intpp. ad Quint. VIII 3, 70]: Larte ferox caeso Cossus opima tulit. Livi in IIII ab urbe condita: Larte Tolumnio rege Veientum [cf. Liv. IIII 17, 1: ad Lartem Tolumnium Veientum regem]. GLK (Lar om. L quando] quod G quoque k KATOIKAIONE ELW G KATIKAIWN.... L KATOY-

KAIION HWN k imperatorem] regem k uientorum L ueientorum k quem quem k mactauit L cosus k cesso L cosus k Lipys L Lypyus G

Lippius tulit in k uientum L uientum Gk). eadem continet cod. Monac., ubi m. alt. verbis a Lar — opima tulit inductis spscr. glossa ē usque huc. tamquam gloss. haec ascripta in D: Lar quando significat KATOIKAION id est habitaculum deorum laris

facit genū sin autem imperatorem uegentorum lartis. quem mactauit cossus et testis est ovidius dicens larte ferox cesus cossus opima tulit. Lar domus mulierum quia ignis in ea semper custodiebatur Nam lar ignis a greco KATOKEO id est uro. 14 ut aspar A amilchar RG hamilchar HLK etiam add. l 15 Lucanus om. L Luc.

Rodanumque morantem

Praecipitavit Arar.

Virgilius vero in bucolico:

Aut Ararim Parthus bibet aut Germania Tigrim
accusativum in 'im' protulit, qui a nominativo est in 'is' terminante, 5
'hic Araris'. unum etiam commune trium generum eiusdem ex||tremitatis
invenitur: 'hic' et 'haec' et 'hoc par' et quae ex eo componuntur, 'im-
14 par', 'dispar', 'compar', 'separ'. alia vero omnia in 'ar' desinentia
Latina neutra sunt, ut 'hoc laquear', 'lacunar', 'lupanar', 'instar', 'far',
'columbar', quod significat genus vinculi. Plautus in rudente: 10

Nam fin columbari collus haud multum post erit.

In 'er', si sint secundae declinationis, masculina sunt: 'sacer', 'ager',
'Auster', 'heber', 'puer', 'oleaster'. sin vero tertiae sint declinationis in
'er' desinentia, b vel u loco consonantis quidem antecedente, neutra
sunt, nisi sint adiectiva, ut 'tuber', 'cadaver', 'suber', 'ver', 'uber', 15
quod significat τὸ οὐθαρά. Virgilius in VII:

non vobis rege Latino

Divitis uber agri Troiaeve opulentia deerit.

excipitur 'hic imber', quod videtur a Graeco esse ὄμβρος et illius genus
15 servasse, et ex eo composita: 'SeptēMBER', 'October', 'Mulciber'. terrae 20

Phars. VI 475 sq. cf. lib. VII § 50 VII H 1 Rodanumque] r *Luc. Voss. B*
rodanumque R rhodanumque *Luc. Voss. A* 2 praecitavit H aras A *Verg.*
ecl. I, 63 (deficit Med.) 3 uero om. G bocolico GA bocō K bocolicis L
4 ararem Pal. bibet] libet A 5 qui a nominativo] h quia nominatio AH
quia nominativus in is terminatur D 6 commune L 7 et ab eo composita
impar D inpar RH in-par A 8 compar R semipar GL et ex separ mut. K

9 ut om. L laqueor H lupinar L insar Hh post far: farris diffe-
rentiae causa asciscit alterum r in genetivō D 10 columbar] D nel collumbar d
columbar k columbar L *Plaut. rud.* III 6, 50 (v. 888) rudentes (m) H

11 Nā in A columbariā Rr columbari Kk collus] colus L collum *Zwice.* 2
Krehliū cum libris Plaut. eius collum *Pareus* collum eius *Fleckeisenus*, qui nunc sic
potius scribendum esse censet: Nam collus in columbari hau multo post erit haud] r
haut K aud RH aut (ā G) GL multo libri *Plautini* post terit R poterit H

12 In r Rr si sunt H ut sacer r 13 beber] *Krehlius in annot. cf. schol.*
Iuv. 12, 34 beuer rd plerique libri *Krehl.* pedur (ni f. in voc. tituris ab r fere di-
ruto) R puer ADH liber h glossatores in nonnullis *Krehlii codd.* castor gloss. in
Erl. 1 *Krehlii om.* GLK sunt H in R R 14 ... neutra H 15 adiectiva ex

deiectiva corr. A cuber Rr suber add. h ver] herber GL uber K

16 ΤΟΥΤΑΡ Rr TO ΟΥΤΑΡ A 60 ΟΥΤΑΡ H TO ΟΥΕΑΡ K TO ΟΡΕΑΡ G *Verg. Aen.*

VII 261 sq. 18 diuiter Hh troiaeqe ex troiaene corr. Pal. derit AH cam

Pal. Fr. (deficit Rom.) deerit Ver. erit Med. 19 hic add. h uidetur et a DH

ΥΜΒΡΟΣ esse Kk ὄμβρος μ om. RH IMPBWC r ΟΙΜΒΡΟΣ GL ΟΥΜΒΡΟΣ H
ΟΥΜΒΡΩC D ΩΥΜΒΡΟΣ A ὁ ὄμβρος 2 ὁ ὄμβρος π et sic (?) *Krehlii Lips.* 1 ante
esse seruasse genus R 20 seruare K octember L Terrae — passer

p. 646. 47 P.

p. 176. 77 K.

quoque fetus, si sint in 'er' desinentes tertiae declinationis, neutri sunt generis: 'siler', 'papaver', 'laser', 'cicer', 'siser'. excipitur 'haec acer', quod 'huius aceris' facit genitivum: nullum enim femininum in 'er' desinens secundae potest inveniri declinationis. Ovidius:

5 Et platanus genialis acerque coloribus inpar.

Solinus in memorabilibus de arbore turis: palam fieret, intorto eam esse vimine, ramis ad aceris qualitatem. 'iter' | quoque vel 'itiner' vetuste neutri sunt generis et 'spinter', quod ἀκροχέριον aut fibulam in umeris aut armillam significat. Plautus in Menaechmis:

10 †Inbeas spinter novum reconcinnari.

idem in eadem:

Mihi tu dederis pallam et spinter? numquam factum re-
peries.

alia vero omnia masculina sunt, ut 'hic pater', 'frater', 'asser', 'passer', 16
15 'cancer' (vetustissimi etiam 'hoc cancer' de morbo protulerunt), 'hic agger', 'anser', 'carcer' (et 'hoc carcer' quidam protulerunt, quos non sequimur), 'hic equester', 'paluster', exceptis duobus, quae ipsa natura defendit feminino generi, 'mater' et 'mulier', ('inter' quoque, || quod apud Graecos masculinum est, ὁ λουτήρ, apud nostros femininum est. Li-
20 vius in VI:

Iam in altum expulsa lintre)

et adiectivis, quae si non in 'is' facient feminina, necessario communia

p. 151, 14 in *litura* g Terrae enim quoque A 1 quoque R foetus Lg
si om. L in r R desinentia D declinationis om. L 2 ut siler D
piper arbor
cicer Hh acer Rr arbor acer A 3 aceris add. l facit in genitivum A
in r ALg 4 Ovid. *metam.* X 95 5 genialis K genialis Lg cum libris
aliquot Ovidianis impar ADGLK 6 Solinus in *memorabilibus* 33, 8 cf. lib. VI
§ 44 memorabilibus Lg admirabilibus lib. VI l. l. 7 at] et L aceris in
litura l Inter Rr 8 iter DK itiner d netustae A spinther g aut
fibulam] naufrualam L 9 humeris ADHg Plaut. *Menaechm.* III 3, 4 (v. 527)

menecmis g menecmis RD megns A menegmis H minethmis K miceris L 10
inbeasque libri Plautini spinther g reconcinnari g 11 Plaut. *Menaechm.* III
3, 9 (v. 683) eadem] d eodem DL 12 tu] g tu si R tum AD ut tu Plauti

Vet. tu ut Plauti Decurt. Vat. deris g palam Kk et om. RAH
add. r spiuther g tu nūquam L reperies] r repperies RAH releceris (rele-
geris, redixeris) libri Plautini repereris Ritschellius 14 masculini K sunt in r
ut A hic add. l aser L paser g 15 cancer sup. lin. add. at. m. in R
actustissimi — carcer om. R add. r hoc de morbo L hic agger — protulerunt
post protulerunt om. G add. g 16 agger] h anger AHKrd ager Dg anser cancer
et hoc carceri A 17 sequimur] r sequitur RA aequistri L 18 diffendit G

generi] k genere LK al genere M in mg. r mater mulier K mulier mater L 19
masculinum] l femininum L CAΥΥΤΗΡ Rr OAOYΤΗΡ GL OAOYEP H Libius LK
Livius in VI] Lieius sc. Andronicus in *Odyssea*, quae iam Merulae erat ad Ennium
p. CCXVI sententia, est enim prius versus Saturnii hemistichium 20 VI] VII H
Dresd. 2 Krehlii III spscr. in Lips. 1. 30 (i. e. 3°) Lips. 3. numerus videtur corrup-
tus esse 21 expulsam lintrem A lymre DH 22 et .. adiectivis (ab) D

in at M
et adiectivis Rr non is G faciunt AKH faciant L nescissario R commo-

p. 647 P. sunt (ut 'celer' masculinum 'celeris' facit femininum, cuius neutrum in e invenitur. Ovidius metamorphoseon VIII:

p. 177. 78 K.

praedaque potita nefanda

Fert secum spoliū celeris progressaque porta.

Terentius in Phormione:

†Nullus es, Geta, nisi | aliquid consilium celere repereris):

'pauper', cuius femininum in a quoque vetustissimi proferebant - Plautus in vidularia:

Paupera haec res est.

Terentius tamen in Andria:

quam honeste in patria pauper vivere -

'degener', 'uber' - ὁ εὐθαλῆς καὶ ἡ εὐθαλῆς καὶ τὸ εὐθαλές, Lucretius in VI:

sequitur gravis imber et uber.

Cato in II originum: itaque res uber fuit, antequam legiones ..

- 17 'Acer' et 'alacer' et 'saluber' et 'celeber', quamvis 'acris' et 'alacris' plerumque faciant et 'salubris' et 'celebris' feminina, in utraque tamen terminatione communis etiam generis inveniuntur prolata. Virgilius in VI: 20

nia L 1 **** celer L celer celeris masculinum celeris H masculinum — femininum om. DL add. d 2 inuenitur om. G Ouidius — porta om. L X in mg. l Ovid. metam. VIII 86sq. in VIII. metamorphoseon D metamorphoseon K VII A 3 Preda quae Rr 4 spolia K sceleris libri Ovidiani plerique.

hunc versum in cod. Marciano m. rec. ad marg. adscriptum spurium esse censuit Nic. Heinsius, eiecit Merkelius progressaque R progresaque GL 5 Ter. Phorm. l 4. l cf. lib. VII § 57 formione HLLK 6 Nullus es) Nullus's Bentleius Nullus — nisi] nisi es geta nihil G aliquid d iam aliquid Prisc. infra l. l. cum Ter. Bemb. Bas. et Donato aliquid iam Bentleius cum cod. C. C. Terentii et codice quodam vetusto Prisciani lib. VII tibi consilium libri Terentiani celere consilium L caelere Rr reppereris] HGr et lib. VII l. l. fere omnes repereris Ld et ex veterimis suis libris Terentianis Bentleius reppereris RA repereris D Lachmannus in Lucr. p. 210 repperis K cum Bas. repper... (iat, t ut vid. m. ant. in s corr.) Ter. Bemb.

8 protulerunt L Plautus Rr Plaut. vidul. fr. 3 p. 441 Both. cf. Lindemann ad Prob. inst. II 1, 34 p. 116 ann. 2 9 uitularia L 10 paupera] r pauper R 11 Ter. Andr. III 5, 3 cf. lib. XVI § 9 tamen in ex in tamen] corr. L

in at M 12 honeste Rr in patria honeste Ter. Bas. pauper in patria L pauper. uinere K paupere uinere k uineret Ter. Bas. et sic ex codd. duobus Ter. Bodleian

nis Bentleius 13 ὁ εὐθαλῆς] ο εὐθαλῆς L ο θυγαλῆς KAYΘΟΥΤΑΛῆς Rr ο εὐθαλῆς KAYΘΟΥΤΑΛῆς. KAYΘΟΥ. ΘΑΛῆς A ο θυγαλῆς KAYΘΟΥΤΑΛῆς KAYΘΟΥ. ΘΑΛῆς H ο θυγαλῆς KAY ΘΥΓΑΛῆς KAY TO KYTAΛῆς Kk τὸ εὐθαλές] το εὐθαλῆς DG Lucr. VI 290 III K Cato origg. II p. 107 Kr. fr. 36 p. 274 R. fr. LX

uel ori p. 43 Wr. 16 uirginum Ll legiones] s. accederent gloss. cod. Heidelb. nas-tassent (nestassent μ) regiones edd. ante α uastassent legiones edd. inde ab α usque ad Putschianam 18 Acer uel et K Alacer et acer D caeleber r alacris et acris D faciant plerumque L 19 faciunt K 20 etiam generis inueniuntur etiam prolata. Virgilius etiam in K Verg. Aen. VI 685 in VI om. L

p. 647 P.

p. 178. 79 K.

alacris palmas utrasque tetendit.

idem in V:

Ergo alacris cunctosque putans excedere palma.

Tel|rentius in eunucho:

5 quid tu es tristis? quidve es alacris?

Naevius in carmine belli Punici:

fames acer

Angescit hostibus.

Ennius in XVI:

10 Aestatem autumnus sequitur, post acer hiems.

idem in XII:

Omneis mortaleis victores cordibus vivis

Laetauteis vino curatos somnus repente

In campo passim mollissimus perculit acris.

15 frequentior tamen usus in 'er' profert masculina et in 'is' feminina, quorum neutra semper in e finiuntur. ('hic volucer' et 'haec volucris' et 18 'hoc volucere' facit. Horatius in IIII carminum:

Inclusit volucris dies.)

In 'ir' masculina sunt, ut 'hic vir', 'levir', 'Trevir', 'abaddir'. unum

1 Anchises alacris RAD Achises alacris H alacris ex corr. Pal. post tetendit: de anchisa dicens add. RGL et in litura H de anchisa dicit AD de anchissa dicitur K. gloss. ex lib. VI § 40 ortum esse vidit et expunxit Krehlius, duce cod. suo Lips. 3 palmas alacres L 2 Verg. Aen. V 380 in V aeneidos Da

V in georgicon III alaêris L 4 Ter. eun. II 3, 13 ennocho L post eunucho: parmeno dicit ad chaeream (cheream GHLKr ceram R) add. GRHLKd haec

parmeno dicit ad chaeream (cheream D cheriam A) add. AD 5 quidues Bemb. m. alt. corr. es om. Bas. 6 Neuius libri Naevii bell. Pun. V 1 p. 202 E. S. p. 71 Klusm. inc. IX p. 18 Vahl. cf. lib. VI § 40 7 acer haec fames L

8 angessit A angescit K 9 Enn. ann. XVI 34 E. S. XVI fr. XII p. 61 et p. LXXVI Vahl. 10 hiems] r hiemps RAD hiems fit Serv. ad Aen. VI 685 hiemps sit Serv. cod. Cassell. 11 Enn. ann. XII 3 sqq. E. S. XII fr. unic. p. 55 cf. p. LXXI sq. Vahl. v. etiam lib. VI § 40 12 omnes RD omnis AHGLKr mortales RADh

mortalis HGLKr vivis] huius RHG 'An hibus (hinius) latet?' Vahlenius 13 lactantes G lactantis K lactantes rell. uiro A curatos ex curantes corr. A 14 in — mollissimus om. L † in mg. l. mollissimos d 15 proferre L 16 hic volucer — dies supra post perculit acris collocant libri, est adnot. archetypi marg., quae loco alieno in verba scriptoris illata est 17 facit om. G Oratius RLK Hor. carm. IIII

13, 16 19 DE MASCVLINO ET NEVTRIO IN IR. D ut uir H uir duumuir leuir et ad mg. duumuir a uiro est compositum, leuir enim dicitur ΘΑΝΑΡΟΑΝΕΑΦΟΣ trenir est gens gallica hic K leuir duumuir a uiro est compositum, leuir enim dicitur ΘΑΝΑΡΑ-ΔΕΑΦΟΣ (ΘΑΝΑΡΑΔΕΑΦΟΣ D) treuir enim gens gallica (gallia ex gallia corr. A) trenir (hic treuir Dd) abaddir AD treuir (hic L) duumuir a uiro est compositum (hic G)

abaddir GL post abaddir: deus esse dicitur hoc (vel hoc A) nomine (nomen K) lapis ille (lapis ille lapis L lapis ille **** I) quem Saturnus uorasse (deuorasse H) traditur pro ioue (pro ioue uorasse traditur D) quem graeci βαίτυλον (sic r, βαίτυ-

H ALN R ΒΑΙΤΥΛΟΝ GK ΒΑΥΛΟΝ H ΒΑΤΥΛΟΝ in litura l ΒΑΤΥΛΟΝ A ΒΑΕΛΛΟΝ D vel ΒΑΤΥΛΟΝ d) uocant add. libri; in marg. relegavit Krehlius, cf. lib. VII § 32 et unum L

proprium civitatis invenitur 'Gad||dir' - quod quidam femininum esse putaverunt, sed Sallustius neutrum esse | ostendit in II historiarum accusativum nominativo similem ponens: ut alii tradiderunt, Tartessum, Hispaniae civitatem, quam nunc Tyrrii mutato nomine Gaddir habent; nam si esset femininum, 'Gaddirem' dixisset - et unum neutrum indeclinabile, 'hoc ir'.

III19 In 'or' comparativa quidem communia sunt: 'hic' et 'haec clarior', 'felicior', 'melior', 'minor', excepto uno 'hic senior'; alia vero omnia masculina sunt, ut 'hic orator', 'cursor', 'furor', 'doctor', 'horror', 'labor', exceptis femininis quidem tribus, quorum duo ipsa natura alterius esse 10 generis prohibet, 'uxor' et 'soror'. 'arbor' etiam, quod iure inter feminina connumeratur, quod 'mater' quoque dicitur proprii fetus unaquaeque arbor auctore Virgilio, qui in II georgicon hoc ostendit dicens:

Parva sub ingenti matris se subicit umbra.

unde specialia quoque uniuscuiusque arboris nomina feminina sunt, excepto 15 'oleastro', quod tam forma terminationis quam declinatio prohibuit esse femininum. nam 'siler' non est inter arbores ponendum, sicut nec 'rubus'.

20 neutra quoque in 'or' desinentia quattuor inveniuntur: 'marmor', 'aequor', 'ador', 'cor', praeterea communia, quae etiam apud Graecos communia sunt: 'memor', 'immemor', et | a decore vel corpore vel colore composita, 20 'hic' et 'haec indecor', 'dedecor', 'bicorpor', 'tricorpor', 'discolor', 'concolor'. 'auctor', quando αὐθέντην significat, commune est, quando αὐξητήν, 'auctrix' facit femininum, sicut omnia verbalia in 'or' desinentia.

In 'ur', si sint propria vel deorum vel gentilia vel appellativa avium

1 invenitur civitatis D gadir D 2 Sall. hist. II 32 p. 144 Kr. cf. tib. VI § 45 3 similem nominativo A tartessum LK 4 civitatem Hispaniae L tyri L tyrii AGK 5 Gaddir] d gadir D Gaddirem] d gadirem DH

6 post neutrum: το ὕναρ add. A τῷ ὕναρ D post it: το τῆναρ τῆς ἡμέρας (i. e. τὸ θῆναρ τῆς χερσός) G το ὅθεναρ τῆς ἡμέρας L το τῆναρ τῆς ἡμέρας K 7 de quattuor generibus in or, D quidem om. L communia ex communia corr. L communia K 8 uno om. H 9 ut om. HGLK honor D uel horror d 10 quidem tribus ex tribus quidem corr. K generis esse AHGLK 11 et] R

om. rel. 12 connumeratur Dd connumeratur L quodque dicitur proprii R foetus ALKr 13 Verg. georg. II 19 14 parvae L subigit Med. 15 specialia H 16 aleastro K tamen A declinatio Hh 17 ponendum] numerandum L 18 quatuor in or desinentia D desinentia A ador arquor G

19 ador Rr cor ador D cor] color l praeter L 20 immemor Ha corporae A colore uel corpore L uel colore add. h 21 hic et haec et hoc GL

dedecor. H tricorpor] r tripocor R 22 quando om. A αὐθεντικ Dd αὐθεντικ A αὐθεντικ R αὐθεντικ H αὐθεντικ L αὐθεντικ K commune quando est K est om. G αὐθεντικ R αὐθεντικ (HT) D αὐθεντικ L 23 auctrix Rr autrix A antrix DH 24 de tribus generibus in vr. D ir Rr ur desinentia si AD

sint propria] Krehlius in ann. sint nomina propria H sint nomina propria R sint hominum propria ADGK sint hominum uel deorum propria L alium Rr

p. 648. 49 P.

p. 181. 82 K.

vel f ante 'ur' habentia, masculina sunt: 'Anxur', 'Astur', 'turtur', 'vultur', 'furfur'; verbalia vero, quae hominibus imponi possunt, communia sunt, si sint tertiae declinationis, ut 'augur', 'fur'. Horatius in I sermonum:

5 Iulius et fragilis Pediatia furque Voranus.
unum secundae invenitur masculinum, 'satur', cuius femininum in a terminat. alia vero omnia eiusdem terminis nationis nomina neutra sunt: 'murmur', 'guttur' (quod etiam masculino genere protulit Plautus in aulularia:

Etiamne obturat inferiorem gutturem,

10 Ne quid tanima forte amittat dormiens?),
'sulphur', 'Tibur', 'robur', 'iecur'.

In 'as' Latina, si sint patriae, communis sunt generis, 'hic' et 'haec Arpinās', 'Sufenās', 'Capenās', quorum ideo extrema syllaba circumflectitur, quia per syncopen 'ti' syllabae, sicut saepe diximus, prolata sunt. antiquissimi enim 'hic' et 'haec Arpinatis', 'Sufenatis', | 'Capenatis', proferre solebant. alia vero omnia in 'as' desinentia feminina sunt, ut 'pietas', 22 'probitas', 'auctoritas', excepto uno proprio, 'Maecenas Maecenatis'. (est etiam 'Laenās', quod differentiae causa in fine circumflectitur. Iuvenalis in I:

20 Quod captator emat Laenās, Aurelia vendat.)
inveniuntur tamen alia quoque propria in formam gentilium prolata, ut 'Antias' historicus, et monosyllaba: 'as assis', 'mas maris', 'vas' masculinum 'vadis', neutrum 'vasis', et 'hoc fas', 'nefas', 'nugas' etiam, omnis 23

1 x uel f (x in litura) L x uel t uel f dh et m. rec. in R ut anxur AD
n axur Ll tuatur Rr 2 hic furfur R imponi AH inpossunt Dd 3 fur
augur D oratius K Hor. serm. I 8, 39 sermonum] rd sermone RD

5 pediatia R peditia A pedatia H pudiatia K uoronus Rr foranus G furanus K
6 secundae declinationis AD inveniuntur A inuenitur declinationis masculinum l masculinum inuenitur D ut satur r femininum satura D terminatur D terminat satura K terminatur satura GL 7 murmur GK uel murmur g guttur om. G quod — dormiens notam sē. archetypi marginalem ad guttur pertinentem post vocc. sulphur — iecur exhibent libri Plaut. aulul. II 4 (III 1) 25 sq. aularia L 9 etiamne GLK obturat] d obdurat ADGL guttorem LK 10 anima] animae libri Plaut. animai G. I. Fossius Arist. IV 3 p. 546 ed.

Eckst. amitat G 11 sulphur (ph in litura) G solfur K sulphur mecc Dd
iecur est iecoris uel locineris Dd 12 DE S. SED PRIMUM DE V GENERIBUS IN AS. D communis] h communi AH 13 suphenās R suffenās r capenas H tapenas G ideo om. H circumflectitur Lg 14 saepe] r sepe R 15 enim quoque hic D suffenatis RA post Sufenatis: Capenatis — Maecenatis om. R add. r

capinatis A 16 omnia om. L femininam A 17 probitas H auctoritas A mecenās mecenās GKr moecenas maecenatis A Maecenatis om. L 18 etiam] enim K lenas DHKq leenas AGd deferentiae K circumflectitur Lg Iuv. sat. I 5, 98 20 captor L Laenas] L leenas d lenas rell. cum codd. Iuv. aurlia K aurela G 21 formam] d forma Adh prolata add. r 22 hystoricus H monosyllabis RAHK monosyllabis GL asis GL 23 uassis AK omnis] d

generis, quae sunt indeclinabilia. Graeca vero tam in 'as' quam in -alias quascumque syllabas terminantia eadem servant apud nos genera, quae habent apud Graecos, si eandem servant terminationem etiam apud Latinos, quam habent apud illos. in multis enim videmus commutatione terminationis genera quoque esse conversa, ut ὁ κρατήρ 'haec cratera', ὁ χάρτης 'haec charta', ὁ κηρός 'haec cera', ὁ ἀμφορεύς 'haec amphora', ὁ πάνθηρ 'haec panthera'. Horatius in II epistularum:

Diversum confusa genus panthera camelo

Sive elephas albus vulgi converterit ora.

- 24 In 'es' correptam [si sint apud Graecos] communia vel mobilia, quae illi τριγενῇ vocant. hoc autem etiam ex ipsa rerum significatione potest cognosci in omnibus appellativis, utrum possint necne femininorum quoque esse adiectiva vel etiam neutrorum. quod si ipsa exigat significatio, in 'es' desinentia communia sunt, ut 'hebēs' tam de mare quam de femina dicitur - significat enim tardus et tarda -, 'milēs' quoque 'hic' et 'haec | milēs'. Ovidius in II metamorphoseon de Callistone loquens:

Miles erat Phoebes, nec Maenalon attigit ulla

Gratior hac Triviae: sed nulla potentia longa est.

similiter 'praepēs', qui et quae in altum volat, 'terēs' quoque rotundus et rotunda, 'comēs' a comitando, quod tam ad mares quam ad feminas pertinet, et omnia similiter utrique generi convenientia: 'divēs', 'superstēs', 'quadrupēs', 'iniquiēs', 'sospēs' etiam et 'hospēs'. Lucanus in V:

omnis commune DGL omnis commune K omnis communis RA et in litura h 1 sunt add. k 2 genera add. d 4 multis add. h commutationem L commo-

tationem G 5 κρατήρ Kk κραθῆ H haec cratera, ὁ χάρτης om. A 6 χαρτης Rr KARTHIC D KAREC H charta k cartha RA carta DHK κηρως G κερος AK coera G ο αμφορεω haec amphora ο κηρος haec caera L αμφορεως r αμφορεω DGK αμφορεω R αμφορεω AH 7 πάνθηρ A πανθερ K panthera d pantera RDH Oratius GK Hor. epp. II 1, 195 sq. cf. supra § 8 aepistola-

rum LK epistularum sermonum Rr epistolarum sermonum, si foret in terris rideret democrit. seu diuersum A epistolarum si foret in terris rideret democritus seu diuersum D 8 confussa GL panthera H camello RAHGK 9 elephas RG eliphas K alnus L conuerteret H hora RDK 10 communia K 11 τριγεν .. D ΤΡΙΓΕΝΑ d trigenam R trigenem AH trigeni GL uel trigena g trigena K

12 femininorum] r femininarum RDL feminarum HGKd 13 si add. h ratio significatio G 14 communia K haebes K tam] quam G 15 tardus uel tarda G tardus tarda L 16 Ovid. metam. II 415 sq. calistone DGL calystone A

17 erit A phebes D menalon AHLK menalaon GK adigit Rr 18 hac] hac Rr et DGL riniae Rr potentia longa est (sic Ovidius). similiter] in libris post potentia add. gloss. formae s. forma in hunc modum: potentia formae. Longa est similiter Ar potentia formae. Longae similiter R potentia forma (forme d) longa est. Similiter D potentia forma long est. Similiter K potentiae formae longa. Similiter H potentia formae. Similiter GL 19 in om. RADLK add. rk volat] r uolet R

20 et rotunda et rotundum g comes quoque a comitando hic et haec Dd

21 similiter om. GL utroque K hic et haec diues ADGK 22 hospes] rhg hopes R osep HGK opes K Luc. Phars. V 11

p. 650 P.

p. 183 K.

Hospes in externis audivit curia tectis.

Frequenter tamen haec duo in genere feminino a terminant auctores,
ut Virgilius in III:

bellum, o terra hospita, portas.

Lucanus in III:

tunc obtulit hospita tellus

Puppibus accessus facilis, legere rudentes,
et 'Sospita' Iuno. Ovidius in II fastorum:

Principio mensis Phrygiae contermina Matris

Sospita delubris dicitur aucta novis.

invenitur etiam 'antistita' pro 'antistēs'. Cicero de signis: postri-
die sacerdotes Cereris atque illius fani antistitae, maiores
natu, probatae ac nobiles mulieres, rem ad magistratus
suos deferunt. neutris quoque coniuncta haec (id est in 'ēs' communia)
inveniuntur, ut Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello.

Iuvenalis in V:

nec umquam

Depositum tibi sospes erit.

Lucanus in V:

rerum nos summa sequetur,

Imperiumque comes.

1 ospes GK Hos ^{pes} Luc. Voss. Bb externis] sic etiam lib. VII § 35. 65 extre-
mis K et aliquot libri Luc. ^ucyria A 2 tamen om. D haeduo A duo
om. G femino H auctores a terminant L 3 ut om. DHL Verg. Aen. III
539 .III. aeneid'. A tertio aeneidos et pater anchises bellum D 4 hospita] g
ospita GK 5 Luc. Phars. III 43 sq. III G 6 optulit Luc. Voss. AB
hospita] g ospita GK 7 pupibus GL accessus GL accessum facilem Luc.
Guelf. 2 facilis] RK faciles rell. cum Luc. Voss. AB legere rudentes] om. RK
add. r legeret et Lk rudentes] om. AH add. dh r. G et in litura D 8 iono A
Ovid. fast. II 55 sq. 9 menses A phrygiae G frigiae L frugiae K matris]
libri Prisc. et hic et lib. VII § 66, cod. Heins. chart. Ovid. matri Ovidii tantum non
omnes 10 novis] k nobis AK 11 antistita] d antestita AK antesta G uel an-
testita g antista DL antestes AGK nel antistes g Cic. in Verr. II 4, 45. 99
postridie ex postridue corr. H post tidie L postridiae R 12 ceris Dd fani Kk
antistitae: sic etiam Gell. XIII 21, 22, Charis. p. 77 P. et pars librorum Cic. an-
tistites etc. al. antestitae K antestite A antestae G antistae L 13 probatae agnobiles
A nobiles K 14 defferunt G differunt L idem Rr in es add. k com-
monia K 15 ut om. K Verg. Aen. VII 731 post VII extremam versus praec-
edentis partem huiusque initium: teretes (terites L) sunt aclydes (aclides L) illis tela
(tela G) add. GL 16 tereti] lento cum Verg. GL cf. lib. VII § 35. 65 mol Med.
17 Iuvenalis — erit om. D Iuv. sat. V 13, 177 sq. II GL III in litura h
18 nec umquam] sic etiam lib. VII § 35 numquam lib. VII § 65 cum Iuven. 20 Lu-
canus in V] r In eodem R Luc. Phars. V 26 sq. 21 sequitur RADG et ni f.
K 22 imperumque Luc. Voss. Bb

p. 650. 51 P.

p. 163—65 K.

Sallustius in I historiarum: nobis primae dissensionis vitio
humani ingenii evenere, quod inquires atque indomitum sem-
per in certamine libertatis aut gloriae aut dominationis
v 26 agit. alia vero omnia, id est quae nullam significationis naturalem com-
munione[m] habent cum femininis, masculina sunt, ut 'gurgēs', 'tramēs',
'stipēs', 'linēs', 'poplēs', 'fomēs', 'caespēs', exceptis in 'gēs' desinenti-
bus, quae in genetivo e servant - sunt enim feminina duo: 'segēs segetis',
'tegēs tegetis' - et uno arboris nomine, quod ratione supra dicta femininum
est, 'abiēs', || et 'compēs compedis'. Terentius:

habendae compedes.

10

In 'es' producta, si sint quinae declinationis, feminina sunt. excipitur
unum 'diēs', quod tam masculini quam feminini generis in singulari nu-
mero invenitur (ex quo et diminutio fit, 'diecula'. Terentius in Andria:

Eho inpudens, non satis fest, quod tibi dieculam addo?
pro dilatione aliqua temporis), in plurali vero semper masculinum inveni-
tur: non enim incertum tempus videtur significare, quod plerumque in fe-
minino genere invenimus numeri singularis. ideo autem diximus 'plerum-
que', quod invenitur in usu et pro certo tempore femininum et pro incerto
masculinum e contrario. Virgilius in II:

Venit summa dies et ineluctabile tempus
Dardaniae.

20

Lucanus in III:

non usque adeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non, si voce Me[telli

1 Sall. hist. I 8 p. 6sq. Kr. istoriarum A nobis^{uel nobis} nuper Dd nuper A
primae om. GL dissensiones RH discessionis r disensionis L desensiones K
2 evenere] r euenire RK retinere A quod] quoque GL diindomitum H
3 ut gloriae Dd 4 post agit: luuenalis — erit, quae supra om., exhibet D sig-
nificationes natularem Aa commonionem K 5 feminis Kk ut om. L.
6 stipes] r stirpēs A stipes stipitis RH cespes ADHG cispes LK 8 te-
gitis Gg 9 Ter. Phorm. II 1, 19 10 ha[habendae A aries, et paries, masculinus
(mascula A) e servant in obliquis casibus post compedes add. AD 11 excipi-ⁿⁱ•tur (na) H
13 quo diminutio K quo etiam diminutivum (deminutivum G deminutivum g) GL
Ter. Andr. III 2, 27 14 eho] d hoc. R al' hoc correctum M r haeho A h' K
eo GL o D eho in Terentius impudens RDHGL est] habes Terentius prop-
ter delatione. A propter delationem Dd 15 pro — temporis] om. Lips. 3 Krehliū,
pro dilatione aliqua Dresd. pro dilatione sed aliqua Lips. 2 Krehliū 16 plerum-
que feminino Rr 17 invenitur A numero Rr singularis numeri K 18
post femininum: et pro incerto tempore femininum add. R del. r 19 e contrario] r
et quontrario R om. GL Verg. Aen. II 324 sq. II aeneidos (eneid' A) AD
20 in .e. luctabile H 22 et lucanus AH Lucan, Phars. III 138—140 III] L
VII r VI R rell. 23 notusque A usuque L promiscuit L 24 sic uoce A
uoce] k uocem GLK

p. 651. 52 P.

p. 185. 86 K.

Servantur leges, malint a Caesare tolli.

Stattus in I:

longumque in saecula digne

Promeriture diem.

5 ex eo quoque compositum semper masculinum est, 'hic meridiēs', certum enim significat tempus diei. Terentius in adelphis:

† ipso meridie stipulam colligendo.

alia vero in 'es' productam desinentia, quae sunt propria, masculina inve-
niuntur, ut 'Herculēs', 'Vlixēs', 'Persēs', 'Achillēs', 'Verrēs', 'Chremēs',
10 'Lachēs', excepto uno feminino, 'Cerēs Cereris'. appellativa vero, si sint
ad homines pertinentia, quae apud Graecos communia vel mobilia, apud
nos communia sunt, ut 'herēs', 'locuplēs', quod et neutrum est. alia
vero omnia feminina sunt, ut 'caedēs', 'stragēs', 'struēs', 'vulpēs', 'apēs',
'luēs', 'labēs', 'cladēs', 'nubēs'. excipitur 'hic verrēs' appellativum,
15 cum porcum significat.

In 'is' finita nomina, si sint adiectiva vel derivativa appellativa, communia sunt, et si ad homines proprie solos pertinent, non faciunt ex se neutra, ut 'hic' et 'haec civis', 'hic' et 'haec hostis' - Statius in V Thebaidos:

20 Turbidus incertusque oculis vigilantibus hostem
Occupat amplexu,

cum de uxore Helymi Gorge loquitur -, 'hic' || et 'haec Samnis' ('aedis', quia dignitatis est ad viros pertinentis, masculini generis est); sin tam ad homines quam ad alias res dici possunt, in e faciunt neutrum: 'hic' et
25 'haec suavis' et 'hoc suave', 'hic' et 'haec dulcis' et 'hoc dulce', 'hic' et 'haec regalis' et 'hoc regale', 'hic' et 'haec amabilis' et 'hoc amabile'. alia vero in 'is' desinentia, n vel duas consonantes in eadem syllaba 28 vel duplicem consonantem ante 'is' habentia et quae paenultimam syllabam

1 servantur] seruentur pars codd. Luc. cum Voss. B malent GLK mallent codd. aliquot Luc. a Caesare] accesserae A 2 Idem statius GL Stat. Theb. I 638 sq. in I] om. GL li. I, K 1 tebaid' A primo thebaidos D 3 longum-
que] d si longumque DG secula AD dignae AH 4 promeriturae HLK
6 tempus significat D Ter. ad. V 3, 62: meridie ipso faciam ut stipulam colligat; et sic lib. VII § 92 in adelphis om. L 7 meridiaie Rr 8 productam] r
producta R 9 achiles G laches uerres chremes D 10 Appellativa A 11
pertinentia om. L communia K mobilia sunt apud A 12 communia K
13 stages A uolpes Gg 14 clades pubes nubes K 16 DE TRIBVS GENERIBVS
IN IS. D communia K 17 proprie] r propriae RAHK soli D 18 cuius et
hic K Stat. Theb. V 212 sq. in om. D V libri mei omnes, Ert. 1, 2 Kreh-
lii, et sic iam restituit I. F. Gronovius ad Liv. XXX 14, 2 secundo cdd. ante Krehlium
19 tebaidos AG et in thebaidos corr. D 20 turpidus Rr incertumque Sta-
tius 21 amplexam R 22 helymi DL elymi AG liquitur Dd samnis r
ammis R 23 quia quia A pertinentis] rd pertiens RAD 24 neutrum ut
hic DGL 28 syllabam in unam H

p. 652 P.

p. 186 K.

una ex liquidis terminant, masculina sunt, ut 'panis', 'funis', 'annis', 'ignis', 'piscis', 'fascis', 'fustis', 'postis', 'vectis', 'axis', 'ensis', 'anguis', 'unguis', 'collis', 'follis', 'mensis', 'corbis', 'orbis', 'torquis'. excipitur 'haec bipennis', quod ideo femininum est, quod quasi adiectivum est securis, vel quod a penna, quod ipsum quoque femininum est, componitur. sed magis adiectivum hoc esse Virgilius ostendit 'ferro bipenni' ponens in XI:

ferro sonat alta bipenni

Fraxinus.

29 excipitur etiam 'canis' commune, quod et natura sic esse ostendit. 'finis' quoque et 'clunis' tam masculini quam feminini generis usurpavit auctoritas in una eademque significatione. Iuvenalis in III:

Ad terram tremulo descendant clune puellae.

Horatius in I sermonum:

Quod pulchrae clunes, breve quod caput, ardua cervix. multa tamen et in hac et in aliis terminationibus confudisse genera inveniuntur vetustissimi, quos non sequimur, ut 'haec annis', 'funis', 'anguis'. composita sive ex masculinis sive ex femininis, si adiectiva fuerint, communia sunt, ut 'hic sanguis', 'hic' et 'haec exanguis' et 'hoc exan-

1 terminant] d terminantur RAD annis] r annis R annis A 2 ignis am-
nis L fustis] fastis G TOBAKON axis H post axis: ΟΥΒΑΚΥΝ add. R unc. incl. r
TOBAKON A T***** mensis D ensis anguis K 3 post collis: κοφταος add.
κοφιαος RA follis H post follis: ***** D mensis in litura R, h. l. om. D cor-
κοφινος uis K corbis H corbis κοφινος D curbis κοφινος L curvis κοφινος G corbis or-
bis] orbis R corbis r 4 Excipiuntur GL bipinnis G bipinnis g pipennis H
post bipennis: ΠΗΛΗΚΙΝ add. D ΠΗΛΗΚΥΝ GL ΠΗΛΗΚΥΜ A 5 ΠΗΛΗΚΗΟΣ securis GL
ΠΗΛΗΡΗΟΣ K
ord. deinde mut. in G securis H post securis: ΠΗΛΗΡΗΟΣ add. Dd ΠΗΛΗΡΗΟΣ A

quod appenna H quod est apinnis K pinna GLr 6 Verg. Aen. XI 135 sq.
post ostendit: ferro — ostendit om. R add. r ferro bipinni (sic) h. l. collo-
cat l, post fraxinus posuerat L bipinni GLr nel bipenni g 8 alta Prisc. et
hic et lib. VI § 83 VII § 62 cum Verg. Med. Pal. Rom. acta et icta v. l. codd.
Verg. bipenni] k bipinni GLKr nel bipenni g 10 commune K esse om. G

ostendit esse L 11 masculina H femini L ususurpavit R 12 Iu-
sat. III 11, 164 III] scripsi VII AD VI RGLK III H quinto (V, 5) add.

13 descendant] k cum Iuvenale descendant ADH Serv. ad Aen. II 554 descendant
GL descendit K clunae r 14 oratius K Horat. serm. I 2, 89 ser-

monem Hr 15 pulchrae GK pulchre lunae R pulchres clune A clunis K
caput] r capud RH post cervix: in una eademque (eadem L) significatione add.

RADHLK 16 confudisse] rk confundisse RLK 17 sequitur A anguis funis
K 18 fuerint] flant ADGL et in litura H uel fuerint l 19 sanguis L hic
et haec — auimus om. R add. r et hic et haec H exsanguis LK ex-

p. 652. 53 P.

p. 186. 87 K.

gue'; 'animus', 'hic' et 'haec exanimis' et 'hoc exanime'; 'cuspis', 'hic' et 'haec tricu|spis'. invenitur tamen hoc etiam neutro adiunctum, sed 30 per obliquos casus. Ovidius in I metamorphoseon:

positoque tricuspidē telo

5 Mulcet aquas.

'pestis' etiam et 'neptis' et 'vestis', cum duas consonantes ante 'is' habent, feminini sunt generis, et 'vallis', 'turris', 'pelvis', 'pellis', quam-|| vis paenultima syllabae liquidis terminantur, tamen feminina sunt. illa quoque masculina sunt, quae una syllaba crescunt in genetivo, ut 'hic lapis lapidis', 'pulvis pulveris', 'sanguis sanguinis', 'vomis vomeris', 'cinis cineris'. excipiuntur 'haec cuspis cuspidis', 'cassis cassidis', quorum extremae syllabae amborum ab s coeperunt, quod in eiusdem formae masculinis non invenies, 'lis' quoque 'litis'. alia vero omnia in 'is' desinentia feminina sunt: 'haec avis', 'classis', 'puppis', 'cutis', 'securis', 'messis', 15 'bilis', 'strigilis', 'vis'. Graeca vero eandem habentia terminationem genera nera quoque, quae apud Graecos habent, servant etiam apud Latinos, sicut et alia paene omnia, quod iam superius diximus, ut 'Paris', 'Tibris', 'tigris', 'Thetis'. 'molaris' a mola derivatum potest esse commune, cum adiectivum est, sed quia plerumque ad dentem vel lapidem refertur, usus 20 frequens masculinum hoc profert. Statius in V Thebaidos:

vastaeque sudes fractique molares.

In 'os' terminantia feminina tria inveniuntur: 'cos cotis', 'dos dotis', VI 32 'glos gloris'; communia quinque: 'custos', 'sacerdos', 'bos', 'compos', 'impos'; neutra duo: 'os oris' et 'os ossis'. alia vero omnia masculina 25 sunt: 'mos', 'ros', 'flos', 'lepos', 'nepos'.

In 'us' correptam secundae vel quartae declinationis, si sint arborum nomina, feminina sunt, propria quoque vel appellativa Graeca 'os' in 'us'

*anguis (s) G^{ex} sanguis A exsanguis K exanguae A 1 animus — exanime
in marg. K exanimae RH cuspis] haec cuspis GLK 2 ** neutro H

3 Ovid. metamorphos. I 330 sq. 4 taelo LK caelo G 6 Pettis H
post uestis: febris add. k habent ante is K habeant L 7 pelvis pel-

lis] pellis pelnis D pellis Rr 10 sanguis L 11 haec add. r cassis cassi-
dis] gl casia casidis GL 12 ceperunt K 13 non om. DG add. d invenies] R
invenimus Kr inveni rel. 14 classis] g clasis GLK pupis G messis] g me-
sis GK 15 uis om. R Grega A uero spscr. in K uero in eandem R

terminationem id est in is A 16 quae om. R apud latinos R 17 alii Rr
poene ADH tiberis Dd thibris Rr tybris AG thybris H tigris tiberis K ty-
gris GL 18 thethis DL tetis A tithis G thithis k commune K 20 Stat. Theb.
V 386 21 ustaque Stat. cod. Par. 8055 usteque eiusdem Rehdig. uaste sudes G

22 DE QVATTVOR GENERIBVS IN OS. D tria feminina D trea G trea H
dos dotis glos gloris cos cotis D 23 et quinque communia D communia K

quinque om. G add. g compis Dd 24 inpos R ossis] g osis RG 25 ut
mos D mos moris flos floris ros roris Rr 26 DE QVINQVE GENERIBVS IN VS. D
correpta RA 27 quoque] uero L Graeca] graeca quae apud graecos femi-

GRAMMATICI LATINI II.

11

p. 653. 54 P.

p. 187. 88 K.

converten[ti]a, quae apud Graecos feminini sunt generis, ut 'haec cupres-
sūs', 'myrtūs', 'laurūs', 'cornūs', 'quercūs', 'fagūs', 'pirūs', 'platanūs',
'Scyrūs', 'Berytūs', 'Pylūs', 'Bliūs', 'Arctūs' (appellativa vero, ut 'crys-
tallūs', 'costūs', 'phaselūs'). alia vero omnia eiusdem terminationis
supra dictarum declinationum masculina sunt, ut 'hic clarūs', 'magnūs',
'animūs', 'ventūs', 'sommūs', 'lacrētūs', 'cursūs', 'metūs', 'sexūs' -
quamvis Plautus etiam 'hoc sexus' neutro genere protulit in rudente:

Virile sexus numquam ullum habui -,

- 33 'fluctūs', 'artūs', || 'portūs', 'acūs', unde 'aculeus' diminutivum teste
Probo. sed in usu frequenter 'haec acus' invenimus. Lucanus in X: 10
Quod Nilotis acus compressum pectine Serum.

Iuvenalis in I:

Ille supercilium madida fuligine tinctum
Obliqua producit acu.

idem in II:

Emerita quae cessat acu.

invenitur etiam 'hoc acus huius aceris', quod Graeci *σύνβαλον* dicunt, id
est purgamentum frumenti. Varro rerum rusticarum III: acus sub-
sternendum gallinis parturientibus. acus in area excutitur.

nina sunt *G* graeca quae sunt feminina apud graecos *L* 1 conuertententia *A*
quae apud Graecos *om. GL* graecos feminina sunt feminini sunt generis *L* ge-
neris sunt *G* post generis: apud nos quoque femina sunt in *marg. h* cypres-
sus *R* cupresus *GLK* 2 laurus pyrus cornus *D* fugas *A* pirus hic *om. D*
3 scirus *K* cyrus *GL* beritus *HK* uerytus *L* Pylus] 1 pilus *HLK*
ilius *supscr. in D* iulus *L* Arctus *om. HGLK* arcus *A* appellatiua — phaselus
om. RADII in mg. add. d cristallus *cos* phaselus *add. h* cristallus *GLKdh* 4
passellus *GK* phasellus *Ld* post phaselus: arctus nam duae (due *d* duo *L*) arcti
sunt (sunt arcti *h*). Alia (uero *d* et *spscr. L*) graeca (greca *d*) communia, quae apud
nos quoque communia sunt φιλόσοφος (philosophos *Ld* φιλοσώφης *h*) philosophus,
φιλόκαλος (hic et haec philocalos *d* hic et haec φιλοκαλός *L* φιλοκαλός *K* φιλο-
καλός *h*) hic et haec (hec *d*) philocalus. *add. GLKdh* 5 supradictarum *Hh*
declinationem *A* 7 *Plant. rud.* I 2, 19 (v. 107) hoc protulit *K* 8 virile
secus numquam *Plauti ed. Gronoviana* virile numquam secus *Bothius* sexus numquam

ullum etiam *Pal. uterque* ulum *Hh* habui (t) *H* habuit *LK* 9 artus] ortus *A*
10 *Prob. inst. gramm.* II 1, 41 p. 1463 P. frequenti *L* *Lucan. Phars.* X

142 11 nihilotis *Rr* pilotis *K* compressum *ex corr. D* compresum *GLK* con-
pressum *H* cūmpressa *A* et in litura f. *D* percussum *Voss. A m. pr. alique codd.*
Lucan. ferrum *GLK* saerum *Luc. Voss. B* 12 *Iuv. sat.* I 2, 93 sq. 1]
Carolinuh. alter et sic lib. VI § 75 codd. II (secundo *D*) h. l. *rell.* 13 supercilium *H*

madidam *K* fugine *Rr* fulgine *H* tinctum *h. l. libri cum Iuv. Pith. m. alt. al.*
tactum codd. *Iuv. interpolati pterique et sic lib.* VI l. l. tactum cod. *Pith. m. pr.*

14 procutit *L* 15 *Iuv. sat.* II 6, 498 II] *II Hh* .U. *G* eodem *D* (A?) 16
emeritaque *A* quae *Rr* 17 Graeci *spscr. K* *κίρυβαων Rr* *κίρυβαων G*

κίρυβαων H *κίρυβαων L* 18 frumenti] *spscr. k* frumenti. *dicunt Hh* *Varro r. r.*
III 9, 8: cum parturient [gallinae sc.], acus substernendum. cf. gloss. in coroll.
Müll. Fest. p. 380: acus substernendum parturientibus, quam ex ipso *Prisciano desump-*
tam esse perspexit P. Wesselingius observatt. I 20 III] in *A* substernendum *A*

19 acus in area excutitur] sic etiam gloss. l.; 'non inveniuntur, sed simillima I 52'

p. 654 P.

p. 188—90 K.

idem in I: argillam mixtam acere. excipiuntur secundae declinationis haec: 'humūs', 'alvūs' - Virgilius in II:

In latus inque feri curvam conpagibus alvum.

Accius tamen masculinum hoc protulit annali I:

Maia nemus retinens gravido concepit in alvo -
et 'domūs', 'colūs', quae tam secundae quam quartae declinationis inven-
niuntur; quartae vero: 'anūs', 'nurūs', 'socrūs', quae ipsa natura femi-
narum esse ostendit, et praeterea 'manūs', 'tribūs', 'porticūs', et neu-
tra 'pelagūs', quia et apud Graecos eiusdem est generis, et 'vulgūs', quod
tam masculini quam neutri generis invenitur. 'virūs' quoque neutri est
generis, sicut 'pus', quod est indeclinabile. 'penūs' invenitur et mascu-
linum et femininum et neutrum. Virgilius in I:

Cura penum struere.

Terentius in eunucho:

Cum in cellulam ad te patris penum omnem congrega-
bam clanculum.

Horatius in I epistularum:

Annonae prosit, portet frumenta penusque.

In 'us' correptam tertiae declinationis nomina neutra sunt, ut 'mu-
nūs', 'opūs'. excipitur 'hic lepūs', 'haec Venūs', 'hic' et 'haec Li-
gūs', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetūs', et 'pecūs', quod femininum 'haec
pecus pecudis' declinatur, teste Capro neutrum: 'hoc pecus pecoris'.

In 'us' productam, si sint monosyllaba, neutra sunt, ut 'rūs', 'crūs',
'iūs', 'plūs', 'tūs'. excipiuntur 'hic mūs muris', 'hic' et 'haec sūs

Müllerus l. 1. area] d aerae D scutitur RG ^{ex}scutitur Hh 1 Varro r. r.
l 57, 1: ex argilla mixto acere. gloss. 1.: argillam mixtam acere ex Prisciano
myxtam D 2 Verg. Aen. II 51 3 inque AH ferit Med. conpagibus]

H Med. conpagibus rell. 4 a^ccius Rr actius AH Attii ann. lib. I fr. ap. Krau-
sius fr. hist. R. p. 177. at cf. Non. p. 193, 25 Accius annalibus: ut quam fragilissimus
aluos, et alius auctoritatis obscurae: Maia nemus retinens gravido concepit in aluo
annalium primo R in primo annali D 1. ni tueremus retinens L 5 mala
G et Leid. Non. Maia nemus] mala manu Scaliger in Priap. LXXV (append. Virg.
p. 470 ed. 1573 anth. Lat. t. II p. 544 Burm.) mala sinu Vngerus de C. Valgio p. 47

concepit Rr cepit L 6 sac^{ecundae} Hh 7 femininarum Rr feminina DKh
8 esse ^{apscr.} in D ostendit. praeterea L neutro A neutrum K 9 py-
lagus K quia^{et} Dd quod et H generis neutri libri neutri uncis inclusit i. e. gloss.
esse indicavit r 10 est om. A 11 sicut et AL paenus r 12 Verg.
Aen. I 704 primo aeneidos D l. eneid. A 13 curā poene struere A post
struere: et flammis adolere penates in mg. add. h 14 Ter. eun. II 3, 19 eo-
nucho K 15 celulam G poenum A omne Bas. ^{con}gerebam K congrega-
bam D 17 oratius K Hor. epp. I 10, 72 aepistolarum K 18 Annonae]

om. L annue GK porcet Rr poenusque A penumque libri nonnulli Horat.

19 nomina om. L manus K 20 haec lepus (ae) Rr haec et hoc ligus L

21 feminum A femininum est K 22 pecus ex peculdes corr. A pecodis G

declinantur A 23 ut trus A

p. 654. 55 P.

p. 190. 91 K.

suis', 'grūs gruis'. supra syllabam autem feminina sunt, ut 'servitūs', 'inventūs', 'senectūs', 'salūs', 'palūs', 'tellūs'.

In 'ax' desinentia, si sint adiectiva, communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc capax', 'audax', 'contumax', 'pervicax', || 'rapax', 'fallax'; alia vero, etiamsi interposita sit alia consonans, feminina sunt, ut 'fornax', 'pax', 'fax', 'lanx', 'arx', 'calx', 'falx'. propria Graeca et barbara masculina sunt: 'Aiax', 'Pharnax', 'Atax'.

In 'ex' monosyllaba masculina duo inveniuntur: 'rex', 'grex'. alia vero omnia monosyllaba in x quacumque vocali sive consonante antecedente feminina sunt, ut 'lex', 'faex', 'crux', 'lux', 'merx', 'nix', 'pix', 10 36 'nox', 'calx'. excipitur unum commune 'hic' et 'haec dux'. in 'ex' supra syllabam i antecedente in paenultima syllaba feminina sunt: 'haec ilex', 'silex' - auctores tamen et 'hic silex' inveniuntur proferentes. Iuvenalis in secundo:

Nec melior, pedibus siliicem quae conterit atrum. 15
Ovidius in VII metamorphoseon:

Aut ubi terrena silices fornace soluti.

Virgilius autem in VIII:

Stabat acuta silex praecisis undique saxis -.

'paelex' quoque ad mulieres pertinet femininum est, nec non etiam 'ca- 20 rex'. Virgilius in georgicon III:

et carice pastus acuta.

alia, nisi sint adiectiva, masculina sunt: 'hic vertex', 'culex', 'pollex', 'codex', 'murex', 'cortex'; hoc tamen etiam feminini invenitur. Virgilius in VII: 25

1 suis om. D grus om. H add. h gruis om. RADK add. k
servitūs servitūtis L 2 senectus virtus salus Dh senectus virtus incus sa-
lus edd. ante Krehlius senectus incus salus Krehlius, de libris suis non satis
accurate testatus tellus palus D tellus incus. In ax K 3 DE x SED
PRIMUM DE TRIBVS GENERIBVS IN AX D 4 et hoc om. A audax contumax in mg.
add. K rapax sabax fallax A 5 uero omnia etiamsi G uero omnia si A etiam
omnia si (omnia in litura) H inposita Aa 6 fax pax DL arx R ars K
falx. alia uero etiam propria nero graeca G 7 ut aiax HK Pharnax] π farnax
RDHGLk fornax AKr 8 DE TRIBVS GENERIBVS IN EX D 9 in x monosyllaba K
monosyllabam L 10 nix pix nox crux lux calx merx D 12 in penultima sil-
laba antecedente L ut ilex L 13 Iuv. sat. II 6, 350 14 U. K 15 silicem
pedibus Iuvenalis post sili duo folia desunt in A v. § 50 quae Rr quem H que h
arum Rr 16 Ovid. metam. VII 107 17 siciles H fornace Rr for-
nac me Dd fornace. K 18 Verg. Aen. VIII 233 autem om. H 19 silix Rom.
undiquae (a) R 20 paelex] D cf. Halmium emendat. Valer. p. 6 pelex HL
pellex RGG nec no R carex] H (R?) carex BOYTMON GL carex K carex et
uibex D carex supellex et ad mg. et uibex et supellex h cf. § 39 21 Verg. georg.
III 231 23 Alia uero LK nissi G ut hic uertex D uerctex H 24 co-
dex] RD at correctum M Cordex -i fidicen qui cordas componit r cordex d morex
K cortex] d corex D Verg. Aen. VII 742

p. 655. 56 P.

p. 191. 92 K.

raptus de subere cortex.

idem in bucolico:

Tum Phaethontidas musco circumdat amarae

Corticis atque solo proceras erigit alnos.

5 'vervex' etiam, cuius finalis syllaba naturaliter producitur, masculinum est. Iuvenalis in I:

et elixi vervecis labra comedit.

adiectiva vero omnia in x desinentia, siye e siye quacumque vocali alia an-VII 37
tecedente, communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc sim-
10 plex', 'artifex'.

In 'ix', si paenultima brevis est, masculina sunt: 'hic cālix', 'hic
vārix'. excipitur 'haec sālix' et 'haec filix'. Virgilius in II georgicon:

Et filicem curvis invisam pascit aratris.

alia vero feminina sunt: 'haec mātrix', 'cōrnix', 'lōdix', | et omnia ver-
15 balia, ut 'victrix', 'nutrix', 'meretrix', 'natrīx' - quod tamen, cum spe-
ciem anguis significat, masculini quoque invenitur. Lucanus in VIII:

Et natrīx violator aquae.

potest tamen hoc et figurate ad serpentem videri redditum, quod etiam fe-
minino genere profertur, ut idem:

hinc maxima serpens

Python,

sicut:

Praeneste sub ipsa -,

1 raptus Med. 2 Verg. ecl. 6, 62 sq. cf. lib. II § 35 bucolico GK 3 phaethontidas
R phoentidas DGL circumdat L circumdat amarae] r circumdata mare R 4
ci
cortix Gg proceras] d proceres D proceruas K erigit] g erigit G 5 ver-
vex] g uerbex GL natura L masculini LK est om. G 6 Iuv. sat. I
3, 294 7 vervecis] h ueruicis Kr uerbecis G cum Iuv. cod. Pith. ueruectis H

uerbicus L a libra G libra K 9 simplex G 10 et artifex G 11 DE TRIUM
GENERIBUS IN IX D ut hic calix uarix D 12 post uarix: radix add. GL Similiter
radix claxendix quod significat concham (concam H) qua signum tegitur. Plautus in
nidularia. opposita est claxendix at ego signi dicam quid sit. Excipitur haec salix
HK Similiter — quid sit post pro obstitrix in fine paragr. collocat h; v. Plaut. vidul.
fr. 5 p. 442 Both., qui recte siet scripsit. de voc. claxendix cf. Müllerus ad Paulum p. 46,
16 excipitur — lodix in lit. d et om. L Verg. georg. II 189 13 felicem
Med. post aratris: clasendix (similiter clasendix L) quod significat concham
(concha L), qua signum tegitur. Plautus (in nidularia add. g). opposita est clasen-
dix at ego (at uero G) signi dicam quid sit GL 14 post lodix: Similiter radix cla-
xendix quod significat concam qua signum detegitur. Plautus in nidularia. opposita
est claxendix at ego signi dicam quid sit. in litura d, Erl. 2 Krehlii, Krehlius. et hoc
quidem recte haec pertinent, quae ex marg. archetypi passim addita esse in codd. recte
statuit Krehlius 15 natrīx uictrix D meritrix GL 16 masculinum D ut
lucanus D Luc. Phars. VIII 720 VIII. K 17 violator aquae] d uiolat-
ur aque D 18 Potes¹ Rr hoc tamen D .. hoc (et) H et hoc L 19 Lu-
can. Phars. VI 407 sq.: hinc maxima serpens | Descendit Python 20 hic L Lucan.
Vatic. 4 apud Cortium 21 phython R phyton DK Luc. Voss. A phiton H phi-
thon L pithon G. num in h. l. pro gloss. ad maxima serpens illatum est hoc voc.?
22 Verg. Aen. VIII 561

- 38 'obstetrix' quoque pro 'obstitrix'. excipitur 'hic fornix', quod quamvis paenultimam positione longam habuit, tamen masculinum est. adiectiva supra dictam servant generum regulam: 'hic' et 'haec' et 'hoc pernix', 'felix'. sciendum tamen, quod in verbalibus in 'trix' terminantibus invenimus obliquos casus coniungi solere etiam neutris, ut 'victricis signo', unde:

victricia tollite signa,
quamvis 'hoc victrix' non memini me legisse, etsi analogia declinationis exigat.

In 'ox' omnia adiectiva sunt: 'velox', 'pernox', 'ferox', excepto uno 'celox' (species est navis) et monosyllabis, de quibus supra dictum est: 'haec vox', 'nox'.

In 'ux' supra syllabam masculina sunt propria: 'Pollux', 'Volux'; unum commune, quod n habet interpositam in nominativo et eam in obliquis casibus amittit, 'hic' et 'haec coniunx coniugis'. sunt tamen, qui nominativum | quoque putant sine n scribendum.

- 39 In 'yx' Graeca sunt et servant eadem apud nos genera: 'Phryx', 'Eryx', 'Styx', 'sandyx'.

Breviter quoque de generibus in x terminantium sic possumus dicere, quod in x desinentia adiectiva communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc audax', 'artifex', 'felix', 'velox', appellativa vero ad utrumque sexum hominum pertinentia communia utriusque, ut 'hic' et 'haec coniunx, dux', quae autem ad solos mares pertinent, masculina, et quae ad feminas, feminina, ut 'hic rex', 'haec paelex'. Graeca vero sive nomina eadem servant et apud nos genera, quomodo et barbara, ut 'hic Phaeax',

1 obstetrix] r et in litura D obstitrix R obstitrix] r et in litura
ni f. L uel obstatix d obstatix Gl obstetrix R 3 servant supradictam G ut
hic D pernix] r pronix R 5 casibus R coniungi GL salere Rr
7 Luc. Phars. I 347 8 nitrix Dd 9 exiguat K 10 DE COMMUNI ET FEMI-
NINO IN OX D ut uelox h ut pernox ferox uelox D 11 caelox RL mo-
nasillabis L 12 haec uox nox de quibus supra dictum est. D his de quibus su-
diximus
pra haec nox uox. Ll 13 DE MASCVLINO ET COMMUNI IN VX D supra add. l
ut pollux D pullux L Volux] h uelux DKrg et in litura ni f. H 14 et unum
commune hic et haec coniunx, n. habens interpositum D et eam] quam D 15 hic
et haec] ut D 16 nominativum] d nominativo D 17 DE MASCVLINO ET FEMININO
IN YX. D eadem om. K genera apud grōs L Phryx] h phyx HG 18
erix R epyx G uel eryx g styx om. L sandyx Rr 19 DE RECAPITVLATIONE
IN X. D quoque om. H in x terminantium H 20 in ex desinentia r desi-
nentia add. l 21 Appellativa Hh ad .. utrumque (ne?) H utrumque GL
22 nominum K nominum R communia sunt utriusque generis G utriusque gene-
ris L et, gen in mg. add., K 23 et dux D masculina sunt Gh 24 feminas]
femininas H feminina] femina R sunt feminina. K feminina sunt G rex et haec H
pelex RDH pellex GK 25 pheax Rh paeax DGLK peax H

p. 656. 57 P.

p. 193. 94 K.

'Aiax', 'calix' (ἀπό τοῦ κύλιξ), 'Pollux', 'Atax', 'Volux', 'haec Sphinx', 'nox'. reliqua supra syllabam, nisi sint fetus terrae, e ante x habentia masculina sunt, ut 'hic cimex', 'vertex', 'apex', 'vervex'. excipitur 'supellex'. alia vero omnia in x desinentia feminina sunt, ut 'haec pax',
 5 'nux', 'crux', 'ilex', 'salix', 'carex', 'filix' ἄρρωστis, 'fornax', 'vibix' μώλωψ, 'celox'. excipiuntur 'hic grex', 'varix', 'fornix', et 'hic' et 'haec cortex', 'silex'.

In t neutra sunt, ut 'caput', 'sinciput', 'occiput', 'git' μελάνθιον, 40
 'Nepet', oppidi nomen.

10 In duas desinentia consonantes, si sint adiectiva, communia sunt trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc expers', 'prudens', 'inops', 'insons'. in his sunt ponenda et illa omnia, quae apud Graecos vel communia sunt vel faciunt ex se feminina: 'princeps' - ὁ ἀρχηγός καὶ ἡ ἀρχηγός. Virgilius in X:

15 Tu mihi nunc pugnae princeps, tu rite propinques
 Augurium Phrygibusque adsis pede, diva, secundo -,
 'municeps' - ὁ συντελεστής καὶ ἡ συντελέστρια ἢ ὁ πολίτης καὶ ἡ πολί-
 τις. Iuvenalis in quinto:

municipes Iovis advexisse lagoenas -,

1 anw R απο τοῦ Dd θΟΥ H CΥΑΥΣ Rlg ΚΙΑΙΣ H ΚΑΑΙΣ K ΑΙΑΧ] *supra post*
Aiax ponit D attax R Volux] sic ni f. in litura H uelux h uelux RDGK spinx RHL
 sphyx D sphix G 2 Reliquas K e ante x habentia masculina sunt nisi sint
 fetus terrae L fetus] r phetus R foetus Gdk 3 nertex apex culex cimex
 uerbex L post apex: exlex add. RDHK del. h vervex] g uerbex G Exci-
 pi-tur (un) haec lex uibex ^M uolawi supellex Dd 4 suppellex HGLK pax for-

^{PI T}
 nax ilex carex salix filix αφ••••• (uibex μολωι add. d) celox nux crux D 5 crux
 uel e
 nux R post crux: lux add. h filix Gg filix ex felix corr. K αφροctic Rr
 αφροctic K αφροyc L αφροic G αφροic H uibix Rr 6 μώλωψ] om. H μο-
 λωψ K μολωτ RG μολωτ Lr caelox RL hic om. L grex calix uarix D
 uarix grex uarix ^{calix} fornix Hh fornix hic G 8 DE NESTRO IN T. D senca-

^H
 put K occiput om. HGLK add. h μελάνθιον] om. H ΜΕΛΑΝΘΙΟΝ Rr 9
 neret L oppi•••di H 10 DE TRIBVS GENERIBVS IN DVAS CONSONANTES D 12
 uel omnia
 illa nomina Gg illa nomina K 13 ut princeps D ΑΡΧΗΤΟΣ R ΑΡΧΗΙΟΣ r ΑΡΧΕΥΟΣ
 GK et ex ΑΡΧΕΙΟΣ mut. L KAY K ΑΡΧΗΤΟΣ R ΑΡΧΗΙΟΣ r ΑΡΧΕΥΟΣ GLK Verg.
 Aen. X 254 sq. 15 Tu] diua tu Dd Tu••••• Rr Tu diua HK diua del. h

^v
 16 augurium G phrygibusque RDG et in phrygibusque corr. L assis GLr
^Y ^{Y H Y} ^{N FO O} ^H
 peditum secundo L 17 O CYNTEAECTHC KAI N CINTHANOCΘPIA O ΠΩΑΙΤHC KAI N ΠΩΑΙ-
 TIC Rr O CYNTHAECTHC KAI H CYNTHAOC•THC (HC in litura) O ΠΟΛΙΤHC KAI H ΠΟΛΙ-
 TIC H O CYNTEAECTHC KAY H CTHTEAECTPIA OΠO•• (in mg. add. 2l) TIC KAY H ΠΟΛΙΤIC
 (ic ex EC corr.) K CYNTEAECTEC GL ONOAITEC KAI H•• ΠONTIC G H ΠOΛH-
 TIC L post ΠOΛITIC in mg. prudens k 18 Iuv. sat. V 14, 271 quinto] V
 Krehtius t. II p. 571 IIII RHGL quarto DK 19 municipes] rd municipes k muni-
 ceps RDHGK lagoenas] sic etiam Pith. m. alt. et al. Iuv. codd. laguenos Rr lagae-

'parens' - ὁ γονεὺς καὶ ἡ γονεὺς -. quae quamvis possint figurate neutris quoque adiungi, in plurali tamen numero deficit eorum secundum neutra terminatio, et fortassis quia aliud significant 'principia', 'municipia', 'parentia'; nec apud Graecos tamen habent neutra γονεὺς nec πολλῆς, quae
 41 non sunt adiectiva. alia vero, si sint monosyllaba, feminina sunt: 'ars',
 'fors', 'gens', 'mors', 'lens', 'frons', 'mens', 'pars', 'sors', 'scrobs'
 - Ovidius in VII metamorphoseon:

Haud procul egesta scrobibus tellure duabus.
 et masculino tamen genere invenitur. Plautus in Amphitruone:

Ibi scrobes effodito tu plus sexagenos in dies -, 10
 'ops', 'stips', 'trabs', 'stirps', quod etiam masculinum invenitur et maxime in arboribus, 'urbs', 'puls', exceptis 'mons', 'fons', 'pons', 'dens', 'Mars'. quae vero supra syllabam sunt, si sint propria vel in 'ps' desinentia, masculina sunt: 'Arruns', 'Vfens', 'Cinyps', 'Mavors', 'manceps',
 'adeps' τὸ λίπος, 'forceps', 'auceps', quae tamen veteres etiam feminino genere 15
 protulerunt. Varro in II rerum rusticarum: adipe suilla. Marsus:
 adipis pondo triginta vetustae.

Novius in lignaria:

H TO
 nas H lagonas *cod. Iuv. Pith.* 1 O TONEIC KAI H TONEYC Rr O YONIC. KAI H TONEIC G O GONEIC KAI H GONEIC D O TONHIC KAI H TONHIC H O GONOC (in *littera l*)
 KAI H TONEYC (Y in *littera l*) L O TONYC KAI H GONEYC K 2 adiungi L deficit
 d deficit LKr deficit D deficit G saecundum H 3 fortassis GL signi-
 fikat DHG ut principia D 4 tamen apud graecos neutra habent G γονεὺς
 nec πολλῆς] *edd. inde a 3 (nisi quod γονεὺς 3 ποικίλης μ)* TONYC NHC POAITIC
 R CONEIC NECTONTIC. G GONEIC NEC PONTIC K APXHGOI GONEIC NEC POAITIC D
 TNC

APXHFOC CYNTHANC • H GONEYC *** POAITIC L GONEYC KAI H POAITIC l οὐκ ἔχουσιν
 οὐδέτερά 2 quia non sint K 5 non add. r uero omnia si HK ut ars D
 6 frons lens L mens om. L scrops L 7 Ovid. *metam.* VII 243 VI RHGL
 sexto D metamorphoseon H 8 hant K^h and R aut GL haud H eiecta
 permulti *codd.* Ovid. scrobibus L 9 inueni h Plaut. *Amph.* fr. 11 p. 422 Both.
cf. lib. VII § 40 Non. p. 225, 6 Serv. ad Verg. *georg.* II 288 Prob. p. 1462 P. ibi-
 que Lindemannum 10 scropes K effodito tu plus] scripsi effodi duplus Rr effo-

dito plus GLK effodi duplus^{uel effodi} HI effodito plus Dd fodito Nonius sexagenos] l sexa-
 genus K et ni f. L indiges Rr 11 ante ops: neiporea add. R NEITOPENA r
 NEYTHOPHIA G NEYTHOPNA K ••ΠΟΡ•••• L HYTHOPHMH l NEYTHOPITNE (ITNE in *littera d*)
 KHPEA D [i. e. ἡ εὐπορία (καὶ ἡ Πέα)]. lacunam reliquit H traps L styrops H
 inuenitur ex maxime K 12 post fons: sons docens add. r pons om. L
 13 sunt et si h 14 aruns DGLk uffens L cynips RK cinips G cynyps HL

II
 15 TON CIPOC adeps L τὸ λίπος] α TON AITOC Dd TON TITOC RH TON TITOC K
 TO HCPOC G 16 Varro r. r. II 11, 7 adipe suilla] I. G. Schneiderus in *scr.*
r. r. I 2 p. 487 coll. p. 431 adipēs illa libri *cf. lib.* VII § 41 pro adeps quod in
 libris post adipēs illa sequitur est gloss. ad vitiosam hanc lectionem pertinens post
 Marsus: poeta antiquus R uncis incl. r Domitii Marsi fr. VII ap. Weichertum poet. Lat.
rell. p. 269, qui 'ceterum' ait 'haec ex quo pedestris orationis opere hausta sint, super-
 sedeo quaerere' Marsus — vetustae add. g 17 adipis L puudo L triginta]
 Fleckeisenus uiginti g uiginti *rell.* 18 Novius] g Neuus Lr ••uius G Nonius D
 Nonus K lignaria] liguariae s. ligatae *fr.* 2 p. 48 Both. Liciniariae *fr.*
 p. 172 Munk. liguariae *fr.* II p. 220 Ribb. nomini fabulae turbas mouerunt *vs. ll.*
codd. Gellianorum XV 13, 4, quas v. ap. Ribbeckium l. l. cui id tantum addo, ligna-

p. 637. 56 P.

p. 195. 96 K.

Signare oportet frontem calida forcipe.

cetera || vero feminina sunt: 'hiems', 'cohors'.

In 'aus' feminina sunt: 'fraus', 'laus'.

VIII 42

In 'aes' diphthongum unum masculinum: 'praes praedis', et unum
neutrum: 'aes aeris'.

Sciendum tamen, quod vetustissimi in multis, ut diximus, supra dic-
tarum terminationum inveniuntur confudisse genera, nulla significationis dif-
ferentia coacti, sed sola auctoritate, ut 'hic' et 'haec aspergo', 'alvus',
'arcus', 'adeps' vel 'adipes', 'charta', 'cardo', 'cinis' vel 'ciner', 'cer-
vix', 'collis', 'crux', 'calx', 'cupressus', 'platanus', 'populus', 'laurus',
'aquila', 'crinis', 'carbasus', 'colus', 'hic' et 'haec cassis', 'clunis',
'hic' et 'haec conscia', 'callis', 'fornax', 'frutex', 'grex', 'frons fron-
tis', 'hic' et 'haec humus', 'imbrex', 'limus', 'latex' - Accius:

non calida latice lautus-

'lembus', 'linter', 'lepus', 'agnus', 'leo', 'pampinus', 'perdix', 'hic' et
'haec palumbes', 'hic' et 'haec faex', 'rudens' ó πρότονος, 'socrus',
'supparus' περιώμιον et 'hoc supparum', 'se|nex', 'stirps', 'torris'
ó δαλός, 'tiaras', 'Tibris', 'amnis', 'torquis', 'trames', 'vesper', 'hi' et
'hae vepres'. in multis aliis etiam confudisse genera vetustissimi inveniun-
tur sive in eisdem terminationibus seu immutantes eas. neutra quoque

riae nomen Gellio et ipsi restitutum esse a Lambecio, Liciniariae nomen Spengelium ad
Varr. p. 616 debere margini cod. Magliabecchiani. eius enim codicis, olim S. Marci
Flor., collatione, quamvis ipse eius rei nescius, usus est vir doctissimus, cf. R. Schnei-
derum in krit. Jahrb. f. deutsche Rechtswissenschaft. VIII 1844 p. 267 1 oportet et r

2 caetera Hr femina R hiemps Rr hiemps L choors GLK 3 DE
TRIBUS GENERIBUS IN DIPTONGON D ut fraus GL 6 DE INCERTO GENERE IN ERRORE

VETERVM INTER MASCVLINVM ET FEMINVM D 7 terminationem Rr 8 post aspergo:

H ΠΟΡΟΣ PANTICIC add. D H ΠΡΟΠΑΝΤΙCIC d H ΠΡΟΠΕΡΜΕCIC ni f. literis fere eva-
nidis in mg. 1 ΝΙΤΡΟΠΑΝΤΙCIC cod. Par. 7497 Darmstad.^a alvus Ll 9 char-

tha Rr cardo] h carto H 10 cupressus D cypressus L cupraesus K polulus L

11 carbassus K carbasus arbutus colus L cassis (l) H casses clunes R in
cassis clunis mut., in marg.: at ð ð correctum habuit add. r 12 hic et haec] om. G
conscia] libri et sic 1, 2 cōcisia 3 cōsia μ coucia π concha α et sqq. (hic et haec

concha uncis inclusit Krehlius) conchis Krehlii censor Ien. p. 430 frontis Rr
13 unus L actius H Attii fab. inc. fr. 14 p. 251 Both. fr. XII p. 189 Ribb.

14 non calide latice (sic) add. g calida] r callida RD latice (laticeae r).

Laurus lembus R laurus K 15 limbus Ll limbus G lynter DHK lupus
GDLK hic et haec palumbes] in litura h hunc et hanc palumbem RGLK

16 prudens GL et in litura K ó πρότονος — senex in litura d ó πρότονος
— torris om. R add. r ó πρότονος] lacuna rel. om. H ο προτονος r 17

suppatrus GL περιώμιον] lac. rel. om. H ΠΕΡΤΟΜΙΟΝ GLK ΤΙΝΤΟΜΙΟΝ R
et hoc supparum ΠΕΡΙΟΜΙΟΝ D supparum H suppatrum GL torrius L

18 ó δαλός] lac. rel. om. H tiara h tiberis DHG tiberis K torques Rr
tramis L hi — inueniuntur add. r 19 INTER MASCVLINVM ET NEVTRVM D 20

hisdem GL isdem D iisdem K siu Rr immutantes HK inmotantes G eas]

quaedam solebant etiam masculino genere proferre vel ex contrario: 'hic' et 'hoc guttur', 'murmur', 'globus', quod etiam 'hoc glomus' dicitur 'glomeris'. 'hic fretus' etiam et 'dorsus', 'huius fretus, dorsus' pro 'fretum freti' et 'dorsum dorsi' dicebant, 'hic gelus' pro 'hoc gelu', 'Histrum' pro 'Hister', et 'Rhenum', 'Tanagrum', 'Metaurum', 'Iberum', 'Vulturum', 'Oceanum' (hoc tamen, quotiens 'flumen' sequebatur, solebant facere). 'iubar' quoque tam masculinum quam neutrum proferebant - Ennius in analibus:

Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum.

Calvus in epithalamio:

Hesperium ante iubar quatiens

'hoc iubar' dixit: si enim esset masculinum vel femininum, 'iubarem' dixisset -, 'hic' et 'hoc liquor', 'hic' et 'hoc papaver', 'hic' et 'haec' et 'hoc penus' et 'hoc penum' - Plautus in Pseudulo:

† Nisi mihi || annuus penus hic ab amatoribus congeratur, is

† Cras populo prostituam vos, o puellae.

Lucilius:

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.

Plautus in captivis:

† Dicam seni curet sibi aliud penus.

Caesar Strabo in oratione, qua Sulpicio respondit: deinde propinquos nostros Messalas domo deflagrata penore volebamus privare. Afranius in talione:

Lr eas terminationes *Rt* rell. 1 in masculino *GLk* genere *om.* *G* e *K*

ut hic *D* 2 murmur *G* globus] ⁱⁿ globus *Rr* huius glomeris *D* 3 hic fretus et dorsus *L* dorsus pro] *r* dorsum pro *R* 4 hic gelus uel gelum *RDHGK* gelu uel gelum dicebant et histrum *K* 5 hiberum *DLr* hoceanum *H* 6 sequebatur *D* 7 *Enn. ann.* X 31 *E. S. inc. sed.* LXXXIII p. 80 *Vahl.* 9 hisperionis *L* 10 *C. Licinii Calvi fr.* 10 *Lachm. fr.* VIII *Weich. poet. Lat. rell.* p. 143 epitalamio *L* epithalamio *H* 11 Hesperium] *α* Hesperum *DHLKr* Vesperum *RG* quatiens] *rhl om.* *RHLDGK* 12 dixit protulit *Hh* dixit protulit *Kk*

dixisset] *r* dixisset quatiens *R* dixisset quotiens *GLK* dixisset quotiens hoc iubar dixit *H* 13 et hoc liquor] *d* et haec liquor *D* et hoc papaver] *d* et haec papaver *D* INTER MASCULI ET FEMINAE ET NEUTRI *D* 14 poenus *K* paenum *R* poenum *K* *Plaut. Pseud.* I 2, 44 sq. (v. 177 sq.): Facite hodie ut mihi munera multa huc ab amatoribus conueniant | Nam nisi penus annuus hodie conuenit cras populo prostituam uos (prostituam *Vet.*) libri *Plautini. de his versibus ope Prisciani (coll. lib. VI § 76) emendandis cf. ann. Ritschlii, qui eos sic constituit:*

Facite mi hodie ut munera multa huc ab amatoribus conueniant (*s. amatoribus congerantur*).

Nam nisi mi annuos congeretur (*s. annuos conueniet*) penus, cras populo prostituam uos.

pseudolo *G* et in litura *d* pseudolo *L* 15 ab *om.* *DL* add. *d* congeretur *D* congeritur *GK* 17 *Lucilii fr. inc.* 65 *Dous.* 64 *Gerl.* 18 parvo] per uos libri *Noniani* 219, 29 peribit *K* 19 *Plaut. capt.* IIII 4, 12 (v. 920): Dicam ut sibi penum aliud ornet 20 pleus *Rr* 21 Caesar Strabo in or. qua Sulpicio respondit] Caesar Strabo contra Sulpicium tribunum plebis *lib. VI § 76, ubi idem fragm. I., v. Meyerum* *orr. R. fr. p. 334 sq. ed. alt.* sulpitio *H* deinde *om. lib. VI l. I.* 22 Messalas] *rdk*, quam scribendi rationem, etsi minus rectam, in Messallas mutare dubitavi, *cf. Lachmanni ad Lucr. comm. p. 204* messales *RD* mesalas *K* macsalas *L* deflagrata] *dh* defragrata *H* flagrata *DG* conflagrata *L* poenore *H* 23 affra-

p. 659 P.

p. 107 K.

Vos quibus cordi est intra tunicam [manus] laeva,
dextra intra penum

Erile -, .

'hic' et 'haec' et 'hoc pecus' - Ennius in Nemea:

5 Pecudi dare viva marito.

potest tamen figurate hoc esse prolatum, ut si dicam 'aquila maritus' vel
'rex avium' -, 'hic' et 'haec retis' et 'hoc rete', 'hic' et 'hoc sexus', 'hic' 45
et 'haec' et 'hoc specus', 'hic' et 'hoc sal'. Cato in II: ex sale, qui
apud Carthaginienses fit. Afranius in Compitalibus:

10 ut, quicquid loquitur, sal merum est.

etiam 'hoc sale' Ennius protulit in XIII annalium:

Caeruleum spumat sale conferta rate pulsum

Per mare.

Supra dictorum tamen nominum usus et apud Caprum et apud Pro-
15 bum de dubiis generibus invenis.

nius GL Afran. talion. fr. 1 p. 191 Both. p. 257 Neuk., qui sic l. constituit:
uos, quibu' cordi est intra tunicam | Manus laeva, dextra in penum herile s. Vos,
quibu' cordi est intra tunicam laeva, dextra in penum herile. fr. unic. p. 176 Ribb.
qui sic: Vos quibus cordi est intra tunicam manus laeva, at dextra in penum | Erile

taliane R taleone DHLK 1 tunicam Gg tunicam L manus del. Neukirchius

2 dextra Rr intra] L in rell. 3 erile] cf. lib. VI § 76, h. l. herile G he-
rile rell. 4 hic et haec et hoc specus hic et haec et hoc pecus D Enn. Nem.
fr. 2 p. 57 Both. (pecudi dare | Viam marito) p. 42 (cf. p. 252) Ribb., p. 133 Vahl.
nemia L neinea G 5 pecudi ex peculi corr. K pecodi G dare uiuā in lit. h
viva] Dresd. 1. 2. Erl. 1. 2. Lips. 2 Krehlii uiuam mei omnes, ut tamen in D ex
uiua corr. videatur a d, quid H praebuerit dinosci nequeat. uiuam etiam Heidelb. teste
Krehlio t. II p. 514, uiua ex silentio Lindemannii 6 maritus add. r uel am Rr

7 INTER MASCULINŪ ET NEVRŪ ITERVM D et hoc sexus] r et haec sexus RL

hic et haec et hoc specus h. l. om. D 8 et hec sal Rr Caton. orig. lib. II p. 107
Kr. fr. 38 p. 275 R. lib. V fr. CIII p. 65 Wagen., recte ut opinor numero II (se-
cundo D III L), de quo iam Krausius dubitauerat, in V mutato. idem fragmentum, nec
titulo nec numero libri addito, ap. Alcuinum legi in gramm. p. 2091 P. fugit editores

9 carthaginienses Rr kartaginenses G karthaginienses ex karthaginiensis corr. H

cartaginenses L chartaginensis K affranus GL Afran. Compit. fr. 1 p. 162
Both. fr. V p. 185 Neuk. fr. III p. 144 Ribb., quibus et ipsis addendus l. Alcuini l.:
Africanus (l. Afranius), quod loquitur sal merum est compitalibus GL 10 ut
quicquid] sic et Barb. m. alt. ap. Ribb. Et quod Barb. m. pr. ut quid L merum. est
etiam G 11 Enn. ann. XIII 6 E. S. XIII, 1 p. 57. LXXIII Vahl. cf. Gell. n. A.
II 26, 21 XIII] sic etiam Gell. l. l. XVII G annalium] h annali H 12 spu-
mulum R sale] mare Gellius pulsum per mare ex per mare pulsum corr. K

13 par Dd Per mare ad fragm. Ennii pertinere perspexit Krehlius t. II p. 515
pro mare (ne) HL 14 Supra dictorum K Caprum] de dub. gen. fr. p. 12
comm. Osannianae, cf. lib. VI § 76 Probum] Valerium Probum Berytium ut arbitrōr v.
Graefenhanium hist. phil. III 154 sq. coll. O. Jahnio prolegg. in Pers. p. CXXXIX.
huius Probi auctoritate usus est Caper teste Charisio p. 94 P. et ad eundem Caprum
hoc Prisciani de Probo testimonium referendum esse censeo, cf. etiam lib. VIII § 26,
lib. VIII § 54 lib. X § 7, 21. 45. 46, sic etiam aliis quibusdam locis, ubi cum vetus-
tioribus plerumque grammaticis Probus a Prisciano citatur, non pleniorē aliquam Probi
iunioris institutionum editionem intellegendam esse puto, quae Osanni est sententia, Bei-
trage etc. II 210 sqq., sed ipsum illum Berytium, cuius mentionem ubique nī f. aliunde
hausit Priscianus, cf. lib. I § 39 VIII, 97 VIII 34 X 11. 38, 49. 52. iunioris vero Probi operi-

DE NVMERIS.

- VIII 46 Numerus est dictionis forma, quae discretionem quantitatis facere potest. est autem vel singularis vel pluralis, nam dualis apud Latinos non invenitur. singularis est, ut 'homo', pluralis, ut 'homines'. et sciendum, quod in uno proprie numerus non dicitur, sed abusive, quomodo nominativus casus non est, sed abusive casus dicitur, quod facit alios casus, quamvis multi de hoc dicant, quod ideo casus sit dicendus, quod a generali nomine cadant omnium specialium nominativi. sed si ob hoc casus est dicendus, omnes partes orationis possunt videri casum habere: et verbum enim et adverbium et coniunctio a generali verbo et adverbio et coniunctione cadunt in speciales positiones singularum. alii autem dicunt, quod ipsa terminatio nominativi cadens in alias diversas terminationes non incongrue casus nominatur, cum nallituram habeat, ut cadere possit et cadendo faciat omnes casus; quippe si casus dicitur non solum illud, in quod cadit aliquid, sed etiam ipsa res, quae cadit. unde aptota dicunt illa nomina doctissimi artium scriptores, quae nominativum tantum habent casum, in quo refutatur illorum ratio, qui ideo putant eum casum nominatum, quod a generali nomine cadat. possumus autem et a maiore et frequentiore parte casuum, qui sunt obliqui, huic quoque accipere nominatum, quomodo et syllabas ex singulis vocalibus dicimus. ergo singularis quoque numerus bene dicitur, quod ipse geminatus et multiplicatus facit omnes numeros et quod omnes numeri ex ipso componuntur et in ipsum dissolvuntur.
- 48 Et singularis quidem numerus finitus est, pluralis vero infinitus. cum enim dico 'homo', certum est de uno dicere, cum vero 'homines', incertum est, de quot, nam a duobus usque ad innumerabiles extenditur significatione. itaque natura numerorum quoque certorum invenit nomina, quibus

bus usus est qualia hodie leguntur. Probi iunioris opusculis librum de generibus s. de dubiis generibus annumerat Eichenfeldius anal. p. XX cf. Pompeium ad Don. p. 156 L. Osannum Beitr. II 259 sq. inuenies rdl I DE NVMERO G EXPLICIT DE GENERIBVS .'. INCIPIT DE NVMERIS. D expl. de generibus inc. de numero L de numeris

incipit K inscr. om. H 2 dictionis Rr dictionis H post potest: dictiones possunt dici omnes partes orationis add. D del. d 4 DE CASV D sciendum est Gk 5 propriae RK et in proprie corr. H non dicitur numerus G quomodo] quoniam

DL nominativus non Dd 6 est add. l 7 multi] l multi L dicunt D 8 cadunt HGL ob DHGLK add. h 9 habere casum D 10 coniunctione R 11 cadunt et in k 12 incongruae Rr 14 faciet r facit L si om. D del. h

d illum Rr quot R quo Gr post in quod: id est obliqui casus add. H del. h cadit] d cadat DGLK 15 post aliquid: id est obliquos casus add. r id est

obliqui casus D del. d cadat D aptato H 16 quae] qui L 17 qui ex quae corr. H nominativum L 18 autem om. H et a frequentiore H 19 olli- qui R nominativum (in) D 20 syllabas et singulis K 21 DE NVMERIS D 22 in ipsum ex in ipso corr. H dissolvuntur] r dissolvuntur L desolvuntur G dissolvitur R 23 quidem ex quoque corr. R 24 dicere] dici r 25 innum- nerabiles H 26 numerorum] g verborum numerorum G inuenit certorum L

p. 660. 61 P.

p. 198. 99 K.

adiunctis nihil ultra citraque intellegere liceat, ut 'homines duo', 'centum' vel 'mille'. ergo dubitationem pluralium discutit adiunctio eorum nominum, quae singulis numeris sunt propria suae cuiusdam positionis, quippe cum sint pluralia non a singularibus nata. |

- 5 Numeros autem hae habent dictiones, quae personas quoque habent vel finitas vel infinitas, id est nomina, verba, participia, pronomina. unde si deficiat personis verbum, deficit etiam numero, qualia sunt infinita, impersonalia, gerundia vel supina. adverbium vero, quamvis saepe demon- 49
stret numerum ad significationem nominum numeralium, non tamen quasi
10 accidentem hunc habet: accidentia enim generalia fere sunt ad omnes species partium perfectarum. quod enim dicas singularis numeri adverbium vel quod pluralis? cum similiter omne adverbium tam singularibus quam pluralibus verbis adiungitur, etiam || numerale quemcumque numerum significet - ut 'singillatim circumeo' et 'singillatim circumimus', 'pluraliter lo-
15 quor' et 'pluraliter loquimur', 'saepissime dico' et 'saepissime dicimus' -, quod in nulla parte alia numerum possidente potest contingere nisi figurate, ut, cum sint numeri singularis, plurali addicantur vel, cum sint pluralis, singulari. praeterea nomen et pronomen et verbum et participium declinantur in numeros. adverbium autem quicquid significet et quemcum- X 50
20 que numerum, indeclinabile manet. hoc tamen interest inter numerorum nomina, quae sunt indeclinabilia, et inter adverbia, quod ea licet tam singularibus adiungere, ut praedixi, quam pluralibus, ut 'milies dixi' et 'milies diximus', illa vero non nisi pluralibus, ut 'mille homines diximus'. nec praepositio igitur nec coniunctio nec interiectio numerum habent,
25 quippe nec personas significant.

Inveniuntur quaedam nomina, quae utrumque numerum eadem voce

i
1 contraque *Rr* -x- post duo add. *K* 2 adiunctio] l adiunctio *L* adiunctio *H*
3 singularis] *rh* in singularis *R* singularis *H* numeris] *h* numeri. *H* suae] *r*
sine *R* 4 post nata: Omnia enim a se nascuntur. nam duo non est ab uno deri-
uatum (deriuatum *Gk*) nec tres a duobus nec quattuor (quatuor *Gh*) a tribus add.
DGLhk 5 DE PARTIBVS QVE HABENT NUMERVM ET QVE NON. *D* Numeros ex
Numerus corr. *L* 7 deficit] *g* defecit *GK* sunt infinitiva *D* impersonalia *H*
8 adverbium] *d* Inde adverbium *D* demonstrat *HL* 9 nominum] *r* nu-
merum *R* numeralium *Hh* 10 accedentem *GK* accedentia *g* 11 quod] *l*
cum *L* 12 quod *om.* *L* 13 post adiungitur: ut male fecit et fecerunt add. *h*
significet] *dg* significat *DGL* 14 singillatim *L* singillatim *G* circueo *HL*
circueo et singillatim] *om.* *DK* circueo singillatim in marg. add. *k* circueo add. *d*

singillatim *L* singillatim *G* circumimus *HGL* 16 in ^a nulla *Kk* possidente *L*
17 addicantur] *R* adiungantur *DLGrh* adiunguntur *HK* 19 significet et] *α*
significet *codd.* significat uel *edd.* ante *α* quemque *D* quenqunq; *G* 20 a manet
iterum inc. *A* cf. § 36 hoc tamen] hoc autem *Dresd. Krehlii (R?)* 21 ea]
ea adverbia *Ar* ^aea (a) *H* 22 milies] *h* millies *KH* millies *K* 23 nissi *G*
nisi pluribus *A* 24 habet *L* 25 nec add. *k* post significat: In uerbis nulla
vox eademque apud latinos singularis et pluralis est id quod apud graecos interdum
inuenitur ut *HAETON HITO NAETON KNINWI* *G* cf. § 52; in *L* hoc *l.* duarum fere *lin.*

libra 20 numerum *Kk*

demonstrant, ut in prima declinatione singularis genetivus et dativus et pluralis nominativus et vocativus, 'huius' et 'huic poetae' 'hi' et 'o poetae'.
 51 et in mobilibus trium generum omnibus singularia feminina et pluralia neutra eandem vocem habent: 'haec prima' ἡ πρώτη καὶ τὰ πρώτα, 'sacra' ἡ ἱερὰ καὶ τὰ ἱερὰ, 'maxima' ἡ μέγιστη καὶ τὰ μέγιστα. in secunda quoque declinatione genetivus singularis et nominativus et vocativus pluralis idem est: 'huius docti' et 'hi docti' et 'o docti'. in tertia omnium in 'es' productam terminantium, cum pares habeat nominativo syllabas genetivus, nominativus quoque pluralis et accusativus et vocativus idem est, ut 'hic verres' 'hi' et 'hos' et 'o verres', 'haec caedes' 'hae' et 'has' et 'o caedes'. in quarta etiam genetivus singularis et nominativus et accusativus et vocativus pluralis idem est, quippe in omnibus his casibus produ-
 52 citur 'us': 'huius fluctus' 'hi' et 'hos' et 'o fluctus'. in quinta quoque declinatione omnis nominativus et vocativus singularis et nominativus et accusativus et vocativus pluralis idem est, ut 'haec' et 'o res', 'spes', 'facies', 'hae' et 'has' et 'o res', 'spes', 'facies'. nec solum in nominibus, sed etiam in pronominibus invenies quaedam communia utriusque numeri, ut in his, quae genetivum vel dativum singularem in i terminant et similiter nominativum pluralem: 'mei', 'tui', 'sui', 'nostri', 'vestri', 'illi', 'isti', 'ipsi', 'ei'. 'qui' quoque tam singularis est nominativus quam pluralis. in participiis quoque mobilibus idem fit, quod in nominibus. nam in verbis nulla vox eadem apud Latinos singularis est et pluralis.

Sunt quaedam nomina semper singularia vel natura vel usu: natura,

1 in *add. k* 2 nominativus et vocativus *A* hi et o poetae *add.*
h 3 Et immobilibus *Rr* Et immobilibus *H* omnibus] *l* nominibus
LK singularium *Rr* 4 ut haec *ADh* πρώτη] *l* προ.τη *A* πρω.τη *r*
 προ.τη *L* οα *r* προ.τα *A* πρω.τα *r* τρω.τα *D* 5 *hiha Rr* οα *ihpa r*
 ἡ] *om. R* με.τι.cte *R* με.θ.ι.cte *r* με.θ.ι.cte *G* με.θ.ι.cte *AL* οα *r* με.τι.cta *R*
 με.θ.ι.α.οα *r* με.θ.ι.cta *AL* με.θ.ι.α *K* 6 pluralis *ni f. in lit. H* plurales *h* 7
 idem] *id H* ut huius *r* et hi] *hi HG* docti *om. GL* ho *Rr* omnium] *r*
 omnia *rell.* uel nomina *add. k* 8 terminantium] *r* terminantia *RAHLK* disjuncta
G nominativum terminantia *D* habeant *H* 10 has] *as A* 11 etiam declinatione
 genetiuis *A* 12 vocatiuis. Idem est pluralis quippe *A* idem est] *h*
 id est *ni f. in lit. H* quippe] *k* quoque *K* 13 ho fluctus *H* 14 vocatiuis *R*
 singularis — pluralis *in mg. add. r* et ante accusatiuis *add. h* 15 idem] *h*
 id *H* est...ut *H* utom. *L* o res] *ores A* 16 o res] *ores A* species *G* nec] *S G*
 nominibus] *h* omnibus *H* 17 etiam pronominibus *A* 19 ut mei *AL* 20 ei
 — tam *in litura g* singularis quam pluralis nominatiuis. In *L* 21 nominibus]
 omnibus *G* et in nominibus *corr. in K* 22 Latinos... singularis *H* et pluralis
 est *D* post est *a D*, post pluralis *ab ALh add.* quia id (idque *L*) apud grecos
 interdum inuenitur ut *hagōn* εγω *hagōn* εκεῖνοι (sic *L* ueniebam ego ueniebant illi
add. l *hanton. into hanton. khiniui A* *hanton* ιτω *hanton* khiniui *D* *hanton* hitw.
hanton hitw *H*, *litteras extr. in litura add. h*, cf. § 50 23 DE HIS QVAE DEBENT ESSE
 SEMPER SINGULARIA *D* semper *om. G* singularia semper *K* Natura au-

p. 662. 63 P.

p. 201. 202 K.

ut propria, quae naturaliter individua sunt: 'Iuppiter', 'Venus', 'Ceres',
 'Achilles', 'Hector', 'Sol', 'Luna', 'Italia', 'Sicilia', 'Cilicia'; usu, quae sin-
 gulariter proferri tradidit usus, ut 'sanguis', 'pulvis'. in his tamen ipsis
 est quando vel eventus vel partitio regionum vel diversae opiniones vel
 auctoritas veterum cogit vel quando pro appellativis quoque proferuntur, ut
 etiam plurali numero proferantur: eventus, quod evenit saepe eodem pro-
 prio nomine duos vel plures nuncupari, ut 'Aeneas' Anchisae filius et Sil-
 vius 'Aeneas', 'Pyrrhus' filius Achillis et 'Pyrrhus' rex Epirotarum, 'Aiax'
 Telamonius et 'Aiax' Oilei filius. haec enim non naturaliter communia
 sunt, quippe nullam qualitatem communem significant, sed casu diversis
 contingere personis. idem facit partitio regionum, ut 'Gallia' citerior et
 'Gallia' ulterior, diversae opiniones, quod quidam multos soles et multas
 lunas esse putaverunt ('terra' quoque, 'virtus', 'pietas', 'iustitia', 'probitas'
 et similia, quando deas significant, propria sunt, quando vero partes vel
 in hominibus sitas res, appellativa sunt. itaque si sint propria, non ha-
 bent pluralem numerum, siu appellativa, habent); auctoritas, ut 'mella',
 'frumenta', 'ordea', 'farra' plurali numero protulit Virgilius, cum in usu
 frequentiore singularis numeri sunt, sicut aia quoque plurima, ut 'san-
 guis', 'pulvis', 'pax', quae tam singulariter quam pluraliter prolata idem
 possunt significare. sed pluraliter non utimur eis, quia auctoritas deficit,
 cui si collibisset, quomodo 'cruores', dicere 'sanguines', vel quomodo 'ci-

tem propria *A* 1 nataliter *K* ut iuppiter *DGKh* iupiter *L* 2 achiles *G*
 sol luna italia sicilia cilicia hector achiles *L* haector *RA* sicilia italia cilicia
 sol et luna *D* Sicilia Cilicia] *r* sicilia *RH* scilicia *A* usque quoque quae *H* 3
 ut
 et sanguis *K* In is *Rr* ipsis propriis est *A* 4 partitio] *r* partio *R* partiti-
 pio *A* particio (ip) *K* opiniones] *g* openiones *G* oppiniones *H* 6 in plurali *Rr*
 proferuntur *K* DE NATURA *D* proprio] *r* propriae *R* 7 vel plurales *A*
 nuncupari *G* noncipari in *litura* *k* silvius eneeas *K* 8 pyrrus *RAK* pirrus *H*
 pirrus *DG* phirrus *L* achillis *GL* pyrrus *RAHK* pirrus *DG* phirrus *L*
 epirotarum rex *H* epyrotarum rex *H* epyrotarum *RA* 9 tellamoni-
 us *L* thelamoni-*G* olei *DG* 10 nullam in *mg.* *t* ad nullam qualitatem, *add.*
nota v., haec in *mg.*: Non ideo eodem nomine nuncupati sunt quod aliqua qualitate
 similes fuerint si duo nigri vel duo formosi. *add.* *r* cf. *infra* significat *A*
 contingere diversis *A* 11 contingere] *rh* contingere *RHL* contingere *K* personas *K*
 post personis: Non enim ideo eodem nomine nuncupati (nuncupati *k*) sunt quia
 qualitatem similem habent id est quod (quae *A*) duo albi essent vel duo nigri (nigri
 duo *GLk*) vel (et *k*) duo formosi (formosi duo *GLk*) *ADGLk*, quae merito exulare
 iussit *Krehlius* cf. *supra* *r* galli *Rr* citerior *A* 12 opiniones] *g* openiones *G*
 oppiniones *H* 13 putaverunt vel quando. Terra *Rr* uirus *A* pietas *Rr* pie-
 tas (u) *H* 14 sunt propria *A* 16 post appellativa, habent: quando partes vel in
 hominibus sitas (sitas *A*) res significant. repetunt *AD* del. *d* 16 de vsv. *D* ut om.
AGL *add.* *t* 17 hordea *DL* Plurali *H* Vergilius mella protulit *ecl.* 3, 89
 4. 30 *georg.* 1 131 III 35 etc. cf. *ind.* *Erythraei* s. v., frumenta *georg.* 1 150. 189.
 315 etc. cf. *ind.* *t.* s. v., hordea (sic *Med.*) *ecl.* 5, 36 *georg.* 1 210. 317, farra
georg. 1 73. 101. 219 III 127 18 fr q. tiore *L* sunt *Rr* plurima .... (sunt) *D*
 pulvis sanguis *L* 19 pax lux quae *k* tam] *k* om. *G* tamen *Hg* 20 defecit
GLK 21 collibisset *D* quomo^qdo *Rr* sanguinis *A* 1 inpediret *H*

nereſ', ſic 'pulveres', nihil impediret. ſciendum tamen, quod metallorum vel ſeminum vel unidorum ad meſuram vel ad penſum pertinentium pleraque ſemper ſingularia inveniuntur, ut 'aurum', 'argentum', 'aes', 'plumbum', 'ſtannum', 'vitrum', 'orichalcum', 'electrum', 'tritium', 'ervum' ὄρυζα, 'faba', 'lens', 'piſa', 'conchiſ', 'acetum', 'liquamen', 'nuſum', 'oleum'. adeo autem haec uſus, non regula prohibet etiam pluralia habere, quod quidam propria conſiſi auctoritate plurali quoque, ut dictum eſt, haec protulerunt numero, ut 'ordea', 'frumenta', 'fabae', 'vina', 'mella'.
 55 ſimiliter ſunt quaedam ſemper pluralia vel natura vel uſu: natura, ut 'Gemini', proprium in ſigno caeſti, et 'Piceſ', uſu, ut 'maeſ', 'arma', 'moenia', 'Floralia', 'Saturnalia', 'nundinae', 'Kalendae', 'Nonae', 'Iduſ', 'Compitalia', 'Neptunalia' et omnia paene feſtorum dierum nomina. ſunt quaedam ſingularia voce, intellectu pluralia, quae etiam comprehenſiva dicuntur, id eſt περιληπτικά, ut 'populuſ', 'exercituſ', 'legio'; alia contra intellectu ſingularia, voce pluralia, ut 'Athenae', 'Thebae', 'Mycenae', 'Maeſ nala', 'Gargara', 'Tartara', 'Dindyma', 'Bactra'. inveniuntur tamen in hiſ quaedam etiam ſingulariter prolata idem ſignificantia. Virgiliuſ in V:

Argolicove mari depressus et urbe Mycena.

Statius in VIII Thebaidos:

Vive superstes, ait, diraeque ad moenia Thebes

20

metallorum vel ſeminum] r metallorum ſeminum R 2 unidorum] R humidorum r rell. pſum H 3 aeſ auricalcum ..... nitrum plumbum ſtagnum tritium D plumum L 4 ſtannum] π ſtagnum libri orichalcum] nonnulli Krehlii codd., ut vid., π oricalcum RAH auricalcum Kr auricalcum DG auricalcum L tritium Kk
 ervum] herba L herba G 5 opiza ADH obriza L ab riza G piſſa G piſſa H
 cannabſ conchiſ Hh conchiſ L acetum Rr 7 quidem Rr conſuſſi G conſuſi π
 f. in litura L conſuſa, 1 conſuſi Kk 8 ordea] in litura h hordea ADKl faba Rr 9 DE HIſ QVAE DEBENT EſſE SEMPER PLURALIA D ſunt add. r pluralia]
 plura R pluria D gemini et caſtor et pollux proprium D 11 menia Hh compitalia neptunalia id eſt feſtae per quatuor dieſ factae nundinae kalendae nonae iduſ D calendae L 12 compitalia GK compitalia H poene AH DE HIſ QVAE
 VOCEM HABENT ET INTELLECTUM E CONTRARIO. D 13 quaedam] alia D quae L
 uoce ſingularia L pluralia H comprehenſiva ADH 14 περιληπτικά] 2 ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ
 ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ Rr ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ A ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ GL ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ K ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ (A-Π) D ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ H ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΑ dicuntur L ſunt alia AD contraria d contraria AD 5 uoce pluralia intellectu ſingularia D ſingularia ſunt h Athenae] d athenae A atheue D tebae A micenae RL mecenae G mycene D mychenae HK menela K menala rell. 16 tarthara Rr dindima AG dyndima L dyndyma K iu hiſ quaedam ex quaedam in hiſ corr. G 17 Verg. Aen. V 52 18 argoliquoe AK depreſſuſ] RADHK cum libris aliquot Verg. deu. depreſſuſ 1 Vergiliuſ depreſſuſ GLk urbe] ſic etiam Pal. m. alt. arce m. pr.
 omi urbicena Rr micena L meceſna G Mycena libri aliquot Vergil. deteriores Myceae Med. Pal. Mycenſiſ Rom. 19 Stat. Theb. VIII 294 ſq. IX L VIII rell. Thebaidoſ] r tebaidoſ RG 20 uiuere Rr uiuere GK ſemperſteſ A diraeque] q G thaebes r taebes R thebiſ G

p. 663. 64 P.

p. 202. 203 K.

Solus abi.

'Maenalus' quoque dicitur et 'Tartarus' et 'Gargarus'. Virgilinus in bucolico:

Maenalus argutumque nemus pinos|que loquentes

Semper habet.

idem in VI:

tum Tartarus ipse

Bis patet in praeceps tantum tenditque sub umbras.||

DE FIGVRIS.

Figura quoque dictionis in quantitate comprehenditur: vel enim simplex est, ut 'magnus', vel composita, ut 'magnanimus', vel decomposita, quam Graeci παρασύνθετον vocant, id est a compositis derivata, ut 'magnanimitas', quae rationabiliter separatim accepta est figura a Graecis. neque enim simplex poterit esse, quae a composita derivatur dictione, neque composita, quia, quod suum est compositorum, non habet, id est ut ipsa per se ex diversis componatur dictionibus separatim intellegendis sub uno accentu et unam rem suppositam [id est significandam] accipiat, ut est 'respublica', 'iusiurandum' et talia. una est enim res supposita, duae vero voces diversae sub uno accentu prolatae, quas invenis separans compositionem, etiamsi sit a corruptis compositum, ut est 'parricida'. hoc enim ipsum per se compositum quaerentes ex quibus dictionibus est, invenimus divisione facta eas per se intellegendas: dicimus enim a parente et a verbo 'caedere', quae utraque per se integra sunt et intellectum habent plenum, quod in decompositis fieri non potest. si enim dicam 'magnanimitas' compositum est a magno et animitate, nihil dico, 'animitas'

1 abe Rr abii LK habii G 2 menalus libri Verg. ecl. 8, 22 sq.
bocolico AGK 4 menalus DHGLK argutumque] ra argutum quae RA
loquentes etiam Ver. loquentis LPal. 5 semper] r om. L siper R 6 Verg Aen.
VI 577 sq. 8 patet add. r intenditque R tendit quae A 9 DE FIGVRIS in-
cipit LK EXPLICAT DE NVMERIS INCIPIT DE FIGVRIS D inscr. om. AH 10 compre-
henditur AD simplex G 12 παρασύνθετον] π ΠΑΡΑΣΥΝΘΕΤΟΝ L ΠΑΡΑΣΥΝΘΕΤΟΝ
G parasyntheton H parasinetheton K parasindeton Rr parasinetheton D parasinteton A
est de compositis GL ^{a magnanimus} magnanimitas A maguanimitas a magnanimus D
13 post magnanimitas unum folium deest in L, inc. iterum ab initio § 68 Deest u duo m.
rec. in mg. 14 simplex A simplex G posit Kk diriuantur A 15 id est
ex ut est corr. A ut ipsa ut ipsa H 16 intellegendo Rr 17 subpositam
RHK 18 res puplica G talia] d talia K alia GD enim est ADGK sub-
posita RHK 19 diuersae voces D 20 siat (n) D compositum om. D
parricida Rr ab hoc enim iterum inc. B cf. lib. III § 2 22 post enim: diuisione
facta add. D et sup. lin. Ah 22 parens A 23 et uerbo G a caedo uerbo D
caedo A utraque add. h per se prolata intgra G per se integra Kk 25 com-
positum est] r com R magnus et animitas A animitate ex animante corr. H

p. 604. 63 P.

p. 203. 204 K.

enim per se non dicitur. necesse est ergo dicere, quod 'magnanimus' quidem compositum est a magno et animo, quae sunt intellegenda per se, a magnanimo autem derivatum est 'magnanimitas': quamvis inveniuntur multa dubia, utrum decomposita sint an composita, ut 'impietas', 'infelicitas', 'perfectio'. quae si ab impio et infelice et perfecto dicamus derivata, decomposita sunt, cum autem in duo separatim intellegenda possint dividi, videntur esse composita, quomodo etiam participia, quae a compositis verbis derivantur, ut 'periciens', 'neglegens', 'circumdans', 'anteveniens'. sunt tamen quaedam, quorum simplicia in usu frequenti non sunt, ut 'defensor', 'repleo', 'compleo', 'suppleo', 'deleo', 'releo', 'defendo', 'offendo', 'respicio', 'aspicio', 'suspi[c]io', 'despicio'. quod autem rationabiliter simplicia quoque horum possunt dici, ostendunt nomina ex eis nata: 'plenus' quasi a 'pleo' verbo, 'letum' quasi a 'leo' verbo et 'leor'. 'specto' etiam verbum quasi a verbo 'spicio' natum est frequentativum.

Componuntur autem nomina modis quattuor: ex duobus integris, ut 'tribunus plebis', 'iusiurandum'; ex duobus corruptis, ut 'benivulus', 'pennirapus'; ex integro et corrupto, ut 'inimicus', 'extorris'; ex corrupto et integro, ut 'efferus', 'impius'. et sciendum, quod omnes partes orationis habent composita absque interiectione et plerisque participiis. interiectiones enim semper simplices sunt, participia vero vel simplicia vel decomposita plerumque [id est a compositis verbis derivata] sunt: per se enim

2 quidem *om. K* est *om. GK* magnus et animus *A* anima *R* 3 magnanimo *Rr* magnanimus *ADK* autem *sup. lin. add. in K* quamvis tamen inveniuntur (ex inveniuntur *corr.*) *B* 4 impietas *R* 5 perfectio *Rr* sibi ab *Rr* impius et infelix et perfectus *D* 6 derivativa *B* 7 possint] a possunt *BA* a *om. A* 8 proficiens *A* circumdans *g* 9 eveniens *Kk* tamen *om. K* quaedam composita quorum *A* simplicia *G* 10 defensor] *h. l. om. D add. d* defendo in litura *h* subpleo *Rr* supleo *K* releo] redeo *B* releo defensor defendo *D* 11 suspicio] *om. K ante aspicio in mg. add. k* suspitio *H* dispicio *GK* 12 simplicia *G* 13 pleo (n) *B* et laetum *K* laetum *RAH* loetum *rd* quasi] *h* quas *H* leor *H* uerbo leo *D* 14 leor *H* spicio] specio *GK* spitio *H* 15 frequentativum] *b* frequent... *B* 16 quattuor modis *GK* duobus *K* duobus modis integris *A* integris *G* 17 tribunus plebis ex tribunus, plenus *corr. B* duabus *K* ut ante benivulus *om. RBHK* benivolus *H* pennirap] uel pennirap *uel pennirap* rapus *Rr* pennirap *D* pennireptus *Gg* pennereptus *K* post pennirap: Nam si non cessent composita femininum in ae dyptongon fecissent si quae nequae uti quis

facit femininum. *H cf. § sq. extr.* 18 integro *g* ut *om. G* extorris *Rr* 19 integro *G* DE PARTIBUS QUAE COMPONUNTUR ET QUAE NON. *D* et sciendum est *D*

20 habent *add. r* interiectiones *R* Interiectionis *A* 21 simplices *G* simplicia *G* simplicia sunt *A* decomposita id est a compositis uerbis plerumque sunt derivata *K* 22 a *add. r* sunt *om. DG*

p. 665. 66 P.

p. 204. 203 K.

raro componitur participium. nam si quis dicat, | 'faciens' participium compositum fieri 'efficiens', sciat hoc minime potuisse fieri, nisi prius verbum compositum fuerit, ut est 'facio efficio', et ex hoc verbo nasci participium 'efficiens'. quae enim participia per se componuntur, pleraque amittentia vim participii transeunt in nomina, ut 'potens impotens', 'doctus indoctus'. ideo autem diximus 'pleraque', quod illa participia videntur a simplicibus suis esse composita, quae non verborum sui temporis, sed participiorum simplicium regulam servant, ut 'contigi contactus' a simplici 'tactus', 'coegi coactus' a simplici 'actus', 'contuli collatus' a simplici 'latus'.

Nomina vero componuntur vel cum aliis nominibus, ut 'omniparens', XII 59 'paterfamilias', vel cum verbis, ut 'armiger', 'lucifer', vel participiis, ut 'senatusdecretum', 'plebissciturum', vel pronominibus, ut 'huiusmodi', 'illiusmodi', vel adverbiiis, ut 'satisfactio', 'beneficus', 'maledicus', 'causidicus', vel praepositionibus, ut 'impudens', 'perfidus', vel coniunctionibus, ut 'uterque', 'quisque', 'nequis', 'siquis', quae composita esse ostenduntur a femininis in a desinentibus, ut 'siqua', 'nequa' quomodo 'ali||qua'. et 60 componuntur vel a duabus dictionibus, ut 'septentrio', 'semivir', vel a

1 a faciens *Krd facien Rr* participio *Ar* compositum participium *G* cōpos
partī *K* 2 sciet *R* hoc . fieri *A* minime potuisse fieri] *Dr cum quinque Krehlia-*
nia in paucissimis (ex pocissimis corr. *R*) fieri *RBH et in ras. K* in paucis fieri po-
tuisse *G* 3 fuerit] in litura *K* fuisset *ADG* ut est] id est *DG* el] atque
DHGL aequae *K* ex om. *DGK* add. *dk* 5 amittentia *G* amittentia *K* impotens
RBADH 6 dicimus *A* pleraque corr. ni f. ex plerūque *H* 7 a] ex *A*

simplicibus *G* composita esse *K* tem *Rr* 8 simplicium *G* contigi] *rd*
contingi *RAD* contactus *Rr* contractus *A* contac•tus *H* 9 coegi coactus in li-
tura *H* simplici et sic fere ubique *G*, h. t. et aliquotiens *K* conlatus *BHKG*
11 nero om. *A* omnipotens *GK* 12 Lucifer *A* uel cum participiis *BADG*
13 senatusdecretum] *h* senatusdicretum *K* senatus *H* plebissciturum] *rd* ple-
bisciturum *RADHKG* uel pronominibus] *R* al cum in *mg.* r uel cum pronominibus

G huiusmodi *Bb* 14 illius•modi (ce) *K* uel praepositionibus — perfidus
ante uel adverbiiis — causidicus collocat *D* uel cum adverbiiis *G* satisfacio *A*
beneficus maledicus causidicus] om. *H* add. *h* malidicus *K* malificus *G* maleficus *h*

causidicus] om. *D* causedicus *RrA* causidicus uel casidicus *K* decem fere litt. lac. in *B*
15 uel cum praepositionibus *G* impudens *AHK* uel cum coniunctionibus *G*
coniunctionibus *R* 16 siquis nequis *D* esse om. *G* ostenduntur esse *K*

17 aliqua . *Kk* post aliqua: Nam nisi (si *A* si non *H*) essent composita (com-
posita *D*) feminina (femininum *AR m. rec. b*) in ae diphthongum (dyptongon *D*
diptongon *Ab* dytongū *R m. rec.* dyptongum *H* diptongum *K* dip g) fecissent: si-
quae, nequae, uti (ut *Kb*) quis femininum quae facit (fem quae fa: in litura *h* facit
femininum quae *Kg*) add. *ADKg*, *H* iterum (cf. § 58) et m. recentior (non *r*) in *R*,

om. etiam *Heidelb.* cum duobus aliis *Krehlii* 18 uel duobus *Rr* duabus] *b* duo-
bus *B* semivir septentrio dicitur plaustrum id est arcton quia septem stellas habet.
triones enim quasi teriones. *D*

p. 666. 67 P.

p. 205. 206 K.

tribus, ut 'imperterritus', 'inexpugnabilis', 'inextricabilis', vel | ampliori-
bus, ut 'cuiuscumquemodi', quae tamen solent ex iam compositis secun-
dam compositionem accipere. primo enim compositum est 'perterritus',
'expugnabilis', 'extricabilis', et post 'imperterritus', 'inexpugnabilis', 'in-
extricabilis', similiter 'imperfectus', 'ineluctabilis' et similia. est ergo illud
quoque attendendum, quod separata composita non solum in simplices
resolvuntur dictiones, sed etiam in ante compositas, sicut sunt ea, quae
a tribus vel amplioribus componuntur. ipsa tamen quoque ante composita
necesse est in duas intellegibiles dictiones resolvi. componuntur tamen
etiam quaedam ex decompositis: 'potens' a verbo 'potes', quod est com-
positum. ex hoc componitur 'impotens', 'omnipotens', 'ignipotens', 'viri-
61 potens' ex simplici et decomposito. et est sciendum, quod, si duo sint
nominativi, ex utraque parte declinatur compositum, ut 'respublica rei-
publicae', 'iusiurandum iurisiurandi', quod Graeci numquam faciunt in com-
positis. dicunt enim, oportere compagine, qua cohaerent in composi-
tione dictiones, immobilem manere. hoc igitur non servantes [Latini] di-
visorum quidem utimur declinatione, accentu tamen compositorum. in
omni enim casu sub uno accentu ea proferentes composita esse ostendi-
mus, et possumus dicere, per singulos casus ea componi. quod dicentes
non videmur contra supra dictam Graecorum de compagine rationem facere. 20
nec mirum apud nos per singulos casus nomina componi, cum apud illos
quoque inveniantur etiam verba quaedam, quae per diversa tempora com-
ponuntur, ut *καταγράφω κατέγραφον, ἀναγινώσκω ἀνεγίνωσκον*. nam si
a praesenti *καταγράφω* dicam nasci *κατέγραφον*, incipit labefactari || compago

1 a tribus] h tribus ADH trium B tribus dictionibus K imperterritus BAH
inextricabilis add. b 2 ex iam] etiam A etiam ex GK 3 est] esse K
4 postea Ab imperterritus RA 5 imperfectus B 6 attendendum RBADH
addendum K separata G 7. Sicut D eas quae A quae in tribus G 8
componuntur sup. lin. add. K quoque tamen B 9 ditiones R 10 quod est.
verbum compositum AD compositum .... K 11 hoc enim componitur D
componitur om. H 12 et decomposito est. Et sciendum K DE DECLINATIONE
COMPOSITORVM NOMINVM. D Et is est A est om. HK sciendum est D
nominativi sint D 13 res publica rei publicae G 14 iurisiurandi] a ius. iur-
randi A 15 compagine AH cohaerent A 16 immobilem BH diversorum
H 18 es ostendimus Rr esse — dicere in marg. add. K 19 dicere G

AM. REC.

Y

21 nec] b ne. B 23 ut *καταγράφω* — nasci *κατέγραφον* add. h *καταγράφω*
KATEΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΑΝΑΓΙΝΟΣΚΩ ΑΝΕΓΙΝΟΣΚΩΝ Rr KATYΓPAΦΩ, KATEΓPAΦΩN, ANAΓIΓNOC.KO
ANEGIΓNOC.KON B KATATPAΦΩ TEΓPAΦON ANA ΓIΓOC.KO ANAΓIΓNOC. KON. A KATATPAΦΩ KA-
TEΓPAΦΩN ANAΓIΓNOC.KΩ ANEGIΓNOC.KΩN D KATATPAΦΩ KATHΓPAΦΩN ANAΓIΓNOC.KO. KTIΓI-
GKON Gy KATATPAΦΩ KATEΓPAΦΩN. ANNIYOC. KYANNIYOC.KON h KATOTPAΦOY KATEΓPA-
ΦON ANA ΓIΓOC.KO ET IMOC.KΩ K KATEΓPAΦΩ Rr KATATPAΦΩ A KATATPAΦO G KATAT-
PAΦO K KATATPAΦO h 24 dicimus h nesci A KATEΓPAΦΩN BADr KATATPA-
ΦΩN R KATHΓPAΦON GK h labefactari R compago AH

p. 667 P.

p. 206-208 K.

compositionis, quod recusat ratio. | unum apud Latinos invenitur nomen, 62
 quod quamvis ex duobus sit nominativis compositum, non ex utraque parte
 declinatur, id est 'alteruter alterutrius', quod tamen ipsum non absque
 ratione non declinatur. nam cum duae contra se pugnant regulae, ut
 5 unam servet, necessario perdidit alteram. omnia enim nomina vel pro-
 nomina, quae genetivum in 'ius' terminant, debent hunc communem habere
 trium generum: 'unus unius, una unius, unum unius'; 'solus solius,
 sola solius, solum solius'; 'ille illius, illa illius, illud illius'. cum igitur 63
 femininum et neutrum supra dicti nominis ex corrupto et integro sint
 10 composita hiatus causa et euphoniae - 'alterutra' pro 'altera utra' et 'alter-
 utrum' pro 'alterum utrum' -, et necessario extrinsecus habuerint declina-
 tionem, id est 'alterutrius'. unde Cicero pro M. Marcello: quod
 si in alterutro peccandum sit, malim timidus quam parum
 prudens videri. itaque masculinum quoque eorum est declinationem
 15 secutum propter rationem supra dictam in 'ius' terminantis genetivi, qui
 communis trium vult esse generum. nec solum tamen in declinationibus
 nominum hoc contingit, sed etiam in accensibus, ut 'utérque utrâque
 utrîmque', 'plerisque plerâque plerûmque': femininum enim, quamvis
 paenultima brevis sit, accentum tamen in ea habuit acutum, sicut mascu-
 20 linum et neutrum: 'que' enim, nisi separata sit, si Graecos sequimur, 64
 coniunctio enclitica esse non debet, nisi illud dicamus, quod 'que', quando
 cum integris componitur dictionibus, quamvis significationem suam amittat
 [id est coniunctionis], tamen enclitici vim servat: 'plerâque', 'ubique',
 'utrâque', exceptis differentiae causa 'itaque', 'utique'; in his enim non
 25 solum coniunctio, sed etiam praeposita ei adverbia vim propriae significa-

I recu••sat R ratio recussat G invenitur nomen apud latinos D 2 dua-
 bus nominativis sit A fit K utra quae R 3 declinatur (n) B 4 regulae
 ex regulam corr. A regulae (r) H ut ... Bb (••• in mg., f. unâ a b et add. et
 eras.) 5 unam] alteram BDHGK necessario GK perdit RHRd alteram per-
 didit K enim add. h 6 ius] h us H hunc in mg. add. K habere] om. K
 post generum add. k 7 una unius unum unius] una unus R 8 solum solius
 om. H 9 supradicti nominis ex nominis supradicti corr. K integro G 10
 altera ultra R 11 pro alterutrûm utrum Rr et del. h necessario GK ha-
 buerunt ADKh 12 Cic. p. Marcello 7, 21: ut, si in alterutro peccandum sit,
 malim videri nimis timidus quam parum prudens cf. lib. VI § 35 pro marcello
 A M. om. H 13 alterutro (l) R peccantium A peccatum BHGK sit add.
 g. Malym H timidus] h timidû ni f. in lit. H 14 declinationem secutum
 est K 17 coniungit G acentibus K ut add. r 18 utruque (sic) add. g
 19 preuis R sit] ex fit corr. K acentum K in a habuit r 20 que]
 ex que corr. B Quae Rr q. H 21 coniunctio R enclitica] rak enclitica RB
 ADH enclitica K quod que quando A 22 integris GK amittat] g ami-
 tat G 23 coniunctionis R enclitici AHR ut pleraque BADh plerâque
 ubique utrâque R accentus om. rell. h. l. et in sqq. omnes : utraque pleraque ubique
 K 24 differentiae K itaque] cf. tamen de accent. § 10 post itaque utique
 in ras. ΑΙΑΤΟΥΤΩ ΤΟΥΝΥΝ. Itaque ΚΑΙΟΤΕΡ B 25 coniunctio etiam Kk proposita B

p. 667. 68 P.

p. 208 K.

tionis convertunt composita. vetustissimi tamen et 'altera utra' et 'alterum utrum' et 'alterius utrius' solebant proferre et 'plerus plera plerum' absque 'que' additione. - Cicero in Protagora: quae igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? Cato de ambitu: sed sunt partim, qui duarum rerum alterius utrius causa magistratum petunt. idem in I originum: agrum quem Volsci habuerunt campestris plerum Aboriginum fuit. Pacuvius in Duloreste:

Pater Achivos in Caphereis saxis pleros perdidit. idem in Teucro:

Periere Danaï, plera pars pessumdata est.

Asellio in III historiarum adverbialiter sine 'que' extulit: ut fieri solet plerum, ut in victoria mitior mansuetiorque fiat. - ergo nihil aliud est in his nominibus 'que' nisi syllabica epectasis, quomodo 'ce' in quibusdam pronomnibus et adverbis, ut 'hisce', 'hosce', 'illice'. nam et 'plerus plera plerum' et 'plerusque pleraque plerumque' idem significant. 'uter' vero et 'uterque' diversas habent significationes. 'uter' enim, *πότερος*, dividuam vim habet, 'uterque', *ἐξάτερος*, collectivam; 'ubi', *πὺν ἢ ὅπου*, 'ubique', *πανταχοῦ*. in his ergo et similibus 'que' si conjunctionem accipiamus, composita sunt, sin syllabam, derivativa. similiter

1 vetustissimi K tamen altera B 3 absque quae A que om. H additione] rh addicione RH Cicero in Protagora: l. III 2 p. 477 Or. cf. lib. VI § 35 pitagora R protogora K 4 noluptatis] sic ex Plat. Protag. p. 356 A tacite P. Victorius var. lect. lib. XVIII cap. VIII voluntatis libri Prisc. utroque loco in add. r 5 aut in longitudine G Cato de ambitu: Meyerus l. l. p. 88 sq., cf. lib. VI l. l. 6 partium Kk qui partim G 7 magistrum B Caton. orig.

lib. I fr. p. 98 Kr. fr. 10 p. 269 R. fr. V p. 17 Wr. in om. H post originum: agrum — Aboriginum om. GK add. g quem] r que R quae mulsu A 8

Volsci] H nuzi g uulsci rell. habuer Rr habuerint A plenus Rr ab origine g pacubius BDHKr Pacuv. Dulorest. fr. 2 p. 117 Both. fr. XVI p. 78 Ribb. cf. Stieglitzium de M. Pacuvii Duloreste p. 78 sq. fr. V 9 doloreste r doloseste A dolores te pater GK 10 Achivos] r achens R acheos BAD achaeos GK achapios H Caphereis] r capherei ADHK caferi G caperei R prodidit G uel perdidit g 11 Pacuv. Teucr. fr. 22 p. 147 Both. fr. VI p. 98 Ribb. theucro B 12 periere ex petere corr. B perire G paessundata est K pessumdatur

Festus s. v. plera p. 230^b M. eique obtemperans Ribbeckius 13 Asellio] r asellio G asellius RBA Sempr. Asell. hist. l. III p. 218 Kr. fr. 4 p. 324 R. tertio D VI GK 14 plerum. ut (q.) B plerum in GK 15 nominibus que] r nominibus quae RA syllabica] rh syllabice R et in litura ni f. H syllabicae pictassis (pectassis b) B epectasis] d epictasis RDH epactasis K 16 ut om. AH

h h isce osce Rr illice K illicce libri rell. 17 plerusque pleraque plerumque] r plerusque et pleraque et plerumque RBAH 18 uter enim — πανταχοῦ om. H add. h 19 ποῦνος r πωτινός D habent B uterque uero K uterque utrique B ΑΕΚΑΤΕΡΟΣ in litura r ΗΚΑΤΗΡΟΣ D collectivam habet D 20 ποῦνος R

ποῦνος AD ποῦνος G ποῦνος B 19 πανταχῶν Rr πανταχῶν B que] rad quae RAD coniunctionem R 21 accipia^{mus} Kk sin] si H se A sin autem G

p. 668. 69 P.

p. 208—10 K.

'undique', 'denique', | 'itaque'. sin vero ex utroque casu obliquo sint 66
 composita nomina, manent indeclinabilia, ut 'huiusmodi', 'istiusmodi',
 'illiusmodi', 'cuiusmodi', 'eiusmodi', 'cuiusmodi'; sin ex nominativo et obli-
 quo vel obliquo et nominativo, nominativus tantum declinatur, ut 'prae-
 5 fectusurbis', 'senatusconsultum'. et invenimus per omnes fere casus com-
 posita, ut 'iurisperitus', 'legislator', 'praefectusurbis' et 'praefectusurbi',
 'tribunusplebis' et 'tribunusplebi', 'agricola' [agrum colens], 'caelicola'
 [caelum colens], 'macte' id est magis aucte - antiqui tamen et 'mactus'
 dicebant -, 'mentecaptus'. et singularia cum pluralibus componuntur, ut
 10 'orbisterrae' et 'orbisterrarum', 'paterfamilias' et 'paterfamiliarum', 'armi-
 potens armorumpotens', 'magisttermilitum', 'asecretis', 'acalculis', 'arespon-
 sis', 'abaectis'. possunt tamen haec eadem etiam separata esse, si diversos 67
 accentus his dederis vel interponas coniunctiones, ut 'resque publica', 'po-
 pulusque Romanus', 'tribunusque plebis'. 'siquis' ad imitationem εἴ τις
 15 Graeci enclitice prolatum quidam putant, ut 'numquis', 'nequis'. osten-
 duntur tamen ea sine dubio composita tam a feminino singulari quam a
 neutro plurali in a desinentibus. compositio enim, non enclisis, corrumpere
 dictiones solet: dicimus enim 'siqua', 'nequa', ut 'aliqua'. |

DE CASV.

30 Casus est declinatio nominis vel aliarum casualium dictionum, quaeXIII68

1 itaque utique ADH sin] Quae B oblico Rr sunt DIHrb 2 manent
 manent A illiusmodi istiusmodi D 3 cuiusmodi om. RH add. r eiusmodi
 cuiusmodi K eiusdemmodi B cuiusmodi] add. k cuiusmodi B et obliq. uel
 obliquo A 4 . Vt praefectus urbi H 6 praefectis urbis H praefectus. ubi. A
 7 tribunusplebis et tribunusplebi] r tribunus plebi R agrum] id est agrum Adh

8 id est caelum RHGK mactend est Rr macte est per uocativum id est D
 est om. G ante Rr aucte ex aucto corr. A 9 mentecaptus] cf. Krehlii cens.
 menceps per ablativum
 10 len. l. l. p. 431 menceps mente captus HKg id est mente captus B mentecaptus

Dd compluralibus A 10 orbisterrae orbisterrarum G orbisterrarum] h orbis-
 terrorum ni f. in lit. H armipotens ex corr. h 11 et armorumpotens D post
 uel o
 militum in litura: quidam composita haec existimant B a secretis Kk a calculis K
 a caliculis k rell. cf. Ducangii gloss. med. et inf. Lat. s. v. calix 1 t. II p. 34 ed.
 Henschel. uel qualiculis supscr. g iste est a caliculis, iste solet propinare imperatori:
 pincerna nidelicet. batus est certa mensura. Iste assignat certam mensuram batis,
 quae batis continetur. gloss. cod. Heidelberg. apud Krehlium, ubi alia his similia ex aliis
 libris proferantur 12 ab actis AK uel abbatis uel abathis in mg. k abatis RBDH
 ('abbatis ad cenam dat equis abbatis avenam' cf. Ducangium l. l. s. vv. abatus et batus 1

t. I p. 8. 626 ed. Henschel.) ab atis G Posunt K Possumus A seperata G 13
 interpones D puplica G publica K 14 imitationem] g emitationem GK EITIC
 greci enclitice (sic) add. h EITIC in litura r EITIC G EITIC, EITIC. A EITIC D

EITIC K 15 encliticae D encliticae A 16 tamen ea om. A ea tamen K com-
 posita esse K quam a neutro] h quam neutro BAHK 17 nonn, eclisis Rr
 enclissis A enclissis K 18 ut om. H. 19 De casu incipit GK EXPLICAT DE FI-
 GURIS INCIPIT DE CASIBVS D inscr. om. A. hic a voce. Casus est iterum inc. L

fit maxime in fine. nominativus tamen sive rectus, velut quibusdam placet, quod a generali nomine in specialia cadit, casus appellatur - ut stilum quoque manu cadentem rectum cecidisse possumus dicere [vel abusive dicitur casus, quod ex ipso nascuntur omnes alii] -, vel quod cadens a sua terminatione in alias facit obliquos casus.

Quaeritur autem, quid sit inter indeclinabilia et aptota et monoptota? et sciendum est, quod et aptota et monoptota indeclinabilia sunt: similiter enim non variant terminationem, sed immobilem eam servant. aptota tamen sunt proprie dicenda, quae nominativum solum habent, qui plerumque et vocativus invenitur et non accipitur etiam pro obliquis, ut 'Iuppiter', 'Diespiter': non enim licet eodem pro genetivo vel alio casu obliquo uti (ideo dixi 'proprie' dicenda, quia inveniuntur antiqui aptota pro monoptotis et monoptota pro aptotis posuisse). neutrum vero si sit aptotum, necessario etiam pro accusativo et vocativo accipitur eius nominativus, quod generale est omnium neutrorum, ut 'fas', 'nefas', 'ir', 'pus'. monoptota vero sunt, quae pro omni casu una eademque terminatione funguntur, qualia sunt nomina literarum et numerorum a 'quattuor' usque ad 'centum'. 'mille' quoque indeclinabile est et siqua inveniuntur similia, ut 'hoc a huius a', 'hoc alpha huius alpha', 'hi quattuor horum quattuor', 'hoc gummi huius gummi', 'hic' et 'haec' et 'hoc nequam huius nequam', 'hi quot, tot, horum quot, tot' et barbara plurima, sed magis omnia, nisi si ea ad Graecam vel nostram regulam flectamus vel ab auctoribus flexa inveniamus. in his ergo, id est carentibus declinatione finalium syllabarum, quae monoptota nominamus, videntur casus fieri non vocis, sed significationis dumtaxat. itaque articulis diversis utimur pro varietate significationis nec non etiam structurae rationem servamus, sicut in declinabilibus per [sex] casus.

1 maxime (a?) K Nominativus R velut Br velut R vel ut rel. 2 a
add. h generali] r generali R stilum (!) L 4 alii casus vel AD et casus
sup. lin. add. K 5 faciat B obliquos H 6 sit indeclinabilia B inter add. h
aptotota L 7 sciendum est] h sciendum DHGLK quod aptota BAHGLK
8 servant eam K 9 sunt proprie ex proprie sunt mut. K proprie] r proprie
RA solum nominativum H habeant K post habent: ut hic Iuppiter add. D
et per hoc intelligitur quod nomen non est casus ut hic Iuppiter A 10 inveniuntur
Rr Iuppiter HLLK 11 liquet G 12 ideo — posuisse om. BHGK add. h
Ideo autem h propria A inveniuntur Dd 13 sint A 14 eius accipitur D
16 unaedemque B 18 est om. K inveniuntur BHGL similia inveniuntur K
19 post huius a: huius a add. D ut hoc alpha K alfa L alfa L hi] r hi
R horum quattuor Rr 20 huius gummi add. r huius nequam in mg. add.
et hae et hae et harum
L huius huius nequam D hit quot Rr hi quot Kk 21 horum quot Kk
plurima] nomina A nisi ea K 22 agreecā Bb 24 monoptota] non aptota A
25 dumtaxat ex duxtaxat corr. H varietate R varietate K 26 sicut de-
clinabilibus GLK sicut indeclinabilia A 27 sex add. r casus servamus.

p. 670. 71 P.

p. 210. 11 K.

Velut autem una voce diversas possunt habere significationes tam declinabilia per quosdam casus quam indeclinabilia per omnes casus, sic e contrario diversis vocibus saepe invenimus unam eandemque fieri significationem, ut 'labor' et 'labos', 'honor' et 'honos', 'huius cornus' et 'corni',
 5 'pinus' et 'pini', 'huius quaestus' vel 'quaesti', 'ornatus' vel 'ornati', 'tumultus' vel 'tumulti', 'Achillis' vel 'Achilli', 'aulai' et 'aulae', 'a felice' vel 'felici', 'deis' et 'diis', 'sapientium' et 'sapientum', nec solum in nominibus, sed etiam in aliis partibus, ut 'amaverunt' vel 'amavere', 'amaveram' vel 'amaram', 'ei' vel 'ii', 'eis' vel 'iis', 'nimium' et 'nimis', 'satis' et 'sat'.

Est autem rectus, qui et nominativus dicitur. per ipsum enim nominatio fit, ut 'nominetur iste Homerus, ille Virgilius'. rectus autem dicitur, quod ipse primus natura nascitur vel positione et ab eo facta flexione nascuntur obliqui casus. genetivus autem, qui et possessivus et paternus
 15 appellatur, genetivus vel quod genus per ipsum significamus, ut 'genus est Priami', vel quod generalis videtur esse hic casus genetivus, ex quo fere omnes derivationes et maxime apud Graecos solent fieri; possessivus vero, quod possessionem quoque per eum [casum] significamus, ut 'Priami regnum', unde possessiva quoque per eum casum interpretantur. quid
 20 est enim 'Priameium regnum' nisi 'Priami regnum'? paternus etiam dicitur, quod per eum casum pater demonstratur, ut 'Priami filius', unde patronymica pariter in eum resolvuntur. (quid est 'Priamides' nisi 'Priami filius') post hunc est dativus, quem etiam 'commendativum' quidam nuncupaverunt, ut 'de homini illam rem' et 'commendo homini illam rem'.
 25 quarto loco est accusativus sive causativus: 'accuso hominem' et 'in causa

Velut *A* 1 Velut *D* 2 ^{qu} eodem *Rr* casus *om.* *A* 3 eandemque] *rh*
 eademque *RR* 4 ^h onos *Rr* 5 quaestus et quaesti *K* questus vel questi *RDHG*
 questi vel questus *A* 6 ornatus *Rr* ornati vel ornatus tumulti vel tumultus *D*
 6 achilis vel achili *GLK* et achilli *D* vel aulae *Kr* felice *b* 7 vel
 a felici *GLK* deis (h) *D* deis diis *K* sapientum et sapientum *A* so-
 lum] non *A* 8 amaram vel amaueram *H* amaueram vel amaueram *B* 9 iis]
 is *A* vel nimis *BAHKr* 10 vel sat *BAHKr* 11 DE NOMINATIONE CASVVM. *DL*
 post dicitur: Ille virgilius *B del. et suo l. inseruat b* 13 natura in *mg. add.*
L nascitur natura *D* et habeo *R* 14 autem *om.* *A* qui *del. r* 15 ge-
 netivus] *om.* *A* genitivus est *K* per ipsum genus *AL* 16 quod *sup. lin. add.* *K*
 generale *G* videtur (n) *B* esse videtur *DL* 17 omnes fere *B* 18
 casum *om.* *B* 19 possessiva per *K* 20 Priameium] priamum *D et in priameium*
corr. L priamium in priameium *corr. K* nisi *add. h* 21 quod] quia *D*
 demonstratur et ut *k* 22 pariter *sup. lin. add. R* in eum pariter *A* Quid
 enim est *K* Quid est enim *BAGL* priamides priami *B* Priamides. Priami *H*
 23 etiam quidam mandatum] *A* commendativum] *d* commendativum *B* mandati-
 vum *DGLK* quidem *Rr* noncupaverunt *G* noncupaverunt *k* 24 nullam *Rr*
 et *om.* *L* homini *om.* *G* rem. aufero tibi eripio tibi. Quarto *B* 25 accu-
 satus *Hh* sine causativus in *mg. add. L* ut accuso *A* post accuso homi-
 nem: sine causativus *repetit D* et] ut *D*

p. 671 P.

p. 211—13 K.

- 73 hominem facio'. vocativus etiam saluatorius vocatur, ut 'o Aenea' et 'salve Aenea'; ablativus etiam comparativus, ut 'aufero ab Hectore' et 'fortior Hectore'.

Multas tamen alias quoque et diversas unusquisque casus habet significationes, sed a notioribus et frequentioribus acceperunt nominationem, sicut in aliis quoque multis hoc invenimus, ut 'patronymica' vocamus non quod omnia, sed quod pleraque a patribus derivantur, 'neutra' dicimus verba, non quod solum ea in hac specie inveniuntur, quae neutram habent significationem [id est nec activam nec passivam, absolute dicta], sed quod ex maxima parte, 'syllabas' nominamus, non quod omnes comprehensione literarum constant, sed quod pleraque: sic ergo etiam casus ab aliqua notabiliore significatione sunt nominati.

- 74 Ordo quoque naturalis eis datus est: quippe nominativus, quem primum natura protulit, ipse primum sibi locum defendit, unde verbis quoque intransitive iste quasi egregius adhaeret. genitivus secundum locum sibi defendit: hic quoque naturale vinculum generis possidet et nascitur quidem a nominativo, generat autem omnes obliquos sequentes; dativus, qui magis amicis convenit, tertium, et quod vel eandem habet vocem genetivo vel minus abiectioe vel mutatione literae ab eo fit; qui vero magis ad inimicos attinet, id est accusativus, quartum; extremum apud Graecos obtingit vocativus, quippe cum imperfectior ceteris esse videtur: nisi secundae enim personae coniungi non potest, cum superiores quattuor omnes personas possunt complecti figurate adiuncti pronomibus, ut 'ego Priscianus scribe', 'tu Priscianus' vel 'Prisciane scribis', 'ille Priscianus scribit'; 'mei Prisciani eges', 'tui Prisciani egeo', 'illius Prisciani eget'; 'mili

1 enea *A* 2 saluae *BDH* enea *A* etiam dicitur comparativus *K*
 hectore] *h* hextore *H* ectore *K* haectore *b* 3 fortior * haectore (*a*) *R* haectore
Hb 4 tamen *om. A* .. alias (*et*) *L* quoque alias *A* casus *om. A*

habet *sup. lin. add. K* 5 sed donatoribus *Rr* acceperunt *R* acciperunt *L*

9 dicta sed] dicta verba neutra sed *D* 10 comprehensione *BH* 11 pleraque] *l*
 pleraque *RBL* ergo] igitur *K* causus *Rr* ab ab *K* ab aliqua notabiliore

ex corr. H 12 notabiliora *A* notabiliori *k* 13 DE ORDINATIONE CASVVM. *DL* eis

datus *ex* datus eis *corr. K* quippe *L* 14 ipse sibi primum *K* defendit locum *D*

15 intransitive *b* post adheret (*sic L*) in *marg.*: quia non est alia persona
 cuius opus indicat verbum et quod nominat (*l. nominatur*) nominativus. *L* 16 po-

sedet *G* posidet *g* 17 genera *Rr* omnes casus obliquos *D* 18 amicis magis
L convenit] *r* convertit in *littera R* tertium *L* vel tertius *l* tertium locum

tenet et *D* vocem habet *B* vocem cum genetivo *r* 19 fit] *r* sit *R* 20 ad-
 tinet *H* quartum tenet. *K* Extremum locum apud *DGL* obtinuit *G* obti-

nuit locum vocativus *K* 21 quippe *L* imperfectior *BDHr* imperfectior *R* car-

teris *K* 22 coniungi *G* adiungi *RK* omnes .iii. *K* omnes .iii. *k* 23 com-
 plecti *D* figurate] *r* figuratae. *R* adiuncti] *d* adiunctae *GLb* adiuncte *BD*

ego (*r*) *H* 24 Priscianus] *ps*cianus et sic per *rell. casus K* vel pris-
 ciane *b* vel *ps*ciane scribis *ex* scribis vel *ps*ciane *mut. L* mei *ps*ciani et

sic in *seqq. GL* 25 illius priani eges *Rr* illius priani eget *H*

p. 671. 72 P.

p. 213 K.

Prisciano das', 'tibi Prisciano do', 'illi Prisciano placet'; 'me Priscianum || videt', 'te Priscianum video', 'illum Priscianum videt'. similiter ablativus tribus adiungitur personis: 'a me Prisciano accipis', 'a te Prisciano accipio', 'ab illo Prisciano accipit'. non egent autem nomina pronomini-
 5 bus, quamvis omnes circumeant personas, si cum vocativis aut substantivis verbis coniungantur, ut 'Virgilius nominor' vel 'sum', 'Virgilius nominaris' vel 'es', 'Virgilius nominatur' vel 'est'. igitur ablativus proprius est Ro-
 75 manorum et, quamvis ipse quoque tribus sociari potest, ut diximus, personis, tamen, quia novus videtur a Latinis inventus, 'vetustati reliquorum
 10 casuum concessit, quamvis hunc quoque a vetustissimis Graecorum grammatice accepisse videntur, qui sextum casum dicebant 'οὐρανόθεν', 'ἐμέθεν', 'σέθεν', 'ἐθεν', qui profecto ablativi vim possidet: nam etiam praepositionem assumit, ut ἐξ ἐμέθεν, ἐξ οὐρανόθεν Homerus. (Ἐξ ἐμέθεν γὰρ φασὶ καὶ ἔμμεναι.)

15 Sunt igitur formae casuales sex:

XIII 76

Monoptota, quae una terminatione pro omni casu fiuntur, ut supra dictum est, ut 'nequam', 'guumi', 'alpha', 'beta', 'cornu', 'quattuor',

1 placeo R me priamum R 3 tribus... (uis ni f.) B adiungitur L personis adiungitur D accipio] r accipit R 4 ab illo Prisciano accipit add. r 5 circueant G si uel cum G L si uel cum uel K substantivis R a uerbis A
 6 sum .... uergis H 7 uel es. virgilius nominatur add. g proprius] h propriū H 8 ipse tribus quoque personis sociari D sociare A et, in sociari corr.,
 B 9 litivis L 10 casuum om. A concessit L hunc sup. lin. add. L
 hunc quoque sup. lin. add. K a om. GL vetustissimis A 11 accepisse uidetur

videntur Hh sexum Rr Graeca in mg. exhibet r, in litura ΟΥΡΑΝΟΘΗΝ ΕΜΕΘΗΝ ΕΘΗΘΗΝ, ni f., R; om. H add. h ΟΥΡΑΝΟΤΗΝ A ΟΥΡΑΝΟΘΗΝ GK ΟΥΡΑΝΩΘΗΝ D

ΟΥΡΑΝΟΘΗΝ L ΟΥΡΑΝΟΘΗΝ[ΕΜΕΘΗΝ B ΕΜΕΘΗΝ G ΗΜΗΘΗΝ D ΕΜΗΘΗΝ K
 12 σέθεν] om. GK ΕΘΗΝ sup. lin. add. D ΕΤΗΝ h ἔθεν] om. A ΕΘΗΝ DG
 a me a te a se supscr. l ablativi vim] ex corr. L ablativum BL 13 assumit
 ex assumunt corr. L ut add. h del. r ἐξ ἐμέθεν ἐξ οὐρανόθεν. Homerus h. l.
 II ΗΗΘΗΝ ut
 om. B ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ ΕΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ Homerus. (ἐξ — ἔμμεναι om.) Rr ΕΘΗΘΗΝ ΗΗΘΗΝ.

ΗΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ, ut homerus ΕΞ ΗΜΗΘΗΝ. ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΑΤ ΙΤΑ ^M ΚΑΚΑΕΜΜΕΝΑΙ in mg. r ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ. ΕΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ. HOMERUS. ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΚΑΕΜΜΕΝΑΙ. G. Graeca om. lacuna rel. (ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ. ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΚΑΕΜΜΕΝΑΙ. ΕΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ. in lac. h), post lac. Homerus posuit H ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ ΕΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ HOMERUS. ΕΞ ΕΘΗΝ ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΙΚΑ (Α•ΕΜΕΑΥ-
 14 τοῦ add. l) L ex me me enim dicunt similiter a me ipso spscr., in marg. iterum ΕΜΕΘΗΝ a te a se ex me ipso enim dāt similiter a me ipso
 ΕΘΗΝ ΕΘΗΝ. ΗΘΗΝ ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΙΚΩΣ ΕΜΑΥΤΟΥ posuit l ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ. ΕΞ ΕΥΡΑΝΟΘΗΝ HOMERUS ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ ΓΑΡ ΦΑΣΙ ΚΑΕΜΜΕΝΑΙ. K ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ. ΕΞΟΥΡΑΝΟΤΗΝ. ΓΑΡ ΦΑΣΙ. ΚΑΚΑΕΜΜΕΝΑΙ. A ΗΞ ΗΜΗΘΗΝ ΕΞΟΥΡΑΝΩΘΗΝ HOMERUS ΕΞ ΕΜΕΘΗΝ ΓΑΡ ΦΑΣΙ... .....
 (in litura ΙΚΩΣ. ΕΜΑΥΤΟΙ D) D ΕΞΕΜΕΘΗΝ ΓΑΡ B ΕΜΜΑΝΑΙ ΕΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ HOMERUS
 ΟΙΩΝΕΥΣ ΕΞΟΥΡΑΝΟΘΗΝ (II. XVII 548). Sunt B Hom. II. I 525 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γὰρ μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον Od. I 33 ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ καὶ ἔμμεναι

15 DE SEX FORMIS CASUALIBUS. DL Igitur formae casuales sunt D casuales R
 causales G 16 post ut: supra dictum est ut om. A 17 cummi B alfa L

p. 672. 73 P.

p. 213. 14 K.

'quinque', 'sex'. his quidam addunt illa, quae tam voce quam significatione unum casum habent, ut 'huiusmodi', 'istiusmodi'. |

Diptota sunt, quae duos diversos casus habent tantum, ut 'verua veribus' - nam 'vernum' in usu non invenimus - et 'fors forte' - Terentius in Phormione:

O fortuna, o fors fortuna.

Virgilius in I:

Forte sua Libycis tempestas appulit oris -,
'tabi' et 'tabo'.

Alia triptota, qualia sunt omnia neutra secundae declinationis in singulari numero, ut 'templum templi templo', et in plurali tam in secunda quam in tertia et quarta, id est omnia neutra pluralia, ut 'templa templorum templis', 'sidera siderum sideribus', 'cornua cornuum cornibus'.

Alia tetraplota, qualia sunt omnia in r desinentia secundae declinationis: 'puer pueri puero puerum'.

Alia pentaptota, qualia sunt omnia masculina vel feminina secundae declinationis in 'us' terminantia: 'doctus docti docto doctum docte', 'Virgilius Virgili Virgilio Virgilium Virgili'.

77 Hexaptota sunt, quae sex diversos casus habent, qualia sunt masculina in 'us' desinentia, quae secundum declinationem quorundam pronominum in 'ius' efferunt genetivum: 'unus unius uni unum une ab uno'. ('unus' quia de vocativo quidam dubitant, Caper, doctissimus antiquitatis perscrutator, ostendit hoc usum Catullum et Plautum. Catullus:

Tu praeter omnes une de capillatis,

Celtiberosae Celtiberiae fili,

Plautus in frivolaria:

alphi^a Dd 2 ut eiusmodi B histiusmodi Rr 3 uerua a R neru h
neru[neribus A neru a neribus LK ueru a.ueribus G neru et a neribus D 4

uerua
nam ueruum Hh nam uerna et uernum D nam uerum K post ueruum: geneti-
uum pluralem add. R del. r inuenimus, ut fors B Ter. Phorm. V 6, 1 5 for-
mione RBGK 6 fortuna, o om. K fortuna K 7 Verg. Aen. 1377 primo Aeneidos D

1. encid A 8 libicis RAGL libicis K apulit H apulit horis K 9 tabi
et tabo] r tabo et tabi et tabo R tabo et tabi A et tabi et tabo BGL et ex et tabo
et tabi corr. K 10 sunt om. A saecundae Rr 12 et in quarta GL 13
temp[is]plis H 14 tretraplota D in ER A 17 terminantia om., desinentia in
mg. add. L docto doctum] docto Rr 19 Exaptota RBDH GK xaptota spatio ad
E rel. A habent casus G masculina add. d 20 quorundam B 21 in

ius] corr. ex in us H (unus] cuius in mg. add. r Cuius Dh 22 Caper] in libris
enucl. serm.? his h. l. tribuit Osannus de Capro p. 14 23 ostendit esse hoc k

catulum K catulum L catulus K catulus L Catull. carm. 37, 17 sq.

18v

24 une in mg. L decapillatis Dd 25 celtiberosae] sic etiam lib. VII § 22 cu-
nuculosae Catullus indeque infra l. l. cod. Darmstad. caeltiberose r celtibero seu
GL caeltiuerosae H caeltiberosae (a) K caeltiberiae HK filii K 26 Plaut.

o amice ex multis mi une Cephalio.)

'sole' quoque antiqui. Ticides in hymenaeo:

Felix lectule talibus

Sole amoribus.

3 Sunt alia, quorum nominativus quidem in usu non est, obliqui autem sunt, ut 'Iovis Iovi Iovem a love', quamvis vetustissimi nominativum quoque 'hic Iovis' proferebant, sicut de nominativo tractantes | ostendimus. sunt alia, in quibus tres obliqui inveniuntur, 'precis preci prece', 'frugis 78 frugi fruge' - vetustissimi tamen et 'frux' et 'fruges' nominativum protulerunt -; alia, in quibus duo: 'vicem vice', 'tabi tabo'; alia, in quibus unus, ut 'sponte', 'laterem' - quamvis et ablativus eius et nominativus et accusativus plurales inveniuntur. Plautus in trulentio:

Quid maceria illa ait, in horto quae est, quae in
noctes singulas

15 Latere fit minor, qua is hoc ad vos damni permensus
viam est? -

Nil mirum, vetus est maceria, veteres si lateres
ruunt. -

frivol. fr. 7 p. 438 Both. fribularia BGL fribolaria rell. 1 Omice K mi
Bothius mihi libri cefalio A chephalio K 2 antiqui. Ticides] scripsi attiquidas G Çati quidas L Atticidas historiens Rr Atticidas BDH Attidicas A Aticidas K
Vt Ticides Weichertus poet. Lat. rell. p. 361 C. Ticides 'sive quod aliud fuit huic viro
praenomen' Casaubonus ad Suet. de ill. gr. c. 11 in Hymenaeo] om. A in hime-
neio L in hymeneo K 3 talibus] lectabilib; B 5 DE DEFECTIOE (DIFFECTIONE
D) CASALIVM DL quidem nominativus HK quidem om. A obliqui ex obli-
qui corr. L 6 ab ioue BD hic ionis nominativum quoque (nominativum
ex nominativus corr.) L 7 hic ex hoic corr. H ostendimus B 8 obli-
t pci

qui casus D ut precis D praecis praeci praeece H pter eis cem ce Ll precis
precis prece b frugis frugi fruge] R fruge in frugem mut. r frugi frugem fruge

(frigi .gem .ge K.) rell. frugem fruge agnoscunt Charisius p. 23 P. et inc. Vindob.
de art. gr. § 142 p. 98 sq. Eichf., solum ablativum (hac fruge cod. Gud. ab hoc
frugi cod. Goth. et edd.) Phocas p. 1700: ipse Priscianus frugis lib. VI § 93, frugi
saepius, ut lib. V § 8 lib. VI § 12. cogitet quis frugis frugi frugem fruge scriben-
dum et totam sententiam a frugis — protulerunt supra post tractantes ostendimus col-
locandam esse 9 tamen frux G et frux in mg. L et frux et in mg. K
singularis

nominativum Kk protulerunt] h proclerunt H 11 sponte sua RBGL
singularis
ablativus Rr ablativus eius singularis ADH 12 accusativus] abls A inue-

niuntur Rr Plaut. trutul. II 2, 48 sqq. 13 Quod K 'qui in maceria Pat.

uterge ait sup. lin. add. A aut Vet. ait aut in orto K inhoato quae in

noctes singulas laterè f.mina (famina b), quamvis hoc Bb hortoq. est G et ex
horto q̄ est mut. L quae est om. K 15 lateri Pall. qua is] quā his R
quā is in quamvis mut. D quam is HL quā in his A qua isti nos Pall. hoc om. G
damni] r dampni R cum Dec. permensus tuum Non mirum Vet. permensus tuam
est vel

uonirum Dec. leg. cum edd. permensus uiam. Non mirum 16 uiam esse Hh 17

Nihil libri uetus es maceria K maceria Rr maceriae ueteteres B macere

Ain tu . . veteres lateres ruere? . .
 'fas', 'nefas', 'caepe'. illud quoque non est praetermittendum, quod
 quibusdam septimum casus esse videtur ablativus, quando sine praepositione
 profertur, quod satis irrationabile videtur; minime enim praepositio addita
 79 vel detracta mutare valet vim casus. neque enim, cum accusativo casu
 multae praepositiones solent adiungi, alius est, quando habet eas, et alius,
 quando absque his profertur. quis autem dubitat, quod omnes praeposi-
 tiones vel accusativo vel ablativo apud Latinos iungi solent? ergo si adi-
 iunctae || vel non ablativo mutant eius vim, accusativo quoque adiunctae vel
 non debent similiter mutare casum. denique in comparationibus absque
 praepositione solet proferri ablativus, nec tamen dicit quisquam, septimum
 tunc esse casum, sed ablativum, cum dico 'fortior Achilles Hectore'. in
 quo omnes artium scriptores consentiunt et sex esse casus confitentur,
 non septem. imo enim, non duobus, Latini casibus superant Graecos.
 supervacuum faciunt igitur, qui septimum | addunt, qui nulla differentia
 80 vocis in ullo nomine distet a sexto. sciendum tamen, quod hic casus [id
 est ablativus] est quando pro genetivo, est quando pro dativo accipitur
 Græco: pro genetivo, quando praepositionibus vel adverbis ablativi casus
 subiungitur, ut 'ex illo', 'de illo', 'ab illo', 'pro illo', 'coram illo', 'cum
 illo', et quando comparatur, 'fortior illo', et quando nominis et participii
 20 ablativus verbo et nominativo alterius nominis cum transitione personarum
 adiungitur, ut 'sole ascendente dies fit' et 'Traiano bellante victi sunt
 Parthi'. hac autem utimur constructione, quando consequentiam aliquam
 rerum, quae verbo demonstrantur, ad eas res, quae participio significan-
 tur, ostendere volumus. quid est enim 'Traiano bellante victi sunt Parthi'
 nisi quod secuta est victoria Traianum bellantem? et 'sole ascendente fac-

lateres si veteres ruunt Ain (am Dec.) tu male lateres veteres vere Pall. veteris K
 1 antu RADH ainu L aintus K Namtu B ain tu mala Camerarius 2 cepe

RA coepe DG DE ABLATIVO. D De septimo casu L p̄mittendum G 3 quando R
 4 irrationabile] L irrationabile rell. 5 detracta] R subtracta rell. 6 adi-
 iungi LK est] est casus R casus est AHGLKb eas] h eas praepositiones

RBGLK 7 dubitat Hh 8 Latinos iungi solent] k iungi solent Latinos K
 iungi L soleant A adiunctae Rr 9 huius K 11 praeposit Rr tamen
 add. h tunc septimum A 12 sed Hh ut cum b achiles L achilis GK
 haectore RHb 13 omnes Hh 14 superant casibus A 15 igitur faciunt GLK
 differentia K 16 in nullo BA distet ex distat corr. in B distat ADHGLK

17 accipitur om. R 18 ..... progenitivo quando (quando) B adverbis Gg
 19 subiungitur L ab illo om. K post ex illo in mg. add. k pro illo om.
 A 20 comparatur RrL 22 adiungitur L sole. H troiano GL et
 in traiano corr. K 23 Parthi nisi quod secuta est victoria. G parthi et memet le-
 gente potior. Hae B constructione Rr 24 demonstratur AD demonstrantur Hh
 demonstratur K 25 enim est G troiano G 26 victoria secuta est D tro-
 ianum L

p. 674—76 P.

p. 216 K.

tus est dies? nisi quod ascensionem solis secutus est dies? inveniuntur tamen etiam nomina loco participiorum in huiusmodi elocutione posita, ut Virgilius in VII:

non vobis rege Latino

5 Divitis uber agri Troiaeve opulentia deerit,
 'rege Latino' pro 'regnante Latino', quamvis in huiusmodi quoque constructionibus subanditur participium substantivum. Graeci autem in huiusmodi constructione solent pro genetivo participii etiam infinitum verbum ponere, ut 'ἐν τῷ βασιλεύειν Τραϊανόν' ἀντὶ τοῦ 'βασιλεύοντος Τραϊανού'.
 10 etiam tunc pro genetivo ponitur Graeco, quando per partici|pium 'habens' et accusativum interpretamur eum, ut 'pulchra forma mulier', id est 'pulchram formam habens', 'magna altitudine domus', id est 'magnam altitudinem habens'; pro dativo quoque, quando cum 'in' vel 'sub' praepositionibus iungitur, ut 'in illo', || 'sub illo', et quando ipsum ablativum interpretamur per accusativum et praepositionem 'per', ut 'vinco te manu', id est 'per manum', 'video te lumine', id est 'per lumen'. ||]

1 nisi] *om.* H nissi G 2 eloquutione L locutione D 3 Vergilius Aen. VII 261 sq. 4 post Latino: divitis — rege Latino *om.* D 5 opulentia] r
 oppulgentia G opipulgentia R opulenti aderit H opulencia derit h derit R
^{vel deerit} desit Kk cf. lib. V § 14 6 queque Rr 8 construccione Rr infinitivum
 AH 9 ut *om.* GL ut—Τραϊανόν] *om.* H add. h EN TE BACIAEYEIN Rr
 ON
 EN TO BACIAEIE. IN TRAIAHO. NANTI A EN TO BACIAEYE. IN TRAIAHO NANTI h EN TW BACIAEIE. IN TRAIAHO. NANTI B EN TW BACIAEYE IN TRAIAHO NANTI (ENANTI d) D EN O BACIAEYE IN TRAIAHO. NANTI G HTO BACIAEYE IN TRAIAHO. NANTI K EN TO BACIAEYEIN TRAIAHOY ** EN TO BACIAEYONTOC TRAIAHOY L partim in litura mut. ab l BACIAEYON-
 TOC h BACIAEYONHOC BACIAEYONHOC OPAIAHOY Rr BACIAEYONTOC TPANOY B TRAIAHOY GK 10 ponitur ablativus graeco Rr greco ponitur D 11 et in accusativum B pulera K pulcrain K 12 formam habens ex habens formam mut. K habens *spscr.* in L 13 dativo grece quoque ponitur Rr dativo quoque graeco (greco D) ponitur DG quoque ablativus ponitur quando B quoque quando Hh 14 iungitur L interpretamus Rr 15 et per praepositionem per AHGLr per ut] g *** ut G

Explicit li[ber V. prisciani] grammatici de generibus de numero de figuris de casu. (quae uncis quadratis inclusi macula hausta sunt. Incip lib vi feliciter add. in marg. r) sequitur deinde ἀποσπασμάτιον infra positum: hoc penum — τὸν ἀρχαῖον ἀριθμὸν. Artis prisciani caesariensis viri eloquentissimi grammatici incipit liber vii de nominatio ex genetivio casu. (PROOEMIUM LIBRI SEQUENTIS ad initium epistolae in mg. add. r) R EXPTE. LIBER. V. PRISCIANI GRAMMATICI. DE GENERIB; DE NUMERIS. DE FIGURA. DE CASV. INCIPIT. LIBER VI. FELICITER. Hoc paennum — ἀριθμὸν. INCIPIT LIB. VI. FELICITER. SCRIPSI EGO THEODORVM DIONISII. V. D. MEMORIALIS SACRI SCRINII EPISTOLARVM ET ADIVTORVM QVESTORIS SPALENSIS [immo: SPAL] VRBE ROMA CONSTANTINO-POLIOIIRRIO. VCC. COM. B Hoc pennum — quaero a te Gracis in f. omissis sine subscr. add. H INCIPIT LIB VI. h EXPLICIT LIB. V. psciā grāmā de generibus de numeris de figuris de casu | INCIP. VI. de nōātino et genitino. G EXPLICIT LIB V ΠΡΕΚΥΛΑ ΤΡΑΗ ΔΗ ΓΕΝΕ ΔΗ ΝΗΜ de figura de casu INCi VI artis psci Caesariensis viri eloquen-

tissimi grammatici de nominatio et gen. *L* finit. | Hoc penum — τὸν δὲ τὸν ἀριθμὸν. finit. | expli. lib. v. pscianni grā. de generibus de numeris de figuris de casu *K* sextus de nominatio casu per singulas extremitates omnium nominum tam in uocales quam in consonantes disinentium per ordinem de genetiurorum tam ultimis quam penultimis syllabis *k* Artis prisciani grammatici caesariensis uiri eloquentissimi liber quintus id est quartus de nomine EXPLICIT ARTIS PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS VIRI ELOQVENTISSIMI LIBER SEXTUS ID EST QUINTUS DE NOMINE FELICITER INCIPIT SCRIPSI EGO THRVM (*sic*) DIONISII VIRI DISERTISSIMI MEMORIALIS SACRI SCRINII EPISTOLARVM ET ADIVTOR VIRI MAGNI QVESTORIS SACRI PALATII IN VRBE ROMA CONSTANTINOPOLI. V. C. OS *D* subscr. om. *A* (cf. ad calcem epistolae lib. sq. initio *r*)

[Hoc penum peni, hoc penus penoris, hic penus penus, haec penus penus, hoc penu penu; hoc specus specoris, hic specus specus, haec specus specus, hoc specu specu; algor aloris, hic algus huius algus. Plantus in vidularia (*v. lib. VI § 46*):

Inopiam, luctum, maerorem, paupertatem, algum, famem. idem in rudente (*II 7, 24 v. 582, v. lib. VI § 46*):

Tu vel suda vel peri algu vel etiam aegrota vel vale.

Optimates sunt qui defendunt senatores, populares qui defendunt populum. ex asse heredem fecit id est ex duodecim uncias.

A mobilibus fixa derivata sunt: clarus claritas, magnus magnitudo, latus latitudo, altus alta altum altitudo, pius pietas. item a fixis mobilia derivata: Inno Innonius Innonia Innonium, aequor aequoreus aequorea aequoreum, marmor marmoreus marmorea marmoreum, sanguis sanguineus sanguinea sanguineum, clausus clari claritas, ambiguus ambiguus ambiguitas.

Oe et ae diphthongi longae sunt. inde Virgilius (*Aen. III 211*):

Insulae Ionio in magno

dixit. oe autem diphthongus apud Graecos etiam in principio dictionis pro brevi accipitur:

Οἷστος τοιάσδε παρθένους λοχεύεται. (*Aesch. Niob. fragm. v. lib. I § 52*)

aliter enim iambus stare non potest.

R et s literas Graeci vim paene litterarum vocalium habere affirmant, unde r quoque aspiratur sicut aliae vocales apud Graecos: rhetor, Rhodanus, Byrrhia, Pyrrhus, et s similiter vim vocalis habere dicunt. et hoc ex Latina lingua maxime intellegere possumus, cum s littera in metro et amittitur et synaloepham facit, ut:

Ponite spes sibi quisque, (*Verg. Aen. XI 309*)

Aut ovium fetus aut urentes culta capellas, (*Verg. georg. II 196*) et aspirationis loco fuugitur. pro εἴξ enim, ἐπτά, ἡμισυ, ἔκτον, sex, septem, semis, sextum dicimus.

RBHK hanc praebent varietatem lectionis: paeum (et sic fere ubi *h. l.*) *B* poeni et sic in sqq. oe pro e *H* hoc specus specoris om. *R* add. r [algor] algus *K* hic algus huius algus add. r [lucrum] *BK* merorem *RHK* moerorem *B* vale] ualde *K* id est] r idem *R* a. (b) *R* diriuata *K* diriuatiua *R* latudo *K* alta altum om. *H* del. r dirinata *R* deriuatiua *B* diriuatiua *K* marmor] *k* marmor *HK* sanguinea sanguineum add. r [clarus om. *R* clari om. *H*

diphthongi *RB* dyptongi *H* diptongia long *K* longae] r longi *B* a long. *R* longi (a) *H* uerg] *H* insulae] r insule *R* insule *B* insolae *K* lonio] r inio *R* diphthongus *RB* diptong *K* dyptongus *H* Graecos] r grecos *RH* breui in

litura b ICTPOC *K* ICTPOC *Rr* ICTPOC *B* TOBACAE *Rr* τοιαύτας lib. II. I. ΛΟΧΕΥΕΤΑΙ *R* ΛΟΧΕΥΕΤΑΙ r ΛΟΧΕΥΕΤΑΙ *K* Graeca lac. rel. om. *H* R et s r S et r *RK* penae *R*

adfirmant *BH* no]uocles *R* grecos *RH* rhethor *K* byrria pyrrhus *Rr* byrrhia byrrhus *H* birrhia. pirrhus *K* intelligere *K* et om. *K* amittitur *R*

synalipham *RB* sinalipham *HK* ponit *R* foetus *BH* turentes *Rr* culta

..... capellas *H* capellas *Rr* εἴξ — moderor tibi spatio rel. om. *H* ἑξά *K* εἴξ *B* ΗΠΤΑ ΗΜΙCΥ ΕΚΤΟΝ *R* ἑπτά ἑμικύ ἑκτον *R* ἑπτα. ἑμικύ. ἑκτον *B*

Gerro, οὐδαμινός, ἀπὸ τοῦ γέρον.

Βρῦεν Μένανδρος τὸ μεθύειν ἐν τῇ ἀσπίδι, unde Romani ebrius dicunt.

Καὶ οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἀπρόσωπα ῥήματα, χρὴ μὲ, δεῖ μὲ, πρέπει μὲ.

Moderor tibi Sallustius in Catilinario (51, 25): tempus, fortuna, cuius libido gentibus moderatur. moderor te Lucanus (*Phars.* X 199):

Sideribus quaecumque fugam moderantur Olympi.

Quaero te. quaero a te.

Διὰ τοῦτο οὐ λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τὸ πρὸ β' Καλανῶν ἢ πρὸ β' Εἰδῶν, ὡς μὴ ἔχοντες τὸν δυνάκον ἀριθμὸν.]

auctor

Gerro, οὐδαμινός, ἀπὸ τοῦ γέρον.] scripsi ex emendatione A. Nauckii Gerro

ΟΥΔΑΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΕΡΩΝ R GERTOY ΔΑΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΕΡΩΝ K ΟΥΔΑΜΕΝΟΣ B

ΠΙΑΙ

ΓΕΡΩΝ B ΜΕΘΕΙΝ R ΜΕΘΕΙΝ BK TH K ΑΣΠΙΔΙ R ΑΣΠΙΑΔΙ B unde

— dicunt om. RHK addendum est voc. βρῦεν tell. huius comoediae apud Meinekium

com. Gr. vol. IV p. 91 sq. fragmentis ebrius Rr; ad h: pro digamma add. r

Π

ΕΛΑΝΝΕC Rr ΕΛΑΝΝΕC K ΕΧΟΥCΙΗΝ ΡΟCΩΠΑΡΕΜΑΤΑ ΧΡΕΜΕ K ΑΠΡΩΑ

ΠΗ

Rr ΑΠΡΟCΟΠΑ ΡΕΜΑΤΑΙ B ΧΡΗΜΗ R ΠΡΗ Rr ΠΡΕΠΗ B ΠΡΕΝΕΙ K salus-

tius BHK catillinario B sideribusque cum quod K quaecumque] cf. lib.

XVIII § 143 Olympi] r olyp pi R olimphi HK olympi B in quaero a te desi-

I

nit II ΔΥΑΤΟΥΤΟ*(Υ) Rr ΟΥΔΕ ΥΟΥCΕΙΝΟΙ ΡΟΜΑΙΟ ΠΟ ΠΡΟ Β ΚΑΛΑΝΩΝ ΗΙ Τ ΒΕΙΑΩΝ

Υ Υ

I

Δ ΝΟΜ ΠΡΟ Β ΕΙΑΩΝΩCΜΗ ΕΧΟΝΤΕC

ΩCΜΗ K ΟΥΑΕΤΕΥCΕΙΝ ΟΙ ΡΩΜΑΙΟ ΤΟ ΠΡΟ Β ΚΑΛΑΝΩΝ Η ΠΩΜΑ ΗΕΧΟΝΤΟC

ΤΟΝ ΔΥΚΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ.

ΤΟΝ ΔΥΚΟΝ ΑΡΤΕΜΟΝ. Rr ΛΕΓΟΙCΕΥΝΟΥ ΡΟΜΑΙΟΙ B ΚΑΛΑΝΔΟΝ B ΔΥΚΟΝ B

LIBER SEXTVS.

p. 675/6 P.

p. 217. 18 K.

DE NOMINATIVO ET GENETIVO CASV.

Breviter regulas tibi me iussisti, Iuliane consul ac patricie, nominum colligere, quibus Latina utitur eloquentia. quod suscepi non tam rei facilitate vel ingenii confidentia, quam ne quid tibi, cui omnia debeo, prorsus negarem et quoniam ornamentum te esse Latinorum non minus quam Graecorum studiis gaudebam. igitur excusatio mihi sit audacis incepti difficillima recusatio tuae iussionis.

Nunc de nominativo et genetivof singulari, quibus inventis alii casus tam singularis quam pluralis numeri-facile dinoscuntur, pleraque quidem a doctissimis viris, paucula tamen et a me pro ingenii mediocritate inventa exponam. et haec modo compendii causa, postea vero deo vitam praebente de accusativo et ablativo singulari et genetivo plurali tertiae declinationis, cum de obliquis tractaverō casibus, multo labore inventa et diverso auctoritatis usu approbata subiungam. de verbi quoque praeterito perfecto, cum de eius temporibus disseram, explanabo, in quibus vos dubitare dicitis: nec mirum, cum etiam ipsi probatissimi artium scriptores non omnino certis haec regulis disseruisse noscuntur.

2 Breviter — disseruisse noscuntur.] om. A in mg. inf. add. a iusisti Gg iusisti L patriciae Rr patrici(e?) Bb 4 facilitate] in litura bh facultate ni f.

BH quit Rr prursus K 5² Latinorum non minus quam Graecorum (in mg. aliter Graecorum non minus quam Latinorum) K 6 studiis ..... gaudebam L gaudebam] bh gaudebamus BHGr excussatio L mi sit hi sit H 7 rec-

cussatio L iusionis Gg iusionis L 9 denoscuntur K quidem] quedam a 10 a doctissimis R pauca GL 11 exponamus G exponamus(us) HL exponamus K 12 plurali tertiae Kk 14 auctoritatis a usu r ussu G ussu L

subjungam G subiungam L 15 nos Kk 16 dicitis dubitare GL 17 omnibus L certis heregulis a disseruisse L post noscuntur: LIñ INCHOAT Rr in-

ciñ LIñ VI et in mg. Scripsi ego theodorus dionisii v d memorialis sacri scrinii epistorum et adiutor v m questoris s. PAL. urbe roma constantinopoli olibrio v. cc. r REGVLÆ NOMINVM PRISCIANI GRAMMATICI. INCIPIT LIBER VI. DE NOMINATIVO ET GENITIVO CASVS. B REGVLÆ NOMINVM PRISCIANI GRAMMATICI INCIPIVNT DE NOMINATIVO ET GENITIVO D incipit de nto et guto L

p. 675/a. 77 P.

p. 218. 19 K.

Quoniam in superioribus libris de literis et syllabis et accidentibus I 1
nomini et de omni derivativorum specie nominum quantum potui dili-
genter exposui, nunc de regulis in hoc quidem libro nominativi et gene-
tivi, in sequenti vero ceterorum casuum tractare incipiam, nec me pigeat,
15 dum vivo, et haec et quaecunque scripsero vel mea diligentia vel amico-
rum monitu vel invidorum vituperatione, si iusta fuerit, emendare. solacio
enim mihi ipse esse possum, qui veterum scriptorum artis grammaticae
vitia corrigere, quamvis audacissime, sed maximis auctoribus Herodiano
et Apollonio confisus ingredior, si quid in meis quoque humani erroris
20 acciderit scriptis, quod sit emendandum. ||

Quattuordecim sunt literae terminales nominum, quibus Latinus utitur 2
sermo: vocales omnes, semivocales similiter omnes absque z et f, quam
magis mutari esse, cum de litera tractabamus (in primo libro) ostendimus,
praeterea mntae tres c t d, ut 'sophista', 'mare', 'gummi', 'Cicero', 'cornu',
15 'sol', 'templum', 'numen', 'Caesar', 'virtus', 'pax', 'lac', 'aliud', 'Bogud',
'caput'. | in Graecis autem invenitur etiam y, ut 'Dory', nomen oppidi
Pontici, et 'Aepy'. Staius in quarto Thebaidos:

et summis ingestum montibus Aepy.

In a desinentia nomina sive Latina seu Graeca, masculina vel feminina
20 vel communia, addita e faciunt genetivum in 'ae' diphthongum, ut 'hic
scriba huius scribae', 'haec Musa huius Musae', 'hic' et 'haec auriga
huius aurigae'. inveniuntur tamen quaedam ex communibus etiam neutro
generi adiuncta, sed figurate per ἀλλοιότητα, ut 'advena', 'mancipium'.
Valerius autem Maximus in II memorabilium ponit alienigena

1 Q appinxit, uoniam — libris pingenda reliquit A accedentibus nominis K
nominis accidentibus GL 2 uonini] om. AG deriuatiuatuum K speciae Rr

diligente Rr deligenter G 4 sequente AH uero supscr. L caeterorum r
me add. g 5 deligentia G 6 invidorum vituperatione] b inuidiorum uitu-
peratione B solacio] rg solatio RAG 7 enim add. g grammaticae] r

gramaticae R 8 haerodiano R 9 appollonio RDGL appollonio K confissus g

ingreditor Rr quit Rr 10 accederit LKg 11 REGVLAE NOMINVM PRISCIANI
GRAMMATICI R DE NOMINATIVO ET GENETIVO in mg. add. r incipit de nominatio et ge-
nitio G DE OMNIBVS TERMINALIBVS LITTERIS NOMINVM. DL Quattuordecim L Qua-
tuordecim K 12 similiter omnes] in litura et ad mg. g omnes similiter A absc

K 13 ostendamus K 14 cummi B 15 numen] nomen A lax Rr bu-
gud GK bagud k 16 caput] r capud RK autem om. K v. ut AOPY R

doroy L 17 epy AG aepy g aery L Staius L Stat. Theb. IIII 180 IIII D

III A thebiados R tebaidos AHL 18 epy A aepy Gg ery L 19 DE NOMI-

NIBVS IN A IN PRIMA DECLINATIONE. DL siuellatina Rr 20 in .c. Rr hac

scriba b hec scriba B 23 αααοεττα G αααθητα L alloeteta RDHK alloetheta A
alleoteta B alloteta h 24 Val. Max. II 1, 10 ponit cum sit alienigena .....
(cū duorū in lit. b) generum et tamen ille adiungit ad neutrū per transfigurationem.
Alienigena B alienigena R

p. 677. 78 P.

p. 219. 20 K.

studia, quod prima declinatio non habet: nullum enim neutrum nec primae nec quintae declinationis potest inveniri, nec idem esse singularis nominativus neutri generis in a desinens et nominativus pluralis. sed antiquissimi 'hic alienigenus' et 'haec alienigena' et 'hoc alienigenum' dicebant, ex quo potest hoc esse plurale. nec non cetera similiter a genere composita proferebant, 'caprigenus', 'terrigenus', 'taurigenus', idque usus confirmat. Pacuvius in Paulo:

Qua vix caprigeno generi gradilis gressio est.

Cicero in prognosticis:

Caprigeni pecoris custos de gurgite vasto.

Virgilius in III:

Caprigenumque pecus nullo custode per herbam.

hoc tamen potest etiam per syncopam accipi pro 'caprigenarum', sicut idem in VIII:

Optime Graiugenum, cui me Fortuna precari, pro 'Graiugenarum'. Accius in Ioe:

Ex taurigeno semine ortam fuisse an humano.

illud etiam observandum, quod octo sunt nomina in a || desinentia feminina, quorum masculina in 'ius' plerumque terminant genitivum et in i dativum more quorundam pronominum. itaque feminina quoque nec non etiam neutra eosdem habent genitivos et dativos, unde quidam decepti inter pronomina posuerunt ea. sunt autem haec: 'unus una unum unius uni', 'ullus ulla ullum ullius ulli', 'nullus nulla nullum nullius nulli', 'solus sola solum solius soli', 'totus tota totum totius toti', 'alius alia aliud alius alii',

1 prima ..... B   2 quintae] secundae A   4 aligenigenus A alenigenus L

aligenigena A alenigena L aligenigenum A alenigenum L   5 potest esse
Rr caetera r   6 capri...genus L   7 pacubius BADGLK paccubius H   ^{hoc} Pac-
cuv, Paul. fr. 2 p. 137 Both. fr. III p. 74 sq. Neuk. fr. IV p. 236 Ribb., quocum
secutus sum egregiam Hermanni (opusc. V 264) emendationem. quamvis caprigeno
pecori grandior gressios libri Macrob. Sat. VI 5, 14, ubi cf. Ianum, quae via | Ca-
prigeno generi gradibilisque gressio est Neukirchius. Qua via vix caprigeno gradibilis
generi gressio est coni. Fleckeisenus in Paco (s. in Pacv?) A   8 Qua] Quia RB

DHG que h   vix] uia H rell. tua h   genere A   gradibilis libri gresio RL
9 Cicero prognost. fr. 6: III 2 p. 556 Or.   10 peccoris D peoris H

11 Verg. Aen. III 221   III] r. III RBH   in aeneidos D in. aenidos G in
eneidos L   12 herbam ex herbas corr. L herbas Med. Pal. (deficit Rom.) cf. lib.
VII § 9   14 Verg. Aen. VIII 127   15 Optime — pro Graiugenarum add. r
optimae G optime K Med. cf. lib. VII § 9   fortuna HGL   praecari H precari b

16 Actius H   Att. in Ioe fr. 2 p. 211 cf. p. 220 Both. Minois sive Minotauri
fragm. unic. p. 166 cf. p. 302 sq. Ribb. in I. oe D Minos Dread. Krehlii in
Minotauro: Taurigeno semine ortum fuisse an humano? Macr. Sat. VI 5, 14   17 hortam
D ortam ..... fuisse H   an humano] R Macrobius eam an humano L an hu-
mano eam r rell. an humano cluam? Bothius   18 DE OCTO NOMINIBUS IN DECLINATIONE
PRONOMINVM, D De VIII nominibus pronominum. L   Illud quoque etiam L octo]
Kr uel VII k h octo R   19 in us A   in usu plerumque terminant genitivum in
ius L   et in i in ill. b   20 quorundam] r quorundam RB quorundam G nec-

non et neutra AG necnon neutra K   22 ea posuerunt K   23 nuli Rr

p. 678 P.

p. 220. 21 K.

'uter utra utrum utrius utri', 'alter altera alterum alterius alteri'. similiter 4
ab eis composita: 'uterque utraque utrumque utriusque utriusque', 'alteruter
alterutra' vel 'altera utra alterutrum' vel 'alterum utrum alterutrus'
vel 'alterius utrius alterutri' vel 'alteri utri' - utraque enim declinatio in
5 usu veterum est -, 'neuter neutra neutrum neutrius neutri'. sed in hoc
nomine ex contrario aliis; quae simili forma declinantur, frequentior est
usus genetivi in i et dativi in o terminantis in masculino et neutro, in
feminino vero in 'ae' diphthongum: 'hic neuter' et 'hoc neutrum huius
neutri huic neutro haec neutra huius' et 'huic neutrae'. et sciendum,
10 quod, quotiens superiora masculina in i desinunt in genetivo et in o in
dativo - hoc enim quibque rarior habet usus et vetustior -, necessario femi-
nina in 'ae' diphthongum supra dictos terminant casus. itaque non solum 5
'una unius uni', sed | etiam 'huius' et 'huic unae', et similiter 'ullae',
'nullae', 'solae', 'totae', 'aliae', 'alterae' in usu antiquiore invenimus.
15 Cicero pro M. Tullio: hoc iudicium sic expectatur, ut non
unae rei statui, sed omnibus constitui putetur. idem ad He-
rennium VI: non res tota totae rei necesse est similis sit.
Terentius in heautontimorumenon:

haec ipsa in itinere alterae

20 Dum narrat, forte audiui.

idem in eunucho:

Numquam edepol quicquam iam diu, quod magis vel-
lem evenire,

2 composita. ut ius terminant genitivum et dativum in .i. uterque B 3 uel al-
tera utra *add. g* 5 hoc (hac *h*) nomine neutrum RH hoc neutri *neutr* nomine G
hoc neutro nomine ADK hoc neuter nomine Lk 6 ex e contrario L aliisq; su-
predictis simili B usus est GL 7 in i Dd dativi ex dativo *corr. R* 8 fe-
mino D hic] hic (u) B 10 quod] r quot R desinunt A disinunt LG desi-
nentia B in o in dativo] g in dativo in o GL in o dativo RADHK 11 quoque
supscr. in L usus] u'si A 14 nulae Rr antiquiore R 15 Ciceronis pro M.
Tullio or. § 36 hoc *fragm. inseruerunt editores cf. Kelleri semestr. I p. 679 sq. n.*
141 ^{marco} m. L iudicio D ^c si Rr expectatur G expectatur (ba?) L ex-
pectabatur K 16 unae rei Rr rei om. L *rhet. ad Herenn. III 48, 61*
herennium L 17 VI om. A non enim res *rhet. ad Her.* tota totae ex
totae tota *corr. K* tote tota Rr necesse sit similis L necesse • sit similis (• *ni f.*)
G est ut similis BH sit similis K 18 Ter. *heautont.* II 3, 30 sq. heau-
tontimorumenon BH eautontimorumenon RD enatontimor non G eutontimor N L cau-
tontimorumenon A eauton N haec K 19 haec] hoc *Bemb. Bas. ex duo codd. Ter.*
Bentleiani itinere GL itinire K 20 audiendi uel audientem Hh audientem B
audienti. In eunucho R 21 idem] unde GLK Ter. *cun.* V 6, 1 sqq. iu-
nacho GK 22 iandiu GK uelle me uenire GLK

†Mihi evenit, quam quod modo senex intro ad nos
venit errans.

Mihi solae ridiculo fuit, quae quid timeret †sciebam.
Caelius: nullae nationi tot, tantas, tam continuas victorias
tam brevi spatio || datas arbitror quam vobis.

6 Eiusdem [id est primae] declinationis femininorum genitivum etiam in
'as' more Graeco solebant antiquissimi terminare, unde adhuc 'paterfamilias'
'et' 'materfamilias' solemus dicere et frequens hoc habet usus. Livius in Odyssea:

Atque escas habemus mentionem,
'escas' pro 'escae'. ibidem:

Nam diva Monetas filia docuit,

'Monetas' pro 'Monetae'. in eodem:

Mercurius cumque eo filius Latonae
pro 'Latonae'. Naevius in carmine belli Punici I:

Inerant signa expressa, quo modo Titani,
Bicorpores Gigantes magnique Atlantes,

1 Mihi pro Mi etiam Bemb. Bas. evenit quicquam quod B quam quod] r

quod quam R senex] b sex B 2 venit Kk erans Rr erans L 3 ridiculum Bas. fuitq. quid GLK fuit quig, quid A sciebam pro scibam etiam Bemb. Bas. 4 Caelius] cod. Vat. 1480 s. X m. pr. Caecilium Vat. m. alt. RBDHK Cecilius A Cicilius GL. inter Coelii Antipatri fragm. h. l. merito collocant Cortius fragm. hist. p. 40, Krausius p. 194, qui tamen potius cum Ruhnkensio ad Vell. II 68, 1 ex M. Coelii Rufi ad Quirites oratione sumptum censet, Rothius, et ipse dubitans, p. 317 fr. 29, cf. etiam Nautam de L. Coelio p. 14 sq. Groenium v. Prinsterer de cod. p. 76 Vtricius Charakteristik d. ant. Historiographie p. 115 n. 6; M. Coelii Rufi ex or. inc. fragmentis l. assignat Ellendtius prolegg. in Cic. Brut. p. 129 ed. alt. eiusque reliquiis inseruit Meyerus l. l. p. 469, quamquam Laelio potius legendum putavit

nationi ex natione corr. B 5 arbitros K 6 DE GENITIVO MORE VETERVM DL feminor BG genitivum ..... etiam K more graeco solebant antiquissimi in as A 8 et om. K materfamilias pro familiae r vell. mater pro familiae familias R, quod vocc. pro familiae interpretamento originem debere ostendit Libius DHGK lybius L 9 odissia BHK odyssea R odissia GL 10 atque escas | Habemus mentionem God. Hermannus clem. doctr. metr. p. 621, qui coll. Hom. Od. III 213 coni. habeamus adversante Düntzero de versu sat. p. 45, qui l. Od. X 177, unde f. habebimus scribendum est aescas RG mentionem habemus L 11 aescas pro aescas RG ibidem] In eodem GL 12 diuina GLK diuina k diuam vel diuac Merula ad Enn. p. CCCXLVIII filia Scaliger ad Puidum s. v. corniscarum (Fest. p. 393 ed. Lind.) assentiente Hermanno l. l. p. 624 coll. Od. VIII 480 sq. Nam libri 13 Monetas om. D in eodem] cf. Hermannus l. l. p. 623 sq. vel potius epit. d.

m. p. 223 sq. ed. alt. coll. Od. VIII 322 sq. 14 latinas pro latonas A 15 Ne-nius ADHGLK Nouius R Naev. b. P. I 13 p. 45 Kl. I, XVIII p. 12 Vahl. cf. G. Hermannus l. l. p. 630 Od. Müllerum ad Fest. p. 397 Corssenium origg. p. 198 sq. 201 v. infra § 26 1] om. R 1 add. r prim. G primo g 16 expsa GL expressa b

tritanii Rr tytannii D titanii L 17 bicorpores] r bicorpore RBAHGLK magni que L que del. Hermannus Atlantes] g atlantes BADHOL adqueatlantes R

p. 679 P.

p. 221. 22 K.

Rhuncus ac Purpureus, filii Terras

pro 'Terrae'. in eodem:

Ei venit in mentem hominum fortunas

pro 'fortunae'. Ennius in XVII annali:

5 dux ipse | vias

pro 'viae'. Cicero in IIII Verrinarum: liberos, matres familias, bona fortunasque omnes. dicitur tamen et 'pater familiae' et 'patres familiae' et 'familiarum' et 'familiis'. Marcus Brutus de officiis: itaque patres familiae domini sumus. Sallustius in
 10 Catilinario: sed filii familiarum, quorum e nobilitate maxima pars erat, parentes interficerent. Cicero in frumentaria: itaque ex his scribis, qui digni sunt illo ordine, patribus familiis, viris bonis atque honestis, percontamini.

Neutra eiusdem terminationis Graeca sunt et addita 'tis' faciunt genitivum, ut 'hoc peripetasma huius peripetasmatis', 'hoc poema huius poematis'. haec tamen antiquissimi secundum primam declinationem saepe protulerunt et generis feminini, ut Plautus in Amphitrione 'cum servili schema' pro 'schemate':

Nunc ne hunc ornatum vos meum admiremini,

20 Quod ego huc processi sic cum servili schema.

1 rhuncus *R* rhuncus *BH* rhuncus *L* Runcus *Vahlenius* Rhuncus atque Purpureus *Bentleius* ad *Hor.* c. II 19, 23 Purpureus atque Runcus *Fleckeisenus*
 ac] *Müllerus* atque libri, om. *Hermannus* Purpureus] *b* porpureus *GLK* purpureus
BH pur pro fortunae *R* pureus — fortunas in *mg.* add. *r* filii *L* 2 *Naev. b. P.* 1
 7 p. 42 *Kl* I, iv p. 10 *Vahl.* 3 *Ei om. GL* *Ei* venit] *d* euenit *GL* uenit *d*
 mente *BADGLK* hemorum *Klussmannus* fortunas *GL* 4 fortunas *GLK*
 • Ennius in XVII ann.] VII 46 *E. S.* XVII, in p. 63. LXXVIII *Vahl.* annalium *A*

6 *Cic. in Verr.* II 2, 54, 136 III *A* lib *L* 7 bona *B* bonas *b*
 fortunasque *GL* tamen *spscr.* in *K* 8 patres in patris *mut. B* *M. Brutus*
 de officiis: περί κατήκοντος *Sen. ep.* 95, 45 cf. *Drumannum hist. R.* IIII p. 38,

qui perperam laudat *Charisium* p. 83 *P. a Fabricio interpolatum* de filiis *L* 9 patres familiae] *d* patrifamiliae *D* *Sall. Cat.* 43, 2 10 Catilinario] *rh* catilini-

uario *RBDLK* catulinario *H* filii familiarum *Hh* ex *Carolinuh.* alter cum libris *Sallustianis* 11 interfecerunt *h* *Cic. in Verr.* II 3, 59, 183 12 iis *Lambi-*

nus scriptis *L* digno *R* 13 familiis] sic etiam *codd. Cic. praestantissimi fere omnes familias codd. Cic. rell. familiae* • *H* percontamini] *g* percontamini *AGd*
 cum *Cic. palimps. Vat.* 14 de nominibus *NEVT* in tertia declinatione. *D* De nominibus neutris in .a. in .III. declinatione. *L* terminationis] *k* terminis *K* 15 huius peripetasmatis] *g* .tis *GL* huius poematis] .tis *GL* 16 Haec neutra tamen

GLK saecundum *Rr* saepe protulerunt *om. A* 17 protulerant *Rr* *Plaut.*

Amphitr. prol. v. 116 sq. amphitrione *G* amphytrione *D* 18 seruuli *B*

schemata] *g* schema *r* scema *BDGLK* scema *H* schemate] *g* chemate *R* chae-
 mate *r* scemate *GLKd* 19 hunc ornatum] *prologi poeta* ornatum hunc libri *Prisc.*
 ammiraremini *L* 20 huc ego *B* huc] *r* hunc *R* procesi *K* sic *om. A*
 scema *DGL* schema *r*

Valerius in Phormione:

Quid hic cum tragicis versis et syrma facis?

pro 'syrmate'. Plautus in Persa:

†Theatrum lepida condecorat schema.

Caecilius in hypobolimaeo:

Filius in †me incedit satis hilara schema.

Pomponius in satura:

Cuiusvis leporis liber diademam dedit,

pro 'diadema'. Laberius in cancro:

nec Pythagoream dogmam doctus.

Plautus in milite glorioso:

Glaucumam ob oculos||obiciemus eumque ita

Faciemus, ut quod | viderit ne viderit.

1 ualirius *G* et in ualerius corr. *H*, del. et terentius in *mg.* ascr. *h* Valerius in *Phormione* p. 72 Ribb.; idem locus *l.* infra § 73, ubi *l.* Laberianus praecedat; recte igitur, cum iam de Laberii nomine inferendo non possit cogitari (intulit tamen Barthius advers. III 5), Falsterus mem. obs. p. 117 Valerium Valentinum poetam videtur intellegere, cuius mentionem servaverunt Val. Max. VIII 1 abs. 8, Fest. p. 363 M. et f. anon. Hauptii p. 76, 8 (p. 33, 85 ed. Otto): Valentinus 'nullus mea carmina laudat'. haec quidem verba leguntur in *Symposii aenigm.* 19 Wsd.: at is dictum Valentinum in usum suum convertere potuit, tamen probabilior Hauptii est sententia, qui post Valentinum nomen et eius versum et nomen *Symposii* excidisse censet; ipsius vero *Symposium* Valentino substituendum esse vix cuiquam, opinor, persuadebit Guil. Paulus noster in *docta de Symposii aenigmatis diss. part.* 1 p. 17 sq., ubi ad *Symposium* haec pertinere scite observavit. 'fortasse Valerius Aedilius, de quo Gell. XIX 9, 10' Ribbeckius *l. l.*; cum eiusdem denique Laberii mentione coniungitur Valerius quidam, Atellanarum, ut vid., vel mimorum scriptor apud Cic. *ep.* ad fam. VII 11, cf. Ribbeckium *l. l.* p. 257 sq.

formione RBAGLK 2 hic Rr uersibus K sirma ex firma corr. K facis add. g 3 sirmate ex firmitate corr. K Plaut. Pers. III 2, 2 (v. 463) Tiara ornatum lepide condecorat tuum libri Plautini, unde Prisciano in *opem vocato* Tiara tuum lepida lepide decorat schema Palmerius Tiara ut lepidam lepide condecorat schemam Acidalius Tiarae ornatum lepida condecorat schema Lipsius Theatrum lepidum lepida condecorat schema Guil. Canterus nov. lect. 3, 18 Persa] α Persis libri 4 teatrum r theatrum G theatrum LK condecorat] blk cum decorat BL adecorat (γ ni f.) K schema] g scema DGLK 5 Caecilius — hilara schema] h. l. om., post pro diademam inserunt GL cecilius RAD cecilius GLd hypobolimaeo] Rob. Stephanus, Meinekius Men. et Phil. rell. p. 172 hippo BADH lppo Rr lupo GL eppo K hypobol. fr. 8 p. 138 Both. p. 29 Spgl. fr. II p. 40 Ribb. 6 in me in me A me] libri med Bothius incendit H satis] libri sat Ribbeckius

hilaria (non hylaria) Rr hilari BA schaema R scema DGLK 7 Pomponius] r Pompinius RH Pomponii satur. p. 158 Munk. fr. I p. 211 Ribb.

y satura Rr satira b 8 cuiusuis] cū sui A leporis A deiadimam G deademam L 9 deiadima G deadema L Laberius] Heidelb. (et sic π Putschius), Liberius rell. Labor. cancr. p. 209 Both. p. 239 Ribb. cancro A Persis nec] cancrone GL 10 pythagoream Rr pithagoream DH phiagoreā AL pithago-

riam K 11 Plaut. mil. glor. II 1, 70 sq. (v. 148 sq.) 12 glaucunam Rr glaucumam BGL glauculos A glaucuma libri Plaut. opt. ob] r ab R ab oculis abi-

cimus K oculo L oculi H oculis h obicemus Gg abiciemus H 13 ne uideat RBAD non uiderit libri Plautini, Prisc. Vat., non in ne a m. alt. corr.

p. 690 P.

p. 223, 24 K.

quidam autem in 'um' etiam teste Celso huiusmodi nominum protule-
runt nominativos: 'hoc emblematum huius emblematis', 'hoc toreumatum
huius toreumatis' declinantes. unde frequens usus eorum dativos et abla-
tivos plurales in 'is' terminat: 'his' et 'ab his schematis', 'emblematis',
5 'peripetasmatis', 'toreumatis', quibus frequenter casibus in Verrinis uti-
tur Cicero.

Nam a et h et k nomina literarum indeclinabilia sunt, sicut aliarum
quoque omnium literarum nec non numerorum a 'quattuor' usque ad 'cen-
tum', sed etiam 'mille': nam a 'centum' compositi numeri declinantur, ut
10 'ducenti ducentorum ducentis' et similes. et literarum quidem nomina
neutri generis sunt, numeri vero, qui sunt indeclinabiles, omnis sunt ge-
neris, hoc est et masculini et feminini et neutri. 'Mulucha' flumen et
'Turia' et siqua similia inveniuntur, magis figurate masculina cum neutris
iunguntur, ut si dicam 'Tiberis flumen' vel 'Hister flumen'. quod autem
15 non sunt neutra 'Turia' et 'Mulucha' et similia, ostendit etiam natura
ipsius sermonis Pmici, in quo omnia nomina vel masculina sunt vel femi-
nina. ergo 'Capsa' quoque et 'Thala' oppidum et 'Tirimida' similiter 9
figurate feminina | neutris sunt coniuncta. unde Sallustius in II his-
toriarum: inter laeva moenium et dextrum flumen Turiam,
20 quod Valentiam parvo intervallo praeterfluit, 'Turiam' dixit,
qui accusativus masculini est, non neutri. plurima tamen non solum in
Africa, sed in aliis etiam regionibus nomina fluviorum in a inveniuntur de-
sinentia. Lucanus in II:

I DE NOMINIBUS IN VM IN SECUNDA DECLINATIONE DL etiam om. A teste add. h
huiusce modi Gg 2 ut hoc BDh uel e emblematum Gg emblematum H huius em-
blematis] .ti. GL 3 huius toreumatis] .ti. GL ablativos plu G ablativos in
is terminant plurales (u) L 4 plurales] h plures H in his Rr terminant AD
terminant plurales G schematis BDGLK schæmatis r. 5 peripetasmatis K
toreumatis peripetasmatis GL toreumatis R cicero casibus in ueruis
utilitur K minis G 6 Cicero in Verrinis: cf. lib. VII § 82 7 DE NOMINIBUS LIT-
TERARVM ET NUMERORVM DL a et h et k] rh a h k A A. & KA. B a et k HGLK
et ak R litterarum R 9 sed] sic HL sicut K 10 similia A 11 generi R
sunt indeclinabiles sunt omnis sunt A generis sunt GL 12 est et mascu-
lini] hl est masculini DHGL DE NOMINIBUS FLUVIORVM D Mulucha] h mulucca R
Mulucca BDH Mulcha GLK 13 inveniuntur similia A inveniuntur g figu-
rata G figurate b 14 tyberis GL 15 tyria G turia L Mulucha] h mulucca BDH
mulcha GLK natura] b neutra ni f. in ras. B 16 in quo] h in qua RBDHL
nomina om. B sunt om. GL add. l 17 tala H tala h opidum G
tirmada H tirmada h Thirmida, Tirmida, Tirimida etc. libri Sall. Jug. 12, 3 18
figuratae G coniuncta sunt. DGK Unde et GL Sall. hist. fr. II 24 p. 136
Kr. cf. lib. V § 6 19 manium R dexterum K tyriam G tyriam L
20 praefluit L tyriam G tyriam L 21 est masculini g 22 affrica R affrica
Hr etiam in aliis LK post regionibus: nomina add. sed ipsa del. l fluvio-
rum in a inveniuntur nomina GL 23 Luc. Phars. II 426 sq.

nullasque vado qui Macra moratus

Alnos.

in eodem:

Senaque et Adriacas qui verberat Aufidus undas,
qui sunt Italiae. similiter 'Himella' et 'Allia'. -Virgilius in VII: 5
prope flumen Himellae.

idem in eodem:

et quos infaustum interluit Allia nomen.

Sallustius in II historiarum: nisi quia flumen Clurda Tauro
10 monte defluens. nec non etiam Graeca nomina tam fluviorum quam
aliorum || in 'as' apud illos desinentia, quae in ov faciunt genitivum Grae-
cum, nostri absque s solent plerumque proferre, ut 'Marsya', 'Geta',
'Chaerea', 'Sosia'. Lucanus in III:

Qua celer et rectis descendens Marsya ripis
Errantem Maeandron adit. 15

Hoc etiam sciendum, quod omnis nominativus in a desinens corripitur,
quamvis sit apud Graecos productus, ut 'Lydiā', 'Syriā', 'Phrygiā',
'Italiā', 'Hispaniā'. unde accentus quoque cum tempore mutatur. in
paucis tamen invenimur poetae Graecis servasse morem Graecum; Sta-
tius in IIII Thebaidos: 20

Non Telgēa, non ipsa deo vacat alite felix
Cyllene.

idem in VI:

te plangeret Argos,

I moratur r cum aliquot libris Lucani 3 Idem in DL. Luc. Phars. II 407 4 senaque

RBDBK senaquae H adricas Dd adriacas L adriadas K 5 qui sunt — Himel-
lae add. d italia G allia A Verg. Aen. VII 714: Casperiamque colunt
Forulosque et flumen Himellae (et flumen sup. lin. add. Med.) 6 himelle HL
7 Verg. Aen. VII 717: Quosque secans infaustum interluit Allia nomen 8 quos] b

quod B Allia] h alia H cum Rom. 9 Sall. hist. fr. II 38 p. 147 Kr. qua
Prisc. Vat. Clurda] d Vat. m. alt.: idem fluvius l. videtur apud Plin. nat. hist. V
29, 108: fuit in eo tractu et Maeandropolis, est Eumenia Cludro flumini adposita, clurdia D
clu. a Vat. lurda Bh durda A et aliquot Krehlii et sic ni f. ante corr. H monte tauro L

10 DE NOMINIBUS GRECIS IN SECUNDA DECLINATIONE D De nominibus grecis in 4.
declinatione L 11 in v K 12 solent (u ni f.) B solunt b marsia RBAHGLK

9 cheria L cherea rell. Luc. Phars. III 207 sq. .Ul. G 14 Qua] in
litura h quae BAD quem GL caeler R celer et] hl celeret HL rectis]
ripis A descendens] h descendens HGLK marsia RBAHGLK cum utroque
Voss. ripis ex rupis corr. K 15 meandron RAHGL cum Voss. B 16 omnis
add. d corripitur apud latinos quamvis B 17 apud graecos sit GL produc-

tos Dd lidia HGLK siria AGK phrigia ADHGLK 18 quoque cum tem-
pore accentus GL quoque cum tempore motatur accentus K 19 servare GK

Stat. Theb. IIII 287 sq. 21 tegeo H tegeae Cass. uocat RAGK 22 cyllenae

H cum Cass. cylene K cylene (l) G cyllaene A cillenae R cellene L 23 Stat. Theb.
VI 515 sqq. VI ex VII corr. L

p. 651 P.

p. 225 K.

Te Neméa, tibi Lerna comas Larissaque supplex
Poneret.

In e correptam Latina sunt neutra, quae e in 'is' conversa faciunt 11
genetivum, ut 'hoc marē huius maris', 'hoc monilē huius monilis', 'hoc
5 mantelē huius mantelis' - Ovidius in IIII fastorum:

Dixerat. a dextra villis mantele solutis

Cumque meri patera turis acerra fuit -,
'hoc Soractē huius Soractis'. Horatius in I carminum:

Vides, ut alta stet nive candidum

Soracte.

Virgilius in XI:

sancti custos Soractis Apollo.

excipitur unum indeclinabile in singulari numero, 'hoc cepē huius cepe'
- Apuleius in medicinalibus: cepe sucum melle mixtum -,
15 quod in plurali numero femininum est primae declinationis, 'haec cepae
harum ceparum', quamvis antiquissimi in a quoque singulare feminino ge-
nere hoc recte protulisse inveniuntur. Naevius in Apella:

Vt illum di ferant, qui primum holitor cepam protulit.

Lucilius in saturarum VI:

Lippus edenda acri adsidue ceparius cepa.

1 Nemea ex libris suis, ut vid., Queckius nemea lerne Cass. Lerna] h
.....erna H laris aquae R larissaque HGLKr supplex] g suplex RG 3 DE
NOMINIBVS IN E CORREPTAM DL quae in R 4 munile A monilis] d muni-
lis AD 5 mantele] in litura h mantile ADGLK huius mantelis] .is G .lis L
huius .lis K mantelis] in litura h mantilis AD Ovid. fast. IIII 933 sq.
III BAHr 6 a dextra scripsi cum libris Ovidianis opt. et plurimis at dextra BHLr
cum aliquot codd. Ovid. ad dextra RA cod. fastor. Berol. olim Reland. ac dextra
GK ad dextram D mantile ADGLK 7 mera A acersa Kk acersa in li-
tura g ruit h et sic multi codd. Ovid. ex praestantioribus 8 soracte ex socrate
corr. L huius soractis g .tis. GL oractis Rr Hor. carm. I 9, 1 sq. 9
uide. (t) L niuum Rr candidem R 10 soractae Rr saracte H 11 Verg.

Aen. XI 785 12 appollo RHGK 13 indeclinabile om. A caepe Hb cepe G
coepe BL caepe BH coepe GL 14 Apoleius L Apoleus G Apuleius in
medicinalibus] Aput. fr. 15 t. II p. 638 Hlbr. cf. O. Iahnium in act. soc. sc. Sax.
class. ph. h. a. 1850 p. 285 caepe B coepe GL coepe Apuleius scripsisse videtur
C. L. Schneidero gramm. Lat. II 1, 366 15 haec Rr heae in litura h cepae] g
coepe ni f. G coepe B coepae L 16 coeparum L ceparum B ceparum D
singulari BL 17 Neuius libri appella BADHGLK Naev. Apell. fr. 1 p. 12
Both. p. 138 Klussm. fr. II p. 7 Ribb. 18 di fer. D dii ferant rd differant RBAHG
differant L defferant K dii terant α primus Bothius holetur R holitus D holi-
or
... Hh olitr B olit A cepam B 19 Licilius GL VI] libro V Non. p. 201, 9
Luc. sat. V 12 Dous. V 13 Gerl. 20 edendo R agri A acria H assi-

dua B adsidue Rr adsiduac DH assidue AG assiduo Nonius ante ceparius: κρομ-
μνοπώλης (sic recte librorum scripturam expressit π: ΚΡΟΜΟΥΠΩΛΗΣ B ΚΡΟΝΟΥΠΩΛΗΣ D
ΚΡΟΝΙΟΠΩΛΗΣ A) add. BAD ceparius B coepa ΚΑΡΩΝΤΩΛΗΣ L cepa lacrimosa No-
nius cepa id est κρομμυνοπώλης homo Paul. Leopardius emendat. XIV 14 1 coepe L

frequentior tamen usus 'hoc cepe' protulit. Naevius in Apella:
cui cepe edundo oculus alter profluit.
Novius in eculeo:

oleas, cepe, ficus.

Varro de actionibus scenicis III: multifariam in patellis
coquere cepe. Caper tamen et 'cepicius' et 'cepicium' veteres dixisse
ostendit.

III 12 In e productam Graeca sunt | feminina et vel Graece declinantur, ut
'Libyē Libyes', vel mutata e in a et acce|pta e faciunt in ae diphthon-
gum genetivum, ut 'Helena Helenae'. 10

In i Latina sive Graeca inveniuntur et neutra sunt vel omnis generis
et aptota: 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nihili', 'mancipi', 'huiusmodi',
'nauci' quoque, quod putamen nucis significat et pro nihilo accipitur.
Plautus in mustellaria:

Qui homo timidus erit in rebus dubiis, nauci non erit. 15
idem in truculento:

tympanotribam amas, hominem non nauci?

quibusdam autem non irrationabiliter genetivi vel dativi casus isti sunt
existimati, qui figurate cum omnibus aliis casibus et generibus possint
adiungi. nam 'frugi' dativus est a nominativo 'frux' vel 'fruges' et 'man-
cipi' a 'manceps' et 'nihili' genetivus a nominativo 'nihilum'. 'hoc

cepe B   Neni^{us} libri   apella 1 appella libri   Naev. Apell. fr. 2 p. 12 Both.

p. 130 Kl. fr. I p. 7 Ribb.   2 cepe Gg coepe L cepe B   edendo RBAD et ex
edundo mut. LK   oculus GK   3 Neni^{us} RBAD   eculeo] r acculeo R

Nov. ecul. p. 44 Both. p. 169 Mk. p. 217 Ribb.   4 olea Rr   caepe RB coepe L
ficus AGLK   5 Varro de act. scen. III: Varr. ed. Bip. p. 251 cf. Ritsche-
lium mus. phil. VI 517 sq. 556 sq. parerg. I 180. 321 de Varr. logist. p. 1X sq.
actionibus] r accionibus RH   III] r I ni f. in lit. R   multiphariam H
6 quoque R   caepe BAH coepe GL   Caper] de dub. gen. v. Osannum de

Capro p. 12   cepi^{us} Dd coepicius G   cepiti^{us} et cepiti^{us} Kk   coepici^{us} G

dixere L   8 IN E PRODUCTAM GRAECA NOMINA. D In e productam GR L   et
om. K   9 lybiae RB lybie GLr libie in lybie corr. K   Libyes] d lybies RBHL
libies G libyas D libies in lybies corr. K   et accepta] d • accepta D • excepta GL
genetivum in ae diptongum (dyptongum L) GL   11 IN I PRODUCTAM LATINA

ET GRAECA ET BARBARA D In i productam lat. gr. ac barbara L   neutri Kk

12 ut hic ADb   mancipi nihili GL   13 putamen] l putamus GL   nuas Rr

14 Plaut. mostell. V 1, 1 (v. 1041)   15 dubiis Plauti Vet. m. pr. dubiis
(dubii sis, dubiis is) rell. libri Plautini   16 Plaut. trucul. II 7, 49 sq.   17 tym-
panotribam K tympano.tribam H tympano tribam D tipano tribam G timpano tribum
(tribum in tribam corr.) L tymphano tribam Vet. lympho notribam Dec.   18 au-
tem add. h   irrationabiliter RBDHGLK in racionabiliter A sunt] r •••ut R
19 existimati (h) D   figurate ex fugarate corr. K   aliis omnibus GL

possunt RAHGL   20 adiungi LK adiungi G   post nominatio: frux — nomina-
tuo om. D frux — nominatio nihilum in mg. add. d   et mancipi — nihilum] in
litura g et geniti^{us} est nihilo a nominatio nihilum et mancipi a manceps L   et

p. 682 P.

p. 226. 27 K.

gummi', 'hoc sinapi' magis peregrina sunt, quamvis quidam 'haec sinapis' dixerint, ut Plantus in Pseudulo:

Teritur senapis scelera, cum illis, qui terunt,

Prusquam triverunt, oculi ut extillant facit.

inveniuntur et barbara, ut 'liturgi' oppidum. Livius in XXIII ab 13 urbe condita: liturgi oppidum obpugnabatur. Traianus in I Daciorum: inde Berzobim, deinde Aizi processimus. Herodianus 'gummi' quoque et 'piperi' barbara dicit esse, sed nostri 'piper piperis' declinaverunt, ut Persius:

Et piper et pernae.

idem:

Rugosum piper,

et luvenalis:

solvite funem!

Frumenti | dominus clamat piperisve coemptor.

De 'huiuscemodi', 'istiusmodi', 'illiusmodi' et aliis talibus multi dubitaverunt, utrum composita sint an non: sed ea composita esse ipse accensus docet, qui in fine praecedentis dictionis poni non posset, nisi essent composita. ideo autem indeclinabilia sunt, quia utraque pars genitivum casum habet. quomodo igitur, si uterque sit nominativus in compositis, uterque declinatur, sic in his, quia uterque genitivus est, mansit indeclinabilis.

In o correptam, quam tamen veteres frequenter produciunt, Latina 14

hoc gummi G I cummi B hoc om. G add. g peregrina LK haec
in litura d sinapis] hg senapis Hgb 2 Plaut. Pseud. III 2, 28 sq. (v. 817 sq.)
pseudulo H pseudulo Hd pseudulo D pseudulo L 3 teritur R senapis Rh
cum Palatt. Plaut. sinapis r rell. scelera] r et sic Charisius et Servius cf. Ritscheltii
ann. celera L celera libri Plaut. plerique scelerata RADH Plaut. ed. princ. cum]
sic etiam libri Plautini praeter palimps. Ambros. Q. (que i. e. quae) Ambros.
terunt (r) L 4 extillant A extillant (a in ae et ras. iterum in a mut.) Bb ex-
tillant Hh extillante G extillante (e) L extillente K facit.. (ur?) B 5 et] ut
Rr barbara in i L i. liturgi (l) D liturgi A oppidum G post oppidum:
Livius — oppidum om. D Libius B liusius GLK Liv. ab u. c. lib. XXIII 49, 5:
liturgi oppidum ab Hasdrubale ac Magone et Hannibale Bomilcaris filio ob de-
fectionem ad Romanos oppugnabatur 6 liturgi D oppidum G obpugna-
batur R oppugnabatur rell. troianus K de Traiani Dacis, quae alibi non com-
moranantur. cf. Vossium de hist. Lat. lib. I cp. XXX p. 161 sq. ed. alt. Franckium zur
Gesch. Trajans p. 670 sq., qui de l. nostro disputat p. 105 sq. ed. alt. Quedlinb. et
Lips. 1840 in .l. spscr. in L 7 daciorum GLK unde B berzomium A
berzobini K bertobuni GL Aizi] azi A aiti GL Aixi edd. processimus K pro-
processimus G Horodians Rr utrumque voc. una tractavit Herod. in catholicis v. Arcad.
118, 18 Choerobosc. in Theod. can. p. 373, 8 sqq. Gsf. 8 cummi B barbara add. d
dicunt esse barbara A dicunt B 9 Pers. sat. 3, 75. 5, 55 12 rugosum G 13 luv.
sat. V 14, 292 sq. 15 fruniti L piperis siue r coemptor] sic etiam libri Iuv. dett.
coempti cod. Pith. coemptor Gg coemptor Carolinuh. alter. 16 huiuscemodi] g huius-
modi GL 18 praecedentis GLK non posset poni K posset] r possit R pos-
sint B 20 casum om. A sit add. h 21 declinatur Rr declinatur (n) D
quia uterque] dk quia igitur uterque ADK indeclinabile A 23 IN O CORREPTAM

p. 683 P.

p. 227. 28 K.

sunt et, || si feminina fuerint g vel d antecedentibus, mutant o in i et accepta 'nis' faciunt genetivum, ut 'haec Carthago huius Carthaginis', 'haec virgo huius virginis', 'haec dulcedo huius dulcedinis', 'alcedo alcedinis' - Plautus in Poenulo:

Quam mare olim est, cum ibi alcedo pullos edu-
cit suos -;

alia vero omnia producant o in genetivo, ut 'hic Cicero Cicerōnis', 'caupo caupōnis', 'haec Iuno Iunōnis', 'Castulo Castulōnis', 'Ruscino Ruscinōnis' - 15 nomina sunt urbium Hispaniae, 'hic' et 'haec bubo bubōnis'. excipiuntur haec, quae in genetivo non servant o: 'hic cardo cardinis' - quidam tamen veterum etiam feminino genere hoc protulerunt. Gracchus in Atalanta:

O grata cardo, regium egressum indicans -,
'ordo' etiam 'ordinis', 'homo hominis', quod est commune - Cicero pro Cluentio, cum de eius matre loqueretur, ait: cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem appellare possit, et Lucanus in V de Phlemonoe:

atque hominem toto sibi cedere iussit

Pectore.

Virgilius in I:

nec vox hominem sonat,

de femina loquens. vetustissimi tamen etiam 'homo homonis' declinaverunt. Ennius:

Vulturus in silvis miserum mandebat homonem,

LATINA D 1 femina H 2 chartago. huius chartaginis B karthago huius karthaginis H kartago huius nis K cartago nis G kartago .ginis L chartago. chartaginis. dulcedo. dulcedinis. uirgo. uirginis. alcedo. alcedinis. A 3 huius uirginis] nis GL huius dulcedinis] nis GL 4 Plaut. Poen. I 2, 143 Paenulo RB Penulo ADGLK 5 mare] b mari B olim est etiam Pal. uterque alcyo Vet. pullos ex pollus corr. B pullos edocet ex edocet pullos mat. K educat ADL educet BH seducit Pall. 6 suos] pios G 7 o add. r ut hic] h om. AHGLK 10 o non servant GL post hic duodecim fere literarum litura in L cardo cardinis in litura g 11 etiam om. K femino A haec A Gracchus] 1 gracens RBHL grachus ADG gracus K Gracch. Atal. p. 272 Both. p. 196 Ribb. 12 atalanta RD athlanta GL atalanto BK 13 egressum G 14 ordo etiam ordinis in mg. add. L ordo — commune in litura g homo quod est

commune nis L commune. (s) B communi Dd Cicero pro Cluent. 70, 199 cuius ea stultitia est, ut eam nemo hominem, ea uis, ut nemo feminam, ea crudelitas, ut nemo matrem appellare possit procul cluentio H 16 hominē H appellare ex appellari corr. H Lucan. Phars. V 168 sq. 17 Phlemonoe] d phemone AdB phlemonoe RG phlemonoe Ly phlemonoe H phomone. (o) B

18 hominem sono toto A toto] r om. G toto (tos) R iussit K iussit Luc. Voss. b in ras. pectore iussit h 20 Verg. Aen. I 328 in I Aeneid.

dos DH 22 femine K uetustissimi D uetustis in litura g etiam om. A hominis] r, m. rec. in B hominis R (B?) 23 Enn. ann. II 33 E. S. II 16 p. 23. XL Vahl. cod. Charis. p. 120 P. Vulturus. Ennius: Vulturus in spineto supinum mandebat homonem. Serv. ad Aen. VI 595 Ennius: Vulturus (at. uulturis) in campo (at. silvis) miserum (at. supinum s. supinum miserum) mandebat homonem 24 uulturis RH uultu. aris A silvis] spinis H. A. Kochius exerc. crit. p. 12 sq. miserum ex

p. 683. 84 P.

p. 228. 29 K.

Heu quam crudeli condebat membra sepulchro
(nam et 'vultur' et 'vulturis' et 'vulturinus' dicitur) -. 'nemo' quoque, sive
ex hoc compositum, ut quibusdam videtur, seu non, communis est gene-
ris et similiter o in i convertit in genetivo: 'neminis' - Lucilius
5 in XXX:

Neminis ingenio quemquam confidere oportet.
Plautus in captivis:

neminis

Misereri certum, quia mei miseret † nemo.

10 Titinius:

quod rogas,

Neminem decet bonam.

Terentius in Andria:

Hoc ego scio unum, neminem peperisse hic.

15 nec solum de hominibus dicitur: Virgilius:

16

Turne, quod optanti divum promittere nemo -,
'turbo turbinis', quando de vi ventorum loquimur - nam si sit proprium,
servat o in genetivo, 'hic Turbo (nomen proprium gladiatoris) Turbonis'. |
sic Horatius in II sermonum:

20 Corpore maiorem rides Tur||bonis in armis
Spiritus - ,

miseris corr. A mandabat A 1^h eu R mbra A sepulcro AHGK 2
vultur] uulturis RAH uulturis d et uulturinus dicitur. Nemo quoq; ad mg. et in
ras. B uult^uurinus (o) L uulturis d Nemo in litura g 3 oposs^{tum} Gg non
add. r 4 et add. h neminis] nemo neminis g^{ut nemo} neminis L ut nemo ne-
minis BDHKra ut nemo nemis R ut nemo nemonis A Lucil. sat. XXX 35 Dous.
33 Gerl. Non. p. 143, 19: Lucilius lib. XXX. Neminis ingenium tantum confidere
oportet 5 XXXmo B 6 quemquam spscr. in A quemqom Dd 7 Plaut.
capt. III 5, 107 sq. (v. 764 sq.) 9 misereri ex miserere corr. R certum
ex certum corr. B certum est libri Plaut. mei in Vet. Plaut. m. rec. sup. lin. add.,
unde mis scriptum fuisse con. Fleckeisenus miseret mei A nemo mei miseret
Dg neminem Plautus 10 Titinnius libri Titin. fr. inc. 20 p. 76 Both. XVIII
p. 151 Neuk. III p. 133 Ribb., qui l. sic constituit: ..... quod rogas, neminem | Decet
bonam. equidem h. l. Bothium et Neukirchium secutus sum 11 quid Gg quid L
12 neminem] d nominem D dicet Rr bonam] d bonam D bonum LK 13
Ter. Andr. III 2, 26 14 nominem Rr 15 nec solum de hominibus] in marg.
sed etiam de diis add. k Verg. Aen. VIII 6 post Virgilius: in VIII add. B
in VIII. r 16 optandium Bb dñ Dd promitteret K nemo auderet GK
nemo^{auderet} L 17 b in voc. turbo ubivis ex p corr. in D uicentorum Rr
loquitur A 18 o add. g Turbonis nomen proprium gladiatoris AGL 19
Horatius] ex corr. in H oratius GDHLK Hor. serm. II 3, 310 sq. sermonem Rr
20 maiorem] r maiore RBDGLK maiori A 21 spirituum A

p. 684 P.

p. 229. 30 K.

'Anio' etiam 'Anienis' - quod antiqui secundum analogiam 'Anien' nominativum proferebant. Cato contra Veturium: aquam Anienam in sacrarium inferre oportebat. non minus XV milia Anien abest. Ovidius:

quaque Numici 5

Aut Anienis aquae cursuque brevissimus Almo.

Cicero pro Cornelio in I: trans Anienem. Horatius in I carminum:

Et praeceps Anio ac Tiburni lucus -,

'Apollo Apollinis'. praeterea 'cupido cupidinis', quod masculino quidem 10 genere deum significat plerumque et est proprium, feminino vero ipsam rem. itaque feminini praevaluit declinatio. 'margo' quoque 'marginis' notandum, quod tam masculini quam feminini generis invenitur. Statius Thebaidos libro III:

Solverat Hesperii devexo margine ponti.

13

Iuvenalis in primo:

aut summi plena iam margine libri ..

Excipitur etiam 'caro' femininum 'carnis'. vetustissimi tamen etiam nominativum 'haec carnis' proferebant, qui magis rationabilis est ad genitivum. Livius Andronicus in Odyssea:

20

Carnis, ait, vinumque, | quod libabant, anclabatur.

et Titus Livius XXVI ab urbe condita: Latinaeque instaura-

1 etiam] autem *L* nominativo *D* 2 Cato contra Veturium] 'or. in *L. Veturium de sacrificio commissio* v. Meyerum I. I. p. 62 sqq. or. 28, ibique I. nostrum p. 65; 'de sacrificio commissio' infra § 40 'de Lucio Veturio' lib. VIII § 12 'de Veturio' X 17 cf. Brillenburgium de Cat. p. 75 G. E. Weberum Cat. mai. p. 31 Veturium *B* Anienam] Lipsius var. lect. III 11 cf. Krehlium II 516 sq. anienem *g* anienem *rell.* Klotz in Iahnii ann. XL 390 sq. 3 in sacrarium in sacrarium *A* autem post oportebat add. *B.A.H.K.g* (Oportebat autem *B* et sic *Vat.*), post non *LG*, post minus *rd* uel habemus

4 abest *Gg*Ovidius ait *L* Ovid. metam. XIII 329 sq.: quasque Nu-

mici | Quas Anienis aquae etc. 5 quoque *B.G.L.K* 6 alma *R* alno *A* 7 trans Anienem extat in Cic. pro Corn. or. I fr. 23, t. III p. 450 sq. Cic. ed. Or. servato ab Asconio ibid. V 2 p. 75 sq. cornilio *G* aniaenem *H* oratius *GLK* Hor. carm. I 7, 13 in -l- add. *D* 9 ac] et aliquot libri Hor. lucus

Brg locus *rell.* 10 Apollo] *d* apollo *DGL* 11 plerumque (sic) *spscr.* in *L* femino *H* uero add. *b* 12 femini *A* 13 quam add. *d*

femini *A* Stat. Theb. III 407 14 tebaidos *K* primo *L* III] *h* loc. rel. nun. om. *D* nun. om. *B.H.K* II *A* primo *G* I, *b* 15 hisperii *GL* diuxo *L* 16 Iuv. sat. I 1, 5 Iuvenalis — libri in marg. *K* 17 pleno *pars* *codd.*

Iuv. dett. 18 femininum caro *D* caris *Dd* 19 ad add. *r* 20 libius *GLK* odissia *R.B.H* odysia *G* tamen *spscr.* in *L* 21 libant *L* ante anclabatur: *EΞANTAA*.to add. *g* *EΞHNTANTON* *A* *EΞHNTACCTON* *Dd* antlabatur (ante labatur 3, u) *edd.* ante *a* at v. Muellerum ad Paul. s. v. anclare

p. 11 22 libius *BADHGLK* Liv. ab u. c. XXXVII 3, 4 XXVI libri, quod

p. 684. 85 P.

p. 230. 31 K.

tae, quod Laurentibus carnis, quae dari debet, data non fuerat. itaque eius, quod est 'caro', diminutivum 'caruncula' est, ut 'virgo virguncula', 'ratio ratiuncula'. Varro in andabata: sed quidvis potius homo quam caruncula nostra. ab eo autem, quod est
 5 'carnis', 'carnicula' debet esse, ut 'canis canicula'. -

Et sciendum, quod quinque inveniuntur in o terminantia, quae faciunt in a feminina: 'leo leaena' vel 'lea', 'draco dracaena', 'leno lena', 'caupo caupona', quod significat tam ipsam tabernam quam mulierem. Lucilius in III:

10 Caupona hic tamen una Syra.
 'strabo' etiam 'straba' facit. Varro de nomismatis:
 non haec res de Venere paeta
 Strabam facit.

In o productam desinentia Graeca sunt feminina et vel Graece decli-III 18
 15 nantur, ut 'Manto Mantus' - Virgilius in X:

Fatidicae Mantus et Tusci filius amnis -,
 vel || addita 'nis' faciunt genetivum, ut 'Dido Didonis'. Accius: |
 Custodem adsiduum Ioni adposuit virgini.
 Pacuvius:

filios

mutare dubitavi cf. § 96 1 carinis Liv. cod. Bamb. darit B 2 eiusdem
 est Rr eius quod eius caro A est caruncula A 3 Varro in andabata:
 sat. VII fr. 8 p. 96 Oehl.; andabata haec satura vocatur etiam lib. X § 38, andabatae
 apud Nonium Sed quidvis potius homo quamde caruncula nostra vel Sed quidvis
 potius, mi homo, quam caruncula | Nostra temptat Fleckeisenus 4 autem om. AL
 5 carnica] r corniculas ni f. in lit. R caruncula A 6 inveniuntur nomina
 in o GL 7 feminina in a G ut leo ADK nel lea spscr. in L * leno (a) R
 nel conciliator stupri
 a leno BAHK ale nolena L 8 cauponia K terbernam Rr Lucius G
 Lucil. sat. III fr. 33 Dous, Gerl. fr. 10 Varges C. Lucilii sat. ex libro tertio q. s.
 p. 5 10 tamen hic A tantum L sira GL syria H 11 straba ex strabo
 corr. B Varro de nomismatis: sat. LXI (octogessis, περί νομισμάτων) fr. 4
 p. 174 Oehl.; iambos agnovit Fleckeisenus nomismatis k 12 peta BAGLKr peca R
 petas b peta μετωροφθαλμου D μετοροφ.ταλμου strabo uel straba in marg. d
 μετωροφθαλμου in mg. g μετωροφθαλμου -i- suspice. μετωροφθαλμος suscep strabo
 uel straba in mg. l 13 fecit D 14 IN O PRODUCTAM GRECA D et om. GK

15 mantos AD mantos Lh mantys Kk Verg. Aen. X 190 16 mantos GL
 mantos D manto in litura h mantys K Tusci filius amnis] r tuscilius mannis R

amni Hh 17 ut Dido Didonis om. A post Didonis: Calipso calipsonis io
 ionis idque usus antiquorum comprobatur add. h Accius in ioea D Att. Ion.
 fr. 4 p. 211 Both. 1 p. 157 Ribb. v. p. 210, 12 18 ad custodem in mg. argus aristot-
 ris fls. L adsidium] DH cod. Char. p. 47 P. 35 L. assidium rel. ioni in
 litura h Inoni cod. Char. adposuit cod. Char. apposit cod. h. l. cf. infra l. l.
 apposit virgini spscr. in L 19 Pacubius AKg Paecubius DH Paucobius GL
 Pacuvii fr. inc. 4 p. 148 Both. XI. p. 110 Ribb., ad niptra a Delrio relatum
 assentiente Ribbeckio p. 287 20 Filius K. filios | Tris sibi Ribbeckius Cha-
 ris sibi procreasse per Calypsonem autumant Bothius. 1 procreasse eundem] Cha-
 ris, l p. 47 P. procreasse dicitur eundem, gloss. ad autumant pertinente in verba-

†. sibi procreasse [dicitur] eundem per Calypsonem autumant.

Plautus in aulularia:

Quos si Argus servet, qui oculus totus fuit,

Quem quondam Ioni Iuno custodem addidit.

quod autem 'Ionis' et 'Calypsonis' et 'Didonis' dicitur, ostendit hoc etiam Caesellius Vindex in stromateo his verbis: Calypsonem. ita declinatum est apud antiquos. Livius:

Apud nympham Atlantis filiam Calypsonem.

Ennius in VIII:

Poenos Didone oriundos.

Accius in Ione:

Custodem adsiduum Ioni instituit virgini.

- 19 In u Latina sunt generis neutri et aptota in singulari numero, non etiam in plurali, ut 'hoc cornu', 'genu', 'tonitru', quae tamen antiquissimi inveniuntur in 'um' quoque proferentes in eodem genere et in 'us' genere proferentes masculino et quartae declinationis, ut Lucanus in VII:

cornus tibi cura sinistri.

idem in eodem:

Seu tonitrus ac tela Iovis praesaga notavit.

Cicero tamen in Arato 'hoc genus' pro 'genu' protulit:

rum ord. perperam illato codd. Prisciani per in litura H calipsonem BHGLK autūnant AK 2 post autumant: calypso calypsonis io ionis idque usus antiquorum comprobatur (conprobat D) add. RBADII, del. h calipso. onis io. ionis (nis G) idque usus antiquorum confirmat GL 3 Plaut. aulul. III 6, 19 sq. aularia LK 4

Quod G ferser^{seruet} Rr ser^{uet} Bb oculus Plaut. Vet. 5 ionis (o) B addidit in litura b 6 quod autem H et didonis calipsonis K calipsonis HGL Didonis] ex didonius corr. D dydonis RA dicitur om. A del. g ostendit post his uerbis collocant GL 7 cesellius K celsius GL Caesellius

Vindex in stromateo] cf. Graefenhanium hist. phil. III 68 sqq. calysonem Rr calipsonem GLK 8 est] esse ADHGL Lius Rr libius G lybius L Liv. Andr. Odys. fr. cf. Hom. Od. III 557 V 14 XVIII 143 v. Hermannum elem. doctr. metr. p. 621 sq. coll. tamen epit. doctr. m. p. 223 sq. ed. alt. postremam thesin suppressam

perperam censet Corssenius origg. p. 199 9 nymphan H nimeam G nimeam K nimiam L athlantis BADHGLK calipsonem HGLK 10 Ennius in VIII] r In VIII. ennius RAHK Enn. ann. VIII: VII 11 E. S. VIII inc. 1 Hug. VIII, xxiv p. 45. LXV Vahl. 11 penos RAHGK phoenos L 12 Alcuis GK Actius h Attius ni f. in lit. H Att. in Ione: v. supra p. 209, 17 Ione] I ioe tibi cf. lib. X § 51 13 adsiduum] D assiduum rell. instituit] opposuit G apposuit L et libri supra cf. Ritschelium monum. epigr. tria p. 7 14 in v productam D neutri generis GL monoptota h in om. GLK non] lk nec non BGLK 15 in plurali] r plurali RGL plurali ex plurale

corr. B pluralis (a) L quae nomina tamen B tamen] etiam RL antiquissimi Gg 16 proferentes in um quoque G proferentes in um L 17 ut om. GL Lucan. Phars. VII 217 VIII r 18 cornus] b eurnus B corui codd. nonnulli Luc. cum Voss. A m. pr. tibi] r tibe R senistri G 19 idem in eodem] r ldest eodem R Lucan. Phars. VII 197 20 tonitrus AD nonituit H 21

Cic. Arat. fr. XIX (Cic. ed. Or. III 2, 522) sive v. 149 (p. 527) aarato(u) L arto K

p. 685 P.

p. 231. 32 K.

Tertia sub cauda ad genus ipsū lumina pandit.

in eodem:

At propter laevum genus omni ex parte locatas
Parvas vergilias tenui cum luce videbis.

5 in eodem:

Haec genus ad laevum nixi delapsa resedit
Atque inter flexum genus et caput alitis haesit.

Accius in Prometheo:

profusus flamine hiberno gelus.

illud etiam notandum, quod, cum plerumque composita simplicium declina- 20
tionem servant, 'capricornus' secundae invenitur. Cicero in Arato:

Corpore semifero magno capricornus in orbe.

item in eodem:

Tum magni curvus capricorni corpora propter
Delphinus iacet, haut nimio lustratus nitore.

Ovidius in II metamorphoseon:

dextra cornum tenet.

idem in V:

flexile cornum.

10 Lucretius similiter in VI:

Propterea fit, uti, quae semina cumque habet ignis,
Demittat, quia saepe gelum, quod continet in se,
Mittit.

pro genu sicut hoc virus protulit *R* protulit pro genu *GL* 2 *Cic. Arat. v. 261*
(27) *sq.*: v. 1. *concessit Moserus ad Cic. de nat. deor. II 44 p. 387 ed. suae, ubi add.*
cod. Prob. inst. p. 46 Lind. (1392 P.): Haec propter laevum genu omni parte locatus
3 ad *BAG* propter] *g* pro *G* 4 vergilias] *g* uirgilias *BGr* cum tenui
GL 5 *Cic. Arat. v. 279 (45) sq.* 6 Hoc *A* Quae et Quod v. 1. *ap. Cic.*

gens *Dd* nixi] *h* nisi *H* delapse *D* 7 flexum] *r* ex fluxum *corr.* *B* flexum *R*
kaput *K* haesit] *om.* *A* haesit *L* haesit (*s*) *G* 8 Actius *H* Att. *Pro-*
meth. fr. 1 p. 239 Both. fr. unic. p. 158 Ribb., cui potius ad Io fabulam Prometheus
Attiana referenda videtur p. 300 sq. 9 tum profusus *Non. p. 208, 1* flaminiae
hiberno *K* genus (*u*) *L* 10 notantum *Rr* no. tantum (*n*) *D* simplicium *G*

11 capricornos *A* saecunde *R* invenitur declinationis *D* *Cic. Arat. v.*
293 (59) 13 Idem *ADGK et sup. lin. L* *Cic. Arat. v. 332 (91) sq. cf. §. 26*
uel curvus

14 curvus] *bh* cornus *BHGLK* cornus *A* cornus *Dd* capricornii *r* 15 del-
phinos *B* dellinus *G* dephinus *H* ant *R* haud *BADH* nitore] in orbe *L*
16 *Ovid. metam. II 874* 17 dextera (*e*) *B* dextera *K* cornum] sic etiam cornū,
ut tamen de lineola superducta possit dubitari, *Ovid. Laur. (Med. 1 et exc. Calandr.*
I. Heinsius); cornu libri Ovid. plerique cum Marciano tenet cornum h 18 *Ovid.*
metam. V 383 19 flexibile *B* cornu cum *Laur. et Marc. codd. Ovid. ut vul.*

omnes 20 *Lucr. VI 876 sqq.* 21 proptere *Rr* utiquae semina *H* utique se-

mina *READGLK* utique femina *b* cumquae *r* quaecumque *GL* cūque *Ih*
ignis] *r* in se (*ex v. sq. etiam huc relatum*) *R* rell. 22 demittat] *r* *Heidelb. Kreh-*
lii teste censore eius Ienensi l. l. p. 419 cum libris Lucretianis emittat R mittat(e) B
mittat *ADLK* mittat *G* mittat in litura *h* quia] sic etiam *Heidelbergensis m. alt.* quasi
Lucretius qua Heidelbergensis m. pr. 23 Mittit] *Heidelbergensis cum Lucretio emit-*

Accius ve||ro in Troadibus:

sed ntrum terrae motus sonitusne inferum

Pervasit auris inter tonitra et turbineis.

In c duo sunt generis neutri: 'lac lactis', quod antiquissimi etiam 'hoc lacte' protulisse inveniuntur teste Capro, apud quem exem|pla invenis (Plautus in Menaechmis:

Neque aqua aquae neque lacte est lacti, crede mihi,
usquam similis),

et 'altec allecis'. sic Martialis:

Capparin et putri cepas allece natantes,

Et pulpam dubio de petasone voras.

Horatius in II sermone:

Pervellunt stomachum siser, allec, faecula Coa.

21 (est autem 'altec' genus piscis.) inveniuntur tamen quidam veterum etiam 'haec allex' femipino genere protulisse, quod Caper ostendit de dubiis 15 generibus, Verrium Flaccum posuisse allecem hanc dicens. non

tūt RBAHLK emitat Dd emitit G 1 Actus H Att. Troad. fr. 3 p. 248 Both. fr. II p. 168 Ribb., qui Troades Neoptolemo coniungit p. 320 sq. vero om. ADHGL add. dg troiadibus L droadibus G 2 sed in litura h utrum dubium est terrae motus H sonitus nerii ferrum L inferum] d inferum ADG inferum in litura h

3 persuasit BDALK peruassit G auris] in mg. add. L aures Rr inter] in L tonitra. (a ni f.) H tonitra B tonitrua b tonitru h turbineis] turbines EADHGLr turbinis RK 4 DE NOMINIBUS IN C. D neutri om. BH, ante generis add. h et in mg. B 5 Capro] cf. Capr. p. 2241 P. coll. Osanno de Capro p. 12 sq. 18 innuens exempla GL 6 Plaut. Men. V 9, 30 (v. 1089) me- nechmis DAHGK et ex memichmis corr. B menethmis Rr mechenis L 7 Ne-

que — neque Prisc. cum Vet. Plaut. Nec — nec rell. nequae lacta Rr lacte est lacti Prisc. cum Plauti libris opt. lacte lacti deteriores lacte lactis Ritschelius v. mus. phil. VII 584 sqq. mihi crede cum Lingio Ritschelius 8 usquam] r usquequam R similiust Ritschelius 9 et allec allecis] om. G et hallee hallecis

DHKg et hallee hallecis Rr et hac (i) allec huius hallecis L et hallee hallecis B Martialis] r marcialis RHL Mart. epigr. III 77, 5 sq. 10 Capparin] sic etiam Mart. T. al. ap. Schneidewinum caparin GK cappari Ar campari R capparin Mart. P

capparis codd. Mart. permulti putri] b patri B patri G pri L caepas B allece A hallee DGLK 11 dubio] r debeo R 12 oratus K Hor. serm. II 8, 9 13 Pervellunt] om. RAH add. h Per BD stomachu H siser] r cicer

(in mg. siser) h herba .i. pastinax σταφιανος in mg. l σταφταinos Dom. RBAHGLK

hallee DGK allec L faecula Rr foetula G foetula L fetu laeca K fetula

coa k post coa: piper allece (hallee BDGLK hallee H) non sine aceto add. libri del. rh Hoc magis ulla mali ut [l. ullum aliut] pipere albo non sine aceto (eiusd.

serm. v. 49) in mg. r 14 autem om. G allec R hallee BDHGLK tamen sup. lin. add. L quidam ex quaedam corr. H 15 allec AG hallee BDLK femino HK genere add. h 16 Verrium Flaccum] v. Muellertum ad Fest. praef. p. XV

flacum K posuisse G allecem A hallecem BDHGLK

p. 696. 87 P.

p. 233. 34 K.

habet plurale nec hoc nec 'lac'. nam 'haec lactes' partes sunt intestinorum a Graeco γαλακτιδης dictae et servaverunt apud nos quoque idem genus, cuius singulare 'haec lactis' est. Titinius in Ferentinati:

Fartacula, cerebellum, lactis agninas.

5 Pomponius in Lare familiari:

oro te, vaso, per lactes tuas.

In d quoque duo sunt neutra, quae a masculinis nascuntur in s desinentibus, 'aliud' et 'quid' et ex eo composita, ut 'aliquid', 'siquid', 'nequid', quorum genetivus in 'ius' profertur, ut 'alius' et | 'cuius' et dativus in i, 'alii', 'cui', secundum quorundam pronominum declinationem, unde quidam indocti pronomina esse putaverunt. sed ipsa significationis ratio et omnes Graecorum doctissimi haec nomina esse comprobant, Probus etiam 'alius alia aliud' inter nomina posuit. latius autem de his in pronomine disseremus. inveni tamen apud Livium in CXII ab urbe condita in 22
15 d desinens barbarum nomen regis Maurorum 'Bogud', cuius genetivum secundum tertiam declinationem 'Bogudis' protulit, ut: castra quoque diversis partibus Cassius et Bogud adorti hau multum afuere, quin opera perrumperent. in eodem: quo tempore firmandi regni Bogudis causa exercitum || in Africam traicere

1 pluralem B nec non lac G i nec hoc nec lac in mg. g neque lac D
intestinorum] r intestinarium R intestinarum bd 2 ΓΑΑΚΤΙΑΕC L ΓΑΑΚΤΙΑΕC B
A OIABC

ΓΑΑΚΤΙΑΕC D ΓΑΑΚΤΙΑΕC Gg ΑΑΚΤΙΑΕC K ΓΑΛΑΚΤΙΑΕC dictae in lac. h quoque
spser. L 3 singulare] h singu H Titin. Ferentinat. p. 60 (cf. psaltr. fr. 3 p. 66)
Both. psaltr. fr. III p. 119 sq. Neuk., psaltr. s. Ferent. fr. IV p. 125 Ribb.; Nonius
331, 26: Lactes dicuntur intestina. Titinius psaltria: Fartacula (Fartacula cod. Leid.),
cerebellum, lactis agninas in ferentinati in litura B 4 Fartacula] Nonius cf.
Ouwensium not. Hagan. l. 13 p. 78 craticula RHK graticula BADGL lactis agninas]
Nonius cf. Ritschelium mus. phil. VII 606 sqq. lactis agnina libri Prisc. 5 Pomp.
Lar. fam. fr. p. 109 Both. p. 144 Mk. p. 198 Ribb. ΓΑΑΚΤΙΑΕC (te) B 6 vaso] Rib-

beckius baso BADHK bas* (e ni f.) L basso G base R basse Heidelb. Lips. 1 Ert.
1 Krehlii 7 DE NOMINIBVS IN D. D quoque spser. L in s desinentibus nas-
cuntur A 8 et ex] bd ex BD nequid siquid AGL 9 ut] et RB ut alius
et cuius] t alicuius G et in litura L dactinus R 10 i] r ..... R alii cui]

hgl alieni AHGL alii et cui D corundam Rr declinationem pronominum DL
11 esse] ea esse BHR esse ea D esse aca A ea GL esse putauerunt ea K
putarunt L post esse: putauerunt — nomina esse om. R add. r 12 compro-

bant B Probus his G Probus: cf. lib. VII § 1 13 alius] aliud H pro-

nomina GLK 14 disceremus L Invenitur h apud Rr lanium G lanium L
lanium K Liv. lib. CXII ab u. c.: t. XLIII p. 795 Drb. ed. Stuttg. t. VI p. XII
W'ssb. 15 desinens add. r 16 boguddis Rr protulit: Vt castra H 17

casius GL adhorti RB adorati (a) L adorati K laud DHR aut AGLK

18 affuere ADGLK abfuere h Livius l. l. 19 in] ad H a. fricā (f) G affri-
cam HK traicere g traiecere BG uelociter traicere (traicere h) HK uelociter

mittere gloss. add. r uelociter W d

p. 687 P.

p. 234. 35 K.

conatus sit. idem in eodem: Cassius gessisset cum Trebonio bellum, si Bogudem trahere in societatem furoris potuisset. idem in CXIII oppidi nomen in d desinens per accusativum casum neutro genere protulit: et ipse circa Pulpud oram tuebatur.

In t 'hoc caput capitis' invenitur et ex eo composita, 'sinciput sincipitis', 'occiput occipitis'. 'git', μέλανθιον, et 'Nepet', nomen oppidi Italici, indeclinabilia sunt.

In 'al' Latina et barbara inveniuntur et sunt masculini generis vel neutri, quae addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic sal huius salis', 'Hannibal Hannibalis', 'hoc tribunal huius tribunalis', 'cervical cervicalis'. sed neutra a producant in obliquis casibus.

V 23

In 'el' desinentia correptam Latina sunt neutra et addita 'lis' faciunt genetivum, ut 'mēl mellis', 'fēl fellis'. in 'el' productam, quae sunt barbara, vel 'il' vel 'ol' vel 'ul' desinentia, cuiuscumque sunt generis, Latina seu barbara, addita 'is' faciunt genetivum, ut 'hic Daniēl huius Danielis', 'haec Tanaquil huius Tanaquilis', 'hic sol huius solis', 'hic consul huius consulis', 'hic' et 'haec exul huius exulis'. 'nihil' indeclinabile est, quia per apocopen ab eo, quod est 'nihilum', prolatum est, sicut etiam apud Graecos 'πῆ' et 'δῶ' et 'κυκῶ' pro 'κρηθήν' et 'δῶμα' et 'κυκῶνα'. quidam tamen adverbium esse putant, quod nomen esse adiectivum quantitatis ipsa ostendit constructio. quomodo enim dicimus 'multum bonum'

1 Livius l. l. Idem *supscr. in L, add. b* casius GL gressisset Rr
gessisset G gesisset L tribonio GL tremonio A 2 sotietatem H furoris ex
furorē corr. A 3 Liv. ab u. c. lib. CXIII ll. *supra ll.* in om. H CXIII] bh
CXIII BHGL casum om. HLK 4 ipsa GL circa a pulpud H pndpud
B horam R 5 DE NOMINIBVS IN T. D capud Rr kaput kapitis K .capitis.
Inveniuntur ex A sincipud Rr senkiput .lis K 6 occipud Rr ockiput .lis
K git. γιτ ὀκκῆνειοτ το μελανθιον B μελανθιον in *littura r* μελανθιον D
μῆμῆειον G μῆμῆιον L μεμῆειν K et]. En B neppet GL 7 et sunt inde-
clinabilia A 8 IN L SED PRIMUM IN AL. D generis masculini D masculini vel
neutri generis GL 9 huius om. GL 10 tribunal . . . . huius tribunalis (huius)
B huius om. GLK ceruicē .lis (l) L 11 producant a DGL 12 IN EL
CORREPTAM D correpta RA et neutra et Db 13 ut] om. G . . Hh IN EL
PRODUCTAM ET IL ET OL ET VL. D producta RA 14 sint generis BADHLry
sint generis K 15 siue R? daniel R danielh BADG danielis RBAD .lis G
16 tanacil. huius .lis Gg hic sol] sic sol H huius solis om. GL huius
consulis om. GL 17 exul (s) D exsul .lis G exsul huius .lis K quia]
quod BGK 18 apagopen GK apocopam H sicut] g sed G 19 πῆ — κυκῶνα]
lac. rel. om. H non solum istud sed etiam alia quedam in lac. inseruit h et so
et Rr et da et kikea K Δω. κυκῶ B κυκῶ] l kikea AGL ππο BA
ΘΕΝ a ω
ΠΡΩΚΡΥΤΗΝ ET ΔΩΜΑ ET ΚΥΚΕΝΑ Rr ΚΡΙΤΕΝ A! ΚΡΙΤΕΝ L et dama et kikeana K
uel tinae
KIKEYNA DG 20 tamen] autem H adiectivum Kk quantitatis adiectivum
GL 21 constructio ostendit GL

p. 657. 88 P.

p. 235 K.

et 'boni, bonorum' et 'nimium lucrum' et 'lucri, lucrorum', sic 'nihil malum' vel 'mali' vel 'malorum'. Terentius in *Andria*:

†Nihil horum egregie praeter cetera

et Cicero de signis: nihil minus ferendum pro 'nihil intolerabilis'.
 5 potest autem etiam loco adverbii accipi, quomodo 'multum' et 'primum'.
 'nihil' autem vel 'nihilum' a 'non' et 'hilum' est compositum, quod sine
 dubio nomen est: 'hilum' enim pro 'ullum' vetustissimi proferebant. Lu-
 cilius in XIII:

Naumachiam licet haec, inquam, alveolumque putare et
 10 Calces. delectes te, hilo non rectius vivas. ||

In 'am' unum desinit generis omnis indeclinabile, 'hic' et 'haec' et 24
 'hoc nequam'.

In 'in' quoque unum indeclinabile, 'Cim' (nomen est vici), ut dicit
 Celsus.

15 In 'um' Latina seu Graeca, apud Graecos in *ov* desinentia, neutra
 sunt et mutata 'um' in *i* faciunt genitivum, ut 'hoc templum huius templi',
 'hoc Pelium huius Pelii', 'hoc hostorium huius hostorii' [lignum, quo mo-
 dius aequatur]. inveniuntur tamen apud comicos multa huiusmodi neu-
 20 trorum formam habentia mulierum nomina, quibus articulos feminini ge-
 neris necessario significationis gratia praeponebant, ut 'ἡ Δόρκιον
 haec Dorcium', 'ἡ Γλυκέριον haec Glycerium', 'ἡ Χρύσιον haec Chrysium',

1 et bonorum et *AHL* uimium] *R* ^mminium *K* minimum *rell.* lucrum *lucri L*
 et lucrorum *BA* 2 uel mali malorum *D* mali malorum *L* et mali et malorum *A*
Ter. Andr. I 1, 31: Horum ille nihil egregie praeter cetera 3 Nihilorum
 egregiae *Rr* egregiae *H* 4 *Cic. in Verr.* II 4, 38, 83 nihil minus feren-
 dum in *litura B* nihil minus *om. codd. Cic. dett.* pro] *r* quod *R* intoler-
 abilis *RGK* 6 a non et hilum *om. B* est compositum quod] *h* est compositum.
 est hilum quod *G* est compositum. hilum est quod *L* est compositum. hilum quod
RAHL est compositum et non et nilum hilum quod *B* 7 pro] quod *A* ue-
 8 instissimi *G* ^{li}vetustissimi proferebant] dicebant antiqui *A* Lucius *Kk* *Lucil.*
sat. XIV 4 *Dous. Gerl.* 9 naumachiam] *d* naumachum *D* haec licet *K* al-
 beolumque *GL* ^vpotare et calces *Rr* 10 dilectes *GL* uiuas. Nullum autem
 alteri plus potest contrarium et oppositum repperiri quam nihil ad aliquid et aliquid
 ad nihil. In *am B* 11 in *am D* 13 in *im D* unum cim nomen vici in
 declinabile est ut *GL* est *om. K* 14 celsus *A* cellus *K* 15 in *vm D*
 Graeca *om. K* in *on* apud *gcos GK* in *on* desinentia apud graecos *L* on *DH*
 16 sunt *supscr. in L* um *i Bb* templum *li GL* 17 hoc *om. L* pe-
 lium *lii L* pellium *lii G* hoc *om. L* ostorium huius ostorii *R* ostorium *rii L*
 • ostorium *rii (h) GL* hostrium huius hostrii *H* lignum commodius aequatum
G quo in *litura* (com?) *l* quo modius] *h* quomodo dius *H* 18 multa apud
 comicos multa *R* cômicos *GL* 19 articulos ex articulus *corr. B* femini *K*
 20 gratiam *Rr* gracia *H* causa *L* uel gratia *l* ἡ] *u* in *litura rh om. BK*
 ΔΟΡΚΙΟΝ *RGL* ΔΟΡΚΥΟΝ *DH* 21 dortium *A* dorthium *r* ΔΩΡΚΙΟΝ *R* ἡ *om. BK*
 Γλυκέριον] *l* ΓΛΥΚΕΡΙΟΝ *R* ΓΛΥΚΕΡΙΟΝ *BA* ΓΛΥΚΟΝΟΝ *G* ΓΛΥΚΙΟΝ *K* ΓΛΥΚΟΝΟΝ *L*
 glycerium *BH* et in *litura* ^{g h}glycerium *Rr* grecerium *A* gliconium *G* gleconium *K*

p. 688 P.

p. 235. 36 K.

‘ἡ Ἀβρότονον haec Abrotonum’, ‘ἡ Λεόντιον haec Leontium’. hoc autem solet fieri adulationis causa sive diminutionis aetatis.

- 25 In ‘an’ aut in ‘in’ aut ‘on’ aut ‘yn’ desinentia Graeca sunt masculina vel feminina et producentur omnia et vel Graece declinantur, ut ‘Pan Panos’ - Virgilius in VIII:

Parrhasio dictum Panos de more Lycaeī -, vel ex genetivo Graeco fit Latinus, mutata *os* ultima in ‘is’, ut ‘Tian Titanos’, ‘Titan Titanis’; ‘delphin delphinos’, ‘delphin delphinis’. dicitur tamen et ‘delphinus delphini’. in multis enim invenimus | a genetivo Graeco factum Latinum nominativum - ut ‘elephas elephantos, hic elephas huius elephantis’ et ‘hic elephantos’, a genetivo Graeco ‘elephantos’, ‘huc elephanti’. similiter ‘hic abacus huius abaci’ a genetivo Graeco ἄβακος; Ἀραψ Ἀραβος, ‘Arabs Arabis’ et ‘Arabus Arabi’; Τίταν Τίτανος, ‘hic Titanus huius Titani’ - Plautus in Menaechmis:

Barbatum, tremulum †Titanum qui lucet Cygno patre -, 15

ἡ *om.* R ἡ Χρύσιον haec Chrysium] *om.* H ἡ Χρύσιον — Leontium] *om.* G

in *litura* scripsit l ^u *PICION R XPICION r XPICION B Chrysium] b chryseum B
chrisium RADl 1 ἡ *om.* R ἡ Ἀβρότονον — Leontium] *om.* K BPICTONON

R APICOTONON r ^a brotonium Rr ab rotonnium H abrotunnium h AHONTION R
AEONKION H Haec autem solent H 2 adulationis GLK 3 in n sed primvm
in an et in et yn et on GRECA PRODVCTA. D an aut in on aut yn B an ... yn G
an ā in ā on yn g an aut in aut on aut yn L aut in on aut in yn K aut in yn
aut in on D yn] an H en h gca disinentia L 4 post omnia: in an tergim-
nautia, et uel graece declinantur in *litura* b omnia uel GK panos add. r
5 Verg. Aen. VIII 314 6 Parrhasio] H Med. Pal. parrasio BLrd parrasio RADGK

cum Vergiliū Romano. sic igitur f. s. Priscianus s. Theodorus dictam Med. Pa-
nos] panpanos B ... panos (pan?) K lycei ADK licei GL licei Rr 7 gco ge-
nitivo GL os R oc r os BDGL his Rr tytan tytanus (tytanus d) tytan
tytanis D 8 delphian B delphin delphinos G delphian delphianos uel K delphin del-
phinis RG delphinis ex delphinos corr. H 9 et *om.* G delphinus delphini G
graeco genetivo GL 10 nominativum add. h ut] hic GL hellefas helefantos
Rr elifas elifantos GK elefas elefantos DH elefas elifantos L elephas B ele-
fas RDH elifas GLK 11 elefantis RDH elifantis GLK elifantos huius elifanti
GK elefantos huius elefanti DHr huius elifanti elifantos L 12 abacus a genetivo
graeco abacos huius abaci K huius] huic R abaci] abacos BA ἄβακος] ABACOC abaci
A abakos RH abacos abacis G abacos abaci L 13 Ἀραψ Ἀραβος] *om.* RHGLK
APABOC. APABOC. in mg. r arabs arabos Ah hic arabs arabos B hic arabs arabis
BDrh ... arab. arab. R arabos arabis GLK Τίταν Τίτανος] *om.* H TITAN TI-
ΘANOC r titam titanos R titan titanos BADGLK 14 tytanus D huius *om.* GL

tytani D Plaut. Menaechm. V 2, 101 (v. 854) megnis Rr menecmis B me-
uehnis G menegmis AD minechinis L mechenis K 15 tremulum titannum] l titan-
num tremulum L Titanum] sic etiam libri Plautini tytanum D Tithonum Meur-

sus qui lucet (lucit K) cygno (cygno Rr cygno K cyeno H cyeno G cigno
ADL] cyeno prognatum testantur libri Plaut. opt. mosco prognatum Ritscheli Lips.
Cygno qui cluet Palmerius l. ms. Berchemi et Colerus l. Prisciano antiquissimo et Con-
stantinopoli olim scripto, quorum illud qui cygno lucet, hic cygno qui lucet offerebat
patri A

p. 688. 89 P.

p. 236 K.

nec non et ab accusativo: 'panthera', 'creterra', quod Graeci quoque in 26 multis fecere, quos in hoc quoque sequimur, qui saepe et genetivo et aliis casibus pro nominativo sunt usi: 'ὁ μάργυς τοῦ μάργυρος, ὁ μάργυρος', 'ὁ ἰκτίς τοῦ ἰκτίδος' καὶ 'ὁ ἰκτίδος' - Virgilius in VII:

5 Hircanisve Arabisve parant seu tendere ad Indos,
qui est a nominativo 'hic Arabus'. idem in VIII:

Omnis Arabs, omnes vertebant terga Sabaei.

Lu||cilius in IIII 'Aethiopus' dixit pro 'Aethiops':

Rinocerus velut Aethiopus.

10 'Titanus' quoque pro 'Titan' dicebant; unde Naevius in carmine belli Punici primo:

Inerant signa expressa quo modo Titani,

Bicorpores Gigantes magnique Atlantes.

Lucanus in VIII:

15 Nec tutus spatium est elephas.

Iuvenalis in IIII:

Rursus ad Aethiopum populos aliosque elephantos.

Virgilius in VIII:

pantherae terga retorquens.

20 Cicero in Arato:

1 et om. B pantera B cratera ADK et in litura H cratera (a) L et cratera G quoque om. A 2 fecere] b facere B facere H quo. L saepe ex

L 3 usi ut ADHG ^o R ΜΑΡΤΥR BGLK et in litura H ΜΑΡΤΙΡ Ad ΜΑΡΤΙR

D ΤΩΥ R TOI G ΜΑΡΤΙΡΟΣ AGd ΜΑΡΤΙΡΟΝ D post μάργυρος; n (i. e. ἡ) super-
scr., καὶ in mg. add. r καὶ etiam BA κἂι D ὁ μάργυρος om. G add. g ΜΑΡΤΙΡΟΣ

ADR 4 ἰκτίς D ἰκτίς RH ΤΩΥ ἰκτίδος Rr ΝΟΥ. ΤΟΥ. ἰκτίδος A ΤΟΥ ἰκτίδος

K ΤΟΥ ἰκτίδος G ΤΟΥ ἰκτίδος H ΤΟΥ οἰκτίδον B ἰκτίδος A ἰκτίδος R DE

EXEMPLIS D Verg. Aen. VII 605 5 hircanisue Rr hircanisue BAHGLK hircanisque Verg. Fr. 6 hic om. L Verg. Aen. VIII 706 7 om̄s arabs G terga

Sabaei] r tergas abaie R tergebant ei A 8 licilius L Lucil. in IIII: III 21 Dous. Gerl. 18 Varg., his verbis a Dousa compositis cum fragmento libri III a Nonio 25, 28 citato: Brouchus Bovillanus (?) deute adverso emimulo, hic est | Rinocerus VII L VIII K 9 renocerus K uelut B uelut A 10 ..... dicebant pro titan (pro titan) B tytan D neuus libri Naev. bell. Pun. I v. § 6 11 puni. Primo inerant BA 12 signa] b signa. B exp̄sa GLK titani ex titanus

corr. K 13 bicorpores] b bicorpore. Dd bicorpore B gygantes RD atlantes R atlantes BADGLK athlantes H 14 lucanus ex lucantes corr. D Lucan.

Phars. VIII 732 15 totus Dd elephas] b elephas B cum Luc. Voss. B eliphas K elephas RH elifas GL 16 Iuv. sat. III 10, 150 17 aliosque Prisc. cum Iuv. libris dett. aliosque Iuv. cod. Pith. elifantos GL aeliphantos K 18 Verg. Aen. VIII 460 19 panthera Pal. 20 Cic. Arat. v. 332 (91) sq. cf. supra § 20

p. 689 P.

p. 236. 37 K.

Tum magni cūrvus capricorni corpora propter
Delphinus iacet; haut nimio lustratus nitore.

Horatius in II carminum:

Nec curat Orion leones
Aut timidos agitare lyncas.

27 (et notandum etiam de genere, quod masculino genere protulit Horatius,
cūm Virgilius feminino in III georgicon:

Quid lynces Bacchi variae?)

Horatius in II carminum:

nulla decempedis

Metata pri/vatis opacam

Porticus excipiebat Arcton,

'haec decempeda' ab accusativo Graeco [ἀπὸ τοῦ 'δεκάποδα']. idem:

Diversum confusa genus panthera camelo.

'cassida' quoque accusativus est Graecus, ab eo quod est 'cassis', quo
usus est pro nominativo 'cassis' Virgilius:

aurea vati

Cassida.

Statius vero 'cassis' protulit in II Thebaidos:

Bellipotens, cui torva genis horrore decoro

Cassis et asperso crudescit sanguine Gorgon.

quod autem Graecum est hoc nomen, ostendit etiam Probus in libro, qui
est de catholicis nominum. Persius:

1 Tum] cum G   cornus BGL^v cornus Dd cornus H corbus K   propter]
pro G   2 delphinos Dd delphinus G   haut BADHr aut K   nitore G nel in ore
g nitore H   3 oratius LK   Hor. carm. II 13, 39 sq.   carminum secundo L
5 timido R   lyncas HGLr et in titura d lyncas K lynces RBA   6 etiam
om. GLK   oratius GL   7 cum] r cur R   Verg. georg. III 264   III] d
III ADHGLK quarto R III h   8 Quod AHK   lynces Med.   lynces bachi
RADHGL linquis bachi K   bachi B   9 oratius K   Hor. carm. II 15, 14 sqq.
sermonum B   10 Nullam R   decempedis] d decimpedis GD   11 metata] ex
mutata corr. H metat^a Dd meta B   12 arton D   13 decimpeda Dd   id est
ΑΠΟ Β   ἀπὸ τοῦ δεκάποδα] om. H   id est ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΟΔΑ Dd ΑΠΟ ΤΩΝ ΔΕ-
ΚΑΠΟΔΑ R ΑΠΟ ΤΩΝ ΔΕΚΑΠΟΔΑ G ΘΟΥ ΔΕΚΑΠΟΔΑ h   idem] r In eodem RBAHGL Idem
in eodem D In eodem quoque K   Hor. epp. II 1, 195   14 confusa L   ca-
melo] r camello RHGLK   15 casida GK   graecus est L   casis K   16 nomi-
nativi Rr   casis G cassis K   post cassis: Virgilius — cassis om. G add. g
Verg. Aen. XI 774 sq.   17 auria K   18 casida K   19 Stat. Theb. II 716
sq.   casis K   tebaidos K   20 bella potens Gg bellapotens LK   torba G
turba RBLK   genis] h genus H   decoro] g Statius decore GDHKL dedecore
RBA decoros r decora h   21 casis K   asperas K asperso k   22 Prob. de
cathol. nom. p. 1473 P. 130 Lind.   23 Persius] versus constatus ex Pers. sat. 2.
52 sqq.: Si tibi creterras (sic Montepess, Vat. crateras vell. tantum non omnes) ar-

p. 659. 90 P.

p. 237 K.

Creterram argenti sudabit praetrepidum cor.

Iuvenalis in I:

Lectus erat Codro Procula minor, urceoli sex

Ornamentum abaci.

idem in IIII:

Quanto delphinis ballaena Britannica maior ..

Et sciendum, quod omnia in 'in' desinentia etiam in 'is' productam 28
 finimtur: 'Arin' et 'Aris', 'delphin' et 'delphis', 'Eleusin' et 'Eleusis',
 'Trachin' et 'Trachis'. et notandum, quod auctores Graecorum in 'is'
 10 magis terminatione sunt usi, nostri vero frequentius in 'in', quamvis Ci-
 cero pro Scauro: cum dare nollet, inquit, Aris, clam ex Sardi-
 nia est fugere conatus. in eadem: Arinis uxorem pelicatus
 dolore concitatum.

In 'yn' quoque terminantia addita 'is' || faciunt genetivum: 'Adramyn
 15 (nomen herois) Adramynis', 'Phorcyn Phorcynis'. unde Lucanus libro VI 29
 VIII:

Squalebant late Phorcynidos arva Medusae.

nam 'Phorcys' per s 'Phorcynis' declinatur, non 'Phorcynis' facit.

genti incensaque pingui Auro dona feram sudas et pectore laevo Exentiat guttas
 laetari praetrepidum (praetepidum *Mp. Vat.*) cor 1 creterram] *R (B?) crateram*
rell. argenti *K* sudavit *K* praetrepidum] *r praetepidum R pertrepidum*
DL 2 *Iuv. sat.* I 3, 203 *sq.* 3 Lectus] in litura *h* letus *R* porcula *A* pro-
 cala *K* procul aminor orceolis exornamentum *B* orceoli *D* urceoli sex] *r*
 orceoli sex *h* orceolis ex *RHGLK* 5 *Iuv. sat.* IIII 10, 14 .VIII. *G* 6 quan-
 tum *B* quando *D* quod *K* delphinis *GL* ballaena *libri* britannica *RBAH* bri-

tinnaea *Gg* britannica *h* britannica *LK* post maior: deest una fol. in *B* v. § 32

7 in in GRECA *D* in yn *K* disinentia in in *GL* is] *rd* his *RD* pro-
 ducta *D* 8 aryn *K* post Arin: est *add. A* proprium nomen *DHGLK* delphin

L delphyn *K* delphis *GL* delphinis *Rr* eleusyn *K* 9 trachin *K* his *Rr*

10 usi sunt *GL* vero] *t* quoque *L* frequentius *g* frecentius *GK* Cicero
 pro Scauro I 7 (II *extr.*: *class. auct.* II p. 286 *Mai.*), servavit solus Priscianus 11

Scauro] *d* saturo *D* nollet] *r* nolet *RK* inquit *Gg* inquit *K* inquit Aris] *r*
 inquit Aris *R* ex Sardinia] *rd* exardinia *RDGK* 12 est fugere] effugere *K*
 figure *D* fugere *d* *Cic. pro Scauro* II 9 (VI *l. l.* p. 292 *M.*) eodem *L* pel-

licatus *DGL* pelecatus *K* pelicatus a dolore *Cic. Mediolan.* 13 dolore *Dd*

dolo *RA?* 14 terminantia] disinentia *GL* genetium *R* adramoyu *K* 15

herolis *Rr* heroys *AL* haeroys *G* adramynis *Rr* adraminis *H* adramnis *K*

phorshin (*p*) phorchinis *R* poreyn nis *G* *Luc. Phars.* VIII 626 16 VIII
AGK VII *L* 17 squalebat *G* scalebat *L* scaliebat *K* phorchinidos *R* poreynis

G poreynis *L* phoreynis *K* phorcynidos *Luc. Voss. A* medussae *G* 18 phoreis

RD porchis *r* poreys *G* porcis *L* phorchyis *R* poreys *Gg* phorcis (*i*) *H* porcis *L*

phoreis *K* phorcinis *R* poreynis *G* poreynis *L* forcinis *K* facit *om. HK*

- 'Euan Euantis' notandum, quod t assumpsit in genetivo. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nycteliusque Eleleusque parens et Iacchus et Euan.
Stattius in V:

et a summis auditus montibus Euan.

Virgilius in VI:

Illa chorum simulans | Euantis orgia circum;
quidam tamen participium accusativi casus pluralis hoc magis esse volunt, ne sit communis extrema syllaba: 'euantis Phrygias' pro 'bacchantis'.

In 'on' quoque genetivi Graeci supra dictam servant regulam, paenultima secundum Graecos manente producta vel correpta: 'Μέμνων Μένωνος', hic Memnon huius Memnōnis', 'Σίνων Σίνωνος', hic Sinon huius Sinōnis', 'Λαοκόων Λαοκοόντος', hic Laocoon huius Laocoōntis'. haec tamen antiqui solent ablata n proferre et secundum Latinorum regulam in o terminantium, quod ubique Terentius facit, declinare, ut 'hic Antipho huius Antiphonis', 'hic draco huius draconis', 'hic leo huius leonis'; si enim 'leon' dicas, necessario servas, ut genetivus quoque secundum Graecos t habeat: 'leontis'. unde Cicerō in libro Verrinarum, qui est de suppliciis, proprium nomen 'Leon Leontis' declinavit: quid? in Leonte Imacharensi non idem fecisti? idem in frumentaria: tum iste

1 Euan — in genetivo *om.* *H* in *ypg.* add. *h* ^v ^v *eyn eyntis G euyñ euyntis LK*
notand^{um} *H* te *Rr* *Ovid. metam. IIII 15* 2 IIII] *α V libri* 3 Nycteliusque]
Ovidius, Putschius Nycteliusque *Rh* nycteleusque *G* Nisteliusque *A* Nystelliusque *H*
Nyprostelius D Nystelius *d* ^{te} Nisteliusque *Ll* Nycteliusque Eleleusque] "eleusque" motelliusque *K* Eleleusque] *Ovidius μ* eleusque *RAHL* eliusque *Dd* leueusque *G*
lachus *HGLK* machus *D* lachus euan *A* et euyñ in *titura g* euyñ *LK* Euan *Ovidii Marcianus* 4 *Stat. Theb. V 94* 5 Et assuminis *G* summis] *r*
sumis *R* euyñ *LK* ^v *eyñ G* euan *Stat. Cass.* 6 *Verg. Aen. VI 517* 7
^v euyntis *G* euyntis *LK* euanthis *Pal. Rom. Fr.* euanthis *Med.* . horgia *G* orgia
Med. 9 euyntis *GLK* phrygias *AGLK* frigias *HG* phygias *D* banchantis
Rr bacchantes *D* bachantes *Gh* bachantis *AHLK* 10 IN VN GRECA *h. l. D*
11 saecundum *D* Μένων — Laocoontis] in *lac. h* MEMNON *RADG* vel MEMNON *g* MENNON *h* ΜΗΜΝΩΝ *K* MEMNOC *L* MENNONOC *h* ΜΗΜΝΩΝ *K* MENNONOC *D*
12 memnon memnonis *h* CINON *RAKh* cinon *D* CINONOC *RAGKh* vel CINONOC *g*
cinonoc *D* huius *om.* *HGL* 13 ΛΑΟΚΩΝ *G* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟΣ *Rr* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟΣ *D* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟΣ *AK* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟΣ *H* ΛΑΟΚΩΝ ΛΑΟΚΩΝΤΟΣ *L* lacoon *RAH* huius *om.* *G* lacoontis *Ahr* lacoontis *R* 14 solabant *ADHL* 15 declinare facit *GL* ut *om.* *L* antipho (h) *L* huius *om.*
GL 16 huius *om.* *GL* daraconis *H* huius *om.* *GL* 17 leo *H* seruas *Hh*
t] *om.* *K* te (e) *D* 18 DE EXEMPLIS. *D* *Cic. in Verr. II 5, 7, 15* uerinarum
libro *GL* uerrinarum (i) *R* suplicis *L* suplicis *K* 19 Quod *A* Leonida
Cic. libri opt. 20 Imacharensi] *r* in imacharensi *L* imacharen... *R* innacherensi
K; libri *Cic. varie corrupti* *Cic. in Verr. II 3, 22, 55*

p. 690. 91 P.

p. 238. 39 K.

Veneriis magna voce imperat, ut Xeno audiret, pro 'Ξένων' Graeco. idem de suppliciis: Dexo Tyndaritanus homo nobilis, pro 'Dexon'. idem pro Murena Zeno pro 'Zenon' profert. idem pro Fundanio: essetne id, quod Meno nuntiasset, pro 'Menon'. Statius in I Achilleidos:

Conclamant Danaï stimulatque Agamemno volentes.
Horatius in III carminum:

diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

10 In 'en' desinentia correptam Latina sunt masculini vel neutri generis, 30
quae mutant e in i et addita 'is' faciunt genitivum, ut 'hic flāmēn huius flāminis', 'hoc numēn huius || numinis'.

In 'en' productam Latina et Graeca generis sunt masculini vel femi-
nini et accepta 'is' faciunt genitivum, ut 'hic flēn huius flenis', 'riēn rie-
15 nis' vel 'rēn renis' - Horatius in II sermonum:

Quod latus aut renes morbo temptantur acuto -,
'splēn splenis', | 'Damēn', nomen proprium historici Graeci, 'Damenis', si-
militer 'Sebēn', nomen herois, socii Vlixis, qui habitavit Temesae, 'Sebe-
nis', 'Hymēn Hymenis', 'haec Sirēn huius Sirenis', 'haec Troezēn huius
20 Troezenis'.

1 Veneriis] d ueneris DKh magna (al. maxima) voce Veneriis codd. Cice-
ronis audiret] adesset Cic. patimps. Vat. Ξένων] Krehlius (Ξένων 2 Ξένων π)
XENON A xenon RADHGLK 2 Idem — pro dexon om. A Cic. in Ferr. II 5,
42, 108 suppliciis RLK dexon Rr dexto AD dexto lib. Cic. dett. dextotin

dardanus G dexo tindardanus g tyndaridapus DH tindaridanus RALK nobilis-

simus Cicero 3 Cic. pro Mur. 29, 61 mureno Dd munera R zteno pro zte-
non K profert] r profertur RL Cic. pro Fundanio: fr. II p. 445 Or. 4 fun-
dario A quod] r quae R Parmeno Ruhnkenius ad Iul. Rufinian. de fig. sent.

§ 2 nuntiasset K Stat. Achill. I 553 5 achilleidos G achileidos LK

6 denai K stimulatque GL stimulatque K agimemno GL 7 oratins K
Hor. carm. III 16, 13 sq. carminum III G carminum tertio L 8 diffidit Gk di-

fidit I deficit L defecit K 9 portas spser. in L macedo D subruit Gg

10 IN EN CORREPTAM LATINA. inser. D corrept disineū G correpta disinentia L
correptam] d correpta RAD 11 mutant add. h ut om. L hic * flamen R

flamen .nis L flemen .nis G 12 hoc numen huius numinis] flemen .nis K
huius om. GL post numinis: flamen .nis add. G flemen feminis D flemen

.nis L 13 productam] r producta R latina (n) D sunt generis GL
vel] et R 14 is] rd his RD ut om. GL 15 oratins K Hor. scrm.

II 3, 163 16 temptantur L temptentur (tententur) pars codd. Horat.
17 Damen] scripsit Argolica teste Herodiano π. μov. λέξ. p. 32, 9 cf. Lehrsius

Herod. scripta tria p. 108 historici R 18 Seben] 'Σέβην Σέβηρος' ἔστι δὲ
ὄνομα ἥρωος' Choerobosc. ad Theodos. p. 69, 22; 276, 22 Gaisf. heroys GL habita-

bit K temesae Rr temisae G 19 imen Rr himen G himenis G syren R

siren (i) G sirien L huius om. GL si..renis (re) G Troezen] I trizen
RADHGL rrvēgen K 20 Troezenis] I trizenis RADHGL rrvēgenis K

- 31 In 'ar' Latina et Graeca inveniuntur et barbara generis masculini vel neutri vel omnis, quae accepta 'is' faciunt genitivum, ut 'hic Caesar Caesaris', 'hoc nectar nectaris', 'hic' et 'haec' et 'hoc par huius paris', 'hic Aspar huius Asparis', 'Bostar Bostaris'. sed neutra, si derivativa sint, produciunt a in obliquis casibus: a lupa 'hoc lupanar huius lupanāris', a lacu 'lacunar lacunāris', a laqueo 'laquear laqueāris', a calce 'hoc calcar huius calcāris'. Horatius in II epistularum:
et vatibus addere calcar.

Virgilius in VI:

Seu spumantis equi foderet calcāribus armos.
'Nar' quoque 'Nāris' monosyllabum similiter producit a in genetivo et est proprium fluvii. nam si nasum velimus significare, 'haec naris huius naris' similem genetivo nominativum proferimus, sicut frequenter Ovidius ponit, ut in III metamorphoseon:

panda . . . 15

Naris erat.

idem in VI:

Defluxere comae, cum quis et naris et aures.

Lucanus in II genetivum protulit:

Hic aures, alius spiramina naris aduncae 20

Amputat.

'far' etiam 'farris' positione habuit paenultimam longam, quod solum r litteram geminavit, et puto differentiae causa, ne verbum esse putetur secundae personae 'for faris fatur'. et sciendum, quod 'pār' et 'Nār' producitur in nominativo, ut Lucanus in III:

25

1 IN AR *inscr. d* et Graeca *om. A* masculini et neutri *K* 2 omnis generis quae *L*

is] *rd* his *RD* ut *om. L* huius caesaris *Kr* 3 hic *L* huius nectaris *RDHK*
par. ris *G* par. is *L* 4 aspar. ris *GL* hic bostar *LK* bustar *G* huius. ris
K derivata *G* 5 obliquis] *g* oblicis *G* a lupa *om. LK* a lupa hoc *om. G*
huius *om. GLK* 6 hoc laquear *K* huius laquearis *RDHK* calce *D* 7

calcar. ris *GLK* Oratius *R* oratius *K* *Hor. epp. II 1, 217* epistularum] *RH*
epistularum *rh* *rell.* 8 Si munus apolline (apollini *l*) dignum vis complere libris
ante: et vatibus *versu Hor. praecedente assumpto addunt DH* 9 *Verg. Aen. VI*
882 III. *RAHGL* -II- *K* 10 Seu spumantis equi *om. DGLK* aequi *H*

foderat *K* foederet *Verg. Fr.* 11 monosyllabam *G* 12 fluvii *G* nasum *GK* 13
genitivum nominativum *L* genitivum nominativum *G* proferemus *AHGK* *Ovid. me-*
tam. III 674 sq. Panda loquenti | Naris erat 14 III *om. GLK* metamorphoseon *D*
metā *K* 17 *Ovid. metam. VI 141* VI *Rr* 18 comme cum *R* quis *L*
nares *G* nares *LK* auris *v. l. libror. Ovid.* 19 *Lucan. Phars. II 183 sq.*

U. *K* protulit *om. K* 20 spiraminaris *Dd* 22 faris *Rr* longuam paenulti-
mam habuit *GL* litterarum *R* 23 differentiae *L* deferentiae *K* causa. Nec
verbum *D* putaretur *K* putaret *L* saecunde *R* saecundae *r* 24 for] a for *G*
aut for *L* faris] far *A* producitur] *r* producit *RD* produciuntur *AGLKd*
25 *Lucan. Phars. III 482* III. *D*

p. 691. 92 P.

p. 239. 40 K.

Pār animi laus est, et quos speraveris annos.

et Virgilius in VII:

Sulphurea Nār albus aqua.

sed 'Nār' servavit a productam etiam in obliquis - Ennius in VII annualium:

Sulphureas || posuit spiramina Nāris ad undas -,

'pār' corripuit. | - Virgilius in bucolico:

32

numero deus impāre gaudet.

Lucanus in VIII:

10 Ergo pāri voto gessisti bella, iuventus

[et:

pāribus se sustulit alis] ..

similiter 'Lār Lāris'. Virgilius:

Pergameumque Lārem et canae penetralia Vestae.

15 Plautus:

Ego sum Lār familiaris.

In 'er' correptam desinentia s et t antecedentibus, nisi sint possessiva, quorum in 'is' desinunt feminina, 'er' in 'ri' mutant et faciunt genetivum, ut 'hic Austēr Austri', 'hic oleastēr oleastri', 'hic apiastēr apiastri'. excipitur 'sequestēr, sequestris', quod duplici ratione compellitur secundae esse, quoniam et 'st' ante 'er' habet nec est possessivum et quod in a facit femininum [id est 'sequestra'] - Virgilius in XI:

et pace sequestra -;

tertiae tamen invenitur declinationis apud plerosque - Cicero in II Ver-
 25 rinarum: aut sequestres aut interpretes corrumpendi indi-

1 anima H speⁱraueris H sepeⁱraueris G sepeⁱrauis k sepeⁱra..... K
 saeparaueris R separaueris ADL superaueris Luc. cod. Remensis 2 et om.
 L Verg. Aen. VII 517 3 sulphurea DK sulphurea G solphorea L
 4 servavit servavit A obliquis] obliquis casibus GL Enn. ann. V
 4 E. S. VII inc. 11 Hug. VII, xix p. 40. LXI Vahl. 6 Sulphureas — un-

das add. r sulphureas Dd solphureas G solphoreas L nāris L 7 Par. H
 Verg. bucol. 8, 75 bucolico GLK 9 Lucan. Phars. VIII 256 VIII]
 IX 1 VIII RADHK VII GL 10 gessisti bella iuventus] r om. K G. B. i. R
 g. b. i. Ig et sic, nt f., H gessisti bella iuventus in mg. L Verg. in IX in litura h
 11 Verg. Aen. VIII 14 12 post alis: uir add. g 13 similiter Lar Laris post
 Virgilius — Vestae posuit LK, ord. immut. k similiter — familiaris in litura g
 et canae penetralia Vestae om. R, add. r Plautus — familiaris ante Virgilius col-
 locant Rh. ord. immut. r Verg. Aen. V 744 Verg. in V H 14 pergameumque K
 amēū

pergrecumque Dd pergaeumque H penitralia LK 15 Plant. autul. prol. v. 2 16 sum
 om. G sum Lar] sic etiam Prob. p. 1455 P. lar sum codd. Plautini familiaris K
 17 in er cor. inscr. A 18 feminina] r femina RH 19 ut om. GL hanstri H austri
 oleaster GK hic oleaster oleastri in mg. add. r oleastri apiaster GL • apias-
 ter H 20 sequester] dicitur qui certantibus medius intervenit spscr. k seques-
 tri A 21 et st] t^e s L t et s d et s et t HK er] r D 22 id est] om. GL
 id K Verg. Aen. XI 133 In XI. uir GL 24 Cic. Verr. I 12, 36 II] fū
 (i. e. secundo) L uerriarium R uerenarum G 25 ab aut sequestres iterum inc. B

v. § 27 extr. p. 219, 6 correndi H

p. 692 P.

p. 240, 41 K.

cii -. sed Plautus hoc quoque secundum analogiam declinavit, ut in vidularia:

Animum advortite, amabo, sultis, vidulum hic apponite;
Ego servabo, quasi sequestro detis, neutri reddibo.
Donicum res iudicata erit haec.

in eadem:

Haut fugio sequestrum.

- 33 In 'er' desinentia Graeca quoque masculina supra dictam servant regulam. quae in $\rho\omicron\varsigma$ apud Graecos finita, antecedente alia in eadem syllaba consonante, mutant $\rho\omicron\varsigma$ in 'er' apud Latinos, ut 'Μένανδρος, Menander 10 Menandri', 'Μελέαγρος, Meleager Meleagri', 'Ἀλέξανδρος, Alexander Alexandri'. excipitur 'congrus' - quamvis 'conger' dixit Plautus in Persa:

Memini: ut muraena et conger ne calefierent -,
'Codrus', 'hydrus', 'Petrus', 'scombrus', 'Hebrus', 'amphimacrus', 'Locrus', quae o in n mutant, non 'ros' in 'er': quamvis antiqui etiam in aliis 15 nominibus eiusdem terminationis est quando sic protulerint nominativos, ut Virgilius 'Teucrus' et 'Euandrus' protulit in III:

Teucrus Roet eas primum est advectus in oras.

idem in VIII:

Rex Euandrus ait non haec sollemnia nobis.

in eodem:

1 *Plaut. vidul. fragm. 5 p. 442 Both.* analogiam L 3 aduertite AGLK amabo R
amalo GK et uidete A ambo α sultis] *Bothius, Struvius lat. Declinat. p. 151 si nullis*
libri utulum RBADH *utulum G* opponite K 4 servabo ex servauo corr. B

sequestri Non. p. 508, 9 neutri om. G reddibo] cf. § 35 ...ibibo (red?) L
redibo uel donec
redde ibo Gg reddibo Hh s ibo K 5 donicum Gg donecum H iudicata] re iu-
dicata Rr reiudicata BDH diiudicata g et codd. lib. XIII § 11 diiudicata A erit]
sit codd. lib. XIII l. l. erit haec] d erit. Haec D erit GK haec om. etiam lib. XIII
idem
l. l. erit, hic in L 6 In eadem Hh 7 haud RBADH 8 in ER. GR.

quoque
inscr. d disinientia graeca Ll masculina in ras. b se..... B serbant b
9 ros LKr alia spscr. K 10 ros GLK ΜΗΝΑΝΔΡΟΣ GK ΜΗΝΑΝΔΡΩ L
menandros RB ΜΗΝΑΝΔΡΟΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (sic) in litura h 11 ΜΗΛΕΑ-
ΓΡΟΣ K ΜΗΛΕΑΓΡΩ G ΜΗΛΕΑΓΡΩ L meleagros R ΜΕΛΕΑΓΕ B Meleager Me-
leagri] meleager .ri L ri K ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ A ΑΛΧΑΝΑΡΟΣ K formosus uir et su-
perbus spscr. k alexandros Rg alexandros G 12 gongrus RBD et in litura h gong-
gus D gongrus A gonger REAH Plaut. Pers. 13, 30 (v. 110) 13 mu-
raena] x murena libri gonger RBADH 14 hidrus GLK scombrus RDHGLK
Hebrus] scripsi ebrus libri amphimacrus DHGKr 15 poc BAH. 16 nomi-
nibus K terminationibus r terminationibus RA protulerunt BAGK .Vt b
.V. B 17 teocrus GL in] ut in BAD Verg. Aen. III 108 18 teuchrus D

teocrus GL rotheas Rr rhoetheas B rotheas D rotheas GL ritheas AK rytheas H
rhoeteas Med. Fr. - - heas Pat. primus Med. in] sic Pat. Fr. (Rom. h. l.
deficit) ad Med. in oras] b ou oras B horas D Verg. Aen. VIII 185

VIII. R 20 solemnia Rr sollempnia DG solemnia hLK sollempnia Med. 21
Verg. Aen. VIII 538

Tum pater Euandrus dextram complexus euntis.

idem in X:

Pallas, Euander, in ipsis

Omnia sunt oculis.

illa quoque Latina || nomina, quae feminina in a faciunt, 'er' in 'ri' mu-VII 34
tant in genetivo, ut par sit syllabis suo nominativo, ut 'ater atri', facit
enim 'atra', 'niger nigri nigra', exceptis illis, quae s vel 'sp' vel n ante
'er' habent, et a ferendo vel gerendo compositis, quae accepta i faciunt
genetivum una syllaba vincentem suum nominativum, ut 'miser miseri',
10 'prosper prosperi', - Donatianus in senatu pro se: ut prosper
dicendi successus ostenderet, et auditorum benivolentia
crescere dicentium facultatem; Cicero tamen 'prosperus' protulit
in VI de re publica: deinde est hominum generi prosperus
et salutaris -, 'asper asperi' - nam 'aspri' per syncopam dicitur -, 'lu-
15 cifer luciferi', 'corniger cornigeri', 'tener teneri'. 'liber' quoque, quando
ingenium significat, 'liberi' differentiae causa declinamus, ne, si 'libri'
dicamus, aliud significare putetur. 'dexter' similiter et 'dextri' et 'dexteri',
etiam 'adulter adulteri'. et notandum, quod tot syllabarum est genetivus
masculini, quot sit nominativus feminini. excipiuntur 'alter' et 'uter' et 35
20 ex his composita, quae pronominum declinationem sequuntur: 'alterius'
enim et 'utrius' faciunt genetivum. ex quo quidam errantes ea pronomina,
sicut supra diximus, voluerunt esse. ex eis compositum 'alteruter' quam-
vis in masculino ex duobus sit nominativis, tamen, quia in feminino 'al-

1 complexus D 2 Vergil. Aen. X 515 sq. 4 omnia sunt ex
sunt omnia corr. G 5 faciunt in a feminina A 6 syllabas Hh ut
om. G spscr. in L 7 negra Dd n] r en R 8 er] r RBHG gerendo] r
a gerendo R 9 genetivum om. A vincentem] r vincente R mis-er (s) G
mis-eri (s) g 10 Donatians D donatius G Donatians f. est ille, cuius tam-
quam grammatici mentio habita est supra ad lib. V § 7 Domitianus 3 Meyerus l. l.
p. 606 dubitante Westermanno hist. eloq. R. p. 279 n. 23, improbante Lerschio act. ant.
Marb. 1844 p. 447 11 docendi L successus L
succensus G successus K ostenderet] sic ni f. H ostendet et in litura h et om.
RADGK add. r auditorum] r adiutorum RHK adiutorium BADGL bonivolentia
Dd benivolentiae BK 12 dicentia Hh Cic. de re p. VI 17, 17 (somm. Scip.
4, 2) tū in litura g 13 V. II. A 'rep. R re. p. K re publica G RB. A
14 asperi in litura g nam aspri add. r aspri] bg as... G as...ri B 16 di-
ferentiae L ne si] h nisi H 17 putetur] d potetur D putentur K similiter
dextri BH et dexteri] d et dextri D 18 est syllabarum G est om. L
masculini genetivus (s. genitiuus) BADH 19 quod BH nominativus ma femi-
nini. K 20 ex eis in litura g is R eis A his composita ex compositis his
corr. H sequuntur R sequuntur DK 21 quodam K 22 quamvis] quoniam (s) D
23 in ante masculino spscr. in K

p. 693. 94 P.

p. 242. 43 K.

terutra' et in neutro 'alterutrum' ex corrupto et integro est, ex altera parte plerumque declinatur (id est exteriori) 'alteruter alterutrius', ut sit genitivus et dativus trium generum similis, quod proprium est omnium in 'ius' terminantium genetivum. Cicero pro M. Marcello: quod si in alterutro peccandum sit. Lucanus in VI:

placet alea fati

Alterutrum mensura caput.

inveniuntur tamen et 'altera ntra' et 'alterum utrum' | protulisse veteres et ex utraque parte declinasse. Cicero in Protagora: quae igitur potest esse indignitas voluptatis ad molestiam, nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? Cato de ambitu: sed sunt partim qui duarum rerum alterius utrius causa magistratum petunt. || 'neuter' tamen plerique 'neutri' declinaverunt. sed Plantus in vidularia:

neutri reddibo

dixit dativum, cuius genetivus 'neutrius' sine dubio est, quamvis vetustissimi soleant omnium in 'ius' terminantium genetivum et in i dativum etiam in i genetivum et in o dativum in genere masculino et neutro, in feminino 36 vero secundum primam declinationem in 'ae' diphthongum proferre. M. Cato in censura de vestitu et de vehiculis: nam periniurium 20 siet, cum mihi ob eos mores, quos prius habui, honos datur, ubi datus est, tum uti eos mutem atque alii modi sim. pro 'alii modi'. Caelius in V: nullius alius rei nisi amicitiae

1 corrupto *A* integro *GK* altera] *d* altare *D* 2 sit *superscr.*
in *L* 3 proprium omnium *G* 4 cecero *G* Cicero pro Marc. 7, 21
cf. lib. V § 63 M. om. *AGK* alterutro ex alterutrum corr. *A* 5 peccandum *G* peccatum *rh* sit et Lucanus *K* Luc. Phars. VI 7 sq. 6 alia *b*
7 mensura *ADGLKb* caput] *d* et ex cap. corr. *L* capud *D* kaput *K*

8 alterutra et alterutrum *G* neuterex *K* 9 extraque *H* declinasse *RB* ea declinasse *b* *rell.* Cicero in Protagora: v. lib. V § 64 protogora *L* pratagora *K*

10 voluntatis libri modestiam *BADr* 11 aut in longitudine *GL* Cato de ambitu: v. lib. V l. l. 12 quae *L* 13 declinaverunt neutri *G* neutri declinaverunt non neutrius. Sed *B* 14 Plantus in vidularia: v. § 32 15 neutri reddibo] redde neutri ibo *GL* reddite ibo *K* reddibo *Hh* 16

dativum ex dativo corr. *K* neutris *Rr* vetustissimi *A* vetustissimi soleant in litura *g* 17 solebant *AD* solent *L* omnium — in i dativum om. *GL* omnium — genetivum add. *l* terminantium *Dd* 19 M. add. r Marcus *B* M. Cato in censura de vestitu et de vehiculis: Meyerus l. l. p. 75 sq. v. infra § 82 et lib. XIII

§ 12 20 de vestitu] *b* deu& titu *B* vehiculis *BK* friniurium *Rr* per iniuriam *GL* 21 si et *GLK* si *D* ab *B* 22 datus] *r* datum *R* est om. *A* tum] . Tum *Hd* . Dum *D* 23 pro alius modi] *r* pro alium modo *R* Caelius] *d* Caelius *ADr* aelius *BD* elius *BGLK* Caelii Antipatri annal. lib. V fr. ap. Krausium l. l. p. 192, apud Rothium l. l. fr. 46 p. 319 v. infra § 82 lib. VII § 20 lib. XIII

§ 12 alii libri plerique § 82, *L* lib. XIII l. l. aliae *K* ex corr. § 82 *G. I. Vos.*

p. 694 P.

p. 243. 44 K.

eorum causa. G. Licinius in II: perversum esse alii modi postulare. Caesar in Anticato priorē: uno enim excepto, quem alius modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. 'uni' pro 'unius' Titinius in barbato:

quod quidem pol mulier dicet,

Namque uni collegi sumus.

'ipsi' pro 'ipsius' Afranius in homine:

Ipsi me velle vestimenta dicitō. |

'toti' pro 'totius' idem in suspecta:

Adeo ut te satias caperet toti familiae.

'soli' pro 'solius' Cato in I originum: nam de omni Tusculana civitate soli Lucii Mamiliū beneficium gratum fuit. idem 'nulli' pro 'nullius': qui tantisper nulli rei sies, dum nihil agas.

potest tamen hic dativus accipi: 'nulli rei' pro 'nulli utilitati'. Terentius in Andria:

quandoquidem tam iners, tam nulli consili.

'ulli' pro 'ullius' Plautus in truculento:

sus de analogia III 6 p. 177 ed. 1635 ^c amittitiae Rr 1 G. om. G G. Licinius] Glicinnius BH licinnius L licinulus ADG C. Licinii Macri ann. lib. II p. 248 Kr. fr. 22 p. 367 R. v. infra § 82 lib. XIII § 12 2 postulare L Caesar] Cato A Cues. Anticat. prior. fragm.: Cues. ed. Nipperdeus p. 764 cf. Prisc.

ll. ad Caelii fragm. ll. ⁱ anticaone (n) D anticatione K . Priore uno H

uno] r Vni R 3 oms G 4 habere BADRL karos K casus A tin-
tinnius G Titin. barb. fr. 9 p. 60 Both. fr. VI p. 103 Nk., qui versum asynar-
telum censent. at v. G. Hermannum opusc. V 267, Ribb. fr. V p. 116 cf. § 82 5
dicet] v. librorum § 82 scripturam dicit h. l. libri 6 pronuntius uni Hh post
uni: pro unius add. RBGLK del. et subauditur specr. r collegij Bothius colligi G

§ 82 colligii RG collegii BADHLKr 7 ipsi quoque pro K affracius L
Afranius in homine] Afranii omnis fr. 9 p. 180 Both. fr. X p. 231 Nk. fr. IX p. 164
Ribb. homine] omne Bothius l. l. p. 179 8 ipsi] r ipse R naestimento
Dd 9 toti] libri totae G. I. Vossius l. l. Krehlius Afran. suspect. fr. 10
p. 191 B. p. 257 Nk. fr. IX p. 174 Ribb. cf. § 82 10 utesatias A sacies H

capere L toti] totae libri Krehliani omnes praeter Heidelb. teste Krehlio, cui
fidem non esse habendam docet H toti exhibens, ex meis totae Darmst.^c tote Carolinrh.
alter, rell. cum Heidelb. Vind. CCCXLVII Darmstad.^{ab} toti, infra § 82 totae K cum Caroli-
ruh. altero, Darmstad.^{ab} tote Darmstad.^c . rell. omnes toti, quod nec Ribbeckius mutare ausus
est coll. Friderici Haasii ad Reisigii schol. gramm. Lat. ann. 215 11 Cato orig. I
p. 106 Kr. fr. 32 p. 274 R. fr. XXXI p. 35 Wr. cf. infra § 82 12 solii L

Lucii] libri § 82 lucilia Rr lucilii rell. mamillii G beneficium K idem]
inter libri orig. II fragmenta exhibent Krausius p. 108, Bothius fr. 40 p. 275, Wa-
generus fr. LVIII p. 43, at infra § 82 idem in II sine librorum mss. auctoritate per
editiones tantum propagatum est. ad incertae igitur sedis fragmenta locus hic delegan-
dus est 13 nullae Krehlius nullae G. I. Vossius l. l. Krehlius ex nonnullis
libris, si fides h. l. ei habenda, cod. Luth. (II) sies exhibere dicenti, cum praebat
i. e. est cum rell. sies libri § 82 est h. l. omnes mei 14 accipi om. G nullae rei

Krehlius utilitate Rr Ter. Andr. III 5, 2 15 adria G 16 iners quam K
nulli consilii libri Prisc. et h. l. et lib. XIII § 11 nullius consilii sum Ter. Bas.
nulli consilii sum Benteius 17 ullius] r illius R Plaut. trucul. II 2, 37 sq.

quasi vero corpori reliqueris

†. potestatem coloris ulli capiendi, mala.

'illi' pro 'illius' Cato in Marcum Caelium: ecquis illi modi esse vult? idem de moribus Claudii Neronis 'isti' pro 'istius': pecunia mea rei publicae profuit quam isti modi uti tu es. et sciendum, quod in 'ius' terminantium genetivus producit paenultimam, nisi poetica auctoritas eam corripit, excepto 'alter alterius', quod ideo magis correptam habuit paenultimam, quod duabus syllabis vincit genetivus. quod igitur crevit syllabis, hoc minuit tempore. Terentia||nus tamen invenitur huius etiam paenultimam produxisse in trochaico metro, quod est ex septem pedibus et syllaba:

Sescuplo vel una vincet alterius singulum.

sextus enim pes vult a longa incipere. propria eiusdem (id est in 'er' terminationis) nomina si sint appellativis similia, eorum sequuntur regulam, ut 'Asper' proprium 'Aspri', appellativum 'asperi' et 'aspri' per syncopam, 'liber' proprium et appellativum 'liberi', 'caper' [nomen proprium] similiter 'capri'.

Reliqua vero omnia in 'er' correptam sive productam tertiae sunt declinationis Graeca sive Latina cuiuscumque sint generis. et t antecedente 'er' in 'ris' mutantia faciunt genetivum, ut 'pater patris', 'mater matris', 'equester equestris'. excipitur 'hic later lateris', praeterea 'Iuppiter', cuius genetivus ad aliud nomen transit, dicimus enim 'huius Iovis', et 'hoc

trocento *B* 1 corporis *B* relinqueris *L* 2 Tuo potestatem *Plautus*
colloris *K* 3 illi] illius *A* Caelium] caecilium (cecilium *BAH* cicilium
GLK) libri. at recte *Meyerus* l. l. p. 135 ad *Catonis* or., si se *M. Caelius tribunus plebis* appellasset, haec verba videtur retulisse. cf. *O. Muelléri ad Paul. s. v. cetera in ed. Festi* p. 59 sq. ann. ecquis *BH* *Heidelb.* teste *Lind.*, *Paris.* 7497 teste *Duebner* in *ed. Paris. fragm.* or. *R.* p. 177 Haec quis *R* et quis *ADGLK* 4 Cat. de moribus *Claudii Neronis* or. fragm. p. 68 ap. *Meyerum* l. l. Neronis *R* cum glossa uiri

fortis *At* claudii heronis $\text{M} \frac{1}{2}$ i ad *mq. m. ant.* in *R* heronis *AGLK* Paecunia *D*
5 rei publicae *GK* illi tu es] immerito haec vocc. *Meyero* videntur esse cor-

rupta 7 poetica etiam auctoritas *L* auctoritas *D* ea *A* 8 penultimam
habuit *K* penultimam habet *GL* post genetivus: nominativum add. *RAD* 9 crea-

nuit *K* hoc *spscr.* in *L* Terentius *Rr* Terrentianus *GA* Terrentianus *L*
Terentian. Maur. v. 1352 p. 2412 *P.* 10 etiam *H* i etiam *RBDK* etiam i *AH*

produxisse *G* trochaico *Rr* trochaio *H* trochiaco *LK* trocheaco *G* ex om. *L*
12 sescuplo in sexcuplo mut. *A* nincit *r* singulum] b singul... *B* 13
eiusdem in est in er terminantibus noa *Gg* (eiusdem — terminan in litura *y*) ter-
minationis in er *L* 14 sequuntur *BA* sequuntur *K* regula *A* 15 Aspri] asperi
GK proprium et appellativum *A* et in litura *h* Apellativum *D* aspri et asperi
A asperi et asperi *B* syncopam *r* sint copam *R* 16 apellativum *D* nomen
om. *L* nomen proprium et appellativum similiter *dh* similiter nomen proprium
et appellativum *A* 17 in er omnia *GL* productam] *r* producta *R* declinationis
sunt *L* 18 sive] seu *A* uel *H* 19 er] *r*, *H* mutantia] motantia *spscr.* in *K*

20 equestri *Hh* hic] *r* hac *R* huius lateris *GLK* iuppiter *LK*

21 genetivus] nominativus *A* ante et: expit in litura *h*, iuppiter *H?*
et *spscr.* in *K* post hoc iter: dicimus — hoc iter om. *R* add. *r*

p. 695. 96 P.

p. 245. 46.K.

iter', dicimus enim 'huius itineris', quamvis antiqui et 'hoc iter iteris' et 'hoc itiner itineris' dixerunt. Plautus in mercatore:

quin tu ergo itiner exsequi meum me sinis.

Naevius in Lycurgo:

5 Ignoti iteris sumus, tute scis,
quae sunt nunc heteroclitā. inveniuntur tamen apud vetustissimos haec 39
ancipitis genetivi: 'hic accipiter huius accipiteris' et 'accipitris', 'Opiter
Opiteris' et 'Opitris', 'Maspiter Maspiteris' et 'Maspitris', 'Diespiter Dies-
piteris' et 'Diespitris'. sic etiam 'Iuppiter Iuppiteris' et 'Iuppitris', ut
10 Caesellio Vindici placet, debuit declinari. nam 'Iovis' nominativo
quoque casu invenitur. Caecilius in epistula:

Nam novus quidem deus repertus est Iovis.

Accius in Epinausimache:

Lucifera lampade exurat Iovis.

15 Arietem.

ex quo etiam pluralem numerum Plautus protulit in Casina:

Reperite ut emoriantur humani Ioves.

c quoque antecedente supra dictam servant regulam, id est 'er' in 'ris'
convertunt in genetivo, si sint communia vel in 'is' facientia feminina, ut
20 'alacer | alacris', 'acer acris'. et sciendum, quod in utraque terminatione 40
utriusque generis inveniuntur haec. [Virgilius in VI de || Anchisa dicens:

1 iter huius ..... (itineris *add. b*) non iteris nel itris quamvis *B* dicimus enim huius
om. H iteris *G* iter huius iteris *G* 2 itineris] huius itineris *L* huius iteris *GK*
Plaut. mercat. V 2, 88 v. 929 3 tu non *Rr* tu ego itiner ego exsequi *G*

itiner *D* iter *Plaut. Vet.* exequi *ADLK* meum] num (*i. e.* nostrum) *K*

senis *Rr* 4 Neuius *RBAHGLK* Neuius *D* Lenius *r* [Lycurgo] α lugurco *Rr*
ligurgo *BADHLK* legurgo *G* Naev. *Lycurg. fr.* 8 p. 87 *Both. fr.* 21 p. 123 *Kl.*
fr. X p. 9 *Ribb.* 5 ignotae *Non.* 124, 28 intescis *B* 6 quae] quot *K*
unuc *om. K* eteroclitā *RBH* eteroditā *D* etheroclitā *A* caetero clita *GLK* ne-
tussimos *A* 7 antipitis *H* ancipiter huius ancipiteris et ancipitris (ancipiteris

ex an+aciperis *corr. d*) *RBDHK* 8 opiteris *Bb* 9 iupiter (et *D*) iupiteris et
iupitris *DLK* 10 cesellio *RADGK* cessellio *BH* cellio *L* debuit *Bb* decli-

nari] *r* declinare *RA* in nominativo *Hh* 11 casui *L* caecilius *AH* ceceilius *G*
cicilius *L* aepitā *D* aepistola *K* Caecil. *epist. fr.* 2 p. 133 *Both. p.* 18 *sq. Sp. fr.* II p. 34
sq. Ribb., qui haecaeos cum creticis effecit hos: ..... nam nobis quidem] Dēus repertus

Iovis 12 novus] *RBHd* (non 'vulgus') nobis *ADGLK* repertus *G* repertus *L*
est *om. BADGLK* *supscr. Hb* 13 actius *H* Attii Epinausim. *fr.* 8 p. 202 *Both.*

fr. XVII p. 151 *Ribb.* epinausimachae *H* epinausimache (*sic*) *Ll* 14 lucifer. à. *L*
lucifer alampade *K* laupade *B* exurat Iovis arietem *add. r* 16 plū

numero *L* *Plaut. Cas.* II 5, 25 cassina *R* cassinā *A* 17 reppente *L* io-

nes *R* at Iovis $\overset{M}{\cup}$ correctum in *mg.* *r* Iovis *Dd* 18 regulam servant *K* 19 com-

monia *G* femiūina *add. h* nt] ant *D* 20 agris *D* Potest tamen et alacris
(*sic r* alacri *R*) esse accusativus pluralis *post* *ncris add. RBADH*, cf. *Bondami var.*
lect. II 12 p. 310 *sq.* sciendum tamen quod *GL* in *spscr.* in *K* 21 inveniuntur
spscr. in L *Ferg. Aen.* VI 685

alacris palmas utrasque tetendit.]

Naeuius in carmine belli Punici:

fames acer

Augescit hostibus.

Eunius in XII:

Omneis mortaleis victores cordibus vivis

Laetantes, vino curatos somnus repente

In campo passim mollissimus perculit acris.

alia vero omnia, cuiuscumque sint generis, accepta 'is' faciunt genitivum una syllaba abundantem, ut 'aer aeris', 'carcer carceris', 'mulier mulieris', '10 suber suberis', 'Muciber Muciberis' et 'Mucibris', ut Caesellius in stromateo docet — quod si est a mulcendo imbri compositum, ut plerisque videtur, melius simplicis declinationem servat —, 'celer celeris', 'agger aggeris', 'Liger Ligeris', 'vomer vomeris', 'degener degeneris', 'pauper pauperis', 'cadaver cadaveris', 'cicer ciceris'. excipitur 'imber imbris' 15 et ab eo composita, ut 'September Septembris', 'October Octobris', quod similis est numerus syllabarum tam in nominativo quam in genetivo. vetustissimi tamen genetivo quoque similem nominativum eorum proferebant. Cato de sacrificio commissio: mense Octobri fecimus, Novem- VIII 41bris reliquus erat. et omnia, quae faciunt feminina in 'is', sic sole- bant etiam in masculino proferre, 'hic equester' et 'equestris', 'alacer' et 'alacris', 'celeber' et 'celebris', 'hic campester' et 'hic campestris'. Cato in I originum: agrum quem Volsci habuerunt campestris pler- rus Aboriginum fuit. [Virgilius in VI de Aeneida:

Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit

Aenean, alacris palmas utrasque tetendit.]

haec etiam contra rationem supra dictarum regularum declinantur: 'puer

2 Naeuius libri Naevius in carn. bell. Pun.: v. lib. V § 17 p. 296 P. 1 p. 246. 47 K. 2
4 augescit] h augesc. B 5 Eunius ann. XII: cf. lib. V l. l. 6 Omnis HL
Omnes rell. mortalis DGLKr mortales REDH vivis] h huius r et ni
f. H 7 repente L 8 kampo K mollissimus R molissimus DG 9 nero
om. AK is] his D 10 abundantem] r abundante RLKb habundante ADH

ut om. GL 11 suber] r subber R uttesellius H caesellius D caesellius K
cesellius GL 12 stromatheo BAHGLKr stromateo D et imbri HL 13 sem-
plicitis L simplicis G servat ex servet corr. D celer celeris ex caeler caeleris
corr. D 14 Vomer vomer nomeris A 16 et habeo D ut om. BGL octu-
ber octubris B 17 tamen in A tamen .. (in) D 18 eorum spscr. in L 19

Cato de sacrificio commissio: Meyerus l. l. p. 64 cf. supra § 16 commissio G

octabri B 20 reliquus Rr reliquus G femininum AD 21 etiam spscr. in L
proferre. est hic G 22 celebris campester et campestris A hic kampester
hic et campestris K campister G Cato orig. I: v. lib. V § 65 23 Volsci] H vulsci
rell. kampestris K plenus L 24 ab origine GL Verg. Aen. VI 684 sq.

25 isque (H) D Isque — Aenean] dicens G des L om. K ibi R
26 detendit G 27 ratione D regulam Rr 1 femininum in a puera GL

p. 696. 97 P.

p. 247. 48 K.

pueri', cuius femininum 'puera' dicebant antiquissimi, unde et 'puerpera' dicitur, quae puerum vel pueram parit, id est puellam, quod est diminutivum pueræ, ut 'capra capella', 'tenera tenella', 'umbra umbella'. Ovidius etiam hoc approbat, qui in V metamorphoseon de puella 5 Proserpina narrans dicit:—

Tantaque simplicitas puerilibus || adfuit annis,
quod derivativum non pertineret ad feminas, nisi etiam 'puera' esset dictum. quod tamen comprobat etiam Suetonius diversos ponens usus in libro, qui est de institutione officiorum. Livius in Odysia:

10 Mea puera, quid verbi ex tuo ore supera fugit?
idem alibi:

Puerarum manibus confectum pulcherrime. 42
non est tamen ignorandum, quod etiam 'hic puerus' et 'hic' et 'haec puer' vetustissimi protulisse inveniuntur et 'puellus puella'. Lucilius in XI:

15 Inde venit Romam tener ipse etiam atque puellus.
Caecilius in Imbris:

Age age i, puere, duc me ad patrios fines decora-
tum opipare.

Afranius in incendio:

20 O puere puere, sine prospicere me mihi.

Plautus in lenonibus geminis:

Dolet hic puellus sese venum | ducier.

Lucilius in IIII:

et spscr. r	2 quae puerum	que puerum	uel Rr	id L	puella D	4 Ovid.
metum. V 400	hoc etiam GLK	adprobat B	metamorphoseos r	6 sem-		
plicitas G	affuit RAHGLK	7 ad femininas BD	8 conprobat B	9 suae-		
tonius R	Sueton. lib. de institutione officiorum: Suet. fragm. vol. III p. 65 Wolf.					
hic liber alibi non commemoratur	9 constitutione L	offitiorum H	Libius K			

Lybius Dd Liv. Andr. in Odysia: Hermannus elem. doct. metr. p. 618 (cf. Hom. Od. 164 etc.) Charis. p. 64 P. Mea puer, quid verbi ex tuo ore audio? odissia RBK odisia GL 10 puera teste Charisio Varro mea puera mea puera edd. ante Krehlium mea

puera | mea puera Hermannus l. l. sup[er]a] Fleckeiscenus supra libri supra fuit L supra fuit ADH subterfugit Hermannus 11 idem] Id est RK Liv. Andr. in Odysia: G. Hermannus l. l. p. 623 (cf. Hom. Od. VII 235). 'redintegrandus hic versus videtur addito hercle vel ecce vel simili vocula' FL 12 Puerarum] k puera K pulcherrimae R pulcherrime K 13 etiam puerus GLK 14 puella] et puella BG Lucil. sat. XI 10 Dous. Gerl. 16 Cecilius AHGL Imbris] Meinekius ad Menand. et Philemon. rell. p. 89 cf. var. lect. lib. X § 21 umbris libri Caecil. Umbrorum s. umbrarum fr. 1 p. 148 Both. Imbrior. fr. 6 p. 30 sq. Spgl. fr. VI p. 44 Ribb. 17 age age i. cod. Vind. CCCXLVII age agei GLK age age RBADH puerae L puere ..... (puere) D duc] unus e codd. Spengelii et sic emend. Bothius duce mei omnes deduc thes. nov. Latin. in A. Maü auct. class. VIII 390 et 407. Osborni a Spengelio l. decoratum D 19 Africanus B Afran. incend. fr. 7 p. 177 Both. p. 222 Nk. fr. III p. 160 Ribb. 20 sine me prospicere memet. plautus GL

me add. r 21 Plaut. lenon. gem. fr. p. 439 Both. xenonibus Rr lenoni-
nibus L leones geminos fabulam nominant libri Gelliani III 3. 9 atque sic inscriptam
fuisse censet Lachmannus in prooem. ind. lect. Berol. hib. a. 1849 p. 6 22 dolet]
holini cod. Festi s. v. puelli p. 249 Muell. olim Vrsinus huic puello Fest. l. l.

23 Lucilii sat. IIII 22 Dous. 18 Gerl. IIII etiam Nonius 158, 16 VII. G

Cumque hic tam formosus homo ac te dignus puellus.

Livius in *Odysia*:

Sancta puer Saturni filia regina.

Naevius in *II belli Punici*:

Prima incedit Cereris Proserpina puer.

Varro in *satura*, quae inscribitur ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς:

Gravidaque mater †. . peperit Iovi puellum.

- 43 'liber' quoque excipitur 'libri', 'fiber fibri', quae etiam rationabiliter videntur esse secundae declinationis. habent enim feminina in a desinentia quantum ad vocem, 'libra' et 'fibra', quamvis non sint eiusdem significationis, sicut apud Graecos quoque multa inveniuntur feminina a masculinis derivata non eiusdem significationis, ut ἄκων ἄκαινα non similem habent significationem, sicut δράκων δράκαινα, λέων λέαινα, regulam tamen eandem servant. item excipiuntur 'culter cultri', 'cancer canceri', quod neutrum etiam invenitur, sed quando morbum significat. Claudius in *III bis*

h
1 ietā *G* tam om. *A* homo] tibi *Non.* 158, 17 ac te] ante *D* ac te dic-
nus (*sic*) puellus in *litora* *b* pyellus *H* 2 Liviudius *B* Libidius *K* *Liv. Andr. in*
Odysia: ad *libr.* III coll. *Hom. Od.* III 513 πότνια Ἥρη referenda haec putat *Hermannus elem. doct. metr.* p. 621, qui versum dirimit: . . . . . sancta puer Saturni,
filia, regina *Odysia D* odissia *HK* odissia *GL* odissia *B* 3 regna *A* 4
Neivius libri *Naev. bell. Pun.* II fr. 12 p. 52 *Kl.* II vi p. 13 *Vahl.* II] VI in
Prisc. exemplis mss. invenit *Scrivierus* et sic *Nestor Novariensis* cf. *Vahlenii ann.*
5 incedit *GL* ceteris *R* caeteris *r* cereris *grandida* proserpina *G* proser-
pina *H* puer proserpina *L* 6 *Varr. sat.* ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς: *sat.* V fr. 2
p. 94 *Oehl.* *ionicum metrum restituit Lachmannus ad Lucr.* III 1275 p. 276: Gravida-

que mater alio peperit Iovi puellum satira *h* AAAAC *G* AAAA.OC *d* ἄλλος
sed non sic hercules

οὗτος Ἡρακλῆς] om. *H* ΑΑΟΚΟΥΤΟC ΕΡΑΚΑΕC *Ll* ΑΑΑΟΥΚΟΥΤΩC ΕΡΑΚΑΗC in *mg.* 1

ΕΡΑΚΑΗC *K* ΕΡΑΚΑΕC *G* 7 Gravida quas *Rr.* Gravidae quae *D* 8 libri fibri

fiber fibri *R* 9 enim] etiam *B* enim in *Rr.* 10 ad add. *D* siut] *r* sunt *R*

inde a significationis deficit *A* usque ad verba quomodo metus § 77 11 multa
add. *h* inveniuntur multa *BG* derivativa *H* 12 masculinum post signi-
ficationis add. *GLK*, post ἄκων *R*, del. *r* ut ακων ακαινα in *lac.* *h*

ἄκων ἄκαινα pro Ἀκων Ἀκάκαινα, quod edd. praebent, coniectura assecutus erat
Augustus Lobeckius patholog. serm. Gr. prolegg. p. 47 sq. ann. 55 AKON. AKAYNA *G*

AKON AKANA (in *mg.* telum) *Ll* AKON AKAINA *K* non similem — δράκαινα post
ἄκαινα om. *R* add. *r* 13 APAKON *D* APAKTON APAKAYNA in *lac.* *h* dracon draacina *G*

dracon dracona *L* dracon draacina *K* dracon dracona *B* λέων λέαινα] π (λέων
uel leena

leaina *K* leon leena *B* 14 servavit *RBIK* item] Inde *GL* uel item 1 faber
fabri post cultri add. *h* cancer] ο καρκινος cancer *B* etiam neutrum *GL*

15 ad *Q.* Claudii Quadrigarii *histor. lib.* III cum edd. haec rettulerunt fragmentorum
editores *Krausius* p. 256 et *Rothius* fr. 35 p. 345, recte ad hunc, non ad *Claudium imp.*

ea referentes, quae sententia erat *Casauboni* ad *Suet. Claud.* 41 Claudius III *histo-*
riarum litteris ad senatum: ut viderent ne res sinerent (vel paterentur) uermine:

quod uermine, ne ad cancer perveniret *I. F. Gronovius* ad *Suet.* 1. 1. ne respueret
uermine ad ulceris (ulceris ad *cens. Krehlii* *Icn.* p. 419) clina, eis quod uermine

ne ad cancer perveniret *God. Hermannus* apud *Krehlium.* f. ne res publica uermine

p. 697. 98 P.

p. 248. 49 K.

toriarum: ut viderent, †ue respueret verminaret litteris
 addivalis quod verminatum ne ad cancer pervenerit. eius
 genetivus 'canceris' esse debet, ut 'cicer ciceris'. praeterea notandum 'so-
 cer socii', cuius femininum cum secundum analogiam 'haec socera' esse
 5 deberet, 'haec socrus' in usu est. Iuvenalis in II:

Desperanda tibi salva concordia socru.

vetustissimi tamen commu[n]iter 'hic' et 'haec socrus' proferebant. Accius 44
 in Atreo:

Simul et Pisaea praemia arrepta a socru

10 . . . . . possedit suo.

'gener generi' differentiae causa, ne. si 'generis' dicamus, aliud signifi-
 care putetur. 'aper apri', cuius femininum veteres protulerunt 'apra', ut
 Plinius Secundus in I artium. 'coluber' etiam 'colubra' facit. haec
 acer arbor acri dicit Servius in commento Virgilii, cum nullum
 15 in 'er' femininum secundae inveniatur. Ovidius nominativum protulit:

Et platanus genialis acerque coloribus impar.

Solinus vero rectius 'aceris' protulit in admirabilibus de arbore tu-
 ris: palam fieret intorto eam esse vimine, ramis ad aceris
 qualitatem. (quaeritur, 'Hiber Hiberi' an 'Hiberus Hiberi' melius dica-
 20 tur. Lucanus enim utrumque protulit, in VI:

Si tibi durus Hiber, aut si tibi terga dedisset,
 et in IIII:

litteris adulatis, quod verminatum ne ad cancer perveniret 1 respueret] respuerorum

Caroliruh. alter uermiareⁿ R aminare^u (t) L litteris G litteris addivalis] la-
 teris ulcus in alis *Casaubonus* l. l. 2 haddualis B adualis H eius] huius GL

3 notandum quod socer BK 4 cum om. L .... haec socera L hoc so-
 cera D esse deberet haec socera G esse deberet om. L 5 usu. D Iuv.
sat. II 6, 231 6 disperanda G salua concordia socru corr. ex salua concor-
 dia socru D socru r et ex corr. H socrus R socrum BGLK et H ante corr.

7 vetustissimi in litura g tamen add. g communiter Gg socrum K
 actius H Att. Atrei fr. 5 p. 185 Both. fr. II p. 136 Ribb. 8 atrio G atrioo

L numeros ordinavit Ribbeckius 9 pissaea R pisea Br pisea u K pissae a GL
 uel u

proemia B erepta RDGLK at arrepta in mg. r socru] h socio Gg socio
 BLK socra (o?) H 11 defferentiae G differentiae L 12 apri] r apre R

protulerunt G 13 plinius ex plinius corr. B plenius Gg Plin. art. lib. I: fr. XVIII

lib. dub. serm. apud *Lerschium Sprachphil. d. Alten* 183 cf. 179 facit, ut apær apra, haec
 B 14 acri] acri(s) H aceri h Dicit H apud *Servium in commento Virgilii*
 acri non invenio: acrem ad Aen. II 16, acre ad Aen. VIII 88 cf. *Seyferti gramm. Lat.*
 V 53 15 in er secundae declinationis invenitur femininum GL secundae R
 secundae declinationis h Ovidius v. supra lib. V § 15 16 genialis. (q.) L
 inpar RDH 17 Solinus v. lib. V l. l. uero add. rd in ammirabilibus L in

memoralibus *Caroliruh. alter* in memorabilibus lib. V l. l. 18 ranis Rr 19
 Quaeritur an hiber K hiberius hiberi B 20 Lucan. Phars. VI 258 VI] I
 V libri, 21 dedisset etiam Luc. palimps. Vindob. (ann. lit. Vindob. Anz. Bt.
 XXVI 24) dedissent Cortii Guelf. 4, mg. Heins. 22 et] Idem D Lucan. Phars.
 III 23 cf. lib. VII § 12

Qui praestat terris, aufert tibi nomen Hiberus.

ergo vel differentiae causa fluvii et gentis apocopa usus est, quomodo Arar dixit pro 'Araris', vel more suo abutens diversis terminationibus, quomodo Achillam et Achillea. nam proprie 'Hiberes' sunt gens ab Hiberis profecta, qui ultra Armeniam habitant, quorum singularis nominativus 'hic Hiber huius Hiberis' facit, et apud Graecos Ἰβηρ Ἰβήρος. nam alterum Ἰβήρος Ἰβήρον dicunt.)

VIII 45 In 'ir' desinentia masculina accepta i faciunt genetivum, ut 'vir viri', 'levir leviri', 'Trevir Treviri'. unum invenitur, ut quibusdam videtur, femininum tertiae declinationis, 'Gaddir Gaddiris', nomen est civitatis - sed Sallustius neutrum esse ostendit in II historiarum accusativum nominativo similem ponens: ut alii tradiderunt, Tartessum, Hispaniae civitatem, quam nunc Tyrii mutato nomine Gaddir habent. nam si esset femininum, 'Gaddirum' dixisset accusativum, non 'Gaddir' -, et unum neutrum 'ir', quod est indeclinabile, quamvis quidam, ut Charisius, 'ir iris' declinaverunt. 'abaddir' quoque ('abaddier', ὁ βαϊτύλος), declinatum non legi.

46 In 'or' desinentia Latina, si sint masculini generis aut feminini vel communis, accipiunt 'is' et producta o faciunt genetivum, ut 'hic orator oratoris', 'salinator salinatoris', 'haec | uxor uxoris', 'soror sororis', 'hic' et 'haec auctor auctoris', 'pallor palloris', 'pudor pudoris', 'stridor stridoris'

1 terris aut fert B tibi] in litura h sibi Voss. B cum al. libris Lucan. hiberus fluvius BLK 2 differentiae G differentiae L fluvii G gentis] rh gentilis RBDHGLK 3 Arar v. Luc. Phars. VI 476 laud. lib. V § 13, lib. VII § 50 anchille

abutens (h) D 4 achillam et achillea Rr achillem et achillea D anchillam et anchillam GLK Achillam Phars. X 350 Achillea Phars. X 523 v. § 92

proprie] rd propriae RBD hiberesunt B ad D 5 armeniam H armoeniam D armenia B 6 inf R 1. sup D 7 inf R 8 hiber hiberoc K hiber hiberoc (t ex u corr.) G 9 hiberoc B hiberoc H 7 Nam alterum hiberoc (sic)

in mg. add. g hiberoc hiberoy LK hiberoy G 8 ut hic nir G 9 quidam L femina D 10 ut gadir gadiris GL gadir gadiris DHK gadir gadiris

(r-r ni f.) B gaddiris R 11 salustius BDHGLK Sall. hist. II v. ad lib. V § 18 12 Tartessum] b tartessum B tartessum L 13 nunc mutato nomine gadir mutato nomine tyrii habent G nunc mutato nomine gadir tyrii habent L tyrii K gadir BDHK 14 gadirem DHK gadirem GL dixisset G 15 gadir DHK gadir GL quidem DL

16 carisius R charissius G Charis. inst. gramm. lib. I p. 27 P. p. 22 L. iris H abaddier] in mg. add. L et abaddier D uel abaddier H ὁ βαϊτύλος] α (ὁ βαϊτύλος μ) ορητῶας Rr ορητῶας GLK ορητῶας D ορητῶας (α in litura) B ορητῶας h graecae H 18 in or inscr. d latina spscr. in L uel in litura b

aut GLK 19 communis Gy producent K hic om. K 20 horatoris Rr salinator salinatoris add. g

p. 699 P.

p. 250 K.

ris', 'calor calōris', 'umor umōris', 'macor macōris' [pro 'macies'], 'marcor marcōris' [ipsa res], 'fervor fervōris', 'rubor rubōris', 'mador madōris' - Sallustius in IIII historiarum: munimenta madore infirmarentur -, 'algor algōris', quod etiam 'hic algus huius algus' dicitur.

5 Plantus in vidularia:

Inopiam, luctum, maerorem, paupertatem, algum, famem. idem in rudente:

Tn vel suda vel peri algu vel †etiam aegrota vel vale.

excipiuntur corripientia o etiam in genetivo haec: 'hic' et 'haec' et 'hoc' 47
19 memor memōris', 'immemor inmemōris', quod a verbo 'memoro' natum
paenultimam eius servavit syllabam (vetustissimi tamen similem genetivo protulerunt eius nominis nominativum. Caecilius in epiclero:

Itane Antipho †inventus profluvia fide?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?

15 et hoc solum in 'or' desinens habuit comparativum 'memorior'), 'indecor indecōris' - Virgilius in XI:

Non tamen indecorem tua te regina reliquit.

idem in XII:

Nec genus indecores; sine me haec haut mollia fatu.

29 invenitur tamen etiam simplex 'decor decōris' paenultima correpta apud vetustissimos, quando pro 'decorus decora decorum' accipitur. Naevius in carmine belli Punici:

Magnamque domum decōremque ditem vexerant,

calor calōris humor humoris stridor stridoris G ^h 1 umor d humor humo-
ris BHLK 3 Sall. hist. III 26 p. 216 Kr.; plenius idem fragmentum extat ap.
Non. p. 138, 3 IIII etiam libri Noniani III Krizius cum antiquis Non. edd.
madore] d ore D 4 dicitur om. GLK 5 Plaut. vidul. fragm. 6 p. 412 Both.

vidullaria R uidolaria Dd 6 merorem RDGL moerorem H memorem K

7 Plaut. rud. II 7, 24 (v. 582) 8 perialgo Dd etiam] sic etiam additam. ad

calcem libri V. tu Plautus ^a egro Bb 9 etiam eras. in B haec ante hic om.
R haec ut H 10 inmemor inmemoris BH inmemoris K 11 paenulti-
correptā

nam eius Hh servant K 12 eius] huius G Cecilius RGL Cicilius K
Caecil. epicler. fr. 1 p. 132 Both. fr. 2 p. 17 sq. Spgl. fr. 1 p. 33 sq. Ribb. cf.
lib. VII § 78 13 inuentus libri et mei et Krehliani, si silentio eius fides, utroque
loco omnes inveniuntur 'quod duo codd. altero exhibent loco' Spengelius est inuentus

Bothius profluuaa R profluvia G profluvia H profluvia LI profluvia Ribbeckius

14 est om. L immemoris DLK ita est Rr madida] rb medida RB 15
in or (h) D 16 Verg. Aen. XI 845 XII. LK 17 relinquit R relinquet cum
Pal. D 18 Verg. Aen. XII 25 19 haud RBH auc in and corr. D ā (i. e. aut)

^h sup. lin. K aut Med. fatam Med. 20 inveniuntur RB etiam simplex tamen

GL etiam simplex ex simplex etiam corr. K apud H 21 decoris (u) D
accipiat GLK Neuius libri Naevius bell. Pun. III 4 p. 60 Kl. inc. II p. 17 Vahl.:
que

Magnamque domum decorumque ditem uexarant 23 Magnamque] rb magnam LKk
magna quae R magnam BG ditem om. B te in mg. b uexarant in uexarant

p. 699. 100 P.

p. 230. 51 K.

aliter enim iambus stare non potest. Sallustius in III: equis et armis decoribus cultus. in eodem: dedecores inultique terga
 48 ab hostibus caedebantur. quae ab eo derivata vel composita, quod est 'decus decoris', illius declinationem servant, sicut a corpore quoque composita eius declinationem servant, 'bicorpor bicorporis', 'tricorpor tri-
 corporis', ut Ac|cius in Eriphyla:

Pallas bicorpor anguium spiras trahit.

Virgilius in VI:

Gorgones Harpyiaeque et forma tricorporis umbrae. |
 'haec arbor' quoque 'arboris', quod a robore derivatum illius declinatio-
 nem servans corripuit paenultimam genitivi, et a 'puero' composita, 'Publi-
 por Publiporis' et 'Marcipor Marciporis' (sic Probus; ita enim antiqui
 pro 'Publii puer' et 'Marci puer' dicebant), quae o non producunt in obli-
 quis casibus: unus constitit in agro Lucano gnarus loci, nomine
 Publipor (Sallustius in III historiarum hoc protulit). 15

49 Neutra quoque et Graeca omnia correpta o, addita 'is' faciunt gene-
 tivum, ut 'hoc marmor marmoris', 'aequor aequoris', 'hic Hector Hectō-
 ris', 'Actor Actōris', quando est nomen proprium Graecum. Virgilius:

Actōris Aurunci spoliū, quassatque tremementem.

ab eo autem, quod est 'hoc ador', genitivus in usu frequenti non est, 20
 cuius derivativum o productum habet contra rationem aliorum, quae ex
 neutris eiusdem terminationis derivantur. Virgilius in VII:

mut. H uexarant 'plures librorum' Krehlian. duxerat lexicogr. Vat. class. auct. VIII
 p. 165 ed. Maius 1 Sallustius] RH salustius rett. Sallustii hist. III 11 p. 208
 Kr., a quo fragmento recte nunc, quamvis adversante Linkero C. Sall. Cr. hist. prooem.
 p. 28, seiunctis videtur (fr. inc. 53 p. 384) verba Sallustiana a Servio ad Verg.
 Aen. X 539 prolata: equo atque armis insignibus IIII D in in equis K

equus B 2 cultis Rr Sall. hist. III 91 p. 298 Kr. dedecores] r decore RK
 multique RDK multi... (que) H 3 ostibus D quae habeo R que ab eo r
 5 eius] illius Dg 6 actius RH Attius in Eriphyla (i. e. Epigonis v.
 Welckerum trag. Gr. p. 269 sqq., Ribbeckium l. l. p. 316 sq.) p. 205 Both. p. 149 Ribb.

ri
 aephila Rr eryphyla H heriphila G heripila L ariphyla K riphyla B 7 an-
 gium L **spiras (su) B 8 Verg. Aen. VI 289 9 Gorgones] rdhk delphi-
 nes RBHG et in litura DK delphines L ..... D Harpyiaeque] π, Vergilius har-

pyaeque 1 cum Med. arpyaeque H arpiaque DGLK aspyiae quae (a) in forma
 Rr aspyiaeque et forma. (c) B 10 quod om. GLK a robore] b a robore (r?) B
 11 corripit GLK et om. G puplipor puplioris GLK 12 Probus de

qu
 cath. nom. p. 1457 P. 116 L. 13 puplii GLK oblicis Gg 14 Sall. hist. III
 79 p. 271 Kr. unus — Publipor post Sallustius — protulit collocant BH consistit K
 15 puplipor GL 16 omnia] nomina GLK o et addita G 16 is (h) D
 17 marmoris om. H hicetor hectoris B hiector hectoris L haector haector-
 ris R haector hectoris D hiector. ris G 18 actor quoque. ris GL Virgilius in

XII rh Virgī ..... in XII. B Verg. Aen. XII 94 19 aactoris (n) B Au-
 runci] d arunci R arunci DHGLK et sic f. scripsit Theodorus cum libris quibusdam
 Vergilianis *runcis (auruncis b) | pollum B quassatque Rr 20 habeo Rr
 hoc] r om. H ... D hic R ador (h) D quod est genus frumenti post ador
 add. R ussu G 21 productum] r productam RL 22 tenuationis R Verg.

p. 700. 701 P.

p. 251. 52 K.

adōrea liba per herbam

Subiciunt epulis.

et puto ideo produci, quia a verbo derivatur producente o paenultimam, id est 'adōro'. ergo 'ador' quoque, cum ab eodem sit verbo, necessario, si declinaretur, produceret o in genetivo, quod rursus prohibebat regula neutrorum in 'or' terminantium. duabus igitur sibi adversis regulis repugnantibus mansit indeclinabile, quamvis inveniatur huius quoque apud quosdam veterum genetivus, modo producens modo corripuens paenultimam secundum supra dictas diversas rationes, ut G. Annii in I:

Hic adoris dat primitias, ibi sanguine libat.
idem in II:

Illam sponte satos adoris stratisse maniplos.
idem in III:

Emicat in nubes nidoribus ardor adoris.

excipitur etiam 'hoc cor cordis', quod assumit d in genetivo. ut breviter igitur supra dictam colligamus regulam: in 'or' desinentia neutra et Graeca et quaecumque derivantur vél componuntur a primitivis paenultimam corripientibus, ea genetivi paenultimam corripunt, cetera producunt exceptis 'cor' et 'ador'.

In 'ur', cuiuscumque sint generis, accepta 'is' faciunt genetivum, ut X 51 'hic vultur vulturis', 'turtur turturis', 'hoc sulphur huius sulphuris', 'hic' et 'haec fur huius furis'. excipitur 'hic satur huius saturi', unde Lucanus:

saturum tamen obsidet hostem,

Aen. VII 109 sq. 1 adorea] Et adorea *BDHKr* ore *Rom.* herbam] *h* erbam
RD 2 subiciunt *GK* epulis *H* subiciunt epulis et adorea liba per herbam
integro versu restituto k 3 producit *L* producentem *G*. 4 verbo

deriuatum necessario *R* 5 in genetivo o *H* gaenetivo *D* ^{rursus} *** *Rr* ru-

sus *H* prohibebat] *d* prohibeat *DLKg* prohibent *G* 6 Duabus igitur *Rr*
^{iuersis}

aduersis sibi *H* aduersis ex aduersus *corr. B* 7 inueniantur *K* 8 genetivus] *rd* genetivo *RD* genetivo *B* corripens *G* 9 G. Annii] *sic vel potius C.* Annii *Huschkius de C. Anno Cimbro p. 12* Gannius libri Eunius Bergkii in *ind. lect. Marb. hib.* 1847 p. V, cf. *Falsteri mem. obsc. p. 36 sq. et Muelleri ad Paul. p. 369 s. v. veteratores annotationem. Gannium a Paulo laudatum C. Fannium, M. f., oratorem esse censet Bergkii H. A. L. Z.* 1842 n. 106 p. 240, *Granium post alios A. G. Cramerus opusc. p. 141* 10 post adoris: dat — satos adoris *om. R add. r*

dat] *f. dant Bergkii in ind. Marb. l. l.* primicias *D* ,ibi] *Bergkii* sibi

libri *f. libant Bergkii* 12 adōris (*h*) *D* adores *GL* strabisse *B* ^pmauulos *Rr*

manipulos *D* 13 IV libri nonnulli *dett. Krehlii* 14 dōris *Rr* adōris (*r*) *D*

15 cordis *spscr. in L* adsumit *B* 16 igitur *om. L* desinentiam *Rr* 18 ca-

lastra *R* 20 *Is ur inscr. add. d* his *Rr* 21 huius vulturis *b* sulphur sol-

phuris *L* sulphur. ris *GK* 22 fur. ris *GL* et unde *L* *Lucan. Phars. VI 117*

24 satur ^{*}(fuit satur i. e. saturum) *G* satur ^{** (um)} *Luc. Voss. B*

quod ideo est secundae declinationis, quia facit femininum in a desinens, id est 'haec satura' - Terentius in hecyrā:

Sed cum tu satura atque ebria eris, puer ut satur sit, facito -,

quod a Probo praetermissum doctissime attendit noster praeceptor Theoctistus, omnis eloquentiae decus, cui quicquid in me sit doctrinae 52 post deum imputo. excipiuntur etiam in neutris haec, quae pro u o correptam habent per obliquos casus, ut 'hoc robur huius robōris', 'ebur ebōris', 'femur femōris'. Horatius:

femur, Cerinthe, tuum.

Virgilius in X:

ocius ensem

Aeneas viso Tyrreni sanguine laetus

Eripit a femore.

dicitur tamen et 'hoc femē feminis', cuius nominativus raro in usu est, 15 'iecur iecoris' vel 'iocineris', qui genetivus videtur a nominativo 'iocinus' venire, qui in usu non est. Persius:

et quae semel intus

Innata est rupto iecore exierit caprificus?

In 'as' desinentia Latina masculini generis sunt vel feminini vel 20 communis et ablata s, addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'hic Maecenas Maecenatis', 'haec civitas civitatis', 'hic' et 'haec Arpinas huius Arpinatis'.

1 secundae D id est quia L 2 post satura: Terentius — satura om. G add. y
Ter. hec. V 2, 3 h aecyra R haecyra D ecyra K echira B hecusa G hecussa L
3 tu om. GLK ebria (h) D haebria R eris] l ris R o (i. e. eius) GL
ut] et K 5 a Probo praetermissum] v. Prob. de cath. nom. p. 1458 P. 117 L.
praetermissum Gg praetermissum K attendit RBH addendit K 6 Theoctistus] cf.
Osannum Beiträge zur griech. u. röm. Literaturgeschichte II 161. 342 theuctistus r
theotistus D theostistus GLK theoctistus H fit K 6 eum G inputo D
haecq. pro D correptum R 8 roboris L post roboris: fulgur fulguris add. D
ebur] h eb.. H 9 aratins K Hor. sat. I 2, 81 libris: Sit licet hoc
(s. o) Cerinthe tuum - non tuo - tenerum est femur aut eius praeventibus usus
est Priscianus 10 cherinte R cherinthe DH cerinthae GL chirinthae K 11
Verg. Aen. X 786 sqq. XII RBDGLK 12 otius D ocius GLK ense K
aeneas ensem L 13 Aeneas — hoc femē add. d nisso G tyreni Rr tirreni
GLK tyrreni Pal. tyrreni Med. Rom. 14 femore] sic libri aliquot Verg. dett.
femine Med. Pal. Rom. 15 feminis] h femenis G femininis DH 16 iocineris]
iecineris GLK iocinoris h ..qui (ut) R uidetur spser. in L iecinus GLK
17 quia R ussu G Pers. sat. I, 24 sq. 18 et om. G quae] d qui D
19 caprificus GLK 20 In as inscr. d masculini] ex masculina corr. B
uel masculini G 21 commō G s et addita Kh faciunt genitivum sup. lin. K
meaenas RD mecenās HGL mecenās pro mecenatis B mecnas (sic) .tis K
22 maecaeenatis R mecenatis D mecenatis HGL huius maecaeenatis r huius ci-
uitatis BDH ar pinas Rr

p. 701. 702 P.

p. 252. 53 K.

excipiuntur monosyllaba 'hic as assis', 'hoc | vas vasis', quod in singulari numero tertiae, in plurali secundae declinationis est, 'hic vas vadis', 'hic mas maris' et 'hoc fas nefas' et 'hic' et 'haec' et 'hoc nugas' indeclinabilia. Graeca vero eiusdem terminationis nomina *ov* vel *α* desinentia in 53 genetivo Graeco primae sunt declinationis, ut 'Ἀντιάς Ἀντίου, Lysias Lysiae', 'Ἄντας Ἄντα, hic Antas huius Antae'. huiuscemodi nominativum nominum frequenter sine *s* terminali solent Romani proferre, ut 'hic Geta', 'Byrria', 'Mar||sya'. in *os* autem terminantia genetivum Graecum *o* in *i* mutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Κάλχας Κάλχαντος, hic Calchas 10 Calchantis' - quamvis 'hic Calchas huius Calchae' antiqui declinabant. Plautus in Menaechmis:

Novistin illum? - Novi cum Calcha simul . .

'Πάλλας Πάλλαντος, hic Pallas Pallantis', 'Παλλᾶς Παλλᾶδος, haec Pal- 15 las Palladis'. et sciendum, quod in 'as' desinentia masculina, si 'nt' ha- beant in genetivo, vocativum in 'an' volunt terminare more Graeco vel similem hunc nominativo servare, ut 'o Calchan' vel 'o Calchas' et 'o Pal- 20 lan' vel 'o Pallas'. Virgilius tamen auctoritate poetica 'o Palla' protulit in XI:

salve aeternum mihi, maxime Palla.

in eodem:

Quin ego non alio digner te funere, Palla,

in hoc quoque Graecorum poetas secutus. Homerus in *M'* ἑαψωδία.

1 Excipitur, un *ad mg. add.*, *H* asis *G* uassis *D* 2 est *om. G*
 vadis] *r* uasis *R* uadis uadum *B* hic *om. GLK* 3 mas *R* nefas
 hic *B* 4 *ov* vel *α*] in *oy* uel in *A* *G* in *oy* uel *A* *HL* uel in *A* *B*
 5 *ft* lysias lysioy lysias lysiae *D* ut *αιτιας αιτιου* lysias lysiae *GLK* ut hic
 lysias lysioy lysias lysiae *R* ut hic lysias, lysioy, hic lisyas, huius lisyē *B*
 ut Lysias lysou (uel lysia in *mg. h*) hic lysias lysiae *H* 6 antas anta *K* antas.
 antoy, uel anta. *B* antas antay *R* antas an, nomina propria sunt grecorum *Dd* antas
 antoy *H* num Ἀντιάς Ἀντιά (*Pausan.* II 30, 8) hic Anthias huius Anthiae? hic *om.*
K cantas *R* huius *om.* *K* 7 nominativum *H* ut gela *G* 8 byrrhya *B*
 birria *K* marsia *DHGLK* In *os inser. d* oc] *r* uc *R** oc *H* os *DLK* 9
 A h h
 KAAKOC KAAKANTOC *L* calcas calchantos *K* KAAKANTOC *H* calcas *Rr* 10 cal-
 cantis *R* huius calchantis *GLK* calcas *R* uel huius *B* kalchae *R* 11 Plau-
 stus *D* platus *G* menegemis *RBDH* menichenis *G* menichinis *L* minechinis *K*
 Plaut. Men. V 1, 48 (v. 748) 12 novistin illum] *k* novisti nullum *GLK* novistin
 tu illum Plautus uona *R* calca *R* calcha *K* Calchante testantur librorum Plau-
 tinorum scripturae 13 ΠΑΛΛΑΝΤΙΑC ΠΑΛΛΑΝΤΙΟC *K* ΠΑΛΛΑΝΤΙΟC *H* ΠΑΛΛΑΝΤΙΟC
 1 ΠΑΛΛΑC ΠΑΛΛΑΔΟC ΠΑΛΛΑ
 palmas *Rr* huius pallantis *G* pallas pallados *Rr* ΠΑΛΛΑC ΔΟC *Dd* ΠΑΛΛΑΥC
 ΠΑΛΛΑΘΟC *K* haec *om. GLK* hic *B* 14 in ac *K* in genetivo ut habeant *GLK*
 15 post genetivo: uocativum — nominativum *om. R add. r* 16 nominativum
 B h h
 B calcan *R* kalchan *L* chalchan *K* calcas *R* chalchans *K* 17 *Verg. Aen.*
 XI 97 19 saluae *H* maxima *Med.* Pallas *Rom.* 20 *Verg. Aen.* XI 169
 21 ego (*r*) *H* digner] *g* dignem *v. l. ap. Serv. ad h. l. laud.* 22 quo-
 que] ergo *G* Hom. II. XII 231 cf. lib. VII § 54 M in litura *H* ἑαψωδία

p. 702 P.

p. 233. 54 K.

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτι μοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
 Πουλυδάμα dixit pro Πουλυδάμαν. Menander quoque in Dardano:

Δρία παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;

παῖ Δρία dixit pro Δρίαν.

- 55 In 'es' correptam Latina masculini vel communis generis cum sint, mutant e in i ablata s et addita 'tis' faciunt genitivum, ut 'hic milēs huius militis', 'trāmēs trāmitis', 'termēs termitis', 'mergēs mergitis', 'hic' et 'haec sospēs sospitis', 'pedēs peditis', 'equēs equitis', | 'hic' et 'haec superstēs huius superstitis', 'gurgēs gurgitis', 'hic' et 'haec divēs divitis'. excipiuntur haec, quae habent paenultimam ae diphthongum vel a verbis derivantur in paenultima syllaba e habentibus brevem, quae e servant in genetivo, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc praepēs praepetis', 'tēro teris, hic' et 'haec' et 'hoc terēs teretis', 'hebēo hebes, hic' et 'haec' et 'hoc he-

om. H ΠΑΥΛΑΙΑ R ΠΑΥΛΑΙΑ K ΡΑΛΙΑ L ΑΡΑΙΑΙΑ G I ΠΟΥΛΥΔΑΜΑCΙΜΗΝ ΟΥΚΕΤΙ-
 ΜΟΥ ΦΙΛΑΘΟΥΓΟΡΕΥΕΙC R ΠΟΥΛΥΔΑΙΜΑCΙΜΕΝΟΥ. ΚΕΤΙΜΟΥΦΥΛΑΤΑC. ΤΑΤΟΡΕΥΕΙC G ΠΟΥ-
 ΛΑΔΑ (1) ΜΑCΙΜΗΝ ΟΥΚΗΤΙ ΜΟΥ ΦΑΤΑCΤΑΤΟΡΕΥΕΙC Ll (in M ΡΑΦΩΔΙΑ. ΠΟΥΛΥΔΑΜΑ
 tu quidem nonquam mei custodes tales comparas
 CΥΜΗΝ ΟΥΚΗΤΙ ΜΟΥ ΦΥΛΑΤΑΥΤΑ Γ' [γ' pro τα in mg.] ηΓΩΡΕΥΕΙC. ΠΟΥΛΥΔΑΜΑ dē pro ΥΠΟΥΛΥ-

ΔΑΜΑ ad calcem pag. 1) ΠΟΥΛΥΔΑΜΑCΥΜΕΝΟΥ. ΕΤΕΛΜΟΙ ΦΙΛΑΤΑCΤΑΤΟΡΕΥΕΙC K om. H
 ΟΥΚΕΤΙ ΜΟΙ] scripsi ΟΥΚΕΤΙ ΜΟΥ B ΟΥΚΕΤΙ ΜΟΥ D ΟΥΚΕΤ' ἐμοί edd. Hom. ΤΑΥΤΑ B

ΤΑΥΤ. ΓΟΡΕΥΕΙ... Dd 2 ΠΟΥΛΥΔΑΜΑ R ΠΟΥΛΥΔΑΜΑ D ΠΟΥΛΑΜΑ H ΙΠΟΔΟΜΑ G
 ΠΟΥΛΥ
 • • • ΔΑΜΑ (ΥΠΟ?) L ΠΟΥΛΟΥΔΑΜΑ ΠΡΥ ΠΑΥ ΠΟΥΔΑΜΑΝ. Kk pro ΥΠΟΥΛΥ-

ΔΑΜΑΝ R ΠΡΟ ΥΠΟΔΑΜΑΝ G PRO ΠΟΥΛΥΔΑΜΑΝ D PRO ΠΟΥΛΑΜΑΤ H PRO ΥΠΟΔΑΜΑΝ L
 ΠΡΟ ΥΠΟΔΑΙΔΑΜΑΝ B Menander] b •andar B Menander in Dardano fr. III: IV
 100 com. Gr. ed. Mein., p. 887 ed. min.: Δρία παῖ dardanio L 3 nonne Δρία?

ΑΡΙΑ ΠΑΥ (Υ ex i fact.) ΔΕΙΠΝΟ ΠΟΙΕΙC. ΘΑΙΤΙ ΔΕΙΑΡΙΑ dixit pro drian B ΑΡΥΑ ΠΑΙ-
 Ν ΠΟΙΕ ΠΗ ΑΡΙΑ i r . Α . . . I C
 ΔΙΠΝΟ. ΙCΙCΘΑΙ ΤΙΔΕΙΟ dia dixit pro dian Rr ΔΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΟ•ΠΝΟΙCΤΑΙΤΙΔΕΙ ΑΡΙΑ dīx
 pro drian D ΑΡΙΑ ΠΑΙΔΙΠΝΟ ΠΟΥΕΙΤΙΑ ΤΙ ΔΕΙ dπia dīx pro drian G ΑΡΙΑ dixit pro

ΑΡΙΑΤ. H ΑΡΙΑ ΠΑΙ ΔΙΠΝΟ ΠΟΥ ΕΙ ΔΙΑΤΙΔΕΙ ΑΡΙΑ dē pro ΑΡΙΑΝ L ΑΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΝΟΙC
 scio quid oportet o disciplina somnis

ΙCΘΑΙ ΤΙ ΔΕΙ I ΑΡΙΑ ΠΑΙΔΙΠΝΟΠΟΥΕΙΘΩΙΝ ΔΕΙΡΙΑ dē pro drian. K Δρία, Δρία παῖ,
 δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ; integro senario restituto ex librorum Bavar. vestigiis eruit
 Spengelius Caccil. Stat. fr. p. 5 5 In es cor inser. d correpta R corrept G
 masculina D communis G 6 et ablata Gh s addita B post tis: faciunt
 — trāmitis om. G add. g 7 hic trames huius. trāmitis hic termes huius termitis B
 hic] et hic G 8 aequēs aequitis D 9 huius om. H 10 quae uel ae diptongum habent
 penultimam (penultimam G) GL uel ae dyptongum H uel ae dyptogum B uel
 quae a GL 11 breue GL 12 huius praepetis RDH post praepetis: hic et haec
 et hoc perpes huius perpetis 'ex melioribus libris, quos in bibliotheca Leidensi voluit'
 add. Lindemannus Prisc. opp. min. p. 355; libri et Krehliani et mei omnes hoc addita-

mentum om. 13 teritis D hebeo(a) R hebeo rb haebeco H haebeco habes D
 hoc hebes b hebes hebetis Rr habes habetis D 1 hebetis, geno. genis, quod pro

p. 702. 703 P.

p. 254. 55 K.

bēs hebetis', 'indigēo indiges, indigēs indigetis', 'impēto, impēs impetis' - Ovidius in III metamorphoseon:

Impete nunc vasto,
pro 'impetu'. similiter Statius in VII Thebaidos:

aurigamque impete vasto,

Amphiarae, tuum -,

'interprētor, interprēs interpretis'. sic declinantur etiam i ante e habentia, ut 'hic pa||ries parietis', 'hic aries arietis', 'hic' et 'haec' et 'hoc inquires' quoque 'inquiētis', quod quamvis in nominativo e correptam habeat, ut Probo videtur, in genetivo tamen eandem producit secundum genetivum 'quies quietis' principalis. sic etiam feminina servant e, ut 'haec seges segetis', 'teges tegetis'. illud quoque notandum, quod a pede vel a sedendo composita per 'dis', non per 'tis' efferunt genetivum. et a pede quidem composita servant e, a sedendo vero mutant e in i, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc quadrupes quadrupedis', 'bipes bipedis', 'compes compedis' - Iuvenalis in IIII:

Squalidus in magna fastidit compede fossor -,

'hic' et 'haec obses obsidis', 'deses desidis'. excipitur 'haec apēs huius', quia hoc solum a pede compositum, ut quibusdam videtur, e longam servavit neque ulla crevit syllaba in genetivo, quamvis et alia composita ab eo, quod est 'pes', auctores producant, ut Virgilius:

Stat sonipēs ac frena ferox spumantia mandit.

idem in X:

Tollit se arrectum quadrupēs et calcibus auras

Verberat.

Horatius sermonum I:

Omnia magna loquens, modo: sit mihi mensa tripēs et
Concha salis puri.

gigno antiqui dicebant. egeo. indiges, indigetis. B 1 indigeo om. K add. k

indi egeo Hh indigeo indiges Dd indegeo indeges G indegeo indeges L

indiges indigeo indigetis Rr indeges indegetis GL impes] h impe. H 2 Ovid. metam. III 79 IIII D meta-morphoseon L 4 Statius Theb. VII 585 sq.

statius in VII. thebaidos in litura b VI. L 5 v. 585 initium Transiliunt campos add. r aurigamquae D aurigaque GLK 6 amphiare DGLK am-

phiare H amphiarae h amphiaretuum B 7 inpretor G interpreas tis interprētis Rr 9 quoque om. D 10 Prob. de cath. nom. p. 1460 P. 118 L. 11

principalis quies quietis BL 12 tegitis B uel sedendo L 13 Vt a pede R

15 et hoc om. RBDHK quadrupetis H 16 Iuv. sat. IIII 11, 80 17

s. squalidus D scalidus K compedie K fosor LK 18 obsides Dd excipitur apes D 19 quia] quod K a pede] b ape B 21 habeo RrD apes (s) D

Verg. Aen. IIII 135 23 Verg. Aen. X 892 sq. XI. B 24 arreptum L aures D 26 oratius K Horat. serm. I 3, 13 sq. sermonium H sermonum I om. GLK 27 lit B 28 concha RBDHK

p. 703, 704 P.

p. 253 K.

Probus tamen inter correpta haec ponit. Ovidius tamen nominativum 'haec apis' protulit in XIII metamorphoseon:

Non apis inde tulit [†]hos sedula flores,
quod etiam diminutivum ostendit 'apicula', quomodo 'fidicula' docet, primitivi sui nominativum 'fidis', non 'fides' esse, quod Servio placet [de cithara].

XI 58 In 'es' productam Latina i antecedente ablata s, addita i faciunt genetivum, ut 'hic meridiēs huius meridei', 'hic' et 'haec diēs huius diei', 'haec aciēs huius aciei'. excipitur 'haec quies quietis'. vetustissimi tamen hoc quoque secundum supra dictam proferebant declinationem. Afranius in emancipato:

sollicito corde corpus non potitur nunc quie.

Laevius in Protesilaodamia:

Complexa somno corpora operiuntur ac suavi quie
dicantur.

iure igitur compositum quoque ex eo 'requies', quod in eodem genere || mansit, tam quintae quam tertiae invenitur. Virgilius in III:

Tempus inane peto, requiem spatiumque furori.

Cicero in dialogo de senectute: ut meae senectutis requiem oblectamentumque noscatis. nam 'inquietis', cuius extremam corripit dicit Probus, 'inquietis' declinatur, quod trium factum est generum, ut supra ostendimus. cuius etiam simplex in usu invenitur trium generum. Naevius in carmine belli Punici II:

1 Probus de cath. nom. p. 1470 P. 127 L. correptā D 2 apes Dd protullit G
Ovid. metamorph. XIII 928 XIII] Erf. 2 Krehlii XVIII. R XVII BDGLK XV. H XIII
Caroliruh. alter 3 os R collectos ex Ovidio Caroliruh. alter 5 sui] h s... H non
fidis Rr Servio] v. lib. III § 30 6 cythara DK 7 In es pro inser. d
8 ut meridiēs L post meridei: hic — diei om. Bd 9 acies aciei DH
aciei G haec om. G quies huius quietis Drb tamen supscr. in L 10 Afranius K Afran. emancip. fr. 19 p. 108 Both. XXII p. 199 sq. Nk. fr. V p. 149 Ribb. 11 in .i. emancipato GL in l emancipato K 12 Sollicito corde corpus non potitur quie Bothius potitur] h poti... H 13 Laevius] Osannus anal. crit. p. 54 sq., Krehlius cf. Weichertum poet. Lat. rell. p. 80 sqq., cui hic l. est fr. XIII p. 78 sq.; inter Naevii fragmenta edd. ante Krehlium secutus perperam posuit Bothius fr. trag. p. 91: Protesilai s. Laodamiae fr. 3 Neuius d rell. Neuius D Protesilaodamia] Putschius protesilao. Laodamia Rr protesilao. laudamia BDH protesilao laudamia G protesilao. laodamia L prochessilao laodamia K 14 metrum iambionicum agnovit Fleckeisenus: Complexa somno corpora | Adoperiunturac quie | Suavi dicantur Osannus quie Dd

16 compositum ab eo L 17 permansit B tertia Rr Verg. Aen. III 433
19 Cic. de senect. 15, 52 me D requietem] sic etiam Cic. Erf. m. pr. cum aliis praestantioribus requiem vel quietem alii 21 corripit (1) B Probus: v. § 56 est est R
22 ostendimus Rr etiam om. K simplex G 23 Neuius R neuius BDHGLK Naevii bell. Pun. II 6 p. 49 Kl. II 1 p. 13 Vahl. carminū K
1. BDHK I. h

p. 704. 705 P.

p. 253. 56 K.

Iamque eius mentem fortuna fecerat quietem. |

Licinius Macer in I annali: non minimo opere milites quietes volebant esse. Sallustius in II historiarum: quia corpore et lingua percitum et inquietem nomine histrionis vix
 3 sani Burbuleium appellabant. alia vero eiusdem terminationis nomina e in i mutata faciunt genetivum, ut 'hic verres huius verri', 'haec caedes huius caedis'. excipiuntur 'hic pēs pedis', 'haec Cerēs Cereris', 'mercēs mercedis', 'hic' et 'haec herēs heredis', 'locuplēs locupletis' et tria quintae declinationis e corripientia tam in genetivo quam in dativo,
 10 'fides fidēi', 'rēs rēi', 'spēs spēi'. invenitur etiam 'plebēs plebēi'. Sallustius in I historiarum: plebēi tribuniciam potestatem (nam 'plebs plebis' facit genetivum). et 'famēs famēi' dicebant veteres, unde adhuc 'famē' producitur in ablativo. Virgilius in VI:

Mellē soporatam et medicatis frugibus offam

15 Obicit: ille famē rabida tria guttura pandens,
 Iuvenalis in V:

inde autem cum se matura levavit

Progenies stimulante famē, festinat ad illam,

Quam primum praedam rupto gustaverat ovo,

idem in eodem:

Membra aliena famē lacerabant, esse parati

Et sua

1 eis Bb mentem fortuna fecerat quietem L fortuna] r fortuna GK
 fortunam R 2 Licinius] r Licinnius RBDHGL Macer] r marce R Licin.
 Macr. ann. lib. I p. 237 Kr. fr. 8 p. 305 Roth. milites G 3 Sall. hist.
 II 45 p. 149 Kr. quia] Qui L Quem Coterus ad Val. Max. VIII 14, 5
 4 inquietem k quietem K 5 burbulegium RBH burbuleum GLK appel-
 labant] R appellabat r rell. e nomina L 6 mutantia BDHLr motantia GK

7 post cedis (sic): excipiuntur — Cereris om. R add. r hic pes L pe+ss (de)
 D Ceres] add. g caeres K caereris DK 8 locuples Rr 9 trea G trea K
 tam add. h 10 spes spei K spes L Inueniuntur BD plebis
 plebi D Sall. historiarum I verba desumpta sunt ex L. Philippi contra Lepidum

oratione: I 51 § 14 p. 78 Kr., qui recte statuit cum Orellio plebei h. l. dativum esse:
 qui placere ait . . . concordiae gratia plebei tribuniciam potestatem restitui, ex qua
 omnes discordiae accensae 11 II GLK historiarum II tribunitiam II tribu-
 neciam K tribu+iam B tribunaciam b 12 et] r ut R 13 adhē g adhē nī f. G
 aduc H in ablativo producitur B Verg. Aen. VI 420 sq. U. GL VII. K

14 Melle ex Mille corr. II saporatam B medicantis G 15 obicit Gg
 obicit K rabida] r et sic Med. Pal. Rom. Fr. rapida RDK cum aliquot libris
 Vergilianis dett. trea G guttura G pandens] b pandens B 16 Iuv. sat.
 V 14, 83 sqq. ad Iuvenat in V: ponitur in mg. add. h 17 se om. Iuv. Pith.
 m. pr. uel m natura L levavit] leuaret cod. Pith. leuarit vel leuabit libri Iuven. dett.

19 gustaverat] Br cum Iuvenale gustauerat L gustauerit RDHGK 20 Iuv. sat. V
 15, 102 sq. 21 membra DH lacerantbant H

16*

60 quasi quintae declinationis prodixerunt ablativum. Graeca eiusdem terminationis, in ους vel ος vel εος genetivum Graecum terminantia, ου vel ο vel εο in i commutantia faciunt genetivum Latinum, ut 'Παλαμήδης Παλαμήδους, Palamedēs Palamedis', 'Ἐτεοκλῆς Ἐτεοκλέος, Eteoclēs Eteoclis', | 'Χρέμης Χρέμητος, Chremēs Chremetis' et 'Chremis'. Terentius in Andria:

etiam puerum inde abiens conveni Chremis.

idem in eadem:

egomet continuo ad Chremem.

Μένδης Μένδητος nomen est urbis Aegyptiacae, cuius mentionem Pinodarus facit, 'Mendēs Mendetis' et 'Mendis'. sic quoque 'Ράμνης Ράμνητος, Rhamnēs Rhamnetis' et 'Rhamnis' - quod Graecum esse ostendit aspiratio post r posita, quod in Latinis nominibus non fit -, 'Λάχης Λάχητος, Lachēs Lachetis' et 'Lachis'. sic et similia in εος terminantia genetivum Graecum. nec mirum duplicem declinationem haec habuisse 15 apud Latinos, cum apud Graecos quoque multa inveniuntur huiusmodi ancipitem habentia declinationem teste Herodiano: Γύγης [nomen Gi-

1 allatⁱ L terminationis] *hk et in lit. g* declinationis *RBHK* * 2 ους] ου K εος] εος D
 terminantia genetivum graecum L 3 uel o uel o *Dd* ΠΑΛΑΜΕΔΕΩC *GL* 4 ΠΑΛΑΜΕΔΟΥC *G*
 O
 E ΠΑΛΑΜΗΔΟΥC L ΠΑΛΑΜΗΔΗ Rr ΠΑΛΑΜΗΔΩΟΥC *H* palamides palamidis *G* ΕΤΕΟΚΛΕΩC
 ΕΟ ΕΤΕΟΚΛΕΩC et ΕΤΕΟΚΛΕΩC theocles theoclis Rr et ΕΤΕΟΚΛΕΩC ΕΤΕΟΚΛΕΩC theocles theoclis *G* ΕΤΕΟΚΛΕΩC
 ΕΤΕΟΚΛΕΩC et ΕΤΕΟΚΛΕΩC theocles theoclis L ΕΤΕΟΚΛΕΩC ΕΤΕΟΚΛΕΩC etheocles etheoclis *H* et ΕΤΕΟΚΛΕΩC
 ΕΤΕΟΚΛΕΩC etheocles etheoclis *K* & ΕΤΕΟΚΛΕΩC *B* eteodes eteodis *D* 5 ΧΡΕΜΕΩC
 Τ ΧΡΕΜΕΩC Rr ΧΡΕΜΗC ΧΡΕΜΗΤΩC *H* ΧΡΕΜΕC ΧΡΕΜΕΤΩC L ΧΡΕΜΕC ΧΡΕΜΕΤΩC *K* ΧΡΕ-
 ΜΕC ΧΡΕΜΕΤΩC *G* ΧΡΗΜΕC ΧΡΗΜΗΤΩC *B* cremes *B* * chremes et chremetis *H*
 et] uel *GL* cremis *D* Ter. Andr. II 2, 31 7 puerum etiam *GLK* abiens]
d habiens *RD* habens *GL* conuenit *B* Chremi Ter. Bas. 8 Ter. Andr. II
 2, 24 in eodem *RGL* 9 egomet] sic etiam Donatus; cf. Al. Richterum Donati comm.
 quem usum habeant ad illustrandam singularum Ter. vocum corruptelam. Bonnae 1854
 p. 26 sqq. ego me libri Ter. cremē r cremen *RD* chremen *K* cum Bas. 10
 ΤΟ ΜΗΝΑΩC ΜΗΝΑΩΟΥC Rr ΜΕΝΑΕC ΜΕΝΑΕΤΩC *G* et, ΜΕΝΑΕC in ΜΕΝΑΩC corr., L ΜΗΝΩC
 ΜΗΝΗΤΩC *K* egyptiacae *K* egeptiacae *G* aegyptiacae *L* mentionem *K* pinodaru-
 rus Rr Αἰγυπτίαν Μένδητα, πᾶρ κρημνὸν θαλάσσης, | Ἐσχατον Νεῖλου κί-
 ρας, ἀγίβαται | Ὅθι τρέγοι γυναιξὶ μίεγονται Pindari fr. 215 Böckh. 184 Bgk.
 ed. alt. servatum a literato quodam Strabonis geograph. XVII p. 802 C lectore 11
 mendetis ex menditis corr. *B* ΡΑΜΝΕC ΡΑΜΝΕΤΩC *G* ΡΑΜΝΗC ΡΑΜΝΗΤΩC *D*
 ΡΑΜ•ΝΕC *h* ΡΑΜ•ΝΕC *h* ΡΑΜ•ΝΕC *h* pham•netos *L* 12 rances *H* ramus rametis *D* ramis *DL*
 ostenditur aspiratione *H* 13 hominibus *R* 14 lachis sic et similia. In tos *D*
 et] si *GL* tos *RDGL* * oc *H* 15 duplicem] *d* publicem *D* 16 inveniuntur multa *H*
 17 Theste Rr Herodiano] cf. schol. A Hom. II. XV 302, Iliacae prosodiae
 fragmentis insertum a Lehrsis Herod. scripta tria p. 290 sq.; ad totum h. l. cf. prae-
 terea Choerobosc. in Theodos. can. p. 139, 10 sqq. Gaisfd. ΓΥΓΕC *L* ΓΥΓΕC *G* ΓΥΓΕC *K*
 gyges *RD* giges *BH* gygantis *RD*

p. 705 P.

p. 257. 58 K.

gantis] *Γύγου* et *Γύγητος*, *Κόμης* [proprium] *Κόμου* et *Κόμητος*, *μύκης* *μύκου* et *μύκητος*, *Μύνης* *Μύνου* et *Μύνητος*, *Ποδῆς* *Ποδού* et *Ποδῆτος*, *Μέγης* *Μέγου* et *Μέγητος*, *Πύδης* *Πύδου* et *Πύδητος*. similiter 'Thales', 'Apelles', 'Menes', 'Ageles', 'Calles', 'Dares' varie decli- 61
5 nantur. unde Virgilius duplicem accusativum Graecum protulit in V: *Dareta* et *Daren*, illos secutus, qui *Ποδῆτα* et *Ποδῆν*, *Μέγητα* et *Μέγην* protulerunt, ut:

Praecipitemque Daren ardens agit aequare toto,
in eodem:

10 Sed finem inposuit pugnae fessumque Dareta.
sin in *ou* terminent genitivum Graecum, primae erunt declinationis, ut
'*Ἀχάτης* *Ἀχάτου*, Achates Achatae', '*Ἀγχίσης* *Ἀγχίσου*, Anchises An-
chisae'. saepissime tamen huiuscemodi nomina antiqui et secundum ter-
15 tiam protulerunt declinationem, ut 'Orontes Orontae' et 'Orontis', 'Timar-
chides Timarchidae' et 'Timarchidis', 'Herodes Herodae' et 'Herodis'. Ho-
ratus in II epistularum:

1 ΓΙΓΟΥ *H* ΓΙΤΙΟΥ *G* ΤΥΙΟΥ *K* ΓΙΟΥ in *litura* r ΓΥΓΟΥ *I* ΓΥΤΕΤΩC *Rr* ΓΙ-
ΓΗΤΩC *B* ΓΥΤΕΤΩC *DL* ΓΙΤΕΤΩC *G* ΓΙΓΗΙΩC *H* ΤΥΙΗΤΩC *K* ΚΟΜΕC *DHG* ΚΩ-
ΜΗC *R* ΚΩΜΟΥ *RBH* ΚΟΜΗΤΩC *D* ΚΟΜΕΤΩC *HG* ΚΩΜΗΤΩC *R* 2 ΜΕΥ-
ΚΕC *G* ΜΥΚΕC *L* ΜΙΚΗC *K* ΜΥΚΩ *B* ΜΥΚΟΥ ΜΥΚΕΤΩC et ΜΥΚΗΤΩC *G*
et ΜΥΚΕΤΩC
ΜΙΚΟΥ et ΜΙΚΗΤΩC et ΜΥΚΗΤΩC *K* ΜΥΚΕΤΩC *L* Μύνης Μύνου et Μύνητος
om. *GLK* et om. *D* ΜΥΝΗΤΩC *R* ΜΥΤΩC *D* ΠΩΛΗC, ΠΩΛΩΥ ET ΠΩΛΗΤΩC *R*
ΠΩΛΕC ΠΩΛΟΥ et ΠΩΛΕΤΩC *GL* ΠΩΛΕC ΠΩΛΟΥ ET ΚΟΜΗΤΩC ΜΕΤΟΥ ET ΜΕΤΕΤΩC ΠΥ-
ΛΗC r1. Similiter oales *K* Ποδῆν *Hom. II. XVII 590 Plut. symp. quaest. VIII 13, 2; Πο-*
δῆτα non novi 3 ΜΗΤΩC, ΜΗΤΟΥ et ΜΗΤΗΤΩC *R* ΜΗΓΗC, ΜΗΓΟΥ, et ΜΕΓΕΤΩC *D* ΜΕΓΕC ΜΕΓΟΥ
et ΜΕΓΕΤΩC *GL* ΜΗΓΗC ΜΗΓΟΥ et ΜΗΤΩC *H* ΠΥΛΕC, ΠΥΛΟΥ, ΠΥΛΕΤΩC *G* ΙΤΙΑΗC ΙΤΙΑΟΥ
et ΙΤΙΑΗΤΩC *H* ΠΥΛΩΥ, ET ΠΥΛΩΤΩC *R* 4 tales *R* ΘΑΛΗC *Dr* ΘΑΛΕC *Gg* ΘΑΛΕC *L* ΘΑ-
ΛΕC *I* oales *K* appelles *RDHGLK* b et ni f. *B* (nunc appelles) pr. m. et ipsa appel-
les Menes] r manes *RBGLK* Ageles] 'plerique codd.' Krehlii agelles *RBDHLK*
agelles *G* Calles] sic etiam *Phot. bibl. 228^b, 26 Bekk., plerumque* Cales; callos *Rr*
varie] r uariae *RBDHGK* 5 in V om. *LK* in V. aeneidos *G* 6 dareta in
litura h darem *Rr* dare *Hh* illosecutos *Bb* secutos *DLK* qui om. *GLK*
ΠΩΛΕΤΑ *D* ΠΟΥΛΕΤΑ *GL* ΠΩΛΗΤΑ *K* ΠΟΥΛΕΝ *L* ΠΟΥΛΕΝ *G* ΜΕΓΕΤΑ *G* ΜΗ-
ΓΗΤΑ *H* megeta *L* ΜΕΓΕΤΑ ΕΜΕΤΗΝ *K* 7 ΜΗΤΗΝ *Rr* ΜΗΓΗΝ *H* megen *L* Verg.
Aen. V 456 8 darē *D* 9 Idem in eodem *B* Verg. *Aen. V 463* 10
impo *Rr* imposuit *L* inpossuit *G* impossuit *K* fessumque *L* daretā *Rom.*
11 terminant *GK* erunt om. *K* erunt declinationis] decli declinauerunt *G* decli-
nationis erunt *L* sunt declinationis *b* 12 ΑΧΑΤΕC *GLK* ΑΓΧΙCΕC ΑΓΧΙCΟΥ *R*
ΑΓΧΥCΗC
ΑΓΧΥCΟΥ *Dd* ΑΓΧΥCΗC ΑΓΧΥCΟΥ *K* agchises agchisoy *L* anchisoy *B* 13 tiqui *Rr*
et om. *HL* add. h 14 Orontes Orontae] d orontes oronte h orentes orentae
(orente *H*) *DHg* timarcides timarcidae et timarcidis *GL* 15 et add. h erodes
erodae et crodis *G* et ex herodes herodae et herodis mut. *L* et del. r add. h
oratus *H* *Hor. epp. II 2, 184* 16 epistularum] historiarum *GLK*

Praeferat Herodis palmetis pinguibus, alter.

Cicero IIII Tusculanarum: non sine causa, cum Orestis fabulam doceret Euripides. Sallustius in II historiarum: eam deditionem senatus per nuntios Orestis cognitam approbat. idem in III historiarum: namque primum Iasonem ⁵ novo itinere maris Aeetae hospitis domum violasse. Agellius noctium Atticarum VIII: historia ex libris Heraclidae Pontici iucunda memoratu et miranda. sciendum tamen, quod frequentissime tertia utuntur declinatione in propriis, quae formam habent patronymicorum, et in barbaris, ut 'Thucydides Thucydidæ' et 'Thucydis', 'Mithridates Mithridatæ Mithridatis', 'Tigranes Tigranæ Tigranis'. huiusmodi enim nomina Parthica etiam Graeci ancipiti terminant genetivo: modo *ov* modo *ovς*, 'Τιγράνης Τιγράnov' καὶ 'Τιγράnovς' vel 'Τιγράνεος'. Virgilius in XII:

nec Drancis dicta refellam.

et sciendum, quod in huiusmodi nominibus, quando tertiae sunt, frequentissime veteres | dativum proferunt pro genetivo, 'Aristoteli', 'Demos-

1 proferat BK preferat b erodis GL pingibus G pingibus alter. Cicero] Caroliruh. alter pingibus. aliter cicero R alter om. BDHGLK 2 Cic. Tusc. IIII 29, 63

IIII] scripsi in I libri nisi quod in II pr. m. B tusculariarum Rr Orestem fabulam diceret codd. Cic. opt. 3 Sall. hist. II 84 p. 187 Kr. 4 dedicio-

nem D orestis Dd agnitam G approbat GLr 5 Sall. hist. III 21 p. 326 Kr.

III] ubi fere ipsum argumentum collocari iubet RBDHGL et sic etiam Vind. CCCXLVII Caroliruh. alter Darmstadini, IIII K edd. nauque K 6 itinere GL

itenire K ..... (acceptae nif.) Rr aetae BDHGLK ospitis GLK Agellius]

servavi hanc scribendi rationem ob lib. IIII § 31 agellius Rr aggelius G Gellii noct. Att. lib. VIII fragm. t. I p. 232 ed. Teubn. 7 actiarum BK VIII H et Darmstadini a et c (cf. de Cinciis p. 82) VIII rell. et sic f. ipse Priscianus eodem errore deceptus, qui libros nostros inde a lib. VIII occupavit cuiusque vestigia ne in priorum quidem librorum subscriptionibus omnino desunt, cf. etiam § 75 haeraclidæ R Pontici] 3 (pōtici), poetici libri 8 iucunda] r iocunda RBDHG memeratu H

tamen add. l 10 tuchydides B tūchididaes et tuchididis Rr tuchydides tuchydidae et thucididis D thucidides et thucididis uel thucidide H tucidides tucididae et tucididis GLK

'hoc in prima adiuuat arte' in marg. L 11 metritades metridatae et metridatis LK et methridatis H Tigraues Tigranae Tigranis] d tigenes tigenae tigenis D et tigranis GLKh 12 enim add. b 13 modo in ov GL modo in ovc G Τιγράνης] add. d TIFPANE C G TIFPANE C K tigranes tigraney

καὶ tigranois uel tigranos L TIFPANEY Rr TIFPANEY K καὶ] r KAY RH TI-

Y uel tigraneos rpanoic Dd TIFPANEYC uel TIFPANE C K uel TIFPANE C G uel TIFPANEHC H nel TIFPINEOC B 14 Verg. Aen. XII 644 15 dictam Rr 16 frequentissime]

g frequentissimi G 17 pro in litura H arisotili L demonsheni D demosteni H

p. 706 P.

p. 259 K.

theni', 'Thucydidi', 'Enripidi' pro 'Aristotelis', 'Demosthenis', 'Thucydidis',
'Euripidis' ponentes. Virgilius in I:

Praecipue pius Aeneas nunc acris Oronti,

Nunc Amyci casum gemit.

idem in eodem:

Troas, reliquias Danaum atque inmitis Achilli,

in II:

quis talia fando

Myrmidonum Dolopumve aut duri miles Vlixi.

10 Terentius in heautontimorumenon:

Archonidi . . filiam

pro 'Archonidis'. Cicero in III Verrinarum: in Timarchidi potestate sociorum populi Romani antiquissimorum atque amicissimorum liberos, matresfamilias, bona fortunasque omnes

15 fuisse. idem in eodem dativum similiter protulit: neque in praesentia 63

Timarchidi quid responderet habuit. et magis secundum tertiam ea proferunt nominatissimi auctores. (idem in Arato:

Sub pedibus profertur . . finita Booti,

Spicum inlustre tenens, splendenti corpore virgo,

20 pro 'Bootis'. Terentius in hecyræ: Callidemidem, hospitem Myconium. Cicero in Protagora: quid tu, unde tandem appares, o

1 thucicici *H* thuchididi *R* tucididi *GLK* thucidi *D* eripidi *D* erupidi *G*
eurupidi *H* enrupidi *L* aristotilis *D* arestotelis *H* dimosthenis *K* thucididis *H* tuchididis *R* tucididis *GLK* 2 erupidis *G* eurupidis *L* *Verg.*

Aen. I 220 sq. 3 praecipuae *Rr* - pius (*r*) *D* agris *Rr* oronti *g*
oronti (*s*) *Rom.* 4 Amyci] *Vergilius* (sic etiam *Med. m. alt.*), amici libri
Prisc. cum Med. m. pr. 5 *Verg. Aen.* I 30 cf. lib. XVII § 161 6 reliquias
G reliquias *Med.* immitis *RDLK Med.* achili *GLK* achillis *Rom.* 7 *Verg.*
Aen. II 6 sq. 9 myrmidonum *RDG* mermidonum *LKq* dolopumve manus
aut *B* 10 *Ter. heautont.* V 5, 21 Archonidi huius filiam *Ter. Bemb.* Archonidis
filiam *Bas.* heautontimorumenon] *b* heautontimorumenon *B* eautontimorumenon

RDHG etaitentimorumenon *L* ea eauton *K* 11 fibam *Gg* 12 archonidis *K*
Cic. in Verr. II 2, 54, 136 uerinarum *G* timarchidi *RD* timarcidi *GLK* Timarchidis *codd. Cic.* 13 sotorum *Rr* atque amicissimorum *add. d* 14 fortunasque *HGLK* 15 idem *spscr. in L* *Cic. in Verr.* II 2, 28, 69 16 timarcidi *LK*
timarcididi *G* 17 nominatissimi] nomina uetustissimi *GL* nomina antiquissimi in *litura K* *Cic. Arat. fr.* XV v. 5 p. 522 (v. 100 p. 525) *Or.* 18 fertur (*p*) *D*

signum
fertur *H* booti *L* 19 Spicum inlustre (inlustrae *Rr* illustre *GL*) tenens, splendenti corpore virgo] *versum ex Cic. de nat. deor.* II 42, 110 et *Servio ad georg.* I 111
notum et cum praecedente coniunctum libri exhibent ad finem huius paragraphi post
Arachne; totus hic locus ad seriem exemplorum praecedentem pertinens ad marg. archetyp
i adscriptus, dein diuulsus et sic textui insertus esse videtur 20 *Ter. hecyr.* V 3, 3: Myconium hospitem dum exspecto in arce Callidemidem in hecyræ *B* in
hecussa *L* inecussa *G* in hecyræ *K* Callidemidem] *h* callide *BDHG* calide *K* ospitem *D* ospitem *G* hospitem *L* miconium libri 21 *Cic. Protag. fr.* I *Cic. ed.*
Or. III 2 p. 477 o] *r a RBH*

p. 706. 707 P.

p. 259. 60 K.

Socrate? an quidem non dubium est, quin ab Alcibiade? Tro-
 gus Pompeius in libro VI: inde Scepsim petit, quo se Mi-
 dias interfecta sacro contulerat. is a Derculide petito collo-
 quio. M. Velleius Paterculus libro I: nec minus clārus
 ea tempestate | fuit Miltiadis filius Cimon. Plinius in II na-
 turalis historiae: ab Euclide, in III: Thucydide, Calliphane,
 in IIII: Philistide, Anticlide, Philonide, in V: Sotade, in VI:
 Simonide minore, in VII: Agatharchide, Apollonide, Duride,
 Heraclide Pontico, || Asclepiade, in XI: Heracleote, in XII: Mne-
 side, in XV: Commiade, in XXXVII: Euripide. possunt tamen ea, si 10
 producte proferantur, dativi esse Graeci pro ablativis, quomodo Virgilius:
 uno comitatus Achatē.

Iuvenalis:

Penelopē melius, levius torquetis Arachnē.

XII 64 In 'is' desinentia longam cuiuscumque sint generis Latina ablata s, 15
 addita 'tis' faciunt genetivum, ut 'haec lis litis', 'hic' et 'haec dis ditis' -
 unde 'hi' et 'haec dites' et 'haec ditia', cuius nominativum singularem in
 usu non inveni. debet tamen secundum analogiam 'hoc dite' esse. nam
 in 'is' finiri neutrum non potest. Lucanus in VIII:

1 an] at conī, *Krehlius* an id quidem *Ernestius* at id quidem *Orellius* non dubium
 non dubium *LK* 2 *Trog. Pomp. hist. lib. VI fr.: Iustin. int. fol. 6 v. ed. Bongarsius*
Par. 1581, t. II p. 221 ed. Dübnerus; ap. Bielowskium Trog. fr. 14 p. 11 VI libro R
'in ms. Prisc. leguntur haec ex libro 3' Bongarsius Indiscepsin *B* Indiscepsin *H*
 scepsim *Rr* scepsim *Dd* sceptum *G* septum *L* Midias] scripsi medias *RDG*
 media *BL* madia *H* e media, e a k ni f. inserta, *K* e Media *Bongarsius* 3 contule-
 rat is ab *G* is add, r a Derculide] a Dercyllide conī. *Krehlius*, cf. *Bongarsii*

not. in *Iust.* p. 30 ad herculide *R* ab herculide *BGLKr* ab erculide *H* decrulide
cod. Tegerns. uerculide *cod. Monac.* 280 l. *Fröhlichio* in *act. doct. Monac.* 1843 n.

25 p. 205 sq. ab herculi depetito *D* petit *Monac. a m. alt. corr.* petit collo-
 quiom. Velleius *perperam Fröhlichius* alloquio *GLK* 4 Velleius Paterculus] a
 uellius pater cuius libri liber .1. *RBL M. Vellei Pat. hist. lib. I fr., p. 30 ed.*
Kritzianae 5 Miltiadis] x milciadis *Dr* milchiadis *RBHLK* milchiadis *G*
 filius. Cimon (Cinon *L*) plenius *BGL* *Pliniana* haec nomina ex indicibus auctorum
 libro primo naturalis historiae congestis desumpta sunt 6 ab add. *Priscianus* Eu-
 clide] r eoclide *RB* III] IIII *L* thucudide *RDH* tucidide *GLK* thucidide *BH*
 Calliphane] *Plinius* caliphadae *R* chaliphade r caliphade *GLK* califade *D* chalipade
BH calpane *Plin. Leid.* 7 philistidae *R* Anticlide *om. R* Philonide *om.*
HGLK V] II *K* 8 Agatharchide] α, *Plinius* agathargide *B* agathargide *rell.*
 appollonide *HGL* appollinide (sic) — asclepiade (sic) in *mg.* add. *K* 9
 eraclide *R* asclipiadiade *R* asclipiade *BDHr* Heracleote] *Krehlius*, libri *Pliniani*
 in *ind. lib. VIII* herocleate *RBDH* herocleade *GL* herocleade h heraciate *K* heracli-
 densi, heractiensi, heracliden libri *Pliniani* in *ind. lib. XI* inneside *B* In nes-
 side r 10 XV] α XIII *RBDHK* XVI *GL* Euripide] *Erl.* 1 cum al. *Krehlii*
 neurupide *D* neuripide d *rell.* 11 productae *BHG* datini] b datinum *B*
 ablatius *R* Verg. *Aen.* I 312 12 uno add. r nuo graditur comitatus *Vergilius*
 et sic lib. VII § 8. 71 achatae *B cum Med. Rom.* 13 *Iuv. sat.* I 2, 56 cf. lib. VII § 8
 14 penelope *Rr* penelope (lo) *B* melius, liuius *G* melius. Liuius *L* lenius
 huius *K* arachnae r aragne *R* de versu *Ciceronis* hic in libris collocato cf.

ann. ad p. 247, 19 15 IN IS PROD *inscr. d* generis sint *H* 17 unde et hi et *L*
 18 ussu *G* nam is *GLK* 19 his *Rr* *Luc. Phars.* VIII 515 sq.

p. 707 P.

p. 269—62 K.

Non illic Libycae posuerunt ditia gentes

Templa —,

'hic' et 'haec Samnis huius Samnitis'. sic | Caesar de analogia. Lucanus in II:

Romanaque Samnis

Vltra Caudinas speravit vulnera furcas.

huius neutrum Naevius Samnite protulit in carmine belli Punici, ad cuius similitudinem debet etiam 'hoc dite' dici. excipitur 'hic glis gliris', quod pro tr habuit, et 'haec vis huius vis', cuius plurale similiter

10 'vis' tam Lucretius, quam Sallustius protulerunt. Lucretius in II:

Sed quam multarum rerum vis possidet in se

Atque potestates.

Sallustius in III historiarum: male iam aduetum ad omnis vis controversiarum.

15 Illa quoque tam in 'is' quam in 'er' finita nomina regulam servant 65 in 'er' terminatorum, id est accepta 'is' faciunt genetivum, ut 'hic pulvis' et 'pulver pulveris', 'hic cucumis' et 'cucumer cucumeris', 'hic cinis' et 'ciner cineris', 'hic vomis' et 'vomer vomeris'. praeterea Caesar declinat 'pubis puberis'; quidam, ut Probus, 'pubes puberis', quidam 'puber puberis'. ex hoc tamen compositum invenitur similem habens nominativum genetivo, | 'hic impubis huius impubis'. Virgilius in V:

inpubis Iuli.

ab eo neutrum 'impube' Horatius protulit in epodo:

Vt haec trementi questus ore constitit

I illic Libycae] sic etiam lib. VII § 61 illi Libyae v. l. ap. Lucanum Libicae RDGL

lybicae HK cum Luc. Voss. A possuerunt K ditia Dd 3 sic] r Sin R
Caesar] g cessar G Caesaris de analogia lib. II fragmentis inseruit Nipperdeus
ed. suae p. 755 cf. p. 753 de analogia caesar K Lucan. Phars. II 137 sq.

uel e

6 caudinas Gg speravit] sic etiam Voss. uterque et al. libri Luc. spiravit
Weissenb. Berol. sperabat, superavit alii codd. Luc. 7 Neniis RBHGLK
Naev. bell. Pun. III 7 p. 63 sq. Kl. fr. inc. XIII p. 19 Vahl. 8 etiam hoc dite debet GL
omoxoc hic glis B 9 cuius] Cuus R 10 Lucr. II 586 sq. 11 Et
quae cumque magis vis multas possidet libri Lucretiani possidet] g possedet GL

13 Sall. hist. III 84 p. 293 Kr. assuetum RHGL omnes BDHGLK

14 contraversiarum G controuersarium K 15 is] rd his RD in R. finita
Rr fenita B nomina] omnia GLK 16 terminatorum Dd 17 cucumis
haec cucumer B cucumeris (&) H et cucumeris BD 18 cineris (&) DH
uomeris (&) DH et uomeris B Caesar] g cessar G Caes. de analogia
lib. II p. 755 sq. Nipperd. declinavit K 19 post puberis: quidam — puberis om. R
add. r Probus de cath. nom. p. 1461 sq. P. 120 L. 20 hoc in litura H
21 hic impubis (sic) add. r hic et haec impubis L hic et hoc impubis G Verg.
Aen. V 546 22 impubis RBDHLK impubis ex inupppis corr. Med. impubes Pal.

23 habeo Rr oratius (h) D oratius K epodo Rr epodo (h) D
epodo K Hor. epod. 5, 11 sqq. 24 quaestus D hore Rr constitit L constituit K

puer,

Impube corpus.

Cicero tamen in IIII invectivaru[m]: filiumque eius inpuberem, legatum a patre missum. idem in II de oratore: quod nisi puberem te iam, inquit, haberet. alia || vero omnia eiusdem terminationis correptae similem habent genitivum nominativo, ut 'hic collis huius collis', 'haec puppis huius puppis', 'hic' et 'haec suavis huius suavis', 'hic' et 'haec civis huius civis'. excipiuntur 'hic lapis huius lapidis' - vetustissimi tamen etiam 'huius lapis' protulerunt. Ennius in XV annali:

Obcumbunt multi letum ferroque lapique - ,

'hic sanguis huius sanguinis', quod veteres 'hoc sanguen' dixerunt - Cicero in Hortensio: ut ait Ennius:

refugiat timido sanguen atque exalbescat metu.

idem in II annali:

o genitor, o sanguen dis oriundum - ,

'haec pollis pollinis' - sic Charisius; Probus autem et Caesar 'hoc pollen pollinis' declinaverunt - , 'haec cuspis cuspidis', 'semis semissis' - Apu-

1 Insignibus raptis puer *Horatius indeque interpolatus Carolinrh. alter*
 b
 puer *Rr* 2 impube *RBHGLK* 3 *Cic. in Catil. or. IIII 6, 13* impu-
 berem *RBHLK* 4 missum] *g* misum *GK* *Cic. de orat. II 55, 224* ia
 in II *H* dehoratore. (m) *B* orotore *G* Quod si impuberem iam In quid *H*
 5 inquit iam libri *Cic.* inquit] *r* inquit *RDK* 6 correpte *Rr* genetio
 nominativum *HR* hic add. *h* collis] follis *D* 7 follis *D* hic follis
 huius follis in *mg.* add. *h* puppis] *gk* pupis *GLK* puppis] *gk* pupis *GLK*
 saavis *B* huius suavis add. *r* suavis] *b* saavis *B* 8 haec huius *Rr*
 huius huius *H* Excipitur *Bb* 9 Vetustissimi *D* etiam *om. H* lapi. (s)
B protulerunt *G* *Enn. ann. XV 9 E. S. XV II p. 59. LXXIV Vahl. cf. infra*
 § 95 V. *B* 11 obcumbunt v. § 95 occumbunt *h. l. libri* letum *RK* lac-
 tum *BG* laeto *L* laetum. (q.) *H* lapique] *b* lapide *ni f. in litura B* 12 san-
 guinis (s) *H* sanguen *L* *Cic. Hortens. fr. 35 opp. t. IIII 2 p. 483 Or.* 13 Horten-
 sio] *d* ortensio *RBDLKg* ostensio *HG* Ennius] *Alcum. fr. 3 p. 32 Both. II p. 15*
Ribb. p. 96 Vahl. Alcumaeonis hoc esse fragmentum docent loci Ciceroniani de or. III
58, 218 et de fin. IIII 23, 62 inter se collati 14 Quin refugiat Ennius ap. *Cic. de*
orat. I. l. refugiat] *h* refu... *H* refugeat *G* timedo *Gg* timida *K* timido
 sanguen] sanguen *L* sanguis libri *Cic. de fin. V 11, 31 sanguen tanen,*
ipsum h. Ciceronis l. laudans, Nonius p. 224, 19 et sic Avrinc. et duo Erlang.
in l. Cic. de or. l. sanguine reliqui libri ibidem exalbescat *corr. B*
15 Enn. ann. I v. 181 E. S. fr. 54 Ilberg. LXXII p. 19. XXXVIII Vahl.
I Columnae 'pervetustum exemplar' 16 o genitor] O pater o genitor *Ennius testibus*
Cic. de rep. I 41, 64 et Lactant. inst. div. I 15, qui numeri nota carent saugen

L diis *DHGLrk* 17 post pollinis: sic — pollinis *om. R* add. *r* sichari-
 sius *Hh* sialharissius *D* siccharissius *d* Charis. p. 27 P. 22 Lind. Probus de
 cath. nom. p. 1448 P. 108 L. et *om. K* Caesar de anal. II p. 756 Nipp.

18 haec in litura *b* semisses *Rr* semisis *GLK* apuleus *K* *Apul. in epi-
 toma: fr. Apul. 12 t. II p. 638 Hldbd. idem opus esse videntur epitomae historiarum
 de XII vss. Aen. §99 laudatae, quem locum neglexit Hildebrandus l. l. et t. I p. LVII*

p. 106 P.

p. 262 63 K.

leius in epitoma: sed tum sestertius dipondium semissem, quinarium quinquessis, denarius decussis valebat, 'haec cassis cassidis', quod etiam 'haec cassida cassidae' declinatur, ut Virgilius in XI:

5

aurea vati

Cassida.

a sanguine compositum non servat simplicis-declinationem, 'hic' et 'haec 67 exsanguis huius exsanguis', a cuspidē servat, 'tricuspis tricuspidis'. Ovidius in I metamorphoseon:

10

positoque tricuspidē telo

Mulcet aquas.

invenitur etiam | 'haec capis capidis', cuius diminutivum est 'capidula'. Arruntius: capis, vasis genus pontificalis, diminutive capidula. Lucilius in VIII:

15

Hinc ancilia, ab hoc apices capidasque repertas.

et vide, quod magis Graecum ostenditur, cum in 'as' protulit accusativum pluralem. 'hic' et 'haec potis' et 'hoc pote' nomina esse, ostendit comparatio 'potior' et 'potissimus'. sine verbis autem raro invenis ea vel obliquo casu prolata. Persius:

20

Qui pote? vis dicam? nugaris, cum tibi, calve,

Pinguis aqualiculus protento sesquipede extet.

Virgilius in III:

Nec potis Ionios fluctus aequare sequendo.

1 dum HL dupondium BHGLK semisem LK semesem G 2 quinquessis] K
Heidelb. quinquensis RBDLh quinquensis H quincensis G denariis Dd decussis GL
3 casis casidis Gg casis casidis K casida . ae Gg cassidae] r, casidae
RK 4 Verg. Aen. XI 774 sq. 5 vasti H 6 casida Gg 7 compositum G
8 exsanguis G exanguis RB huius exsanguis om. R add. r exsanguis G exsanguinis Dd cuspidē Dd tricuspis R Ovid. metamorph. I 330 sq.

9 metamor. in. I G metamorphoseon .I. L 10 positoque K telo] kb .slo
R tolo GK 11 aquas in litura L 12 capis capidis] d caspis caspidis RD
est om. GK capidula D 13 harruntius RD haruntius GLK aruntius Hr
capis] r caspis Rd uasis (di) D uasis genus ex genus uasis corr. L diminutivae rg diminutivae R diminutivae BDHK capidula diminutivae GL caspidula D
14 Lucillius D Lucilis H Lucil. sat. VIII 27 Dous. 22 Gerl.
15 hinc] l in G et in litura L hi (hiuc k)] mancilia K anncilia (l) D
capices K capidasque D 16 ostenditur] esse ostenditur DL protulit in as
GL 17 et haec pote nomina B 18 inuenies K 19 Pers. sat. I, 56 sq. 20 tibi
..L 21 protento Pers. Montepess. Vat. propenso rell. libri Persiani protento sesquipede] h protentoses quipede H propontoses quipede G proponto. sesquipede L proponto sesquipede K exstet K exstat G exstat L cum aliquot libris Persianis 22 Verg. Aen. III 671 III K 23 potes ionios
foctu (lu) Fr. flutus H

idem in XI:

At non Euandrum potis est vis ulla tenere.

XIII In 'is' desinentia Graeca, si in genetivo Graeco consonantem habuerint ante *ος*, o in i mutant et faciunt genetivum Latinum: 'Σιμόεις Σιμόεντος, Simois Simoentis'; 'Ἀδωνίς Ἀδωνίδος, hic Adonis huius Adonidis'; 'Εὐπολίς Εὐπόλιδος, Eupolis Eupolidis'; 'Δωρίς Δωρίδος, Doris Doridis'; 'Θέτις Θέτιδος, Thetis Thetidis' - quamvis ablativum eius 'ab hac Theti' Plautus protulit in Epidico:

tum ille prognatus Theti

Sine perdat: alia adportabunt ei Nerei filiae -;

68 'Εὐχαρίς Εὐχαρίδος, Eucharis Eucharidis'; 'Ἐπιχαρίς Ἐπιχαρίδος, Epi-
charis Epicharidis'. sin in *ος* puram Graecus desinat genetivus, similis erit nominativo apud Latinos: 'Ἀδωνίς Ἀδωνίδος, hic Adonis huius Adonis'; 'Νεάπολις Νεαπόλεως, haec Neapolis huius Neapolis'. sin apud Graecos in *εις* diphthongum terminant, 'ut' habent in genetivo: 'Σιμό-
εις Σιμόεντος, hic Simois huius Simoen[tis]'. 15

1 Verg. Aen. XI 148 2 non | non in L non in K 3 is add. h
si graeca si G 4 post Latinum: hic adonis huius adonidis add. R del. r

Σιμόεις] 2 CIMOIC RBDH CIMOYC G symois L ut CIMOIC K CIMOONTOC Rr
CIMOENTO.C (1) uel CIMOONTOC B CIMOENTOC uel CIMOENTOYC H CIMOYNTOC G CY-

MOENOTOC K symoyntos L 5 simointis G simoyntis L ΑΛΩΝΝΙC ΑΛΩΝΙΑW Rr
ΑΛΩΝΕΙC ΑΛΩΝΙΑOC G adonys adonydos L ΑΛΩΝΙΑW H post Ἀδωνίδος:
ΑΛΩΝΟΙΑC add. K hic Adonis huius Adonidis h. l. om. R add. r Adonidis] h
adonis HK 6 ΕΥΠΩΛΙC R ΕΥΠΩΛΥC G eypolis L Εὐπόλιδος — Εὐχαρίς om.
D Εὐπόλιδος — Doridis et ni f. Εὐχαρίς add. d Θέτις — filiae add. m. tertia (δ)
ΕΥΠΩΛΙΑW R eypolidos L ΔΩΡΙC BHGD ΔΩΡΥC K dorys L ΔΩΡΙΑOC RBHGd
ΔΩΡΥW K dorydos L Doris Doridis] r ΔΩΡΙΑC R 7 dorisdis K Θέτις —
ΘΗΙC.ΘΗΙΑOC

filiae om. GL, Θέτις — Theti add. g ΘΗΘΗΙΑW Rr haec thetis huius the-

tidis B haec tetis huius tetidis RHδ haec tethis huius tethidis g 8 teti RHδ te-

thidi g Plaut. Epid. I 1, 33 sq. in epidico protulit B epidigia H 9

tunc Hr illo D teti R teti Hδ tethi r g 10 apportabunt Lrδ adportabant H

11 Εὐχαρίς — Epicharidis] ΕΥΧΑΤΩC ΗΥΧΑΡΙΤΙC ΕΠΙΧΑΡΙΤΩC ΕΠΙΧΑΡΙΤΙC
epicharidis Rr ΕΥΧΑΡΥC ΕΥΧΑΡΥΑOC K eycharys eycharydos L ΕΥΧΑΡΑOC Gg
ΕΥΧΑΡΙΤOC BD eycharis L Eucharis — Ἐπιχαρίδος om. K add. k Eucharis-
dis] d eucharitis Dg ΗΠΙΧΑΡΙC ΕΠΙΧΑΡΙΤOC D epicharis epicharidos L ΕΠΙΧΑΡΙ-

Τ ΔOC Gg Epicharis Epicharidis] epichari epicharitis B ΕΠΙΧΑΡΙΤΙC Dd epikaris epi-

karitis ..... Hh 12 epicharitis g Si L os DHL 13 ut ΑΛΩΝΙC DH ado-

nis GL ΑΛΩΝΙΥC R ΑΛΩΝΙOC D ΑΛΩΝΙOC (Δ) H adonios G adonios L huius Ado-

nis add. r 14 ΝΕΑΠΩΛΙC R ΝΕΑΠΟΛΙC H neapolis L ΝΕΑΠΩΛΕW R ΝΕΑΠΩΛΕOC
B ΝΕΑΠΟΛΕOC DG ΝΕΑΠΟΛΗC HK neapoleos L hic B neapolis huius neapo-

lis K 15 hic Rr οΥ Gg οΥC L οΥC K terminent DL terminentur d termi-

nent nominativum n et t H N. & T. B in om. LK CIMOIC CIMOENTOC Rr

CYMOIC CYMOENTOC D CYMOYC CYMOYNTOC GL CYMOYC CYMOENTOC K 16 simohis R

simois (h) D symoyntys G symoyntis g simointis L

p. 709 P.

p. 264 K.

In 'os' masculina ablata s, addita 'ris' faciunt genetivum, ut 'hic lepos leporis', 'ros roris', 'mos moris', 'flos floris'. excipitur 'nepos nepotis', quod quidam commune putaverunt, quamvis femininum sit 'nep-tis'. alia vero omnia in 'tis' desinunt, ut 'hic' et 'haec sacerdos sacer-dotis', 'hic' et 'haec compos huius compotis'. Livius in XXVI: pro-fecto satis compotem mentis esse. o tamen in hoc solo corripitur. Seneca in Phaedra:

Hippolyte, me nunc compotem voti facis.

in eadem:

Compote voto,

et est Adonium. eius contrarium 'impos impotis'. Accius in I didas-calicon:

falsidica, audax,

Gnati mater pessimi, odibilis, natura impos,

Excors, ecfera.

similiter 'haec cos cotis', 'haec dos dotis'. excipitur 'hic' et 'haec bos 69 bovis' - quod ideo assumit genetivo u loco digamma, quia Aeolis quoque solent inter duas vocales eiusdem dictionis digamma ponere, quos in mul-tis nos sequimur, 'ὄφης ovis', 'Δῶφος Davus', 'ὠφόν ovum' (unde in no-minativo quoque huius nominis illos sequimur. nam et Aeolis et Doris βῶς dicunt pro βῶς, ov diphthongum in o longam vertentes. et quod hoc verum est, ostendunt epigrammata vetustissima, quae literis an-tiquissimis scripta in multis tripodibus legi et maxime in tripode Apollinis,

1 In os inser. d os] add. h hos Rr oc K ablata] h oblata H 2 leporis] huius lepo-ris GLK 3 neptis b nepes B 4 uero om. GLK add. l ut om. G sacerdotis] huius sacerdotis GL 5 compos compotis DHGK Liv. ab u. c. lib. XXVI 15, 13 XXVI] Krehlius XXV libri profectos LK 6 mentis esse] Dukerus ad Liv. l. l. secundum verba Livii menti esse B menti messe R menti inesse GLb menti. inesse D

menti in. esse H menti in esse K o] r hoc R sole Rr 7 Seneca] rd si-necha D senica GL neneca R in pendra K in phedra reliqui Sen. Hippol. 710 8 hippolite B ippolite rell. me nunc ex nunc me corr. H nunc me edd. Sen. uotis B facias HK 9 in eadem] immo in Agamemn. 365 cf. Welckerum

uel adonium 11 adonum Kk Ei r actius H 12 didascalium D 13 falsidica, audax, gnati mater pessimi, [Odibilis, natura que impos, excors et fera G. Hermannus de L. Attii libris Didascalicon p. 5. Sotadeos restituit Lachmannus in ind. lect. Berol. hib. a. 1849 p. 5 falsidica] bd falsifica BDGL saluifica K 14 ignati GL ignoti K odibilis] b odeulis B 15 ecfera Lachman-nus l. l. et fera libri 16 haec cos om. R cotis haec om. K hic et haec add.

k et hoc bos B 17 boui. (t) L adsumit B digammae GLK quia eolis H quia eolis R quia eoles GLK quia eoles D 19 oic RBDH oyc K AAOC R senex o AAOC Dhr AAOC K dauis Hh won Rr won DH OFON GL OYON K 20 eius GL eolis K aeoles K eoles DGLKk dores DHGLK 21 hoc B bos RDHK.

pro Bwyc K. pro bo. ic (h) D vertentes] r conuertes R 22 quod] r quomodo R hoc add. d 23 ligi Rr apollonis Rr appollinis GLK

qui est Constantinopoli, in loco quem | Xerolophum vocant. sunt autem scripta sic: || ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ pro *Δημοφών*, ΛΑΦΟΚΟΦΩΝ pro *Λαοκόων* -, 'haec glos gloris', 'hoc ὄς' correptum 'ossis' - Ovidius in *V metamorphoseon*:

Qui postquam cecidit ferrumque ex osse revulsum est. 5
quidam tamen veterum et 'hoc ossu' et 'hoc ossum' proferebant, unde Pacuvius in *Chryse*:

ossuum inhumatum aestuosam

Aulam.

Accius vero in *annalibus*:

Fraxinus fissa ferox, infensa infinditur ossis.

Cato tamen 'os' protulit in *III* originum: si quis membrum rapit aut os fregit, talione proximus cognatus ulciscitur -, 'ὄς' productum 'oris'. 'hic' et 'haec custos custodis' ideo in 'dis' desinit, quia venit a verbo 'custodio'. 15

70 Graeca eiusdem terminationis genetivum Graecum sequuntur 'os' finali in 'is' conversa: 'Χρυσέρος Χρυσέροτος', Chryseros Chryserotis'; 'ἥρος

1 Xerolophum] *b* exorolophum *B* xerolophum *G* 2 ΔΗΜΟΦΑΦΩΝ etc.] *cf. lib. I § 22*

E O O F O O F O O
ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΗΜΑΦΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ pro ΛΑΟΚΩΝ *Rr* ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΗΜΟ-
Α f

ΦΩΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ pro ΛΑΟΚΑΩΝ *Dd* ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΕΜΟΦΩΩΝ. ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ pro ΛΑΟ-
ΚΩΩΝ. *B* ΔΑΜΑΦΩΩΝ. pro ΔΑΜΑΦΩΩΝ. ΛΑΟΚΟΦΩΝ. pro ΛΑΟΚΟΩΝ. *G* ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΑ-
ΜΑΦΩΩΝ ΛΑΦΟΚΑΦΩΝ (*in Δ mut. h*) ΛΑΦΟΚΩΩΝ (ΔΑΦΟΚΑΩΩΗ) *H* ΔΑΜΑΦΑΦΩΝ pro ΔΑ-
ΜΑΦΑΦΩΩΝ ΛΑΟΚΟΦΩΝ pro ΛΑΟΚΩΩΝ *L* ΔΑΜΑΦΑΦΩΩΝ pro ΔΗΜΟΜΑΦΩΩΝ ΛΑΟΚΟΦΩΝ pro ΛΑΟΚΩΩΝ
(ΛΑΟΚΑΩΩΝ *k*) *K* 3 hoc] *r* oc *R* correptam *H* ossis] os ossis *B* *Ovid.*

metamorph. V 39 5 postquam *Rr* postquam *rell.* caecidit *D* hoste *v. l. ap. Ovid.*

refulsum *Rr* 6 ossū et hoc ossū *ae* ossū et hoc ossū *ni f. corr. in B* 7

Pacubius GLK chrisse *G* chrise *L* chrisse *K* chyse *D* *Pacuv. Chrys. fr. 17*
p. 115 Both. XV p. 74 Ribb. 8 ossuum, quod coniectura assecutus erat *Ribbeckius,*

B ossum reliqui inhumatum *G* uel actuosam
aestuosam *D* 9 aulam] *Ribbeckius* auram *li-*

bri 10 actius *H* *Attius in ann. ap. Krausium fragm. hist. Lat. p. 177* 11 Fraxi-

nus *Hh* fissa] sic in litura *b* fisa *Gg* fixa *LK* ferox *H* infinditur infinditur

L 12 Catonis orig. lib. III *p. 109 Kr. fr. 89 p. 282 R. fr. LXXVI p. 48 W.*

ūbrum *D* 13 ulciscitur *B* 14 horis *Rr* 15 custodio verbo *H* 16 grecum

genetivum *H* secuntur *R* sequuntur *K* oc *r* 16 ut χρυσερος *L* χρυσερος

RBD χρυσερος *G* χρισερος *H* χρισερος *K* χρυχωρωτος *Rr* χρυσεροτος *B* χρυσε-

ροτος *D* χρισευτος *G* χοισεροτος *HK* χρυσεροτος *L* chrisseros chrisserotis *Rr*

chriseros *G* chrisserotis *add. g* criseros chrisserotis *H* chriseros chrisserotis *BL* χrisseros

chrisserotis *K* ἥρος] *om. R* ηρος *Br* νερος *D* ηηρος *H* heros *L* ηηρος *K*

1 ηηρος *B* ηηρος *D* ηηηρος *H* heros *L* ηηηρος *K* heros] hero *R* acros *K*

p. 710 P.

p. 265. 66 K.

ἥρωος, heros herois'; 'Μίνως Μίνωος, Minos Minois'. Sallustius tamen 'Minonis' protulit genetivum in II historiarum: Daedalum ex Sicilia profectum, quo Minonis iram atque opes fugerat - nec tamen hoc sine exemplo apud Graecos quoque invento. Syracusii enim ἥρων pro ἥρωος dicunt. sic Sophron παρ' ἡρώνεσσι pro ἥρωσι dixit. similiter ergo et Μίνων pro Μίνωος. Romani autem plerumque solent in 'on' terminantia etiam abiectioe u proferre per o, ut 'leo', 'draco'. sic ergo | 'Mino', 'gobio' quoque dicunt pro παβιώς abiecta s, et, quod mirabilius est, 'Athos Athonis' protulit Cicero in III de republica: [quid ergo illa sibi vult absurde exceptio?] nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus tēficere. quis enim est Athos aut Olympus tantus? sed hoc in 'us' correptam dehinc Attice prolatum est, quomodo Ἀνδρόγεος pro Ἀνδρόγεως.

In 'us' correptam desinentia masculina Latina s vel t vel x anteceden- XIV 71
tibus, si sint rerum incorporalium vocabula, quartae sunt declinationis, ut

uel h
eros G aeros g herois d heros D eroys G aeroy s g herois (y) L aérois K Μί-
νωος RBDH ΜΥΝΟC G minos L Μίνωος add. r ΜΙΝΟΥC BHK μινωος L ΜΥ-
νωος G μινωος (y) L minoys G Sall. hist. II 5 p. 125 Kr. 2 V K edd.
inde ab α 3 fugerat iram atque opes Dr iram fugerat atque opes H iram atque
fugerat opes LK iram atque fugerat G 4 hoc om. H apud H inuenta B
siracusi R siracusii HG siracussi L syracossii K siracosii B 5 ἥρων pro
ἥρωος] Bondamus var. lect. p. 311 sq. heron pro heros BDH heron pro hero R eron pro
eros G aeron pro aeros g eron pro eros L Sophronis frustulum om. et Blomfieldius
(mus. crit. Cant. VI 340 sqq. Vill 559 sqq.) et Ahrensius sophron L sorophon

ΠΑΡΕΡΟCIN non herosi N on
K ΗΡΩΝΕCCI pro ΗΡΩCΙ Rr ΠΑΡΗΡΩCΙ.. NONΗΡΟCIN Dd ΠΑΡΕΡΟC CINNONΗΡΟCΙ B
ΠΑΡΕΡΟΝΕCIN, ΟΝΕΡΟCΙ G παρeron.. enon H pro enoc add. h pareron (eron in litura t)
i. nocens HO
si non erosi Ll ΠΗΡΕΡΟΝΕCΙ ΝΩΝ ΡΩCΙ K ἡρώνεσσι non ἥρωσι Bondamus l. l. ex cod.
Dorvill. cf. Koenium ad Greg. Cor. p. 621 Sch. 6 minon pro minos RBHGLK
7 post terminantia: apud graecos add. R uncis incl. r subiectione GL uel abiectioe l proferre add. r 8 gabio Dd cobio b quocumque Dd ΚΩΒΕΟC

Rr ΚΟΒΙΟC H ΚΩΒΙΩC K cobios B gobios GL 9 est, Athos om. D add. d Cic.
de rep. III xxxvi (49) IIII Heidelb. re Rr rep DK re publica G repullica H

10 illi Dd absurde] absorde GLK absurda edd. excepto K excepto L si
om. L 11 Athonem] add. athonis l athon RBDHK atho GL alterutra lectio scholastici
bitem movit monumento G munimento L efflicere] efferrī Erl. l Dresd. 12 est om. L

olympus B olympus H olimpos Dd olympus LK olipus G tantum BDr tanto
GLK sed et hoc Hh hus Rr vc GL oc K 13 attice Rr aticae K Ἀν-
δρόγεος pro Ἀνδρόγεως Heidelb. teste Lind. Androgeus pro andporeic D ανα-
ρεος pro αναπορεic B αναπορεως pro αναπορεic Rr andporeic pro αναπορεος G ανα-
πορευς pro αναποροvc H androgeys pro androgeos L αναπορεος pro αναπορεic K

14 lu us cor inser. d us in litura H 15 uocula Dd

p. 710. 11 P.

p. 266. 67 K.

'hic nisūs huius nisus', 'hic casūs huius casus', 'hic sitūs huius situs', 'hic positūs huius positus', 'hic partūs huius partus' - quamvis 'haec partio huius partionis' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in *truculento*:

Horresco † miseram mentionem, quotiens fit, partionis, 'hic sexūs huius sexus', 'hic luxūs huius luxus'. similiter quartae sunt, quae rerum vocabulis homonyma inveniuntur, ut 'ma||gistratūs', ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ ἄρχων, 'huius magistratus', 'hic saltūs', ἡ πύθγσις καὶ ἡ νάπη, 'huius saltus', 'hic versūs', ἡ στροφὴ καὶ ὁ στίχος, 'huius versus', 72 'hic exercitūs', ἡ γυμνασία καὶ ὁ στρατός, 'huius exercitus'. 'fastūs', quando a 'fastidio' est verbo, quartae est, quando vero pro annali accipitur, a fastis et nefastis diebus sic dictum, frequen|tius secundae est. invenitur tamen et quartae. Lucanus in X:

Nec meus Endoxi vincetur fastibus annus, quod tamen errore Lucani prolatum dicit Servius in commentario tertii libri Virgiliani, cum antiquiores quoque similiter idem protulisse inveniuntur. [Ovidius fastorum inscripsit libros.] nam apud Horatium duplicem invenio scripturam et 'fastos' et 'fastus' in III carminum:

Per memores genus omne fastos et 'fastus' in aliis codicibus. Varro in *ephemeride*: postea honoris virtutum causa Iulii Caesaris, qui fastus porrexit, mensis Iulius est appellatus. 'senatūs' quoque ideo quartae est, quod

3 *Plaut. truc.* I 2, 93 Horresco misera, mentio quotiens fit partionis (horrisco misera sentio quod diis fit parationis *Pall.*) 4 mis(eram) G sit GL 6 omonyma BDH omonima RGLK ut|uthich 7 APXON G APXΩC K saltus] b salustus B

HPHANCIC B ΠΗΦΑΝCIC KAINATH Rr H. ΠANCIC. KAIO. NATE. G EΠHANCIC KAINATH Dd HPHANCIC KAIONATH H HPHANCIC KAIONATH L HPHANCIC KAIONATE K 8 ἡ στροφὴ

καὶ ὁ στίχος] om. D add. d HCTPAPH KAIOCTIXΩC Rr HCTPAPH KAIOCTIXOC L HCTPOFE KAIOCTIVOC (1 in litura) K CTPOFI H CTHKOC B 9 ἡ γυμνασία καὶ

ὁ στρατός] om. D add. d ΓYMNACIA KATICTPATΩC Rr ΓYMNACIA HGK gymnasia L 10 verbo est GL 12 *Lucan. Phars.* X 187 13 edoxi K eduxi L an-

nis H annis B 14 *Serv. ad Aen.* III 326 commentariis GLK 16 inscripsi

Rr oratium RD oratium BHGK 17 scripturam inuenio L fastos et fastos H *Hor. carm.* III 17, 4 III carminum in litura B 19 omne] b omnes RBD

omn| Ih 20 in aliis codicibus] eadem lectionis discrepantia etiam nunc invenitur: fastus ex libris Benteleianis Graevianus et Reginensis a pr. m., ex Orellianis Sangall., alii. Blandini, si Cruquii silentio fides habenda, videntur fastos habuisse, et sic legit Acro Varro in *ephemeride*: Varr. fr. p. 252 ed. Bip.: ad *ephemeridem* Varronis rusticam s. agrestem haec referenda esse docuit Bergkii in *mus. phil.* 1309 sq. cf. Ritschelium ibid. VI 533. 554. concidunt inde quae de hoc l. disputata sunt a Krahnro in *comm. de M. Terenti Varr. antiquit. libris* p. 26 *ephemeride*] h *ephemeride* BH *ephemeride* D *ephemeride* K *epimenide* GL honoris] blk onoris GLK horis ni f. in ras. B 21 caesaris G quia Zwicav. 1 Krehlii correxit Aus. Popma in *Varr. fragm.* p. 222 ed. a. 1901, Th. Reinesius ad *mg.* ed. Putsch. in *bibl. scholae Cizensis*

teste Krehlio

22 appellatus est BDHGL

Sanatus Rr

p. 711. 12 P.

p. 267. 68 K.

a vocabulo 'natus' componitur. et si ante 'tus' alia sit sub eadem syl- 73
laba consonans, etiam corporalia quartae sunt declinationis, nisi sint pro-
pria vel mobilia, ut 'hic fluctūs huius fluctus', 'hic caestūs huius caestus',
'hic rictūs huius rictus', 'hic victūs huius victus'. excipitur 'hic lectūs',
5 ἡ λλένη, 'huius lecti', quod tamen etiam 'huius lectus' antiquissimi pro-
tulerunt. Cornificius in I de etymis deorum: ipsis vero ad Ce-
reris memoriae novandae gratiam lectus sternuntur. Plau-
tus in Amphitryone:

Quam lectus ubi cubuisti concaluit locus.

10 'mustūs' quoque 'musti' excipit Probus, quod tamen mobile videtur, | cum
veteres et feminino et neutro genere inveniuntur hoc protulisse pro 'novus
nova novum'. Martialis in I:

Quid te, Tucca, iuvat vetulo miscere Falerno

In Vaticanis condita musta cadis?

15 Ovidius in XIII metamorphoseon:

Ter centum messes, ter centum musta videre.

Cato Censorius de agna musta pascenda: musta agna pro
'nova' dixit. inveniuntur tamen antiquissimi multa ex supra dictis in ge-
netivo etiam i terminasse. Terentius in Andria:

20 Nil ornati, nil || tumulti,

pro 'ornatus' et 'tumultus'. idem in adelphis 'fructi' pro 'fructus':

Nunc exacta aetate hoc fructi pro labore ab iis fero.
'quaesti' pro 'quaestus'. idem in hecyrā:

hic

1 alia sit ante tus L 3 ut fluctus Rr hic ante caestus om. D hic

qv caestus huius caestus Rr hic questus huius questus H hic qstus huius qstus L hic
questus huius tus GK caestus huius caestus hic questus huius questus D hic questus.
huius questus, hic cestus, huius cestus. B 4 hic rictus, ctus hic uictus, tus G
Excipiuntur RBDH 5 KAHN RD KAHN H KAENE K KAHNI B etiam om. G
etiam huius lectus] r huius lectus etiam R protulerunt G proferebant

tulerunt L 6 Cornificius de etymis deorum: v. Bergkium in ind. lect. Marburg. aest.
a. 1843 p. IV, post cuius elegantem disputationem haud licebat scribere homini cuidam

docto 'aetas huius grammatici incerta est' etoemis BDHGLK et in litura r etho-
mis h ***rum R delrum r quereris memoeriae K 7 novande gratie B
gratia DLK gratiae G Plaut. Amph. I 3, 15 (v. 513) amphitryonae K 9 Prius
abis quam lectus ubi cubuisti concaluit locus Vet. Plaut. (lecti ubi concubuisti al. ubi
cubuisti, lectus Boethius, lecti ubi cubuisti Fleckeisenus) senarium iamb. proculdit Prisc.

cubuisti (s) B 10 mutus Hh excipit (unt) R Probus de cath. nom. p.

1475 P. p. 131 L. mobilia B 11 feminino Hh inveniuntur om. H 12 Mar-
tialis] r marcialis RD Martialis epigr. I 18, I sq. 14 ualerno GK 15 Ovid me-

tamorph. XIII 146 16 meses G meses H musta] r mustum R uideret B
17 Catonis Censorii de agna musta pascenda or. fr. v. ap. Meyerum l. I, p. 83 19 etiam
in i GL terminasse L Ter. Andr. II 2, 28 adria G 20 nil] L nihil ce-
tericum Ter. Bas. nil] L nihil ceteri cum Ter. Bas. 21 Ter. adelph. V 4, 16
adelfis L 22 eate G fructi ex fructu corr. B ab offero GL aliis fero H
iis] r is D his Rd cum Ter. Bas. eis Bentleius 23 quaesti pro quaestus] r
questi pro questus RBHGK quaesti pro questus D Ter. hecyr. V 3, 38 ecyra
D hecira GLK echira B hecyrā numquam] h hecyrānum quam H

Numquam animum quaesti gratia ad malas adducam
partes.

'adventi' pro 'adventus' idem in Phormione:

patrem ut extimescam, ubi eius adventi venit in
mentem.

'senati' pro 'senatus' Sallustius in Catilinario: senati decretum
fit, sicut ille censuerat. 'versi' quoque pro 'versus' Laberius in
lacu Averno:

versorum non numerum numero studuimus.

Valerius in Phormione:

Quid hic cum tragicis versis et syrma facis?

Laevius in polymetris:

Omnes sunt denis syllabis

Versi.

'hic victus huius victi' Plautus in captivis:

Proin tui tu cotidiani victi ventrem ad me adferas.

idem in aulularia 'huius gemiti' dixit:

Tantum gemiti et $\frac{1}{2}$ malae maestitiae mihi hic dies obtulit,
Famem et pauperiem.

74 alia omnia eiusdem generis Latina in 'us' desinentia secundae sunt decli-
nationis, ut 'hic Virgilius huius Virgilii', 'somnia somni', 'lacertus lacerti',
'numerus numeri', 'sanctus sancti', 'ventus venti', 'cibus cibi', quamvis et
'huius cibus' antiqui protulisse inveniuntur. Plautus in captivis:

1 quaesti] r questi RBDGK malam Ter. Bemb. a m. rec. corr. ducam Ter.
Bas. 2 partis Ter. Bemb. 3 Ter. Phorm. I 3, 2 formione DGLK phormione.
patrem in litura b ut om. GLK ex. timescam (is) R existimescam BGLK cum
Ter. Bemb. cum eius aduenti mihi venit in mentem libri Prisc. lib. XVII
§ 160 ubi ueniat (a m. rec. del.) in mentem eius aduenti Bemb. ubi in mentem eius

aduentus (spscr. m. alt.) uenit Bas. adventi] sic etiam Donatus ad h. l. 6 Sall.
Cat. 53, 1 Catilinario] d catilinaria GLK catilinaria RBH catilinario Dr

senati] sic Sall. Paris. A Einsidl. Bern. 1 alii; senatus al. Senat. (us) Br
6 sit GLK Laberius] r Laucius RBDHGLK Laber. lac. Avern. fr. 3
p. 212 Both. fr. 1 p. 244 Ribb. 8 lacu LK 10 Valerius in Phormione: v. su-
pra § 7 ualirius G Terentius R Terreni H formione GLK 11 Quid. K
quod D hic ex huc corr. K tragicis] bñh graticis B traicis DH syrma Lk
firma GK 12 Laevius] sic tacite Reinesius var. lect. II 1 p. 126 ed. Altenburg. a.
1640 Leuius RBDHGLK Linus r Laev. fr. VI ap. Weichertum poet. Lat. rell. p.
61 polymetris] 3 polime. tris K polimentris RD polometris r polimenstris BHD poli-
mentis g polimerris G polimernis L Polymenis s. Polumenis Reinesius 14 uersi. (s)
B 15 Plaut. capt. III 2, 75 (v. 855) 16 tu tui Plautus cottidiani H coe-
tidiani Vet. Plaut. afferas GLKr 17 idem] Plautus BDHK huius gemiti D

Plaut. aulul. III 9, 11 sq. 18 gemiti (ti) B male RGL mali Vet. Plaut.,
Nonius p. 487, 22 malai recte Hermannus elem. doct. metr. p. 412 mestitiae RDBG
mestitiae Hg mistitiae K maestitiaeque Vet. Plaut., sed que m. rec. add. mihi sup.
lin. add. K hic] r haec R mihi hic dies hic optulit (prius hic in lit.) B hic

dies mihi optulit libri Plaut. 20 eundem R sint R declinationes Dd
22 post uenit: colus li add. K, litura extat in B. ubi ni f. uentus uenti repetitum fuit

23 cibus antiqui] cibi uenisti H protulisse Gg Plaut. capt. III 2, 46 (v. 826)

p. 712. 13 P.

p. 269 K.

Tantus ventri commeatus meo adest in portu cibus.
excipitur 'arcus', quod differentiae causa quidam tam secundae quam quar-
tae protulerunt. de caelesti enim [id est de Iride] Cicero dicens in III
de deorum natura in i finivit genitivum: cur autem arcis species
non in deorum numero reponatur? invenitur tamen apud veteres
etiam feminini generis, secundum quod bene quartae est declinationis. En-
nius in XV annali:

Arcus aspiciunt, mortalibus quae perhibentur.

'acus' etiam quartae est, quod tam masculinum quam femininum inveni- 75
tur - Lucanus in X:

Quod Nilotis acus compressum pectine serum.

Iuvenalis in I:

Ille supercilium madida fuligine tactum

Obliqua producit acu.

idem in II:

emerita quae cessat acu.

diminutio tamen a masculino fit 'aculeus' teste Probo, quomodo ab equo
'equuleus' -, et 'lacus' et 'hic specus', quod tam masculinum quam neutrum
invenitur. - Horatius carminum libro III:

Quo me, Bacche, rapis tui

Plenum? quae nemora et quos agor in specus?

sed 'hoc specus' melius dici in singulari, in plurali 'hi specus', Servio
placet. feminino tamen hoc nomen quoque genere invenitur. Agellius
noctium Atticarum V: sole medio, inquit, et arido et flagranti,

1 tantus] r densus tautus R comeatus DHLK 2 Excepitur Dd
differentiae G 3 Dae D Cicero de nat. deor. III 20, 51 dicens] r dicit R
de deorum natura in III. K 4 finivit] g finivit G finit H Cum Gg atem
B arc] sic etiam codd. Cic. opt., arqui, arcui, arcus al., arcuis cod. Charisii I p. 93
uel cur

P. 67 L. 5 reponatur L 6 Enn. ann. XV 2 E. S. v p. 59 Vahl.
8 Arcus aspiciunt] scripsi arcus ubi aspiciunt libri arqum ubi adspiciunt Merula
arqus ubi adspicitur Columna perhibetur H cum Caroliruh. alt. et Darmst.⁶⁶
9 masculini D feminini D 10 Lucan. Phars. X 142 cf. lib. V § 33 XIII L
XIII. o. G 11 nihilotis Rr compressum RDHLK compsum G ferrum GLK
12 Iuv. sat. I 2, 93 sq. 13 supercilium D mandida D tactum]

cum plerisque codd. Iuv. interpolatis RBDGL tatum II tinctum cum Pith. m. alt.
(tatum m. pr.) et aliis nonnullis Iuv. et libris Prisc. lib. V § 33 K Vindob.

CCCXLVII Caroliruh. alt. 14 oblica Rr 15 Iuv. sat. II 6, 498 U. K 16 eme-
ritaue cessat Bhd 17 Probus de cath. nom. p. 1463 P. 121 L. aequo RK

18 euleus Rr euleus H aequuleus D euleus G euleus est. Lacus K euleus sic ab
acu aculeus et lacus B 19 oratius K Hor. carm. III 25, 1 sq. 20 bache BK
rapis bache GL 21 et] aut libri Horatiani meliores tantum non omnes et sic, ut asso-
let docte interpolatus, Caroliruh. alter 22 Serv. ad Aen. VII 568, ad georg. IIII
418 23 quoque tamen genere hoc nomen G tamen genere hoc nomen L genere
add. h Aggellius RBDHK A. gellius r agellicis G cf. § 61 Gell. noct. Att. V 14,
18 24 Atticarum] r anticarum R acticarum D V] Krehlius VI RBDHLK III G
fortasse numerus VI retinendus erat secundum ea, quae supra s. l. disputavimus
inquit DH et arido] rapido libri Gelliani

specum quandam nactus remotam latebrosamque, in eam me penetro et recondo. Ennius in XVII annalium:

Tum cava sub † monte late specus | intus patebat.
Pacuvius in niptris:

advenio in scruposam specum.

76 dicebant tamen et 'hoc specum' et 'haec specula'. Cato: specula prosita, quo aqua de via abiret. sed Livius etiam singulari numero hoc ponit masculinum in Iab urbe condita: lucus erat, quem medium ex opaco specu fons perenni rigabat aqua. similiter Ovidius in III metamorphoseon:

Et specus in medio virgis ac vimine densus.
idem in VII:

specus est tenebroso caecus hiatu.

idem in XI:

Et specus in medio, natura factus an arte,

Ambiguum. -

penus quoque et masculini et feminini et neutri invenitur teste Donato et Capro. Plautus in Pseudulo:

† Nisi mihi annus penus ab amatoribus congeratur.
Lucilius:

1 nactus LKrd in eam me om. libri, addidi ex Gellio 2 penitro
RL Enn. ann. XVII 3 E. S. 11 p. 63. LXXVIII Vahl., qui plenam lectionis
varietatem ex Festo p. 343^a, 31 Muell., Nonio p. 222, 33 M., Servio ad Aen.

VII 568 petitam affert 3 caba D monte] libri cum Festo et Servio montis
Nonius montei Od. Muellernus ad Fest. l. l. montem Columna montis latere
Fruterius latet Nonius alte Festus altae Servius specus late L 4 pa-
cubius GLK Pacuv. niptr. fr. 3 p. 134 Both. VI p. 91 Ribb. Non. p. 223, 1
Accius niptris: Inde aduenio montem Aetam scruposam specum, unde Ribbeckius l. l.
Inde Aetnam aduenio montem (s. Aetnam inde montem aduenio) in scruposam specum
5 scruposam Nonius (B ante lit.?) scrupulosam RDH et in litura b scrupulosam

GLK scrupulosam Darmst.^b, quod addo Ribbeckii causa, quem ceterum ubivis fere reli-
giosissima accuracione schedis meis usum esse inveni 6 et hoc specu h haec ex
hoc corr. B Caton. fr. inc. p. 87 Lion.; ad originum libros videtur pertinere
prosita] M. Hauptius coll. Paulo p. 226, 5 Muell.: 'prosita proposita'. pro siti RBDGL
ppositi H ppsita h propositi K apposita edd. ante Krehlianam posita ex codd. suis
Krehlius 7 denia RADHG habiret D Lenius GLK Livius ab u. c. lib. l
21, 3 9 perhenni R rigeat B Ovidius similiter L Ovidius Rr Ori-
dinus metamorph. III 29 11 Et] Est v. l. codd. Ovid. medio K Ovidius media libri
Prisc. rell. ac vimine] a culmine H acunine GK densis libri aliquot Ovid. 12
Ovid. metamorph. VII 409 13 caecus] d specus D 14 Ovid. metamorph. XI 235 sq.
XII D 15 Et libri Prisc. cum Ovid. Basileensi Est Ovidius, Lips. 2 Krehlii

media Rr 16 ambiguum est libri aliquot Ovid. 17 Plenus Rr quoque masculini
GL et feminini om. R Teste B Donatus p. 1747-P. 12 L. penus laudat
inter nomina incerti generis inter masculinum et femininum. nam ibi penus pro pinus
legendum esse, quod Lindemannus suspicatus est. docet Cledonius p. 1895 sq. P.
18 Capro] de dub. gen. ap. Osannum de Fl. Capro p. 11 cf. lib. V § 45 Plautus
om. GL add. g Plant. Pseud. l 2, 45 cf. lib. V § 44 pseudolo L psedulo
G spendulo D sendulo B 19 annus G congeritur RBHGLK 20 Lucilius]
cf. lib. V § 44

p. 713. 14 P.

p. 271. 70 (270. 71) K.

Magna penus parvo spatio consumpta peribit.

Horatius in I epistularum:

Annonae prosit, portet frumenta penusque,
cuius neutri genetivus est 'penoris', ut 'pecus pecoris'. Caesar Strabo
contra Sulpicium tribunum plebis: propinquos nostros Mes-
salas domo deflagrata penore volebamus privare ('hoc penum'
etiam Afranius protulit:

in penum erile).

etiam 'hic ficus', vitium corporis, quartae est. Martialis in I epi-
grammaton:

Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba

Et dici ficos, Caeciliane, iubes.

Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci:

Dicemus ficus, Caeciliane, tuos.

ex quo ostendit, et vitium et fructum posse quartae esse declinationis, ge-
nere autem differre. 'vultus' praeterea quartae est, quod quasi rei est vo- XV 77
cabulum a 'volo' verbo, quomodo a 'colo cultus' et ab 'occulo occultus',
ab 'ulciscor ultus'. nec mirum, cum Aristoteles species incorporeales
erga corpora vult esse, 'vultum' || in facie intellegi, voluntatis enim signi-
ficat affectum, quomodo 'metus', 'gaudium', 'laetitia', 'tristitia', quae omnia
rerum incorporalium sunt vocabula. iure igitur quartae est. similiter

1 consumpta L peribit (h) D 2 Oratius D Oratius HK Horat.
epist. I 16, 72 aepistolarum K 3 anno ne L anno ne K annonae b oportet r
4 genetiui RD Caesar] g Cessar G Caesaris Strabonis contra Sulpicium
Rufum tribunum plebis or.: v. Meyerum l. l. p. 334 sq. cf. lib. V § 44 5 tribuno Rr
tribunus GK tribunus L propinquos] b propinquos B messales R messisa-
las L mesis alas GK 6 ponere Rr uoleuamus pribare B 7 affranus HK
Afranius in talione, v. lib. V § 44 8 paenum R erile] RHK, unde et hic et
lib. V l. l. restitui, cf. Ritschelium prolegg. in Plaut. p. XCVIII Wagneri orth. Verg.
p. 433. om. G aerile g erile D herile BL haerile r 9 uicium H Martial.
epigr. I 65 epigrammaton K 11 babara H 12 dici] dixi R cum Mart. Paris.
8284 et pr. cod. Leid. Voss. 121 ficus K et ex ficos corr. B ceciliane RHGL
et ex corr. K ceciliane ex ciciliane corr. B 13 dicemus ficos Rr dicemus Gg
ficus] sic etiam nonnulli codd. Martialis ficos codd. Mart. plerique 14 ceciliane
BDHL ciciliane GK 15 quo ostenditur H ostendit uitium uel fructum K
genera H 16 differre L deferre G praeterea] quoque L 17 oculo ex acculo
corr. K 18 et ab olciscor (ulciscor b) B ultus] rd uultus RD
mirum quoque cum H Aristoteles] g aristoteles R aristotiles GK v. Aristotelem
de anima I 1, 9 sqq. p. 403 Bk. 19 ergo Dd erga Kk in facie intellegi h. l. om.
DH faciae Rr quomodo colores et figuras cum sint incorporeales post intellegi
add. GLK quoque quomodo colores et figuras cum sint incorporeales RH et eadem
post uultum BD uoluptatis K significant Rr Ll 20 affectum in facie (fa-
ciae Rr faciae H) intellegi quomodo (. Quo modo H) libri a voc. gaudium ite-
rum inc. A v. § 43 laetitiae Rr letitia (m) B tristitiaq. omnia G 21 iurae
Rr est similiter b

p. 714 P.

p. 270 (71). 72 K.

'artus'. hoc enim quoque, cum neutro etiam genere 'hoc artu' veteres proferebant, bene secundum quartam declinatur. omnia enim masculina, quae neutra quoque in u desinentia inveniuntur, eiusdem sunt declinationis, ut 'hic tonitrus hoc tonitru', 'hic cornus hoc cornu'. ergo similiter 'hic artus hoc artu'. Plautus in Menaechmis:

Ita mihi imperas, ut ego huius membra atque ossa atque artua

Comminuam.

illud etiam possumus dicere, quod a verbo 'arto artas' rei vocabulum fit 'artatus' et per syncopam 'artus', quomodo a 'poto potas potatus potus'. 10 ideoque nomen etiam, quod significat ἄρθρον, id est 'artus', quia vocabulum rei est simile, et eandem servavit declinationem quomodo 'exercitus', 78 'saltus', 'magistratus'. et forsitan ideo etiam 'acus' ab acutu, 'portus' a portatu, 'lacus' a laqueatu, 'sinus' a sinuatu, 'currus' a cursu, 'gradus' a gressu nata primitivorum servant declinationem, quomodo univoca 15 fixa. a portu compositum tam masculini quam neutri generis invenitur et secundae declinationis, 'hic angiportus' et 'hoc angiportum, huius angiporti'. sic Plinius Secundus in I artis grammaticae. Terentius quoque in adelphis:

Id quidem angiportum non est pervium.
idem in Phormione:

Sed hinc concedam in angiportum hunc proximum.
'gradus' quoque quartae est, ut ostendimus, et 'sinus'; dicitur tamen 'hoc sinum' i producto et significat vas. Varro de vita populi Romani

2 declinatur] rh declinantur R (H?) declinationem BK 3 desinentia] r
desi R 4 tonitruus G hoc ante tonitru in lit. b 5 hoc ante artu in lit. b
Plant. Menaechm. V 2, 102 sq. (v. 855 sq.) menechmis RBH meneche-
nis GK mechenis L menechmis (i) D 6 mihi imhi imperas R m̄bra D ossa
artua GLK 9 possumus D rei] d ei D 10 et add. r. Quomodo H 11 ἄρ-
θρον] in litura l ἀρθρwn R apepo GK in vocabulum Aa uocabulo BDGL uoca-
bulo (a) H a uocabulo K 12 similem GLK (R?) et om. BD de! a exerci-
tus H 13 etiam om. G arcus Gg arcitu Gg acuto RD portas Dd 14 la-
queatu D 15 gressu G nata add. k nata aequiuoca ..... primitivorum (cyn-
onyma) B declinationem add. r quomodo exercitus G OMONYMA post uni-
uoca adras. in B 16 et fixa H generis quam neutri GL 17 angiportus Rr
angiportum Rr huius angiporti] a huius angiportis K his angiportis RBADHGL
at huius angiporti r 18 plenius GK saecundus R II. K Plinius Secundus
in art. gramm. lib. I ap. Lerschium Sprachphilosophie der Alten 1 p. 183 primo h
prima H Ter. adelph. III 2, 39 19 quoque om. L adelis GL 20 id] i K
angiportum H angiportum h post angiportum: non est — angiportum om. R
add. r, non om. D 21 Ter. Phorm. V 7, 8 formione AL 22 hic Bas. conce-
uos transire
dam in Hh concedam transire uos in B hunc etiam duo codd. Ter. Bentl. hoc
Bemb. Bas. proximum] b ..imum B 23. Et sinus H tamen et hoc ADHr
24 signum D i producto in neutro gen. in masculino corp. et H Varro de
vita p. R. lib. 1 p. 239 ed. Bip. cf. Non. 547, 21 v. etiam Varr. de l. L. V § 123

p. 714. 15 P.

p. 272. 73 K.

libro I: ubi erat vinum in mensa positum aut galeola aut sinum. Virgilius in bucolico:

Sinum lactis et haec te liba, Priape, quot annis.

sed hoc etiam masculino quidam protulerunt. Plautus in Curculione:

hic cum vino sinus fertur.

forte igitur etiam differen[tiae] causa hoc secundae, illud quartae declinaverunt. 'currus' similiter excipitur, quod quartae est declinationis, ut ante docuimus. et possumus non inverisimilem de his omnibus rationem, ut superius demonstravimus, reddentes dicere, quod ea, quae a participiis derivantur in 'us' desinentia, si sint fixa, quartae sunt: | 'portatus portus', 'artatus artus', 'arcuatus arcus', 'laqueatus lacus', 'acutus acus', 'sinuatus sinus'. a cursu quoque vel 'curro currus', a gressu vel 'gradior gradus'. adeo autem cognatio est currus ad cursum, quod diminutivum pro cursu accipitur. Cicero pro Marcello: nec fas esse duce-
ham, versari me in nostro vetere curriculo. quomodo igitur, si essent participiis similia, fixa quartae proferrentur declinationis, sicut omnia quae similia sunt participiis non mobilia, sic etiam per syncopam prolata vel mutatione consonantium ante 'us' positarum eandem declinationem servaverunt. nec mirum in nominibus hoc fieri, cum etiam ipsa participia inveniuntur est quando per syncopam prolata, ut 'potus' pro 'potatus', 'cretus' pro 'creatus', 'dictus' pro 'dictatus', 'saucius' pro 'saucia-
tus', 'truncus' pro 'truncatus', 'lassus' pro 'lassatus'. 'tonitrus' quoque et 'cornus', quando sint masculina, notantur, quod quartae sunt. nam plerumque neutra inveniuntur, 'hoc tonitru', 'hoc cornu', de quibus

ibique Od. *Muellerian* 1 mensam libri Non. galleola Rr galeola (l?) L 2 sinu

et senu libri Non. Verg. ecl. 7, 33 bucolico A bucolico K bocō G bucō L
3 te] sic etiam Ver. tibi GL lib... (us) Pal. Priape a pia quadam anima

eras, in H quot annis] dk quod annis DK cotannis Rr 4 quidam] r om. L
quidem R Plaut. Curc. I 1, 82 (o. 82) gurgulione l 5 f. eine, unde incipit

versus Plautinus, excidit post Curculione fertur forte igitur K fertur forte, igitur G

6 differentiae L deferentiae G 8 non inverisimilem] AH ex corr. non inveniri

similem RDGL et AH pr. verisimilem dh et in mg. r ..... (n inveniri) simili

lem K ... inveniri similem (non) B 9 quae ea participiis Rr 10 us in litura h

portatus add. r portatus portus] ex corr. G portus portatus LK et G pr. 11
artatus artus] ex corr. G artus artatus LKr et G pr. arcuatus] rh arcitus RADHGLK

curriculus
12 gresu GL 13 post diminutivum: curriculum add. R currus BADG currus Kk
currus id est curriculum H currus curriculum vel currus, curriculum add. ante Kreh-

lium 14 Cic. pro Marcello 1, 2 nec fas] nefas r ne fas B 15 nostro v. l. libro-
rum Cic. uertere Rr veteri plerique libri Cic. curriculo pro cursu. H 16 pro-

ferrentur] rah proferantur H proferuntur RBAD proferuntur L proferuntur K
sicut] sic D 17 quae spscr. in K participiis similia sunt GL mobilia ut est

nisus sic B sic] sin Dd sicut H 18 mutationem ante B 19 nominibus] rh omni-
bus RBH cum K participia R 20 est quando inveniuntur h est quando inue-

niantur K 21 pro dictus K sautius pro sautiat D 22 lasus pro lasatus L

tronitrus L 23 sunt AGLKd masculina sint Hh quod in litura g 24 inveniuntur

neutra GL

supra quoque docuimus. quomodo autem quaedam quartae declinationis nomina etiam secundae regula protulisse superius vetustissimos ostendimus, sic ex contrario, quae debuerunt secundae esse, quasi quartae est quando declinaverunt, ut 'hic sibilus huius sibilus', 'vadus', 'vulgus', 'fretus'. Sisenna in XII historiarum: procul sibilu significare consuli
80 coepit. excipitur etiam 'lepūs leporis', quod solum in 'us' correptam desinens masculinum tertiae declinationis invenitur. nam 'vetūs veteris' commune est trium generum et 'Ligūs' quoque 'Liguris' commune. Salustius in II historiarum: sed ipsi ferunt taurum ex grege, quem prope litora regebat Corsa nomine, Ligus mulier. in-
venitur tamen etiam in 'ur' desinens, 'Ligur', ut Lucanus in I:

Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decore

Crinibus effusis toti praelate Comatae.

quamvis 'veter' etiam analogia exigit, ut bene sit dictum. Accius in Hecuba:

Veter fatorum terminus sic iusserat,

pro 'vetus'. quod Capro quoque prudentissime videtur, cum comparativus 'veterior' et superlativus 'veterrimus' 'veter' desiderent positivum. Cato in I originum: Antemna veterior est quam Roma. Plautus in Bacchidibus:

1 supra quoque] *G* ex corr., quoque supra *GL* post quoque: et cornus add. *R* uncis incl. *r* 2 in regula *B* ostendimus] docuimus *g* ducimus *G*

3 ex e contrario *L* secundae debuerunt *GL* est quando in *mg.* add. *A* declinavere *H* 4 hic add. *h* huius] in *litura* *k* haec ni f. *K* huius sibilus add. *r* Sisenna in XII hist. p. 315 *Kr.* p. 377 *R.* 5 XV. *GL* XI *B* historiarum] *b* histo... *B* sibilu] *D* *Vind.* CCCXLVII *h* ('unus' *Krehlii*) *Rothius*

sibilus *RBAHGLd* sibilus *K* 6 caepit *GLK* solam *D* correptum *L* 8 et li

gus *Rr* ligus *oris* commune "est quoque" *Gg* ligus ligoris commune quoque est *L* ligoris quoque *K* et ex *liguria* quoque corr. *B* commune est *D* *Sall.*

hist. II 13 p. 129 *Kr.* cf. *Isid. origg.* XIII 6, 41 9 in *om.* *GLK* ferrum *K*

10 quam *K* litora *L* Corsa] *d* causa *D* nominae *B* Ligur et Ligurum

vv. II. edd. *Isid.* 11 ut in *mg.* *K* *Luc. Phars.* I 442 sq. 12 tonsa *Ith* decore]

plerique codd. *Lucani cum utroque Vossiano* decora alii; decora decore libri; decore

del. *rhl*; decore archetypus *Prisciani* 13 effusis] *b* effusi *BL* effusi *GK* toti *Lu-*

anus totis libri *Prisc.* (sic ni f. in *litura* etiam *H*) praelate comate *a* p. c. *AD*

t sic f. in *litura* *H* * * * (p. c.) *Rr* p̄cum *GLK* p̄lata comatae *ad mg.* l. poc. *B*

comete *Luc. Voss.* *A* 14 quamvis (s) *L* etiam veter *BGL* Accius] *b* Ac-

tius *BH* Attius *L* *Att. Hecub.* p. 210 *Both.* p. 168 *Ribb.* qui *Hecubam* ex solo

Prisciano cognitam ad *Neoptoleum* referendam esse censet p. 321 ecuba *R* ecuba *B*

becula *GLK* 15 Veteter *B* iuserat *L* iuserat *K* 16 Capro: cf. lib. III § 21

prudentissime ex prudentissimo corr. *A* prudentissimo *K* 17 veterimus *Gg* posi-

itivum] *b* possessivum *B* *Cato origg. lib.* I p. 99 *Kr.* fr. 13 p. 270 *Roth.* fr. XXI

p. 28 sq. *Wr.* 18 Antemna] v. l. *a* *g* ascripta 'uel antemna', Antemna *Lips.* 2

Krehlii, Antemnania mei omnes, quod f. vel ex gloss. veterior vel ex Antemna ortum est,

ut ante a. (ante amnem) fuerit a sciolo quodam appositum, cf. *Varronem* de l.

L. V § 28 et *Paulum*, si dis placet, Silentiarium s. v. amnes p. 17 *M.* et *Serv.* ad

Aen. VII 631 Antemnatium coni. *Rothius* veterior spscr. *r* *Plant. Bacch.* V 2, 30

(v. 1150) cf. lib. III § 21 bachidibus *RBA* bacchilibus *L* bacchilibus *GK*

p. 716 P.

p. 274. 75 K.

Senem †tibi dedo illum veteriorem, lepide ut lenitum reddas.

Monosyllaba quoque in 'us' omnia, cuiuscumque sint generis, tertiae XVI 81 sunt declinationis, quae et producuntur. est autem masculinum unum a Graecis sumptum $\mu\upsilon\varsigma$, 'hic mus muris', quod per obliquos casus producit u, 'mūris mūri', ideoque assumpsit r, quia non poterat u vocalis paeultima produci vocali altera consequente. itaque nominibus monosyllabis u longa est per omnes casus et similis declinatio supra dicti nominis, ut 'mūs, mūris', 'plūs plūris', 'iūs iūris', 'tūs tūris', 'crūs crūris', exceptis 10 'grūs' et 'sūs', quae sola in monosyllabis communia inveniuntur et in nominativo producuntur, in obliquis vero corripuntur, quod apud Graecos quoque $\sigma\upsilon\varsigma$ productum in nominativo reliquos casus corripit. et u paeultima ante vocalem posita longa non invenitur apud Latinos, ut 'ardūs', 'sūa', 'fluctūi', 'rūo'. sunt autem nomina in 'us' desinentia communia 15 quattuor, duo in 'us' productam monosyllaba et duo disyllaba in 'us' correptam, de quibus supra diximus, 'hic' et 'haec sūs suis', 'grūs gruis'. Virgilius:

Strymoniae dant signa grues.

Horatius sermonum libro II:

discerpta ferentes

Membra gruis, sparsi sale multo non sine farre.

'vetūs' etiam 'veteris' et 'Ligūs' (quod in 'ur' terminat nominativum 'Ligur', ut supra dictum est) 'Liguris'. praeterea 'unus', 'ullus', 'nullus', 82 'solus', 'totus', 'alius' quamvis verissima ratione nomina esse ostendantur, ||

1 lepide] r lapide Rh lapidem GLK 3 cuiuscumque B 4 est] sunt r sunt autem. Unum masculinum (. Unum in litura g) graecis G ^{est} sunt autem unum masculinum ^a graecis Ll a om. K 5 sumptum] g sumtum GL ^{du} moyc GL 'hic mus] h humus H? quod et per BAH oblicos B 6 u ut muris GL Ideoque Rr assumpsit] g adsumpsit B adsumsit D sumpsit GL 7 proci. (i) Dd sequente GLK nominibus] in omnibus Arhl in nominibus DH 8 u] rdh us RBADHL 9 crus curis R 10 sus et grus GL ^e ⁱⁿ quae sola monosyllabis Hh monosyllabis] b monosyllabis B communia G 11 post nominatio: producuntur — nominatio om. R add. r 12 produc in Rr ^{liq} reos Kk 13 non invenitur lingua GL apud ex apud corr. B 14 fluctui ^o Dd ^{uel r} ruo] suo G suo LK nomina] ex corr. L omnia GK et L pr. communia G communia K 15 duo ^{di} syllaba Rr 16 gruis B 17 Verg. Aen. X 265 post Virgilius: in X. D in I georgicon L (cf. georg. I 120 Strymonaeque grues etc.) dicit K in III add. r 18 strimoniae AGd strimonie D istrimoniae R strimonaeque L strimonia K sygna D 19 Hor. serm. II 8, 86 sq. sermonem liber .II. R in sermonum libro II r in sermonum lib II AG sermonum I. L 20 discerta B 21 mēbra D 22 quod et in B terminat nominat nominativum Rr 23 est om. L Praetere R ^a ullus add. d, post nullus repet. A 24 ostenduntur Rr

p. 717 P.

p. 275. 76 K.

ut in pronomine docebimus, tamen pronominum sequuntur declinationem illorum, quae in 'ius' terminant genitivum, quamquam inveniantur apud veteres et nominum modo declinata, id est genitivum in i et dativum in o desinentia, nec solum haec, sed omnia, quae simili declinatione proferuntur, sicut iam in superioribus ostendimus. Titinius in barbato: 5

quod quidem pol mulier dicet,

Namque uni collegi sumus,

'uni' pro 'unius'. Afranius in suspecta:

Adeo ut te satias caperet totī familiāe,

pro 'totius'. Cato in I originum: nam de omni Tusculana civitate soli Lucii Mamiliī beneficium gratum fuit, 'soli' pro 'solius'. idem: qui tantisper nulli rei sies, dum nil agas, 'nulli' pro 'nullius'. Plautus in truculento:

quasi vero corpori reliqueris

†. potestatem coloris nulli capiendi, mala, 15

'ulli' pro 'ullius'. 'alius' quoque tam 'huius alius' pænultima circumflexa quam 'alii' genitivus invenitur apud veteres. Caelius in V: nullius alii rei nisi amicitiae eorum causa, 'alii' pro 'alius' dixit. Caesar in Anticatoe priore: uno enim excepto, quem alius modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. 20 M. Cato in censura de vestitu et vehiculis: nam periniurium siet, cum mihi ob eos mores, quos prius habui, honos detur, ubi datus est, tum uti eos mutem atque alii modi sim. G. Licinius in II: perversum esse alii modi postulare.

1 pronominae B docebimus] I docemimus B docnimus GL tamen] h tantum H secuntur BDHr sequuntur Gg declinationem sequuntur K 2 ius] us Bd apud veteres inveniuntur GL 4 sed et omnia L 5 iam] etiam GK in add. r superiobus H Titinius in barbato: v. § 36 6 pol mulier ex mulier pol corr. K dicit AHKr et libri § 36 7 namque] L pr. namque K et L ex corr. colligi G colligii R collegii BADHLK 8 afranius GK Afranius in suspecta: v. § 36 specta B 9 satias] r satis RHJGLK totae K et quos praeterea L § 36 10 Caton. orig. lib. 1: v. § 36 tu] seculana Dd 11 soli (i) L mamellii G mammilii K 12 idem] Idem in secundo s. Idem in II. add. Cat. fr. inc. v. § 36 tantis pro B nullae sed ni f. corr. ex nulli K nihil B nullae iterum, ut videtur, correctum ex nulli K 13 Plaut. trucul. II 2, 37 sq. v. § 36 14 corporis H corporis (s?) L 15 Tuo potestatem Plautus capiendim Vet. Plaut. 16 nlli pro in lit. et ad mg. b circumflexa L et ex circumflexa mut. G 17 Caelius] d § 36 Cecilius RBADGLK Caecilius H Caelius in V: v. § 36 18 alius DH aliae ex alii ni f. mut. K alii] hic etiam DH et ex eodem voc. ni f. aliae corr. K 19 Caesar (s) G Caesar in Anticat. priore: v. § 36 Cesar in anticatoe D 20 om̄s DGLKa 21 M. Cato in censura de vestitu et vehiculis: v. § 36 vehiculis] h ueculis Aa uehiculis GLK uehi..... H per iniuriam B periniurium GK 22 si et LK ob] rb ab RB eas Aa quos ei prius L 23 tum ex cum corr. K mutiem A motem (r ni f.) L motem K G. Licinius] Glicinnius H licinnius RBAL C. Licinii Macr. ann. lib. II: v. § 36 24 V. K

p. 717. 18 P.

p. 276. 77 K.

Feminina eiusdem terminationis correptae, si sint arborum nomina, 83
 secundae erunt declinationis, ut 'haec ornūs huius ornī', 'haec fagūs fagi',
 'haec pirūs piri', 'haec cupressūs cupressi'. excipitur 'quercūs', 'laurūs',
 'pinūs', 'cornūs', 'ficūs', quae tam secundae quam quartae inveniuntur.
 5 Cicero in chorographia: ibi quercorum rami ad terram ia-
 cent, ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur. Virgi-
 lius in VIII:

Arma sub adversa posuit radiantia quercu.

Statius in VII Thebaidos:

10 cornu depressus Achiva.

Virgilius in XI:

ferro sonat alta bipenni

Fraxinus, evertunt altas ad sidera pinus.

Cicero in II de oratore: cum familiaris || quidam quereretur, |
 15 quod diceret uxorem suam suspendisse se de ficu, amabo te,
 inquit, da mihi ex ista arbore, quos seram, surculos. Mar-
 tialis in epigrammatibus:

Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci.

sin vero in productam 'us' terminentur, ablata s, addita 'tis' faciunt geneti-
 20 vum, ut 'haec servitūs huius servitutis', 'virtūs virtutis', 'salūs salutis',
 'senectūs senectutis', 'iuventūs iuventutis'. excipiuntur 'tellūs telluris', 'pa-
 lūs paludis', quae duo non habuerunt t in genetivo. 'palus' tamen etiam
 correpta 'us' invenitur apud Horatium de arte poetica:

1 Feminina — cupressi in *mg.* add. *g* 2 secundae *G* erunt] sunt *K*
 haec cornus huius corni *BHK* huius ornī] horni *A* ni *L* fagi in *lit.* *b* huius
 fagi *R* 3 haec *om.* *DGLK* add. *g* huius pyri *R* haec *om.* *GLK* cupūs .sus
D cupūs cupūs *L* cupūs .si *K* cupressu cupressi *B* huius cupressi *R* Exci-
 piuntur *DGL* 5 Cic. in chorographia: Cic. ed. Or. III 2, 493 chorographia]
 sic *RAD* ortographia *GLK* hortographia *BHD* cosmographia (sed os in *litura*) *Caro-*
liruh. alter chosmographia *Zwicc.* 2 chronographia *Zwicc.* 1 *Krechlii* cronographia

Darmst. cf. v. l. ad lib. III § 25 ubi *Rr* ibi quercorum] *d* ibiq; uercorum *D*
 querquorum *R* 6 ramis (i) *R* glande] *h* clande *D* grande *K* glade *H*
Verg. Aen. VIII 616 7 VIII. (i) *A* 8 radiantia] *r* radientia *RR* cum aliquot
 libris *Vergil.* cf. lib. XIII § 50 9 *Stat. Thebaid.* VII 647 III *D* tebaidos *K*

10 depūs *GLd* dpos *D* deprensus *Vind.* CCCXLVII cum Statio achiva *Rr*
 11 *Verg. Aen.* XI 135 sq. XII *BGLK* 12 Ferro ex Ferre corr. *A* alta] icta
Caroliruh. alter cf. lib. V § 28 bipinni *DHr* bibinni *K* 13 altas] sic etiam non-
 nulli libri *Vergil.* ex dett. actas *Med. Pal. Rom.* pinos *Med.* 14 Cic. de orat.
 II 69, 278 qdam *G* quereretur] *r* queretur *RR* quaereretur *Da* quaereret *B*

15 ursorem *A* 16 inquit] *ah* inquit *ADHK* ex] de *codd.* aliquot Cic.

hista *B* ea Cic. *codd.* *Lagom.* 2 et 36 ex praestantissimis surculos] *l* serculos *A*
 sarculos *GL* *Martial. epigr.* I 65, 3 17 ^{epi}grammatibus *L* 18 in *spser.* *Ab*
 19 productam] *b* producta *B* us productam *gl* terminantur *HGK* 20 serui-
 tus. *tis* *K* uirtus uirtutis *om.* *B* 23 ^horatum *RD* oratum *BAK* *Horat. de*
arte poet. v. 63 sqq.

Debemur morti nos nostraque: sive receptus

Terra Neptunus classes aquilonibus arcet,

Regis opus, sterilisque din palūs aptaque remis.

84 alia nomina eiusdem generis [id est feminini] in 'us' correptam desinentia quartae sunt declinationis, ut 'haec nurūs huius nurus', 'haec tribūs huius 3 tribus', 'haec manūs huius manus' - ex quo compositum eius declinationem sequitur, 'hic centimanūs huius centimanus'. Horatius in II carminum:

Testis mearum centimanus †gygas

Sententiarum -,

'haec anūs huius anus'. nam Terentius contra hanc regulam in heautontimorumenon dixit 'anuis' more antiquo:

ipsam offendimus

Mediocriter vestitam veste lugubri,

Eius annis causa, opinor, quae erat mortua.

excipitur 'haec alvūs huius alvi', quod veteres frequenter masculino genere protulerunt. Accius in annalibus:

ut quam fragilissimus alvus.

Cato ad filium: ex dolore, ex feбри, ex siti, ex medicamentis bibendis, ex cataplasmatibus, ex alvo lavando. Cinna in Smyrna: 20

1 debemus ADHLKr nostra quae siue BK nostraque sive receptus] a nostra quae siue ceptus A nostra quae sine re ceptus H 2 classes GL classis v. l. ap. Hor. 3 sterilisque BH sterilisque pars codd. Horat. 4 nomina] omnia BHK 6 declinationem eius L declinationem in marg. add. k declinationem ~ sequitur G 7 sequimur H huius centimanus om. D oratius K Hor. carn. III

4, 69 sq. 9 gygas] R gigas ADLK et libri lib. XVII § 152; atque sic gygas vel gigas libri Horatiani fere omnes et h. l. et carn. lib. II 17, 14; al. Gyges et, quod apud Hor. recipiendum est, Gyas. Prisciani vero codex et ipse s. gygas s. gigas praebuit. gigas BH II libri f. carn. II 17, 14 memores carminum II K 11 Ter. heautontim. II 3, 44 sqq. eautontimorumenon R ea utontimorumenon A eautontimorumenon DH eautamomōr G eautamomōr L eautontamomomēn K 13 offendimus

Rr 14 ligubri K 15 casa H casa K 16 huius om. G 17 protulerunt (1) G protulere A accius Rr actius H Att. annal. p. 177 fragm. hist. Rom. ed. Kr. cf.

Non. 193, 25 18 fragilissimus HG alius (i) A post alius: Persius [sat. 1, 17] liquido cum plasmate B, quod est gloss. ad cataplasmatibus, lin. 20, pertinet

19 Cato ad filium] Cato in epistula ad filium: ex dolore — bibendis. lib. VII § 59. epistularum fragmentis haec inseruit Lion p. 49, at v. O. Lahnium in act. soc. scient. Saxon. cl. hist. phil. a. 1850 p. 267, qui docet referenda haec esse ad isagogen commentarii. 'quo medeatur filio, servis, familiaribus' ap. Plin. nat. hist. XXVIII 8, 15, ipsum vero hunc commentarium partem effecisse eorum librorum, 'quos scripsit ad filium': cf. Böckhium in act. acad. Berol. mensr. a. 1854 p. 280 Fleckeisenium Caton. poes. rell. p. 14, qui prudenter nostro loco pedestrem orationem vindicaverunt feбри Rr meudica-

mentis D 20 cataplasmatibus H caplasmatibus L aluo L leuando R labando B

C. Helvii Cinnae ex Smyrna fr. 1 ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 187 sq. smirna LK

p. 718. 19 P.

p. 277. 78 K.

At scelus incesto Cinyrae crescebat in alvo.
itaque secundum hoc genus bene declinatur 'alvus alvi'. Virgilius tamen
femininum hoc protulit in II:

In latus inque feri curvam compagibus alvum.

3 'humūs humi': hoc etiam neutrum in 'um' desinens invenitur apud veteres, 85
secundum quod oportune hanc declinationem servavit Lae||vius in Adone:

Humum humidum pedibus fodit.

Gracchus in Thyeste:

Mersit sequentis humidum plantis humum.

10 'domūs huius domi' et 'domūs huius domus'. Terentius in eunucho:
domi focique fac vicissim ut memineris.

Virgilius in VI:

Hic labor ille domus et inextricabilis error.

Ovidius in IIII metamorphoseon:

15 domui communis utrique.

'colūs colī' et 'colus'. Virgilius in VIII:

Cui tolerare colo vitam tenuique Minerva.

Statius in VI:

sed huius

20 Extrema iam fila colu, datur ordo senectae.

'Venūs Veneris' quoque excipitur, quod solum proprium femininum in- 86
venitur Latinum in 'us' desinens correptam. et forte ideo sic declinatur,
ne, si 'Venus Veni' declinaretur, dubitationem haberet genetivus cum 'veni'
verbo imperativo. 'incus' etiam 'incudis', quod ponit Nonius Marcel-

1. incesto A incesto K^{le} incestum turpe cod. Char. p. 61 P., quod ex incesto cingere corruptum videtur Lindemanno ed. suae p. 44 not. 21, incestum 'turpi coni. Weichertus Cinyrae] α ciunae libri nisi quod Cirenæ unus Krehlii Smyrnae Burmannus ad Ovid. metam. X 298 crescebat D 2 Verg. Aen. II 51 3 II Aeneidos G 4 inque D ferit Verg. Med. compagibus RADGLK 5 in

um desinens (dissinens K) neutrum GLK ures L 6 opportuna BA Laevius] ex cod. suū G. I. Vossius castig. et not. p. 1 cf. bibl. crit. nov. II 32 sq. Weichertum l. l. p. 41 lenius BDGLK Iuvius RAIII Laevius in Adone: v. Weichertum l. l. p. 53 sq. Livii Andronici dramatum reliquiis post alios inseruit Bothius l. l. p. 7. cf. Klusmannum Liv. Andr. dram. rell. p. 5 adonae A audone G 7 humi^{ete}um H post humidum: pedibus—humidum om. R add. r 8 Gracchus rh grachus H gratus BDGLK grachus A Gracchi Thyest. fr. p. 272 Both. p. 196 Ribb. cf. Weichertum de L. Vario et Cassio Parm. p. 170 sq. in tithes temer sit L in tithestener. sit G inthithes temersit K thieste R 9 humidum] rh humidumduum RHK plantas Bentleius ad Hor. art. poet. v. 260 10 domus post et om. K Ter. eunuch. IIII 7, 45 eunacho L enuchl D iunacho G iunacho K 12 Verg. Aen.

VI 27 13 laior K inextricabilis B 14 Ovid. metamorph. IIII 66

15 communis Gg communis utrique ex utrique communis corr. A 16 Verg. Aen. VIII 409 VII GL 17 tollere G tenuique ex tenui quae corr. A mineruam Rr 18 Stat. Theb. VI 379 sq. 19 Sed eius L 20 extraema A fl. a (i) A fisa Stat. Cass. colo Stat. Cass. al. 21 excipitur spscr. in B 23 Veni spscr. in L genitivus spscr. in K 24 impe- ratio L Nonius] r Nonius RBALK Nonius H marcellius B Nonius Marcellus de doctorum indagine (id est operis de compendiosa doctrina cap. XII) p. 523,

lus de doctorum indagine: massa malleis cuditur, unde etiam incus est appellata. cuius quia et genetivi paenultima 'cu' et in verbo 'cudo' eadem syllaba producitur, debet quoque in nominativo produci. 'pecus' quoque femininum 'pecudis' facit, quod etiam neutrum est, 'hoc pecus pecoris'. Caesar in auguralibus: si sincera pecus erat, s. Virgilius in I:

Ignavum fucos pecus a praesepibus arcent.
vetustissimi | etiam 'hoc pecu', unde 'haec pecua' plurale, dicebant. Hostilius in I annali:

Saepe greges pecunum ex hibernis pastibus pulsae. 10
Plautus in mercatore:

Nec pecua ruri pascere nec pueros nutricare.
item in truculento:

Pecua ad hanc collo in crumina ego obligata defero.
idem in rudente: 15

Non vides referre me uvidum rete sine squamoso pecu?
et Solinus in memorabilibus de Britannia dicit: ita pabulosa, ut pecua, nisi interdum a pastibus arceantur, ad periculum

31: Stricturae dictae sunt, quae de ferro candenti micant, cum massa malleis cuditur, unde et incus est appellata 1 massa] massa ferri R ferri massa

GLK 2 peneultima genitivi G penultima genetivi L 3 eudem Rr in nominatio quoque R 4 femininum Kk pecodis Gg 5 est pecus GLK

est pecus Kk caesar (s) G Caesar in auguralibus] corr. ex cesa in auguralibus A ad L. Iulium Caesarem haec auguralia pertinere coll. Prisciani lib. VIII § 15 docuit Nipperdeus in ed. C. Iulii Caesaris p. 755 sincera] d sincoera GL sin-

ceras D 6 Verg. Aen. I 465, versus repetitus ex georg. III 135, unde f. in II A in III georgicon k Vind. CCCXLVII 7 praepibus a 8 pecu] L ex corr. pecus GK et L pr. unde om. GLK et haec BHR paecua D Hostilius] I. A. Fabricius bibl. Lat. med. et inf. Latinitatis lib. VIII s. v. Hostilius t. III p. 281 sq.

ed. Mansi, cf. Weichertum. I. I. p. 16 sqq. Hostilius BGLK Ostilius RD Ostilius AH 10 pastibus] r partibus RK pulsi AHK 11 Plaut. merc. III 1, 11 (v. 509) 12 pecua] sic etiam Ambros. Plauti peculia Vet. pecula Decurt. al. 13

Idem BLd Iterum GK Plaut. trucul. V (1) 64 14 adhuc G adhuc L ad hanc ego in crumina obligata Pall. Plaut. collo in crumina] collo in crumena Camerarius collo in R collo nerumina A collone rumina GDK colone rumina L collo neruina Br

collo neru... H collo neruant h defero] d deforo D differo G difero L 15 Item A Plaut. rud. III 3, 5 (v. 942) cf. lib. VII § 55 16 Non vides] Nam vides Plaut. Vet. cf. Fleckeisenum in Iahnii ann. LXI 40 sq. referre G proferre lib. VII l. 1. codd. fere omnes uividum GLK rete] rk cum Pall. Plaut. recte R rectum GL restem K retem

lib. VII l. 1. siues] quamoso B qua scamoso (quod ex scamoso archetypae scriptura ortum esse patet) G 17 Solinus in memorabilibus 22, 2 me-

morabb. A memorabilibus DGK memorabilibus L britania Rr britannia Kdd britannia

Aa britannia BH britannia L 18 pecua ibi, nisi Solini edd. partibus DdK apericulum Rr

p. 719. 20 P.

p. 279. 80 K.

agat satias. praeterea invenitur apud vetustissimos 'intercus intercutis', 87
et proprie 'intercus aqua' dicitur, quam Graeci ὀδρωπα nominant. Plau-
tus in frivolaria:

Is mihi erat bilis, aqua intercus, tussis, febris.

5 Cato autem quasi adiectivo eo est usus, dicens intercutibus stupris
obstinatus pro 'intestinis', ut sit secundum eum 'hic' et 'haec' et 'hoc
intercus', id est 'qui' vel 'quae' vel 'quod intra cutem est'. || nec mirum
declinationem simplicis sui id quoque servare, quamvis nominativi termina-
tione mutata, quod in omnibus paene fieri compositis invenimus: 'hoc cor
huius cordis, hic' et 'haec' et 'hoc concors concordis'; 'hoc caput huius
capitis, hic' et 'haec' et 'hoc triceps tricipitis'; similiter 'hoc corpus cor-
poris, tricorpor tricorporis' et omnia talia. excipitur 'exanguis', quod,
quia commune est in 'is' brevem desinens et in e brevem facit neutrum, pa-
rem habuit nominativo genetivum 'huius exanguis', quomodo omnia similia.

15 Graeca, quae apud Graecos in ος desinentia mutant o in u, secun- XVII 88
dae sunt declinationis, ut 'Κῦρος Cyrus Cyri', 'Πύλος Pylus Pyli', 'πέλα-
γος pelagus pelagi' (sic 'Χάος Chaus Chai'. Ovidius in XIIIII meta-
morphōseon:

1 satias] r Solinus satietas BAGK satietas RDH satietatis L apud] d
apud D vetustissimos] b vetustissimos A vetustis... B intercutis H 2

propriae RBH prope Dd γάρωπα GLK sordida aqua quae inter corium et
carnem sit gloss. in K Plaut. frivolar. fr. 2 p. 438 Both. Plautus in
frivolaria: Is mihi] erat bilis querque[ra tussis] Fest. p. 257^b, 31. Plautus: Is mihi erat
bilis querqueratus. Paulus p. 256, 12 3 frivolaria RADG frivolaria H frivolaria

BK 4 eras RBADK et in litura H equa Rr tussis Rr febris A febris
querquera Priscianum scripsisse ait Ant. Augustinus ad Fest. l. 1. 5 Cato in ora-
tione in Q. Thermum de decem hominibus: v. Fest. p. 193^a, 10; Cato in Q. Thermum de
x. hominibus: rumorem, Tamam flocci fecit intercutibus (capitis cod.) stupris obsti-
natus, insignibus flagitiis, cf. Bergkium H. A. L. Z. 1842, 105, 232 Meyerum

l. l. p. 42 6 eum intercus hic Gg 7 intra] int L 8 nominativi ex no-

miutatus corr. L nominativi Kk terminationem Rr 9 poene B 10 hic et haec
concordis B hic et haec et hoc concors. dis ^{i. cutis} ^{supscr.} in K et hoc om. L
12 tricorpor] hic et haec et hoc tricorpor L quod non servat simplicis declinationem
sicut supra dictum est gloss. in K exanguis] g exanguis DHGKL 13 commune

G 14 gento A exanguis BDGLK exanguis (in) H post exanguis: quae
faciunt masculinum et femininum in .is. et neutrum in .e. nomit. et gent. aequales s

add. D del. d 15 quae] qq A os RBADHGK saecundae RD 16 Kū-
πος] l κτος in litura g κύρος L hyros A cyrus cyri Rr cirus ciri GL πυ-
λος pyli αος, πυατ, Rr πιαος. philus. li G φιαος philus phili L πυλωος pilus. li et in mg. pila
arma diuina, pilae siluae montuosae, pilus de capite Kk πειαλωος R pelagos L

17 χαλωος Kk chaus chai in litura et ad mg. r Ovid. metamorph. XIIIII 404 sq.

XVII GK VII L metamorphoseo Rr

1

Et Noctem Noctisque deos Ereboque Chaoque
Convocat,

id est 'ab Erebo' et 'a Chao', sicut 'a pelago'), absque illis, quae in *eos* desinentia antecedente alia sub eadem syllaba consonante *eos* in 'er' vertunt plerumque, ut 'ἀγρός ager', 'Μένανδρος Menander', de quibus supra docuimus. si eiusdem sint et apud Graecos terminationis, in 'is' faciunt genetivum Latinum, ut 'Οἰδίπους Οἰδίποδος, Oedipus Oedipodis' - quamvis Plautus ablativo casu 'ab Oedipo' dixit pro 'Oedipode' in Poenulo:

Nam isti quidem hercle orationi †.Oedipo

Opus [est] coniectore, qui Sphingi interpret fuit ., 10
'Μελάμπος Μελάμποδος, Melampus Melampodis'. 'Panthus' enim et 'Eunus' et 'Antinus', quae per synaeresim in *ous* diphthongum apud Graecos proferuntur, cum apud illos secundum integrorum regulam declinantur - id est in *os* desinentium: in *ov* enim diphthongum terminant genetivum ., apud nos quoque debent secundae esse declinationis, sicuti si integra eorum 15 inveniantur, necesse est ea declinare. 'Πάνθος Πανθόον, Πάνθονος Πάνθου'.

1 Erebonque Chaoque, Erebumque Chaoque, Herebumque Chaosque, *vv. ll. dett. codd.*

^{profunditas}
Oedipianorum chaoque Kk chaoque..... convocat L 2 convocant B 3 herebo A
eribo G herebo b a om. BGK add. b pwc R ros GK ros (e) L post eos: desinentia — eos om. R add. r 4 ros GL convertunt BADGKr 5 at pwc R agros L ager] pro
ager RBAK et in litura H ager. ri G ΜΗΝΑΝΔΡΟΣ G ΜΗΝΑΝΔΡΩC R menandros L
promenander A menander. ri G supra spscr. in K 6 sin eiusdem BADH

geutium latinum faciunt GLK 7 ut om. L ΟΥΔΙΠΩΥC ΤΟΥΔΙΠΩΔΟΣ Rr
Y e Y e
ΟΙΔΙΠΩΙC. ΟΙΔΙΠΩΔΟΣ D ΟΕΔΙΠΩΥC. ΟΕΔΙΠΩΔΟΣ. G oedipous oedypodos L ΟΟΔΙΠΥC ΟΕ-

ΔΙΠΩΔΩC K ΟΙΠΩΔΟΣ H Oedipus [Oedipodis] om. R oedippos huius oedippodis r
oedipus oedippodis D oedippus oedippodis AH odipus. odipodis GL 8 Plaut. Poenul. 1 3, 34 sq. casu B cassu G Oedipo] b oedipo R oedippo AHrd oedypo

L oedipo B oedipode Rr oedipode H oedypode L oedippo dein Aa penulo
libri 9 hercle R herode G herodae L herodiae K hercle rationi Aa oedippo
R oedippo ADHr cum Vet. Plaut. oedypo L 10 es RGL conjecture AK con-
iacturae R coniecturae HGLra quis phingi r cum Vet. quis pingui R quis fingi
AHG quis fingui K qui spigis h fingi L spingi l scribendum cum Bothio: ora-

tionis est Oedipo [Opus coniectore 11 ΜΕΛΑΜΠΟΙC Dd Μελάμπος Μελάμποδος] r

Melampous melampodos RL Melampus] h melampos B melampois H pro Panthus
Kk Pantus D Phantus BH 12 eunuchus H et antinus et alcinus A ooc in oyc

K ooc in oyc (sic) — declinantur in mg. add. h oys Rr 13 proferantur Dd
intigrorum GK 14 id est in oc in litura h hoc Rr ooc d post desinent-

tium: in *ov* enim diptongum, apud graecos proferuntur cum apud illos secundum in-
tegrorum regulam declinantur, id est in *oc* desinentium repetitit deinde del. A 15 et
sicuti Ah sicut r et sic f. in litura H integra GK in integra L 16 Πάν-

θος] a ΠΑΝΘΟΥC A ΠΑΝΘΩΔΟΣ ΠΑΝΘΩΟΥC ΠΑΝΘΩΥC ΠΑΝΘΟΥC Rr panthoos panthooy
panthoys panthoy H Πανθόον ΠΑΝΘΟΥC BD ΠΑΝΤΟΥC K ΠΑΝΤΟΥC H Πάνθου
ΠΑΝΘΟΥC D ΠΑΝΘΩC B

p. 720. 21 P.

p. 290. 81 K.

et nos ergo 'Panthous Panthoi, Panthus Panthi'. Horatius 'Alcinous Alcinoi' declinavit in I epistularum: ||

Nos numerus sumus et fruges consumere nati,
Sponsi Penelopae, nebulones, Alcinoique.

apud Virgilium tamen nominativus et vocativus secundum Graecorum regulam invenitur prolatus in II Aeneidos:

Panthus Othryades arcis Phoebique sacerdos.

in eodem:

Quo res summa loco, Panthu? quam prendimus arcem?

Neutra eiusdem terminationis, si sint monosyllaba, producuntur et ablata
s, addita 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc ius iūris', 'tus tūris', 'rus rūris',
'crus crūris'. alia vero d vel l vel n ante 'us' posita mutant 'us' in e correp-
tam et accepta 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc pondus huius pondēris',
'vellus | vellēris', 'holus holēris', 'munus munēris', 'onus onēris', 'scelus
scelēris', 'genus genēris', quod Latinum esse ostendit et declinatio et ver-
bum 'genero generas'. excipitur 'fenus fenoris' - Iuvenalis in IIII:

aere paterno

Ac rebus mersis in ventrem, fenoris atque

Argenti gravis et pecorum agrorumque capacem -

quod tamen antiqui 'feneris' dixerunt, unde et 'fenero' verbum et 'fenerator' -

1 panthoys^u panthoy Rr phanthous phanthoi phanthus phanthi^{pro} B phan-
tus^h panthi^h H Oratius HGK Hor. epp. I 2, 27 sq. alcinous^{ci} Kk
2 alcinoy HG 3 numerū LK numeros BA numero Dd sumus^{ci} A con-
summere G 4 penelope RHGLK Penelopes^d codd. aliquot Hor. dett. nebu-
loneis G nubulones K alcinoque Rr 5 apud Dd nominatiuum Rr et vo-
catus add. r gregorum D 6 Verg. Aen. II 319 (deficit Rom.) in II (p)
L aeneidos R aenaedos G 7 panthoys GL phanthus Hh phantus B panthoy^e
atriades Kk othriades D athryades^c Med. artis Rr archis A Med. foebique^h
AD poebique^o d pebique^h H 8 Verg. Aen. II 322 (deficit Rom.) 9 summam G
loca A pantu^h R panthoy GLK phantu^{mono} H phanthu B 10 syllaba Rr 11 s
et addita^h h tus] hoc tus B 13 ris add. r pundus L punderis L 14
uel^h 1. leris Dd olus oleris Rr holus holeris A olus oleris B onus oneris h. l.
om. B onus — sceleris h. l. om. H oueris (h) D scelus sceleris] l so-
lus soleris DGK et in litura L 15 post sceleris: olus olneris (ad mg. solus soleris)
add. A monus moneris RDGLK (supscr. monitio in K), del. et olus olneris spscr. r
16 post generas: onus oneris scelus sceleris monus moneris (o - o in u - u ab
h mut.) add. H onus oneris holus holneris monus moneris add. B foenus^o feno-
ris Rr faenus faenoris BDH foenus foenoris GK fonus foenoris L fenus fenoris in foe-
nus foenoris hic et similiter per totum h. l. mutavit A Iuv. sat. III 11, 39 sqq.
18 faenoris RBDH faenoris K 20 antiqui fuer^o fenoris A feneris] r faeneris RBDH
foeneris K et unde et uerbum et foenero L et unde uerbum foenero K uerbum
et fenero G fenoro^e h. l. A faenero D foenero K fenerator B foenerator K

GRAMMATICI LATINI II.

18

p. 721. 22 P.

p. 281 K.

et 'pignus pignoris' et 'pigneris', unde 'pignero pigneras'. Lucanus in II:

Pignora nulla domus, nulli coiere propinqui.
Iuvenalis in III:

viginti milia fenus

5

Pigneribus positis.

alia omnia mutant 'us' in o productam quidem, si sint comparativa, et accepta 'ris' faciunt genetivum, ut 'hoc melius huius meliōris', 'hoc felicius huius feliciōris', correptam vero, si non sint comparativa, ut 'hoc decus huius decōris', 'hoc stercus stercōris', 'hoc pecus pecōris', 'hoc frigus frigōris', 'hoc tergus tergōris', 'hoc nemus nemōris', 'hoc corpus cor-
90 pōris', 'hoc tempus tempōris'. excipiuntur ea, quibus verba adiacent e habentia in paenultima syllaba: 'ulcus ulceris ulcero', 'opus operis operor', 'latus lateris latero', 'viscus visceris viscerō', ex quo compositum 'eviscero'.
Ovidius in VI metamorphoseon:

15

E quibus una trahens haerentia viscere tela.

et alia tamen paene omnia e habentia ante 'ris' in genetivo habent similiter huiuscemodi verba, ut 'pondus ponderis pondero ponderas', 'sidus sideris sidero sideras', unde compo||situm 'considero' et 'desidero', 'munus muneris munero muneras', 'genus generis genero generas', quae pro o e ha-
91 bent in paenultima syllaba. breviter igitur possumus colligere regulam et sic dicere: omnia neutra supra syllabam in 'us' desinentia, si habuerint verba in 'ero' exeuntia, per 'eris' faciunt genetivum, ut 'pondus ponderis pondero ponderas', 'ulcus ulceris ulcero ulceras', 'latus lateris latero lateras', 'holus holeris holero holeras' - Gn. Mattius:

25

Meos hortulos plus stercoro quam holero ;

1 et pignoris et G Luc. Phars. II 370 3 Pignera Voss. B al. Luc.
coire BADHGK 4 Iuv. sat. III 9, 140 sq. 5 XX L et in litura G faenus
BDH foenus GK 6 pigneribus etiam Pith. pignoribus libri Iuv. dett. 7 Alio
uero omnia K quidem si] k si quidem K sint add. k 8 genitivum add.
k hoc melius melioris B hoc felicius huius feliciōris] hoc facilius huius .ris
K 10 huius stercoris BAHK huius sterceris L huius pecoris AHGLK
11 huius frigoris LK huius tergoris LK huius nemoris GK huius corporis
GLK 12 huius temporis LK adiacent A 13 syllaba om. K ulcus .....
ulceris L opere A 14 compositum] r compositur R 15 Ovid. metamorph. VI
290 metamorphoseon R 16 viscere] r viscera RGLK viscera telo. viscera
ferro, uiscere telum libri aliquot Ovid. tela ex tale corr. A taela L 17 poene
RH pene r e om. B 18 huiusmodi H 19 compositivum H et desi-
dero] b .....sidero B 21 collegere G collegere K 23 eris faciunt in litura r
et ut Rr 25 olus etc. ra gn. mattius b Cn. Mattius G. I. Vossius de anal.
I 43 p. 494 ed. Foertsch. gn. martius B gn. m. actius D 3 N. m. actius H Gñ. m.
c actius A gñ. martius GLK accius R C. Matus Wernsdorffus poet. Lat. min. IIII 569 sq.
Auberti de Matto comm., quae Christianiae a. 1844 prodit, inspicere mihi non licuit
'quidam poeta' in thes. Lat. Mai auct. class. VIII 394. 518: meos hortulos plus
olero quam stercoro; 'Caecilius' ibid. p. 274: meum hortulum plus holero quam stercoro
cf. Iac. Beckerum philologi IIII 81 sq. Cn. Mattii miniamb. fr. 3 in comic. Lat.

p. 722 P.

p. 281. 82 K.

alia vero o habent paenultimam correptam, | nisi sint comparativa: 'tempus
tempōris', 'litus litōris'. excipitur 'virus', quod quidam indeclinabile, qui-
dam secundae declinationis esse voluerunt secundum Lucretium, qui sic
protulit:

5 'Liquit enim supera taetri vestigia viri.
idem:

Concoctosque suo contractas perdere viro.

'vulgus' quoque excipitur, quod tam neutri quam masculini est generis et
secundum regulam masculini declinatur. similiter 'pus' non habet in usu
10 genetivum, ne, si 'puris' diceretur, esset quantum ad eandem scripturam
dubitatio, utrum dativus esset pluralis a puro 'puris', an genetivus sin-
gularis ab eo quod est 'pus', quod indeclinabile est.

In 'ys' Graeca sunt tantummodo et tertiae declinationis. mutant enim XVIII 92
05 genetivi Graeci in 'is', ut 'Phoreys Phoreyis', 'Erinys Erinys', 'amphi-
15 brachys amphibrachyis', 'chlamys chlamydis'. sed haec Graece quoque
prolata inveniuntur.

In 'aes' diphthongum duo inveniuntur: 'hic praes huius praedis', 'hoc
aes huius aeris'.

In 'aus' desinentia feminina sunt et ablata s, addita 'dis' faciunt ge-
20 netivum, ut 'haec laus laudis', 'haec fraus fraudis'.

fragm. ed. Both. p. 267 meas Rr hortulos A hortolos H plus stercoro in
libra B sterco(e) L holero AG olerio D 2 Excipiuntur AD 3 decli-
nationes Rr voluerunt esse GL lucretium R Lucr. II 476 5 Liquit] ra
Liquid RA inquit (i. e. linquit) libri Lucretiani linquit Prisc. Dresd. teste Krehlio
supra] Lucretius supra codd. Prisc. tetri RAGLK diri Prisc. de XII vs. Aen. § 144
vestigia] primordia Priscianus l. I. cum Lucretio 6 Lucr. II 853 7 Concoctosque]
Lucretius contractosque libri contractas] R libri Lucr. H. A. Kochius mus. phil. VIII 305 sq.
contractans GKd Lachmannus contractos BAL om. HD 8 neutrius r masculini add. bd
generis est LK 9 abet R usus Rr usu G 10 diceretur Rr diceretur K
esset in litura d tantum K 11 pluralis esset A 12 indeclinabile] d indeclinabi-
lis D est indeclinabile BGL 13 In is (sic) in mg. inscr. d tertiae sunt de-
clinationis G 14 in ys R ut om. H ut ** L por ut porcis porcyis R porcyis
h porcyis A porcyis porcyis DH phoreys phoreyis h phoreis phoreis L phoreys
phoreis K Erinys] om. G ernys g ΕΡΥΝΥC ΕΡΥΝΙC R erinys erinis L erynys
amphis erinis Kk eriny erinyis B erinyos h erinyis — amphibrachyis om. G add. g
amphybrachys amphybrachyis D 15 amphibrachyis] amphibracheis R amphibrachyis
H amphibrachis LK amphibrachios amphibrachis h chlamis chlamydis Rr clamis
clamydis DG clamydis clamydis (in clamydis corr. a) BAL clamydis clamydis K grece
B quoque graece GLK 17 In aes dipt. in mg. inscr. d duo om. G
praes] praes fideiussor A huius om. L praesidis H 18 huius in litura L
19 In aus in mg. inscr. d femina A femini K post genetivum: ut haec
— genetivum om. R. add. r 20 huius laudis BADH haec ante fraus om. H
huius fraudis BADR fraudis — genetivum in ima pag. abscissum in H

p. 722. 23 P.

p. 281. 83 K.

In 'eus' Graeca sunt et 'us' in i mutantia faciunt genetivum: 'hic Tydeus Tydei'. in huiusmodi tamen terminatione quaedam inveniantur mutatione 'eus' diphthongi in 'es' longam prolata, ut || 'Ἀχιλλεύς Achilles', 'Περσεύς Persēs', 'Ὀυλίξεύς Vlixēs', in quo Doris sequimur, qui pro Φυλεύς Φύλης, pro Ὀρφεύς Ὀρφης et Ὀρφην dicunt, pro Τυδεύς Τύδης. sic Antimachus in I Thebaidos:

Τύδης τ' Οἰνείδης,

et vocativum in e productam:

Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη, Οἰνήϊε Τύδη,

teste Herodiano, qui hoc ponit in I catholicorum. similiter Ibycus¹⁰
ὀνομακλυτὸν Ὀρφην

I In *eus* in *mg.* *inscr.* *d* et *om.* *BDGLK* hic ut hic *A* et hic *B* ut *GL* tytheus
tythei *K* titheus tithei *G* thitheus thithei *L* 2 tidey *A* huius tydei *B* 3 eus] eius *BK*

ACHAEIC *Dd* AXIAEIC *Hh* AXIAEYC *K* AXIAEIC *G* AXIAEYC *Rr* achileys *L*
achiles *GLK* 4 Περσεύς] *h* ΠΕΡΣΕΥC *BA* (*H?*) perseoys *R* peraseys *L* Οὐ-

λίξεύς] *scripsi cum Hrabano opp.* 1 37 *a* *ed. Colon.* (*cf.* Οὐλίξον *Plut. Marc.* 20) ΟΥΛΙ-
ΞΕΥC *G* ΟΥΛΙΞΕΥC (*o*) *H* ΟΥΛΙΞΕΥC *L* ΟΥΛΙΞΕΥC *BAD* ΟΥΛΙΞΕΥC (*y*) *Rr* ΟΥΛΙΞΕΥC *K*

Ὀδυσσεύς 2 (*in 1 lac.*) ulixes *L* olives *B* dores *AGLKd* Φυλεύς
Φύλης] *Schellenbergius Antimachi Col. tell.* p. 56 phyleys phyles *BD* phyleyec philes

K phileis phyles *H* phileis pyles *Rr* phileys philes *AL* Περσεύς *philes G* Φυλεύς:
Φύλης *π* 5 pro *om.* *R* ΟΡΠΕΥC orphes et ΟΡΠΕΥC *G* orpheus orphes et orphen *BH*

orpheys orphes et orphen *L* orpheus orphes et orphen *R* orpheus orphes et orphen *A* or-
phaeus orphaes et orphen *D* ΟΡΠΕΥC orphes et orphidic thideis (thideys *k*) *Kk*

ΤΙΔΕΥC titheis *Gg* thydeus *Rr* tydeus tydes *A* tydeys tydes *H* tydeis tydes *B* thy-
deis thydes *Dd* titheys titheis *L* 6 Si *A* sicut *BH* anthimachus *H* Antimachus

in I Thebaidos: *fr.* V p. 56 *ed. Schellenb.* p. 38 *ed. Stoll.* thebaidis *H* theibaidos *D*
7 ΤΥΔΕΥC *A* ΤΥΔΕΥC *Gk* ΤΥΔΕΥC *K* ΤΥΔΕΥC ΟΙΝΙΔΕΥC (*alterum voc. in litura h*) *Hh* thies

(*in litura l*) teonides *Ll* tydys teonidys ΤΥΔΕΥC ΤΕΟΝΙΔΕΥC *B* τ' Οἰνείδης] *Schellen-*
bergius l. l. τε οἰνείδης α ΤΕΟΝΙΔΕΥC *AD* ΤΕΟΝΙΔΕΥC *Rr* ΤΕΟΝΙΔΕΥC *GK* 8 in *he B*

9 *Antimachi Theb. fr.* VI p. 56 sq. *Schellenb.* p. 38 *Stoll.* ΤΥΔΕΥC *Rr* ΤΥΔΕΥC *H* ΤΥΔΕΥC
ΚΑΙΦΩΝΙΔΕΥC *B* ΦΩΝΙΔΕΥC *K* ΦΩΝΙΔΕΥC *A* ΦΩΝΙΔΕΥC *G* ζωγρῆσας 2 (*in 1 et 3 lacc.*) μακρ

Schellenbergius ΠΡΩΣΕΦΕΥC *Rr* ΤΥΔΕΥC *D* ΤΥΔΕΥC *A* ΤΥΔΕΥC *G* ΤΥΔΕΥC *B* ΤΥΔΕΥC *K*
ΟΡΠΗC *G* ΠΡΩΣΕΦΕΥC *INHYEIOIAH* in *lac. l* ΟΙΝΗC *R* ΟΙΝΗC *H* Οἰνείδης cum

edd. inde ab α Schellenbergius ΤΥΔΕΥC *B* ΤΥΔΕΥC *A* ΤΥΔΕΥC *D* ΤΥΔΕΥC *GK* 10 haec *BHGL*
Ibycus (*y*) *L* ibicus *D* ybicus *HG* Ibyci Rhegini *fr.* XXII p. 160 sq. *ed.*

Schneidew. 9 *ap. eund. in del.* p. 341, 10 *ap. Bergkium lyr. Gr.* p. 764 *ed. alt.* 11
ὀνομακλυτὸν] *Schellenbergius l. l.* p. 56 ΟΝΟΜΑΚΛΥΤΟΝ *B* ΟΝΟΜΑΚΛΥΤΟΝ *Rr* ΟΝΟΜΑΚΛΥ-

ΤΟΝ *D* ΟΝΟΜΑΚΛΥΤΟΝ *AHG* ΟΝΟΜΑΚΛΥΤΟΡΦΗC *K* ΟΝΟΜΑΚΛΥΤΟΡΦΗC in *litura l* ὀνο-
μάκλυτος Ὀρφην *coni. Bergkium* ὀνομακλυτός Ὀρφη *Schneidewinus* p. 162 ΟΡΦΗC

Rr ΟΡΦΗC *D* ΟΡΦΗC *G*

p. 723 P.

p. 283. 84 K.

dixit. et quia Graeci ab huiusmodi nominativis [id est quae 'eus' in 'ēs' vertunt] vocativum in e longam terminant: ὦ Τύδη, ὦ Ὀρση, in eo quoque casu aliquando illos sequuntur Latini: 'Achille', 'Persē'. Ovidius in XIII metamorphoseon:

5 Tuque tuis armis, nos te poteremur, Achille.

ab 'Vlixes' quoque nominativo proferunt in 'ei' genitivum - Horatius in carminum libro I:

Nec cursus duplices per mare Vlixei.

idem in I epistularum:

Caerite cera

Digni, remigium vitiosum Ithacensis Vlixei.

Ovidius in XIII metamorphoseon:

Neritius Macareus, comes experientis Vlixei -

et ab 'Achilleus' accusativum Graecum protulit Lucanus in X:

famulumque tyranni

Terribilem iusto transegit Achillea ferro.

ex quo apparet, | Latinos quoque tam in 'eus' quam in 'es' haec nomina solitos esse proferre. e contra tamen in quibusdam 'es' productam terminantibus fecerunt Graeci poetae 'eus' pro 'es' proferentes: Ἀντιπατέυς pro Ἀντιπάτης, Γηρυονεύς pro Γηρυόνης, Ἀγέυς pro Ἀγής, ut Sappho:

1 quia] k qui LK nominativis] r denominativis RBGLK eus (i) A 2 conuertunt G longum A οὔραν orphn L οὔραν.οορφu G o tyde o orphe RADh (ophe H) οὔραε o.

orphe K οὔτ deo. orphe B 3 latini illos sequuntur Gg latini illos sequuntur L secuntur

RBDH sequuntur K achile GL ut achile Kk Ovid. metamorph. XIII 130 4 XIII G XIII B 5 armis in litura h poteremur ea: pateremur corr. K potiremur RADLh cum codd. plerisque Ovid. cf. lib. VII § 6 achile GL 6 ab add. r quoque om. K profert GL oratius K Hor. carm. I 6, 7 7 II r 8 duplices v. lib. I § 53 per mare] k permanere GK 9 idem — Ithacensis Vlixei in mg. add. in K Idem — Vlixei post Ovidius — Vlixei scrips., ord. dein corr. A Hor. epp. I 6, 62 sq. aepistolarum K 10 cerite RAGL ce-

ritae D cepi te K caera H coera K 11 uiciosum Dd uitio sumit acensis GK .Ita census A Vlixei] cf. v. I. lib. III § 29 12 Ovid. metamorph. XIII 159 13 Neritius] k Neritus Kb rett. Neretus B machareus AH macarius L macareus libri Ovid. Vlixei] Vlyssai. Vlyssis, Vlixis etc. v. II. libr. Ovidianorum 14 Achilleus] k achileus GK Luc. Phars. X 522 sq. 15 tyranni RGLK tyranni D 16 terribile R iusto] Lucanus, Putschius iusso B iusso RADHG iussu

L in usu K uisu edd. ante Putschium achilleo Rr achilea GLK 17 eius A

noā.. B 18 solutos Rr proferre add. h e contra] b e contra A et contra B ceteri producta L 19 eus] eius R antiphateus BAHLK antipatheus R antiphateus D antipatheus G 20 antiphates RBADHLK antipates G geryoneus

RBGLK geryoneus D gerioneus AH geryones BLK geriones RDHG geniores A

apeys pro apes B apeys pro apes Rr apers pro αφec A dapeys pro dapes G daeys pro dares L pro αφec H 21 Sappho] t sapho GLK Sapph. fr. 88 Neuti 35 Schndw. Ahr. 66 Bergk. tyr. Gr. ed. att. p. 681

‘Ο δ’ Ἄρευσ παῖσι κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾳ.

- 93 In x desinentia, si a verbis sint in ‘go’ desinentibus, ablata x, addita ‘gis’ faciunt genetivum, ut ‘grego grex gregis’ - Statius in I Achilleidos:

Qualiter Idaliae volucres, ubi mollia frangunt

Nubila, iam longum caeloque domoque gregatae -, ‘remigo remex remigis’, ‘lego lex legis’, ‘rego rex regis’, ‘coniungo coniunx coniugis’, quod etiam in genetivo differentiae causa n amittit, ne, si ‘coniungis’ dicamus, verbum putetur. nec mirum: Graecos enim in omnibus fere imitati Latini in hac quoque regula sequuntur. apud illos enim si in x desinentia nomina habeant verba cum g, nominum quoque genetivus per g declinatur, λέ||γω λέλεξ λέλεγος unde ‘frux’ etiam ‘frugis’ facit genetivum, quia ἀπό τοῦ ‘φρύγω’ Graeco verbo nascitur. - Ennius in XVI annali:

Si luci, si nox, si mox, si iam data sit frux.

idem in VIII pro ‘frugi homo’ ‘frux’ ponit, quod est adiectivum:

Sed quid ego haec memoro? dictum factumque facit frux.

id est ‘frugi homo’. -

Alia vero omnia Latina ablata x, addita ‘cis’ proferunt genetivum, ut ‘fallax fallacis’, ‘lux lucis’, ‘vox vocis’, ‘nex | necis’. Cicero pro Milone: insidiatori vero et latroni quae potest inferri iniusta nex?

1 ὁ δ’ Ἄρευσ] *Neuius* OΔΑΡΕΥC BDK odapeyc RA odarens G odaneys H ωΔΑΡ in litura I
I R O
·ΦΑΥC·ΕΙΚΗΝΑΦΗCΤΩΝ ΑΓΗΝΒΙΑ Rr φαίCει·ΚΕΝΑΦΕCΤΩΝ ΑΓΕΙΝ ΒΕΙΑ B φαίCειY ΚΕΝΑ ΦΕCΤΩΝΑ-
TE inbia A φαίCειΚΕΝΑΦΕCΤΩΝΑΤΕΙΝ (ΑΤΕΙΝ K) BIA. DHK φαίCειY. ΚΕΝΑΦΕC. ΤΩΝΑΤΕ ΙD BIA G
als nenit sine eum caste uita
ΦΗC, ΕΙΚΕΝ, ΑΦΗC, ΤΩΝ, ΑΓΝΙΕ, ΒΙΑ in litura I φαιC, εἰCεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾳ God.
Hermannus apud Krehlium φαιCι, κεν Ἀφαιστον ἄγην βίᾳ Ahrensius de Gr. ling. dial. I
263 φαιCι Cε κεν ἈφαιCτω ἄγην βίᾳ idem in add. II 544 φαιCι κεν Ἀφαιστον ἄγην
βίᾳ Bergkii l. l. 2 si] siue L sint om. R denentibus H allata A
3 tium — Qua ult. pag. lin. abscissa in H Stat. Achill. I 372 sq. achileidos
GLK 5 id aliae L 6 caelaque Rr 7 renauitormex A remigis ex re-
megis corr. K regis] b reges B 8 coniu·gis (n) K defrentiae G diferen-
tia L amittit H amittit G amittat K 9 coniugis LDH coniunguis G 10
i·mi·tati H emitati GK Latini om. RBADHGK secuntur B sequuntur L 11
si x H habent D 12 post genetiuis: per g — genetiium om. D add. d de-
clinatur per g GL ΑΗΓΩ Rr ΑΕΓΩ GK ΑΕΓ. Rr ΑΕΓΕC BK ΑΗΑΒΤΩC Rr
O
ΑΕΑΕΓΩC D ΑΕΑΕΓΕΤΩC K 13 ΑΟΠΩ Rr α. ΠΟΤΟΥ H φρύγω] in mg. add. g
φριγω BH Ennius ann. XVII 7 E. S. XVI fr. XVIII p. 62. LXXVII Vahl. 14 XVII LK
auali R annalium K 15 nox] h mox ni f. II solis nox GLK 16 Enn. ann. VIII
8 E. S. fr. inc. 6 Hug. x p. 48. LXVII Vahl. pro frugi] profugi BA 17 fac-
tumque r fructumque K 20 ablata sup. lin. in R proferunt] faciunt r ut om. GL
21 Cic. pro Mil. 4, 9 milione Rr melone L 22 pot K inferi Hh
iuluxta B iusta DLKr usta A iusta (in) in litura h nex iusta G

p. 724 P.

p. 285 K.

nota tamen, quod, si e habeant correptam ante x positam, si non sint monosyllaba vel ab illis composita, mutant e in i correptam per obliquos casus, ut 'apēx apīcis', 'vertēx vertīcis', 'remēx remīgis'. similiter in 'ix' 94 desinentia masculina tantum Latina corripunt i paenultimam in obliquis, ut 'hic fornix fornīcis', 'calix calīcis', 'varix varīcis'. barbara quoque in x magis corripunt paenultimam: 'Volux Volūcis', 'Pharnax Pharnācis'. Lucanus in II:

Tigranemque meum; nec Pharnacis arma relinquo.

alia vero in x desinentia omnia per obliquos casus longam habent paenultimam natura vel positione, exceptis 'grex grēgis', 'crux crūcis', 'fax fācis', 'nux nūcis', 'pix pīcis', 'dux dūcis', 'trux trūcis', 'coniunx coniūgis', 'salix salīcis'. excipiuntur ea quoque, quae nec g nec c habent ante 'is' in genetivo: 'nix nivis' - antiqui tamen etiam 'ninguis' dicebant, unde Apuleius in I Hermagorae: aspera hiems erat, omnia ninguē canebant -, 'supellex supellectilis' - vetustissimi tamen etiam 'haec supellectilis' nominativum proferebant. Cato adversum Tiberium Sempronium Longum: si posset auctio fieri de artibus tuis, quasi supellectilis solet -, 'senex senis', quamvis Plautus genetivum eius 'senecis' protulit in cistellaria:

1 Notandum tamen GLK e om. G habent e A habent H habeant correptam e L correptam K positum K sint om. L 2 correptam per obliquos casus] b per obliquos casus correptam GLK corre per obliquos casus ni f. in ras. B oblicos Dd 3 x L 4 obliquis casibus GL 5 fornix in mg. lapis victoriae

erigitur signum triumphale K fonicis Rr hic calix BADHK hic varix BADHGLK 6 velux cis GL farnax R farnacis RD Lucan. Phars. II 637 7 II] 1 III. RABDHK VII. GL 8 tigranemque B cum Luc. Voss. A Tigranemque Voss. B alique multi libri Luc. nec] sic etiam Voss. uterque non vel ne alii codd. Luc. Pharnacis] r farnacis R 9 omnia in x (ix l) desinentia (disinentia L) GL habent penultimam natura longam K 10 positione K gregis grex gregis Hh gregis dux ducis crux L crux crucis] dux ducis H

II post dux ducis quod h. l. in HL iterum extat trux—excipiuntur, ult. pag. lin. abscissa in H flex. filicis. uibex. uibicis. carex. caricis. sup. lin. h coniuX Dd

12 in genetivo ante is GL 13 nix Hh ningis GL appolleius GL apoleius K 14 ermogorae L ermogore G Apul. fr. 6 t. II p. 637 Hildebr.

hiems] r hiemps RD ninguē] d ninge DLG canebat Dd 15 suppellex

RBDHGLK supellectilis BDHGLK Vetustissimi Rr Vetussimi A suppellectilis Rr supellectilis BDHGLK 16 nominativum in mg. add. K Cato adversum Tiberium Sempronium Longum] 'contra Tiberium exulem' Gellius noct. Au. II 14, 1 cf. Meyerum l. I. p. 137 sq. tyberium D simpronium R 17 longam Dd auctio R actio Hr suis K 18 supellectilis RBDHGLK Plaut. cistell. fr.

cf. lib. III § 38 19 senecis] sic etiam lib. III l. I. cum R scribere debebam senetis Hh senices RBAD in cistellaria protulit GL cistillaria B

datores

† Bellissimi vos negotioli senecis soletis esse.

'nox' quoque 'noctis' secundum Graecos, qui *νύξ νυκτός* declinant. Graeca enim eiusdem terminationis illam servant in genetivo ante 'is' consonantem, quam in Graeca declinatione ante *ος* habuerunt, ut '*Φαλαξ Φαλαξος*'³ Phaeax Phaeacis, '*Σφίγξ Σφίγγος* Sphinx Sphingis', '*ὄνυξ ὄνυξος* onyx onychis' [genus est lapidis]. composita simplicium declinationem sequuntur: 'pernox pernoctis', 'exlex exlegis'. Cicero pro Cluentio: non quod illi aut exlegem esse Sullam arbitrantur.

95 In 'bs' vel 'ms' vel 'ps' desinentia interposita i faciunt genetivum,¹⁰ ut 'urbs urbis', 'hiems hiemis', 'inops inopis'. notandum hic quoque, quod, si e ante 'ps' vel 'bs' sit et non sint monosyllaba, mutatur e in i, ut 'princeps principis', 'municeps municipis', 'caelebs caelibis'. a capite solum composita ablata s et mutata e in i et addita 'itis' faciunt genetivum, ut 'anceps ancipitis', 'praeceps praecipitis', 'biceps bicipitis'. anti-¹⁵ qui tamen 'ancipes' et 'praecipies' et 'bicipes' proferebant in nominativo, et sic secundum analogiam sequebatur genetivus 'ancipes ancipitis', ut 'sospes sospitis'. Plautus in commorientibus:

saliam in puteum praecipies.

idem in rudente:

2 negotioli A negotioli L senecis] h senecis BGLK et ni f. H soletis] h
solitis ni f. H 3 Nox noctis quoque K secundum] s ap GLK qui
om. GLK NYE in litura a NIE B NOYOS NOYOTOS. G NOYX NOYOTOS (1; et in
lit. 1) LI NYKTHOC Rr NYTOS K declinantur H 5 OS H ut PHALAX
PHAIACOC pheax pheacis CPHIG CPHITTO
PHAS PHAECIC CPHIS CPHITTUC Rr PHAEAS PHAEACOC G PHAEBIS PHAEACOC L PHAAS PHA-
KTHOC K PHAIACOC PHAIS pheacis Dd 6 pheax pheacis BAK PHAAS pheacis H
phaex phaecis L CPHIAX CPHIROC H CPHING. CPHIROC h CPHITTUC K sphinx Dd
spinx spingis G spinx spinguis K ONIS. ONYXOC. D ONIX ONIXOC G ONIX ONI-
XOC L ONYX ONYKOC ONYXWNTC hic genus Rr onix onichis ADGL onix oni-
cais (y-h?) H onix onixis K onix onychys B 7 secuntur RBDH sequuntur K
8 Cicero pro Cluentio 34, 94: non quod illi aut exlegem esse Sullam aut
causam pecuniae publicae contemptam atque abiectam putarent cluentio Rr
9 quod] sic etiam palimps. Taur. Cic. quid K quo vell. lib. Cic. Non. p. 10, 28
autem Rr syllabam Rr syllam BADHK dux de troianis spscr. k sillam GL
arbitrentur Vind. CCCCXLVII m. alt. arbitrantur Garatonius ad Cic. l. l. t. III p. 376
ed. Neap., Krehlii cens. Ten. p. 420 10 dissidentia uel ms uel ps K i add. r
11 hiems] r hiemps RB 12 sint] r sit R mutantur BD post e in i:
ut princeps — e in i et om. R add. r 13 municeps municipis om. GLK caelebs]
h caeleps H celebs L om. r 14 s mutata A mutant Dd itis] dh tis
RBDK (H?) 15 uelox praecipies A 16 ancipes ex ancipis corr. A 17 ana-
logiam seēgrue proferebatur quebatur Aa sequebatur K aucipes ancipes an-
cipitis K 18 Plaut. commorient. fr. p. 437 Both. 20 Plaut. rud. III 4, 114

p. 725. 26 P.

p. 286. 87 K.

Post altrinsecus est securicula ancipes, itidem aurea. idem tamen vetustissimi etiam 'praecipis' genitivum, qui a nominativo 'praiceps' est, secundum analogiam nominativi protulerunt. Laevius in Ione:

Seque | in alta maria praecipem impos, aegra sanitatis Herois.

Ennius in XV annali:

Obcumbunt multi letum ferroque lapique

Aut intra muros aut extra praecipe casu.

In 'ns' vel 'rs' vel 'ls' desinentia ablata s, addita 'tis' proferunt genitivum, ut 'mons montis', 'sapiens sapientis', 'cohors cohortis', 'ars artis', 'pars partis', 'haec puls pultis'. excipiuntur duo differentiae causa: 'frons frondis', quando de arborum foliis loquimur - nam 'frons frontis' ad capitis partem pertinet -, et 'lens lendis' animal - nam 'lens lentis' legumen est - et 'glans glandis'. sic Ovidius in XIII metamorphoseon:

ut lata plumbea funda

Missa solet medio glans intabescere caelo.

similiter Lucretius protulit et Livius in XXVII: et est non simplicis habenae, ut Balearica aliarumque gentium funda, sed triplex

(v. 1158) cf. lib. III § 30 redente Aa 1 securicula B item libri Plant. utidem auream B anrea — qui a in ult. lin. absciss. H 2 vetustissimi A

etiam om. G quia a B nomto A 3 Laevius] cod. G. I. Vossii v. Voss. castigat. et not. p. 8 leuius BGLK linus RADH ad Laevii Ionem rettulit Ios. Scaliger ad Festum s. v. reditum p. 637 ed. Lind., quem sequitur Weichertus poet. Lat. rell. p. 71 sqq. Laev. fr. VIII; de variis vv. dd. sententiis v. Klusmannum Liv. Andr. dram. rell. p. 19 sqq. coll. tamen Ribbeckio trag. Lat. rell. p. 244 sq. in Ione] α lone cod. Vossii inoe R in ioe AKr et in Iura h in inoe BDG in inoe L in odysea (odissia) edd. ante α

5 versus ord. Fleckeisenus satinitatis A 6 herois (r) D aereos GL aereis est K Seseque in alta maria praecipem misit | Inops et aegra sanitatis Herois Scaliger ad Fest. l. l. et sic antea, nisi quod praecipitem perperam ibi typis expressum est, ad Verg. cirin v. 302 app. in P. Virg. Mar. opp. Lugd. ed. 1573 p. 320, ubi Lelio poetae veteri hos versus ascripsit. seque in alta maria praecipem | Ino aegra sanitatis herois dedit G. I. Vossius l. l. p. 9 Seque in alta maria praecipem inops herois sanitatis Bothius fr. trag. p. 12 7 Ennius — casu om. GLK add. k Ennius in XV annali: v. 9 sq. E. S. fr. II Vahl. cf. § 66 8 obcumbunt RBk letum RADH lactum B 10 vel ls om. K et addita H proferunt] faciunt GL 11 choirs choortis (tis G) GL pars partis ars artis R 12 puls ex plus corr. AD pulpultis Bb differentiae L 13 de add. d arborum] d arboribus BD arboris GLb folis Gg 14 pertinet] d retinet D pertinet κοιανον et B lenadis(s) H animal et κοιανον. nam D lignum G 15 Sic add. d Ovid. metamorph. XIII 825 sq. III. L 16 nt] sic etiam lib. VII § 38 cum libris Ovid. tantum non omnibus; cen Ovid. Neap.

plumbea L 17 misa GLK 18 Lucretius: VI 179. 306 leuius GLK Liv. ab u. c. XXXVIII 29, 5 sq. XXVII RBADHKG cf. supra § 17 XXIII L non est BHra 19 habaenae Rr baliarica Dd balearica B aliumque Rr aliarum L gentium om. K gloss. corium fundae in qua petra iacet ante scutale inseruit, sed postea del. A, in mg. add. d

scutale crebris suturis duratum, ne fluxa habena volutetur in iactu glans, sed librata cum sederit, velut nervo missa excutiat. nam quod apud Virgilium in IIII georgicon invenitur, 'glandis', in dubium venit, utrum nominativus sit an figurate genitivus:

Nec de concussa tantum pluit ilice glandis;

potest enim 'tantum glandis' intellegi τοσοῦτον βάλανον, ut 'hoc regni' et 'tantum lucri'. a pendendo quoque compositum 'libripens libripendis'. Gaius in I institutorum: adhibitis non minus quinque testibus, item libripende. in eodem: qui libram aeneam teneat, qui appellatur libripens. a corde quoque composita ablata s, addita 'dis' faciunt genitivum, ut 'vecors recordis', 'discors discordis', 'concors concordis'. antiquissimi tamen solebant genetivo similem proferre in his nominativum. Caecilius in Cratino:

Modo fit obsequens, hilarus, comis,

Communis, concordis, dum id quod petit potitur.

Pomponius in satura:

Blanda, fallax, superba, inpotens,

Discordis. || |

1 scutale *Rr* ^c sutale *H* scrutale *A* scutellae *GLK* scutalae *k* suturis] *μ*, *Livius* sutoris

RBDH scutoris *A* scotoris *Gg* scutoris *LK* duratum] *r* duarum *R* 2 iniacta *GLK*

acta *Rr* librata] *r* liberata *RDGLK* missa *GLK* 3 *Verg. georg.* IIII 81 III, *DHGLK* inveniuntur *G* 4 sit] fit *R* 5 concussa *G* conclusa *K* illice *D* glandis — tantum ante glandis *om.*, dein in *mg.* add. *K* 6 τοσοῦτον] *r* τωκυτον *R*

TO*COYTON *L* BAAANWY *Rr* BAAANWY *A* hoc regni] memor videtur *Verg. Aen.* 178, quem v. l. lib. XVII § 160. 189 7 et *om. GLK* 8 *Gai inst.* I § 113 institutorum ex institutorum *corr.* *D* constitutorum *GLK* Institutionum *a* ****bitis non manu quam V testibus cinibus Romanis puberibus item libripenda *cod. Gai* 9 *Gai inst.* I § 119

quid *Rr* aeneam teneant *A* 10 ante libripens: stateram tenens *A* et addita *H* 11 ut *om. G* uaecors uaeccordis *AD* discordis add. *a* concors concordis add. *r* 12 tamen solebant etiam *GL* in is *B* in eis(h) *D* in iis *H*

13 *Cecilius RAGHLK* *Caecil. Charini fr.* 3 p. 131 *Both. Karines fr.* 3 p. 14 sq. (cf. p. 5) *Sppl.* III p. 45 *Ribb*, crastino *A* crastino *G* (cratino, non crino, etiam *H*)

Carine Meinekus Men. et Phil. rell. p. 91, quam *fab. l. Fest.* p. 281^a, 28; 317^a, 10. *Charino Bothius l. l.* p. 131, eundem titulum perperam *Festo obtrudens cf. Muelléri suppl. ann. ad Fest.* p. 404 14 hilaris *RAGh* hilares *L* hilarus *K* comis] *k* comes *LK*

15 communis *G* 16 *Pompon. sat. fr. ap. Munkium l. l.* p. 158 fr. II p. 211 *Ribb.* ulus — discordis ult. huius *pag. lin. vic* arrosa in *H* 17 balanda *D* fallax] *l* fallax *A* fa**ax *L* inpotens *BADGL*

REGVLAE PRISCÆ GRAMM DE NOM ET GENT CASV. EXPLC LIB VI. INCIPIT DE CETERIS CASIB; LIB. VII. *R* EXPRIT. LIBER VI DE NOMINATIVO ET GENITIVO CASV. INCIPIT LIBER. VII. DE REGVLIS CETERORVM CASVVM. *B* REGVLAE PRISCIANI GRAMMATICI DE NOMINATIVO ET GENTO CASV. EXPLICIT LIB. VI. INCIPIVNT DE CETERIS CASIBVS REGVLE LIB. VII. FELICITER *D* INCIPIT LIBER PRISCIANI GRAMMATICI CAESARIENSIS VII. *A* et ad *mg.* LIB. VII. *a* INCIPIVNT REGVLAE DE CETERIS CASIB; LIBER SEPTIMVS FELICITER *H* regula p̄stia de nōatū et genī explc lib vi incipiunt de cetis casī regulae. lib. vii. *G* De nominatū et genitūo casu explicuit liber vi. de caetis casib; vii incipit lib. *L* Regula p̄sciani de nominatūo et genitūo casu. expli lib. vi. incipiunt regulae de ceteris casibus. vii. *K*

LIBER SEPTIMVS.

p. 727 P.

p. 289. 90 K.

DE CETERIS CASIBVS.

1 Terminales sunt nominum literae apud Latinos, ut supra quoque do- 1
cuius, quattuordecim: vocales quidem quinque a e i o u, consonantes
vero novem, semivocales sex l m n r s x, mutae tres c d t. vocales, ut
5 'poeta', 'monile', 'gummi', 'frugi', 'virgo', 'cornu'; semivocales, ut 'sol',
'templum', 'flamen', 'Caesar', 'civitas', 'Pollux'; mutae, ut 'lac', 'caput',
'aliud' - hoc enim nomen esse, et Probus in institutis artium ostendit
autem Probus his verbis: hoc unum nomen tantum, id est alius,
10 quam maxime propter structuras genetivo et dativo casu
numeri singularis, sic anomale confirmatum sit declinari:
hic alius, huius alius, huic alii. inveniuntur etiam in y desinentia
Graeca: 'hoc Dory', 'hoc Aepy', nomina civitatum. Statius in IIII
Thebaidos:

15 Quos Thrion et summis ingestum montibus Aepy.

Igitur masculinorum nominum finales sunt literae septem, a o l n r 2
s x, ut 'hic scriba', 'Cicero', 'consul', 'Paeān', 'pater', 'Priamus', 'rex';
femininorum quoque eadem nec non etiam e producta in Graecis et m.
figurate in comicis nominibus, ut 'haec Aurora', 'Iuno', 'Tanaquil', 'Siren',

2 lytterae R quoque om. HL 3 quidem] d autem D 4 t d K 5
munile AGLK cummi B frugi om. G 6 flumen BGLK pullux GLK

capud Dd 7 Probus in instit. art.: Maii class. auct. V p. 221^b, art. min. § 366
anal. Vindobon. p. 306 sq. v. Osannum Beiträge zur gr. und röm. Literaturgesch. II
207 sqq. cf. lib. VI § 21 in ante institutis om. RBDH add. rd, in cōmoniciob;
spscr. h 8 & ratio Rr 9 his] add. g in his B uerbls his LK uunum (i)

K 10 quam] quod HLKr propter structuras Ll 11 numeris B confir-
matum G declinare GLK 12 inveniuntur] dl Inuenitur DL 13 hordory A

doroy K^{*} epy RA ery B aery GL nomina] r nominum R ciuitatum
BAHGLK post ciuitatum: sunt add. RBADH unde GL Stat. Theb. IIII 180
14 tebaidos K 15 Thrion] α, Statius trion AD tryon RBHGK tityon r strion
L et summis] h et in summis DHG in summis LK uel congestum g
epy BD aery L 16 lytterae R r add. r 17 ut om. L 18 Fe-
minorum B eadem] r eadem B eadem RGK eadadem A 19 in comicis no-
minibus figurate L tanaquil ex tanaquil corr. B tanacil G syren BDH sirien
GLK

'mater', 'virtus', 'lux', 'Taygetê', 'Glycerium'; neutrorum vero duodecim, id est omnes absque o et x - per se enim neutrum in eas literas nullum desinit -, ut 'hoc poema', 'sedile', 'gnumi', 'cornu', 'tribunal', 'saxum', 'nmen', 'marmor', 'tempus', 'lac', 'caput', 'aliquid'; communium vero masculini et feminini sex, a o l r s x, ut 'hic' || et 'haec advena', 'homo',⁵ 'vigil', 'actor', 'custos', 'coniunx'; communium trium generum quinque, i m r s x, 'hic' et 'haec' et 'hoc frugi', 'nequam', 'par', 'vetus', 'felix'. et haec quidem generales sunt nominativi terminationes, de quibus in nominativo latius tractatum est. nunc vero de genetivo et aliis casibus obliquis per singulas declinationes doceamus.

10

DE OBLIQUIS CASIBVS PRIMAE DECLINATIONIS.

II 3 Prima declinatio habet terminationes in nominativo tres, 'a as es': in a tam Latinorum quam Graecorum, tam masculinorum quam femininorum et communium, in 'as' vero et in 'es' Graecorum tantum et masculinorum, ut 'hic scriba, poeta', 'haec Roma, Musa', 'hic' et 'haec advena', 'hic Aeneas', 'hic Anchises'.

Eius genetivus et dativus in 'ae' diphthongon desinit. et pares habent syllabas nominativo, ut 'hic poeta huius poetae huic poetae', 'hic Aeneas huius Aeneae huic Aeneae', 'hic Anchises huius Anchisae huic Anchisae', nisi divisio fiat in genetivo poetica, qua frequenter veteres Romanorum²⁰ poetae utuntur, 'Aeneai' et 'Anchisai' et 'pictai' et 'aulai' pro 'Aeneae, Anchisae, pictae, aulae' dicentes. | Virgilius in III Aeneidos:

Aulai medio libabant pocula Bacchi.

1 taiget^yae Rr taigete L Glycerium] r glycerium RH glycerium A gligerium
GL glycerium g gliggerium l eligerium K nero add. l 3 paema A sedille A
cunni B saxsum H 4 nomen GLK capud Rr aliquid] aliud GLh
aliud uel aliquid K 5 feminini generis sex L ut om. K 6 triun trium L
8 et hac] r aethae R 9 tractatum] a tractum AK 11 DE OBLIQUIS CASIBVS
eras, ante PRIMAE DECLINATIONIS in II de, i. decli K 12 III. in a (a) H 13
quam ante fem. om. GLK feminorum RB 14 et post femininorum om. GLK et es
Rb masculinorum K 15 hic om. L poeta roma A 16 aenias et h^e
aeniae huic aeniae hic G anchies Dd 17 cuius K habet L 18 h in h
mut. d huius petae Rr huic poetae om. ADG add. a aenias Gg aeneas .ae
.ae L eneas huius .nae huic .nae K 19 et huius aeniae Gg huic Aeneae om. D aeniae
Gg hic anchises huius sae huic sae in mg. add. K anchies Dd anchises .ae .ae L
huic Anchisae om. D 20 Nisi dinisio D 21 poetae] r pete R aeneai D Anchisai
et pictai] b anchisai pictai BGL picta. i. R et om. G aula. i. G pro
aenea anchise et picta et aula B pro aenea et anchise et pictae et aulae b 22
Verg. Aen. III 354 cf. lib. I § 50 23 aula. i R aulai (ex aulae corr. A)
in ADHGK et in litura b aulai in L procula Rr bachi HGLK

p. 728. 29 P.

p. 291 K.

idem in VIII:

Dives equum, dives pictai vestis et auri.

Cicero in Arato:

Atque oculos urget pedibus pectusque nepai,

5 pro 'nepae', id est 'scorpii'. in eodem:

Serijs haec obitus terrai visit equi vis.

Lucretius in I:

Efficere ut interea fera moenera militiai.

idem in eodem:

Aulide quo pacto Triviai virginis aram,

Iphianassai turparunt sanguine foede. ||

DE ACCVSATIVO SINGVLARI PRIMAE DECLINATIONIS.

Accusativus 'ae' diphthongum genetivi sive dativi mutat in 'am', ut 4
 'poetae hunc poetam', 'Musae hanc Musam'. frequentius tamen invenimus

13 in Graecis nominibus 'as' et 'es' terminantibus accusativum Graecum pro-
 ferre auctores, 'hunc Aenean' et 'Anchisen'. Virgilius in V:

Aenean credam quid enim fallacibus austris?

et in VI:

Isque ubi tendentem adversum per gramina vidit

20 Aenean, alacris palmas utrasque tetendit.

idem in III:

Anchisen facio certum remque ordine pando.

Romanae tamen declinationis ratio exigit 'hunc Aenean' et 'hunc Anchi-
 sam' dicere. Horatius in II sermonum:

et scribere fortem

Scipiadam, ut sapiens Lucilius,

1 Verg. Aen. VIII 26 cf. lib. I l. l. 2 aequum(a) A equum K picta i R
 3 Cicero D Cic. Arateor. fr. XIV p. 521 (v. 90 p. 525) Orell. cf. Cic. de
 nat. deor. II 41, 109 4 urguet RBDH surget K nepai L 5 Cic. Arat. v. 291

(57) p. 532 Orell. 6 haec ex corr. k hoc ni f. K obitus (h-?) A obitus K
 terrae peruisit Cic. cod. Leid. terrai iussit equinis Cic. edd. rett. uissit K
 inssit Gh equi] a nequi ADLK 7 Lucret. I 29 8 ut om. D interrea R

fera BAHGLD moenera K cum Lucr. munera k rell. militia Lucr. oblong. pr. m.

9 Lucret. I 84 sq. 10 aulidae rd Aulide quo] Aliud equo B pacto] g
 pictai G Triviai] r triniagi R 11 iphianassai RHL iphianassai K iphianas-
 sai k iphianassaiur parum Gy sanguinae D poedi (in mg. At foede R ni f.
 [non r], quae est lectio genuina librorum Lucretianorum) R phoede Heidelb. poedi GLK

phoedi BAH poedi D 13 e Rv genetui... Hh mutant A 16 anchisem

Rr Verg. Aen. V 850 V aendiis D 17 Aenean Rom. austris Prisc. cum

Donato, et sic auri ex corr. Pal. auris Med. Rom. Servius 18 Verg. Aen. VI

684 sq. VII r 19 hisque Rr gramina] a garmina A 20 adaenean Rr

detendit G 21 idem spscr. L Verg. Aen. III 179 22 facio certum

que remque G rem q K 23 ratio in mg. add. m. rec. in H exigit add. r

24 oratius LK Hor. serm. II 1, 16 sq. 26 Scipiadam] sic etiam codd. Hor.
 tantum non omnes (Scipiadem Dresd. 3) et Kirchneri cod. ms. schol. Porph. (Scipia-

dem edd.) exscipiadam Rr Lucilius] add. a Luciliusq; K

p. 729 P.

p. 291. 92 K.

'Scipiadam' dixit, non 'Scipiaden'; cuius nominativus in 'es' desinit secundum formam patronymicorum, quae est Graeca 'hic Scipiadēs', quamvis antiqui huiusmodi quoque nominum, id est in 'as' vel in 'es' terminantium primae declinationis, nominativos etiam in a finebant, ut est 'Geta', 'Sosia', 'Byrria', 'Chaerea', 'Marsya'; similiter 'poeta', 'sophista', 'Scytha'.⁵ Terentius:

Poeta cum pri|imum animum ad scribendum appulit.
Lucanus:

et iuncto Sarmata velox

Pannonio.

Terentius in adelphis:

Geta autem hic non adest.

in eodem:

hic Geta

- Praeterea, ut captus est servorum, non malus
Neque iners.

idem in Andria:

aut tu aut hic Byrria.

idem in eunucho:

hic Chaerea. -

Qui Chaerea?

Invenalis in III:

Occurris fronte abducta ceu Marsya victus.

5 oportet tamen scire, quod in femininis a terminantibus Graecis, etiam si producta sit apud illos a finalis, plerumque corripunt eam Latini: omnis²⁵ enim nominativus Latinus a terminalem corripit. est tamen quando ser-

1 excipiadam Rr scipiaden ex corr. r (syciaden R?)^{pi} sciaden L 3 quo-
que om. H 4 nominatio Rr etiam in a] in lit. b in a^{etiam} K finebant A
gesta D 5 Byrria] d byrrhia B burria DG et vel hanc formam vel Birria
praefert Ritscheliu ind. Bonn. hib. a. 1843 p. VI ann* burrea L cherea BDGLK^h
cherra ni f. H marsia libri sophista RD scitha GL scita K scyta D schyta A
schita BH 6 Therentius D Ter. Andr. prol. v. 1 cf. de metr. Ter. § 11
7 animum ad scribendum appulit] B animum asa ADGL ad scribendum appulit h
appulisset ad scribendum r a sa R^{pro} assa Kk a. H 8 Lucan. Phars. III 94 sq.
9 et] nec Lucanus iuncto] AH cum Luc. cuncto DGA cuncta L cuncto sar-
mata rk cunctos armata RK cunctos armata et B 11 Ter. adelph. III 1, 4
adelphys Rr adelphs DL 13 Ter. adelph. III 4, 33 sqq. num eadem? 14
Geta — iners. idem in mg. add. r 15 servulorum Bas. malum Bemb. 17
Ter. Andr. II 1, 33 adria G 18 tu] sic etiam de XII vss. Aen. § 99 cum libris
Ter. tute Bentleius birrya G birria LK 19 Ter. eun. V 1, 7 sq. iunueho K^u
inuacho GL enucho Hh 20 hic] iste Terentius cherea RBDH coerea G 21
qui? Bas. qui coerea G del. g cherea(r) R cherea BADH 22 Iuv. sat.
III 9, 2 III B 23 occurris H occurras cum Iuv. (occuras Pith.) Heidelb. Ca-
rolinuh. alter fronte] h in fronte BAHGLK caeu R Marsya] B marsia rell.
cf. de XII vss. Aen. § 99 victus] rdh ultius RADHGLKb 25 latini eam GLK

p. 729. 30 P.

p. 292. 93 K.

vant eam productam, sed raro. ergo quando corripunt eam secundum Romanam consuetudinem, accentu quoque Latino pronuntiatur, ut in his: 'Háliā, Phrygiā, Lýdiā, Sýriā, Tróā': haec enim antepaenultimam habent acutam, quia a finalem corripunt, quamvis apud Graecos sit producta.

5 Horatius in I carminum:

Lydiā, dic, per || omnes

vocativum, qui similis est in hac terminatione nominativo, corripit: est enim choriambus et bacchiuss, ex quo ostenditur correpta in nominativo quoque 'Lydiā' finalis a. Virgilius in V:

10 Troiā Criniso conceptum flumine mater

Quem genuit.

apud Statium vero 'Nemeā', quia servavit a productam, accentum quoque Graecum servavit, id est paenultimam acutam, in V Thebaidos:

Nec facilis Nemeā latas evolvere vires.

15 accusativum | quoque Graecum in femininis invenimus a poetis proferri, sed raro. idem Statius in VII:

Namque ferunt raptam patriis Aeginā ab undis.

DE VOCATIVO CASV PRIMAE DECLINATIONIS.

Vocativus casus primae declinationis in a correptam effertur, ut 'poetā, 6 .
20 Musā', nisi sit Graecum et apud Graecos producens a servet eandem etiam apud nos productam, ut 'Aeneā'. Virgilius in X:

vigilasne deum gens,

Aeneā? vigila.

est tamen quando in 'es' productam terminantium Graecorum vocativus in

2 accentu *D* quodque *Rr* pronuntiantur *B* ut in in his *K* in in li-
tura *B* 3 phrigia *BD* frigia *G* frygia *LK* lidia *K* sirya *Rr* troya *L*
antepenultimum (antepaenultimum, antepeneultimum) *RADGLKbh* 4 acutum
READHK quia] quae *B* corripunt in litura *B* sit] *r om.* *L* sid *R* 5
oratus *K* *Hor. carm.* I 8, 1 in carminum lib. I. *GL* 6 lidia *R* 7 uoca-
tius *b* 8 coriambus *GLKr* bachius *RGLK* correpta in *mg.* *K* 9 lidia
RK *Verg. Aen.* V 38 sq. V end. *D* 10 troga *Rr* troya *L* Criniso] sic
etiam libri *Verg.* fere omnes cum *Med. Pal. Rom.* crinisso cum nonnullis *Verg. GK*
Crimiso *Verg. Par.* 10 *Pott., Heynius* 11 quem ex qui corr. *L* 12 vero in
lit. *B* 13 servant *Kk* paenultimum *BD* penultimum *AK* penultimum *L* ...ulti-
mum (pen) *H* acutum *BADHKr* acutus *R* *Stat. Theb.* V 44 14 Nemea] sic
etiam § 7 nemeē *Stat. Cass.* Nemeē *Stat. edd.* lates *Rr* 15 quoque *om. K*
feminis *R* proferre *B* 16 stacius *A* *Stat. Theb.* VII 319 17 patris *K*
eginan *GL* ab undis] habundis *DK* ab aruis *Stat. Cass.* 18 inscr. *om. AK*
CASV *om. HGL* DECLINATIONIS SINGL. II 19 effere *Rr* profertur *K* 20 Grae-
cus (s) *K* a *spscr. r* servet] servat *HGL* 21 nos] latinos *GL* aenea uigila
Hh *Verg. Aen.* X 228 sq. in X add. *t* X] *gh* I *RBHGK* 22 uige-
lasne *G* genes *Rr* 23 uigela *Gg* uigilia *K*

p. 730 P.

p. 293 K.

e longam exit secundum Graecos vel communiter vel poetice, ut 'Achatē',
'Anchisē', 'Politē', 'Laertiadē'. Virgilius in I:

quis iam locus, inquit, Achatē?

idem in III:

Coniugio, Anchisē, Veneris dignate superbo.

idem in V:

tua clara, Politē.

Progenies.

Horatius in II sermonum:

O Laertiadē, quidquid dicam, aut erit aut non.

Virgilius in VIII:

Sit satis, Aenidē, telis inpune Numanum

Oppetiisse tuis.

nec solum in his, quae sunt primae, sed etiam in illis, quae tertiae, id
est in omnibus Graecis 'es' producta finitis, similiter invenis vocativum in
e productam proferri, ut 'Achatē', 'Lachē', 'Achillē' - Terentius in
Andria:

Immo ita volo itaque postulo ut fiat, Chremē.

idem in eadem:

o Chremē,

Pietatem gnati! nonne te miseret mei?

idem in hecyrā:

A Myrrhina haec sunt mea uxore exorta omnia.

Mutatio † est. - ea nos perturbat, Lachē.

1 e] ae D longam] bd logam H longum BAD exiit K poeticae A
achate B 2 lertiade RBHGL Verg. Aen. I 450 III, G 3 inquit Dd
Achatē] add. h om. H, ni margini ascripserat, qui nunc abscissus est 4 Verg. Aen. III
475 5 Anchisae Med. m. pr. (cf. Wagneri ann. crit. ad Aen. VIII 653) Anchisē
Pal. Anchisa Med. ex corr., deficit Rom. 6 Verg. Aen. V 564 sq. 7 Tu L
cara Pal. polyte R polites Med. m. pr. Pal. m. pr. Rom. polite Med. m. alt.
Pal. m. alt. 9 Oratius BK Hor. serm. II 5, 59 II sermonum] a II. carmi-
num RBADHK carminum II GL 10 lertiade HGLK lertiade B quidquid] R
cum libris Hor., si Kirchnevi silentio fides, omnibus quicquid rell. dico libri aliquot
Hor. 11 Verg. Aen. VIII 653 sq. cf. lib. II § 36 VIII] IX Krehlius VIII
libri 12 inpune RALK *manum (un) B 13 oppetiisse] r oppetisse R
petiisse Dd o petiisse L duis Dd tuis primā hanc tibi magnus appollo L 14
is(h) D primae sunt B quae sunt tertiae K 15 in e productam uocativum
L 16 proferre RAGLK ut om. L creme D lache ehreme L lache
creme G achile GLK Ter. Andr. III 3, 18 sin Rr 17 adria G 18
imo K postolo L faciat Rr chraeme R creme D 19 Ter. Andr. V 2,
27 sq. 20 chraeme R creme D 21 pietatem R pietate H gnati L mis-
seret GK 22 Ter. hecyr. III 4, 10 sq. ecyra AK echyra RBH echira DGL
23 micrhina A myrrina BHGLK cum Bas. myrrhina R mea uxo b ***** B
exorta] ex Bemb. 24 est] eras. in H sit Terentius lachae RB laches
Bas.

p. 730. 31 P.

p. 203. 94 K.

Ovidius in XIII metamorpho|seon:

Tuque tuis armis, nos te poteremur, Achille.

idem in XII:

Armiger ille tui fuerat genitoris, Achille ..

5 nec mirum, cum Graecorum || quoque poetae similiter inveniantur protulisse
vocativos in supra dicta terminatione. 'Ανακρέων·

'Ηλιε καλλιλαμπέτη

posuit pro καλλιλαμπέτα, 'Ιππώναξ·

Εὐθηδες κριτή

10 pro 'κριτά', et Apollonius Argonauticorum in III:

Αίήτη, κείνην μὲν ὄφαρ διέχευαν ἄελλαι

pro Αίητα, in eodem:

Αίήτη, σχέω μοι τῶδε στόλῳ, οὔτι γὰρ αὕτως.

[in femininis etiam] Alcaeus Νήρη pro Νήρης posuit et Theopomp-

1 Ovid. metam. XIII 130 cf. lib. VI § 92 XIII. K 2 poteremur] L Caro-
linus. alt. m. pr. et sic, ni f., H et Krehlio teste Heideib. potiremur RADGKbk Caro-
linus. alt. m. alt. poti... B achille B achille GLK 3 Ovid. metam. XII 363
4 genitoris R achille B achille GLK achilles v. l. libror. Ovid. 5 simili-
ter — αὐτως scriptura pr. m. passim servata in vasa l inveniuntur Kl 6 no-

catinum Kl supradicte Rr anacreon H ANAPEON G ANKEON L Anacr. fr. 25
ed. Byk. fr. 27 poet. lyr. Gr. p. 782 ed. alt. Byk. 7 ἤλιε] om. l hz G nne K
ΚΑΛΙΛΑΜΠΗΤΗ R ΚΑΛΗΛΑΜΠΗΤΗ D ΚΑΛΑΛΑΜΠΗΤΗ H ΚΑΛΑΛΑΜΠΗΤΗ I ΚΑΛΑΛΑΜΠΗΤΕ

GK 8 possuit GK PRO RDK ΚΑΛΑΛΑΜΠΗΤΑΙΠΗΤΑ R ΚΑΛΗΛΑΜΠΗΤΑ D
ΚΑΛΗΛΑΜΠΗΤΑ H ΚΑΛΑΛΑΜΠΗΤΑ I ΚΑΛΑΛΑΜΠΗΤΑΙ G ΚΑΛΥΛΑΛΑΜΠΗΤΑ K 'Ιππώναξ]
ΙΠΠΩΝΑΞ R ΙΠΠΩΝΑΞ AD ΙΠΠΩΝΑΞ B ΙΠΠΩΝΑΞ K 'Ιππώναξ· εὐθηδες] ΠΡΕΞ ΕΙΣΝΕΤΕC G
ΙΟΥΙΣ ΝΑΙΑ

pro ΖΕΥΓΝΗΤΗC ΖΕΥΓΝΗΤΑ L Hippou. fr. LXXXVI p. 100 Welck. fr. 118 poet. lyr.
Gr. ed. alt. p. 612 Byk. 9 εὐθηδες] Krehlius om. H ΕΥΗΤΗC R ΕΥΝΤΕC AD ΕΥΤΕC
B ΕΙΣΝΕΤΕC K 'fort. εὐγενές κλέπτει' Bergkiius KAPIT RBADHL capite GK
summa spscr. l 10 PRO RD KAPITA RBADL kapita H capita GK appollo-
nius AGL III. ex IIII. corr. B Apoll. Rhod. Argon. III 320 in III.

ΑΙΝΗ ΕΚΕΙΝΗ ΜΗΝ ΦΑΣΙ ΕΧΕΥ ΑΙΝΗ
ΑΙΝΤΕ ΚΑΙΝΗ ~ ΜΗΝ ΑΦΑ ΔΙΕ ΕΥΑΝΑΕ ΕΜΗ Ll II ΑΙΝΗ RBAHL ANTE G ANTH K
ΚΕΙΝ.ΗΝ ΑΚΕΝ R ΚΕΙΝΟΝ H ΚΑΙΝΗC K ΚΑΙΝΗΥΗΗ. ΠΑΦΑΡ ΔΙΕΧΕΥΑΝ ΕΛΑΗ G ΜΗΝ R

ἄφαρ — Αίητα] ΑΦΑΡΑΙ PRO ΑΙΝΤΑ H ΑΦΑ. ~ ΠΡΙΕΧΕΥΑΝ Dd ΔΙ. ΕΧΕΥΑΝ R
ΗΑΑΑΙ A ΔΕΜΜΗ K 12 ΑΙΝΤΑ RBAKL ΑΙΝΤΑΙ b αιντα L in eodem — αὐ-

τως om. H Apoll. Rhod. Argon. III 386 13 ΑΙΝΗ AK ΑΙΗΤΕ D αιντε Rr

ΑΙΝΤΙ B ΑΙΗΤΕC. ΧΜΟΥ ΤΟΥΒΕCΤΟΛΑΥ G XEO Rr CKEOV I ΧΡΕΟC Apoll. Guelferb.

ΧΕΟC ΝΟΥ ΤΟΥΑΕ CΤΟΛΩΙ K ΤΩΙΑΗ CΤΩΑΟΙ R ΤΩΑΟ' I CΤΟΛΩΙ D ΟΥΤΕ l
ΑΥΤΟC R ΑΥΤΩC G ΑΥΤΟC B 14 in femininis etiam glossatori debetur, cui ΝΗΡΗC pro
ΝΗΡΗC positum videbatur cf. Choerobosc. in Theodos. can. p. 172, 28 Gaisf. alceus
LK alceus R alceus B Alcai fr. CXX p. 68 Matth. fr. 145 poet. lyr. Gr.

ed. alt. p. 733 Byk. Νήρη] scripsi ΝΗΡΗ B ΝΗΡΕ AD ΝΗΡΕ H ΝΗΡΕ LK nephe
κηρηC

Rr nepe uō G nepe pro nepes 'an excellent ms' l. a Kiddio in R. Porsoni tracts
p. 295 sq. unde coni. νηρή pro νηρηC vel νηρηC Νήρης] scripsi ΝΗΡΗC B ΝΗΡΕC
AD ΝΗΡΕC H nepes GL nephec Rr nepet K possuit GK theompompus L

Theopomp. com. fab. inc. fr. XXII com. Gr. t. II p. 821 ed. mai. fr. XXI p. 455 ed.
min. Meinek.

p. 731 P.

p. 294. 95 K.

p. 731 P. *Χάρη* pro *Χάρης*. Latina vero proportio in a correptam vult vocativum primae declinationis, sicut supra dictum est, terminari etiam in Graecis. unde Horatius in II sermonum:

Ne quis humasse velit Aiacem, Atrida, vetas cur?
feminina quoque Graeca est quando apud poetas Graecum vocativum servant in a vel e productas desinentem secundum proprium nominativum, ut 'Taygetē', 'Nemeā'. Virgilius in VIII:

Vos, o Calliopē, precor, adspirate canenti.
Statius 'Nemeā', ut ostendimus, a producta protulit more Graeco.

DE ABLATIVO CASU SINGULARI PRIMAE DECLINATIONIS.

8 Ablativus huius declinationis in a productam desinit: 'ab hoc poetā', 'ab hac Musā', 'ab hoc' et 'ab hac advenā'. est autem quando hunc quoque poetae e producta terminant in Graecis nominibus, quae dativum Graecum in η finiunt. Virgilius in I:

uno graditur co[m]mitatus Achatē
[pro 'Achatei']. Ovidius in VIII metamorphoseon:

Cumque Pheretiadē et Hyanteo Iolao.
Iuvenalis in I:

Penelopē melius, levius torquetis Arachnē.
et hoc vel metaplasmus est dicendus, qui fit more poetico mutata a longa in e productam, vel potius dativus Graecus pro ablativo positus, qui quantvis apud Graecos i habeat post η, tamen apud Latinos secundum eorum

1 chare pro chares *RBDHGLK* uero om. D 2 praedictum *BAD* praedictum *H* 3 unde om. D oratius *HK* *Hor. serm. II 3, 187, ubi cf. Bentley*

4 humanasse *A* uellit *G* Aiacem] *b* aiace *K* acie *G* aia...m *B* Atride *codd. aliquot Hor. dett.* uetos *Rr* uetus *LK* 5 est] sunt *K* uocationum *graecum GL* 6 nel in e *AGLKr* productam *HK* 7 tagete *R* tagietae *A*

8 Calliope] *G* ta-gyte(y) *L* tangete *K* *Verg. Aen. VIII 525* VIII] *B* VIII *b* *rell.*

8 Calliope] sic etiam *Pal. Rom. Fr. caliope HGLK Med.* praecor *BDH Med.* asspirate *R* asspirate *A* aspirate *GLK* 9 Statius v. § 5 post Graeco: nec

facilis nemea *add. h* 10 DE ABLATIVO SINGULARI *A* De ablativo casu prime declinationis *D* De ablativo casu primae decli *L* De ablati sing primae decli *G*; *ex HK hic et in sqq. inscr. non satis diligenter enotavi* 11 ut ab hoc poeta *R* 12 et a hac *L* et hac *G* 13 productam *Rr* 14 in *l..* faciunt *A* η] *t BHGL* *ai(h) D* ut ante Virgilius *add. BADHGLK* *Verg. Aen. I 312* 15 ipse uno *L* gradi-

tur *add. r* 16 Achatē] (i.e. AXATHI) *K* achata *L* achate(s) *G* achati *R* achata *BAD* achate uel achata in *litora h*; v. *l. videtur prodere gloss.* *Ovid. metam. VIII 310*

VII. *G* metamorphoseon *R* metamorphosaeon *D* 17 pheretiade *B* feretiade *K* pheritiade *L* feritiade *G* et *add. k* etyante o ioleo *Rr* hyanteo *D* phyantheo *K* hyanthe oio lao *B* iolao *ni f. H* iolao *h* 18 *Iuv. sat. I 2, 56 cf. lib. VI § 63* 19 Penelope *RAH* cum *Pith.* penelope *L* levius torquetis] *l* levius

in I torquetis *GL* levius .i. torquetis *K* arache *GL* 20 uel om. *B* mero *A*

22 η] α • *Rr* *ueta* a *G* u, et. a. *Dd* a *A* HTA in *lit. I* ueta in *lit. b*

p. 731. 32 P.

p. 295. 96 K.

consuetudinem scripturam servavit, apud quos i scribi post vocalem et non pronuntiari solet. hoc et ex aliis possumus conicere, quae quamvis Graece proferantur, scripturae tamen Latinae rationem servant, ut Virgilius in bucolico: ||

5 Orphi Calliopea, Lino formosus Apollo.

nam cum sit dativus Graecus pro *et* diphthongo, i longam habuit more scripturae nostrae. illud miror, quod Iuvenalis 'Calpe' ablativum corripuit, cum sit simile hoc nomen 'Penelope', 'Arachne', 'Calliope', quorum ablativus numquam in e correptam terminat. Lucanus in 1:

10 Tethys maioribus undis

Hesperiam Calpēn summumque inplevit Atlanta.
Iuvenalis in V:

nec Carpathium Gaetulaque tantum

Aequora transiliet, sed longe Calpē relicta

15 Audiet Herculeo stridentem gurgite solem.

DE NOMINATIVO PLVRALI ET VOCATIVO PRIMAE DECLINATIONIS.

Nominativus et vocativus pluralis primae declinationis similis est genitivo et dativo singulari. nam in | 'ae' diphthongum profertur, ut 'hi' et 'o poetae'; sed in his non potest divisio fieri, sicut in illis.

20 DE GENETIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Genetivus pluralis eiusdem declinationis fit addita ablativo singulari

i scribi i H solet et non pronuntiari in *litura* h non pronuntiari non solet
AGLd 2 pronuntiari] r pronunciari RK possimus Dd posumus GL con-
icere G quamvis R graecae RK graecae D 3 Verg. ecl. 4, 57 cf. § 14
(deficit Med.) 4 bucolico Rr bucolico A bocō G bucō L bco K 5 ut orphi

RADH orphei Pal. calliopea Rr caliopea LK caleopea G caliope. H caliopea
Pal. calliope a lino B lienō Rom. appollo GLK 6 sit add. h ei ei
H i] r in ni f. R 7 illud autem miror H calphe B corripit K 8 poe-
nelope R paenelope A paenelope DH penelopae K arache G arache L caliope
GLK 9 ablativus in e nunquam in e K terminatur AD Luc. Phars. 1
554 sq. 10 Tethys] Ag thetis R thetis BD tithys K tichis G tichys L thetis r
thetis Voss. A thetith Voss. B 11 hisperiam GL hesperium libri nonnulli Luc.

calpen A calpe-(n) K calpe HGL sum^m_umque Rr implevit RADHLK
Atlanta] g adlauta R athlauta BAGL 12 Iuv. sat. V 14, 278 sqq. 13 carpa-
tium A carpathium B charpathium R carrathium DL carathium G carpathum Hh
getulaque RDGLK et sic Pith. getula quae B 14 transiliet G relicta-(s) L
15 erculio GL erchuleo K in herculeo h solemus Gg 16 DE PLVRALI NOMI-
NATIVO ET VOCATIVO PRIMAE DECLINATIONIS. B; de HK nil annot. 17 pluralis add. b

pluralis Rr 18 ut Rr in] Kt et eras. in B om. RHGL per Adrh ae] e R
ae(h) D proferetur H 19 o] ho A se^d Rr diuisi Rr 20 PLVRALI
om. R add. r 21 eiusdem] RK Heidelb. eius ADHG primae L

p. 732. 33 P.

p. 296 K.

'rum' syllaba, ut 'ab hoc poeta, horum poetarum'; 'ab hac Musa, harum Musarum': producit enim a tam in ablativo singulari quam in genetivo plurali. et notandum, quod omnes casus tam singularis quam pluralis numeri pares habent numero syllabas in hac declinatione, excepto genetivo plurali; hic enim abundat una syllaba. est autem quando hunc quoque per concisionem proferunt, et maxime in compositis et patronymicis, ut 'Graigenum' pro 'Graigenarum' Virgilius in III:

Graigenumque domos suspectaque linquimus arva.
in eodem:

Caprigenumque pecus nullo custode per herbam
pro 'caprigenarum'. idem in VIII:

Optime Graigenum, cui me fortuna precari.
in eodem:

Omnigenumque deum monstra et latrator Anubis.
sic 'caelicolum' pro 'caelicola[rum]' et 'trinundinum' pro 'trinundinarum' - 15
Cicero pro Cornelio I: ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset, 'amphorum' pro 'amphorarum'. 'Aeneadum' quoque pro 'Aeneadarum' Lucretius in primo versu:

Aeneadum genetrix, hominum divumque voluptas.
similiter 'Dardanidum' pro 'Dardanidarum' Virgilius in II: 20

O patria, o divum domus Ilum et incluta bello
Moenia Dardanidum.

idem in XI:

variusque per ora cucurrit

Ausonidum turbata fremor.

25

1 hab D paeta R ^{ac} ho musa Rr 4 nune syllabas. In ^h ac Rr 5
abundat(h) A habundat RDHG 6 in ante patronymicis add. HGK 7 Verg.
Aen. III 550 8 domos R Heidelb. cum Med. Pal. (deficit Rom.) domus ADHGLK
cum nonnullis libris Verg. dett. 9 Verg. Aen. III 221 cf. lib. VI § 3 10 nullo
Rr 11 Verg. Aen. VIII 127 cf. lib. VI § 3 VIII. RBADH 12 optime
RBADHLK cui] cu L fortuna GLK praecari R 13 Verg. Aen. VIII
698 14 omnigenumque] cf. Lachmanni ad Lucr. V 440 sqq. comm. nigenumque
Med. latratora nubes GL annubes K anobis Med. pro omnigenarum post
Annibis add. BADHGLK 15 celicolarum Rr trinundinum] hl trium nudinum
DHGLK trinundinarum] hl trinarum nudinarum BADGLK trinu nudinarum H
post trinundinarum: Cicero — trinundinum om. R add. r 16 Cic. pro Cornel.
or. I fr. 30: t. III 2 p. 451 Or. cornilio GK cornelio primo. Ex B cornelio
proximo ex H promulgatio nG trinum nudinum BADGLK trinum nudinum H
dies afferendum B 17 nenisset amphorum. Aeneadum D ^{trinum nudinarum} amphorum R
amphorum GL amphorum Rr anphorarum GL 18 pro enaeadarum D Lucr.
I 1 19 genitrix GL gnetrix H 20 Verg. Aen. II 241 sq. 21 incluta
BDGLK incluta Med. incluta Pal. (deficit Rom.) 23 Verg. Aen. XI 296 sq.
24 hora Rr 25 fremor] rl cum Med. Pal. Rom. fremor G tremor L fremur
BD murrur fremur R tremor et fremur vv. ll. aliquot codd. Verg.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus supra dictae declinationis mutat a extremam abla- 10
tivi singularis in 'is' productam, ut 'a poeta, his' et 'ab his poetis' et
'Musa, his' et 'ab his Musis'.

5 Inveniuntur tamen quaedam paucæ feminini generis, quæ ex mascu-
linis transfigurantur non habentibus neutra, quæ et animalium sunt demon-
strativa, naturaliter divisum genus habentia, quæ differentiae causa abla-
tivo singulari 'bus' assumptia faciunt dativum et ablativum pluralem, quod
nulla alia habet declinatio in 'bus' terminans supra dictos casus, ut a lon-
10 gam in eis paenultimam habeat, ut 'his natābus', 'filiābus', 'deābus', 'equā-
bus', 'mulābus', 'libertābus', 'asinābus'. M. Cato in originibus: do-
tes filiabus suis non dant. et 'filiis' tamen in eodem genere dictum
est. Ennius in *Andromeda*:

filiis propter te obiecta sum innocens

Nerei

[id est Nereidibus]. Plantus in *Sticho*:

ego ibo intro et gratulabor vestrum adventum
filiis,

pro 'filiabus'. idem:

qui talis est de gnatabus suis.

Ovidius posuit in XIII metamorphoseon:

1 PLVRALI] om. D CASV PLVRALI B 2 supradictae primæ G mutant B 3
is] r his RG ab poeta Kk 5 feminini add. d 6 habentibus neutra] l ha-
bentibus autem neutra GLK post habentibus nen unum folium deficit in H usque ad
Tydei. cuius § 13 7 differentiae L deferentiae G ablativo casu singulari B
10 habeat] hebeat D deabus filiabus GL acqubus RK 11 mulabus] r mul-
labus R M. Caton. origg. lib. inc. fr. p. 124 Kr. fr. CXVI p. 68 Wr.; inter li-
bri VII fragmenta L Strab. geogr. III 4, 18 p. 165 Cas. possuit Rothius fr. 122 p. 287
originalibus K 13 Enn. Andromed. fr. 5 p. 38 Both. fr. III p. 23 Ribb.
fr. VII p. 106 Vahl. andromeda Rr andromedia GK 14 obiectu in abiecta

mut. B 16 id est Nereidibus] id est nereidibus Dd id est natis tamen pro natabus.
id est nereidibus A idem natis tamen pro natabus. idem nerei natabus. Rr id est (id
L) natis pro natabus id est (id .. L idem tamen ad mg. l) nerei filiabus GLK
natis pro natabus id est postea del. G id est natis tamen pro natabus id est Nerei
natabus teste Lindemannio Heidelb. Id est nereidibus. Idemque talis est gnatis tamen
pro gnatabus. Id est nerei natabus. B Id est filiabus, natis tamen pro natabus eod.
usque ad Krehlium id est filiabus. Idem: Nerei natis pro natabus Krehlius, unde Ne-
rei natis inter Enn. trag. inc. nom. vell. fr. XIV p. 54 recepit Ribbeckius coque
(p. 261) suasore Enn. Andromedae fragmentis inseruit Vahlenius (Andr. fr. III p. 106).
ut videntur varia glossemata ad h. l. pertinentia in aliis codd. alio modo confusa et
conflata esse Plautus Dd stico R stico D Plant. Stich. III 1, 61 (v. 567)

19 Plaut. fr. com. inc. 58 p. 417 Both.

20 qui] quin GL Quintalis K

21 Ovid. metam. XIII 660 sq.

possuit G

XII D metamorphoseon Rr

Euboea duabus

Et totidem natis Andros fraterna petita est.

Cicero pro Cornelio I: ut ab Iove optimo maximo ceterisque diis deabusque omnibus opem et auxilium petam. 'eabus' etiam pro 'eis' differentiae causa in feminino Emina protulit in IIII annalium: scriba pontificius, qui cum eabus stuprum fecerat; dicit enim de Vestalibus.

Multa || tamen alia quoque contra regulam vitiose et in his et in aliis casibus vetustissimi protulisse inveniuntur, in quibus non sunt imitandi. 'ambae' etiam et 'duae', quamvis nulla simili differentiae causa cogente, ¹⁰ similem habent dativum 'ambabus', 'duabus', quamquam genitivum 'ambarum' et 'duarum' faciunt.

DE ACCUSATIVO PLURALI PRIMAE DECLINATIONIS.

Accusativus quoque pluralis fit addita s ablativo singulari. producitur enim, ut 'hos poetās', 'has Musās'. 15

DE OBLIQUIS CASIBUS SECUNDAE DECLINATIONIS.

IIII 12 Secunda declinatio terminationes habet nominativi sex: in 'er', in 'ir', in 'ur', in 'us', in 'eus', in 'um'.

In 'er' masculinorum tam Latinorum quam Graecorum, ut 'caper capri', 'Alexander Alexandri'. 'Hiber' etiam 'Hiberi', quod per apocopam extrinsecus syllabae prolatum solum in hac declinatione producit 'er', et ab eo compositum 'Celtiber Celtiberi'. dicitur tamen et 'Hiber Hiberi' pro 'His-

1 Euboea R Eboea vel oboea r Ebea GL Eboea g oboea K [Euboea duabus] deae duabus A De aedeibus D duabus] B Darmstad. c, Ovidius diabus G deabus RL duobus codd. aliquot Ovid. 2 natis Ovidius latis libri Prisc. petita K Ovidius potita libri Prisc. rell. 3 Cic. pro Corn. or. 1 fr. 28: opp. IIII 2 p. 451 Or. cornilio GK 1 om. GLK

optimo K optimo RA optimo D 4 deabusque ex diabusque corr. L deabusque Gg deabusque Rr poetam Rr peteam D petamus K ^{uel eabus} deabus G eabus (d) L 5 eis (d) L deis G differentiae L deferentiae G in om. L Emina] sic hanc vocem a Prisciano scriptam fuisse praeter locos fere omnes, ubi Cassius laudatur (cf. ind.) testatur etiam cod. Bob. in carm. de pond. et mens. v. 68. eandem formam Persio in sat. 1, 130 ex optimis membranis restituit O. Iahnus hemina B et sic Paulus Festi p. 100, 9 Cass. Hemim. ann. lib. IIII p. 163 Kr. fr. 32 p. 293 Rth. III K 6 pontificius D pontificibus K eabus (d) L deabus G stuprum B 7 de add. b 8

quoque] q̄ L 9 vetustissime Rr imitandi ex emitandi corr. K 10 differentiae L deferentiae G casa B cogentes Rr 11 dativum et ablativum d 12 et

om. GL 13 accusativo L 14 pluralis prime declinationis fit R 15 petas Rr 16 De obliquis casibus secunde declin de tminib D 17 Secunde Rr 18 um] r. m. R 20 alexander B alexander alexandri G alexander. ri K extrinsecus D 21 producta K er] r R 22 Celtiber om. R ut celtiber Br ispanus G

p. 734. 35 P.

p. 298. 90 K.

panus' et 'Hiber Hiberis', quando de illa gente loquimur, quae est iuxta Armenios, et 'Hiberus Hiberi' fluvius. unde Lucanus in IIII:

Qui praestat terris, aufert tibi nomen Hiberus.

In 'ir' et 'ur' Latinorum tantum masculinorum, ut 'vir viri', 'satur saturi'.

In 'us' et Latinorum et Graecorum masculinorum et femininorum neutrorumque, ut 'hic clarus huius clari', 'hic Homerus huius Homeri', 'haec cupressus huius cupressi', 'haec platanus huius platani', 'hoc vulgus huius vulgi' (dicitur tamen et 'hic vulgus'), 'hoc pelagus huius pelagi'.

In 'eus' Graecorum tantum masculinorum: 'hic Tydeus huius Tydei', 'hic Orpheus huius Orphei'.

In 'um' neutrorum tam Latinorum quam Graecorum et figurate femininorum apud comicos, ut 'hoc regnum huius regni', 'hoc Pelium huius Pelii', 'haec Glycerium || huius Glycerii', 'haec Sophronium huius Sophronii'.

(Panthus' per synaeresin pro 'Panthous', quomodo 'Alcinus' pro 'Alcinous' prolatum est. unde Horatius in I epistularum:

Nos numerus sumus et fruges consumere nati,

Sponsi Penelopae, nebulones Alcinoique.

Virgilius in georgicon II:

Pomaque et Alcinoi silvae.)

DE GENETIVO SINGULARI SECUNDAE DECLINATIONIS.

Genetivus secundae declinationis in omni nomine i | longa terminatur, 13 sed in quibusdam pares habet syllabas nominativo, ut 'niger nigri', 'magnus magni', 'templum templi'; in quibusdam una syllaba abundat: 'tener

1 loquitur *LK* 2 Armenios] *r* armoenios *RG* fluvius *G* *Lucani*
Pharsal. III 23 *cf. lib. VI § 44* 4 masculinorum tam *K* 6 us et] *b* us
BGLK feminorum *Bb* 7 hic clarus *Rr* clarus.ri hic homerus homeri *L*
8 cyressus huius cyressi *B* op cyssus huius cyssi *K* cupsus hñ.s *G* cupsus huius si
L 9 hic vulgus •• hoc *B* pylagus huius. *gi K* 10 ut hic *B* tytheus
K titheus *GL* tythei *K* tithei *GL* 11 hio *A* horpheus *D* 12 um] *r*
o. R figurate *B* 14 glycerium *A* gligerium *GK* gliggerium *L* Glycerii] *r*
glycerii *RA* gliggerii *L* .rii *K* 15 Panthus] *b* pantus *BD* panthoys *K* panthoys
b panthoys *B* Alcinius *add. r* Alcinius pro *add. d* alcinius *D* alcinoys *K*
16 oratius *D* *et. in mg. add. K* *Hor. epp.* I 2, 27 *sq.* 17 numeros *Bd* 18
penelope *RADGLK* nebulones *G* alchinoique *Rr* alcinoique *D* alcinoique *K* alcinoique plure *G*
19 *Verg. georg.* II 87 11 georgicon *Br* georgicon *V RD*
20 romaque *Rr* alcini *Dd* alcinoys *K* post silvae: idem (id est *r*) horatius (ho-
rationus *A*) alcinoique (*r* alchinoique *R* alchinoique *Dd* alcinoique *K*) plures (plure
GLK plurae *Rr*) *add. libri, quod ortum est ex gloss. ad Alcinoique voc. in versu*
Hor. cummaxime laudato pertinente 21 SINGULARI] CASU *B* 22 Genetivus] Genitiuus
singularis *GLK* 23 pares] duas *R* duas pares *DGL* nominativo] *rl* nominatiuus
RG et *ni f. L* nominatiuus et genitiuus *D* 24 abundat (*h*) *A* habundat *RD*

p. 735. 36 P.

p. 209 K.

teneri', 'vir viri', 'satur saturi', 'Tydeus Tydei'. cuius rationem quamvis in libro, quem de nominativo exposuimus et genetivo, latius tractavimus, nunc quoque quantum possumus breviter percurramus.

In 'ir' et 'ur' et 'eus' desinentia semper una syllaba vincunt in genetivo, quae paenultimam brevem habent, ut 'Trevir Treviri', 'satur saturi', 'Oileus Oilei', nisi si poetica productio fiat in Graecis, ut 'Tydei'; in 'us' vero et in 'um' desinentia pares habent, ut 'primus priumi', 'Virgilius Virgilii', 'templum templi', 'Taurominium Taurominii'. frequenter tamen invenimus veteres in huiusmodi genetivis, id est geminantibus i, subtrahere alteram ex eis. Virgilius in I:

Hic tamen ille urbem Patavi sedesque locavit,
pro 'Patavii'. idem in bucolico:

Nec spes libertatis erat nec cura peculii,
pro 'peculii'. in eodem:

Pauperis et tuguri congestum cespite cūlmen,
pro 'tugurii'. idem in IIII georgicon:

florentem studiis ignobilis oti,
pro 'otii' et Iuvenalis in IIII:

Antoni gladios potuit contemnere, si sic,
pro 'Antonii'. hoc autem faciunt metri causa, numquam enim minores vult habere syllabas genetivus nominativo.

In 'er' igitur tantum desinentia ancipitem habent regulam genetivi; in aliis enim abundat, in aliis non abundat. abundat quidem in huiusce-

- 1 uir *add.* r inde a rationem quamvis iterum inc. *H* cf. § 10 4 et in nr *GLK*
et in ens *GK* i eus] ei (i. e. eius) *D* in genitivo *Bb* 5 quae] qui *AD*
habet *D* 6 oleus olei *K* si om. *BHK* productio poetica *B* 7 um] r
m. *R* habet (n) *B* primus. mi *K* priamus priami *L* Vergilius Vergilii *D*
Vergilius Vergilii *H* 8 Taurominium] *Kr* v. lib. II § 59 tauromoenium *A* tauromenium *rell.* Taurominii] r tauromenii *Aa* nii *K* tauromenii *rell.* 10 *Verg.*
Aen. I 247 11 urbem ille *H* petani *G* paetani *K* sedemque *G* cum *exc.*
Burm. *Verg.* loquauit *G* 12 petanii *G* paetanii *K* *Verg. ecl.* I, 33
14 *Verg. ecl.* I, 69 (deficit *Med.*) 15 tugori *GK* tugurii *Rom.* conge. tum *D*
cispite *G* cispite *K* caespit *Pal. Rom.* 16 tugorii *GK* *Verg. georg.* IIII 564
17 illo nigillum me tempore dulcis alabat | Parthenope (parthinope *G*) studiis florentem ignobilis oti, addito v. 563. *GL* studiis florentem *Vergilius* ignobilis ex ignobiles *corr. Med.* 18 otii] r b otii *Rr* ••ii *B* *Iuv. sat.* IIII 10, 123
19 gladius *RGLK* gla. dius (g) *A* cf. lib. XII § 22 potui *Hh* contemnere si sic pōnit *K* contemnere *BHG* et p craso *A* 21 nominatio *H* 22 disinentia tantum *GL* dissinentia tantum *K* 23 abundat (h) *AD* habundat *B* habundat *RH*
aliis enim non *H* abundat] in *mq. add.* *K* abundat (h) *AD* habundat *RH*
Abundat (h) *L* Habundat *R* quidem om. *GLK* huiusmodi nominibus *L*

p. 736 P.

p. 299. 300 K.

modi: 'lucifer luciferi', 'armiger armigeri', 'tener teneri', 'miser miseri', 'prosper prosperi'; pares autem habet in huiusmodi: 'Menander Menandri', 'sacer sacri', 'ater atri', de quibus [supra dictum est], cum de nominativo et genetivo tractabatur, sufficienter exposuimus.

(Androgeo | Virgilius in VI genetivum posuit Atticum:

In foribus letum Androgeo; tum pendere poenas.)

DE DATIVO ET ABLATIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus singularis huius declinationis fit a genetivo mutatione extremae i in o productam, ut 'huius luciferi huic' et 'ab hoc lucifero', 'huius sacri huic' et 'ab hoc sacro', 'huius viri huic' et 'ab hoc viro', 'huius saturi huic' et 'ab hoc saturo', 'huius Priami huic' et 'ab hoc Priamo', 'huius Taurominii huic' et 'ab hoc Taurominio', 'huius Typhoei huic' et 'ab hoc Typhoeo'. Virgilius in VIII:

Inarime Iovis imperiis inposta Typhoeo.

idem in eodem:

Nec Clytio genitore minor nec fratre Mnestheo.

est tamen quando etiam Graeco dativo in huiusmodi nominibus, id est 'eus' finientibus nominativum, uti solent antiqui. idem poeta in bucolico:

Orphi Calliopea, Lino formosus Apollo.

Et oportet scire in hac declinatione, quod omnes obliqui casus tam singulares quam plurales eundem numerum syllabarum servant, quem ge-

1 licifer *Rr* 2 habent *L* 3 alter *H* supra] ut supra *Ar* sicut iam supra *BD* est et cum *G* 5 Androgeo pro androgei *h* in *om.* *GL* VI *spscr.* in *L* atticum *G* atticum *K* *Verg. Aen.* VI 20 6 laetum *RB* laetum *Aa* laetum *GK* Androgei *Med. Pal. Rom. cf. Wagneri not. crit. ad Aen.* II 371 andro-

geot' pendere *D* tum] *H* et plerique *codd. Krehliani*, ut videtur, cum libris *Vergilianis* tunc *RBAGLK* *Zwice. 1 Krehlii et Lindemanno teste Heidelb.* paeuas *H*

7 SINGVLARI *om.* *G* 9 extreme *Hr* extrema *RB* i extreme *K* 10 inde ab huius sacri et huius et huic et ab hoc *per sqq. exempla usque ad Priamo om. L add. l. inde ab huius viri eadem om. G* huius viri *eras. in B* 12 Taurominii *cf. lib. II § 50* et ab hoc *add. l* a *B* huius *add. l* Typhoei] a typhoei *A* typhoei

GL typhoei *b* 13 huic et ab hoc *add. l* Typhoeo] a typhoeo *AD* eo *Gg* typhoeo *in lit. l* post Typhoeo: Virgilius — Typhoeo *om. GLK add. glk* *Verg. Aen.* VIII 716 14 in arime *Dd* inarimae *Rom.* in, arimae, iouis (a) *Rr* inposta *HKg* inposita (i) *R* inposita *A* inpostaque *Rom.* tipheo *g* typhoeo *L* typhaeo *Med.*

15 idem in eodem] inno X 129 eadem *Dd* 16 clitio *GL* Mnestheo] sic *Med. Pal. Rom.* menestheo *RD* menesteo *L* minestheo *K* 17 graeco etiam *GL*

in *om.* *BHLK spscr. hk* 18 e.us *Hh* uti (h?) *D* *Verg. ecl.* 4, 56 *cf. § 8*

20 orphy *A* orphi *L* caliopea *HK* caliopea *L* caleopea *Gg* caliopea, lino phormosus *Rr* phormosus *H* a.pollo (p) *G* appollo *LK* 21 scire *infra lin. add. K* 22 post plurales: nec non etiam nominativus uel uocativus pluralis *R del. r* eundem *A*

p. 736. 37 P.

p. 300. 301 K.

netivus singularis, absque genetivo plurali, qui una syllaba vult superare, nisi per concisionem proferatur. unde 'dii' et 'diis', cum pro monosyllabis ponuntur, per synizesin sunt accipienda sive magis per synaeresin e et i in unam syllabam. veteres enim i finalem, quae est longa, per 'ei' diphthongum scribebant, longas autem vocales vetustissimi etiam geminare solebant. 5
15 quae vero secundum analogiam proferuntur, id est 'dei' et 'deis', disyllaba sunt. Lucanus in || II:

O utinam caelique deis Erebiq̄ue liceret.

idem accidit etiam in pronomine 'ei' et 'ii', 'eis' et 'iis'. e quibus | illud apparet, quod vetustissimi, ut supra diximus, pro una longa vocali sole- 10 bant duas scribere. ecce enim vestigium antiquitatis in his adhuc servatur, cum duae i pro una longa ponantur tam in supra dicti nominis quam pronominis ternis casibus: 'hi dii his diis ab his diis', 'ii iis ab iis'. nam si dicas 'dei deis a deis', 'ei eis ab eis', disyllaba sunt, sicut ostendimus. Iuvenalis in V:

Implet et ad moechos dat eisdem ferre cinaedis.

pūto autem, quod in his quoque differentiae causa servata est geminatio i, ne, si 'di' et 'dis' et 'i' et 'is' dicamus, dubitatio fiat significationis; nam 'di' etiam praepositio est et 'dis' et praepositio est et 'i' et 'is' verba. in pluribus autem invenis, differentiae causa huiusmodi quasdam fieri syl- 20 labarum vel literarum additiones vel ademptiones vel accentuum mutationes; itaque in compositione 'idem' et 'isdem' per unam i scripsisse, quia nulla confusio fit significationis, inveniuntur pro 'eidem' et 'eisdem'. et quia diximus, omnes obliquos casus genetivum sequi, sciendum, quod vo-

1 nul ^t B 2 Vnde et dii L 3 synizesin] ^{vel sinizesin} B sineresin D sineresin
R sinheresin H sincerisin A sincerisin GK sincrysin L syncrisin l sineresin A
sineresin RD siuerisin GLK siuheresii H e et in i in K 4 finalem (u)
di
L 6 syllaba D 7 Luc. Phars. II 306 8 utinam Rr coelique K
eribique GL herebique D liceret cf. lib. XV § 2 lueret G liqueret L 9 ei et ii
eis ..... (et iis in litura h) H "eis et "iis R ei et iis B 11 duasc̄ribere K
12 duo i H ii B 13 Vt hi A et his B ab his diis] om. R et ab his
diis B, add. r ii is Aa 14 dicamus B a deis add. r eis add. b 15
Iuv. sat. V 14, 30 16 et admet̄hos H moechos] libri Iuv. practer Pith. et Prisc.
h. lib. § 21 lib. XIII § 15 XVIII § 288 medios G (L?) moechas A mechos K et in
litura l moechum Pith. cinedis RBHL cum Iuv. Pith. cynedis D 17 in is Dd
deferentiae G differentiae L sernata Rr geminatio i] b gemi.... B
18 i] id est RDLK et i om. R dicam B significationis A 19 et ante dis
om. BHK et post dis om. BAHGL est et i] r est et duces i RBADGL (H?)
est et diuis. i. K est et nom i in lit. h et is] autem et is L 20 plur...ibus (al)
R pluralibus BD differentiae G differentiae L literarum vel sillabarum G
litterarum et syllabarum L 21 vel ademptiones vel accentuum mutationes add. a
p
ademptiones Gg ademptiones K accentum K accentum D 22 in commutatione Rr
23 confusio L pro eid̄ eidem H pro eidem et eisdem] d pro idem D
24 casus obliquos GL sciendum est G

p. 737. 38 P.

p. 301. 302 K.

cativus nominativum suum sequitur, de quo mox docebimus: sed prius de accusativo tractemus.

DE ACCUSATIVO SINGVLARI SECVNDAE DECLINATIONIS.

Accusativus quoque a genetivo fit mutatione i in 'um', ut 'huius Priami y 16
5 hunc Priamum', 'luciferi luciferum', 'Tydei Tydem'. in huiusmodi ta-
men nominibus, id est in 'eus' desinentibus, Graeco magis accusativo utun-
tur auctores. Virgilius in I:

Ilionea petit dextra laevaue Serestum.

idem:

et amicum Crethea Musis,

Crethea Musarum comitem.

Statius in I:

nec non et viribus infra

Tydea fert animus.

15 invenitur tamen in usu etiam in 'um' accusativus huiusmodi nominum.
Cicero de natura deorum III: Theseum, Hippolytum. Livius
in XL ab urbe condita: odio, cui Perseus || indulgeret. in eodem:
Perseo sese adiungunt. in eodem: totus in Perseum versus.
in eodem: ad Perseum misit. in eodem: transgressus Perseum
20 filium. in eodem: Perseum Amphipolim mittit. idem in
XXXVIII: Areus et Alcibiades. in eodem: quod Areum et

1 suum nominativum GL docebimus] r et in lit. h doceamus RBD (H?) dicemus GLK
sed] si GLr 3 SECVNDE DECLINATIONI D. 4 i in um mutatione (mutatione G) GL

um] m, Rr huius spscr. L 5 tithei titheum GL 6 eus(i) R 7 Verg. Aen.
I 611 in I spscr. in L 8 ilionae D ilionae d leuaque libri Serestum]
Sergestum, Segestum, Serestrum vv. ll. librorum Verg. 9 Verg. Aen. VIII 774 sq.

10 Cretea B Med. chretea GK chretea L Crethea Musis om. A 11 Cretea
B Med. chretea GLK 12 Statius Theb. I 415 sq. 13 nec] sed Statius 14
tithea GL feret A fertur GLK 15 ussu G um] r m, R 16 Cycero D

Cic. de nat. deor. III 31, 76. ubi tamen Theseus Hippolytum perdidit (Theseus ibid.
etiam 18, 45) deorum add. l vi K teseum GL hippolitum B hyp-
politum A hipolitum GLK ypolitum in litura h lenius GLK Liv. ab u. c. XL

5, 5 17 in] r om. RADGLK odio in Romanos cui Livius perseus (sens ex
sius corr.) L Liv. XL 5, 5 18 Perseo sese] d Perseum ad sese AD se libri
Liviani adiungit G adiungit L Liv. XL 5, 9 post in eodem: totus — mi-
sit, in eodem om. R totus K Perseum] sic Liv. Lov. 3 Persea rell. libri Li-
viani 19 Liv. XL 56, 11: misit ad Perseum ad spscr. in L ad Perseum] a ad per-
sea BADHr misit G in eodem: transgressus Perseum filium] haec vocc. spectare
videntur ad Liv. XL 22, 12 sq.: in Maedicam regressus... Perseum filium cum
modica manu circummisit In eodem transgressus Perseum filium post Amphipolim mit-
tit ponit H transgressus GK Liv. XL 24, 3... Demetrium mittit,... Perseum
misit

Amphipolim 20 Perseum amphipolim mittit Rr Perseum misit. amphipolim mittit. H

Perseum misit amphipolim B amphipolim DK amphipolim G mittit G Liv.
XXXVIII 35, 7: Areus etiam et Alcibiades in om. GK 21 XXXVIII libri
aureus B areum et alcibiadē Da calcibiades GLK Liv. XXXVIII 36, 2:
quod Areum et Alcibiadem. ibid. § 12 quod cum alii laudent, reprehendere
ne Lacedaemonii quidem possint cf. Dukerum ad § 2 aureum B

Alcibiaden ne Lacedaemonii possint reprehendere. Statius
Thebaidos II:

Pentheumque trahens nondum te Phaedimus aequo,
Bacche, genus.

Plautus in vidularia:

Eiusdem Bacchae fecerunt nostram navem Pentheum.

DE VOCATIVO SINGVLARI SECYNDAE DECLINATIONIS.

- 17 Vocativus huius declinationis, quando in r vel in m finitur nominati-
vus, similis est ei, ut 'hic lucifer o lucifer', 'hic sacer o sacer', 'hic vir
o vir', 'hic satur o satur', 'hoc templon o templum', 'haec Glycerium o
Glycerium'. Virgilius cum paulo ante 'Thymber' nominativum protulit,
mox vocativum 'Thymbre' posuit in X:

Daucia, Laride Thymberque simillima proles,

et:

Nam tibi, Thymbre, caput Euandrus abstulit ensis. 13
sed non est vocativus a nominativo in 'er' desinente, sed in 'us' accipien-
dus: 'hic Thymbrus o Thymbre'; solent enim poetae huiuscemodi saepe no-
mina tam in 'er' quam in 'us' proferre: 'Teucer' et 'Teucrus', 'Euander'
et 'Euandrus'. in X:

Pallas, Euander, in ipsis

Omnia sunt oculis.

in VIII:

Tum rex Euandrus Romanae conditor arcis.

- 1 alcibiadem *AH* alcibiadem *GLK* nec *D* lacedaemonii *RADHGL* lacedaemonii *K*
posuit *GL* *Stat. Theb.* II 575 sq. 3 tephedimus *H* thephedini *D* thephadi-
mus *A* thebae diūs *GL* tebae diūs *K* phedimus *RB* aequae *A* 4 bacche *BGK* et
superscr. in L 5 Platus *K* *Plaut. vidul. fr.* 7 p. 442 *Both.* 6 bacche *AD* bacche
BHGLK nostram *Kk* pentheum *K* 7 SECYNDE *BD* SAECYNDE *R* 8 er *H*
sm *H* finitur] disinit *GL* 9 hic nīr o uīr hic sacer o sacer *GL* 10
glycerium *R* gligerium *GK* gliggerium *L* 11 Glycerium] *rd* glycerium *RD* gligerium
GK gliggerium *L* paulo *spscr. K* anthē *D* thyber *R* t̄yber r timber *GLK*
similia extant in *codd. Verg.* 12 thybre *R* tymbre *Br* timbre *GLK* *Verg.*
Aen. X 391 13 daucia *K* laride *H* larida *L* lar... *Aa* tymberque *RBAK*
timberque *GL* 14 et om. *GLK* *Verg. Aen.* X 394 15 tymbre *RB* timbre
GLK capud *D* abstulit euses *Med.* ensus *Dd* 16 hic vocativus *BADGLK*
est
17 tymbrus *DKr* timbrus *GL* tymbre r timbre *GLK* 20 donatum in *mg. l*
v. Donat. art. gr. III 1, 2, qui barbarismum fieri ait 'per transmutationem literar,
sicut Euandre pro Euander' solent enim poetae] *R Zwick. l Krehli* solet enim poeta *rell.*
sepae *D* 18 et om. *GLK* teucrus *Rr* teuchrus *D* 19 et om. *DGLK* Virgī in X.
B nīr in X *G* *Verg. Aen.* X 515 sq. 20 et euander *B* 22 *Verg. Aen.*
VIII 313 VIII *ADH* IX *L* nouo *K* 23 Tauc *BH* Euander *Pal.*
c
artis *Rr*

p. 738. 39^p.

p. 302. 303 K.

sed de his latius de nomina[tivo tractantes] disseruimus. notandum tamen, quod Plautus a 'puer' nominativo vocativum 'puere' dixit in mercatore: egomet me, moror. tu, puere, ahi hinc intro ocius. idem in Curculione:

5 Cedo, puere, sinum. - Quid facturur? - Iam scies, quod quibusdam a nominativo 'puerus' rectius esse videtur.

Si vero in 'eus' desinat nominativus, magis Graecum servamus vocativum. Horatius in I epistularum:

Pentheu

10 Rector Thebarum.

Statius in VIII Thebaidos:

vade, o primis puer inclyte bellis

Arcas, et Argolicae Capaneu iam maxime turmae.

Probo tamen et quibusdam aliis artium scriptoribus et 'o Penthee' et 'o 18 Tydee' et 'Ilione' posse dici secundum Latinam analogiam placet, quod in usu non inveni.

In 'us' vero terminantia, si sint propria, i ante 'us' habentia, abiecta 'us' faciunt vocativum, ut 'hic Virgilius o Virgili', 'hic Sallustius o Sallusti', 'hic Pompeius o Pompei'. haec tamen eadem etiam inf e proferebant antiquissimi, 'o Virgilie', 'Mercurie' dicentes. Livius Andronicus in Odissia:

Neque tamen te oblitus sum, Laertie noster.

1 discernimus K discernimus GL 2 nominatio puer L Plaut. merc. V. 2, 89 (v. 930) 3 egomet me moror] Bothius egomet memor libri ego me moror libri Plautini puer Plaut. Vet. abi B abii huic K intro spscr. r otius

DGLK 4 Plaut. Curc. I 1, 75 (v. 75) gurgulione L 5 caedo GLK

quod GLK facturus es AD facturus Fleckeisenus 6 recius Rr 7 in us

Rrⁿ 8 oratus K Hor. epp. I 16, 73 sq. I epistularum r sermonum I. R

sermonum I. ADK I. sermonum BGL I. sermonum II 9 pentheu Rr penthenⁿ (s) H Stat. Theb. VIII 744 sq. 12 vade, o primis] Vade inclita optimus H Vade o

primus b inclyte] b inclyte B inclite AGLK 13 artas Rr archas BDH capaneu ex capaneu corr. L capaneu B maximae R 14 Probo] iuniori in artis minoris § 43 ed. Maii auct. class. V 218 sq. § 354 sq. ed. Vindob. anal. gramm. p. 303 quibus

A scriptoribus artium L Penthee] ra penthe RBA penthen Hh panthe K

15 Tydee] ra tyde RBAK tide^e Hh tydiee L tithee G et o Ka

Ilione] ah ilione R ilione BAHK ilione r ylione D ilinee L 17 terminantia]

desinentia G dissinentia L sin^{nt} Rr 18 vocatium K hic om. H spscr. L

uirgilius o uergili D uirgiliⁿ H gili — salusti in lit. angustiore b Sallustius o Sallusti] r salustius o salusti R rel. 19 hie B eandem A etiam

eandem K 20 uergiliae Rr uergilie H Mercurie] rd mercuriae RD leuius

GLK 21 odisia GL odysia g Livii Andron. Odissae lib. I cf. Hom. Odys. I 65 Hermannum elem. doct. metr. p. 618 22 tamen Rr enim

ADHGLK tam ted oblitus con. Fleckeisenus post tamen decem fere literae erasae in B Laertie] ra laertiae RAH lertie BLK o laertiae D

Laevius in Sirenocirca:

Nunc, Laertie belle, para ire Ithacam.

'Laertius' enim pro 'Laertes' dicebant, quomodo et Graeci *Λαέρτιος* pro *Λαέρτης*. Sophocles in Aeante mastigophoro:

Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαέρτιον, δέδορξά σε.

iuniores autem gaudentes brevitate per abscisionem extremae literae protulerunt pro 'Virgilie' 'Virgili' et pro 'Mercurie' 'Mercuri'. Horatius in 1 carminum:

Mercuri, facunde nepos Atlantis.

in eodem:

Multis ille bonis flebilis occidit,

Nulli flebilior | quam tibi, Vergili;

unde accentus perfecti vocativi in his servatur. si enim non esset abscisio, debuerunt huiuscemodi vocativi (id est qui in i desinentes paenultimam correptam habent) antepaenultimam acuere, ut 'Virgili', 'Mércuri', quod minime licet, nam paenultimam acuius. in abscisionibus enim, si ea vocalis, in qua est accentus, integra manet, servat etiam accentum integrum, ut 'au-
19 divit audit', 'nostrátris nostrás', 'illice illic'. de 'Pompei' et 'Vulteri' et 'Gai'

1 lenius RBGLK Iulius AH pro Iulius in Sireno. quod apud Putschium legebat, non minus Serenus cont. Kordesius in ann. ad Eberhardtium über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern p. 28, Septimii Sereni ruralia intellegens! Sirenocirca] Sireno RADHG sirano (i) L syreno B sereno K Sirene Delrius synt. trag. Lat. I 163 Fossius de art. gr. IIII 5 p. 562 ed. Eckst. G. Hermannus l. l. p. 619 Weichertus Lacov. fr. XVIII l. l. p. 82 sq. a circa (cura *edd. ante Krehlium) dein cum libris versum ordientes omnes 2 Nunc] ne 1 2 laertiae Rr A

laertiae Dd lertiae HK lertie BLk belle] B uelle rell. vela Hermannus parare

L Ithacam] ex ithacum corr. L^{uel a} ithacam G itacham D 3 laetius R Lertus BHLK lertes BHLK et om. G et lertios greci pro B laertios R lertios HL 4 ΛΑΕΡΤΕC D laertes RA ΑΕΡΤΕC G ΑΕΡΤΗC K lertes BHL Sopho-

cles] sic in litura l Soph. Ai. v. 1 sophodes in ae sophodes ante G ae

ante RBALK .c. ante D eanti H mastisophoro ADHK mastisophoroe h mastisophoroea AEIMH R mastisophopoeae. MEN G mastisophoroe AEIMEN L (AEIMEN in litura l) 5 Ἀεὶ μὲν] AEIMEN B AEAEN K Ἀεὶ — σε] om. H ὦ παῖ] APA G

WHAP in litura l Λαέρτιον] Sophocles PAHPLOY R ΛΑΕΡΤΙΟC AD ΑΕΡΤΙΟY G ΑΗΡΤΙΟY L REPTIOY K ΑΑΕΡΤΙΟY B et sic Theodorus videtur scripsisse ΑΗΛΩΡΚΑ R ΙΑΕΑΡΚΑ A oportet quidem o puer lertie uidi te spscr. l 6 "gaudentes" breuitate Rr breuiate gaudentes B abscisionem in litura g concisionem L extraemae D 7 uirgiliae

Rr uergilie uergili H uirgilie mercurie uirgili et mercuri GL mercuriae Rr

oratus K Hor. carm. I 10, 1 9 facunde(e) LI foecunde K athlantis HL athlantis (a) B 10 Hor. carm. I 24, 9 sq. eodem in litura h 12 Vergili] H cum

parte codd. Hor. uirgeli Gg uirgili ni f. rell. omnes 13 esset ex corr. a abscissio G 14 debuerunt (ū) K paenultimam correptam habent] add. gl correp̄ (sic) add. k

15 habent antepenuultimam acuere in mg. add. k uirgi K 16 liquet G 17

ut om. H 18 uas illicce illic in litura b illicce ADHLKrg De in litura h pompeii d ulei D ulei d gail d

p. 739. 40 P.

p. 304. 305 K.

et similibus vocativis, quae i loco consonantis ante 'us' habent in nominativo, dubitatur, utrum i extrema pro vocali an pro consonante sit accipienda, quomodo in aliis casibus, quod magis more antiquo rationabilis esse videtur. nam solebant illi non solum in principio, sed etiam in fine syllabae ponere i loco consonantis, idque in vetustissimis invenies scripturis, quotiens inter duas vocales ponitur, ut 'eius', 'Pompeius', 'Vulteius', 'Gaius', quod etiam omnes, qui de litera curiosius scripserunt, affirmant. nec non etiam metra ostendunt quod dicimus et regulae ipsius ratio in supra dicto vocativo. omnis enim vocativus in i desinens una syllaba minor debet esse suo nomi[n]ativo, ut 'Sallustius o Sallusti', 'Virgilius o Virgili', 'Terentius o Terenti'. ergo si 'Pompeius' et 'Vulteius' trisyllaba sunt in nominativo, necessario in vocativo disyllaba esse debent, quod non potest fieri, nisi i loco consonantis accipiatur. unde illud quoque possumus scire, quod bene 'cui' pro monosyllabo accipiunt metrici et 'huic'. omnis enim genetivus in 'ius' desinens una vult syllaba superare suum dativum: 'ille illius illi', 'ipse ipsius ipsi', 'imms unius uni', 'alter alterius alteri'. 'alius' quoque per duas i debuit esse genetivus dativi, qui est 'alii', sed vel hiatus causa vel quia inter duas vocales i vocalis esse non poterat, dativus autem loco consonantis eam accipi | prohibebat, quam ipse duplicat vocalem - et credo differentiae causa, ne 'ali' verbum infinitum esse putaretur -, ideo plerique recusaverunt eum frequenti usu proferre. vetustissimi tamen similem genetivum nominativo posuisse inveniuntur, sed accentu differt, quippe circumflectitur in genetivo paenultima. Caesar in Anticatoe priore: uno enim excepto, quem alius modi atque omnis natura finxit, suos quisque habet caros. Caelius in V: nullius alius rei nisi amicitiae eorum causa. 'ei' quoque cum rationabiliter monosyllabum esse deberet, cum genetivus 'eius' sit disyllabus, per diae-

1 quae] qui in <i>litura</i> H	con 2 sonante K	sit] b sic B	4 videbatur GLK	6 ei
pompe. ultei. g. ai. us Dd	eius pompeius ulteius g. ai. us G	eius pompeius ulteius g. ai. us L		
e. ius (i) pompeius ulteius g. ai. us H	(i) e. ius pompeius ulteius g. ai. us K	7 lytera Rr		
adfirmant RBDHL	8 ostentunt G	9 minor debet esse in <i>litura</i> b	10 esse debet A	salustius AGLK
salusti ADGLK	uergilius o uergili H	o om. K		
uirgili Rr	11 ulteius Dd	trisyllabi DLr	trisillabi G	12 disyllaba L
dyssyllaba Dd	dyssyllabi R	disyllabi Gl	13 fieri add. d	accipitur K
14 monosyllaba D	enim enim R	15 in us B	16 alius libri	17 duas ii B
				dativi] causa
dativi alk	qui] quod AK	uel om. GK	h iatus R	18 causa est AK
add. k	19 quam] quia LK	duplicat H	20 infinitum verbum GL	21 re-
cussauerunt LK	22 genitivum l genitivo L	deffert G	differt L	differunt K
23 Caesar in Anticat. priore cf. lib. VI § 36	24 enim om. GLK	add. gl	quem]	
h quemquem BH	quantquam G	quemquam K	alius alius K	om. G
				25 Cae-
cilius RBD	Caelius in V cf. lib. VI § 36	Nullus H	26 monosyllabum ratio-	
nabiliter GL	27 disyllabus sit GL			

p. 740. 41 P.

p. 305 K.

resin a poetis proferri invenitur differentiae causa, ne, si monosyllabum sit, interiectio esse putetur, ut Virgilius in II:

Ei mihi, qualis erat, quantum mutatus ab illo
Hectore.

nihil tamen mirum, i loco consonantis positam transire in vocalem, cum us quoque idem patiat in quibusdam dictionibus apud poetas, ut Horatius in epodo:

Nivesque deducunt Iovem; nunc mare, nunc silvae.
hic enim divisione facta 'uae' extremae syllabae u a consonante transit in vocalem: est enim dimetrum iambicum coniunctum semiquinariae heroicae, 10 similiter ergo 'ei' et 'eis' et 'eidem' et 'eisdem' per diaeresin proferuntur. Iuvenalis in V:

iuvenes hortantur, ut illam
Ire viam pergant et eidem incumbere sectae.
in eodem:

ceras nunc hac dictante pusillas
Implet, et || ad moechos dat eisdem ferre cinaedis.
in compositione autem nec aliter possunt proferri, cum consequens con-
22 sonans cogit i secum loco vocalis proferri. 'cui' quoque inveniuntur qui-
dam bisyllabe protulisse per diaeresin, ut Albinus rerum Romana- 20
rum I:

Ille, cui ternis Capitolia celsa triumphis
Sponte deum patuere, cui freta nulla repostos
Abscondere sinus, non tutae moenibus urbes.
quod autem 'Pompei' et 'Vultei' et 'Gai' et similia i finalem et ante eam 25

1 et a poetis A 2 ut om. K Very. Aen. II 274 sq. 3 mutamus K

4 haectore RDH hiectore G 5 uocalem cum siluae extremae syllabae u a

consonante transit in uocalem ut ora siluae trisyllabum protulit in epodo hoc versu:
Nives etc. — siluae. Est enim dimetrum K u quoque — diuisione facta om. GL
add. l 6 Horat. epod. 13, 2 9 uac] -u-ac. B u-ac ut f. H ue h ...uae (sil) L
syluae G u a] uau GL nau a l 10 haeroice R haeroicae r eroicae GK

12 Iuv. sat. V 14, 121 sq. 13 hortantur R ortantur GLK hortatur Iuv. Pith. cum ple-
risque codd. dett. 14 peragant Iuv. Pith. saectae A 15 Iuv. sat. V 14, 29 sq.

16 caereus G cereus LK dictantae K pussillas GK 17 moechos] cf.

§ 15 moechas G mechas LK mechos H fere Hh cinedis RBDH cf. § 15

19 secū^{do} Hh 20 bisyllabe] a bisyllabe l bisyllabae RADGK bisyllabae L byssyl-
labe H bisyllabae B protulisse G Albinus] cf. Vossium de hist. Gr. I 20
p. 173 ed. West. de hist. Lat. I 6 p. 24 ed. alt. Eggerum Lat. serm. vet. rell.
p. 313 sq., qui hunc Albinum carminis de bello Actiaco auctorem fuisse censet. contra
h. l. Rabirius cont. Iac. Beckerus Zeitschr. f. d. Alterthumswissensch. 1848, 75, 597 sq.
albinus GL romanorum LK 22 'ternis' cui H terrenis Dd capitalia GK

cella K 23 sponte B repositos B 24 inus R tute HGLK tutem
R urbis AHLK 'f. urbeis' Fl. 25 et gai Rr

p. 741 P.

p. 305, 306 K.

vocalem pro una syllaba | habent, usus quoque confirmat. Horatius in Epistularum:

Durns ait, Vultei, nimis attentusque videris,

'Vultei' disyllabum accepit secundum analogiam.

Alia vero omnia in 'us' desinentia masculina seu feminina conversa 'us' in e faciunt vocativum: 'hic Priamus o Priame', 'pius o pie', 'myrtus o myrte', 'Cynthius o Cynthie'. excipitur unum, quod tam in e quam in i facit vocativum; quamvis sit appellativum, 'o filie' et 'o fili'. Livius Andronicus in Odissia:

Pater noster, Saturni filie.

Catullus autem:

Tu praeter omnes une de capillatis

Celtiberosae Celtiberiae fili.

Terentianus de syllabis:

Haec prius [tu] Bassine fili et tu gener Novate mi. est tamen quando nominativo quoque in 'us' terminante pro vocativo sive metri sive euphoniae causa utuntur. Virgilius in VIII:

Corniger Hesperidum fluvius regnator aquarum.

Lucanus in II:

Degener o populus, vix saecula longa decorum,
Sic meruisse viris.

DE NOMINATIVO ET VOCATIVO PLURALI SECUNDAE DECLINATIONIS.

Pluralis nominativus et vocativus secundae declinationis tam masculini VI 23

1 quoque *spscr.* K confirmant K oratius K Hor. *epp.* I 7, 91 2
1 sermonum epistolarum A 3 Vultei libri Hor. ut vid. fere omnes 4 accepit
om. K accepit Br 6 hic priamus Hh myrtus] ex mortus (i?) corr. B mirtus GL
7 mirte BGL Cynthius o Cynthie] scripsi; om. B, 'plurimi' Krehlii, edd. ante
α. Krehlius cinthus o cinthe Hh sinthys o sinthe RK sinthius o sinthe ADr syn-
thus o sinthe G synthyus o synthe L scyphus o scyphē edd. ab α ad Putsch.
tam. (en) B 8 o fili et o fili Rr leuius GLK Liv. Andr. Od. lib. I coll.
Hom. Od. I 45. 81 apud G. Hermannum elem. doct. metr. p. 618 9 odyssia RH
odisia GL 10 satori Kk filie] d filiae RD 11 catulus GLK Catull. 37,
17 sq. 12 pr Ll unde capillatis Bb decapillatis GK decapillatis R 13
Celtiberosae] cf. lib. V § 77 celtiberoe RBAHG celtibrosae D celtibero se L celte-
berose K cuniculosae cum libris Catull. Darmstad. celtiberie BH celtiberie K
caeltiberiae D 14 Terentianus GL Terent. Maur. de lit. syll. et metr. v. 283
p. 2390 P. 15 haec] in litura L hic RBA prius om. GLK Bassine Teren-
tianus in bassine r tubassine B tu. bassine D tubas sine RBAH tuba sine GLK
16 tamen *spscr.* L terminante] h terminanti BDHGLK 17 euphoniae G
casa B Verg. Aen. VIII 77 VII. K 18 hisperidum L fluvius etiam Fr. m. alt.
fluvius G Fr. m. pr. 19 Lucan. Phars. II 116 sq. 20 saecula] a secula RADHL
pecula G deorum cum Luc. Berol. m. pr. DLK 21 sic] sit v. l. ap. Luc.
22 PLURALI om. R PLURALIS B SECUNDAE] r SECUNDE RD 23 saecundae R

p. 741. 42 P.

p. 306. 307 K.

quam feminini generis in i finitur et est similis genetivo singulari, ut 'huius docti hi' et 'o docti', 'huius platani hae' et 'o platani'. in neutris vero extremam i genetivi singularis mutantem in a brevem facimus nominativum et accusativum et vocativum pluralem, ut 'huius templi haec' et 'o templa', | 'huius munii haec' et 'o munia'.

Alii vero casus plurales in tribus generibus communem possident regulam. ||

DE GENETIVO PLVRALI SECVNDAE DECLINATIONIS.

- 24 Et genetivus quidem fit in omni genere ab ablativo singulari assumente 'rum', ut 'ab hoc viro horum virorum', 'ab hac platano harum platanorum', 'ab hoc templo horum templorum'. inveniuntur tamen per concisionem mediae syllabae masculinorum plerumque nominum, quae neutra non habent, hunc casum proferentes maxime poetae. est autem etiam apud prosam scribentes idem invenire, sed raro. Virgilius in I:

It caelo clamorque virum stridorque rudentum,
pro 'virorum'. idem in III:

Cura deum, bis Pergameis erepte ruinis,
'deum' pro 'deorum'. idem in V:

genus alto a sanguine divum,
pro 'divorum'. 'nummum' vero pro 'nummorum' et 'liberum' pro 'liberorum' et 'sestertium' pro 'sestertiorum', 'ingerm' pro 'ingerorum', 'modium' pro 'modiorum', 'medimnum', 'sepm', 'septenum', 'denum' per syncopam frequenter etiam oratores solent proferre. Cicero in III Verrinarum: iste unus inventus est, qui ex complexu parentum abreptos filios ad necem duceret et parentes pretium pro

1 finitur] b fenitur B	genitivus (o) L	singularis K	2 o docti (h) D
hae] r e R	3 singulis Dd	fecinus K	4 huius spscr. L o in lit. b
5 o munia H	6 Alia D	generi Bb	possident GK
8 SECVNDAE] r			
SECVNDE RD	9 ab] a, spscr. L om. ADHG L	singulis Dd	adsumente B asu-
mente G	10 hac] d hoc RD	platanarum G	11 inveniuntur] d inuenitur
BD	concissionem K	13 maximae RB	poete R
ueteres prosam Dh	ueteres L	ueteres K	14 Verg. Aen. I 87 Insequitur clamor-
que etc. cf. Aen. XI 192	It caelo clamorque virum clangorque tubarum	15 li] a	16 Verg. Aen. III 476
ld RA	clamorque virum caelo L	rudentē Med.	17 bis] r uis R
(deficit Rom.)	11. GK?	17 bis] r uis R	his K
		ereptae L	erepta Pal.
Verg. Aen. V 45	19 alto spscr. in L	ab Pal.	20 nummerum H
tertium Rr sestium G	22 modorum K	meimnum Rr	midimnum K
cero in III Verrinarum] II 1 3, 7	Ul. H	24 unus om. libri Cic., extat ap. Prisc.	etiam lib. XVIII § 121
est om. B	ex] et a lib. XVIII l. l. e (ei Lagom. 29	pr. pr.) libri Cic.	25 abreptos] r apreptos R
praetium R		arpreptos GLK	et partes G

p. 742. 43 P.

p. 307. 308 K.

sepultura liberum posceret. in eodem: cum ad sestertium vicies † quingenta milia rem esse constaret. in eodem: quis est enim, qui tueri possit liberum nostrorum pueritiam contra improbitatem | magistratum? idem in IIII Verrinarum: et pueri annorum senum septenumque denu senatorium nomen nundinati sunt. 'denu' pro 'denorum', 'senum' pro 'senorum', 'septenum' pro 'septenorum' dixit. idem in frumentaria: sed tritici septies medimnum ex Nymphonis arationibus tollit, 'medimnum' pro 'medimnorum'. in eadem: minus te iugerum professum esse dico, pro 'iugerorum'. nam quod singulare huius 'hoc iugerum' est, ipse ostendit in eadem: in iugerum Leontini agri medimnum fere tritici seritur. dicitur tamen et 'hoc iugus iugeris', unde Iuvenalis in IIII:

Iugeribus paucis lumbos donare clientis.

15 Cicero in IIII Verrinarum: quid, si doceo, iudices, eos, || qui cccc milia modium lucri faciunt? pro 'modiorum'. idem pro Murena: praefectum fabrum, pro 'fabrorum'. idem pro Vareno: deum fidem, pro 'deorum'. idem pro Cluentio: milibus quadragenis nummum, pro 'nummorum'. idem ad Herennium libro III:

1 liberum] sic etiam lib. XVIII l. l., om. codd. aliquot Cic. meliores Cic. Verr. II 1 36, 92 cum ad HS vicies quinquies (HS XX D Guelf. 2 num. XX D Guelf. 1) redeigisse constaret ad] a adserat RBADH asserat GLd asseret K sestertium ex se..... corr. B uigies h 2 quinquaginta L quinquaginta G constaret rasurae subesse videtur in H in eodem — constaret bis scripsit, alterum deinde del. K Cic. Verr. II 1 58, 153 quis] q̄ K 3 qui] q̄ GK 4 improbitatem GLK magisterium H magisteraum h Cicero in IIII Verr.: II 11 49, 122

5 anorum Rr senum K septenum^{ue} Aa senatorum ALK nomen mundinati Gg 6 mundinati L undinati Aa denu] demum R pro denarium K senonorum A denu pro denorum post septenorum repetit H(?) 7 Cic. in frumentaria: or. in Verr. II 11 21, 54 frumentaria H 8 tritici medimnum septies B septies] septem milia (VII. M Vat.) Cicero post medimnum: ex — medimnum om. R add. r nymphonis RDH nymphonis GL nyphonis K orationibus GK et in arationibus corr. in L arationibus edicti poena, non redemptionis alius quo iure tollit Cicero 9 Cicero in Verr. II 11 29, 70 minus te Hh professum] r professus R professu K 10 huius] infra lin. add. K eius G 11 ipse — in iugerum in rasura B Cic. in Verr. II 11 47, 112 in iugero et in iugere libri Ciceron. 12 modium Cic. Lagom. 42 m. pr. hoc iugus Dd 13 Iuv. sat. IIII 9, 59 sq. Quantum erat exhausti lumbos donare clientis | Iugeribus paucis!

14 lumbos D lumbes Hh clientes B 15 Cicero in IIII Verrinarum] immo in V: act. II 11 46, 111 quod Hr 16 cccc milia] cccc GK cccc Cic. Lagom. 42 quadraginta milia B 16 Cic. pro Murena 35, 73 munera G 17 Cic. pro Vareno fr. 11: l. IIII 2 p. 443 Or. uarena GK 18 Cic. pro Cluentio 27, 74 ubi quadragena (quadraginta al.) milia nummum libri fere omnes, HS. XXXX. milibus nummum cod. olim Salisbury. nunc Monac. (S) 19 rhet. ad Herenn. III 19, 32, ubi minus pedum tricenum, tricentum, tricentorum, triginta singuli libri, minus pedum trinum praebent fere omnes III R VII GLK II A mille ante pedum add. Rr in B in A

pedum tricenum, pro 'tricenorum'. frequentius tamen hac utitur et Cicero et ceteri syncopa in eis nominibus, quae numeros vel mensuras significant. recusant autem hoc in masculinis habentibus neutra vel in neutris, ne similis sit nominativo singulari neutrorum, quamvis in iis quoque, quae ex se faciunt neutra, licet non frequens, invenitur tamen usus huiusmodi concisionis. Virgilius in VIII:

altaque certat

Prendere tecta manu sociumque adtingere dextras,
pro 'sociorum', idem in X:

At Rutulum abscessu iuvenis tum inssa superba,
pro 'Rutulorum', quamvis et 'socius socia socium' et 'Rutululus Rutula Rutulum' dicatur. Terentius in *heautontimorumenos*:

quare omnes vos oratos volo,

Ne plus iniquum possit quam aequum oratio,
pro 'iniquorum' et 'aequorum'. Statius in I *Thebaidos*:

illa novos ibat populata Penates

Portarum in bivio; lateri duo corpora parvum

Dependent,

'parvum' pro 'parvorum'. Virgilius in III:

magnanimum quondam generator equorum.

idem in VI:

Magnanimum heroum, pueri innuptaeque puellae.
quod et in pronomine quoque fecerunt antiqui, 'meum' pro 'meorum', 'tuum' pro 'tuorum', 'nostrum' pro 'nostrorum' dicentes. Plautus in *trinummo*:

1 tricenum] d trigenum AD trigenorum A utitur ut cicero K 2 mensuram GK 4 post similis sit: genitivus pluralis add. m. rec. in H in iis] om. B in his sup. lin. add. b his ADHGLK 5 frequens] g freuens G 6 Verg. Aen. VIII 557 sq. 7 certant g 8 prendere] r perendere R praendere D attingere BADHGLr cum libris Verg. attingere K dextra Rom. 9 sociorum Rr

Verg. Aen. X 445 XI GK 10 At] d Ad RD iuvenes G superba iusa K 11 tulum K socius] a sotius AH sociis et socia Rr socia] a sotia AH et socia BK sotium A et socium BK et rutula rutulum K 12 di (i. e. dicitur) GLK Terent. heautontim. prol. v. 26 sq. eautontimorumenos AD

13 quāobrem oratos vos omnes Bas. oratores H oratos ēē h 15 pro inaequorum et iniquorum K Stat. Theb. I 608 sqq. 1. lib thebaidos G 16 novus in GLK pœnates D 17 ibiuius Rr bivio] ex corr. l binto GK(L?) parvum add. r 19 Virgilius in VI. Magnanimum — puellae. idem in III — equorum GL Verg. Aen. III 704 III* (I.) R 20 equorum] a aequorum ADHK 21

Verg. Aen. VI 307 VI.] h VII. II 22 magnanimum Pal. magnanimum animum heroum B aeroum GL eorum K innuptaeque B innuptaeque puellae] r nupte puelle R 23 et om. G 24 nostrum pro nostram B Plaut. trin. III 2. 30 (v. 657)

p. 743. 744 P.

p. 39. 310 K.

Vt rem patriam et gloriam maiorum foedarum meum.
idem in Poenulo:

Ecquid meministi tuum parentum nomina?

idem in Menaechmis:

5 Averti praedam ab hostibus nostrum salute socium.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLURALI SECUNDAE DECLINATIONIS.

Dativus et ablativus pluralis secundae declinationis fiunt similiter ab 27
ablativo singulari mutatione o finalis in 'is' longam, ut 'a viro his' et 'ab
his viris', 'a platano his' et 'ab his platanis', 'a templo his' et 'ab his
templis'. inveniuntur pauca in||aequalem habentia declinationem, ut 'vas'
in singulari numero tertiae est declinationis: 'hoc vas huius vasis', in plu-
rali vero secundae: 'haec vasa horum vasorum'. festorum etiam nomina
dierum in 'ia' desinentia semper pluralia genitivum quidem tam secundum
formam secundae quam tertiae proferunt, dativum vero et ablativum secun-
13 dum tertiam, ut 'haec Vulcanalia horum Vulcanaliorum' vel 'Vulcanalium
his' et 'ab his Vulcanalibus'. similiter 'Saturnalia', 'Floralia', 'Compitalia',
'Terminalia', 'Quinquatria'. nec non a domo 'harum domorum' et 'do-
mum his domibus', | non etiam 'domis'. Iuvenalis in I:

Viscera magnarum domuum dominique futuri.

20 Virgilius in II:

turres et tecta domorum

Culmina convellunt.

idem in II georgicon:

domibus cedrumque cupressosque.

et
1 ut, rem patriam et *Hh* rem propriam patriam *G* foedarum] ad phoedarum
RAD foedarum *B* poetarum *GLK* 2 *Plaut. Poenul.* V 2, 102 penulo *BAGK*
penulo *H* penulo *L* 3 ecquid] *G* et sic, ut vid., aut etquid pars codd. *Krehlii* et qui-
dem *vell. cum Heidelb. teste Lindemanno* meministi *A* 4 *Plaut. Menaechm.* I 2, 25
(n. 134) menechmis *RADH* mechenis *G* mechinis *L* minechinis *K* mechmis *B*
5 avertit *BHr* praedam] *pēu* in *pdi* corr.; ad *mg.* praedam *L* 6 PLURALIS *B*
SECUNDAE] *r* SECUNDE *RD* 7 et ablativus *spscr.* *K* pluralis *om.* *G* saecundae
R fiunt *add.* *r* ab *om.* *K* 8 longam ex longum corr. *B* a viro *om.* *G*
10 ut uasini]gulari *R* 12 horum] *r* eorum *R* vasorum *K* 13 "in ia dissinen-
tia" dierum *Kk* quidem *infra lin. add.* *K* 14 saecundae quam *R* vero et
spscr. *L* secundum tertiae *L* 15 ulcanalia *G* vulcanaliorum *K* vel] et *L*
16 ulcanibus *K* Compitalia] sic in litura viginti fere lit. *r* competalia *AGLK*
compitalia *B* 17 terminalia ex terminalia corr. *B* 18 non *Rr* horum *Rr*
18 his domibus *H* *Iuv. sat.* I 3, 72 19 magnarum] *r* magnorum *KK* 20
Verg. Aen. II 445 sq. (deficit *Rom.*) 1. *GL* 21 turres et] sic aliquot *Pierii* codd.
Vergil. turris ac libri *Verg.* fere omnes tecta] sic etiam *Med. Fr. et Pal. m. alt.*
tota *Pal. m. pr.* 22 vellunt *RBDGL* 23 *Verg. georg.* II 443 in verbis
secundo *georg.* desinit *A* 24 cupressosque *B* cupressosque *K* comparesosque *G* copa-
resosque *L* cupressosque *Pal.* cyparesosque *Rom.*

Sallustius in *Catilinario*: domos suas gloria decorabant.
Terentius in *eunuch*:

domi focique fac vicissim ut memineris.

Virgilius in VI:

Hic labor ille domus et inextricabilis error;
per omnes igitur casus tam secundae quam quartae invenitur absque dativo
et ablativo pluralibus, qui semper in 'bus' exeunt.

Sunt tamen quaedam nomina, quorum aliqui casus in usu deficient:
quos quamvis secundum analogiam possumus proferre, tamen, quia apud
auctores non invenimus, recusandos puto, ut 'huius tibi huic' et 'ab hoc
tabo'. Lucanus in VI:

Stillantis tibi sanie.

Virgilius in III:

Et terram tabo maculant, mihi frigidus horror.
28 ceteri vero casus in usu non facile inveniuntur. 'maria', 'aera', 'vina',¹⁵
'mella', 'hordea' genetivos et dativos plurales in usu raro habent nisi
apud vetustissimos, apud quos multa praeterea deficientia invenies. oportet
igitur scire quidem analogiae rationem, usum tamen auctorum magis accum-
ulari. 'duo' praeterea et 'ambo' genetivos quidem et accusativos secun-
dum hanc declinationem proferunt, 'duorum, amborum', 'duos, ambos',²⁰
quamvis in neutro differentiae causa 'dum' soleat dici, nec non accusati-
vus masculinorum est quando similis nomi[n]ativo profertur, quomodo in
neutris. Virgilius in XI:

Si duo praeterea tales Idaea tulisset

Terra viros.

Lucanus autem in I:

Quae mare, quae terras, quae totum possidet orbem,

• Non cepit fortuna duos. |

1 *Sall. Cat.* 12. 4 catilinario RBD domus GLK suas ex suos corr. B sua
gloria v. l. libror. Sall. 2 *Ter. eunuch.* III 7, 45 eunacho L iunacho G iunacho K 4
et virgilius L *Verg. Aen.* VI 27 V. RBDH 5 horror Rr 6 igitur om. G casus Dd
invenitur K 8 usu. (s) H 9 quos] quod GL saecundum R possumus
Rr quia om. G 10 actores Hh 11 *Luc. Phars.* VI 548 12 sanie] sic
Luc. Voss. b in litura 13 *Verg. Aen.* III 29 14 muculat K sanguis Hh
15 "casus" vero K in usu om. G 16 ordea DHGLK habet Hh 17 apud
(apud r) quos RH deficientia G deficientia K 18 auctorum add. h malis B
20 duorum et amborum Hr duos et ambos RH 21 soleant B solebant G
accusativos LK 22 similes GLK proferunt L 23 *Verg. Aen.* XI
285 sq. 24 talis *Med. Pal. Rom.* Idaea] libri *Verg.* idea codd. *Prisc.* tullis-
set G *Pal.* 26 *Luc. Phars.* I 110 sq. 27 possidet G continet libri aliquot *Luc*
et pro v. l. m. ant. spser. in *Voss.* B orbem] r orber R 28 nunc cepit r nunc
coepit BK coepit GL *Voss.* A cepit *Voss.* B fortuna GLK

p. 745 P.

p. 311 K.

Iuvenalis similiter in II:

Tunc duos una, saevissima vipera, cena,

Tunc duos?

dativos vero et ablativos in 'bus' terminant in omni genere: 'duobus duabus', 'ambobus ambabus'.

DE ACCUSATIVO PLURALI SECUNDAE DECLINATIONIS.

Accusativus pluralis secundae declinationis in masculino et feminino genere fit ablativo singulari addita s: 'a docto: hos doctos', 'a platano: has platanos'. neutra enim semper accusativum similem habent nominativo et vocativo.

DE TERTIAE DECLINATIONIS TERMINATIONIBVS.

Tertia declinatio terminationes habet nominativi septuaginta octo vel VII 29 paulo plus. desinit enim in 'a' correptam et in 'e' correptam, in 'o' correptam, in 'o' productam, in 'al' correptam, in 'el' correptam, in 'el' productam, in 'il' correptam, in 'ol' productam, in 'ul' brevem, in 'an' productam, in 'en' correptam, in 'en' productam, in 'in' productam, in 'on' productam, in 'ar' correptam, in 'ar' productam, in 'er' correptam, in 'er' productam, in 'ir' correptam, in 'or' correptam, in 'ur' correptam, in 'ur' productam, in 'as' correptam, in 'as' productam, in 'es' correptam, in 'es' productam, in 'is' correptam, in 'is' productam, in 'os' correptam, in 'os' productam, in 'us' correptam, in 'us' productam, in 'ys', in 'aes', in 'aus', in 'ans', in 'ens', in 'ons', in 'uns', in 'yns', in 'ars', in 'ers', in 'ors', in 'urs', in 'ids', in 'ems', in 'abs', in 'ebs' correptam, in 'ebs' productam, in 'obs', in 'ybs', in 'urbs', in 'aps', in

ne
1 Iuvenalis *Gg* Iuv. sat. II 6, 641 sq. in II similiter *GLK* 2 saevissima
G caepa *BDGL* 3 post duos: consumpsisti add. *D* del. *d* 4 dativos *Rr* dativum *L* ablativos *Rr* 5 ambobus ambabus ambobus *L* 6 PLURALI *r* PLURALIS *R* 7 declinationis *r* in om. *GL* et in feminino *H* 8 genere om. *GLK* add. *i* ut a docto *K* 9 enim in litura *B* 10 vocativo ex accusativo corr. in *L* 11 TERTIAE DECLINATIONIS *D* TERMINATIONIBVS TERTIAE DECLINATIONIS *B* 12 Tertia ex Tertia corr. *B* declinatione *Dd* habent *DK* et octo *K* 13 paulo
spscr. h Desinit enim *R* et in e] in e *L* et e *G* 14 et in o productam *GLK* et in el correptam *GL* 15 et in il *K* ol producta *B* 17 in ar correptam in ar productam *Rr* 18 in or correptam in or productam *L* in ur correptam *B* 19 in ur productam om. *L* as correptam *B* as producta *B* es correpta *B* 20 es producta *B* is correpta *B* is producta *B* in os correptam — in us productam add. *r* 21 os correpta *B* os producta *B* us correpta *B* us producta *B* 22 in ys] in is *R* in ons] in ons ... *H* in ons utraque *DK* in ons utraque correpta et producta *B* in uns] in uns utraque *RGLK*
in yns] in ius *R* in uns. In ius *r* 23 em *Hh* In ebs correpta. In ebs producta *B* in ebs productam in ebs correptam *LK* ebs corrept *g* ebs *G* 24 ebs produci *g* ebs *G* ybs] obs (y) *H*, urs *H*

p. 745. 46 P.

p. 311. 12 K.

'eps', in 'ops', in 'yps', in 'irps', in 'ax' correptam, in 'ax' productam, in 'ex' correptam, in 'ex' productam, in 'ix' correptam, in 'ix' productam, in 'ox' || correptam, in 'ox' productam, in 'ux' correptam, in 'ux' productam, in 'yx', | in 'aex', in 'aux', in 'alx', in 'anx', in 'unx', in 'arx', in 'ac', in 'ec', in 'ut'.

30 In 'a' correptam neutra Graeca, ut 'hoc poemā huius poematis'.

In 'e' correptam neutra Latina, ut 'hoc monilē huius monilis'.

In 'o' correptam, quam frequenter et producunt poetae, masculina desinunt vel feminina vel communia Latina vel notha: 'hic Cicerō huius Ciceronis', 'hic leō huius leonis', 'haec virgō huius virginis', 'hic' et 'haec 10 homō huius hominis'. (antiquissimi tamen et Graeca in o productam desinentia per hanc declinationem proferebant, ut 'Sapphō Sapphonis', 'Didō Didonis'.)

In 'al' correptam masculina vel neutra Latina vel barbara: 'hic sāl huius salis', 'hic Hannibāl huius Hannibalis', 'hoc tribunāl huius tribu- 15 nalis'.

In 'el' correptam neutra Latina, ut 'hoc mēl huius mellis', 'fel fellis'.

In 'el' productam barbara, ut 'hic Daniel huius Danielis', 'Michael Michaelis', 'Nechamel Nechamelis'.

31 In 'il' correptam masculini vel feminini vel communis sunt generis Latina: 'hic pugil huius pugilis', haec Tanaquil huius Tanaquilis', 'hic' et 'haec vigil huius vigilis'.

In 'ol' productam masculinum Latinum: 'hic sāl huius solis'.

1 eps *add. g* yps] ips *GLh* irps] ^yurps *Rr* ax correpta *B* ax producta *B* 2 ex correpta *B* ex producta *B* ix correpta *B* ix producta *B* 3 ox correpta *B* ox producta *B* ux correpta *B* ux producta *B* 4 yx] ix *R x H* aex] *ex R* aux *ex aux ni f. corr. H* 5 arx *ex ar. corr. B* 6 correpta *B* neutra et graeca (greca *Brd*) *BGLKrd* et neutra et greca *D* huius *om. B* 7 correpta *B* neutra et latina *r* ut *om. BDGLK* ^{vnile}mo-

huius monilis *Rr* monile .lis *et sic per seqq. GL* munile huius .lis *et sic in sqq. K* 8 o correptam neutra *D* correpta *B* correptam .. frequenter (tm) *L* et frequenter *B* 9 cicaero *D* 10 haec virgo] *b* hic virgo *B* 11 antiquissimi — Didonis] *B* et libri quidam recentiores, veluti Coloniensis-Wallraffianus saec. XII, Darmst. m. alt., om. vell. mei omnes 14 correpta *B* et barbara *BDHGLK*

hic sal] *om. B* in marg. add. *b* ut hic sal *L* 15 hic *om. L* ^hannibal *R* annibal *BD* huius *om. L* Hannibalis] in *mg. L* ^hannibalis *RH* annibalis *BD* hoc animal animalis tribunal .lis *L* hoc tribunal huius tribunalis *om. G* add. *g* 17 correpta *B* ut *om. BHGLK* hoc fel *BGL* 18 huius fellis *B* 19 produca *B* ut *om. BHLK* daniel *BDH* danielis *BDH* michael *BDH* michaelis *BD*

michael .lis *G* michel .lis *K* nechamel .lis michael .lis *L* 20 michael *H* Nechamel Nechamelis] *om. HK* complures *codd. Krehl.* nechamel nechamelis *D* 'hic Necamel, ab hoc Necamele, horum Necamelum' *inc. de nom. et pron. 12 anal. Vindob. p. 130. idemne nomen Nechamel latet in v. l. lib. V § 11? quo pertineret, frustra quavis. Nectabel Nectabelis nostro etiam l. Heidelb. teste Lindemanno* 21 correpta *B* 22 ut hic pugil *G* huius *om. GL* tanacil .lis *G* huius tanaquilis *spscr. in L* 24 producta *B*

p. 746. 47 P.

p. 312. 13 K.

In 'ul' brevem masculini vel communis Latina: 'hic consŭl huius consulis', 'hic' et 'haec exŭl huius exulis'.

In 'an' productam masculina Graeca: 'hic Paean huius Paeanis'.

In 'en' correptam Latina masculina vel neutra: 'hic flamen huius flaminis', 'hoc numen huius numinis'.

In 'en' productam Latina vel Graeca masculini vel feminini generis: 'hic lien huius lienis', 'haec Siren huius Sirenis'.

In 'in' productam Graeca masculina vel feminina: 'hic delphin huius delphinis', 'haec Trachin huius Trachinis'.

In 'on' productam Graeca masculina vel feminina: 'hic Memnon huius Memnonis', 'haec Sidon huius Sidonis'.

In 'ar' correptam Latina et Graeca et barbara masculini vel neutri generis: 'hic Caesar huius Caesaris', 'hic Bostar huius Bostaris', 'hoc nectar huius nectaris', 'hoc calcar huius calcaris'.

In 'ar' productam Latina masculini vel communis vel neutri generis, et sunt vel monosyllaba vel ex monosyllabis composita: 'hic Nār huius Naris', 'hic' et 'haec' et 'hoc pār huius paris', 'dispār disparis', 'hoc fār huius farris'.

In 'er' correptam masculina, feminina et neutra et communia, ut 'hic patēr huius patris', 'haec matēr huius matris', 'hoc tubēr huius tuberis', 'hic' et 'haec paupēr huius pauperis'.

In 'er' productam Graeca masculina et unum Latinum vel magis notum neutri generis: 'hic aer huius aeris', 'hoc vēr huius veris'.

In 'ir' unum femininum, 'haec Gaddir huius Gaddiris'. quidam addunt 'hic abaddir', ὁ βαίτυλος, 'huius abaddiris', lapis, quem pro love devoravit Saturnus, sed in usu hoc non inveni.

In 'or' correptam masculina et feminina et neutra et communia tam

1 in ul correptam *GL* masculini (s) *B* masculina vel communia *L* masculinum vel commune *K* 3 producta *B* pean huius peanis *BH* pean .nis *GL*
 4 correpta *B* masculina latina *GL* 6 producta *B* masculina vel feminina (feminini *h*) generis *H* 7 syren *B* syren huius syrenis *H* sir.en nis (i) *L*
 8 in in] in litura *h*, alterutrum om. videtur *H* 8 in in] in litura *h*, alterutrum om. videtur *H*
 9 producta *B* ut hic delphin *G* ut hic delphin .nis *L* hildelphin *D* 9 trachin *B*
 10 producta *B* mem non *H* 11 sydon .nis *L* 12 correpta *B* graeca vel correpta vel barbara *K* masculini *sup. lin. add. r* 13 huius Caesaris — calcaris *om. G* huius caesaris hoc nectar huius nectaris hoc calcar huius calcaris hic bostar huius bostaris in litura *g* 15 producta *B* masculina *RH* 16
 et *om. LK* sunt monosyllaba *B* sunt monosyllabis *Rr* nar.ris et sic per *sqq.*

L 17 'par' hoc *H* dispar .ris in *mg. add. K* 19 correpta *B* et feminina *G* et neutra] *r* neutra *R* ut *om. GL* 21 hic et haec et hoc pauper *GK*

22 grega *D* masculina graeca *HGLK* notum *Dd* 23 hoc uer in rasura *B* 24 ir correptam *D* unum neutrum eiusdem declinationis haec *B* gaddir] *k* gadir *BDH* gradir *GLK* gaddiris] gadiris *BDH* gradiris *GL* .ris *K* 25 hic *om. D* βαίτυλος] *μ* ΒΕΤΥΛΟΣ *BDH* ΒΕΤΥΛΟΣ *G* ΒΕΤΥΛΩC *R* ΒΥΤΑΩC *K* ΒΕΤΙΑΩC *L*
 ad
 abdiris *Hh* 26 husu *D* inveni] *r* inuenitur *RGK* 27 et feminina *Rr* vel et feminina *G* vel feminina *LK* et neutra] vel neutra *GL*

p. 747, 48 P.

p. 314, 14 K.

Graeca quam Latina: 'hic Hectōr huius Hectoris', 'hic oratōr huius oratoris', 'haec uxor huius uxoris', 'hoc aequor huius aequoris', 'hic' et 'haec auctōr huius auctoris', 'hic' et 'haec' et 'hoc memōr huius memoris'. Virgilius in III Aeneidos:

tum, si quod non aequo foedere amantes 5

Curae numen habet instumque mēmorque, precatur.

33 (inveniuntur tamen et haec et omnia paene communia masculini et feminini, quod, etiam si non faciant ex se neutra, saepe tamen neutris adiunguntur figurate - ut Virgilius in X:

Italiam petiit fatis auctoribus; esto,
et in bucolico: 10

Pauperis et tuguri congestum cespite culmen,
et in VI:

Curibus parvis et paupere regno -, 15

quanyis pluralis nominativus eorum, hoc est neutrorum ex supra dictis nominibus, in usu frequenti non sit ex eis, quomodo neque ex aliis communibus duum generum. nam si sint communia trium generum, sine dubio masculini quidem et feminini in 'es', neutri vero in a proferunt nominativum pluralem, ut 'hi' et 'hae sapientes' et 'haec sapientia', ergo 'hic' et 'haec' et 'hoc sapiens'; 'hi' et 'hae pares' et 'haec paria', 'hic' et 'haec' et 'hoc par'; 'hi' et 'hae ancipites' et 'haec ancipitia', | 'hic' et 'haec' et 'hoc anceps'; 'hi' et 'hae felices' et 'haec felicia', 'hic' et 'haec' et 'hoc felix'; 'hi' et 'hae veteres' et 'haec vetera', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus'. quae igitur in plurali numero a terminationem non accipiunt, quae propria est neutrorum, manifestum est, trium generum non esse communia, sed masculini et feminini, figurate tamen per obliquos plerumque casus, 25

1 haector RDH hector G haectoris RDH ris G horatoris Rr 2 hoc aequor] d
ho aequor R haec aequor D haec et hoc auctor L 4 Verg. Aen. III 520 sq. (def-
cit Rom.) in III eueidos libro Rr in III aeneidos libro BH in eueidos Dd aeni-
dos III G aeneidis III L in III aeneidis K 5 quod Med. equo G federe
RL amantis Med. Pal. Fr. 6 praecatur RB 7 ioueniuntur in litura g et
om. H et haec] om. GLK haec l feminini generis GL 8 quod] quod Kk
quae RL etiam si] etiam GLK uel quis
faciunt DHGLK uel gi
adiunguntur G
9 ut om. HGL Verg. Aen. X 67 10 petit Med. petit Pal. Rom. aesto Rr
11 Verg. ecl. I, 60 cf. § 13 bucolico Kk bucolicis L? bucolicis G? 12 tugu-
ri (i) L tugorii G tugori K 12 con^gestum G coniestum B cespite L 13 Verg.
Aen. VI 812 14 Curibus Rr curibusq. Rom. paupere terra Vergilius 15 ho^c
est Rr ex in litura in H 16 ex eis eras. in H 17 generum trium GL
19 ergo et hic et H 22 haec felicia] hae felicia D 24 accipiant] habent GLK
propriae D 25 nutrorum H 26 casus plerumque K casus plerunque GL

p. 748 P.

p. 314 K.

raro autem per nominativum coniungi etiam neutris, ut Virgilius in VIII:

Nulla dies umquam memori vos eximet aevo,
et Iuvenalis in IV saturarum:

5 titulique cupido

Haesuri saxis cinerum custodibus,

quamvis 'hoc custos' raro nisi figurate invenias et 'haec custodia' pluraliter nemo dicat. sic ergo neque 'haec memora' vel 'auctora' vel 'paupera' neutraliter puto facile in usu posse inveniri, sed, sicut supra dictum
10 est, figurate sunt prolata et haec et alia plurima huiusmodi apud auctores. inveniuntur tamen quaedam, quae obliquos casus communes possident, 34
quamvis nominativus non sit communis, ut 'plus' cum sit neutri nominativus dumtaxat, genetivus eius communis est trium generum nec non et dativus et ablativus, unde pluralia quoque tam in 'es' quam in a
15 invenimus: 'hi' et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria', unde compositum 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa adveniēti nova, ut fit, compluria.

ablativus quoque tam in e quam in i terminans invenitur, utpote communis trium generum, et accusativus pluralis tam in 'es' quam in 'is'.

20 Virgilius in I georgicon:

Sen pluris calor ille vias et caeca relaxat

Spiramenta.

Horatius in I epistularum:

Tractus uter pluris lepores, uter educet apros.)

25 In 'ur' correptam Latina masculina et communia et neutra: 'hic turtor huius turtoris', 'hic' et 'haec augur auguris' - Horatius in III carminum:

1 coniugi RD coniungi G Verg. Aen. VIII 447 3 Nullo GL Nulla dies
Nulla dies K 4 Iuv. sat. III 10, 143 sq. IV Krehlius t. II p. 521 VI libri
saturarum d satyrarum rh saturatum G saturatum K 5 tituli q GL titulique K
cupido H 6 haesuri GL thessauri K 7 invenies DL custodia GLKk
8 nequae R 9 neutraliter H invenire Dd supradictum figurate L
10 et alia Dd huiusmodi plurima GL huiusmodi DK 11 causus B
possident G possident K 12 non fit G cum sit om. GLK nominativus
neutri DGLK 15 plures] d plurales D compositum] h composit. H 16 Ter.
Phorm. III 3, 6 formione GL 17 adveniēti. (a) B adveniēti ut fit nota
hic Terentius et ipse Priscianus infra § 74 ut sit L fit nunc compluria D 18
ablativus R 20 Verg. georg. I 89 sq. cf. § 86 1] g II G vell. 21 plures GL
Pal. num sic h. etiam l. Priscianus, ut singula utriusque terminationis exempla proponeret?
calor] ador H 23 ora K Hor. epp. I 15, 22 II. H aepistolavum K
24 tractus] b tracus GLK tra... (cus?) B tractatus k 25 correpta B
autem K plures] d cum parte codd. Horat. utere ducet GL
26 huius auguris H huius ris K oratius K ortius G Hor. carm. III 17.
12 sq. III. B II. K U. L

nisi fallit augur

Annosa cornix —,

'hoc Tibūr huius Tiburis'.

In 'ur' productam mun invenitur commun[is] duum generum: 'hic' et 'haec fūr huius furis'.

VIII 35 In 'as' correptam Graeca masculini vel feminini vel neutri vel communis generis: 'hic Arcās' [proprium] 'huius Arcadis', 'haec Pallās huius Palladis', 'hoc Cerās' [proprium loci] 'huius Ceratis'; 'hic' et 'haec Arcās' [gentile] 'huius Arcadis'.

In 'as' productam Graeca et Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis generis, ut 'hic A[tl]ās huius Atlantis', 'hic Maecenās huius Maecenatis', 'haec civitās huius civitatis', 'hoc vās huius vasis', 'hic' et 'haec Capenās huius Capenatis'.

In 'es' correptam Latina masculina vel feminina vel communia duum vel trium generum, ut 'hic Coelēs huius Coelitis', 'haec segēs huius segetis', 'hic' et 'haec milēs huius militis' - Ovidius in II metamorphoseon:

Miles erat Phoebeus

de Callistone dicit —, 'hic' et 'haec' et 'hoc terēs' - Virgilius in VII:

sed haec tereti mus est aptare flagello —,

'hebes hebetis', 'sospēs sospitis' - Iuvenalis in V:

nec unquam

Depositum tibi sospes erit —,

'hic' et 'haec' et 'hoc hospēs huius hospitis'. Lucanus in V:

Hospes in externis audivit curia tectis,

1 fallat B agur D 2 annosa] h annos a H 3 hoc] b hic B titur L
tituris L 4 producta B duorum GL nel duum g 6 correpta B 7 ut hic
arcas GLK proprium om. H Arcadis] d archadis RBDH 8 caeras GLK
'Plures Codices, nec ū spernendi, omittunt proprium loci' Krehlius Ceratis] scripsi

ceradis RBDH caeradis GLK hi H • 9 'huius arcadis' gentile L archadis

Dd 10 producta B graeca masculina et GLK masculinia K 11 adlas Dd

athlas BHLK athlantis 'huius H adlantis Dd athlantis BL 12 hoc vas

— Capenatis add. g nassis K 14 correpta B masculina latina GLK 15

Coelēs] r codes R 16 Ovid. metamorph. II 415 18 erant R phebes K

19 calistone DHGLK teres huius teris Dd Verg. Aen. VII 731 VII ex III
corr. B VI H 20 tereti] sic etiam lib. V § 25 et infra § 65 teriti LK lento Vergi-
lius, apud quem teretes extat in versu praecedente: teretes sunt aelydes illis | Tela
tereti v. 731 etiam duo ex Burmanni libris Vergilianis, ex Prisciano scilicet interpolati

21 Iuv. sat. V 13, 177 sq. V] H et sic libri plerique lib. V § 25, omnes infra
§ 65; h. l. III. RBDH GLK 22 nec unquam] cf. lib. V § 25 23 tibi] † (i.

e. vel pro t) G 24 et hoc del. dk hospes] b ...pes B ospes ubique h. l. GK

h huius .tis
'ospes L huius om. H Luc. Phars. V 11 cf. lib. V § 24

p. 749 P.

p. 315. 16 K.

'haec hospes curia'. (invenitur tamen et 'haec hospita': Virgilius in Aeneidos III:

bellum, o terra hospita, portas.

similiter 'haec sospes' et 'sospita' prolatum est ab auctoribus. Ovidius in II fastorum:

Sospita delubris dicitur aucta novis.

neutra quoque supra dictorum pluralia tradit usus. Statius in IIII 36 Thebaidos:

Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas
Flumina.)

In 'es' productam tam Graeca quam Latina masculini generis vel feminini vel communis: 'hic Chremēs huius Chremetis' et 'Chremis', 'hic verrēs huius verris', 'haec caedēs huius caedis', 'hic' et 'haec herēs huius heredis'.

In 'is' correptam tam Graeca quam Latina masculini generis vel feminini vel communis: 'hic Parīs huius Paridis' vel 'Paris', 'hic collīs huius collis', 'haec Thetīs huius Thetidis', 'haec cuspīs huius cuspidis', | 'hic' et 'haec utilis huius utilis'.

In 'is' productam Graeca et Latina masculina vel feminina vel communia: 'hic delphīs' vel 'delphin huius delphinis', 'hic Arīs' [proprium] huius Arinis' - Cicero pro Scauro: Arinis uxorem -, 'haec Soteris huius Soterinis' - Plautus in vidularia:

Immo id, quod haec nostra est patria et quod hic mens.

Pater, illic autem Soterinis est pater -, 'hic Dis' [proprium, id est *Ἰλιούτων*] 'huius Ditis' et 'hic' et 'haec dis'

1 hospita] sic h. l. etiam K Verg. Aen. III 539 in om. K 2 aenidos G
aenidos K III aenidos Hd IIII aenidos B IIII. RDK II. I. 4 Ovid. fast. II

56 6 dicitur] ex ducitur corr. H dicitur LI 7 Stat. Theb. IIII 842 sq. 9
accipiens D fessique GLK 11 generis quam G feminini uel neutri uel K

12 uel communis — Verris om. D uel communis add. d chremes K cremes H
huius om. L cremetis H et Chremis] om. R add. r et chremis K et huius cre-

metis H 13 heris Rr haeres G huius add. b 14 haeredis G 15 his Rr
correpta B masculi R 16 communis ut hic B 17 haec] hae R Thetis] d

tetis DG tetis K thitis L tetidis R thethidis d thetis D tetis G titis L tetis K
thetis uel theditis B cuspidis] d cuspidis DH 19 productam] r producta
RB et masculina B 20 ut hic L deltis uel deltia huius delphinis GL 21

Cic. pro Scauro cf. lib. VI § 28 scauro Dd stauro Kk 22 Plant. vidul. fr. 10 p.
442 Both. uidullaria Rr 26 hic Dis] d his dis ni f. D ... id est (est) H

ΠΛΑΥΤΟΝ D plouton B pluton RH planton Lb ΠΛΑΟΥΤΟΝ Kk ΜΑΙΑΤΟΝ G ditis hic
huius ditis
HG et haec et hoc dis Dd et haec di•(ti)s haec uis L

p. 749. 50 P.

p. 316. 17 K.

[appellativum] 'huius ditis', 'haec vis huius vis', 'hic' et 'haec Samnis huius Samnitis'.

- 37 In 'os' correptam unum Latinum neutrum 'hoc ōs || huius ossis', quod etiam 'hoc ossum' antiqui protulerunt. Gellius libro XXX: calvariaeque eius ipsum ossum expurgarunt inauraveruntque. 5

In 'os' productam Graeca et Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis generis: 'hic herōs huius herois', 'hic nepōs huius nepotis', 'haec dōs huius dotis', 'hoc ōs huius oris', 'hic' et 'haec compōs huius compotis'.

In 'us' correptam Latina masculini vel feminini vel neutri vel communis duum vel trium generum: 'hic lepūs huius leporis', 'haec Venūs huius Veneris', 'hoc tempūs huius temporis', 'hic' et 'haec Ligūs huius Liguris', 'hic' et 'haec' et 'hoc vetūs huius veteris'.

In 'us' productam Graeca vel Latina masculina vel feminina vel communia vel neutra, ut 'hic Melampūs huius Melampodis', 'hic mūs huius muris', 'haec virtūs huius virtutis', 'hic' et 'haec sūs huius suis', 'hoc tūs huius turis'.

- 38 In 'ys' Graeca masculina vel feminina: 'hic amphibrachys huius amphibrachis', 'hic Capys huius Capis', 'haec Erinys huius Erinys'.

In 'aes' Latinum unum masculinum 'hic praes huius praedis' et unum 20 neutrum 'hoc aes huius aeris', cuius plurales obliqui in raro sunt usu, 'aera aërum aeribus'. Cato in oratione, qua in senatu suasit, ut

1 appellativum *om.* *G* appellativum *D* distis *K* haec vis] *h* huius *B* samnis sam-
nitis *L* 3 correpta *B* hoc os *d* haec os *D* huius *om.* *K* 4 *A* Gellius *h*
Gellius lib. XXX] *f. e. Cn. Gellii annalium libro XXX. libro XXXIII haec assig-*
nat Charisius p. 40. 112 P. indeque Krausius fr. hist. R. p. 205, Rothius fr. 20 p. 308

lib *r* liber *R* libri *Dd* in libro *H* calvariaeque *Dd* 5 ipsum ipsum *K* expur-
gauerunt *H* inauraveruntque (*h*) *K* 6 oc *K* graecam *R* masculini et
feminini *L* 7 lueros *L* aëros (*h*) *G* aëros *K* herohis *R* haerois *L* aërois (*h*)

G aërois *K* haerois (*d*) *D* hic nepos *Rr* 10 correpta *B* communis generis
et hoc uetus ueteris

duum *K* 11 haec uenus huius ueneris *Rr* 13 ligoris *LK* haec uetus *K*
et hoc

14 producta *B* uel latina uel masculina *GL* uel latina uel masculina *K*
uel neutra uel communia *L* 15 ut *postea insertum et ad mg. add. in L* 16 post

uel opus opuntis
muris: haec opus nomen urbis huius opuntis *add. B* haec orons huius orontis *D del.*
d hic odipus huius odipodis *GL et ex* hic ophus huius ophudis *corr. K* sus suis
18 *ys*] *is D* ut hic *K* amphibrachis *RB* amphibrachis *D* amphibrachys

G amphibrachis *Rr* amphibrachis *D* amphibrachys *B* amphibrachys *G* amphibrachis
H amphibrachis *L* .*ys* *K* 19 *h*oc *Rr* haec *BH* capis *DH* huius

om. D capys *R* capis *H* capeys *B* capydis *GL* .*ys* *K* haec *add. d* Erinys]
b herinys *D* herynis *RG* herynys *BLKg* herynys *H* erinys *H* erinys *B* herynys
R herynis *LK* herynys *G* haerinyis *D* 20 *es B* ut hic praes *DGL*

predis *B* 21 plurales] *h* pluralium *RBDH* usu] *r* huius *R* 22 aëra] *ex*
corr. d Cato in oratione ... ut plura aëra equestria flerent] *Meyerus l. 1, p. 85 sq.*
cf. Brillenburgium de M. Porcio Cat. p. 71 quia *D* quia *h* suasit *K*

p. 750. 51 P.

p. 317 K.

plura aera equestria fierent: nunc ergo arbitror oportere restitui, quin minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrium. in eodem: de aeribus equestribus de duobus milibus actum.

5 In 'aus' Latina duo feminina: 'haec laus huius laudis', 'haec frans huius frandis'.

In 'ans' Latina masculina vel communia duum vel omnis: 'hic quadrans huius quadrantis', 'dodrans dodrantis', 'hic' et 'haec infans' [τὸ νῆπιον] 'huius infantis', 'hic' et 'haec' et 'hoc infans' [ὁ ἄλλος, huius] 10 'infantis' et 'amans', quod nomen est, cum pro amatore accipitur, 'amantis'. invenitur etiam unum femininum, 'haec glans huius glandis'. sic enim Lucretius, ut supra dictum est, profert et Ovidius in XIII metamorphoseon:

ut lata plumbea funda

15 Missa solet medio glans intabescere caelo.

In 'ens' Latina masculina vel feminina vel communia duum vel trium 39 gen[erum]: 'hic V[er]ens huius V[er]entis', 'haec mens huius mentis', 'hic' et 'haec parens huius parentis', 'hic' et 'haec' et 'hoc prudens huius prudentis'.

20 In 'ons' Latina masculina vel feminina vel omnis: 'hic mons huius montis', 'haec frons huius frontis', 'hic' et 'haec' et 'hoc insons huius insontis', quod solum teste Probo o ante 'us' habet correptam, et eius simplex 'sons sontis'.

In 'uns' similiter Latina masculina: 'hic Arruns huius Arruntis'.

25 In 'yns' unum Graecum invenitur femininum: 'haec Tiryns huius Tirynthis'.

1 aequestria (s?) LK ergo om. GLK oportere] b oportere. B 2 institui Lipsius de militia Romana lib. I dial. V p. 33 ed. Antwerp. a. 1598, quem tacite sequitur I. F. Gronovius de pecunia vet. III 2 p. 275 ed. Amst. 1656 qui minus H quo minus Liptius quo ne minus C. T. Zumptius ub. d. röm. Ritter etc. p. 13 milibus actum ducenti^s Dd 3 aequestrium RDHG

Cato in eodem (sc. libro): Meyerus l. l. eadem Krehlius 'pertinet fortasse de aeribus equestribus ad titulum orationis' Krehlius aequestribus RD equestrioribus R 4 auctum R 5 feminina duo H 7 aus] d as D 8 huius dodrantis GL hic et haec et hoc infans ΟΑΤΟΝΗΠΙΟΝΑΑΟC huius infantis B τὸ νῆπιον] om. H ΟΑΑ ΤΟΝ ΝΗΠΙΟΝ ΑΑΑΟC R huius infantis ΤΟΝΗΠΙΟΝ GLK 9 hic et haec — infantis in mg. add. K ὁ ἄλλος] hic om. RBH ΟΑΑΑΑΑΟC G huius om. DGLK 10 pro add. d 12 Lucretius] v. lib. VI § 96 ut] et r Ovid. metam. XIII 825 sq. cf. lib. VI § 96 14 plumbea K 15 missa K missa solet

missa solet L solent Hh glans ut Rr 17 hic mens Rr 20 omnis K omnis generis D omnis ut H 22 insonthis D Prob. de cath. nom. p. 1473 P. 130 L. cf. p. 1444 P. 104 L. correptum L^s 23 et huius K 24 masculina nel feminina L aruns GLK aruntis GLK 25 hyc Rr tyrys RGLK tyrim BD tyrrins H 26 tyrynthis R tyryntis BGLK tyryntis D tyrryntis H

p. 751 P.

p. 317. 18 K.

In 'ars' Latina masculina vel feminina: 'hic Mars huius Martis',
'haec ars huius artis'.

In 'ers' Latina omnis communia generis: 'hic' et 'haec' et 'hoc'
iners huius inertis'.

In 'ors' Latina masculina vel feminina vel omnis: 'hic Mavors huius
Mavortis', 'haec cohors huius cohortis', 'haec sors huius sortis' : cuius
nominativum 'haec | sortis' protulit Plautus in 'Casina':

Vide ne qua illic insit alia sortis sub aqua -,
40 'hic' et 'haec' et 'hoc concors huius concordis'.

In 'urs' Latina communia trium generum: 'hic' et 'haec' et 'hoc'
Tiburs huius Tiburtis' [gentile].

In 'uls' unum femininum: 'haec puls huius pultis'.

In 'ems' unum femininum: 'haec hiems huius hiemis'.

In 'abs' Graeca et Latina masculina et feminina: 'hic Arabs huius
Arabis', 'haec trabs huius trabis'. vetustissimi tamen etiam 'trabes' pro
'trabs' proferebant. Ennius in Medea:

Vtinam ne in nemore Pelio securibus

Caesa accedisset abiegna in terram trabes.

In 'ebs' correptam Latina omnis communia: 'hic' et 'haec' et 'hoc'
caelëbs huius caelëbis'. 20

In 'ebs' productam unum femininum Latinum: 'haec plëbs huius
plebis'; dicitur tamen et 'haec plebes huius plebei'. Lucanus in III:
nescit plebes ieiuna timere.

In 'obs' feminina Latina: 'haec scobs huius scobis' et 'scrobs hu-

1 martys D post Martis: haec mars huius martis add. R del. r 3 latina
ex latinum corr. K omnia communis B communis RH communi rh commune

G 5 masculina feminina K omnis hic mavors D. 6 coors RGLK coortis
RGK hortis L haec sors] exortis D haec sortis d haec sors huius sortis haec
sors huius sortis K 7 Plaut. Cas. II 6, 28 cassina K 8 ne qua] Kr cum
Plauto neque RDII ne quae BGL aliqua sortis B sortis etiam Plaut. Vet. m.
pr. sors m. alt. 9 concordis] b concondis B 12 uls in mg. add. h puls ex

plus corr. B 13 enips Rr haec in litura h chiemps gemis Rr 14 arbs H
graeca masculina latina (et L et infra lin. K) feminina GLK et masculina et

BH araps Dd arbs Hh 15 etiam om. HK pro trabis B 16 Enn. Med.
fr. 1 v. 1 sq. p. 52 Both. Med. exulis fr. 1 v. 1 sq. p. 36 Ribb., p. 124 Vahl., apud
quos v. l. rell. h. l. testium confrenda est 17 memore RB 18 cessa GL cesae

Prisc. de metr. Ter. § 14 cod. regin. 1709 saec. X teste H. Keilio acedisset K
accidisset r cecidisset h Coloniensis cecidissent Prisc. l. l. cum aliis testibus

abiegna in terram] in terram abiegna (abiegna Rr abiiegna K abiegna G) libri h. l.
abiegnae (abiegne cod. reg.) ad terram Prisc. l. l. et alii abiegna ad terram alii
19 ebs] r eps K correpta B communia K 20 celebis K 21 ebs] r eps

R haec R 22 plebi Rr Luc. Phars. III 58 III. L 23 plebis ieiuna (i)
Kk 24 latina feminina GLK et haec scrobs g scrobs scrobis L

p. 751. 52 P.

p. 318. 19 K.

ius scrobis' (sic alii; sed Probus nominativum protulit similem genitivo), quod Plautus masculin^o genere profert in Amphitrione:

Ibi scrobes effodito tu plus sexagenos in dies.

In 'ybs' unum masculinum: 'hic chalybs huius chalybis'.

5 In 'urbs' unum femininum: 'haec urbs huius urbis'.

In 'aps' unum femiⁿinum: 'haec daps huius dapis'. sed nomina- 41
tivus in usu frequenti non est, quem Livius Andronicus in I Odis-
siae ponit:

Quae haec daps est, qui festus dies?

10 Horatius accusativum protulit in | II carminum:

Ergo obligatam redde Iovi dapem.

idem genetivum in III:

Nunc in reluctantes dracones

Egit amor dapis atque pugnae.

15 idem in epodo:

mutatae dapis

Inemori spectaculo.

In 'eps' masculina et omnis: 'hic manceps huius mancepis', 'hic' et
'haec' et 'hoc particeps huius participis'. 'adeps' vel 'adipes' in utro-
20 que genere invenitur. Varro in II rerum rusticarum: adipe suilla.

In 'ops' Latinum femininum unum: 'haec Ops huius Opis' [nomen ma-
tris deum et copia] (eius quoque nominativus in usu frequenti non est,
sed illius, quod ex eo componitur, commune omnis, 'hic' et 'haec' et
'hoc inops huius inopis'. vetustissimi tamen etiam 'hic' et 'haec' et
25 'hoc ops' et 'cops' pro 'opulentus' et 'copiosus' proferebant. Accius
de Hercule dicens:

1 Probus de cath. nom. p. 1402 P. 120 L. similem protulit BII 2 plaustus
D amphitrione D amphithrione L Plaut. Amphitr. fr. 11 p. 422 Both. cf. lib.

V § 41 3 scrobes] add. r scrobes G scrobis LK effodi Dd tu plus] scripsi

duplus Dd plus RBHGLK 'in aliis duplos' m. rec. in R indiges Rr 4

ybs] r yps R ibs BHGLK chalybs] π calybs rd calyps RD calips G calibs

BHLKg chalybis] π calibis libri 5 ubi H 6 aps] r abs RD 7 Livius] r

libius RDHGLK andranicus K odissia H odisei K odisei G odisei L

Liv. Andr. Od. I v. Hermannus elem. d. m. p. 619 coll. Hom. Od. I 225 10 ora-

tius Gk aratus LK Hor. carm. II 7, 17 in II carminum accusativum protulit

B in om. H carni spser. in K 12 genetivum] rd genetivum RD Hor.

carm. III 4, 11 sq. III GL 13 in se luctantes L 15 Hor. epod. 5, 33 sq.

epodo H 16 motate LK motatae t dapes K 17 inemori] α Horatius

in memori B memori rell. 18 ebs BD masculini HGLK ut hic manceps K

20 genenere B Varro in II rer. rust. v. lib. V § 41 adipes illa libri

21 ops] d obs BD femininum H unum om. BD add. d 22 copia ** eius L

frequenti in usu G 23 hic haec et hoc inops R hic et haec inops B 24 ta-

men om. H 25 ops] r obs R et cops] et cors G et corps et cops D et corps

Kk opulentur Rr post opulentus: et corpulentus add. RBDGK et co^uopulentus

(in litura u t) L actius H Att. fragm. inc. 31 p. 253 Both. XVI p. 190 Ribb.

26 de bercule L de bertule G

quorum genitor fertur esse ops gentibus,
 42 pro 'opem ferens et auxilium gentibus'. Sic Caper. potest tamen etiam
 feminino genere hic intellegi figurate coniunctum masculino, ut si dixisset
 'quorum genitor auxilium fuit gentibus'. tamen nominativo eius usus est
 Plantus in cistellaria:

Itaque me Saturnus eius patruus. - Et Castor pater! -

Itaque me Ops opulenta illius avia. - Immo mater
 quidem!)

et Graeca: 'hic Pelops huius Pelopis', 'hydrops hydropis', 'merops
 meropis'.

In 'yps' Graeca: 'Cinyps Cinypis'.

In 'irps' Latinnm unum: 'hic' et 'haec stirps huius stirpis'.

In 'ax' correptam Latina et Graeca, ut 'haec fāx huius facis', 'hic abāx]
 huius abacis', quod tamen et 'hic abacus huius abaci' frequens invenitur.

In 'ax' productam Graeca et Latina sunt masculina vel feminina vel
 omnis, ut 'hic Phaeāx huius Phaeacis', 'haec pāx huius pacis', 'hic' et
 'haec' et 'hoc audāx huius audacis'.

In 'ex' correptam Graeca et Latina masculina et feminina et commu-
 nia trium generum: 'hic Lelēx huius Lelegis', 'hic grēx huius gregis',
 'haec ilēx huius ilicis', 'hic' et 'haec' et 'hoc artifēx huius artificis'.

43 In 'ex' productam Latina masculina vel femini]na sunt vel communia
 trium generum: 'hic rēx huius regis', 'haec lēx huius legis', 'hic' et
 'haec' et 'hoc exlēx huius exlegis'.

In 'ix' correptam Latina masculina vel feminina: 'hic calīx huius ca-
 licis', 'haec pīx huius picis', 'haec nīx huius nivis'.

In 'ix' productam Graeca et Latina masculina vel feminina vel com-
 munita trium generum: 'hic Phoenix huius Phoenicis', 'haec cornīx huius
 cornicis', 'hic' et 'haec' et 'hoc felix huius felicis'. oportet autem scire,
 quod Graeci i et y ante x brevem esse volunt, etiam si in obliquis produ-

1 esse fertur K obs R 2 auxilium sibi gentibus H Caper] de dub. gen. se-
 cundum Osannum de Capro p. 12 etiam om. G 3 hic Rr hoc H dixisset R
 4 inusus K 5 plautus Dd Plaut. cistell. II 1, 37 (42) sq. 6 patruus eius
 Plautus et castor libri Prisc. cum Vet. Plauti; leg. ecaster pater] r patrem R

7 mops Rr imo K 9 Pelops] b pelos B 11 ips H graeca spscr.
 K cinyps RH cinyps BDGL cinypis H cinyps B cinypis L cinyphys R cy-
 niphys D 12 strips R stirpis] r stripis R 13 correpta B ut om. H
 spscr. K 14 tamen hic D 15 producta B 16 ut om. BD hifeax in hic
 pheax corr. L Phaeax] r pheax DHGK faeax R feax B pheacis BDHGLK
 feacis R 18 correpta B vel feminina L 19 hic Lelex] h haec lelex RHGLK
 lelēx lelegis H hic grex huius grecis haec lelex huius lelegis B 21 post
 In ex pro unum sol. excidit in B cf. § 46 vel masculina nel L sunt et commu-
 nia GLK 22 'hic et haec et hoc exlex .gis' haec lex .gis Kk 23 exlex] lex R
 25 hic pix .cis G 26 graeca latina GLK 27 penix R phenix GL phoenix
 H huius om. H hius R phenicis GL haec cornix ex hic cornix corr. K
 28 autem] tamen HK 29 et om. K y] i, add. k e G et in litura ni f. L

p. 753 P.

p. 320. 21 K.

catur, ut 'Φοῖνιξ Φολνῖκος', 'βόμβυξ βόμβυκος', a vero secundum genitivum etiam in nominativo produci vel corripi dicunt, ut 'κόλαξ κόλακος'. corripitur in nominativo, quoniam et in genetivo corripitur, 'Φαίλαξ' vero 'Φαλάκος' in utroque producitur. Latini tamen omnes vocales bitempores, id est διχροῦνους, habentes, ad genitivum respicientes dicunt produci vel corripi vocales ante x positas in nominativo. inveniuntur igitur in 'ix' productam Latina, ut ostendi, feminina vel omnis: 'haec nutrīx huius nutrīcis', 'hic' et 'haec' et 'hoc pernīx huius pernīcis'.

In 'ox' correptam femininum: 'nōx noctis', et ex hoc compositum 44 commune: 'hic' et 'haec' et 'hoc pernōx pernōctis'. Iuvenalis:
si luditur alea pernox.

In 'ox' productam femininum vel omnis: 'haec vōx huius vocis', 'hic' et 'haec' et 'hoc velōx huius velocis', 'atrōx atrocis'.

In 'ux' correptam masculina vel feminina: 'hic Volūx huius Volucis',
15 'haec | nūx huius nucis'.

In 'ux' productam masculinum: 'hic Pollūx huius Pollucis', femininum: 'haec lūx huius lucis'.

In 'yx' Graeca tam masculina quam feminina: 'hic sandyx huius sandycis', 'haec Styx huius Stygis'.

20 In 'aex' femininum: 'haec faex huius faecis'.

In 'aux' unum femininum: 'haec faux huius faucis'.

In 'alx' unum femininum: 'haec falx huius falcis'.

In 'anx' unum: 'haec laux huius laucis'.

1 Φοῖνιξ Φολνῖκος] μ phoenix phoenicos RDK phenix phenicos GL phoenix
phenichos H βόμβυξ βόμβυκος] μ bombix bombicos RDGLK BOMEYΞ. BOMEY-

κoc in lacuna h 2 ut ΚΟΛΑΞ. ΚΟΛΑΚOC in lacuna h ΚΩΛΑΞ ΚΩΛΑ*OC Rr ΚΑΛΑΞ ΚΑΛΑ-
κoc K colax colacos L 3 corripitur (un) R corripunt K corripunt nomina-

lino GL et om. H corripitur om. DH producitur Rr producitur K Φαίλαξ —
producitur om. R add. r Φαίλαξ] μ phaeax Dr pheax HGLK uero om. μ

4 Φαίλακος] μ phaeacis Dr pheacis HGLK tamen] autem L bitemporis RrD

bitemporis HK 5 idem Rr ΔΙΧΡΩΝΟΥC Rr ΔΙΧΡΟΝΟΥC G ΔΙΧΡΟ*** H ΔΙΧΡΟΜOC h

ΔΙΧΡΩΝΟΥC L ad] et GLK getinum R 6 in. positas in H ix] x L 7

ostendimus H 9 ex eo compositum GK 10 huius pernōctis L Iuv. sat. III

8, 10 12 productum H uox .cis G 13 uelox huius L post uelocis:

airox — uolucis om. R add. r 14 post feminina: uel communia add. D uelux

H huius om. GL uelucis H 15 post nucis: hic et haec dux add. D hic et

haec dux huius ducis h 16 masculinum uel femininum GL masculinum et femini-

um K pullux huius .lucis G pullux huius .cis K pullux .cis L femininum

om. GLK 18 In ix H quam] tam L feminina sandyx GLK feminina haec

sandyx g sandix DH huius om. L sandycis] g sandicis RDG .cis L 19

hic st.yx (r) L hic styx G hic styx stycis K tyx Dd stix H huius hic et

h. l. fere ubique om. L Stygis] h sti*** R stigis Dr sticis G sticis uel stycis H

.gis in litura l cis ni f. L 20 In ex H faex] d fex DH fecis DH 21

faux.faucis H 22 alx unum haec L 23 anx unum femininum GLK lau-

tis Rr

p. 753. 54 P.

p. 321 K.

In 'unx' unum: 'hic' et 'haec coniunx huius coniugis'.

In 'arx' unum femininum: 'haec arx huius arcis'.

In 'ac' unum neutrum: 'hoc lac huius lactis'.

In 'ec' unum neutrum: 'hoc || allec huius allecis'.

In 'ut' 'hoc caput huius capitis'.

DE GENETIVO SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

VIII 45 Et haec quidem terminationes nominativi tertiae declinationis. genetivus autem eius in 'is' desinit correptam, excepto uno monosyllabo, 'haec vis huius vis', quamvis omnes aliae declinationes producant terminationem eiusdem casus.

Oportet autem scire, quod in quibusdam pares habeat genetivus tertiae [declinationis] suo nominativo syllabas, in quibusdam una, in aliis duabus syllabis vincat.

Et pares quidem habet in nominibus in e desinentibus correptam, ut 'hoc marē huius maris', 'hoc monilē huius monilis', et in quibusdam in 'er' vel in 'es' productam vel in 'is' tam correptam quam productam exeuntibus, ut 'hic pater huius patris', 'hic verrēs huius verris', 'haec caedēs huius caedis', 'hic collis huius collis', 'haec avīs huius avis', 'haec vis huius vis'.

In aliis autem omnibus eiusdem declinationis nominibus una syllaba superat nominativum genetivus, ut 'schema schematis', 'Cicero Ciceronis', 'consul consulis', 'pecten pectinis', 'baccar baccaris', 'lis litis', 'apex apicis'. excipitur 'haec caro huius carnis', in quo pares habent syllabas genetivus et nominativus (inveniuntur tamen veteres, qui genetivo similem

1 unum post unx om. D unum commune GL haec et hoc coniunx Rr
coniunx coniugis G coniunx coniugis K 3 In hac Rr unum nomen neutrum

GK haec lac H huius om. L 4 In hac Rr hallee huius .cis K 5 ut
ut hoc caput H 6 SINGVLARI] casu singulari Dr casu nuō singū G tertie D 7 haec
Rr tertiae declinationis nominativi L "declinationis" tertiae genitiuus H (i. e. enim)

eius dissinit in is K 8 autem om. GL in his Rr 9 prod. eunt(i) L 11 scire
(r) L pares quidem Rr pares habeat in litura h habet. (&) Dd habet L

12 declinationis om. DGLK 13 vincit L 14 nominibus] n^{ua}i L nomina-
tino K 15 munile GLKr munilis Gr .lis LK 16 er et es G productam
et in L uel is K tam correptam quam productam om. GLK tam is correptam

tam productam in mg. k 17 haec caedis Dd 20 eius dēclinationis H eius decli-
nationis h syllaba spscr. L 21 ut] hoc L scema GK scema .tis L
scematis K 22 pectinis] r pecten RK baccar baccaris H baccar .ris L

23 apicis G excipiuntur L excipiuntur K caro carnis H sy. labas geneti-
uus nominativum Rr 24 nominativus et genitivus L et in genitivus et nominati-
uus corr. K • genitivo K genitivum similem nominativo H

p. 754. 55 P.

p. 321. 22 K.

nominativum | protulerunt), et 'senex senis' et 'supellex supellectilis', in quo duabus syllabis vincit genetivus nominativum. (huius quoque nominativum quidam similem genetivo protulerunt.) et omnia, quae a capite composita in 'ps' desinunt, similiter habent duabus syllabis superantem genetivum, ut 'anceps ancipitis', 'biceps bicipitis', 'centiceps centicipitis', quae veteres in 'es' proferentes secundum regulam declinabant: 'ancipes ancipitis', 'bicipes bicipitis', sicut 'hospes hospitis', 'sospes sospitis'; iuniores vero gaudentes breviloquio per concisionem ea protulerunt, quod et in aliis dictionibus fecisse inveniuntur, ut 'dic', 'duc', 'fac', 'fer' pro
 10 'dice', 'duce', 'face', 'fere', nec non etiam vocativos in 'ius' terminantium propriorum: 'Virgili', 'Terenti' pro 'Virgilie' et 'Terentie' dicentes, de quibus iam docuimus.

Paenultima vero eius declinationis in quibusdam producit, in quibusdam corripitur. producit quidem in iis, quorum nominativus in longam
 15 desinit seu natura sive positione, ut 'söl sölis', 'Titän Titänis', 'delphin delphinis', 'für füris', 'Maecenäs Maecenätis', 'mercēs mercēdis', 'Samnis Samnitis', 'Crenis', nomen proprium nymphae, 'Crenidis', 'ös öris', 'müs müris', 'praēs praedis', 'väs väsis', 'laüs laüdis', 'infäns infantis', 'Arrüns Arrüntis', 'Aris Arinis', 'inērs inērtis', 'vecōrs vecōdis',
 20 'püls pülis', 'allēc allēcis'. excipiuntur in 'on' desinentia Graeca et in 47 o tam Latina quam nothia, quod tam corripere quam producere licet ea in nominativo. haec enim vocalis [id est o] quamvis in nominativo producat, in genetivo non semper producitur paenultima, sed in quibusdam,

1 protulerunt *G* et senex] *r* ut senex *RD* et senex *K* subpellex *R* suppellex *HGL* supellectilis *HGLr* 2 duobus *H* syllabis duabus *K* 3 quidam] quidem *L* similem quidam *K* genitivos *K* 5 accipitis *D* biceps—centicipitis *om.* *GLK* 6 in aes *K* proferentes *Rr* ut ancipes *GK* huius ancipitis *r* 7 biceps *G* sospes sospitis hospes hospitis *GL* sospes .tis ospes .tis *K* 8 vero] *r* autem *R* quod et in] *d* quod in *DL* 9 a niuntur iterum *inc.* *B* cf. § 43 *init.* 10 fere] ^{fer pro fere} facere *Dd* in us *Dd* propriorum in ius terminantium *GLK* 11 uirgeli tēnti *GL* uirgili pro uirgilie et terenti pro terentie *B* et terenti *D* et terenti *H* Virgilie] *r* uirgiliae *R* et *om.* *L* terentiae *K* terentiae *RD* tēntie *HGL* dicentes ex producentes *corr.* *L* 13 De temporibus penultimae tertiae (penultime tertiae *D*) declinationis *inscr.* *DI* eius] huius *G* eius *LI* 14 his libri 15 desinit sillabam *h* sive] seu *GLK* delphin delphinis *G* delphin .nis *L* 16 fur furis] *hh* furor furoris *B* furor furoris fur furis *RH* lien lienis fur furis *GL* maecenas *R* mecenatis *BDHGLK* mecenatis *BDHG* .tis *LK* 17 Crenis] *k* crenis *Rr* chrenis *B* chrens *D* crinis *GLK* nimphae *LK* nimphe *G* Crenidis] *k* erendis *D* chrenidis *B* erinidis *GLK* 18 uassis *K* 19 aruns *D* aruns *G* Arruntis] *r* aruntis *RDG* Aris Arinis] *om.* *K* aris arrinis (arrinis ex *corr.* *h*) *Hh* aris arrinis *D* aris arrentis *RB* aris arrintis *r* naecors naecordis *D* 20 puls ex plus *corr.* *R* hallec hallecis *BG* hallec .cis *K* allectis *Rr* 21 quod in nominatio tam producere quam corripere licet ea *L* producere quam corripere *H* liquet *G* 22 hae nim *Rr* uocalis ^{id} est *Bh* producat in] *h* producat sed in *H* *rell.* 23 sed ante in quibusdam in *mg.* *K* quibus ^{dam} *Rr*

in aliis autem corripitur. quando autem producitur vel quando corripitur, cum de nominativo et genetivo exposuimus dictum est. praeterea corripunt praedictam paenultimam in 'ms' vel 'bs' vel 'ps' vel 'x' desinentia, si vocalem brevem ante eas consonantes habuerint, velut | 'hiems huius hiemis', 'caelebs caelibus', 'manceps mancipis', 'fāx facis', 'artifex artificis'; nec non producentia terminationem nominativi corripunt paenultimam genetivi: 'hic' et 'haec' et 'hoc pār huius pāris', 'Lār Lāris', 'vās vādis', 'pēs pēdis', 'Ceres Cerēris', 'compōs compōtis', 'bōs hōvis', 'sūs sūis', 'grūs grūis'. corripientia quoque nominativum in quibusdam corripunt paenultimam genetivi, in quibusdam producunt. producunt in 'al' et in 'el' neutra et in 'ar' similiter neutra derivativa, ut 'hoc tribunāl huius tribunālis', 'cervicāl cervicālis', 'mēl mellis', 'fel felis'.
 48 'calcār calcāris', 'lacunār lacunāris', 'lucār lucāris'. in 'or' quoque desinentia alia producunt, alia corripunt paenultimam genetivi. producunt, ut 'hic cursor huius cursōris', 'hic' et 'haec auctor huius auctōris'; corripunt: 'hic Hector huius Hectōris', 'haec arbor huius arbōris', 'hic' et 'haec || memor huius memōris'; quando vero producunt et quando corripunt, cum de nominativo tractabatur docuimus. alia vero omnia, quae nominativi terminationem corripunt, similiter paenultimam genetivi corripunt, ut 'toreunā toreunātis', 'Hannibāl Hannibālis', 'vigil vigilis',
 20 'cornicēn cornicinis', 'aggēr aggēris', 'vetūs vetēris', 'capūt capitis'. excipiuntur 'inquiēs inquietis', quod simplicis declinationem servavit in composito, quamvis corripiat extremitatem nominativi, similiter 'ōs ōssis' et 'lāc lāctis', quod quibusdam placet in nominativo per apocopam 'te' proferri: 'hoc lacte' enim dicebant antiqui.

25

DE DATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

49 Dativus tertiae declinationis nascitur a genetivo abiecta s producta i:

1 sed in aliis K corripitur uel quando producitur Hr 2 dictum est add. r
 3 uel in bs uel in ps B 4 habuerunt Dd^{int} uelut] ueluti B ut L hiems] d et in litura g haec hiems B hiemps RD huius om. GLK 5 caeleps D
 caelebis r celebis BG celebis Dd 7 genitiui haec tantum hic B ut hic DGLK
 huius paris K 8 ceres^o ris K cōmpos L 10 alterum producunt in mg.
 add. L 11 diriuata L ut in litura b^{hoc} tribunal K 13 calcār] d calcal D
 uel laqār lucar^{ris} L 15 cursor^{ris} et sic in sqq. LK corripunt ut hic GK 16
 haector RDH hiector G haectoris RD^{ris} G 18 quae •• nominatiui H 20
 ut hoc toreunna K^{uel o} taureunna Gg coreunna R taurematis G^{h n h} annibal annibalis
 Rr^h annibal annibalis Dd aunibal annibalis BH 21 cornicien Gg cornicis Dd
 corniceus G^g ageris Rr capud Dd 22 excipitur LK inquietis b ser-
 uant Dd seruat GLK^{ui} 23 similiter et os B os add. r 24 no R minatiuo in
 mg. add. r te] .t. B proferri] d perferri D 25 hoc late Hh^c dicebant
 "enim K antiqui dicebant G 26 casv om. H SINGVLARI om. G TERTIA D
 II. in III. corr. H 27 i add. r

p. 756. 57 P.

p. 323. 24 K.

'huius schematis huic schemati', 'huius maris huic mari', 'huius Ciceronis huic Ciceroni'. inveniuntur poetae rarissime in Graecis, quae apud Graecos in i correptam terminant supra dictum casum, ipsi quoque eum corripientes. Statius in I Achilleidos:

Palladi litoreae celebrabat Scyros honorem. |

DE ACCUSATIVO SINGULARI TERTIAE DECLINATIONIS.

Accusativus fit supra dictae declinationis 'is' genetivi modo in 'em' X 50 modo in 'im' conversa, ut 'huius solis hunc solem', 'huius flaminis hunc flaminem', 'huius gregis hunc gregem', 'huius regis hunc regem', 'huius Tiberis hunc Tiberim', 'huius Araris hanc Ararim', 'huius vis hanc vim', 'huius turris hanc turrin'. in una tamen terminatione, id est 'is', desinentium, quae similem habent genitivum nominativo, inveniuntur quaedam nomina accusativum 'im' finientia. sunt autem haec plerumque Graeca vel propria, quae accusativi Graeci n in m convertentia faciunt accusativum Latinum, ut 'Tiberis Tiberim', 'Fabaris Fabarim', 'Thybris Thybrim', 'Araris Ararim' (nam non potest ab alio nominativo, ut diximus, nisi in 'is' desinente in 'im' accusativus proferri. ergo 'Arar' per || apocopam 'is' protulit Lucanus in VI:

Rhodanumque morantem

Praecipitavit Arar),

'haec Neapolis Neapolim', 'Charybdis Charybdim'. Virgilius in VI:

Leucaspim et Lyciae ductorem classis Orontem.

idem in VIII:

A quo post Itali fluvium cognomine Thybrim

Diximus.

1 schematis BHGLK   schemati BHGLK   huius ante Ciceronis ex huic corr.
H 2 rarissime B   3 correptum B   supradictam Rr   cassum G   eam r
4 Stat. Achill. I 285   achileidos L achileidos K   5 pallidi K   litoreae celebrabat] rd litore accelebrabat RDG litore accelebrabat L litoreae accelebrabat B litterea (sic n f. in litura; littoreae h) celebrat H litore lebrabat (in mg. acce) K
Scyros] r sciros HGLK cyceros R   honorum Forte diem Statius   6 DE ACCUSATIVO SINGL H   ACCUSATIVO] ACCUSATIVI L ACCUSATIVO CASV BG CASV D   TERTIE D   7 fit spscr. in K   supradictae declinationis fit GL   his Rr   8 modo in im post hunc regem collocat K   in m Rr   conuersa(m) B   9 huius regis hunc regem in mg. add. r   10 tyberis DHG   tyberim DHG   Araris hunc Ararim] k agaris hunc agarim RBK   11 Accusativus in im in GR. nominibus et similiter per terminationes sqq. in mg. l   in is (his in is corr. D) BDGLr   terminationum G   13 in im BDHGK   haec spscr. K   14 quae spscr. K   15 tyberis DGLK   tyberim DLK   faberis faberim GLK   tybris tybrim GK   thibris thibrim BH   tibiris tibirim L   17 in his R   accusativus] r accusativum RBDHG accusativum L   proferre BDGLK et ex corr. h (proferri n f. H)   18 Luc. Phars. VI 475 sq.   19 rodanumque LK   21 neapolis neapolim G neapolis neopolim L Neapolim — Orontem] in mg. add. r ... (sis?) R   charibdis charibdim BH carybdis caribdim D caribdis caribdim r   Verg. Aen. VI 334   22 leucaspym D   lyciae RBGLK litiae H   ductorem R ductoremq. Med.   elasis GL   orontem(h) D orontem Pal.   23 Verg. Aen. VIII 331 sq. (deficit Pal.)   24 A om. K possit tali GLK posit itali Rom.   fluvium G   thibrim r tybrim GLK

idem in VIII:

Principio Falarim et succiso poplite Gygen.

idem in VII:

Qui Tiberim Fabarimque bibunt.

- 51 'Mephitis' quoque, quod proprium est et a Graeco *μῆφτις*, ut quibusdam videtur, mutatione s in f translatus, rationabiliter in 'im' fecit accusativum. Virgilius in VII:

saevamque exhalat opaca | Mephitim.

idem in VIII:

Inmanem veluti pecora inter inertia tigrim.

idem in XI:

Velocem interea superis in sedibus Opim.

'Alpis' cum semper plurale sit, quomodo 'Syrtis', tamen et singulariter hoc, quomodo illud, invenitur a poetis prolatus et in 'em' accusativum terminans 'Alpem', cum illud 'Syrtim' facit. Lucanus in I:

Tunc inter Rhenum populos Alpemque iacentes.

idem in III:

Agrine nubiferam rapto superevolat Alpem.

Iuvenalis in III:

Transilit; inposuit natura Alpemque nivemque.

Lucanus in VIII:

Trans Pharon in medio tanget ratis aequore Syrtim.

I idem in VIII — Gygen *post* idem in VII — bibunt *profertur in G, post qui-*
busdam videtur in H, ord. restituit h Verg. Aen. VIII 762 2 pcipio D
principioque ararim in litura h ararim RGLK phalarin Pal. phalerim Med. Rom.
pollite R gigen DH gyngen G 3 Verg. Aen. VII 715 VII] α VI libri
VIII edd. ante α 4 tyberim G Fabarimque] r ararimque RGLK ararim quae D
alerim qui in litura (qui in que corr.) h fabarumque Pal. fabarumque Rom. 5
mesitis(m) G memfittis L mēfittis K est om. H μῆφτις] sic in litura r mesitis
D ΜΕΦΥΤΥC K ΜΕΦΙΤΤΙC L mephitis B 6 trans lactum D h facit GK 7 Verg.
Aen. VII 84 8 saevamque Med. que om. G exalat G exalat RKdh exalant
cum Verg. Mentel. pr. a pr. m. et Goth. alt. DH opace Pal. mēfittim G mem-
fittim L mēfittim K mepithim Med. mēfittim ex mēfittim ut vid. corr. Pal. mēfittim Rom.
9 Verg. Aen. VIII 730 10 Immanem HL peccora H tygrim R tri-
grim D tigrin Pal. 11 Verg. Aen. XI 532 12 interea Rr inter eas operis
ī fidibus GL 13 Alpis] ex corr. K Alpi^s D Alpes in litura h sirtis L syrtis h
14 accusativum] r accusatiur R terminans accusativum L 15 sirtim L
Luc. Phars. I 481 16 Hunc Voss. AB cum al. libris Luc. in terrenum L
populopalpenque Rr Alpesque v. l. libr. Luc. 17 Luc. Phars. III 299 II. R
18 rapta GLK snper euolebat K Alpen v. l. libr. Luc. 19 Iuv. sat.
III 10, 152 IV L III, GK 20 transilit G posuit L possuit GK opposuit
Heidelb. cum libris Iuv. 21 Luc. Phars. VIII 184 VIII] ι VIII (IX L nouo
K) libri 22 faron RLK pharan Luc. Voss. B tanget add. r tangit cum parte
libr. Luc. GL tanguit K rates G sirtim L syrtis, syrtis v. l. libr. Luc.

p. 757 P.

p. 325. 26 K.

idem in I:

dubiam super aequora Syrtim.

praeterea inveniuntur Latina in 'im' terminantia accusativum: 'hanc turrim', 'burim', 'securim', 'pupim', 'sitim', 'restim', 'vim', 'pelvim',
 5 'tussim', 'magudarim'. Virgilius in II:

52

Turrim in praecipiti stantem summisque sub astra.

idem in I georgicon:

Continuo in silvis magna vi flexa domatur

In burim et curvi formam accipit ulmus aratri.

10 idem in II Aeneidos:

Taurus et incertam excussit cervice securim.

idem in I:

ingens a vertice pontus

In puppim ferit.

15 idem in bucolico:

Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.

Terentius in eunucho:

Ad restim † mihi quidem res redit planissime.

Virgilius in VI:

20 Nec vim tela ferunt, licet ingens ianitor Orci.

Plautus in rudente:

sen tibi confidis fore multam magudarim,

quod significat frugis genus [id est caulis, qui nascitur ex ea parte

1 Luc. Phars. I 686 2 aequore aliquot libri Luc. et sic in aequora corr. Heidelberg. teste Lindemanno 3 in im terminantia Latina K terminantia] h terminat II

haec R turrim burim] bh turrim tiburim burim RBHGLK 4 burim
 pupim securim D puppim] r pupim RGK vim] r ruim R peluim ***** tus-

sim (plebim) B 5 Verg. Aen. II 480 U. GK et ex II. mut. L 6 turrem
 Dd turrem Fr. ut vid. in om. L praecipiti] h praeciiti II summisque] h
 snnisque G submisque H 7 Verg. georg. I 196 sq. 9 imburim Med. Pal.

formam et accipit K aratri Rr artri K 10 Verg. Aen. II 224 aenidos G 11
 incertam] Pal. m. alt. incerta m. pr. excusit G 12 Verg. Aen. I 114 sq. 14
 in Med. puppim] d pupim DGLK 15 Verg. ecl. 5, 47 (deficit Med.) bucolicon B

16 aquae ex atque corr. in Pal. salientae D salientis GL restinguere Rr restin-
 gere BGL 17 Terentius in eunucho] immo in Phorm. IIII 4, 5 eunucho H iunucho
 K iuuacho GL 18 mihi etiam libri Ter. mi Bentleius res redit] res redit cum

libris Ter. B resedit Gr 19 Verg. Aen. VI 400 20 ferunt] r ferant L ferum K
 fuerint R Orci] antro Vergilius, Orci ex Aen. VIII 296 Te Stygii tremare lacus,
 te ianitor Orci, petitum esse adnotavit Wagnerus 21 Plaut. rud. III 2, 19 (v. 633)

22 magidarim Plaut. Vet. maguderim Decurt. 23 id est caulis — siliginem
 conflata haec esse videntur ex variis gloss., quorum tricas extricare nequeo. siliginem
 ex silphium corruptum esse, recte opinor censuit Paul. Leopardius emend. VIII 10,
 cuius emendandi conatus infra ad p. 330, 1 adnotatus est, veterum de magudari locos
 et alii composuerunt, quos l. Henr. Barthius Wanderungen durch Nord-Afrika p. 497
 not. 170, et Linkius in comm. üb. d. cyrenäische Silphium d. Allen in act. acad. Berol.
 class. phys. a. 1829 p. 115 sqq. cauli D

53 cuius radix sirpis avellitur, vel, ut alii, siligilem]. quorundam tamen ex eis etiam in 'em' invenitur accusativus, ut Lucanus in III:

In puppem rediere rates.

Virgilius in XI:

Tullaque et aeratam quatiens Tarpeia securem.

Iuvenalis in IIII:

descendunt statuæ restemque secuntur.

cetera vero omnia supra dictæ declinationis nomina in 'em' solam proferrunt accusativum: 'hunc patrem', 'leporem', 'hanc vallem', 'hunc' et 'hanc utilem'. in Graecis autem frequenter invenimus auctores tam in hac quam in aliis declinationibus Graecos plerumque servantes accusativos, ut 'Titana', 'Sirena', 'thoraca', 'lampada' pro 'Titanem', 'Sirenem' et 'thoracem', 'lampadem', quamvis Plautus 'hanc lampadem' dixit in Casina:

Tene hanc lampadem! - Immo ego hanc tenebo.

DE VOCATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

54 Vocativus in tertia declinatione similis est suo nominativo, ut 'hic Cicero, hic consul', 'o Cicero, o consul', 'hic rhetor o rhetor'. inveniuntur tamen Graeca, quæ vocativum Graecum servant: 'Thybris o Thybri', 'Thebais o Thebai', 'Pallas o Palla'. Virgilius in X:

Da nunc, Thybri pater, ferro, quod missile libro.
idem in eodém:

I cuius radix syrpe vocatur vel, ut alii vocant, silphium Paul. Leopardius

emend. l. l. stirpis L scipis D styripis K si. ligilem(n) R Quorumdam B 2 Lucan. Pharsal. III 545 IIII. BDH VII. GLK 3 pupem GK puppim Voss. B, plerique libri Luc. et Prisc. ipse lib. XIII § 50 4 Verg. Aen. XI 656 (deficit Pal.) 5 aeratam] r aerata R aeratum L arpeia B

arpeia Med. securem cum Prisc. Verg. Gud. et Mentel. seq. securim Med. Rom. 6 Iuv. sat. IIII 10, 58 7 descendunt om. K descendunt GL et in mg. add. k secuntur etiam pars codd. Iuv. sequuntur GL cum Iuv. Pith. aliis 8

declinationis (tm) L nomina om. L 10 actores H 11 hac ex corr. L 12 syrena B serena K thoracha D syrenem BD serenem K 13 thoracem

lampadem] h thoracem lampadam Rr thoracem lapadam B thorachem lampadem Dd thoracem lampadem (am?) H hanc lampadam GLh post lampadem: dixit — lampadem om. R add. r Plaut. Casin. IIII 4, 16 14 cassina K 15 Tene hanc] tenebant DHGLK lampadem] sic etiam 'omnes mss.' Plauti teste Pareo lampadam Lh hanc] iam et Vet. et plerique dett. Plauti, eam vel hanc al. illam edd. Plaut. hanc iam Fleckeisenus 16 DE VOCATIVO (rell. om.) H CASV om. GL TERTIE D 17 Vocativus tertiae BH in tertiae Rr decli DGK decli L declinationis BH suo est BH

18 o cicero hic consul BHrk rhetor] r rethor RG retor D rhethor L rethor K

rhethor Rr rethor GL rethor K 19 sernant graecum L sernant ut G tybris o tybri D tibris o tibri GLK thibris o thibri H 20 tebais o tebai GK Verg. Aen. X 421 21 tibri GLK thybre Rom. idemque ut vid. in thybri corr. Pal. ferro in mg. add. b misile RG 22 Verg. Aen. X 411

p. 738. 59 P.

p. 326. 27 K.

Teque iuvat, Palla; sed bellis acer Alesus.

idem in XI:

Quin ego non alio digner te funere, Palla.

Ovidius in I fastorum:

5 Care nepos, Palla, funesta quid induis ar|ma?

in quo Homerum est secutus. ille enim:

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.

Statius in XII Thebaidos:

O mihi bis senos longum vigilata per annos,

10

Thebai.

DE ABLATIVO CASV SINGVLARI TERTIAE DECLINATIONIS.

Ablativus tertiae declinationis in aliis per e correptam, in aliis per i, XI 55

in aliis et per e et per i profertur. per i in neutris, quae in e correptam desinunt per nominativum et sunt appellativa, ut 'hoc ma||rē, hoc
15 monilē', 'ab hoc mari, ab hoc monili'. et est similis huiusmodi ablativus suo dativo, 'huic mari' et 'ab hoc mari'. vetustissimi tamen solebant huiusmodi nominum ablativum etiam in e proferre. Varro in antiquitatum humanarum XII: ab erythro mare orti. idem in

Fundanio: in mare aquam frigidam oriri. Atacinus quoque:

20

Cingitur Oceano, Libyco mare, flumine Nilo.

1 Tequae B iubat Hh iuuet K palla.s Pal. bellis fortis acer BHGL
sed fortis eras. in L bellis fortis acera lassus K bellis fortis acer alaessus kalasus G alassus (c) L halaesus, halesus, alaesus, alesus codd. Verg. cf. Wagneri
ad Aen. VII 724 adn.; h. l. halaesus ex alaesus corr. Pal. halaesus Rom. h alesusMed. 2 Verg. Aen. XI 169 3 quiⁿ Rr ergo GL 4 Ovid. fast. 15215 cara K nepos] k nepus GLK funerta D arma] b arm. B 6 omerum
RD Hom. II. XII 231 7 ΠΩΛΥΔΑΜΑ R ΠΟΛΥΔΑΜΑ L ΠΟΛΥΔΑΜΑ K p. ΠΟΛΥΔΑΜΑ B ΠΟΛΥΔΑΜΑ G ΠΑΛΑΔΑΜΑ H CΥΛΛΕΝ G ΟΥΚΕΤΙ ΜΟΙ D ΟΥΚΗΤ ΕΜΟΥΦΙΜ¹

ΦΙΛΑ ΤΑΥΤΑΥ ΓΩΡΕΥΕΥC Rr ΟΥΚ ΕΜΟΥ.ΦΙΛΑCΤΑΥ.ΤΑΓΩΡΕΥΕΙC G ΟΥΚ ΕΜΟΥ ΦΥΛΑΒΥΤΑΓΩΡΕΥΕΙC H ΟΥΚ ΕΤΙ ΜΟΥ ΟΥΔΕ ΤΑΥΤΑ ΑΓΩΡΕΥ. EIC L ΟΥΚ ΕΜΟΥ ΦΙΟΤΑΙΤΑΘΡΥΕΙC K

ΕΜΟΥ B opoludama tu quidem nondum mihi neque haec coparas spscr. l 8
Stat. Theb. XII 811 sq. 9 bisenos HK longum] multum Statius uigelata K10 tebai LK Thebais Stat. Cass. 11 casv om. G TERTIE D 13 aliis et
per] k aliis per GLK et i L in ae correptam D 14 apellatina D
ab hoc mari hoc monile BH 15 munile GLK^r munili GLK^r 16 et om.DK hoc mareⁱ H 17 Varron. antiq. hum. l. XII p. 207 ed. Bip. cf. Charis.p. 45. 111 P. 18 erythro Rr erithro BK erythro H orti mare K Varro
in Fundanio] i. e. in logistorico Gallo Fundanio de admirandis cf. Ritschelium de Varr.
logist. p. V sq. VII sq. de discipl. libris p. 45 sqq. O. Iahnium act. cl. hist. phil. soc.
scient. Sax. a. 1850 p. 134 sq.; hoc etiam fragmentum II. l. exhibet Charisius, apud
Bipontinos extat p. 254 in fundeo K 19 Atacinus quoque] sic etiam Charisius II.
ll. ex Iulio Romano; pertinet hic versus ad Varronis Atacini sive chorographiam sive
cosmographiam et ab editoribus lib. III § 25 citatis cum fragmento ibi laudato coniun-
gitur quoque ait l 20 ociano GK Libyco] g libico RBHK lybico G

Plautus in rudente:

Quippe quom extemplo in macellum piscis prolati †si
essent,

Nemo emat, suam quisque partem piscium poscant sibi,
Dicant in mare communi captos.

Lucanus in VII:

gentes Mars iste futuras

Obruert et populos aevi venientis in orbem

Erepto natale feret,

pro 'natali'. Ovidius in V fastorum:

Cur tibi pro Libycis clauduntur rete †leones?

'rete' pro 'reti'. Plautus in rudente:

Mea opera . . et rete et horea.

(quod etiam masculino genere protulit idem in eadem:

Non vides proferre me avidum retem sine | squamoso is
pecu?

idem in eadem:

Vbi demisi retem atque hamum, quicquid haesit extraho.
quod etiam feminino genere protulit secundum primam declinationem idem
in rudente:

Pol magis sapiuisset, si dormisset domi,

Nam nunc et operam ludos facit et retiam,

Vt tempestas est.)

1 *Plant. rud.* III 3, 40 *sqq.* (v. 979 *sqq.*) 2 quom] *Plantus* quom *K* quod
RBh quam *DHL* quem *G* extemplo *B* pisces *RHGd* et libri *Plautini* 3 si
essent] sicut *Plantus* 4 poseat libri *Plant.* 5 dicat libri *Plant.* is mari nostri

libri *Plautini* communi *G* 6 *Luc. Phars.* VII 389 *sqq.* 7 rete *Rr* 8 ob-
ruet populos *Hh* et *K* venientis] *h* venientes *HG* 9 natale *ex nā* tale
corr. K 10 *Ovid. fast.* V 371 11 cur vel tibi (tibi in *mg. add.*) *K* libicis
RDH lipsis *G* lipsus *LK* clauduntur] *b* cluduntur *GK* clauduntur cum nonnullis
libris *Ovid. BII* recte *Rr* leone *Ovidii cod. reg. (Δ Merkelii)* leaenis *Ovidius*
12 recte *Rr* pro reti] pti *D* *Plant. rud.* III 3, 81 (v. 1020) 13 opera
(et *add. Fleckeisenus*) labore et rete *Plantus* horrea *RHL* horrea *GK* horrea *D*
horia libri *Plautini* 14 *Plant. rud.* III 3, 5 (v. 942) cf. lib. VI § 86 eodem

RBHLK 15 proerere *L* proferre *Rr* referre cum libr. *Plant. et lib. VI l. t. D*

avidum *Rr* unidum *GK* unidum *k* rete cum libris *Plant. r* cf. v. l. lib. VI l. t.
scamoso *GK* 17 *Plant. rud.* III 3, 45 (v. 984) eadem] *d* eodem *RBHDHLK*

18 dimisi *BLKd* retem] sic *Decurt.* rete *Vet.* adque *Dd* hamum] *rdh*
amum *RDG* hamus *H* quicquid *Dd* quitquit ae sit extrabo *Vet.* hessit *G*

19 et *iam Rr* extulit *RBDDLK* *Plant. rud.* III 1, 8 (v. 900) *sqq.* 20
rudente pol *B* 21 sapiuisset *L* sapiuisset *D* sapiuisset *RB* sapiisset (sapiisset
Vet. Decurt.) si dormiuisset libri *Plant.* 22 nam om. *BH spscr.* *h* unuc] hunc

B et operam] extulperam *BL* operam] *r* opera *R* ludos *K* ludo *Hh* et
ludos *d* facit] dat libri *Plautini* cf. *Ritschelium parerg.* I 430 et om. *K*
vel retam
retiam *G* retam *L* retia libri *Plautini* 23 et *K* est tempestas *Bothius*

p. 759. 60 P.

p. 328. 29 K.

Horatius in II sermonum:

His ut sublatis puer alte cinctus acernam

Gausape purpureo mensam pertersit.

(unde Persius, quasi in e tantum desinente supra dicti nominis ablativo,
5 'gausapa' dixit plurale, non 'gausapia':

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

idem:

balanatum gausape pectus.

antiquissimi tamen et 'hic gausapes' et 'haec gausapa' et 'hoc gausape'
10 et plurale neutri 'haec gausapa' quasi a nominativo 'hoc gausapum' pro-
tulisse inveniuntur, unde Cassius ad Maecenatem: gausapo pur-
pureo salutatus. Varro vero de lingua Latina ait, talia ex Graeco 56
sumpta ex masculino in femininum transire et a littera finiiri: 'ὁ κοχλίης
haec cochlea', 'ὁ χάρτης haec charta', 'ὁ γανσάπις haec gausapa'. Se-
15 neca Ovidium sequens:

Gausapa si sumpsit, gausapa sumpta proba.)

propria eiusdem terminationis similem habent nominativo ablativum: || 'hoc
Praeneste ab hoc Praeneste'. Virgilius in VIII:

Qualis eram, cum primam aciem Praeneste sub ipsa.

20 (figurate enim ad urbem reddidit | 'ipsa', cum proprium oppidi neutrum
est, quomodo 'Reate'. idem poeta in VII:

1 oratus K ora L Hor. serm. II 8, 10 sq. 2 ut] sic libri nonnulli Hor.

dett. ubi meliores omnes alter libri aliquot Hor. alt^e ciutus Dd acernam ex
corr. ad mj. et in lit. B 3 Gausape] k causape K porporeo G porporeo LK
protersit GL protersit acernam K pertersit acernam D cf. § 74 Pers. sat. 6, 46
6 chlamydes Persius et sic infra § 74 B clamides RBDHK cum Pers. Vat. dio-
mides GL iam om. GLK captis] RD et sic etiam infra libri § 74 cum aliquot
libris Persianis ut Leidensi Montepess. altero m. alt. *ptis idem m. pr. capis GLK
capitis H pictis B uictis Montepess. prior et Vat. cum al. 7 Pers. sat. 4, 37

8 balanatus GLK pectis D cum aliquot libris Persianis dett. pectas Persius 9
antiquissimi G tamen hic GLK tamen hic k gausapes] h causapes H cau-
sapa H gausape] h causape H 10 a add. d causapum H 11 Cassius] r
cassius RHGLK; Cassii Severi haec esse docet Charisius p. 80 P., cuius loci immemor
fuit Bernhardius Grundriss d. röm. Litteratur ann. 187 p. 249 ed. tert. cf. Weicher-

tum de L. Varro et Cassio Parmensi p. 205 sq. mecenatem RDGLK mecehatum H
porporeo RG porporeo Kr 12 salutatur B Varron. de l. Lat. fragm. cf.
Charisium p. 80 P. Varronem de l. Lat. ed. Spengelius p. 597 sq. ed. Muellerus
p. 269 13 sumta L sumpta et masculino R a littera] Charisius aliter a Rr
et ea littera in mj. r aliter a K aliter ea BDHGL finiri K ΚΟΧΛΕΑΣ L ΚΟΧ-

ΑΗΑΣ K ΚΟΚΛΙΑΣ Rr ΚΟΚΛΙΑΣ H 14 coelia RBH coelia DGL 00. ΚΑΡΤΕΣ K
ΚΑΡΤΕΣ R ΚΑΡΤΕΣ H cartha R carta DH ΓΑΥΚΑΤΕΣ BHGK Seneca] L. Se-
necae fr. 4 t. III p. 419 Haas.; poematum L. Senecae meminit Quint. inst. or. X 1, 129,
cf. Tac. ab exc. d. Aug. lib. XIII 52, Plin. epp. V 3 senica G 15 Ovidium] in
arte amandi II 300 16 si om. BHGLK add. h gausapa] si Hh probat
BDHGLK 16 nominativum ablativo BDHGLK 18 Verg. Aen. VIII 561

19 tum GLK primum Rom. aciem Rr 20 ad] b ab B reddit K 21
Verg. Aen. VII 682; arua Celestinae pro arua Gabinae ex eiusdem libri v. 739 huc

p. 760 P.

p. 329 K.

Quique altum Praeneste viri quique arva Celemnae.) illorum quoque ablativus i terminatur neutrorum, quae in 'al' desinunt: 'hoc tribunal ab hoc tribunali', 'hoc cervical ab hoc cervicali'. similiter faciunt ablativum, quae in 'ar' desinunt neutra et in obliquis casibus produciunt a paenultimam, ut 'hoc calcar calcâris a calcâri', 'lacunar lacunâris a lacunâri', 'lucar lucâris a lucâri'. quando autem produciunt eam, 57 in libro, qui est de nominativo et genetivo, docuimus. masculina quoque vel communia in 'er' vel in 'is' desinentia, si faciunt in e neutra, ablativum in i-efferunt, ut 'hic pedester haec pedestris hoc pedestre ab hoc' et 'ab hac pedestri', 'saluber salubris salubre ab hoc' et 'ab hac salubri' 10 - Virgilius in I georgicon:

Balantumque gregem fluvio mersare salubri-, 'hic' et 'haec celer' vel 'celeris' et 'hoc celere ab hoc' et 'ab hac celeri' - Lucanus in I:

motuque celer Cyllenius haeret.

M. Cato de re militari: satis celeris sis in tempore. Caecilius in epistathmo:

Si properas, escende huc meam navem, ita celeris est; ex quo 'celerissimus' pro 'celerrimus' superlativum protulerunt. - Gn. Matus in Iliade:

celerissimus advolat Hector.

Ennius in annalibus:

translata sunt, ubi celemnae etiam Fr. celene Med. calemnae Pal. Rom. I quisque K
arva] alta G caelemne R caelēnē D caelēnae d celēne H celemne BK 2 i
add. r 3 hoc cervical ab hoc cervicali om. GLK 5 hoc calcar R huius cal-
caris GLK a om. GK add. g lacunar bis scripsit R 6 a om. K lucar
ris a lucari in mg. add. K 7 qui] d quae D 8 in his Rr 9 pedister et
similiter sqq. G haec] huius K ab hoc] et ab hoc D 10 salubre a ab (&) L

11 Verg. georg. I 272 in geor. Gy georgicon primo K 12 balantumque
H gregē D fluio G mersere GLK 13 haec celer Rr hec caeler D
caeleris D 14 Luc. Phars. I 602 15 celer] Voss. b ceber Voss. B cillenius
GK cillaenius L chyllenius mercurius a monte Dd haeret] d heret RD ... heret H
haberet BGLK haeret in heret corr. Voss. B 16 M. Cato de re mil.] Catoniana

ed. Lion p. 44 militai K caeleris D sis in] si sint DH si sint in B si
sunt GLK Cecilius DHGLK 17 epistathmo] Spengelius Caecil. fr. p. 4 epi-
sathmo D episathmo RHd episathmos B epirathmo GLK; ipsum fragm. exhibet Spen-
gelius p. 18 Bothius p. 132 'Episattomenos' fabulae titulum procudens, Ribbeckius p. 34
18 properas] r prosperas R escende Guilelmus verisim. III 16 extende libri
hū G meam] R, Ribbeckius in meam r rell. navim GLK caeleris D 19

celerissimus G protulerunt Dd Gn. Matus] Cn. Mattius Scaliger ad Varr. de
l. L. VII § 95 cf. Huschkius de Ann. Cimbro p. 14 sq. n. 4 cens. Krehlii Ien. l.
saepius l. p. 421 Heinrichium in ed. Pers. p. 76 genadius uel gn. gneus Gg gen L
20 matilius RDHGLK matinius B mallius Lips. 2 Krehlii Matii Iliad. fr. 4
ap. Wernsdorffum poet. Lat. min. III 571 21 caelerissimus RDH celerissimus Kk
haetor RDH 22 Enn. annal. I 126 E. S. inc. sed. fr. V p. 67. XXXVII Vahl

p. 760. 61 P.

p. 329. 30 K.

Exin per terras | postquam celerissimus rumor.

Livius in Odissia:

At celer hasta volans perrumpit pectora ferro;
unde superlativum Virgilius in XII:

et qua fata celerrima erudum.

Terentius in Phormione:

†Nullus es, Geta, nisi iam aliquod consilium celere
reppereris.

Virgilius in III:

celerique fuga sub sidera lapsae.

idem in V:

Agmine remorum celeri ventisque vocatis.

Lucanus in I:

et celeri venas movet improba pulsu - ,

15 'hic' et 'haec utilis' et 'hoc utile ab hoc' et 'ab hac utili'. sciendum 58
tamen, quod, si inveniantur propria appellativis similia in i finientibus
ablativum, illa || per e proferunt eum: 'Juvenalis' [proprium] 'a Juvenale',
similiter 'Martialis a Martiale', 'Annalis ab Annale'. Cicero pro Fun-
danio: non modo hoc a Villio Annale, sed vix mehercule a
30 Quinto Muttone factum probari potest. idem pro Plancio: con-
fiteor, summa in Laterense ornamenta esse. similiter in i ter-
minant ablativum omnia, quae in 'ini' habent accusativum: 'Tiberim a Ti-
beri', 'Parim a Pari', 'Charybdim a Charybdi', 'Tigrim a Tigri', 'vim a
vi' - Virgilius in X:

25 Massicus aerata princeps secat aequora tigri.

1 Exit *Merula* caelerissimus *D* 2 libius *Rr* lynius *L* *Liv. Od. fr. coll.*
Hom. Od. XXII 82 sq. ad l. XXII rettulit G. Hermannus elem. d. m. p. 626 sq. cf.
Corssenium origg. poes. Rqm. p. 202 et ann. ad lib. III § 20 *odysia RH ody-*
sia L odesia G odissea h 3 At] *k* ad *LK* adceler *G* celeris *Hermannus l. l.*
p. 627 ^hasta *R* asta *DH* 4 *Verg. Aen. XII 507* XII] *K X libri rell.* 5

fata] *d* facta *BD* fate *H* ^acelerrima *Ver.* 6 *Ter. Phorm. I 4, 1 cf. lib. V § 16*

formione *HGK* 7 nulius *Rr* aliquod iam *Prisciani 'cod. vetustus' a Bent-*
leio ad h. Ter. l. l. aliquid *GK* caelere *H* 8 repereris *Hd* 9 *Verg. Aen.*
III 243 VI. *K* 10 caelerique *RD* 11 *Verg. Aen. V 211* 12 caeleri *Rr*
13 *Lucan. Phars. I 629* 1] III. libri 14 improba *RBHGLK* pulsu]
cursu *v. l. ap. Luc.* 15 post utili: hic et haec regalis et hoc regale ab hoc et ab

hac regali *add. k* 16 si *add. h* 17 illa per e] *d* illae *D* 18 marcialis a

marciale *Rr* Cicero pro Fundanio] *fr. 1 opp. IIII 2 p. 445 Or.* 19 hoc a Villio]
Patricius hoc aulio *Dresd. Krehlii* hoc ab iulio libri *rell.* me hercule *LK* me her-
cule *G* 20 matone *GL* niatone *K* Mathone *Sigonius, at v. Orellium in onomast. Tull.*
part. II s. v. Q. Muto Cic. pro Plancio or. 26, 63 pro plantio *BDH* pro lantio
LK pro latio *G* proplantio *r* problantio *R* 22 omniaq; in *D* in ⁱm *Rr* ac
tiberi *Dd* 23 Charybdim a Charybdi] *g* carybdim a carybdi *L* charibdim a cha-
ribdi *RB* carubdim a carubdi *G* 24 *Verg. Aen. X 106* 25 massicus *K* masi-
cos *G* erate *R* aeratae *r* saecat *D* sequat *GLK* tygri *B*

p. 761 P.

p. 330. 31 K.

idem in I Aeneidos:

multum ille et terris iactatus et alto .

Vi superum.

Iuvenalis in V:

saeva dignum veraque Charybdi - ,

59 quae vero et in 'im' et in 'em', haec tam in i quam in e: 'hauc puppim'
et 'puppem ab hac puppi' et 'puppe' - Virgilius in III:

Stans celsa in puppi.

idem in VIII:

Stans prima in puppi.

idem in X:

dextra puppim tenet.

Lucanus in IIII:

Primum cana salix madefacto robore parvam

Textitur in puppem.

idem in II: |

Rapta puppe minor subducta est montibus Argo - ,

'turrim' et 'turrem ab hac turri' et 'turre'. Accius in Medea:

Apud vetustam turrem.

Virgilius in II:

Turrim in praecipiti stantem summisque sub astra

Eductam.

Virgilius in bucolico:

Tale tuum carmen nobis, divine poeta,

Quale sopor fessis in gramine, quale per aestum

Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.

idem in III georgicon:

1 Verg. Aen. I 3 sq. 2 ille eteris (t) K ille terris L ille eteris G altato
K alto Med. 4 Iuv. sat. V 15, 17 5 seu RD ueraque Rr ueraque (ab)
D charibdi D charubdi G carybdi L caribdi RB 6 uero in r tam et in GL
e L quam et in GLK i L pupim et sic per totum h. l. GL pupim

et pupem ab hae pupi et pupe K puppem et puppim B 7 pupem Dd puppi
R Verg. Aen. III 527 (deficit Rom.) 8 stant Med. scelsa B versus ini-

tio evanido ima inc. Pal. i. e. prima, prima pro v. l. etiam Gud. pippi K 9 Verg.

Aen. VIII 680 10 stat Rom. prima] celsa libri Verg. cf. v. l. versus h. l. praecedentis
11 Verg. Aen. X 226 XI. K 13 Luc. Phars. IIII 131 sq. 14
madefacta R robore] sic etiam Luc. Voss. A uimine libri Luc. plerique cum Voss.

B et schol. Voss. A rubore G 15 pupem K puppim Voss. uterque et libri Luc.
plerique 16 Luc. Phars. II 717 17 repta GL subducta G 18 turem K

actius H Att. Med. fr. 7 p. 212 Both. V p. 159 Ribb. in add. r me-
daea D media GLK 20 Verg. Aen. II 460 sq. 22 eductam tectis G educta tectis
K 23 Verg. ecl. 5, 45 sqq. (deficit Med.) 24 nobis carmen Probus et cod. Haen.

Verg. . diuinae K poeta spscr. in L 25 fessis Dd fesis GK lassis Rom.
26 ad v. 47 cf. § 52 saliente] g salientis GL restingere H GK restringere L

27 Verg. georg. III 434

p. 761. 62 P.

p. 331. 32 K.

siti atque exterritus aestu.

idem in VI:

saevumque securi

Aspice Torquatū et referentem signa Camillū.

5 Cato in epistula ad filium: ex dolore, ex febris, ex siti, ex medicamentis bibendis. non tamen convertitur regula: non enim in e et in i desinentia etiam accusativum omni modo in 'em' et in 'im' terminant.

In 'as' quoque terminantia, quando sunt gentilia, ablativum in i pro XII 60
 10 ferunt: 'Arpinas ab Arpinati', 'Capenas a Capenati'. et rationabiliter; veteres enim huiusmodi nomina in 'is' proferebant, 'hic' et 'haec Arpinatis' dicentes, unde neutrum 'hoc Arpinate'. docuimus autem, quod omnia, ex quibus neutra || transfigurantur in e exempta, per i faciunt ablativos, ut 'hic' et 'haec regalis' et 'hoc regale ab hoc' et 'ab hac regali'; sic ergo 'hic' et 'haec Capenatis' et 'hoc Capenate ab hoc' et 'ab hac Capenati'. nec mirum declinationem perfecti servari in his, cum, etiam accentum soleamus servare, quamvis a in finali sit syllaba, quae in perfectis erat paenultima: 'Capenās', 'Arpinās', 'Ardeās'. quod autem per syncopam haec proferuntur, vetustissimorum usus comprobatur. Cato in
 20 l originum: sed lucus Capenatis. idem in eodem: si quis mortuus est Arpinatis, | eius heredem sacra non secuntur. idem in eodem: populus communiter Tusculanus, Aricinus, Lanuvinus, Laurens, Coranus, Tiburtis, Pometinus, Ardeatis. idem in oratione, qua suasit in senatu 'Samnitis' dixit pro 'Samnis':
 25 accessit ager, quem privatim habent Gallicus, Samnitis, Apulus, Bruttius. 'Laurentis' etiam pro 'Laurens' dicebant. Ennius in 61 aenalibus:

1 siti] R asper siti r asperque siti (sinus Med.) cum Verg. rell. exercitus Med. m. alt.

2 Verg. Aen. VI 825 sq. 3 senumque H 4 turquatū L referentem K camillū GLK 5 Cato in epistula ad filium] v. lib. VI § 81 aepla D

aeipistola K febri et siti K 6 bibentis Rr 7 desinentia in ablativo etiam DH

in im et in em omnimodo G in em et in im omnimodo L 12 Arpinate] arpe-
 nate Kk capenate GL 14 regalis ex regularis corr. H ab .ae regali (h) R

15 capenatis hoc GL 16 capinati Rr capinati H apenati K perfecti] d per-
 fecto D servare GLK in his cum] r cum his in R 17 finali] r finalis RK

18 Capenas] .aeenas K Arpinas] ardenas GLK 19 Cato in l originum] v.
 lib. III § 21 20 lucius G idem in eodem — secuntur ante alterum idem in

eodem om. R in mg. add. r in eodem] in II lib. III l. I., qui cf. 21 $\frac{1}{2}$ secun-
 tur (ad mg. .: con) r sequuntur g sequuntur DLK idem in eodem] ad lib. II refer-

tur lib. III l. I. qui cf. 22 tusculanus communiter K lanuvinus Rr laninus GLK

23 tyburtis GL mometinus R Cato in or. qua suasit in senatu] ad or. Ca-
 tonis, qua suasit in senatu, ut plura aera equestria fierent, § 38 laudatam, praecunte
 Krehlio, recte, ut mihi quidem videtur, haec rettulit Meyerus or. R. fragm. p. 83 ed.
 pr., fragm. incertis ascribenda existimavit in ed. alt. p. 86. 146 sq. 24 suassit LK

25 accessit L agger BH galliens GLK apuleus D 26 brutius R
 brutius G bruptius B brutius L laurentius DG Enn. ann. I 38 E. S. I 59 p. 12
 cf. p. 25 Ilberg. I xxxii p. 9. XXVIII Vahl.

Quos homines quondam Laurentis terra recepit.

Naevis neutraliter 'hoc Samnite' protulit in carmine belli Punici.
ad cuius similitudinem debet et 'hoc dite' dici, unde pluraliter 'ditia'
Lucanus in VIII:

Non illic Libycae posuerunt ditia gentes
Templa.

Lucilius tamen

Ῥουρτιβῆς oleum Casinas

pro 'Casinate'. Titinius in psaltria:

Ferentinatis populus res Graecas studet.

Plautus in Sticho 'infimatis':

Ergo oratores populi summates viri

Summi accubent, ego infimatis infimus.

inveniuntur tamen quidam in huiusmodi nominibus etiam in e ablativum
proferentes, quod mox usus approbet. similiter mensium nomina in 'is'
vel in 'er' desinentia ablativum per i finiunt: 'Quintilis a Quintili',
'Aprilis ab Aprili', 'September a Septembri', 'October ab Octobri'.
Iuvenalis in V:

Hesternum solitus medio servare minutal
Septembri.

idem in III:

Pallere et vinum toto nescire Decembri.

62 possunt tamen haec etiam communia esse, unde 'Kalendas Septembres'

1 laurentius *Dd* recipit *Dd* 2 Naevis libri *Naevis bell. Pun. v. lib. VI*
§ 64 belli pucini *H* 3 ter ditia Lucanus in *litora et ad mg. l* 4 *Luc. Phors.*
VIII 515 sq. cf. *lib. VI* § 64 5 Libycae] *g* libyce *K* libicae *HGr* lybicae *BL*
libicae *RD* 7 lucilius *GK* 8 Ῥουρτιβῆς oleum Casinas] *ensor Krehliu* *Ien. p.*
420, cui tamen *initium tetrametri trochaici visum est esse initium hexametri.* ὠμωρτιβῆς
ἔλαιον Casinas *Krehlius* II 522, quem secutus est *Corpetus Lucil. fr. inc. CLII p. 259;*
oleum Cassinas *Dousa fr. inc. 152;* oleum Casinas, *ne monito quidem lectore, retrac-*
tationes enim Krehlii ipse haud insperxit, Gerlachius fr. inc. 153 ὠμωρτιβῆς *B* ὠμω-
ρτιβῆς *r* ὠμωρτιβῆς *Heidclb.* ὠμωρτιβῆς *R* ὠμωρτιβῆς *G* ὠμωρτιβῆς *D* ὠμωρτιβῆς *H* ὠμω-
ρτιβῆς *K* ἑκαμωρτιβῆς in *litora*, oleum agreste in *mg. l* ὠλεον *Heidclb.* cassinas
RH casinatatis pro cassinas *K* cassinatatis pro cassinas *G* 9 Casinate] *d* casinate *D*
cassinate *R* tintinnius *G* tetinnius *H* et (tetin in *mg. l*) *Ll* 10 psaltria *Rr* psaltir-
ia *BH* psalteria *GLK* Titin. psaltr. v. *lib. III* § 21 11 ferentinatis *D*
greca *D* 12 *Plant. Stich. III* 2, 36 sq. (v. 492 sq.) stico *D* infimates *GLK*
Infimates ergo *Hb* Infimates ergo *B* 13 cratores *L* creatores *G* 14 accu-
bent] *GLK* et *lib. XII* § 17 *G* et sic *Plauti l. l. cont. Ritscheli* accubent *RBDH* et
hic et *lib. XII* § 17, *LK* *lib. XII* § 17 cum *codd. Plautinis praeter Ambros.*, incuba-
bunt *Plauti Ambros.* ego] *b* eo *GLK* ergo *Bk* infimates *G* infimatis pro iu-
fimas in *litora* *K* 15 quidam tamen *K* 16 abprobet *Rr* adprobet *BDH* 17 aprobat
K mensium] *h* mensum *RBDH* 18 aplis ab apli *GK* septimber *G* octo-
ber ab octobri in *mg. add. b* 19 *Iuv. sat. V* 14, 129 sq. 20 aesternum *GL*
solitos *D* solitas *H* mediū *B* 21 minutal] 'servare *H* minuta *GK* 22 *Iuv.*
sat. III 7, 97 VI. *GL* V. *K* 23 et *spscr. h* vinum] hamum *GLK* toto
tonescere *R* decimbri *G* 24 etiam et *B* kallendas *GK* septembris *D* sep-
timbres *G*

p. 762. 63 P.

p. 332. 33 K.

dicimus. praeterea simplex eorum similiter invenitur faciens ablativum] 'imber ab imbri'. Statius in VII: ||

Nubibus hibernis et nostro pascitur imbri.

Cicero de signis: cum esset vinctus nudus in aere, in imbri, in frigore. idem in frumentaria: ferebat hanc quoque iniquitatem Septicius et imbri frumentum in area corrumpi patiebatur. 'bipennis' commune est et habet etiam neutrum, ideo ablativum 'a bipenni' facit. Virgilius in XI:

ferro sonat alta bipenni

10 Fraxinus.

in e autem et i indifferenter desinunt in ablativo omnia, quae sunt communia trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc par ab hoc' et 'ab hac pare' vel 'pari' - Virgilius in bucolico:

numero deus impare gaudet.

13 Lucanus in VIII:

Ergo pari voto gessisti bella, iuventus -, 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus a vetere' vel 'veteri' - Iuvenalis in II saturarum:

Intravit calidum veteri centone lupanar.

20 Cicero pro Murena: cum ex familia veteri et illustri. Statius in I Thebaidos:

Funditus, et veteri spumavit Lerna veneno.

idem in XI:

veteri stat sordida tabo

23 Vtraque canities.

idem in XII:

Si quid in hoc veteri bellorum sanguine mecum

1 propterea *LK* ablativum in i *H* 2 imber] *b* ...ber *B* imber imbri
in *mg.* add. *K* ab *om.* *DHGLK* Stat. Theb. VII 9 VI. *RLK* 4 Cic. or.

Verr. II in 40, 87 vinctus *G* et nudus *K* 5 Cic. in *Verr.* II in 14, 36

6 septitius *Rr* area] *d* aera *RDGL* aerē *K* corrumpi in area libri Cic. 7

bipennis *GK* bipinnis *L* commune *D* neutrum in e *h* et ideo *K* 8 bi-

pinni *GLK* *Verg. Aen.* XI 135 sq. cf. lib. V § 28 9 bipenni *Rr* bipinni *GLK*

11 et in i *BHLK* indifferenter *om.* *GLK* add. *i* indifferenter add. *k* desi-

nuat (disinunt *L* dissinunt *K*) ablativo *BHLK* omnia nomina *H* 12 ab hac et

ab hoc *G* 13 *Verg. ecl.* 8, 75 15 *Luc. Phars.* VIII 256 16 gessisti *G*

17 *Iuv. sat.* II 6, 121 II] III. libri 18 satyrarum *R* satirarum *dh* 19 cali-

dum veteri] cum libris *Iuv.* *BH* (veteri ex vetere corr. *H*) veteri calidum *RDGLK*

centone] *h* centaeni *ni f.* *H* 20 Cic. pro Murena 8, 17 muneraena *R* mu-

nera *D* vetere *codd.* Cic. Stat. Theb. I 360 21 prima *r* 22 funditu^r

Rr Funditus corr. ex Funditur *Cass.* et veteri *spscr.* *K* venino *G* 23

Stat. Theb. XI 582 sq. in *om.* *GL* XI ex XII corr. *B* 24 Veteri ex

veteri corr. *B* stas *Rr* 25 canities] *r* canicies *RDH* 26 Stat. Theb. XII

374 sqq.

Quaesitura venis, si quid non fanda † Carontis

Iussa times —,

- 63 'hic' et 'haec' et 'hoc andax', 'triplex', 'artifex', 'ab hoc' et 'ab hac audace' vel 'audaci', 'a triplice' vel 'triplici', 'ab artifice' vel 'artifici'.
Virgilius in VIII: 5

At Caesar triplici iniectus Romana triumpho
Moenia.

Statius in I Achilleidos:

Qualiter artificii victurae pollice cerae

Accipiunt formas. 10

similiter 'ab hoc' et 'ab hac duplice' | vel 'duplici', 'supplice' vel 'supplici' dicimus - Horatius sermonum libro II:

tum pensilis uva secundas

Et nux ornabat mensas cum duplice ficu.

Terentius in Phormione: 15

Commodius esse opinor duplici spe utier.

Lucanus in VI:

Nec superos orat nec cantu supplice numen

Auxiliare vocat.

Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici-, 'me- mor a memore' vel 'memori' - Iuvenalis in IIII:

Figendum et memori tractandum pectore, sive.

Horatius in II sermonum:

Ad Maecenatem memori si mente recurras.

Ovidius in VI metamorphoseon: 25

1 uenis si tu quoque dura Creontis Statius (tu inter lineas ead. m. Cass.) si quod
non Rr 2 iusa ^s iusa L iusta K 3 haec hoc Hh et hoc add. d ab
hoc et ab hoc et ab hac H ab hoc et ab hac et ab hoc h 4 audace triplice arti-
lice uel audaci triplici artifice G 5 Verg. Aen. VIII 714 sq. 6 Vt B Ca-
sar] h cessar R triplici Pal. inuictus R inuictus D 7 menia H 8 Stat.
Achill. I 332 sq. achileidos K achelcideos G 9 artificis Statii ut vid. omnes
nietumne L pollice cerae] pollicere GLK pollicare H pollice caere h caerae
RD 11 et hac G duplice uel dupli supplice, supplici B post duplici: tri-
plice uel triplici ab hoc et ab hac add. R ab hoc et ab hac add. D ^p supplice R
12 oratus GK Hor. serm. II 2, 121 sq. U. GLK 13 tunc libri aliquot Hor.
sacundas K 14 nux] mox GLK ficu] h fico (B?) DHGLK r cum libris
nonnullis Hor. 15 Ter. Phorm. IIII 2, 13 formione DHK 16 commodius G
cum modius L* esset LK oppinor B utier] h uti*** H 17 Luc. Phars.
VI 523 sq. 18 Non superos v. l. libror. Luc. erat K nequantu Rr can-
tus BG ^p supplice Rr suppice H subplici Voss. B subplice Voss. b 20 Sall.
Catil. 31, 7 Catilinario] r catillinario RBDL catillinaria G dimisso B demiso
K subplici Rr suplici K 21 Iuv. sat. IIII 11, 28 .III. K 22 figendum
ex fugendum corr. in K fugendum libri aliquot dett. Iuv. pectori L 23 Ora-
tius GK Hor. serm. II 6, 31 mecaenatem RD mecenatem BHGLK 25
Ovid. metamorph. VI 508 V. GLK methamorphoseon R

p. 763. 64 P.

p. 334. 35 K.

Absentes pro se memori rogat ore || saluent.

(et puto ideo magis in i terminatione uti in hoc nomine veteres, quod antiquissimi 'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebant, ex quibus ablativus in i solam vult terminari, unde Cicero quoque pro Plancio: memori mente persolvunt. ideo autem communio generis est duplicis in ablativo terminationis causa, quod simplicia unius generis inveniuntur, quorum ablativus in e solam exit, et tamen composita ab eo, si communia trium generum sunt, tam in e quam in i finiunt eundem casum: 'haec ops ab ope', 'hoc cor a corde', 'hoc caput a capite', 'hic' et 'haec' et 'hoc inops ab inope' vel 'inopi'. Cicero in frumentaria: hanc pecuniam tantam, datam ex aerario inopi atque exhausto) —, 'anceps ab ancipite' vel 'ancipiti'. Virgilius in III:

Tum vero ancipiti mentem formidine pressus.

similiter 'hic' et 'haec' | et 'hoc concors a concorde' vel 'concordi', unde Persius:

Dividit in geminos concordia fata duorum;

in 'ia' autem desinens pluralis sine dubio ab ablativo est in i terminante. sciendum tamen, quod etiam 'hic' et 'haec concordis' et 'hoc concorde' dicebant, 'hic' et 'haec amentis' et 'hoc amente'. nec mirum, cuius simplex quoque 'mentis' Ennius protulit in Epicharmo:

terra corpus est, at mentis ignis est

pro 'mens'. 'lensis' quoque pro 'lens', et 'paris' pro 'par'. Atta in socru:

1 absentes *spscr.* in *L* absentem *H* memori pro se unus alterve *cod.* *Ovid.* rogat ore saluent] *h* rogato resaluent *H* salutem *B* 2 in .i. magis ideo *B* magis i *L* antiquissimie *K* 3 ^{me} moris *L* ex quibus et ablativus *GLK* 4 vult terminari] *b* vult terminari *B* terminari vult *K* *Cic. pro Plancio* 33, 80 plantio *BDGLK* plantatio *H* lantio *R* 5 persolvunt (i) *L* communio] *h* communio ^o *Rr* communis *BDHGL* 6 ablativo] *b* ablativo *ni f. in lit. B* terminationis ex terminationes *corr. H* 7 ablativis *Dd* exiit *K* ab eis *h* 8 sint generum *BH* cassum *G* 9 obs *Rr* ab ope] ab hac ope *G* ab hac ope in e desinit solum *L* ab hac ope ablativus in e dissinit solum *K* ab ope non in .i. sed in .e. desinit solum *H* ab ope. subaudimus non in .i. sed in .e. desinit solum. *B* hoc cor — inope *add. d* ab hoc corde *GLK* caput *Rr* ab hoc capite *GLK* 10 ab hoc inope *B* *Cic. in Verr. or.* II in 70, 164 11 tantum vel tantam *G* datam tibi ex libri *Cic.* exhausto] *r* exhausto *RDLK* inexhausto *Cic. Lagom.* 29 inhausto *Lagom.* 42 12 *Verg. Aen.* III 47 13 ancipiti *D* praessus *BD* ^{psi} *G* ^{psi} *LK* 15 *Pers. sat.* 5, 49 16 facta *H* danorum (i) *K* deorum *L* tuorum *Pers. Ebernianus* 17 pluralis] nominativus pluralis *D* pluralis nominativus *GLKrh* ab om. *GLK* 19 dicebant ^q hic *Dd* dicebant et hic *GLK* dicebant

antiqui et hic *B* amante *B* 20 enius *Rr* *Enn. Epicharmi fr. p.* 175 *Hessel. fr. V p.* 168 *Vahl. cf. Peternannum üb. d. Sat. des Ennius part.* II p. 11 ephicharmo *BH* ephicharmo *R* 21 ad *B* ignis est. Ignis pro *B* 22

par. Atta] *r* parata *R* Atta] *h* Ata *BH* ata (i) *Dd* Atta in] *spscr. m. rec. in K* idem *GLK* *Att. socr. fr. p.* 100 *Both.* 161 *Neuk. p.* 139 *Ribb.* 23 socrum *R*

Ad hanc fortunam accessit $\dagger$ ei fortuna paris.

65 'vigil', quod quidam duorum, quidam trium generum commune putant esse debere, 'a vigile' vel 'vigili' facit ablativum - Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Statius in II Achilleidos:

Aspicit intentum vigilique haec aure trahentem -, 'teres a terete' vel 'tereti' - Virgilius in VII:

sed haec tereti mos est aptare flagello.

idem in eodem:

Et tereti pugnant mucrone veruque Sabello.

idem in XI:

Et fundam tereti circum caput egit habena -, 'hebes ab hebete' vel 'hebeti' - Iuvenalis in IIII:

hebeti lautissima ferro

Caeditur et tota sonat ulmea caena Suburra - (quaeritur, an, || cum 'hic' et 'haec' et 'hoc hospes' et 'sospes' dicatur, unde Lucanus in V:

Hospes in externis auditur curia tectis

et Statius in IIII Thebaidos:

Accipias, fessisque libens iterum hospita pandas Flumina

et Iuvenalis in V:

numquam

Depositum tibi sospes erit,

possit 'ab hoc sospite' et 'sospiti' dici, quod adhuc apud nullum legi, sed 'ab | hospite' et 'sospite'? Virgilius in VIII:

1 fortunam GLK accessit L fortuna ei Bothius fortuna LK 2 duum GLK "esse" putant Ll 3 Iuv. sat. V 13, 229 4 uigili(s) R 5 Stat. Achill. II 120 II] Krehlius 1, libri achilleidos GK 6 aspice B trahentem] sic etiam scholiastes Stat. cum codd. ut vid. plerisque, Queckii omnibus bibentem 'membranae bonae fidei' Stat. ab I. F. Gronovio l. 7 terite G teriti GL Verg.

Aen. VII 731 cf. § 35 VI. REDHKl 8 hec ni f. H hec h teriti GL mos est add. h 9 Verg. Aen. VII 665 10 teriti GK pugnam B macrone GK mucrone L uerique etiam Verg. ueru L Pal. 11 Verg. Aen. XI 579 12 funda RGLK teriti G caput ex capud corr. D capud h tegit Rr exegit

Rom. 13 Habes D Haebes d ad Dd hebite G hebiti G haebaeti D

Iuv. sat. IIII 11, 140 sq. 14 hebiti G fero Rr 15 ceditur RDHGb Ceditur

(n?) B tota add. Pith. m. alt. cena H cena "habena" suburra Dd Suburra] rk saburra RH soburra B subora GLK Subura (Sybura Pith. m. pr.) codd.

Iuv. 10 hospes R ospes HGLK 17 Luc. Phars. V 11 cf. lib. V § 24 18 ospes GK hoc pes R 19 Stat. Theb. IIII 842 sq. tebaidos K 20 fessisque G

fessis quae Hh ospita GLK pandes Rr pauda B 22 Iuv. sat. V 13, 177 sq.

23 Numquam] nec unquam h cf. § 35 et lib. V § 25 Numquid B 24 erit ab hoc ospite et ospiti et ospete neli sospeti possit dici K 25 hoc sospite] hospiti B post sospiti: et ospite et ospiti add. GL adhuc G 26 sospite (h) G ospite K Verg. Aen. VIII 470 sq.

p. 765 P.

p. 336. 37 K.

quo hospite numquam

Res equidem Troiae victas aut regna fatebor.

et fortassis quia haec sola in 'es' terminantium etiam in a faciunt feminina, evitaverunt communium aliorum regulam ablativi, vel quod in haeroico stare metro non possit nisi in e terminans eorum ablativus. quod 66 autem etiam in a desinunt supra dicta nomina, usus confirmat. Virgilius in III:

Et pater Anchises: bellum, o terra hospita, portas.
idem in IIII compositum ab eo:

10 Et Numidae infreni cingunt et inhospita Syrtis.
Ovidius in II factorum:

Principio mensis Phrygiae contermina matris

Hospita delubris dicitur aucta novis.

Cicero pro Murena: a sacris patriis Iunonis Sospitae), 'tridens a tridente' vel 'tridenti': potest enim esse trium generum, nam lectum est 'tridenti hasta' et 'telo', quamvis, cum Neptuni fuscinae per se positum significat, masculino genere invenitur. Virgilius in II:

Neptunus muros magnoque emota tridenti

Fundamenta quatit.

20 'locuples' quoque, quia trium est generum, 'a locuplete' vel 'locupleti' facit ablativum. Cicero in frumentaria: in provincia locupleti ac referta.

In 'er' communia, quae non exeunt etiam in 'is', per e solam in- XIII 67
venio proferentia ablativum: 'hic' et 'haec' et 'hoc pauper a paupere',
25 'hic' et 'haec' et 'hoc degener a degenerare', 'hic' et 'haec' et 'hoc uber ab ubere', 'ὁ εὐθαλής ἢ εὐθαλής' καὶ 'τὸ εὐθαλές'. similiter in e et in i

1 quos hospite L quos hospite Pal. numquam sese quidem B 2 sequidem
H regna (i) B 3 fortassis G terminantia GLK etiam] et G faciunt

etiam in a K 4 & uitaverunt Rr communem RBDH regulā. ex regulas
corr. H haeroico LK 6 suppradieta K Verg. Aen. III 539 7 VII. K

8 ospita K 9 Verg. Aen. IIII 41 III^L L III. rell. abeo (h) D 10 inferni
cum Verg. Vratist. GK inhospita GK Syrtis] d sirtis G systis D syrtis. Pal.

syrtis Med. Fr. 11 Ovid. fast. II 55 sq. 12 cepio D phrygiae RGLK frig-
giae D frigie H matris cf. lib. V § 24 13 Hospita] nisi quod ospita GK) h. t.
libri cum Ovid. Vatic. et Petav. a m. pr. corr. Sospita lib. V § 24 VII § 35 cum

Ovidio octa R 14 Cic. pro Murena 41, 90 A spscr. in L sacri GLK
patriis GLK cum libris nonnullis Cic. Sospitae] k ospitae GK hospitae L 15

tridente vel tridente Rr potest — cum] add. d .. D 16 asta R nectuni Rr
17 significat spscr. in L genere om. K Verg. Aen. II 610 sq. 18 mo-

ros B muros^q manu emota Gg aemota D emota tridenti] b emota denti R
tridente H 20 Locupes H locuples K generum est DL locuplete (l) R
lociplete vel locipleti K 21 Cic. in Verr. II III 19, 48 prouintia DH
tam locuplete libri Cic. locipleti K 22 ac (h) D hac LK 23 in his Rr
inuenio spscr. K 25 hoc degener. (e) H 26 ab ubere post εὐθαλές collocant

HGLK ὁ εὐθαλής — εὐθαλής] om. B ΟΥΘΑΛΗΣ ΕΘΑΛΗΣ ΚΕ..... R ΟΥΘΑΛΗΣ.

p. 765. 66 P.

p. 337 K.

faciunt ablativum in 'vis' vel 'guis' vel 'ctis' vel 'mnis' vel 'guis' terminantia nomina nominativum et alia fere omnia, quorum extrema syllaba in 'is' desinit a duabus incipiens consonantibus, ut 'avis ab ave' vel 'avi' - Horatius in I carminum:

Nereus fata: mala ducis avi domum,

Quam multo repetet Graecia milite ..

'navis a na||v'd' vel 'navi' - Cicero de suppliciis: quo enim tibi navi opus fuit? Terentius in Andria:

navi fracta apud Andrum [insulam].

idem in heautontimorumenos:

advenientem, e navi egredientem ilico

Abduxi ad cenam.

in eadem:

Dies triginta aut plus ego in navi fui.

Virgilius vero per e protulit in V:

At media Mnestheus incedens nave per ipsos

Hortatur socios ..

68 'civis a cive' vel 'civi' - Iuvenalis in IIII:

quid illo cive tulisset

Natura in terris.

Cicero in Verrinarum IIII: quod Siculus a civi Romano, civis Romanus datur ..... primum suae legis, quod civis cum civi

II V
EY0AAEC.KAY TO EY0AAEC *Did* OY0AAHC.HY0AAHC.KAI OY0AAHC *H* O EY0AAEC KAI H EYEA-
O EY0A H
AHC KAI TO EYEAHC *G* O EYEAHC H ***** KAI TO EYEAHC *L* O.Y0AAHCY.OAHC.KAI

TO EYEAHC. *K* 1 nel ...guis (lin?) *H* guis] guis *GLK* uel ctis *R* guis]
guis *GLK* 2 nomina .. nominativum (no) *H* 3 duabus] *dh* duobus *DH* uel
ab aui *GK* 4 ora *K* *Hor. carm.* I 15, 5 sq. I lib, carminum *G* 5 fata]
rd fama *RBDGLK* fata .. mala (ma) *H* mala *add. g* ducis (1?) *L* 7
uel a navi *GLK* *Cic. Verr.* II v 18, 45 Cicero ..... de suppliciis (de poema)
H supliciis *K* quid *Cicero et sic Prisc. Barberinianus, eadem tamen manu* quo
emendante 8 navi. (s) *B* nani *etiam Cic. opt. Reg. Guelf.* I nane *Lagom.* 29 *cum*
dett. navim, narram *al.* opus] tipus *G* typus *L* opus fuit *om. libri Cic. melio-*
res omnes *Ter. Andr.* V 4, 20 9 naue *Bemb. Bas.* ad *Bemb.* Andrum
eiectus est *Terentius* insulam *GLK* 10 *Ter. heautontim.* I 2, 8 sq. eantontimorumenos

timorumenos *BDDK* eantontimorumenos *R* eutontimorumenos *L* eutontimorumenos *G*
11 adveniente me *LK* adveniente me. navi (e) *D* 12 Abduxi] *d* adduxi *DGLK*
aduxi *Bas.* caenam *RD* 13 *Ter.* in eadem] *immo in hecyr.* III 4, 7 eodem *B*
14 ego *om. D* eo *Terentius* in *om. H* 15 *Verg. Aen.* V 188 sq. 16 At
media socios incedens. .... | Hortatur Mnestheus *Virgilius* At] *h* ad *RH* ut *K* me-

dia, nestheus *Rr* mediam mnesteus *B* mediã (media *d*) nestheus *DH* incaedens *K*

istos *GLK* 17 ortatur *Rr* ortatur *HK* socios *D* 18 civis] *b* Ciu. *B*
Iuv. sat. III 10, 278 sq. 19 quod *h* tullisset *G* 21 *Cic. or. Ferr.* II u
12, 32 et 33 uerrenarum *G* Siculus] *i* siculus *LH* siculus *H* civi] *Cic.*
Lagom. 42 pr. m. ciue libri *Cic. plerique* cius Romanus *om. Cic. Lagom.* 29
22 suae] sciae *Cic. Nannianus* leges *Cicero* cius *Lagom.* 29 m. pr. cum
om. GLK cini sic etiam *Cic. Lagom.* 42 pr. m., Nannianus testeque *Bruanio Vati-*
canus

p. 706 P.

p. 317. 38 K.

ageret. sic enim veteres codices habent, quos imperitia quorundam corrupit mutantium scripturam. idem pro Plancio: quid dicam de C. Virgilio, tali civi et viro? et mox: in navi tuta. idem pro Sestio: quod esset ausus pro civi, pro bene merito civi. idem in VII Philippicarum: sed in principe civi non est satis -, 'vectis a vecte' vel 'vecti' - Terentius in eunucho:

in medium huc agmen cum vecti, | Donax -,

'ignis ab igne' vel 'igni' - Virgilius in VIII:

Vulnus alit venis et caeco carpitur igni.

idem in I georgicon:

Et, quamvis igni exiguo, properata maderent.

Iuvenalis in V:

minor igne rogi.

Lucanus in I:

15 Igne vago lustrare iuvat, tibi numine ab omni ..

'annis' etiam 'ab hoc anne' vel 'amni'. Virgilius in VIII:

murorum in parte sinistra

Opposuerunt aciem, nam dextera cingitur amni.

idem in I georgicon:

20 prono rapit alveus amni.

Lucanus in VI:

I agere BGLK enim infra lin. add. K • habent cui quos imperitia B corrupti] r corrigit R corrumpit BGLK 2 Cic. pro Plancio 40, 96 Plancio] h plantio RBD latine HGLK dicam? C. Vergilio (Virgilio pars codd.) Cicero g. DHGK gu. R gn. B 3 Cic. pro Plancio 41, 97 naue Cic. cod. Tegerns. Erfurt. al Cic. pro Sestio 12, 29 Sestio] ex sertio corr. D, ex festio K festio GL setio B 4 quod] b quo B quo L esset ausus R ausus esset Cic. schol. Vat. in lemmae usus GL cine schol. laud. pro ber emerito L cine schol. laud. Cic. or. Philipp. VII 7, 20 5 philipicarum HG cine v. l. ap. Cic. non est satis] sic etiam Cic. Vat. Ferr. non satis est al. 6 Ter. eun. III 7, 4 enucho H eunacho L innucho K iunacho G 7 hinc om. GLK hinc B uecte Bas. Donax Terentius doonax (donax m. alt.) Darmst. Dorax Carolruh. 2 Lips. 2 Krehlii donatae R donatae BDHGLK 8 nel ab igni G Verg. Aen. III 2

9 uenus Pal. m. alt. corr. ceto H capitur G igne Fr. 10 Verg. georg.

I 196 11 ignis Med. signi Rom. exigo Rr properatā properata Dd prope-

rate G properatam adherent l Rom. properata maderent ni f. L 12 Iuv. sat.

V 15, 140 13 igni GK 14 Lucilius B Luc. Phars. I 50 1] Wallrafia-

mus .U. K H. rell. 15 igne Rr igni nonnulli codd. Luc. uago Lt innet libri

aliquot Luc. un. et Voss. B inuat Voss. b tibi] I (i. e. nel, ex male intellecto t ortum) G numine] h nomine HGLK 16 Verg. Aen. VIII 468 sq. 17 mu-

rorum in parte sinistra add. d in om. Rom. 18 oposuere G oposuere K

dextra BDHGLK Rom. dextra Med. amnis B amnis Pal. 19 Verg. georg. I

203 atque illum in (in om. Pal.) praecipit prono rapit alveus amni Med. Pal. atque

illum prono incept pre trahit alveus amni (pre m. rec.) Rom. 20 prono D 21 Luc.

Phars. VI 366 sq.

ferit amne citato

Maliacas Sperchios aquas .,

'anguis ab angue' vel 'angui' - Statius in IIII:

Angue ter excusso.

Horatius in I epistularum:

Alter Mileti textam cane peius et angui

Vitabat chlamydem .,

69 similiter 'ab ungue' vel 'ungui' - idem in eodem:

ad haec ego naribus uti

Formido et, luctantis acuto ne secer ungui .,

invenitur etiam 'a minore' vel 'minori', 'a leviori' vel 'leviori' et 'a maiore' vel 'maiori'. Iuvenalis in V:

Numinibus miserum turguebat Atlanta minori

Pondere.

Statius in VI Thebaidos:

numquam hunc animum natura minori

Corpore nec tantas ausa est includere vires.

Iuvenalis in III:

non deficit || illi,

Vnde emeret multa pascendum carne leonem

Iam domitum. constat leviori belua sumptu

Nimirum et capiunt plus intestina poetae.

Lucanus in VII:

Vixque revulsa solo maiori pondere pressum

Signiferi mersere caput.

2 maliacas RBDh cum Foss. utroque: sic igitur f. scr. Priscianus maliaca GL
 sperchios Foss. A al. sperchios Foss. B spercheos, spercheus vv. ll. ap. Luc.

aqua Rr 3 anguis om. HG ab auge G uel angui L uel ab angui K Stat.
 Theb. IIII 485 4 excuso G 5 oratus K Hor. epp. I 17, 30 sq. aepisto-

larum K 6 Alter (i?) H mileti H meleti GLK peius in litura K pius L
 angue libri Horat. plerique 7 vitabat] mei omnes cum perpaucis codd. Hor.

vitabit Heidelb. cum Horatio vitavit libri aliquot Hor. clamydem (h) H clamydem
 B chlamidem GLK clamidem RD 8 similiter H Hor. epp. I 19, 45 sq.

10 et om. libri nonnulli Hor. secer Gg ungue libri nonnulli Hor. 12 ma-
 iore] maio R uel a GLK Iuv. sat. V 13, 48 sq. 13 miserumque DG
 urguebat] r urgebant RGLK urguebant Iuv. Pith. cum codd. fg Iahnii urgebant Iuv.

rell. atlanta Rr atlanta BLK atlante G 15 Statius — nires infra post mer-
 sere caput collocat H Stat. Theb. VI 845 sq. VII, H thebaidos G 16

minore GL 17 nec .... (enim) B tantas ausa est] tantaus. est Rr tantalis est
 HGLK includere B 18 Iuv. sat. III 7, 75 sq. IIII, LK 19 non] nec

Iuvenalis 20 pascendum] d pascenda DGLK carne] caue L caue. Gg leo-
 ne] Hh 21 liniori Rr belua, na (1 ni f.) R sumtu DL 22 Nimirum Dd

cupiunt Iuv. cod. Norimb. 1 23 Luc. Phars. VII 162 sq. 24 solo ex sola
 ni f. corr. L maiore G maiore LK 25 caput ex capud corr. D

p. 767 P.

p. 338. 30 K.

nec mirum, tam in i quam in e comparativorum ablativos terminari, cum
 vetustissimi etiam neutrum in 'or' finiebant et erat eadem terminatio com-
 munitis trium | generum, quae capax est, ut docuimus, utriusque ablativi,
 tam in e quam in i terminantis. Valerius Antias in VI annalium:
 hoc senatusconsultum prior factum est. Cassius Emina an-
 nalem suum quartum hoc titulo inscripsit: bellum Punicum poste-
 rior. Claudius in VIII annali: qui prior bellum, quod cum
 his gestum erat, meminissent. in eodem: ubi decreve-
 runt, commemorant, Graccho foedus prior Pompeianum non
 esse servatum. propria, si sint appellativis similia in i terminantibus XIII 70
 ablativum, ipsa per e eundem proferunt casum, sicut supra dictum est, ut
 'Iuvenalis, Martialis, Felix' [propria] 'a Iuvenale, Martiale, Felice'.
 'rudis', quando commune est significans recentem, et neutrum in e facit,
 'hoc rude', et ablativum in i, 'a rudi'; quando vero virgam, qua gladi-
 atores donati cessabant gladiatura, femininum est solum et ablativum in e
 finit. Iuvenalis in II:

hic Sergius idem

Accepta rude coepisset †Vegento videri.

'strigilis' vel derivativum est a 'stringo' vel a Graeco *στλεγγίδος*. itaque
 rationabiliter in i terminavit ablativum. Horatius in II sermonum:

an hic †peccavit, sub noctem qui puer uvam

Furtiva mutat strigili?

In 'ix' etiam feminina verbalia, quia possunt esse communia cum

^{tam}
 I mirum a in i *LL* e quam in i *BG* comparativum *B* ablativum *L*
 2 communis *G* 4 tam] d quam *D* i quam in e *LK* terminantis] d termi-
 nantes *D* ualerius *Rr* ualearius *G* ualearius *LK* ancias *Rr* Valerii Ant.
 ann. lib. VI fr. p. 274 *Kr.* fr. 17 p. 355 *Rth.* 5 senatusconsultum *Dd* cas-
 sius] r casius *RGK* acmina *H* hemina *DGLK* et in litura *B* Cassii Heminae ann.
 lib. III p. 162 *Kr.* fr. 31 p. 293 *Rth.* 7 Claudii Quadrigarii ann. fr. lib. VIII
 (sic enim add. inde ab α; at v. *Krehlium* t. II p. 522) p. 258 *Kr.* lib. VIII fr. 56
 p. 348 *Rth.* annalium r qui in litura h 8 meminisset *H* Idem in eodem
 L in eodem] p. 259 *Kr.* t. I. *Rth.* 9 graccho *R* graeco *Lr* gracho *BGK* graeco
H fedus *D* pompianum *K* 10 si *spscr.* in *L* 11 proferunt *Rr* ut om.
DGLK 12 marialis *Rr* a om. *GLK* ^{lice} fecile *Dd* 13 significat *BH* 14
 rude ablativum *B* ^h allativum *Rr* ablativus *L* a om. *L* qua add. h 15
 uel donati
 domati *Dd* domati *B* caesabant *LK* solum est *GLK* 16 finit] facit r
Iuv. sat. II 6, 112 sq. U. *GL* 17 sergius *GLK* 18 acceptura *H* cepis-
 set *B* negento libri cum parte libror. dett. *Iuv.* Veiento *Iuvenalis* et sic libri isti
 perique uelento *Pith. Iuv.* 19 derivativum] r derinata *R* as[tringo *B* strin-
 guo *K* *στλεγγίδος* α CTAETIAOC *H* CTEITIAOC CYAAETIAOC. *B* CTAETIAOC *R* CTE-
 TIAOC *D* CTAETIAOC *GL* YPATIAOC *K* *στλεγγις* μ 20 terminavit ablativum in i *L*
 oratius *K* *Hor. serm.* II 7, 109 sq.: Corpus. an hic peccat, sub etc. 21 puer]
 h Horatius per *H* rell. unam furtivam duo codd. *Krehli* et sic et una furtivam
 libri aliquot *Hor.* 22 mutavit *D* 23 uerbialia *B* quia] quae *GLK* com-
 munita in numero plurali cum *RG*

p. 767. 68 P.

p. 339. 40 K.

neutris, ut 'victrix', 'ultrix', unde et 'victricia', 'ultricia', tam in e quam in i finiunt ablativum. Lucanus in I:

In sua victrici conversum viscera dextra.

idem in eodem:

Tollite iam pridem, victricia tollite signa.

Statius in V: |

ultricia Graiis

Virginibus dare tela pater.

'postis' etiam 'a poste' vel 'posti' invenio, quia, ut supra diximus, a duabus consonantibus incipiens finalis syllaba in 'is' desinit. Lucanus in V:

tum || poste recluso

Dux ait.

Ovidius in V metamorphoseon:

Raptaque de dextro robusta repagula posti

Ossibus inlisit.

In 'as' quoque circumflexa, quae apud veteres etiam in 'tis' proferri docuimus, tam in e quam in i finiunt ablativum. Cicero pro Vareno: G. Ancharinus Rufus fuit e municipio Fulginate. idem in eadem: in praefectura Fulginate. idem pro Cluentio: ex municipio 20
71 Aletrinati. alia vero omnia tertiae declinationis nomina in e desinunt per ablativos correptam, cum omnes aliae terminationes ablativi in omni declinatione producantur. ergo si qua ex his, quae debent in e per ablativum proferri, inveniamus per i prolata, auctoritati adscribimus, quae saepe etiam dativis pro ablativis nec non etiam pro genetivis est usa, ut Virgilius in VIII:

Advectum Aenean classi victosque penates,

1 victritia Rr ultritia Rr ultritia D et ultricia GK i quam in e L 2
Luc. Phars. I 3 1] cod. Waltrafianus II, libri rell. 3 ultrici K ultrici GLr
4 Luc. Phars. I 347 5 victricia] r victritia RD 6 Stat. Theb. V 117 sq.
7 ultritia D ultricia K graiis 1, Statius (sic Cass. m. alt.) graius RB gravis
DGLK cum Cass. m. pr. grais d gragius H 8 tele Hh "pater" tela K pa-
ter] pater danaus R danaus pater BD danitus pater H 10 consonatibus L
finalis DK Luc. Phars. V 531 sq. 12 tum] h dum H tunc libri aliquot Luc.
cum Voss. B 14 Ovid. metamorph. V 120 sq. 15 repagula] k repacula BDGLK
poste pars libror. Ovid. 16 illaessit GL illaessit (a) K inmisit aliquot, infixit, elidit
singuli codd. Ovid. 17 post quoque: desinentia in mg. add. h 18 i quam in e
L Cicero pro Vareno] fr. 3: opp. III 2 p. 443 Orell. narreno K 19 post mu-
nicipio: Fulginate — municipio om. R add. r fulginatae r Cic. pro Vareno]
fr. 4 ap. Orell. l. l. eodem h 20 Idem in pro K Cic. pro Cluent. 16, 46
mucipio L 21 aletrinati GLK aut Larinati aut Aletrinate libri Cic. 22
correpta r aliae om. K 23 producantur L per ablativos proferri GL
24 ascribimus RGLK 25 saepe om. GLK ut om. LK 26 Verg. Aen. VIII
11 VIII. R 27 aeneā D classis (s) B cassi Hh clasi LK nectosque LK
Verg. Leid. m. alt. nectos ^{que} tig ponates Hh penatis Med. Pal. Rom.

p. 768. 69 P.

p. 340. 41 K.

pro 'advectum classe', nisi si dicamus hellenismo usum esse poetam; dativo enim casui illi hoc adiungunt verbum.

In Graecis est quando invenimus e producta finiri ablativum tam primae quam tertiae declinationis nominum, qui magis dativus est Graecus pro ablativo positus Latino. Virgilius in I:

ipse uno graditur comitatus Achatē.

Lucanus in VIII:

Signaque ab Euphratē cum Crassis capta sequentes,
similiter 'a Demosthenē', 'Aristotelē', 'Hermogenē'. | vetustissimi tamen 72
etiam in quibusdam Latinis, quae nominativum in 'es' productam terminantia pares cum genetivo habent syllabas in hac declinatione, solebant
producere ablativum more quintae declinationis vel supra dictorum Graecorum: 'a molē', 'tabē', 'famē', quod adhuc sic profertur. Virgilius in VI:

offam

Obicit; ille famē rabida tria guttura pandens.

Lucanus in X:

Non mandante famē; multas volucresque ferasque
Aegypti posuere deos.

Iuvenalis in V:

Membra aliena famē lacerabant, esse parati
Et sua.

Lucretius:

Imbribus ut tabē nimborum arbusta vacillent.

DE NOMINATIVO PLURALI TERTIAE DECLINATIONIS.

Nominativus pluralis fit a genetivo || singulari mutata ultima 'is' in XV 73
'es' productam in masculinis et femininis et communibus, ut 'huius cardinis hi cardinēs', 'huius consulis hi consules', 'huius matris haec matres',

1 clase *K* clase nisi *L* si *om. HL* ^h ellenismo *Rr* helenisimo *GK* helenisimo *L* 2 casui] *h* casu *DHGL* 5 positus latino *add. r* *Verg. Aen. I 312*
7 *Luc. Phars. VIII 358* VII. *L* 8 eufrate *DGLK* eufrathe *H* crasis *G*

capte *G* sequentis *D* sequentem *Lucanus* 9 athemostene *GK* demostene *BR* themostene *L* aristotile *GK* hermogine *GLK* 10 etiam *om. G* 12
more *B* quinte declinationis *H* supraditorum *R* 13 ut a *L* thabe *H*
Verg. Aen. VI 420 sq. cf. lib. VI § 59 15 obicit *L* obiectit *G* rapida *B*

ⁱ trea *G* trea *L* ^v gottora *G* gutura *L* 16 *Luc. Phars. X 158 sq.* 17 mandante] *k* mandante *GLKd* mandante fame] *b* mandan***** *B* famen *Rr*

^s multa *Rr* ^r volucresque *L* volucres quae *H* fecerasque *B* 18 egypti *G* egypti *L* possuere *K* 19 *Iur. sat. V 15, 102 sq.* 20 membra *H* 22 *Lucr. I 806*
Lucretius in *G* 23 in imbribus *L* ut] *d* *rell. prob. Bernaysio praef. ed. Lucret. p. VIII sq. et D cum libris Lucretianis* tabe enim arborum arbusta *B*

24 PLURALI CASV *B* TERTIE *D* 25 Nominativus pluralis tertiae a *L* Nominativus pluralis tertiae decli a *G* fit *h. l. om., post communibus add. K* is ultima *D*
26 feminis *R* 27 hic cardines *R* hic consules *R*

p. 709 P.

p. 341. 42 K.

'huius vatis hi' et 'haec vatēs'. neutra vero ex ablativo singulari faciunt nominativum pluralem hoc modo. si in i vel tam in i quam in e exeat ablativus, correpta i et addita a fit nominativus pluralis, ut 'ab hoc mari haec maria', 'ab hoc cervicali cervicalia', 'a lacinari lacunaria', 'a pari' vel 'pare paria', 'a felice' vel 'felici felicia'. excipitur 'a vetere' vel 'veteri', quod 'vetera' et non 'veteria' facit, nec non 'ab hoc ludicri', quod 'ludicra' et non 'ludicria' dicimus. Virgilius in XII Aeneidos:

• neque enim levia aut ludicra petuntur

Praemia, sed Turni de vita et sanguine certant.

74 similiter comparativa, quae ablativum tam in e quam in i terminant: 'ma-¹⁰ iora' enim et 'minora' | et 'plura' dicimus, quamvis antiqui etiam 'pluria' dixerunt, unde compositum 'compluria'. Terentius in Phormione:

Multa adveniēti, ut fit, nova hic compluria.

Cicero de signis: immo vero alia compluria; in quibusdam tamen¹⁵ codicibus invenitur 'complura'. idem in eodem: dies continuos compluris. idem pro Caecina: compluris armatos. 'gausape' quoque, sicut supra diximus, et ablativum in e terminat, 'ab hoc gausape' et nominativum pluralem in a definit: 'gausapa' enim, non 'gausapia' dicimus. Horatius sermonum II:

Gausape purpureo mensam pertersit acernam.

Persius:

Iam chlamydes regum, iam lutea gausapa captis.

'aplustre' itidem quamvis faciat ablativum 'ab hoc aplustri', nominativum

1 haec et hi vates *K* nominativum faciunt *GLK* 2 pluralem *om. GLK*
 3 addita *spscr. L* fit nominativus — cervicalia *om. D add. d* notius *K*
 ab hoc *om. d* 4 haec cervicalia *BDHK* lacunaria in lacunaria *mut. H* a *om.*
R pare vel pari *B* 5 felice vel felici] felice^{•••} *R* felici vel a felice *G* 6 et
om. L facit *spscr. in K* ^{nec} *ū ū Dd* 7 et *om. GLK* ludicria *D* *Verg.*
Aen. XII 764 sq. Aeneidos XII *BH* 8 nec *D cum Pal.* lenia *G* ludicra]
rd ludicra *BD* 9 proemia *B* premia • turni (*§ nif.*) *H* turni debita (debita
L) sanguine *GL* vita] *d •••• D* 10 similiter excipiuntur comparativa *GL*
 i quam in e *GLK* 11 plur^{••••} (al) *RDH* 12 *Ter. Phorm.* III 3, 6 14
 multa a adveniēti *R* complur^{••••} (al) *H* post compluria: Cicero — alia com-
 pluria *om. G* 15 *Cic. in Verr. or. II* ut 46, 102 immo *D* 16 quoddicibus
Rr complura^{••••} (lia) *H* compluralia *GLK* complura (*Reg.*) vel complura *codd. Cic.*
 in eodem] immo de suppliciis II v 52, 137 "continuos compluris *R* 17 con-
 pluris *H* complures *LK* cum *codd. Cic. plerisque complures Cic. Reg. plures Lagom.*
 29 post compluris: idem — compluris *om. H* *Cic. pro Caecina* 9, 24 cecina
RBDG oecina *L* coecina *K* complures *L cum libris Cic.* gausapae *R* 18
 quo^vque *Dd* sicut] ut *K* di^x *G* terminat] facit *B* ^{et} ab hoc *Rr* 19 dif-
 nit *Rr* diffinit *L* dissinit ex diffinit *mut. G* dissit^{nt} *K* 20 Horatius] d oratius *DGLK*
Hor. serm. II 8, 11 cf. § 55 21 porporeo *G* protersit *GL* praetersit *K*
 acernam ex v. praecedente huc translatus est et alter Horatius 22 *Pers. sat. 6.*
 46 cf. § 55 23 clamydes *B* chlamides *GLK* clamides *RDH* regnum *D*
 gausapa *Rr* capis *LK*

p. 769. 70 P.

p. 342 K.

tamen pluralem non solum in a, sed etiam in 'ia' terminat: et 'aplustria' enim et 'aplustria' antiqui protulisse inveniuntur. Cicero in Arato:

Navibus absumptis fluitantia quaerere aplustra.

Caesar in Arato:

5 Fulgent Argoae stellis aplustria puppis.

alia vero omnia neutra, quae in e-terminant ablativum, mutata e in a faciunt nominativum pluralem: 'ab hoc numine haec numina', 'a tempore tempora', 'a tubere tubera', 'a capite capita'. ||

DE GENETIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

10 Genetivus pluralis tertiae declinationis nascitur ab ablativo singulari XVI hoc modo: cum in i vel et in e et in i desinit, correpta i assumit 'um', ut 'a sedili horum sedilium', 'a cervicali cervicalium', 'ab equestri equestrium', 'ab utili utilium', 'a sapiente' vel 'sapienti sapientium'. 'a felice' vel 'felici felicitum'. multa tamen per syncopam solent proferri: 'sapientium' pro 'sapientum', 'merentum' pro 'merentium' - Statius in II Thebaidos:

dabitur, mihi crede, merentum.

Consiliis tranquilla dies.

idem in III:

aeternaque sontum

Supplicia,

'caelestum' pro 'caelestium'. Virgilius in VII:

Caelestum vis magna iubet.

et sciendum tamen, quod rarissime haec, quae in solam i finiunt ablativum, 25 syncopam patiuntur i per genetivum pluralem. inveni 'marum' pro 'ma-

uel ia uel a
1 in a Kk in ia Kk terminant Dd et ante aplustra om. GL et et aplustra H et aplustra enim et aplustria] r et aplustra enim et aplustra et apl..... R
2 antiqui] antiquissimi B cf. Vahlenii Enn. ann. inc. sed. fr. CXXV p. 85

protulisse G Cicero. Arat. fr. XXII p. 522 Or. in ara¹⁰ in litura d 3 absumptis] r absuntis L assumptis R aut summis s. ab summis Salmasius in Solin. c. 34 p. 573 ed. 1629 4 Caesaris Germanici Arat. v. 345 5 argoe DH argue

GLK argoe stellis r argo estellis R applust^{ria} pupis Gg pupis L 6 nero

om. LK terminant G in a spscr. in K 7 numine Rv numina D 8 capita] ex corr. hb capite ni f. B 9 GENETIVO BDHGL TERTIAE DECLINATIONIS om. DH 10 ab add. r om. RBDG 11 cum in e uel in i desinit (dissinit K)

in e
GK cum uel in i desinit Ll et ante in e eras. in D om. BH et in i om. BDH et i add. d adsumit B 12 horum cervicalium r aequestri L equestri G aequestrium DL 13 horum utilium B uel add. b uel sapienti om. H 15 pro ante sapientium om. H Stat. Theb. II 356 sq. 16 tebnidos G 19 Stat. Theb. III 475 sq. III] B III. rell. 20 aeterna .... sontum (priori loco quae eras.) R 21 supplicia R supplicia GK 22 Verg. Aen. VII 432

in septimo π VIII. R in VIII. BDGK in W. III. H in IX. L 23 coelestum L

uix Med. iubet ex in set corr. Fr. 24 haecq. in D quae in sola R i eras, in R 25 marum pro marium inueni GLK

rium', qui tamen in | raro est usi genetivus, apud Naevium in carmine belli Punici:

Senex fretus pietatei deum adlocutus summi
Deum regis fratrem Neptunum cognatorem
Marum,

pro 'marium'. eius ablativum Caesar in V belli Gallici ponit: paulo latiores quam quibus in reliquis utimur maribus. comparativa quoque, quae inveniuntur tam in e quam in i exeuntia per ablativum, carent i paenultima in genetivo plurali: 'a maiore' vel 'maiori horum maiorum', 'a minore' vel 'minori horum minorum'.

- 76 In e vero solam finientia ablativum, si nominativus in duas terminetur consonantes, mutant e in i brevem et assumunt 'um', ut 'hic Mars a Marte horum Martium', 'hic fons a fonte horum fontium', 'haec frons a fronte harum frontium', 'haec urbs ab urbe harum urbium', 'haec arx ab arce harum arcium'. rarissime tamen et haec supra dicta, sicut illa, quae in i solam terminant ablativum, per syncopam i proferunt genetivum pluralem, exceptis in 'ms' vel 'ps' desinentibus, si non sint a capite composita. haec enim e ablativi in 'um' convertentia faciunt genetivum pluralem: 'haec hiems ab hieme hiemum', 'princeps a principe principum', 'municeps a munice municipum', 'forceps a forcipe forcipum', 'manceps a mancipe mancipum'. a capite enim composita et duabus syllabis abundant in genetivo et trium sunt generum communia. itaque et ablativum tam in e quam in i et genetivum pluralem rationabiliter in 'ium' terminant: 'hic' et 'haec' et 'hoc triceps a tricpite' vel 'tricipiti tricipitium', nisi syncopa fiat. illa quoque, quae pares habent syllabas tam in genetivo quam in nominativo, mutant e in i et assumunt 'um', ut 'hic collis huius collis ab hoc colle horum collium', 'haec aedis huius aedis ab

1 tamen • in (c) H raro est BDHGLK nenum libri Naev. bell. Pun. 1 9 p. 43 Klusm. i viii p. 10 Vahl. 3 pietate] Vahlenius pietati BHLKr pietate DGH pietate R allocutus DGLKr 6 cesar D Caes. bell. Gall. V 1, 2 7 altiores v. l. libror. Caes. dett. reliquis maribus uti adsueverant libri aliquot

Caes. dett. utimar K 8 per ablativum om. GLK 9 caren Dd ut a maiore H vel a maiori BDH 10 a minore — minorum add. b vel a minori HGLH 11 vero spscr. in K solam] r sola R terminet BHGLK 12 et om. G adsumunt B ut haec mors a morte (morte K) harum mortium GLK 13 hic fons a fonte horum fontium om. GLK haec fons a fonte harum fontium add. g haec frons a fronde (fronte g) harum frontium haec frons a fronde harum frondium G haec frons .te harum frontium haec frons .de harum frondium K 14 harum frontium] b horum frontium B ars R arcs G 15 harum om. H artium R 16 in i solum Rr solum B 17 in om. GL ms et ps GK 18 ablativi] ablativi H 19 haec Hh hiems] ex hiem.. corr. L hiemps RB hiems (p) Dd ieme D harum hiemum GLK principum (i) K 20 municipum (i) K 21 mancipum H enim om. K 22 habundant RD 23 et om. GL 24 tripitium Rr tripitium D 25 habet D tam nominatio quam in genitivo K 26 adsumunt B 27 huius collis om. G haec aedes LK haec edes DH huius haedis Rr

p. 771. 72 P.

p. 343. 44 K.

haec aede aedium', 'haec caedes' [huius caedis] a caede caedium', nisi haec etiam per syncopam † proferantur. frequentius tamen in 'es' terminantia absque i invenimur, ut 'vatum' pro 'vatum' - Virgilius in IIII:

Multaque praeterea vatum praedicta | priorum.

5 Cicero pro Sestio: vestrarum sedum templorumque causa --, 'mensum' quoque pro 'mensium'. Ovidius in VIII metamorphoseon:

Et quos sustinui bis mensum quinque labores.

excipiuntur 'juvenis' a iuvene iuvenim', 'canis a cane canum', 'panis a pane panum'; carent enim i penultima semper.

10 In 'as' quoque Latina mutant e ablativi in i et assumunt 'um': 'a civitate civitatum', 'a probitate probitatum'. in his tamen frequenter solet fieri concisio i in genetivo plurali, 'a civitate civitatum' et 'civitatum', 'a probitate probitatum' et 'probitatum'.

Reperiuntur praeterea absque i facientia genetivum pluralem, quamvis 8 ablativum et in e et in i proferant, in 'us' et in 'il' et in 'or' trium generum et in 'ex' desinentia, quando sunt communis generis, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc vetus a vetere' vel 'veteri veterum' - Virgilius in V: veterum non immemor ille parentum --, 'vigil ab hoc' et 'ab hac vigile' vel 'vigili horum' et 'harum vigilum'.

20 Iuvenalis in V:

Praeterea lateris vigili cum febre dolorem.

Virgilius in VIII:

† Praeterea vigilum excubitis obsidere portas.

sunt tamen, qui 'vigilis' nominativum quoque similem genetivo esse putaverunt, usus tamen in 'il' esse ostendit, ut Lucanus in IIII:

1 haec (e) B h aede Rr harum aedium LK huius caedis om. RBDH

ab hac caede G caedae D 2 proferantur K terminata BHK 3 invenitur Bb Verg. Aen. IIII 464 (deficit Rom.). 4 multa quae R que om. G praedica R priorum] sic Pal. Fr. piorum Med. 'priorum: legitur et piorum' Serv.

ad h. l. 5 Cic. pro Sestio or. 20, 45 Sestio D festio G sezio K sedium Cic. Paris. cum utroque Bern. 6 mensium ex mensuum corr. B Ovid. metamorph. VIII 500 IX. L ** metamorphoseon (in) B 7 Et quos om. GLK subtrahit GL bis mensum quinque cum Prisciano Heinsii libri Ovid. meliores, mensum bis quinque, menses bis quinque, bis menses quinque vv. ll. codd. Ovid. quinq:] b

qui B 8 a peu H 9 enim om. L penultima (s) B 10 et om. L adsumunt B 11 post civitate: civitatum et ni f. eras. in H post probitate: probitatum ni f. eras. in H 12 concisio K et] uel B 13 et] uel BLK 14

Reperiuntur (p) D Reperiuntur HL Repereuntur G praetere Rr 15 ablativum in e GL profer D et or D 17 Verg. Aen. V 39 in om. G 18

immemor HGL 19 uigile K uel uigili om. K orum Rr arum uigilum Bb 20 Iuv. sat. V 13, 229 22 Verg. Aen. VIII 159 VIII. RGLK 23 Praeterea ex praecedente exemplo repetitum libri praeter h Interea corr. h ex Vergilio

1 uigilum Med. obsidere K 24 tamen quoque qui L genetivum similem GLK 25 ostendit (h?) H Luc. Phars. IIII 6 sq.

tutelaque valli

Pervigil alterno paret custodia signo.

similiter 'memor a memore' vel 'memori horum' et 'harum memorum' - Horatius in II sermonum:

Nam quamvis memori referas mihi pectore cuncta. raro tamen invenitur in e terminans huius nominis ablativus, nec aliam esse causam existimo, ut supra dictum est, nisi eam, quod apud antiquos 'hic' et 'haec memoris' et 'hoc memore' proferebatur. in quo testis est Caper, antiquitatis doctissimus inquisitor. ostendit enim, Caecilium in epiclero sic protulisse:

Itane Antipho invenitus profluvia tale?

Itane est inmemoris, itane est madida memoria?

nec mirum, cum et 'hic celer' et 'hic celeris', et 'hic concors' et 'hic concordis' protulisse inveniuntur vetustissimi multaque alia in eundem modum. Virgilius in XII:

nec domini memorum proculcat equorum -

'supplex ab hoc' et 'ab hac supplice' vel 'supplici horum' et 'harum supplicum', 'artifex ab hoc' et 'ab hac artifice' vel 'artifici horum' et 'harum artificum'. Lucanus in VIII:

Se simul et Romam Pompeio supplice mensus.

Sallustius in Catilinario: demisso vultu, voce supplici. Cicero pro Ligario: et nos iacentes ante pedes supplicum voce prohibebis. Virgilius in I:

Artificumque manus inter se operumque laborem.

puto tamen, haec etiam ab oratoribus differentiae causa sic proferri per syncopam, quia 'supplicium' et 'artificium' neutra inveniuntur singularia. 'hic' et 'haec parens', quando nomen est, duum est generum et geniti-

1 tutela quae R centelaque GLK 2 pa^{ret} Rr cessit Luc. Marburg. 3 harum et horum B 4 oratius K Hor. serm. II 4. 90 5 Nam] rh Num RH Nam quamvis] Nunquam nis GL referas memori nonnulli codd. Hor. referas H peccatore D 6 eius BH 7 causam esse L quod] quam r apud xpsr. K 8 proferebantur D 9 Caper] de dub. gen. iudice Osanno de Fl. Capro p. 12 caecilium RK de Caecil. epicleri fr. v. lib. VI § 47 10 epidero GL

11 anthipho L antibo G invenitur duo libri Spengelii profluvia] (pirfluvia) r pirfluvia R 12 inmemoris L 13 cum hic B cum hic GLK et in hic caeler Rr caeler D caeleris D caeleris hic GLK 14 protulisse G vetustissimi H 15 Verg. Aen. XII 534 XII] Krehlius in annot. ad h. l. X. libri

16 proculcat Med. aequorum Pal. 18 supplicium DK supplicium B et artificii K 19 Luc. Phars. VIII 346 20 roma II menses RBHGK 21 Sall. Catil. 31, 7 Catilinario] r catilinario RBDGK 22 ante] ad demiso K prono dimiso G pronode misso H Cic. pro Lig. or. 5, 13 22 ante] ad libri Ciceronis pede Dd supplicium (i) K supplicium cum voce L 23 prohibetis H Verg. Aen. I 455 24 artificum quae H se se R se operumque] k seorsum K operum quae H 25 tamen et haec etiam D haec] hac in litura b etiam haec K 27 pares Dd est post duum om. DGLK add. d

p. 772. 73 P.

p. 345. 46 K.

vum pluralem absque i facit plerumque, 'horum parentum'. Virgilius in II:

decora alta parentum.

quod autem etiam 'parentum' non irrationabiliter dicitur, ostendit accusativus pluralis in 'is' etiam terminans, qui proprius est in 'ium' terminantis genetivi. Terentius in *heautontimorumenos*:

Quod volo aut peto, parentis meos ut commonstres mihi.

Cicero de suppliciis: navium praefectos sine ulla causa de
 10 complexu parentum suorum, | hospitum tuorum, ad mortem
 cruciatumque rapuisti. notandum etiam, quod omnia semper plura,
 80 lia, quae in 'es' || desinunt, genetivum in 'ium' faciunt, ut 'hae vires
 harum virium', 'hi penates horum penatum' - invenitur tamen apud
 veteres eius singulare 'hic penatis huius penatis' -, 'hi quinquatres horum
 15 quinquatrum', 'hi' et 'hae tres horum' et 'harum trium'. similiter 'hi'
 et 'hae plures' et 'haec plura' vel 'pluria horum' et 'harum plurium'.
 Cicero ad Herennium in III: complurium negotiorum.

In 'is' quoque longam desinentia: 'lis a lite litium', 'Samis a Sami-
 uite Samnitium', 'dis a dite ditium'. 'nox' etiam 'a nocte noctium',
 20 unde Agellius noctium Atticarum inscripsit.

Cetera vero omnia ablativum in e solam terminantia mutant eam in
 'um' et faciunt genetivum pluralem: 'a poemate poematum', 'a Cicerone
 Ciceronum', 'a consule consulum', 'a Titane Titannum', 'a duce ducum',
 'a patre patrum', 'a virtute virtutum', 'a capite capitum', 'ab alite ali-
 25 tum'; nam 'alitum' per interpositionem addita u protulit Virgilius
 in VIII:

1 Verg. Aen. II 448 (deficit Rom.)	3 decora ^{alta} illa Fr. decorallia Pal.	4
autem et (et ^{etiam} K) in ium non GLK	irrationabiliter B	dicitur om. GK
in ^{um} D	5 Ter. heautontim. V 4, 4	cautontimorumenos RD eatontimorumenos K
eutontimorumenos GL	7 Quod] B Quid rel.	8 quod peto aut quod volo Bemb. Quod
peto aut volo Bas.	parentes Bemb.	ut om. Bemb.
ut commostres D et con-	9 Cic. in Verr. II v 52, 138	10 complexu] B cum Cic. Reg. com-
plexu rel.	parentum libri Cic. parentum GL	suorum om. Cic. Lagom. 42
hospitum K hospitum Reg. hospitumque dett. Cic.	de tuorum falsus est accu-	
ratissimus ille Halmius noster ad Cic. l. 1.	11 etiam] vero B	12 desinit Rr
post desinunt: id est quae ex se non habent singularia R, quod pro gloss. spscr. d,	quae ex se non habent singularia B	
genitivum. In ium faciunt genetivum Dd		
13 hii H et hi K	poenates RD	poenatum RD
eius] in B	paenatis D	paenatis D
Hic quinquatres D hii quinquatres H		
quinquatres L	17 rhet. ad Herenn. III 2, 3	complurium B
lite Rr	20 Agellius cf. lib. VI § 61	agellius H
aggellius L	anticarum L	anticuarum Gy
poemata Hh	a cicero Dd	23 ductum K
VIII. RBDH IX. L	25 Verg. Aen. VIII 27	26

Alituum pcedumque genus sopor altus habebat.

81 'a bove' quoque 'bovm' debet fieri; sed hoc nomen notandum, quod n consonantem assumunt obliqui singulares hiatus causa, abiciunt autem est quando plurales. Virgilius in III:

Huc ubi delati portus intravimus, ecce

Laeta boum passim campis armenta videmus.

idem in VIII:

Reddidit una boum vocem vastoque sub antro.

dativus autem et ablativus eius nominis per syncopam semper mediae proferuntur syllabae, 'bobus' pro 'bovibus'. Horatius in epodo:

Beatus ille, qui procul negotiis

Paterna rura bobus exerceat suis.

nominativus vero pluralis et accusativus et vocativus, qui similes sunt, raro abiciunt n consonantis loco positam. Virgilius in bucolico:

Ille meas errare boves, ut cernis, et ipsum.

idem in VIII:

Discessu mugire boves.

in eodem:

Abstractaeque boves abiurataeque rapinae. ||

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

XVII 82 Dativus et ablativus pluralis tertiae declinationis nascitur a singulari genetivo interiecta 'bu', ut 'huius hominis his' et 'ab his hominibus', 'huius exulis his' et 'ab his exulibus', 'huius numinis his' et 'ab his numinibus', 'huius disparis his' et 'ab his disparibus', 'huius felicis his' et 'ab his felicibus', 'toreuma toreumatis his' et 'ab his toreumatibus'. in huiusmodi tamen, id est neutris a finitis, quae sunt Graeca, frequenter

1 pcedumque GK 2 notandum est GLK quod] R in quo r rel. in quod
g 3 adsumunt B obliqui casus singulares DG obiciunt K autem add. b
autem eam est quando G autem eam quando LK 4 Verg. Aen. III 219 sq.

III]. K 5 dilati GL intravimus] d intrabimus DG ecce K 6 pa-
campis
sim armenta Kk 7 Verg. Aen. VIII 217 8 reddit D vocem] r voce RB
uasto quae R anthro GLK 9 autem] etiam H huius G mediae semper
LK proferuntur] h profertur RDHK 10 bubus Rr bobus Kk bubus BH
oratus K Horat. epod. 2, 1 et 3 12 bubus BH cum nonnullis codd. Horat.
suis exerceat L 13 quis D 14 abiciunt (h) D Verg. ecl. 1, 9 15 illae B

meas herrare h mea serrare ni f. H boes K boes GL post ipsum: ludere-
que (quae d) nellem. v. sq. initium, add. D ludere que vellem H, integram v. sq.
ludere quae nellem calamo permisit agres. ti B 16 Verg. Aen. VIII 215 17 dis-
cessu GL boes GLK boes l 18 Idem in eodem R Verg. Aen. VIII 263

eodē. Abstractaeque B 19 quae om. GL boes K boes GL abiurataeque]
ex obiurataeque corr. L obiurataeque LK 20 DE DATIVO ET ABLATIVO (rell. om.) K
DECLINATIONIS B 21 genetivo singulari GL 22 his vel ab his hominibus B
23 numinibus] nominibus B 24 felicis] felicibus H 25 toreuma D to-
reumatibus RrD his et ab his om. L toreumatibus RrD 26 tamen] tantum K

p. 774. 75 P.

p. 347. 48 K.

invenimus antiquos dativum et ablativum plurales in 'is' productam proferentes contra regulam tertiae declinationis, quam servant in ceteris casibus supra dictorum nominum. ut Cicero frequenter in Verrinis 'toreumatis' dicit et 'peripetasmatis' et 'emblematis'. in libro de signis: nunc de peripetasmatis quemadmodum te expeditas non habes. in eodem: scaphia cum emblematis. idem ad Herennium III: de orationibus aut poematis, quamvis neutro genere hoc ubique profert. si enim, sicut Plautus et alii vetustissimi, femininum hoc protulisset, pares syllabas omni casui servasset absque genetivo plurali secundum analogiam primae declinationis. est igitur magis, apud Cicero-
nem et eos, qui similiter in huiusmodi proferunt heterocliton vel, ut Celso videtur, a nominativo 'hoc peripetasmatum', 'hoc emblematum'. excipitur etiam 'bobus', ut dixi, euphoniae causa pro 'bovibus'; est enim genetivus singularis 'bovis'. Horatius in carmine saeculari:

Quaeque vos bobus veneratur albis.

idem in III carminum:

sol ubi montium

Mutaret umbras et iuga demeret

Bobus fatigatis, amicum

Tempus agens abeunte nocte.

DE ACCVSATIVO PLVRALI TERTIAE DECLINATIONIS.

Accusativus pluralis tertiae declinationis similis est proprio nominativo, sicut et vocativus. in illis vero, quae || genitivum eiusdem numeri in 'um' finiunt, plerumque per 'es' longam profertur: 'hi latrones hos latrones o

1 dativos et ablati L in his Rr 3 Cic. in Verrinis cf. lib. VI § 8; emblematis praeter l. infra l. invenitur etiam II III 22, 49. at toreumata quidem in Verrinis legitur (II u 52, 128 II III 18, 38). non tamen toreumatis, emblematis, peripetasmatis ex Cic. l. etiam Sergius p. 1846 P., peripetasmatis Cleonius p. 1904 (cf. etiam Pompeium p. 220 Lind.), toreumatis neuter. toreumatis Rr 4 emblematis G Cic. in Verr. or. II III 12, 28 5 quemadmodum G expeditas in mg. add. K 6 Cic. in Verr. II III 17, 37 scaphia B scapha RD emblematis G rhet. ad Herenn. III 4, 7 7 III. D quatuor G de] ex rhet. ad Her. aut] et B poematis] sic etiam codd. rhet. Vireb. Paris. 7714 al. poemati B poematibus libri rhet. dett. ubique ille profert D 8 profertur HGLK vetustissimi D 9 casu D et absque Rr 10 analogo H quam in mg. add. h 11 qui huiusmodi similiter H in om. GLK profertur huiusmodi K heterocliton

RB heterocliton H eterocliton Kk eterocliton L ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΟΝ aliter declinatum in mg. l eterocliton G eterocliton D uelut B 12 Celso L enematum G 13 etiam] enim R bobus] r bubus RBH causa add. d 14 oratus K Horat. carm. saec. v. 49 seculari RD 15 Quique v. l. codd. Hor. bubus RBH cum libris nonnullis Hor. ueniat GLK 16 Hor. carm. III 6, 41 sqq. 19 bubus RB cum aliquot codd. Hor. fatigatis H 20 aduente GL nocte libri mei omnes, in littera Waltraffianus curru cum Horatio Zwicc. 2 Lips. 2 Krehlii 21 DE ACCVSATIVO PLVRALIS ET VOCATIVO TERTIAE DECLINATIONIS. D accusativo L 22 nominativo ex nominativo corr. H 23 in illis] b illis B quae in genitiu K 24 finiuntur K per is Dd hi latrones. hi et hos B hos latrones om. R alatrones Hh post o latrones: hi et hae sacerdotes hos et has (sacerdotes K) et o (et o add. g) sacerdotes ponunt, infra om. GLK

p. 775 P.

p. 348. 49 K.

latrones', 'hi consules hos consules o consules', 'hi tubicines hos tubicines o tubicines', 'hae matres has matres o matres', 'hi' et 'hae sacerdotes hos' et 'has' et 'o sacerdotes. inveniuntur tamen quaedam in 'is' solam productam terminantia hunc casum Graeca, quae etiam nominativo similiter in 'is' desinunt: 'hae Sardis has Sardis', item 'Alpis', 'Syrtis', 'Trallis', quae apud Graecos in supra dictis casibus *eis* diphthongum habent finalem. Horatius in *Epistularum*:

Smyrna quid et Colophon, quid Croesi regia Sardis?
Virgilius in X:

In Syrtis, in saxa, volens vos Turnus adoro.

quorum autem in *Sum* terminantium genitivum frequentius in 'is' et quorum rarius exeat accusativus, ut potero, breviter colligam.

- 84 . Omnium, quae tam nominativum quam genitivum similem habent, eorum accusativus raro in 'es', frequenter in 'is' solet terminari, ut 'hic' et 'haec omnis huius omnis hos' et 'has omnis'. Sallustius in *Catilinario*: omnis homines, qui sese student. Terentius in *Andria*:

omnis nos gaudere.

Virgilius in III georgicon:

et pinguis unguine ceras.

idem in IIII georgicon:

aquas dulcis et frondea semper

Tecta petunt.

idem in I Aeneidos:

hic fessas non vincula navis

Vlla tenent.

1 hic consules *Rr* hos et o (••• ex hos effecit *L*) consules *GL* hos consules et o consules *K* hi tibicines hos et o tibicines *K* hos et o tibicines *GL* 2 o tibicines *pscr. r* has et o matres *GL* 3 hos] os *B* et has sacerdotes o sacerdotes. Inveniuntur quaedam in *litura b* men in *is* *pergit B* has] has sacerdotes *Dr* ho *Rr* quaedam etiam in *H* his *Rr* 4 productam solam *GLK* casum Graeca] *b* ca*** graecum *B* 5 in his *Rr* haec sardis *RDDH*

haec has sardis *Kk* has] huius *L* alphis *BH* sirtis *G* 6 eis *RBL* *evc* 7 oratius *K* aepistolarum *K* *Hor. epp.* 1 11, 2 *sq.* quid Croesi regia Sardis | Smyrna quid et Colophon? 8 smirna *GK* quid et] *Horatius* quidem et

at croesi *croesi* *RBDH* quidem *GLK* chryssi *Rr* cryssi *B* cryssi *Hh* crisi *K* cryssi *D* trisi *G* tyrsi *L* 9 *Verg. Aen.* X 677 10 sirtis *GK* Syrtis *ex Prisc.* certe interpolatus *Menagianus* alter *Verg.* rupes *Vergilius*. Syrtis *ex v. eius sequenti* Ferte ratem saenisque vadis inmittite Syrtis (syrtis *Pal. m. alt.*) *sumpsit Priscianus* volens (u) *B* vos Turnus] nulturus *BGLK* 11 frequentius *K* in eis (h) *DK* in his *R* 12 rarius in es exeat *GLKd* in es in *mg.* post accusativus *add. h* 13

tam•• (en) *B* similes *GL* 14 terminari *K* 15 et has *om.* *RBDH* *add. rd* *Sall. Cat.* I, 1 16 Catilinario] *RBDL* cantiliario *G* *Ter. Andr.* V 4, 43 19 *Verg. georg.* III 450 20 pingues *Rom.* unguine *G* caeras *L* coeras *GK* 21 *Verg. georg.* IIII 61 *sq.* (deficit *Rom.*) 22 dulces *Med.* 24 *Verg. Aen.* I 168 *sq.* (deficit *Pal.*) 25 fessas *G* navis] non avis *R* nares *Med.* qui v. 160 collocat post v. 168, addita tamen nota " 26 vlla *H*

p. 775. 76 P.

p. 349 K.

idem in V:

Quoque magis fessas optem dimittere navis.

idem in eodem:

Muneraque in navis ternos optare iuveneos.

5 similiter faciunt accusativum eiusdem formae semper pluralia, ut 'hi manes horum manium hos manes' vel 'manis' - Virgilius in III Aeneidos:

Id cinerem aut manis credis curare sepultos? -

'tres trium hos' et 'has tres' vel 'tris'. idem in III Aeneidos:

10 tris adeo incertos caeca caligine soles

Erramus pelago.

In 'er' quoque desinentia, quae i terminant ablativum, similiter faciunt accusativum pluralem plerumque per 'is', raro per 'es': 'acer ab acri hos acris'. Virgilius in XI:

15 metuensque moneret,

Acris esse viros.

similiter 'saluber salubris' a salubri salubres' vel 'salubris', 'imber ab imbrī hos imbres' vel 'imbris' - Virgilius in VIII:

Cum fremit ad caulas, ventos perpressus et imbris.

20 idem in XII:

spargitque salubris

Ambrosiae sucos et odoriferam panaceam -

'Decembris' (quod proprium est) 'a Decembri hos Decembres' vel 'Decembris'. Horatius in I epistularum:

25 Me quater undenos sciat implevisse Decembris.

similiter 'celer' vel 'celeris a celeri' - Virgilius in III Aeneidos:

1 Verg. Aen. V 29 (deficit Rom.)

2 Quoue Med. Pal. et sic H(?) Wallraf.

et Lips. 2 Dresd. Krehlii fessas om. G fessas Dd dimittere G demittere K

3 Verg. Aen. V 247 4 que om. GLK in manis add. h optare] sic etiam libri opt. Verg. cum Ver. aptare cum libris aliquot Vergilianis GL aptare K 5

acusativum G 6 manumium D et manis K Verg. Aen. III 34 8 ciue-

reant amnis Fr. manes K manes, sed es ex corr., Med. 9 Verg. Aen. III

203 sq. cf. lib. XVIII § 246 (deficit Rom. et initio versus Pal.) Ul. L aeneidos

R 10 tris etiam Fr. caliginæ H soles ex solis corr. vid. Fr. 11 eram

mus G pylago L 12 in i BDG 13 ab acri Rr 14 hos et has acris d

Verg. Aen. XI 47 sq. 15 monerest Pal. 17 hos salubres GLK 18

Vergilius H Verg. Aen. VIII 60 19 caulis GLK perpressus r perpressus G

pensus R imbres Med. (deficit Rom.) imbris etiam Fr. 20 Verg. Aen. XII

418 sq. 21 salubres Pal. m. alt. 22 socos Rr succos L panaceam] k pan-

aceam K paniceam G 23 quod] qui B. a Decembri om. H decembris nel

decembres DH decembres et decembris L 24 oratius K Hor. epp. I 20, 27

epistularum K 25 undenoscit Hh decembres codd. Hor., ut vid., fere om-

nes: in ed. Obbarii coll. annot. crit. ad h. l. Decembris operarum errore in ipsa poe-

tae verba irrepsisse videtur 26 caeler Rr Verg. Aen. III 243 sq. (deficit Rom.)

in tertio aeneidos add. r in aeneidos III. DH

celerique fuga sub sidera lapsae

Semesam praedam et vestigia foeda relinquunt.

idem in V:

Agmine remorum celeri ventisque vocatis
'hos' et 'has celeres' vel 'celeris', quod est frequentius. idem in IIII:

et celeris defer mea dicta per auras.
similiter faciunt accusativum in 'ns' vel 'rs' terminantia, ut 'hic fons
hos fontes' vel 'fontis', 'hic' et 'haec' et 'hoc iners hos' et 'has in-
ertes' vel 'inertis', 'pars has partes' vel 'partis'. Virgilius in II
georgicon:

Adgredior sanctos ausus recludere fontis.
Terentius in heautontimorumenos:

Parentis, patriam incolumem, amicos, genus, cognato-
tos, divitias.

Virgilius in VI:

Hic locus est, partis ubi se via findit in ambas.
idem in II Aeneidos:

penitusque cavernas
Ingentis uterumque armato milite complent.
idem in IIII:

mactant lectas de more bidentis.
86 alia autem, quamvis genetivum pluralem in 'ium' desinentia, raro invenias
et in paucis 'is' finientia accusativum, ut in 'as' exeuntia nominativo:
'civitas civitatum', 'has civitates' fere ubique legimus.
In x terminantia trium generum communia, quamvis in paucissimis

1 celerique Rr caelerique D 2 semesam sic Med. corr. semiesam L semensam Med. m. pr. et Gud. vestigia G foeda RDH foeda GL et ex fo-

dera corr. K relinquunt] bd relinquunt B relinquunt D relinquunt Med. 3
Verg. Aen. V 211 4 caeleri K 5 Verg. Aen. IIII 226 (deficit Rom.) 6 au-
ras] h aureas D aures H 7 ut om. K post fons: hulas fontis add. K 8

has inertis vel Rr 9 Verg. georg. II 175 (deficit Rom.) 11 Aggredior GLK
Ingredior Vergilius fontes Med. 12 Ter. heautontim. I. 2, 20 heautontimor-
meno R haeutontimorumenos DH heutontimorumenos G eutontimorumenos L euton K
nel i

13 Parentis] r parent. R parentes Gg. parentes Terentianus alteruter incolu-
men] r incolomem R 15 Verg. Aen. VI 540 UH. K 16 est om. GLK

ubi saevia H 17 Verg. Aen. II 19 sq. in II, in eueidos R U. L aenei-
dos D 18 paenitus quae Rr poenitusque D que om. G 19 ingentis ex in-
gentes corr. G ingentiis H ingentes Rom. utrumque] rd Pal. m. alt. utrumque
VI a1

R Pal. utrumque D complent Med. 20 Verg. Aen. IIII 57 IIII Rr (cf. Aen.
VI 39 totidem lectas de more bidentis) 21 lectas] rb laetas ni f. cum Menag. pr.
Verg. et cod. Guelferb. Arus. Mess. p. 248 Lind. R lactas B lactes GL lacteas K
bidentis] d bibendis D bidentis Rom. 22 inuenies DLrh 23 finientia ciui-
tatum accusativum Rr ut] aut GL exeuntia] finientia B 24 legimus fere
ubique et in x G fere legimus ubique et in x L legimus ubique K

p. 276. 77 P.

p. 350. 51 K.

genetivum pluralem absque i paenultima proferant - difficile enim invenies
 'audacum' pro 'audacium' vel 'felicum' pro 'felicium', 'supplicium' au-
 tem magis differentiae causa, ut supra dictum est, profertur, ne, si 'sup-
 plicium' dicas, aliud significare videaris, quomodo 'artificum' pro 'artifi-
 cium' et 'iudicum' pro 'iudicium'. Cicero de signis: didici etiam
 dum †ministrum inquiri, artificum nomina. Virgilius in I
 Aeneidos:

Artificumque manus inter se operumque laborem -,
 tamen accusativum plerumque per 'es' efferunt - Lucanus in I:

10 Est qui, tauriferis ubi se Mevania campis

Explicat, audaces ruere in certamina turmas -,
 raro per 'is'. Virgilius in IIII georgicon: ||

deinde tenacis

Suspendunt ceras.

15 'plurium', quod solum in 'us' terminans talem habuit genetivum plura-
 lem, tam in 'es' quam in 'is' finit accusativum. Virgilius in I geor-
 gicon:

Seu plures calor ille vias et caeca relaxat

Spiramenta, novas veniat qua succus in herbas. |

20 Terentius in Phormione:

Ego te compluris adversum ingenium meum menses
 tuli.

Horatius in I epistularum:

Cum tibi sol tepidus pluris admoverit aures.

25 Cicero pro Cornelio I: quae intermissa compluris annos.

abque Rr i in litura r proferebant r difficile] b difficil. B difficile K
 invenimus GLK 2 audacum vel audacium felicum vel felicium GK andacum pro
 andacium felicum pro felicium k audacium Rr vel om. L 3 differentiae] d
 differentia D supra K si supplicium Rr si suplicium H 5 Cic. in Verr.
 or. II III 2, 4 6 cum L ministrum] in istum Cicero artificium Cic. Reg.
 Verg. Aen. I 455 8 artificum quae DH 9 efferunt L Luc. Phars. I 473 sq.
 10 quitaum feris G semae uania G saeme uania H femae uania L se-mae-ua-
 nia Kk 11 ruere ex corr. r certamine GL 12 Verg. georg. III 161 sq.
 (deficit Rom.) 13 tenacis] etiam Fr. tenaces R tenaces Med. 14 suspendunt] b
 suspendunt B coeras GLK 15 plurium Gg pluripum Dd pluralem om. D
 16 Verg. georg. I 89 sq. cf. § 34 1] g II. RBDHGK U. L 18 pluris
 DH relaxas B 19 novas] d novus DGLK inneat H quas GK suc-
 cus Rr 20 Ter. Phorm. III 2, 35 formione G 21 compluris BH complures
 GLKr 23 oratius K Hor. epp. I 20, 19 aepistolarum K 24 trepidus
 codd. nonnulli Hor. pluralis D plures tibi Hor. fere omnes amoverit GL cum
 Hor. Gothano aures] R cum Horatio, om. GLK auras BDHr anno libri aliquot
 Hor. 25 Cic. pro Corn. or. I fr. 33 p. 451 Or. cornilio GK inter-
 missa K

'harum litium has lites' et 'litis'. Cicero in frumentaria: sedasti etiam litis illorum.

DE NOMINATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

XVIII 87 Quarta declinatio terminationes habet in nominativo duas, in 'us' corruptam et in 'u'. in 'us' masculinorum et femininorum tantummodo Latinorum, ut 'hic senātus huius senātus', 'haec manūs huius manūs'. in 'u' neutrorum, quae et indeclinabilia sunt in singulari numero, ut 'hoc genu huius genu', 'hoc cornu huius cornu', in quibus quāvis quibusdam artium scriptoribus videatur temporum esse differentia - dicunt enim, nominativum quidem et accusativum et vocativum corripī, reliquos vero produci -, ego in usu pariter in omnibus produci invenio casibus haec nomina; nec irrationabiliter: omnis enim in quacumque parte terminatio in u desinens producitur: 'fluctū', 'Panthū', 'tū', 'diū'. Ovidius in VIII metamorphoseon:

dextroque a poplite laevum

Pressa genū, digitis inter se pectine iunctis,
ecce enim hic accusativus est sine dubio et producitur. apud Virgilium, quoque in I:

Nuda genū nodoque sinus collecta fluentis,
quomodo enim 'sinus collecta' accusativum iunxit nominativo, sic etiam 'nuda genu'.

DE GENETIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

88 Genetivus igitur in 'us' desinentium fit producta 'us', ut 'huius senātus', 'huius manūs'. vetustissimi tamen inveniuntur eorum nominum

1 litium] d latinum D et] vel GLK Cic. in Verr. or. II III 57 132
sedasti] d seasti D 2 litis] sic etiam Cic. Fabricianus lites libri Cic. rell. in litis

at eorum
K illorum Rr eorum DHK 3 DE NOMINATIVO ET DE OBLIQUIS CASIBUS HUIUS DECLINATIONIS B NOMINATIVO CASU r QVARTAE] rd QVARTAE RD 4 in nominativo habet GL habet nominativu K 5 corrupta B u. in] u et in K et femininorum

et femininorum
tantummodo latinorum Rr femininum B 7 quae indeclinabilia BGLK hoc

genus Rr 9 porum Rr 10 quideni post vocativum collocat GLK 11 produci id omnibus G 12 irrationabiliter B irrationabiliter K enim] h autem H 13 Ovid. metamorph. VIII 298 sg. VIII. RBHGLK 14 metamorphoseon R

15 a poplite Rr apo plite K a poplite H apolite B apipolite G est poplite, a poplite et

in poplite vv. II. codd. Ovid. laevum Ll 16 praesa Rr p̄sa L p̄sa K genu Ll degetis K digitisque et et digitis vv. II. librorum Ovid. ninctis H cum Zwicav. utroque, Dresd., Lips. utroque Krehtii nexis codd. nonnulli Ovid. 17 et add. h Verg. Aen. I 320 18 I. eneidos d 19 nodoque] h nudoque H Med.

sinos Med. collecta ex collecta corr. B post sinus collecta: fluentis — sinus collecta om. om. enim add. g 20 enim om. LKg 22 GENITIVO BGL QVARTAE] r QVARTAE R 23 igitur in us .....(igitur) K in add. r 24 tamen Rr

at etiam

p. 778 P.

p. 351/32 K.

etiam in 'nis' divisa proferentes genetivum. Terentius in *heautontimorumenos*:

Textentem | telam studiose ipsam offerimus,
Mediocriter vestitam veste lugubri,
Eius anvis causa, opinor, quae erat mortua.

DE DATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Dativus eius declinationis fit a genetivo abiecta s et addita i, sed corrigitur paenultima, ut 'huic senatui', 'manui'. est tamen quando poetarum metri causa pro eo ablativo utuntur. Virgilius in I *Aeneidos*:

Parce metu, Cytherea, manent inmoti tuorum
Fata tibi,

pro 'metui'. idem in IIII *georgicon*:

Namque aliae victu invigilant,

pro 'victui'. in eodem:

concubitu indulgent,

pro 'concubitu'.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Accusativus quartae declinationis a nominativo fit mutata s in m: 89 'hunc senatum', 'hanc manum'.

DE VOCATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Vocativus similis est nominativo: 'hic senatus, haec manus', 'o senatus, o manus'.

DE ABLATIVO SINGVLARI QVARTAE DECLINATIONIS.

Ablativus a genetivo fit abiecta s, producit enim u: 'ab hoc senatu',
'ab hac manu'.

DE NOMINATIVO PLVRLI QVARTAE DECLINATIONIS.

Nominativus et accusativus et vocativus pluralis in hac declinatione.

1 in ^u is *Dd* dinisa *Rr* *Ter. heautontim.* II 3, 44 *sqq.* *heautontimorumenos* *RD* *heautontimorumenos* *B* *heautontimorumenon* *r* *heautontimorumenos* *L* *heautontimorumenos* *G* *euton.* *K* 3 quod telam *K* studiose *G* ipsam *om.* *HGLK* ostendimus *GLK* 5 Eius] huius *G* opinor *B* 6 SINGVLARI *D* CASV SINGVLARI *B* 7 Dativus singularis eiusdem declinationis *GL* Dativus sing. quartae declinationis *K* i sed] *r* is et *R* 8 paenultima *IIh* manui *Rr* est tamen *Rr* 9 utuntur in *mg.* add. *K* *Verg. Aen.* I 237 *sq.* in I *aeneidos* *D* 1] *om.* *R* 1, *r* 10 cytherea *Rr* citherea *BGL* cytharea *DK* cytharea *d* inmoti *BLK* 12 *Verg. georg.* IIII 158 13 namque *Rr* invigilant *G* 14 pro] *p* *L* *Verg. georg.* IIII 198 15 indulgens *Med.* 19 ut hunc *G* 20 VOCATIVO CASV *R* DATIVO *B* SINGVLARI *om.* *GL* 21 o senatus haec manus *BDH* ho *Rr* 22 ho *Rr* 23 ABLATIVO CASV *B* 24 hos senatu *Rr* 26 NOMINATIVO] NOMINATIVO CASV *B* NOMINATIVO ET VOCATIVO ET ACCVSATIVO *D* QVARTAE *B* 27 plurales *h*

similis est genetivo singulari, ut 'hi' et 'hos' et 'o senatus', 'hae' et 'has' et 'o manus'. ('hae idus harum iduum' semper plurale est, ut omnium festorum nomina.)

DE GENETIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

- 90 Genetivus pluralis a nominativo fit || singulari abiecta s et assumpta 'um'. corripitur enim u in utraque syllaba, quomodo et nominativus: 'horum senatūū', 'harum manūū'. et oportet scire, quod in hac declinatione omnes pares habent syllabas nominativo singulari excepto dativo singulari et genetivo et dativo vel ablativo pluralibus; qui una superant syllaba. quod habebat etiam genetivus singularis, cum apud vetustissimos in 'uis' divisas desinebat. invenitur tamen, sed raro, apud poetas genetivus pluralis in hac quoque declinatione per syncopam prolatus. Virgilius in VI:

quae gratia currum

Armorumque fuit vivis,

15

quavis etiam geminata u possit metrum per synaloepham stare, cum sequens versus a vocali incipiat; nec non etiam duabus vocalibus iunctis prior potest in metro excludi, ut:

Ferreique Eumenidum thalami.

DE DATIVO ET ABLATIVO PLVRALI QVARTAE DECLINATIONIS.

20

- 91 Dativus et ablativus pluralis quartae declinationis fit a nominativo singulari mutata u in i et interposita 'bu', ut 'hic senatus his' et 'ab his senatibus', 'haec manus his' et 'ab his manibus'. est autem quando differentiae causa servat u, ut 'artus artubus', 'partus partubus', 'arcus arcubus'. 'artibus' enim et 'partibus' et 'arcibus' ab arté, parte, arce nascuntur, quae sunt tertiae declinationis, cuius dativus et ablativus pluralis paenultimam aliam nisi i correptam habere non potest (unde ex-

1 similes sunt h 2 haec idus B ^h acidus harum induum D harum iduum]

has idus et o idus GL ^u hiduum Rr idum K pluralia L est om. GLK 3
festorum nomina dierum B 4 inscr. om. L in marg. add. 1 GENETIVO DG GENI-
TIVO CASV B 5 Genetivus casus pluralis H assumpta L adsumpta ex assumpta

corr. B 6 utraque D et in nominativo d 8 omnes Gg omnes casus R
9 et ablativo et dativo G et ablativo HGLK 10 genitivus etiam B apud R

11 desinabat Dd 12 Verg. Aen. VI 653 sq. 14 quae gratia] r qua gre-
cia R gratia B gracia H ^u currum Fr. m. alt. et, in currum corr., Pal.

15 armorumque vel fuit H ^u unus Rr viris L 16 u littera B posset DHGL

synalipham RBDL sinlifam HG sequen R 17 incipit B vocabilibus

D 19 Verg. Aen. VI 280 ^v eimenidum Hh 20 PLVRALIB; B 21 plura-
lis in mg. add. L 22 muta ^{ta} Rr hic senatus] h hi. senatus H 24 partus
om. K arcus arcubus] r artus artubus iterum R 25 artibus enim et partibus et
arcibus] r partus partibus enim et partibus et artibus R

p. 779. 80 P.

p. 353. 54 K.

cipitur 'his' et 'ab his bobus'); in hac vero [id est quarta] in quibusdam
inveniuntur veteres per supra dictos casus plurales, quamvis nulla cogente
causa differentiae, u paenultimam pro i ponentes, ut 'portubus', 'tribubus',
'lacubus'. Ovidius in IIII fastorum:

5 Praemia, de lacubus proxima musta tuis.
neutrorum vero singularia, quae indeclinabilia esse supra dictum est, cor-
ripientia u assumptentiaque a faciunt nominativum et accusativum et vocati-
vum plurales: 'cornu || cornua', 'genu genua': genetivus vero et dativus
vel ablativus ad similitudinem fit tam masculini quam feminini: 'cornuum'
10 [genetivus] 'his' et 'ab his cornibus' [dativus et ablativus]. |

DE NOMINATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Quinta declinatio terminationem habet nominativi unam in 'es' pro XVIII 92
ductam, et sunt omnia feminini generis et Latina. excipitur unum, 'dies',
quod in singulari numero tam masculini quam feminini generis invenitur,
15 ut Lucanus in II:

pro fatal quis ille,

Quis fuit ille dies?

Virgilius in IIII Aeneidos:

Ille dies primus leti primusque malorum

30 Causa fuit.

idem in II:

Venit summa dies et ineluctabile tempus

Dardaniae.

in plurali vero semper masculini invenitur, 'hi dies', sicut etiam ab eo
35 compositum semper masculini generis est, 'hic meridies'. Terentius in
adelpis:

†praeterea

Meridie ipso faciam ut stipulam colligat.

1 et a his R bubus RBH quarta] quarte declinatione H in quibusdam
om. GL in quibus^{dam} in mg. add. Kk 2 per om. D portubus] ex partubus
corr. sup. lin. add. K partubus G 4 Ovid. fast. IIII 888 III] Wallraffianus
III. rett. 5 Proemia B praemea K 6 indeclinabilia G corripientia^a Dd 7
adsumptentiaque a B assumptentia a K 8 pluralem L cornu add. r genu spscr.
K uero om. GLK 9 vel] et HGr femini H cornuum genum genitivus B
10 genetivus — ablativus] genuum cornibus genibus rh genum cornibus D

cornibus genibus dativus B 11 casv om. D 12 Quarta Rr 13 feminini in
lit. B Excipiuntur D Excipitur enim unum Hh unum id dies K 15 Luc.

Phars. II 98 sq. U. G 16 Proh H cum Voss. A et corr. Voss. B profeta
Gg facta H 17 qui^s fuit Dd 18 Verg. Aen. IIII 189 sq. aenaidos D
19 laeti RBHK loeti DG malorum] Pal. m. alt. laborum Pal. m. pr. 21

Verg. Aen. II 324 sq. U. G 22 inelutabilia H 24 uero numero masculini
semper G masculini semper LK 25 masculini semper L ut hic H Ter.
adelp. V 3, 61 sq. 27 praeter haec libri Terentiani praeterhaec Fieckeisenus 28
Meridie] d meridae RD collegat K

DE GENETIVO ET DATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

93 Genetivus et dativus eius declinationis sunt similes; sunt enim extrema s nominativi abiecta et assumpta i, ut 'hic dies huius diei huius diei', 'haec facies huius faciei huius faciei'. et servant quidem productionem nominativi, si i habeat penultimam, ut 'acies aciei', 'rabies rabiei'; sin autem consonantem habeat ante 'es', corripitur e tam in genetivo quam in dativo, ut 'haec fides fidei', 'res rei', 'spes spei', 'plebes plebei'. veteres tamen frequentissime inveniuntur similem ablativo protulisse in hac declinatione tam genetivum quam dativum, ut Sallustius in historii libro I: dubitavit acie pars, pro 'aciei', et Virgilius in I georgicon:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
'die' pro 'diei'. Ovidius quoque in III metamorphoseon 'fide' pro 'fidei' posuit:

Prima || fide vocisque ratae temptamina sumpsit.
idem in VI:

Vtque fide pignus dextras utriusque poposcit.

DE ACCVSATIVO SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

94 Accusativus a nominativo fit mutata s in m et necessario correpta e. numquam enim ante m terminalem longa invenitur vocalis, ut 'hunc meridiem', 'hanc rem'.

DE VOCATIVO CASV SINGVLARI QVINTAE DECLINATIONIS.

Vocativus similis est nominativo: 'hic merides o merides'.

1 GENETIVO BDG 3 eius] quintae Lⁿ similes sunt B^{unt} fit Hh fit BLK
4 abiecta Rr adiecta Bⁱ adsumpta Bⁱ 5 huius facie Dd huius] r huius R
et eras. in R om. HGLK servant] r servat Rⁿ 6 si in litura r habeant i penultima
K habeant BDHGL habeant GLK adie Ddⁿ es] k s K rel. (ex corr. H)
8 ut fides LK fides huius fidei huius fidei BDH 9 tamen in litura r protulisse
GL 10 tam in genitivum Dd ut om. H Sall. hist. l fr. 107 p. 118 Kr.
historiis ex historiis (o?) corr. L historiis Gⁿ 11 dubitavi B dubitavit H
acie Rr Verg. georg. 1 208 12 I] primo p. II. libri 13 Libera Dd die]
sic etiam § 94 lib. XVII § 162 diei Rom. die Med. somnique] k sompnique G
somnusque LK pars Rr 14 Ovid. metamorph. III 341 III] add. b 1. GL
16 fidem multi, fidei unus altere librorum Ovid. nocisque ex nocisque corr.
H nocisque DGLK datae multi libri Ovid. temptamina] b temptamini B tē-
mina D sumpsit] rd sumpsit RD 17 Ovid. metamorph. VI 506 18 Vt qui fide
B Vt fidei et Et fidei vv. II. libror. Ovid. dextra GLK 19 ACCVSATIVO CASV B
accusativo cas L 20 correpta H correpta est e GL correpta est. Num-
quam B 21 longa (m) B longā G 23 casv om. DL 24 Vocativus sing.
similis K nominativo ut merides G ho Rr merides K

p. 781. 82 P.

p. 355 K.

DE ABLATIVO SINGULARI QUINTAE DECLINATIONIS.

Ablativus quoque fit a nominativo abiecta s: 'hic merdies ab hoc merdīe', 'haec acies ab hac acie'. inveniuntur tamen huiusmodi ablativo veteres etiam pro genetivo usi, ut Virgilius:

Libra die somnique pares ubi fecerit horas,
'die' posuit pro 'diei'. Sallustius quoque in historiis: dubitavit acie pars, pro 'aciei'. idem in 1: at inde nulla munitionis aut requie mora processit ad oppidum, 'requie' pro 'requiei'. quidam tamen antiquissimorum etiam similem nominativo genetivum protulerunt eius declinationis.

DE PLURALIBVS CASIBVS QUINTAE DECLINATIONIS. ||

Nominativus pluralis et accusativus et vocativus similis est nominativo singulari, ut 'haec res hae' et 'has' et 'o res'.

Genetivus fit addita ablativo singulari 'rum': 'ab hac re harum rerum', 'a die dierum'; qui tamen in aliis fere omnibus usu apud plerosque deficit. itaque Cicero hoc approbat in topicis dicens: in divisione formarum, quas Graeci εἶδη vocant, nostri, si qui haec forte tractant, 'species' appellant, non pessime id quidem, sed inutiliter ad mutandos casus in dicendo. nolim enim, ne si Latine quidem dici possit, 'specierum' et 'speciebus' dicere, et saepe his casibus utendum est: at 'formis' et 'formarum' velim. inveniuntur tamen vetustissimi secundum analogiam hoc usi casu. Cato Censorius in oratione, quam scripsit, uti praeda

I ABLATIVO CASV B SINGULAR R 4 etiam om. R Verg. georg. 1 208
v. § 93 5 somni^{que} H somnusque L fecerit Pd 6 Sall. hist. lib. 1 fr. v. § 93.
hoc Prisciani testimonium omiserunt Sall. fragmentorum editores quoquo libro I
in istoriis Dd historis GLK historiis libro I § 93 dubitavit H dubit.... K
7 pars add. D Sall. hist. 1 fr. 99 p. 116 Kr. At illa inde D munitionis] d
munitionis DGL aut Rr 8 ora(in?) K procesit G 9 protulerunt G
11 At M de nominativo et accusativo et vocativo plurali quintae declinationis ad
mij. r DE NOMINATIVO ET ACCUSATIVO ET VOCATIVO PLURALI QUINTAE DECLINATIONIS D
CASIBVS PLURALIBVS B 12 Pluralis nominativus BH similes sunt GL 13 ut
om. BDHGLK et hae et has et B hae^{es} Rr hae et has et] et hae res has
et GL et hae has res et K 14 DE GENITIVO inser. D adita R ut ab L habere
re arum Rr 15 pleros^{que} K pleros G 16 defecit RDH diffecit G diffecit K
Cic. topic. 7. 30 hoc om. G 17 formarum] vel formae vel formae sunt vel sunt
formae codd. Cic. εἶδη] Ascensius, Schuetzius EIAHAC Cic. Einsidl. εἶδης libri Cic.
ut vid. plerique EION GK AETON R IAH. ION D EIAEA (AEA add. l) Ll YAHAC in litura h
AETON B nostri si] sic, nisi si, K nisi k 18 pessime id H quidem] Lex corr.
quid L m. pr. GK 19 sed] si GK si L ad in litura l dicenda Rr 20 ne
si] nisi BH nec si Dd possit quidem dici Cic. Sangall. h 21 is R iis v. l.
codd. Cic. at] ut RBH a GL aut K 22 nullum G nel ..... vetustissimi
Rr 23 uti L cato .... (cato) K Caton. Censor. or., uti praeda in publicum
referatur, ap. Meyerum l. l. p. 78 sq. praedam LK

in publicum referatur: miror audere atque religione non tenerei, statuas deorum, exempla earum facierum, signa domi pro supellectile statuere. |

DE DATIVO ET ABLATIVO PLURALIBVS QVINTAE DECLINATIONIS.

Dativus quoque et ablativus plurales ab ablativo fiunt singulari adiecta 'bus', ut 'ab hac re, die', 'his' et 'ab his rebus, diebus'. sicut autem genetivi, sic etiam dativi et ablativi plurales in aliis nominibus ejus declinationis deficiunt apud plerosque. | ||

1 in om. GLK puplicum GK refferatur in litura H adque Rr religione] R religionem BDHL relegendem GK tenere] scripsi tenere (ten in litura H) libri 2 earum] harum duo codd. Paris. l. a Dübner in Meyeri orr. R. fragm. ed. Paris. p. 142 deorum Wallraffianus sacramm Dübnerus l. l. eorum G. E. Weberus Cato maior p. 32 f. deorum, earum facierum signa 3 supellectili. (e) R supellectile HGK 4 DE DATIVO ET ABLATIVO EIVSDEM DECLINATIONIS D PLURALI B 5 ablativus quintae declinationis fiunt a singulari ablativo GLK pluralis B ab om. RBD add. rd adjecta Rr ab- iecta B 6 ut om. BDHGLK re rebus die his et ab his diebus GLK 8 eius- de declinationis dem in litura h eiusde (sic) declinationis K deficiunt GK

EXPLICIT LIB VII PRISCIANI GRAMMATICI DE OBLIQUIS CASIBVS NOMINVM FELICITER. INCIP LIB VIII PRISCIANI GRAMMATICI DE VERBO FELIC. R ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CESARIENSIS LIBER VII DE OBLIQUIS CASIBVS EXPLICITVS. INCIPIT LIBER VIII. DE VERBO. B Expli. lin. VII. p̄sciā. grammā, de obliquis casibus nominum feliciter. | Incip de uerbo p̄sciā lin. VIII. G EXPLICIT LIBER VII. PRISCIANI GRAMMATICI DE OBLIQUIS CASIBVS NOMINVM. | FELICITER. AMEN. | INCIPIT LIBER EIVSDEM VIII. DE VERBO. D Expli. lib VII p̄sciāni grāmāti de obliquis casib. nom̄ni felicit | incipit de uerbo p̄sciāni grāmā lib VIII. L expli. liber "p̄sciāni" VIII. grammāti de obliquis casibus nominum feliciter. Inci VIII. de uerbo. K INCIPIT LIBER VIII. H

LIBER OCTAVVS.

p. 781—83 P.

DE VERBO.

p. 357 K.

Verbum est pars orationis cum temporibus et modis, sine casu, agendi I 1
vel patiendi significativum. || hac enim definitione omnia tam finita quam
infinita verba comprehenduntur. et neutra enim [quae dicuntur absoluta]
5 et deponentia omnimodo naturaliter vel in actu sunt vel in passione. || ver-
bum autem quamvis a verberatu aeris dicatur, quod commune accidens
est omnibus partibus orationis, tamen praecipue in hac dictione quasi pro-
prium eius accipitur, qua frequentius utimur in omni oratione. licet ta-
men pro omnibus dictionibus dicere 'verba' frequentique usu hoc appro-
10 batur, nec non etiam 'nomina', sed raro, ut Virgilius in III:

foliisque notas et nomina mandat.

Terentius in adelphis:

verbum de verbo expressum extulit.

idem in Andria:

15 Bona verba quaeso.

Verbo accidunt octô: significatio sive genus, tempus, modus, species, 2
figura, coniugatio et persona cum numero, quando affectus animi definit.

Sciendum autem, quaedam verba inveniri defectiva quorundam supra
dictorum accidentium et hoc vel naturae necessitate fieri vel fortunae
20 casu.

2 tempore *L* casu] causa *B* cas. *b* 3 quam infinita *add.* *r* 4 compre-
henduntur *B* enim *om.* *GLK* et absoluta *GLK* .. absoluta (et?) *H* 5 uel in
passione sunt *G* de diffinitione verbi *ad mg.* *l* Verbum *ex* Verba *corr.* *H* 6

autem] *d* ante *D* 7 in ^h ac *Bb* post dictione: quasi proprium — oratione *om.*
videtur B quasi proprium — licet tamen in *lit.* decem fere *literarum* (licet tamen?)

et *ad mg.* *add.* *b* 8 liquet *G* 9 ^{uerba} .. *Rr* adprobatur *B* 10 sed *om.* *H* s&
in *marg.* *h* *Verg. Aen.* III 444 VI. *RBDGLK* VI ^{eneidos} *d* 11 fata canit fo-

liisque *K* ^o natas *Med.* nomina] *d* omnia *D* 12 Terentius — quaeso in *mg.*
add. *d* *Ter. adelph. prolog.* v. 11 in delphis *R* post in adelphis *excidit f.*
initium versus: In adelphos 13 expsum *G* 14 *Ter. Andr.* I 2, 33 Andria
bona in *litura*, uer *ad mg.* *r* 15 "quaeso" uerba *K* quesso *G* q̄sso *L* 16 De

modis partiū orationū. *l* sen *K* 17 coniugatio *Rr* coniunctio *B* et *om.* *GL*

^a effectus *Rr* 18 diffectiua *GL* diffectatiua *K* quorundam *B* 19 fortunae
GK 20 casu] *r* causa *R*

Ergo naturae necessitas bipertita est in significatione et in commoditate, id est in consonantia elementorum. sunt enim quaedam non solum in verbis, sed etiam in aliis partibus orationis, quae significationis causa dici non debent, ut, si velimus masculinum dicere ab eo quod est 'nupta' 'nuptus' vel a 'puerpera' 'puerperus', oppugnat ipsa rerum natura propter significationem, quae solis 'accidit feminis, nisi figura vel auctoritas intercedat: figura, ut si dicam: 'bonus animus uxoris mihi nuptus est' pro 'bonum animum habens uxor mihi nupta est'; auctoritas, ut Plautus in Casina:

Libet Charinum quid agat scire novum nuptum, 10
 3 pro 'maritum'. nec non in pronomibus quae sunt tertiae personae primitivis si velimus vocativum proferre casum, qui non potest nisi secundae accidere personae, haec eadem naturalis necessitas vetat. praeterea 'sui sibi se a se'; nominativum hoc pronomen habere non potest ideo, quia, quotiens hoc pronomen ponitur, ostendit tertiam personam vel ipsam et 15 agere simul et pati a se, ut 'paenitet illum sui', 'invidet sibi', 'accusat se', vel et ipsam agere et aliam extrinsecus in eam, ut 'rogat, ut sui causa facias', 'petit, ut sibi concedas', 'precatur, ut se custodias'. quod cum fit, id est quando eadem persona et agit et patitur vel a se vel ab alia, non indiget nominativo casu, sed eo, cui solet adiungi verbum, quod 20 actum significat, id est genetivo vel dativo vel accusativo vel ablativo, quos et habet hoc pronomen; ipsum enim verbum agentis personae nominativum in se habet. si enim dicam 'rogat te, ut ad se venias', sine dubio intellegis in eo, quod dixi, 'rogat' simul et 'ille', qui est nominativus. haec eadem ratio naturalis etiam in interrogativis et in infinitivis nomini- 25

1 Ego ^rRr bibertita G et om. G 2 Id ē d Idus D in in consonantia
 K consonantiam L Sun^t Bb nec solum DIHGLK 4 dicere om. G 5
 oppugnat enim ipsa d 6 feminis] r femininis RBK vel] et^{uel} K 7 nuptus] b
 nuptus (a?) B post nuptus est: pro bonum — nupta est om. G add. g pro bo-
 num — Casina in lit. unius lin. (Auctoritas ut plautus in casina B?) et ad mg. add. b
 8 platus^u Hh Plaut. Cas. V 1, 5 sq. 10 Charinum quid G et libri tantum
 non omnes § 12 etiam^{r. carinum} / nūquid Rr etiam numquid BDH etiam nunquid LK Chalinum
 quid Plautus 11 marito K primitivis quae sunt tertiae personae B
 12 qui] quod L potest nisecondae H 13 necessitas^{uel ratio} Dd propterea
 GL 15 quoties H ipsam^{et} uel agere K ipsam agere Br 16 poenitet Hh
 illum sui^{sibi} Rr 17 extrinsecus secus K ut] ut est rd rogat te Dd 18
 praecatur RBH 19 fit add. r sit G eadem personam R tertia persona r 21
 vel ablativo] et ablativo G quos habet K 22 hic pronomen Hh verbum] b
 berbum B agentis] b agentis (e?) B 25 in interrogativis] r interrogativis R
 in infinitivis] r infinitivis RK in infinitis DHL infinitis BG

p. 794. 85 P.

p. 358. 59 K.

bus, quae tertiae maxime solent iungi personae et absenti vel quasi absenti, ut 'quis', 'qualis', 'quantus' et similibus, vocativum esse prohibet, quia vocativus ad aliquam finitam fit et praesentem personam, ad quam oratio dirigitur, id est ad secundam.

- 5 Incommoditate vero vel inconsonantia, quam Graeci ἀσυμφωνίαν vocant, deficiunt quaedam, ut, si velimus ab eo, quod est 'cursor' et 'risor', feminina facere secundum analogiam mutatione 'or' in 'rix', absolum fit et incongruum naturae literarum. unde Cicero volens ab eo, quod est 'expulsor', proferre femininum mutavit s in t et 'expultrix' dixit Tusculanarum V: o vitae philosophia dux, o virtutis indagatrix expultrixque vitiorum. in eodem: regiae virgines ut tonstriculae tondebant barbam et capillum patris. ab eo, quod est 'tonsor', 'tonstrix' fecit femininum addita t et ex eo diminutivum 'tonstricula', quomodo a 'nutrix' 'nutricula'. et ea per naturam.
- 15 Per fortunam quoque duobus modis prohibemur quaedam proferre, vel quod inusitata sunt vel quod inconcinna et turpia vel aspera prolata videntur esse.

Inusitata sunt, quibus non inveniuntur usi auctores, quamvis proportionem potestatem faciente dicendi, ut 'faux', 'prex', 'dicio'. positivum 'faris' debet esse 'for', passivum 'do' debet esse 'dor'. ea enim quamvis ratione regulae bene dicantur, tamen, quia in usu auctorum non inveniuntur, recusamus dicere.

1 quae tertiae sine dubio sunt personae quae maxime solent iungi personae *Rr* quae tertiae sine dubio sunt personae maxime solent iungi personae *B* quae tertiae sine dubio solent iungi personae *D* quae tertiae sine dubio sunt personae et maxime (maximeque *h*) iungi (adiungi *L*) personae (personae *d*) *HGLKd* quae tertiae maxime solent iungi personae *archetypus cum gloss. ni f.* personae et *Hh* et *om.*

DGLK 2 et in similibus *BDH* 3 personam *K* 4 est secundam *H* a secundam *Dd* 5 ἀσυνφωνίαν *G* ἀσυνφωνίαν *H* ἀσυνφωνίαν *K* ἀσυνφωνίαν *L* 6 deficiunt *GK* deficiunt *L* nelimus habeo *Rr* 7 facere in *mg.* *K* 8 fit] facit *L* sit *K* natura *h* volens habeo *D* Cic. *Tuscul.* V 2, 5 10 philosophia] *k* philosophia *K* philosophia *H* indagatrix] *rhk* indicatrix *RBDGL* indicatrix *ni f.* *K* 11 expultrixque Cic. *Reg. Gud. pr.* expultrixque *al. codd.* Cic. Cic.

Tuscul. V 20, 58 virgines regiae *K* 12 ut] et *L* tonstriculae *Ll* habeo *D* 13 est *add. b* tonstrix *R* eo femininum deminutivum *G* 14 quomo a nutrix *R* quomodo a nutritor nutrix *r* eam *Rr* 15 fortunam *GK* prohibemur *Rr* 16 vel inconcinna *GLK* et aspera *K* 18 Inusitata quibus *G* in quibus *K* auctores nisi *K* auctores *D* 19 faciente *D* faciant *GL* et ex faciant *corr.* *K* ut faux — dor *add. in litura minore et ad mg.* *d* post prex: chaus *al. m. add. in D* dor. caudico for. *add. G* caus dico for *LK* ditio *DH* 20 faris *L* do debet esse dor *om.* *GLK add. k* post dor: faux dicio for dor *add. R, del. r* Faux Prex ditio. For dor *add. H* Faux. caus. ditio. for. dor. *B*

21 non in *mg.* *K* inveniuntur *Dd* 22 recusamus *K* reccusamus *L*

5 Inconcinna vero vel turpia vel aspera prolata videntur esse 'metuturus' vel 'metuturus', 'nutritrix': quod quamvis secundum analogiam debisset dici - in 'tor' enim terminantia masculina, quae ex verbis nascuntur, mutant 'or' in 'rix' et faciunt feminina, ut 'doctor doctrix', 'victor victrix'. cum igitur masculinum sit 'nutritor', ex eo | secundum analogiam nascebatur 'nutritrix' -, euphoniae tamen causa concisio facta est mediae syllabae, sicut 'bobus' pro 'bovibus'. nec non etiam in contextu diversarum dictionum hoc solet fieri, ut 'cum nobis' turpe est itaque 'nobiscum' praeposterum profertur.

Vnus ergo ex his plerumque quattuor modis invenitur, qui facit tam 10 verba quam alias partes orationis esse defectivas. differentiae quoque causa multa solent vel taceri vel contra regulam proferri, ut 'fas' genetivum non habet; nam sive 'fatis' seu 'faris' vel 'fassis' dicamus, aliud potest significare. 'coniunx' 'coniungis' secundum analogiam debuit proferri, sed ne verbum putetur, absque n profertur 'coniugis'. similiter accentus 'ponē', 15 'ergō' differentiae causa in fine ponitur. 'Venus Veneris', cum omnia in 'us' correptam propria secundae sint, solum tertiae invenitur, ne, si 6 'Veni' dicamus, verbum esse putetur. 'far farris' solum in r desinens geminavit r, ne, si 'faris' dicamus, aliud monstret. similiter repugnantibus regulis solent quaedam taceri, ut τὸν 'ador' genetivus in usu frequenti non invenitur, quia duae contrariae pugnant in eo regulae. cum enim sit neutrum, debet paenultima o genetivi corripui, ut 'aequor aequōris', 'marmor marmōris', sed cum habeat 'adōro' paenultimam producens, debet produci. unde et derivativum eius 'adōrea' o producit, cum 'marmōrea', 'aequōrea' o corripiant. ergo repugnantibus regulis mansit 'ador' 25 in frequenti usu indeclinabile. in verbis quoque cum || omnia in 'neo' desinentia secundae coniugationis in 'nui' faciant praeteritum perfectum, ut

1 Inconcinna] r Inconcina RGLK	2 uel metuturus Dd	quamuīs in lī-
tura k debuisse GK	3 in or RD	terminata BDG
om. GLK	5 ^{et} ex eo K et ex eo G	4 femina RH ut
7 bubus BH	8 dicionum Dd	6 nascebatur add. g nutritrix(x) H
9 defectuas G diffeetatuas K	10 solet solet H	11 disinens G
12 multa] r mutata R	13 non habet add. r habent D	14 coniuX H
seu] uel L	15 fassis] hy et in lītura nī f. R fasis GK	16 coniuXis RrDH
significare potest GLK	17 correptam] correptam feminina GLK	18 propriam Rr
19 coniuXis R	20 ponē ergō] sic Franc. Ritterus elem. gramm. Lat. p. 56, h. l. neglecto, scripsit apud Prisc. de acc. § 8 ponē et ergō B	21 ponē ergō rell.
22 cum omnia in mg. K	23 in neo] rdg om. R in eo BDGLK	24 faciunt L
25 demonstrat H	26 ut add. b	27 τὸν Rr τὸ GL τ. (w?) K
28 genitiuus GL	29 freni] Hh	30 repugnant B
31 BDHGLKr	32 corripeant Gg	33 corripuiunt L
34 effectit L	35 cum omnia in mg. K	36 in neo] rdg om. R in eo BDGLK
37 nui] bd ut BDGLK	38 faciunt L	39 reppugnantibus ex repugnantibus

p. 796. 87 P.

p. 361. 62 K.

'teneo tenui', 'moneo monui', differentiae causa 'maneo mansi' facit, ne
'manui' dativus 'manus' putetur, et 'neo nevi', ne, si 'nui' diceremus,
a 'nno' esse videatur, 'audeo ausus sum', quia 'hausi' ab 'haurio' fit,
quamvis huic aspiretur. 'fac', 'dic', 'duc', 'fer' magis placuit per apo-
copam proferri differentiae causa, ne, si 'face', 'dice', 'duce', 'fere'
diceremus, aliud significare putaremur, quamvis hoc non in omnibus con-
similibus vel inivocis soleat fieri. singula igitur verbis accidentia disse-
rentes, quae in quibusque deficiant, prout animo occurrant, ostendemus.

DE SIGNIFICATIONE.

Significatio vel genus, quod Graeci affectum vocant verbi, in actu est
proprie, ut dictum est, vel in passione, et omnia verba perfectam habentia
declinationem et aequalem vel in o desinunt vel in 'or'.

Et in o quidem terminantia duas species habent, activam et neu-
tralem.

Et activa quidem semper actum significat et facit ex se passivam abs-
que duobus verbis, 'metuo' | et 'metuor', 'timeo' et 'timeor'; haec enim
contrarias vocibus videntur habere significationes, quamvis etiam ad sensus
pertinentia verba, si quis altius consideret, in activis vocibus passionem
et in passivis actionem fieri inveniat, ut 'audio te', 'video te', 'tango te';
ostendo enim, pati me aliquid in ipso actu. cum enim dico 'audio te',
ostendo, quod vocis tuae actum patiuntur aures meae; et e contrario 'au-
dior a te' dico, cum vox mea agit aliquid in aures tuas. sed tamen quia
nobis agentibus, id est sentientibus et aliquid facientibus, et oculi vident
et aures audiunt et tactus corpori evenit, non irrationabiliter activorum et
vocem et constructionem habuerunt.

Neutra vero appellaverunt, quae in o desinentia sicut activa non fa-
ciunt ex se passiva, quamvis varias habeant significationes, de quibus post
docebimus.

1 differentiae R maneo Rr facit om. GL add. g 2 nevi] d noui D
neni ... si K ne in litura r 3 h ausi RrD h aurio RrD 4 aspiraretur L
dic del. r om. D 5 si om. R dice om. RBD duce dice H duce
fere dice GL 6 diceremus add. g putaremur] b ....remur B Quā^{uis} Rr
in om. K 7 accidentia verbis DGLK discentes Rr diferentes l deferentes in deserentes
mut. K 8 quae om. G q; quibus GL deficiunt G occurrunt DH 9 de signi t
genere. g de diffinitione V. generū verborum L inscr. om. DG (HK?) 10 affection
H effectum GL ΔΙΑΦΟΡΙΣ id est effectum Darmstad. b auctori (&) K 11 proprie]
rh propriae RBDHK 12 o deflunt Hh 13 actuum (in) H 15 passiva H ab-
que R 16 et timeo et BH Haenim Rr 17 uocibus uocibus K 18 concie-
deret R considerat G 19 et passivis DHGLK et passivis uocibus actionem B
actionem D 20 ostendi Rr audio ex audeo corr. B "te "audio K
22 cum] quod in litura h uox in lit. b 23 sentientibus D 24 irrationabili-
ter B 27 habeant varias DHGLK postea G 28 docebimus Dd

p. 787 P.

p. 302. 63 K.

8 In 'or' vero terminantia tres species habent: passivam, quae ex activis nascitur et semper passionem significat exceptis supra dictis, communem, quae una terminatione tam actionem quam passionem significat, deponentem, quae cum similem habeat communibus positionem in 'or' desinendi, tamen deponens vocatur, quasi simplex et absoluta, quod per se ponitur, vel quae deponit alteram significationem et unam per se tenet, quomodo positivus gradus dicitur, qui absolutus per se ponitur non egens alterius coniunctione. haec quoque tamen species [id est deponens] quomodo neutralis diversas habet significationes, de quibus latius in sequentibus tractabimus.

9 Activa igitur et passiva et communia certam et praefinitam habent significationem, neutra vero et deponentia variam.

Haec autem verba proprie activa vel recta vocantur, quae in o desinentia et assumpta r facientia ex se passiva, confestim cum dicuntur, possunt transire in quem fit actus et coniunguntur vel genetivo vel dativo vel accusativo casui, ut 'abstineo irarum' - Horatius carminum libro. III:

Mox ubi lusit satis, abstineto,

Dixit, irarum - ,

'impero tibi', 'maledico tibi', 'invideo tibi', 'oro te', 'amo te', 'accuso te'.

Haec enim faciunt ex se passiva, quae ablativo casui cum praepositione 'ab' vel 'a' solent iungi, ut 'abstineor a te', 'imperor a te', 'maledicor a te', 'invideor a te', 'oror a te', 'accusor a te'. possunt tamen passiva dativo etiam adiungi, ut 'servor tibi'. et est quaerendum, cur activa ablativo per se non adiunguntur, et puto, quod ille casus proprius est passivorum. ideo autem dixi per se, quia cum alio casu sociata

4 positionibus nem K 5 desinendi] r desinenti RB quas simplex Hh
 absoluta Rr quod] quae BDLK et sic ni f. in litura H qui h 6 vel quod deponit BHL 7 quia absolutus h absolutus Rr 8 coniunctione R coniunctione(m) B species R 9 neutralis] num naturalis R? at h. l. silentio meo ipse diffido diversas om. LK deversas in mg. add. k 12 varia R 13 De activis et passivis verbis inscr. L proprie] r propriae RBD 14 adsumpta B assumpta L
 15 actus] g acc... G 16 ut abstineo G ut abstineto RBDI irarum D post irarum: Horatius — irarum om. G oratius K Hor. carm. III 27, 69 sq. 17 III] lib. XVIII § 192 III. h. l. libri nisi quod libro primo carminum Waltraffanus 18 Mox — irarum add. g lussit K abstineto] l abstineo HLK g
 20 invideo tibi post maledico tibi sup. lin. add. l 22 haenim Rr 23 absteneor G imperor K 24 inuidior Dd amor ate post oror a te add. L acusor H accusor GLK 25 etiam om. G et om. GL est om. K querenda H
 26 per se ablativo B per non H abiunguntur Dd 27 dixit Rr casu ex causa corr. H sociata] 1 sociato R sociato BDGLK sociato H

p. 787. 88 P.

p. 363. 64 K.

adiunguntur, ut 'video solem oculis', 'prohibeo filium turpitudine'. accusativo quoque inveniuntur passiva coniungi, sed figurate, ut 'absceditur manum', 'frangitur pedem', || 'sanatur oculum', 'rumpitur aurem'. Virgilius in V:

intentaque brachia remis

Intenti expectant signum.

idem in III georgicon:

Pascuntur vero silvas et summa Lycaei.

Quae vero in o desinentia nihil ex his, quae propria esse activorum 10 docuimus, habent, neutra proprie vocantur vel absoluta, ut est 'vivo', 'ditesco', 'ferveo', 'sedeo'. haec enim non egent supra dictis casibus ad complendam sententiam, unde inste | passivis quoque carent. inveniuntur tamen etiam quaedam verba, quae quamvis activam habeant significationem, passiva tamen non habent, quia nec in homines eorum actus transit, 15 nec semper supra dictis egent necessario casibus, ut 'prandeo', 'ceno', 'curro', 'ambulo'. eorum enim prolatione transgressionem fieri non est necesse ad aliquod rationabile animal, quae est sola causa, ob quam nascuntur verba passiva in prima et secunda persona; hae enim de se et ad se loquuntur, quod est summ animantium, quibus natura sermonem dedit. 20 in tertia vero persona saepe passivum solet inveniri etiam ex huiusmodi verbis, sed ad muta et carentia anima pertinens. dicimus enim 'conditur holus', 'aratur terra', 'inseritur arbor', 'curritur spatium', unde Terentius in adelphis:

†decurso iam spatio;

25 'bibitur vinum' - Iuvenalis in IIII:

1 inunguntur *BDGLK* turpedine *GLK* 2 figuratae *R* 3 auri *HhG* aures *BL* auri *K* *Verg. Aen. V 136 sq.* 5 brachia *Med. Rom. Fr.* 6 expectant *G Rom.* exspect *Fr.* post signum: Idem in II. Miseros depascitur artus (*Miseros in lit.*) add. *B* idem in secundo miseros depascitur artus *Wallraffianus, v. Aen. II 215*: miseros morsu depascitur artus, qui versus mox (§ 24 p. 391, 23) laudatur 7 *Verg. georg. III 314* 8 sylvas *R* silvae *Pal.* lycei *BH* licei *D* liceae *GL* liceaei *K* 9 De neutrali significatione *inscr. L* nil *L* 10 proprie] propriae *RBD* ditisco *K* 11 Haemim *Rr* 12 De neutralibus actibus *inscr. L* 13 tamen *om. DHGLK* habent *DGLK* 14 passivam *HGKd* 15 sem^{per} *Rr* caeno *GL* ambulo ceno curro *K* 16 enim add. *g* transgressionem *GL* est] potest *GL* 17 aliquod] *dh* aliquid *RDHGLK* aliqui^d *B* rationale *R* sola est *B* 18 et in secunda *B* Haec *BDG* Haec^(c) *H* 19 locuntur *RH* loquuntur *BK* 20 tertia *H* saep^e(a) *L* ex] in *L* 21 diu^s *H* conditor *Rr* 22 holus] *d* olus *RDHG* arator *Hh* arbor *L* spacium *D* *Terent. adelph. V 4, 6* 24 decurso iam spatio] sic *Prisc. etiam § 13 lib. XI § 21 XVIII § 132* decurso spatio *XVIII § 53* Prope iam excurso spatio *Bemb.* Prope iam excurso spacio *Bas.* Prope decurso spatio *Bentleius* spatio dixit bibitur *B* 25 unum *D* *Iuv. sat. IIII 10, 25 sq.*

sed nulla aconita bibuntur

Fictilibus -,

'epotatur flumen' - idem in eodem:

epotaque flumina Medo

Prudente -,

'mendicatur panis' - idem in eodem:

Et mendicatus victa Carthagine panis -,

cum eorum primas personas natura prohibeat proprie dicere. quis enim dicit 'aror', 'inseror', 'curror', nisi poetica conformatio, id est *προσωποποιία*, inducatur? ergo proprie illa possunt habere primam et secundam passivorum personam, in quibus et fateri possunt eadem personae quod in se fit, ut est 'amo te', consequitur, ut ille, ad quem dixi, con[[itendo id, quod a me audit, dicat 'amor a te'.

- III 11 Latius igitur tractemus de iis, quae videntur contra vocis formam significare, quod non solum in verbis, sed | in aliis etiam partibus orationis invenitur, ut si dicamus 'Athenae', 'Thebae' voce pluralia sunt, significatione singularia, et contra 'populus', 'plebs' voce singularia sunt, significatione pluralia, vel 'Philotium', 'Sophronium', 'Glycerium', 'Dorrium' voce neutra, significatione feminina. multa quoque alia huiuscemodi inveniuntur.

In verbis etiam sunt quaedam voce activa, quae ex se passiva non faciunt, quae generali nomine neutralia vocamus, quamvis diversas habent significationes: ex his enim quaedam vim habent activam, ut est 'facio te', 'calefacio te' (quamvis 'facitur' quoque a 'facio' pro 'fit' protulerunt auctores, ut Varro in cynico:

I aconita L 3 potatur DHG Iuv. sat. III 10, 177 sq. 4 epotaque
^a flumina. ^c mendicatur panis. ^b medo prudente H 6 manducatur L Iuv. sat. III
 10, 277 7 Et om. GL mendicatur H manducatus L chartagine Rr kartagi-
 gine DHGLK 8 prohibebat Rr proprie] r propriae RBD 9 dicit *xpscr.* K
 nisi si D ^o confirmatio L confirmatio Kk confirmatio B *προσωποποιία* π
 προσωπο.... R προσωποπεία Hr προσωποπεία D προσωποπεία G προσωποπεία
 L προσωποπεία K prosopeia B *προσωποποιάν* 2 10 Inducantur ergo D
 proprie] rd propriae RBD ^a secundum Rr 11 personam passivorum L per-
 sonam passivorum G ^f pateri Dd possunt] in litura r potest sunt ni f. R
 eadem] r^g eadem RG eadem D 12 fit] sit G ^{amice} est om. G 13 a me audit
 Hh 14 his libri 16 athene RD thaeae D 17 et contra GLK populu^r Rr
 18 et significatione GLK glycerium D et e.r. corr. K glycerium G gliggerium L
^c dortium Rr dortium BH 19 neutra ^{significatione} ..... feminina (neutra) Rr quoque
 alia] in lit. et ad mg. b alia ni f. omiserat B 22 quamvis] d quasuis .D ha-
 beant DH habeat B 23 nim habent add. g 24 calefacio te add. r protul-
 lerunt G 25 Varro in cynico: sat. XVIII p. 107 Oehl. cynico LK cynico
 sine hercule G Cynico sine Hercule purgante: Deorum vel Cynico: Diem hercule
 purgant Ausonius Popma coniectancorum in Farr. sat. p. 618 ed. 1601

p. 789. 90 P.

p. 365. 66 K.

Si me hercle pergunt et deorum cura non satisfacitur
Rei publicae . . .

Titinius in Quinto:

†consilium bonum gratia parvi faciat.

5 'facessitur' quoque Cicero pro Cluentio: sed hoc polliceor omni-
bus, si cui forte hac lege negotium facessetur. bene igitur in 12
plerisque compositis activum est: 'perficio' et 'perficior', 'conficio' et
'conficior', 'afficio' et 'afficior', 'efficio' et 'efficior'; sic paene omnia,
quae cum praepositionibus componuntur; nam 'calefacio', 'tepefacio' et
10 similia 'calefio' et 'tepefio' loco passivorum habent. 'fitur' etiam pro
'fit' dicebant. M. Cato censorius in Quintum Thermum: post-
quam diutius fitur. idem de Lucio Veturio: Graeco ritu fie-
bantur Saturnalia. similiter activam significationem habent 'officio
tibi', 'noceo tibi'), quaedam vero ex eisdem neutralibus passivam, ut
15 'vapulo a te', 'fio a te', 'exulo a te', 'vенеo a te', 'nubo tibi' - quam-
vis antiquissimi etiam activa significatione 'nubo te' dicebant, unde
Plautus in Casina:

Libet Charinum quid agat scire novum nuptum - ,

quaedam neutra, id est quae nec nos in alium extrinsecus nec alium in
20 nos aliquid agere significant, ut est 'spiro', || 'vivo', 'ambulo', 'pergo',
quae non egent aliqua coniunctione casus, cum absolutam et plenam per

1 me hercle] *Fleckeisenus*, qui agnovit septenarios iambicos mehercule libri

iuramentum purgant

pergunt] ..... (p. ant i. e. pergunt) *Rr* (iuramentum videtur gloss. ad mehercule per-
tinens) *Rr* purgant *BHdk* pergunt et] purgant, at coni. *Oehlerus* 2 r. p. *RL*
rei publicae

in mg. -i- respública *L* ī. p̄ *G* a. p̄ *Dd* n̄ *H* r̄p̄. *K* r̄p̄. *B* 3 titinius *H*
Titinii Quinti fr. 6 p. 67 *Bth*. p. 128 *Neuk.* stultitia cupidinis | Petunt consilium, bona
bonorum gratia | Parvi ut faciat, *Hermannii* (opusc. V 273) vestigia fere secutus,
nisi quod suo iure quanta ante stultitia om., *Ribbeckius* fr. 1 p. 126; cf. § 31 et *Non.*
p. 507, 10 Titinius Quinto: stultitia cupidinis petunt consilium, bona gratia ut parvi
faciat in Quinto] *Putschius* in V libri, om. edd. ante α in qnto (i. e. in quinto) α

uel e

4 parva faciat *B* 5 facessitur *Gg* Facessitur *D* *Cic. pro Cluentio* or. 57,

uel e

158 6 hac] ac *R* negotium om. *D* facessetur *Gg* facessetur *D* facessetur *h*
facessetur *K* facessitur *R* et ante corr. ut videtur *H* igitur] quoque *B* in ple-

is

rumque *Dd* implevisque *RII* 7 perficio *K* conficio et conficior add. d 9
propositionibus *D* praepositionibus *K* 10 et tepefio in lit. *B* habentur *B*
11 *marcus GL* *M. Catonis in Quintum Thermum post censuram* (sic *Rufinian.* de fig.
§ 18 cf. *Fest.* p. 318^a, 17) or. fr.: apud *Meyerum* l. l. or. 37 p. 73 in Thermum
lib. III § 8 X § 56 thermum ex thermium ut videtur corr. *K* 12 *Catonis de*
Lucio Veturio or. fr.: apud *Meyerum* l. l. or. 28 p. 65 cf. lib. VI § 16 *Veturio*
K fiebantur] r fiebant *RB* 13 De neutralibus quae significationem passivam
habent inscr. *L* 14 neutralibus verbis *D* 16 etiam om. *L* 17 *Plautus in*
Casina v. § 2 *Casina*] *hd* cassina *BD* 18 *Charinum*] r *carinum* *R* *carinum* *H*

sunt

19 De neutralibus verbis iterum inscr. *L* Quaedam neutra *Hh* id est om.

LK nec tos *Rr* aliam ex corr. *K* aliam ex corr. *K* 20 aliquid add. r

se prolata sententiam monstrent, quae et proprie neutra vocantur, sicut
 13 supra dictum est. sunt alia in hac forma [id est in verbis], quae in o desinentia non faciunt ex se passiva, quae quamvis activam habeant significationem, tamen vel ad muta animalia vel ad carentia anima coniunguntur, sicut supra dictum est, ut est 'percurro forum', 'prandeo piscem', 'ceno ovum', quae est quando inveniuntur tertiam passivorum habentia personam, nec irrationabiliter, ut ante ostendimus. 'curritur' enim 'spatium' bene dicimus. unde Terentius in adelphis:

†decurso iam spatio

dixit. sunt quaedam ex eadem forma, quae passivam videntur habere significationem, sed quae non extrinsecus fit, quam Graeci *αὐτοπάθειαν* vocant, id est quae ex se in se ipsa fit intrinsecus passio, ut 'rubeo', 'ferveo', 'caleo', 'tepeo', 'marceo', 'aegroto', 'titubo', 'vacillo'. itaque huiusmodi verba non egent casu, quamvis auctores haec quoque inveniuntur more activo vel passivo diversis casibus adiungentes, sed figurate, 15 ut Virgilius in bucolico:

ardebat Alexin,

14 pro 'amabat'. sunt alia verba, quae quamvis non ab activis proficiscuntur | tamen passivam semper habent formam. et ex his quaedam eadem voce utrumque significant, id est actionem et passionem, ut est 'osculor te' et 'osculor a te', 'crimino te' et 'crimino a te'. haec communia nominamus. alia vero, quae similiter eandem terminationem habentia nec ab activis nata unam dumtaxat habent significationem, sed non omnia eandem, haec deponentia vocamus, cum quaedam activam vim possident, ut 'conspicor te', 'sequor te', 'praestolor te' et 'tibi' - Terentius in eunucho:

Quem praestolare, Parmeno?

1 prolata^{ten} RGLK sententiam Br setentiam K monstrent H proprie] rdh
 propriae RBDH 3 habeant actiuam K habent DH 4 tamen et ad L
 animam B 5 ut est om. H caeno RBL 6 quae est] om. GLK add. k'esi
 spscr. l. Est B 7 irationabiliter B spatium D 8 Ter. adelph. v. § 10
 10 De neutralibus passivis inscr. L quaedam om. K, 11 *αὐτοπάθειαν*] π
 propriam passionem
 ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ. Hh ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ G aytophathi Lh ΑΥΤΟΠΑΘΙΑ K autopathian B autopathiam
 RD autopathiam r yaionathian d *αὐτοπάθειαν* uel *ιδιοπάθειαν* 2 12 intrinsecus
 fit H post ut: ardeo m. rec. add. in K ferveo] add. d ferbeo K 13 egreio K
 uel c
 uagillo Kk 14 inveniuntur HK 16 ut om. K Verg. ecl. 2, 1 (deficit Rom.)
 17 alexim Pal. 18 De communibus inscr. L 19 et] ut GLK his quae
 eadem L quaedam eadem voce in litura b 20 est et actionem et BH
 ut osculor H 21 et om. GLK creminor G et om. GLK creminor G De
 deponentibus actiuis inscr. L cōmnia B 22 eadem Dd 23 ab in mg. add.
 L duntaxat Kk 24 • L cumdam Br possident] g possident GK 25
 secor B pstolor DG et tibi] ut in litura l Ter. eunuch. V 5, 5 iunuch
 K iuncho G einacho L 27 p̄stolare H p̄stulare G parmieno K

p. 290. 91 P.

p. 367. 68 K.

Cicero in I iuectivarum: qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur —, 'insidior tibi'. ex his multa antiqui tam activa quam III 15 passiva significatio^{ne} protulisse inveniuntur, et maxime ea, quae apud Graecos activa habentur et passiva: 'auxilior te' et 'a te', similiter 'admi-
5 niculor', 'anguror', 'adhortor', 'apiscor', 'abominor', 'consequor', 'am-
plector', 'adorior', 'abutor', 'admiror', 'antestor', 'aggredior', 'asper-
nor', 'architector', 'assessor', 'argumentor', 'reor', 'vereor', 'solor',
'arbitror', 'blandior', 'consolor', 'conspicor', 'comminiscor', 'complec-
tor', 'calumnior', 'carnificor', 'despicor', 'demulcor', 'daminor', 'depe-
10 culor', 'delargior', 'ementior', 'exordior', 'experior', 'frustor', 'hortor',
'for faris fatur', 'meditor', 'obliscor', 'metor', 'adulor'. haec pleri-
que deponentia esse confirmant ideo, quia frequens usus eorum significa-
tionis est activae; communia vero esse defendit cum natura ipsius sensus,
tum veterum non improbanda auctoritas, a qua quae potuimus a diversis
15 colligere libris exempla proferamus.

Lucilius:

a me auxiliatus siet

1 Cic. in Catil. or. I 9, 24 iuectivarum] b uectinarum B tibi etiam lib.
XVIII § 146, Arus. Mess. p. 253 Lind. te pars codd. Cic. forum auleum GL forum
a. linum Kk p̄stolarentur G praestolarentur H praestolentur v. l. ap. Cic. 2 insidior

tibi om. R De dubitativis inter communia et deponentia inser. L 3 maxime K
4 habentur] rh habent RH rell. adminiculor] r amminiculor RDHGL et admini-
culor B adulor amminiculor d 5 anguror adulor adhortor B adortor DHR
apiscor] adipiscor rh et in litura l. αβ Putschius auspicor B edd. ante α
(auspicior 3) abominor] r abhominor RBHGLKd 6 admiror] § 16 miror h. l.
libri miror testor antestor l post antestor (attestor edd. ante α): contestor de-
testor execor machinor polliceor dignor in mg. add. l exequor machinor consector
contestor dignor detestor (dignior detector 3) edd. ante α execor, machinor, polli-
ceor, consector, contestor, dignor, detestor α sqq.; in serie exemplorum infra § 17 in-
terponuntur execor, machinor, polliceor, et reor, vereor (al. queror), solor, quae ca-
talogus hic post argumentor affert, in § 18 consequor, h. l. literae a insertum, in
exemplis et in litera a § 16 et in litera c positum. consector, contestor suo loco in-
tercalantur inter comminiscor et complector, dignor et detestor itidem § 19 initio li-
terae d inter carnificor et despicor adgredior BD 7 assessor] r adsector RBDHK

8 consolor L consolor K complector] amplector D 9 calumnior K
uel depeculor
depeculor G depeculor K 10 dilargior libri Krehliani v. eius ann. ad § 19: et
dilargior Lindemann quoque teste Heideh., delargior tamen H expeditor D frus-
tor Rr hostor Rr 11 obliuiscor scrutor metor B adulor in exemplorum se-
rie cum adhortor coniunctum et post auxilior in ipso initio positum ante adminiculor col-
locant edd. ante α cum d Lips. 2 Krehlii (qui cf. II 524 sq.), ante anguror α sqq.;
contra post metor: morigeror adipiscor assequor queror add. edd. priores, morigeror as-
sequor queror α sqq. 12 ideoque frequens L 13 est sp̄scr. r diffendit K
cum] quam GL quam K 14 tum] tam GL tam K improbanda B quae-
quae H 15 colligere Gg 16 De exemplis confirmantibus haec esse communia
ad mg. L Lucilius] k Licillius B Lucillius b lucius GLK Lucil. fr. inc. 122
Dous. 121 Gerl. 17 siet] L. Quicheratius in Corpeti ed. sat. Lucil. p. 253 si est
libri; om. lib. XI § 29

p. 791 P.

p. 368 K.

passive, βοηθηθείς. Cassius similiter: adulatique erant ab amicis et adhortati, 'adulati' κολακευθέντες, 'adhortati' προτραπέντες. Varro: tribunicio auxilio adminiculati, βοηθηθέντες. Lucius Caesar: certaeque res augurantur, οἰανόσκοπούνται, cuius activum Virgilius in VII:

si quid veri mens augurat, opto;

Cicero tamen Verrinarum III: ex nomine istius, quid iste in provincia facturus esset, perridicule homines augurabantur. Gaius Fannius: haec apiscuntur, ἐπιτυγχάνονται. Fabius Maximus: amitti quam apisci. passive omnia sunt prolata. Verrius: saevitiique eorum abominaretur ab omnibus passive

1 passivae K active B BOEΘEΘEIC Rr BOHΘEIC G BO. Dd casius DGLK
Cassius Severus n. f., hunc enim Cassii nomine laudat Prisc. lib. VII § 55 idemque significari videtur lib. VIII § 53 (cf. Lindemannum ad Charisium p. 70 n. 20 ed. suae): inter Severi reliquias haec verba recepit Meyerus l. i. p. 551, cui tamen ipsi vere indicare videntur Krausius hist. R. fragm. p. 165 et Weichertus de L. Fario et Cassio Parm. p. 206 Cassio Heminae ea tribuentes, hisque assentitur Rothius l. i. p. 290 sq. fr. Cass. Hem. 20. 'Cassium' vero 'Eminam' pleno nomine et addito annuum libro sexies laudat Prisc. (v. ind.), ut sciens certe hunc cum afferendi morem ne hic quidem deseruerit: neque vero Cassii Severi exemplum ab hoc loco alienum est, nec ipsum dicendi genus a Cassii Severi aetate, quamvis participii 'adhortatus' usus passivi alterum exemplum non reperiatur: adulati q L adulatique — adhortati ante adulati om. G 2 adortati R adhorati H adulati om. R spscr. r adulati L

A I NΘ
KOAAKEΥΘE•••EC Rr KOAAKEΥΘHNTEC L KOAAKEIOEHTEC K KOAAKEΥΘENOC ET B adhortati προτραπέντες om. DHLK ΠΡΟΤΡΑΠΕΝΤΕC. ut prius quæ passive. naito B

3 Varro. fr. inc. p. 339 ed. Bip. tribunicio Rr tribunicio DHGL trunicio K adminiculati] r amminiculati RDHGL adminiculanti B adminiculatus lib. XI § 29

TE
BOHΘHΘHNTEC Rr BOHΘHΘEIC K BOHΘHΘEIC GL Lucius Rr Lucius Caesar] in auguralibus sc. cf. lib. VI § 86 4 certeque, RH certe quæ BD certae quæ G

A
res ex reim corr. B OIYNOKOYH•••YNT••• Rr OIYNOKOYH K cum Rr 5 Virgilius protulit in GL Verg. Aen. VII 273 7 Cic. in Verr. or. II n. 6, 18 Verrinarum] r uarrinarum R uarrinarum H ipsius GLK iste om. libri Cic. dett. 8 provincia] r prouintia RDH perridicule] sic etiam Cic. Lagom. 42 m. pr. et alii

nonnulli ex melioribus perridiculae D perridiculi libri Cic. plerique 9 Gannius Fannius Dd pertinet hoc fragm. vel ad C. Fannii C. f. Strabonis cos. a. u. 632 orationem vel ad C. Fannii M. f. annates, quorum lib. I laudatur lib. XIII § 12 cf. Meyerum l. i. p. 201 Krausium p. 174; Fannii hist. fr. (2) p. 312 tacite inseruit Rothius adipiscuntur lh EΠITYXANONTAI R EΠITYXANONTAY G EΠITYXANONTAI L EΠITYXANONTAI K fauilius BDHGLKr Fabius — apisci om. R add. r 10 amiti L apisci] add. g adipisci hk ad Q. Fabii Maximi Cunctatoris laudationem funebrem Q. filii hoc fragm. refert Meyerus l. i. p. 5, possit etiam ad Q. Fabii Maximi Allobrogici laudationem P. Scipionis Africani minoris (v. Meyerum l. i. p. 250) pertinere; inter Q. Fabii Maximi Serviliani annatum rett. exhibuit Krausius l. i. p. 171 et iterum sine ulla dubitationis nota Rothius l. i. fr. Fab. 5 p. 309 passivae H Verrii Flacci fragm. v. ap. Odofr. Muellerum in Fest. praef. p. XVI n. 1 11 ab ominaretur] r abhominaretur RBGLK ab hominibus D ab hominibus BHGLK

1 Orbilius Rr pertinere haec videntur ad librum a Suet. de ill. gramm. c. 9 l. 'continentem querellas de iniuriis, quas professores neglenter ab ambitione parantum acciperent', 'perialogos', ut fertur, inscriptum, qui titulus cum aperte corruptus sit, varie temptatus est a vv. dd. (cf. quos l. Graefenhanus hist. phil. II 234 n. 23 et

p. 791, 92 P.

p. 368, 69 K.

dixit. Orbilius: quae vix ab hominibus consequi possunt, ἀνύσθαι. Petronius:

animam nostro amplexam in pectore,

περιπλεχθεῖσαν. Lucilius:

5 Quin amplexetur qui velit, ego non signam me amplexier,

'amplexetur' περιπλεκέσθω. Cicero pro Roscio: quo uno maleficio scelera omnia complexa esse videantur. Aurelius: ab his Gallos adortos, ex insidiis plurimos necatos, 'adortos' || ἔφο-
 10 δυνθέντας. Q. Hortensius: abusus iam omnibus locis, 'abusis' καταχρησθέντων. Varro: utile utamur potius, quam ab rege abutimur. Cannutius: turpe est propter venustatem vestimentorum admirari, ut propter turpissimam vitam actam contempnere, 'admirari' θαυμάζεσθαι. Cicero pro Murena: publicis lite-

Osannus ed. suae p. 53); equidem eum crediderim 'Περίαλουργός' fuisse, subtiliore quadam, non tamen infecta eruditione ex Arist. Acharn. v. 855 sqq. haustum: ὁ περι-
 αλουργός τοῖς κακοῖς | ὀίγων τε καὶ πεινῶν αἰεὶ | πλεῖν ἢ τριῶνθ' ἡμέρας | τοῦ
 μὲν ἑκάστων, ipsi Lysistrato cum professoribus nil praeterea commune esse libenter

concedens omnibus D 2 ἀνυνεχταὶ Rr ἀνυνεχταὶ D ἀνυνεχταὶ B ἀνυνεχταὶ
 .u. petronius G Petronii fr. t. 1 p. 867 ed. Burm. alt. 3 in om. lib. XI § 29
 4 ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ GLK ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ R ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ D lucius K

Lucil. fr. inc. 74 Dous. 73 Gerl. 5 quiⁿ Rr amplexetur GLK post amplexetur: qui velit — amplexetur om. G 7 amplexetur LK ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ Rr

ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ B ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ DLK ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ H ΠΕΡΙΠΛΕΧΘΕΙΣΑΝ G Cic. pro Roscio Am. or. 13, 37 cf. lib. XI § 29 pro Roscio] k pro scio LK proscio G maleficia Cic. Helmstad. 8 complexa RBDK amplexa GL Aurelius] nam Aurelius Opilius? historici cuiusdam mentio subesse potius videtur Osanno in ann. antiq. Marb. 1849, 25, 196, at Aurelii 'variae eruditionis voluminum' (Suet. de ill. gr. 6). Musarium prae ceteris, argumentum certe multiplex et ne ab historia quidem alienum

fuit 9 gellos k adortos (h) L adhortos RB ὁφθαλμοῦνθας Rr ὁφθαλμοῦνθας H ὁφθαλμοῦνθας D ὁφθαλμοῦνθας (ε) K 10 Q.] om. DH Quintus B que G quae

dy Q. Hortensius ni f. in futura L Cic i hortensia l hortensia GK Q. Hortensii fr. inc. apud Meyerum l. l. p. 378, dubitantem non ex oratione aliqua an ex libro communium locorum excerptum sit 11 ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΕΩΝ B ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΕΩΝ G ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΕΩΝ H ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΕΩΝ K

Varron. fr. inc. p. 337 ed. Bip. quod vel ad suasionem vel ad orationem Varronis pertineat utile] f. ut illo quam] quae B a. (b) K 12 Cannutius GL quae forma nominis et ipsa in lapidibus invenitur v. Murat. 355, 2; Cannutius ibid. 1728, 6 Cannutiae Grut. 872, 4 Murat. 535, 5; 1395, 8; 1780, 16 Cannutius D C. Antonius Barthius advers. III 5 ad P. Cannuti Ciceronis aequalis (cf. Cic. Brut. 56, 205 et II. Cluentianae ab Orellio in onomastico Tull. II 128 ll.) orr. praecedente Falstero mem. obs. p. 37 hunc l. iure suo rettulit Meyerus l. l. p. 397; cur vero orationibus Sulpicianis a Cannutio

confictis (cf. Cic. Brut. l. l.) eum tribuerit haud perspicio praeter Dd 13 ammirari GL ut^a L non K et edd. ante Putschium nictam GLK actam] .. (ac ni f.) L contempnere in loco mutilo mutare non ausus sum condemnare G condemnari L contempnere K non contempnere Lips. 1. 2 Krehlii, Krehlius contemni α

Putschius non contemni Meyerus, f. non tempnere 14 ammirari G ΘΑΥΜΑΖΕΤΙ Rr ΘΑΥΜΑΖΕΤΙ D ΘΑΥΜΑΖΕΤΙ H ΘΑΥΜΑΖΕΤΙ GL ΘΑΥΜΑΖΕΤΙ K Cic. pro. Mur. or. 9, 20 puplicis G lateris GL

p. 792 P.

p. 369. 70 K.

ris testata sunt omnia, 'testata' passive, μαρτυρηθέντα. Aelius: impubes libripens esse non potest neque antestari, προδιαμαρτυρηθῆναι. Cato in IIII originum: duo exules lege publica ex-
 17 cerari, passive, καταραθῆναι. Sallustius in III historiarnm: at Lucullum regis cura machinata fames brevi fatigabat, 'machi-
 nata' passive dixit. Metellus Numidicus in oratione, qua apud populum G. Manlio tribuno plebis respondit: nam ut aliis plerumque obvenienti magistratu ob metum statuæ polliceantur, passive, ἐπαγγελῶσιν. 'reor' quoque et 've|reor' et 'solor'.

ΘΥΡΗΝΤΑ

I testata passivae K passivae B passivae G MAP..... Rr ΜΑΡΤΥΡΗΝΤΑ L ΜΑΡΤΥΡΗΝΤΑ G ΜΑΡΤΥΡΗΝΤΑ H ΜΑΡΤΥΡΗΝΤΑ K Aelius] i. e. C. Aelius Gallus in libris de verborum, quae ad ius civile pertinent, significatione. C. Aelius Lachmannus ad Gaum I 119 et in Zeitschrift f. gesch. Rechtswissenschaft XI p. 116 sqq. et Celius certe h. quae manus cum olim mihi visa esset pr. m. vestigia presso sequi (v. lcn. A. L. Z. 1844 p. 728), libro iterum inspecto C literae similem quidem ductum in H exaratum fuisse etiamtunc agnovi, nun ipsa C scripta fuerit, pro certo affirmare haud audeam, melius RDGLK Heideb., quod pro Aelius posuit cod. Guelf. Quint. inst. I 6, 36. M. Lilius B Lilius in D ascriptis Bongarsius, manlius Caroliruh. 2. Laelius Lipsiensis Krehlii M. Aelius π 2 impubes] ex corr. h impubes GLK libri.

peus(s) H libri peus D libri penisise non G non est neque L προδιαμαρ-

ΤΥΡΗΝΤΑ Rr προδιαμαρτυρηθέντα GL προδιαμαρτυρηθῆναι K προδιαμαρτυρηνται H προδιαμαρτυρηθῆναι Salmasio praeunte Lachmannus in actis l. p. 117 sq. 3 Caton. orig. IIII p. 111 Kr. fr. 89 p. 282 Roth. fr. LXXXV p. 54 Wr. legem L publicam L puplicam GK lege publicati et execrati Wagenerus, tacite respondens

quaestioni Wolfianae ad or. de domo sua c. 8 propositae execrari] rd exsectari h et execrari R et execrari B et execrari HG et execrari DLK execrati 3 4 κα-

ΘΗC

ΤΑΡΑΘΗΝΑΙ Rr ΚΑΤΑΡΑΘΗΝΤΕC DH ΚΑΤΑΡΑΘΗΝΤΕC GL ΚΑΤΑΡΑΘΗΝΤΕC K ΚΑΤΑΡΑΘΗΝΤΕC B favens aliquatenus coni. Wagenerianae Sall. hist. III 38 p. 222 Kr. III] Debossius (fr. III 114), cuius tamen rationes iure suo impugnavit Kritzius de C. Sallustii Cr. fragmentis a C. Debossio in ord. digestis p. 42 sq., Gerlachius in ed. Sal. a. 1832 p. 223, 20 cf. tamen eundem p. 223 ed. a. 1852, v. Kritzius et ad h. l. p. 223 et ad fr. lib. II 48 p. 154 sq. II. libri ad RBDH 5 Lucullum] rd luculum RDHG luculi L machinata H post machinata: fames — machinata om. B 6 de Q. Caecilii Metelli Numidici or. qua apud populum G. Manlio trib. plebis respondit v. Meyerum l. l. p. 273 sq., qui coll. Sall. Jug. c. 73 docuit or. hanc dictam esse adversus Mantium Mancinum tr. pl., quem tamen C. non Cn. nominare debebat ex consentientibus librorum tiell. VII (VI) 11, 2 et Prisciani testimonio, quibus l. Sall. l. accedit Paris. 2 Gerl. metellius L numedicus GLK ap ill populum G 7 populos

B Manlio] cum multis libris Sallustianis et Gellio II. II. cod. Prisc. bibl. Genof. Paris. saec. XI a Duclero in Meyeri orr. R. fr. ed. Paris. p. 205 laudatus, edd. ante Krehlium omnes manilio libri Prisciani et mei et Krehliani omnes cum nonnullis Sallusti codd. (mamili, mallii etc. al.), Krehlius 'non ignorans, Mamilio nomen fuisse isti tribuno plebis' tr. p. B alius] alius unus Krehlii, ex quo libro alias laudat et probat Meyerus l. l. p. 274 8 obuenienti H 'an aduenienti?' Meyerus mg tractu L

9 passivae L ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ B ΠΑΤΗΝΑΜΕΝ Γ ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ G ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ L ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ K vereor] queror RDH queror B. at vereor GLK h. l., libri omnes supra § 15 idque loco Afranii allato testatur tiell. XV 13, 1 et 3: exemplum certe eiusdem usus ad queror pertinens non novimus. cf. Struvium ib. die lat. Declination and Conjugation p. 116 sq., qui reor quoque et queror et solor pro institutis habet. queror et vereor h post solor: passivae proferuntur add. r

p. 792 P.

p. 370 K.

Cicero ad Nepotem: hoc restiterat etiam, ut a te fictis adgrederer donis, 'adgrederer' passive dixit, ἐνεδρευνθῶ. in eodem: qui habet ultro appetitur, qui est pauper aspernatur, passive, ἐξουθενεῖται. Nepos: aedis Martis est in circo Flaminio architectata ab Hermodoro Salaminio, 'architectata' passive posuit, ἀρχιτεκτονευθεῖσα. Ennius:

adsectari se omnes cupiunt,

'adsectari' passive, ἀκολουθεῖσθαι. Alpheus philologus: Themistocles cum a formoso adsectaretur, passive, ἡκολουθεῖτο. Aufustius: omnia argumentata nomina, 'argumentata' passive, πιστωθέντα. Caelius: ex scriptis eorum, qui veri arbitrantur, passive, ὑπολαμβάνονται. Verrius:

Blanditusque labor molli curabitur arte,

'blanditus', κολακευθεῖς, passivam habet hic significationem. Asinius Pollio: sed cum ob ea quae speraveram dolebam, consolabar

1 Cicero *om.* G Ciceronis ad Cornelium Nepotem *ep.* ex lib. inc. fr. 1 p. 462 Or. restiterat] l resteterat GL restarat d factis B aggrederer GLr aggre-

derer K 2 aggrederer GLr aggrederer K ENEAPEYTW DH ENHAPHYTU Rr ENEOP- TYTW K ENEAPYTU L ENEAPTITW G Ciceronis ad Cornelium Nepotem *ep.* fr. 2 l. l. 3 pauper] asper BDHGLK del. g passine add. b passinae DH EZWYH-

IT NHYΘAI Rr EZOTΘENEITAI K EZEIGENEITAI G 4 Cornelii Nepotis fr. *exemplorum libris inseruit Rothius Aem. Prob.* p. 179 fr. 13 aedes D flaminio BDHGK et in

litura L architecta Bb 5 ermodoro L ermodro G hermedoro b salaminio R

salaminio B solamino G architectata] rb architecta RB APXITEKTONHYΘICA Rr APXITEKTONHYΘICA B APXITEKTONHYΘICA GL APXITEKTONHYΘICA K APXITEKTONHYΘICA l

6 Ennius] inc. libr. *rell.* IX p. 175 Vahl. 7 assectari GLr 8 adsectari R assectari GLr AKOAYΘEICΘAI R AKOAYΘEICΘAI GL AKOAYΘEICΘAI H AKAYΘEICΘAI K AKOAYΘEICΘAI B Alpheus philologus] Ateius Philologus recte, ut arbitror, Osannus *anal. crit.* p. 66, ipse quidem statim in alia omnia abiens Alpheus K

philologus Rr phisologus B temistocles R temistocles D temistocles GLK 9 assectaretur RGL post passine: ἡκολουθεῖτο — passine *om.* R add. r

LOYΘHITO B EKOAYΘHYTO r EKOAYPECTO G EKOAYPECTO L EKOAYNECTO K Aufurtius Dd Aufaustius L Aufustius] cf. Paulum Festi p. 94, 16 Falsterum *mem. obs.* p. 25 10 PICTOΘENTA GL PICTOΘENTA R PICTOΘENTA B PICTOΘENTA K 11 Coelius BDHGLK Caelii Antipatri *hist. fr. lib. inc. reliquis post alios inseruit Kraussius l. l.* p. 193, libro primo iure suo Rothius l. l. p. 314 fr. 3; inter M. quidem Coelii Rufi *fragm. inc. collocavit Meyerus l. l.* p. 469, ut tamen ipse alteram sententiam praeferebam esse censeret qui] q GL veri] ueris B 12 ΥΠΟΛΑ-

BONONTAI R ΥΠΟΛΑΜΒΑΝONTAI D ΥΠΟΛΑΜΒΑΝONTAI G ΑΠΡΑΒΑΝONTAY L ΣΠΟΑΜΒΑΝONTAI K de Verrii Flacci *versu* cf. Od. Muellieri ad Fest. *praefat.* p. XVI n. 1 14 ΚΟΛΑ-

ΚΕΘΕIC B ΚΟΛΑΚΕΥΘIC D ΚΟΛΑΚΕΥΤIC Rr ΚΟΛΑΚΕΥΘC H ΚΟΛΑΚΕΥΘC GK assidnius G Asininius DH assininius LK praeceunte Thorbeckio in *comm. de C. Asinio Pollione*

p. 80 Polionis orationum *fragm. inc. inseruit Meyerus l. l.* p. 495 15 pallio Dd speraueram B consolabar GL post consolabar: ob — consolabar *om.* G ab ea quae tonui (*sic*) add. g

p. 792. 91 (93) P.

p. 370. 71 K.

ob ea quae timui, 'consolabar' passive protulit. Varro: paupertas enim haec tum non ita nutrita, ut nunc conspiciatur, *θεωρεῖται*, passive dixit. Appius Caecus:

Amicum cum vides, obliscere miseras,

Inimicus sies commentus nec libens aequae,
'commentus' *σεσοφισμένος*. Varro: Vestales incesti conperatae ansa petuntur incognita, consecuta negleguntur, 'consecuta' pro 'impe[r]ata' passive ait. P. Aufidius: si quis alio vocitatur nomine tum cum lis contestatur, atque olim vocitabatur, 'contestatur', *μαρτυρεῖται*, passive posuit. La||berius:

Vxorem tuam et meam novercam a populo lapidibus

Consectari video,•

'consectari' passive posuit, *διώκεσθαι*. Curio: eum tam invidiosa

1 ob] *dh* ab *DHK*g quatenus *Dd* tonni *LK*g consolabar *om*, *B* consula-
labar *L* Varron. fragm. inc. p. 337 ed. Bip.; pertinet f. ad libros de vita populi
Romani pauperis *B* 2 tam *K* conspiciatur *B* *ΘΕΩΡΗΤΑΙ* *R* *ΘΕΩΡΗΤΑΙ* *B*
ECTOPITAI *GLK* 3 apius *GLK* caecus *D* Appi Caeci fragmentum ad 'carmen' a
Cic. Tusc. disp. III 2, 4 laudatum recte rettulerunt Niebuhrus hist. Rom. III 367, Sallustius
de Appio Claudio Caeco Colon. 1842. 4. p. 25, ad quod 'sententiarum' titulus a Festo
p. 317, 24 servatus sine dubio pertinet 4 obliscere] *Fleckeisenus* obliscere libri
'fort. miseriae' *Fleckeisenus* miseras ex inimicis; si est commentus, imperu-
ritum in to latere censens in extremo vocabulo (caeco sc.) *Duebnerus* in *Meyeri* *orr*.
R. fragm. ed. Paris. p. 10 5 Inimicus] amicus *Niebuhrus* l. 1. obsequente *Sallustio*
sies] *H* si es rell., *Niebuhrus* post commentus voce, nec libens aequae commentus
om. libri *Krehliani* et mei praeter *B*; extant in edd. ante *Krehlium* (aequae β *Putschius*)
nec libens aequae comiti] post caeco praebet *Wallraffianus* 6 *σεσοφισμένος*] scripsi.
caeco. *ΦΙΕΜΕΝΟΣ* *B* caeco. vel caeco. *rell.* caeco *πικλασμένος* 2 graece *πικλασμένος*
Sallustius l. 1. Varron. fr. inc. p. 339 ed. Bip. incesti] *rb* incest. *B* incesti
RL conperatae *Ausonius Popma* Varron. opp. p. 443 ed. 1601 conperatae *H* con-

peratas h conperatas libri rell. 7 consecutari eleguntur *Rr* 8 pro] per r

publius

p Gg P. Aufidius] est aut *Aufidius Tucca* aut *Aufidius Namusa*, qui una laudan-
tur a *Pomponio digest*. I II 2, 44; *Tuccam* significari putat *Huschkius* *Zeitschrift f.*
gesch. Rechtswissenschaft X 340. ceterum in transcurso liceat annotare in l. *Pompo-*
niano, aliis etiam difficultatibus laborante, prava distinctione peccari, si vel *Gaius*,
Ateius Pacuvius, vel *Gaius Ateius*, *Pacuvius*, vel *Gaius Ateius Pacuvius*, *Labeo Anti-*
stius, *Labeonis Antistii* pater scribatur; distinguendum enim est *Gaius Ateius*, *Pacuvius*
Labeo Antistius, *Labeonis Antistii* pater; de *Pacuvio* praenominem *Mommsenium* interital.
Dial. p. 284 sq. coll. inser. regn. Neap. Lat. 276. 389. 5567 laudasse sufficit; ad
ipsam vero hunc *Pacuvium Labeonem* sine dubio scripta erat *Sinni Capitonis* epistula
prima, teste *Gellio* noct. Att. V 21, 10, ubi de nominis corruptela et alii cogitarunt
et equidem olim (*Sinnius Capito* p. 12 n. 14) perperam cogitari alius *L* vocatur
G 9 cum *om*, *G* lis] (sive stils) *Huschkius* l. 1., qui de toto h. l. cf. ibidem p.
339 sqq. hiis in litura r iis *DK* his *BHGL* 10 *μαρτυρεῖται*] *ΜΑΡΤΥΡΗΤΑΙ* *B* *om*.
rell. post posuit: *συμμαρτυρεῖται* 2. in edd. totum hoc exemplum *Laberiano* post-
ponitur *Laberii* fragmentis h. l. inseruerunt *Stephani* fragm. vet. poet. Lat. p. 144.
Zieglerus de mimis *Ref.* p. 53, qui h. l. ad *Laberium Alexandream* a *Gellio* noct. Att.
XVI 7, 13 laudatam refert. *laerius libri* *Laberii* fr. inc. 6 p. 217 *Bth.* X p. 255
Ribb. qui: uxorem tuam et meam] *Nonercam* a populo consecrari lapidibus | *Videi*
11 et *om*. *B* 13 *ΔΙΟΚΕΤΑΙ* *RD* *ΔΙΟΚΕΤΑΙ* *GL* *ΔΙΟΚΕΤΑΙ* *H* *ΔΙΟΚΕΤΑΙ* *K* *Curio*
scripsi, *Curio*, cupio *Lips.* uterque teste *Krehlio*, cuius fides tamen eo subleatur, quod
'*Edd. Ven.*' (i. e. 1 et *Locutell.* a. 1496 v. eius praef. l p. XV) et ipse *Curio* praebere
didit: nam 1 certe *Cicero*. Cupio et similiter edd. quotquot inspezi omnes et sic (*cicero*
in *mg.* add. h, sup. lin. *Carolinus*.) h *Carolinus* alter. cupio *B* rell. addendus iji-

p. 791 (93) P.

p. 371 K.

fortuna complecti, passive. Staberius de proportionē: non esse positiones regulae, a quibus interdum analogia calumniatur, *συκοφαντεῖται*. Sisenna: vitam cum dolore et insigni cruciatu 19 carnificatus amisit, 'carnificatus' [id est] *βασανισθεῖς* [amisit]. Cicerō in oeconomico: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur, *ἀξιούνται*, passive. Horatius carminum libro 1:

bellaque matribus

Detestata.

10 Quintus Pompeius: me miserum, quem illae feminae despiciari ausae sunt. 'despīcor' commune accipiebant. Curio pater: nusquam demolitur, nusquam exoneratur pecunia, 'demolitur' passive dixit. Terentius in Phormione:

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda,

15 *μεμελητημένα*, 'meditata' passive dixit. Nigidius: omne pecus indomitum habet quiddam in se ferum, sed tamen ea natura est,

tur hic locus videtur C. Scribonii Curionis C. f. C. n. reliquiis a Meyero l. l. p. 481 sqq. collectis, demendus fragmentis Ciceronis (libr. inc. var. fr. 6 p. 581 Or.), astipulante ipso Orellio 1 fortuna GLK complecti RBDLK Staberius] est is Staberius Eros laudatus a Plinio n. h. XXXV 58, 199, Suet. de ill. gramm. 13, ubi perperam Staberius Hiera nominatur in plerisque edd., Frontone p. 46 Nieb., qua de re nimis dubitanter loquantur Lerschius rōm. Diorthosen p. 10 sq. (Mus. des rhein-westph. Schulmänner-Vereins III 1845, p. 236 sq.) et Graefenhanus hist. phil. II 233 Staberius Lerschius l. l. stauerius libri proportionē] d cf. G. I. Vossium de analogia III 6 p. 750 Eckst. Lerschium Sprachphilosophie d. Alten I 157 porportionē R portione DGLKr portione de portione H 2 positionis GLr calumpniatur R

3 *συκοφαντεῖται* Rr *συκοφαντῖται* B *συκοφανφεῖται* D *συκοφανεῖται* H *συκοφαεῖται* K *συκοφαιεῖται* GL L. Cornelii Sisennae historiar. fr. inc. v. Krausium l. l. p. 316 Rōthium l. l. p. 20 p. 377 4 amissit LK id est] id L Id est carnificatus B BACANICEIC R BACANICEIC H BACANYCOKIC K amisit om. HK amissit L Cic. oeconomici fr. 2 p. 472 Or. 5 oeconomico B oeconomico H aeconomico GL

numero] d numerum D 6 dignatur Dd 8 *ἀξιοῦνται* Rr *ἀξιοῦνται* GL *ἀτιοῦνται* K Horatius] d Oratius D Hor. carm. I 1, 24 sq. 9 detestata sunt d 10 Q. Pompeius aut cos. a. 141 a. C. (v. Meyerum l. l. p. 198 sq.) aut Q. Pompeius Rufus cos. a. 88 (v. Meyerum p. 337 sq.) pōnpeius H me miserum] b miserum B miserumq. mille GL misserumq. mille K ille RD femine R 11 Curio pater] C. Scribonius C. f. Curio, cos. a. 76 a. C. v. Meyerum l. l. p. 347 sqq. ibique inc. or. fragm. p. 353 12 demolitur K numquam r exhonatur B

13 Terent. Phorm. II 1, 18 formione D formine H 14 metata K sunt mihi BK incommoda mea H 15 *μεμελητημένα* DH *μημηλητημένα* Rr *μεμελη-*

τημένα B *μεμελητημένα* G *μημελητημένα* (E) L *μεμελητημένα* K P. Nigidii Figuli fragm. ad eius de animalibus libros probabili coniectura rettulit Rutgersius var. lect. III xvi p. 273, de quibus conferendus est Montigny quaest. in C. Plinii Secundi nat. hist. de animalibus libros Bonn. 1844 p. 37 sq., docens multa Nigidium ex libris Aristotelis de animalibus in usum suum transtulisse, quod me fugit de iisdem libris olim disputantem in libello de P. Nigidii Figuli studiis atque operibus p. 42 sq.

Nigidius] h Nisaeus H 16 quidam Rr quicquam L ferrum Rr est om. L

p. 791 (93) P.

p. 371. 72 K.

ut cicurari et dominari possit, δεσπόζειν, passive 'dominari'. | Lucius Caelius: ubi senatus intellexit populum depeculari, ἀποσυλοῦσθαι. Gaius Gracchus: aerarium delargitur Romano populo, 'delargitur' passive protulit. Gaius Memmius: quam stulte conficta, quam aperte sunt ementita, ἐψευσμένα. Cicero in M. Antonium libro II: quem ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat, 'ementitis' ψευθεῖσιν. Visellius: bonae res per illos a raro initio exorsae ad summum pervenerunt, 'exorsae' id est 'initae'. Nigidius: experienda ratio. Asinius: cuius experta virtus bello Germaniae traducta ad custodiam Illyrici est, 20 'experta' passive. Accius:

multa inventa expertaque ex hoc sunt bona.

Fenestella: frustratus igitur a spe, devictus in castra se recepit, 'frustratus' μεταωδής. Laberius:

1 cicurari] *Rutgersius* l. i. p. 295 et curari *G* curari *rell.* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *BD* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *R* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *r* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *G* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *H* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *L* ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ *K* dominari posuit *BHGLrd* dominari posuit *K* *L*. Coelii *Antipatri* *ann. fragm. lib. inc. p. 194 Kr. fr. 61 p. 321 Roth.* Lucius] 1 Lucilius *libri* celius *B* coelius *RHL* caecilius *L* cocilius *G* Cecilius 1 2 depeculari *GL* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *r* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *D* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *H* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *G* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *L* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *R* ΑΠΟΣΥΛΟΨΤΑΙ *K* 3 C. Gracchi *or. inc. fr. p. 246 sq. Meyer.* Gaius] *om.* *GLK* ḡ. *D* ḡ. *H* *G. B* græcus *DGLK* græcus *H* dilargitur *Lips. 2 Krehli, Krehlius, Eckstein* ad *Vossium* de analogia III 6 p. 752 4 dilargitur *H* *Lips. 2 et vv. dd. cum maxime laudati* C. Memmi fragmentum aut ad tr. pl. anni u. 643 (*v. Meyer* u. l. i. p. 277 sqq.) pertinet aut ad C. Memmii Gemellum (*v. Meyer* u. p. 423 sqq.): utriusque fragmentis inseruit *Meyer* u. p. 280 et 426, illius orationis pro se repetundarum vel potius huius pro se de ambitu tribuens *G. B* ḡ. *B* ḡ. *DGK* ḡ. *L* stultae *K* 5 aperta *RH* sunt] quam *K* aementita *D* ΕΠΕΙΧΜΕΝΑ *H* ΕΠΕΙΧΜΕΝΑ *R* ΕΠΕΙΧΜΕΝΑ *r* ΕΠΕΙΧΜΕΝΑ *D* ΕΠΕΙΧΜΕΝΑ *GLK* Cicero add. *h* Cic. *Philipp.* in *M. Antonium* *or. II* 33, 84 quam diu tu voles vitiosus consul Dolabella, rursus cum voles salvis auspiciis creatus. II 35, 88 quod me de ementitis auspiciis...putares esse dicurum. ex utroque loco *Priscianus* exemplum allatum ex memoria procedisse videtur

marcē *L* 6 antonijum *H* antonio *B* qu. *Rr* auspitiis *Rr* vitiosum] d vitiosum *DH* 7 ΠΕΙΘΕΥΕΙΝ *H* ΠΕΙΘΕΥΕΙΝ *D* ΠΕΙΘΕΥΕΙΝ *GL* ΠΕΙΘΕΥΕΙΝ *K* Viselli locus cum C. Gracchi, C. Memmi, M. Ciceronis fragmentis coniunctus ad deperditam quandam orationem C. Viselli Varronis, cuius oratorias laudes servavit Cicero, eius consobrinus, in *Bruto* 76, 264, quam ad rhetoricum Viselli cuiusdam opus a Quintiliano inst. *or. VIII* 2, 101, 107; 3, 89 commemoratum mihi videtur pertinere. rhetori tribuit *Falster* *mem. obsc. p. 123* 8 exorse inite *Hh* exorse inite *B* exorsae inite *id est* inite *Rr* pervenerunt *Dd* exorse inite *Hh* 9 P. Nigidii Figuli *fragm. incertis* inseruit *Rutgersius* *var. lect. III* xvi p. 288 experta *GLK* C. Asinii Potamii orationum fragmentis hoc tribuere videtur *Thorbeckius* de C. As. *Poll. p. 80*, historiis praecunte *Falster* *mem. obsc. p. 23* recte assignat et ad Tiberium refert *Meyer* u. l. i. p. 501 Asinius] *r* Asinius *RBDH* assinius *GLK* 10 Illyrici *R* illirici *DH* illirici *GLK* 11 Accii *fr. trag. inc. 30 p. 253 Bth. XXIII* p. 191 *Ribb.* 12 Inuenta multa *Rothius* inuenta expertaque *K* 13 L. Fenestellae epitomes fragmentis 'libero quodam arbitrio', iusto scilicet argumento destitutus (*cf. sobriam* de hac epitome *Mercklinii* de *Fenestella* *hist. et poeta* *Dorpati* 1844 p. 5 sq. *disputationem*), haec verba inseruit *Poethius* in *diss. de Fenestella* *hist. scriptore et carminum* *Bonnae* 1849 *fr. 32 p. 55 sq.*; ad ipsos annales quominus pertinuerint certe nil obstat finistella *GLK* *TRIC*

a spe denictus in *mq.* *K* recipit *GLK* 14 MATAIOREIC *GLK* MATAIOREIC *Rr* Laberius] *Stephani* *fragm. vet. poet. Lat. p. 145* lauerius *BHDGLK* lauerius *R* Laberii *Alexandreae* hoc quoque *fr. tribuerat* *Ziegler* u. l. i. p. 54 *Laber. fr. inc. 7*

p. 791. 92 (793. 94) P.

p. 372. 73 K.

frustramur, inridemur.

Varro: ab amicis hortaretur. Suetonius in VIII praetorum: fasti dies sunt, quibus ius fatur, id est dicitur, ut nefasti, quibus non dicitur. Virgilius in bucolico: ||

Nunc oblita mihi tot carmina, vox quoque Moerim

Ipsa fugit,

'oblita' passive dixit. Horatius in II | carminum:

nulla decempedis

Metata privatis opacam

Porticus excipiebat arcton.

similiter protulerunt tam in activa quam in passiva significatione: 'tutor', 'vador', 'venor', 'velificor' - unde Iuvenalis in IIII:

Velificatus Athos - ,

'vociferor', 'veneror' - Virgilius in III Aeneidos:

cursusque dabit venerata secundos - ,

'confiteor', 'tueor', 'aggredior', 'stipulor'. in quo illud quoque est observandum, quod activa significatione quomodo passiva ablativo coniungitur, 'stipulor a te' pro 'interrogo te' et 'interrogor a te', quomodo dicimus 'quaero a te' pro 'interrogo te', quamvis sit activum. Iuvenalis in IIII:

Quantum vis stipulare et protinus accipe, quid do,

Vt totiens illum pater audiat,

subauditur 'a me stipulare'. ecce hic active, Suetonius autem passive protulit in IIII praetorum: Laetoria, quae vetat minorem annis

p. 217 Both. XI p. 255 Ribb. . 1 irridemur RBHGLKd 2 Varron. fr. inc. p. 339 ed. Bip. in ab amicis LK in ab amicis G Suetonius in VIII praetorum: Suet. fr. III 67 ed. Wolf, ubi hoc fragmentum ad lib. XVIII § 149, fragmentum libri quarti praetorum Suetonii ibi l. ad nostrum locum refertur Suetonius II praetorum] hk praetorum H praetorum K pratorum Baehrius Gesch. d. röm. Lit. II 160 ed. tert. at v. § 21 et lib. XVIII § 149: nam tribus his locis et libri in praetorum titulo conspirant ipsaque locorum argumenta huic titulo respondent 3 fasti - bucolico in tit. b (ut - dicitur post dicitur om. videtur B). 4 Verg. ecl. 9, 53 sq.

5 oblita Pal. m. alt. oblita m. pr. mi^{hi} Rr uox quod moerim Med. Moerim] d moerim DLK moerum B 6 Ipsa fugit] iam fugit ipsa Vergilius fuit B fugit *** (git) H 7 Hor. carm. II 15, 14 sqq. oratius K U. GL sermonum B

8 decempedes GLK 9 metatam B priuatam H 12 'venor' 'uador' Hh velificor] rl felificor R uelificor L Iuv. sat. IIII 10, 174 III. RBHGLK

14 uociferor r et ex uociferor corr. BK uociferor R Verg. Aen. III 460 IIII. k

enneidos Hh 15 cursusque Rr daut B 16 confiteor L tueor add. b aggredior ante tueor in mg. add. K aggredior BDHG seruandum G 17 ablativae R coniungitur ex coniunguntur corr. H coniunguntur RB coniungitur K 19 Iuv. sat. III 7, 165 sq. 20 IIII RD 21 quantum D uis spscr. in L quid do etiam Iuv. Pith. m. pr. quod do rh cum Iuv. Pith. m. alt. et dett. plerisque quiddo vel quiddam al. 22 audiat subaudiatur B 23 a me stipulari D Suetonius K Suet. praetorum IIII: Suet. fragm. III 66 ed. Wolf. autem om. K 24 IIII] d III. D

p. 792 (94) P.

p. 373. 74 K.

viginti quinque stipulari, ἐπερωτᾶσθαι. Livius in XXXIX ab urbe condita: nec alieni momentis animi circumagi stipularique irato consuli tribunum plebei. Plautus in *cistellaria*:

Me respondere | postulas: iniurium est,

Stipulari semper me ultro oportet a viris,

Eum quaestum facio, nil viris promittere,

active dixit. idem in *Pseudulo*:

Minae viginti salvae et sanae sunt tibi,

Hodie quas abs te est instipulatus *Pseudulus*.

idem in *rudente* passive dicit:

Ni dolo malo instipulatus sis sive etiamdum siem

Quinque et viginti annos natus.

22 sunt vero alia ex supra dicta forma (id est deponentium), quae passivam solam habent significationem: 'nascor a te', 'orior a te', 'patior a te', 'mereor a te', idque ostendit coniunctio casuum. nam quae vim activam habent, genetivum vel dativum, pleraque autem accusativum casum assumunt, ut 'misereor tui', 'medeor' et 'medicor tibi' - dicitur tamen et 'medico' et 'medicor' et 'medeor te'. Virgilius in *I georgicon*:

Semina vidi equidem multos medicare serentes.

idem in *II georgicon*:

1 uigenti *G* ἐπερωτᾶσθαι] *B* Putschius, om. vell. lac. in 1 ζητῶσθαι 2 ἐπερωτᾶσθαι: 3 idemque voc. variis modis corruptum praebent edd. sqq. Liv. a. u. c. lib. XXXVIII 5, 3 XXXIX *Krehlius* cf. I. F. Gronovii et Drakenborchii ad Liv. l. l.

annott. XXXIII *Carolinus*. alt. XXXIII libri vell. alienis codd. Liv. 2 mementis *K* circumagi *GLK* adstipularique Livius indeque *Ecksteinus* in ed. *Voss. de anal.* III 6 p. 759 3 consul *GLK* tribunum] cum Livio I. F. Gronovius ad Liv. l. l.

tribuno. m. *RDG* tribuno, m. *L* tribuno mañ *H* tribunum nomen (sc. tribunum) *B* tribuno m. plebei *plantus K*, unde homo quispiam doctus conciat Marco suo *Plauto* 'agnomen' plebei fuisse plebis v. l. libror. Liv. *Plaut. cistell. fr. v. lib. III* § 29 *astrabae s. clittell. fr. 24 p. 435 Both. cf. Lademigium mus. phil. III 529 sq.*

Plautus B 4 mores pondere *Rr* 6 questum *RDHL* nihil libri viris] *r* iuris ni f. (nam hic pertinere videtur haec v. l. in schedis meis, non ad viris v. praeced.) *R* vires *HGLK* iures *D* 7 *Plaut. Pseud.* III 6, 6 sq. (v. 1068 sq.) in ipseudolamine. XX *GL* *Pseudulo*] *h* pseudolo *DH* pseudulo minae] *k* pseudolumine *K* 8 salve et sane *H* sanae et saluae *Plautus* tibi sunt *H* a te *L* aps te (vel abs te) inde est instipulatus libri *Plautini* aps ted est stipulatus *Ritschilius* instipulatur *GL* pseudulus *RBDH* pseudulus *GL* 10 *Plaut. rud. V* 3, 25 sq. (v. 1381 sq.) dixit *DHG* 11 sive] sū *G* uñe *Plautus* etiamdum siem

etiam *Vet. Dec.* etiamdum hau siem duce *Acidatio Fleckeisenus* si... *Rr* siem (e) *L* pro sim siriem *Kk* 12 quenque *K* 13 De deponentibus passivis et de deponentibus actiis *L* deponentia *D* 14 significatione *B* 15 idq. h id. *H* nam quae] *r* Nam-

que *RB* actiuam vim *L* 16 adsumunt *B* 17 misereor *H* miserior *GK* et medico et medicor] *h* cf. § 25 et medico *RHGLK* et medicor *r* 17 sq. et medicor et medeor et medico *D* te et medico et medeor *K* 18 et medeor om. *GL* medeor

adras. in B 'Verg. georg. I 193 in I. in georgicon *K* 19 etquidem *D* multos] sic etiam *Pal. m. alt. mulos m. pr.* 20 *Verg. georg. II 135. sic etiam Fr. (defic. Pal. Rom.)*

et senibus medicantur anhelis,

dativo casui coniunxit. idem in VII:

Sed non || Dardaniae medicari cupidis ictum

Evaluit.

Terentius in Phormione:

Quas, cum res adversae sient, minus mederi possis —, 'loquor verbum', 'precor deum'; quae vero passivam, ablativum cum 'a' vel 'ab' praepositionibus vel dativum, ut 'nascor a te' et 'tibi'. sunt etiam ex his quaedam, quae absolute dicta non egent supra dictis casibus, ut est 'labor', 'moriore', 'factor', 'glorior', 'tumultuor', 'vagor', 'vaticinor'; alia vero, quae, cum videantur activam habere constructionem [id est σύνταξιν] — nam genetivo vel dativo vel accusativo casui iunguntur —, tamen passivam vim intrinsecus, id est non alio agente, videntur habere, ut 'obliviscor tui' et 'te', 'miserere tui' et 'miserere te'. sunt alia, quae, 23 si ablativo iungantur, passiva sunt vel communia, sin per se proferantur, absoluta, ut si dicam 'videor a te', passivum est, sin 'videor esse bonus', ut significet τὸ ὁκῶ, est absolutum. similiter 'moro' commune est et absolutum; modo enim activam, modo passivam habet significationem, modo absolutam: activam, quando accusativo iungitur, ut 'moro te' — Iuvenalis in IIII:

morantur

Pauci ridiculum et fugientem ex urbe pudorem,

Terentius in Andria:

ne quod vestrum remorer commodum —,

passivam vero, quando ablativo, 'moro a te', absolutam, quando per se profertur. Virgilius in IIII Aeneidos: —

Quid moror? an mea Pygmalion dum moenia frater

Destruat?

2 casu iunxit *Dd* coniunxit *B* *Verg. Aen. VII 756 sq.* VII] r VIII
R 3 dardaniae *GLK* cupidis] *h* cupidis *H* ictum *Rr* 5 *Terent. Phorm.*
V 4, 3 formione *DH* 6 adversae *h. l. libri cum Benh. Bas. aduersae lib. XVIII*
 § 143 sient *lib. XVIII l. l. cum Terentio sint RDGLK* snut *BH* minus] paulo *l. l.*
 cum *Ter.* mediri *Rr* 7 precor *B* passiva *B* passivum *RrG* 8 De deponentibus
 absolute *L* 9 ex his *om. GLK* 10 ut est *om. GL* est *om. K* De deponentibus
 passivum non ab alio *L* 11 quae cum] *h* quaecumq. *H* per ante actiuam *del. K*
 per actiuam *G* 12 CINTAZIN *RG* CINTAZIN *L* De deponentibus communiter *L* iun-
 guntur *Rr* iunguntur *L* 14 te *om. B* misereor *ex* miserior *corr. K* et mise-
 reor te] et misereor te *Rg* et misereor te *H* et te *BGLK* 16 ut
 dicam *Rr* 17 τὸ ὁκῶ] τῷαοκῶ *Rr* commune et *GLK* 19 *Iuv. sat. III 11,*
 54 sq. 20 III *DH* 22 ridiculum *HK* et fugientem] *Prisc. hic et lib. XVIII*
 § 288 cum libris aliquot *del. Iuv. rectam lect. servans* effugientem (sic *Pith.*) vel fugien-
 tem *rell. codd. Iuv.* 23 *Ter. Andr. III 3,* 24 quod *om. Bas.* remorem
Rr remoror *B* 25 quando iungitur ablativo *h* moror ad te *Dd* 26 *Verg.*
Aen. IIII 325 sq. 27 mor *K* pigmalion *RBHGK* pigmalion *L* menia *D*
 28 destruat *GK*

p. 795. 96 P.

p. 375. 76 K.

et sciendum, quod in activis etiam et passivis verbis multa absolute sine coniunctione casus alicuius solent proferri, ut si dicam 'deo volente sanus sum et animo et corpore, nam et sapio bene et video et audio acute'; quamvis enim nullum casum his adiunxi, plenam tamen sententiam demonstravi. hoc etiam in passivis, si dicam 'perturbor' et 'angor' et 'findor' et 'rumpor', et non addam a quo.

Sunt quaedam in o terminantia, quae, cum sint activa, pro passivis quoque solent poni, ut 'lavo', 'tondeo', 'duro', 'calceo' pro 'lavor' et 'tondeor' et 'duror' et 'calceor'. sed haec magis per ellipsin consuetudo proferre || tradidit. quod poetae quoque solent facere, ut Virgilius in III georgicon:

incanaque menta

Cinyphii tondent hirci

pro 'tondentur'. idem in II Aeneidos:

Accingunt omnes operi pedibusque rotarum

Subiciunt lapsus,

pro 'accinguntur' vel 'accingunt se'. idem in II:

et a nox humida caelo

Praecipitat,

pro 'praecipitatur' vel 'praecipitat se'.

24 Sunt quaedam, quae, cum sint passiva, sine dubio | tamen inveniuntur ab auctoribus pro activis prolata, ut Virgilius:

bellantur Amazones armis,

pro 'bellant'. idem in II georgicon:

Hoc pinguem et placitam Paci nutritor olivam,

pro 'nutrito'. vetustissimi autem multa sic protulerunt confusa termina-

1 absolutae H 2 coniunctione ..... (coniunctione) B proferri solent
 K 3 nam sapio B audeo H 4 ^his Rr 7 De activis pro pass. vel de activis quibus pro passivis frequenter utuntur auctores L 8 poni *spscr. in K* [lavo] *rh* labo RBDH vel lauo d ^otendeo Rr calceo GL lavor] *rh* labor RDH labor K lauo tondeor duror L 9 calcior GL ellipsin] r ellipsin B eclipsin RHG ellipsin D eclipsin L eclipsin Kk 10 proferri BH poaete H quoque om. LK
Verg. georg. III 311 sq. 11 III ^hK 13 Cinyphii] *Vergilius* (cinyphiⁱ Med.) cyniphi L cyniphi H cyniphei R et in *littera* d cyniphi B cyphini G cynphi K hyrci RD hircis Rom. hirci Pal. 14 tondentur] rd tudentur R tendentur D *Verg. Aen. II 235 sq.* 15 accingunt Med. 16 Subiciunt lapsus] d om. H s. 1. D sed vel B et GK rv L 17 *Verg. Aen. II 8 sq.* eodem r 18 a] iam *Vergilius* umida Pal. Rom. Med. 20 pro precipitatur R 21 De passivis e contrario pro activis L inveniuntur † ab H 22 auctoribus] d auctoribus D post Virgilius: in XI pietis add. d v. § 26 *Verg. Aen. XI 660* 24 *Verg. georg. II 425 cf. § 26. 77 et lib. XVIII § 29* 25 pynguem K placitam] rk placidam RBDHK cum aliquot libris *Verg.* nutritor] k Med. e corr. nutritur cum Med. pr. m. Pal. GLK 26 nutrito] k nutrit GLK autem] tamen B

p. 796 P.

p. 376. 77 K.

tione teste Capro: 'adiutor' pro 'adiuto', 'ancor' pro 'ancho' [pro 'perficio'], 'despoliantur' pro 'despoliant', 'deproperantur' pro 'deproperant', 'dispensor' pro 'dispenso', 'delapidor' pro 'delapido'. sunt etiam quaedam activa voce passivam significationem habentia et ex contrario passiva voce activam, sicut supra diximus: 'timeo te, timeor a te', 'metuo te, metuor a te'. Lucanus in V:

Dum metuar semper terraque expecter ab omni.

idem in IIII:

sed regna timentur

Ob ferrum.

Cicero in IIII Tusculanarum: venientia metuuntur. nec mirum hoc inveniri apud nos in his verbis, cum apud Graecos quoque tam activum quam passivum eius significationis verbum accusativo casui coniungitur contra consuetudinem aliorum: dicunt enim 'φοβῶ σέ' καὶ 'φοβοῦμαι σέ'. sunt tamen haec eadem verba absoluta, cum non iunguntur casui accusativo, sed dativo, ut Terentius in Andria:

eius vitae timeo.

idem in eadem:

ei metui a Chryside.

Inveniuntur etiam quaedam passiva, ut supra dictum est, quae figurate accusativo coniunguntur, cum videantur agere ipsi, ad quos passivum refertur verbum - ut Virgilius in II Aeneidos:

Implicat et miseros morsu depascitur artus,

hic enim dracones agunt in filios Laocoontis, et 'doceor rhetoricam', 'institutor grammaticam', 'moneor instituiam'. idem in VIII:

Consurgit senior tunicaque inducitur artus -

1 Capro] *ap. Osannum de Capro p. 15 sq.* ancor pro ancho] K^a pro ancho

^b et ancor (a et b a pr. m. profecta esse videntur) H ancho pro ancor d ancho et ancor

BDGL et in litura r f. recte pro perficio] om. L pro perficio Dd pro perficio Hh perficio pro perficio k 2 despoletant K deproperantur(s) pro (p) deproperant

H 3 dispensor pro dispenso ex dispenso pro dispensor corr. L De pass. et activo in contraria litteratura. L 4 etiam om. H habentia significationem L et

ex econtrario L 5 te et timeor GK 6 metuo te metuor a te om. R te et

metuor GLK Lucan. Phars. V 671 7 Dumetuor H expecter] b excepter ni

f. B expecter G omni. (b.) H 8 Lucan. Phars. IIII 577 sq. 11 Cic. Tusc.

IIII 6, 11 III. L 13 coniungitur ex coniunguntur corr. H 14 contra] add. k

in B aliorum om. GK φοβῶ σέ καὶ] φοβοεic B φοβωμαι GL φωβω-

μαι R 15 non coniunguntur G 16 Ter. Andr. I 3, 5 18 Ter. Andr. I 1.

79 19 ei om. Bas., praebent libri aliquot Terentiani ex reliquis cf. Bent-

leium ad h. l. me. tui B a] in GLK chryside H chriside RB chiside D

chrisidae GLd chrysidae K 20 De pass. pro activo iterum. L figurate R figu-

ratae K 21 quos] quod B 22 Verg. Aen. II 215 23 implicat RBDHGL

morsu. H mursu G 24 hic] hoc B Laocoontis] rk laocoantis R laocoontis (I)

B laocoontis DHLK laocoontis h rethoricam RBDGL rethoricam K rethoricam r

25 inituor Rr instruor B Verg. Aen. VIII 457 26 tuniquaque D tonicaque

GK induitur cum nonnullis Verg. dett. LK

vel cum totum pro parte pati significatur, ut 'abscidij|tur caput', 'trunca-
tur nares', 'caecatur oculos', 'intenditur brachia'. Virgilius:

indutus terga leonis,

item in XII:

formam adsimulata Camertae.

V 25 Praeterea plurima inveniuntur apud vetustissimos, quae contra con-
suetudinem vel activam pro passiva vel passivam pro activa habent termi-
nationem, ut 'testo' pro 'testor' et 'opino' pro 'opinor' et 'cuncto'
pro 'cunctor' et 'convivo' pro 'convivor' et 'contemplo' pro 'contemplor'
et 'consolo' pro 'consolor' et 'commoro' pro 'commoror' et 'auxilio'
pro 'auxilior' et 'auguro' pro 'auguror' et 'auspico' pro 'auspico' et
'commento' pro 'commentor' et 'crimino' pro 'crimino' et 'molio' pro
'molior' et 'digno' pro 'dignor' et 'execro' pro 'execror' et 'epulo'
pro 'epulor' et 'heiulo' pro 'heiulor' et 'lucto' pro 'luctor' et 'luctito'
pro 'luctitor' et 'luxurio' pro 'luxurio' et 'laeto' pro 'laetor' et 'Indi-
fico' pro 'Indificor' et 'misereo' pro 'misereor', unde 'miseret' et 'mi-
seretur' impersonalia. Cicero pro Ligario: cave te fratrum pro
fratris salute precantium misereatur, unde Terentius in Phor-
mione:

Miseritum est.

'horto' quoque pro 'hortor' et 'largio' pro 'largior' dicebant, quae sunt
communia. unde Sallustius in I historiis: igitur venditis
proscriptorum bonis aut dilargitis. similiter proferebant 'aucupo'
pro 'ancupor', 'alterco' etiam pro 'altercor' - unde Terentius in Andria:

1 parte pasi(r) R capud D truncatur R 2 oculos ex corr. d in-
tenditur K Virgilius] om. L in XI. add. Waltraf. Darmst. b. verba laudata in-
dutus terga leonis recte retulit Krehlins ad versus Aen. VII 606 sqq. lib. XVIII
§ 222 l. quem l. cf.: Ipse pedes, tegumen torquens inmane leonis | Terribili in-
pexum saeta cum dentibus albis | Indutus capiti 4 item] R idem r. rell. Verg.
Aen. XII 224 cf. § 28 XI. BDHGLK 5 adsimulata] k assimilata GLr adsimi-
lata BK Camertae] rd Macrob. Sat. V 15, 11 Camerta. R camerte D cum nonnullis
libris Verg. dett. et Macrob. Sat. burg. camef. te H camerti Heidelb. cum Med. Pal.
Rom. 6 De his quae apud veteres in o terminabantur similes per sqq. titulos ad-
dens l 7 vel activam] r uel activa R passiva] r passivam R vel passivam]
r uel passiva R activa] r activa R 8 oppino B et ante singula verba.
servato solum et luctito, inde a cuncto om. G inde a conuiuo L 10 consulo pro
uel o
consulor GKK consulo pro consulor L anxior auguro K 11 et auspico pro aus-
pico et auguro pro auguror B auspicio cum typhotheta Krehlino H (?) 12 cri-
mino pro crimino] k cremio pro cremio] GLK 13 execro pro exsecror G
14 heiulo pro heiulor del. Struvius ub. d. lat. Declination und Conjug. p. 98 pro
heiulor K et luctito pro luctitor om. D et luctito pro luctor d 15 luxurio pro
luxorior GK 17 impersonalia B Cic. pro Ligario or. 5, 14 Ligario] d licario
DHGLK diario k caute H caute pro fratrum salute (salutate K) GLK caute
fratrum pro fratres salute k pro fratri Dd 18 precantium] obsecrantium Cicero
ut misereatur H miseriatu L misereat b cum parte codd. Cic. Terent. Phorm.
III 2, 16 in Heautontimorumenos l. heautont. III 1. 54 tacite Krehlins! 20 mi-
seritum] B cum Terentio misertum rell. 21 largio(r) pro H 22 Sall. hist.
I 36 p. 32 Kr. 23 delargitis GLK aucupo pro aucupor k 24 Ter. Andr. III 1. 29

p. 797. 98 P.

p. 377. 78 K.

Scio, cum patre altercasti dudum —,
'medico' quoque, ut supra dictum est, pro 'medicor' - Virgilius in I
georgicon:

Semina vidi equidem multos medicare serentes —,
5 'amplexo' pro 'amplexor' - Quintus Claudius in II annalium: 26
comprehensare suos quisque, saviare, amplexare. Cicero
pro Cluentio: auctoritatem censorum amplexato —, 'amplecto'
quoque pro 'amplector' et 'complecto' pro 'complector'. sed et eorum
et superiorum omnium usus tam apud Caprum quam Plinium et Pro-
10 bum invenies. passivas quoque pro activis vel neutralibus vocibus ex con-
trario idem antiquissimi proferebant, 'careor' pro 'careo' dicentes et 'ob-
sonor' pro 'obsono' et 'copulor' pro 'copulo' et 'caleor' pro 'caleo',
quorum auctores apud Caprum legant, qui eos scire desiderant. simili-
ter 'comperior' pro 'comperio' - Salustius in Iugurthino: sed
15 ego conperior Bocchum magis Punica fide —, 'nutrior' quoque pro
'nutrio' et 'bellor' pro 'bello', ut dictum est, proferebant, unde Vir-
gilius in II georgicon:

Hoc pinguem et placitam Paci nutritor olivam
'nutritor' dixit pro 'nutrito'. idem in XI:

20 pictis bellantur Amazones armis,
'bellantur' pro 'bellant'.

Sunt alia, quae, cum sint activa, in passiva quoque et absoluta signifi-
catione inveniuntur, ut 'ruo'. Virgilius in I Aeneidos:

totumque a sedibus imis

25 Vna enrusque notusque ruunt.
idem eius [compositum] passivum in XI dixit:

2 supra om. L Verg. georg. I 103 4 semiiani equidem G 5 amplexo
pro om. R add. r Q. Claudii annal. lib. II fr. p. 254 Kr. fr. 20 p. 343 Rth.
I. L analium R 6 comprachensare R comprehensare G comprensare h saviare]
Krehlius, qui non debebat II 527 secure, ex Dresd. suo altero petito, emendationi a
se recte inventae praefere seuire RDHLK Krehlii vell. omnes 'ob impatientiam nimii
amoris' gloss. Heideb. saeuire BG Cicero pro Cluentio or. 44. 124 7 censoriam
v. l. librorum Cic. amplexator v. l. librorum Cic. 8 amplexor .... K con-

plecto pro complector B . Sed eorum D 9 superior Rr Caprum] v. Osan-
num de Capro p. 16 quam] quam apud HGLr Plinium] v. Lerschium Sprach-
philosophie d. Alten I 197 .Probum] Berytium ni f. cf. ann. ad lib. V § 45 probū.

laueas 7 (7 add. r) passives Rr 10 Passina B 11 idem in titura h careo
pro careo B dicentes] d dicentibus D obsonor] l obossonor Rr opsonor GLK

12 obsono] l opsono GK opsono.(r) L caleo¹ pro Bb 14 conperior B
Sall. Iug. 108, 3 in III. iugurthino GL in III. iugurthino BH in III. iugurthino K
iugurthino R 15 comperior RBHGL bochum GLK 16 Verg. georg.
II 425 cf. § 24 18 placidam R nutritor] k nutritur GLK 19 nutritor] k nu-
tritit GLK nutritor] k nutrit GLK Verg. Aen. XI 660 20 bellantur infra
lin. add. K post bellantur: Amazones armis, bellantur om. R add. r ^{Ar}mis K

22 alia quoque quae K inveniuntur significatione G 23 inveniuntur] b in-
veniantur (a?) B Verg. Aen. I 84 sq. (defuit Pal.) 25 enrusque Dd enrus quae

h
R notusque Rr notusque HGLK notus querunt pro erunt B 26 composi-
tum] rhk om. RHGLK Verg. Aen. XI 279 sq.

p. 798 P.

p. 378. 79 K.

Nec mihi cum Tencris ullum post eruta bellum
Pergama.

Terentius in eunucho:

proruunt se.

tamen absolute quoque prolata reciprocam passionem (id est ἰδιοπάθειαν) significant, cum ipsam personam non extrinsecus, sed per se pati demonstrat, ut 'ruo' pro 'cado'. Virgilius in II Aeneidos:

Vrbs antiqua ruit multos dominata per annos

'ruit' posuit pro 'cadit'. similiter 'inundo' modo absolutam, modo activam habere significationem invenitur, ut Virgilius in XI: 10

dum distinet hostes

Agger murorum nec inundant sanguine fossas.

invenitur tamen in quibusdam codicibus:

dum distinet hostes

Agger murorum nec inundant sanguine fossae. 15

27 similiter 'vergo' absolutum et activum: absolutum, ut Virgilius in XII:

Quem damnet labor aut | quo vergat pondere letum,

activum in VI:

frontique invergit vina sacerdos,

passivum Lucanus in I: 20

Et polus aversi calidus qua vergitur Austri.

'assuesco' absolutum est, invenitur tamen pro 'assuefacio'. Lucanus in V:

Adde quod adsuescis fatis,

pro 'assuefacis'. 'coco' quamvis magis neutrum esse videatur quam activum - pro 'convenio' enim accipitur, ut Virgilius in XI: 25

1 cūtheuchris Rr ollum Dd diruta Rom. bellum est Rom. 3 Ter.
eun. III 5, 51 eunacho L iuncho K 4 proruunt se] k ruunt pro ruunt se
GLK 5 absolutae H reciprocam ex reciprocari corr. K retiprocant H ἰδιο-
πάθειαν L ἰδιοπάθειαν G idiopathiam BDr ideopathiam RHK 6 demonstrant HGL

7 Verg. Aen. II 363 (deficit Rom.) 8 urb... Med. multos agitata L 9 m...
absolutam Kk 10 Verg. Aen. XI 381 sq. 11 dum add. h detinet BDHL

cum Verg. Med. detinet GK destinat Rom. hostem Vergilius 12 ager K agere
D agger d cum Med. Pal. Rom. moerorum Med. et in murorum corr. Pal.

neq] et Pal. in undant Rr fossas] k fossae LK libri Vergiliani portae G 13
invenitur — fossae om. GLK add. k quodicibus Dd 14 detinet BDHGLrk
i (sic)

h ostis D 15 ager Dd aggere k sanguine k sanguine ipse Hh fossas R
16 et absolutum et B ut om. G Verg. Aen. XII 727 in add. r 17
dampnet R dampnat K aut] et Med. loetum BGL laetum DH et in lit. h do-

lum ni f. B 18 et activum GL Verg. Aen. VI 244 19 fontique Rr in-
nergit add. d 20 eius passivum B Luc. Phars. I 54 21 Et] r Qua RB Nec
Lucanus aduersi D cum aliquot libris Luc. qua] r que R 22 assuesco] d
assuesco D Luc. Phars. V 776 24 assuescis DHGLr fati om. GLK (B?)

satis D fati pro assuefacit (sic) in lit. angustiore h 25 Coco] r Ceo R co eo
H 26 ut om. GLK Verg. Aen. XI 292 sq. XII D

coeant in foedera dextrae,

Qua datur —,

Cicero tamen activo est eo usus in II Philippicarum: utinam, Gn. Pompei, cum Gaio Caesare societatem aut numquam coisses
s aut numquam diremisses. passivo eius usus est Lucanus in II:

multumque coitur

Humani generis maiore in proelia damno.

sed sciendum, quod et 'coitur' pro 'colligitur' et 'convenitur' pro 'ex- 28
igitur' passivam vocem assumunt || accipiuntur. 'propinquo' praeterea
10 tam pro activo quam pro absoluto invenitur. Virgilius in X:

Tu mihi nunc pugnae princeps, tu rite propinques
Augurium

active posuit. idem in II Aeneidos absolute:

fuge, nate, propinquant.

15 idem in V:

Iamque propinquabant scopulo metamque tenebant.
similiter 'simulo' absolutum et activum et ab eo composita: absolutum
Virgilius in IIII:

Nam quid dissimulo aut quae me ad maiora reservo?

20 idem in X active:

iubasque

Divini adsimulat capitis.

idem in XII:

formam adsimulata Camertae.

25 Sunt, quae tam activa quam passiva voce unum atque idem signific-
cant, ut 'mereo' et 'mereor'. Lucanus in VI:

1 coeant] r coedant R ^o federa Rr federa BK 3 Cic. or. Philipp. II 10, 24
tamen] enim D eo est GL philipicarum GLK gñ. d et vel sic vel GN.
RHGLK geñ. D gnei B om. Cic. Vat. 4 pompegi D pompeii d. c. H om. Cic. Vat.
societatem] rd sociatatem R societate D sotietatem H coisses L coisses GK
5 diremisses] d dirimisses BDLK dicremis—ses R dirimises G Luc. Phars. II
225 sq. 6 coitur Rr 7 maiori H prelia R plia G 8 Sed et B quod
coitur L ⁱ colligitur K 9 adsummentia B ^{pro} 10 actio Rr quam. absoluto G
quam ^{pro} absoluto H Verg. Aen. X 251 sq. XI. H 11 princeps pugnae RBG
cum cod. coll. Ies. Verg. pugne princeps H propinques ex propinquas ni f. corr.
L 13 actuae G Verg. Aen. II 733 15 Verg. Aen. V 150 16 propin-
quabat Med. * scopulo BH 17 et ab eo composita absolutum ut (sic) in marg.
add. K composita] d compositum D 18 ut uirgi B Verg. Aen. IIII 368
IIII. eneidos d 19 quid dido dñ dissimulo L ^{di} simulo G quae dis me D
^o reserua Dd 20 Verg. Aen. X 638 sq. actio B 22 adsimiliat R assi-
mulat Gr assimulant L capitis in litura H 23 Verg. Aen. XII 224 cf. § 24
XII] R § 24 XI h. l. omnes 24 adsimulatam R assimilata GLr Camertae] d
camerte BD camerti Heidelb. 25 adque Rr 26 ut mereo et mereor] r ut me-
reo(r) et mereor H ut mereor R Luc. Phars. VI 144 VI] r VII R

Scaeva viro nomen; castrorum in plebe merebat.

Virgilius in V:

merui quoque, saepe furores

Compressi.

idem in IIII:

Si bene quid de te merni, fuit aut tibi quicquam

Dulce meum.

Lucanus in VIII:

saevas meritum Phycunta rapinas.

VI29 multa similiter ancipiti terminatione in una eademque significatione protu-
lerunt antiqui, ut 'partio' et 'partior', 'munero' et 'muneror', 'mino' et 'minor', 'minito' et 'minitor', 'meridio' et 'meridior', 'modulo' et 'modulor', 'meto' et 'metor', 'modero' et 'moderor', 'mutuo' et 'mutuor', 'mentio' et 'mentior', 'obverso' et 'obversor', 'praeverto' et 'praevertor', 'pignero' et 'pigneror', 'pacifico' et 'pacificor', 'scruto' et 'scrutor', 'progredior' et 'progredior', 'perconto' et 'percontor', 'proelio' et 'proelior', 'iurgo' et 'iurgor', 'potio' et 'potior', 'praedo' et 'praedor', 'praevarico' et 'praevaricor', 'preco' et 'precor', 'quirito' et 'quiritor', 'quadruplo' et 'quadruplor', 'quieto' et 'quietor', 'nequit' et 'nequitur', 'rimo' et 'rimor', 'recordo' et 'recorder', 'reminisco' et 'reminiscor', 'revereor' et 'revereor', 'stabulo' et 'stabulor', 'secto' et 'sector', 'sequo' et 'sequor', 'sortio' et 'sortior', 'scisco' et 'sciscor', 'tuto' et 'tutor', 'tumultuo' et 'tumultuor', 'vilico' et 'vilicor', 'velito' et 'velitor', 'vago' et 'vagor', 'vocifero' et 'vociferor', 'ulcisco' et 'ulciscor', 'uto' et 'utor', 'murmuro' et 'murmuror', 'manduco' et 'manducor', 25

1 Scaeva] r Sceua BD Seu a R nomen] nro G "castrorum" nomen in mg.
add. K implebe BH 2 Verg. Aen. V 801 sq. 3 furore Bb 4 compressi
RB et ex compresi corr. in Med. compsi GL 5 Verg. Aen. IIII 317 sq. 6

Sed Rr ad tibi Dd 8 Luc. Phars. VIII 40 VIII. DL 9 meum meritum
Hh phycunta R phycunta BHGLKr phicunta D; similia libri Luc. rapinas
spscr. Voss. a 10 ancipiti] h ancipite H terminatione D significatione] l.
in mg. add. K significatione D terminatione repetit 11 mino et minor om. D.
omittere debebat ipse Priscianus v. Lachmanni ad Lucet. VI 563 annot.; add. d

12 minito et minitor] b munito et munitor B mitor H miridio G 13 mudulor
K mutuo et mutuor] metuo et metuor GL 14 obverso et obversor, sed ob-
verso et obversor in mg. add., K peruerto et peruertor L praevertor] d praer-
ertor D 15 scruto et (r) B 16 progaedio K peruncto et peruncutor d per-
cuncto et percuncutor k praelio RL 17 proelior] d praelior RL prelior D plior

K 18 praeco et praecor R 19 Quāduplo D quadroplo H quieto et quietor
interpolation videtur Struvio ub. d. lat. Declination und Conjug. p. 117 nequito et
nequitur Rd 20 rimo] oprimo k 21 reuereor et reuereor K secto] r sedetor R

21 sq. seco et secor B 22 sortior] b sertior B sciso et scisor Gg f. sciscito et
sciscitor Struvius l. l. p. 119 23 tumulto Dd post uelitor: proelio et proelior
repet. D plio et plior H prelio et proelior B 24 vago et vagor] unguo et unguor
L uargor K 25 mormuro et mormuror GLK

p. 799. 880 (890) P.

p. 380. 81 K.

'mando' et 'mandor', 'oscito' et 'oscitor', 'palpo' et 'palpor', 'protesto' et 'pro||testor', 'rumino' et 'ruminor', 'tolero' et 'toleror', 'soleo' et 'soleor', 'praesagio' et 'praesagior', 'opino' et 'opinor'.

Sunt alia, quae, cum sint activa primae coniugationis, transeunt in 30
neutra absoluta sive reciproca (id est ἰδιοπαθή) secundae coniugationis, ut
'sordido sordidas' activum - facit enim 'sordidor' ex quo 'sordidatus' -
hinc nascitur 'sordeo'; similiter 'albo' et 'albor' et 'albeo' - Virgi-
lius in XII:

campique ingentes ossibus albeant -;

10 dicitur tamen etiam 'albico' pro 'albesco'. Horatius in I carminum:

Nec prata canis albicant pruinis.

'duro' quoque et 'duror', 'dureo' et eius inchoativum 'duresco'. unde
Lucanus in IIII:

totosque indurnit artus. |

15 idem in V:

nam cetera damna

Durata iam mente malis firmaque tulerunt.

Virgilius in III georgicon:

Atque hinc atque illinc humeros ad vulnera durat.

20 idem in I Aeneidos:

Durate et vosmet rebus servate secundis.

'lento', 'lentor' et 'lenteo'. Virgilius in II georgicon:

ad digitos lentescit habendo.

nam a 'lenteo lentescio' derivatur, quomodo a 'duro duresco' et a 'vireo
25 viresco'. Lucilius tamen in VIII:

lentet opus

protulit. 'umecto' quoque et 'umector' et 'umeo', unde 'umesco'; 'noto'
quoque et 'notor' et 'noteo', unde 'notesco'. Lucanus in V:

1 mando et mandor *om. D* potesto et potestor *B* potest et potestur *DHLK*
potest et potestetur *G* uel protesto et protestor *add. d; f.* protesto et protestor, potest et

potestur 2 rumi^{no} *Rr* soleo soleor *G. I. Vossius de anal. III 7 p. 772 Eckst.*
solo et solor *Heideth. Krehlius II 527 solero ***** et soleror K, om. ms. Vossii et Lips. 2*

Krehlii solero et soleror rell., del. Struvius l. l. p. 120 sq. 5 uel absoluta *H* reciproca
Dd idiopathe *RHGL* idiopathae *r* idiopate *Db* ideopathe *K* diopate *B* 6 sordi-

daris *post* sordidor *add. d* 7 abeo *K* *Verg. Aen. XII 36* 8 XI *RBDHK*
10 oratus *K* *Hor. carm. I 4, 4* 12 et huius *GLK* 13 *Luc. Phars. III 631*

14 totusque *GLK* cum uno *cod. Luc. ex dett.* indurat *L* 15 *Luc. Phars.*
V 797 sq. 16 dampna *Rd* 17 lamiam *B* 18 *Verg. georg. III 257* IIII. *L*

19 illic *L* humerosque *d* umeros *Med.* umerosq. *Pal. Rom.* vulnera *G*
20 *Verg. Aen. I 207* 21 uos me *K* saecundis *K* 22 et lentor et *BdK* *Verg.*
georg. II 250 24 et ulreo *D* 25 Lucius *GK* Lucā (i. e. Lucanus) *L* tamen
om. GLK VIII] *r* VII. *R* *Lucil. sat. fr. VIII 17 Dous. 13 Gerl.* 27 humecto

RBDHK ^humector *Rr* humector *BHK* humeo *RBK* humesco *RBDK* 28

^{quo}que *R* *Luc. Phars. V 784 sq.*

notescent litora clari

Nominis exilio.

'liquo liquas', unde 'eliquo eliquas' - Persius:

Phyllidas, Hypsipylas, vatū et plorabile si quid,

Eliquat ac tenero supplantat verba palato.

Lucanus in VII:

ereptaque tela liquavit -;

ex eo 'liqueo' et 'liquesco' - Virgilius in bucolico:

Limus ut hic durescit et haec ut cera liquescit -;

dicitur tamen et 'liquor liqueris' prima syllaba producta, quae in superioribus corripitur. idem in I georgicon:

Vere novo gelidus canis cum montibus umor

Liquitur,

31 pro 'pedetemptim dissolvitur'. a 'nigro' quoque et 'nigror nigreo' et 'nigresco', a 'lacto' et 'lactor lacteo' et 'lactesco'. inveniuntur tamen ex aliarum quoque coniugationum verbis quaedam similes derivationes, sed in paucis, ut 'pendo pendis pendor' et 'pendeo pendes', 'iacio [iacis] iacior' et 'iaceo [iaces]', 'acuō acuis || acnor' et 'aceo', ex quo 'acesco'. sunt alia, quae in compositione mutant significationem, ut 'eo' neutrum, similiter 'facio', quamvis vetustissimi etiam passive hoc protulisse inveniuntur - Titipius in Quinto:

† bonum gratia parvi ut | faciatur -,

item 'venio', 'sedeo' faciunt activa: 'adeo' et 'adeor', 'subeo' et 'subeor', 'ineo' et 'ineor'. Ovidius in IIII fastorum:

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,

Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

1 notescent v. l. ap. Luc. litora H 3 Pers. sat. 1, 34 sq. 4 Phyllidas] d phyllidas RBDHK phylidas G pyllidas L hypsipylas Rr hypsipilas B hypsipylas L phypsipylas K natum explorabile LK si quit Rr 5 aeliquat Rr tenore H tenoro h supplantat K palato] k palat. K palatho GL 6 Luc. Phars. VII 159 7 erectaque v. l. libror. Luc. tela] pila* Lucanus liquabit RD liquant H 8 Verg. ecl. 8, 80 9 ut] et B hic] hic Kk caera HL coera GK 10 liquaris Rr productaq; in B superioribus H 11 Verg. georg. I 43 sq. 12 humor RB 13 pedetemptim LK dissolvitur L desolvitur GK 15 et a lactor B latesco B Invenitur Dd 16 aliorum B coniugationem Rr coniugationum G similis G dirinationis GK terminationes Li 17 pendeo K iacis om. GLK iacior et iaceo] b iacior et iacio R et ut vid. B et in loco rasuris fere del. H 18 iaces om. BDGLK acnor] r et acnor RGLK 21 Titinii in Quinto fr. v. § 11 Quinto] Putschius V libri I quinto 2 22 parui faciat Rr faciatur] rh faciantur RBHGK 23 actum in compositione (compositione DH compositione K) adeo BDHGLK 24 Ovid. fast. IIII 583 sq. IIII] Bdr lib. X § 54 II. libri h. l. 25 additus Rr quem K queris RDHG ua^{na} Rr 26 iobis B regna fastorum tenet Dd

p. 801. 802 P.

p. 382. 83 K.

Iuvenalis in V:

quod si subeuntur prospera castra.

Virgilius in X:

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

- 5 'facio' vero, quando cum praepositionibus componitur, activum sit plerumque, ut 'efficio' et 'efficior', 'afficio' et 'afficior', 'reficio' et 'reficior'. 'deficio', quando pro 'relinquo' accipitur, habet passivum, quando vero pro 'defectiscor', neutrum est. Iuvenalis in III:

Matho deficit.

- 10 a 'venio' vero 'convenio' et 'convenior', 'invenio' et 'invenior' in passivam transeunt significationem, a 'sedeo' quoque 'obsideo' et 'obsideor'. 'sentio' neutrum: ex eo 'assentio' et 'assentior', 'dissentio' et 'dissentior' in una eademque inveniuntur significatione. Cicero de republica: in quibus assentior sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis. Lucilius in XII:

Assensus sum homini.

Caelius in I: qui intellegunt quae fiant, dissentiuntur.

Ex aliis quoque significationibus plurima simplicia in alias, cum componantur, transire invenies, ut 'plecto' activum, unde Terentius:

- 20 Ego plectar pendens;

sed ab eo composita tam deponentia quam communia inveniuntur. 'orior' deponens, similiter 'partior', sed ex eis composita tam deponentia quam

1 Iuv. sat. V 16, 2 2 quod si] sic etiam § 82 nam si Iuvenalis subeantur Iuv. libri

dett. plerique 3 Verg. Aen. X 641 XI. GLK 4 obita^a K qualis etiam lib. X § 40 54 et cod. Voss. 33. Q de XII vss. Aen. § 18 p. 1221 P. 16 L. cum Verg. Med. Rom. quales Pal. 5 praepositionibus K 6 effitio H efficio et efficior] b efficio efficior BGL afficio et afficior om. H afficior] rk affaciore RK afficiore deficio et deficiore reficio B 7 deficio] difficio GLK quando relinquo L 8 defectiscor] r defectiscor R deficiore BDHK deficiore G difficiore L Iuv. sat. III 7, 129 Sic Pedo conturbat. Matho deficit in III] b in IIII. RB in IIII: Matho] in sic matho K in sicinatho G in sinatho L 9 Matho] r sic matho DH In sic matho Rd Iusie matho B deficit] r defect RBDH difficio GLK 10 vero] verbo GLK

in passivum Rr 11 et obsideo et Dd 12 sentio ex corr. b neutrale et ex eo D

et ex eo L ex quo G assentio Rr dissentio] om. B dissentio LK et dissentio DHB dissentior LK 13 Ciceronis de rep. fr. ad lib. III rettulit Maius p. 278 edit. a. 1828; in edd. signatur III 27, 39 (26) re publica G 14 periculorum L 15 sapientis om. GLK Lucil. sat. XII fr. 6 Dous. Gerl. 17 Caelius] Putschius Caelius Erl. 2 Krehlii caeciliius RDHGLK ceciliius Bh L. Coelii Antip. ann. lib. I fr. p. 191 Kr. fr. 8 p. 315 Roth. qui intellegunt qui intellegunt Hh

intelligunt L quae fiant] B qui fiant HGLK qui faciant Dd quid faciant in litura et ad marg. r, nonnulli codd. Krehliani quid faciunt Heidelb. Erl. 2 Krehlii dissentiuntur] r dissentiuntur RGLK 18 simplicia] d supplicia D aliis Rr 19

Ter. Phorm. I 4, 42 20 plector GLK 21 habeo RrD 22 ex eis] r ex his

RH de ponia H

p. 801. 802 P.

p. 383. 84 K.

neutra reperiuntur, 'adorio' et 'adorio', 'impertior' et 'impertio' - Nae-
vius in Hectore proficiscente:

Tunc ipsos adoriant, ne qui hinc Spartam referat
nuntium.

Virgilius in I Aeneidos:

Hinc portum petit et socios partitur in omnis.

Terentius in eunucho:

plurima salute Parmenonem

Summum suum impertit Gnatho ..

33 'spicio', ex quo 'aspicio' activum et ex eo || 'conspicor conspicaris' [depo-
nens in quo etiam coniugatio mutata est 'conspicor conspicaris']. Teren-
tius in heautontimorumeno:

Numquam tam mane egredior, neque tam vesperi,

† Quin conspicer fodere arare.

ab 'aperio' quoque activo videtur quibusdam esse 'experior' commune et 15
'opperior' deponens. Virgilius in XI:

experto credite, quantus

In clipeum assurgat,

quamquam simplex eius 'peritus' esse videtur, cuius verbum in usu non
est, quod debuit secundum analogiam 'perior' esse. Terentius in supra
dicta fabula:

Hic ego †interea virum opperibor.

neutra
1 communiua L neutra^{lia} K reperiuntur BH inveniuntur DGL impertior]
dk impetior D impertio H impertior et impertio] b impe.....pertio B Neuius
libri 2 haectore RBH iniectore G hiectore LK -II- haectore D III. hiectore (haec-
tore Darmst. b) Darmst. ab Caroliruh. alt. Naeui Hect. prof. fr. 3 p. 92 sq. Klusm.
fr. 1 p. 7 Ribb. (Ennii Hect. lytr. fr. 19 p. 45 Bth.) 3 adorant Dd qui God.
Hermannus elem. doctr. metr. p. 633 quis codd. referat G referant Darmst. b et
Dorvillianus, prob. Bondano var. lect. p. 313 5 Verg. Aen. I 194 (deficit Pal.)
II. B 6 solios DH omnis] B cum Mcd. Rom. Fr. omnes vell. 7 Ter. cum.
II 2, 39 sq. eunucho H innucho K 8 salutae H Parmenonem] bh parmino-
nem G parminonem B parmie nom H parminouaen ex corr. L 9 summum] lacuna
haustum in Bemb.; summa vel summum Bas. impertit RBGLK gnato BDDK
Bas. 10 spetio K et in rasura H^a pecio neutrum B quod in usu non est in mg. k
a quo HK aspicio ex aspecio corr. K aspicio H et om. BDGK inter
conspicor et deponens lin. vac. inser. aris K deponens — conspicaris del. r II
in quo etiam in quo etiam H conspicio conspicaris om. DLK Ter. heautontim.
I 1, 15—17 post Terentius lac. novem fere lit. spatium complectens in K 12 eatontimorumen
autontimorumen R autontimorumen B haecautontimorumen D heatontimorumen G he
autonti — morumeno H eatontimorumen L eatontimorumen K 13 tam mane]
mane Bemb. m. alt. corr. uesperus L Domum revortor, quin te in fando con-
spicer] Fodere aut arare Terentius I. I. v. 16 sq. 14 quiⁿ conspicio^r Rr con-
spicor DG conspicio^r (i) L conspicer te K fodere] r foedere RL 15 ab] .. B
ab aperio] a perio in litura h 16 opperior] r operior RHGLK Verg. Aen.
XI 283 sq. 18 clipeum] r clypeum R clepeum GK 19 esse videtur] sit BDDGLK
20 Terent. heautont. III 1, 6 22 ergo RrH virum interea Terentius
opperibor D operibor HL

p. 802 P.

p. 384. 85 K.

nam 'reperio', 'comperio', 'cooperio', sicut 'aperio', activa sunt; faciunt enim ex se passiva. et possunt magis a 'pario' esse videri composita, quod apud vetustissimos quartae coniugationis declinationem habebat. Ennius:

5 Ova parere solet genus pinnis condecoratum.
'facio' cum sit neutrum, ut supra diximus, si cum praepositione componatur, plerumque transit in activum, ut 'conficio' et 'conficior', 'perficio' et 'perficior', 'afficio' et 'afficior', 'reficio' et 'reficior', 'officio' et 'officior'.
Iuvenalis in I:

10 quotiens te
Roma tuo refici properantem reddet Aquino.

Lucretius in II:

Quapropter simul inter se retrahuntur et extra
Officiuntur, uti cogantur tardius ire.

15 a 'proficio' Statius impersonale protulit in III:

Proficitur bello.

'deficio' autem loco passivi 'defio' facit. [Terentius in eunucho:

† nihil inest, nihil deficit,

cum passivam vim habeat, 'defio' facit.] sunt tamen alia ex eo ipso et

20 ex aliis composita, quae non solum significationem, sed etiam coniugationem, ut dictum est, permittant, ut 'facio facis', 'gratificor gratificaris'.

Terentius in *heautontimorumenos*:

Cur ego gratificor? - Ipsa re experibere.

similiter 'ludificor'. idem in eunucho: *

1 reperio] d repperio BDGL aperio] h aperio H operio K 2 possum

H pario] h perio H esse om. H 3 habet R Ennius] locum saepius citatum, olim Ennii Epicharmo tributum, ad annales recte rettulerunt et Krahnerus *Grundlinien zur Gesch. des Verfalls der röm. Staatsreligion* p. 42 sq. et Ilbergius *Enn. ann. lib. I* fr. 8 p. 3. 15 sqq., quibus iam nunc accedit rectum Vahlenii iudicium: *Enn. ann. fr. I* XII p. 5 coll. p. XXI sqq. 5 pennis DGLKr Varro de l. L. V 59

Dion. p. 378 P. cf. lib. X § 8. 50 7 transit K actiuam K conficio conficior L 9 Iuv. sat. I 3, 318 sq. in III. R 11 tuo add. r properantem] r proparentem R proferantem H 12 Lucret. II 155 sq. 13 retrahuntur] r trahuntur R trahuntur libri Lucretiani et extra] r extra R 15 Stat. Theb. III 720 impersonale B III. D 16 proficitur (s) H proficiscitur K proficiuntur Dd 17 deficio GK defio] rbd deficio BDGLK deficio ni f. R deficio H post facit: Terentius — facit om. R add. r Ter. eun. II 2, 12: nihil cum est nihil deficit tamen Bemb. Bas.; leg. nil cum est, nil deficit tamen eunucho L iunucho K 18 nihil inest] rd nihil K om. DGL nihil inest cum passivam deficit H. 'latere

videtur nihil in est, ut Terentio reddendum sit nil mihi est, nil deficit tamen' Fleckeisenus deficit rbdh defecit (ec) B deficit GLK defecit D 19 cum passivam vim habeat defio (om. facit) censor Krehlii l. I. p. 431 defio] bdh et Krehliani omnes cum Heidelb. praeter Zwicc. I (et H m. pr.) deficio BDGLKr Zwicc. I et ni f. H 22 Ter. heautont. III 6, 20: Ludis fortasse me. - Ipsa re experibere. - unde Cur ego gratificor? Priscianus hauserit, dicere nequeo; verbum gratificor apud Terentium nusquam

invenitur he autontimorumenos Rr heatontimorumenos DG hea utonti morumenos H heatontimorumenos K eutontimorumenos L 23 ergo DGLK experibere] in litura d exhibere Kk exhibere GL 24 Ter. eun. III 3, 3 cf. lib. XVIII § 171 eunucho L innucho K

p. 802. 803 P.

p. 385. 86 K.

Quia . . insuper scelus, postquam †ludificatus
est virginem.

‘excarnifico’ vero activum est et ‘amplifico’ et ‘velifico’. Terentius in
heautontimorumenos:

Vbi me excarnifices.

Invenalis in III:

Velificatus Athos et quidquid Græcia mendax

Audet in historia,

passive protulit. sciendum tamen, quod et ‘facio’ et ‘facior’, ut ostendi-
mus, vetn|stissimi proferebant. si vero ‘facio’ verbo vel ‘fio’ integris ma-
nentibus aliud verbum infinitum ante ea componatur, non solum signifi-
cationes et coniugationes integras eis servamus, sed etiam accentus, ut
‘calefacio calefacis calefacit’, ‘tepefacio tepefacis tepefacit’. in secunda
enim et tertia persona paenultimas acimus, quamvis sunt breves. simili-
ter ‘calefio calefis calefit’, ‘tepefio tepefis tepefit’ finales servant accentus
in secunda et tertia persona, quos habent in simplicibus. a ‘verto’ quo-
que activo ‘revertor’ et ‘revertor’, ‘præverto’ et ‘prævertor’ in una eadem-
que ponuntur significatione. Virgilius in I Aeneidos:

Harpalyce vulnere[m]que fuga prævertitur Hebrum.
idem in VII:

prævertere ventos.

‘verso’ similiter activum, ex quo ‘contro|versor’ deponens. Cicero in
Protagora: nunc a vobis, o Protagora et Socrates, postulo,
ut de isto concedatis alter alteri et inter vos de huiusce-
modi rebus controversemini, non concertetis.

Sunt alia, quae et coniugationem mutant cum genere in eadem ma-
nentia significatione, ut ‘labo labas’ neutrum, ὀλισθαίνω, et ‘labor laberis’
deponens. Virgilius in II:

labat ariete crebro

Ianua.

1 quiⁿ Rr quiⁱⁿ . super Hh quin etiam insuper Terentius ludificatus est
Priscianus cum Bas. ludificatus Bemb. 3 Ter. heautontim. III 6, 9 4 ean-
tontimorumenos R heatontimorumenos G eatontimorumenos K hentontimō L eadem fa-
bula B 6 Iuv. sat. III 10, 174 sq. 7 quicquid BHGLK graetia H
mentax GLK 9 facio facior H 10 intigris BK 11 ea] bh eas BHGLr
eas personas k 12 intigras G eis om. GLK 13 calefacit om. G^h
14 sint DH 15 calefio Rr 18 Verg. Aen. I 317 I om. G 19 Ar-
palyce Bb harpalice DHGLK harpalice R harpalicae r arpalyce Rom. (lac. hoc voc.
exhausit in Pal.) 20 Verg. Aen. VII 807 (= XII 345) in VII] in eodem
RBDhk in H in VII in K 22 quo] r eo R contraversor GL depones B^{ap}
Cic. Protag. fr. 3 p. 477 Or. 23 nunc — o Protagora] nunc a vobis in op prota-
gora in mg. Kk nobis in opprotagora G nobis in opprotogoro L o pytagora r^{ap}
socrate DHGLKrb socrate(a?) B 24 huiusmodi K huiusmodi HGL 25 con-
traersemini LK non certetis G 26 Sunt et alia quae coniugationem L 27
οαλσθαινω D οαλσθαινω G οαρεαινω K cicloemat in rasura l 28 Verg. Aen. II
492 sq. III. B 29 ariete R

p. 803. 804 P.

p. 386 K.

idem in IIII:

Labitur infelix Dido.

similiter 'lavo lavas' et 'lavo lavis', sed 'lavis' magis pro 'umectas' dicitur. Virgilius in X:

5 Visceribus super incumbens lavit inproba taeter

Ora cruor.

sunt tamen alia, quae cum coniugatione mutant significationem, ut 'mando', ἐντέλλομαι, 'mandas, mando', μασῶμαι, 'mandis'; 'fundo', θεμελιῶ, 'fundas, fundo', ἐκχέω, 'fundis'; 'obsero', περιβάλλω τὸν μοχλόν, 'obseras, ob-
 10 sero', περισπέρω, 'obseris'; 'appello', προσαγορεύω, 'appellas, appello', προσωθῶ, 'appellis'; 'volo', πέτομαι, 'volas, volo', βούλομαι, 'vis'; 'consternor', πτύρομαι, 'consternaris, consternor', καταστρώννυμαι, 'consterneris'.
 nam 'lego legas' et 'lego legis' et 'dico dicas' et 'dico dicis' etiam in
 prima persona habent differentias temporum: nam 'lēgo lēgas' et 'dīco dī-
 15 cis' produciunt paenultimas, 'lēgo lēgis' et 'dīco dīcas' corripunt. ||

Sunt alia, quae una voce et una coniugatione diversas tamen habent
 37 significationes, ut 'torreo' tam 'uro' quam 'verto' vel 'volvo' significat.
 Virgilius in IIII georgicon:

Iam rapidus torrens sitientis Sirius Indos.

20 Lucanus in VII:

ingentes fato torrente ruinas.

1 Verg. Aen. IIII 68 Vritur infelix Dido 3 lavo lavas] *hh* labo labas *B* et *ni*
f. H. lavo lavis] *b* labo labis *B* sed *lais Hh* humectas *RBK* 4 Verg.
 Aen. X 727 sq. 5 accumbens *Pal. Rom.* lauat *Rom.* improba *RHGLK*

improbate *ter B* improbāi aether *Med.* teler *RDH GK* tener *L* 7 cum *om. HG*
add. h 8 ΕΝΘΕΛΛΟΜΑΙ *G* ΕΝΤΕΛΛΟΜΑΙ *H* ΕΝΘΕΛΛΟΜΑΙ *L* ΕΝΘΕΛΛΟΜΑΙ *K* et
 mando *d* ΜΑΣΩΜΑΙ *H* ΜΑΣΩΜΑΙ *D* ΜΑΣΩΜΑΙ *RBI* ΜΑΣΩΛΛΑΙ *GL* ΜΑΣΩΛΛΑΙ *K*
 ΘΕΜΕΛΙΩ *B* ΘΕΜΕΛΙΩ *D* ΘΕΜΕΛΙΩ *RH* ΘΕΜΕΛΩ *GK* ΘΕΜΕ... *L* ΘΕΜΕΛΩ *l* 9 ΕΚΧΕΩ *l*
EXW K obse-ro(c) *H* opsero ΠΗΡΙΒΑΛΛΩΤΩΝ ΜΩΧΛΟΝ *opseras Rr* ΠΗΡΙΒΑΛΛ...
Ll ΠΗΡΙΒΑΛΛΩ *K* ΜΩΧΛΟΝ *D* ΜΩΧΛΟΝ *H* ΜΟΧΛΟΝ *K* obseras *ex* obseros *ni f.*
corr. h opsero ΠΗΡΙΣΠΗΡΩ *opseris Rr* 10 ΠΗΡΙΣΠΗΡΩ *BDHGLK* προσαγο-

ρεύω] in *litura l* ΠΡΟΣΑΓΩΡΕΩ *R* ΠΡΟΣΑΓ.ΡΕΩ *Dd* ΠΡΟΣΤΟΡΕΥΩ *GK* ut ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΩ *B*

11 ΠΡΟΣ...ΩΤΑ *Ll* ΠΡΟΣΩΤΩ *HGK* ΠΡΩΣΩΤΩ *D* ΠΡΑΩΤΩ *Rr* appellis *Hh*
 ΠΗΤΟΜΑΙ *R* ΠΕΤΩΜΑΙ *D* ΠΕΤΟΛΑΑΙ *H* ΒΟΥΛΟΜΑΙ *r* ΒΟΥΛΟΜΑΙ *K* 12 πτύρομαι]

ΠΟΤ
 ΠΥΡΟΜΑΙ *R* ΠΥΡΟΜΑΙ(1) *Ll* ΠΥΡΟΜΑΙ *K* consternaris *add. h* consternaris con-
 sternor καταστρώννυμαι ante consterneris *om. R add. r* ΚΑΤΑΤΡΩΝΝΙΜΑΙ *r* ΚΑΤΑ-
 ΤΡΩΝΝΥΜΑΙ *b* ΚΑΤΑΤΡΩΝΝΥΜΑΙ *B* ΚΑΤΑΤΡΩΝΝΙΜΑΙ *D* ΚΑΤΑΤΡΩΝΕCΜΑΙ *GL* ΚΑΤΑΤΡΩ-

ΝΗΣΜΑΙ *H* ΚΑΤΑΤΡΩΝΕCΩΜΑΙ *l* consterneris *ex* consternaris *corr. B* 13 legis] legas *Hh*
 et *om. H* dico dicis et dico di... *K* 15 legis *add. d* 16 aliqua quae
H quae .. *nnā B* 17 torreo] *Kd* tanreo *D* uel correo in *mp. add. K* .. uro
B volvo] *h* uolo *BDHGLK* uel uoluo *d* 18 Verg. georg. IIII 425' III. *GL*

georgicon *add. b* 19 torpens *Pal.* sitientes *h* sirus *Rr* syrius *B* siriuis *Pal.*
 serius *Rom.* 20 Luc. Phars. VII 505 21 fato *add. r*

p. 804 P.

p. 386, 87 K.

'colo' quoque pro 'diligō' et 'habito' et 'aro' accipitur, 'committo' eūdem pro 'credo' et 'pecco', nec non 'admitto' pro 'assumo' et 'pecco'. Iuvenalis in II:

Iam fas est, admitte viros. dormitat adulter,

Illa iubet sumpto iuvenem properare cucullo.

idem in eodem:

Quid Psecas admisit? quoniam est hic culpa puellae?

'sapio' prudentia et sapore. idem in IIII:

Qui meminit, calidae sapiat quid vulva popinae.

'deficio', 'desisto' et 'vincor'. Sallustius in Iugurthino: ab rege defecerat, id est 'destiterat'. Iuvenalis in IIII:

et fragor aurem

Percutit, eventum viridis qua colligo panni.

Nam si deficeret,

id est 'vinceretur'. 'condo', 'aedifico' et 'celo'; 'gratulor', 'gaudeo pariter cum alio' et 'gratias ago'. Afranius in cinerario:

Sexte o frater mi, salve! cum saluus venis

Meliusque est, gratulor dis,

id est 'gratias ago'. multa praeterea similiter tam in verbis quam in aliis partibus orationis duplices habentia significationes invenies.

DE TEMPORIBVS VERBORVM.

VIII 38 Quoniam quae occurrerunt memoriae de varia verborum significatione tractata sunt, nunc de tempore dicamus.

Tempus accidit verbo ad diversi actus significationem accommodatum,

1 deligo *K* committo *Gg* 2 pecco *Gg* 3 admitto *Gg* 4 amitto *L* 5 assumo] *d* assumo *RD* adsumo *BK* *Iuv. sat. II 6, 329 sq.* 3 *U. II* 4 admitte] *d* admittere *BD* amitte *R* amitte *L* vires *R* dormitat etiam libri *Iuv. dett. si...* dormit *Pith. cod.* si iam dormit *vetus scholiasta Iuv.* iam dormis *Pithocus* 5 cuculo(1) *GL* 6 *Iuv. sat. II 6, 494* 7 Psecas] sic etiam *Iuv. Pith. m. att. et*

pars codd. dett. Iuv. specas R secas BLK secus *H* secar *Gg* pecas *Iuv. Pith. m. pr., rell. varie corruptis* admisit] *g* admisit *K* amissit *GL* puellae *K* 8 pro prudentia *Ld* *Iuv. sat. IIII 11, 81* 9 calide *HLK* quid] *r* qui *R* cum *Iuv.*

Pith. popinae *L* 10 pro desisto *GLKdh* *Sall. Iugurth. 56, 3* Iugurthino *D* Iugurthino *RHK* 11 defecerant *RBHGKd* defecerunt *L* destiterant *RBHKd* destiterant] *te* *G* destiterant *L* *Iuv. sat. IIII 11, 197 sqq.* 13 percuteit ventum uel a

GLK qua] *q* *GL* quia *K* quo libri *Iuv.* qui *vetus Iuv. schol.* colligo *G* 14 deficiet *G* deficeret *K* defecerit *Iuv. cod. Pith. et schol.* 15 est si vinceretur *H*

vinceretur *K* pro edificio *L* aedifico *K* celo] *r* caelo *RDHG* 16 affra-

nius *RK* *Afrani cinerar. fr. 2 p. 162 Both. p. 183 Nk. fr. I p. 143 Ribb.* 17 quod saluus venis melius est gratulor diis libri *Non. 116, 32* Sexte frater salve: quom saluus venis | Meliusque est tibi ... gratulor deis *Ribbeckius* o frater *I. V. Francius apud Neukirchium* frater libri salve *B* 18 Melius quae *D* est cras, in *H* adis *H* diis *BDGLKr* 19 aliis verbis partibus *G* 21 GENERA

VERBORVM FINIUNT: DE TEMPORIBVS VERBORVM INCIPIT. *D* incipit de temporibus verborum. *G* finit de verbo incipit de temporibus verborum *L* quia verborum finiunt *K* 23 tracta *B* 24 accomodatum *RB*

p. 804. 875 (805) P.

p. 387—89 K.

quod plerumque ostenditur vel in principalibus vel in paenultimis declinationis literis, ex qua etiam personae et numeri dinoscuntur; sed personae quidem et numeri in finalibus literis, tempora vero, ut dictum est, in principalibus vel in paenultimis. itaque, cum nominis declinatio in fine solo moveatur, verbi et in fine et in medio et in principio | plerumque invenitur moveri. in nomine enim casuum differentia et numeri, hic vero et temporis et personarum ex declinatione ostenditur differentia et numeri.

Sunt igitur tempora tria, praesens, praeteritum et futurum, sed praeteritum rursus dividitur in tria, in praeteritum imperfectum, praeteritum perfectum, praeteritum plusquamperfectum. nec mirum tam late patere praeteritum tempus, cum in notitiam nostram nihil sic naturaliter a longo saeculorum spatio potest venire, quomodo actus praeteriti temporis. in praesenti enim et futuro pleraque incerta nobis sunt angustissimaque est eorum cognitio nobis et dubia plerumque; itaque singulis vocibus per haec duo tempora iure sumus contenti; quamvis Graeci futurum quoque dividerunt in quibusdam verbis in futurum infinitum, ut *τέψομαι*, et paulo post futurum, quod et Atticum dicunt, ut *τετύψομαι*. melius tamen Romani considerata futuri natura, quae omnino incerta est, simplici in eo voce utuntur nec finiunt spatium futuri.

Est autem supra dictorum temporum quaedam cognatio inter se: sed antequam de ea dicamus latius, supra dicta repetamus. tempus accidit verbo praesens, praeteritum et futurum. quamvis enim naturaliter instabili volvitur motu et pars eius iam praeterit, pars sequitur, tamen ad ordinationem nostrorum diversa gestorum tempora quoque dividimus. unde iure praeteritum in tres differentias partitur. nihil enim certius, ut dictum est, ad notitiam nostram potest venire, quam gesta per diversum temporis spatium praeteriti. facile enim dinoscitur, utrum multo ante an imper

1 declinationis] b declinationibus *ni f. B* 2 numeri(r) *L* 5 post moveatur: coniunctio autem et in principio *add. B* et in principio *HGLK*, post verbi: vero et in principio *add. r* et in principio *h. l. om. K del. r* 6 differentiae *Rr* 8 praeteritum futurum *GL* 9 dinitur *H* trea *G* imperfectum *B* 11 notitiam *H* 12 actus(in) *R* 13 et in futuro *GL* praeteraque *H* sunt nobis

GL angustissimaque(a) *RII* 14 agnitio *Rr* nobis *IIIh* 15 iurae *Dd*

16 *τέψομαι*] *ΤΙΨΟΜΑΙ K* *ΤΙΨΟΜΑΙ G* *ΤΥΨΟΜΑΙ in litura l* *ΤΙΟΜΑΙ ET ΤΙΟΜΑΙ* *Rr*

ΤΥΙΟΜΑΙΕΤΥΙΟΜΑΙ B pan *K* 17 atticum ex actuum *corr. H* *τετύψομαι*] *εΤΕΤΥΨΟΜΑ Rr* *εΙΤΥΨΟΜΑΥ G* *ΤΥΨΟΜΑΙ H* *ΥΨΟΜΑΙ K* *ΤΥΠΟΜΑΙ in litura l* 18 natura]

ratione *D* 19 finient *K* spacium *H* 20 temporum in *mg. add. b* cognitio *K* inter se *add. k* 21 de ea] dea *B* dicamus, latius supradicta *R* dicamus. Latius supradicta supradicta *H* repetamus *L* accedit *K* 22 praesens praesens *H* et futurum] d futurum *DHGLK* instabili *Rr* 23 motu voluitur *GLK*

iam eius *K* praeterit *GK* 24 "diversa" nostrorum *L* dinimus *IIIh*

25 patimur *Dd* dictum ad *Bb* 26 diuersi *L* 27 enim tria tempora dinoscuntur *r*

p. 875 (805). 806 P.

p. 359. 90 K.

sint facta an coeperint quidem, necdum tamen sint perfecta. itaque quod accidit ipsis rebus, quas agimus, nomen tempori ipsi imponimus, 'praeteritum imperfectum' tempus nominantes, in quo res aliqua coepit geri necdum tamen est perfecta, 'praeteritum' vero 'perfectum', in quo res perfecta monstratur, 'praeteritum plusquamperfectum', in quo iam pridem res perfecta ostenditur. instans autem individuum est, quod vix stare potest. unde merito a quibusdam 'instans' imperfectum nominatur. nisi enim sit
 40 imperfectum, in eo adhuc esse actus intellegi non || potest. futurum quoque cum incertum sit, ut ostendimus, et infinitum, utrum paulo post an multo erit, non potuit discretis quibusdam finibus declinationis uti. itaque una voce contentum fuit.

Et indicativus quidem modus omnia habet tempora, quippe eo modo omnia, quae egimus vel agimus vel acturi sumus, absque ullo impedimento indicamus.

Imperativus vero praesens et futurum naturali quadam necessitate videtur posse accipere; ea etenim imperamus, quae statim in praesenti volumus fieri sine aliqua dilatione. nec solum enim illi, qui nondum coepit, imperantes utimur praesenti tempore, sed etiam illi, qui coepit et in ipso actu est, ut permaneat in eodem, ut, si quis ei, qui coepit versum legere, dicat | 'lege usque ad finem'. apud Graecos etiam praeteriti temporis sunt
 41 imperativa, quamvis ipsa quoque ad futuri temporis sensum pertineant, ut ἡνεώχθω ἢ πύλη, 'aperta sit porta'; videtur enim imperare, ut in futuro tempore sit praeteritum, ut si dicam 'aperi nunc portam, ut crastino sit aperta'. ergo nos quoque possumus in passivis vel in aliis passivam declinationem habentibus uti praeterito tempore imperativi, coniungentes participium praeteriti cum verbo imperativo praesentis vel futuri temporis, ut 'amatus sit' vel 'esto' πεφίλισθω, 'doctus sit' vel 'esto' δεδιδάχθω, 'clau-

1 ceperint r coeperunt BDGLK cēperunt H sunt RDHGLK quod] quo
 GL 2 occidit Dd accedit k ipsi B temtempori B inponimus B 3 in-
 perfectum B 4 perfecta monstratur L nero in rasura L 7 imperfectum B
 8 imperfectum B adhuc esse in litura H 9 cum] d quod D in certum Rr
 paulo au multo erit Hk 12 tempora habet H tempore Rr 13 ullo] r
 illo R 15 quadam] d quidam RD uidetur esse posse Rr 16 quae vel sta-
 tim DHGLKr 17 fieri add. d dilatione] r dilectione R delatione G post
 dilatione: vel in futuro add. GLKd vel quae quandoque in futuro add. h Non so-
 lum BDHGK cepit RDH imperante Rr 18 present Rr cepit Rr acto
 Rr 19 uti permaneat D cepit H 21 futuri] d futurum D ut R .vt. H
 ut est K 22 ηνεωχew B ηνεωχew επιαν Rr ηνεωχew .ηπιαν G ηνεωχew .
 επιαν. H ηνεωχew επιαν K ηνεωχew επιαν in rasura l ut aperta B videtur]
 r uidetur R vell. 23 si add. r aperii K ut in crastino K 25 praeterito]
 b praeteriti RB imperativi] Rh vel imperativae r imperativae HGL 26 post impe-
 rativi sqq. usque ad imperativo in mg. add. K 27 πεφίλισθω in litura l πεφίλι-
 στω B πεφίλισθω R πεφίλισθω DH πεφίλισθω G πεφίλισθω (sic) — ΔΕΔΙ in mg.
 ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ ΔΕΔΙΑΑΧΩ
 add. K ΔΕΔΙΑΑΧΩ Rr ΔΕΔΙΑΑΧΩ GK dediaaxew Gg dediaaxew H δεδιδάχθω.
 clausus sit vel esto om. B clausus sit] clausit R

p. 806. 807 P.

p. 390. 91 K.

sus sit' vel 'esto' κεκλείσθω. quod autem vim praeteriti habet huiusmodi constructio, ostendunt subiunctiva praeteriti perfecti, quae similiter proferuntur in passiva declinatione, ut 'amatus sim sis sit'. ergo si 'amatus sit' in subiunctivo praeteriti est temporis, bene etiam in imperativo praeteriti temporis potest accipi, quippe cum etiam in praesenti tempore imperativi tertia persona similis est in omni coniugatione tertiae personae subiunctivi, ut 'amet, doceat, legat', 'ametur, doceatur, legatur'; et in passivis quidem vel similibus hoc possumus dicere, in activis vero vel neutris nullo modo, nisi participia praeteriti habeant. ||

Optativus autem, quamvis ipse quoque videatur ad futurum pertinere - 42 ea enim optamus, quae volumus nobis vel in praesens vel in futurum dari -, tamen habet etiam praeteritum tempus, quia evenit saepe de absentibus et ignotis rebus precari, ut facta esse ante nobis poterint in notitiam venire, ut si, filio meo | Romae in praesenti degente, optans dicam 'utinam Romae filius meus legisset auctores, propter quos nunc ibi moratur; utinam profectus esset Romam ante triginta dies'. possumus tamen hoc uti modo etiam ostendentes, quae optamus non evenisse, ut Virgilius in I Aeneidos:

Atque utinam rex ipse noto compulsus eodem

Adforet Aeneas,

et: utinam, Gn. Pompei, cum Gaio Caesare societatem aut numquam coisses aut numquam diremisses. in hoc autem modo dumtaxat et infinito tempora coniuncta habent Latini praesens cum praeterito imperfecto et praeteritum perfectum cum plusquamperfecto ad imita-

1 KEKAEICΩV εἰ corr. 1 KEKAEICTΩ DH KEKAEICΩ Rr KEKAEICTΩ GK KEKAEICΩ B
uim praeteriti uim Rr habeat K 2 subiunctativa G subiuncta
similia H m. rec. corr. 3 passivae Rr passiva significatione vel declinatione K
coniuunctivo
sis) r sin R 4 subiunctativo G subin... H subiuncto h m. rec. corr. 5 potest R
quipe Gg "etiam" cum Kk 9 praeterita R 10 futurum pervenire vel
pertinere K 11 ea enim ego quae Rr post nobis sqq. usque ad nobis om. R
habet 12 tamen K habet h. l. om. GLK etiam Gg tempus L sep
Bb 13 poterint cf. lib. XVII § 1 et Lachmanni ad Gai. I 146 et ad Lucr. IV
486 annot. potuerint GL potuerunt K 15 auctores Dd propter ea praeter corr.
D 16 profectus) d perfectus D triginta Hh triginta G 17 evinisse L
Verg. Aen. I 575 sq. in spscr. K 19 notio RHGLK compulsus LK 20
afforet DG 21 Cic. or. Phil. II 10, 24 gn. B gn. RH gn. DGK gn... L
ponpeius B Gai H ga. i. cesare D societatem R 22 coisses) sic § 27
vel coniunxisses
cum Cicerone coisses Gg coisses amicitiam L coniunxisses RD coniunxisses ami-
citiā K coniunxisses ..... (amicitiā?) H coniunxisses amicitiam B' diremisses
cum Cicerone ipse Priscianus supra § 27 et sic ni f. in litura H discinisses h rell.
23 et infinito — praesens in mg. add. K Latini) b latin. B 24 rito imper-
fecto — imitationem in lit. et ad mg. b imitationem) rg emitationem GK mutatio-
nem R

tionem Graecorum, quamvis haec quoque conati sunt quidam disiungere, sed melius est esse coniuncta. nam praeteritum imperfectum rationabiliter idem est etiam praesens; dico enim 'utinam legerem nunc' et 'utinam legerem heri': nimia est enim cognatio eorum temporum, et maxime in hoc modo, quippe cum utrumque imperfectum intellegitur. potest autem iste optativus et inceptus et non inceptus ante intellegi. nam si dicam 'utinam legerem heri quoque, quomodo nudius tertius', ostendo coepisse quidem, non finisse tamen; sin autem dicam 'utinam legerem heri saltem', ostendo nec coepisse. similiter si dicam 'utinam adhuc legerem', ostendo coepisse quidem in praeterito, in praesenti autem cessare; sin autem dicam 'utinam legerem vel nunc', ostendo nec coepisse adhuc. sic et per cetera tempora eiusdem modi. praeteritum quoque perfectum et plusquamperfectum optativi coniuncta sunt; licet enim vel multo ante vel paulo esse perfecta haec eadem intellegere nos optare, ut si || dicam 'utinam legissem ante quinquaginta annos' et 'utinam legissem ante horam': nec mirum sic infinite in hoc modo intellegi praeteritum, quod quantum ad veram intellectionem nullum certum nec inceptum nec finem habuit.

Subinectivus, cum apud Graecos coniuncta habeat tempora, apud nos divisa habet omnia, quomodo indicativus. de cuius contextu, cum de constructione orationis tractaverimus, latius disseremus.

Infinitus modus quoque coniuncta habet tempora, quomodo optativus, praesens et praeteritum imperfectum, praeteritum perfectum et plusquamperfectum, quomodo apud Graecos. cum dicimus enim 'legere', significamus rem imperfectam, quae vel ad praesens vel ad praeteritum imperfectum attinet, cum vero 'legisse', perfectam, quae sua est tam praeteriti perfecti quam plusquamperfecti. nota autem, quod vim nominis rei ipsius habet verbum infinitum. unde quidam nomen verbi hoc esse dicebant; dico

1 quidam *R* disiungere *ex corr.* *L* dissuungere *K* 2 melius esse *D* melius esse est *d* imperfectum *B* 3 idem est] *d* idem esse *D* est et praesens *GLK* dico] *b* *D* co *B* nunc] *b* *om.* *L* nun... *B* legerem heri] *sic ni f.* *H* legerem heri *h* 4 nunc est *B* enim est *G* hoc modo] *dh* hoc mundo *DH* 5 imperfectum *B* 6 utinam .....(utinam) *B* 7 legerim *h* lege... *H* quoque modo *Rr* ..... *Gg* nudus tertius *L* quidem et non *L* 8 venisse *Rr* saltem] *h* saltem *BGr* salim *H* 9 • (?) *L* Similiter dicam *Rr* utinam si dicam *L* cepisse *RH* 10 in praeterito quidem *K* praesentia *Rr* caessere *G* caesare *K* cessasse *r* 11 caepisse *Rr* cepisse *H* 13 liquet *G* ante *om.* *GLK* ante vel paulo ante esse *B* 14 quinquaginta *G* quinquaginta *K* 15 oram *Rr* 16 adue...ram(ue) *B* intellectionem] *r* intellectionem *RD* 17 inceptum *RD* inceptum finem *K* inceptum finem *G* inceptum finem *L* .. finem(in) *B* 18 Subinnectativus *DGK* apudagrecos *D* 19 constructione orationis *Dd* 20 rationis *B* lacius *Dd* disseremus *ex* disserimus *corr.* *L* 21 infinitus] *b* infinitus *B* infinitus *GLK* 22 imperfectum et sic constanter *B* imperfectum et praeteritum *K* praeteritum perfectum *om.* *G* 23 enim dicimus *K* 25 legisse dicimus Perfectam *B* 26 Notandum *K*

p. 808. 809 P.

p. 392. 93 K.

enim 'bonum est legere', ut si dicam 'bona est lectio'. itaque omnis modus finitus potest per hunc interpretari, ut si dicam 'lego', quid indicavi? 'legere me'; 'lege', quid imperavi? 'legere te'; 'utinam legerem', quid optavi? 'legere'; 'cum legam, venio', quid iunxi? prius 'legere' post 'venire'.

5 Gerundia quoque vel participialia, cum participiorum vel nominum vi-VIII 41 deantur habere casus obliquos nec tempora significant, quod alienum est a verbo: 'legendi, legendo, legendum', 'lectum, lectu', infiniti vice tamen funguntur, quod solet apud Graecos articulis coniungi. itaque pro infinito, qui coniungitur genetivo casui articuli apud Graecos, nos utimur in 'di' terminatione, quae similis est genetivo nominis, 'legendi', 'τοῦ ἀναγινώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκεισθαι'. pro eo autem, qui dativo articuli adiungitur, infinito apud Graecos antecedente ἐν praepositione, nos in 'do' utimur terminatione, quae similis est dativo vel ablativo nominis - nisi quod verbum hoc || existimantes quidam etiam corripiunt o finalem eius. Iuvenalis in 1:

Plurimus hic aeger moritur vigilando, sed illum

Languorem peperit cibus imperfectus.

Alphius Avitus in II excellentium:

Spatiendo paulatim trahit;

20 est enim dimetrum iambicum -, ut 'legendo' 'ἀναγινώσκειν' καὶ 'ἐν τῷ ἀναγινώσκειν' καὶ 'ἐν τῷ ἀναγινώσκεισθαι'. pro eo quoque, qui accusa- 45

1 ut dicam *Rr* 2 hunc] hunc modum *GL* et hunc in *mg.* add. *K* ^{si} ^{nter}
tari *R* interpretari *B* indica•••ni(t) *K* 3 optau *B* optau• legere me. (t) *K*
5 DE GERUNDIS in *mg.* r GERUNDIA Gerundia *H* participialia *Gg* participialia
LK videntur *L* 6 nec tempora *Rr* significant *K* alienum est a verbo
ras. et ad *mg.* b 7 infiniti] r infiniti *R* infiniti *GLK* 8 coniugi *H* pro in-
finito *R* 9 articuli ex articulo corr. *D* 10. Indi. *H* terminatione *D* TOY
κεῖορ
ANAF•NIOCTEOY *B* TOY ANAFNIOCTEOY *R* TOY ANAFINIOCTEOY *Dd* TOY ANAFINIOCKEON *H* •••
ANAFNATEOY (TOY) *L* TOY ANAFNATEY *K* 11 TOI *B* τοῦ ἀναγινώσκειν] om. *G*
add. *g* TOY ANAFINIOCKEIN *R* TOY ANAFINIOCKEIN *H* TOY ANAF•NIOCKEIN (t) *L* KAY
RH TOY ANAFINIOCKEIN *B* TOY ANAFINIOCKEIN *R* TY ANAF•NIOCKEIN *H*
C T
TOY ANAF•NIOCKEIN *Ll* TOY ANAFINIOCKEIN *K* 12 articulari *H* - coniungitur *GL*
iungitur *B* infinito] dk infinitus *RG* infinitus *ni* f. *D* infinit• *K* en *BD* en *Kk*
13 praepositione] d propositione *D* 14 existimantes *Hh* 15 finale] *rh*
finale *RH* eius om. *G* Iuvenalis *H* Iuv. sat. 1 3, 232 sq. 1] r *H. R*
16 haec *Rr* illum] sic etiam § 71 et lib. XVIII § 62 cum nonnullis Iuv. libris
dett. ipsum Iuvenalis 17 languorem *BDGLK* languo *Rr* cibus *DH* imper-
fectus *L* imperfectus inhedens *Rr.* num imperfectus et haerens (herens Iuv. *Pith.*) ?
cf. § 71 18 Alphius Avitus in II excellentium cf. § 71 19 spatiando(s) *K* spa-
ciando *Dd* 20 demetrum *R* ANAFINIOCKEIN *R* ANAFINIOCKEIN *HG* KAI EN TW in
mg. *K* καὶ ἐν τῷ ἀναγινώσκειν om. *B* ἐν] EH *H* TW *L* TO *Gl* 21 AN•ATI-
NIOCKEIN *R* ANAFINIOCKEIN *DH* ANAFINIOCKEIN *G* et i craso *L* καὶ ἐν] KEN *B* HN
R TA *G* ANAFINIOCKEIN *R* ANAFINIOCKEIN *B* ANAFINIOCKEIN *G* ANAFINIOCKEIN
CEAI *H* ANAFINIOCKEIN *K* ANAF•NIOCKEIN (t) in littera *I*

tivo adiungitur, in 'dum' terminatione utimur, quae similis est accusativo nominis, ut 'legendum' ἀναγνώστέον. huic tamen frequentius solet etiam praepositio 'ad' praeponi, ut 'ad legendum', ex quo ostenditur, magis nomen esse quam verbum: verbo enim separata praepositio per appositionem praeponi non potest. in 'do' quoque terminantia inveniuntur autem se habentia separatam praepositionem. Cicero pro Milone: huius ergo interfecto si esset, in confitendo. quomodo ergo frequentissime in 'dus' desinentia nomina verbalia et eorum obliquos casus proferre solent Romani pro infinitis in Graeca elocutione prolatis - ut 'legendi Virgilio causa vigilo', ἀναγνώστέον Βεργιλίου χάριν ἀγρυπνῶ ἀντὶ τοῦ ἰ ἀναγνῶναι Βεργίλιον χάριν ἀγρυπνῶ. Cicero in I invectivarum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, τῆς σχετίας συγκλήτου ἀντὶ τοῦ ἔχειν τὴν σύγκλητον -, sic etiam gerundia vel supina proferuntur. hoc tamen videtur inter gerundia supra dicta et nomina, quorum etiam nominativus in 'dus' profertur, interesse, quod, quando sunt absque dubitatione nomina, simili casui adiunguntur et discernunt genera, ut 'intellegendi Homeri gratia' et 'amandae virtutis causa' et 'emendi mancipii studio veni'; quando vero gerundia sunt, id est loco infiniti cum articulo iuncti apud Graecos accipiuntur, nec genera discernunt nec numeros, quod summi est infinitorum verborum, et illum sequuntur casum, quem et verba, ex quibus nascuntur, ut si dicam 'intellegendi Homerum causa venio' et 'amandi virtutem causa laboro' et 'emendi mancipium causa venio', quamvis rarus sit huiusmodi constructionis usus. similiter dici[mus 'intellegendo Homerum profeci', 'amando virtutem legi' et 'invidendum

- 1 adiungitur] d adiunguntur D iungitur L utimur Rr quae ex qui corr. K
 2 ANAGNΩΣΤΕΟΝ Rr ANAGNΩΣΤΕΟΝ BL ANAGNΩΣΤΕΟΝ K ANAGNΩΣΤΕΟΝ H 4 separata] b separato B praepositio per appositionem] praepositionem B praepositio b appositionem] r appositionem RH 5 in do] r Ideo R 6 separatim K
 Cic. pro Mil. or. 29, 79 Milone] r milione RL 7 si] qui v. l. codd. Cic. esset in litura h confitendo L 8 verbalia B et eorum et obliquos K
 9 Romani] h romari H eloquutione BDK eluquutione H 10 ANAGNΩΣΤΕΟΥ GL ANAGNΩΣΤΕΟΥ H ANAGNΩΣΤΕΟΝ K ANAGNΩΣΤΕΟΥ ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ R ANAGNΩΣΤΕΟΥ ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ B Βεργιλίου om. DIHGLK ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ in mg. l XAPN H ἀγρυπνῶ] I ΑΓΡΥΠΝΩ RHGLK Α. ΑΓΡΥΠΝΩ D ΑΓΡΥΠΝΩ B ΑΝΤΥ R ΤΩΥ RH ΤΟΥ ΤΟΥ B II ANAGNΩΝΑΙ D ANAGNΩΝΑΙ R ANAGNΩΝΑΙ HG ANAG K Βεργιλίου om. K ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ GD ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ L ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ D ΒΕΡΓΙΛΙΟΥ R XAPN R KAPN B ἀγρυπνῶ] I ΑΓΡΥΠΝΩ RDHGLK Cic. in Catil. or. I 1, 1 12 munitissimus] d munitissimis R munitissimus D ΤΗC ΚΡΕΤΑΙΑC ΧΗΚΑΝΤΟΥ B ΤΕC ΕΞΕ ΑC ΧΗΚΑΝΤΟΥ R ΤΗC ΕΞΕΤΕΑC ΚΡΕΤΑΙΟΥ G ΤΗC ΕΞΕΤΕΑC ΧΗΚΑΝΤΟΥ Dd ΤΗC ΕΞΕΤΕΑC, CYΓ. ΚΑΝΤΟΥ H ΤΗC ΕΞΕΤΕΥ ΧΗΚΑΝΤΟΥ in litura l ΤΗC ΕΞΕΤΕΑC CYΓΚΑΝΤΟΥ K σχετίας scripsi 13 ΑΝΤΥ R ΤΟΥΤΟΥ B II TEN GL ΤΩΝ D CYΓΚΑΝΤΟΝ K ΧΗΚΑΝΤΟΝ in litura l CYΓΚΑΝΤΟΝ DIHG CYΓΚΑΝΤΩΝ R supina D 14 post nomina sqq: usque ad nomina om. D add. d 15 quod] quia d 17 humeri Kk gratia et amandae] r gratiae tam de R 18 sunt gerundia B infinitivi D 20 est om. L infinitiuorum GLr secuntur RBK 21 nascuntur Rr 22 mancium Ll 23 huiusce modi H

p. 810 P.

p. 394. 95 K.

nobis non est' et 'minime nocendum virtuti', quia superiorum accusativo, inferiorum vero verba dativo adiunguntur. praeterea gerundia tam ab activis quam a communibus nascentia tam activam quam passivam habent significationem, nomina vero mobilia supra dictae formae, id est in 'dus' et 'da' et 'dum' desinentia, nam et magis passivam; solemus enim per verbum passivum ea interpretari. quid est enim 'amanda est virtus'? 'digna, quae ametur', et: munitissimus habendi senatus locus? id est 'in quo habeatur senatus'. unde raro inveniuntur a neutris absolutam significationem habentibus, ut 'sto, sedeo, surgo' (nemo dicit 'standus, sedendus, surgendus'), quorum supina significationem sui servant verbi simplicem. a ceteris vero neutris et a deponentibus gerundia quidem eandem significationem habent, quam et verba, ut 'faciendi', τοῦ ποιεῖν, 'sequendi', τοῦ ἀκολουθεῖν, 'loquendi', τοῦ λαλεῖν. nomina vero supra dictae formae similiter, quomodo supra diximus, magis passivam: 'faciendus', ποιητέος, id est 'qui debet fieri', 'sequendus', ἀκολουθητέος, id est 'quem debent sequi', 'loquendus', λαλητέος, id est 'quem debemus loqui'.

Praeterea ex forma participiorum praeteriti temporis duae terminationes inveniuntur, quarum prior in 'um', altera in 'u' finitur. et in 'um' quidem eandem significationem fere habet, quam in 'dum' desinens cum praepositione 'ad'. quid enim est 'venatum' aliud nisi 'ad venandum', 'quaesitum' nisi 'ad quaerendum'? Virgilius in IIII Aeneidos:

Venatum Aeneās unaque miserrima Dido

In nemus ire parant,

id est 'ad venandum'. idem in VIII:

si fortuna permittitis uti,

1 nobis est *B* quia] quae *r* superiorum] *r* superiorem *R* 2 Praeterea *R*
3 quam a] tam a *L* passivam et magis passivam habent *B* 5 et in da et in
dum *GL* et inadatum *D* in da dum *K* 6 ea] *b* eam *BK* interpretari *RB* 7
munitissimus etc.] *Cic. or. Cat. l 1, 1 v. § 45* senatu *L* senatus locus. in
nus *KK* 8 habetur *H* 9 post significationem *sq. usque ad* significationem *om.*
D add. d esto *Rr* nemo enim dicit *Bd* 10 sui servant verbi] *B* suis ser-
vant verbis *rell.* 11 et ad deponentibus *R* et deponentibus *L* gerunda *Dd*

12 habent significationem *G* τὸν ποιεῖν *Rr* τοῦ ποιεῖν *GL* 13 τοῦ]
τοῖ *K* τοῖα. ἀκολουθεῖν *H* ἀκολουθεῖν *D* τοῦ] ποῦ *r* λαλεῖν] λαλεῖν *K*
GL λαλεῖν *K* 15 ποιητέος *B* ποιητέος *HL* ποιητέος (*sic*) — loquendus post
faciendus *om. ab R add. r* id est — ἀκολουθετέος (*sic*) *add. g* qui] quod
D debent *K* ἀκολουθετέος *RB* ἀκολουθετέος *H* ἀκολουθετέος *LK* 16 de-
bent *K* sequi*** *ex corr. h* ἀααετέος *Rr* ἀααετέος *DII* ἀααετέος *GLK* ἀαα-
τέος *B* 17 praeterea *Rr* ad formam *d* 18 um *spscr. r* post finitur: ut

venatum nenatu *add. d* 20 enim est] *g* est enim *GK* enim *Dd* 'aliud' nisi
Dd nisi *om. BDH add. d* 21 *Verg. Aen. IIII 117 sq.* 22 miserrima *K* mi-
serima *Med.* miseri madido *H* 24 ad venandum] *h* nenatum *H* *Verg. Aen.*

VIII 240 *sq.* IIII. *D* 25 fortuna *GLK* permitis *R* permittit *D*

Quaesitum Aenean et moenia Pallantea,
id est 'ad quaerendum'. videtur tamen hoc quoque quasi ipsius rei esse
accusativus et sine praepositione proferri, quod quasi 'ad locum' habet sig-
nificationem, quemadmodum propria nomina civitatum, quae cum 'ad locum'
18 significant, carent prae||positione. sequens quoque forma, quae in u ter-
minat, ablativus mihi videtur ipsius nominis, quo ipsa res significatur,
carens similiter praepositione. quid est enim 'mirabile visu' nisi 'visione'?
visio enim tam ex actione quam ex passione potest fieri. diximus autem
et superius, quod infinitorum vis in nomen rei resolvitur. quomodo autem
participia praeteriti temporis et nomina rerum in 'us' correptam desinentia 10
solent ante n vel s vel t vel x habere, sic habent et ista, ut 'laesum laesu',
'morsum morsu', 'amatum amatu', 'doctum doctu', 'captum captu', 'flu-
xum fluxu', 'flexum flexu'. sicut autem supra docuimus, communem ha-
bent significationem ab activis vel communibus nata, ut 'oratum', 'πρὸς τὸ
παρακαλεῖν' καὶ 'πρὸς τὸ παρακαλεῖσθαι', 'oratu', 'τῷ παρακαλεῖν' καὶ 'τῷ 15
παρακαλεῖσθαι' ἤτοι 'τῇ παρακλήσει', idem enim significamus. supina vero
nominantur, quia a passivis participiis, quae quidam supina nominaverunt,
nascuntur.

Pro omni autem tempore infiniti verbi solent accipi; dicimus enim
'legendi causa in honore fui' et 'sum' et 'ero' ἀντὶ τοῦ 'τοῦ ἀνεγνώκειν' 20
χάριν' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκειν' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσεσθαι', ὁμοίως δὲ καὶ 'τοῦ
ἀνεγνώσθαι' καὶ 'τοῦ ἀναγινώσκεσθαι' καὶ 'τοῦ ἀναγνώσθησεσθαι'. quod

1 aeneam D moenia D moenea L pallentea K pallatea Rom. 2 id est om. DHGLK
Vide^{ur} Rr ipsius om. D 4 quemadmodum R quemadmodum GL civi-
tatum BDHGLK quae¹ quem H 5 praepositione ex praepositionem corr. D
terminant Rr terminatur Bh terminantur D 7 est om. H mirabile^c r mise-
rabile RRDGLK 8 visio enim] visionem G visio^{ne} (ne vel nē) L atione L

9 in nomine vel r 11 u^{ne} s K et] etiam B et ista^{supina} Hh nt] nelt
K 13 post flexu: fluxum fluxu add. D 14 horatum R Graeca in littera exhi-
bet l τῷ παρακαλεῖν Rr τὸ παρακαλεῖν HG τῷ παρακαλεῖν D τὸ παρακαλεῖν K 15 καὶ
Rr καὶ l καὶ πρὸς τῷ] κρ-σφ B παρακαλεῖσθαι D παρακαλεῖσθαι H παρακα-
λεῖσθαι OΓΑΤΕ

αεῖσθαι, οΓΑΤΕ Rr παρακαλεῖσθαι οΓΛΩ G παρακαλεῖσθαι οΓΩ K τὸ DHK τὸν l

Α ΕΑ
ΠΑΡΑΚΑΛΕῖν R ΠΑΡΑΚΑΛΕῖν G τοῦ l 16 ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι Rr ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι G ΠΑΡΑΚΑ-
λεῖσθαι D ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι H ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι K ἡτοῦ B ἡτοῦτῃ ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι Rr εἰ τοῦ ΠΑΡΑΚΑ-
λεῖσθαι G ΝΤΟΙΤΗ ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι D ἡτοῦ τῇ ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι H ΑΝΤΙΤΗ ΠΑΡΑΚΑΛΕῖσθαι L ΝΤΟΙΤΗ ΠΑΡΑ-
καλεῖσθαι K veto] enim B 19 autem add. g item B 20 hero Rr ατὶ R

ΑΝΕΓΝΩΚΕΝΑΙ G ΑΝΕΓΝΩΚΑΝΑΙ R ΑΝΕΓΝΩΚΕΝΑΙ D 21 ΤΑΡΙΝ R αὐτὶ R
ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ BL ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ H ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ G ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ K ΑΝΤΥΓΝΩΣΚΕΙΝ
R καὶ R ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝΑΙ K ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝΑΙ l ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝΑΙ GL ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝΑΙ H
ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝΑΙ R ὁμοίως δὲ] ex corr. l ὁμοίως δὲ K ὁμοίως δὲ H ὁμοίως δὲ G
ὁμοίως δὲ R post ὁμοίως δὲ: καὶ τοῦ (est τοῦ R καὶ τοῦ H) ἀνεγνώσθαι (D

ΑΝΕΓΝΩΚΑΙ GK ΑΝΑΓΙΝΩΚΑΙ Ll ΑΝΕΓΝΩΚΑΙ R ΑΝΕΓΝΩΚΕΝ H) praeteritum his repe-
tentibus add. libri praeter B καὶ R τοῖ H 22 ΑΝΕΓΝΩΚΑΙ R ΑΝΕΓΝΩΚΑΙ H
ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙ G DL ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙ G H ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙ G H ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙ G H
ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙ B ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΑΙ G τοῦ G καὶ add. l τῷ R ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝΑΙ

p. 811. 12 P.

p. 396. 97 K.

autem ab activis et communibus Venientia communem habent significatio-
nem, usus quoque probat. Virgilius in bucolico:

Cantando tu illum? aut umquam tibi fistula cera
Iuncta fuit?

5 active protulit. idem in eodem:

Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis,
passive posuit. idem in II Aeneidos:

quis talia fando

Myrmidonum,

10 active dixit. idem in eodem passive:

Fando aliquod si forte tuas pervenit ad aures.
solebant enim antiqui 'fatus' communiter proferre. idem in III geor-
gicon:

uritque videndo

15 Femina nec nemorum patitur meminisse nec herbae,
passive protulit. et 'videndo perit' active, id est 'dum videt'. quod au-
tem haec quoque nomina sunt, ostendit praepositio, quae frequenter inve-
nitur, ut supra diximus, tam ante accusativum quam ablativum eorum ca-
sum: 'ad venandum' et 'in venando'. in neutris vero et in deponentibus, 50
20 quomodo supra dictum est, simplices habent significationes.

Impersonale autem hanc habet differentiam ad infinitum, quod infinitus
altero verbo finito omnimodo eget, impersonale vero actum quidem
perfectum significat per omnes modos, persona vero sola deficit; quae si
addatur, perfecti vice fungitur verbi per omnes, quomodo diximus, modos:
25 per indicativum, ut 'curritur a me' pro 'curro'; imperativum, 'curratur a
te' pro 'curre'; optativum, 'utinam curreretur a te' pro 'utinam curreres';
subiunctivum, 'cum curratur a te' pro 'cum curras'; infinitum, 'curri a te
oportet' pro 'currere te oportet'. hoc autem interest inter infinitum pas-
sivum et infinitum, qui sit ab impersonalibus, quae nascuntur a verbis ac-
30 tivis, quod infinitus passivus verbo eget solo ad perfectam significationem,

9

K ANAΨΩCE. GECEAI H ANAΨΩCENCECOAI G ANAΨΩCEHECEAI Ll AN. INΩCCEC. HCTAI R
2 comprobat B Verg. ecl. 3. 25 sq. (deficit Med.) 3 aut] hant L haud Hrg
coera GL caera K 4 iuncta] k iuncta cum Rom. BDLK iuncta G 5 Verg.
ecl. 8, 71 7 Verg. Aen. 11 6 sq. 9 mermidonum K 10 Verg. Aen. 11 81
(deficit Rom.) 11 aliquid Kk aliquot Ver. 12 fatus in fatur mut. H Verg.
georg. III 215 sq. 14 Vtrique B 15 meminisse G neque herbae Pat. 18

quam ante ablativum L 19^{et} in deponentibus K et deponentibus G 21 in-
PERSONALIS Impersonale H Impersonale B 'habet hanc H in finitū Bb 22 in-
personale B activum Kk 23 deficit] r deficit RL 25 Per imperativum in
ras. B ut curratur B curatur Rr 26 Per optativum B 27 Per subiuncti-
vum B subiunctivum Kk pro curras R Per infinitum B curri ... a te
H 28 oportet curre^{re} te oportet Rr infinitum Gg passivum (sic more suo)
30 spscr. g 29 infinitum Gg qui qui Kk impersonalibus B

p. 812. 13 P.

p. 397. 98 K.

ut 'amari volo', φιλεῖσθαι βούλομαι, infinitus vero impersonalis non solum verbo, sed etiam ablativo casu per se indiget absque accusativo, ut 'amari volo a me' pro 'amare volo'. ideo autem addidimus 'absque accusativo', quod, si ad eum reddatur, infinitum necesse est eum passivum intellegi, ut 'amari a me volo filium'. saepe vero etiam non positus subauditur accusativus, ut si dicam 'doceri a te volo' et subaudiam 'me'.

- X 51 Quoniam igitur de singulorum tempore modorum, quae memoriae occurrerunt, disseruimus, de cognatione temporum deinde tractemus.

Est quaedam cognatio praesentis quidem temporis cum praeterito imperfecto et futuro, praeteriti vero perfecti cum plusquamperfecto. praesens tempus proprie dicitur, cuius pars praeterit, pars futura est. cum enim tempus fluvii more instabili volvatur cursu, vix punctum habere potest in praesenti, hoc est instanti. maxima igitur pars eius, sicut dictum est, vel praeterit vel futura est, excepto 'sum' verbo, quod ὑπαρκτικόν Graeci vocant, quod nos possumus 'substantivum' nominare; id enim omnium semper est perfectissimum, cui nihil deest. itaque praeteriti quoque perfecti vim habet, quod ostenditur, quando participiis praeteriti iunctum officio fungitur praeteriti perfecti per passivorum declinationem vel similium passivis. similem huic vim habent etiam vocativa, ut 'Priscianus vocor, nominor, nuncupor, ap|pellor'.

- 52 Alia autem verba praesentis, sicut diximus, inter praeteritum et futurum sunt, exempli causa, si incipiam versum aliquem scribere et dicam 'scribo versum', dum adhuc ad finem eius non pervenerim et cum pars eius iam sit scripta, pars autem scribenda. ergo praesens tempus hoc solemus dicere, quod contineat et conimigat quasi puncto aliquo inncturam praeteriti temporis et futuri nulla intermissione interveniente, inde stoici

1 φιαεῖσθαι *G*   φαιεῖσθαι βούλομαι *B*   φιαεῖσθαι κοῦμαι *Kk*   βούλομαι *D*
^o ^A   infinitivus *DG*   impersonalis *B*   ⁱⁿ personalis *Rr*   2 set *H*
absce *G*   ^{di} ^{accs} ^{bs} *R*   post accusativum *sq. usque ad accusativum add. r*
3 addimus *Kk*   4 reddatur (*gloss. sc. accusativus spscr.*) *R*   est *om. G*
uel id eum *Kk*   5 volo a me *D*   7 siggulorum *D*   8 disseruimus *GLK*   disserui-
mus: DE COGNATIONE TEMPORVM. | DE COGNATIONE TEMPORVM. DEINDE *H*   10 futuro *H*
11 proprie] *g* propriae *RHG*   enim *om. L*   12 flui *K*   13 ⁱⁿ instanti *Rr*
pars ex pras *corr. D*   eius in litura *H*   14 um praeterit um *Dd*   praeterit *LK*   futuro *K*   ὑπαρκτικῶν *R*   15 non *Hh*   substantivum *Hh*   enim *add. R*   16 deest] dest *R*   17 quod] quae *B*   ostendit *H*   quando *R*
particiis *L*   officio *D*   18 declinationem *D*   19 habent ex hab. *corr. B*
priscianus *GLK*   20 nuncupor] *k* nuncupor *G*   nuncupor *K*   dicor nuncupor *RB*   dicor *H*   21 sicuti *BDHK*   ut *G*   22 et dico *R*   23 adue *D*   24 solemus] *k*
solemus *K*   25 alic *qu* *Dd*   26 intercessionem] *s* *D*   intercessionem *GL*   intercessionem *HK*
stoici] *cf. R. Schmidtii stoicorum gramm. p. 65 sqq. p. 70 sq. n. 97*

p. 813. 14 P.

p. 398. 99 K.

iure hoc tempus 'praesens imperfectum' vocabant, ut dictum est, ideo quod prior eius pars, quae praeteriit, iam transacta est, deest autem sequens, id est futura, ut, si in medio versu dicam 'scribo versum' priore eius parte scripta, cui adhuc deest extrema pars, praesenti utor verbo dicendo 'scribo versum', sed imperfectum est, quod deest adhuc versui, quod scribatur. ex hoc igitur (id est praesenti) nascitur praeteritum imperfectum, cum non ad finem perferimus in praesenti id quod coepimus. et, ut in eodem exemplo maneamus, si incipiam in praeterito versum scribere et imperfectum eum relinquam, tunc utor praeterito imperfecto dicens 'scribebam versum'.

Ex eodem (id est praesenti) nascitur etiam perfectum. si enim ad finem perveniat praesens inceptum, statim utimur praeterito perfecto; continuo enim scripto ad finem versu dico 'scripsi versum'. et sciendum, quod plerumque vel literas quasdam vel syllabarum tempora praesentis mutat praeteritum perfectum et vel pares habet cum eo vel minores vel ampliores syllabas, ut 'lego legi', 'doceo docui', 'facio feci', 'sedeo sedi', 'do dedi', 'domo domui'.

Ex eo iterum (id est praeterito perfecto) nascitur plusquamperfectum, si inveteraverit res a nobis perfecta. mox enim scripto versu, recenti || adhuc perfectione, dico 'scripsi' propria significatione; siu dudum sit perfectum, incipit transire in plusquamperfectum. itaque 'scripseram' proprie de hoc | dicimus.

Sciendum, quod Romani praeterito perfecto non solum in re modo completa utuntur, in quo vim habet eius, qui apud Graecos παρακειμενος vocatur, quem stoici τέλειον ἐνεστῶτα nominaverunt, sed etiam pro ἀορίστον accipitur, quod tempus tam modo perfectam rem quam multo ante significare potest. sed sicut apud illos infinitum tempus adiectione τοῦ ἄρτι adverbii τὸν παρακειμενον, id est adiacens tempus, τοῦ δὲ πάλαι

"inre" stoici ("iure ad mg. add.) K 1 dictum^{est} ideo Rr 2 eius in litura K iam om. BDHGLK transacta est deest] k transacta deest K 4 cui] cum D pars ex pras corr. D 6 post nascitur sqq. usque ad nascitur add. r 7 id add. k cepimus H 8 et ut] in litura b Vt K (B?) et ut in eodem exemplo maneamus] d Si enim ad finem perveniat praesens inceptum D in eodem in eodem K incipiam ..... in praesenti versum H in om. RL 9 tum R 10 scribebam] h scribam H 11 praesente H ad finem enim GLK 12 incoepum HL 14 uel literas uel syllabarum Dd 15 et infra lin. add. k cum eorum Dd 18 Ex] h ex H 19 ex praeterito H 19 sequenti L 20 perfectione R sin. dudum (e?) H sin. dudum K 21 proprie] rdy propriae RBDHGLK

23 Sciendum tamen quod BDHGLK 24 παρακειμενος R παρακειμενος G παρακευμενος H 25 ελκίον B τέλειον ἐνεστῶτα] in litura l τελεῖον ἐνεστῶτα Rr τελεῖον ἐνεστῶτα H τελεῖον ἐνεστῶτα D τελεῖον ἐνεστῶτα K

26 ἀορίστον Rr ἀορίστον D ἀορίστον H tempus apud gr(a)ecos tam BDHGLK tam modo] tan^{luminodo} L 27 adiectione D 28 αἴτιον L παρακειμενος Kk παρακειμενος H παρακειμενος R adiacens] k adiectionis K τοῦ ἀε παλαι ..... R τοῦ ἀε παλαι G τοῦ ἀε παλαι (sic) H τοῦ ἀε παλαι K παλαι in litura l

p. 814. 15 P.

p. 399. 400 K.

τὸν ὑπερσυντελικόν, id est plusquamperfectum, significat, sic apud nos hoc (id est praeteritum perfectum) potest et inodo et multo ante intellegi perfectum, et apud auctores hoc exemplis comprobatur. Evander enim apud Virgilium in VIII de matre sua dicit:

cecinit quae prima futuros

Aeneadas magnos et nobile Pallanteum;

'cecinit' dixit pro 'cecinerat', multo enim ante illam cecinisse intellegit. et ipse poeta ex sua persona:

Troiae qui primus ab oris

Italiam fato profugus Lavinaque venit

Litora,

'venit' posuit pro 'venerat'; hic enim quoque multo ante intellegit venisse Aenean ad Italiam. ergo proprie si quis contempletur vim praeteriti perfecti, non aliam iudicat hoc habere quam apud Graecos illud, quod ἀόριστον vocant. hoc autem differt a plusquamperfecto, quod illud per se prolatum non eget adverbio 'pridem', quod habet in se naturaliter, nisi si velimus explanandae quantitatis causa temporis addere, ante quot dies vel annos, nec licet illi 'modo' vel 'nuper' adverbia adiungere, praeteritum vero perfectum ad manifestandam significationem eget vel 'modo' vel 'pridem' adverbiiis.

Futurum ex praesenti nascitur, quippe cum praesens medium sit praeteriti imperfecti et futuri. itaque consonantes praesentis servat tam praeteritum imperfectum quam futurum, ut 'dico dicebam dicam'; praeteriti vero perfecti consonantes servat plusquamperfectum, ut 'dixi dixeram'. sed tamen in subiunctivo modo futurum quoque praeteriti perfecti servat consonantes, ut 'dixi dixerō', quod non sine ratione evenire videtur; nam futuro quoque tempore cognatio est cum praeterito perfecto quantum ad

1 ΤΟΝ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ B ΤΟΝ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ H ΤΟΝ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ G ΤΩΝ ΥΠΕΡ-
Τ ΕΑΙ

CYN.TAIKON Rr ΤΩΝ ΙΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ L ΤΩΝ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ I ΤΟΝ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ in

ΤΟΝ ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΝ mut. K si Rr 2 hoc est Gg id est] idem H 3 au-

tores D approbatur Ll Enader Dd 4 Verg. Aen. VIII 340 sq. 5 cecinit
quae] Cecinitq. H Cecinitque B Caecinitq; D 6 nobile] r nomine cum Rom. R no-

bine Pal. palanteum Dd 7 caecinit K acinisse Rr intellegitur D 8
Verg. Aen. I 1 sqq. (deficit Pal.) 9 primus arboris D horis K 10 Lavina-

que] g laviniaque G Ver. lavinja(q.?) Med. 12 neniss^e K 14 abere H
quam] k quod ni f. K 15 aoriston B aoriston D 'per se "quod illud Kk
illud] d del. r illud D 16 egit H habet hoc in BDHGLK nisi si velimus] h

nisi velimus RDH 17 qu^{ot} dies Rr, 18 illi] hk illa HGLK uero modo Kk

modo nec nuper B 19 ū Dd ū Dd 21 quippe K praeteriti] prete-
ri.. R 23 dicam ex dico corr. B 24 "servat consonantes ut dixi dixerō pteri-

tum plusquamperfectum ut R 25 subiunctatio K praeteri perfecti B 26

consontes^{an} Ll 27 tempore] d tempore D

p. 815. 16 P.

p. 400. 401 K.

infinitatem temporis, hoc est ad ἀόριστον. sicut enim praeteritum perfectum vel modo vel multo ante possum intellegere, sic etiam futurum vel mox vel multo post intellegere possumus futurum, ut si dicam 'scribam' vel 'scripsero', incertum temporis futuri spatium monstro; nec mirum, cum 56 in nominibus quoque comparativis, si dicam 'fortior', incertum est, utrum multo an parvo superet illum, ad quem comparatur. habet igitur affinitatem, sicut ostendimus, cum praesenti futurum, quod praesens medium est inter praeteritum imperfectum et futurum, cum praeterito vero perfecto plusquamperfectum, quia incertum significat temporis spatium. cum igitur 10 in aliis modis praesentis, sicut dictum est, consonantes servat futurum, in subiunctivo praeteriti perfecti regulam sequitur, ostendens cum eo quoque habere iura affinitatis. idque ex participiis maxime est conicere, quae cum in praeterito tempore non finiunt spatium temporis praeteriti, breve sit an longum - si enim dicam 'amatus' vel 'locutus', incertum est, utrum 15 modo an multo ante -, similiter in futuro: 'amaturus', 'locuturus' mox an multo post incertum est. ideoque in plerisque verbis ex praeterito fit futurum: 'amatus amaturus', 'habitus habiturus', 'locutus locuturus', 'auditus auditurus'. diximus autem 'in plerisque', quia neutra praeteriti temporis pleraque carent participio. sed quia ad praesens quoque ei est cognatio, 20 fit etiam a praesenti futurum, ut 'amans amandus', 'docens docendus', 'loquens loquendus', 'audiens audiendus'. sed tamen sciendum, quod omnia huiusmodi formae participia (id est in 'dus' terminantia) etiam nomina esse possunt.

Confirmat autem supra dictam rationem cognationis temporum etiam 25 inaequalium, id est a[n]omalogorum, declinatio, in qua ex praesenti fit praeteritum imperfectum et futurum in omni modo absque subiunctivo, ut 'fero ferebam feram ferrem', ex praeterito vero perfecto plusquamperfectum: 'tuli tuleram tulerim tulissem' et futurum subiunctivi 'tulero'. in participiis quoque ex praeterito passivi nascitur futurum activi, ut 'latus laturus', ex praesenti activo futurum passivi, ut 'ferens ferendus'. sed tamen

in
1 infinitatem Kk   ἀόριστον H   ἀόριστον Ll   ἀόριστον pertinet D   sicut —
possum intellegere al. m. add. in R   2 possum] possumus L possumus K
etiam futuram R   5 nominibus] omnibus GLK   ut si dicam L   6 illum] eum
GL   at R   7 medium inter H   9 plusquamperfectum] k. eras. in B et plus-
quamperfect. (o?) K   11 subiunctatio K   quoque se habere BDHGLK   12
affinitatis B   13 cum om. HL   14 longum] d longam D   loquutus D loquutus
K   15 futuro amatus locutus mox K   16 multo^{post} Kk   implerisque H
post futurum: Quando dicis amatus praeteriti temporis tolle nouissimam litteram adde-
rus. facis futurum tempus amaturus gloss. inter ipsa auctoris verba inseruit B   19
pleraque pleraque Hh   participio L   cognitio B   21 loquens loquendus loquens
loquendus Hh   audiens audiendus add. d   22 huiusmodi Rr   "participia" for-
mae L   esse nomina K   25 anomalorum id est inaequalium d   26 absce G
ferro Rr   27 ferrem eras. in B   plusquamperfecto Dd   28 subiunctatiui
K   participiis Dd   30 futuriⁱ impassiui Rr   tamen om. GLK

p. 816. 17 P.

p. 401. 402 K.

quamvis penitus mutant in quibusdam anomalis verbis supra dicta tempora omnes syllabas, significatio tamen integra manet eorum et cognatio temporum, ut 'sum eram ero'; nec mirum, cum in aliis quoque partibus orationis hoc inveniatur, ut cognata significatio in diversis inveniatur vocibus, ut puta in nominibus 'pater' masculinum est, eius femininum 'mater'; similiter 'frater soror', 'patruus amita', 'avunculus matertera'; 'bonus', eius comparativum 'melior', superlativum 'optimus'; 'Iuppiter', eius genetivus 'Iovis' quantum ad usum iuniorum; 'ego', eius genetivus 'mei'. et ex contrario saepe diversa significatio in similibus invenitur vocibus: 'liber libra', 'fiber fibra', 'Helenus Helena', 'Tullius Tullia'. propria enim nomina non sunt naturaliter mobilia, sed ex sese nascuntur, sicut etiam supra dicta appellativorum feminina non sunt a masculinis nata, sed a se orta, quamvis similem mobilibus habeant formam. illud quoque comprobatur cognationem temporum, quod infinita verba a praeterito tempore habent etiam futuri rationem: 'dixisse, dictum ire', 'laesisse, laesum ire', 'mersisse, mersum ire', 'fluxisse, fluxum ire'. sicut enim participia praeteriti temporis rationem regulae sumunt a verbo praeteriti perfecti, sic eorum formam sequitur infinitum futuri. infinita autem nominata sunt, ut dictum est, ab eo, quod carent significatione definita tam personarum quam numerorum, sicut neutra quoque nomina appellamus ab eo, quod carent utroque genere.

XI 59 Defectiva temporis praeteriti perfecti || et plusquamperfecti nec non etiam futuri subiunctivi, quia ex supra dictis nascitur temporibus, sunt in 'sco' desinentia inchoativa. nec meditativorum tamen supra dicta tempora meminisse me invenisse, ut 'fer|vesco', 'calesco', 'horresco', 'torpesco', 'tepesco', 'esurio', 'lecturio', 'micturio', 'parturio'.

Sunt alia verba, quibus desunt diversa tempora, usu deficiente, non ratione significationis. et quibusdam deest praeteritum perfectum et omnia, quae ex eo nascuntur, ut 'ferio', 'sisto', 'tollo', 'fero', 'aio', 'furo',

2 eorum ^{et} ut <i>Kk</i>	temporum <i>om. GLK add. k</i>	3 in aliis <i>Ih</i>	partibus] <i>r</i>
partem <i>R</i>	4 hoc inueniatur <i>in litura H</i>	uocibus <i>add. r</i>	5 ut puta <i>Dd</i> ut-
pote <i>L</i>	6 amitta <i>Lg</i>	auunculus <i>Rr</i>	7 comparativum] <i>h</i> comparativus <i>DG(H?)r</i>
superlativus <i>DGr</i>	optimus <i>LK</i>	Iuppiter] <i>g</i> Iupiter <i>G</i>	8 Iovis <i>add. r</i>
9 Et e contrario <i>K</i>	inueniatur (a) <i>R</i>	uocibus <i>οελεγερεος οαιονυρεος φαιρεος η</i>	
<i>RIBAOC. liber. η αιφραοζυρεος</i>	libra <i>liber, οκυνοποταμος, fibra οαορεος, helenus B</i>		
10 haelenus haelena <i>H</i>	11 mobilia <i>Ih</i>	sese] <i>rg se RG</i>	12 femina <i>Rr</i>
14 praeterito <i>H</i>	15 habent] <i>b</i> habeant <i>ni f. in lit. B</i>	dixisse <i>G</i>	laesisse <i>G</i>
laessum ire <i>K</i>	17 a uerbi <i>Rr</i>	18 formam .. sequitur <i>K</i>	19 ab eo (h) <i>D</i>
significatione <i>H</i>	tem <i>Rr</i>	22 Defectiva <i>G</i> Defectiva <i>K</i>	23 quia ex supra-
dictis — supradicta tempora] <i>d</i> pradieta tempora <i>D</i>	24 meditatiuorum <i>Rr</i>	25 caelesco <i>R</i>	torpesco <i>om. BDHGLK</i>
26 tepesco .. <i>K</i>	essurio <i>GL</i>	29 fe-	rio] <i>h</i> furio <i>H</i>
fero] <i>d</i> ferro <i>D</i>	furo quod furio Varro <i>D</i>		

p. 817 P.

p. 402. 403 K.

quod Varro ponit. ergo aliorum verborum perfectis, quae videntur eandem significationem habere, pro his utimur: in quibus invenimus 'percutio percussi', 'ferio percussi'; 'statuo statui', 'sisto statui', vel, ut quidam, 'steti', quod est a 'sto' - sed Iuvenalis in III:

5 Gaudentis foedo peregrina ad pulpita cantu

Prostitui,

pro 'prostiti' -; 'sustulo' antiqui 'sustuli', 'tollo sustuli', 'suffero sustuli'; 'tulo' antiqui 'tuli, fero tuli'; 'insanio insanivi, furo insanivi'. 'meto' etiam quidam 'messui', quidam 'messem feci', sed usus vetustis-
10 simorum 'messui' comprobatur, quod, cum de praeterito tractabimus, ostendetur; 'cerno crevi' apud vetustissimos invenitur. a 'maereo' [unde 60 'maeror'] 'maerui' debet facere, sed in usu non est 'maerui'; 'mando mandis': eius praeteritum perfectum quidem alii 'mandui', alii 'mandidi' esse voluerunt, Livius tamen in Odyssea:

15 Cum socios nostros mandisset impius Ciclops;
a 'strido' quoque alii 'stridui', alii 'stridi' protulerunt. Ennius in aenaleum XI:

Missaque per pectus, dum transit, striderat hasta.

In passivis et communibus et deponentibus, id est in omnibus verbis
20 in 'or' terminantibus, desunt tempora praeteriti perfecti et omnia, quae ex his nascuntur. participia tamen coniuncta verbo substantivo (id est 'sum') et omni eius tempore eorum | vice funguntur. quod Graeci quoque solent facere in multis verbis temporis perfecti et plusquamperfecti et maxime in

1 Varron. fr. p. 340 ed. Bip. cf. § 104 et Struvium über die lat. Declination und Conjugation p. 244 sq. posuit H praeteritis perfectis K 2 quibus invenimus] quibus invenimus. Vt B quibus invenimus ut DGL quibusdam ut r quibusdam invenimus. Vt Hh quibus n invenimus K percutio] d percussio D 3 ferio percussi add. g quibusdam G 4 a sto] r esto R Iuv. sat. III 8, 225 sq. 5 gaudentes RH gaudentes K foedo] d foeda BDGLK foedos h perigrina GLK ad] a B cantu Prisc. cum Iuv. Pith. saltu dett. Iuv. libri fere omnes 7 pro] dk om. BDGK del. r prostiti] Struvius l. l. p. 304 prosisti (sisti L) libri ex prava emendatione, quod re vera apud Iuvenalem prostiti h. l. est infinitivus praes. pass. sustulo] r sustuli R suffero sustuli K suffero tuli RGL 8 antiqui] d antique D

Insanio. Insanii. Insaniui B furo Rr 10 de praeterito Hh 11 post cerno creui: cresco creui add. Bdk et cresco creui rh aput B 12 memor Rr facere Rr 13 quidem] scripsi quidam R quidam mandis rell. 14 Livius] r Lius R Libius B Livius in Odyssea v. Hom. Od. XX 19 sq. G. Hermannum elem. doct. metr. p. 626 cf. Corssenium orig. poes. Rom. p. 202 et ann. ad lib. III § 20 tamen om. DH odyssea HG odisia L 15 sociis Rr impius] cymbius r

cyclops RBDHK ceclops L 16 stridui D protulerunt Rr Ennius (i ni f.) Rr Enn. ann. XI 2 E. S. XI VII p. 54. LXXI Vahl. 18 Missaque] r messaque R

missaque G missaque K perfectus K pectus] actus (f?) H 19 communibus et passivis H passivis communibus B om. nibus (n-i) R 20 praeteriti perfecti] B praeterita perfecta rell. ex eis G 21 coniuncta] ex coniunctiva corr. K coniunctiva GL verbo] r uerba R uerbo(a) D 22 eius omni K ei. D quod] r quonq R 23 temporibus (bu) R praeteriti perfecti RDG

p. 817. 18 P.

p. 403 K.

modo optativo et subiunctivo, ut 'τέτυμαι, τέ|τυσαι, τέτυπται, τετύμ-
μεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἶδιν', 'τετυμμένος εἶην, εἶης, εἶη, τετυμέ-
νοι εἶημεν, εἶητε, εἶησαν', 'ἐὰν τετυμμένος ᾦ, ᾗς, ᾗ, ἐὰν τετυμμένοι ᾤμεν,
61 ᾗτε, ᾤσιν'. sed cum apud Graecos paene innumerabilia sint verba, quae
vel literarum inconsonantia vel regularum quibusdam rationibus impedian-
tur vel usu, ut habeant declinationem plenam per omnia tempora, apud
nos pauca hoc patiuntur. inveniuntur tamen etiam in o desinentia, sed
non multa, in quibus praeteritum perfectum per participium solet demon-
strari, quae 'neutropassiva' artium scriptores nominant. sunt autem haec
solae: 'gaudeo gavisus sum', 'audeo ausus sum', 'soleo solitus sum',
62 'fido fisus sum', 'fio factus sum', quorum tamen antiquissimi solebant
etiam praeteritum perfectum proferre hoc modo: 'gaudeo gavisi', 'audeo
ausi', 'soleo solui', 'fido fisi', 'fio fii', sed nunc his non utimur.

Sunt verba, quibus desunt et tempora et personae, ut 'fores foret fo-
rent fore', 'cedo', 'infit', cuius Varro in mensuris et primam ponit
62 personam: infio. 'aio' quoque praeterito perfecto deficit. 'inquo' etiam
verbum in multis deficit. item impersonalia verba, quae ex se nascuntur,
deficiunt per tempus futurum in modo infinito, ut 'paenitere paenituisse',

1 ut om. B *τέτυμαι* l TETIMMAI L TETIMAI K TETIMMAY H TETIΦAI R
TETYΦAI G TETYΦAI H TETIYUOI K TETYΦAITE. TYPTAI B *τέτυπται* l TETIPTAI
DL TETYPTAI H *τετύμμεθα* — ᾤσιν om. H *τετύμμεθα* l TETYMAIΘA LK
TETIMAIΘA G TETYM.MAIJAETA R TETYMMAIΘA. TETIMMENOI. D 2 *τέτυφθε* om. RGK
TETYΦΘAI .... L TETIPTECTE D TETYMMENOI ECIN L ΘYTYMMENOI EICEN R TETYM-
MENOI IECTAI B TETIMMENOI EICIN TETIMMENOU ECIN G TETYMMENOI EICIN TETYMMENOI
ECIN K *ante τετυμμένος εἶην*: ETEYMHN ETEYUFO ETEYHTO ETEYTMMEΘA ETEY-
ΦΘAI TETYMMENOI HCAN add. l *τετυμμένος εἶην. εἶης, εἶη* om. D TETYMMINGO
EINH EINC EIN G ΘYTYMMENOC EINN EINC EIN R TETYMMENOC EIN. INEIN. CEIN. K *τε-*
τυμμένος εἶην — ᾤσιν om. L add. l *εἶης* EINC B *εἶη* EIN Bl TETYMMEN-

.N .N
NOI EIMEN EITE EIHCAN Dd TETYMMENOI ENEIEN ETHTAI EINCAN R TETIMMENOI EINAIER
EINTAI EINCAN G TETYMMENOI EINAI EMEINTAI EINCAN K 3 EINMEN EINCAN l *εἶητε*
EIHTAI B *ἐὰν τετυμμένος ᾦ, ᾗς, ᾗ* om. D EAN TETYMMENOC W EC E R EAN TE-
TIMMENOC W HC H G W HIC HI B W NC N K EAN TETIMMENOI OMEN HTE OCIN G
EAN TETYMMENOC OMEN HTE WCIN R TETYMMENOI UCCIN. EAN. TETIMMENOI D TETYM-

MELOY B TETYMMENO l 4 ᾤσιν OIEIN K ^d secum Hr sint r sunt RBGLK

5 uel add. r ⁱⁿ consonantia Kk uel om. GLK add. k 6 ut habeant K ple-
nam declinationem BD plenam declinationem plenam L 7 etiam pauca in o RD

8 solent BGL ^{de} monstrari L 9 neutropasiva g neutropasiva G neutropas-
siva H arcium Dd autem] tamen B 10 post gaudeo sqq. — gaudeo om. G
add. g gavis.^{us} Dd 11 quorum tamen — fii add. d 12 praeterita perfecta B

13 aussi Hr solueo R fio fido fii fisi GLK nun^c Dd 14 ^{et} tempora
Gg 15 Varro in mensuris] Varron. fr. p. 253 ed. Bip. (cf. § 104) v. Ritscheltius
mus. phil. VI 535 sq. 554 et ll. quaestionum Varron. ibi ll. mensuris] rh Heidelb.
Zniccavienses Dresd. 1 cum l. Ps. Boethii a Rutschelio l. mensuris RH mensuris
BGLd mensuralis K mensuralibus Lips. 2 Krehlii et del. r 16 ^{per}fecto Hh
defecit Hh defecit K defecit G defecit g 17 impersonalia B exe Dd 18 pe-
nitere penituisse Kk

p. 818. 19 P.

p. 403. 404 K.

'*putere putuisse*', quamvis antiqui '*putitum ire*' dicebant et '*putitus*' participium, ut Plautus in *Bacchidibus*:

Neque mei neque te tui intus putitum est factis, quae
facis. |

5 nec non '*metuere metuisse*' deficit futuro et '*timere timuisse*', '*latere latuisse*', '*apparere apparuisse*', '*oboedire oboedisse*' et pleraque neutra secundae coniugationis: '*horrere horruisse*', '*tepere tepuisse*', '*rubere rubuisse*', '*pavere pavisse*'. inchoativorum quoque et meditativorum in infinitis non solum praeteritum, sed etiam futurum deficit tempus, ut '*horrescere*', '*telescere*', '*ferescere*', '*parturire*', '*esurire*', '*lecturire*'. nec non perfecta, si sint eiusdem formae inchoativorum, plerumque deficient futuro, ut '*discere didicisse*', '*poscere poposcisse*', '*compescere compescuisse*'. ||

Quoniam de deficientibus per tempora sufficienter dictum est, nunc de
15 modis tractemus.

DE MODIS.

Modi sunt diversae inclinationes animi, varios eius affectus demon- XII 63
strantes. sunt autem quinque: indicativus sive definitivus, imperativus, optativus, subiunctivus, infinitus.

20 Indicativus, quo indicamus vel definimus, quid agitur a nobis vel ab aliis, qui ideo prius ponitur, quia perfectus est in omnibus tam personis quam temporibus et quia ex ipso omnes modi accipiunt regulam et derivativa nomina sive verba vel participia ex hoc nascuntur, ut '*duco ducens duxi ductus dux*', '*rego regens rex rectus rex*', '*ferveo fervens ferveo fervor*', '*horreo horrens horresco horror*', '*intellego intellegens intellexi intellectus*', '*laedo laedens laesi laesus laesio*', et quia prima positio verbi, quae videtur ab ipsa natura esse prolata, in hoc est modo, quem-

1 pudisse *Dd* puduisse pigere piguisse quānis *B* pudicum *Dd* 2 *Plaut. Bacchid.* III 1, 12 (v. 379) cf. *lib.* XI § 20 bachidibus *BDHGLK* 3 mei] *d lib.* XI 1. l. cum libris Plautinis fere omnibus me libri h. l. omnes cum *Plaut. Vat.* 3870 m. pr. te tui] *RdH* cum libris Plautinis te tu, *G* te tu *LK* te tuis *r*, quod ad factis accomodatū vir pro vestigio formae tis licet habere tui te *codd. lib.* XI 1. l. tui ted *Bergkii act. antiq. Marburg.* 1850 p. 332 te tuintus *B* quae facis(t)

D que fatis *Rr* 5 et timere et timuisse *GL* latuere latuisse *K* 6 apparuisse *L* oboedire] obaudire *LK* uel obaudire *g* oboedisse] obaudisse *LK* uel oban-

disse *g* 7 coniugationis *G* rubisse *Rr* 8 mediatiuorum *H?* in om. *K* 9

so. lum *Rr* deficit] *r* defecit *R* 10 ferveo tepescere *G* 11 essurire *GLK*

12 discere *K* compescere compescuisse *GK* 14 tempora *Rr* tempora deficientia *G*

est om. *HK* 16 DE MODIS] om. *L* De modis incipit *K* DE MODIS ITERVM. *D* 17

diversae sunt *K* inclinationes] *r* inclinationis *R* varios *K* effectus *L* 18

definitivus *GL* 19 subiunctivus(ta) *G* subiunctivus *K* infinitivus *DKr*

20 indicamus cum *Dd* definimus *L* 22 et quia] *r* et quae *R* derivativa] *d*

derivativa *g* derivata *D* derivata *G* 24 rectus] *r* rextus *R* 27 "prolata" esse *L*

quemadmodum] *r* quemammodum *RGL*

admodum in nominibus est casus nominativus, et quia substantiam sive
essentiam rei significat, quod in aliis modis non est. neque enim qui im-
perat neque qui optat neque qui dubitat in subiunctivo substantiam actus
vel passionis significat, sed tantummodo varias animi voluntates de re ca-
rente substantia. deinde hunc primum auctoritas doctissimorum tradidit
64 modum in declinatione verborum. sciendum tamen, quod quidam ausi sunt
infinita ponere prima, sed male; non enim oportet statim a re imperfecta
aut dubia incipere. quidam enim dubitaverunt, an verba sint haec, et
inter adverbia magis ponenda censuerunt, quod nec numeros nec personas
nec affectus animi certos habent et egent semper aliis verbis, sicut adver- 10
bia. dicimus enim 'legere studeo, studes, studet', sicut dicimus 'bene
studeo, studes, studet'. sed haec postea refutentur, nunc hoc sufficiat
ostendere, non bene ab infinitis quosdam coepisse. sed neque ab impera-
tivis neque ab optativis erat incipiendum, cum hoc || imperamus, illo opta-
mus, ut sit indicativus, qui nisi prius sit notus, non possumus scire, quid 15
imperemus vel optemus. subiunctivus vero, quem quidam dubitativum ap-
pellaverunt, manifestam habet indicativi cognitionem. ipsa enim dubitatio
ante se esse indicativum confitetur; nam si tollas dubitationem, non opus
est subiunctivo in re certa, sed indicativo. ergo non alius iure praepone-
65 retur omnibus quam indicativus. sicut enim in nomine, si quis proferat 20
genetivum vel alium post hunc casum, multo ante nominativum cognovit,
ex quo nascuntur obliqui, sic qui aliquem modum proferat scit primum
indicativum, qui est paene verbi rectus, sicut et praesens tempus ideo
aliis praeponitur temporibus et primum obtinet locum, quod in ipso sumus,
dum loquimur de praeterito et futuro —, et quia ad praesens praeterita et fu- 25
tura intelleguntur, quod si non sit, alia intellegi minime possunt; et quia
positio indicativi verbi ab ipso incipit; | et quod ex ipso cetera tempora
trahunt regulas; et quod praeteritum non potest esse, nisi quod prius fue-

1 post substantiam sqq. — substantiam, ab R om., add. r substantiam siue sen-
tentiam (subsistentiam l) siue essentiam GL 2 rei] d regi D 3 post substan-
tiam: actus — substantia om. D add. d 4 passionem B 5 auctoritas Rr doc-
tissimorum ex doctissimum corr. H 6 auxi Dd 7 imperfecta vel dubia B 8
verba st haec GL 10 certos animi K sicut et adverbia B 11 studet] stu-
des H post studet verba sqq. usque ad studet om. G add. g diximus Rr
bene studeo (studeo k) .es. et. K 12 refutentur] d refetentur D reputentur GLK
reppetentur l hoc] autem K 13 ab infinitis] d ad infinitis D 14 optativis
Dd hoc in littera k 16 subiunctivus ex subiunctivus corr. G subiunctivus K
hanc voc. subiunctivus in GK imprimis mutationem in sqq. haud amplius enotavi 17
cognitionem GL 18 esse add. r confitetur add. r 19 praeponetur H 21
cognovit nominativum B 22 ex quo] r ex qua R profert r sit H 23 sicut
et Hh 24 obtinet] l optinet RBHGLK 25 praeterita H 26 quod] d qui
RBD non si non Rr 27 indicati Hh ab add. r quo ex Rr 28 tra-
hunt ex trahunt corr. B praeteritum H fuerit prius G

p. 820. 21 P.

p. 406. 407 K.

rit praesens. futuri autem vox sine significatione esset, nisi cogitantibus, [nobis] et notionem sumentibus ex praesenti vel ex praeterito. de futuro quoque sumimus notionem vel ex his, quae nobis in ore veniunt, vel ex ipsa natura rerum vel ex cogitatione: in ore quidem, ut, si videam scribentem
 5 in praesenti, ex hoc concipio et futuri temporis scripturam; natura, ut, cum videam solem occidentem in praesenti, possum scire naturali motu reversurum, quod est futuri; cogitatione vero, ut, si cogitem diluvium quale sit in praesenti, ex hoc notionem concipio futuri. similiter prima
 10 cunda, ad quam loquitur, et tertia, de qua loquitur: nisi enim sit prima, quae proferat sermonem, aliae esse non possunt; et quod ista sine illis potest inveniri, cum secum aliquis loquitur, illae autem sine ista non inveniuntur; et quod causa naturaliter ante causativa [quam *αἰτίαν* || Graeci vocant] esse solet. causa autem fit secundae et tertiae personae prima
 15 persona; iure igitur illis praepositur, quae sunt causativae: a singulari quoque incipimus, quod hic naturaliter primus est numerorum, qui duplicatus vel multiplicatus facit numerum pluralem. et activa ideo prima proferuntur, quod naturaliter praecedit actus ante passionem, quae esse non potest, nisi sit actus; et quod qui agit incipit, sequitur autem qui patitur;
 20 et quod verbum activum additione eget literae vel literarum, ut faciat passivum ex se.

Breviter igitur de omnibus modis repetamus. modi sunt, ut praedic- 67
 tum est, diversae inclinationes animi, quas varia consequitur declinatio verbi. indicativus primus ponitur | propter quas enumeravimus causas. in-
 25 dicativus autem dicitur, quod per eum indicamus, quid agitur.

Imperativus est, quo imperamus aliis, ut faciant aliquid vel patiantur,

i. nobis
 1 cogitantibus et *Gg* 2 nobis *om. L* notionem *L* vel praeterito *H* 3
 sumimus *R* sumimus enim *BGLK* 4 in ore (h) *D* ut ^{si} videam *Rr* 5 in
 in *lit. b* post in praesenti *sqq. usque ad* in praesenti *om. D add. d* futuri. (s) *B*
 6 occidentem in praesenti] *r* occidentem in praesentem *R* 7 deluvium *K* 8
 quale sit *Rr* notionem] *d* notionem *DG* 9 ostenditur secunda *Gr* secunda.
 (m) *B* 10 ad quem *Rr* 13 causativam *D* post causativa: quam graeci AI-
 TIATA vocant *add. B* quam AITIAN (quoniam AITIAN *r* quae MARTIAN *R* q̄ AITIAN *L* q̄ AITIAN
G) graeci vocant *reil.*, quod videtur interpretamentum ad causa pertinet, ni potius vel,
 quo *B* duci, ex quae αἰτία Graeci vocant corruptam vel utrumque ex duobus gloss. quam
 αἰτίαν Graeci vocant et quae αἰτία Graeci vocant conflatum esse censeas 14 so-
 let] in litura *h* solent *ni f. H* 16 quoque numero incipimus *D* numerum *D*
 17 vel multiplicatus *om. RD add. d* activa prima *D* primae *b* praeferuntur
Hb 18 quae esse] *d* ** (eē *ni f.*) *D* 19 sit *om. LK* post actus *add. k* prae-
 cedat post actus *add. l* quod agit *Rr* ait *Dd* patitur vel quod *K* 20
 eget *G* 21 ex se] a se *K* 23 quas] *r* quod *R* quos *d* uara consequitur *Dd*
 consequi sequitur *Rr* 24 causas. quare indicativus dicitur. indicativus *GLK*
 25 agitur. quare imperativus. imperativus *GLK* 26 quo] *rb* quod *RB* faciant
 b aliquod *GK*

qui ideo secundum tenuit locum, quod per se absolutus, quemadmodum indicativus, non indiget auxilio alterius partis ad plenam significationem, licet per tempora et personas deficiat naturaliter. solemus tamen non solum imperantes, sed etiam orantes saepissime eo uti, ut:

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso

5

Virgilius in I. idem in VIII:

Vos, o Calliope, precor, adspirate canenti.

XIII 68 Tertius est optativus, qui quamvis et temporibus et personis perfectior videatur esse imperativo, tamen eget adverbio optandi, ut plenum significet sensum, et quod, qui optat, inferior videtur esse imperante: itaque iure 10 post imperativum ponitur.

Quartus est subiunctivus [quippe iure], qui eget non modo adverbio vel coniunctione, verum etiam altero verbo, ut perfectum significet sensum, ut Virgilius in bucolico:

Cum faciam vitulam pro frugibus, ipse venito.

15

et sciendum, quod omnibus modis aliis sociari potest subiunctivus, qui cum diversas habeat significationes, || non ab una earum, sed a constructione nomen accepit, veluti denominativa, quae diversas habentia significationes generale tamen nomen multarum specierum sibi defendunt. est enim quando dubitationem significat, ut 'si videam, intellego'; est quando 20 confirmationem, ut Virgilius in I Aeneidos:

Certe hinc Romanos olim volventibus annis

Hinc fore ductores revocato a sanguine Teucris,

1 ide^o Dd quacumodum Rr quemammodum HGL 2 partis] par R 3 personas] g persona GL 4 saepisse R 5 Verg. Aen. I 8 6 uerg in I. (sic) ante Musa exhibet H in I aeneidos (eueidos d) Gd Verg. Aen. VIII 525 VIII] VIII. K VII. HG II. B II. georgicorum R, quod videatur spectare ad Verg. georg. II 7 Huc pater, o Leneae, ueni, ut locus sic scribendus sit: idem in II georgicorum: Huc pater, o Leneae, ueni, idem in VIII: Vos etc.; mihi tamen potius doctum aliquod gloss. veram lectionem in R videtur expulisse 7 Calliope] r caliope RG caliope LK praecor R aspirate RGL cauenti. quare optativus tertius est, Optativus GK canenti. quare optativus. Optativus (tertius est om.) L 8 et personis

et temporibus B perfectior R videatur esse] r nidear esse R esse nideatur G 9 post adverbio erasum vel coniunctione in D 10 imperanti BDHGLK 11 ponitur. quare subiunctivus quartus, subiunctivus GL ponitur. quare subiuncti Quartus

subiunctivus K 12 est om. H quippe G eget ex corr. d non modo] non soli modo Rr non solum B 13 coniunctione D 14 Verg. ecl. 3, 77 15 nitulam libri et hic et lib. XVI § 4 XVII § 204 XVIII § 79 tantum non omnes cum Rom. (deficiunt Med. Pat.) nitula D lib. XVI § 4 cum aliquot libris Verg. 16 quod om. R ** omnibus(in) G aliis modis GLK potest sociari G 17 earum] d eorum

rum D sed astrucone K 18 denominatio R^{de} nominativa L diversa^s Rr 21 Verg. Aen. I 234 sqq. aeneidis D 22 certe liturae spscr. in Med.

23 fore (t) R revocato sanguine cum Fr. m. pr. et Gud. R et hic et lib. XVII § 80, at revocato a sanguine rell. utroque loco et omnes cum R lib. XVIII § 108. 201. 253

et sic Med. Rom. Ver. (deficit Pat.) sanguine¹ ueri Rr

p. 822. 23 P.

p. 407 — 409 K.

Qui mare, qui terras omni ditione tenerent,
Pollicitus:

'tenerent' enim confirmative dixit; est quando suadentes hoc utimur, ut si dicam 'prodest ut legas'; est quando imperantes, ut 'ne dicas', 'ne facias', in quo nec eget alio verbo; est | quando ostendentes potuisse fieri, nisi quid impedimento fuisset, ut 'facerem, si placuisset', 'dicerem, si licuisset'. possunt fortassis praeterea perspicaciter inquirentibus et aliae praedicti modi significationes inveniri.

Infinitus est, qui et personis et numeris deficit, unde et nomen accipit infiniti, quod nec personas nec numeros definit et eget uno ex quatuor supra dictis modis, ut significet aliquid perfectum, ut 'legere propero, legere propera, utinam legere properarem, cum legere properem'.

Impersonale autem verbum suae cuiusdam est significationis et solet vel a neutris activam vel absolutam vim habentibus, non tamen passivam, plerumque nasci, ut 'statur', 'curritur', 'vivitur', 'ambulatur', vel ab activis, ut 'amatur', 'legitur', a passivis vero vel communibus vel deponentibus nunquam, nisi ab uno 'misereor miseret', sed magis id quoque a 'misereor' est. vetustissimi enim pro 'misereor' 'misereo' dicebant, sicut diversis supra ostendimus usibus.

Supina vel participialia cum nec personas discernant et temporibus careant, quibus sine verbum esse non potest, et casus assumant et praepositionibus separatis adiungantur, sine dubio mihi nomina videntur esse, quae tamen loco infinitorum ponuntur tam activorum quam passivorum. nec per se ea solum || posita pro infinitis accipiuntur, sed etiam eiusdem formae indubitabilia nomina aliis adiuncta nominibus secundum eundem casum, ut Cicero in I invectivarum: nihil hic munitissimus habendi senatus locus, id est 'tutus habere senatum', ἀσφαλὲς εἶχεν τὴν σύγκλητον. inter mobilia tamen nomina eiusdem formae et haec (id

1 omnis *Fr. m. pr.* omnes *Ver. Fr. m. alt.* ditione *Rr* decione *GL* ditione *DH Rom.*

(*Ver.?*) 5 facies *R* in qua *K* quo nec *add. r* verbo alio *G* 6 placuisse *GL* dicerem *om. L* 7 licuisset *G* fortassis *GL* alia *G* 8 inveniri. Quare infinitus. Infinitus *GL* inveniri. quare infinitus. Infinitus *K* 9 Infinitus

DHr 12 properarem] properare *H* 13 Impersonale *K* Impersonale *B* autem *om. BDHGLK* est *om. G* 15 ut statur *add. d* 17 ab uno (h) *D* ut misereor *B* miseret] miseretur *GLK* vel miseret *al. m. in mg. K* 20 Sopina quae

nos gerundia dicimus vel (vel *om. G*) participialia (participalia *K*) *GLK* participalia *r* 21 a quibus *Rr* non potest — adiungantur in *litura d* adsumat *B*

22 adiungantur ex adiunguntur *corr. B* esse nomina videntur *DHGL* nomina esse videntur *BK* 23 tamen] tantum *B* infinitivorum *G* 25 indubitabilia *G* 26 Cic. in *Catil. or.* I 1, 1 invectivarum] r inuectivarum *K* inuectinarum *R* nihil

K hic] enim *DHGLK* enim hic *B* 27 totus *Rr* habere. *L* haberi *l* ἀσφαλὲς — amandi *om. D* *add. d* ἀσφαλες *RDHGLK* εἶχεν *ni f. L* EXECΘAI

l 28 TEN *R* TIN *D* THH *K* THN CYKANTON in *litura l* CYKANTON *H* ΟΥΚΑΝ-
των *Rr* CYAKANTON *GK* CICKANTON *D* tamen supradicta nomina *Dd* haec est id
est *H*

p. 823 P.

p. 409. 10 K.

est supina) hoc interest, quod haec, sive ab activis sive a communibus nascantur, communem habent significationem, ut 'amandi', τοῦ φιλητέου, id est 'τοῦ φιλεῖν' καὶ 'τοῦ φιλεῖσθαι', illa vero passivam solam, ut 'amandus', ὁ φιλητέος, id est 'qui debet amari', 'amanda', φιλητέα, 'amandum', φιλητέον; et quod supina, cum sint generis neutri et semper singularia, coniunguntur diversis generibus et numeris, ut 'amando virum' et 'amando mulierem' et 'amando pueros'; et illis casibus adiunguntur, quibus et verbum, sicut supra quoque docuimus, ut 'noceo tibi, nocendi
71 causa tibi, nocendo tibi, nocendum tibi'. quod autem praepositionibus separatis coniunguntur, quod verbi non est, ostendit usus. Cicero pro 10 Milone: huius ergo interfector si esset, in confitendo. idem in III Verrinarum: a quo pecuniam ob absolvendum acceperas. Virgilius in bucolico:

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum

Occursare capro, cornu ferit ille, caveto.

idem in III georgicon:

namque ante domandum

Ingentes tollent animos.

et ostendunt ipsae praepositiones sive adverbia praepositiva, in o quidem terminationem ablativi esse, in 'uu' vero accusativi, quibus et adiunguntur, in i vero genetivi, cui numquam praeponuntur separatae. illud tamen sciendum, quod in o supina tam corripunt quam producant auctores more verborum sive adverbiorum in o terminantium. Alphius Avitus in II excellentium:

2 nascentur] I nascentur L TOY ΦΙΑΝΤΕΟΥ G TOI ΦΙΑΝΤΕΟΥ H TOT ΦΙΑΝΤΕΟΥ L ΦΙΑΝΤΕΟΥ I, quae et hoc add. et sqq. usque ad φιλεῖσθαι 3 τῷ R ΦΙΑΙΝ B ΦΙΑΙΝ G ΦΙΑΙΝ H ΦΙΑ...ΕΙΝ (AN?) I ΦΙΑΙΝ K καὶ om. K καὶ τοῦ] ΚΑΥ B

I
ΦΙΑΙΝΘΑΙ B ΦΙΑΙΝΘΑΙ Rr ΦΙΑΙΝΘΑΙ HGK ΦΙΑΙΝΘΑΙ D 4 ΦΙΑΙΝΘΕΟΣ Rr ΦΙΑΙΝΘΕΟΣ HGK ΦΙΑΙΝΘΕΟΣ D ΦΙΑΙΝΘΕΟΣ in lū. I amanda] amando GLK ΦΙΑΙΝ

H
ΛΕΘΕΑ Rr ΦΙΑΝΘΕΑ H ΦΙΑΝΘΕΩ L ΟΦΙΑΝΘΕΑ G ΟΦΙΑΝΤΕΑ K 5 ΦΙΑΝΘΕΟΝ R ΦΙΑΝΤΕΟΝ HK ΦΙΑΝΘΕΟΝ L ΦΙΑΝΘΕΟΝ G 7 et illis] R et quod illis rel. adiungitur RBGL 8 et om. GLK add. k supra quoque in lū. et ad mg. b 9 causa vel nocendo K nocendum tibi om. R 10 coniunguntur] r coniungitur RBDGLK

est
herbio Rr non ostendit H Cic. pro Mil. or. 29, 79 11 Cic. in Verr. or. II 11 32, 78 12 verrinarum G acceperis Cicero 13 Verg. ecl. 9, 24 sq.

o.
14 *pastas(c) Med. tityre R tityre GK tetyre L 15 capre Med. ferit] d et sic quoque Med. e corr. feret D Med. m. pr. 16 Verg. georg. III 206 sq. 17

d
domantiū Med. 18 iugentis Med. Pal. Rom. Fr. tollent] h tollent ni f. H tollunt Heideib. cum aliquot codd. Verg. 20 et om. GLK 21 cui add. d separatae] r separate RH 22 in sopino .o. GL 23 Alphius] r aluius R halphius G

Alphius Avitus in II excellentium] v. anth. Lat. Burmanni II 267 et H. Meyeri n. 125 t. I p. 45 sq., Wernsdorffum poet. Lat. min. III p. xxxi sqq. Lachmanni in Ter. Maur. praef. p. xii hantus D hantus L habitus GLK

p. 823. 24 F.

p. 410. II K.

Tum literator creditos
 Ludo Faliscum liberos
 Causatus in campi patens
 Extraque muri ducere,
 5 Spatiandō paulatim trahit
 Hostilis ad valli latus.

sunt enim dimetriambici. Iuvenalis || in I:

Plurimus hic aeger moritur vigilandō, sed illum
 Languorem peperit cibus imperfectus et haerens.

10

DE SPECIE VERBORVM.

Species sunt verborum duae, primitiva et derivativa, quae inveniuntur XIII 72
 fere in omnibus partibus orationis. est igitur primitiva, quae primam po-
 sitionem ab ipsa natura accepit, ut 'lego', 'ferveo', 'domo', 'facio',
 'garrus', 'albo'; derivativa, quae a positivis derivantur, ut 'lectorius', 'fer-
 15 vesco', 'domito', 'facesso', 'garrulo', 'albico'.

Sunt igitur derivativorum diversae species, ut inchoativa, quae initium
 actus vel passionis significat, ut 'caleo calesco', 'horreo horresco', 'tabeo
 tabesco', quae plerumque a neutris absolutam vel intrinsecus natam | sig-
 nificantibus passionem, quam Graeci *αὐτοπάθειαν* dicunt, derivatur, ut
 20 'rubeo rubesco', 'paleo pallesco', 'marceo marcesco', 'areo aresco',
 'luceo lucesco', 'pateo patesco'. ideo autem diximus 'plerumque', quia
 inveniuntur etiam ex aliis verbis, sed raro, ut 'cupio cupisco' - Cicero
 in oratore: divino aliquo animi motu maiora concupiscat.
 Virgilius in IIII georgicon:

1 litteratus *LK* literatus *G* litterator in rasura *H* creditos] *Andr. Schottus ad Aurel. Vict., qui dicitur, de vir. ill. c. 23, Salsasius ad Florum* I 12, 5 creditus *RBHGLK* creditur *D* 2 facilis cum *Rr* falis (fallis *k*) cum liberis *LK* 4 extra-
 1 64 extra muriq. *H* 5 patiendo *G* patiando *L* palatum *R* 6 hostilis] *om.*

K hostilis *R* uali *G* ualli. (s) *B* 7 *Iuv. sat.* I 3, 232 sq. 8 Plurimus] *r*
 Plurimum *R* uigelandō *K* illū *v.* § 44 9 languorem *GL* et ex languem

corr. B imperfectus *RGLK* et haerens *om. DHGLK* 10 DE SPECIE^B VERBORVM. *Rr* CXPFI INCF DE SPECIE VERBORV *B* incipit de speciebus verborum sed primum
 de inchoativis *D* *inscr. om. L* 11 derivativa *D* fere in omnibus inveniuntur

(in in *mg. add. b*) *Bb* 12 primitiva *Dd* 13 accipit *L* 14 derivatur *BL*

15 facesco *B* 16 igitur] ergo *DK* 17 calesco *Hh* 18 plurūque *B* 19
ad voc. passionem in mg. Ag in lī de cī dī pathos graece pasio dī. *K v. Augustin.*

de civ. dei VIII 16 ΑΥΤΩΠΑΘΕΙΑΝ *Rr* ΑΙΤΩΠΑΘΕΙΑΝ *B* deriuntur *GLd* deriuntur
H deriuntur Quorum pleraque secundae sunt coniugationis ut rubeo *B* 20 post
 rubesco: ardeo ardesco *add. K* macesco *R* 21 plerumque] *rd* pleraque *RBD*
 22 verbis *om. HGLK* post cupisco excidit *f.* scio scisco *Cic. orat.* 13, 41 23
 divino ex deivino *corr. B* animi] *d* animo *BDHGK* concupiscam *Heidelb. et al.*
codd. Krehlii v. § 81 24 *Verg. georg.* IIII 69 sq. Continuoque animos uolgi et
 trepidantia bello | Corda licet longe praesciscere; regum petitus est ex regibus *v.* 68

animosaque regum

Corda licet longe praesciscere -,

'dormio dormisco', 'sentio sentisco' - Terentius in adelphis:

hoc villi edormiscam.

idem in heautontimorumeno:

ne tu id persentisceres -,

'labo labasco' - idem in eunucho:

Labascit victus uno verbo -,

'integro integrasco' - idem in Andria:

vah perii, hoc malum integrascit -.

et notandum, quod in passiva significatione positum est inchoativum, cum
73 primum eius activum sit. similiter 'hio hisco', 'amo amasco', 'miser-
reor miseresco' (sed magis a 'misereo' est, quo vetustissimi sunt usi, ut
supra dictum est. Ennius in V annalium:

Cogebant hosteis lacrimantes, ut misererent.

ex quo impersonale est 'miseret' et 'miseretur'. Lucius Crassus in
legis Serviliae suasionem: neque me minus vestri quam mei
miserebatur. nam a 'miseret', quod est deponens, nec inchoativum in
o desinens nec impersonale posset nasci), 'vivo vivisco', unde 'revi-
visco'. Terentius in hecyrā:

Ille reviviscet †. numquam.

'vesperasco' quoque videtur quasi a 'vespero vespas' verbo derivari.

1 animo aque rugam R 3 Ter. adelph. V 2, 11 edormiscam hoc nilli
(uillis, illi forte, ut vid., eraso, Bemb. nini Bas.) et sic lib. XVIII § 128 uille
GLK uill. H dormiscam(c) H dormiscam LK 5 Idem R Ter. heauton-
tim. III 5, 21 heatontimorumenō RB heatontimorumenō GL heatontimorumenō K

6 Nec in DHGK id om. K praesentisceres LK presentis persentisceres H
persentis persentisceres B 7 Ter. eunuch. I 2, 98 eunacho L iuncho K 8 lauascit
K victus uno verbo] r nictus uno verbo uictus (ninctus R) RBDHGL victus (. victus,
Bentleius) uno verbo quam cito Terentius 9 Integro integrasco G Ter. Andr. III
2, 5 10 nach L malum integrascit quam cito LK et in mg. d cf. l. Ter. praeced-
entem malum ut integrascit quam cito G 11 in om. GLK 12 Similitē R

ad hio hisco in mg. probus. est uerbum praeterea hio hias ex quo frequentatum hiao.
as inchoativum uero hisco .is. sed quanquam ita esse (l. sese) habet tamen plus in-
esse in eo uidetur quod est hiscere quam hiatum et k. 'hio' quidem 'inhio hiau in-
hiau' Probus ponit inst. gramm. II 3, 6 p. 1482 Putsch., sed rell. apud eum nullum
apparet vestigium, ut haec ad posteriorem aliquem huius nominis grammaticum referantur
pertinere, f. ad presbyterum illum s. VIII Moguntinum († a. 850) a Lupo Ferrariensi
ep. 20 et 34 l., de quo cf. Baluzium in opp. Lupi ed. alt. Antwerp. 1710 p. 354 14
Enn. ann. V 15 E. S. fr. v p. 28. XLVII Vahl. 15 hostes BGLK h ostes Rr hostis

DH miserent Dd misererent(s) H 16 impersonale B, miseret G Lucilius R
L. Licinti Crassi in legis Serviliae suasionem or.: v. Meyerum l. l. p. 299 sqq., ubi hic l.
invenitur p. 301 crasus RG crasus intellegis serviliae(s) K 18 misere B

19 impersonale B posset H posset nasci uiuo in lit. B uiuesco B uiuesco
Hh reniuesco B renisco G 20 Terent. hec. III 5, 15 Ille reniuescet (reniuescet
Bemb.) iam nunquam haecyra R haecyra D ehyra BH echira LK echra G 21 re-
niuescet B eun Bemb.: ut Priscianum certe ita scribere non potuisse docent sqq. 22
deriuari. inchoatiua. omnia H

p. 825, P.

p. 412, 13 K.

omnia tamen ea (id est inchoativa) secundae personae primitivi addita 'co' fiunt: 'labas labasco', 'ferves fervesco', 'cupis cupisco', 'scis scisco'. excipitur 'hio hias', quod 'hisco', non 'hiasco' facit, ex quo Virgilius compositum protulit in I Aeneidos:

5 Accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.
idem in eodem:

Hi summo in fluctu pendent, his unda dehiscens.
vetustissimi tamen 'fatiscor' et 'fessus' dicebant, ex quo 'defetiscor defessus', quod quidam a 'fateor' esse derivatum volunt.

10 Est altera species derivativorum in 'urio' desinens, quae a participio 74 praeteriti temporis solet fieri sive a supino in u terminante assumptione 'rio', ut 'lectus' participium, 'lectu' supinum, ex his 'lecturio', 'esusu esurio', 'mictu micturio', 'partu parturio', 'amatu amaturio', 'nuptu nupturio', 'dictatu dictaturio'. meditationem tamen significat haec forma, 15 unde et 'meditativa' nominatur, et est quartae coniugationis, quomodo et inchoativa tertiae. sciendum tamen, quod inveniuntur quaedam positiva inchoativa formam habentia, non tamen etiam derivativorum, ut 'quiesco', 'pascor', 'compesco', 'disco', 'posco'.

Est alia species derivativorum in 'to' vel 'so' vel 'xo' desinens, quae 20 frequentiam actus significant faciuntque plerumque ex se | passiva: nam inchoativa et meditativa magis neutra sunt. ea quoque (id est frequentativa) plerumque a supinis derivantur mutatione extremæ u in o, ut 'scriptu scripto', 'dictu dicto', 'cursu curso', 'domitu domito', 'nexu nexu', 'flexu flexo'. sin autem sint primae coniugationis et habeant paenultimam 25 a, mutant eam quoque in i correptam, ut 'imperatu imperito', 'rogatu

1 ea id est inchoativa B sed ex corr. in ras. ea inchoat. scripserat pr. m. secundae R 2 ut labas DIHLK et, labas ex labos corr., B labesco Rr scis B 3 hio om. HGLK Verg. Aen. I 123 (deficit Pal.) 4 aeneidos Rr aeneidos (i) D 5 remisque RLK et sic m. pr. Med. remisisque G fatiscunt] h fatiscunt H fatiscunt Kk 6 Verg. Aen. I 106 (deficit Pal.) 7 una Dd 8 fesus GLK fesus K defetiscor] rd fetiscor R defetiscor DL defetiscor G difetiscor K defesus G defesus LK 9 quidam] r quidem R derivativum H derivativum L 11 solet fieri] om. GL fit K in supino Rr terminante venit l adsumptione B assumptione D assumptione L 12 ex his R ex his lecturio] unde venit lecturio a participio praeteriti temporis vel (vel spscr. in K) supino addita rio ex his lecturio GLK essus om. K essus essu essurio (essurio l) GL 13 essu essurio K 14 tamen] tantum in mg. k 15 nominatur] r nominantur R 17 inchoativorum ex inchoativarum corr. L quiesco K 18 compesco GL compesco K posco] ex corr. h suesco GL suesco K 19 alia] altera L vel in so vel in xo GL 20 significant actus K significat faciuntque D 21 et neutra sunt magis K frequentativa D 24 flexu flexo om. R flexio H sin] r Sint R siut] om. G add. g sunt Kd et] ut D habent H 25 a mutantem quoque L imperat imperato Rr

p. 825. 26 P.

p. 413. 14 K.

rogito', 'volatu volito'. ideo autem diximus, 'plerumque' a supinis ea derivari, quia in 'gi' terminantia praeteritum a praesentis secunda persona abiecta s et addita 'to' faciunt frequentativum, ut 'lego legi, legis legito', 'fugio fugi, fugis fugito', 'ago egi, agis agito', 'cogo coegi, colligis cogito'. unde 'mergo', quia 'mersi' facit, superiorum servat regulam, id est a supino facit frequentativum: 'mersu, merso mersas'. 'quaero' 'quaerito' differentiae causa facit, quia a 'quaeso quaesito' fit. 'scitor scitaris' notandum, quomodo et 'sciscitor sciscitaris', quod a primitivo activo deponentia sunt nata. Virgilius in II Aeneidos:

Tum vero ardemus scitari et quaerere causas.
Terentius in eunucho:

Nisi quicquid est, procul hinc libet ... sciscitari.
'nosco' quoque 'noscito' facit. Livius in III ab urbe condita: circumspectare omnibus fori partibus senatores raroque usquam noscitare. dicitur tamen etiam 'noto notas', in quo similiter est notandum, quod, cum a nōto sit derivatum, corripuit tamen paenultimam; nec mirum, cum composita a 'nōtus' est quando mutant o in i correptam, ut 'agnītus', 'cognītus', cum 'ignōtus' servavit o. Iuvenalis in V:

Nōta mathematicis genesis tua.
Virgilius in bucolico:

namque nōtavi

Ipsae locum, aeriae quo congressere palumbes.
sunt tamen quaedam deficientia in supinis, quae raro faciunt frequentativa, ut 'aegreo aegresco' et 'aegroto'. Virgilius in XII:

1 dicimus L 2 qua Dd secunda r persona add. k 3 adiecta s & dicta to Rr legi om. K 5 facit superiorum] b faci...superiorum B post facit sqq. — supino facit om. D add. d 6 frequentium K 7 quaeso] k quaesso L quesso G querito K quaesito] rk quaesitū R quesito G quaessito L qrito K 8 notandum(n) L et add. r scitor scitaris Dd actio] r actina R post actio deficit H usque ad vocc. in adverbio possunt et § 100, quae omnia sex foliis a saec. XIII m. addita sunt, cuius lectiones describere operae pretium non est
9 Verg. Aen. II 105 aeneidis D 10 Tum] r Tunc R scitari Rr sciscitari B scithari Med. et quaerere] exquerere R causas] Pal. m. alt. casus m. pr.
11 Ter. eunuch. III 4, 10 eunicho D eunacho L iunicho K 12 quicquid] d quidquid D cum Bemb. et ipso Terentio lubet prius quid sit sciscitari Terentius sciscitaris B 13 Liv. ab u. c. lib. III 38, 9 circumspectare L circumspectaret omnibus patribus (om. fori; fori partibus m. alt.) Liv. Paris. 14 senatorem] r senatorum Rb senato... B 15 &ia ex &.. corr. B notas(a) D 16 est om. L nato(a) Dd notu l noto notas B sit] fit G dirivativum GL 17 composita B 18 ignotus] in notus B Iuv. sat. V 14, 248 19 V] Krehlius II 529
II libri 20 matematicis Dd genesis (in mg. genesis) L 21 Verg. ecl. 3, 69 23 aerae L aerae G quo congressere ex quocū gessere corr. B congerere L 24 frequentia K 25 et egresso et Rr ut uirgilius D Verg. Aen. XII 46

p. 826. 27 P.

p. 414. 15 K.

aegrescitque medendo.

et sunt omnia frequentativa primae coniugationis et servant significationem
primitivorum, quamvis videantur quaedam ex his in alium sensum transire,
ut 'traho tracto', 'cogo cogito', 'dico dicto'; sed si quis attentius inspi-
ciat, non penitus absistunt neque haec a primitivorum significatione. no-
tandum tamen etiam 'sector sectaris', quod differentiae causa puto per
syncopam u paenultima prolatum, ne nomen putetur, si 'secutor' dice-
remus, cum supinum primitivi eius 'secutum' est. rare tamen derivatio-
nes huiusmodi specierum sunt a verbis in 'or' desinentibus.

Sunt praeterea aliae species derivativorum variae tam terminationis
quam significationis, ut a 'video' 'viso visis', id est 'cupio videre'. Vir-
gilius in VIII:

Nam memini Hesioneae visentem regna sororis

Laomedontiaden Priamum,

'visentem' dixit pro 'cupientem videre', quod Graeci dicunt ὀψιῶντα.
simile est 'facio facesso', 'capio capesso', 'lacro lacesso', 'arceo ar-
cesso', 'accio accerso', quae non esse frequentativa coniugatio ostendit.
possumus tamen ea non incongrue desiderativa nominare.

Sunt alia in 'lo' desinentia, quae diminutiva ipse sensus ostendit,
quod apud Graecos in verbis inveniri non potest, ut a 'sorbeo sorbillo',
'garrigo garrulo', 'calvo cavillo' pro 'calvillo', cuius primitivum Sallus-
tius in III historiarum ponit: calvi ratus.

Sunt et aliae derivationes diversas terminationes habentes tam a nomi-
nibus quam a verbis nascentium verborum, ut a patre 'patrisso', a Graeco
'graecisso' et 'graecor', a grege 'grego', a philosopho 'philosophor philo-
sopharis', a poeta 'poetor poetaris'.

1 aegrescitque medendo] ardescitque tuendo *Med.* 2 primitivorum significatio-
nem *K* 3 quam^{uis} *Kk* transire utraho *R* 4 trao *Dd* traho tracto *L* ad-
tentius *D* 5 neque *eras. in L om. K* 7 putaretur *r* si secutor *ex corr. in*
ras. B 8 eius primitivum *t* secutum] secuto *BGLd* secuti *D* Rarae *LK* Raro *Drb*
10 DE DESIDERATIVIS VERBIS *in mg. D* 11 *Verg. Aen. VIII 157 sq.* 12 haesoniae
Rr haesione *DG* hesione *B* haesionae *LK* cum *Pal.* hesioneⁿ *Med.* hisionae *Rom.*
14 laomedontiaden] *d* laomedontiadem *B* laomedontiaden *D* laomedontiadem *K* lami-
dontiaden *GL* 15 ὀψιῶντα] *B* οψιῶντα *R* οψιοῦντα *G* οψιοκοντα *L* οψιοκοντα
vel οψιοντα
K οψοῦνται *Dd* ὀψείοντα *α*, *Struvius lat. Decl. und Conj. p. 316 sq. (ὀψείοντα en*
2 οψείοντα 3 etc.) 16 Simile est *ex corr. d* lacesco *Rr* arcesco *Rr* 17
accio *add. r* accessio *Rr* acerso *K* coniugatio *G* 18 incongrue *B* 19 di-
plinae esse significationis
minutiusque ipse *Rr* post diminutiva: planae significationis *add. D* esse plenae
significationis *OK* esse planae significationis *L* esse plane significationis *B* 20 sor-
billo(1) *L* 21 garrulo. *απατω. Caluo B* cavillo(1) pro *K* num cavillor pro
caluillor? *Sall. hist. III 96 p. 299 Kr.*; contra ille calui ratus quaerit extis, num
somnia portenderetur thesaurus *Eutyph. p. 2182 (86) P. 195 L. cf. lib. X § 13 Non. 7, 8*
22 .Ul. *GL* 23 Sunt aliae *G* 24 ag̃ g̃cisso *K* 25 a grege grego *om. LK*
26 petor *Rr*

p. 827. 28 P.

p. 415. 16 K.

In 'co', ut 'albo albas albico'. Horatius in primo carminum:

Nec prata canis albicant pruinis.

similiter 'vello vellico', 'fodio fodico', itidem 'nutrio nutrico' et 'nutricor'. Cicero in II de natura deorum: omniaque sicut membra et partes suas nutricatur et continet. nec mirum, Cicero: nem 'nutricatur' pro 'nutricat' dixisse, cum Virgilius quoque georgicon II:

Hoc pinguem et placitam paci nutritor olivam.

Impersonalia quoque omnia vel ab activis vel a neutris derivantur, ut supra diximus, ut 'amo amatur', 'lego legitur', 'sto statur', 'misereo antitque 'miseret', similiter 'placeo placet'. sic antiquissimorum consuetudine a 'paeniteo paenitet', a 'taedeo taedet', 'pigeo piget', 'pudeo pudet', 'liceo licet', 'oporteo oportet'. Caelius in V: morbosum factum, ut ea | quae oportuerint facta non sint. et sciendum, quod omnia impersonalia tertiae passivorum personae voces habent exceptis supra dictis et aliis paucis, ut 'evenit', 'vacat', 'contingit', 'accidit', 'liquet'.

Sunt alia verba, quae ex verbalibus nascuntur nominibus vel ex participiis, ut a 'rego rex', a rege 'regno'; a 'ducor ductus', a quo 'ducto'; a 'legor lectus', a quo 'lecturio' et 'lectito', de quibus supra docuimus. et sciendum, quod frequenter apud Graecos ex nominibus dignitatum solent derivari verba, quae actum vel administrationem ipsius dignitatis significant, ut 'οἰκονόμος οἰκονομῶ', 'πρύτανις πρυτανεύω'. apud Latinos autem dignitatum nomina pleraque ex verbis vel nominibus nascuntur, quae faciunt verba, ut 'consul' a consulendo, 'dictator' autem a dictando, 'quaestor' a quaestu et 'aedilis' ab aedibus, 'praetor' a praecundo, 'ductor' a ducendo, 'imperator' ab imperando. ergo 'rex' solum, quod

- 1 Hor. carm. I 4, 4 primo] r prima R 2 Nec prata canis] Alti montes
 B 3 nullo ex corr. r itidem] r om. GLK idem R 4 Cic. de nat. deor. II
 34, 86 Cicero de natura in II. deorum K omniaque] r omnia quae RBDGL
 mbra D 5 nutricat libri nonnulli Cic. deit. 6 Verg. georg. II 425 cf. § 24
 georcon Rr georgicorum GLK 8 pingem K placitam] r placidam R nutri-
 tor] k nutritur GLK 9 DE INTER in mg. r impersonalia et sic semper B di-
 riuantur (sic) add. g 10 amator Rr legitur Rr stato Dd antiqui BK 11
 misseret G antiquissimorum Rr 12 paeniteo Rr 13 liceo Dd liqueo li-
 quet GL coelius Rr Caelius D coelius K Coelii Antip. hist. lib. V fr. p. 192
 Kr. fr. 45 p. 319 Roth. cf. B. A. Nautae de L. Coelio Antipatro disput. fr. 28 p.
 37 sq. 14 oportuerant L 16 vacat] rh nocat RB continguit GL 17 licet
 L licet K 18 et alia Dr verbalibus B nascuntur] r noscuntur R 19 ut
 rego Rr a rege] a rego r 22 verba diriuari G administrationem] d amnis-
 trationem D amministrationem GL 23 οἰκονόμος Rr οἰκονομος K οἰκονομο
 G οἰκονομο BL πρύτανις] om. GLK πριτανις b πρυτανεύω D πριτανεύω BK
 24 autem om. DGLK 26 et om. DG praecundo Rr 27 doctor R

p. 828 P.

p. 416. 17 K.

a regendo nascitur, peperit ex sese aliud verbum 'regno'. a vilico etiam 'vilico' vel 'vilicor' dicebant antiqui. Cato in oratione, quae inscribitur uti basilica aedificetur: antequam is vilicare coepit. Atta in tirone proficiscente:

5 pater vilicatur tuus, iam mater vilica est.
a metallorum quoque nominibus solent nasci verba, ut ab auro 'auro auras', ab aere 'aero aeris', unde 'auratus' et 'aeratus'. Persius:
et veri speciem dinoscere calles,

Ne qua subaerato mendosum tinniat auro?

10 et a multis aliis nominibus invenimus verba derivari, ut a cornice 'cornicor' et a frutice 'fruticor'. Persius:

Nescio quid tecum grave cornicaris | inepte.

Juvenalis in IIII:

Sed fruticante pilo neglecta et squalida prura.

15 a philosopho quoque 'philosophor philosopharis' et ab architecto 'architector architectaris', a patre 'patro patras' et 'patrisso', a Graeco 'graecisso', a spuma 'spumo', ab unda 'undo, abundo, inundo', ab aqua 'aquor aquaris' - Virgilius in IIII georgicon:

Sed circum tutae sub moenibus urbis aquantur - ,

20 a frumento 'frumentor frumentaris', a pabulo 'pabulor pabularis', ab antiquo 'antiquo antiquas' [id est 'infirmo'], 'heres exheredo', 'Graecus graecor graecaris', a vespera 'vesperasco', a luce 'luceo', a nocte 'pernocto', a mare vel marito 'marito maritas', ab hieme 'hiemo hiemas', a fortuna 'fortuno fortunas' - Persius:

25 Mercuriumque

Accersis fibra. da fortunare penates - ,

1 perpeperit K ex se DGLK post regno in ras. uilicus auctor uille uel
h m. rec. l l l
propriae nulle gubernator. A vilico B, uilico etiam vilico uel vilicor Kk 2 Caton.
or. uti basilica aedificetur: or. 44 ap. Meyerum orr. R. fr. p. 81 sq. 3 ut GK
basilica K aedificatur GLK ante quamvis uilicare G is] his Rr autem L
uilificare K caepit D 4 Attae tiron. proficisc. fr. p. 101 Both. p. 162 Neuk.
p. 139 Ribb. tyrone r 5 vilicatur] rd uilicatur RD uilificatur K uilicata est Dd
6 alterum auro add. r 7 ere D aeris ex aeris corr. B eratus D
Pers. sat. 5, 105 sq. 8 heri Rr uiri K neris Pers. Montepess. alter speciem]
Montepess. alter specimen rell. libri Pers. opt. calles] r callo R, quod in f. v.
praecedentis pro talo praebet Montep. pr. callis B. 9 tinniat] sic cum Persio etiam
§ 103 et de XII vss. Aen. § 15 p. 1220 P. 13 L.; ex ti. iat corr. b tinniet R

10 inuenimus om. B 11 frutice K Pers. sat. 5, 12 13 Iuv. sat. IIII 9, 15
III] .. III. R III. BGL 14 fruticante Rr fructificante Pith. cum parte al.
codd. Iuv. neglecta] r neglecta RGLK scalida K 15 philosopho] philoso D
philopharis R 17 a spuma aspumo G ab unda] ex abundo corr. B
abundo om. L aquaris unde uerf G 18 Verg. georg. IIII 193 III. B
19 totae Pal. sub] pro RBL aquantur Med. 20 pabulo] r pabula R
alterum antiquo add. r 21 heres] B haeres rell. exheredo RGL 22 luce]
ex luce. (o?) corr. B pernocto] per[nocte B 23 vel marito] r uel a marito R
furtuno fortunare ras K 24 Pers. sat. 2, 44 sq. 26 accersis] sic etiam Mon-

tep. alter et al. codd. Persii accersis K accersis RrD accessis Pers. Montep. pr. Vat.
fibram Montep. alter de Vat. fortunare K penatis Montep. alter

p. 828. 29 P.

p. 417. 18 K.

80 a Baccho 'bacchor baccharis', a lymphā 'lymphor lympharis'. artium vero nomina tam apud Graecos pleraque quam apud nos omnia post verba naturaliter sunt accipienda. 'doceo' post 'doctor', 'profiteor' post 'professor', 'suo' post 'sutor', 'scribo' post 'scriptor', 'oro' post 'orator'. et sunt fere omnia professionum nomina apud Latinos verbalia et in 'or' desinunt; nam 'grammaticus' et 'philosophus' et 'architectus' et 'sophista' et 'poeta' Graeca sunt; itaque ex nominibus ipsis habent verba apud Graecos, unde nos quoque 'philosophor', 'architector', 'poetor' in usu habuimus. Ennius:

Numquam poetor nisi si podager.

omnia quoque, quae ex ipso actu agentibus imponuntur, ex verbis nomina, non ex nominibus verba perficiunt, ut 'amo amator', 'moneo monitor', 'curro cursor', 'lego lector'; 'impero' similiter 'imperator', | 'consulo consullor', 'duco ductor'; ex his quaedam dignitatum quoque inveniuntur, ut 'imperator', 'ductor'.

Ab adverbis etiam et praepositionibus inveniuntur derivativa verba, ut 'perendie perendino', 'eras', ex quo 'crastinus' et 'procrastino procrastinas', 'intra' vel 'intro', hinc 'intro intras', 'supra' vel 'super supero superas'.

DE FIGURA.

XV 81 Figura quoque accidit verbo, quomodo nomini. alia enim verborum sunt simplicia, ut 'cupio', 'taceo', alia composita, ut 'concupio', 'conticeo', alia decomposita, id est a compositis derivata, ut 'concupisco', 'conticesco'. Cicero in oratore: divino aliquo animi motu maiora concupiscam. inveniuntur tamen quaedam verba etiam ex tribus partibus composita, ut 'perterrefacio'. sunt alia, quae in compositione mutant coniugationes, ut 'do das', 'reddo reddis', 'prodo prodis'; 'facio facis', 'amplifico amplificas'; 'pello pellis', 'compello compellis' et 'compellas',

1 bacho GK bachor GK bacharis RG ris K limpha limphor limpharis libri 2 pleraque R omnia om. B 3 profeteor L profesor G 4 scripo K 5 profesionum G uerbialia et sic semper B 7 ex] et K uel istis ipsis

Did habent] inī (i. e. inter, pro hñt) D 8 poetar hic, non in ipso versu, K Ennius] inter sat. lib. III (Scipionis) reliquias Th. Hugio auctore posuit Vahlenius

fr. II p. 155 10 si add. Vahlenius, om. libri 11 omnia] Nomina GL Nomina KK imponuntur B nomina h. l. om. GLK in mg. al. m. add. in K 12 perficiunt] perficiuntur ex p. perficiuntur corr. B proficiuntur d 13 curro] curror B cursu D curro — consultor om. R consulator G 14 dignitatum DGrb post inveniuntur sqq. usque ad inveniuntur om. R add. r ut add. b ut imperator ductor add. k 17 perendiae D 20 DE FIGURIS B Incipit de figura. D de figura uerborum. GL 21 itaque K alia. enim (e) R 22 post composita: ut — decomposita om. G add. g contigeo g 24 Cic. orat. 13. 41 animi ex animo corr. LK 25 concupiscam] h. l. libri mei omnes praeter nomicum cod. H scriptorem et Heidelbergensis teste Lind. concupiscat Lips. 2 Krehlii et II, qui hoc etiam loco est 'peterrimus cod. Luth.' et sic § 72 omnes cum ipso Cicrone 26 compositio-nem R 27 coniugationes G prodo prodis] r pro reddo pro reddis R

p. 829. 30 P.

p. 418. 19 K.

'appello appellis' et 'appellas'. sed in his (id est a 'pello' compositis) significatio cum coniugatione variatur, et fortassis, quomodo 'mando mandis' et 'mandas', 'dico dicis' et 'dicas', sic etiam 'pello pellis' et 'pellas' dictum est, sed nunc in usu simplex non est, quomodo nec 'fendo' nec
 5 'spicio' nec 'perio' nec 'fragor', ex quibus composita sunt multa, ut 'offendo', 'defendo', 'aspicio', 'respicio', 'suspicio', 'dispicio', 'aperio', 'reperio', 'comperio', 'cooperio', 'suffragor', 'refragor'.

Inveniuntur quaedam, quae saepe non solum coniugationem, sed etiam 82 genus vel | significationem verbi permutant in compositione, ut 'sperno
 10 spernis' activum, 'aspernor aspernaris' deponens; 'sentio' neutrum, 'assentior' deponens, in quo coniugatio mansit - dicitur tamen et 'assentio' -; 'sedeo sedes' neutrum, 'insidior insidiaris' deponens - 'obsideo' vero et 'assideo' activa sunt, faciunt enim 'obsideor' et 'assideor', unde Sallustius in IIII historiarum: Amisumque adsideri sine proeliis
 15 audiebat -; 'eo' et 'facio' neutrum, 'adeo', 'transeo', 'ineo', 'praetereo', 'subeo', 'circum eo', 'perficio', 'reficio', 'afficio', 'conficio' activa, faciunt enim 'adeor', 'transeor', 'praetereor', 'ineor', 'subeor' - Iuvenalis in V:

quod si subeuntur prospera castra -,

20 'circum eo' - Cicero pro Cornelio: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines -, 'conficio', 'perficio', 'afficio'. nec non ex neutris quaedam in compositione fiunt deponentia: 'facio' neutrum, 'versifico versificaris', 'gratifico gratificaris' deponentia - Cicero pro Cornelio in I: num alicui gratificabatur aut homini aut ordi-
 25 dini? -, in quibus etiam coniugatio est mutata, sicut in 'amplifico amplificas', 'aedifico aedificas', 'laetifico laetificas' - Lucanus in III:

1 apello appellis et apellas D et om. B id est a pello] r idē appello R Idest appello B a pello ex pello corr. K, ex appello L 2 significatio D mando mandis et mando mandas B 4 nunc om. GLK non est simplex B fendo] r

fundo R 6 defendo G suspicio* L suspicio r despicio B 7 reperio BLK cooperio] om. RD add. r et cooperio Bd sufragor D 8 saepe quae

L sepe non G sepae R sepae r 9 significationem D sperno spernis Dd

10 sententio Dd assentio B 11 assentio B 12 neutrum sedes DGLK

13 assideo] k adsideo B absideo GLK actina sunt om. L obsideo et assideo] absideo et obsideo K assideo] adsideo B absideo GL unde om. B unde et GLK Sall. hist. IIII 1 p. 302 Kr. 14 Amisumque] K, Dousa Amis-

sumque libri rell. assideri RL absideri GK proelis K praeliis GL proelis D

15 praetereo in eo B 16 circueo GLK reficio afficio] efficio afficio et in mg. add. reficio B conficio ex conspicio corr. K actina sunt. faciunt G 17

ineor praetereor GLK Iuvenalis D Iuv. sat. V 10, 2 cf. § 31 19 propra Rr 20 circueor GLK Cic. pro Corn. or. I fr. 36 p. 451 Or. cornilio GK

circuitis GLK eicerent r 21 homines D 22 fatio D neutrum K

23 Cic. pro Corn. or. I fr. 34 p. 451 Or. 24 cornilio G cornilio K num ex

nam (a?) corr. B gratificabatur Rr homini D ordini (h) D 26 edifico edificas D laetifico D laetificas RD Luc. Phars. III 48 sq.

non illum gloria pulsi

Laetificat Magni -;

83 'sentio assentio' et 'assentior', 'assentor assentaris'; 'aspicio aspicias', 'conspicor conspicaris' - Sallustius in Iugurthino -, 'suspicio suspicaris'; 'sterno sternis' activum, 'consternor consternaris' deponens - Sallustius in I historiarum: equi sine rectoribus exterriti aut saucii consternantur -; 'medeor mederis', 'remedio remediariis' teste Capro. a 'fero' quoque activo et anomalo 'vociferor vociferaris', quod est primae coniugationis | deponens. 'plecto' activum, 'amplector' deponens. 'fio' passivam significationem habet, quamvis sit neutrum, 'suffio' ex eo compositum activum. unde Virgilius:

At suffire thymo cerasque recidere inanes

Quis dubitet?

In verbis compositis est quando Graeci extrinsecus faciunt declinationem ad similitudinem simplicium, ut est 'ἐνέπω ἤνεπον', 'καμμύω ἐκάμ-¹⁵ μνον', 'κάθηναι || ἐκαθήμην', 'ἐνοχλῶ ἠνώχλων'; est tamen quando et intrinsecus declinant, ut 'καταγράφω κατέγραφον', 'περιγράφω περιέγρα-
φον', 'ἀναγινώσκω ἀνεγίνωσκον'; apud Romanos vero semper intrinsecus fit declinatio, id est in ipsa iunctura sequentis verbi vel post eam: 'conficio confeci', 'abigo abegi', 'incipio incepi', 'subeo subii', 'confringo con-

2 laetificat D 3 Sententio et adsententio et adsentior ⁵adsentor ⁵adsentaris D
uel ⁵assentaris.
adsentio et adsentior, adsentor, adsentaris. B assentio et assentior, iris et assentior assen-
tor. aris. K apicio Rr 4 salus in iugurthino K del. k Sallust. Iug. 49, 4 cum
interim Metellus, ignarus hostium, monte degrediens cum exercitu conspicatur (conspicatur
etiam Donat. ad Ter. eun. II 3, 92 conspicitur libri Sall.) cf. Bondamus var. lect.
p. 315 iugurthino R eugurthino G et suspicor K supicaris R 5 costerna-
ris Rr Sall. hist. I 98 p. 116 Kr. 6 istoriarum D 7 remedio remediariis Dd
testo D Capro] affert h. l. Osannus de Capro p. 16 9 amplector | amplecto
R complector G 10 significationem D sit om. K sufficere Rr 11 actium
B Verg. georg. III 241 sq. cf. lib. III § 17 12 sufficere Rr sufficere hmo
B thimum Rr thimo GLK thymmo D cerasque D coerasque GLK rece-
dere k 13 dubitat RB 14 In verbis] in mg. r ..... R declinationem fa-
ciunt G 15 est om. G *νεπο (e) B ενετω D ενετω G et κ ερασο L ενετω K
ενετων B ενετων RK ενετων D ενετων GL καμμύω ἐκάμμνον] scripsi cf.
Phrynichi ecl. p. 339 cum ann. Lobeckii καμμύω. καμμύον B καμμύω ἐκαμμύον R
ἐκαμμύω. ἐκαμμύων D καμμύω ἐκαμμύω GK καμμύω ἐκαμμύω L καμμύω ἐκαμμύον 2
16 ἐκαθήμεναι. ἐκαθήμεναι. R καθήμεναι ἐκαθήμεναι G καθήμεναι ἐκαθήμεναι L καθί-
μεναι καθήμεναι K τιήμεναι. ἐκαθήμεναι. D ἐνοχάω ἐνοχάων B ἐνοχάω. ἐνοχάων D
ἐνοχάω ἐνοχάων GK ἐνοχάω ἐνοχάων L ἐνοχάω ἐνοχάων R 17 καταγράφω
Ε Ν Ι
καταγράφω περιέγραφο περιέγραφο αναγινώσκω. αναγινώσκων. Rr καταγράφω. κατα-
γράφω. περιέγράφω. αναγινώσκω. αναγινώσκων. D καταγράφω καταγράφω (κατα-
γράφω L) επιγράφω επιγράφω. αναγινώσκω αναγινώσκων. (αναγινώσκω L) GL
καταγράφω καταγράφω επιγράφω επιγράφω αναγινώσκω αναγινώσκων. K καταγράφω
i. e. sepe
φων B περιέγραψων αναγινώσκων B 18 nero in ras. B semper intrinsecus
semper K 19 declinatio D 20 incepi L

p. 831. 32 P.

p. 420. 21 K.

fregi', 'maledico maledixi', 'exigo exegi'. et illud quoque sciendum, quod 84
principalem literam, quamcumque habuerit positio verbi, in suo loco ser-
uamus per omnem declinationem, ut 'amo amavi', 'erro erravi', 'ineo inii',
'oro oravi', 'uro ussi', 'haereo haesi', 'haurio hausi', 'bibio bibi', 'cedo
a cessi', 'domo domui', 'flo flavi', 'gigno genui', 'laedo laesi', 'mico micui',
'narro narravi', 'paro paravi', 'rapio rapui', 'seco secui', 'terreo terrui',
'veto vetui'. excipiuntur 'ago egi' et 'eo ii' vel 'ivi', quae principalem
literam positionis suae mutaverunt.

Quaeritur in compositis verbis, cur, cum saepe in praesenti corrupta
10 sit aliqua pars compositionis, in praeterito integra invenitur, ut 'perficio
perfecti', 'efficio effecti', 'iniicio inieci', 'pergo perrexi', 'exigo exegi', 'con-
fringo confregi', cum in nominibus tota declinatio per omnes casus no-
minativi figuras solet apud nos servare, ex quibuscumque modis sunt com-
positae, ut 'indoctus' per omnes casus ex duobus integris est, 'efficax'
15 per omnes casus ex duobus corruptis. similiter in omnibus compositis 85
nominibus hoc invenitur. excipitur 'alteruter alterutrius', quod cum in
nominativo ex duobus sit integris, in genetivo non est, nam 'alteriusutrius'
esset, qui tamen genetivus vetustissimis fuit in usu, sicut de nominativo
tractantes ostendimus; 'tantundem tantidem' praeterea, quod cum in no-
20 minativo sit ex duobus corruptis, in genetivo ex integro est et corrupto,
sicut et 'quicquam cuiusquam' et 'idem eiusdem'. euphoniae tamen causa
haec fieri manifestum est, quomodo et 'quendam' et 'quandam', in quibus
m, quae terminalis est accusativi casus utriusque generis, in n est con-
versa.

25 Apparet ergo ex hoc, quod compositio huiuscemodi verborum, quae
non eosdem modos compositionum per omnia servant tempora, per singula
separatim fit. nam cum soleat plerumque compositio a correptam vel in
e correptam vel in i convertere per quaecumque tempora, ut 'habeo
inhibeo, habebam inhibebam; habui inhibui, habueram inhibueram, hä-
30 bebo inhibebo'; 'ägo exigo, ägebam exigebam, ägam exigam'; 'fäcio
inficio, fäciebam inficiebam, fäciam inficiam'; 'iäcio iniicio, iäciebam

2 lyteram <i>G</i>	positio <i>D</i>	servauimus <i>Rr</i>	3 declinationem <i>D</i>	iniui
<i>BD</i> 4 usi <i>LK</i>	hereo heresi <i>D</i>	haurio] aurio <i>B</i>	hario <i>G</i>	ausi <i>B</i>
cedo cessi] <i>I</i> caedo caesi <i>G</i>	caedo c***** (ccidi?) <i>L</i>	5 cesi <i>K</i>	6 rapo <i>Rr</i>	7
principalem litteralem positionis <i>D</i>	8 positionis suae litteram <i>L</i>	lyteram <i>G</i>		
10 compositionis <i>D</i>	11 iniicio] <i>r</i> initio <i>R</i>	iniicio iniecio <i>K</i>	12 nominibus	
ex omnibus corr. <i>D</i>	toto <i>Rr</i>	declinatio <i>D</i>	13 sint <i>BDGLKr</i>	15 corrup-
tis est. <i>K</i>	17 integris sit <i>G</i>	18 esset] <i>d</i> esse <i>D</i>	vetustissimi* <i>Rr</i>	21 cui-
iusquam. Ab eo quod est idem et est ab is et demum. et idem <i>B</i>	causa tamen			
<i>GLK</i> 22 hoc <i>DL</i>	23 conuersa est <i>B</i>	25 compositio] <i>r</i> cum positio <i>R</i>		
26 eo idem ex corr. <i>r</i> eo idem <i>ni f.</i> <i>R</i>	compositionum] <i>r</i> compositionem <i>R</i>			
28 conuertete .i.e. per <i>K</i>	post tempora: eam id est a breuem in uerbis uertit in i			
uel in e <i>BDr</i>	eam id est a breuem inuenitur in uerbis uertit in i uel in e <i>GK</i>			
post inhibeo: prohibeo add. <i>R</i> , quod unc. incl. et glosa spscr. not. <i>r</i>	29 iniebam			
<i>D</i> * inhibui add. <i>r</i>	31 inceo <i>D</i>	iacebam <i>G</i>		

p. 832. 33 P.

p. 421. 22 K.

iniiciēbam, iāciam iniiciam'; 'frāngo infringo, frāngebam infringebam. frāngam infringam'; 'tāngo contingo, tāngebam contingebam, tāngam contingam'; 'ārceo coērceo'; 'spārgo respērgo'; 'pārceo depērceo' - ideo enim dixi 'plerumque', quia est ubi servatur a integra, ut 'paro reparo comparo', 'maneo remaneo', 'caneo incaneo incanui', unde Virgilius in 5 II georgicon:

malos gessere valentes;

Castaneae fagus, | ornusque incanuit albo

Flore piri,

'mano permano', 'narro enarro', 'aro exaro' - : frequentius tamen ea servant ¹⁰ a, quae primae vel secundae coniugationis sunt, ut 'cano recino', eius frequentativum cum sit primae, servat a, 'canto decanto' - Lucanus in V:

Decantatque tribus et vana versat in urna - ,

[‘labor perlabor’] ‘vado invado’, ‘candeo excandeo’, ‘palleo expalleo’, ‘ar- ¹⁵ deo exardeo’, ‘areo exareo’. inveniuntur pauca in supra dictis coniugationibus mutantia a: ‘damno damnas, condemno [condemnas]’; ‘arceo arces, coerceo [coerces]’; ‘amico amicas, inimico [inimicas]’; ‘habeo inhibeo’, ‘sacro consecro’. in tertiae vero et quartae coniugationis verbis multa invenis mutantia a: ‘tango contingo’, ‘frango perfringo’, ‘ago exigo’, ‘iacio ²⁰ iniicio’, ‘facio inficio’, ‘gradior ingredior’, ‘scando conscendo’, ‘fateor confiteor’, ‘paciscor depeciscor’, ‘fatiscor defetiscor’, ‘salio insilio’, ‘patior perpetior’, ‘pario reperio’ - veteres enim et ‘pario’ quarta coniugatione declinabant -, ‘partior impertio’ et ‘impertior’, ‘cado incido’, ‘fallo refello’. inveniuntur tamen in his quoque coniugationibus quaedam, quae servant a ²⁵ in compositione, ut ‘nascor renascor’, || ‘pasco depasco’, ‘labor elabor’, ‘arguo coarguo’ [‘lacero dilacero’], ‘largior dilargior’. in praeterito vero

1 iniiciēbam l inieciēbam L 2 infringam ex infrangam corr. K 3 coherceo B deperceo] r ex deperio ni f. corr. K, ex iterato respergo B deparceo R 4 enim] autem B servatur aut integra L comparo reparo K 5 caneo om. RL incanui om. D Verg. georg. II 70 sqq. (sic etiam Fr.; deficit Pal. Rom.)

8 Castaneae] r et ex corr. k castanaeae R fagus Med. et Scrv. ad h. l. ulmusque RB ulmusque D 9 pyri K 10 aro] r et aro RB DK 11 recino

B 12 Luc. Phars. V 394 15 labor perlabor] del. r labor perlabor Gg labo uel r uel r uel v uel v perlabo L f. lauo perlauo uado inuado Gg L uado inuado K. de uadare et inuadare cf. Forcellinū lex. s. vv. 17 a ut damno B damno damnas R

dampno. as condempno K condempno, p m. pr. spscr., R condempno condempnas D condemnas] sic R om. GLK 18 coercio G coerces] d om. DGLK

19 et in quartae GLK 20 tango intingo K iaceo D 21 iniicio] d iniecio D confetior L 22 depaciscor D depiciscor BGLK dipiciscor K defitiscor

BGk deficiscor L difitiscor K 23 repperio D repperio BLK 24 partio Kk

fallo. refello. (r-r) L 25 is R quaedam] r quae dant R 26 depascor GA

27 lacero dilacero erasum in R lacero delacero Dd lacesso delacesso GLK

delargior DK pteriti Dd vero] quoque G

p. 833. 34 P.

p. 422. 23 K.

perfecto et plusquamperfecto cum simplex verbum e longam habeat, non potest compositio eam commutare, ut 'ēgi exēgi, ēgeram exēgeram'; 'feci infeci, fēceram infēceram'; 'iēci iniēci, iēceram iniēceram', quae sine dubio a simplicibus suis componuntur; nam non possumus dicere, quod i brevis, quae est in praesenti tempore, convertitur in e longam in praeterito: hoc enim in nullo invenimus fieri verbo.

Id autem, id est quod per singula tempora fit compositio, participio-
rum quoque diversaefigurationes saepe tam praesentis quam praeteriti
temporis ostendunt, ut 'effringens effractus', 'cogens coactus', 'subigens
subactus', 'exigens exactus'. haec enim omnia cum in praesenti extremam
partem [id est dictionem] corruptam habeant, in praeterito integram ha-
bent. cur, nisi quod separatas habeant compositiones per singula tem-
pora? non est enim dubium, quod interrogati, unde componitur 'effrac-
tus', ab 'ex' praepositione et 'fractus' participio respondebimus, et 'sub-
actus' a 'sub' et 'actus', et 'exactus' ab 'ex' et 'actus', et de omnibus
similibus.

Anomala quoque verborum id possunt ostendere, quae sine dubio per
singula tempora sive etiam personas componuntur, ut 'prosum prodes
prodest, prosumus prodestis prosunt, proderam, profui'. per totam enim
declinationem ubicumque a vocali incipit hoc verbum, interponitur iunctu-
rae compositionis d; similiter 'aufero abstuli' in praesenti pro 'ab' 'au',
in praeterito 'abs' habuit. idque ita esse confirmat Apollonius, summus
artis auctor grammaticae, docens in I de verbo, immobilem figurationis
iuncturam manere, et separatim confirmans, componi τὸ 'καταγράφω' καὶ
'κατέγραψον', 'ἐπιγράφω' καὶ 'ἐπέγραψον' et his similia, quaecumque
intus habent declinationem, hoc est post praepositionem, quod apud nos
semper fit in omnibus compositis verbis.

Sciendum tamen, quod in nominibus quoque apud nos iunctura com-
positionis solet mo||veri tunc, quando ex duobus nominativis componuntur
vel ex nominativo et obliquo vel indeclinabili aliqua dictione. possumus

1 habent] r habebat R habet D habent G 2 compositio ^{eam} cōpotare K 3 in-
geceram Rr quae] r quam R dubi Dd 4 a om. GLK 5 praeterito per-
fecto L 7 'compositio' fit G 9 subigo G 11 id est dictionem G id est dic-
tionem & D habeat. Rr 15 de omnibus ex de nominibus corr. K 18 siue
etiam in litura k proest Dd 20 incipiunt Dd verbum *** (sed) B iunctu-
rae compositionis iuncture d R d iuncturae compositionis GL 22 praeterio R
apollonius RGLK Apollon. de verbo: cf. Graefenhanium Gesch. d. Philol. III 113.
131 summis Dd 23 auctor BD grammaticae auctor GLK in primo libro
de. B immobilem B 24 iuncturam R componi τὸ] componit, o G compo-
nit OKATAΓΡΑΦΑ L τὸ] o R oo D o K 25 KATEΓΡΑΦON Kk KATEΓΡΑΦΩN B KATEY-
PAΦON L KATEYΓPAΦON Rr EΠIΓPAΦA L EΠEΓPAΦΩN R EΠIΓPAΦΩN B EΠIE-
ΓPAΦON K EΠEΓPAΦON G EΠEΓPAΦΩN L 28 in omnibus quoque RG 30 nel et
indeclinabili Lg indeclinabili aliquid adiectione B

tamen, quod illi de verbis intrinsecus habentibus declinationem dicunt, nos quoque etiam de nominibus huiusmodi dicere, quod per singulos casus fit compositio eorum, ut 'respublica reipublicae', 'respublica' quidem ex duobus nominativis, 'reipublicae' vero ex duobus genetivis vel dativis; similiter 'iusiurandum iurisiurandi', 'virillustis viriillustris', 'magistrequitum magistriequitum', 'tribunusplebis tribuniplex', 'quisque cuiusque', quae composita esse ostendit accentus. quod autem non est nominativorum proprium, sed etiam obliquorum casuum, per se componi, ostendunt nomina vel pronomina, quae per obliquos componi inveniuntur solos, ut 'istiusmodi', 'huiusmodi', 'cuiusmodi'.

Illud autem sciendum, quod etiam in nominibus et in pronominibus compositis apud Latinos extrema pars potest immobilis manere, quod apud Graecos non reperitur, ut 'tribunusplebis', 'praefectusurbis', 'cuiusmodi', 'idem', verbum autem vel participium nec apud Graecos ullum compositum nec apud nos extremam partem servat immobilem, ideoque semper in compositione extremam partem sibi defendit ipsum verbum et participium, quippe quod ex eo nascitur.

89 Componuntur autem verba vel cum nominibus, ut 'amplum amplifico', ex quo participium 'amplificans', 'signum significo significans'; vel cum altero verbo: 'calefacio calefaciens'; vel cum adverbio: 'maledico maledicens', 'satisfacio satisfaciens'; vel cum praepositione: 'indico indicens', 'perduco perducens', 'abstraho abstrahens', 'subrideo subridens'. ideo autem praepositiones compositae quidem cum verbo inveniuntur, nunquam autem separatae per appositionem, quia verba per omnes personas in omni tempore nominativi casus vim habent, cui soli possunt coniungi: 'facio ego', 'facis tu', 'facit ille', similiter per omnia tempora. ergo cum casus nominativus nunquam || per appositionem assumit praepositiones, sed in sola compositione, ut 'impious', 'perfidus', verba quoque in compositione dumtaxat has possunt asciscere; nec imperativa tamen verba secundae per-

2 quod ^{per} singulos *K* 3 res publica rei publicae *K* respública quidem ex
duobus nominativis in *mg.* add. *K* quidem] *r* quibus *R* 4 reipublicae *K*
uel illustrer
5 uir illustris *Dd* uirillustris uiri illustris *B* 6 magistriequitum] magist^{ri} equi-
tum *Rr* magistri aequitum *B* 7 Quo^d *Rr* est solum nominativorum *K* 10
cuiusmodi uel cuiusmodi *B* 11 quod et in *BDLK* 12 compositis] *r* compositis...
R immobilis *B* 13 reperitur] *d* repperitur *BDLK* ut] et *G* utriusque
Rr 14 iidem *R* .idem uerbum *L* nec apud Graecos ullum compositum]
Lips. 1 *Krehlii* nec apud grecos ullum (n) compositum *m. rec. in H* nec apud grae-
cos (grecos *D*) ullos compositum *BDGLK* et in *titura R* nec apud illos compositum
Erl. 2 *Krehlii*, *Krehlius* 18 amplo *K* 20 "uerbo 'altero *G* ut calefacio *r*
post calefacio: calere facio add. *BD*, calefacere add. *GLK* calefaciens *G*
22 surrideo surridens *G* 25 habet *Rr* coniugai *Kk* 26 similiter] *r* similia *R*
cum *om. D* 27 apositionem *D* adsumit *B* assumit *D* 29 as *D* ad-
sciscere *BLd* adsciscere *D*

p. 835. 36 P.

p. 424. 25 K.

sonae, quae vocativum asciscunt, ut 'scribe Virgili', 'lege Terenti', possunt in appositione habere praepositionem, quia nec vocativus hoc habet. participia vero quas quidem praepositiones habent per nominativum, vel a verbis habent, ex quibus derivantur per compositionem, ut 'exigo exigens', vel ad imitationem verbi per se compositas, ut 'exegi exactus'. possunt tamen per appositionem assumere praepositiones ad imitationem nominum, quia casus quoque obliquos habent, sicut nomina, sed non possunt participia componi, nisi per nominativum casum, quippe cum sint cognata verbis, quae vim nominativi possident, ut supra dictum est. ergo 'doctificus', id est 'doctum faciens', in vim nominum transtulit participia, sicut 'iuramentum iuramentum', 'iurisconsultus', 'iurisperitus', 'senatusdecretum', 'senatusconsultum', 'plebiscitum', 'praefectusurbis', 'praefectusfabrum'.

Et sciendum, quod participia sine verbis esse non possunt. si quae igitur videantur sine verbis formam habere participiorum, nomina sunt dicenda et carent temporali significatione: 'paenulatus', 'togatus', 'scutatus', 'galeatus', 'hastatus', 'palliat', 'caligatus' et his similia.

Sunt tamen quaedam huiusmodi, quae et nomina et participia esse possunt: nomina quidem cum ipsum habitum significant, non passionem nec tempus, ut 'armatus' ab armis habendis, ὁ ὀπλίτης, nomen est; cum vero a verbo 'armor' passivo nascitur et praeteritum tempus significat 'armatus', ὀπλισθείς, sine dubio participium est. ex omni autem fere habitu huiusmodi nomina inveniuntur apud Latinos, ut a capillo intonso 'capillatus', a coma 'comatus', a cirro 'cirratus', ab auribus 'auritus', a naso 'nasutus', a tunica 'tunicatus', a lacerna 'lacernatus', a purpura 'purpuratus', a brachiis 'brachiat', a pallio 'palliat', a praetexta 'praetextatus', a trabea 'trabeatus', a manicis 'manicatus', a paludamento 'paludatus', a

1 adiscunt BD 2 appositionem Rr uocativus casus hoc RBDGK 3
per] r pro R 4 compositionem exigo K 5 imitationem K composita sunt
ut rec. m. in H, edd. Possumus BD 6 tamen] r tamen etiam RDGK adsum-

mere B assumere D imitationem G imitationem K 7 quoque per obliquos r
8 casus B 10 doctū ex doctus corr. B nominis r 11 iurisconsultus] r cons-
ultū R senatusdecretum senatusconsultum] r senatus.....tum (decre ni f.) R

12 plebiscitum GL pfectus urbis B pfectus urbis b pfectus fabrum B pfect-
us fabrum b 14 formam] formam L formam rei publicae K 15 ut
paenulatus d ut penulatus t 17 esse non possunt Rr 18 quidem] r quadam R

19 οἰαίτη G K οἰαίτη L οἰαίτη D οἰαίτη R 20 passinum r 21
οἰαίτη GLK οἰαίτη D οἰαίτη B οἰαίτη R 22 nomina post inveniuntur
in mg. add. k 23 ...ratus Rr nasso nasutus K 24 tunica toni-

catus DGK pur puratus R 25 brachiis brachiat R cf. Wagneri orthogr.

Vergil. p. 419 Lachmanni in Lucret. comm. p. 371 brachiis brachiat G brachis bra-
chiat K braccis braccatus Zwicc. 2 Krehlii, Krehlius, Lindemannus con. ms. f. recte
cf. lib. XI § 22 pallio pelliat Rr pallo paleatus B 26 a trabea trabeatus]
rd a taberna tabernatus RBGLK et ni f. in litura D manicis Rr paludatus R

stola 'stolatus', a lorica 'loricatus', a pictura 'picturatus', a scuto 'scutatus', a tabula 'tabulatus', a pilo 'pilatus', a gladio 'gladius' - ex quo 'gladiator' -, a stella 'stellatus', a pelle 'pellitus', a dentibus 'den[tatus]', a barba 'barbatus', a pluma 'plumatus', a balano 'balanatus', a gemma 92 'gemmatus', a rostro 'rostratus', a ferro 'ferratus'. ex aliis quoque non-
 minibus⁹ inveniuntur, sed non adeo multa, ut a Cerere 'cerritus', a lymphā
 'lymphatus' et 'lymphaticus'. nec incongruum vel absonum mihi videatur,
 posse verba quoque ex his ipsis ad similitudinem eorum, quibus usa est
 auctoritas, proferre. quid enim impedit, nos quoque aliquid copiae ad
 opulentiam Latinae conferre eloquentiae et ad imitationem 'armo' et 'ar-
 mor armatus' dicere 'tunico' et 'tunicor tunicatus', ut 'roboro' et 'robo-
 ror roboratus' et ut 'aero' et 'aeror aeratus', 'ferro ferror ferratus',
 'plumbo plumbor plumbatus' et ut 'vestio' et 'vestior vestitus', 'togo' et
 'togor togatus'? si enim auctoribus timiditas obstitisset, ut nullis novis
 uterentur dictionibus ipsa natura et significatione rerum exigente, perpe-
 tuis Latinitas angustiis damnata mansisset.

DE CONIUGATIONIBVS.

XVII 93 Coniugatio est consequens verborum declinatio, cuius regula apud
 Graecos quidem tam consonantibus quam vocalibus comprehenditur. con-
 sonantibus quidem in his verbis, quae βαρύνοντα appellant, hoc est ante 20
 finem habentia accentum, vocalibus vero in circumflexis, apud nos vero in
 solis vocalibus secundae personae ad imitationem circumflexorum. sunt
 igitur coniugationes quattuor apud Latinos, cum apud Graecos decem sint.
 'coniugatio' autem nominatur vel propter coniugatas consonantes, hoc est
 cognatas, ex quibus pleraeque apud Graecos coniugationes regulam su-
 25 munt, | vel quod una eademque ratione declinationis plurima coniungan-
 tur verba, quod magis ad Latinorum nominationem aptius est.

Per ordinem igitur vocalium locum singulae obtinent apud || nos. cum
 enim omnia verba, quae aequali regula declinantur, in o vel in 'or' desi-

1 pictoratus B	2 pilatus ex pilotus corr. B	4 a balanano G	5 rostris
GLK 6 ut om. GL	cerrere K	ceritus Rr	limpha BDGLK 7 limpha-
tus RBDLK	limphaticus BDL	9 f. proferri	10 conferre Latinae L
acloquentiae D	imitationem] g	emitationem GK	armo] r arma R
armo. B	11 armatus om. K	tonico et tunicor	tonicatus GLK
tunicatus D	et ut BDGLKr	roburo et roboror	roburatus GL
ferror B	13 blumbo blumbor blumbatus K	et ut vestio] r	et vestio RD
togo togor L	togo et togor togatus add. d	14 auctoribus D	obstitisset] r
opstitisset R	obstetisset GL	16 angustis K	dampnata rd
17 incipit de con-			
iugatione D	18 apu Rr	19 quidem om. G	20 BAPITONA R BAPITONA GL BAPITONA K
appellant] om. D	uocant d	hoc est] r	id est R
21 accentum. Et	uocalibus in L	accentum et uocalibus in GK	circum flexis K
22 imitationem ex	emitationem corr. K	emitationem G	circumflexorum GL
23			
decem] d	decim DG	24 nominatur add. g	25 pleraque RrD
eademque Rr	coningantur D	28 Per ordinem —	apud nos om. R, add.
ni f., non enim satis	distincte enotavi, r	optinent BDGK	

p. 537 P.

p. 427. 28 K.

nant, in o quidem terminantia, si primae sint coniugationis, in 'as' effe-
runt secundam personam, ut 'oro oras', 'sto stas'; sin secundae, in 'es',
ut 'moneo mones', 'haereo haeres'; sin tertiae, in 'is' correptam, ut 'cu-
pio cupis', 'curro curris'; sin quartae, in 'is' productam, ut 'munio mu-
nīs', 'esurio esuris'. in 'or' vero verba primae coniugationis in 'aris' fa-
ciunt secundam personam, ut 'amor amaris', 'crimino criminaris', 'luctor
luctaris'; secundae in 'eris' producta paenultima, ut 'doceor docēris', 'reor
rēris'; tertiae in 'ēris' paenultima correpta, ut 'legor legēris', 'sequor se-
quēris'; quartae in 'iris', ut 'munior muniris', 'molior moliris', 'audior
audiris'.

Inveniuntur tamen quaedam verba, quae ex eadem positione primae
personae ad diversas proficiuntur coniugationes vel variae causa signifi-
cationis, ut 'fundo', quod ad fusionem attinet, 'fundis', quod ad funda-
mentum, 'fundas'; 'mando' ad mandatum 'mandas', ad dentes 'mandis';
'dico' ad dicationem 'dīcas', paenultima tamen correpta, 'dico' vero ad
dictionem paenultima producta 'dicis'; 'volo' ad volatum 'volas', ad vo-
luntatem 'vis'; 'lego' quoque paenultima producta 'lēgas', correpta 'lē-
gis'; 'compello' et 'appello' ad pulsionem 'compellis' et 'appellis', ad com-
pellationem vero et appellationem 'compellas' et 'appellas'; 'sero seras | se-
ravi', 'sero seris sevi' et 'serui'. sunt alia, quae, quamvis eandem signi-
ficationem servant, diversae tamen sunt coniugationis in usu, ut 'denso
densas' et 'denseo denses'; 'strideo strides' et 'strido stridis'; 'ferveo fer-
ves' et 'fervo fervis'; 'cieo cies, cio eis'; 'dureo dures', unde 'duresco',
'duro duras' - Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra.

Virgilius in VIII:

striduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

idem in eodem:

Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.

1 sunt *D* efferunt *add. d* 2 *es*] *aes D* *es ut ut K* 3 haereses *Rr*
4 munio] munui *B* 5 esurio esuris *LK* 6 creminor creminaris *LK* 7 *eris*] *Dr*
aeris *Dr* 9 iris penultima producta ut *B* munior *ex* munio *corr. K* 10 an-
dieris (e *adraso*) *B* 11 positione verbi primae *GL* positione ..... prime (verba)
B positione verbi primae ad (e) *L* 12 ad diversas] *r* aduersas *R* profici-
cuntur] *l* proficiuntur *L* nel *om. D* nel *utriae Rr* 13 ad confusionem *G*
fundis et fundo quod *R* 14 mandatum *L* 15 vero] *r* enim *R* uero adie-
tionem *L* 18 appello *Dd* appello adpulsionem *L* appellis *Dd* appellis com-
pellationem *GLK* 22 denseo denses] *r* denseo odenses *R* strido] *ex corr. b*
strid. *B* 23 *cies et cio BG* duresco et duro *GLK* 24 *Luc. Phars. VI 623*
III. *GL III K VIII D* 25 ferali *K* 26 *Verg. Aen. VIII 420 sq.* 27
tridentque *Med.* triduntque (*praeced. gemitus*) *Pal.* 28 chalybum *RB* calibum *D*
calibum *GLK* anelat *D* hanelat *r* hahelant *R* 29 *Verg. Aen. VIII 677* 30
leucaten *Rr* leocaten *GLK* effulgere *G*

idem in I Aeneidos:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in X:

Postremi addensent acies. ||

idem in I georgicon:

et Iuppiter umidus Austris

Denset, erant quae rara modo, et quae densa relaxat.

Lucanus in III:

Densaturque globus, quantum pede prima relato

Adstringit gyros acies -,

'tueor tueris' et 'tuor tueris' - Statius in I Achilleidos:

Namque modo infensos utero mihi contuor enses.

Lucretius in VI:

dilutaque contra

Cum tuimur misceri absinthia, tangit amaror -,

'oleo oles' et 'olo olis' - Afranius in fratriis:

Non potest, quin illa stacta longueque et cunctis olat.

Plautus in mustellaria:

Non omnes possunt olere unguenta exotica,

nam nisi corripas paenultimam, iambus stare non potest. Terentius in adelphis:

olet unguenta de meo -,

96 'excello excellis' et 'excelleo excelles' - Lucretius in I:

- 1 Verg. Aen. I. 436 2 timo G thimo BLK flagrantia GLK Rom. Fr. (r in litura Rom.) flagrantia Med. frag!..... Pal. 3 Verg. Aen. X 432 4 Idem postremo addensent acies, idem in primo geor., in X geor & iuppiter Gg Postremo K Extremi lib. VIII § 43 cum Verg. addensent] etiam lib. VIII l. l. cum Pal. pr. m. addensent Rr addensant Verg. Med. Rom. et Pal. ex corr. 5 Verg. georg. I 418 sq. (deficit Pal.) 6 iuppiter L eupiter K umidus] D cum Rom. humidus RBGL uuidus Med. 7 denset etiam Med. m. pr. Rom. densest (n) L densat Med. m. alt. rara] rasa G et om. L 9 Lucan. Phars. III 780 sq. III] B (?) Krehlius II 530. 573 cf. Cortium ad Luc. l. I. VIII RDGK nono L 10 Densaturque v. l. ap. Luc. pede om. G primo K 11 asstringit R asstringit Darmst.^b adstriuxit B adstrinxit D astrinxit GLK constrinxit Voss. A, al. constrinxit Voss. B constringit al. codd. Luc. gyros LK 12 tueoris D et tueor R Stat. Achill. I 131 in .l. in Rr achilleidos K 13 infensos ex infensus ni f. corr. L mihi infestos utero modo edd. Statii ensis K 14 Lucret. VI 929 sq. (929. 934) 16 cum tuimur G contuimur BDKr tuimur (ē?) L tangit K amaror] Lucretius amaro B amara rel. 17 olio R afranius GLK Afran. fratriar. fr. 6 p. 174 Both. 215 Neuk. XII p. 159 Ribb. in] a D fratris libri Noniani 147, 1 fratribus libri Prisc. cf. Bothium l. l. p. 173 Neukirchium p. 213 18 quin] qui in B illa stacta] Nonius illa est acta RBDG illa acta LK longueque L et multis Nonius olit GLK 19 Plaut. mostell. I 1, 41 (v. 42) 20 omnes om. L unguenta GLK exotica B 21 Ter. adelph. I 2, 37 22 andria B 23 olet] r Terentius cf. lib. VIII § 43 XVIII § 243 olent RB rel. unguenta GK demeo in litura R 24 excelleo] r excello R Lucret. I 27

p. 838 P.

p. 428. 29 K.

Omnibus ornatum voluisti excellere rebus.

Cicero in I epistularum ad filium: quare effice et elabora, ut exelleas ., 'fulgeo fulges' et 'fulgo fulgis'. Lucanus in X:

Fulget gemma toris et iaspide fulva supellex.

5 Virgilius in VIII: |

auroque effulgere fluctus .,

'sono sonas' et 'sonis' - Ennius in XI annalium:

Tum clipei resonant et ferri stridit acumen.

Lucretius:

10 Caligare oculos, sonere auris .,

'uno unas', 'unio unis'.

De singularum igitur coniugationum regulis latius mox tractabimus. sciendum tamen, quod videmur in praeterito perfecto plerumque barytona quoque Graecorum imitari in commutatione consonantium teste Didymo, 15 qui ostendens omnia, quae habent in arte Graeci, habere etiam Latinos, exemplis hoc approbat.

Nam cum primam coniugationem dicunt βαρντόνων, quae tres cognatas 97 habet consonantes, id est β π φ, pro qua nos ph scribimus in plerisque, et in omnibus huius coniugationis verbis per ψ declinant ἀορίστον, 20 hoc est praeteritum infinitum spatio temporis, utrum paulo ante an multo sit perfectum, ut κρύβω ἔκρυψα, λείπω ἔλειψα, αἰείφω ἤλειψα, nos quoque in praeterito perfecto, quod pro παρακειμένον, id est paulo ante perfecto, et pro ἀορίστον teste Probo habemus - nam 'amavi' 'πεφίληκα' καὶ

1 ornatum Prisc. hic et lib. X § 38 cum correctore oblongi oratum Lucr. oblong. pr. m. et quadratus 2 Cic. in I epp. ad filium: fr. 1 p. 467 Or. aepistolarum K 3 Luc. Phars. X 122 4 fulcit Voss. A et al. codd. Luc. gemmatoris K thoros Voss. A toros al. codd. Luc. suppellex D suppellex BGLK suppelles corr. in suppellex, spscr. i. e. thoros fulcit Voss. B 5 Verg. Aen. VIII 677 7 et sono sonis L Enn. ann. XI 1 E. S. fr. vi p. 54. LXXI Vahl. 8 Tunc lib. VIII § 38 libri clipei LK resonant et] codd. libri VIII l. l. resonant aces K resonantes. Rr resonant aces BGL resonant, ac^s. (ac ex ac ni f. corr.)

D stridet in stridit corr. D 9 Lucr. III 156 11^{et} unio Kk 12 latius om. L tractabimus mox G tractabimus ex tractauimus corr. B 13 videtur D plerumque add. d BAPITWNA B baritona G baritona L barithona K

14 emitari G imitari K dydimo RG didimo K Didymi de Latinitate (cf. lib. I § 20) fr. 3 p. 347 Schmidt. 16 hoc eras. in L adprobat B 17 βαρντό-

ων] τ BAPYTONON L BAPITONWN BDK BAPYTONWN R BAPITONWN G 18 ph add. d

19 et cum in d eius G uer^{bis} Rr declinabant G ἀορίστων RK ἀο-

πίστων D 21 κρύβω BG κρύψω ἐκρύψα αἰψω εἰσιψάντων αἰψω ἐμψα Rr ἐπιψω

ΕΚΨΑ ΑΙΠΟ ΕΑΨΑ ΕΑΨΟ ΑΕΑΨΑ L ΚΡΨΩ ΕΚΡΨΑ ΑΥΨΩ ΕΑΥΨΑ ΑΕΑΥΨΩ ΑΕΑΥΨΑ K λείπω ἔλειψα αἰείφω ἤλειψα sic, nisi quod λείπω et ἤλειψα scripsit, 2 ΑΥΠΟ ΕΑΥΨΑ. ΑΕΑΥΨΟ ΑΕΑΥΨΑ G ΑΙΨΩ ΕΑΨΑ ΑΙΨΩ ΕΑΨΑ D ΑΙΠΟ ΕΑΨΑ ΑΙΨΩ ΕΑΨΑ ΓΡΑΦΟ ΕΓΡΑΨΑ B 22 quod] quem RBD pro om. D ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΩΥ R ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ DL ΚΑΡΑ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥ GK ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ I 23 ἀορίστων D Probo] Berytio? cf. ann. ad lib. V § 45 ΕΦΙΑΕΚΑ & D πεφίληκα & ἐφίλησα 2 πεφιαεκαίταφιαεκα R πεφιαεκα et εφιαεκα nel εφιαεκα (φια ex corr. in lit.) B πεφιαε και πεφιαεκα G

p. 838. 39 P.

p. 429. 30 K.

‘ἐφίλησα’ significat, similiter ‘feci πεποίησα’ καὶ ‘ἐποίησα’, ‘vidi ἑώρακα’ καὶ ‘εἶδον’, et sic omnia cetera —, cum in praesenti in ‘bo’ vel in ‘po’ desinat verbum, plerumque in ‘psi’ facimus praeteritum perfectum in tertia coniugatione, ut ‘scribo scripsi’, ‘nubo nupsi’, ‘scalpo scalpsi’, ‘repo repsi’; nam pro ψ Graeca duplici in principio syllabarum posita Romani ‘ps’ so-
lent scribere.

In secunda autem coniugatione βαρυτόνων Graeci, quae γ vel κ vel χ habet, per ξ efferunt praeteritum infinitum, ut λέγω ἔλεξα, λήγω ἔληξα. εἶκω εἶξα, ἄγχω ἤγξα. nos quoque in ‘go’ vel in ‘co’ desinentibus idem frequenter facimus in praeteritis perfectis, id est per x declinamus hoc
98 tempus, ut ‘rego rexi’, ‘pingo pinxi’, ‘duco duxi’, ‘dico dixi’. nam in ‘rho’, ‘cho’, ‘tho’ nullum terminat Latinum verbum. itaque ‘triumpho’ Graecum est ἀπό τοῦ θριαμβεύω; sed translatio fuit aspirationis a prima ad postremam syllabam, quomodo κύθρα χύτρα, quod est Ionicum, ‘ἐνθαῦτα’ pro ‘ἐνταῦθα’, ad cuius imitationem Latini pro ‘θρίαμβος’ ‘trium-
plus’ per transmutationem aspirationis protulerunt; ideo tamen b in p con-
versa est, quia b aspirari non potest.

Tertiam quoque illorum imitatur coniugationem, quam per δ τ θ esse-
runt, ut ἄθω ἤσα, ἀνύτω ἤνυσσα, πλῆθω ἔπλησα, nos ‘ardeo arsi’, ‘laedo laesi’, ‘ludo lusi’, ‘concutio concussi’.

ΠΕΦΙΚΑΙ ΠΕΦΙΑΥΣΑ *K* ΠΕΦΙΑΞΑ et *ΕΦΙΕΣΑ in litura l 1 feci (t) *L* fecit. ΠΙΕ-
ΠΟΙΝ. ΚΑΙ ΕΠΟΝ ΠΟΝΣΑ. *G* fecit. ΠΙΠΟΙΝΚΑΙΕΠΟΝΠΟΝΣΑ *K* πεποίησα] ΕΠΟΙΗΧ *D*

πεποίησα καὶ ἐποίησα] in litura l ΠΕΠΟΥΕΚΑ ·ΚΕΠΟΙΗΣΑ *B* ΠΕΠΩΙΝΚΑ ΤΕ ΠΩΝΣΑ *Rr*

ΕΩΡΑΚΑ ΚΕΙΑΘΝ *B* ΕΩΡΑΚΑΧ ΚΙΕΙΑΘΝ *Rr* ΕΩΡΑΚΑ ΚΑΙ ΚΕΙΑΘΝ *G* ΕΩΡΑΚΑΚΕΙΑΘΝ *K*

ΕΩΡΑΚΑ ΚΑΙ ΕΙΑΘΝ in litura l 2 ΕΙΑΘΝ *D* et om. *K* cetera. Nos quoq; cum *B*

uel po *L* et in po *K* 4 reppo repsi *L* 7 ΒΑΡΥΤΩΝΩΝ *R* ΒΑΡΥΤΩΝΩΝ *B* ΒΑΡΥ-
ΤΩΝΩΝ *K* ΒΑΡΥΤΩΝΩΝ *G* βαρυτόνων *L* quae *spscr.* *K* γ. κ. χ. *GLK* g uel c
uel h *RB* g uel c uel ch *D* 8 ξ] x *RBD* ΑΕΓΩ ΕΑΞΑ ΑΓΩ (ΑΙΤΩ r) ΕΑΙΞΑ
RBD ΑΕΓΩ ΕΑΞΑ *K* ΑΕΓΩ ΕΑΞΑ *L* ΑΗΓΩ ΕΑΗΞΑ *G* 9 ΕΙΚΩ *GL* ΑΙΧΩ r ΕΙΧΩ
εἶξα] om. *D* εἶκω — ἤγξα] ΑΙΓΩ ΕΞΑ ΑΧΙΞΩ ΕΙΧΙΞΑΧΩ (in *mg. add.* ΕΙΞΩ) in li-
tura k ΑΙΧΩ ΑΓΞΑ *GL* ΑΓΧΩ. ΕΞΑ *D* ΕΓΞΑ *RB* vel in eo] b uel eo *BGK*

10 in praeteritis] b i praeteritis (m?) *B* 11 pinguo *L* dico dixi om. *R* in

add. r 12 terminatur *G* 13 ΑΠΩ ΤΩΥ ΤΡΙΑΜΒΕΥΩ *Rr* ΤΩΥ *B* ΘΡΙΑΜΒΕΥΩ *D*
ΘΡΙΑΜΒΕΥΩ *G* ΘΡΙΑΜΒΕΥΩ *L* 14 quomodo ΚΥΘΑΜΒΕΥΩ, quod est Ionicum. ET EN-
ΘΑΥΤΑ ΠΡΟ ΕΝΤΑΥΘΑ. Ad *B* ΚΥΘΑ *K* ΚΙΤΡΑ *L* ΚΑΤΡΑ *Rr* ΧΙΤΡΑ *G* ΧΑΡΑ *L*

ΧΙΡΑ *K* iolicum *K* ἐνθαῦτα] k EN·ΑΥΤΑ *K* ENΘΑΙΤΑ *GL* ENΤΑΙΤΑ *Rr* 15 pro

D ENΘΑΥΤΑ *R* ENΘΑΙΤΑ *G* ENΤΑΙΘΑ *L* ENΤΑΘΑ *K* pro *add.* k ΘΡΙΑΜΒΕΥΩ *RB*
16 tamen] autem *B* 18 quoque eorum *GL* imitatur] g emitatur *G*

quam] que *B* per Δ. Θ. *. *K* per d. i. th *RBD* per d. i. uel th r 19 ἄθω

ἤσα] uel ορο ΙΑΩ *k* ΝΑ *Rr* ΕΝΑ *L* ΑΝΥΤΩ *BDG* ΑΝΙΤΩ ΗΝΙΚΑ *L* ΕΝΥΚΑ *BK* ΕΝΙΚΑ

D ΕΝΥΚΑ ΠΑΕΤΩ ΠΑΑΝΣΑ *Rr* ΠΑΝΩΩ ΕΠΑΝΣΑ *D* ΠΑΝΩΩ ΕΠΑΝΣΑ *GLK* 20 concussi *L*

p. 839. 40 P.

p. 430. 31 K.

Ad quartae quoque imitationem, quae per ζ vel duplicatam σ profer-
tur et praeteritum per σ facit, ut φράζω ἔφρασα, πλάσσω ἔπλασα, nos
quoque 'pitisso pitissavi', 'patrisso patrisravi', 'musso mussavi'.

Quinta per liquidas apud illos proferitur easque servat in omni prae-
terito, ut τίλλω ἔτιλα, νέμω ἔνειμα, τείνω ἔτεινα, σπείρω ἔσπειρα. nos 99
quoque in plerisque seryamus liquidas, non tamen in omnibus, ut 'caelo
caelavi', 'doleo dolui', 'volo volui', 'domo domui', 'timeo timui', 'emo emi',
'tono tonui', 'teneo tenui', 'cano cecini', 'aro aravi', 'terreo terrui'. ideo
autem diximus 'in plerisque', quia inveniuntur et m et n et r in praesenti,
10 quae in praeterito perfecto vel abiciuntur vel mutantur, ut 'rumpo rupi',
'premo pressi', 'sterno stravi', 'temno tempsi', 'tero trivi', 'uro ussi'.

Sextam coniugationem dicunt, quae per ω puram || effertur, ut ἱππέω,
πλέω, βασιλεύω, qualia sunt apud nos omnia secundae et quartae coniu-
gationis verba, quippe in 'eo' vel in 'io' desinentia. inveniuntur tamen
15 etiam primae et tertiae coniugationis, non solum e vel i antecedentibus,
sed et aliis vocalibus, ut 'inchoo inchoas', 'mutuo mutuas', 'meo meas',
'hio hias'. tertia tamen a vel e ante aspirationem invenitur habere | pae-
nultimas, ut 'traho traxi', 'veho vexi', i vero vel u puras sine aspiratione,
ut 'facio facis', 'rui ruis'.

20 Sed de omnibus formis praeteriti perfecti quattuor coniugationum et
generalibus regulis ad omnem verbi declinationem pertinentibus latius in
sequenti libro disseremus. nunc de personis tractemus, quas ideo cum XVIII 100
numero in extrema parte accidentium posuimus, quod non omni verbo,
quomodo supra dicta accidentia, adhaerent, sibi autem semper sociantur
25 in verbo et in omnibus quae declinari possunt partibus; nam in adverbio

1 ζ] z G σ] s RBDK 2 praeteritum K σ] s RBD φραζο BL

ΕΦΡΑΣΑ Rr ΠΑΙΣΣΩ K ΠΑΙΣΣΟ RGL ΕΠΑΡΑΑ R ΕΠΑΡΑΑ G ΕΠΑΡΑΑ LK nos
— pitissavi in littera k 3 pitisso] r petisso RGL pytisso B petissavi GL py-
tissavi B patrisravi r. r. yz. w. musso B musso musavi L masso massavi g
5 ut —. nos om. D in mg. add. d τίλλω] α τίαω GL *ααω (it?) R πιαω BKr
πιαω nel τινω d επιαω B επιαω Kd ειταω NEMW R ειτα, ANEAAW r

ΕΝΕΙΑ.ΑΑΝ ΕΝΕΜΑ K τείνω ἔτεινα] α τινω CTINA B τινω ETINA G τινω EFINA Rl
τινω ENTINA r τινω ETINA (TINO ex τινω factum) K τινω ETINA L CTEIPO ex CTEIPW factum
K CITEIPW r πενω d επιρα R CTEIPA B εντεipa L 6 celo B 7 celavi B

8 caneo Rr cecini] d cenici D aro arui L terreo D terrui RrD
9 inveniuntur in m B 10 nel in littera B abiciuntur BD abiciuntur GLK mu-
tatur BDL motatur GK 11 praemo RB pressi siuo siui sterno B tempno
RBK tensi D uro ussi tero trini B treui D usi (s) L usi RK 12

ω] r o RGL ut om. GL ιπεω Rr ιπεω GL επιρω K 13 πλέω] add. d
παιρω G παριαρω D παρλιαρω G παρω ειω L παριο ειω (o ex w mut.) K
apud nos om. L 14 quippe nel in G in io nel in eo L eo] o D 16 mo-
tuo motuas G 17 inveniuntur Rr 18 puras in mg. add. K 19 ruo ruis facio
facis. L 22 discernus K 23 in add. r 24 accedentia K 25 et in omni-
bus] quomodo supradicta Rr

possunt et numeri sine personis et personae sine numeris inveniri: numeri, ut 'quinq̄ies', 'decies', personae, ut 'meatim', 'tuatim'; quamvis enim a singulari pronomine derivantur, indifferenter tamen tam singulari quam plurali numero verborum coniunguntur, ut 'meatim dicis' et 'meatim dicitis'. sed in adverbio species quaedam invenitur haec habens di-⁵ visa, in verbo vero et nomine et pronomine et participio omnes voces vel singulares habent numeros vel plurales et personas simul cum numero vel finitas vel infinitas. nomen tamen et participium in omni casu tertiae sunt personae absque vocativo, qui solus ad secundam profertur personam.

DE PERSONIS.

10

101 Sunt igitur personae verborum tres. prima est, quae de se loquitur vel sola vel cum aliis, ut 'dico dicimus', secunda, ad quam loquitur, de ipsa vel sola vel cum aliis, ut 'dici dicitis', tertia, de qua extra se et illam, ad quam dirigit sermo||nem, posita loquitur prima, ut 'dicit dicunt'. et prima quidem et secunda verborum personae finitae sunt, praesentes¹⁵ enim demonstrantur, tertia vero infinita est itaque eget plerumque pronomine, ut definiatur. et prima quidem et secunda persona verborum pronominiibus iungi possunt solis, tertia vero etiam nominibus, quae per se tertiae sunt personae, absque vocativo casu, quod ante diximus, ut 'lego ego', 'legis tu', 'legit ille' vel 'legit Cicero'. nam si dicam 'lego Cicero',²⁰ soloeccismus est, nisi addidero pronomen, dicens 'lego ego Cicero' vel 'legis tu Cicero', exceptis illis verbis, quae sunt substantiae vel vocandi, ut 'Priscianus sum, Priscianus vocor, Priscianus nominor, Priscianus nuncupor'. et prima quidem potest sibi et secundam et tertiam coniungere, ut 'ego et tu facimus, ego et ille facimus', secunda vero non potest con-²⁵ iungere sibi nisi tertiam, ut 'tu et ille facitis', tertia vero nec primam nec secundam, sed alteram tertiam, ut 'iste et ille faciunt'. et prima quidem potest etiam secunda et tertia absentibus per se loqui, ut saepissime apud comicos videmus induci personas, quae ipsae ad se loquantur, ut Simo in Andria:

30

Non dubium est, quin uxorem nolit filius.

secunda vero vel tertia sine prima non potest esse; potest tamen prima et

1 in vocc. numeri sine desinit lacuna cod. H personae sinae H 3 diriu-
entur Br deriuentur b indifferenter G indifferenter K tamen om. BDGLK spser.
H tam] tum G 4 et om. H 5 quaedam species B deuia L 6 noes
tam singulares ht L 7 personasimul B 9 saecundam D 10 INCIPIT DE PER-
sonis. D una linea vacua in H 11 quae de^{se} ipsa loquitur D 13 extra] r intra R
14 derigit G ut dici dicunt B 15 quidem om. L persona D 16 post
tertia uero sqq. — tertia uero om. R add. r 18 etiā b et... B per se r
19 personae sunt GL abque Rr 20 dicam] d dico D 21 soloeccismus L
uel add. r 23 pscianus h. l. quater GLK 25 uero add. r adiungere L
26 ne^c primam Rr 27 primam quidem Rr 30 Ter. Andr. I 2, 1 31 du-
biumst Bas. 32 saecunda K esse non potest GL

p. 841, 42 P.

p. 432, 33 K.

secunda sine tertia, et prima et tertia sine secunda inveniri. est enim ubi ipsa prima persona ad se quasi ad secundam loquitur personam, sed figurate, ut Dido in IIII Virgilii:

Infelix Dido! nunc te facta impia tangunt?

5 Tunc decuit, cum sceptrā dabas.

Et quoniam sunt quaedam verba, in quibus naturaliter vel omnes vel 102 quaedam deficiunt personae, de his breviter dicamus. in imperativis prima persona singularis non potest esse, quod naturaliter imperans ab eo, cui imperat, dividitur; cum ergo prima persona est, quae loquitur, ipsa sibi 10 imperare non potest. unde hic modus et vocativum casum asciscit, qui in secunda tantum persona invenitur, ut 'doce grammaticae'; nam tertiae quoque personae imperantes internuntia utimur || secunda persona, ut 'grammaticae legat discipulus tuus'. ergo si absit secunda persona, non possumus imperare tertiae, nisi figurate ad nosmet ipsos loquentes quasi ad 15 secundam personam. itaque quae Latini in plurali numero imperativa primae personae accipiunt, haec Graeci *ὑποθετικά* vocant, id est suppositiva sive hortativa. dicunt enim, quod superior debet | ostendi qui imperat eo cui imperat, hic autem suam quoque coniungens personam, similem se sociumque in hac ipsa re, de qua imperat, ostendit futurum illis, 20 quibus imperat, ut 'pugnemus', 'legamus', quasi ad socios videtur hoc modo uti; itaque melius illis visum est hanc personam numeri pluralis separare ab imperativis. sciendum tamen, quod frequentissime iste modus 103 pro optativo ponitur vel deprecativo, ut:

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso,

25 et apud Terentium:

Fac amabo.

ergo si ad deos, qui omnibus superiores sunt, imperativo utimur modo, cur non etiam ad socios vel ad eiusdem naturae quoscumque homines, quamvis maiores nobis vel similes, per connumerationem nostri quoque, 30 quae fit in prima persona plurali, hoc modo [id est imperativo] utamur?

1 secunda persona sine *K* 2 quasi] *r* que *R* 3 *Verg. Aen.* III 596 sq.

III. virgilii libro *GL* - IIII. Virgilii *Kk* III aeneidos virgilii *B* 4 facta *H* fata *R*
5 Tum *Verg. Med.* 7 dicamus] disseremus *GL* disseremus *K* 8 cū imperat *Hh* 9 dividitur] *h* dividitur *H* quae loquitur *add. r* 10 unde et hic *H*
modus in *mg. add. K* modus vocativum *G* modus de vocativum *H* adsciscit *B* qui ** in *H* 11 grammaticae *B* grammaticae *K* 12 imperantes perso-

nae *B* internuntia] *r* internuntia *R* grammaticae (a) *K* 14 imperare *H*
figuratae *G* figuratae *H* 15 plurali ex plurale *ni f. corr. H* 16 *ὑποθετικά*] *r*
ΥΠΟΘΕΤΙΚΑ *R* id est] id *L* 17 hortativa *H* 18 coniungens *RD* post perso-
nam in *mg.* per omnia *add. h* psimilem *D* 19 illis quis impera *Rr* 21 ui-
sum hanc *Rr* numeris *B* 22 frequentissime *B* 23 aptativo *Hr* deprae-
tino *RBH* *Verg. Aen.* I 8 24 musa *G* causa (sic) mihi *B* causas *om.*

G laedo *L* 25 apud *H* *Ter. eun.* III 3, 28 post Terentium: in *add.*
RBHGL in eunucho *r* in andria *h* in *H. K* 27 ad eos *L* modo utimur *B*

p. 842. 43 P.

p. 433. 34 K.

Infinita quoque et impersonalia et gerundia vel supina carent personis naturaliter. praeterea in nominationibus, id est ὀνοματοποιίαις, sive nominum seu verborum novis conformationibus, non omnes declinationis motus sunt quaerendi, ut 'tinniat' - Persius:

Ne qua subaerato mendosum tinniat auro -,
'taratantara' - Ennius:

At tuba terribili sonitu taratantara dixit -,

104 ut etiam apud Graecos σίξε ὀφθαλμός, ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοί, φλοῖσβος.

'Pluit' et 'tonat' et 'fulminat' et multa similia, quae ad homines non pertinent, proprie quidem ad tertiam dicuntur personam, possunt tamen etiam in prima inveniri persona et secunda per poetarum προσωποποιίας, id est conformationes, vel per responsa dei et per apostrophas, quasi ad ipsum Iovem praesentem, et sunt quasi propria || verborum, quae ad solum Iovem pertinent.

Reperiuntur tamen et alia verba, quae in usu deficiunt personis, ut 'cedo', 'sodes', 'salve', 'furis', 'ave', 'infir', 'foret'. quamvis et infir et furo apud Varronem inveniuntur et 'forem' apud Terentium in hecyrā:

Nam si utrumvis horum, mulier, umquam | tibi visus forem.

'fore' quoque dicitur, ex quo 'confore' Terentius in Andria compositum protulit:

et id spero confore.

1 quoque impersonalia G impersonalia B 2 ONOMATOPOIEIAIC BHG et

extremo 1 eraso L ONOMATOPOIEIC Rr ONOMATOPOIEIC D ANOMATOPOIEIAIC K 3 seu] siue K 3 Pers. sat. 5, 106 5 neq; Pers. Vat. oro Montepess. pr. Vat.

6 Enn. ann. II 35 E. S. ann. fr. inc. VIII p. 67. XL Vahl. 7 ait at L Ad tuba terribili(s) D Taratantara H 8 σίξε — φλοῖσβος in mg. add. d Hom. Od. VIII 394 σίξε] οἶσε d CICEOΦΕΛΑΜΟΣ B CICEOΦΕΛΑΜΟΣ H ωΦΕΛΑΜΟΣ R οΦΕΛΑΜΟΣ G οΦΕΘΑΜΟΣ L οΦΕΛΑΜΟΣ K Hom. II, 1 46 ΕΚΑΓΞΑΝ HGLK

ΕΚΑΓΞΑΝΑΡΑ, ΟΙCΤΟΥ Rr ΕΚΑΓΞΑΝΑΙΑΡΑΝΟΙΤΟΙ d ΑΑΡΑ HGLK ΟΙCΤΟΙ G ΟΙCΤΟΥ B ΟΙCΤΟΙ K φλοῖσβος] v. Hom. II. V 322. 409 X 416 XX 377 φλωῖσβος R φλωῖσβος H 9 fulminat in fluminat corr. D 10 non eras. in K propriae K

pro]priae Rr addicuntur Rr 11 ΠΡΩCΩΠΟΠΩΙΕΙΑC Rr ΠΡΩCΩΠΟΠΩΙΕΙΑC B ΠΡΩCΩΠΟΠΩΙΕΙΑC GK ΠΡΩCΩΠΟΠΩΙΕΙΑC D ΠΡΩCΩΠΟΠΩΙΕΙΑC H IAC in libram inscribit h ΠΡΩCΩΠΩΙΟΙΑC L 12 id est] Item B conformationes(?) H per om. B dici K apostrophos R 13 post Iovem: praesentem — Iovem om.

R add. r 14 pertinentur Rr 15 repperiuntur L 17 et .. furo (in) R furo (e?) D furo inter Varronis fragm. inc. posuerunt edd. v. § 59, de infir v. § 61

Terent. hec. IIII 1, 10 18 haecyra RDH hecira K echyra GL echyra B 19 utrum nes K harum mulierum quam LK mulier umquam] rd mulierum quam RBD usus D 21 Ter. Andr. I 1. 140 post Terentius: compositum add. DLKr compositum] h. etiam t. extat in RLK ..... (positū?) D 22 protulit] posuit L 23 et spero Terentiani libri confore spscr. r confore, eleua literas LK confore eliva litas G

DE NUMERO.

Numerus accedit verbis uterque, quomodo et omnibus casualibus, singularis, ut 'lego', pluralis, ut 'legimus'. necesse est autem in omnibus declinabilibus utrumque simul inveniri, sicut supra dictum est, numerum et personam. sciendum tamen, quod, quamvis et in nominibus et pronomini-
 bus et in participiis inveniantur voces communes singularis et pluralis numeri - ut 'poetae', 'viri', 'fluctus' genitivi singulares et nominativi plurales sunt, similiter 'caedes', 'verres', 'dies', 'res' nominativi tam singulares sunt quam plurales, 'ipsi' vero et 'isti' et 'illi' dativi singulares et nominativi plurales -, in verbo numquam hoc invenitur apud Latinos, quamvis apud Graecos in multis, ut *ἐντονον* tam singulare est primae personae quam plurale tertiae praeteriti imperfecti, similiter *ἐξαγον*, *ἐφεγον*, *ἐπραττον*, *ἐλάλουν*, *ἐπόλουν*. | ||

1 INCIPIT DE NUMERIS. D 2 accedit K omnibus] r in omnibus RG 3 ne
 se est bilibus
 ces autem Rr 4 declinationibus Rr declinationibus H 5 tamen om. L
 quamvis in B nominibus] r omnibus R et in pronomini-
 bus] r et pro omnibus R
 6 et in participiis Dd et participiis L et pluralis] r ut pluralis R 8 post sunt:
 similiter — sunt om. R add. r nominati^{ui} tam L 10 et in nominati Rr
 11 et *ἐντονον* K *ἐπύπτον* D *ἐπύπτον* B et *ἐπύπτον* G *ἐπύπτον* R *ἐπύπτον* L 12 plu-
 rale B Tertia R *ἐξαίρων* *ἐπύπτον* *ἐλαλουν*. *ἐπύπτον* Rr *ἐκπύρον* *ἐπύπτον*
ἐπύπτον *ἐλαλουν* *ἐπύπτον*. D *ἐξαίρων* *ἐπύπτον* *ἐπύπτον* *ἐλαλουν* *ἐπύπτον* H *ἐξαίρων*
ἐπύπτον *ἐπύπτον* *ἐλαλουν* *ἐπύπτον* L *ἐλαίρων* *ἐπύπτον* *ἐπύπτον* (sic y *ἐπύπτον* G) *ἐλα-
 λουν* (ἐλαλουν G) *ἐπύπτον* GK

Artis Prisciani viri disertissimi grammatici caesaris^{is} doctoris urbis rome consti-
 tutinae praeceptoris mei liber viii de verbo explicuit.

Incipit eiusdem liber viii (viii r) de^{ge}nerali verborum declinatione Rr

ARTIS PRISCIANI (PRISCIANI GL) VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS (CAESAREN-
 SIS B? L) DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE (CONSTANTINOPOLITANE B) PRÆ-
 TORIS MEI LIBER .VIII. DE VERBO EXPLICITVS FELICITER.

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII (IX L) DE GENERALI VERBI (VERBI B) DECLINATIONE RGL
 RI

ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CON-
 STANTINOPOLITANAE. NO PRÆCEPTORIS MEI LIBER VIII. DE VERBO EXPLICIT.

INCIPIT EIVSDEM LIB VIII. DE GENERALI VERBI DECLINATIONE H

explicit liber viii de verbo

incipit eiusdem liber viii de regulis generalibus praeteriti perfecti omnium con-
 iugationum et postea de praeterito perfecto primae et secundae coniugationis D

INCIPIT EIVSDEM LIBER VIII. DE GENERALI VERBI DITIONE K

ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE
 CONSTANTINOPOLITANAE PRÆCEPTORIS MEI LIBER VIII. DE VERBO EXPLICITVS EST FELICITER.

INCIPIT EIVSDEM LIBER NONVS DE REGVLIS GENERALIBVS PRÆTERITI PERFECTI OMNIVM
 CONIUGATIONVM ET POSTEA DE PRÆTERITO PERFECTO PRIMAE ET SECVNDÆ CONIUGATIONIS.

FLAVIANVS THEODORVS DIONISII V. D. MEMORIALIS SACRI SCRINII EPISTOLARVM ET AD-
 IVTOR V. M. QVAESTORIS SACRI PALATII SCRIPSIT AUTEM PRISCIANI ELOQVENTISSIMI GRAMMA-
 TICI DOCTORIS MEI MANV MEA IN VRBE ROMA CONSTANTINOPOLI. DIE TERCIO IDVVM IANVAR
 MAVORTIO. V. C. | consule indictione. v. Darmstad.^b

LIBER NONVS.

p. 843—45 P.

p. 435. 36 K.

DE GENERALI VERBI DECLINATIONE.

11 Dictionum aliae sunt uniformes, id est indeclinabiles, ut adverbia, coniunctiones, praepositiones, interiectiones, aliae declinabiles, ut nomina, verba, participia, pronomina. earum ergo aliae in principio moventur, ut pronomina transeundo in personas, 'mei tui sui', 'mihi tibi sibi', 'me te se'; 'meus tuus suus', 'mei tui sui', 'meo tuo suo'; in genera vero et numeros et in casus transeuntia finem movent, sicut nomina, pronomina quoque, quae discernunt genera, ut 'ille illa illud', 'ipse ipsa ipsum', nec non etiam participia, quibus omnia fere accidunt tam nominibus quam verbis accidentia, || unde non solum in fine per genera et casus et numeros, sed etiam in principio est quando moventur per tempora, ut 'laurus lauturus', 'fovens fœturus', 'movens mœturus'. verba autem et in principio et in fine et in medio moventur, non tamen per singula tempora 2 omnes motus necesse est pati, sicut ostendetur. oportet igitur de his ratione congrua exponere. cur tamen a praesenti, sicut a nominativo, declinationis exordium sumimus, superius tractatum est, quod scientes de ceteris dicemus.

Praeteritum imperfectum apud Latinos principium numquam movet, sed finem, ut 'amo amas amabam', 'doceo doces docebam', 'lego legebam', 'facio faciebam', 'munio muniebam'. et in prima quidem coniugatione a habet ante 'bam' - secunda enim persona in 'as' desinens abiecta s || assumit 'bam': 'amo amas amabam', 'meo meas meabam'., in aliis vero omnibus e productam: 'docēbam', 'legēbam', 'audiebam'. in quarta enim coniugatione est quando antiqui transmutantes locum voca-

2 uniformis ^e <i>Rr</i>	adverbia ^d <i>D</i>	3 coniunctiones] <i>rk</i> coniunctiones <i>KK</i>	4 ea- in
rum] <i>d</i> eorum <i>BHLKr</i> et <i>ni f. D</i>	alia <i>H</i>	6 et in numeros <i>BDHG</i>	et
numeros et casus ⁱⁿ <i>L</i>	8 quae <i>om. D</i>	genera <i>in ras. B</i>	9 nec non] <i>k</i> nec
nec <i>K</i> omnia] omnia <i>R</i>	11 in principio <i>H</i>	12 fœturus <i>H</i>	mœturus <i>H</i>
13 "et in medio" et in fine <i>K</i>	15 sicut nominativo ^a <i>Kk</i>	16 Superius <i>H</i>	
tractum <i>R</i>	17 dicamus <i>H</i> dñs <i>K</i>	19 sed] <i>r</i> de <i>R</i>	ama <i>D</i> lego] <i>r</i> lego
legis <i>Rh</i> lego legi. <i>H</i>	legebam <i>Rr</i>	21 secunda] <i>rb</i> secundae <i>R</i> secunda <i>B</i>	
22 adsumit <i>B</i>	bam ut amo <i>Bd</i>	23 e add. <i>d</i>	audiebam, quarta enim con-
iugā est <i>K</i> audiebam. Quarta autem coniugatio est <i>GL</i>	24 enim] tamen <i>in titura h</i>		

p. 845. 46 P.

p. 436. 37 K.

lium pro i et e 'ei' diphthongum proferre solebant, quam postea in i longam verterunt, ut 'polibam' pro 'poliebam', 'munibam' pro 'muniebam'. in 'eo' vero desinentibus verbis eiusdem quartae coniugationis nec possumus aliter proferre praeteritum imperfectum nisi i ante 'bam' servant⁵es, ut 'eo ibam', 'adeo adibam', 'veneo venibam', 'queo quibam'; nec mirum, cum haec verba ex secunda persona faciunt tam praeteritum imperfectum quam futurum ad similitudinem primae et secundae coniugationis; nam tertia et quarta coniugatio solet ex prima persona gignere tam praeteritum imperfectum quam futurum: praeteritum imperfectum mutatione³ o in e productam et additione 'bam', ut 'lego legebam', 'facio faciebam', 'audio audiebam', futurum mutatione o in 'am': 'lego legam', 'facio faciam', 'audio audiam', exceptis in 'eo' desinentibus, quae, sicut supra diximus, a secunda persona faciunt supra dicta tempora.

Praeteritum perfectum tres habet motus, in principio et in medio plurimque, non tamen semper, in fine vero semper; in principio et in medio et in fine: 'caedo cecidi', 'cado cecidi'; in medio et in fine: 'decerno decrevi', 'porrigo porrexi'; in fine tantum: 'pando pandi', 'defendo defendi'. est etiam invenire quaedam verba, in quibus principium movetur et finis medio integro manente: 'mordeo momordi', 'tondeo totondi'.

Plusquamperfectum eosdem motus habet. quos et praeteritum perfectum, a quo et nascitur.

Futurum principium quidem servat in omnibus verbis, finem autem movet, ut 'amo amas amabo', 'doceo doces docebo', 'eo is ibo', 'lego legam', 'audio audiam'.

Positio activorum vel neutrorum verborum in o desinit. et in prima quidem coniugatione pares habet syllabas prima et secunda persona: prima enim mutat o in 'as' et facit secundam, ut 'amo amas', 'meo meas', 'hio hias'. in secunda vero coniugatione prima persona in 'eo' desinit, quas in 'es' productam mutans facit secundam, itaque necessario una syllaba minor est secunda: 'doceo docēs', 'moneo monēs'. in tertia vero, si i ante o habuerit prima persona, abiecta o assumit s et facit secundam, itaque minuitur una syllaba, ut 'cupio cupis', 'facio facis', 'sapio sapis'. alia vero quacumque litera ante o posita o in 'is' convertens facit secundam, ut 'veho vehis', 'ruo ruis', 'lego legis', 'gero geris'.

1 ei] r & R proferrae H solebant] r solebam R 5 ueneo ex uenio
corr. H , uenio uenibam (sic) sup. lin. G ueniebam RDH queo D quie-
bam Rr 8 tertia et quarta] r tertiae et quartae R tamen Rr 10 additio
Rr facio spscr. L 11 futurum — audiam add. r ut lego GL 12 excep-
tis] r excentis R f. exemtis 14 in medium Rr 16 caedo] d cedo RD ut caedo
K cecidi] cidi DGLKr cidi R 19 integra K 23 doceo add. h 24 au-
diebam Rr 26 habent r "persona" prima et secunda K 28 in.e Dd
quas] r quos R quam h 29 secundam] r secundum R 31 adsumit B faciet Rr
32 syllaba ex corr. h 33 quacumque] r quaecumque R lytera G faciat D

Excipiuntur 'fero', 'volo', 'edo', quae inaequalem habent declinationem, ut 'Iuppiter Iovis', 'iter itineris', 'femur feminis'; sic etiam in verbis, ut 'fero tuli', 'volo vis vult', 'edo es est', de quibus non incongruum esse videtur in praesenti quae possumus rationabiliter tractare.

5 'Fero' per concisionem, id est syncopen, i literae secundam et tertiam facit personam: 'fero fers fert' pro 'feris ferit', quod puto differentiae causa fieri, ne, si 'feris ferit' diceremus, putaretur ab eo esse, quod est 'ferio feris', cum nulla scripturae esset differentia, quamvis temporum syllabicorum esset. hoc autem in multis solet fieri dictionibus, ut 'praeter regulam habeant declinationes vel accentus differentiae causa, ut 'coniunx 10 coniugis' pro 'coniungis', ne verbum putetur esse, et 'nostrās' ultima circumflexa quando est nominativus singularis ad differentiam pluralis accusativi. pluralia supra dicti verbi in prima et tertia persona secundum rationem tertiae coniugationis proferuntur: 'ferimus ferunt', in secunda vero per concisionem: 'fertis' pro 'feritis'. in praeterito quoque imperfecto 15 et in futuro regulam servat tertiae coniugationis: 'ferebam feram feres feret'. in omnibus quoque aliis modis servat rationem eiusdem coniugationis, exceptis illis, quae solent a secunda persona nasci. in his enim servat eiusdem personae concisionem, ut || 'fers fer ferte fertote ferrem ferre'. nam quae a prima persona accipiunt regulam, rectam declinationem 20 sequuntur: 'fero ferebam feram'.

6 A 'volo' quoque secundam personam per concisionem l consonantis et mutationem o in e et adiectionem 'is' per diphthongum proferebant antiquissimi: 'volo veis' pro 'volis', sed 'ei' diphthongum in i longam postea converterunt more Bocotio. et possumus in hoc quoque dicere, quod 25 in 'fero fers' verbo diximus, differentiae causa hoc esse factum, ne, si 'volis' diceretur, dativus et ablativus pluralis existimari posset nominis, quod est 'vola', vel quod in Graecis dictionibus plerumque Latini gaudentes brevitate faciunt concisiones, ut in vocativis in 'ie' desinentibus tam

1 edo nolo B	2 iupiter D	itineris GLK	iteris B	foemur fe-
minis H	3 ingruum K	4 uidetur esse L	possumus] d	possimus D
ci				
5 consionem Rr	est per syncopen B	6 fert] l fer. L	7 casa Bb	8
ferio feris ferit cum BGLK	nulla scripturae K	esse BD	9 syllabicorum] r	
syllabarum R	solet in multis fieri B	10 nel accentus uel d	11 pro coniugis	
Rr	putaretur G	12 nominativus Dd	post accusativi in mg. a	ura nominatio
singulari add. r	13 et in tertia G	15 vero persona per B	per concisionem	
per concisionem L	pro feritis om. R add. r	quoque perfecto R	16 futuro] r	
futuram R	17 serva Rr	18 illis ..... (illis) L	persona spacr. d	personasci
Rr	19 ut om. D	fertote om. RB add. r	20 rectam] r	recta R
quantur] r	secuntur RBH	sequuntur K	feram add. r	22 secundam] r
dum R	23 mutatione B	eiectionem D	is] his R	proferebat B
uolo uolis L	volis] r	ualis R	diphthongon B	25 more boetio B
tio GL et in litura k	dicero Rr	26 verbo om. L	27 et ablativus] uel abla-	
tivus BDHr	29 breuitati RBGKl			

p. 847. 48 P.

p. 438. 39 K.

Graecorum quam Latinorum nominum: 'Palladi' pro 'Palladie' et 'Terenti' pro 'Terentie', similiter 'Πολυδεύκης Pollux', 'διδῶ do', 'ἐμέ me', et in nominibus literarum pro 'alpha', 'beta' 'a', 'b' dicentes, et in his anomalis verbis, quae sine dubio a Graecis sumpsimus: 'fero', 'volo', 'edo',
 5 'sum' quoque per abscisionem i finalis et additionem s in principio loco aspirationis, sicut 'ἕξ sex', 'ἐπτά septem', 'ἡμῖν semis', et mutatione ει in u: 'εἰμὶ sum', ut 'διδῶ do'; βούλομαι quoque forte brevitatis causa 'volo' fecerunt diphthongo mutata, ut 'βοῦς bos', ut 'πούς pes'. tertia
 7 quoque persona per concisionem i profertur: 'volt' pro 'volit'. in hac
 10 quoque o in u convertentes 'vult' dicimus, quamvis rationabilius sit 'volt' dicere, quo magis vetustissimi utuntur. in pluralibus prima quidem persona pro i u | habet paenultimam: 'volumus' pro 'volimus'. secunda vero per concisionem i profertur tertiae personae singulari addita 'is', sicut in aliis quoque solet verbis: 'amat amatis', 'docet docetis', 'legit legitis', 'fert
 15 fertis', 'est estis', 'volt' vel 'vult' 'voltis' vel 'vultis'. tertia secundum formam supra dictae tertiae coniugationis a prima persona o in 'unt' conversa profertur: 'volo volunt'. per cetera quoque tempora indicativi hoc verbum servat regulam tertiae coniugationis: 'volebam volui volueram volam voles volet'. in imperativo deficit; nec mirum, quippe corrupta se-
 20 cunda persona indicativi, ex qua solet imperativi secunda nasci, tertia quoque, quamvis in hac coniugatione ex prima persona indicativi fieri solet mutata u in 'at': 'lego legat', 'dico dicat', 'fero ferat'. et poteramus ab eo, quod est 'volo', dicere 'volat', tamen, ne dubitatio fieret significationis, non est ab auctoribus usitatum; utimur ergo subiunctivo pro hoc:
 25 'velis velit'. aliam quoque quidam rationem de hoc conati sunt reddere, 8

1 pro palladiae R et om. GLK 2 terentiae D terentiae RB terentiae H
 terentiae L ΠΩΛΥΔΕΥΚΗΣ R ΠΩΛΥΔΕΙΚΕΣ G ΠΩΛΥΔΟΔΕΙΚΕΣ L ΠΩΛΥΔΤΚΕΣ K
 polluces B polydeuces ΠΩΛΥΔΕΥΚΗΣ Dd polydences ΠΩΛΥΔΕΥΚΗΣ Hh διδῶ]

v
 r ΔΙΔΩ K ΔΙΔΩ R ΔΥΔΩ G διδῶ do] ΔΙΔΩΔ B ΕΜΗ G ἐμέ me]
 ΕΜΕ ΜΕ H in omnibus K 3 lyterarum G et beta a, b, c. B

in is RD 4 sumpsimus] rb sumpsimus RBL 5 i finalis — mutatione in
 mg. add. d 6 sicut est D ΕΞΑ DGLK r ΕΞΑ B ΕΠΤΑ B ΕΜΙCΥ R ΟΜΙCΥ
 B ΕΜΙCΥC D ΕΜΙCΥC GK ΕΜΙCΙC L ΕΙΜΙCΥ H ΕΕΜΙCΥ h semis H et] sed B

mutationē BD ει] ei BD e G E LK 7 ei. mī. B ΕΙΜΙ D ΕΙΜΙ R ΕΙΜΙ GLK
 ut ΕΙΜΙ H ul] et r ΔΥΔΩ GK διδῶ do] r ΔΙΔΩ G ΔΙΔΩΔ cras. in B
 ΒΟΥΑΜΑΙ G ΒΟΥΔΑΑΙ H ΒΟΙΔΑΑΙ R ΒΟΥΔΩ K βοῖμαι L causa add. r 8 ut

v
 ante πούς om. DHGLK ποῦς pos pes in litura K πῶς Rr ποῖς G post
 πούς: ποῖς add. Hr pos BDGL cf. lib. 1 § 34 pes] h πο. H 9 volt] h vult
 BHGL pro vult B 10 volt] vult ex corr. h vult ni f. H 12 vero] autem
 HG 13 consionem R uultertiae R 14 fer fertis R 15 voltis] h vult H

v
 uel vultis K Tertiae Rr Tertiae (m) B 16 formulam BH persona indicativi
 fieri solet o B 19 uolet. Imperativo GLK deficit G de] deficit H correpta

in litura b 20 ex quo RrD secunda persona nasci RDK secunda perso nasci

na
 Hh 22 a K at ut lego GL 25 quidam] r quidem R de hoc rationem L
 reddere dicentes quod BDHGLK r

p. 848. 49 P.

p. 439. 40 K.

quod imperativus modus necessitatem significat, voluntas autem libera debet esse: itaque hoc verbum, quod carere debet necessitate, caret imperativo. ex hoc tamen compositum habet imperativum in secunda persona in i desinente: 'noli'. licet tamen et subiunctivo, ut supra diximus, uti pro imperativo, id est 'velis', 'fac velis'. in prima enim et tertia persona omnium verborum imperativus praesens similis est subiunctivo. optativus quoque eius verbi tam in praesenti sive in praeterito imperfecto quam in futuro similiter corrumpit regulam, ut 'vellem' et 'velim'. et praesentis quidem, quod et praeteritum est imperfectum, causa est corruptionis corruptio secundae personae indicativi, ex qua oritur, futuri vero synonymia, id est anceps significatio, quae fieret, si 'volam volas volat volamus volatis volant' diceremus. itaque pro 'volam' 'velim' auctoritas non irrationabiliter tradidit | dicere. et 'volim' tamen pro 'velim' proferebant. Cicero in II de natura deorum: quo facilius id, quod docere volumus, intellegi possit. alia vero omnia, quae a prima persona supra dictae coniugationis solent nasci, integram servant declinationem exceptis supra dictis synonymiae causa.

- 9 'Edo' quoque per syncopam [id est per concisionem] d litterae facit secundam personam et per synaeresim e et i in 'ei' diphthongum coacta et 'ei' diphthongo in e productam conversa differentiae causa, ne, si 'eis' diceretur, aliud significare putaretur: 'edo es'. quod non dubito differentiae causa esse factum, ne, si 'edis' diceretur, dubitationem faceret scriptura, quomodo deberemus pronuntiare e, productam an correptam. huic opponitur: 'cur ergo in prima persona, cum similis esset dubitatio, hoc non est factum?' ad quod dicendum, quod, etsi concisio d litterae facta esset, multo maior fieret erratio. si enim 'eo' diceretur pro 'edo', nulla esset,

1 necessitatem L 3 tamen om. GLK 4 liquet L 5 persona plurali omnium K 7 huius L eiusdem HK tam om. BDH add. bh tam in praesenti sive] in praesenti tam GL sive] .. K sū k quam futuro K 8 corrumpit G et nellim Rr 9 corruptionis corruptio secundae personae] scripsi corruptio secundae (secundae Rr) personae RB

corruptionis secunda persona DGLK corruptionis secunda persona Hh 10 quo Dd synonymia BHGLK synonymia D synonymia d 12 pro in mg. K irrationabiliter B 13 tamen om. H inter velim et proferebant ad mg. anti- qui proferebant add. d Cicero] d Caro D Cicero de nat. deor. II 32, 81

14 deorum ex rerum corr. H docere Rr volumus] sic libri quidam Cic. Lambiniani, ex Prisciano f. interpolati volumus libri Cic. tantum non omnes volumus (quod ex dittoграфия volumus et volumus ortum videtur Struvio lat. Decl. u. Conj. p. 321) Creuzeri Paris. alter. 'sic saepe veteres Grammatici, quas in vitiatissimis exemplaribus suis sordes reperissent, pro archaismis venditant' Heindorfius ad Cic. l. l. quod non tantum ad veteres grammaticos pertinere docet censor Krehlii Ienensis l. l. p. 422, cui volumus indicativi forma videtur esse 15 omnia] d nomina D 16 solent — supradictis add. r 17 synonymiae] d synonymiae B synonymiae G synonymia D 18 facit om. L, post secundam personam sup. lin. add. G 20 diphthongo] dyptongū D dyptongon L diphthongon B diceretur om. G 22 factum quomodo declinare debeas ne LK ejdis D 23 opponitur] k apponitur GK 24 ergo] igitur DHLK 25 facta esset d litterae GL 26 multo] d multū D pro edo] praedo H proedo h post pro edo sqq. usque ad pro edo om. R add. r

p. 849. 50 P.

p. 440. 41 K.

non dico scripturae, sed nec temporis differentia inter 'eo is', et 'eo' quod pro 'edo' poneretur. itaque iure mansit integra prima persona. II 10 tertia vero nascitur a secunda addita t, quod in hoc solo et alio uno invenitur: 'sum es est'. et certum est, id quoque fieri differentiae causa, ne, 5 si secundum proportionem aliorum verborum secunda persona s in t convertente tertia proferretur 'es et', ut 'doces docet', coniunctio, non verbum esse putaretur. non solum autem in omnibus aequalibus verbis secunda persona s in t vertit et facit tertiam, sed etiam 'fero' 'fers fert' facit, quod est inaequale. 'edo' tamen in plurali numero servat regulam 10 tertiae coniugationis: 'edimus editis edunt'. similiter in praeterito imperfecto et futuro: 'edebam edam', et in omnibus, quae solent in hac coniugatione a prima nasci persona, hoc est in tertia persona imperativi: 'edat', et in futuro optativi, qui est etiam | subiunctivi praesens: 'edam edas edat'. in omnibus vero, quae solent a secunda nasci persona, corruptam 11 15 invenies regulam coniugationis, 'es' tamen productam, quam a secunda acceperunt persona, servatam ubique: 'ēs, est ēste ēsto ēstote ēssent ēsse'.

Nec mireris, si non ubique differentiam faciat vel defectionem anceps significatio; non solum enim in verbis, sed etiam in nominibus et aliis 20 partibus orationis est quando faciunt differentiam vel accentuum vel litterarum mutatione auctores, est quando non faciunt. ergo, quia de praeterito imperfecto loquentes anomalorum ratio coegit pluribus uti per medium verbis, breviter de illis repetamus, ut ad cetera facili via pervenire possimus.

25 Praeteritum imperfectum diximus a praesenti fieri sic: in prima quidem et in secunda coniugatione et quarta in 'eo' desinente a secunda persona ablata s finali et addita 'bam': 'amas amabam', 'doces docebam', 'is ibam'; in tertiae vero omnibus verbis et quartae in 'io' desinentibus

1 °o is Dd 2 proedo h praedo H ponetur GL iurae Rr 3 t] r est R -es-t.
 BH sola Rr et in alio D 4 ut sum GL certum D est om. D
 differentia G 5 proportionem D post s in t sqq. usque ad s in t om. R add, r
 6 tertia] tertia persona d proferretur] d proferetur DGL proferretur es et
 in litura K coniunctio H verbum (or) B 7 esse om. R in omnibus
 om. GL 8 sed fero K 9 inaequale est K nunc tertiae Rr 11 fu-
 turo] d futurum D coniunctio H coniugationē h 12 "nasci" a prima L post
 persona: hoc est in tertia persona om. R add, r 13 aptatini Rr qui] rd quae
 R quid D est] r ēc R subiunctivum K aedam H edas om. D 14
 corrupta B 15 es in litura K producta H 16 servata H ubique servatam GL
 es, es, este B este] .... H estote estelo Rr essent esse] essent vel essem esse
 H essem esset D 18 faciat differentiam L faciat ..... D facit H defectionem Rr
 19 in nominibus et in aliis k in omnibus aliis K, et in aliis L 20 defe-
 rentiam faciunt K nel litterarum nel accentuum B 21 mutationē BDH
 el est K et est L 23 reppetamus L 25 ut diximus b fieri. Sic in G . sic
 ex sit corr. K 26 et secunda K 27 finalis B ut amas h

p. 850. 51 P.

p. 441. 42 K.

prima persona mutat o in e productam et assumit 'bam': 'lego legē-
12 bam', 'facio faciēbam', 'venio veniēbam'. et in prima quidem coniuga-
tione et tertia et quarta 'io' desinente una syllaba vincitur prima prae-
sentis personā a praeterito imperfecto: 'meo meabam', 'dico dicebam',
'munio muniebam'; in secunda vero et quarta in 'eo' desinente pares ha-
bet syllabas: 'doceo docebam', 'eo ibam'. nec mirum, cum haec mi-
nuunt secundam personam una syllaba, sicut supra dictum est: 'doceo do-
ces', 'eo is', prima autem pares habet in utraque persona syllabas: 'curo
curas', tertia vero in omnibus aliis absque in 'io' desinentibus, ut 'lego
legis', 'ruo ruis', 'traho trahis'. sed quamvis in 'io' desinentia solent
minui in secunda persona tam tertiae quam quartae coniugationis: 'facio
facis', 'aperio aperis', tamen non a secunda, sed a prima faciunt praete-
ritum imperfectum, sicut docuimus. |

DE PRAETERITO PERFECTO.

III 13 Praeteriti perfecti multiplices et variae sunt regulae. itaque commo-
dum putavimus primo quae in eo generalia esse contemplati sumus disse-
rere, postea vero per singulas syllabas tractare de eo.

Omne igitur praeteritum perfectum primam personam in i terminat:
'amavi', 'docui', 'dixi', 'comperi', et assumpta 'sti' facit secundam:
'amavisti', 'docuisti', 'dixisti', 'comperisti', t vero ascita et correpta i
tertiam: 'amavit', 'docuit', 'dixit', 'comperit', 'mus' primam pluralem:
'amavimus', 'docuimus', 'diximus', 'comperimus', i tamen paenultima
correpta. secunda pluralis a sua singulari || fit addita s: 'amavistis', 'do-
cuistis', 'dixistis', 'comperistis', tertia autem ex prima singulari nascitur,
i finali conversa in e productam et addita 'runt' vel 're': 'amaverunt'
vel 'amavere', 'docuerunt' vel 'docuere', 'dixerunt' vel 'dixere', 'com-
pererunt' vel 'comperere'.

Et nascitur hoc quoque tempus a praesenti, sicut mox docebimus, et

1 mutat o | b mutato B mutata o RL motata o K et om. G assumit R assumpta
GLK adsumpta BDH 2 nenebam Hh quidem om. L 3 quarte Rr in io LK

5 munio munio muniebam R muebam Hh uero coniugatione et H et
in quarta in BDGLKr 6 syllabas doceo docebam eo is R post syllabas: doceo
docebam — dictum est add., docebam in doces mut. r docebam munio muniebam
eo K 7 unam syllabam r 8 syllabas in utraque persona G 9 aliis
del. r 10 soleant BK 11 tam om. D 12 non a secunda in litura K pre-
teritum in litura K 14 de pterito perfecto omnium generaliter coniugationum D

inscr. unius lin. spatio rubricatori vel. om. H 16 in eo D disserere) rh disserere

RH 17 deo RrD 18 terminant D 19 compleri Rr adsumpta B 20

dixis compleristi Rr adscita B 21 tertiam K complerit Rr pluralem ad-
dita amavimus (fuit addita sc. gloss. ad mus) RH 22 complerimus Rr 23 sin-
gulari sua GL amavistis H 24 compleristis Rr 25 productam] r producta

R ut amaverunt GLK ut amauerunt H 26 amauero Rr

p. 451. 52 P.

p. 442 43 K.

vel pares habet cum eo syllabas, ut 'iuvo iuvi', 'moneo monui', 'lego legi', 'munio munivi', vel minuitur una syllaba, ut 'facio feci', 'fugio fugi', 'venio veni', vel vincit una syllaba, ut 'oro oravi', 'curro cucurri'.

Si sint primae coniugationis, abundat praeteritum una syllaba: 'accuso accusavi', 'domo domui', 'sto steti', exceptis duobus: 'iuvo iuvi', 'lavo lavi'. antiqui tamen haec quoque secundum analogiam saepe proferebant, unde Terentius in eunucho:

Dum haec mecum ꝑ. puto, accersitur lavatum interea
virgo

10 'lavatum' dixit, quod est a 'lavavi', pro 'lantum' vel 'lotum'. in secun- 11
dae vero coniugationis et tertiae verbis in 'io' desinentibus et in omnibus
quartae numquam crescit praeteritum perfectum, sed vel pares habet prae-
senti syllabas vel minuitur: pares, ut 'pareo parui', 'habeo habui', 'cu-
pio cupivi', 'munio munivi', 'aperio aperui'; minuitur una syllaba, ut
15 'augeo auxi', 'ardeo arsi', 'video vidi', 'facio feci', 'comperio comperi';
in aliis vero omnibus verbis | tertiae coniugationis modo pares habet, modo
una syllaba vincit, numquam autem minuitur: pares, ut 'ago egi', 'frango
fregi', 'vinco vici'; vincit: 'credo credidi', 'accerso accersivi', 'occulo
occulni', 'curro cucurri'. et notandum est in omnibus verbis disyllabis,
20 quibus interposita est consonans, quod, si pares sint in praeterito et in
praesenti syllabae, paenultima vel natura vel positione producitur, sive sit
in praesenti longa sive non, ut 'iūvo iūvi', 'rēgo rēxi', 'lēgo lēgi', 'frāngo
frēgi', 'scāndo scāndi', 'lūdo lūsi', exceptis 'scindo scīdi', 'findo fīdi',
'bibo bibi'. si enim pura sit paenultima, in plerisque corripitur etiam 15
25 in praeterito, ut 'luo lūi', 'nuo nūi', 'spuo spūi', 'suo sūi', 'ruo rūi',
'eo īi' (invenitur et 'īvi'); in paucis producitur, ut 'struo strūxi', 'fluo
flūxi', 'neo nēvi'. idem fit etiam, cum a trisyllabis prae|sentibus disyllaba
fiunt praeterita, ut 'sedeo sedī', 'video vidi', 'facio feci', 'capio cēpi',
'iacio iēcī', 'augeo aūxi', 'ardeo ārsi', 'foveo fōvi', 'faveo fāvi'. in cres-
30 centibus vero, in quibus repetitio fit principii per praeteritum, paenultima

3 ueni moneo monui uel Dd 4 abundant Dd habundat R 5 domo del. r 6 hoc D
uel proferebant
protulerunt G 7 Terent. eun. III 5, 44 8 reputo Terentius accersitur] rd
accessitur R accersitur DK accessitur G accersitur LI 11 coniugationis tertiae Rr
12 habet pares LK praesentis GLK 13 parui (a) R habeo Rr 14 ap-
aperui
perio, minuitur una (uitur una in litura r) Rr 15 auge. Rr 17 minuitur in li-
tura k ut om. G 18 uincit RrH vincit] om. DGL uincit una syllaba RK cres-
cit. Vt d ut credo Hr accerso B accerso accersiui Hh accerso accersiui LK
occullo H 19 notandum in K 20 in quibus K 23 fregi add. r scandalī
et findo fidi
Dd scindi scīdi. Si Rr scīdi K scīdi(n?) H et findo BD fīdi(n?) H
24 bibo bibi om. BDGLK et bibo bibi d penultima in plerisque pura sit K
corripitur R 25 suo sui om. G 26 ut est struo GLK 28 caepi H coepi B
30 repetitio L repetitio K fit repetitio G et per Rr per add. d

vel antepaenultimae principalis syllabae praesentis tempora servantur in praeteriti paenultima, ut 'cādo cecidi', 'cūrro cucūrri', 'mōrdeo mōmōdi', 'tōndeo totōndi', 'spōndeo spopōndi', 'fallo fefellī', 'pēdo pepēdi', 'cādo cecidi', 'pārio pepēri', 'cāno cecini', 'tēdo tetēdi', 'pōsco pōpōsci'. excipiuntur 'pello pepēli', 'tāngo tetēgi', 'pāngo pepēgi', 'pūngo pupūgi', 'disco didici', 'percēllo percēli' et 'tūndo tutūdi', unde Horatius in epistularum libro II:

Speratum meritis. diram qui contūdit hydram.

Et in prima quidem coniugatione principium immobile manet in supra dicto tempore exceptis quattuor verbis: 'sto steti', 'do dedi', 'lāvo lāvi', 'iūvo iūvi'. illa enim duplicant consonantem, haec vocalem in praesenti correptam paenultimam in praeterito perfecto produciunt, quod in nullo alio supra dictae coniugationis accidit verbo. in | secunda vero et tertia in omni loco est, ubi invenimus moveri literas vel syllabas praesentis. per singulas igitur tam vocales quam consonantes per ordinem ostendemus solitas fieri mutationes.

A brevis modo manet eadem, ut 'cāreo cārui', 'rāpio rāpui', 'vāleo vālui', modo producitur: 'fāveo favi', modo mutatur in e correptam, ut 'cādo cēdi', 'tāngo tētigi', modo in e productam, ut 'āgo ēgi', 'fācio feci', 'iācio iēci', 'frāngo frēgi'. producta vero non mutabitur: 'rādo rāsi', 'pāreo pāruī'. et sciendum, quod, cum a brevis in e productam convertitur, vel disyllabum est tam praesens quam praeteritum, ut 'āgo ēgi', 'frāngo frēgi', vel a praesenti trisyllabo praeteritum disyllabum fit, ut 'fācio feci', 'iācio iēci'; in e vero correptam ex contrario, quando a praesenti disyllabo praeteritum fit trisyllabum: 'cādo cēdi', 'tāngo tētigi'.

E correpta modo eadem manet, ut 'ēgeo ēgui'; modo producitur, ut

1 principalis syllabae] sic etiam h. l. DH principalisyllabae B praesentis tempora] om. R praesentis tempora principalis syllabae BDHr 2 praeteriti] d praeterito BD cādo Gg cedi Rr cecidi Gg cecidi(a) H cecidi DLK post cucurri: parco peperci pendeo pependi ..... Dd parvo peperci in mg. H 3 tondo Hh spospondi K 4 cano cecini pario peperci (pepiri) L DHGLK peperi Rr tedendi G 5 pepēgi B pepegi Gg 6 percello perculi om. L et K tutōndi (sic) Dd orā K Hor. epp. II 1, 10 7 in del. r om. DHGLK aepistolarum K 8 contūdi] k contulit K 9 immobile principium G 11 iōno inno H dīciant Rr 12 in ante praeterito add. h praeteritum perfectum Rr 13 accidit ex accedit, mī f., corr. H et in tertia in omni est ubi invenimus loco G 14 in om. B 17 manet ut B eadem carco K 18 ualui eadem modo B favi] h faue H 20 non mutatur H 21 sciendum est quod H quod add. b 22 convertitū Rr tam praesentis Rr 23 trisyllabo D trisyllaba L praeterito Rr 24 correptam uero Hh 25 trisyllabum D ut cado G 27 correptam Rr modo eadem modo H eadem modo K ut egeo Rr ego Dd modo producitur in mg. add. K

p. 852. 53 P.

p. 444. 45 K.

'lēgo lēgi', || 'sēro sēvi', 'cērno crēvi', 'sēdeo sēdi', 'vēnio vēni'; modo mutatur in a productam, ut 'stērno strāvi'; modo in i correptam, ut 'ēo īi'; productam, ut 'tēro trīvi'; modo in u correptam, ut 'docēo docūi', 'monēo monūi'. producta si fuerit, in praeterito quoque producitur vel
 5 natura vel positione, ut 'cēdo cēssi', 'crēdo crēdidi'.

I correpta modo manet eadem, ut 'nīteo nītui'; modo producitur, ut 18
 'vīdeo vīdi', 'cupīo cupīvi'; modo in e convertitur vel natura vel positione longam: 'incīpio incēpi', 'aspīcio aspēxi'; modo in u, ut 'rapīo rapui'. producta manet eadem, ut 'figo fixi', 'rīdeo rīsi', 'nītor nīsus', 'fīdo
 10 fīsus'.

O correpta modo manet eadem, ut 'dōceo dōcui', 'cōndo cōndidi'; modo producitur, ut 'mōveo mōvi', 'fōveo fōvi', 'fōdio fōdi'. o producta in quibusdam manet, ut 'ōro ōravi', 'dōno dōnavi', in aliis corripitur, ut 'pōno pōsui', 'cōgo cōegi'.

15 V correpta modo manet eadem, ut 'rūo rūi'; modo producitur natura vel positione, ut 'fūgio fūgi', 'strūo strūxi', 'flūo flūxi'. producta quoque modo manet modo mutatur, ut 'excūdo excūdi', 'lūdo lūsi', 'tūdo tūtudi'.

'Ae' diphthongus in quibusdam manet: 'quaero quaesivi', 'laedo
 20 laesi'; in aliis mutatur in i productam: 'caedo cecidi'.

'Au' manet eadem, ut 'augeo auxi', 'haurio hausi'; mutatur in uno 19
 anomalo in 'abs': 'aufero abstuli'.

B manet: 'bibō bibi', 'habeo habui'; mutatur in 'ps' vel duas s:
 'scribo scripsi', 'nubo nupsi', 'iubeo iussi'. (quaeritur tamen de 'scripsi'
 25 et 'nupsi', cur non per b, sed per p scribantur; et est causa euphoniae, quod in principio syllabae b ante s vel ante t inveniri non potest, ut 'ipse', 'aptus'. nam 'absonus', 'abstinens' et similia non in principio syllabae habent coniunctas b et s, cum praepositio separatim est syllaba

1 sedeō sedi cerno creui H	2 productam sterno L	correptam eo G	3
ii. Modo productam B	in u add. d	deceo Dd	5 caedo H cesi Kk 6
l in litura h	modo manet R	eadem niteo L	8 longam ^u incipio Rr
ut incipio BDHGLK	u] r li ni f. R	u correptam Gh	9 flego flaxi G 10
fīdus H	11 mo ^{do} Hh	condo condidi eras. in H	12 foudi H o productam
Rr	15 eadem add. bd	16 stro Hh	17 mutatur. manet ut Kdh excludo
excludi G excludo excludi L	excludo exclusi (si in litura k) Kk	excludi ludo lusi	
mutatur in u correptam ut pungo papugi	Dd	mutatur in u correptam eodem loco spscr. h	
tundo	lusi(d) L	18 tūmūdi Rr	19 Ae dyptongus d Aegyptongus D ut quaero
GLKd	20 lexī D	ut caedo GLK	cecidi B cecidi GLK et ex cecidi mut. D
21 hario H	haurio h ausi D	23 in ps Bb	duas ss r ss BDHGLK 24
ut scribo H	25 et nupsi et nupsi H	euphoniae] d euphonia DHr	26 b om.
L	uel t G	27 aptus] d abtus D	abstinens et Hh post principio: eadem
add. r eadem BGLK	eadem DH	eiusdem dh	28 syllaba GLK
			uel bi b et s Hh

accipienda. igitur participia quoque supra dictorum verborum rationabiliter per p et t scribuntur: 'scriptus', 'nuptus', et nomina ex his derivata: 'scriptor', 'nuptiae'.)

C modo manet, ut a 'doceo docui', 'facio feci'; modo duplicatur, ut 'cano cecini', 'cado cecidi', 'caedo cecidi'; modo transit in s, ut 'mulceo mulsi', 'farcio farsii'; modo in x, ut 'duco duxi', 'sancio sanxi'.

D manet eadem: 'candeo candui', 'defendo defendi'; duplicatur: 'perdo perdidici', 'credo credidi'; transit in s: 'laedo laesi'; vel in duas s: 'cedo cessi'.

F manet: 'ferveo fervi', 'frango fregi'; duplicatur: 'fallo fefelli'.

20 G servatur eadem: 'egego egui', 'lego legi'; vel mutatur in s, ut 'algeo alsii', 'turgeo tursii', 'mergo mersii'; vel in x: 'frigeo frixi', 'augeo auxi', 'tingo tinxi', 'pingo pinxi'; subtrahitur: 'gigno genui'.

H est ubi manet integra: 'habeo habui'; est ubi mutatur in x: 'traho traxi', 'velo vexi'.

L manet per se, ut 'oleo olui', 'alo alui', 'occulo ocului'; vel mutatur in s, ut 'vello vulsi'; vel subtrahitur, ut 'percello perculi', 'pello pepuli'.

M manet: 'timeo timui', 'emo emi'; assumit 'ps': 'demo dempsi', 'como compsi', 'promo prompsi'; geminatur, ut 'mordeo momordi'; subtrahitur: 'rumpo rupi'.

N servatur eadem, ut 'moneo monui'; assumit s, 'maneo mansi'; mutatur in s: 'pono posui'; vel in 'ps': 'temno tempsti'; vel in u loco consonantis: 'sterno stravi', 'decerno decrevi'; subtrahitur: 'linquo liqui', 'vinco vici'.

P manet: 'sapio sapui', 'rapio rapui', 'pareo parui', 'peto petivi'; repetitur: 'pello pepuli', 'parco peperci', 'pendeo pependi'; assumit s: 'repo repsi', 'scalpo scalpsi'; conduplicatur: 'reperio repperi'.

Q manet eadem: 'quaero quaesivi', 'queo quivi'; transit in s: 'torqueo torsi'.

1 rationabiliter G 2 et nuptus et GLK ex his om. GLK derivativa D derivativa G 3 et nuptiae GLK 4 a eras. in H duplicatur H 5 caedo cecidi DGLK caedo cecidi H 8 ut perdo GLK credidi] credi B duas ss. BDH 9 ut cedo GK ut caedo (a) L caessi L 10 ferbeo DHGLK ferui] r ferui RB ferui DHGLK ut ante fallo in mg. add. K 12 turge^o Dd nel om. GL 13 subtrahitur RD 14 ... L habeo Rd ut traho B 16 L littera B alo alui post ocului add. r oculo — vulsi] oculo occusi G 17 subtrahitur D 19 ut timeo GLd emui D adsumit B 20 cosi^p D promsi DL 21 subtrahitur D ut rumpo K 22 adsumit s ut B 23 temno(p) K tempno B 24 consonantis L consonantis^{posita} H consonantis posita G liqui(a) H 25 uinci D uinci(n) H 26 sapiui GL 27 repperitur L pendeo pependiⁱ Dd 28 duplicatur D 29 queo D post transit in s sqq. — transit in is om. R add. r ut torqueo K

p. 854. 55 P.

p. 446 K.

R manet: 'curro cucurri', 'terreo terrui'; transit in s: 'quaero quaesivi', 'uro ussi', 'haurio hausi'; vel in u loco consonantis: 'tero trivi'.

S manet: 'censeo censui', 'arcesso arcessivi'.

T manet: 'verto verti'; transit in s: 'mitto misi', 'concutio concussi'.

5 X manet: 'texo texui', 'nexo nexui'.

Sunt igitur formae generales praeteriti perfecti octo: in 'vi' syllabam, III 21 'ii', 'ui' divisas, 'si', 'xi' et i antecedente consonante, quae in praesenti tempore ante o vel 'eo' vel 'io' invenitur, et quae in principio geminat consonantem et quae in fine.

10 Et in 'vi' quidem quattuor coniugationum sunt verba, quae terminant praeteritum, ut 'amo amas amavi', 'fleo fles flevi', 'cupio cupis cupivi', 'munio munis munivi'.

In 'ii' vero tertiae et quartae, quae in 'ivi' desinentia intercepta u consonante corripunt i paenultimam, ut 'cupivi cupi', 'arcessivi arcessi',
15 'sivi sivi', 'munivi muni', 'audivi audi'.

In 'ui' divisas omnium coniugationum verba inveniuntur terminantia: primae, ut 'tono tonas tonui', 'seco secas secui'; secundae: 'teneo tennes tenui', 'habeo habes habui'; tertiae: 'annuo annuis annui', 'pono ponis posui', 'alo alis alui'; quartae: 'aperio aperis aperui', 'prosilio prosili-
20 lis prosilui'.

In 'si' secundae et tertiae et quartae; secundae: 'ardeo arsi', 'rideo risi', 'suadeo suasi'; tertiae: 'ludo lusi', 'cedo cessi', 'uro ussi', 'scalpo scalpsi'; quartae: 'raucio rausi', 'haurio hausi', 'farcio farsii'.

In 'xi' similiter secundae et tertiae et quartae; secundae: 'augeo auxi',
25 'frigeo frixi', 'mulgeo mulxi'; tertiae: 'duco duxi', 'pingo pinxi', 'coquo coxi', 'vivo vixi'; quartae: 'sancio sanxi'.

I habent post consonantem ante o vel 'eo' vel 'io' praesentis tem-
poris et in prima, ut 'iuvo iuvi', 'lavo lavi'; et in secunda, ut 'prandeo prandi', 'sedeo sedi', 'video vidi', 'foveo fovi'; et in tertia: 'bibobibi', 'lego legi', 'defendo defendi', 'fugio fugi', 'fodio fodi'; et in
30

1 ut curro d 2 uti LK consonantis add. r ut tero G 3 ut censeo
Gd anseo D arcessivi h arcessini H 4 ut uerto r uertii (t) B mto
misi (t-s) L concusi K 5 ut texo d texeo B 6 DE FORMIS PRAETERITI PER-
FECTI. *inacr.* B 7 in ii in ui Krd si et xi B in si in xi et in i d con-
sonante qui in H consonante que in h 10 sunt coniugationum B 12 muniui. In
secunda nero et tertiae B 13 in ivi] in ui DK n om. G 14 penultimam D
ut om. GLK 15 sivi sivi om. BD 16 inveniuntur verba K tamen termi-
nantia Rr 17 tono tonas L ut teneo LK 19 posui K aperio aperis
aperui prosilio prosilis prosilui H 21 secundae et tertiae Rr 22 suadeo sasi G
tetae R caedo R cesi K ussi] r uti RLG 23 raucio] r rautio
RDH hausi] ausi B fartio Rr 24 aus Rr 25 mulgeo Kk mulgeo mulxi om.
L mulsi Dd mulxi (i) H coquo ex quoquo corr. R coco GLK 26 santio
Rr vincio vixi post sanxi add. Hd 27 consonantem positam ante h uel eo
nel eo nel io Rr 28 et add. R lauo laut prandeo, in mg. ui et in secunda
add. K 29 fovi] fodi R 30 bi^{hi} Rr defendo G defendi *spscr.* r

quarta: 'reperio repperi', 'comperio comperi'. geminant consonantem in | prima quidem coniugatione duo monosyllabas: 'do dedī', 'sto steti'; in secunda principales modo syllabas: 'mordeo momordi', 'tondeo totondi'; in tertia alia principales, alia finales: principales quidem, ut 'disco didici', 'cano cecini', 'pello pepuli'; finales vero, ut 'credo credidi', 'vendo vendidi'.

Formis igitur generalibus praeteriti cognitis nunc necessarium esse existimo de paenultimis quoque minusculisque formulae syllabis generaliter tractare. non minus enim hae quoque ad omnem rationem declinationis tam praeteriti perfecti quam plusquamperfecti nec non etiam participiorum eiusdem temporis necessariae sunt.

- 23 In 'ui' terminantium omnis paenultima || longa est vel natura vel positione, et vel in praesenti quoque habent u loco consonantis, ut 'invo iūvi', 'lavo lāvi', 'moveo mōvi', 'caveo cāvi', 'paveo pāvi', 'faveo fāvi', 'foveo fōvi', 'voceo vōvi', 'volvo vōlvi', 'solvo sōlvi'; vel a secunda perisona praesentis nascuntur abiecta s et assumpta 'vi': 'amas amāvi', 'oras orāvi', 'fles flevi', 'complex complēvi', 'cupis cupivi', 'audis audiivi'; vel pro n vel r vel 'sc', quae in praesenti tempore inveniuntur ante o, u habent loco consonantis principalem extremae syllabae in praeterito perfecto, ut 'sino sivi', 'decerno decrēvi', 'tero trīvi', 'quiesco quīvi', 'pasco pāvi'.

- 24 Et primae quidem coniugationis et tertiae verba in 'vi' syllabam facientia praeteritum perfectum, quae a prima persona nascuntur, pares habent tam in praesenti quam in praeterito perfecto syllabas, ut 'invo iuvi', 'lavo lavi', 'sterno stravi', 'sino sivi', 'tero trivi', 'ascisco ascivi', excepto 'quaero quaesivi', 'pono posivi' antiquae, quod nunc dicimus 'posui'. quae vero a secunda persona nascuntur, superant in praeterito eandem secundam personam una syllaba, ut 'accusas accusavi', 'deles delevi', 'cupis cupivi', 'munis munivi'.

1 reperio *D* repperio *K* ^preperi *G* 2 coniugatione *om.* *K* coniugacione *D*
 3 principales monosyllabas *B* modo *om.* *GLK* modo *Rr* tantum in *mg. h* ton-
 toudi *G* 4 tertiae *Rr* aliae *K* aliae *RBDH* aliae *K* aliae *RBDH* ut
 disco ut didici *R* 7 praeteriti *r* preteritis *R* • esse (↗) *H* 8 exestimo *G*
 9 minus *Hh* hae] *om.* *LK* hec *B* he(c) *D* .i. penultima post quoque add.
R *unc. incl. r* rationem declinaciōis *D* 10 praeteri *R* 11 eiusdem tempo-
 rum *K* 13 ingo *Rr* 14 lauo laui *om.* *GLK* moveo mōvi] moneo moui *G*
 paueo paui *om.* *D* paueo — uoni *om.* *BHGLK* fauco — uoni *sup. lūz.*
 add. *D* 16 et abiecta *K* et adsūta *b* et absumpta *D* et addita *B* amo amas
G ut amas *d* oro oras *G* 17 oraui *H* fleo fles *G* 22 coniugationis et
 tertiae *D* syllabam] *r* syllaba *R* facientia *D* 24 praesenti] *r* praesenti *R*
 quam et in *R* 25 lauo lauo laui *K* sino *D* sino sino *L* tro *L* adscisco
 adscini *B* adscini *D* 26 pono .i. posui *D* posivi] *r* posui *RH* posui
 dicimus *B* 27 nascuntur *D* 28 deleo *Rr*

p. 856. 57 P.

p. 447. 48 K.

Secundae vero, quae u loco consonantis ante 'eo' habent, producunt paenultimam, quae in praesenti corripitur, et 'eo' in i convertentia una syllaba minuuntur in praeterito perfecto, ut 'cāveo cāvi', 'mōveo mōvi', 'pāveo pāvi', 'vōveo vōvi', 'fāveo fāvi', 'fōveo fōvi'.

5 In 'ui' divisas praeteritum perfectum exire in omni coniugatione invenitur, et si vocalis sit paenultima ante | o in praesenti, pares habet syllabas eius praeteritum. inveniuntur autem eiusdemmodi verba in secunda vel 25 tertia vel quarta coniugatione, ut 'doceo docui', 'moneo monui', 'rapio rapui', 'annuo annui', 'aperio aperui', 'cooperio cooperui'; sin vero consonans sit ante o in praesenti, praeteritum una syllaba abundat, quod in prima quidem coniugatione in omnibus in 'ui' divisas terminantibus praeteritum invenies, ut 'domo domui', 'veto vetui', 'sono sonui', 'seco secui'; in tertia vero hoc idem observatur || in iis omnibus, quae non habent vocalem ante o, ut 'occulo ocului', 'tremo tremui', 'pono posui', 15 'succino succinui', quod in secunda vel quarta coniugatione non potest inveniri, cum haec i, illa e semper habent ante o finalem. et attendendum, quod paenultimae vel antepaenultimae praesentis tempora servant in huiusmodi praeterito, sive pares habeant syllabas sive abundant, ut 'dōmo dōmui', 'vēto vētui', 'trēmo trēmui', 'nōlo nōlui', 'pāreo pārui', 'cāndeu cāndui', 'hābeo hābui', 'apērio apērui', excepto uno: 'pōno pōsui', quod 20 cum in praesenti producit paenultimam 'po', in praeterito eandem antepaenultimam factam corripit; nec mirum, cum solum hoc in 'no' desinens et n in s mutavit in praeterito et in 'ui' divisas terminavit et, sicut supra diximus, veteres in 'vi' quoque syllabam hoc protulerunt. omnis autem 26 paenultima supra dictae formae (hoc est in 'ui' divisas desinentium) corripitur; raro enim in Latinis dictionibus vocalem paenultimam ante alteram vocalem productam invenies. ideo autem diximus 'raro', quia in 'fio' verbo auctores producunt paenultimam, ut Virgilius in bucolico:

Omnia vel medium fiant mare; vivite silvae,

1 ante. o Rr 2 paenultimam] om. R penultimam sup. lin. add. r antepenultimam BD antepenultimam G corripitur Dd convertentia D 3 minuuntur. Inveni H praeterito] r preteriti R 4 paveo pavui noveo novui om. BHGLK 5 exire om. D 7 eius] ei HK autem] tamen B eiusmodi BDHGLK vel] ei GLK 8 tertia D vel] et K coniugatione D 9 adnuo adnui B 10 syllabundat R partim a pr. m., partim ab r corr., a qua m. ha profectum est, quod tamen et ipsum iam a pr. m. add. videtur fuisse 11 coniugatione D in ui add. r 13 his libri 15 succino succinui K succinui om. L succinui D 16 illa e] ille B habent den Dd attendum Kk attendendum B 17 quod in penultimae vel antepenultimae praesenti R vel] et K 18 habent GLK abundent(h) H habundent RD 19 molo molui K 20 uno om. GLK 21 in om. R penultimam (sic) add. Q om. DHGLK 22 corripit] r corripuit R rel. in o K desinens n H 24 autem] enim G 25 est ui L divisas] disas G 28 verbo] u (i. e. uero) L auctores D ut om. G Verg. ecl. 8, 58 (deficit Rom.) 29 Omnia aut uel Hh

flat Med. Pal. Gud. vivitae D Med. divite B sylvae K sylvae H

in 'ius' enim terminantis genetivi paenultima anceps est. in Graecis autem dictionibus saepe hoc invenitur, ut 'Menelaus', 'spondēus', dia Camilla.

V 27 In 'si' terminantium perfectum paenultimae vel natura vel positione producuntur. natura, ut 'rideo risi', 'ludo lūsi', 'raucio rausi', 'haurio hausi'; positione vel geminata s, ut 'gero gēssi', 'cedo cēssi', 'premo prēssi', 'uro ūssi', 'percutio percūssi'; vel l n r p ante 'si' positus, ut 'algeo ālsi', 'maueo māsi', 'ardeo ārsi', 'tergeo tērsi', 'repo rēpsi', 'scalpo scālpsi'. et secundae quidem vel quartae minuunt unam syllabam in praeterito, ut 'rideo risi', 'suadeo suasi', 'urgeo ursi', 'ardeo arsi', 'farcio farsī', 'raucio rausi', 'sarcio sarsi'; tertiae vero pares habent tam in praesenti quam in praeterito, nisi si vocalem habeat ante o, ut 'ludo lusi', 'mitto misi', 'rado rasi', 'rodo rosi'. si enim vocalem habeat, minuit ea || quoque unam syllabam, ut 'concutio concussi', 'excutio excussi'; secunda enim quoque et quarta ideo minuunt, quia vocales habent ante o.

28 In 'xi' terminantia praeteritum perfectum secundae et tertiae et quartae coniugationis inveniuntur. et tunc tantum natura quoque producunt paenultimam, quando sit e, ut 'rego rēxi', 'tego tēxi', 'illicio illēxi'. in aliis enim positione sunt longae tantum, ut 'traho trāxi', 'vincio vīxi', 'duco dūxi', quod ostenditur esse correptum ex nomine, quod ab eo derivatur et corripitur, 'dux dūcis', sicut 'rēxi' produci approbatur ex nomine, quod ab eo nascitur, 'rex rēgis'. (quaeritur igitur, an 'luceo lūxi' debeat natura producta accipi, cum 'lūx' producatur. in quo etiam illud quaeritur, nomen a verbo an magis ex nomine verbum natum sit, quod esse mihi verius videtur, quomodo ab igne 'igneo' et 'ignesco' et a flamma 'flammo'.)

29 Quae praesentis temporis consonantes servantia ante o vel 'eo' vel 'io' positas easdem ante i habent finalem in praeterito, paenultimas vel natura vel positione habent productas, sive sint in praesenti correptae sive productae, ut 'iūvo iūvi', 'lāvo lāvi', 'video vidi', 'sēdeo sēdi', 'fāveo fāvi'.

1 anceps est ut unius. R 2 ut om. GLK menilaus L dia Camilla] Verg. Aen. XI 657 cf. lib. II § 46; sic d dica illa D 4 perfectum] praeteritum K uel naturae Rr 5 . Natura in mg. add. K . Natura est ut B rauci^o Rr 6 hauri Rr praemo H praemo praessi Rr premo pressi B 7 ussu Rr percussio D uel l uel n uel r uel p Lk uel n uel l uel r uel p GK l add. r 8 tergeo ter. geo. si H 10 urgeo H nrsi Rr fartio Rr 11 rautio Rr sartio Rr habent syllabas h 12 si] r om. RDH del. l habeant HGLK ante o in ras. B 13 misii D mi. si(s) L enim i uocalem B habeant HL minuit H (h?)

• 14 una syllaba H concutio concussi K 15 quarte D qui^a Dd 19 positiones B sunt longe positione K longae sunt G 20 ab eo] abeo r habeo RD 21 ex quo nomine quod B 22 quod habeo RrD dirinatur uel nascitur K 23 ..debeat (de) L 24 a] ex GLK 25 uerius om. GK 28 positas easdem posita Rr habeant K et uel natura B 29 positionem Rr productas habent K

p. 858. 59 P.

p. 449. 50 K.

'lēgo lēgi', 'defēdo defēdi', 'fōdio fōdi', 'fūgio fūgi', 'vēnio vēni'. excipiuntur | quae in praesenti paenultimam i habent correptam, eamque servant in praeterito quoque paenultimam. ea enim non producit in praeterito per hanc formam, etiamsi in praesenti positione sit longa, ut 'bībo bībi', 'fīdo fīdi', 'scīdo scīdi'. et sciendum, quod in his quoque in 'eo' vel in 'io' desinentia verba una syllaba minuuntur in praeterito, ut 'sedeo sēdi', 'foveo fōvi', 'moveo mōvi', 'paveo pāvi', 'prandeo prādi', 'venio vēni', 'reperio rēppēri', quod notandum est, quod antepaenultimam, non paenultimam produxit positione; alia vero pares habent syllabas cum praeterito, ut 'iuvo iūvi', 'lego lēgi', 'frango frēgi', 'defendo defēdi', 'ago ēgi'.

Repetunt consonantes primae quidem coniugationis duo monosyllaba: 'do dēdi', 'sto stēti', et ex his composita: 'reddo || reddidi', 'resto restūi'; habent autem paenultimas breves. secundae vero in principio repetunt quaedam et habent paenultimas positione longas, sicut in praesenti antepaenultimas, ut 'tōndeo totōndi', 'mōrdeo momōrdi', 'spōndeo spopōndi', 'pēndeo pepēdi'. tertiae autem quaedam in principio repetunt, quaedam 30 in fine: in principio repetentia, si in praesenti paenultimam brevem habuerint, in praeterito quoque corripunt eam: 'cādo cecīdi', 'cāno cecīni', 'pario pepēri'. sin longa sit in praesenti, paenultima naturaliter in praeterito quoque producit, ut 'caēdo cecīdi', 'pēdo pepēdi'. sin positione sit in praesenti paenultima longa, est quando servatur in praeterito, est quando abiecta consonante corripitur; servatur in his: 'pōsco popōsci', 'pārco pepēci', 'fallo fefēli', 'tendo tetēdi', 'pēdo pepēdi', 'cūro cucūri'; abiecta consonante corripitur in his: 'disco didīci', 'pello pepūli', 'tāngo tetūgi', 'pāngo pepūgi', 'pūngo pupūgi', 'tūndo tutūdi'. et attendendum, quod omnia ea, quae geminant principalem, servant non solum consonantem, verum etiam vocalem primae syllabae praesentis temporis tam in prima quam in secunda syllaba, nisi si a sit; ea enim in e con-

1 fodeo K fodio fodi] foueo foni D fodio fodi foueo foni H foueo foni
fodio fodi B 2 quae] d quoque D eamque] r eamque R 4 etsi R?

praesenti sit positione longa G sit BDHLK 7 moui add. r 8 repperi K
non penultimam (sic) add. d 9 post positione in H interposita sunt duo
folia, quae continent verba ab a ferneo § 42 usque ad ualidior usus § 50 10 diffendo
diffendi K 11 Reppetunt L 12 do add. r et add. rd redo redidi Rr

resti^{ti} Dd resteti k 13 repetunt in principio G reppetunt L 15 totondi b
totond. B 16 pendo R reppetunt L 17 in fine: in principio repetentia] d
et habent penultimas positione ad praecedens quaedam in principio repetunt reuertens

D del. d reppetentia L 18 caneo Rr 19 peperi K pepiri G siⁿ Rr Si
D 20 cedo RD cecidi DG cedi Rr cicidi LK pepidi B 21 est qñ. ser-
uatur K 22 servatur] d. servate D 23 tendeo RrD tetendi ex tetendo corr.
H pendeo Rr pendo pependi Hh 24 didici(d) L 25 panguo K

pepigi ex pepegi ni f. corr. K attendendum B adiendum Rr adtendentem Dd 26
principalem syllabam L 28 si om. DGLK sic(t) H sit .a. GL conuertitur
— disco add. r

p. 839. 60 P.

p. 450. 51 K.

vertitur, ut 'posco poposci', 'tendo tetendi', 'pendo pependi', 'curro cucurri', 'disco didici', 'pungo pupugi'; excipitur 'pello pepuli'. a vero in e mutatur, ut 'fallo fefelli', 'parco pepercí', 'tango tetigi', 'pango pepigi', 'cano cecini', 'cado cecidi'. et vide, quod, si paenultima longa sit, ea quoque servat e, ut 'parco pepérci', 'fallo fefelli', sin brevis, in i conver-
titur: 'tetígi, pepígi, cecídi, cecíní'.

- 31 In hac enim coniugatione (id est tertia) etiam in fine fit repetitio eiusdem syllabae ubique paenultima correpta: 'vendo vendídi', 'credo credídi', 'reddo reddídi'. et sciendum, quod una syllaba abundat praeteritum, in quo fit repetitio principalis vel finalis, tam in prima quam in tertia coniugatione, nisi si i sit ante o, ut 'do dedi', 'sto steti', 'resto restiti', 'curro cucurri', 'parco peperci', 'cano cecini', 'cado cecidi'; 'pario' vero, quia i habuit ante o, pares habuit syllabas tam in praesenti quam in praeterito perfecto: 'pario peperí'.

DE PRAETERITO PERFECTO PRIMAE CONIUGATIONIS.

- VI 32 Quoniam igitur de generalibus praeteriti perfecti temporis verborum formis collectum docuimus, nunc separatim per singulas coniugationes de variis eiusdem temporis speciebus, cuius difficillima est tractatio omnium verbi quaestionum, disserere conemur.

Primae coniugationis verba a secunda persona indicativi modi, quae in 'as' desinit, tam in activa quam in neutrali significatione abiecta s et addita 'vi' faciunt praeteritum perfectum, ut 'amo amas amavi', 'oro oras oravi', 'accuso accusas accusavi', 'meo meas meavi', 'hio hias havi', 'flo flas flavi', 'no nas navi'. excipiuntur haec, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum subtracta a: 'domo domas domui', 'crepo crepas crepui', 'frico fricas friciui', 'mico micas micui', 'seco secas secui', 'sono sonas sonui', 'tono tonas tonui', 'veto vetas vetui'. 'plico plicas plicui' vel 'pli-

- 1 pendo pependi *Hh* 2 pungo pupugi *K* pupugi. tundo. tutudi. Excipitur *B*
3 mutantur *D* ut *om.* *K* post peperci: vel in i add. *h* pepigi ex
peperi corr. *H* 4 pario peperí post cecidi add. *d* quod add. *b* penul-
tima praeteriti *Hd* 6 ut tango. tetigi. pango. pepigi. cado. cecidi. cano. ce-
cini. *B* cecini cecidi *K* 7 hac eadem *Rr* enim *eras. in B* repetitio
G repetitio *L* 9 reddodi *K* syllaba *H* habundat *RBD* 10 repetitio *L* 11 si
om. G resteti *K* 12 cedo *RB* cado *D* cecidi *GLK* 14 peri *R* pepiri *H* 15 DE
PRAETERITO PRIMAE CONIUGATIONIS *r et post* conemur *lin.* 19 *D* huc usque de praeterito per-
fecto tractauimus. Incipit tractare (tracta^{to} *L*) de coniugationibus. *GL* Huc usque de
praeterito perfecto tractauimus. Incipit de coniugatione *K* VSQVE HVC DE PRAETERITO PER-
FECTO *sq. totius lin. litura H inser. om. R* 16 temporibus *Rr* 17 singulas ex sin-
gulos corr. *H* 18 difficillima *G* tractatio *R* 20 verba secunda *GK* 21 hac-
tina *Rr* 22 ui(a?) *H* ama^s *Rr* oro — meavi] *om. R* add. *r. post* meavi:
propino proinas (sic) propinaui. lunenat. *I.* hiscere tamquam habeas tria nomina quando
propinat (*Iuv. sat.* 1 5, 127) *at. m.* add. in *R* 23 flo flas flavi hio hias havi *B*
24 haec qua. *Rr*

p. 860. 61 P.

p. 451. 52 K.

cavi', quod maxime ex compositis dinoscitur. nam cum praepositione magis per 'ui' divisas, cum nomine vero compositum per 'avi' terminat perfectum, ut 'implico implicui', 'applico applicui', 'explico explicui', 'replico replicui', 'complico complicui'; 'duplico' vero 'duplicavi', 'triplico triplicavi',
 5 'multiplico multiplicavi'. invenitur tamen etiam cum praepositione in 'avi' faciens praeteritum, sed in raro usu. Pacuvius:

Qua te adpli|cavisti tam aerumnis obruta.

Cicero rhetoricon II: quod in itinere tam familiariter se adplicaverit. Varro de poetis libro I: deinde ad Siculos se ad-
 10 plicavit. 'cubo' quoque 'cubui' facit, a quo composita tam primae 33 quam tertiae coniugationis inveniuntur, eundem tamen habent perfectum: 'incubo incubas incubui' et 'incumbo' adiecta m 'incumbis incubui'. 'nexo' quoque 'nexas' vel 'nexis', ut Probo placet, 'nexui'. Virgilius tamen in V:

15 Nexantem nodis seque in sua membra plicantem,
 secun||dum primam protulit coniugationem. Livius vero in Odissia:

Nexebant multa inter se flexu nodorum

Dubio.

Accius in Deiphobo:

20 Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas neximus.

1 maxime in compositis *BD* 2 compositum *R* 3 applicui(a) *H*

replico replicui explico explicui *GK* repplico repliui explico explicui *L* 5
 multiplicavi *H* Inveniuntur *H* 6 raro in *G* plicubius *GLK* Pacuv. fr.
fab. inc. 28 p. 152 *Both.* VII p. 103 *Ribb.* 7 Qua] *B* et sic ex uno
Krehlii codice Ribbeckius l. l. quae *B* ex corr. cum reliquis omnibus adpli-
 cuisti *Hh* applicanisti *RBDGLK* tam] *ms. G. I. Vossii, edd. ante π, Vossius*
castig. et not. p. 118 tamen mei omnes obruta ex obrutis corr. *B* obruta *GL*
 abruta *K* 8 Cic. de inv. II 13, 43 rethoricon *DGL* in Cicero, om. libri
Prisc. itinere *GLK* se tamen familiariter Cicero applicaverit *RBHGK* ap-
 plicaveris *L* applicavit *Victorinus* p. 131 *Or.* 9 Varro de poetis libro I] p. 260
ed. Bip.; Plautum significari, qui dicitur 'ad exemplar Siculi properare Epicharmi'
 (*Hor. epp.* II 1, 57 sq.) perspexit *Bergkii de rell. com. Att. ant.* p. 148. *Varro-*
nem in primo hoc libro de Plauto egisse docet Gellius I 24, 3 cf. *Ritschelium mus.*

phil. VI 515 se ..... applicavit *H* applicavit *RBGLK* 10 prima^e *Rr*
 11 nam tertiae ex corr. h. 12 adiecta] *b* abiecta *B* 13 nexas ex corr. r
Prob. de cathol. verb. p. 1487 *P.* 142 *L.* *Verg. Aen.* V 279 15 Nexantem]

sic. etiam *Rom.* Nixantem *Pal. Ver. Gud.* Nixantem *Med.* Nexantem nodos *Verg.*

codd. dett. nois *Ll* mbra *D* 16 Livius] *b* lauius *B* Livius in Odissia]
Hermannus clem. doct. metr. p. 622 haec refert ad *Hom. Od.* III 678, ad *Od.* VIII
 264 sq. *Duentzerus de versu Sat.* p. 45 odysia *GLK* odysia *D* 17 Nex-

bant] *d* nexabant *D* *Lr* cum *codd. lib.* X § 48 et *Diomede lib.* I p. 366 *P.* ubi necta-
 bant *Monac.* nexabant *Paris. B* se] sic et *Prisc. infra* l. l. et *Diomedes sc.* (se
 ni f.) *B* sese *G* nodorum eripimus dubio *K* 19 *Att. Deiphobi* fr. I p. 196
Both. Deiphobi (i. e. *Antenoridarum*, v. p. 247. 319 sq.) fr. III p. 128 *Ribb.* dei-

phoebo *G* dei phoebo *L* dei pho *K* 20 ferrum] *l* ferrum *L* eripimus *Rr* omni-
 bus] sic *codd. etiam lib.* X § 48, ubi omnes solus *Erl.* I *Krehlii* manibus *Ribbeckius*
 manibus *Erl.* I lib. X l. l.

p. 661 P.

p. 452. 53 K.

'necto' tamen eius est primitivum; nam quomodo a participio 'amplexus', quod ex verbo nascitur 'amplector', fit verbum frequentativum 'amplexor amplexaris', sic a participio 'nexus', quod nascitur a verbo 'necto', fit frequentativum 'nexo nexus'. unde manifestum, quod rationabilius hoc secundum primam coniugationem protulit Virgilius. a 'necto' tamen similiter 'nexui' protulerunt plerique, quidam tamen etiam 'nexi', 'necto nexi' dicentes et 'nexus', ut 'flecto flexi' et 'flexus'. Virgilius in V:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Lucilius in V:

hic solus vigilavit, opinor,

Et cum id mi visus facere est, tum retia nexit.

34 supra dictis addunt quidam 'neco necavi' vel 'necui', sicut et Probus et Charisius et Diomedes, ideo quod participium praeteriti passivum et 'necatus' a 'necavi' et 'nectus' a 'necui' facit. Horatius in I epistula|rum:

Spem mentita seges, hos est enectus arando.

Livius ab urbe condita XXI: fame, frigore, illuvie, squalore enecti. Cicero Tusculanarum I:

enectus siti

Tantalus.

sed proprie 'necatus' ferro, 'nectus' vero alia vi peremptus dicitur. Ennius:

Hos pestis necuit, pars occidit illa duellis.

1 est om. K amplexus quod nascitur a verbo necto D ex verbo et vocc. post nascitur: amplexor — nexus, quod nascitur in mg. add. d 2 ex] a K amplexor] amplexor H 3 necto] neco in neto corr. R 4 manifestum a quod (2?) G manifestum est quod H 5 secundam H primam] .i. sup. lin. K coniugationem Rr necto tamen Gg nexui similiter B 6 quidam om. GL necto nexi om. R

7 ut flexo GL fluxus Rr Verg. Aen. V 425 V aeneidos R 8 in- exnit B intexnit Med. 9 Lucil. sat. V 7 Dous. 8 Gerl. lucilius satirarum (sa- tyrarum Paris. AB) curarum retia (retia Paris. B) neetit codd. Diomedes p. 366 P. 10 uigelaui K 11 mi] Dousa mihi libri etiam lib. X § 48 nexit] k exil K 12 Probus] necui hodie certe nec in arte II 3 (de cath. verb.), 9 p. 1485 P. nec in arte min. § 772 p. 395 anal. Find. reperitur cf. ann. ad lib. V § 45 13 cari- sius R Charisius p. 215 P. 145 L. diomedes LK Diomedes I p. 362 P.

Ideoque participium K praeteritum Rr 14 necatus] r necas R nectus] ne- catus K ora K Hor. epp. I 7 87 in .. primo L in. epistolarum H aeipistolarum K 16 spem merita L arando in litura d 17 Livius — Tanta- lus in mg. add. d Liv. ab u. c. lib. XXI 40, 9 condita lib. XXI. B illuviae L 18 enecti Rr tragoediae inc. fragm. ap. Cic. Tuscul. I 5, 10 (trag. fr. inc. LIX p. 214 Ribb. cf. Fleckeisenum in Iahnii ann. LXVI 207) Tusculanarum I.

om. G 1] Krehtius II. B V RHLK V d 19 enectus siti] sic Ciceronis cod. Reg. siti enectus libri Cic. rell. 20 tantulus BH Tantulus Fleckeisenus I. I. post Tantalus: quare necatus et quare nectus (nectus sit B) add. BDHGLK 21 propriae Rr fero R peremptus D 22 Enn. ann. XVI 19 E. S. ann. inc. sed.

p. 861. 62 P.

p. 453 K.

Excipiuntur praeterea haec quattuor: 'sto steti', 'do dedi', 'iuvo iuvi', 'lavo lavi', quod antiqui tertiae quoque coniugationis declinatione proferunt, 'lavo lavis lavit'. Plautus in Pseudulo:

Gestas tabellas † . eas lacrimis lavis.

5 Virgilius in X:

lavit improba taeter

Ora cruor.

idem in III:

fluidum lavit inde cruorem.

10 a 'do' quoque composita et a monosyllabis praepositionibus tertiae sunt 35
coniugationis, ut 'addo addis', 'reddo reddis', 'trado tradis', 'prodo prodis'.
nam 'circundo' 'circundas' facit, quia 'circum' et dissyllabum est et magis
adverbium. et hoc solum verbum primae coniugationis a paenultimam in
praesenti et in praeterito imperfecto et futuro et infinito et participio prae-
15 teriti || corripit: 'dāmus dātis dāris dātur dābam dābo dāre dātus dāturus'
et quae ex hoc solent fieri, ut 'dābamini'. 'da' enim ubique ante finem
corripitur in hoc verbo simplici, ut 'dāturus dātum dātu dātor'. Virgi-
lius in I Aeneidos:

Vix e conspectu Siculae telluris in altum

20 Vela dābant laeti.

in eodem:

Adsit laetitiae Bacchus dātor et bona Iuno.

in eodem:

O passi graviora, dābit deus his quoque finem.

25 idem in eodem:

Si dātur Italiam sociis et rege recepto.

idem in VI:

Cui dātus haerebam custos cursusque regebam.

idem in III:

30 Et pater Anchises dāre fatis vela iubebat.

fr. I.LXXXV p. 80 Vahl. 2 'quoque tertiae H declinatione] h declinationis H
3 ut lauo GL Plaut. Pseud. I 1, 8 (v. 10) psedulo L psedolo G se-
dulo H sendolo h 4 tabellas tecum eas Plautus lauis in lauit mut. D lauit Br
et in litura h 5 Verg. Aen. X 727 sq. cf. lib. VIII § 36 6 improba D im-
proba RBGL teter RBDGLK 8 Verg. Aen. III 663 9 fluidum BDHGL
cum Med. Pal. Fr. m. alt. 11 coniugationis] b coniugationi. B ut om. G

12 Nam a circundo circundas facis G cirdo as K 14 praesenti et in om. GLK
et in futuro LK et infinito add. r praeteriti temporis BD praeteriti et futuri
H 15 dāis dāris dāris Ll 16 hoc ex his corr. K - ut om. GLK dābi-

mini D ubi⁷ ante Hr 17 dāturus om. D dātū datum D dātor] r dātor
ut R rell. Verg. Aen. I 34 sq. 20 vela ex vela corr. H laeti ex corr. H

21 in eodem — Iuno om. H In eodem. si datur italiam adsit Dd Verg. Aen. I 734 22 Adsit] assit RGLK atsit Med. • bachus GLK bacchus D 23
Verg. Aen. I 199 24 pasi GLK dabit ex dāuit corr. B 25 Idem ex corr. K
Verg. Aen. I 553 26 datur] k dātatur (ic) D dātor LK Italiam in lit. B
27 Verg. Aen. VI 350 28 haerebam Hr regebam] gerebam Pal. 29 Verg. Aen. III 9
30 vela] h uale H inebat ex inueuat corr. B inuebat K Med.

Persius:

Quin | dāmus id superis, de magna quod dare lance
Non possit magni Messalae lippa propago?

VII 36 a 'sto' quoque composita servant duplicationem praeteriti, ut 'resto restiti', 'consto constiti', 'prosto prostiti'. Ovidius tamen 'abstit' pro 'abstitit' protulit in XI metamorphoseon:

Aleyonae lacrimas et quae pars admonet abstet.
et 'absisto' enim et 'absto' 'abstiti' facit.

Supinum vel participiale in 'nm' desinens omnia primae coniugationis verba, quae in 'avi' praeteritum terminant, 'vi' in 'tum' convertentia faciunt, ut 'amavi amatum', 'oravi oratum', 'flavi flatum'. quae vero in 'ni' divisas desinunt, si c ante o habuerint, mutant 'ni' in 'tum', ut 'frico frictum', unde Iuvenalis in II:

si prurit frictus ocelli

Angulus.

similiter 'seco secui sectum'. sic ergo 'necui nectum' fecit. Ovidius in IIII metamorphoseon:

Nec tu iam poteras enectum pondere terrae

Tollere, Nympha, caput.

'mico' quoque 'micui mictum' debet facere. sed dubitationis causa, quia 20
'mingo' quoque 'mictum' facit, in usu non invenitur, quamvis ab eo verbo compositum 'dimico' 'dimicavi' facit et 'dimicatus' - Livius in †XXXIII: insta quoque acie et collatis signis dimicatum, quidam auctores sunt -, quamquam 'emico' 'emicui' faciat. Lucanus libro I:

Qualiter expressum ventis per nubila fulmen

Emicuit.

1 Pers. sat. 2, 71 sq. 2 id] hic B superius H de] k d. K 3 possint D magni om. Pers. Montep. pr. magna Pers. Vat. Messalae] codd. Persiani plerique messale libri Messala Pers. Vat. Messallae libri aliquot Pers. dett. lyppa D 4 quoque.. (q̄q) L resteti K 5 prosto prostiti consto constiti B consteti K prosteti K 6 Ovid. metam. XI 473 7 Aleyonae] sic Ovidii 'S. Marci veterrimus et unus Mediceus cum uno Vossiano' aleyone RGLK alione DH aleyone B Halciones (Aleyones, Alciones) pars libr. Ovid. ammonet L abstii] sic etiam pars libror. Ovid. absit. abstat, astit, astat, abstet, obstat, obstet, obsit alii

8 abstiti] abstetit RBD 9 "Supinum — desinens. "Omnia — convertentia faciunt. Vt Hh Sopinum quoque vel K participiale Lr paricipiale G 12 frigui D 13 Iuvenal.. (is) B Iuv. sat. II 6, 578 sq. U. K 14 prurit Iuv. Pith. m. pr. ocelli B ocelli GL 16 ergo neco necui GLK Ovid. metam. IIII 243 sq. 18 enectum D; in multiplices corruptiones abit pars libr. Ovid.

pondera K 19 Nympha] Ovidius nimpha libri capnd RrD 20 quia] k quod K 21 mingo Dd habeo RrD 22 demico demicani GL dimicavi] b dimiceni B demicatus GL Liv. ab u. c. lib. ... XXXIII] numerus corruptus: locum indagare non potui. XX cpr. Heidelb. in marg. teste Lindemanno 23 iuxta B acie] k aae K demicatum G quidam auctores sunt] om. K eras. in H del. d quidam auctores sunt] B quidam auctores sunt] in compositione rationaliter dimicani R 24 facit r Luc. Phars. I 151. 153 in lib I B 25 expsum G fulmen | Aetheris impulsi sonitu mundique fragore | Emicuit. Lucanus

p. 502. 63 P.

p. 454. 55 K.

'plico' etiam et 'plicatum' et 'plicitum' facit, quia et 'plicavi' et 'plicui'. 37 ex eo igitur composita paenultimam a vel i habent in supino: || 'duplicavi duplicatum', 'explicui explicatum', | 'implicui' vel 'implicavi', quod in raro usu est, 'implicitum' et 'implicatum'. unde Lucanus in III:

5 Implicitas magno Caesar torpore cohortes,
Cicero vero in Pisonem: quid avaritiae, quae criminibus infinitis implicata est, summam nunc explicem? in eodem: familiaritate implicatus. Sallustius in IIII historiarum: implicatae rates ministeria prohibebant.

10 Alia vero in 'ui' divisa praeteritum desinentia 'ui' in 'itum' convertunt in supino paenultima correpta: 'domui domitum', 'cubui cubitum', 'sonui sonitum', 'tonui tonitum' (Horatius tamen in epodo 'intonata' protulit secundum analogiam pro 'intonita':

Non me Lucrina iuverint conchyliis

15 Magisque rhombus aut scari,
Si quos Eois intonata fluctibus
Hiemps ad hoc vertat mare),

'vetui vetitum', 'crepui crepitum' ['acubui accubitum']. Statius in I Achilleidos:

20 quem quisque sacrasset

Accubitu genioque locum.

haec tamen ipsa et secundum tertiam vetustissimi protulisse inveniuntur 38 coniugationem, ut Ennius in XI annali:

.2 penultimam b penultima B 3 explicui explicatum] r explicavi explicatum R
implicavi quod in raro usu est Hh implacavi uel a
Kk magnos K terrore aliquot libri Luc. cohortes GLK 6 Cic. in Pis. or. 35, 86 uero om. K Pisonem] π in .II. pisonē B pisonē (pissone G pissone L) rēll. in criminibus H in criminibus GLK 7 implicata] DKr et codd. Barberiniani n. 1666 sup. lin. pr. m. et 1667 teste Garatonio ad Cic. l. l. cum libris Cic. implicita RBHGL et Barberin. n. 1666 in lin. Cic. in Pis. or. 20, 70 8 Sall. hist. IIII 30 p. 333 Kr. IIII] r III. R implicatae RHL implicitae D implicitae GK Implicite B 12 ad sonitum in mg.: Horatius tamen in libro .II. sermonum ponit sonaturum. Ingenium cui sit. cui mens diuiniat. atque es Magna sonaturum des nominis huius honorem (Hor. serm. l 4, 43 sq. cf. lib. XI § 34) add. b oratius K Horat. epod. 2, 49 sqq. in add. r aepepo D intonata] b Intona B a tonani sup. lin. add. h 14 Non] r nam R Non me] nomine GL concilia R conchyliis BGL concilia K 15 magisque ronibus L magis ner omnibus K ue rhombus b uero. CYAKIO umbus B rhombus HGr rembis R scaris R scarissi quos K 16 eo_{is} R eo_{is} D 17 hiems Rr hiems HGLK ueritat Ll mare ueritat K mare G 18 accubui accubitum om. RBDH add. h Stat. Achill. l 109 sq. 19 achileidos B achilleidos K 20 quemuis que sacras sed R quem qui se sacrasse et r quisque] h quisque D quique H quisque K quis se L quise B quis G sacrarat Lips. l Krehli cum edd. Statii sacravit cum gloss. elegit Heidelberg., sacrasse Dresd. 2 Krehli 21 genioque] r genio quoin que R genioque Kk locus v. l. ap. Statium 22 protulisse uetustissimi G 23 Ennius in XI annali] v. l. E. S fr. VI Vahl. cf. lib. VIII § 96

Tunc clipei resonant et ferri stridit acumen.

idem in XIII:

Litora lata sonant.

Accius in Clytaemnestra:

sed valvae resonant regiae.

Lucretius:

Caligare oculos, sonere aures.

'steti' vero 'statum' supinum paenultima producta debet facere, unde Lucanus in II:

Constatura fides superum,

cum 'datum' et 'datus', sicut superius ostendimus, corripiant a paenultimam. est tamen in hoc quoque notandum, quod nomina ab | eo derivata a paenultimam corripunt vel antepaenultimam, ut 'stātus stāta stātum stābilis'. Lucanus in X:

quorum stāta tempora flatus.

idem in V:

Quam non e stābili, tremulo sed culmine cuncta

Despiceret.

composita ab eo varie vetustissimi protulerunt, 'asto astitum' et 'astatum', 'praesto praestitum' et 'praestatum'. Aemilius Porcina orator in oratione, uti lex Aemilia abrogetur: tempore adstiturum atque petiturum me esse. Brutus in epistulis: occiso Gaio Caesare, postquam mare transierat, praestatum est.

V vero longam ante 'tum' unum habet: || 'iūtum' et ab eo composi-

1 Tum lib. VIII l. l. clepei GLK strident D 2 Enn. annal. XIII 8 E. S. XIV iv p. 57. LXXIII Vahl. XIII] libri mei praeter L, π VIII. L XIII libri Krehliani ut vid. plerique cum edd. rell. 4 attius K Att. Clytaem. fr. 1 p. 194 Both. Clytaem. (s. Aegisthi, v. p. 298 coll. Düntzero ad Lir. Andr. fr. 1 p. 25) fr. 1 p. 117 Ribb. clytemnestra R et ni f. H elitemnestra BD dytemnestra GLK clytēnestra h 5 sed valvae] sualde K nalde RBDG ualde L rosonant regiae K 6 Lucr. III 156 7 calicare GK sonere] d sonare RDL sonare K aures] aures regiae libri regiae e versu Attii irrepsisse vidit Lachmannus

ad Lucr. l. l. auris codd. Lucr. 8 seti Hh statum Rr Lucan. Phars. II 17 11 corripit RDH corripit r corripunt K 12 nomina ex omnia corr. K ab eo] in mg. add. K habeo RrD dirinatina G 14 Luc. Phars. X 240 cf. lib. III § 13 15 tempora Rr 16 Luc. Phars. V 250 sq. cf. lib. III § 26 17 e inseruit h om. H rell. sed culmine sed culmine cuncta K culmina G

cuncta Rr 18 dispiceret DGK 19 uariae Rr uariae K assto asstitum et as-

statum Rr adsto adstitum et statum Bb 20 Aemilius] ex corr. h Emilius GK M. Aemiliū Lepidī Porcinae or., uti lex Aemilia abrogetur: v. Meyerum orr. R. fr. p. 195 orator] orat' (i. e. oratur) GLK 21 'aemilia' lex H emilia DK emelia G arrogetur G aditutum B astitutum RHGK adque D 22 me esse] 'forte ne abessem' Falsterus memor. obsc. p. 11 M. Iunius Brutus in epp.: v. Meyeri ann. ad inscr. Bruti Cic. p. 11 ed. suae, Drumannum hist. R. III p. 40

acpistolis K Gaio] om. GLK g. DH 23 post quem D trasierat B 24 longam] d longum D et habeo D

p. 864 P.

p. 436. 57 K.

tum 'adiūtum'. 'an' quoque unum: 'lautum', quamvis vetustissimi etiam
'lavatum' solebant dicere. unde Terentius in eunuchō:

Abeunt lavatum, perstrepunt,
pro 'lautum', et Ovidius in III fastorum:

5 Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -

Sacra lavaturas mane petebat aquas.

'potum' quoque pro 'potatum'. Virgilius in bucolico:

39

Et potum pastas age, Tityre, et inter agendum.

Terentius autem in Phormione perfecte protulit:

10 Nam potaturus †apud me est.

Virgilius in bucolico:

Huc ipsi potum venient per prata iuveni.

idem in georgicon III:

Quoque modo potis gauderent intiba †fibris.

15 Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

Poturae te, Nile, grues.

Sciendum autem, quod in 'nn' desinens supinum accepto verbo in-
finito, | quod est 'ire', facit infinitum futuri, ut 'oratum ire', 'domitum
20 ire', 'lautum ire' vel 'lavatum ire', 'statum ire'. frequenter tamen anti-
quissimi neutro participio futuri addebant 'esse' et infinitum futuri signifi-
cabant, 'oratum esse' pro 'oratum ire' dicentes et 'facturum esse' pro
'factum ire'. Cato in V originum: illi polliciti sese facturum
omnia, per ellipsin 'esse' pro 'factum ire', quod Graeci dicunt ποιῆσαι,
25 quod est infinitum futuri. Lucilius in XVII ad Penelopam con-
versus:

2 Ter. eunuch. III 5, 52 iunuchō K 3 habent RD labatum B 4
pro lautum K et om. G Ovid. fast. III 11 sq. III, Kr 5 Silvia] sic
etiam Ovid. fere omnes cum Petav. et Vrsiniano Ilia Arundelianus et gloss. Gotting.

u moneri G 6 petebant K petabat D 7 Verg. ecl. 9, 24 8 age
egypti tityre D

tytere RGK 9 Ter. Phorm. V 5, 9 autem om. G protulit Rr 10 est
apud (apud Bem.) me Terentius 11 Verg. ecl. 7, 11 12 venient] d veniunt
D cum Verg. Leid. 13 Verg. georg. III 120 cf. lib. XI § 17 in l. georgicon
B III. (1) R l DGLK 14 potis] positus Verg. Longob. intiba] etiam Med.
Pal. Fr. (deficit Rom.) intuba L fibris] libri hic et lib. XI l. l. et Longob. Verg.,
quod ortum est ex georg. lib. I versu 120, cuius Strymoniae grues versu Luciano
inciderint in scholastici memoriam, riuus ex Vergilio corr. h 15 Luc. Phars. V
711 sq. 16 strimona HGLKr cum Voss. utroque: sic igitur f. Prisciani archety-
pus strimonia R relictum L relinquunt Voss. B 17 nilae graues K 19 infi-
niti futurum B post futuri: ubi oratum — futuri om. D add. d domitum K
20 lautum vel K uel om. L statum ire om. L 21 esse om. G infiniti
futurum B 23 factum] bh facturum B factum H Caton. origg. lib. V fr. p. 116
Kr. fr. 104 p. 286 Rth. fr. LXXXVII p. 55 Wr. V. de originum GLK 24

ellipsin] g ellipsim R ellipsin G elypsin D eclipsin H esse facturum pro B
ποινειν RHGK 25 lucilius GL Lucil. sat. XVII 4 Dous. Gerl. XVII ex
XIII corr. L paenelopam R penelopam D conuersus ait DG

Nupturum te nupta negas, quod vivere Vlixen

Speras.

in hoc quoque subaudiendum est 'esse', id est 'nupturum esse' pro 'nuptum ire', γαμηθήσεσθαι. Sulla in vicesimo primo rerum suarum: ad summam perniciem rempublicam perventurum esse, pro 5 'perventum ire', ἐλεύσεσθαι.

DE PRAETERITO PERFECTO SECUNDAE CONIUGATIONIS.

VIII 40 Secunda coniugatio in 'eo' desinit. et ea terminatio propria est secundae coniugationis, exceptis paucis primae coniugationis: 'meo meas', 'beo beas', 'laqueo laqueas', 'nauseo nauseas', 'enucleo enucleas', 'creo 10 'creas', 'screo screas', 'calceo calceas', quod alii 'calcio calcias', et quartae duobus: 'eo is', 'queo quis' et quae ex eis componuntur, ut 'adeo, redeo, pereo, veneo, nequeo'. in 'eo' i antecelldente unum invenitur, 'cicio'. unde Virgilius in I:

Bella cient primaque vetant consistere terra.

15

idem in VI:

Aere ciere viros Martemque accendere cantu.

invenitur tamen hoc idem etiam in 'io' | desinens quartae coniugationis. unde Statius in IIII Thebaidos:

suus exit in arma

20

Antiquam Tiryntha deus.

Lucanus in II:

Nunc urbes excite feras, date gentibus arma.

Lucretius:

I nupturam *Gerlachius!* te nuptam *RBGK* ulixen. *H* 4 ΓΑΜΗΘΕCΤΑΙ
RD ΓΑΜΗΘΕCΤΑΙ F ΓΑΜΝΕCΕCΤΑΙ GL ΓΑΜΗΘΕCΤΑΙ H ΓΑΜΝΕCΕCΤΑΙ | ylla Sylla *K*
sylla *DHLrb* sylla *G* syllaba *RB* L. *Cornelii Sullae rerum suarum lib. XXI fr.*
p. 291 *Kr. fr. 18 p. 338 Rth.* nigesimo primo *D* uicensimo primo *L* 5 rēppu-
blica *Rr* rempublicam *GK* 6 perventum] ex perventurum *corr. ni f. H* perven-
turum *K* perventurum *B* ire ut EYCECET in litura *H* [ἐλεύσεσθαι] r om. *K*
EAEYCECET *R* EAEICECET *D* 7 De praeterito perfecto secunde coniugationis I de
praeterito secundae coniugationis. *D* et in lacuna ab *L* relicta I DE SECUNDA CONIUGATIONE.
RK SPECIES PRAETERITI PERFECTI SECUNDAE CONIUGATIONIS. *B* Incipit de secunda con-
iugati *G* inscr. om. *H* 8 proprie *D* 9 pacis *B* 10 enucleo ex enucleas *corr. H*
..... enucleo enucleas (enucleo) *L* creoo creas om. *DHG* add. *d.* in *mg.* post
hoc est unum eo
screas add. *K* 12 duabus *Rr* ex his *BDHGLK* 13 ueneco *Rr* ueneco ue-
num eo *BHGLK* cicio id est uoco *HGLKb* cicio ... uoco *B* 14 *Verg. Aen.*

I 541 16 *Verg. Aen. VI* 165 17 viros in *mg.* *K* accedere *Rr* accidere *K*
cantum *K* 18 in io (h) *D* 19 Statius] *hh* et in litura *d* terentius *RBH* terren-
tius *GLK* Stat. Theb. IIII 146 in IIII Thebaidos om. *G* IIII] I III. *RBDHL*

.U. *K* tebaidos *LK* 21 tyrrinta *Rr* tyrinta *DHGLK* tyrintha *B* 22 *Lsc.*
Phars. II 47 sq. date gentibus iras | Nunc urbes excite feras, coniuret in arma (armis
pars cold.) | (Mundus etc.) II. lib. *K* 23 dat *GL* et in litura *K* gentilibus *B*

24 *Lucr. V* 211 Terrarum solum subigentes cimex ad ortus. idem versus extat ibi-
dem I 212, sed *Priscianum ad lib. V spectasse docet* aurarum; ita enim ibi pergit *Lu-*
cretius: Sponte sua nequeant liquidas existere in auras. aliter *Lachmannus* ad *Lucr.*

p. 865 P.

p. 458. 50 K.

aurarum cimus ad ortus.

Livius in CXVIII: adversus interfectores Gai Caesaris ultoribus manuum comparans concibat. praeteritum eius tam in 'vi' quam in 'ii' desinit, 'civi' vel 'cii'. Lucanus in VII:

quantas in proelia numquam

Concivere manus.

Virgilius in V:

Famaque finitimos et clari nomen Aestae
Excierat.

Observandum autem in omnibus est verbis, quod, si minuat praesentis syllabas praeteritum, necessario paenultimam producit, sive producta sive correpta sit in praesenti, nisi syncopam patiat, ut 'cieo civi' et per syncopam 'cii', 'rideo risi', 'faveo favi', 'augeo auxi', 'moveo movi', 'sedeo sedi', 'facio feci', 'fugio fugi', 'fodio fodi', 'venio veni'. ergo 'liqueo licui' et 'languo langui' pares habent in praeterito et in praesenti syllabas, corripunt enim paenultimas praeteriti, idque usus comprobatur. Ovidius in VI metamorphoseon:

Inposito fratri moribunda relanguit ore.

idem in IIII:

nectare corpus

Delicuit.

idem in VII:

Delicuit stagnumque suo de nomine fecit.

V loco consonantis ante 'eo' habentia 'eo' in i conversa faciunt praeteritum et produciunt paenultimam necessario secundum praemonstratam

V 211: 'Priscianus p. 865 Lucretius aurarum cimus ad ortus, sic ille librarii errore deceptus, aurarum, cum is grammaticus quem exscribit dedisset Lucretius de natura rerum', terrai pro aurarum scribi iusserat G. I. Vossius de arte gramm. V 35 p. 870 bis ed. Eckstein. I ad ortus] r adhortus RB 2 Libius K Lucanus in VVII Lips. 1 Krehlii Liv. ab u. c. lib. CXVIII fr. t. XIII p. 795 sq. Drkb. ed. Stuttg. p. XIII fr. 49 Wssb. CXIX Vossius de arte gramm. l. l. et in ed. a. 1635 tom. III p. 124 et in opp. t. II (Amstelod. 1695 fol.) p. 318. XCVIII cod. Prisc. (?) a C. Barthio ad Stat. Theb. III 146 l. XVIII rell. codd. omnes cum 'vetustissimo' Barthii et ms. Vossii. CXVII Barthius et sic Vossii ed. Ecksteiniana g. DHGL g. K ultores manuum eperans concibat alter cod. Barthianus (?) 3 comparans RDGLK 4 civi] vel cini BDH ut cini GLKrb Lucan. Phars. VII 361 sq. VI RH VIII, r 5 praelia G 6 excinere codd. Lucani et sic duo 'eximia' mss. Prisciani a Cortio inspecta 7 Verg. Aen. V 106 sq. 8 aestae R aestae(c) G aestae D aestae L aestae K aestae Med. 9 excierat] sic etiam Pal. ex corr. excierat Pal. m. pr. Rom. 11 producit penultimam G 12 sit] sit K praesenti nisi] b praesenti nisi B post syncopam: patiat, — syncopam om. R add. r pacia-

fodi. foueo 14 fodio foui Bb fodi spser. r 15 licui B languo GLK 16 Corripunt R Ovid. metam. VI 291 18 Inposito ex Inposita corr. B Inposito RHGL moribundo GLK relanguit L 19 idem om. GL Ovid. metam. III 252 sq. cf. § 55. UII, K 20 nectare om. H add. h 21 Delicuit] h Lips. 1 Erl. 2 Krehlii et sic R § 55; deliquit H delicuit cett. 22 Ovid. metam. VII 381 23 Delicuit] H delicuit cett. delimit v. l. ap. Ovidium 24 ante e habentia GLK conuertentia HGLK

p. 863. 66 P.

p. 459. 66 K.

regulam, ut 'moveo mōvi', 'foveo fōvi', 'faveo fāvi'. inveniuntur autem auctores, qui, quomodo in praeterito primae coniugationis in 'vi' syllabam terminante faciunt in secunda tam singulari quam plurali et in tertia plurali in 'unt' desinente persona paenultima syncopam syllabae, sic etiam in secunda coniugatione, quando praeteritum in 'vi' desinit, ut Virgilius in IIII:

Hyrcanaeque admorunt ubera tigres,
pro 'admoventur'. Horatius in sermonum I:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni

Summosses omnes. ||

42 'coniveo', quod etiam 'conivo' secundum tertiam protulerunt veteres, praeteritum tam in 'vi' quam 'xi' habuit. Ninnius Crassus in XXIII Iliados:

nam non conivi oculos ego deinde sopore.

Turpilius vero in paraterusa:

Dum ego conixi somno, hic sibi prospexit vigilans
virginem.

'ferveo' quoque etiam 'fervo' invenitur, ab utroque tamen praeteritum 'fervi' dicitur. Terentius in adelphis:

1 foveo fovi om. L faueo faui add. r 2 "coniugationis" primae K 4 in
runt b penultima r penultimam R 5 praeteritum r praeteritum R Verg.
Aen. III 367 7 hyrcanaeque B hyrcanae GL hircanaeque K ammorunt GL
admorunt K ubera ex corr. (ex libera?) B tygres R tigris BDHGLK 8
ammorunt GLK oratius GLK Hor. serm. I 9, 47 sq. in sermonum I

om. G 9 hominum Rr si nelles v. l. ap. Hor. 10 summosses LI sum-
mosses summos omnes K submosses omnis libri Horat. 11 Coniveo R co-
niuo .. (-f. m?) B conibo K 12 quam in xi BDGrh ninnius H ninnius K Ninnius

Crassus in XXIII Iliados) v. Non. p. 475, 14 coll. Scioppio suspect. lect. V 1, Vossio
de arte gramm. V 24 p. 830 Eckst., Huschkio de C. Annio Cynbro p. 9 sq., Bernhar-
dio in hist. lit. Rom. p. 406 ed. alt. Cneius Matinus Ios. Scaliger coniect. ad. Varr.
de l. L. VII § 95 t. II p. 236 ed. Bipont., Gish. Cuperus observ. III 6 cf. etiam lib.
X § 10 crasus GLK XXIII Scaliger l. l. coll. Hom. II. XXIII 637 οὐ γὰρ
πῶ μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάρουσιν ἐποιεῖν. XXIII libri 13 Iliados) r aliados R
yliados GLK Matii Iliadis fragmentis, quavis dubitans (v. p. 569) h. l. inseruit
Wernsdorffus poet. Lat. min. III 572 fr. 10 14 egeo Rr 15 Turpilius(1) B
Turpullius GLK Turpilii paraterusae fr. 6 p. 89 Both. VI p. 36 Grautoff. V p. 91
Ribb. paraterusa) r paraturusa R paterusa G 16 sompno K somno hic sibi
somno hic sibi Rr sibi om. G 18 ferveo — ferbesco p. 479, 22] eo ordine, quem

secutus sum quique a Prisciani more haud abhorret, totum hunc locum exhibent libri,
nisi quod post versum Calvinum in HGK, post Terentianum in D, post Persianum in L
inseritur sententia: quaeritur — dominatio (v. ann. ad p. 480, 17), nota scil. margi-
nalis, quae ubique nexum sententiarum intercidit. uncis, in mg. addens: aspice librum
istum quando de figuris partici narrat, haec inclusit g, nota XP ad initium et ad finem
appicta d, quae praeterea, sicuti bhk aliis signis appictis ordinem quandam sententia-
rum constituere conata est, quo exempla ad vocc. coniveo et ferveo pertinentia inter se
coniungerentur, sequentibus add. inde ab α: ita scilicet, ut post versum Turpilianum singu-
lulae sententiae sese exciperent hoc modo: Calvus — largior, ferveo — adulescentiam,
a ferveo — ferbesco, nec solum — olis, a strideo etc. (nec solum — fulgis, a stri-
deo — fluctus, denseo — olis, a denso etc. b) etiam] et b ferveo] d ferveo D

utro^q. Hh tamen] b tam B 19 Ter. adelph. I 2, 72 in adelphis om. G

p. 866 P.

p. 460 K.

Sperabam iam defervisse adolescentiam.

nec solum ea diversarum coniugationum inveniuntur verba, sed multa praeterea, ut 'strideo strides' et 'strido stridis', 'fulgeo fulges' et 'fulgo fulgis', 'denseo denses' et 'denso densas', 'oleo oles' et 'olo olis'. Calvus
5 'conivere' infinitum secundum tertiam coniugationem correpta paenultima protulit:

Eum gravis ingenti convivere pupula somno.

Persius vero secundae protulit:

Vae, nisi convives! oleum artocreasque popello

10 Largior.

a 'ferveo' Virgilius in I:

Fervet opus redolentque thymo fragrantia mella.

idem in VIII a 'fervo':

Fervere Leucaten auroque effulgere fluctus.

15 Lucilius:

fervit nunc, fervet ad annum.

Terentius in adelphis:

†Cum maxime fervit, tam placidum quasi ovem reddo.
unde 'fervesco'. dicitur tamen etiam per b 'ferbeo', ex quo 'ferbui'. Ho-

20 ratiis in I sermonum:

Velatumque stola, mea cum conferbuit ira.

unde et 'ferbesco'. a 'strideo' Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra,

a 'strido' Virgilius in VIII:

striduntque cavernis

25

Stricturae calybum et fornacibus ignis anhelat.

1 iam *del.* RK adolescentiam R aduliscentiam DBGL adoliscentiam K 2

coniugatione D 3 fugo Hh 4 C. Licinii Calvi fr. 11 ap. Lachmannum Catull.
p. 82, fr. XIII ap. Weichertum poet. Lat. vell. p. 144 5 praenultima B 7 in-
genti] om. L urgenti Nic. Heinsius popula GLK sompno K 8 Pers. sat.
6, 50 sq. vero] om. L uero et G 9 Ve D uenisi R uenisi uenisse GLK
conlues Montepess. pr. Vat. Pers. oleum] oleuo GLK artocreas quae H arto
creasque L orto creasque K 10 largiar Montepess. pr. Vat. 11 Verg. Aen.
I 436 cf. lib. VIII § 95 12 thymmo D thymo BLK tymo r fragrantia R fla-
grantia DHGLK 13 Verg. Aen. VIII 677 a ferveo] om. K a ferno feruere,
feruere b 14 leucaten GLK efulgere K fluctus R 15 Lucil. sat. lib. VIII
fr. 14 Dous. 10 Gerl., libro nono assignatum a Nonio p. 502 extr., plenius: Fervit aqua
et fervet: fervit nunc, fervet ad annum laudatum a Quintil. inst. or. I 6, 8 cf. Stru-
vium lat. Decl. u. Conj. p. 189 sq. Lachmannum ad Lucr. II 44 16 fervit] r fer-
uet RHGLK feruet G feruit r ad add. r 17 Ter. adelph. III 1, 18 Cum
feruit maxime (Bemb. feruet maxime Bas.) tam placidum quam ovem reddo libri
Terent., unde vel c. f. m., tam placidum, quam ovis est, reddo vel quasi ex Pris-
ciano accepto c. f. m., tum placidum quasi ovem reddo scribendum visum est Bentleio
feruit] r cum Ter. Bemb. et Donato feruet R vell. iouem G 19 oratiis K
Hor. serm. I 2, 71 20 in I sermonum om. G 21 mea ē ferbuit G cum libris
nonnullis Hor. ira add. r 22 et ferbesco] d exferbesco RDGL Astrideo B
Lucan. Phars. VI 623 III. H 23 ferali K 24 Verg. Aen. VIII 420 sq.
25 striduntque] d stridentque D 26 structurae h uel structurae b calibum
BDHL calibum RG calybum K

p. 866. 67 P.

p. 460. 61 K.

a 'fulgeo' Virgilius in V:

Ductores auro effulgent,

a 'fulgo' idem in VIII:

auroque effulgere fluctus.

a 'denso' Ennius in VIII annalium:

Densantur campis horrentia tela virorum,

a 'denseo' Virgilius in X:

Extremi addensent acies.

ab 'oleo' Terentius in adelphis:

olet unguenta de meo,

ab 'olo' Plautus infiniti verbi secundam syllabam corripuit in mustellaria:

Non omnes possunt olere unguenta exotica.

- 41 Supinum a praeterito fit mutata 'vi' in 'tum', ut 'civi citum', 'movi motum', 'fovi fotum'. nec solum in secundae coniugationis verbis in 'vi' praeteritum facientibus, sed etiam in aliis est || observandum, ut 'amavi amatum', 'accusavi accusatum', 'adiuvi adiutum', 'cupivi cupitum', 'accerisivi accersitum', 'arcessivi arcessitum'. excipiuntur 'lavi lautum', 'cavi cautum', 'favi fautum', quae differentiae causa pro a longa 'au' diphthongum habuerunt, propter 'latum, catum, fatum', quae alias habent significationes. et sciendum, quod in omnibus huiusmodi supinis paenultima producitur, exceptis 'satum' a 'sero sevi' - quod etiam 'serui' habuit in usu antiquitas, unde

1 Verg. Aen. V 132 sq. auro | Ductores longe effulgent 2 Ductores] r doctores
res RK efulgent L^{ef} fulgent K 3 Verg. Aen. VIII 677 5 Enn. ann. VIII 47

E. S. fr. inc. 5 Hug. fr. xiii p. 43. LXIII Vahl. v VII, G 6 densatur Rr
horrentia] r horentia RL 7 denseo ex denso corr. H Verg. Aen. X 432 cf.
lib. VIII § 95 9 Ter. adelph. I 2, 37 cf. lib. VIII § 95 in adelphis om. G

10 olet H oleut BDL unguenta G meo] b me. B 11 Plaut. mostell. I 1. 41
(v. 42) 13 omnis D unguenta Bb unguenta GLK exotica B exetica D

14 De supinis secundae coniugationis. inscr. l Supino Rr 16 amavi. K 17 post
adiutum in B, paulo post post arcessitum in R interposita, a k ad mg. iterum adiecta
sunt ea verba, quae variis § 42 locis, ut ad p. 478, 18 dictum est, inseruerunt DHGLK:
quaeritur, cur cum 'spiro spiras' et 'halo halas' 'spiravi' et 'halavi' faciant, rerum
vocabula i habeant, 'spiritus' et 'halitus'? quae puto esse anteriora verbis ideoque
non sequi derivativorum regulam. quomodo 'indicatus', id est 'indicatio', et 'domi-
natus', id est 'dominatio'. (cur cum] d circum D cum R cur G et om. G halo]
r abalo R faciunt K et k habent DGK et k spiravi K alitus R
anteriora esse HLK et k verbi B regulam derivativorum K et k id est utri-

bique add. r iudicatio (a) L. totam hanc sententiam una cum voce, sqq. cupivi cupi-
tum accersivi accersitum delendam indicavit b accersivi accersitum] r om. GLK ar-
cessivi arcessitum R 18 accersivi arcessitum] d arcessivi arcessitum D arcessitum.

Quaeritur etc. R v. ann. ad lin. 17 19 differuntur D 20 lautum RrH catum la-
tum K casum D cautum H fatum catum G fatum om. D 21 produci-
tur paenultima. (m) B 22 satum a. sero (s) K antiquitus Struvius lat. Decl. u.
Conf. p. 209

p. 887. 68 P.

p. 461. 62 K.

'sertum' - et a 'sino sivi' 'sītum', et a 'pono posui', vel 'posivi' secundum antiquos, 'positum'. 'lītum' quoque et 'ītum' notanda sunt. Virgilius georgicon IIII:

et paribus lita corpora guttis.

- 5 In 'deo' exeuntia, longa vocali naturaliter antecedente vel 'ar' syllaba, 45
'deo' in 'si' conversa faciunt praeteritum perfectum, ut 'suādeo suasi',
'rideo risi', 'ardeo arsi', e vero vel i brevibus ante d positis, producant
easdem vocales et 'eo' in i mutata faciunt praeteritum: 'sēdeo sēdi' et
ex eo composita, 'insīdeo insēdi', 'subsīdeo subsēdi', 'resīdeo resēdi'; 'vī-
10 deo vīdi', 'invīdeo invīdi', 'provīdeo provīdi'. et notandum, quod a 'se-
deo' composita, quamvis in praesenti e in i convertant, in praeterito tamen
eamdem e productam servant, ut 'possideo possēdi'. 'strideo' quoque
'strīdi' | facit, quod etiam 'strido stridis' tertiae coniugationis invenitur,
i autem tam in praesenti quam in praeterito productam habet. Virgilius
15 in VIII:

strīduntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strīdeat umbra.

- 20 Statius in IIII:

Huius inaspectae lucq strīdere sagittae.

Accius in Alcestide:

Cum strīderat retracta rursus inferis.

- sin autem prima syllaba in 'deo' terminatorum post mutam aliquam vel in VIII[†] 46
25 semivocalem e vel o correptas habuerit in aliquam liquidam de||sinentes,
duplicatur, sic tamen, ut priori geminatarum extrema consonans subtraha-
tur, et sic 'eo' in i conversis fit praeteritum perfectum, ut 'pēdeo pe-
pendi', 'tōndeo totondi', 'mōrdeo momordi', 'spōndeo spopondi', a quo
etiam s in secunda demitur syllaba euphoniae causa. in compositione

1 sertus RBDHK possui uel posui Rr 2 et quitum post itum add. d
Verg. georg. IIII 99 3 in georgicon IIII. B 4 paribus (i) D lita illa Fr.
ilta Fr. m. alt. gutis D 5 In deo in litura K In eo Rr Inde .o. H In deo quo-
que G antecede | uel G 6 de_o K suasi] sasi G 8 sedeo D 9 post
composita: insideo — composita om. D add. d subsedeo B 10 praeideo prae-
nidi DK 11 convertunt K 13 strido stridis om. K 14 quam in praeterito
om. L Verg. Aen. VIII 420 sq. 16 que om. L cauernistricturae D cauer-
nistricturae Hh 17 chalibum BD calybum RK calibum G chaliphum L ignis
ex ignibus corr. K 18 Luc. Phars. VI 623 in VI om. G 19 ferali K
20 Stat. Theb. IIII 428 in IIII. om. G 21 Cuius Stat. Cass. loco RrK
sagittae K 22 Att. Alcest. p. 104 Both. p. 120 Ribb. in Alcestide om. G
23 striderat] lib. X § 29 strideret h. l. libri petraeta D rursum G 24 Sicut
Rr 26 extraxima H 28 totundi Dd "mordeo momordi 'tondeo totondi Gg
spondeo spopondi. etiam (s) K 29 saecunda D euphoniae D eophoniae G

p. 868 P.

p. 462. 63 K.

tamen haec eadem non geminant supra dictam syllabam, ut 'respondeo respondendi', 'dependeo dependendi', 'demordeo demordendi', 'praemordeo praemordendi', 'detondeo detondendi'. vetustissimi tamen etiam 'detotondendi' protulerunt. Ennius in annalibus:

Et detondit agros laetos atque oppida cepit.
at Varro in magno talento:

Detotonderat forcipibus vitiarium feris.
'au' ante 'deo' habentia per participium in praeterito declinantur nunc:
47 'audeo ausus sum', 'gaudeo gavisus sum'; vetustissimi tamen et 'ausi' pro
'ausus sum' et 'gavis' pro 'gavisus sum' protulerunt. Cato Censorius 10
in oratione pro Lucio Autronio: beneficii postridie iussisti adesse. in diem ex die non ausi recusare. Livius in
Odissia:

Quoniam audiui, paucis gavis.

L. Cassius Emina in II annalium: idque admiratum esse gavisum. in hoc verbo etiam illud animadvertendum, quod 'ausim ausis ausit' pro subiunctivo 'audeam | audeas audeat' invenimus. Virgilius in II georgicon:

Ausim vel tenui vitem committere sulco.

Ovidius in VI metamorphoseon:

Et nihil est, quod non inopino captus amore

Ausit, nec capiunt inclusas pectora flammæ.

1 tamen add. g 3 detondeo detondendi d detondeo detundi D detotundi Dd
4 Enn. ann. III 13 E. S. fr. inc. XXXVII p. 72 cf. p. L sq. LXV Vahl. 5
detondit b Struvius lat. Decl. u. Conj. p. 309 sq., olim propositum sed alteri coni. de-
que totondit agros, a Merula quoque prolatae, posthabitu a G. I. Vossio de anal. III
19 p. 810 Eckst.; sed huic adversatur particula adversativa at, qua Varronianum exem-
plum Enniano opponitur, detotondit RBGLKd et ex detotondendi ni f. mut. h detotondit
D coepit BDr 6 Varron. magn. talent.: sat. Menipp. LI 1 p. 149 Oehl.

tallento K 7 detotunderat Dd forcibus B vitiarium feris] M. Hauptius vitari-
feris RDb uitarifer. B uita****eris H uitam feris h ui tarpitris L ui tarpitris K ui.
tarpiferis G uiticarpiferis x uiticarpiferis Ausonius Popma 8 de_o Kk

per add. b declinatur Gg 9 ut audeo BDGr tamen om. L auxi Dd

10 gauissus D gauissus D gauis G Caton. or. pro L. Autronio: v. Meyerson
orr. R. fragm. p. 139 sq., qui distinguendi notam post in diem posuit cum Nic. Hein-
sio ad Tac. ann. VI 20; libri h. l. omnino non distinguunt 11 in oratione om.
G Lucio] r luto R post tridie HG *ost tridie (p) D 12 ausi] r casi R

ausi sunt B recurrare Rr lyuius G libius L Liv. Odiss. lib. XVI cf. Hom.
Od. XVI 92, Hermann elem. doct. metr. p. 626 13 odyssia GL odyssia RDH
14 audiuit B 15 lucius B casius G et ex casius corr. H hemina GL he-
mina D L. Cassii Heminae ann. lib. II p. 160 Kr. fr. 19 p. 291 Rth. amira-
tum HL 16 illud] r aliud R animaduertendum K animaduertendum est G
17 audeas] h audea. H Verg. georg. II 289 18 secundo I III. RBDHGL

III. K 19 comittere D solco Rr 20 Ovid. metamorph. VI 465 sq. 21
non om. K inopino] inophino L in ophino K hiophino G effreno libri Ovidiani.
nisi quod inopino pro v. l. cod. Vrb., addita scilicet ex Prisciano, indeque certe har-
serunt Pers. et Iuv. schol. Oxon. ab Heinso ad h. Ovid. l. l. 22 nec] ut G
inclusas BGLKr

p. 868. 869 P.

p. 463. 64 K.

Omnia autem supra dicta verba 'deo' in 'sum' convertentia faciunt supina: 'rideo risum', 'ardeo arsum', 'video visum', 'mordeo morsum', 'pendeo pensum', 'tondeo tonsum', 'respondeo responsum', 'audeo ausum': 'gaudeo' vero etiam i post u assumpsit euphoniae causa 'gavismum'. a 'sedeo' praeterea geminat s 'sessum', et fortasse differentiae causa, ne, si 'sesum' diceretur, duae partes esse putarentur. alia vero omnia iu 'deo' 48 desinentia per 'ui' divisas proferunt praeteritum, ut 'candeo candui', 'studeo studui', 'frondeo frondui', 'splendeo splendui', quorum supina mutatione 'eo' in i et assumptione 'tum' debent fieri, ut 'canditum, studitum, 10 fronditum, splenditum'. rarissime tamen ab omnibus neutris secundae coniugationis, quae in 'ui' divisas faciunt praeteritum, invenio vel huiusmodi supinum vel participium futuri, ut 'caleo calui', 'tepeo tepui', 'horreo horui', 'langueo languui', 'flacceo flaccui', 'rubeo rubui', 'palleo pallui'; si qua tamen inveniantur, i brevem ante 'tum' habent. unde Iuvenalis 15 a 'careo carui' in II:

tollere dulcem

Cogitat herpdem cariturus turture magno,
et Cicero 'valiturus' a 'valeo'. excipitur 'prandeo prandi'. Plautus in Menaechmis:

20 Prandi et potavi, scortum accubui.

id tamen quoque in 'sum' facit supinum, quomodo superiora, ut 'pransum', quod tamen, quamvis neutrum sit, habet participium praeteriti 'pransus', ut 'caeno caenatus', 'iuro iuratus', 'careo cassus', 'pateo passus', 'titubo titubatus'. et multa praeterea a vetustissimis similiter sunt | pro- 49
25 lata participia praeteriti a neutralibus verbis, ut a 'seneo senectus', ὁ γη-
ράσας; 'discedo discessus', ὁ ἀναχωρήσας; 'intereo interitus', ὁ ἀναίρεθίς;

1 de_o Kk 2 redeo Rr mordesum H 3 tandeo tansum D tendeo ten-
sum R 4 etiam om. L adsumpsit B 5 geminavit BDIH geminant GLK
sessum] bh sensum B (H?) differentiae G si sup. lin. add. G 6 se-sum (n)

7 deuisas L in.o Rr 8 studeo] b studeo B 9 splendeo splen-
deu Dd "eo in i "motatione K 10 adsumptione B 11 spenditum K 12 de-
uisas L 13 calui. terreo. terrui. tepeo B horreo horui Hh 14 rangeo K lan-
guo G rubeo flaccui K 15 inueniatur B inueniuntur B Iuv. sat. II 6, 38 sq.

16 a cerni carui H caleo Rr 17 dulce B 18 turturac RrH 19 Ci-
cero] veluti in or. de imp. Cn. Pompei 16, 46 in epp. ad fam. XIII 16, 3
Excipiuntur D Plaut. Menaechm. III 2, 11 (v. 476) 19 in Menaechmis om. G
menaechmis RBDHK mechenis L 20 et om. libri Plautini pataui K 22
quamuis ex quoduis corr. D 23 post pransus: ut — passus om. D add. d ceno

cenatus DGLK cenatus B casus Rr pasus GLK 24 a om. G uetus-
tissimis tamen Rr similiter h. l. add., infra non del. g prolata similiter parti-
cipia G 25 senectus add. r ορεπακα G οηπακα Rr οηπακα H 26 dis-
cesus L ὁ ω Rr οακωφκα K intereo — ἀναίρεθίς post ποθείς collocat
K οναίρεθίς G οαναίρεθίς D

p. 869 P.

p. 464 K.

'obeo obitus', ὁ τεθνεύς; 'occido occasus', ὁ δύνας; 'potus, ὁ πεπωκώς' καὶ 'ὁ ποθείς', ut 'inratus ὁ ὀμόςας' καὶ 'ὁ ὀμοθείς'. Catullus:

Sed haec . . . snere; nunc recondita

Senet quiete;

'senesco' enim inchoativum est. Sallustius in IIII historiarum: omnes quibus senecto corpore animus militaris erat. Caecilii in IIII: custodibus discessis multi interficiuntur. Claudius: pugna acriter commissa multis utrimque interitis. Laevius in Protesilao:

Cupidus miserulo obito.

Lucilius in II:

quae horis sublata duabus

Omnia sunt sole occaso ductoque.

a 'decreso' quoque 'decretum' Laevius protulit in III erotopaegnion:

nocte dieque

Decretum et auctum.

Terentius in hecyrā:

Quid ais? cum virgine una adulescens cubuerit

Plus potus.

hoc tamen idem Iuvenalis passive protulit in IIII:

epotaque flumina Medo

Prandente,

ΤΕΘ

1 ὠποθνεύς Rr ὠποθνεύς B ὠποθνεύς G ὠποθνεύς D ΑΙΝΑΣ L potus]

POTUS B ΟΠΕΠΟΚΩΣ ΚΑΙΟΠΘΕΙΣ Rr πεπωκώς] l πεπωκώς L 2 καὶ ὁ ποθείς] ΚΩΠΟΘΕΙΣ B ΠΟΠΕΙΣ D ΚΩΠΟΘΕΙΣ R ΚΩΠΟΘΕΙΣ H ΚΩΠΟΘΕΙΣ L ΚΩΠΟΘΕΙΣ G ΚΩΠΟΘΕΙΣ K ΚΩΠΟΘΕΙΣ ΚΩΠΟΘΕΙΣ B ὁ] om. G w R ΚΩΠΟΘΕΙΣ D ΚΩΠΟΘΕΙΣ H ΚΩΠΟΘΕΙΣ K Catullus] r catulus R vell. Catull. carm. 4, 25 sq. 3 haec feruere GL haec prius fuere Catullus 4 quiete] h quite RH qui te LK 5 se-

nescio] d Senesquo D inchoativum Dd Sall. hist. IIII 64 p. 354 Kr. in IIII. historiarum om. G 6 Coelius B L. Caelii Antipatri ann. l. IIII fr. p. 192 Kr. fr. 39 p. 318 Rth. cf. Nautam de L. Coelio Antip. disp. fr. 21 p. 36 sq. 7 in IIII. om. G Q. Claudii Quadrigarii ann. lib. inc. fr. p. 263 Kr. fr. 80 p. 351 Rth. 8 ja-

criter commissa K utrique ex utrumque corr. D utrumque Bb utrumque G 9 leuius BGLK liulus Rd Laevius in Protesilao] Laevii fr. XI ap. Weichertum poet. Lat. vell. p. 78, qui de inscr. carm. cf. p. 81 in pro in protesilao Rr prothesilao G processilao K 10 cupidus L misserulo G 11 Lucilius] r Lucius GLK et, ni f., R Lucil. sat. II 3 Dous. Gerl. in II om. G 12 q ab horis G oris

R 13 sunt om. L occasum Rr occusso K occaso obductoque tenebris Fr.

Dousa 14 Leuius GLK Leuius H Liuius RBD Laevii erotopaegn. lib. III v. Weichertum l. l. p. 44 fr. II in III erotopaegnion] n G eroto preguion H heroto-

paegnion R Erotopaegnion D erotopregnion L eroto pregni n K 18 Ter. hecyr. I 2, 63 sq. in hecyrā om. G haecyra RH haecira D echira LK hechira B

19 agis RBD adulescens] d adolesceus RH adulescens DGLK cubuerit om. R 20 potus sese etc. Terentius potisse etc. Bas. 21 Iuv. sat. IIII 10, 177 sq. VII. GL 22 Epotataque k

p. 869. 70 P.

p. 464. 65 K.

sicut et 'iuratus' tam active quam passive profertur. Cicero in II Verrinarum: malo ei iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere. Lucanus in VIII:

mibi per Latium iurata tonantem.

5 a 'titubo' quoque 'titubatus'. Virgilius in V:

vestigia presso

Haud tenuit titubata solo.

idem in II:

nunc cassum || lumine lugent,

10 quamvis a 'careo' futuri participium non 'cassurus', sed 'cariturus' faciat, ut supra ostendimus Iuvenalem in II protulisse. a 'pateo' quoque 'passus' nascitur teste Virgilio, qui ponit in III Aeneidos:

Et pater Anchises passis de litore palmis.

idem in II:

15 passis Priameia virgo

Crinibus. |

In 'geo' desinentia, l vel r antecedentibus, 'geo' in 'si' conversa 50 faciunt praeteritum perfectum, ut 'indulgeo indulsi', 'fulgeo fulsi', 'algeo alsi', 'urgeo ursi', 'urgeo tursi', 'tergeo tersi', quod Probus et Charisius et Celsus et Diomedes comprobant et ipse omnibus validior usus. Iuvenalis in I:

sed mox et pocula torques

Saucius et rubra deterges vulnera mappa.

idem in V:

25 vasa aspera tergeat alter.

Horatius in II sermonum:

1 actiuae II passivae II Cic. in Verr. act. I 10, 32 in II Verrinarum om. G 2 malim et iurato libri Ciceron. malo enim iurato schol. Cic. in Iemmate 3 Luc. Phars. VIII 219 in VIII: mihi om. G 4 Prisca manent mihi rd per

— tonantem al. m. in ras. in Voss. B lacium D tonentē R 5 Verg. Aen.

V 331 sq. in V. add. r 6 praesso H presto Pal. 7 haut LK 8 Verg.

Aen. II 85 9 casum K legent H 10 participium] r participiunt R 11

• Iuvenalis(.) R Iuv. sat. II 6, 38 sq. v. § 48 12 pasus GLK post in III: Aeneidos — Idem in III. (sic pro II) in mg. add. r. primis vocc. usque ad Anchises nunc in fol. extr. abscissis Verg. Aen. III 263 cf. lib. X § 27 qui hoc ponit B 13

Et] om. G at g ut K pasis GLK littore D palmas H 14 Verg. Aen. II 403 sq. III. GLK 15 pasis GLK Priameia] r priameta R priamea G

17 l] n L 19 tergeo] tergeo uel tergo Bk et tergeo uel tergo RDHGL quod et probus BDHGLK v. Probum iuniorem p. 1480 sq. P. 136 L. charisius ex cariseus corr. G carissius R Charis. p. 217 P. 145 L. 20 cellus K diomides G Diom. p. 363 P. 21 Iuv. sat. I 5, 26 sq. in I om. D

prima R 22 et] ut H procula R 23 saucius L deterges] r detergas R detergis Iuv. schol. et cod. Norimb. 3 24 Iuv. sat. V 14, 62 25 uassa R

uassa K uasta G tergat R 26 oratius L Horat. serm. II 2, 23 sq. in II sermonum om. G

posito pavone velis quin

Hoc potius quam gallina tēgere palatum.

Terentius in eunucho:

Egone? imperatoris virtutem noveram et vim militum.

Sine sanguine hoc non posse fieri: qui abstergērem
vulnera?

est enim quaternarius iambus, qui stare non potest, nisi paenultima 'abstergērem' producat. 'mulgeo' quoque 'mulsi' facit, quamvis differentiae causa quidam 'mulxi' protulerunt, quia 'mulceo' quoque 'mulsi' facit. sed Virgilius in III georgicon: 10

Quod, surgente die mulsero horisque diurnis,

Nocte premunt.

Ennius in VII annalium:

Mulserat huc navem compulsam fluctibus pontus.

idem in VIII:

Ciclopis venter velut olim turserat alte

Carnibus humanis distentus.

Lucilius in XX:

Purpureo tersit tunc latas gausape mensas.

idem in IIII:

Obtursi ebrius.

syllaba vero naturaliter longa ante 'geo' posita, mutant 'geo' in 'xi' et faciunt praeteritum perfectum, ut 'lūgeo luxi', 'augeo auxi', 'frīgeo frixi'.

51 Alia vero omnia in 'geo' desinentia 'eo' in 'ui' divisas mutant in praeterito, ut 'egeo egui', 'indigeo indigui', 'rigeo rigui', | 'vigeo vigui'. 25
quaedam supina in 'si' praeteritum terminantia i in 'um' convertentia faciunt, sive secundae seu tertiae sint coniugationis - nam quartae in 'tum'

1 panore K uellis GL 2 potius hoc H putius G turgere codd. non-
nulli Hor. dett. 3 Ter. eunuch. IIII 7, 8 sq. in eunucho om. G 5 posse
fieri non Bemb. qui H quin Bemb. 7 penultima b penultimā B penultimam G

penultimam L 8 mulgeo] r mulceo R Mulceo G mulgeo quoque mulsi in litura K

9 mulxi quidam G prodixerunt L mulgeo G mulceo quoque mulsi in litura K
K 10 Verg. georg. III 400 sq. IIII. LK 11 orisq. R horisque D 12

primunt Dd 13 Ennius in VII annalium] v. 54 E. S. fr. inc. 5 Hug. x1 p. 39. LIX
Vahl. in VII annalium om. G annali H 14 nauim GLK compulsam DG
compulsa H 15 Enn. ann. VII 75 sq. E. S. VIII 4 Hug. xvi p. 49. XLVII

sq. Vahl. 16 cyclopis RBHGLK neuter ex uento corr. K uelut Rr turserat] d
uelo

terserat D turserat G alte I. Dousa apud Merulam Enn. p. 15 alti libri 17
humanis ex humanibus ut vid. corr. K 18 Lucil. sat. XX 9 Dous. Gerl. in XX

om. G 19 Purpureo LK et, in mg. add., G trāsīt K tuncelatas B tuncelatas L
mesas K 20 Lucil. sat. IIII 26 Dous. 21 Gerl. in IIII om. G VIII.

LK 21 ebrens GLK 22 "ante geo' longa G post in xi: et faciunt — frixi
om. R add. r 23 ut om. G 24 ui diui] mutant R 25 uigui ... sapiua D
quaedam in quidem corr. superscr. d 26 quaedam] Quidem GL Sopiua quae-
dam K 27 seu] sine D sint] r om. H sunt RD

p. 870. 71 P.

p. 466 K.

faciunt supinum -, ut 'indulsi indulsum' vel 'indultum', unde Marcellinus rerum gestarum XIII: tamquam licentia crudelitati indulta, 'fulsi fulsum', 'alsi alsum', 'tersi tersum', 'arsi arsum', 'laesi laesum', 'lusi lusum', 'mulsi || mulsum' et 'mulctum'. Sallustius in IIII historiarum: dein lenita iam ira postero die liberalibus verbis permulcti sunt. (unde Cicero in contionem Metelli: permulsa atque recreata est. Varro in satira: capite permulso.) 'torsi' quoque et 'tortum' et 'torsum' facit, itaque 'tortores' et 'torsores' dicuntur. Cato in IIII originum: Marsus hostem occidit prius quam Paelignus, propterea Marrucini vocantur, de Marso detorsum nomen. Terentius in Phormione:

† Bonorum contortor, legum distortor.

Cicero in IIII Verrinarum: quod fanum denique, quod non aversum atque extersum reliqueris? a 'tergeo tersi' 'tersum' dixit secundum supra dictam proportionem. excipitur 'ussi' 'ustum' faciens supinum.

In 'xi' vero proferentia praeteritum, cuiuscumque sint coniugationis, X 52 'xi' in 'ctum' vertentia faciunt supinum, ut 'luxi luctum', 'auxi auctum', 'frixi frictum', 'aspexi aspectum', 'illexi illectum', 'duxi ductum', 'dixi dictum', 'neglexi neglectum', 'traxi tractum', 'struxi structum'. 'finxi fic-

1 post indultum: mulsum et multum torsum et tor et tortum *add. Rr* mulsum et (1 mulsum. L) mulctum torsum et tortum (*tortum H*) BHGLK mulsi mulsum et multum torsi torsum et tortum D *om. edd. Ammianus Marcellinus rer. gest. XIII*

1, 4 2 *re* gestarūs (x) D in XIII. Rr ligentia D liquentia LK linquētia G diligētia RB crudelitate RLK eridelitate G credulitate DH crudulitate d iaulia

Rr 3 falsi falsum K fulsi — lusum ante Marcellinus — indulta collocat D fultum G 4 mulsi mulsum et mulctum *om. D Sall. hist. III 95 p. 299 Krüz.*

IIII libri et sic post alios Curtius in ed. Sall. p. 980 Debrossius Sall. fr. IIII 20; IIII (vel tertio vel 3) *edd. in — ira om. G 5 postera LK 6 unde — permulso post torsi — facit collocant BDHL et ordine dein notis appietis instaurato G Cicero in contionem Metelli] fr. 2 p. 450 Or. contra contionem Metelli lib. XIII § 5 Quint. VIII*

3, 50 Augustin. rhet. p. 327 Capp. contra Metellum lib. X § 18 contra contionem Q. Metelli Gell. XVIII 7, 7 Iul. Victor VI 3 p. 220 Or. concionem GL contione RB concione D 7 Varron. sat. Menipp. fr. inc. 1 p. 238 Oehl. in satira *om. G*

satira r satira b 8 et torsum et tortum DHGK et torsum *om. L* itaque — dicuntur post locum Catonianum exhibet D 9 Caton. origg. lib. II fr. p. 106 Kr. fr. 66 p. 278 Roth. et, optimorum librorum testimoniis spreis, fr. LVI p. 42 Wr.

in IIII originum *om. G* IIII secundo D 10 pelignus RBDGLK propterea Marrucini vocantur *om. G* marucini R masucini L marsucini K 11 De R Ter. Phorm. II 3, 27 Bonorum extortor, legum contortor. — Geta. in Phormione *om. G*

formione DHK 12 et legum r 13 Cic. in Ferr. or. II 21, 52 in — auersum *om. G* non exet euersum reliqueris Cic. Lag. 42 m. pr. euersum libri

Ciceron. 14 extorsum B tergo D 15 Excipiatur ussi ustum Dd Excipiuntur ussi ustum gessi gestum facientia h ursi urtum GLK facit L 18 in uctum K conuertentia GLK sopinum B 19 minxi mictum (minctum G) post

frictum *add. RBDGL* ninxi ninctum *add. K* 20 stuxi stuctum L fletum] in ras. b (flectum B?) flectum RDr

p. 871. 72 P.

p. 466. 67 K.

tum' et 'pinxi pictum' et 'strinxi strictum' et 'minxi mictum' euphoniae causa n in supino abiciunt, quamvis 'iunxi iunctum' et 'tinxi tinctum' et 'vinxi vinctum' et 'cixi cinctum' | et 'punxi punctum' et 'sanxi sanctum' servant in supino quoque n. excipiuntur 'flexi, fluxi', quae in supinis quoque servaverunt x: 'flexum, fluxum', quamvis vetustissimi et 'fluctus' pro 'fluxus' et 'flucturus' pro 'fluxurus' soliti sunt dicere, unde et 'fluctus' ipse motus aquarum. in 'gui' vero facientia praeteritum, quia neutralia sunt, non habent in usu supina, debent autem secundum analogiam in 'itum' ea facere, sicut supra dictum est.

In 'queo' desinens unum invenitur secundae coniugationis in 'si' terminans praeteritum, 'torqueo torsi', et ex eo composita 'distorqueo distorsi', 'contorqueo contorsi', 'extorqueo extorsi'. supina secundum paulo ante expositam regulam in 'sum' proferunt: 'torsum, distorsum, contorsum, extorsum'; inveniuntur tamen etiam in 'tum', et frequentius.

53 In 'leo' desinentia, si ante l aliam consonantem habuerint coniunctam ei in eadem syllaba, et ab 'oleo' vel 'leo' composita per 'ui' syllabam faciunt praeteritum perfectum, ut 'impleo implevi', 'compleo complevi', 'suppleo supplevi', cuius simplex verbum non legi, 'fleo flevi', 'defleo deflevi', 'cleo clevi', 'oleo olevi', 'aboleo abolevi', 'adoleo adolevi', 'exoleo exolevi', 'deleo delevi', 'releo relevi', quamvis 'oleo' et 'olui' et 'olevi' faciat, et similiter 'redoleo' et 'redolui' et 'redolevi', quia non mutavit significationem. Horatius in I epistularum:

Vina fere dulces olnerunt mane Camenae.

Lucilius vero in XXX:

Quis totum scis corpus iam perolesse bisulcis, pro 'perolevisse'. Virgilius in XII:

1 strixi ⁿ Dd strictum fluxi fletum K minxi D euphoniae] d .Euphoniae
DHG 2 iunxi iunctum GLK iunxi ⁿ iunctum Dd tinxii H tinxii tintum Dd
3 et iunxi iunctum h. l. om. GLK iunctum H iunxum Rr et punxi] L et pupugi et punxi DGK et pupugi et pupunxi et punxi RB et pupugi ..... et punxi (et pupunxi?) H et punctum B 4 scauctu R seruet K et fluxi BDGr 5 quoque add, d seruarunt D x] r ex ni. in litura R fluxum
flexum R 6 fluctus Rr flexurus K sint B 7 vero] quoque G 9 in .i. tum RBH dictum est] diximus B 11 distorqueo R 12 et extorqueo GL
extorqueo extosi Rr Sopina (sic) spscr. in K 13 profere Rr 15 in leo Hh
16 ei] om. R et GLK per add. r 17 praeteritum om. L perfectum om. G ut om. H 19 cleo cleui verbum ceterum ignotum dittographia ex oleo oleui
ortum videtur Struvio lat. Decl. u. Conj. p. 222 aboleo ^{ab} oleui Rr adoleui obsoleo obsoleui exoleo B 20 exoleo exoleui deleo deleui om. D peroleo peroleui exoleo exoleui deleo deleui in mg. add. d oleui et olui BDGK oleui et olui(e) H
oleui faciat et olui. L 21 Et similiter Rr redoleo redoleui quia B ei] d om. DHGL et del. d 22 mutavit] mutavit K mutavit DGL, unde mutat coniecerat Struvius l. l. p. 269 Oratius GLK Hor. epp. I 19, 5 in I epistularum om. G aeptistularum K 23 ferac b fera B ferre GL 24 Lucilius] d Lucius D licilius B Lucil. sat. XXX 87 Dous. 85 Gerl. in om. H 25 bissulcis K 26 pro perolevisse] h proprio lenisse H Verg. Aen. XII 438

p. 572 P.

p. 467. 68 K.

mox cum matura adoleverit aetas.

Varro tamen etiam 'adolui' protulit in | libro III rhetoricorum: postquam adoluerunt haec inventus. Cassius ad Tiberium II: at contra Aegyptiis sacrificium, ubi integrum anserem adoleverunt. passivi quoque participium 'adultus' pro 'adolutus' prolatum est. Antias in LXXIII: eo omnes hostiae, vituli viginti et septem coniecti, et ita omnia adulta sunt. 'obsoleo' quoque 54 'obsolevi' facit. non est enim a 'soleo', quod 'solitus sum' vel 'solui' secundum Sallustium facit perfectum, qui in II historiarum ponit: neque subsidiis, uti soluerat, compositis, sed ab 'obs' et 'oleo', sicut 'obscenus' ab 'obs' et 'canendo' vel 'caeno' vel ἀπό τῷ 'χοινού', unde et 'inquino'. Cicero de imperio Gn. Pompei: obsolevit iam ista oratio, re multo magis quam verbis refutata. idem in I rhetoricon: hoc vero a plerisque eorum desertum obsolevisse. idem pro Caelio: chartae quoque, quae illam pristinam severitatem obtinebant, obsoleverunt. 'exoleo' quoque 'exolevi', unde 'exoletus exoleta exoletum'. Plautus in medico:

1 tum *Verg. Med.* adoleuerat *Med.* adoleuerit *Pal.* aetas *Rom.*
2 Varro in III rhetoricorum] sic etiam recte hoc fr. inscripsit Riccobonus de historia p. 277 ed. 1579 v. *Ritschelium mus. phil.* VI 534 sq.; antiquitatum rer. hum. libro III perperam inseruerunt *Aus. Popma Varr. opp.* p. 174 ed. 1601 et *Bipontini* p. 205 rhetoricorum] r rethoricorum *DHGLK* rephoricorum *R* retoricorum *BH* 3 adoluerunt] r adoluerint *R* adoluerit h Cassius] r Casius *RGLK* Cassius ad Tiberium II] sed et in sacrificio actius (accius *Par. AB*) cassius ad Tiberium secundo adoleuit (adolebit *Par. A*) dicit, sic est contra aegyptiis (aegyptus *Mon.* aegyptius *corr.* in aegyptios *Par. B*) maximum sacrificium uiui (uui. *Mon. l.* ubi) integrum anserem adoluerunt (adoluerunt *Mon.*) *codd. Diom.* p. 370 P., ubi Titus Cassius *coni. Kordesius in ann. tt ad Eberhardtii libellum über den Zustand der schönen Wissenschaften bei den Römern* § 34 p. 214, Senerus Cassius *Weichertus de Varro et Cassio Parm.* p. 205. at is certe intellegendus, quem Cassii nomine laudatum vidimus lib. VII § 55 et quem pleno nomine Cassius (causius *Mon.*) Senerus brevi ante (p. 368 P.) appellauerat *Diomedes*, apud quem h. l. pro actius (accius) l. actiue ad Tiberium II *om. G* tyberium

R 4 ad *Rr* Aegyptiis] *Weichertus l. l. ex Diomede aegyptios BDK* egyptios *RGL* aegyptios *H* sacrificium ubi iutegrum *om. G* adoleuerunt *ex Diomede Struvius lat. cōmbustus*
Decl. und Conj. p. 270 et *Weichertus l. l.* adoluerunt *codd. Prisc.* 5 adultus
Hh adholitus *Rr* 6 *Valerius Antias ann. lib. LXXIII fr. p. 274 Kr. fr. 60*
p. 362 Rth. in — coniecti et *om. G* LXX^{III} *Rr* LXX^{III} *D* LXXVII, *LK*
viginti et septem] *R* uiginti septem *Br XXVII rell.* 7 adulta *Hh* obseleo *R*
8 solitus *ex solutus corr. K* 9 *Sall. hist. II 64 p. 180 Kr.* fecit *B* 10

opbs Rr 11 vel] uult *R* ceno *DHGLK* ἀπο τοῦ in litura r - τοι *Gg*
1 *ucl c*
KONOI B KONOI DHGK KONOI L 12 inquit *G* *Cic. de imp. Cn. Pompei or.*
17, 52 de imperio Gn. Pompei *om. G* .g.n. *R* gnei *B* pompe_ii *Hh* pōpei
D obsolevit] r +soluit *R* 13 oratio, re] *Cicero ora. (tio)? B* oratione *b rell.*
ratio re *Cic. cod. Fuld.* *Cic. de invent.* 1 3, 4 14 rhetoricon] *om. G* rethoricam
Rr rethoricon *DL* retioricon *H* rhetoricorum *K(?)* disertum *GL* 15 *Cic. pro M.*
Caelio or. 17, 40 coelio *B* celio *GLK* 16 seueritatem obtinebant *om. G*

obtinebant in optinebant *corr. B* obtinebat *Dd* continebant *Cicero* obsoleverunt] *d*
obsoluerunt *RBDH* absoluerunt *Cic. Erf. m. rec. corr.* 17 Plautus in medico] *i. e.*

Domi reliqui †. exoletam virginem,
id est grandem, quae exoleverat. 'aboleo' vero, velut 'redoleo', et 'abolui' et 'abolevi' facit praeteritum, unde et 'aboletum' et 'abolitum' et 'abolitio' dicitur. Livius in VIII: etsi omnis divini humanique moris memoria aboleverit. Persius:

Hoc iuvat? hic, inquis, veto quisquam faxis oletum. Cicero in Verrem de praetura urbana: vereor, ne haec cuiquam nimis antiqua et iam obsoleta videantur. a 'deleo', cuius simplex [id est 'leo'] in usu non est, 'deletum', a 'delino delitum' nascitur, || quod Probus et Caper comprobant, usu quoque adiuvante. Virgilius in IIII georgicon:

et paribus lita corpora guttis.

Cicero epistularum ad Calvum primo: tuli moleste, quod litterae delitae mihi a te redditae sunt. idem in IIII Verrinarum: tabulae sunt in medio, quae se corruptas atque interlitas esse clamant. Accius in Atreo:

Epularum fictor, scelerum fratris delitor.

55 supina secundum iam praedictam regulam in 'vi' syllabam praeteritum terminantium faciunt, ut 'completum', 'defletum', 'obsoletum', 'abolevi aboletum', 'abolui abolitum', 'deletum' a 'deleo'. unde et 'letum' ipsa res, quae delet, quasi a 'leo' simplici, quod in usu non est, profertur. 20

Alia vero omnia verba in 'leo' desinentia 'eo' in 'ui' divisas trans-

in parasito medico v. *Ritschelium parerg.* I 132; *medici fr.* 3 p. 439 *Both.* in medico: Domi *om. G* 1 f. ego exoletam 2 grandem] *dh grad. ē D gradem H*

velut] *r uelud RBD* 3 et unde et *K* 4 abolicio *D* abolito *GK* *Liv. ab u.*

c. lib. VIII 11, 1 in VIII *om. G* [VIII. *D* omnis] *d om̄s RDG* omnes *BHK*
5 moris addidit *ex Livio* absoluit *Liv. Medic.* abolenit *Paris. rell.* *Pers.*
sat. 1, 112 *psius ni f. in litura R* ipsius *r* 6 hic] hoc *B* f. exit *H*

7 *Cic. in Verr.* II 1 21, 56 iu — antiqua *om. G* uersor *Rr* ne. (c) *B*
haec] sic etiam *Cic. Guelf.* 1 haec forte *rell. Cic.* 'cuiquam' haec *H* 8 antiqua
B et iam] *om. L* etiam *RDHGGK* obsoleta] *d* obsoleta *DLK* obsoleta *R* 9
quod et probus et *B* Probus] *Berytius ni f. cf. ann. ad lib. V § 45* Caper] v.
Osannum de Capro p. 16 comprobant] *r* comprobant *R* comprobant *BG* comprobant *H*

10 *Verg. georg.* IIII 99 12 *Cicero epp. ad C. Licinium Calvum* I fr. 1 p. 467
Or. aepistularum *K* in eptarū *d* epistularum — tuli *om. G* primo tuli *om.*

LK quod nim lyterae *G* 13 redite *Rr* *Cic. in Verr. or.* II 1 42, 104 in
IIII Verrinarum *om. G* III. *L* 14 corruptas *B* corruptasque atque *D* 15
Attius *G* accitius *H* *Att. Atrei fr.* 1 p. 184 *Both.* XI p. 138 *Ribb.* fictor scelerum
fratris deditur *thes. Lat. ap. Maum auct. class.* VIII 178 fictor scelerum, fra-
tris perlitur *ibid.* 301 in Atreo: Epularum *om. G* (non *R*) atreo epistularum.

Fictor *B* 16 epistularum *Rr* Fictor *H* 17 Sopina et sic saepius *B* iam

om. G 18 aboletum *R* aboletum *Dd* aboletum aboletum *BH* aboletum abo-

leni *L* aboletum aboleui *GgD* aboletum ab aboleui *K* 19 abolui] *r om. G* aboleui

R abolitum abolui *L* abolitum ab abolui *DK* loctum *RDH* 20 resque debet

RrKk delet uitam quasi *GL* quasi oleo *Rr* a leor *BDHGLK* 21 deni-
sas *L*

p. 873. 74 P.

p. 469. 76 K.

ferentia faciunt praeteritum, ut 'doleo dolui', 'calleo callui', 'palleo pal-lui', 'excelleo excellui', quod et 'excello' invenitur.

Alia quoque omnia secundae coniugationis verba, quaecumque conso-nante ante 'eo' posita, 'eo' in 'ui' divisas convertentia faciunt praeteri-tum perfectum, ut 'habeo habui', 'rubeo rubui', 'doceo docui', 'arceo arcui', 'timeo timui', 'iaceo iacui', 'teneo tenui', 'caneo canui', 'can-deo candui', 'stupeo stupui', 'tepeo tepui', 'pareo parui', 'careo carui', 'horreo horruui', 'floreo florui', 'censeo censui', 'pateo patui', 'liqueo li-cui', ex quo 'liquesco' inchoativum. Ovidius in IIII metamor-
10 phoseon:

Protinus inbutum caelesti nectare corpus

Delicuit terramque suo madefecit odore.

a 'liceo' quoque 'licui' facit. excipiuntur haec: 'inbeo | iussi', 'sorbeo' 56
vel etiam 'sorbo', ut Probo placet, 'sorpsi' vel 'sorbui' - Lucanus
15 in IIII:

Absorpsit penitus rupes et tecta ferarum.

Cicero in II Philippicarum: sanguinem civilem exhausit vel
potius exsorbuit. idem pro Murena: difficultatem exsorbuit.,
'mulceo mulsi', 'maneo mansi', 'neo nevi', 'haereo haesi', 'luceo || luxi',
20 'polluceo polluxi'. Plautus in Stichio:

Vt decimam partem †. Herculi polluceam.

Naevius in Colace:

1 caleo calui GLK   calui Rr   2 quod et excello] r om. GLK quod
et collo R   3 quoque] uero G   4 ante om. R   5 habeo Rr   7 stipni D
tepeo] b † tepeo B   8 orreo orruui B   9 inchoatium G   Ovid. metamorph.
IIII 252 sq.   in IIII metamorphoseon om. G   11 Protinus] protulit G   imbu-
tum LK imbutum G   12 delicuit BDHGLK   terram | quae B   made fac Rr
malefecit GLK   13 A liceo quoque licui Hh   liaceo Rr   iusi K   14 sorbo
ex sorbeo corr. K   Probus inst. gramm. II 3, 8 p. 1485 P. 140 Lind.: bo termi-
nata, primae si sint, bavi facient specie perfecta. . . tertiae uero correptae, psi, ut
nubo . . . aut bui, ut sorbo sorbis sorbui - sic enim legendum pro sorbeo sorbes sorbui

sorbsi D   sobui Rr   Lucan. Phars. IIII 100   15 in IIII om. G   III. (1)
Rr   16 obsorbsit K   rupes ac tecta pars libr. Luc. cum Voss, B   17 Cic. or.
Philipp. II 29, 71 gustaras ciuilem sanguinem uel potius exsorbueras in II — uel
om. G   philippicarum K   philippicarum D   philippicarum B   .. sanguinem H

In sanguinem rell. f. Is sanguinem   exausit H   exausit DLK   ue Rr   18 'ex-
gorbuit G   exorbuit B   post exsorbuit: idem — exsorbuit om. R; videtur addidisse
r in mg. inf., quo abscisso in mg. sup. add. al. m.   Cic. p. Mur. or. 9, 19 ex-
excipitur
sorbuit] r exorbuit RB   exsorbuit G   19 mulceo mulsi Hh   luxi. ανμοσικνυ. pol-
luceo B   20 Plaut. Stich. I 3, 80 (v. 233); sic etiam libri Plautini, nisi quod decu-
mam in Stichio: Vt om. G   21 Vti Camerarius   decumam α   partem si
Herculi Ritschelius partem hinc Herculi v. d. in Gersdorffii Repert. 1851 IV 187
herchuli D   22 Neuius libri   Novianis fragmentis Colacem praecunte Bentleio ad
Ter. eun. prol. v. 25 perperam addiderunt Bothius l. i. fr. 4 p. 43 et Munkius l. i.
p. 167 cf. God. Hermannum opusc. II 277 sqq. Ritschelium parerg. I 99. Naev. Co-
lac. fr. 1 p. 141 Klussum. p. 9 Ribb.   in — partes om. G   collate K

p. 874 P.

p. 470. 71 K.

Quid decimas partes? quantum mi alieni fuit,

Polluxi tibi iam publicando epulo Herculis

Decimas.

Supino in 'ui' quidem divisas facientia praeteritum neutra deficiunt, sicut supra diximus, ut 'canui', 'stupui', 'tepui', 'horruui', 'parui', 'egui';⁵ deficit etiam 'metui', 'timui'; nam a 'carui' vel 'caritum' vel 'cassum' videtur posse dici, quia futuri participium 'cariturus', praeteriti 'cassus' invenitur. Iuvenalis in II, quomodo ante relatum est:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno.

10

Virgilius in II Aeneidos:

Demisere neci, nunc cassum lumine lugent.

57 activa vero plerumque 'ui' vocales in i correptam convertentia assumunt 'tum', ut 'habeo habui habitum', 'inhibeo inhibui inhibitum', 'praebeo praebeui praebitum', 'moneo monui monitum'. pauca autem 'ui' in 'tum' ¹⁵ vertunt, nisi consonantium natura prohibeat, ut 'tenuo tenui tentum', 'doceo docui doctum', 'censui' vero 'censum', quia in simplici dictione n antecedente s et t sine r sequi non possunt. 'iussi' vero et 'mulsi' et 'mansi' et 'haesi' secundum praenuntiatam regulam in 'si' proferentium praeteritum i in 'um' convertentia faciunt supinum: 'iussi iussum', 'mulsi ²⁰ mulsum', 'mansi mansum', 'haesi haesum'. a 'sorbei sorbitum', a 'sorspi' vero 'sorsptum' debet fieri supinum, ut ab 'habeo habitum' et 'praebeo praebitum' et a 'scripsi scriptum' et 'nupsi nuptum', quorum neutrum adhuc in usu inveni (id est nec 'sorbitum' nec 'sorsptum'). a 'luxi' quoque 'luctum' et a 'polluxi' 'polluctum' exigit ratio in 'xi' terminantis praeteriti, sed auctoritas deficit. 'nevi' vero in 'vi' terminantium servat regulam, in supino convertens 'vi' in 'tum', ut 'nevi netum'. | ||

1 Quid Barberin. teste Ribbeckio Lips. 2 Krehli G. Hermannus l. l. p. 280
Qui rell. decumas α decumas partis Hermannus partes add. r mi
add. Hermannus alienum D 2 Polluxi Hermannus polluxit RBDHLK poluxit
G iam Hermannus a libri epulo Herculis decimas om. G herculis Dd
herculi B 3 decumas α 4 Supina D Sopina GLK praeteritum om. G

5 stipui Rr orruui B 6 uel a caritum D casum D 7 carituris Rr
praeteri Bb casus Rr 8 Iuv. sat. II 6, 38 sq. v. § 48 quomodo in li-
tura r ante relatum scripsi ante latum libri 11 Verg. Aen. II 85 12 Dimi-

sere K Demissere L - neci ex nec corr. K nec L casum D 13 ui] R ui r,
sed in postea eraso adsumunt B 14 habeo om. G inhibeo om. G. 16 con-
uertunt B doceo K 17 censui nero censui censum G n antecedente etc.]

ut est monstrum ad mg. K 19 praenuntiatam R praetiatam Kk proferentiam Rr
22 sorbsi H sorspi L sorbitum H ut habeo habitum praebeo K 23 et
a scripsi] in lit. B et scripsi H 24 in usu om. L non inveni BDHGLK et m.

quaedam al. in R sotium Rr sorbitum H 25 et appolluxi appolluctum K 26
auctoritas D 27 regulam servat K supino] r supino R netu b nec B
netum facit sopinum. GLK

ARTIS PRISANI VIRI ELOQVENTISSIMI GRAMATICI CAESAR DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE LIBER. VIII. EXPLICITVS. | INCIP LIBER X. DE PT PERFECTO TERTIAE CONIUGATIONIS *R* EXPLICIT (EXPEI *B*) ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQVENTISSIMI GRAMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOLITANAE LIBER. (LIBRI *B*) VIII. INCIPIT LIB. X. DE PRAETERITO (PRAETERI *H*) PERFECTO TERTIAE CONIUGAT; *BH* Artis prisciani viri eloquentissimi grammatici caesariensis doctoris urbis romae constantinopolitanae lib.

VIII. explic. *GL*. incip. lib. X. mus. de pterito perfecto. *add. G* Incip VIII de verbo III et IIII coniugationis. *L* liber. VIII. expli. incipit liber. X. mus de pto perfecto *K* .i. IIII. coniugationis *add. k* EXPLICIT LIBER NONVS PRISCIANI DE PRAETERITO PERFECTO TERTIAE CONIUGATIONIS ET QVARTAE. INCIPIT IDEM SECVNDVS. DE VERBO DECIMVS. SED PRIMUM DE AIO. *D*

LIBER DECIMVS.

p. 875 P.

p. 472. 73 K.

DE PRAETERITO PERFECTO TERTIAE CONIUGATIONIS.

11 In 'io' a antecedente unum invenitur 'aio', quod in prima quidem persona i loco consonantis habet duplicis, quae et geminabatur a vetustissimis 'aio', in secunda vero et tertia transit in vocalem necessario, quia consonans sequitur, 'ais ait'. itaque pares habet in tribus personis syllabas, cum omnia in 'io' desinentia tertiae vel quartae coniugationis una syllaba minores habent prima persona secundam et tertiam, ut 'facio facis facit', 'audio audis audit'. sed in hoc primae personae paenultima positione producitur, secundae vero et tertiae corripitur [sicut quibusdam videtur, tertiae est coniugationis] nec per totam in usu invenitur declinationem. cuius praeteritum, cum 'ait' in tertia inveniat persona, debuit 'ai' primam facere, quae in usu non est; potest tamen 'ait' quoque praesens intellegi pro praeterito. sed cum imperativus in i terminans reperitur, quartae magis ostenditur esse coniugationis. Naevius:

An nata est sponsa praegnas? vel ai vel nega. 15

E quoque antecedente in 'io' unum invenio 'meio' tertiae, in quo similiter i loco consonantis est. Iuvenalis eius infinitum profert in I:

1 a post io sup. lin. add. H 2 a vetustissimi^s Rr vetustissimis H 6 desinentia in io H quartae] quate r quate R 9 secundae vero sicut quibusdam videtur tertiae est coniugationis] et tertiae corripitur. Rr Secundae vero sicut quibusdam videtur tertiae coniugationis et tertiae corripitur B secundae vero sicut quibusdam videtur tertiae est coniugationis, et tertiae corripitur Dd secundae vero et tertiae corripitur, sicut in quibusdam videtur tertiae est coniugationis G secundae vero ..... busdam videtur tertiae esse coniugationis ..... et tertiae corripitur (sicut quibusdam videtur) Hh secundae vero et tertiae corripitur et sicut quibusdam videtur tertiae est coniugationis, LK 10 totam

ex totum corr. B inuenitur B 11 inter]ta inueniatur Rr persona inueniatur LK persona om. G 12 quoque om. L quoque etiam intellegi praesens K praesens] r praec R 13 repperiatur Dd repperiatur BHL 14 Naevius] sic etiam bis § 52, ubi altero loco codd. plerique Ennius; Naeuius (neuius Mon. Paris. B neuius Paris. A) 'alicubi' Diomedes p. 370 sq. P. Naev. fr. com. inc. 25 p. 198 Klussm. XIX p. 125 Ribb. Novii virgini praegnantem ascribunt Bothius (fr. 3 p. 55) et Munkius l. l. p. 181, quos refutat Klussmannus l. l. p. 180 sq. Neuius DGLK 15 ann amata DdKk au est nata Diomedes, unde est delendum videtur Osanno ad Cic. de rep. p. 450 est sponsa est K praegnas] BH § 52 l. priore praegnas RDH praegnas B prignans GLK 16 tertio L 17 Iuv. sat. I 1, 131 I. libro h

p. 875. 76 P.

p. 473 K.

Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est.

Persius:

Pinge duos angues: pueri, sacer est locus, extra
Meite.

5 quidam tamen etiam 'meio meias' dici putaverunt. sed 'mingo' quoque
dicitur, ex quo praeteritum in usu est 'minxi', unde Horatius:

Hunc perminxerunt calones,
ex quo secundum regulam in 'etum' nascitur supinum 'mictum'. Hora-
tius in I || sermonum:

10 Mentior at si quid, merdis caput inquinare albis

Corvorum, atque in me veniant mictum atque cacatum.
unde etiam meditativum 'micturio', ut 'lectum lecturio', 'partum partu-
rio', 'esum esurio'; a supinis enim meditativa solent fieri.

In 'io' quoque u antecedente unum invenio 'inquo', quod plerique 2
15 artium scriptores putant in usu non esse. Sed Cicero ponit hoc in se-
cundo de oratore: attendere et aucupari verba oportebit,
inquo, ut ea quae sunt frigidiora vitemus. in eodem: tu vero,
inquisti, molestus non eris. idem in Verrem de signis: qui
me ubi viderunt, ubi sunt, Pamphile, inquiunt, scyphi? idem
20 in IIII ad Herennium: quid enim tibi vis? aliquis inquit. ex
quo apparet, secundum analogiam 'inquiam' quoque debere dici. idem ad
eundem in V: at non Africani nepotes, inquit, istiusmodi fue-

* 1 tūm ^a Lī meire ^e K meire RG 2 Pers. sat. 1, 113 sq. 3 pingue R L K
pueri] r pueris RGLK 4 meite] h meite GL et ex meiete corr. K meiere H cf.
lib. XIII § 35 5 di: putaverunt: ei H 6 oratus. H horatius in R horatius.
in B oratus in DGLK Horatius in I. sermonum Heidelb. Horat. serm. I 2, 44

7 hinc Rr permiserunt Dd perminxerunt semierasum in perminxeri mut. in B
8 Oratus GLK Horat. serm. I 8, 37 sq. 9 in — coruorum om. G 10

at] et B caput Rr inquirer K aluis D aluis BLK 11 atque] h et
BDHGLK veniant] sic etiam aliquot codd. Hor. ueniat cum optimis libris Hor. duo
Prisc. mss. a Bentleio ad h. Hor. l. l., Heidelb. Darmstad. ueniet liber quidam

Prisc. ms. apud Bentleium adque D cacatum ονρον. κοπρον. Vnde B 12
micturio] d iniecturio D ut add. b 13 esum essurio GLK esum esurio D
enim in litura h meditatio inchoatiua (ex inchoatino corr.) solent B 14

15 Cic. de or. II 63, 256 16 oratione BHGLK
attendere GLK aucupari B occupari G 17 inquo] in quo aut. in quibus

libri Cic. in quo Kk sunt] r cum Cic. Lagom. 2. 36 alijs sint RDHGLK Cic. de
or. II 64, 259 18 Cic. in Verr. act. II III 14, 32 in — signis om. G 19
me ubi] simul ut me Cic. dett. palphile H scyphi BDHGL sophi K rhet.
ad Herennium III 3, 5 20 Ull. G inquit] sic aliquot libri rhet. opt. inquit
Virceb. inquit vel inquit rell. 21 inquam] inquam r rhet. ad Herenn. V: IIII
31, 42 cf. lib. III § 19. V h. l. scribendum esse docet Kayserus l. l. eumque numerum
praebent libri mei omnes 22 at] in litura r aut B (R?) affricani HK apriean
L nepoti BLK inquit] rD ex corr. inquit RBD pr. inquit codd. rhet. opt.
inquit vel inquit rell. istiusmodi R et istiusmodi r

runt. in eodem: videte nunc, inquis, iudices, quemadmodum me Plagioxippus iste tractarit. Persius:

Hoc | iuvat? hic, inquis, veto quisquam faxit oletum. Terentius quoque imperativum eius 'inque' in Phormione posuit:

Tum autem Autiphonem video ab sese amittere

Invitum eam, inque.

ergo secundum analogiam tertiae coniugationis invenitur eius tota fere declinatione verbi; supinum vero ab eo non inveni nec quae solent ab eo nasci.

- 3 In 'cio' a antecedente mutant eam in e productam et abiecta o productaque i faciunt praeteritum perfectum, ut 'facio fēci', 'iacio iēcī'. ex his composita cum praepositione quamvis in praesenti mutant a in i, tamen praeteriti regulam servant, quae est in simplicibus, ut 'efficio effeci', 'proficio profeci'. ideo autem dixi, 'cum praepositione || composita' mutare a in i, quia, si cum alia parte componantur, servant a, ut 'calefacio calefeci', 'tepefacio tepefeci', 'tremefacio tremefeci', 'stupefacio stupefeci'. 'abicio' quoque 'abieci' facit, 'conicio conieci', 'inicio inieci', 'proicio proieci'; invenitur tamen etiam simplex, 'icio icis'. unde Virgilius in XII:

ictum iam foedus et omnes

Compositae leges.

Alia vero i ante 'cio' habentia eandem i in e convertunt et 'cio' in 'xi', ut 'aspicio aspexi', 'conspicio conspexi', 'illicio illexi', 'pellicio pellexi'; excipitur 'elicio elicui' - Livius ab urbe condita libro V: ad colloquium vatem elicuit -, et puto ideo, nē, si 'ellexi' diceremus, necessario participium 'electus' fieret et esset dubitatio significationis. 'pellicui' quoque pro 'pellexi' veteres protulerunt. Laevius in Laodamia:

1 rhet. ad Herenn. V: IIII 31, 42 eadem L inquiet vel inquit libri rhet. inquit Orellius quemadmodum] r quemammodum RBL 2 me add. d me Plagioxippus om. G Plagioxippus vel Plagioxypus codd. rhet. fere omnes plagioxippus r plagioxiphus R plagiosipphus B plagiaxiphus DLK plagi^oxiphus Hh Plagioxypus Klotzius tractari BLK retractari G tractavit v. l. codd. rhet. Pers. sat. 1, 112 4 Ter. Phorm. V 8, 25 sq. formione RG 6 eum GLK 7 eius om. D 8 nec quae] nec quoq. G neq. D neq. B 10 a add. r antecedente G e] eo Dd producta i GL produci K 11 "perfectum" praeteritum K 12 mutant] r mutant R post a in i sqq. usque ad alterum a in i om. D add. d 14 perficio perfecti HG 15 quia si] quasi H si om. G 16 tepefacio tepefeci add. r tremefacio — stupefeci om. G 17 ad abicio et sqq. secundum supradictam regulam sup. lin. adnotat K 18 Verg. Aen. XII 314 sq. 20 ictu B sictum Rom. fedus K 21 cōpositae D compositae RGLK compositae B 22 eundem L 23 ut om. GL 24 Excipiuntur Rr eliceo B. Lw. ab u. c. lib. V 15, 6

ab — V om. G condita H Il r 25 ne si] d nexi D 26 necessariū B

electus] r elatus R 27 proj om. GL .i. pro g Lenius D leuius GLK et ni f. H Livius RB et in litura h Laevius in Laodamia] fr. Laer. X op. Weichertum poet. Lat. rell. p. 76 sqq. Livii Andron. Laodamiae fr. 1 p. 12 Both. at cf. Klusmannum Liv. Andron. dram. rell. p. 23 in — affluens om. G

p. 877. 78 P.

p. 474. 75 K.

†Aut nunc quae^opiam alia te illo
Asiatico ornatu affluens,
Aut Sardonio ac Lydio
Fulgens decore et gratia
Pellicuit.

sed Terentius in Phormione:

is senem per epistolas

Pellexit, modo non montes auri pollicens.

invenitur etiam 'allicuit' et 'pellicuit'. Piso historiarum I: cuius
unius praemio multorum allicuit animos. P. | Varro belli Se-
quanici libro II:

Deinde ubi pellicuit dulcis levis unda saporis.

Supina ex illis quidem, quae a habent ante 'cio', sunt a praesenti 4
'io' conversa in 'tum', ut 'facio factum', 'iacio iactum'. in omni enim
15 verbo, sive paenultima sive antepaenultima sit, a servatur etiam in supino,
quamvis mutetur in praeterito perfecto, ut 'facio feci factum', 'iacio ieci
iactum', 'capio cepi captum', 'ago egi actum', 'frango fregi fractum',
'cado cecidi casum'. ex his composita, quae in praesenti mutant a in i,
ut 'facio inficio', 'capio incipio', et in supino a in e convertunt, ut 'fac-
20 tum infectum', 'captum inceptum'; illa vero, quae componuntur a verbis
in 'go' desinentibus, quamvis mutant a in i, tamen in supino immutabi-
lem servant eam, ut 'ago exigo exactum', 'frango infrango infractum',
'tango contingo contactum', 'pango impingo impactum'; quae vero in 'xi'
terminant praeteritum secundum praemonstratam regulam, 'xi' in 'ctum'
25 convertentia faciunt supinum, 'aspexi || aspectum', 'illexi illectum'; 'eli-
cui' vero 'elicitum' facit, unde Lucanus in VIII:

1 aliā B illa D Aut nunc alia te quae^opiam | Asiatico *Ios. Scaliger coniect.*
ad Varr. de l. L. VI § 94 t. II p. 157 ed. Bipont. aut | Nunc quae^opiam alia te
Illo, | Asiatico *G. I. Vossius castig. p. 9* 2 ornata Dd affluensⁱ r affluens RK

3 sardonio G aclydio H aclidio DG aclidia L lydeo Rr 4 fugens Hh
decore Dd gratia *Hauptius ex lex. Vat. ap. Maium auct. class. VIII 417 gloria*
libri 6 Ter. Phorm. I 2, 17 sq. 7 epistolas] b cum Bemb. epistulas Bas.
ae^epistolas K epistolam B et libri lib. XVIII § 242 cum aliquot codd. Ter. 9 alli-
cui B et plicuit D et prolicuit BGLK et pollicuit k L. *Calpurnii Pisonis his-*
tor. lib. I fr. p. 147 Kr. fr. 23 p. 299 Roth. piro GLK 10 proemio B
animus B P. om. DGLK Publius d P. *Varronis belli Sequan. lib. II fr. v.*
ap. Wüllnerum de P. Terentii Varronis Atacini vita et scriptis p. 11 sq. bellis
equani L 12 ubi] libi GLK pellicuit] d pollicuit BDHk prolicuit GLK so-

poris D 15 uerbo add. r siue^a D sive] h. l. etiam D siue antepaenultima
in mg. add. h etiam om. G 17 coepi B 18 cassum Rr 19 et] om. GL
etiam
et Hh conuertunt L nertunt BDHGK factum] teci Rr 21 mutant] r mo-
uel servant
tent K mutant D mutant RGL tamen supino immutabilem B 22 habent G
23 inpingo B 26 elicitum ex elicitum corr. K facit] fecit DHGLKrb Luc.
Phars. VIII 932 in VIII om. G

Virus et elicited iussumque exire repugnat,
et Statius in IIII Thebaidos:

Tam penitus durae quam mortis limite Manes
Elicitos.

- 5 In 'dio' desinens unum invenio, 'fodio fōdi' et ex eo composita, 'per-
fodio perfōdi', 'effodio effōdi', quod paenultimam praeteriti produxit neces-
sario secundum praedictam regulam, qua ostendimus, quod, si minuatur
praesentis syllabae, in praeterito producitur paenultima, nisi per synco-
pam vel apocopam proferatur. supinum in 'sum' facit geminata s, ut
'fodi fossum'. omnia enim verba, quae in 'di' finiunt praeteritum perfec-
tum, in 'sum' faciunt supina, ut 'prandi pransum', 'momordi morsum',
'tetendi tensum', 'pandi pansum', 'defendi defensum', 'ascendi ascensum',
'sedi sessum', excepto 'dedi', quia primae est coniugationis, quae num-
quam in 'sum' facit supinum, et ex eo compositis, quae in tertiam trans-
eunt coniugationem et a paenultima simplicis supini in i convertunt, ut 15
'do dedi datum', 'reddo reddidi redditum', 'perdo perdididi perditum', 'vendo
vendidi venditum', 'credo credidi creditum', 'condo condidi conditum'. in
'dior' quoque deponentia in 'sum' faciunt supinum: 'ordior orsum', 'ingre-
dior ingressum'.

In 'gio' similiter producta antepaenultima et ablata o extrema faciunt 20
praeteritum perfectum, ut 'fugio fugi', 'confugio confūgi', 'perfugio per-
fūgi', 'refugio refūgi'. supinum o in 'tum' convertit: 'fugio fugitum', 'con-
fugio confugitum', 'perfugio perfugitum', 'refugio refugitum'.

- II 6 In 'pio' 'ca' antecedente mutant a in e productam et abiecta o pro-
ductaque i faciunt praeteritum perfectum, ut 'capiō cēpi'. ab eo compo- 25
sita in praesenti quidem mutant a correptam simplicis in i brevem, prae-
teritum vero integrum manet, ut 'incipio incēpi', 'recipio recēpi', 'suscipio
suscepī'. supinum tam eius quam omnium in 'pi' vel 'psi' vel 'mi' ter-
minantium praeteritum per 'ptum' proferitur, ut 'cepi || captum', 'incepi in-

1 elicit dum G elicit K illicitum nonnulli codd. Luc. iussum q̄ GL iussum q̄
K repugnant Dd 2 Stat. Theb. IIII 413 sq. in — penitus om. G 3 Tam

penitus om. BDHLK add. d penitus Rr dure LK mauens R 4 elicatos
K 5 et om. K 6 effodi] effodo B quod] q̄ K 7 praedictam] b praedic-
tam B

quam ostendimus RBD 9 proferetur H geminata s facit K ut
fodio Rr 11 faciunt supinum D prandi] r prando R momorsum Hh 13

sesum L nū^{quam} Rr 14 compositis Hh 15 coniugationem ex coniugationes
corr. B convertitur R 18 quoque om. G ut ordior B 19 ingresum L

20 producta H 22 ut fugio D 23 perfugio perfugitum om. H 24 a] a cor-
reptam ex libris nonnullis Krehlius, quibus tamen nec H adnumerare debebat nec. si
Lindemann silentio fides, Heidebb. 25 coepi B abeo(h) D 27 incepi B

recipio recepi(o) B suspicio Rr suspicio D 28 uel in psi uel in mi G
psi] spi L si. D 29 praeteritum perfectum per B praeteritum perfectum profer-
tur in ptum (tum K) ut GLK ptum] r ptum R proferitur add. r cepi]
coepi D

p. 879 P.

p. 476. 77 K.

ceptum', 'coepi coeptum', 'rupi ruptum', 'scalpsi scalptum', 'compsi com-
ptum', 'prompsi promptum', 'dempsi demptum', 'scripsi scriptum', 'nupsi
nuptum', 'emi emptum', 'ademi ademptum'. 'rapui' quoque 'raptum' fa-
cit; similiter ex eo composita, 'corripui correptum', 'arripui arreptum'.

5 'Cu' vero ante 'pio' habentia o in 'vi' convertunt et producant paenul-
tinam in praeterito, ut 'cupio cupivi' vel 'cupii' et ex eo composita, 'con-
cupio concupivi' vel 'concupii'. vetustissimi | autem etiam secundum quar-
tam coniugationem solent proferre hoc verbum. Lucretius:

effringere ut arta

10 Naturae primus terrarum claustra cupiret.

in 'ui' divisas faciens praeteritum unum invenio supra dictae terminationis, 7
'rapio rapui' et ex hoc composita, 'eripio eripui', 'surripio surripui'; nam
'surpui' per syncopam protulerunt quidam poetarum, ut Horatius in IIII
carminum:

15 Quae me surpuerat mihi,

Felix post Cinaram.

'sapio' tam 'sapui' vel 'sapii' quam 'sapivi' protulisse auctores inveniuntur;
Probo tamen 'sapui' placet dici, Charisio 'sapui' vel 'sapivi', Aspro
'sapivi' et 'sapii' secundum Varronem, quod Diomedes etiam approbat.

20 Nonius tamen Marcellus de mutatis coniugationibus sic ponit: 'sapivi'
pro 'sapui'. Novius virgine praegnante:

1 coepi coeptum] coepi ceptum BH concepi conceptum h scalsi L
comsi K 2 prompsi promptum] d prumpsii prumptum D 4 ex] et ex

BDHr 5 vi] i G 6 praeteritum B ut concupio G 7 concupiⁿⁱ uel con-
cupii (i ni f.) Hh autem] tamen B etiam sup. lin. add. h 8 solent] R so-

lebant rell. Lucretius D Lucret. I 70 sq. 9 effrigere D confringere libri

Lucr. frangere corr. oblongi perfringere (perfringe) Non. 506, 33 10 portarum Lucretius
cupiret] sic etiam Nonius et add. at. uideret (h. e. ualeret, v. Maehly anal. philol. LXXI

204) corr. oblongi Lucr. cuperet quadr. et obl. pr. m. 11 supradictae d supradicta D

12 hoc] eo Gr eripio] eripuo B surripio surripui add. r 13 per syncopam surpui K

quidam protulerunt G Horatius] de oratibus BDGLK Hor. carm. IIII 13, 20 sq.

in IIII carminum] om. G in IIII in carminum Rr 16 post Cinaram] uel post

amaram h cynaram R 17 sapui quam sapii quam sapini KK sapui uel sapii

quam sapui B sapui uel sapii quam sapui H quam sapini om. R inveniuntur]

r inveniuntur R 18 apud Probum p. 1483 P. rapio rapui uel ii, quod ex sapio

sapui uel sapii ortum esse conicit Struvius üb. d. lat. Decl. u. Conjug. p. 295, ipse

dubitans, quod Prisc. sapui tantum apud Probum legerit: at illud uel ii ad sequens

exemplum cupio pertinere, docuit Lindemannus p. 138 ed. suae. eundem h. etiam l. intel-

legendum arbitror Probum Berytium, cuius notitiam Priscianus Capro debuerit, cf. O.

Luhnium ad Pers. prol. p. cxxxix et ann. ad lib. V § 45 Charisio] r carisio LK

cariseo G Charisius R Charis. p. 218 P. 147 L. uel sapivi] r uel sapii R

Aspero k 19 et sapii] uel sapii r uel sapui d assapui D Farr. fragm. p. 340

ed. Bip. diomedes GLK apud Diomedem p. 366 P. extr. sapio sapui libri,

sapio sapini et sapni edd. sapio sapini et sapii ex hoc Prisciani l. Struvius l. l.; cor-

ruptis contra Diomedis exemplaribus, cui quidem sapini et ipse restituit. Priscianum

usum esse censet H. Keilii adprobat B 20 Nonius G Non. Marcell. cap. X

p. 508. 20 mutis Rr 21 pro sapui add. r Neuus Dr Noeuus B Nov.

virg. praegn. fr. 1 p. 54 Both. p. 181 Munk. p. 227 Ribb. priguante GLK

quando ego

Plus sapiui, qui fullonem compressi quinquatribus.
Terentius similiter:

cum intellego

Resipisse,

pro 'resipivisse'. Caper utrumque in usu esse contendit. Afranius in
Brundisiis:

Equidem nunc resipivi, postquam pectus est laeti-
tia onustum.

Plantus in rudente:

Pol magis sapisset, si dormivisset domi.

'coepio', quod in usu non est, 'coepi' facit praeteritum. Terentius
tamen in adelphis praeteritum imperfectum subiunctivi eius verbi, quod
nascitur ex praesente, profert:

sinerem [ego] illum? ac non sex totis mensibus

Prius olfecissem, quam ille quicquam coeperet?

supinum a 'cupivi' et 'sapiui' secundum supra dictam analogiam mutata
'vi' in 'tum' profertur, 'cupitum' et 'sapitum'.

8 In 'rio' unum inveni, 'pario peperit'. ve|tustissimi tamen et secun-
dum quartam coniugationem hoc protulisse inveniuntur. Ennius:

Ova parere solet genus piinnis con|decoratum.

sed Terentius in Phormione:

Neque parere iam diu haec per aetatem potest.

1 quanto *Mercerus* ego] ergo *D* uero *G* 2 quin libri *Non.* fullonem *R* fulonem *L*
compressi *RLK* cōpressi *G* quinquatribus libri *Non.* quinquatribus *R* 3
Ter. heautontim. III 8, 2 sq. 4 te gnate cum intellego *Bemb.* gnate cum te in-
tellego *Bas.* intellege *LK* intellige *G* 6 pro resipivisse] *r* pro resipuisse *R*
[Caper] v. *Osannum de Capro* p. 16 contendit] ostendit *BDHKr* afranius *K*
Afran. Brund. fr. 3 p. 162 *Bth.* IV p. 182 *Nk.* II p. 143 *Ribb.* in Brundisiis
om. G 7 Brundisiis] *bd* brundesiis *D* brundissimis *K* brundisiis *B* brundi-
siniis *Rr* Brundusinae vel Brundisii nomen fabulae apud alios tribuitur v. *fragm. edd.*

8 resipui (i) *R* resipui *BDHKG* laetitiae onustum *R* leticia onustum *D*

9 onustum *B* 10 *Plaut. rud.* III 1, 8 (v. 899) in rudente *om. G* 11
sapivisset *L* sapiuisset *BG* sapiisset *K* sapivisset *Palat.* uterque dormivisset *B*

domina *GL* 12 usu est *K* *Ter. adelph.* III 3, 42 sq. 13 adelphis *G*praeteritum praeteritum *Rr* subiunctivum (ta) *D* 14 praesenti *BL* presenti *r* presente *D*

15 sinerem illum lib. XVIII § 252 cum Terentio sinerem illum *Bemb.* ergo *G*
ac] at *GLK* aut libri *Ter. cf. lib. XVIII § 1.* 16 olfecissem *L* et in olfecis-
sem corr. *K* coeperit lib. XVIII l. 1. cum *Bemb. Bas.* 17 secundum] *b* secun-
dum (a) *B* praedictam regulam (in *mg.* vel analo) *G* 18 ut cupitum *B* 20

Enn. ann. fr. v. lib. VIII § 33 21 piinnis *HGLKr* piinnis *D* 22 Terentius in
Phormione] inano in *adelph.* V 8, 8: Scio. - Parere iam diu haec per annos non

potest. formione *G* 23 parere *Rr* pareret *G* iadiu & landiu *GK*

p. 880 P.

p. 478 K.

idem in Andria:

Hanc simulant parere, quo Chremetem absterreant.
supinum 'partum' debet esse, unde et 'partus' et 'parturio' meditativum.
plerumque enim regulam supini sequuntur tam meditativa quam frequenta-
tiva, exceptis quibusdam, de quibus in significatione verbi diximus, ut
'lectum lecturio' et 'lectito', 'mictum micturio' et 'mictito', 'dictum dictu-
rio' et 'dictito'. sic ergo 'partum parturio' et 'partito'. Stautus tamen
in XII Thebaidos participio futuri addidit i:

Misceat atque hosti veniat paritura marito.

Deponentia in 'rior' desinentia, 'orior' et 'mior', tam secundum
tertiam quam secundum quartam coniugationem declinaverunt auctores,
'orior oreris' et 'oriris', 'mior moreris' et 'moriris'. Lucanus in IIII:

Non gratis moritur, iugulo qui provocat hostem.

Ennius in XIII annalium:

Nunc est ille dies, cum gloria maxima sese

Nobis ostendat, si vivimus sive morimur.

Terentius in eunucho:

Risu temerari omnes denique.

Virgilius in II Aeneidos:

telis

Nostrorum obruimur, oriturque miserrima caedes.

Lucilius in III:

Conturbare animam potis est, quicumque adoritur.
eorum supina 'ortum' et 'moritum', quamvis 'oriturus', non 'orturus' in-
veniatur participium futuri, sed praeteriti 'ortus', non 'oritus' dicitur.
Horatius epistularum libro II:

1 Ter. Andr. III 1, 14 andrea K 2 simul^{ant} Hh pare^{re} Rr 4 regulam
add. h secuntur RB sequuntur GK 5 in sup. lin. add. G 7 sic] Si R
ergo est k paturio GL Stat. Theb. XII 539 8 tebaidos K participio] r

participium R i om. R 9 Misceat] R om. vell. Adque D 10 orior et
mior tam add. d 12 oreris et oriris (i) H Lucan. Phars. IIII 275 in IIII
om. G 13 Non gratis moritur] Vincitur haut (sic Voss. uterque) gratis Lucanus;

Moritur haud gratis, ex Prisc., ut videtur, interpolatus Luc. Cassell. m. alt. iulo
Rr 14 Ennius annal. XI 18 sq. E. S. XIV vi p. 58. LXXIII Vahl. in — sese
om. G XI Merula referens haec ad verba ex or. Catonis apud Livium XXXIII 13,
5 servata, at v. Vahlenium p. LXXIII 15 maxima gloria Heidelb. 16 ostendit

Lr ostentat Zmicc. 2 Krehlii si] si Hh siue B 17 Terent. eunuch. III 1, 42
Risu omnes, qui aderant, emoriri; denique et sic add. initio v. sq. metuebant Heidelb.
in eunucho om. G iuncho K 18 Bisu] iusu K 19 Verg. Aen. II

410 sq. in om. G 20 Talis D 21 Nostrorum om. L oriturque B 22
Lucil. sat. III 27 Dous. Gerl. 20 ap. Vargesium Luc. sat. ex lib. III q. s. p. 7
in III om. G III, ex IIII. corr. H tertio L VII, r 23 animam] animam coni.

Vargesius l. l. p. 19 adoratur Rr 24 ortum ex oritum corr. B et moritum
H 25 non oritus add. r 26 oratus GLK Hor. epp. II 1, 17 cf. lib. XI
§ 18 aeptistalarum K epistularum libro II om. G

Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes.

a 'moriōr' quoque notandum, quod, cum 'moriūrus' secundum analogiam faciat participium futuri, 'mortuus' fecit praeteritum geminata u, quod in nullo alio participio invenies, pro 'mortus' vel 'moriūrus', quod proportio magis exigebat.

In 'tio' desinens per 'si' facit praeteritum geminata s: 'quatio quassi', quod teste Charisio in usu non est, 'percutio | percussi', 'incutio incussi'. supinum secundum regulam in 'si' terminantium perfectum in 'sum' exit, 'quassum', unde frequentativum 'quasso quassas'; similiter 'percussum', 'incussum'. nam 'ussi || ustum' et 'torsi tortum' vel 'torsum' excipiuntur et quae quartae coniugationis in 'si' terminant praeteritum perfectum: 'farcio farsi fartum', 'sarcio sarsi sartum', 'fulcio fulsi fultum', 'haurio hansi haustum'. p vero ante 'si' posita, sicut supra dictum est, per 'ptum' faciunt supinum: 'demo dempsi demptum', 'promo prompsi promptum', 'nubo nupsi nuptum', 'scribo scripsi scriptum'.

In 'tior' deponens tam tertiae quam quartae coniugationis unum invenitur, 'potior'. Virgilius in III Aeneidos:

Fas omne abrumpit, Polydorum obtruncat et auro

Vi potitur.

i secundum tertiam coniugationem corripuit paenultimam. Lucilius vero in V:

Defecit alma Ceres nec plebes pane potitur
secundum quartam coniugationem producta paenultima protulit. similiter Ninnius in Iliadis secundo:

t Nil] h Nilūl Hr   nihil RDLK   tale] r telo R   2 moriūrus Hh   3 fecit] facit Dr   4 mulo Rr   mortus in litura h   5 exigebant Dd   6 per si Kk
quatio B   7 carisio R   cf. Charis. p. 218 P. 146 L., cuius quidem et Fabriciana et Putschiana h. l. inter exempla formae tertii ordinis quintae, qua perfectum in si literas cadit, ponunt: quatio tis si, in usu non est, sed concutio et percutio tis si: at cod. teste Keilio co..... (neutio tis recte restituit ed. pr.) concussi, ut illae edd. ex Prisciano suppletac sint — est, sed percutio coni. Osannus Beiträge etc. II 338
10 ussu Rr ussi K usi G   et gessi gestum post ustum add. d   torsum uel tortum R. num tortum [uel torsum], ut locus ex lib. VIII § 51 interpolatus sit? 12
sartio Rr   fulcio Rr   14 ptum] praeteritum GL   supino Rr   promsi RDH
promptum om. G proutum L   15 nubsi K   scripsi] scribi R   16 quam add. rd   inuenitur unum G   17 Verg. Aen. III 55 sq.   18 abrumpit] rd om. D abrupit cum nonnullis libris Verg. R   polidorum RDL   truncat Rr   20 post coniugationem sqq. usque ad coniugationem om. D add. d   Lucius K   Lucil. sat.

V 17 Dous. 18 Gerl.   uero in V om. G   21 -li- H -l- LK   22 defecit K   plebis RLK   pane] om. G panis LK   23. Similiter D similiter (. om.) rell.   24 Ninnius, ut perhibetur, Seruierius ad Baudii anores p. 416, Bernhardus Grun- riss d. rom. Lit. ann. 360 p. 406 ed. alt. cf. lib. VIII § 42 neuius RBDHLK neuius G Neuius π Laevius G. I. Fossius de art. gramm. V 35 p. 872 Eckst. G. Hermannus elem. doct. metr. p. 333; refertur scilicet hic versus ad Laevii, quae perhibetur, Cyprian Iliadem, in Charisii (p. 118 P. p. 84 L.) codice sub Naeui nomine et ipsam laudatam et ad Naeuium relatum a Wernsdorff poet. Lat. min. III 573 cf. Weichertum poet. Lat. rell. p. 86 sq.   iliados L   secundo] sic π cum RBDH

p. 881 P.

p. 479. 80 K.

penetrat penitus thalamoque potitur.

infinitum tamen secundum quartam semper invenitur. Cicero in II in-
vectivarum: rerum potiri volunt. supinum in 'itum' desinit paenul-
tima producta, 'potitum'.

- 5 In 'uo' divisas quacumque antecedente consonante desinentia mutant
o in i, ut 'acu acui', 'imbuo imbui', 'induo indui', 'dibuo dilui', 'annuo
annui', 'spuo spui', 'suo sui', 'metuo metui', 'arguo argui'. Virgilius
in VIII:

Nisus ad haec: me nulla dies [umquam] tam fortibus
ausis

10

Dissimilem arguerit; tantum fortuna secunda.

idem in XI:

Verba redarguerit.

- exciipiuntur 'struo struxi', 'fluo fluxi', 'pluo pluvi'. Livius in I ab urbe 11
15 condita et in XXI et in XXII: lapidibus pluvisse et in XXIII:
sanguine pluvit. nam 'unguo' Nisus quidem et Papirianus et
Probus tam 'ungui' quam 'unxi' dicunt facere praeteritum, Charisius

om. GLK Faecundo Darmst.^b II. Foecundo Darmst.^a et sic secundo (vel II vel 2; fecundo p).
Foecundo rdd. tantum non omnes. an III? cf. Hom. Il. III 447 1 penetrat GL
2 Cic. in Catil. or. II 9, 19 in II, innectinarum om. G II invectivarum] lib.

XVIII § 163. 189. 251 terti. innectinarum H tertio innectinarum h III inuettuarum Rr

III innectinarum rdd. 6 imbuo imbui B 7 suo meo Rr meuo Dd Verg.
Aen. VIII 281 sq. Euryalus: me nulla etc.; versus initium Nisus ad haec ex v. 207

sumptum est 9 Nisus Rr umquam] om. DH umquam GLK hoc voc. ex eiusdem

Aen. libri VIII v. 447 hic intrusum est: nulla dies umquam memori uos eximat
acno 10 ausis add. r 11 dissimilem] r dissimile R dissimile GL augnerit

Rom. fortuna secunda] fortunas BD fortunas GLK fortuna se^{quatur} Hh fortuna sequa-
tur d 12 Verg. Aen. XI 688 13 urba R redarguerit] BDHGLK cum Pal.

redargueret R Darmst.^a cum Med. Rom. 14 strui H pluui Rr Liv. ab u.
c. I 31, 1 in I ab urbe condita om. G I Drakenborchius ad Liv. I. I. II libri

15 condita et in XXI et in XXII. lapidibus Hh Liv. ab u. c. lib. XXI 62, 5;

XXII 36, 7 et in XXI et in XXII] et in XXI Rr et in XXI^I D pluvisse
libri Liv. I 31, 1 et aliquot ex dett. libris Il. lib. XXI et XXII Il. Liv. ab u. c.
XXIII 10, 7 sanguine pluvisse XXIII Drakenborchius ad Liv. I. I. XXIII libri

16 sanguine cum aliquot Liv. codd. dett. D pluviu] rh pluui D pluui RHGL

ungo D ungo BL Nisus] cf. L. Carrionem antiq. lect. II 11 Graefenhanian hist.

philol. IIII p. 83 sq. paririanus G at Papirianus de orthographia secundum epitom.
Cassiod. p. 2295 P. 'ungo uero non ungui, sed unxi facit'. apud Probum iun. p. 1484 P.
139 L. 'G. huius literae ante uo positae verbum primae coniugationis non inveni. sed
tertiæ correptæ, qui faciens specie perfecta, ut arguo, arguis, argui et unguo, unguis,
unxi' pro 'anguis' 'ungui' et, etiamsi ipse dubitans, Priscianum legisse censet Struvin
lat. Decl. u. Conj. p. 313 (cf. Osannum Beitr. II 210 sq.). at mihi haec quoque ad

Berytium videntur esse referenda, cf. not. lib. V § 45 17 un^{gui} Rr ungi H dicunt
Dd Carisius RDHGLK Charisius p. 218 P. 146 L.

p. 881. 82 P.

p. 480 K.

vero 'unxi' tantum. 'coquo' vel, ut alii, 'coco coxi', 'linquo liqui', 'tinguo' vel 'tingo tinxi'. haec tamen non videntur in 'uo' divisas terminantia, in quibus u vim literae amittit, unde in 'guo' quidem syllabam terminantia huiusmodi servant regulam in 'go' terminatorum, sicut et quae in 'quo' finiuntur, rationem sequuntur in 'co' desinentium: dicimus igitur 'unguo' unxi' et 'linguo linxi', ut 'pingo pinxi', et || 'linquo liqui', ut 'vinco vici', 'ninguo' quoque 'ninxi', unde et 'nix', sicut a 'dixi' 'dux', a 'rexi' 'rex'. Virgilius in III georgicon:

Interea toto non setius aequore ninguit.

Accius in Andromeda:

Cum ninxerint caelestium molem mihi.

'extinguo' etiam 'extinxi', cuius simplex 'stinguo' in raro est usu. Virgilius in IIII:

Cum genere extinxem, memet super ipsa dedissem pro 'extinxissem' protulit. Cicero tamen in Arato 'stinguens' participio¹⁵ usus est, quod a verbo 'stinguo' nascitur:

Quem neque tempestas perimet neque longa vetustas

Interimet stinguens praeclara insignia caeli.

idem passivum eius verbi in prognosticis protulit:

Vt cum luna meaus Hyperionis officit orbi,

Stinguuntur radii caeca caligine tecti.

12 illud quoque sciendum, quod in 'ui' divisas terminantia praeteritum perfectum cum soleant corripere paenultimam, tamen vetustissimi inveniuntur etiam produxisse eandem paenultimam, in his maxime, quae a praesenti in 'uo' desinente divisas proficiscuntur, ut 'eruo erui', 'arguo argui', 'annuo annui'. Ennius in II:

Adnuit sese mecum decernere ferro.

Supina eorum i praeteriti in 'tum' convertunt et producunt u paenultimam: 'acui acutum', 'inbui inbutum', 'indui indutum', 'annui annutum',

1 quoque D quoco velut alii quoco quoxi B lyqni R post liqui: uinco
uici add. G tingo vel tinguo r 2 terminari d 3 amittit BGL amittit d
Vnde ex corr. r in guo ex unguo corr. B 4 go] b guo B 5 secuntur
RBH sequuntur GK inguo Dd ungo L 6 unxi in mg. add. L pinguo (u) L
pinguo K ut L liqui] lici G ut (et) L 7 ningo Dd nungo H 8
Verg. georg. III 367 III. K 9 setius B aequore cum Prisciano Verg. cod.
Arundel, aere Vergilius 10 actius R Att. Andromed. fr. 5 p. 171 Roth. fr. II
p. 125 Ribb. in Andromeda om. G 11 ninxerit D 12 Extingo G stingo
RG Verg. Aen. III 606 14 generem B ipsa B 15 Cicer. Arat. fr. II
opp. IIII 2, 519 Or. stinguens GLK 16 stingo B 17 Quem] sic in mg. etiam
K Quod K Quae r tempestas] vetustas G 18 stinguens L 19 Cic. prognostic.
fr. I l. l. p. 555 Or. prognosticis] d pronosticis DHLK ponosticis R pognosticis r

20 luna H hyperionis GLK orbis GLK 21 stinguuntur RBDGLK 22
quoque sciendum] etiam notandum, in mg. vel quoque G 23 "etiam produxisse" in-
veniuntur L 25 adnuo adnui B 26 Enn. ann. II 18 E. S. II xi p. 22.
XXXIX sq. LXXVIII Fahl. 27 adnuit RGLK sese om. GLK, m. rec. add. in G
29 ut acui G inbui inbutum B adnui adnutum inbui innutum B

p. 882. 83 P.

p. 480. 81 K.

'innui innütum', 'argui argütum', unde et participium 'argutus' | - id est 'convictus'. Plautus in Pseudulo:

argutus malorum facinorum -

et futurum 'arguturus' et derivativum ex hoc verbum 'argutor argutaris'.

invenitur tamen in usu etiam 'arguturus' pro 'arguturus'. Sallustius in II historiarum: quod adversum multi ex Bithynia volentes adcurrere, falsum filium arguituri. [Plautus iterum in Pseudulo de sycophanta:

Ecquid argutus tes?

pro 'convictus'.] excipitur 'rütum' vel 'ruitum', quod n corripuit vel quod i servavit; nam secundum futuri participium, id est 'ruiturus', debet 'ruitum' esse - Lucanus in IIII:

ruituraque semper

Stat mirum moles -

secundum praeteritum vero debet 'rütum' dici paenultima correpta. Virgilius in XI:

Nec mihi cum Teucris ullum post erüta bellum
Pergama.

et videtur hoc per syncopam i vocalis in praeiterito prolatum, 'erutus' pro

'eruitus', ideoque tempus perfecti simplex, quod habuit u ante i, servasse. a 'spuo' et 'metuo' et 'pluo' secundum analogiam 'sputum' et 'metutum' vel 'metuitum' et 'plutum' a 'pluvi', velut 'adiutum' ab 'adiuvi', debent facere, sed in usu ea non inveni. alia vero supra dictae terminationis verba 13 extremam syllabam praeteriti in 'ctum' convertunt, ut 'struxi structum', 25 'unxi unctum', 'liqui lictum'; excipitur 'fluxum', ut iam supra dictum est.

Deponentia in 'quor' mutant eam in 'cu' et assummentia 'tum' faciunt

2 Plaut. Pseud. II 4, 56 (v. 745) Ecquid argutus (argutus est libri)? - Malorum facinorum saepissime in Pseudulo om. G sendulo H pseudulo L 4 diruatium k diruatium LK 5 pro arguturus add. d arguturus Rr Sall. hist. II 57 p. 175 Kr. 6 in II historiarum om. G quos BDHGLK ex et Hh

bithinia BDL bethinia K bethania G 7 adcurrere Rr accurrere HLK accurre G occurrere BD arguturi K Plaut. Pseud. II 4, 56 (v. 745) i. e. loco cum maxime citato. vel aliunde igitur vel ex Plauto neglegenter inspecto hoc scilicet alterum participii argutus exemplum ad marg. additum et postea hic non suo loco adglutinatum est. a Prisciano ipso non esse profectum satis indicat iteratum illud 'pro convictus'. haec non posse non turbata esse pronuntiavit Ritschelius ad Plauti l. l. in Pseudulo

de sycophanta om. G - 8 sendulo RrD pseudulo L pseudulo K sicophanta RH syncopantha LK syncopantha B 9 quid Rr et quid BDHGLK arguturus L argutus es] v. supra 10 convictus ex coniunctus corr. K 12 Lucan. Phars. IIII 455 sq. 15 uero om. G correpta penultima K correpta penultima G correpta penultima L Verg. Aen. XI 279 sq. 17 cum add. h teocris L 20 tem-

pus praeteriti perfecti L simplex L simplicis G senasse L servasse. spuo K 21 metutum] r et ex metuitum corr. B mututum R 22 plutum Rr pluitum Dd nelud B 23 non inveni post adiutum posuit R, del. et post usu ea add. r

24 praeteriti om. G truxi Dd stuxi H 25 unxi R unctum ex unxtum corr. L iam] etiam GL 26 quor] d cor D cu(m) B adsumentia B

p. 883. 84 P.

p. 481. 82 K.

supinum: 'loquor locutum', 'sequor secutum'; 'fruor' vero 'fructum' facit, sicut 'struo structum'. Cicero in Hortensio: et amoenitate summa perfructus est. Vlpianus, tamen ad Sabinum futurum fructurum dixit, non 'fructurum', quomodo 'ortum oriturum', 'erutum eruiturum', 'mortuum moriturum', quae cum in praeterito non habeant i, in futuro s habent.

In 'vo', u loco consonantis posita, in l | quidem desinente paenultima, o extremam in i convertunt et faciunt praeteritum, ut 'solvo solvi', 'volvo volvi', 'calvo calvi', unde Sallustius in III historiarum infinitum passivi protulit: contra ille calvi ratus, 'calvi' pro 'decipi'. vocali vero ¹⁰ natura longa antecedente 'vo' in 'xi' convertitur in praeterito, 'vivo vixi'. supinum i in 'tum' convertentia faciunt, v necessario in vocalem redeunte, 'solvi solutum', 'volvi volutum'. sic debet etiam 'calvi calutum' facere, quod tamen in usu non inveni, et puto calumnias ex hoc esse derivatum. 'vixi' autem in 'xi' terminantium regulam in supino servat 'victum'. 15

III 14 In 'bo' desinentia verba vocali longa antecedente 'b' in 'ps' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'scribo scripsi', 'nūbo nupsi': nunquam enim b ante s in principio syllabae potest inveniri, ut 'Pseudulus', 'ipse'. alia vero o in i mutant in praeterito, ut 'bibō bibi'. Cicero in Verrinarum II: an iste umquam de se bonam spem habuisset, nisi de vobis malam opinionem animo inbibisset? Ovidius in VI metamorphoseon: ||

Vberaque ebiberant avidi lactantia nati.

'lambo' quoque 'lambi'. Lucilius in XXIII:

Lucundasque puer qui lamberat ore placentas. 25

1 sequor] d seoor D facit om. H 2 Cic. Hortens. fr. 67 opp. III 2, 484
Orell. in Hortensio om. G hortentio LK 3 perstructus GL persuctus K

ulpianus in mulpianus mut. R ulpianus L Vlpianus ad Sabinum: Vlp. fr. 2 ap.
Dirksenian fragmenta 1Ctor. Rom. p. 103. fructuros idem Vlpianus dixit ad edictum:

v. Dig. X in 7, 10 ad Sabinum om. G sabinum K sanium RBDHL futurum
futurum fructurum K fructurus D 4 fructurus D 5 mori...iturum (tum ni f.)

B habeant] h habent DHL 7 paenultima G 8 extremam o GK uolo Dd

9 Sall. hist. III cf. lib. VIII § 76 10 illae LK decepi Rr 11 xi. (i) H

13 etiam debet GLK 14 non sup. lin. add. H et] ut B pato K

calūni B calumniā GLK (R?) 15 Vixia autem R 16 in bo autem K
bo in psi BDHGLK 17 scribo ex corr. R 18 enim add. g potest est H

Pseudulus] d pseudulus Br psedulus G sendulus D psedulus K 19 Cic. in Verr.
act. I 14, 42 20 in — habuisset om. G in nerrem H. BDH in nerrem in H.
LK unquam iste G de se unquam Cic. Guelferb. I habuisset om. L 21
opinionem G inbibisset RGLh inbuisset ni f. H Ovid. metamorph. VI 342
22 in VI. metamorphoseon om. G VI ex V corr. B V. D 23 Vbera quae B

audini GK ani. dilactantia R lactantia G 21 Lucilius] b Lucius K Lucius
BL Lucil. sat. XXIII 2 Dous. 1 Gerl. in XXIII. om. G 25 locundasque Bh

p. 884 P.

p. 482. 83 K.

similiter 'scabo scabi'. idem Lucilius in VIII:

Scaberat ut porcus contritis arbore costis.

unum excipitur 'incumbo incumbis', quod etiam 'incubo incubas' secundum primam coniugationem profertur, quod 'incubui' facit praeteritum, et omnia a 'cubo' composita, sive primae sive tertiae sint coniugationis, ut 'accumbo' vel 'accubo accubui', 'incumbo' vel 'incubo incubui'. et nunc quidem simplex eorum, id est 'cubo cubas', primae est coniugationis, vetustissimi tamen et hoc et omnia, quae in 'ui' faciunt divisas praeteritum perfectum in prima coniugatione, etiam secundum tertiam solebant declinare. supina vero in 'psi' quidem terminantium praeteritum 'si' in 'tum' convertunt, ut 'scripsi scriptum', 'nupsi nuptum', in 'bi' vero assumunt 'tum', 'bibitum, lambitum, accubitum', unde et 'cubitus' dicitur. et notandum, quod, cum omnia in 'si' terminantia praeteritum, sicut supra docuimus, in 'sum' terminant | supinum, exceptis quartae coniugationis verbis, haec quoque, quae p vel m ante 'si' habuerint, 'si' in 'tum' convertunt, ut 'nupsi nuptum', 'scalpsi scalptum', 'scripsi scriptum', 'demi demptum', 'sumsi sumptum', in quibus etiam p euphoniae causa interponitur, quod etiam in praeterito quibusdam placuit ascribere.

In 'bor' deponentia mutant 'bor' in 'psum' et faciunt supinum, ut 'labor lapsum'. nulla autem alia causa est mutandae b in p ante s vel t in principio syllabae positae, nisi euphonia, cuius ratio apud Graecos quoque observantissimos eius servata est in supra dictarum consonantium scriptura, ut *κρύβω ἔκρυψα κέκρυπται*, *λέλω ἔλειψα λέλειπται*. pro ψ enim Graeca nos in principio syllabae 'ps' scribimus, ut 'nubo nupsi nuptum', 'scribo scripsi scriptum', 'scalpo scalpsi scalptum'.

In 'co', n antecedente, abiecta n et o in i conversa faciunt praeteritum, paenultima quoque producta, ut 'vinco vici', 'convinco convici' -

1 Lucil. sat. VIII 26 Dous. 21 Gert.	2 scaberat Rr	arbores Hh	costis
K 3 unum om. DK 4 incubui] r incubui K imbui RB imbui L 5 sine primae om. B coniugationis sicut K 6 nunc] num B 7 prima B 8 et hoc] r hoc R et haec GLK 9 prima] d prime D tertiam om. L 10 terminantium quidem H psi in tum DHK psi in tum K psi in ptum BGLh 11 adsumunt B	12 ambitum accubui accubitum K	13 omnia] oo K	14 supinant supinum Rr
15 habuerint L habuerunt GK ptum B converterunt G 16 scalptum Hh demsi] g dempsi K dempsi RBDHG 17 sumpsi BDH 18 quod] quam HLR adscribere B 19 in psum] d ipsum D sopina GK 20 alia add. in mq. H 21 positae] om. GK 2 (i. e. est) L euphonia Hh euphoniae RD euphoniae (q? euphonia b) quare mutatur b in p ut scribo scripsi. cuius ratio B 22 eius add. r eius Kk 23 κρύβω ἐκρίψα κέκρυπται B κέκρυπται R ἐκρύπται dh αἴρω R αἴρω BDH αἴρω GLK εἴρω R εἴρω BDG εἴρω HLK ἀεῖπται R εἰπται DH αἰπται BL	24 syllabae positae ps Rr	26 antecedente H	

p. 684. 85 P.

p. 483. 84 K.

'linquo' quoque, quod consimilem videtur habere terminationem, 'liqui'] facit praeteritum abiecta n, sicut supra quoque docuimus -; s vero praecedente mutant 'sco' in 'vi', nisi sint inchoativa - illa enim carent praeterito perfecto -: 'quiesco quievi', 'pasco pavi', 'cresco crevi', 'ascisco ascivi', 'consuesco consuevi' vel 'consuetus sum' - Charisius tamen 5
 16 etiam 'consueo' ponit -. omnia tamen, quae praeteritum perfectum in 'vi' terminant adiectam, frequenter invenimus per secundas et tertias personas syncopam paenultima^{penultima} pati syllabae, cum ab n loco consonantis incipit, ut 'amavi amavisti' vel 'amasti amavit amavimus amavistis' vel 'amastis amaverunt' vel 'amarunt'; 'neo nevi nevisti' vel 'nesti nevit nevimus 10 nevistis' vel 'nestis neverunt' vel 'nerunt'. ideo autem addidimus 'adiectam', quoniam, si in positione sit u consonans, syncopam pati non potest, ut 'lavo lavi lavisti', non possumus dicere 'lasti' nec pro 'lavistis' 'lastis' nec pro 'laverunt' 'larunt'. similiter 'faveo favi favisti', nemo dicit 'fasti', nec pro 'fovisti' 'fosti', nec pro 'solvisti' 'solsti'. sed invenio, Horatium 15 auctoritate fecisse in quibusdam concisionem, quamvis positio verbi | habeat u consonantem: 'moveo movi movisti', ex quo 'summosses' posuit Horatius pro 'summovisses' in I sermonum:

Hunc hominem velles si tradere, dispeream, ni

Summosses omnes. - non isto vivimus illic,

Quo tu rere modo.

item 'commorit' pro 'commoverit' idem Horatius ponit in II sermonum:

at ille,

Qui me commorit - melius non tangere, clamo -, 25

Flebit.

17 unum invenitur in 'sco' desinens verbum apud vetustissimos, cuius praeteritum perfectum in 'xi' protulerunt teste Capro: 'conquinisco conquexi'.

^{qu}
 1 linco DG quod om. G similem DHr 3 inchoativa ex inchoatiba
 corr. B 4 creini K adscisco adscui B 5 carisius DHGLr carissius K
 Charisius p. 224 P. 149 Lind., ubi consueo consuesco pro consueui consuesco, quod
 in cod. reperitur, restituit G. Fabricius 6 etiam in mg. K tamen] enim G

7 abiectam B adiectam tñ L 8 syllabae pati GK incipit ut Hh 9 nel
 amasti om. R 10 uel amaverunt D neo — nerunt in mg. K 11 nel nerunt

add. r addidimus H addidimus G addidimus K abiectam B 12 quoniam] r
 quam R 13 lavasti K possumus K lasti pro lavisti nec D lavistis] k la-

nisti K 15 fovisti D horatium D oratium K 16 positione Rr uerba D

17 summosses K oratius D oratius K Hor. serm. I 9, 47 sqq. cf. lib. VIII § 41
 dispeream

19 tradere .. ni(am) Rr 20 summosses K ninitur libri aliquot Hora-
 tiani 21 quot urere GLK 22 pro commemorit G oratius DK Hor. serm.

II 1, 44 sqq. 26 fleuit L fleuit B 27 invenitur in sco] r inuenitur .. co R
^{qu}

28 Capro] v. Osannum de Capro p. 16 conccxi G conquexi B

p. 885. 86 P.

p. 484. 83 K.

est autem 'conquinsco' caput inclino. Pomponius in vacca vel marsuppio ait:

simul intro veni, accessi ad patrem, prendi
manum;

5 In terram ut cubabat nudam ad eum ut conquexi,
interim

Mulieres conspiciunt.

excipiuntur praeterea eiusdem terminationis 'compesco compescui', 'dispesco
dispescui', quod ponit Apuleius in dialogo, qui est de deo Socra-
tis: cum et habitacula summa ab infimis tanta intercapedine
fastigii dispescant, pro 'distent'. excipitur praeterea 'disco didici',
'posco || poposci' et ex eis composita, quae similiter faciunt praeteritum,
'dedisco dedidici', 'deposco depoposci'. vocali vero natura longa antecede-
nte in 'co' desinentia 'xi' syllaba finiunt praeteritum, ut 'duco duxi',
15 'dico dixi'. r antecedente unum inveni, 'parco', quod et 'peperi' et
'parsi' facit praeteritum. Lucanus in II:

parvum sed fessa senectus

Sanguinis effudit iugulo flammisque pepercit.

Terentius in hecyrā:

20 heu me infelicem, hancine ego vitam parsi
perdere?

'ico' praeterea paenultima brevi profertur in praesenti teste Capro, sed
producit eam in praeterito perfecto et mutat o finalem in i: 'ico ici',
unde 'ictus'. Cato Censorius de Veturio: hostem | num icit?

1 conquisco B capud Dd Pomponii vaccae vel marsupii (marsuppii Ribb.) fr. p. 122
Both. 159 Mk. 212 Ribb.

Baccha B f. recte, qui titulus fabulae et togatae (v. Ritsche-
lium parerg. I 156) et, quod quidem secus se habere videtur Ritschelio, palliatae esse
potuit: nam Bacchas scripserunt Antiphanes, Diocles, Lysippus et Novii certe Atellanis
hetaeram et Phoenissas inmixtas invenimus. baccha tres codd. Krehl. Bacca Lips. 1
eiusdem marsupio L 3 intro veni] in utroquo ueni G 5 terra K nuda
BHGLK conquexi. (t?) H 7 conspiciunt ex conspiciunt corr. D 8 Exci-
pitur GK praeterea del. h compesco compescui] k compisco compescui GLK

dispesco dispiscui GL dispesco dispesco dispescui H 9 apulens G Apul.
de deo Socr. cap. III p. 44 Elmenh. quid Rr 10 et] sic etiam Augustinus
de civ. dei VIII 12 ea libri Apul. plerique, om. duo codd. Lindenbrogii ab] sic
etiam Aug. l. l. om. K et libri Apul. plerique infimis r infimis RB interea pe-
dine G interea pedi ne LK intercapedine fastigii dispescant] intercapedo fastigii
dispescat libri Apul. et Augustinus l. l. 11 festigii K nestigii GL dispescant] k

dispiscant GLK 12 ex his G 13 dedidi K antecedente K 14 xi] x R
in xi D 15 peperi parsi B 16 Luc. Phars. II 128 sq. in II om. G 17
parum pars librorum Luc. 18 effundit Voss. A cum al. codd. Luc. iugulis B
angulo GLK flammis quae B 19 Ter. hecyr. III 1, 2 in hecyrā om. G
haecyrā RH hēcira D ehyra B echira LK 20 hancine] h Bemb. Bas. hanc...
H hancine RD hanc me LK 22 Capro] effugit h. l. Osannum 24 Caton. Cens. de

Veturio (cf. lib. VI § 16) or. fr. ap. Meyerum l. l. p. 64 de
K Veturio] d beturio D Lr buturio R betuturio G num] BDrh Darmst. a numum
uel numum

R Heidelb. numim GL nummi K ••num H numuu Darmst. b numui Monac. 280 A
numium Lips. 1 (non H) nimium Zwicc. 2 Dresd. non Lips. 2 Krehlii numlicit

Caelius in I: qui cum is ita foedus icistis. Lucretius tamen etiam in praesenti producit paenultimam:

exim corpus propellit et icit.

Supina in 'ci' quidem terminantium praeteritum i in 'tum' convertunt: 18 'vici victum', 'convici convictum'. eandem servat regulam etiam 'liqui' lictum' et ex eo composita, 'reliqui relictum', 'deliqui delictum'. nec mirum, cum post q u posita vim literae amittat, in 'ci' desinentium regulam sequi. quae vero in 'vi' syllabam proferunt praeteritum perfectum, mutant eam in 'tum' et faciunt supinum, 'requievi requietum' - unde participium futuri sit 'requieturus'. Cicero contra Metellum: nisi eorum exitio non requieturam -, 'cresco crevi cretum', 'ascisco ascivi ascitum', 'descisco descivi descitum' - Livius in XXVI ab urbe condita: descitum ab Romanis (et notandum, quod ab inchoativo 'scisco' composita primitivi, id est 'scio', habuerunt praeteritum, secundum rectam vero proportionem debent eorum quoque perfecta ab 'ascio' et 'descio' esse) -, 'nosco novi notum' - similiter ex eo composita: 'ignosco ignovi ignotum'. Terentius in adelphis:

Ignotum est, tacitum est, creditum est, unde et participium futuri 'ignoturus'. Cicero in Catone [maiore]: ignoturum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset. Cato in V originum: quod eorum nemo quisquam quicquam mihi ignoturus est; quidam tamen contra regulam a praesenti tempore hoc || derivatum protulerunt, 'ignosco ignosciturum'. Piso

reg. IX saec. [7497], sed inter lin. ead. m. iui teste Dübnerio in Meyeri orr. R. fr. ed. Paris. p. 134 icit(n) L 1 Coelius B L. Caelii Antipatri hist. lib. 1 fr. p. 190 Kr. fr. 9 p. 315 Roth. is] sic ex corr., ut videtur, R his BGLKd is ita] ista Heidelb. icitis HGLK Lucr. III 161 3 exim B. ut appareat, iure suo suspicatum esse Ritschelium in mss. phil. VII p. 475 sic in H scriptum fuisse, eximi Monac. exico in litura h exin RDGLK 4 Supino B praeterito Gr

5 Eadem Dd sernant BK 10 futuri om. G requieturus] d quieturus DGLKr Ciceronis contra Metellum (cf. lib. VIII § 51) or. fr. 3 p. 455 Or.

metallum Rr 11 requieturum r 12 descisso R Libius Rr Liv. ab u. c. lib. XXVI 14, 9 in — condita om. G XXV libri 13 discitur Rr 14 pri-

mitiuo Rr scio] r cui R 15 perfecta om. R add. r ab ascio] scripsi ascio Rr adscio BDH a scio GLK; antequidum: debent eorum quoque supina a scio esse?

desco Rr 17 Ter. adelph. III 4, 28 in adelphis om. G 18 ignotumst tacitumst creditumst Bemb. 19 partium H Cic. Caton. fr. 3 opp. III 2, 487 Or. in Catone maiore om. G Catone maiore libri maiore induxi coll. Maer. sat. VI 2, 33; possis etiam Catone minore conicere, laudem Catonis istum librum dicit Gellius noct. Att. XIII 20 (19), 3, qui locus docere poterat Krehlium, eum non 'in laudem Catonis maioris conscriptum' fuisse; cf. Fr. Schneiderum in comm. de Ciceronis Catone minore act. ant. Darmstad. 1837 n. 140 sq. p. 1141 sqq., qui ipsum Priscianum

aeque lapsus esse censet p. 1147 catione K cautione L 20 ignotumst L patrem alteri quod Hh 21 Caton. origg. lib. V fr. p. 116 Kr. fr. 100 p. 283 Rth. fr. LXXXIX p. 56 Hr. in V originum om. G quisquam] b quis B

22 mihi in mg. add. H autem Rr 23 derivatum D Piro K L. Calpurnii

p. 887 P.

p. 486. 86 K.

Frugi in II aunalium: quodcumque deliquisset, ignosciturum adfirmabat. notandum tamen, quod 'cognosco cognovi cognitum' et 'agnosco agnovi agnūtum' in frequentiore usu faciunt, pro o] paucissima producta, quam vetustissimi servabant analogiam sequentes, i
5 correptam adhibentia. unde Iuvenalis in I:

Agnitus accipies, iubet a praecone vocari
Ipsos Troingenas,

Lucanus in II:

calida mihi cognitus axis

10 Aegypto atque umbras numquam flectente Syene.

Sallustius tamen secundum analogiam in II historiarum: neque inermes ex proelio viros quemquam agnōturum. Pacuvius secundum utrumque protulit:

In turba Oresti cognita agnōta est soror ..

15 'pasco pavi' servavit in supino s solum: 'pastum', * 'compesco compescui' et 'dispesco dispescui' et 'posco poposci' et 'disco didici' a praesenti tempore faciunt supinum mutatione o in i correptam et additione 'tum': 'posco poscītum', 'compesco compescītum', 'disco discītum'. unde Apuleius participium futuri protulit in Phaedone de anima: sic auditurum, sic disciturum, qui melius sit, haec omnia et singula
20 sic agere aut pati, ut patiuntur atque agunt.

In 'xi' finientia praeteritum perfectum faciunt supinum secundum praedictam regulam: 'dixi dictum', 'duxi ductum'; 'peperi' vero vel 'parsi parsum' facit supinum secundum in 'si' terminantium regulam, unde 'par-
25 surus' participium futuri. Varro in Laterensi:

Pisonis Frugi ann. lib. II fr. p. 150 Kr. fr. 24 p. 300 Roth. 1 quocunque L
quocunque G diliquisset GL 2 affirmabat RHGLK 3 agnoco Rr et
agnitum D frequentiori BHK 5 Iuv. sat. I 1, 99 sq. in I om. G I. ex
II. corr. R 7 tro iugeas Rr 8 Lucan. Phars. II 586 sq. in II om. G
II α III. libri 9 callida G calida medius mihi libri Luc., α medius calida
mihi, Prisciano non laudato, Cortius 10 aegipto G nusquam Voss. A cum
plerisque codd. Luc. flectente Syene] ex corr. h flectentes hyene Rr flectentes (in
flectentes corr.) yene B flectentes hiene G flectentes hieme L flectentes ineue K
11 Sall. hist. II 73 p. 183 Kr. in II historiarum om. G 12 ex proelio inermes
G inermis] in inermis (ab r?) corr. R, in inermes H inermes H inermes
L inermis (sic) in mg. add. K pelio D viros] r vires R pacubius LK paucobius G
Pacuv. fr. inc. XXII p. 107 Ribb.: Dulorest. fr. 35 p. 122 Hermion. 3
p. 124 Both.: ad Dulorestem retulit Ribbeckius p. 284 14 soror add. d 15
serua^{uit} Dd compesco compescui GLK 16 dispesco dispescui] r cf. Struvium
lat. Decl. u. Conj. p. 223 depesco depescui RBDH depisco depescui GLK et eras.
in II pasco Rr 17 tempore] h tempori H correptum B correpta D addi-
tione D dicione Rr 18 p. pospositum Rr compesco compescitum GLK disco
om. G appuleus G Apuleius in Phaedone: Apud. fr. 10 t. II p. 638 Hild.
19 phedrone r phedonae K pheuode G 20 quid G 22 finientia] disinentia GLK
supradictam GLK 24 parsum Ih 25 Varro in Laterensi logistorico: v. Varr.

Parsurus pecuniis bene partis.

Livius in XXVI ab urbe condita: nedum eos Capuae parsuros
20 credam. 'senesco' inchoativum | est: nam positivum eius 'seneo' invenitur in usu. Accius in Telepho:

Iamiam stupido Thessala somno

5

Pectora languentque senentque.

Pacuvius in Periboea:

Quamquam aetas senet, satis habeam virium, ut te
ara arceam.

a 'seneo' igitur, non a 'senesco' fit praeteritum 'senui'. Sallustius 10
in I historiarum: nisi cum ira belli desenuisset. idem etiam
participium praeteriti temporis ex eo protulit, quamvis sit neutrale, in
III: omnis, quibus senecto corpore animus militaris erat;
nec || mirum, cum in aliis quoque plurimis eiusdem significationis verbis
inveniantur veteres praeteriti temporis participia proferentes, ut 'prandeo 15
pransus', 'caeno caenatus', 'placeo placitus', 'mereo meritus', 'pateo pas-
sus', 'careo cassus', 'poto potus' pro 'potatus', 'tumbo titubatus'. 'iuro'
quoque 'iuratus' tam in activa quam in passiva invenitur significatione. et
haec quidem etiam iunioribus in usu manserunt, illa vero obsoluerunt:
'discedo discessus', hoc est 'qui discessit'; similiter 'intereo interitus', 20
'occido occasus'. sed eorum usus in libro, qui inscriptus est de participio,
III 21 invenies. deponentia vero in 'scor' desinentia, in antepaenultima quidem
syllaba a vel i correptas habentia, in 'ctum' faciunt supinum, ut 'paciscor
pactum', 'proficiscor profectum', 'expergiscor expectectum' facit, quamvis
vetustissimi | etiam 'expergitus' dicebant. Lucilius in III: 25

t. II p. 323 ed. Bip. Ritschelium de Varr. logistor. p. VI. XII; versus f. sic ordinan-
dus cum Fleckeiseno: .!..... parsurus pecuniis | Bene partis I pecuniis] pecu-
nurus L 2 Liv. ab u. c. lib. XXVI 13, 16 in — condita om. G XXVI
Ecksteinus ad Vossium de arte gramm. V 25 p. 832 XXV. ex XXXV. corr. R XXV
rell. nedum GK parsurus D 3 credamus r 4 Att. Telephi fr. 1
p. 241 Both. II p. 184 Ribb. in Telepho om. G thelepho d 5 thesala DHK
sompno K 6 languentque bh laugentque HG phangentque K langent B
in senentque literae duae extremae adrasae in B 7 Pacuvius D Pacubius LK Pau-
cubius G Pacuv. Periboeae fr. 28 p. 142 Both. fr. XXIII p. 96 Ribb. in
Periboea om. G pheriboea K 8 habeam Bothius habeam rem RBDHGLK.
quod 'nihil aliud significat, quam librarium legi voluisse haberem pro habeam'. ha-
beam tamen Heidelb. r (non R) tamen habeam Ribbeckius, qui numeros sic ordinavit:
quamquam aetas senet, | Satis tamen habeam virium ut te ara arceam virium tute
r virumute R 10 Sall. hist. I 95 p. 115 Kr. 11 in I historiarum om. G
Sall. hist. III 64 p. 354 Kr., ubi hic Prisciani locus addendus est 12 in III om.
G 13 VI in litura h Omnes BDGL quibus senecto] Heidelb. r et codd. lib.
VIII § 49 quibus aetas (etas D) senecto R r. 14 in aliis K 15 veteris B
prande^o Rr. 16 cen^o HGLK cenatus DHGLK place^o Rr pasus L
17 casus L patus Rr 19 obsoluerunt GLK 20 disce^o Rr hac Rr 21 oc-
cassus G occassus K qui scriptus B eat] R Heidelb. est nobis BDHLK est a
nobis Gh 22 DEPONENTIA. | Deponentia H 23 vel e post vel i add. dh 24
profectum. similiter expergiscor. B quia a rego est post expergiscor add. Rb
quia a pergo est codd. aliquot Krehlii, inter quos Heidelb. facit om. GLK 25
Lucil. sat. III 19 Dous. Gerl. 7 Farges. ego e somno puero (puteros Paris. A

p. 888 P.

p. 488 K.

E somno pueros cum mane expergitus clamas.

Caecilius vero secundum analogiam protulit in Imbriis:

surdo mihi

Dormitum suadet ut eam quisquam? et si ego obdormivero,

Tute idem ubi eris experrectus?

'nanciscor' etiam 'nactum' facit absque n, ut Probo et Capro et Pollioni et Plinio placet. sicut et 'pangor pactum' et 'fingor fictum' et 'tangor tactum'. sciendum tamen, quod sunt verba, quae servant n in participiis praeteriti sive in supinis, ut 'iungor iunctus', 'pungor punctus', 'fungor functus', 'emungor emunctus', 'extinguor extinctus', 'tingor tinctus', 'plangor planctus', 'angor anctus'; quae autem servant vel quae non, de participio tractatum reperies; quod autem corripitur antepaenultima 'pāciscor' et 'nāciscor' et 'proficiscor' et 'expērgiscor', ex compositis sive primitivis eorum potest dinosci: 'pāciscor depēciscor', 'proficiscor' a 'fācio', 'expērgiscor' a 'pērgo pergis', 'nāciscor' vero a 'nāncio' est, quod in usu fuit vetustissimis. Gracchus pro se: si nanciam populi desiderium, conprobabo reipublicae commoda. alia vero absque c in 'tum' sunt supina, ut 'irascor iratum', 'ulciscor ultum', 'nascor

pueros B) cum (cui Mon.) mane expergitus clamo *codd. Diomedis p. 372 P.* in III

om. G 1 e somno) esono H sompno L expergitos ex expergitus, ut vid.,

fecit K 2 Caecilius DHLKr Coelius B celius G Caecilii Imbrior. fr. 7 p. 31 Sp.

III p. 43 Ribb., qui sic l. constituit: Mihi surdo dormitum suadet ut eam. — At si

obdormivero | Tute idem ubi eris experrectus? quisquam ex nequiquam *interpretamento**vocis surdo ortum esse censens; Vmbrorum vel umbrarum fr. 2 p. 149 Both.* exper-

rectus post protulit add. h Imbriis coniectura assecutus est Meinekius Mēn. et Phil.

rell. p. 89 umbris rh imbris cett. 3 surdo] Ribbeckius sordo H pars *codd. Krehlii*

sordi RBDGKh sordida Lips. 1 Krehlii sordido 1 surdo mihi Fleckeisenus; mihi

praeponitur in *codd.* sordi, dormitum (i) L 4 domitum G suadet H quis-

quam] om. G quisque K quisque moechetur Lips. 1 obdormiero B 6 idem

add. d ubi eris] r uberius R 7 nactum Dd nactisū K ut et BDHL

Probo] cf. Osannum Beitrage etc. II p. 211, cui ad M. Valerium Probum Berytium

haec spectare videntur haud improbane O. Iahnio prolegg. ad Pers. p. CXXXIX. atque

id recte me quidem iudice cf. ann. ad lib. V § 45 Probo om. G Capro] cf. Osannum

de Capro p. 18 Pollioni] ad Asinium Polionem confidentius quam a Thorbeckio Asin.

Poll. p. 80. 123 factum est, hunc l. referre licet post Mauricii Hauptii in ind. l. Be-

rol. aest. 1855 p. 3 sqq. disputationem, ubi is ipse tangitur p. 5. M. Antonini philoso-

phi praeceptorem v. vit. M. Antonini in hist. Aug. c. 2 coll. Graefenhanio hist. philol.

III 259 intellexerat Meyerus fragm. orr. R. p. 501 8 plenio K plioni B

Pli-
nii libror. dub. serm. fr. LXXXVII ap. Lerschium Sprachphilosophie d. Allen 1 197

pangor K fingor] d frigor D 10 iungor K pungor — tinctus add. r

11 fuu*gor (?) B fungor K emungor K extingor] d extingor BGL

tingor H tingor RK 12 plagor H plangor K seruant n uel RDG non

sef
H 13 de participiū Rr tractum G re*peries (p) D repperies BLK

quod] r Quo R antepenultima G 15 depiscor GLK 16 est om. G 17

Gracchus BGK Gracchus DHL C. Gracchi pro se (adversus L. Opimium? de legibus

a se promulgatis?) or. fr.: v. Meyerum l. l. p. 233 Ellendtm brev. eloq. R. hist.

p. 43 ed. alt. nanciam] r nanciam RBDH 18 disiderium G cprobabo D

comprobabo RBGLK reipublicae K post alia vero: quae non habent a uel e

corf in antepenit add. h 19 tum finint BGKd tum faciunt H tum faciunt in tum

finint mut. L irasco Rr ulcor Rr

p. 888. 89 P.

p. 488. 89 K.

natum', 'obliviscor oblitum'. excipitur 'defetiscor' 'defessum' faciens || supinum et participium praeteriti 'defessus', ut Terentius in *adelpis*:

Defessus sum ambulando.

idem in *Phormione*:

Neque defetiscar usque adeo experirier; 5
nam ab eo quod est 'deficiō' 'defectus' fit participium praeteriti. excipiuntur etiam duo composita, quae quamvis antepaenultimam i habeant correptam, in 'tūm' tamen, non in 'ctum' faciunt supinum: 'commīniscor commentum', 'adīpiscor adeptum'. nam a 'reminiscor' supinum vel participium praeteriti vel futuri in usu non inveni, quamvis ratio hoc quoque 10
'rementum', quomodo 'commentum', exigat dici.

In 'do' desinentia, si paenultimam naturaliter longam habuerint, 'do' in 'si' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'lūdo lusi', 'rādo rasi'. 'laedo laesi', 'rōdo rosi', 'vādo vasi', 'evādo evasi', 'illido illisi', 'claudio' vel 'clūdo clausi' vel 'clusi'. invenitur tamen etiam 'claudio', sed et 15
'claudio' pro 'clūdico'. Sallustius in III *historiarum*: coniuratione claudit. Caecilius in *epiclero*:

An, ubi vos sitis, ibi consilium claudeat?

'cedo cessi' geminavit s in praeterito, ex quo Virgilius 'accestis' pro 'accessistis' posuit in I *Aeneidos*: 20

penitusque sonantes

Accestis scopulos.

23 excipitur 'caedo cecidi' - Lucanus in IIII:

1 defetiscor] r defeciscor *RHbd* defisciscor *BDGL* diffisciscor *K* 2 praeteri *D*
praeteritum *B* ^eterentius *Rr* *Terent. adelph.* IIII 6, 1 in *adelpis om.* *G*
3 defessus *H* defessus sum] defessum *GLK* 4 *Terent. Phorm.* IIII 1, 23
formione *K* 5 defeciscar *BDHr* defisciscar *RGLK* defetiscar usque adeo] sic
etiam *lib.* XVIII § 96 defetiscar usquam adeo *Heidelb.* adeo defisciscar umquam *Bemb.*

defetiscar (t ex c *vid. corr.*) umquam ego *Bas.* experirier] r experier *D* experier *RGLK Heidelberg.* 6 defio r *Heidelb. cens. Krehliū Ienens. p. 431* deficio *DLK*

fit *om. G* 7 ^eposita *D* habent *DH* 8 communiscor *B* 9 adeptum ex
adipitum *corr. H* 11 rementum] k ^eamentum *K* 12 habuerint] r habuerunt *R*

14 illisi] ex illusi *corr. K* illesi *L* illēsi *G* 15 clusi uel clausi *K* ^{titubo}
Hh 16 cladico *H* ^u*Sall. hist.* III 98 p. 300 *Kr.* in *om. R* in III *histo-*

r
riarum om. G *Ul LK* coniugatione *Rr* 17 nec ignorantia rem claudit, ea scilicet verba iam a Lipsio var. lect. II 6 cum hoc l. comparata laudari putans, quae in oratione Macri (*hist.* III 82 § 25 p. 191 *Kr.*) sic leguntur: neque enim ignorantia res claudit, Klotzius *Archiv für Phil. und Pädag.* XV 368 sq. Caecilius] r celius *R*
claudius *G* *Caecil. epicleri fr.* 2 p. 132 *Both.* 3 p. 18 *Spgl.* II p. 34 *Ribb.* in
epiclero *om. G* 18 ibi] r ubi *RBD* 19 Caedo *RBD* *Verg. Aen.* I 200 sq.

(deficit *Pal.*) ^{sis}accestis *G* pro accestis *D* pro accessitis *R* pro accessis *Kk*

21 sonentes *Rr* sonantis *Med. Rom. Fr.* 22 accessistis *Rr* ^{tis}scopulos *Dd*

23 caedo *om. G* ⁱcecidi *DG* cicidi *LK* *Lucan. Phars.* IIII 714 in IIII
om. G

p. 889 P.

p. 489. 90 K.

donec vetuerunt castra, cecidit - ,

'pedo pepedi'. Horatius in I sermonum:

vin tu

Curtis Iudaeis obpedere? - Nulla mihi, inquam,
Religio est.

idem in eodem:

Nam displosa sonat quantum vesica, pepedi.
ab eo quod est 'sido' praeteritum non inveni. Lucanus in III:

sidentia pessum

Corpora caesa tenent.

Virgilius ex eo compositum in V:

Subsidunt undae tumidumque sub axe tonanti
Sternitur aequor aquis.

eius passivum Statius protulit in II Thebaidos:

summisque insiditur astris.

'cūdo' secundum Diomedem et Charisium et Phocam 'cusi', secundum alios 'cudi'. et videtur etiam Virgilius sic protulisse in I Aeneidos:

Ac primum silicis scintillam excudit Achates

Suscepitque ignem foliis.

'excudit' enim tam praesens quam praeteritum potest intellegi, sed quia 'suscepit' subiunxit, melius praeteritum intellegitur. idque etiam Servius in commentario Aeneidos comprobat his verbis: excudit autem

1 uentuerunt Rr cecidit^{uel cecidit} Rr cecidit Dd cecidit GLK cum Voss. b et al. libr.
Luc. recidit nonnulli codd. Luc. 2 pepidi B oratius GK Hor. serm. I 9,

69 sqq. in I sermonum om. G sermonem Rr 3 Vin' H uis pauci quidam
codd. Hor., Bentleius vin tu] uinctu G uinctu K 4 cursis K obpedere] r

obponere R oppedere BDHGLK nullam GLK mili om. K. 5 regio Bb relegio GK religio pars codd. Hor. 6 Hor. serm. I 8, 46 idem in eodem om. H

in eodem om. G 7 uesica (s) B uesica G uesica Kk pepedi. (t) D pepe-

dit 'e Codd., Krehtius 8 ** est quod est sudo (ab) R Ab eo quod sido praeteritum non inueni in marg. adscr. r Luc. Phars. III 674 sq. 9 pessum GL

10 cessa G 11 Verg. Aen. V 820 sq. 12 subsidunt K 13 aequor] h aequor

H^a equis Med. 14 Stat. Theb. II 36 et tantum fessis insiditur astris V GL

U. H tebaidos GK 16 diomedē B diomedem GL diomidem K Diom.

p. 366 P. cudo cusi (sic Par. b cudo cussi Par. AB om. Monac.), quibus quae addita sunt in ed. Coloniensi a. 1533 'sed potius cudi, ut eius compositum: Tum primum

silicis scintillam excudit Achates' a libris abesse testatur Henr. Keilius Charis.

p. 218 P. 146 L. focam R phocam B phoccam G at Phocas p. 1715 P. 347 L.

'cudo cudi' cf. Vossium de arte gramm. V 26 p. 839 Eckst. cu'si (s) B 17

uirgilius (m) B Verg. Aen. I 174 sq. (deficit Pal.) 19 a Dd silici Med.

Rom. excudit add. r excutit Rom. acates D 20 suscepitque r cum Med.

Rom. Servio ad h. l. et ad eiusdem libri v. 144 ignem foliis add. r 22 Idque

Dd 23 commentaria Rr aeneidis RD aenedios H^h is R excudit D

autem] om. Serv. Danielis autem id est LK autem est Servius vulgo

p. 889. 90. P.

p. 490. 91 K.

feriendo eiecit, quia cudere est ferire. unde et || incens dici-
24 tur, quod illic aliquid endamus, id est feriamus. sciendum au-
tem, quod eius frequentativum 'cuso cusas' est, ex quo composita 'incuso
incusas' et 'recuso recusar' et 'accuso accusas' et 'excuso excusas'.

A 'do' verbo, quod simplex primae est coniugationis, composita cum
praepositione tertiae sunt et primitivi servant perfectum duplicantia 'di',
quamvis in illo paenultimam e habeat, ut 'do dedi', 'reddo reddidi', 'prodo
prodidi', 'perdo perdidi'. 'credo' quoque ab eo componitur, quasi 'cretum
do', et 'vendo' 'venum do', et 'condo' compositum a 'do' et ex eo 'abs-
condo'. itaque omnia idem praeteritum perfectum servant: 'credidi', 'ven-
didi', 'condidi', 'abscondidi'. Plautus in carbonaria:

secundum † ipsam aram aurum abscondidi.

N vero ante 'do' habentia o in i mutant in praeterito perfecto et, si
ante n u vel i habuerint, anuntunt n, ut 'fundo fudi', 'scindo scidi'.
vetustissimi tamen etiam 'scididi' praeferunt, quod solum quoque in usu
esse putat Asmonius in arte, quam ad Constantium imperatorem scribit,
sed errat. nam Lucanus in III 'scidit' ponit:

Qua mare tellu|rem subitis aut obruit undis

Aut scidit et medias fecit sibi litora terras.

Statius in VIII Thebaidos:

20

Oraque pectoraque et viridem scidit horrida vestem.

idem in XI:

Alloquio; scidit ipsa novo terrore cruenta

Eumenis.

Martialis in III epigrammaton:

25

1 eiecit] *d et sic et eiecit codd. Serviani eiecit D iecit RGLK elicit Serv. Danielis*
efficit *Burmamnus* et *om. G* 2 aliqui *Rr* autem] tamen *BD* 3 cusa *D*
est *om. GLK* 4 incusa *D* et accuso et accusas *r* et excuso excusas *add. r*
5 .composita quod simplex primae est coniugationis // *G* composita in *mg.*
K 6 servant praeteritum perfectum *B* 7 quamvis inultimā e *D* penultima *B*
redidi *G* 8 habeo *D* ab eo *Hh* 9 venum do] *r* nenundo *R* a *om. BDH*
et ex] .ex *G* abscondo *Rr* 10 idem] *bd* eundem *GL* eundem *RBDHK*
credi *R* 11 *Plaut. carbonar. fr. 1 p. 435 Both.* 12 secundum campse *coni.*
Fleckeisenus 13 et si ante n in *mg. K* 14 et scindo *GK* scidi ex *ite-*
rato scindo corr. H 15 tamen *om. GLK* sciscidi *R* 16 asinonius *L*

Asmonius] *cf. de metris Terentii § 6 Falsterum mem. obsc. p. 23 sq.* constantium
H imperatorem (a) *L* 17 *Luc. Phars. III 60 sq.* 18 Qua ex Quā *corr. H*

mare] mare (i) *H* metere *G* subitis] *r* subitis *D* subitis *R* 19 scidit (n)
Voss. B medians *R* littora *H* littoras *D* litore *B* 20 *Stat. Thebaid. VIII*
354 in VIII Thebaidos *om. G* VIII. *RDLK VII. B* thebaidos *K* 21 ora

que] *h cum Statio ora H rell.* uidem *Hh* horrida *D* 22 *Stat. Thebaid. XI*
197 *sq.* in XI *om. G* 23 ipsa] orsa *Statius* noua *D* 25 *Martialis] r Mar-*
cialis RH marcialis D *Martial. epigr. III 12, 1 sq.* epigrammaton] *om. G*

Epigrammaton *D* epigrammaton *H*

p. 890 91 P.

p. 491 K.

Vnguentum, fateor, bonum dedisti

Convivis here, sed nihil scidisti.

sed Afranius more antiquo dixit in homine:

Satis fortiter † paulo vestras scicidistis colus.

5 Accius Sotadicorum I:

Num ergo aquila ita, ut hi praedicant, sciciderat
†.pectus?

Naevius in testicularia:

Immo quos scicidimus, conscindam atque abiciam.

10 Ennius in Melanippa:

cum saxum sciciderit.

et videntur hi rationabilius protulisse, ne minorum sit temporum praeteritum quam praesens, quod rarissime invenitur. 'fido' quoque 'fidi' facit, 25 licet quidam 'fissi' putaverunt. sed Virgilius in VIII:

15 Et media adversi liquefacto tempora plumbo

Diffidit ac multa porrectum extendit arena.

Horatius in III carminum:

Demersa exitio, diffidit urbium

Portas vir Macedo et subruit aemulos.

20 cetera vero servant n, ut 'pando || pandi', 'defendo defendi', 'scando scandi', 'accendo accendi'. excipiuntur duplicantia principalem syllabam: 'pendo pependi', 'tendo tetendi', 'tundo tutudi', paenultima a plerisque

1 vnguentum GLK 2 haere GLK 3 afranius LK Afranius in homine] cf. lib. VI § 36 ominis fr. 10 p. 180 Both. XI p. 232 Nk. VI p. 164 Ribb. in homine satis G 4 paulo] palo Bothius Paulla baccheos cum creticis coniunctos procedens Neukirchius puellae Ribbeckius, unde efficitur tetram. troch. catal. ab initio una syllaba carens; equidem anapaestos effeci hos: Satis fortiter extemplo vestras scicidistis colus uerras K ***tras (uer?) L ūras l post uestras excidisse aliquid, cuius modi

est manu, ratus creticos esse statuit G. Hermannus opusc. V 283 sq. scicidistis Hh scicidistis R colus TAC AAAKATAC (l. τὰς ἡλεκτάτας) B 5 Att. Sotadicorum i. e. didascalicon I: v. Lachmannum in ind. lect. acad. Berol. hib. 1849 p. 5. eundem versum ex Sotadicorum libro I l. Gellius noct. Att. VI (VII) 9, 16, quem eodem atque Priscianus auctore usum esse suo iure censet Lachmannus; ipsam Gellium Prisciani auctorem fuisse putat Iac. Gronovius in ann. ad Gell. l. l. 6 Num] Gellii

cod. regius, Lachmannus Non libri Prisciani omnes et Gelliani reliqui ego H hi Gellius, om. libri Prisc. praedicam K sciciderat R sciciderat ea pectus Lachmannus 8 Neuius libri Naevii testicul. fr. p. 20 Both. 176 Klusm. 19 Ribb. in testicularia om. G 9 scicidimus] d scicidimus R scicidi minus DGL eos ante conscindam tetram. troch. ab initio, ut ipsi videtur, mutilum instauraturus add. Ribbeckius 10 Enn. Melanipp. fr. 4 p. 57 Both. V p. 42 Ribb. VI p. 133 Vahl.

in Melanippa om. G inlanippa Rr menalippa BD menelāpa K melāpa L 11 sciciderit R 12 videntur irrationabilis B 13 rarissime in litura H facit om. K 14 putaverunt] om. GL protulerunt B Verg. Aen. VIII 588 sq. VIII.

GLK 15 plumo G 16 diffidit Rr harena BHGLK cum Pal. Rom. 17 oratius K Hor. carn. III 16, 13 sq. III] h III. RH 18 demersas RBHd dimersas GLK dimersa unus alterve Hor. cod. excidio Reginensis Benteleii et libri

aliquot al. Hor. 21 duplicantia] r duplicia R 22 tudo Rr tutundi DH a add. r

p. 891 P.

p. 491. 92 K.

correpta, a quibusdam autem etiam producta propter supra dictam rationem (id est ne vincatur in compositis ab eo temporibus syllabarum a praesenti praeteritum). Horatius in IIII carminum correpte protulit:

Quod regum tumidas contūderit minas;

est enim 'contūderit' choriambus. idem in III:

Non auspicatos contūdit impetus

Nostris;

est enim dactylus 'contūdit'. Virgilius in VIII: |

et lapsa ancilia caelo

Extūderat.

V 26 solent autem composita servare simplicium tempora: 'cādo cecīdi', 'concīdo concīdi', paenultima correpta; 'caedo cecidi', 'concido concidi', paenultima producta. vetustissimi tamen tam producebant quam corripiebant supra dicti verbi [id est 'tutudi'] paenultimam. Ennius in XIII:

Infit: o cives, quae me fortuna ferox sic

Contūdit, indigno bello confecit acerbo.

ecce hic corripuit. idem in XVI:

Ingenio forti dextra latus pertūdit hasta.

idem in annalibus:

viresque valentes

Contūdit crudelis hiems.

hic produxit paenultimam. 'cado' quoque 'cecidi' facit, ne, si 'cadi' dicamus, nomen esse putetur. composita tamen non duplicant paenultimam syllabam, ut 'perpendo perpendi', 'extendo extendi', 'pertundo pertudi', 'incido incidi', 'concido concidi', exceptis a 'do' et a 'sto' compositis et a 'disco', 'posco', ut 'prodo prodidi', 'resto restitui', 'dedisco dedidici',

2 uincantur D 3 oratus K Hor. carm. IIII 3, 8 quarta ex quarto effecit K 5 Es¹ R coriambus BGLK Hor. carm. III 6, 10 sq. 6 Non auspicatos] inauspicatos codd. nonnulli Hor. ^{au} ^u auspicatos Rr 7 Nostris] sic etiam a m. pr. cod. 'vetustissimus et optimus' Prisc., quem l. Bentley ad hunc Hor. l., cum libris meis omnibus, Heidelb. aliisque Krehlianis nostros cum libris Horatianis Zwicc. 2 Erl. 2 Krehlii, si ei fides est habenda, eiusdem lectionis testem H excitanti 8 dactilus libri

contulit Rr Verg. Aen. VIII 664 sq. VIII. HK 9 ancilia G achilia L 10 extuderant Rom. 11 concido concidi] d occido occidi GLK con. do con. di D 12 caedo — producta om. GK cecidi in cecidi mut. D 13 producta] prodē d prodis D corripiebant L 14 Enn. ann. XIII 15 sq. E. S. viii p. 58. LXXIII sq. Vahl. in XIII om. G 15 infesto (ui) D fortuna GK ferox Columna fero RBDHGL ferro K ferox sic] ferocie vetus codex Merulae, qui cum Dousa suspicatur ferocem Enn. fr. p. 134LVI sic ex sit corr. B 16 acerbo] L aceruo rel. 17 Enn. ann. XVI 7 E. S. iii p. 60. LXXVI Vahl. 18 dextrum Merula pertudit] r pertulit R asta D 19 Enn. ann. XVI 35 sq. E. S. inc. xxxii p. 71 Vahl. in annalibus om. G 20 Virentesque G Viroque 1 21 cre-

dulus H hiemps BD 22 Cado ex Codo corr. B cecididi H ^{mensura} cadi Hh

23 dicamus D 25 et a sto B et sto H ^{di} 26 et posco HK et a posco D resteti K dedidici ex dededici corr. K dedici Rr didici G

p. 891. 92 P.

p. 492. 93 K.

'deposco depoposci'. a 'curro' composita utroque modo prolata inveniuntur ab auctoribus, ut 'decurro decurri' et 'decucurri'. excipitur etiam 'divido', quod praeteritum 'divisi' facit. supina illa quidem, quae a 'do' componuntur, mutant o in i correptam et assumunt 'tum', ut 'reddo reddiditum', 'credo creditum', 'perdo perditum'. alia vero omnia 'do' in 27 'sum' convertunt, ut 'ludo lusum', 'rado rasum', 'caedo caesum', 'defendo defensum', 'tundo tunsum'. Virgilius in IIII georgicon:

Profuit et tunsum gallae admiscere saporem.

idem in I eorundem:

durum procudit arator

Vomeris obtunsi dentem, cavat arbore lintres.

'cudo' similiter 'cusum'. idem in eodem:

lapidemque revertens

Incusum aut atrae massam picis urbe reportat.

15 'cado' quoque 'cāsum' facit, 'ca' tamen paenultima producta. in omni enim | supino sive participio praeteriti producitur a paenultima, exceptis 'dāum' et 'stātum' et 'sātum' et 'rātum'. illud etiam sciendum, quod n ante 'do' habentia, quae amittunt n in praeterito, amittunt eandem in supino et geminant s, si sit paenultima brevis in praeterito, ut 'findo fidi
20 fissum', 'scindo scīdi scissum'. sin producatur, unam s habet, 'fundo fūdi fūsum'; composita simplicium terminationes sequuntur. 'cedo' etiam 'cessum' et 'pando' 'passum' faciunt, quamvis etiam a 'patior' et a 'pateo' 'passum' dicimus. unde Virgilius in III:

At pater Anchises passis de litore palmis.

25 idem in I:

Crinibus Iliades passis peplumque ferebant.

I deposco depoposci dedisco dedidici B ^{po} deposci Rr a curro] A curo Rr 2
et decurri Rr 3 diuido ex diui.o corr. B praeteritum H 4 adsumunt B
asumunt H assumunt G rerdo R reddiditum K 5 do] r to R 7 tus-
sum L tussum G tusum K Verg. georg. IIII 267 8 Proderit K cum Vergilio
tonsum D tussum L tusum GK tusum Med. ammiscere H amiscere GL 9
Verg. georg. I 261 sq. 10 procudit ex producit corr. B 11 obtussi GL obtusi
K uncat canat H cauat a arbore B abore H lyntax BH Med. Pal. Rom.,
ut ex codice suo Vergiliano sic etiam Priscianus scripserit 14 Incussum Med. Pal.
Rom. pisces Rr ube Med. 16 a add. r 17 et statum et satum et ratum]
r et statum et ratum et satum DH et statum et ratum R et statum et satum LB et
ratum sup. lin. add. b et ratum et statum K 19 ut om. K fidi in litura r
20 producitur RK 21 fudi fūsum Rr terminationes] r terminationem GL ter-
minationis RB sequuntur RB sequuntur K Caedo BHGLKd Cado D 22 cae-
sum GLK pasum Lb et in litura k pansum B passum (n) G 23 pasum GLK
Verg. Aen. III 263 IIII, GLK 24 At] sic Med. m. alt. Et K et sic codd.
fere omnes lib. VIII § 49 et S de XII vs. Aen. § 188 p. 128 Lind., ubi om. rell., Med.
m. pr. Pal. (deficit Rom.) passis GLK de] a, in mg. de R litore D lie-
tore H 25 Verg. Aen. I 480 26 ilides K passis GK sparsis aliquot libri
Verg. dett. peplumque Rr

28 ab eo quod est 'pedo' supinum in usu non inveni. a 'comedo', quod est anomalum, 'comesum' et 'comestum' invenitur. Cicero pro Cluentio: abditum aliqua in parte panis, quam si totum colliquefactum in potione esset, celerius potius comestum quam epotum in venas atque in omnes partes corporis permaneret? Virgilius autem ab eo, quod est 'adedor', 'adesus' protulit in VIII:

et postibus haesit adesus.

'tendo' praeterea et 'tentum' et 'tensum' facit. Virgilius in VII:

Audiit, et si quem tellus extrema refuso

Submovet oceano, et si quem extenta plagarum

Quattuor in medio dirimit plaga solis iniqui.

Lucanus in I:

Et varias ignis tenso dedit aere formas.

idem in II:

tensisque rudentibus actae.

'ostendo' quoque ab eo compositum similiter facit 'ostentum' et 'osten-sum'. Lucanus in II:

Vt scelus hoc Sullae caedesque ostensa placeret,

Agnosendus erat.

Apuleius in Phaedone: et causam gignendi ostensurum et immortalitatem animae reperturum. Varro rerum rusticarum I: ostentus soli. idem divinarum III: salute ostenta. Cato pro Lucio Caesare ad populum: quod | ego me spero

1 in usu *sup. lin. add. G* 2 comessum et *K* Cic. pro Cluentio or. 62, 173
cf. *infra* § 30 Cluentio *add. r* 3 aditum v. l. *codd. Cic.* collinquefactum *B*
colligequefactum *K* colliquefactum *cett.* 4 potione(r) *B* celerius *D* caelerius *H*

celeritas *G* potuit Cicero comesum v. l. *ap. Cic.* quem potum *Rr* 5 potum v. l. *ap. Cic.* e. potum invenias *D* epotum invenias *K* nenias *G* partis omnis *Cic. Laurent.* XLVIII 12 permaneret *BGLK* permanere *H* Cicero permanere *Cic. Satilburg.* 6 Verg. Aen. VIII 537 abeo(h) *D* adessum *GLK*
7 hostibus *R?* adæsis(h) *D* adhesion *R* adessis *GLK* cf. v. l. § 30 adhesion

Rom. adesio *Med.* 8 praeterea tentum *GK* Verg. Aen. VII 225 sqq. 9 audit
Rom. extrema — si quem *om. BDHGLK add. d* 10 summovet *R* Pal. Rom.

Fr. submobet *Med.* hoceano *Rr* siquæem(id) *H* si quidem *Rr* siquam *Rom.*
11 iniqui] h iui *H* 12 Luc. Phars. I 531 1, in litura *r* 13 varia signis
LK vario signis *G* tenso etiam de XII vers. Aen. § 64 et sic Luc. Voss. *B* al.
denso atq. *codd. Luc. cum Voss. A*, cui vel tenso *spscr. m. ant.* 14 Luc. Phars.
II 683 15 densisque et extensisque *vv. ll. libr. Luc.* 16 quoque et ab *B* 17

Luc. Phars. II 192 sq. 18 sceilus *K* h Voss. *B* h^{oc} Voss. *b* sillae *GLr*
sillae *R* syllae *BDHK* 20 apoleius *GLK* Apuleius in Phaedone] *Apul. fr.* II
t. II p. 638 *Hild.* .. in *B* in Phaedone *om. G* phaedone *B* phodone *K*
gignendi *R* ostensurus *GLK* 21 immortalitatem *HGLKr* animae *om. G*
reperiturum *GL* Varro *Varr. r. r.* I 25 rerum rusticarum I *om. G*
22 in I. *LK* ostensus *DHGLKr* soli Varro (cf. etiam *ibid.* I 24, I soli ostensus)
idem] Id est *B* Varr. rer. div. III fr. p. 215 *Bip.*; *om. Merkelius* III]
In *RBD* in *LK* salute nostra ostenta *G* 23 Catonis pro L. Caesare ad pop.
or. fr. v. apud Meyerum I. l. p. 137 (cf. p. 206). eadem verba a Diomede p. 372 P.
P. Rutilio Rufo tribuuntur, qui eius de vita sua librorum fragmento laudato: idem

p. 892, 93 P.

p. 494 K.

ostenturum. 'ostentum' quoque, quando monstrum significat, nomen est participiale, quomodo 'factum' et 'dictum' et 'visum', ab ostendendo futura dictum. 'strido' et 'strideo' tam tertiae quam secundae coniugationis inuenitur. Virgilius in VIII:

stri||duntque cavernis

Stricturae chalybum et fornacibus ignis anhelat.

Lucanus in VI:

Auribus incertum feralis strideat umbra.

Juvenalis in III:

10   iam strident ignes, iam follibus atque caminis.

Horatius sermonum libro II:

Stridēre secreta divisos aure susurros,

correpta paenultima. Staius vero eandem productam protulit in VIII:

Nil stridēre domi.

is idem in VIII:

Stridebit vestros Tydens inhumatus ad ignes.

praeteritum perfectum eius debet secundum analogiam in 'do' vel in 'deo' desinentium et paenultimam vel antepaenultimam naturaliter longam habentium in 'si' terminari, ut 'rādo rasi', 'trūdo trasi', 'lūdo lusi', 'rī-
20 deo risi', sed puto euphoniae causa non esse in usu 'strisi', sed 'stridi', quod, ut superius diximus, usus quoque comprobatur. Statius in III:

Huius inaspectae luco stridere sagittae.

Accius in Alcestide:

Cum striderat retracta rursus inferis.

25 'sīdo' praeterea 'sidis' facit, cuius etiam passivum 'sīdor sideris' invenitur. Lucanus in III:

(item *Par. A*) ait pro *L. Caesutio* (pro *l. cesutio Par. uterque* pro *l. ce trium quatuorve literarum lac. rel. rell. om. Mon.* pro *Lucio Caerucio Putschius*) ex hoc derivavit participium: quod ego me spero ostenturum (*ostenta Par. B m. rec. spscr.*), non osten-

surum, populom Hh me add. k 1 Ostenum L significat nomen] d sig-
nificationem D Nomen H 2 participiale ex corr. d participiale R uis, Rr

3 stodo *Rr*ⁱ 4 *Verg. Aen.* VIII 420 *sq.* 6 calybbum *Rr*^h calibum *DGL* cha-
libum *H*^{anh} aelat *Rr*^h anclat *D* hanelat *H* anhellat *L* 7 *Lucan. Phars.* VI 623

in VI om. G	9 Iuv. sat. III 10, 61	in III om. G	10 stridet H stridunt
Iuv. codd. dett. plerique	11 oratus GL	Hor. serm. II 8, 78	in sermonum D ser-
monum libro II om. G	12 diuissos L	susuros HL	13 Statino (i. e. Statius in Sta-
tius uero corr.) Ih	Stat. Theb. VIII 256	eadem producta BDGL	14 Nihil GL 15

Stat. Theb. VIII 290   16 tudeus ^a L tudeus ^o G tudeus ^o D   17 do et in ^o G   20
post risi; strido strisi add. L?   puteo ^o Dd   21 Stat. Theb. III 428   in III
om. G   22 Cuius Stat. Cass.   in aspectu ^v G   loco Dd   sagittae) r sagite R

23 *Acrius* in *Alcest.* cf. lib. VIII § 45   *alceſtidē ex corr. r alceſtidq D* 24
Cum] tum *L*   25 *ſidiſ] ex corr. d ſidi Gb ſidit ni f. D ſedi Wagners ad Verg.*
ect. 7, 1   *paſſivum] b paſſivo B*   26 *Luc. Phars. III 674 sq. in III om. G*

Corpōra caesa tenent.

Staius in II:

summisque insiditur astris.

cuius praeteritum in usu non est dubitationis vel alternitatis causa; debuit ⁵ 'sisi' esse. sed utimur praeterito 'sedeo' verbi, id est 'sedi', pro supra dicti quoque verbi praeterito.

30 In 'do' unum anomalum invenitur, 'edo es est'. vetustissimi tamen etiam 'ēdo ēdīs ēdit' dicebant correpta prima syllaba. Naevius in carbonaria:

10

Tibi servi multi apud mensam adstant, ille ipse adstat, quando ēdit.

non potest enim in hoc iambo paenultima syllaba longa esse, ut intelligatur praeteritum, ne sit scazon. Plautus in lipargo:

Nil moror mihi fucum in alveo, apibus qui perēdit is cibum,

corripitur enim paenultima. Lucilius in IIII:

† qui ēdit se, hic comēdit me.

supinum eius tam 'esum', ut supra dictum est, quam 'estum' usus exigit ut possit dici. Virgilius in VIII:

20

et postibus haesit adesis.

idem in II:

Ambesas subigat malis consumere mensas.

Cicero pro Cluentio: abditum aliqua in parte panis, quam si totum conliquefactum in potione esset, celerius potius co-

25

2 cessa *G* 3 *Stat. Theb.* II 36 cf. § 23 in II Thebaidos om. *G* 5 debuit enim *BDHGLK* 6 utimur in praeterito *B* 8 anomalum invenitur in lit. *b* 9 etiam om. *K* Neuius libri Naevii carbonariae fr. p. 12 Both. 140 *Klussm.* 8 *Ribb.*: trochaicum esse versum Tibi servi multi apud mensam astant, ille ipse astat quando edit vidit *Ritschelius parerg.* I 98, de ipsa carbonaria Naeviana

dubitationem movens, cf. tamen *ibid.* p. 106 in carbonaria om. *G* 11 astant *G*

astant *RLK* astant *r* astat *G* astat *LK* 13 hoc penult iambo syllaba *K* 14 scazon *GLK* Plautus in lipargo] lipargum alterum nomen parasiti pigri esse censuit *Scaliger ad Varr. de l. L.* VII 62 t. II p. 213 ed. *Bip.*, quem secuti sunt fragmentorum Plautinorum editores (parasiti pigri s. lipargi fr. 4 p. 440 Both.), at v. *Ritschelium parerg.* I 156 sq. lipargo *B*; 'codl. Erl. I Lips. I Liguero, vel Lyeurgo' *Krehlius sitellitergo W. Freundius v. Ritschelium mus. phil.* X 445 sqq. 15 Nil

Scaliger Nihil libri facum *Rr* fructum in futum mut. *K* alveo] *Ritschelius l. I.*

p 446 albo *G* albo *B* aluo velt. apidbus *K* peredit] *dk* perdit *D* peredit *K*

17 lucius *D* Lucius *H* Luc. sat. IIII 25 Dous. 20 Gerl. VII. *BD* 18 edit sese conl. *Fleckeisenus* se edit *Gertachius* hic *apscr. b* 19 esum] *k* essum *K* esus *RBDH* essus *GL* ut praedictum *D* estum] *K* esitus *B* estus (ex esitus corr. in *H*) ceteri 20 *Verg. Aen.* VIII 537 cf. § 28 VIII. *GLK* 21 adessis *GK* adhesis *D* adessit *L* 22 *Verg. Aen.* III 257 23 ambesas *GL* consumere *Verg. Hamburg. alter m. alt., ex Prisciano scil. interpolatus* absumere *Vergilius* 24 *Cic. pro Cluent. or.* 62, 173 cf. § 28 25 conliquefactum *RR* potitione *D* celerius *D* clerius *K*

p. 893. 94 P.

p. 493 K.

mestum quam epotum in venas atque in omnes partes corporis permanaret?

In 'go' r antecedente, si non sint a 'regen||do' composita, 'go' in 31
'si' convertentia faciunt praeteritum perfectum, ut 'mergo mersi', 'spargo
5 sparsi', 'tergo tersi'. dicitur tamen et 'tergeo'. alia vero in 'xi' con-
vertunt 'go' praesentis et faciunt supra dictum tempus, ut 'rego rexi',
'cingo cinxi', 'ango anxi', 'tingo tinxi', 'pingo pinxi'. a 'regendo'
composita, quamvis in praesenti syncopam e paenultima patiantur, tamen
in praeterito perfecto eam euphoniae causa servant, ut 'porgo porrexi',
10 'pergo perrexi', 'surgo surrexi'. nam 'porrigo' et 'corrigo' et 'arri-
go' e in i convertentia aptissime servant secundum proportionem simplicis de-
clinationem. excipiuntur 'frango fregi', 'ago egi', 'lego legi', quorum
composita sequuntur simplicium declinationem: 'confringo confregi', 'per-
fringo perfregi', 'exigo exegi', 'subigo subegi', 'cogo coegi', 'perlego
15 perlegi', 'relego relegi'. excipiuntur ex hoc composita: 'neglego neglexi'
et 'intellego', quod antiqui 'interlego' proferebant, 'intellexi' et 'diligio
dilexi'. 'pango' quoque 'pegi' et ex eo 'impingo' 'inpegi' facit. Pacu- 32
vius in Medo:

tonsillam pegi laevo in litore.

20 Lucanus in V:

Sufficit ad fatum belli favor iste laborque

Fortunae, quod te nostris inpegit arenis.

simplex tamen 'pango' etiam 'pepigi' facit secundum Charisium et
'panxi'. sed antiqui 'pago' quoque dicebant pro 'paciscor'. Cicero in

25 II ad Herennium: pacta sunt, quae legibus observanda sunt,

1 in venas] euenias GL inuenas h iuuenas H inuenas (i) K partes add. h

2 permaneret GLK permanat B permanare H permanere Rr 4 faciunt Rr

6 praesentis om. K 7 ago Dd 8 penultima e G patinunt RH ta^m H

9 porgo] libri π Struuius lat. Decl. u. Conf. p. 201 porrigo edd. meae praeter π

omnes 10 Nam et porrigo et r 11 aptissimae H proportionem H 12

non fregi Hh 13 secuntur RB sequuntur K sequunt L 14 perligo Gg perligo K

fregi 15 perlegi L religo L negligo GLd neglo B 16 intelligo DGL in-

tellego intellexi quod B intelligo intellexi quod K "interlego antiqui G inter-

lego Dd diligo] g deligo GK 17 delexi K impinguo K inpingo inpegi

B Pacubius LK Pacuv. Medi fr. 17 p. 132 Both. 1 p. 86 Ribb. cf. Fest.

p. 356^a, 31: Pacuvius in Medio: Acces | . . . eam (Accessi ad eam Vrsinus Accessi

ad terram Bothius Accessi Aeam Bergkiius mus. Rhen. III 1835 p. 78 Accessi Aean

Müllerus ad Fest. p. 413) et tonsillam pegi laevo in litore 18 in medio G in me-

dio L in medio K medoton sylla B 19 tonsilla DHGLK paegi K leuo

RBDHGL lecto Bergkiius l. l. litore RDHG 20 Lucan. Phars. V 696 sq.

in V om. G 21 fatum] factum BDHGLr summam Voss. uterque cum aliis codd.

Luc. et sic cod. quidam Prisc. a Cortio ad Luc. l. favor] dh labor BDGL fa...

H fobor K labor iste fauorque Voss. A cum parte codd. Luc. 22 fortunae G

quod] quae Voss. A et schol. Voss. B al. quo et qui vv. ll. aliorum librorum Luc.

inpegit RGLK harenis BDHLK cum Voss. B habere G 23 pepegi G

carisium DK Charis. p. 220 P. 147 Lind. 'pango pangis pepigi et pansi et panxi'

cf. Lind. p. 146 ann. 20 24 sed — in II in mg. add. K rhet. ad Herenn. II

13, 20 in II ad Herennium om. G 25 legalibus Rr sunt om. L

hoc modo: rem ubi pagunt orato, ni pagunt. 'tango' praeterea
 'tetigi' facit et 'pungo' 'pupugi' vel 'punxi'. Varro in I humanarum:
 ut habent Parii, qui vocantur ὀφιογενεῖς, et in Africa Psylli.
 quorum ophiogenis cum arbitrantur subpositum esse in
 stirpe aliquem, ei admovent, ut pungat, colubram: cum pu- 3
 pugerit, si de genere sit, vivere, si non sit, mori. in eodem:
 admota aspis cum pupugerit, si non occidat, sciat, ex Psyl-
 lorum esse stirpe. Naevius in glaucoma:

quod de opsonio

Stilo mihi in manum pupugit.

'expungo' vero 'expunxi' dicimus, at 'repungo repupugi' et 'repunxi',
 ut Capro videtur. cum ei, qui nos pupugit, talionem, id est vicem a
 nobis redditam ostendimus, 'repupugi' dicimus, quan- 10
 VI 33 vel calendario loquimur, 'repunxi' dicimus. a 'tango' composita non
 duplicant primam syllabam: 'contingo contigi', 'attingo attingi', in quibus 15
 notandum, quod paenultima praeteriti corripitur, praesentis vero produci-
 tur. ab 'ago' et 'frango' et 'lego' composita servant simplicium prae-
 teritum, ut 'exigo exegi', 'prodigo prodegi', 'dego degi', 'abigo abegi',
 'infringo infregi', 'perfringo perfregi', 'colligo collegi', 'relego relegi',
 quod differentiae causa non mutavit 'le' in 'li', quamvis etiam 'perago' 20

1 pagunt orato, ni pagunt] Bosius, Krehlius pagunt orationi (r orationi R horatio[ni B])
 pagunt codd. Prisciani indeque, ut videtur, libri aliquot rhet. ad Herennium, cum vv. II,
 orationi vel oratione vel orationem pangunt etc. paescuntur libri utriusque familiae prae-
 stantioris omnes; cf. Dirksenium Uebersicht d. bisher. Versuche zur Krit. u. Herstel-

lung des Textes der Zwölf-Tafel-Fragmente p. 168 sqq. 2 Varra D Varron.

antiq. hum. lib. 1 fr. p. 204 Varr. ed. Bip. humanarum Ih 3 Parii] p cf.
 Strab. XIII 1, 14 p. 588 Cas. Plin. nat. hist. VII 2, 13 Muretum var. lect. II 2 Tur-
 nebum adversar. XVI 6 pharii RB farii DHGLK ὀφιογενεῖς] om. DK add. d
 οφιογενεῖς r οφιοτενεῖς G affrica K psilli BGLK Psyllos Muretus 4 quora

L ophiogenis cum] 3 ('Οφιογενεῖς cum Muretus ophiogenes cum Turnebus) o phio-

genistum D ophyogenistum uel origenistum G ophiogenistum BH ophioginistum L
 apihaginistum K suppositum BDGLK esse om. K 5 stirpem B ei ad-

movent, ut pungat, colubram] Muretus si admoueant (amoneant Rr ammueant DHGL

an moueant K) ut pungat (pungat Rr) colubra libri 6 degenera Dd uinum G

Varron. antiq. hum. lib. 1 fr. p. 204 Varr. ed. Bip. 7 ammota BDHGLK

aspicu Ih psillorum BLK 8 styrye RD Neuius libri Naev. glaucom. fr.

p. 15 Both. 152 Kl. 12 Ribb., qui creticos cum baccheis compositos effecit: . . . . quod
 de eo opsonio [Stilo mi in manum pupugit. . . .; Quod de opsonio mihi stilo in ma-
 num pupugit. . . con. Fleckeisenus glauconia GLK 9 quod de eo α opsonio
 Ribbeckius obsonio RBDH opsinio GLK 10 in maru K 11 expunguo K et
 expunxi B repungo] h repunguo HG repunguo K repugi GLK 12 Capro]
 ap. Osannum de Capro p. 16 13 ostendimus] g osteudemus G repugi GLK
 14 kalendario GL kallendario K tanguo K 15 continguo K conti-gi (n) L
 attingi (u) K 18 exigo exigo exegi K

p. 895. 96 P.

p. 496. 97 K.

a immutabilem servavit et 'dego' syncopam euphoniae causa protulit. excipiuntur mutantia simplicis significationem, quae superius posuimus: 'neglego neglexi', 'diligō dilexi', 'intellego intellexi', quamvis Aemilius Macer in XVI annalium: omnium nostrum neglexerit auctoritatem, pro 'neglexerit' ait. supina in 'si' quidem facientia praeteritum per 'sum' proferunt secundum supra dictam regulam, ut 'mergo mersi mersum', 'spargo sparsi sparsum', 'tergo' vel 'tergeo tersi tersum'. alia vero omnia 'go' in 'ctum' convertunt, ut 'rego rectum', 'iungo | innectum', 'tingo tinectum', 'lego lectum', 'pungo punctum', 'ago actum'. abiciunt tamen u euphoniae causa haec, quae paenultimam a habent vel i, ut 'frango fractum', 'pango pactum', 'tango tactum', 'tingo fictum', 'pingo pictum', 'stringo strictum', 'ringo rictum'. excipitur 'cingo cinctum', 'tingo tinectum' et 'stingo stinctum' et ex eis composita: 'succingo succinctum', 'extingo extinctum'. 'ango' quoque differentiae causa servavit u in supino 'anctum', nam ab 'ago' 'actum' fit. quidam tamen etiam 'anxus' eius participium protulerunt. et omnia in com-
positione integras servant simplicis literas, quamvis in aliis modis mutantur, ut 'rego rectum', 'pergo' et 'porgo perrectum' et 'porrectum', 'ago actum', 'cogo coactum', 'abigo abactum', 'tango tactum', 'contingo contactum', 'frango fractum', 'defringo defractum'; 'pango pactum', 'impingo impactum'. et possumus hoc existimare differentiae causa in plerisque fieri, ne, si 'perriectum' et 'abietum' et 'defrictum' et 'imp|iectum' diceremus, alias significationes monstrare putarentur. Lucanus in V:

Inpactae cessere fores.

1 inmutabilem B servant K dego per Hd post syncopam: a add. BDIK R pertulit K 2 posuimus] docuimus G negligo DGL 3 deligo delexi L intelligo intellexi deligo delexi K intelligo DGL emilius DGL emilius K Aemilius Macer in XVI ann.] ad Aemilium Macrum omisso libri titulo eadem refert Diomedes p. 366 P.; at C. Licinium Macrum laudandum fuisse intellexerunt et Weichertus poet. Lat. rell. p. 92 et Krausius fragm. hist. R. p. 239, qui Licinii nomen ipsis grammaticorum verbis illaturi sunt, cf. Lachmanni ad Lucr. VI 17 annot., Rothium l. l. fr. 23 p. 367 4 nostrorum B

auctoritatem Hh auctoritatem D 5 si] xi D fatientia H 7 tergo .si .sum uel tergeo .si .sum G 8 go] ..go (lo) L 9 tingo om. G tingo — rictum

om. D in mg. add. d 10 euphoniae Gg causa Rr 11 tango tactum pango pactum G tactum fri-go (u) frictum fingo fletum B "pingo pictum fingo fletum

G 12 Excipiuntur BDK 13 cingo cingo cinctum K cinctum D post cinctum sqq. — succinctum add. r tinguo r, et stingo stinctum om. GLK copo-

sita H 14 succingo succinctum D succingo succinctum GL Ago D 15 servavit k

servant ni f. K 16 omnia^{supina} Hh 17 alii modis DH alii^{modis} K 18 "porgo

'pergo G 'pergo et porgo" in litura D et pargo K perrectum (o) L et per-

rectum Hh 19 cogo om. G abietum Dd 20 impingo inpactum B 21 pos-

simus Dd existimare B implerisque K 22 periectum H inpietum B

23 diceremus] h diceremus H diceremus L putentur K putentur GL Luc. Phars. V 209 24 Inpactae] sic etiam Luc. palimps. Vindob. (v. ann. lit. Vind.

in 'gor' deponentia mutant eam in 'ctum' et faciunt supinum, ut 'fungor functum'.

In 'ho' desinentia mutant 'ho' in 'xi' et faciunt praeteritum, ut 'veho vexi', 'traho traxi', et secundum supra dictam regulam in 'xi' terminantium praeteritum perfectum [per 'ctum'] proferunt supinum, ut 'vectum', 'tractum'.

In 'lo' finientia praesens per 'lui' exeunt in praeterito, ut 'alo alui', 'colo colui', 'molo molui', 'consulo consului', 'occulo ocului'. Statius in V Thebaidos:

raptum quae sola parentem

Ocului.

excipiuntur duplicantia l, quae si a muta incipiant, geminant principalem syllabam, etsi non servant ubique eandem vocalem, ut 'pello pepuli', 'fallo fefelli', 'tollo tetuli', pro quo nunc in usu frequenti est | 'sustuli'.
35 a 'tulo' quoque, quod veteribus in usu fuit, 'tetuli' dicebatur. in com-
positione tamen non geminant principalem syllabam, ut 'refello refelli', 'compello compuli'. alia quoque eiusdem terminationis o in i convertunt, ut 'vello velli', sed et 'vulsi' dicitur, 'percello' quoque 'perculi' et 'excello' vel 'excelleo exculi' vel, ut alii, 'excellui', quorum simplex in usu non est. 'psallo' etiam 'psalli' facit praeteritum. Cicero de 20 suppliciis: revellistis atque in profundum abiiecistis. Virgilius in bucolico:

Cum canerem reges et proelia, Cynthus aurem
Vellit et admonuit.

Lucanus in IIII:

Castroꝝ siccās de cespite vulserat herbas.

idem in VI:

percussaꝝque viscera nimbis

Vulsit.

Anz. Bl. XXVI 24) impactae RL cum Foss. A impulsae spscr. schol. in Foss. B et sic vel impulsae al. codd. Luc. impertae G cessere D 1 mutant eam Hh
funegor B 3 "motant "disiuentia K 4 traxi. secundum GLK praedictam
G 5 per ctum] rd per inctum R om. DGL in mg. add. K ut om. D 7 lo
dissinentia K praesens tempus per B 8 colui] cului B ocului Hh Stat.
Theb. V 35 sq. 9 thebaidos D tebaidos GLK 10 rapsum G raptum quae] r
raptumque RBDH parente D parentum LK 11 ocului D 12 quae Hh
si om. G geminant Rr principalem H 13 servant] r servant RG 14 quo
add. rb usi Rr 15 quoque] uerbis uerbis H 16 ut om. LK

18 sed conuulsi B percello Rr 20 Cicero de suppliciis] immo de signis: in Verr. act. II III 11, 20 21 suppliciis] h simpliciis H atque] neque Cicero Verg. ecl. 6, 3 sq. (deficit Med.) 23 reges] siluas BDHGK siluas (l) L praelia G Cynthus] k cynthius RBGL qui inthius K 24 et m. alt. add. Pal. amouit D ammonuit HGL amouit K mouit Rom. 25 Luc. Phars. IIII 414

in IIII om. G 26 cepite H 27 Luc. Phars. VI 545 sq. 28 percussaꝝque G nimbis] membris G cum nonnullis Luc. codd.

p. 896. 97 P.

p. 498. 90 K.

idem in eodem:

Illa genae florem primaevae corpore vulsit.

idem in VIII:

Avulsitque manu telumque affixit arenae.

5 Lucretius ab 'excello excellis' infinitum protulit 'excellere' paenultima 36 correpta:

Omnibus ornatum voluisti excellere rebus;

Cicero vero in I epistularum ad filium: quare effice et elabora, ut excelleas, quod est ab 'excelleo excelles', cuius praeteritum debet 'excellui' esse, ut 'calleo callui', secundum proportionem secundae coniugationis. idem tamen Cicero in Verrinis praecellunt protulit secundum tertiam coniugationem et in I pro || Cornelio: qui eloquentia ceteris antecellit. ex quo debet 'exculi' quoque esse praeteritum perfectum, sicuti 'percello perculi'. Virgilius in V:

15 Perculit et fulva moribundum extendit harena.

Bassus in II lyricorum:

Calliope princeps sapienti psallerat ore.

Supina in 'tum' quidem exeunt, quae nascuntur ab unam I habentibus, ut 'occulo occultum', 'colo cultum', 'consulo consultum'; quae vero duplicant, per 'sum', ut 'fallo falsum', 'pello pulsum', 'vello vulsum',
20 'excello excelsum', 'percello perculsum'. a 'psallo' supinum non legi, ab 'alo' vero tam 'altus' quam 'alitus' dicitur. Cicero pro Plancio: ubi altus est. similiter Sallustius in Iugurthino: et omnem aetatem Arpini altus; in quibusdam autem codicibus etiam 'alitus'

1 idem om. B Luc. Phars. VI 562 2 e (ex, a) corpore aliquot codd. Luc. cum Voss. b 3 Luc. Phars. VIII 765 4 manum R telumque] telum quae B piloque Lucanus te loque Luc. Zwicc. affixi R affixit K arenae] sic etiam Luc. Voss. A al. harenae Bd harenae G harenae K harenae (Voss. B) vel arenis libri Luc. plerique 5 Lucr. I 27 cf. lib. VIII § 96 excellere in mg. K 7 noluitis Rr 8 Cic. epp. ad filium lib. I fr. v. lib. VIII § 96 1 om. R aepistularum K effice** (re) D 9

praeteritum tempus debet B 10 esse ΠΑΝΟΥΠΡΟ ut calleo B calui G 11 praecellunt in Ciceronis Verrinis non inveni ac quantum equidem scio huius verbi sola forma praecellens utitur Cicero uerrenis G procellunt K percellunt ni f. H percellit h 12 Cic. pro Cornelio or. I fr. 38 p. 451 Or. cornilio K eloquentia H

13 antecellit] in litura k antec***** K 14 Verg. Aen. V 374 11. r 15 pertulit Med. perculit Rom. moribunda Rr moriundū L moribundus K arena D

16 Caesius Bassus lyricorum II cf. Weichertum de L. Varro etc. p. 145 Lerschium philolog. I 622 coll. O. Iahnio ad Pers. sat. 6, I p. 211 sqq. protegg. p. XXVIII sq. Bernhardio in hist. lit. Rom. p. 465 ed. alt. U. G lyricorum D 17 caliope GK sapienti princeps GLK psalleret G 18 'exeunt' quidem H

una B 19 occulo (t) K 20 duplicant l B duplicant HhK pulsum (e?) in pulsum corr. B uolo Rr 21 excelo R excelsum Dd excellsum RK uel non inveni nou legi Rr 22 ab alo Rr Cic. pro Planc. or. 33, 81 ubi altus aut doctus est cf. ibi ann. Garatonii plantio RHGLK plangio B 23 Sall. Iug. 63, 3 iugurtio H et per omnem aliquot libri Sall. 24 aetatem] pueritiam libri Sall.

alitus etiam nonnulli nostrorum codd. Sall. quodicius D

invenitur. a 'tollo' quoque deficit supinum, sed pro eo utimur 'sublatum'. 'volo' quoque anomalum 'volui' facit praeteritum, ex quo nomen participiale nascitur 'vultus', quomodo ex 'colo cultus' et ex 'occulo occultus'.

- VII 37 In 'mo' desinentia, si vocalis longa antecedit, o in 'psi' conversa proferunt praeteritum, ut 'promo prompsi', 'demo dempsi', 'como compsi'. haec autem 'si' in 'tum' convertentia faciunt supina, ut 'sumo sumpsit sumptum', 'promo prompsi promptum', 'demo dempsi demptum', 'como compsi comptum'; alia vero in 'mo' desinentia per 'ui' divisas exeunt in praeterito, ut 'vomo vomui', 'gemo gemui', 'fremo fremui', 'tremo tremui'. excipiuntur 'emo emi' et 'premo pressi'. et in 'ui' quidem terminantium supina fiunt 'ui' in 'itum' conversis correpta paenultima, quomodo in omnibus, quae ex huiusmodi praeteritis nascentia i habent ante 'tum', ut 'vomui vomitum', 'gemui gemitum', 'fremui fremitum', 'tremui tremitum'. 'emi' vero 'emptum' facit, quod ideo assumpsit p, 15 quia non potest m ante 'tum' sine p inveniri euphoniae causa, ut 'sumptus', 'promptus', 'comptus'. 'pressi' vero secundum in 'si' terminantium regulam i in 'um' convertens facit supinum, ut 'pressi pressum'.

In 'no' o vel g antecedentibus per 'ui' || divisas faciunt praeteritum, ut 'pono posui' et ab eo composita, 'suppono supposui', 'compono composui'. antiqui tamen et 'posivi' protulisse inveniuntur. Plautus in vidularia:

Nunc apud sequestrum vidulum posivimus.

- Apuleius in I Hermagorae: et cibatum, quem iucundum esse nobis animadverterant, eum adposiverunt. 'gigno genui', pro quo 'geno' vetustissimi protulisse inveniuntur - Varro in andabata: sed quod haec loca aliquid genunt -, cuius infinitum passivum Lucretius in III protulit, 'geni':

- 1 in.....uenitur H deficit GLK 2 noloque anomalum R uoluit D
3 participale Dd 6 ut sumo sumpsit promo DH promsi RD promsi H 7
in ptum B 8 promsi D prosi G proptum R promptum D 11 praemo R ui
divisas quidem D 12 supine faciunt Rr in tum DH 13 praeteritis Hh
14 tum] tu LK ut nomio uomui B genui G 15 adsumpsit B 17 promptus] rd promptus R prumptus D presi Rr Pressi B 18 pressi pressum B 20
et habeo Rr compono coposui H 21 posivi] r potui R Plaut. vidul. fr. 8
p. 442 Both. 23 capud R uidulum D uilulum h posuimus RrH 24 Apuleius in I Hermag.: Apul. fr. 7 t. II p. 637 Hild. iucundum] k iocundum EGLK
25 animaduertent G animaduertunt Dd adposuere B apposuerunt rell.
26 quo add. r vetustissime Rr Varro in andabata] cf. lib. VI § 17. Varr. sat. VII fr. 6 p. 95 Ochl. cf. Krahnerum de Varr. ex Marciiani satyra supplendo
p. 20 28 Lucanus Rr Lucret. III 796 sq. III Krehlius III. libri

p. 898 P.

p. 499. 500 K.

tanto magis infitiandum est,

Totum | posse extra corpus durare genique.

a canendo 'quoque composita similiter praeteritum in 'ni' divisas
finiunt: 'succino succinui', 'occino occinui'. quidam autem et 'oecano
5 occanui' protulerunt, ut Sallustius in I historiarum: iussu Me-
telli cornicines occanuere. sed Probus 'occini' quoque existi-
mat posse dici, cum simplex 'cano cecini' faciat, quomodo a 'cado cecidi:
incido incidi' et a 'tango tetigi: contingo contigi'. in antecedente 'no'
in 'psi' conversa facit praeteritum perfectum, ut 'temno tempsi'. alia
10 omnia per 'vi' coniunctas proferunt praeteritum: 'sino sivi', 'sterno stravi',
'cerno crevi'. non solum enim τὸ κοσινύζων γένων sic facit praeteritum,
sed etiam cum pro 'video' accipitur. Titinius in gemina:

simul ut pueras

Has nocte suspirare crevi.

15 pro 'vidi'. Plantus in cistellaria:

† Cum ego te amavi, mea Antiphila, et mihi amicam
esse crevi,

similiter pro 'vidi'. 'sperno' quoque 'sprevi' facit et 'lino livi' vel magis
differentiae causa ad nomen Livi 'levi', quod a 'leo' quoque simplici nasci-
20 tur, quod in usu non est, ex quo 'deleo delevi'. unde et 'letum' dicitur,
quod delet vitam. Iuvenalis in III:

Nam quis plura linit victura dolia musto?

Terentius in heautontimorumenos:

Relevi dolia omnia, omnes seras.

25 vetustissimi tamen etiam 'lini' in praeterito protulisse inveniuntur, ut 39

a infitiandum

1 inficiendum R inficiendum B Lucr. quadratus V 140 inficiendum GL et ex
inficiendum corr. K .i. corrumperendum add. k est om. libri Lucretiani et h. l. et
simili V 140 3 deuisas L 4 finiunt] faciunt GL hoccano hoccanui Rr 5
Sall. hist. I 69 p. 99 Kr. iusu LK iussum B 6 Probus ni f. Berytius. iunio-
rem intellegit Osannus Beiträge II p. 211 cf. ann. ad lib. V § 45 posse existi-
mat D 7 facit H 8 et attango K 9 in si D temno (p) R tempno BD

Alia uero omnia H 10 sino sini L 11 cereni K TOKOCKINEIZON EKPINW Rr
TOKOCKINEIZEN KPINW (sic) add. d KOCKINEIZON BHGL ROCKINEITON K^p KPINO B

12 tinnius G Titini geminae fr. 16 p. 64 Both. p. 116 Neuk. fr. X p. 121
Ribb. 13 simul ut pueras has ego | Nocte suspirare crevi. G. Hermannus opusc. V
p. 271 Simul ut pueras hasce nocte suspirare crevi. 'possis etiam simul ut pueras
Hac nocte s. c.' Ribbeckius 14 Has sic etiam Barb. m. alt. hac Barb. m. pr. et non-
nulli codd. Krehliani nocte has ad baccheos efficiendos Neukirchius noctes B
15 Plaut. cistell. I 1, 1 sq. cistellaria (a) L 16 Cum ego antehac (ex antid-
hac corr. Vet.) te amavi et mi (mibi Vet.) amicam esse crevi. | Mea Gymnasium Plau-
tus amau. K anti-philila (h-p) R 20 letum] letum D letum H deletur

in deletu corr. B 21 Iuv. sat. III 9, 58 22 nictoro H delia Rr 23
Ter. heautontim. III 1, 51 heautontimorumenon G heautontimorumenos D heautonti-

morumenon H heautontimorumenon L eatontimor K 24 relevi G omnia dolia

B omnia om. H series DdH seras h 25 protulisse K

p. 808 99. P.

p. 500, 501 K.

Varro rerum rusticarum: cum oblinerunt vasa. supina in 'ui' quidem divisas terminantium praeteritum subtracta u et addita 'tum' proferuntur, correpta tamen paenultima, ut 'posui positum', 'gemi genitum'. a 'cano' tamen composita primitivi || servant in supino terminationem; 'cantum' enim et 'succentum' dicimus, quamvis in ipso verbo a in i convertuntur ex eo composita, sed in supino iterum i in e transferunt: 'succino succentum', 'occino occentum'; 'tempsi' vero 'teumptum' facit, sicut omnia in 'psi' per praeteritum exentia. in 'vi' vero syllabam desinentia mutant eam in 'tum' secundum praedictam regulam, ut 'sivi situm', 'stravi stratum', 'crevi cretum', 'sprevi spretum'. ergo 'livi' quoque vel 'lini litum', unde Virgilius in III georgicorum:

et paribus lita corpora guttis.

Sallustius in Iugurthino: simul gladium sanguine oblitum ostentans. et sciendum, quod tam 'litum' quam 'situm' et 'itum', quatum, citum, satum' corripunt paenultimas, quod in aliis supinis, quae a praeteritis in 'vi' terminantibus nascuntur, non invenitur, ut 'amavi amatum', 'movi motum', 'nevi netum', 'favi fantum', 'cupivi cupitum', 'munivi munitum'. (Caper: ut 'sino situs', sic 'nequeo nequitus' corripit paeuultimam, quod usus ubique approbat. Cicero pro Cornelio: coeptum igitur per eos, qui agi volebant, desitum est per hunc, qui decessit. ecce hic manifestissime ostendit orator, a 'desinor' esse 'desitum'; sic ergo et a 'sinor' 'situs'.) quod autem paenultima supra dictorum supinorum corripuntur, poetarum exempla docebant. Virgilius a 'praetereor' in VIII:

O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

idem in X ab 'obeor':

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

Ovidius in fastis:

I in Varr. rer. rust. libris hodie haec non reperiuntur, immo se obliuerunt nisco legitur III 7, 7. verba hic l. f. ad ephemeridem rusticam s. agrestem pertinent obliuerunt LK nassa K 3 tamen correpta R tamen add. d gemui genitum G 4 in supino servant G terminationem] l termin..... L 5 sucentum Rr succentum ex succentum corr. K conuertant DH 6 sed] r sic R 7 occinuo K teptum D 8 per om. BK add. b nero om. K 9 regulam om. G 10 spraei spractum BH 11 Verg. georg. III 99 georgic DH geor G 12 guttis] d gutis D 13 Sall. Iug. 101, 6 in Iugurthino] om. G iugurtino Rr gladium] r gaudium R sanguine om. G 14 ostentans add. r ostentas D ostendere Sallustius et sciendum om., Et sciendum tamen in mg. add. K 15 satum citum D corripunt Rr 16 terminantibus] desinentibus L disinentibus GK 18 Caper] ap. Osannum l. l. p. 16 corripuit R 19 quod] r quem ni f. R adprobat B Cic. pro Corn. or. l fr. 35 p. 451 Or. cf. § 55 cornilio GK 20 agi ex § 55 addidi. om. h. l. libri uolebat D 21 manifestissimo LK manifestino G orator] h arator H adhesinor Rr 22 penultima (sic) add. d 23 supinorum spscr. l Verg. Aen. VIII 560 24 VIII. II 25 refert Pal. iupiter L 26 Verg. Aen. X 641 cf. lib. VIII § 31 27 quales HLLK uolita^{re} Hh 28 Ovid. fast. III 583 sq.

p. 899. 900 P.

p. 501. 502 K.

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,

Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

Terentius in hecyrā:

Nam cum compressa est nata, forma in tenebris nos-
ci non quita est;

est enim quaternarius iambicus. Lucanus in VIII:

Hic situs est Magnus. placet hoc, fortuna, sepul-
chrum.

idem in eodem:

10 Illita tela dolis nec Martem comminus usquam.

Virgilius in IIII georgicon, ut praedictum est:

et paribus lita corpora guttis.

a 'cio' composita tam corripientia quam producentia paenultimam inve- 41
niuntur.

15 In 'pō' desinens in antecedente unum invenio 'rumpo', quod sub-
tracta in et o in i conversa facit praeteritum paenultima || producta tam
in simplici quam in compositis ab eo: 'rumpo rūpi', 'abrumpo abrūpi',
'corrumpo corrūpi'. e vero brevem paenultimam habentia mutant o in 'ui'
divisas in praeterito, ut 'strēpo strepui', 'obstrēpo obstrepui'; r vero vel
20 l vel e productam ante 'po' habentia o in 'si' convertentia faciunt prae-
teritum, ut 'scalpo scalpsi', 'sculpo sculpsi', 'carpo carpsi', 'rēpo repsi',
'serpo serpsi', 'sarpo. sarpsi'. Lucanus in III:

Sed per iter longum causa repserē latenti.

supina in 'pi' quidem terminatorum fiunt mutata i in 'tūm', ut 'rupi rup-

1 aditum GLK quā Rr queris R 3 Ter. hecyr. IIII 1, 57 in hecyrā
om. G haecira R haecyra Dr echyra B^e chyra H echira LK 4 cum compressa]
ē compsa G cu, pssa Dd cumpressa Rr cum compressa ex cum compressa(u?) corr.
Bas. nata nata K 6 iambus Rr Lucan. Phars. VIII 793 7 sepulchrum]
r et sic Luc. Voss. A sepulchrum RGLK cum Voss. B 9 Lucan. Phars. VIII 382
10 Illita ex Illata corr. B comminus usquam] sic libri fere omnes § 56 et
h. l. GLK cum Voss. B et al. codd. Luc. comminus uni BDI comminuisum R com-
minus unum r Heidelb. comminus unquam d Darmstad.^b et § 56 Heidelb. (comminus
unquam ut vid. alii codd. Krehliani) cum parte librorum Luc. (unquam Voss. A); et sic f.
h. l. cod. Theodori 11 Verg. georg. IIII 99 georgicorum (an geōr vel geōrg?)

RK praeditum Rr 12 corpora Kk guttus H 13 cio H cieo Kr vel a
cito in mg. k cito B tam corripientia in mg. add. L 15 unum inuenio in ante-
cedente K subtrātā R 16 penultima Rr .. producta L 17 rumpi G

abrupi ex abrumpi corr. K aprupi Dd 10 luero vel r GLK 20 si(p) D 21
sulpsi H carpo carpsi h. l. om. K scarpsi D sarpo sarpsi serpo serpsi
repo repsi GL repo repsi serpo serpsi carpo carpsi sarpsi K 22 sarpo sarpsi]
scarpo scarpsi Rr scarpo scarpsi Dd scarpo scarpsi H AMTEAOYCKAAAEYU scarpo scarpsi
B Lucan. Phars. III 458 III. ex IIII. corr. H IIII. B 23 Sed (Et) pariter
v. l. aliquot libr. Luc. seper Rr longo Dd longum causam in lū. B causam
RDGL 24 in ptum B ut rupi D

p. 900 P.

p. 502 K.

tum'; in 'ui' vero separatas subtracta u et addita 'tum': 'strepui strepitum'; in 'psi' autem exeuntia secundum supra dictam regulam mutata 'si' in 'tum', ut 'scalpsi sculptum', 'sculpsi sculptum', 'repsi reptum', 'carpsi carptum'.

In 'ro' finita per 'vi' syllabam terminant praeteritum, ut 'tero trivi', 5
'quaero quaesivi', 'sero seris sevi', nam 'sero seras', a sera obdita natum,
42 'seravi' facit. a 'sero seris' tamen composita, quando mutant simplicis
significationem, per 'ui' separatas proferunt praeteritum o in 'ui' con-
versa. 'desero' pro 'relinquo' 'deserui', 'insero' pro 'immitto' 'inserui'.
si enim de arbore dicam, 'insero insemi' facit et participium 'insitus', non 10
'insertus'. Virgilius in bucolico:

Insere nunc, Meliboece, puros, pone ordine vites.
idem in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

15

vetustissimi tamen etiam in simplici 'serui' protulisse inveniuntur, pro 'or-
dinavi' et pro 'sevi'. Ennius in praeceptis:

Vbi videt avenam lolium crescere inter triticum,

Selegit, secernit, aufert; sedulo ubi operam addidit,

†Quam tanto studio servit.

20

duo inveniuntur supra dictae terminationis verba, quae duplicant s ante i
in praeterito: 'gero gessi' et 'uro ussi'; 'verro' enim secundum Servium
'versi' facit, secundum Charisium autem 'verri', quod et usus compro-
bat. Licinius Maec pro Tuscis: quis oportuit amissa resti-
tuere, hisce etiam reliquias averrerunt. Publius in Mur- 25
midone:

1 nero om, G separatas ex seperatas corr. B seperatas G 3 psi in ptum
B sculpsi sculptum add, r 4 carpsi add, r 5 praeteritum add, k. treui
Dd 6 quaessini G sequi B a sera — sero. is (sic) in mg. add, K abdita
Hr 7 sero seris seni BH simplices Dd 9 "deserui 'pro relinquo G in-
mitto B 10 non] nū (i. e. unde) G 11 Verg. ecl. 1, 74 12 meliboece H
melyboece G et, ex melyboece mut., K pyros G 13 Verg. georg. II 33 sq.
georgicorum L? 15 fere B 17 et seni K sequi B Ennius in praeceptis]
Enn. fragm. p. 191 sq. Hessel. προτρεπτικῶν sive praeceptorum fr. II p. 165 (cf.
p. XCI) Vahl.; alter enim eiusdem libri titulus viris doctis merito videtur protrepticus
a Charisio p. 40 P. 29 L. laudatus cf. Lindemannum inedit. Lat. part. I p. 4 Vahlen-
nium l. I. p. XCI 18 Is ubi Th. Hugius ap. Vahlenium videt] uidelicet H 19
Selegit] D seligit D ex corr. rell. aut fert R is operam addit sedulo | Quae
tanto cum studio servit Hugius et Vahlenius Vbi — servit] Vel bis operam addi velit,
quom tanto studio servierit Lindemannus l. I. 20 servit H 21 verba supradictae ter-
minationis K ss L i] c RB 22 ussi CAPW B verro] r Varro R (B?) Serr.
ad Verg. Aen. I 59 23 versi] uer R charissium RLK carissium DH Charis.
p. 218 P. 147 Lind. 24 Licinius RBHGLK Lucinius D C. Licinii Maec pro Tuscis
or. fr. v. Meyerum l. I. p. 387 quis scripsi quos libri quibus Meyerus restituro Rr
25 hisque DL reliquias G puplius GK Publius in Murmidone] P. Pu-
blici Lochi Syri Murmurconis fr. p. 258 Ribb. in Murmidone om. G Murmidone]
scripsi, ut aliquid saltem proferrem, coll. Strattidis (et Philemonis) Myrmidonibus, quos

p. 900. 901 P.

p. 502. 503 K.

Cellas servorum converri.

*curro etiam repetita | priori syllaba 'cucurri' facit praeteritum, quod in VIII 43 compositione invenitur apud quosdam auctorum geminationem primae syllabae servans, apud alios autem minime, ut Virgilius in IIII Aeneidos:

Decurrere iugis, alia de parte patentes

Transmittunt cursu campos.

Livius in XXII ab urbe condita: qua cuique proximum fuit, decucurrerunt. idem in XXV: et si ferocius procucurrissent.
 10 Cato contra G. Pisonem: video hac tempestate concucurrisse omnes adversarios. Terentius in hecyræ:

Vna illarum interea propere praecucurrit.

Caesar ad Virgilium: excucurristi a Neapoli. Plautus in Stichæ:

15 Praecucurri, ut nuntiarem nuntium exoptabilem.

Supra eorum, quæ in 'vi' syllabam terminant praeteritum, mutatione 'vi' in 'tun' proferuntur secundum supra dictam regulam: 'trivi tritum', 'quaesivi quaesitum'. 'sevi' vero secundum analogiam 'setum' de-

huc referri posse docent Laberii caconneumon, colox, ephelus, hetaera, necymantia, scylax: cf. etiam gloss. Vat. VI 534 class. auct. ed. Mai: myrmidones dolosi, quam Ribbeckius in ann. ad h. l. attulit. murmurithone R muromonthones B mauromonthones b muro. imithone D Muromunthone H moro munthone L Darmst.^b muramuntone K murmunthone Zwicc. 1 Krehli Darmst.^a Mimo Mutone teste Fleckeiseno suo exemplo Putschiano ascripsit Niebuhrus. Moro mentone, Murrhinone, Μορμονόθωνι temptavit Ritschelius parerg. I p. 197 cf. Boethius I. I. p. 222 sq. 275. Murmurcone coll. thes. nov. Lat. ap. Maium I. I. VIII 362 (ubi Murmurcones edidit Maius, murmurones coni. Hildebrandus gloss. Lat. bibl. Paris. p. 214) Ribbeckius, qui olim cogitaverat de Muto Mutano vel Muro Mutuni vel Murco mutone muro: Mutone cellas α

2 repetita GL priore BDHGL ecurrit H 4 servans] b servans B

Verg. Aen. III 153 sq. 6 Decurrere Rr Decurre K Ver. patentes Dd patientis Rom. (Ver.?) 8 lenius G Liv. ab u. c. lib. XXII 4, 6 in om. H in — condita om. G ab urbe condita add. d qua cuique] quacunque K quaque

Put. et Colb. Liv. 9 decucurrunt Rr decucurrerunt K decurrerunt B Liv. ab u. c. lib. XXV 11, 3, ad quem locum haec recte rettulit Sigonius in annot. ad Liv.

I. I. XX. libri ^rferocius L ferotius D ^{cu}procucurrissent Rr ^{pro}decucurrissent L 10 Catonis contra C. Pisonem or. fr.: v. Meyerum I. I. p. 143 gaim B, pisso-

nem LK "video" hac Li ^hhoc Dd concucurrissent] d concucurrisse DH 11 Ter. hecyr. III 3, 11 in hecyræ om. G echyra B echira LK 12 Vna eorum 'codex vetus' Prisciani teste Bentley ad Ter. I. I. illarum forte interea Bas.

^{cu}procucurrit HK praecurrit L cucurrit B praecurrit Bemb. 13 Caesaris Aug. ad Vergilian ep. fr.: v. Fabricium Imp. Caes. Aug. p. 158 sq. Weichertum Imp. Caes. Aug. scriptor. vell. I epp. fr. 27 p. 150 excucurristi H aenea poli K ad nea-

polim B neapuli Rr nepoli G Plaut. Stich. II 2, 67 (v. 395) in Stichæ

om. G 14 sticho R stico D 15 procucurri K nuntiarem Dd exoptabilem

etiam Plauti Ambrosianus exoptabilem D exoptabile. (m) H obtabilem vel optabilem libri Plautini ceteri 16 syllaba R 18 qssui qssitum G Saeui BH

p. 901. 902 P.

p. 503. 504 K.

huit facere, sed differentiae causa veteres 'Setum' pro 'Zethum' dicentes hoc 'satum' proferre tradiderunt. et sciendum, quod in nullo alio supino sive participio seu nomine participiali a paenultima corripitur, nisi in supra dicto et aliis tribus, id est 'sātus, rātus, dātus, stātus'. 'reor' quoque 'ratus' facit participium, ut puto differentiae causa, quia 'ritus' aliud significat et 'retus' pro 'retitus' dicebant, quomodo 'saucius' pro 'saucia-tus' et 'lassus' pro 'lassatus' et 'lacerus' pro 'laceratus' et 'potus' pro 'potatus'; difficile enim invenis e verbi in a converti per participium sive supinum nisi in supra dictis. in compositione vero a supra dictorum supinorum sive participiorum in i convertitur correptam: 'satus, insitus, ob-situs'. Virgilius in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

Cicero in frumentaria: ut cum obsitum Leontinum agrum vidis|ses. 'deserui' vero 'desertum' et 'inserui insertum' et 'exerui exer-tum' faciunt supina; quae vero duplicant s ante i, mutant 'si' in 'tum' in supino: 'gessi gestum', 'ussi ustum'. duplicantia vero r ante o in praesenti 'ro' in 'sum' convertentia faciunt supinum, ut 'curro cursum', 'verro versum'.

In 'so' desinentia o in i convertentia assumunt 'vi' et faciunt prae-teritum perfectum: 'laccio laccessi', 'arcesso arcessi' - Sallustius in I historiarum: Domitium proconsulem ex citeriore Hispania cum omnibus copiis, quas paraverat, arcessivit. idem in II historiarum: argentum mutuum arcessivit. Cicero pro Roscio: arcessivit aliquem. quem aut quando? ('laccio laccessi': sic Probus, et videtur mihi melius dicere, participium enim passivum

1 differtiae ^{en} Ll - veteres om. K Setum pro Zethum] DHGL et, setum pro in mg. add., K setum pro zetum RB 2 alio infra lin. add. K 3 sive] r se R aut K 4 status datus D status add. k quoque add. k 5 et puto h 6 rec-

tus pro restitus (c) H retitis ^v Rr saucius L 7 lasus pro lasatus GK lasa-tus L 8 invenies K per add. d 9 a add. r 11 Verg. georg. II 33 sq.

14 Cic. in Verr. act. II m 18, 47: campus Leontinus, cuius antea species haec erat, ut, cum obsitum vidisses, etc. frumentaria ut Cum L leontinum K 15 nero om, G exerui] r exerui D exerui B exuri R 17 duplicantia] . Duplicia

R 19 nero ^r Rr 20 adsumunt B uel arcesso uel r 21 arcesso arcessiui G arcesso arcessiui accerso accersiui B . Sall. hist. I 71 p. 99 Kr. 22 historiarum] r istor. R

li domidum Rr domutium H domicium GL domicilium, in mg. uel domitium K 23

quos K arcessiuit G post arcessiuit: idem — arcessiuit om. Rti add, r Sall. hist. II 94 p. 190 Kr. 24 mutum LK Cic. pro Rosc. Amer. or. 28, 76 25 aliquem aut quando L Darmst.^b cum Cic. Par. 1 aliquem at quando vel aliquem ali-quando (sic Guelferb.) codd. Cic. ut vid. rell. omnes 26 Probus] Berytius scil. v. O. Iahnium ad Pers. prolegg. p. CXXXIX coll. ann. ad lib. V § 45. ad iuniorem Probum h. l. refert Osannus Beitr. II 211 mihi om. K

p. 902 P.

p. 504. 506 K.

'laccessitus'; Caper tamen 'laccessi' dicit esse, ut 'laccessi', et profert exemplum Lucillii, quo usus est in XIII:

Num vetus ille Cato †laccessisse appellari quod
Consciens non erat ipse sibi?

sed potest 'laccessisse' per syncopam esse prolatum 'vi' syllabae, ut 'cupisse', 'petisse' dicimus pro 'cupivisse' et 'petivisse'. Sallustius in III historiarum: diversa, uti solet rebus perditis, capessivit. idem in IIII: igitur legiones pridie in monte positas arcessivit. 'faccesso' vero et 'capesso' et 'viso', quae possumus desiderativa dicere - significat enim 'faccesso' 'desidero facere' et 'capesso' 'desidero capere' et 'viso' 'desidero videre'; frequentativa enim esse non possunt, cum primae coniugationis non sunt, haec eadem secundum Diomedem et Charisium o in i converten[tia] faciunt praeteritum perfectum: 'faccesso facessi', 'capesso capessi', 'viso visi'; similiter 'quaeso quaesi'; Probus tamen 'quaesivi' dicit, et melius, quamvis primitivum quoque eius, id est 'quaero', 'quaesivi' facit praeteritum. sed Sallustius in I historiarum: Carionem quaesit, uti adulescentior et a populi suffragiis integer aetati concederet Mamerci. Cicero in divinatione: ipse profecto metuere incipies, ne innocenti periculum faceris; invenitur tamen in quibusdam codicibus 'faccessieris'. 'pinso pinsui' facit praeteritum, quod Probus usu Pomponii comprobatur: neque malis molui neque palatis pinsui.

1 Caper] v. Osannum de Capro p. 16 lacesi Rr 2 Luc. sat. XIII 7 Dous. Gerl. 3 Nam G Num vetus ille Cato[n] laccessisse Apulus iram[Consci] non erat ipse sibi? Lachmannus ad Lucret. III 1034; rell. coniecturas a vv. dd. hunc ad l. temptatas, Sardos venales, enumerat H. A. Kochius exercit. crit. in priscos poetas Rom. p. 16 sq., quem ipsum olim a se caecigata prae Lachmannianis spernere compertum habeo. ego, de certa emendatione desperans, id tantum addo, eam, ut mihi quidem videtur, proficisci debere a Catonis oratione, si se Caelius tribunus plebis appellasset, ut fere miretur Lucilius, Caelium eam ob rem a Catone accusatum fuisse, quod is ipse se accusari ab illo ignoraret Cato om. K laccessisse] b lacississe B 6 et om. BG Sall. hist. III 78 p. 270 Kr. cf. Non. p. 116, 20 in III. historiarum om. G 7 ut b capessiv[us] sic etiam Nonius laccessiuit GLK 8 Sall. hist. III 43 p. 341 Kr. accessiuit B 9 vero spscr. K uisso G uisoo(s) D 10 facesso desiderio G capesso ex laccesso ni f. corr. L desidero capere et uiso add. d 12 diomedem GL diomedem BDH diomidem K Diomedes p. 367 P., ubi tantum capesso et uiso laudantur, non facesso 13 charissium L chasium K Charisius p. 218 P. 146 L. converteni^a Bb 14 Prob. inst. gramm. p. 1487 P. 142 L.; ni hic quoque Berytius intellegendus est 15 melius sunt quamvis r 16 sed om. D eras. in K Sall. hist. I fr. 55 p. 86 Kr. II. L 17 quaesit] G quaesiuit RBHLK quesivuit D adulescentior DIHGL adoliscientior K 18 integer (r) H integer aetati] integritati GL integrati K consideret B Cic. in Q. Caecilium divin. 14, 45 19 ipso RGLK post facessieris: invenitur — facessieris in mg. add. K 20 Inveniatur (un) L facessieris] sic ex nostris codd. Cic. Lag. 29 facessieris. H facessieris. KΠΟΥΠΑΝΙΚΟC. Pinso B pinso GL 21 Probus: cf. p. 534, 26 pomponi K Pomponii atell. inc. (pistoris? Munkius l. l.) fr. 5 p. 123 Both. p. 161 Munk. inc. VI p. 214. XIII Ribb. cf. Diom. p. 370 P. thes. nov. Lat. in Maii auct. class. VIII 416 22 malis] Ribbeckius molis RBDH et ex moles corr. K moles GL molui K palatis] palatis ex pal. effecit R vel r pallathis K pilis μ pilatim

p. 902. 903 P.

p. 505. 506 K.

Supina eorum in 'situm' exeunt; 'acessitum', 'laccessitum', 'capessitum', secundum in 'vi' desinentium regulam, de qua saepe in superioribus diximus. a 'pinso' autem 'pistum' debet esse, unde 'pistor' nomen verbale, ut 'pastum pastor', 'ustum ustor', 'gestum gestor'.

47 In 'to' c antecedente invenio 'pecto', cuius praeteritum plerique 'pe- xui', Asper tamen 'pectui', Charisius 'pexi' protulerunt. Maecenas in Octaviam: pexisti capillum naturae muneribus gratum. similiter 'necto nexui' et 'nexi'. Virgilius in V:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Sallustius in historiis I: nexuit catenae modo. Lucilius in V:

hic solus vigilavit, opinor,

Et cum id mi visus facere est, tum retia nexit.

Propertius:

At tibi, qui nostro nexisti retia lecto.

'flecto' vero 'flexi' facit et 'plecto plexi' antiquae. Laevius in V erotopaegnon:

Te, Andromacha, per ludum manu

Lascivola ac tenellula,

Bothius pistillis *Munkius* 1 accessitum *B* 2 in iui *LK* in iui terminantium *G* diximus in superioribus *K* 3 diximus *om. L* autem *om. K* 6 pectui] pectii *R* pecti *H* pectui *h* pexui *Asper* teste *Prisciano* de XII vers. *Aen.* § 131 p. 1254 *P.* 88 *L.* cf. *Struvium* l. l. p. 275 sqq. charius *Hh* carisius *R* Charis. p. 218 *P.* 146^b *L.* pecto pectis pexi et sic etiam apud *Prisc.* de XII vers. *Aen.* l. l.; at p. 217 *P.* 146^a *L.* pecto tis pexui, quod insititium videtur *Struvio* l. l. p. 276. iuxti pec.....cedo *cod. Char.* p. 233 *P.* 155^a *L.* Maecenas] d Mecenias *RBHGL*

maecenas *D* macenas *K* 7 in *supscr. K* octavia lineola *sup.* a fere evanida *B* octavia 1 Octavia *π*, *Mcibomius* Maecenas p. 148, *Bothius* fr. tr. p. 260, *Neukirchius* l. l. p. 90, *Lion* Maecenatiana p. 46 ed. alt.: praetexta scil. fabula vv. dd. visa est Octavia, at praeter *Scriverium* et *Delrium* v. *Langium* vind. *trag. Rom.* p. 11, cui hoc fragmentum magis galliambos quam tragoediam spirare videtur. et galliambis quidem Maecenatem usum esse testatur *Atil. Fortun.* p. 2677 *P.* 319 sq. *Gaisf.*, ex his vero verbis galliambum efficere equidem nequeo, possis *Bacchios* cum *Neukirchio*; at mihi cum *God. Hermann*o *opusc.* V 265 orationis pedestris esse videntur; inter varias opiniones fluctuat *Frandsenius* Maecenas p. 124 sq. 162. Octavio *Falsterus* mem. obsc. p. 81

octavo *Krehlius* II 574 8 *Verg.* *Aen.* V 425 9 pamas *D* 10 *Sall. hist.* I fr. 23 p. 23 *Kr.* in historiis I *om. G* historiis *R* I. r. *om. R* *rell.* cataene *R* cataene *r* nodo *B* *Lucil. sat.* V v. lib. VIII § 33 13 post

Et in *mg.* quid add. *K* it *Rr* mi *Dousa* mihi libri tunc *G* 14 profertius *GL* *Propert. el.* IIII (III) 8, 37. Maecenati hunc versum tribuit *Diomedes* I p. 366

P. cf. *Hertzbergium* in ed. *Propertii* III 290 coll. I 229 15 ad *D* existit *Rr*

16 et iam plecto *K* Leuius *BDGLK* Leuius *Hh* Liuius *R* Laevii erotopaegnon. lib. V fr. v. *Weichertum* poet. Lat. *rell.* *Laev. fr.* IV p. 44 sqq. VI. *K* edd. *Weichertus* erotopaegnon *K* erota pagnion *L* eruta pagnion *G* erectopegnion *B* erotopaegnionte andromacha *RH* erotopegnion. de andromacha *D* 18 per ludum] *RB* et sic *Scaliger* lectt. *Auson.* II 27 et v. d. vel *Puteanus* vel *Fruterius* a *Spengelio* *Caecil. Stat.* p. 49 l. ad marg. ed. *Stephan.* perdudum *DHGLK* 19 lascivola] *k* laecivola *K*

p. 903. 904 P.

p. 506. 507 K.

Capiti meo trepidans, libens

Insolito plexi munere.

nunc enim 'plector' et 'amplector' dicimus. sed 'plector' passivum esse Terentius ostendit in Phormione:

5 Ego plector pendens.

e brevi antecedente in 'to' desinentia duo inveni: 'pēto petivi' et 'mēto messui'. Cato in II originum: in campo Tiburti ubi hordeum demessuit, idem in montibus serit, ubi hordeum idem iterum metit. Cassius Emina in III annalium: in campo Tiburte
10 ubi hordeum demessuerunt. r antecedente similiter duo inveni, 48
'verto verti', 'sterto stertui' - Persius:

Cor iubet hoc Enni, postquam destertuit esse

Maeonides, Quintus pavone ex Pythagoreo,

geminata vero t ante o unum, 'mitto nisi', et in 'sto' unum, 'sisto', cuius praeteritum quando activam habet significationem, tam in simplici
15 quam in composito deficit; quando vero absolutam et similem 'sto' verbo, commune cum eo habet praeteritum, ut 'resisto' vel 'resto restiti', 'consisto' et 'consto constitui', 'persisto' et 'persto perstiti'.

Supina eorum, quae in 'xui' vel 'xi' praeteritum terminant, per 'xum' exenit, ut 'nexui nexum', 'pexui' vel 'pexi pexum', 'flexi flexum'. similiter faciunt supinum, quae in 'ctor' desinunt deponentia: 'amplector amplexum'; 'petivi' vero secundum analogiam in 'vi' terminantium praeteritum 'petitum' facit paenultima producta; similiter 'messui messum', sicut 'censui censum'. 'nisi' duplicavit | s in supino: 'missum'. a 'stertui'
25 enim supinum non inveni nec a 'sisto'.

Deponentia in 'tor' desinentia nulla antecedente consonante 'tor' in 'sum' convertunt: 'ntor usum', 'nitor nisum'; || invenitur tamen etiam 'nixum'.

1 capi timeo tripidans K liuens G 2 insolita plexit munera Grotius v. Vossium de arte gramm. V 31 p. 857 Eckst. 3 dñs i. e. dicimus k dñs. K esse] r est R 4 Ter. Phorm. I 4, 42 in Phormione ostendit K forinione G 5 plector K 7 mesui L Caton. origg. lib. II fr. p. 107 Kr. fr. 61 p. 277 Roth. fr. XII p. 38 Wr. cf. de XII vss. Aen. § 132 secūn in lit. h tyburti D Tiburte Krehlii censor Ienensis p. 422 tiburtino cod. Lind. S de XII vss.

Aen. I. I. ordeum BGLK 8 demessuit L ; Idem RDGLK erit D serit tibi BHGLK ordeum HGLK idem BDG 9 casius G Cassii Eminae ann. lib. III fr. p. 161 Kr. fr. 26 p. 293 Roth. cf. de XII vss.

Aen. I. I. tyburte Dd tiburtae H tiburti r 10 ordeum GLK demessuerunt LK 11 Pers. sat. 6, 10 sq. 12 Enni] enim RDGK 13 meonides RBDHGLK menides r Quintus D quintus RBHGLK pavone] k pavone K pavonem Pers. Vat. et Montepess. alter pithagoreo GL pythagoreo D pitagoreo B pithagoreo K 14 t' uero Hh missi DL 16 deficit L absolutam] r absolutum R 17 communem B consisto in mg. add. K 18 uel consto L et persisto K uel persto L 19 uel in xi DG termina^{nt} K 22 petiuro^{ui} Dd 23 petitem]

perfectum H petitem in mg. add. h facit add. k mesui Dd mesui L mesum L 24 Missi L s] add. r ss HK 26 desinentia] exenitia B 27 ta-
men om. G

p. 904 P.

p. 507. 508 K.

In 'xo' duo inveniuntur o in 'ui' convertentia in praeterito: 'texo tenui' et 'nexo nexis' vel 'nexas nexui'. Ovidius in VII metamorphoseon:

Luna quater plenum tenuata retexit orbem.

Cicero in II de oratore: sic omnia, quae fiunt quaeque aguntur, lenioribus principiis natura ipsa retexit. Virgilius in V:

Nexantem nodis seque in sua membra plicantem.

idem in eodem:

Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Livius:

Nexabant multa inter se flexu nodorum

Dubio.

Accius in Deiphobo:

Nos continuo ferrum eripimus, omnibus manicas ^{ne-}
^{ximus.}

supina alterum per 'tum', alterum per 'xum' finiunt: 'textum', 'nexum'. unde Virgilius in VIII:

et clipei non enarrabile textum.

idem in V:

Qui primus nodos et vincula linea rupit,

Quis innexa pedem malo pendebat ab alto.

DE PRAETERITO PERFECTO QVARTAE CONIVGATIONIS.

VIII 49 Quartae coniugationis verba omnia activa vel neutralia in 'io' desinunt, exceptis 'eo' et 'queo' et 'veneo' et ex eis compositis.

In 'cio' igitur desinentia duarum excedentia numerum syllabarum simplicia n antecedente 'cio' in 'xi' conversa faciunt praeteritum perfectum, ut 'vincio vixi', 'sancio sanxi' - vetustissimi tamen etiam 'sancivi' vel 'sancii' proferebant. Pomponius Secundus ad Thra|seam: sancierat ius utile civitati -; sin autem n non habuerint, 'cio' in 'si' m-

- 1 inveniuntur verba o G 2 nexans K Ovid. metamorph. VII 531
III. K 4 quater L 5 Cic. de or. II 78, 317 omnium v. l. codd. Cic.
fluunt H flant GL 6 lenioribus v. l. codd. Cic. rexit Rr praetexit
Cicero Verg. Aen. V 279 cf. lib. VIII § 33 8 membra D plicantem] r
placentem R 9 Verg. Aen. V 425 cf. § 47 10 palmis G innexit Hh
11 Liv. Andr. Odiss. fr. v. lib. VIII § 33 12 Nexabat G Nexebant lib. VIII l. l.
nodorum D 14 actius Rr Achius DK Au. Deiphob. fr. cf. lib. VIII § 33
in Deiphobo om. G deiphebo k 17 textum] texum G 18 Verg. Aen.
VIII 625 19 clipei K enarra_bile K inenarrabile L 20 Verg. Aen. V 510 sq.
Non valuit; nodos etc. 21 primos D 22 inexta B 24 Quartae coniugationis
om. GL post neutralia collocat K 25 ueneo ex cis D 26 syllauarum B 28 san-
cio (c) H ^{po} sancini vel sancii etiam H 29 Pompius Rr thra+seā (n) B tra-
seam D sancierat K 30 utile] utile H uti legi RBGLK habuerunt D

p. 904. 905 P.

p. 308. 309 K.

tata faciunt praeteritum, ut 'sarcio sarsi', 'farcio farsi', 'raucio ransi', 'fulcio fulsi', quod et Probo placet, quamvis alii differentiae causa 'fulxi' posuerunt. Cicero in I de oratore: at Aesopum, si paulum inrauserit, explodi. in eodem: peranguste refersit in oratione sua. idem pro Cornelio libro II: qui eis rebus urbem Italiamque referaserunt. idem in II Tusculanarum: ex quibus verbis etiam omnia referaserunt.

Alia vero omnia supra dictae coniugationis verba secundae personae praesentis abiecta finali s et addita 'vi' faciunt praeteritum perfectum, quod tamen etiam subtracta u consonante et correpta penultima i licet proferre, ut 'scio scis scivi' vel 'scii' et ab eo composita: 'ascio ascivi' vel 'ascii'. similiter 'cio cis', quod et 'cieo cies' dicitur, 'civi' vel 'cii'. et 50 ab eo composita, 'concio concis concivi' vel 'conci', 'audio audiui' vel 'audii', 'mollio mollivi' vel 'mollii', 'munio munivi' vel 'munii', 'saevio saevivi' vel 'saevii', 'eo eivi' vel 'ii', 'queo quivi' vel 'quii', 'veneo venivi' vel 'venii' - Solinus in collectaneis: Tati in arce, ubi nunc aedis est Iunonis Monetae, qui anno quinto quam ingressus urbem fuerat a Laurentibus interemptus est, septima et vicentissima Olympiade hominem exivit. Sallustius in Catilinario: 20 sed neque pretio neque gratia impelli quivit. idem in I historiarum: neque se recipere aut instruere proelio quivere, 'suffio suffivi' vel 'suffii', quod quamvis a neutropassivo componatur, tamen, quia significationem mutavit, mutavit etiam declinationem. unde Virgilius in IIII georgicon:

I ut om. L sario R rautio R 2 Probo] Berytio haec tribuenda videntur. cf. ann. ad lib. V § 45. aliter Osannus Beitr. II 211 sq. fulxi] h fluxi RDIH po-

uerunt D 3 Cic. de or. I 61, 250 II. k ad GLK palum irrauserit G

irrauserit H irrauserit Cic. Pal. 8 irrauserit cod. Victorii irrauserit, irrauserit etc. libri Cic. rell. irrauserit est in oratione sua. Idem pro cornilio lib. II. explodi in eodem peranguste refersit in oratione sua. idem pro cornilio lib. II. qui eis K 4 in eodem — referaserunt add. r Cic. de or. I 35, 163 referasit H

5 Cic. pro Corn. or. lib. II fr. 8 p. 453 Or. cf. Cic. or. 70, 232 qui rebus his urbem Italiamque omnem referaserunt Cic. I. I. 6 Cic. Tuscul. disput. II 2, 6: ex quo libris omnia referaserunt 9 s add. r quod] quem G Quae BDH q LK

10 liquet GK et in licet corr. L 11 post et ab eo composita sqq. usque ad eadem verba om. R add. r adscio adscivi vel adscii B 13 concio concis om. H 14 molio R saevio — venii] add. r saevi R 16 Solinus in collectaneis: v. lib. I

§ 28 in collectaneis vel polyhistore lib. I I. I. statius BDHGLK caedis B

aedes d cum libris lib. I I. I. 17 quam spscr. K ingrus K 18 interemptus R uicesima RBDHLK 19 olimpiade BDGL holimpiade L Sall. Catil. 49, 1: neque precibus neque gratia neque pretio Ciceronem impellere potuerunt (aliquot Sall. libri om. verba neque precibus, alii neque gratia, alii denique neque pretio, in aliis horum verborum ordo varie est permutatus) catilinario GK catilinario BH 20 pretio B

peio D impelli RGLK Sall. hist. I 97 p. 116 Kr. hidem R 21 proelia R praelio GL 22 sufficio D sufficio R suffi G 23 unde] r Vt R Verg. georg. IIII 241 cf. lib. IIII § 17

At suffire thymo cerasque recidere inanes
 'suffire' dixit secundum rectam rationis declinationem, cum simplex eius 'fieri'
 est. excipiuntur 'haurio hauri' - invenitur tamen etiam 'hauriri' vel 'hau-
 riri'. Varro in XXIII ad Ciceronem: cum indidem haurierint ..
 'saepio saepsi', 'sentio sensi', 'venio veni', 'aperio aperui' - quod videtur
 a 'pario' compositum, quod vetustissimi non solum secundum tertiam, sed
 etiam secundum quartam coniugationem declinabant, unde Ennius:

Ova parere solet genus pinnis condecoratum.

51 igitur ex eo composita, si principalem syllabam puram nec ex integra
 praepositione habuerint, 'io' in 'ui' convertunt in praeteritō, ut 'aperio
 aperui', 'cooperio cooperui'; 'reperio' vero duplicavit p in praeterito,
 quippe diminuto una syllaba, 'reperio repperi'. simile est praeteritum a
 'comperio' 'comperi'. sunt alia ex hoc ipso composita deponentia: 'expe-
 rior', 'opperior', quorum participia 'expertus' et 'oppertus' ostendunt a
 'pario' esse composita, cuius participium 'partus' est -, 'salio salivi' vel
 'salii' et 'salui'. Virgilius in bucolico:

Dulcis aquae saliente sitim restringere rivo;

idem praeteritum in II georgicon:

Mollibus in || pratis unctos saliere per utres.

in quibusdam tamen invenitur codicibus etiam 'saluere' scriptum. idem
 in XI:

portisque abeque regina sub ipsis

Desiluit.

idem in V:

Haud mora, prosiluisse omnes, ferit aurea clamor

Sidera.

I At] ā (i. e. aut) G sufficere K thimo RBDHGLK timo r coc-
 rasque GK caerasque L recedere K inanes H 3 nel haurii spscr. K
 haurii R aurii D 4 Varron. de ling. Lat. ad Ciceronem lib. XXIII fr.: Varr.
 opp. I 188 ed. Bip. de ling. Lat. p. 596 Sgpl. 267 Muell. XXIII. GL
 haurierunt Rr haurierunt (sic) L 5 sepio RBDGLK saepi H sepsi BDGLK
 apperio Rr 7 coniugationem H declinabant R Enpi ann. fr. v. lib.
 VIII § 33 8 pennis GLK 9 nec habuerint ex integra praepositione G
 ex intigra praepositione, in mg. sine oppssione consonantium K 10 habuerint
 ex habuerunt corr. D convertunt] b convertant B 11 duplicavit uero H 12
 diminuta BLH diminuta G diminuta R dempta K repperio L simile] r simi-
 liter K 13 compiri L 14 opperior] d operior DGLK expertu R opertus
 BGLK 15 pario] k pario K 16 et] nel K Verg. ecl. 5, 47 cf. lib. VII § 52
 17 aquae] r aequae R restringere G restringere HL cum nonnullis codd. Verg.
 dett. 18 Idē r ldest R Verg. georg. II 384 19 unctos ex unctor corr. H
 iunctos Rr saliere] sic etiam Verg. Med. c corr. saluere Med. m. pr. Rom. 20
 etiam] r antem R saluere H Verg. Aen. XI 499 sq. 22 partisque K
 ab hequo K habetrio G 23 desiluit L desiluit D disiluit G 24 Verg. Aen. V
 versus 140 sq. Haud mora, prosiluisse suis, ferit aethera clamor | Nauticus contaminati
 cum Aen. XI 832 sq. ferit aurea clamor | Sidera 25 haud BHGLrd

p. 906 P.

p. 510 K.

Lucanus in III:

Insiluit solo nociturus pondere puppim.

Statius tamen in VIII Thebaidos:

excussi salierunt cuspide dentes.

5 in eodem:

Insiliere vadis magnoque fragore solutus

Agger.

Ovidius in XI metamorphoseon:

Cum saepe adsiluit defensae moenibus urbis.

10 idem in IIII fastorum:

Per flammam saluisse pecus, saluisse colonos.

Quadrigarius in VI annali: Artorius Taureae dextrum unum
 rum sauciat atque ita resiliuit. 'cambio', ἀμείβω, ponit Chari- 52
 sius et eius praeteritum 'campsi', quod ἀπὸ τοῦ 'κάμπω' ἔκαμψα Graeco
 15 esse videtur, unde et 'campso campsas' solebant vetustissimi dicere. En-
 nius in X:

Leucatam campasant.

'aio', cuius declinatio in usu frequenti non est, quartae coniugationis esse
 ostenditur ab imperativo in i terminante. sic enim Probus de dubio
 20 perfecto tractans ostendit Naevium protulisse:

An nata est sponsa praegnas? vel ai vel nega.

Accius in Ione:

1 *Luc. Phars.* III 626 *Ul. K* 2 *puppm* (*pupim DK*) *etiam lib.* XVIII § 236 *puppi*
Luc. Remens. *puppem alii* 3 *Stat. Theb.* VIII 132 in VIII *B* in VIII *The-*
baidos om. G thebaidos II tebaidos K 4 *Excusi Rr expulsi Statius* 5
Stat. Theb. VIII 230 *sq.* 6 *insiluere edd. Statii et sic certe Cass.* magnoque
fragore etiam 'antiquissimi optimique libri' Stat. teste Barthio magno stridore al.

7 *ager G ager K* 8 *Ovid. metamorph.* XI 526 in XI *metamorphoseon om. G*
ad 9 *assiliit GLr adsiliit h insiliit K assiliit, adsaliit vv. ll. ap. Ovidium* 10
Ovid. fast. IIII 805 *fastorum om. G* 11 *flammam cod. Ovid. Guelferb.* *flammas*
libri Ovidiani fere omnes saluisse] sic etiam utrobique 'meliores' Ovidii codd. cum
Petaviano 1, silisque Ifeld. saluisse libri Ovidiani plerique colonos B Ovidius
colonos DHL calones RGKdt 12 *Q. Claudii Quadrigarii ann. lib. VI fr. p. 257 Kr.*
fr. 39 p. 345 Roth. *taurea R taureg D taurae GLK humerum BDHL* 13
saucia GK saucia L resiliuit ex corr. h ἀμείβω] add. d ἀμείβω R ἀμείβω G
carisius RGK carissius L Charisius p. 219 P. 147 L. cambio, cambis,
campsi (sic cod. Neap.), h. e. muto, p. 233 P. 155 L. cambio campsi 14 ἀπὸ —

ἔκαμψα] *om. D add. d ατιω R τωγ R τοι G κάμπτω (π ex i ut vid. corr.)*
Rr KAMITTO D KAMITTO (sic) H KAMITTO GL KMITTO K εκάμψω agrego B η graeco
HGL 15 *camso RH camisas H Enn. ann. X 36 E. s. II p. 50. LXVIII Vahl.*

17 *Leucatam Vahlenius Leucatan RrHhD leocaten GLK leucatem B* *campasant*
DH 18 *'non est' frequenti G* 19 *Probus] Berytius ut videtur cf. ann. ad lib.*
V § 45. ad iuniorum coll. inst. gramm. p. 1482 P. 138 L. referre studet Osannus
Beitr. II 212 sq. 20 *Naevium] v. § 1 neuium RBDGL* 21 *an corr. ex ai ni f.*

K praegnas D pragnas Rr prignas GLK *negu] d gena D* 22 *Attii*
Ion. fr. 1 p. 211 Both. III p. 158 Ribb. *lone] R (H?) ioc BDLr et ex corr. h*
loe K oe G

quibusnam

Te aibant ortum locis.

pro 'aiebant', quod in hac coniugatione fieri solet. et est notandum in hoc verbo, quod pares habent syllabas tres personae, 'āio āis āit', quod in alio huius coniugationis verbo non invenis, et quod paenultima primae solius personae producit, quae sola i habet loco consonantis; unde tertia quoque pluralis, quae solet a prima fieri, similiter i consonantem habens producit paenultimam; quod autem in aliis corripitur, ostendit usus. Virgilius in I Aeneidos:

Sic āit et dicto citius tumida aequora placat.

10

[et Naevius:

An nata est sponsa praegnans? vel āi vel nega;
nam nisi corripatur a, iambus stare non potest.] invenimus tamen tertiam personam praeteriti 'ait', quasi a prima 'ai aisti ait', quae in usu non sunt, unde neque perfecti neque plusquamperfecti nec futuri subiunctivi in hoc verbo declinatio invenitur. potest igitur etiam 'ait' praesens pro praeterito accipi.
53 Supina in 'xi' quidem terminantium secundum supra dictam regulam in || 'ctum' exeunt: 'vinxi vinctum' et 'sanxi sanctum', 'sancivi' vero 'sancitum', unde Lucretius:

Quod porro nequeas, sancitum quandoquidem extat.

20

In 'si' vero praeteritum finientia l vel r antecedentibus mutant eam in 'tum' in hac coniugatione et faciunt supinum, ut 'farsi fartum', 'fulsi fultum', 'sarsi sartum', unde et 'sartores' et 'fartores', et ex his composita 'confercio confertum', 'refercio refertum' - Cicero in II Tusculanarum:

Tum iecore opimo farta et satiata -;

25

alia vero in 'si' desinentia supra dictam regulam servant, id est generalem in 'si' desinentium: 'sensi sensum', 'ransi ransum', unde Lucilius in XVIII:

Rausuro tragicus qui carmina perdit Oreste.

2 aibat ⁿ K ortum aibant *Bothius* ortum *Ribbeckius* 3 pro age-
bant *D* pro aiebat ⁿ K notandum est *K* 4 haben *Rr* habet *B* 5 invenies
GLK 7 pluralis aiunt quae *D* i ex u *ni f. corr. K* "habens 'consonan-
tem *G* 8 *Verg. Aen.* I 142 10 dicta *R* 11 Naevius] v. *supra* p. 541, 20 neuus
RD eminus *BHGLK* 12 praegnans *RB* prignans *GLK* 13 a, iambus] .ai. ambus
Dd tamen etiam tertiam *K* 14 sunt] est *GLK* 15 neque praeteriti perfecti *G*
plusquamperfecti nec *om. G* 16 praesens in *mg. add. K* pro *add. bd* 18
unxi vinctum *H* et *om. GLK del. r* sanxi *K* scaucitum *D* post sanc-
citum: unde — sancitum *add. r* 19 Lucretius *H* *Lucret.* I 588 20 Quid *Lu-*
cretius nequeas *B* nequeant *Lucretius* sanctum *L* extat] ex *corr. exeat B*
exstat *H* 21 eam] ea *H* 22 supinum in *mg. add. K* 23 unde sartores *GLK*
^h is *R* eis *D* 24 confertio *Rr* confertio *D* confertum refertio *add. r* refer-
tio *DH* *Cic. Tusc.* II 10, 24 in conversione *Promethei soluti Aeschlyi* secunda
Rr 25 Tunc *GLK* optimo *RHGLK* satiata] r sartiata *R* saciata *D* sati-
tiata *G* satiatio *L* 26 servant regulam *GLK* 27 *Lucil. sat.* XVIII 8 *Dons.*
9 *Gerl.* in XVIII *om. G* 28 rausero *K* rausero *B* traicus *H* perditio
resto *B* oreste] r orestae *RHGL*

p. 907. 908 P.

p. 511. 12 K.

'haurio hausi haustum' differentiae causa assumpsit t, quamvis et aspiratione differat; 'saepsi' vero 'saeptum' secundum proportionem in supra dictis expositam facit. 'veni ventum' et 'aperui apertum' faciunt, sicut 'pario partum' et omnia ex eis composita: 'advenio adventum', 'convenio
 5 conventum', 'comperio compertum', 'experior expertum'. alia vero omnia, 54 quae tam in 'vi' quam in 'ii' terminant | praeteritum perfectum, in 'itum' faciunt supinum paenultima producta tam in hac quam in aliis coniugationibus, ut 'audivi' vel 'audii auditum', 'munivi' vel 'munii munitum', 'seivi' vel 'scii scitum', 'arcessivi' vel 'arcessii arcessitum', 'cupivi' vel
 10 'cupii cupitum'. 'excipiuntur in 'eo' desinentia et dissyllaba aliarum coniugationum, quae paenultimam supini corripunt, ut 'eo ivi' vel 'ii itum', 'adeo adivi' vel 'adii aditum', 'praetereo praeterivi' vel 'praeterii praeteritum', 'queo quivi' vel 'quii quitum', 'sino sivi' vel 'sii situm', 'lino livi' vel 'lii', quod in rarissimo usu est, 'litum'. 'cieo' quoque 'civi' vel 'cii
 15 citum' corripit paenultimam, quando vero a 'cio cis' quartae coniugationis est, producit eam. 'pono' quoque, quod antiquae 'posivi', in frequenti autem usu 'posui' facit praeteritum, corripit paenultimam in supino 'positum'. 'venco' quoque secundum analogiam 'venitum' debet facere supinum, pro quo magis 'venum' in usu est.

20 Et supra dicta omnia auctoritate veterum comprobantur, sicut iam superius ostendimus, rursusque referamus || in memoriam. Virgilius in VIII:

O mihi praeteritos referat si Iuppiter annos.

idem in VIII:

25 Amphitryoniades armenta abitumque pararet.

idem in V:

Hos aditus iamque hos aditus omnemque pererrat.

idem in X:

Morte obita qualis fama est volitare figuras.

1 adsumpsit B 2 sepsi BDGLK septum RBDGLK 3 aperui] r aperio R 4 ex his K 5 comperio comperio K et experior D 6 quam] tam, in mg. vel quam G

8 munui vel muniⁱⁱ (ex munium ni f. corr.) munium Rr 9 siui H vel arcessii om. D arcessitum accersiui vel accersit accersitum cupiui B 11 ivi vel ii] r ii vel i R 12 adii vel adui r aditum Rr 13 quao H queo D siⁿⁱ (u) L 14 lii litum quod BGLK

15 cisⁱⁱ H 16 antiqui B possivi] bh possiui BH 18 Venco secundum Rr

19 usuⁱⁱ H 20 veterum auctoritate B veterum Rr 21 Rursusque referamus B Verg. Aen. VIII 560 22 VII. K 23 Iuppiter] r Iupiter RDL 24 Verg. Aen. VIII 214 VIII] eodem B VII. G 25 amphitryoniades B amphitryonides G

amphitryoniades K amphy trioni ades H amphitryona desarmenta (i) L habi-
 tumque RrD habitumque B cum Rom. bitumque Pal. parare B parabat Med.
 pararent Rom. 26 idem om. D Verg. Aen. V 441 Nunc hos nunc illos (nunc
 illos nunc hos Rom.) aditus omnemque pererrat (pererat Rom.) et sic h. versus h. l.
 laudatus totidem verbis legitur Aen. XI 766 27 aditus] rd additus R auditus D
 iam que R ianque G ianque hos aditus in mg. add. K additus(u) D 28
 Verg. Aen. X 641 cf. lib. VIII § 31

Ovidius in III fastorum:

Sol aditus, quam quaeris, ait, ne vana labores,

Nupta Iovis fratri tertia regna tenet.

idem in heroidibus:

Tempore quo nobis inita est Cerealis Eleusin.

Terentius in hecyræ:

Nam cum compressa est gnata, forma in tenebris nosci
non quita est.

Iuvenalis in III:

nam coitus iam longa oblivio vel, si

Coneris, iacet exiguus cum ramice nervus.

55 antepaenultima quoque in futuri temporis participio idem comprobatur. Virgilus in II:

Si periturus abis, et nos rape in omnia tecum.

Lucanus in V:

tum lurida pallens

Ora tulit vultu sub nubem tristis ituro.

'cio citus' correpta paenultima, ut diximus, facit. Statius in III Thebaidos:

Atque hic ingenti Capaneus Mavortis amore

Excitus et longam pridem indignantia pacem

Corda tumens;

a 'cio' vero 'citus' paenultima producta, ut Virgilius in III Aeneidos:

At genus e silvis Cyclopum et montibus altis

Excitum ruit ad portus et litora complet.

'sinor situs' et 'desinor desitus' paenultima correpta Cicero pro Cor-

1 Ovid. fast. III 583 sq. II. Rr XVII. G VII. HLK 2 sal D aditum GLK

quem K ne in litura h 4 Ovid. heroid. 4, 67 eroidibus GL eroidibus K 5 uobis v.

l. codd. Ovid. inita] uisa vel noti codd. nonnulli Ovid. coerealis lensin K caerealis leu-
sin GL Eleusis libri Ovidiani tantum non omnes 6 Ter. hecyr. III 1, 57 in hecyræ

om. G haecyræ R haecira D echira LK echyra B 7 cū p̄ssa Rr compressa
DHGLK nata § 40 cum Bemb. Bas. a forma K 8 quita. Iuvenalis GL 9
Iuv. sat. III 10, 204 sq. 10 coituius K sic houeris Rr sic oneris B 11
coneris] conuersi Pith. conetur codd. aliquot dett. Iuv. 12 participio corripitur.
Idem h idem] r Idem B id est R Verg. Aen. II 675 13 in II. in mg. add.

K 14 ab his D no. H 15 Luc. Phars. V 540 sq. 16 tum om. GLK

17 nubes libri nonnulli Luc. itero Rr itura cod. Luc. Tigr. 18 Stat. Theb.
III 598 sqq. in III Thebaidos om. G III. LK tebaidos K 20 hic spscr.

K 21 p̄...dem K 23 ut om. D Verg. Aen. III 675 sq. .UI. K III. B

24 e] in G sylvis Rr cyclopum GK et] e Med., ubi hic versus in marg.
add. est ei Pal. 25 at Med. littora D littora H ēplet D complet HGLK
complet B Med. 26 correpta spscr. K Cic. pro Cornelio or. I fr. v. § 40
corniliū K

p. 908. 909 P.

p. 513 K.

nelio in I: coeptum igitur per eos qui agi volebant, desitum est per hunc qui decessit. idem in I rhetoricon: et si non ab eo, quod in proximo desitum erit, deinceps incipietur. inde etiam 'situs' dicitur pro 'neglegentia'. Virgilius in VII:

5 Sed te victa situ verique effeta senectus.
idem in II georgicon:

mutatamque insita mala

Ferre pirum,
et in III eorundem:

10 et paribus lita corpora guttis.

ideo autem diximus disyllaba in 'vi' desinentia secundae vel tertiae coniugationis in supinis vel participiis praeteriti corripere paenultimam, quia, sive disyllaba sint quartae, producunt, ut 'scio scitus', sive ultra duas syllabas alterius quoque coniugationis [producitur]: 'arcessivi arcessitus', 'cupivi cupitus', nisi sint a disyllabis composita, ut 'insitus', 'incitus', 'illitus'.
Lucanus in VIII:

Illita tela dolis nec Martem comminus usquam
Ausa pati virtus.

Virgilius in XII:

20 quatit ungu||la cursu
Incita nec domini memorum proculcat equorum.
similiter 'impositus, propositus'. Iuvenalis in I:

Si te propositi nondum pudet atque eadem est mens.
Virgilius in III:

25 Inpositis auro dapibus.
praeterea notandum, quod 'sepelio sepelivi' vel 'sepelii' 'sepultum' in fre-

1 ceptum *HG* 2 *Cic. de invent.* I 20, 28 rethoricon *HGLK* non habeo *B*
3 eo quod in proxime *Cic. Virceburg.* eo quo in proximo *in ras. et ex corr. Paris.*
eo in quo proxime *Ciceronis codd. plerique (deficit Leid.)* 4 *Verg. Aen.* VII 440

5 effeta] *k* effeta *G* effecta *BL* affecta *K* effata (*prius a eras. vel in ras.*) *Rom.*

6 *Verg. georg.* II 33 *sq.* 7 mutatamque *Dd* mala *D* 8 fere *Kk* pirum.
Idem georgicon .III. eorundem. et *B* 9 et add. *r* *Verg. georg.* III 99 10
lita *K* 13 sint disyllaba *K* 14 arcessitus accersiu accersitus cupiui *B*

cupi *Rr* 15 cūposita *D* incitus] *d om. RDH* incitus, *in mg.* illicitus *~ G*
uel incitus
illicitus *L* inquitus *K* illitus incitus *B* 16 *Luc. Phars.* VIII 382 *cf. § 40* in

VIII *om. G* VIII. *B* 18 ausapienti *Rr* 19 *Verg. Aen.* XII 533 *sq.* crebro
super (*sic Med. m. alt.,* crebros notant *m. pr.*) ungula pulsu (cursu *Verg. Goth.* 2)
Incita etc., qui l. hic contaminatus est cum parte altera v. *Aen.* XI 875 cursu quatit
ungula campum XII] *om. BHG* VIII. *hg* (*cf. Verg. Aen.* VIII 596 Quadrupedante
putrem sonitu quatit ungula campum) VII. *K* 21 *ad v. 534 cf. lib. VII § 78*

memorum add. *r* proculcat *Rr* proculquat *K* equorum *D* 22 propositus add. *b*

Iuv. sat. I 5, 1 in I *om. G* 23 propositi *H* prositi *K* adque eandem
schol. Iuv. 24 *Verg. Aen.* III 355 tertio I III. libri 25 Impositis *RBHGLK*

p. 909. 10 P.

p. 513. 14 K.

quentiore usu est supinum, antiquissimi etiam 'sepelitus' dicebant; unde Cato in *Thermum*: mortuus est, sepelitus est. 'salio' quoque 'salivi' vel 'salii saltum' facit, unde Virgilius in VI:

Cum fatalis equus saltu super ardua venit
Pergama.

idem in XI:

At medias inter caedes exultat Amazon;
solent enim frequentativa plerumque a supinis vel participiis praeteritis nasci.
57 'sallio sallitum' facit, 'sallo salsum', quomodo 'vello vulsum'. Sisenna:
sic in eam paludem multi piscium sallientorum causa a
navibus semionustis commeant, a 'sallio' 'sallientorum' dixit, non
'sallendorum'. Sallustius vero in III historiarum: parte consumpta
reliqua cadaverum ad diuturnitatem usus sallarent, 'sallarent'
dixit a 'sallo', non a 'sallio'. similiter Lucilius in VIII:

Sallere muraenas, mercem in || frigidaria ferre.
inde etiam participia futuri 'salliturus' et 'salsurus'. Novius:
salliturus istaec est, mittam salem.

Mummius:

istaec sum multo sale

Salsurus.

sed et praeteriti participium 'sallitus' et 'salsus'. Cornelius Severus

1 usu est add. d . Supinum antiquissimi B 2 Cato. in *Thermum* or. fr.:
cf. lib. VIII § 12 Meyerum l. l. p. 73 termum D thermo B est om. B
sepelitus L quoque om. G 3 Verg. Aen. VI 515 sq. VI] sic ni f. R ante corr.
et H, ubi tamen numerus non satis dilucide apparet, ut etiam III legi possit III. Br
VII. G VIII. D 4 equus D ecus Med. equus Kom. saltus Pal. 6 Verg.

Aen. XI 648 7 ad D intercedes K caedēs H exultat Dd exul-
tata mazon B 8 frequentiva K 9 salitum Rr sallum D faci B
salsum] b salsum (?) B salsum (l) K L. Cornelii Sisennae hist. lib. inc. fr.
p. 316 Kr. fr. 12 p. 376 Roth. sisenna sic in (.) R sisenna sic; in r 10 eam]

eadem G eadem H puldem K salientorum Rr sallendorum G sallendorum H
sallendorum l 11 semionusti coni. Rothius comeant K salio L sallendo-
rum Rr sallendorum L 12 salendorum L Sall. hist. III 7 p. 206 Kr. cf. Dion.
p. 372 P.: Sallustius historiarum quarto ait: reliqua cadavera ad diuturnitatem usus
sallere (sic ex codd. legendum est secundum H. Keilium) uero om. GK in tres

III. D in I. G in II. K 13 sallarent (p) B salerent H sallarent] h om. RBDHGLK
psallarent al. m. in R 14 salio Rr Lucil. sat. VIII 8 Dous. 7 Gert. 15 sall-
lere (p) B murenas libri mercedem in frigidaria frigidaria G frigidaria RBDK

16 unde r salsurus K Novius] B Krehtius nonimus Dresd. 2 Krehtii
nenius Hr Heidelb. lucius R lucius L Darmst.^b incui D Darmst.^a liuius K Lips. 1
Krehtii Sallustius Lips. 2 eiusdem. Naevii inc. fab. fragm. 19 Both. l. l. p. 24. Novii
inc. fab. fr. p. 183 Munk., assentiente Klusmanno Naev. vit. et rell. p. 189, XIII p.
230 Ribb. 17 istec ē salliturus Barb. Istic est salliturus si mittam salem vel
istic est salliturus: Mittam salem? Ribbeckius ista haec DH isthec K ista hac, ut
vid., voluit h 18 Mummii atell. inc. fr. p. 183 Munk., fr. II p. 231 Ribb. 19
ista et sum D 21 et] etiam HK partipium G cornilius K Cornelius Se-
verus in VIII de statu suo] cf. I. Beckerum in act. antiq. Marburg. a. 1848 n. 74 sq.

p. 910 P.

p. 514 K.

in VIII de statu suo: ad quem salliti pumiliones afferebantur. 'ambio' ab 'eo' compositum solum mutavit paenultimam e in i; itaque in 'io' quidem desinentium regulam servavit in participio et in supino, quippe producta paenultima: 'ambitus ambita ambitum', in nomine autem sive vocabulo rei, differentiae causa in 'eo' terminantium regulam servans, corripuit paenultimam 'ambitus' - ut Ovidius in I metamorphoseon:

Iussit et ambitae circumdare litora terrae.

Lucanus in I:

laetalisque ambitus urbi

10 Annua venali referens certamina campo -,
quamvis Scaurus in utroque similem esse tenorem putavit. sed Velius Celer respondens Hadriano imperatori per epistolam de hoc interroganti, declinatione et tenore 'ambitus' nomen a participio ostendit discerni, quod usu quoque, ut ostendimus, confirmatur. | ||

Bernhardium hist. lit. Lat. p. 408 sq. ed. alt. VIII (rerum Romanarum sc.): distractos adque salitos pumiliones | Aspernabantur vel VIII: distractos adque salitos | Pumiliones aspernabantur coll. Diomed. p. 372 P. Beckerus l. l. n. 75 p. 594 sq.

1 salliti om. G pomiliones H pomiliones afferebantur Rr 2 penultima
L 3 quidem om. G 5 terminantium in eo K 6 penultimam i RB am-
bitus om. G Ovid. metamorph. I 37 metaphoꝛ L 7 circumdare GLK

littora Rr litore Dd 8 Luc. Phars. I 179 sq. 9 laetalisque RBGLK
loetalisque Voss. AB urbi BH cum Lucano urbis RDGLK Luc. cod. Hulstian. et
Remens. pro v. l. 10 certamina] ex corr. H certamine GLK 11 Scaurus] est
Terentius Scaurus, qui hanc quaestionem tractasse videtur in arte sua grammatica, cf.
Graefenhanium hist. phil. IIII 88 sq. 99 sq. uellius D Velleium Celerem
hunc grammaticum vocant vv. dd. secundum edd. inde ab α, veluti Falsterus mem. obsc.
p. 106 Graefenhanus l. l. p. 99 12 adriano BDGLK aepistolam K 14 quod] r
quo R

Artis prisciani viri eloquentissimi grammatici caesariensis doctoris urbis romae
constantinopolitanae lib. X. expl. | Exp. lib. X de uerbo. incip. lib. XI. de partici-
pio R ARTIS PRISCIANI VIRI ELOQUENTISSIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS
ROME CONSTANTINOPOLITANE LIBER .X. EXPLICIT DE VERBO | INCIPIT LIBER VNDECIMVS DE
PARTICPIO. B explicit lib. decimus de uerbo. Incip lib. (lib. om. K) undecimus de
participio HGK explicit liber X de uerbo. (L) incip lib. XI (incip X l) de participio.
sed primum de eo quod participium tertio (tercio l) loco debet esse et quod alii no-
men esse alii uerbum putauerunt. (add. l) DLI

LIBER VNDECIMVS.

p. 909—11 P.

p. 515 K.

DE PARTICPIO.

11 Qui tertio loco participium posuerunt, rectius fecisse videntur. cum enim nomen et verbum primum et secundum tenuerunt locum, participium, quod ex utroque nascitur, sequentem iure exigit. quaesitum est tamen, an bene separaverint id ab aliis partibus grammatici et primus Trypho, quem Apollonius quoque sequitur, maximus auctor artis grammaticae. stoici enim quomodo articulum et pronomen unam partem orationis accipiebant, infinitum articulum vocantes, quem grammatici articulum, eique adiungentes etiam infinita nomina vel relativa, quod etiam Didymus facit tractans de Latinitate (finitum autem articulum dicebant idem stoici, quod nunc pronomen vocamus finitum, quod et vera ratione solum pronomen est dicendum. ergo Romani quoque artium scriptores stoicorum secuti magis traditionem pronomina finita dixerunt et infinita; nam articulos non habent) -, sic igitur supra dicti philosophi etiam participium aiebant appellationem esse reciprocam, id est ἀντανάκλαστον προσηγορίαν, hoc modo: 'legens est lector' et 'lector legens', 'cursor est currens' et 'currens cursor', 'amator est amans' et 'amans amator',

3 locū ex loquē corr. B 4 ex utro R 5 separauerunt BDHGK grammatici et BH, idque assecutus est ten Brinkius in *Mnemosynes* t. II 1853 p. 54 sq. grammatici. et RDGKhl grammaticae. et L 6 tripho RBGLK cf. de Velsenium *Tryphonis gramm. Alex. fr.* p. 33 appollonius RHGLK Apollonius praesertim in libris IIII περί μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν et περί μετοχῆς seu περί μετοχῶν hac de re disputasse censendus est; nunc cf. de synt. I 3 p. 15, 20 sqq. Bk.; eius de participio doctrinam attigerunt Lerschius *Sprachphil.* II p. 130 sqq. Graefenhanus *hist. phil.* III 113 sq. Skrzeczka *die Lehre des Apollonius von den Redetheilen Regiom.* 1853. 4. p. 7 sq. artis om. B 7 grammaticae] l grammaticae L stoici] cf. Apollon. de pron. p. 4 B sqq. coll. Prisc. lib. XVII § 52 Classenio *primord. gramm. Gr.*

p. 75 sq. R. Schmidtio *stoicorum gramm.* p. 39 sqq. 45 sq. 8 accipiebant H quem ex quam corr. D articulum] in mg. add. K articum B 9 adiungentes H infinita nomina ex corr. k 10 dydimus RH „dydimus G didimus DLK

Didymi de Latinitate fr. 2 p. 347 fragm. ed. M. Schmidtus cf. lib. I § 20 lani-
tate Rr 11 uocamus finitum (in) B quod uestra (te) Dd 12 ergo add. k

13 secuti .... magis (quoque) B tradicionem Rr 14 nam] b non B 15 ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΟΝ ΗΓΓΛ ἀντανάκλαστον προσηγορίαν] om. D ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΟΝ ΠΡΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑΝ D ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΟΝ ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑΝ K 16 ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑΝ r ΠΡΟΣΕΓΩΡΙΑΝ R ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑΝ B legens id est K

p. 911, 12 P.

p. 515—17 K.

vel nomen verbale vel modum verbi casualem. unde videntur nostri acci-
visse inter verba | gerundia vel participialia, cum videantur ea diversos
assumere casus. ideo autem participium separatim non tradebant partem 2
orationis, quod nulla alia pars orationis semper in derivatione est nullam
5 propriam positionem habens, nisi participium; ceterae enim partes primo
in positione inventae sunt, ad quam etiam derivativa aptantur.

Omnis enim pars orationis quocumque modo derivativa vel in eadem
notione sive definitione primitivi sui accipitur et eandem habet ei divisio-
nem et eadem accidentia, vel in aliud, quod iam ante erat suppositum in
10 propria naturali positione, unde etiam derivativum propter similitudinem
eius, quod iam erat ante ex se ortum, ei addebatur, ut 'pater' nomen et
'paternus' nomen, similiter 'rex' et 'regalis', 'taurus' et 'taurinus' no-
mina: quidquid enim accidit primitivo, accidit etiam derivativo. 'ferveo'
verbum et 'fervesco' verbum, similiter 'facio' et 'facesso', 'video' et 'viso'
15 verba sunt ab eodem in idem. sed etiam 'bene', 'male' derivata adver-
bia a nominibus ab alio ad aliud ad similitudinem nata sunt ante in pro-
pria positione inventorum, ut 'paene', 'nempe', 'fere'; haec enim a se
orta sunt: quidquid enim accidit his, accidit etiam illis et, quod suum est
adverbiorum, per omnia verba percurrunt. quantum ergo ad hoc, id est 3
20 quod in primitivis et in sua positione non inveniuntur participia, videntur
stoici bene fecisse. sed rursus prohibet ea esse nomina temporum diver-
sorum assumptio, quae fit in propriis transfigurationibus ad similitudinem
verborum. sed si quis dicat, quod nomina quoque multa inveniuntur
tempus significantia, respondebimus, quod hoc interest inter participia et
25 nomina temporalia, quod nomina illa nihil aliud significant nisi ipsum tem-
pus per se, ut 'annus', 'mensis', 'dies', 'meridies', 'hodiernus', 'hester-
nus', 'crastinus', nec in propriis sunt transfigurationibus; participia vero
actionem vel passionem aliquam in diverso fieri tempore demonstrant, non

3 adsumere B   partem ex partes corr. D   4 nula Rr   5 ceterae r

caetere H   primae L primae G   primo in positione] *Heidelb. teste Krehlio*
primo in positione libri mei prima in positione Lips. uterque et Dresd. 2 Krehlii,
Krehlius II 537   6 derivativa uel in ea aptantur R   7 modo derivata L modo
derivata GK   eadem notatione (ti?) R eadem notatione K eandem notationem BGL
8 definitionem BL definitionem G   sui add. r   habet ei.. (us) R
"divisionem" ei K   9 erat ei suppositum R   11 ante .. se (ex) L   12

paternus. Similiter G   regalis K   13 Quicquid RBDGLK   accidit K acce-
dit L   accedit LK   14 verbum et et K   15 sed] Sic B   et male GLK

malae R   derivativa r derivativa BDH   16 aliud H   nate B   in propria prima Rr

17 pene (sic) add. r   nempe L nimpe K nempe k   ferme K   18 horta D
Quicquid RBDGLK   quod] r quo R   20 et add. r   21 esse B   22 as-
sumptio L adsumptio B   fit om. G   transfigurationis Hh   23 quoque in mg.
add. K   26 per quem se Rr   menses K   haesternus Rr haesternus H

27 vero] uero K uero uel L nel G   28 tempore fieri B

p. 318. 19 K.

Itaque cum et verbi quaedam sua prohibent hoc esse nomen, id est
5 tempora et significationes, et nominis propria prohibent esse verbum, id
est genera et casus - quaecumque enim pars orationis habet genera apud
Graecos vel Latinos, habet et casus, et quaecumque habet casus, habet et
genera, exceptis paucis indeclinabilibus -, mansit participium medium inter
10 nomen et verbum. unde rationabiliter hoc nomen est ei a grammaticis
inditum per confirmationem duarum partium orationis principalium. nec
solum participium non ab aliqua propria vi, sed ab affinitate nominis et
verbi nominatum est, sed aliae quoque quinque partes orationis non a sua
vi, sed ab adiunctione, quam habent ad nomen vel verbum, vocabulum
acceperunt: 'pronomen' enim dicitur, quod pro nomine ponitur, et 'adver- II 8
bium', quod verbo adiungitur, et 'praepositio', quae tam nomini quam
verbo praepositur, et 'coniunctio', quae coniungit ea, et 'interiectio', quae
his interiacet. unde est dicendum, quod, si non sit nomen et verbum,
nec alia pars orationis constare poterit. itaque quibusdam philosophis
15 placuit nomen | et verbum solas esse partes orationis, cetera vero admini-
cula vel iuncturas earum, quomodo navium partes sunt tabulae et trabes,
cetera autem, id est stappa et clavi et similia vincula et conglutinationes
partium navis [hoc est tabularum et trabium], non partes navis dicuntur.
sed est obiciendum ad hoc, quod cera et stappa non ex eadem constat
20 materia, ex qua tabulae et trabes, coniunctiones autem et praepositiones
et similia ex eadem sunt materia, ex qua || et nomen et verbum constat,
hoc est literis et syllabis et accentibus et intellectu. itaque etiam per se 7

Digitized by Google

prolatae, quod partes sunt orationis, ostendunt. quid enim est aliud pars orationis nisi vox indicans mentis conceptum, id est cogitationem? quaecumque igitur vox literata profertur significans aliquid, iure pars orationis est dicenda. quod si non essent partes, numquam loco earum nomina ponerentur, cum loco ceræ vel stuppæ in navi tabula fungi non potest; invenimus enim loco adverbii nomen, ut 'una, multum, falso, qua', et pronomen similiter: 'eo, illo', et loco coniunctionis tam nomen quam pronomen: 'quare, ideo', et adverbium loco nominis, ut 'mane novum' et 'sponte sua' et 'euge tuum' et 'belle' et 'cras alterum'. sed si, quia compaginem videntur praestare nomini et verbo, non sunt partes orationis dicendae, ergo nec partes corporis debemus accipere nervos, quia ligant membra et articulos, quod penitus videtur absurdum. multo melius igitur, qui principales et egregias partes nomen dicunt et verbum, alias autem his appendices. quod autem participium nomen accepit a confirmatione nominis et verbi, nihil mirum, cum inveniuntur quaedam nominationes etiam ex abnegatione nascentes, ut 'neutrum' genus, quod nec masculinum est nec femininum, et 'infinitum verbum', quod personam non habet.

8 Participium est igitur pars orationis, quae pro verbo accipitur, ex quo et derivatur naturaliter, genus et casum habens ad similitudinem nominis et accidentia verbo absque discretionem personarum et modorum. ideo autem repertum est participium, quod nomini verbum adiungitur, sed non aliter, nisi sit nominativus casus ei personae adiunctus, secundum quam profertur verbum, ut 'facio ego bonus, facis tu bonus, facit ille bonus'. cum igitur flectas nomen in obliquos casus, verbum adiungi ei non potest intransitivum, id est ἀμετάβατον, hoc est in sua manens persona. nam μεταβατικά dicuntur, id est transitiva, quae ab alia ad aliam trauseunt personam, in quibus solent obliqui casus adiungi verbis, ut 'miseror tui', 'moderatur imperator militibus': hic enim, quia ab alia persona ad aliam transit verbi significatio, utimur obliquis.

1 est enim *BDH* enim aliud *GL* 2 id] hoc *H* est *eras*, in *L* cogitationem] r cogitationes *R* 3 uox literalis *G* proferatur *BDHGLK* 4 est uerborum
add. d eorum *RBHLK* earum (earum *ex corr. d*) *Dd* 5 ceræ *HGL* coere *K* vel] et *L* stuppæ] r stupæ *RGL* in navi in litura *h* naue *B* 6 una] *d* unum
D 7 illo] .... *G* 8 adverbium *D cf. lib. XIII § 17 XVIII § 298* 9 enge *ex ege corr.*
B belle *Rr* belle tuum *dk* 12 quod] r quo *R* penitus *R* penitus *D* absurdum *LK* igitur faciunt qui *K* 13 qui] quam *R*? principales egregias *Rr* dicunt nomen *B* autem in lit. *B* 14 Quo r accipit *B* ad confirmationem *Rr* confirmationis *D* confirmatione *d* nominationes] terminationes *G* 16 ex abnegatione *rdh* ex obnegatione *R* ab exnegatione *DHGLK* est *om. LK*
17 feminini *Rr* non *add. r* 20 discretionem *L* 21 reppertum *GLK* 22 secundum *Rr* 24 adiungi] *h* adiun *H* 25 id] hoc *R* ἀμετάβατον] r AMETABON
B ametabaton *R* 26 μεταβατικά] *h* METABATIKA *Rr* METABA•IKA *H* MEZABATIKA *G* uel ad
ad] in *G* 28 misereor *G* miscor *H* moderatur *B* hic] r Hoc *R*

p. 913. 16 P.

p. 520. 21 K.

Cum igitur sunt intransitiva, quia non possunt obliqui casus his adiungi, loco verbi subit participium, ut 'bonus homo loquebatur', 'boni hominis loquentis orationem audiui', 'bono homini loquenti dedi', 'bonum hominem loquentem audiui', 'bono homine loquente delectatus sum'; ubi-
 5 que enim participium loco verbi intransitivi accipitur. vocativus quoque, quomodo nominativus, intransitivis adiungitur, ut 'doctus loquens proficis' et 'docte loquens proficis' vel 'profice'. sicut igitur pronomen ideo est inventum, ut adiungi primae et secundae verbi personae possit - nomina enim tertiae personae coniungi volunt absque vocativo casu, qui semper
 10 secundae adiungitur personae -, sic participia inventa sunt, ut quod deest verbis, id est casus, compleant coniuncta nominibus.

Nec solum per obliquos casus est utile participium, sed etiam per nominativum. diversa enim verba absque coniunctione adiungere non potes, ut 'lego disco' vel 'doceo discis' non est dicendum, sed 'lego et
 15 disco' vel 'doceo et discis': nam hoc proprium est tam transitivorum quam intransitivorum; participium autem si proferas pro aliquo verbo et adiungas ei verbum, bene sine coniunctione profers, ut 'legens disco' pro 'lego et disco' et 'docente me discis' pro 'doceo et discis'. contra autem 10 nomina diversa, si ad unum referantur, sine coniunctione oportet ea pro-
 20 ferre, nisi si adiectiva geminantur, ut 'pius Aenêas', 'Marcus Tullius Cicero'; si enim dicas 'pius et Aeneas' vel 'Marcus et Tullius et Cicero', quasi de alio et alio dicis. accidentia vero sive adiectiva si geminabuntur, necesse est interponi coniunctionem, ut 'bonus et pius et iustus et fortis Aeneas'. verba quoque et participia si sequantur sese, egent coniunctione,
 25 ut 'legit et scribit doctor', 'loquens et currens fecit'. nec mirum, propria, quae insecabilem substantiam demonstrant, ut 'Socrates', 'Scipio', nec non appellativa, quae secabilem [id est] generalem || vel specialem [quae dividi potest] substantiam indicant, ut 'animal', 'corpus', 'homo', 'taurus', 'equus', 'aurum', 'lapis', non egere coniunctione: diversae enim

pos b i
 1 non sunt *Hh* obliqui *Rr* 2 uerbo *Dd* subit] *r* subiit *H* loquebatur
D hominis] *r* homines *R* homini *B* 3 loquentis] *h* aequantes *H* bono] *rd*
 boni *RD* bono] *K* 4 hominem in litura *h* audiui *add.* *r* homini *R* de-
 lectatus] *k* dilectatus *GLK* 5 eim(u) *H* in loco *K* Vocativus *Dd* 6 doc-
 tus loquens *H* 7 igitur] enim *G* ideo *om.* *GLK* 9 coniungi *Dd* absque
Rr casu *add.* *g* 12 utile est *B* etiam per *ex* etiam pro *corr.* *D* 13 con-
 iugatione *Dd* potes] *h* et in litura *l* potest *RBHGK* 14 post discis *sqq.* usque ad
 discis *add.* *rd* 15 vel] et *r* Nam proprium hoc est *K* 16 pro aliquo uerbo
del. *h* 19 refferantur *L* 20 nisi si] *d* nisi *DH* adiectativa *G* verba post
 Cicero *sqq.* — Cicero *add.* *g* 22 geminabuntur] *k* geminabantur *K* 24 egunt *H*
 25 curens *Dd* 26 verba post insecabilem *sqq.* — secabilem *add.* *r* socratis
GK 27 nec non] *r* nec *rell.* appellativa *D* insecabilem *G* asecabilem(in) *HLK*
 29 equus *D* equus *K* aurum *ex* iterato taurus *corr.* *K*

p. 916. 17 P.

p. 521. 22 K.

substantiae in uno coniungi non possunt. itaque cum dicam 'Publius Cornelius Scipio Africanus', non egeo coniunctionibus: unam enim his indico esse omnibus substantiam. similiter 'homo est animal rationale, mortale, disciplinae capax', cum unam substantiam significo quamvis multorum communem, non egeo coniunctionibus, quae diversas solent res coniungere; 5
diversae enim substantiae in eodem esse non possunt. accidentia autem, quae substantiae iam ante suppositae accidunt, possunt esse diversa in eadem substantia, ut si dicam 'Marcus Tullius Cicero', quia una est substantia, non eget coniunctionibus, sin autem dicam 'sapiens et eloquens et felix Cicero', diversa ostendo accidentia in una substantia, itaque egent 10
coniunctione. illud quoque admonendum, quod, quemadmodum coniungitur adverbium verbo, sic etiam participio. nec mirum, cum pro verbo ponitur, ut 'bene legens delectat' pro 'bene legit et delectat'.

Et quamvis ab indicativis derivantur verbis participia, potestate tamen et vi significationis omnes continent modos hoc pacto: 'exponens doce' pro 15
'expone et doce', 'utinam exponens docerem' pro 'utinam exponerem et docerem', 'cum exponens doceam' pro 'cum exponam et doceam', 'exponens docere volo' pro 'exponere et docere volo'. ergo eius obtinet vim modi, cuius verbo coniungitur; et in hoc quoque quantam habeat cum infinito coniunctionem ostenditur. infinita enim similiter cum ab indicativo 20
nascuntur, pro omni accipiuntur modo: dico enim 'scribere me indico' pro 'scribo', 'scribere te impero' pro 'scribe', 'scribere me opto' pro 'utinam scribam', 'scribere volo, tum legere' pro 'cum scribam legere'. nec mirum in his una voce tam diversas inveniri significationes, cum in multis aliis quoque dictionibus hoc invenitur, ut 'circum' nomen et adverbium, 'eo' pro- 25
nomen et verbum et adverbium et coniunctio. similiter in aliis plurimis hoc invenis, sicut supra dictum est.

12 Igitur participium inventum est, ut nominativus quidem sine con-

1 substantiae Rr coniungi D dicom Rr puplius cornilius GLK 2
africanus K his enim D 3 rationale] r rationabile RBDHK 5 res solent
G coniungere] dh coniugere D contigere H 6 diuersa^e Rr enim] autem
BDHLK in eodem — substantiae post substantiae om. G 7 ^{sup}positae Kk
8 ut] .at GL 9 egent L sin] si L eloquens] d loquens DGLK 11 amo-
nendum Kk ammonendum BDL quemamodum Kk quemamodum BL coniu-
guntur] adiunguntur G 12 uerbo sic ex uerbū sic corr. B participia R pro
add. r 13 beneq d dilectat GLK dilectat GLK 14 uerbis deriuantur B
potestate* (s?) B 15 ui B doceo B 16 doceo B docerem, utinam
G 17 doceam, exponens] doceam, cum exponens G 18 Eius ergo DH obtinet]
rk optinet RBHGLK 19 coniunctionem cum infinito GLK 20 ostenditur post
infinita enim repetit D del. d 21 omnia B 22 scribe] scribe.. K utinam
scriberem GLK 23 scribere volo] r scribere me uolo R rell. legere uolo. Nec
K 24 unam tam Rr inuenire GLK aliis om. K 24 et nomen et K pro-
nomen] pronom R 27 inuenies B 28 nominativus] scripsi cum (icum K) nomi-
natiuo RBDHGLK ut cum nominatiuus sit k ut in nominatiuo edd.

p. 917. 18 P.

p. 522. 23 K.

iunctione proferatur cum alio verbo, ut 'legens doceo' pro 'lego et doceo', quae compositio intransitiva est, hoc est ipsam in se manere ostendit personam; obliqui vero casus participiorum ad hoc sunt utiles, quod non solum sine coniunctione proferuntur cum obliquis casibus nominum, sed etiam ad alias transeunt personas, ut 'docentis potior' et 'docenti respondeo' et 'docentem audio' et 'illo docente didici'. ergo nominativus et vocativus intransitivus solet esse, ut 'legens ego homo facio' pro 'lego ego homo et facio', et similiter vocativus: 'o homo bene legens fac', id est 'o homo bene lege et fac'; ceteri vero magis transitivi sunt, ut praedictum est, ut 'bellantis hominis misereor' pro 'bellat homo et eius misereor', 'imperanti homini oboedio' pro 'imperat homo et ei oboedio', 'docentem hominem audio' pro 'docet homo et eum audio', 'lucente sole video' pro 'lucet sol et video'. nisi si ipsa in sese faciat, id est *κατὰ ιδιοπάθειαν* proferatur: tunc enim utimur consuetudine transitivorum, | quae *ἀλλοπάθειαν* significant, ut 'misereor mei legentis', 'praebeo mihi legenti', 'accuso me legentem', 'fruo me legente', et ad eum casum maxime coniunguntur, quem verba desiderant, ut supra dictum est: 'misereor tui', 'miserens tui'; ut 'invideo tibi', 'invidens tibi'; 'accuso te', 'accusans te'; 'dignor te illa re', 'dignans te illa re'.

20 DE ACCIDENTIBVS PARTICIPII SED PRIMVM DE GENERIBVS.

Accidunt autem participio sex: genus, casus, significatio, tempus, III 13 numerus, figura.

Genus masculinum, ut 'amatus', femininum, ut 'amata', neutrum, ut 'amatum', commune trium generum, ut 'hic' et 'haec' et 'hoc amans'; nam commune duum generum et epicoenum in participio inveniri natura ipsa prohibet. cum enim verba, ex quibus nascuntur participia, pariter omnibus adiunguntur generibus: 'legit vir', 'legit mulier', 'legit mancipium', necessario participium, quod ex eo proficiscitur, eisdem generibus associa-

1 proferatur] r proferuntur Rb profe^ontur B 3 sunt add. d 4 obli^{qu}is G
5 patior Rr 6 docente] loquente G didici] k dedici K 7 esse^{esse} etiam Dd
8 est homo Rr 9 fac et lege Dd 11 imperanti] r imperatui R oboe-
di^{uel au}o oboedio Gg obaudio LK post^o oboedio: pro — oboedio add. r oboedio]
uel au
oboedio Gg obaudio LK docentem — eum audio om. DLK add. d 12 homi-
nem et audio Rr 13 si om. HGK KATA ΙΑΙΟΠΑΘΙ
est. AN. proferatur Dd ΙΑΙΟΠΑΘΙΑX RBH
ΙΑΙΟΠΑΘΙΑX GL 14 ἀλλοπαθία Rr ἀλλοπαθία B allopathiā DGL allo pathiā H
allopadiam K 15 significat B ut om. G mei] r me R lentis^{ge} Hh 16 causum Rr
- 18 tui et invideo H tui. Et invideo h acuso G donor Rr 19 et dig-
nans D 20 DE ACCIDENTIBVS inscr. BHGK 23 femininum amata, neutrum amatum G
25 epicenum GL epice K epykoenū B inuenire H 26 proibet D 27 ad
iunguntur K ut legit uir BGd 28 proficiscitur ex proficiscatur corr. H ad-
sociatur B

p. 918 P.

p. 523. 24 K.

tur. et siquidem in 'ns' desinat, quod fit in praesenti tempore, quod est etiam praeteritum imperfectum, sine dubio trium est generum commune ad formam nominum adiectivorum, quae cum in duas desinunt consonantes, trium sunt generum communia. sin vero in 'us' finiuntur masculina, pariter ad similitudinem adiectivorum in a finiunt feminina et in 'um' neutra, quod fit in omni praeterito tempore et futuro. nec mirum ad formam adiectivorum haec dirigi, cum paene vim habeant participia quoque nominum adiectivorum; accidentia enim propriis vel appellativis nominibus significant, velut illa, ut 'bonus homo', 'scribens homo', et illud accidit et hoc 14 accidit: 'fortis Scipio', 'legens Scipio'. nec nos moveat, quod sunt quaedam verba, quae naturaliter ad mares pertinent vel ad feminas, quae videntur exigere, ut participia vel masculina sint solum vel feminina, ut 'futuus, nubo', 'futuens, nubens' - nam illud ad mares, hoc ad feminas pertinet solum -, sed illud attendamus, quod adeo | natura ipsius verbi et participii communis est trium generum, quod sive vituperationis causa sive 15 figurate licet maribus aptum verbum vel participium feminis quoque adinungere et contra facere, utputa 'bona anima futuit illam feminam' pro 'bonae animae vir'. ergo et 'bona anima futuens feminam gignit bonam animam' et 'bonum corpus futuens gignit bonum corpus'. nec vitiosam facio orationem, adiungens et feminino et neutro generi hoc verbum et participium, quod ad mares solos videtur attinere. et contra vituperationis causa possum dicere, ut Iuvenalis in I:

nubit amicus,

et 'nuptus vir', et figurate 'bonus mulieris animus nubit mihi' et 'nuptus est mihi'. ergo sine dubio omne participium vel in duas desinens consonantes trium est generum vel mobile, id est in 'us' masculinum, in 'a' femininum, in 'um' neutrum terminat. ||

1 quodgit ^f Dd	quod etiam ^{est} Rr	2 imperfectum B	dubio trium in lit. B
4 communia ^v Dd	Si (n) H	fluatur ⁿ H	5 in] ^a in, in mg. ^t ad, G
6 adiectivorum ad formam Gg	7 dirigi declinari Dd	nominum quoque G	8 accidentia — homo add. d
enim propriis Rr	apellativis D	9 illud ^d Dd	10 occidit ^a Dd
11 naturaliter L	12 ut add. k	sunt ⁱ Rr	13 futuo R
14 attendamus B	15 participiis Rr	16 figuratae] d figurae DGL	17 ut pote L
18 animae. Vir ergo H	Ego Dd	19 futuens ex futiens corr. m ^o rec. in B	20 femino G
21 solos mares G	22 Iuv. sat. I 2, 134	24 figuratae H	25 in duardinens consonantes Rr
26 est add. d	mobile G	in a femininum add. r	27 neutrum terminat] d terminū .....

DE TEMPORIBVS.

Tempora coniuncta habent praesentis et praeteriti imperfecti, praeteriti IIII 15 perfecti et plusquamperfecti tam participia quam infinita verba ad similitudinem optativorum. nascitur autem participium praesentis et praeteriti imperfecti a prima persona praeteriti imperfecti in omni coniugatione. nec mirum, cum prima persona honestior est ceteris. ipsa enim sine illis esse potest, illae autem sine hac esse non possunt, et ea illas sibi coniungere potest, illae autem minime. 'ego' enim 'et tu et ille facimus' licet dicere, 'tu' autem 'et ego facitis' vel 'ego et ille faciunt' nemo dicit. Virgilius 10 in II Aeneidos: •

divellimur inde

Iphitus et Pelias mecum.

Fit autem participium mutatione extremae syllabae supra dicti temporis et personae, id est 'bam' in 'ns', ut 'amabam amans', 'docebam docens', 'legebam legens', 'faciebam faciens', 'muniebam muniens', exceptis in 'eo' desinentibus quartae coniugationis verbis, quae contra aliorum regulam i habent ante 'bam' productam - quam tamen antiqui diphthongum scribentes transmutationem vocalium factam ostendebant: 'adeibam, quiebam' pro 'adiebam, quiebam' -, quod etiam in aliis verbis saepe solet 20 fieri, ut 'polibam' pro 'poliebam', 'insignibam' pro 'insigneibam'. nec tamen id prohibuit participia ad perfectorum regulam nasci; dicimus enim 'iens, adiens, quiens, poliens, insigniens'. haec tamen eadem parti- 16 cipia, quae a verbis in 'eo' desinentibus quartae coniugationis nascuntur, anomale per obliquos casus pro 'ie' 'eu' habuerunt: 'iens euntis', 'quiens queuntis'. futuri vero temporis participia, si sint a verbis activis vel neutris vel deponentibus, fiunt ab extremo supinorum addita 'rus': 'amatu amaturus', 'doctu docturus', 'lectu lecturus', 'auditu auditorus', 'statu staturus', 'locutu locuturus'. a communi quoque verbo, quod in futuro tempore duo habet participia, unum quidem activum in 'rus', alterum vero

1 De nativitate hoc est de formatione participiorum. *L* inser. om. *DHG* 2 imperfecti *B* et praeteriti *D* praeteriti perfecti *add. r* 3 participia] *r* participio *R* particia *H* 5 imperfecti *B* a prima persona praeteriti perfecti *bis scripsit R* alterum *del. r* imperfecti *B* 7 illas] *l* illa.. *L* 8 autem eam minime *D* huiusmodi *B* enim in *litura H* tu ille *G* illuc(a) *K* liquet *K* 9 ille et ego *H* *Verg. Aen.* II 434 sq. 10 III. *GK* tercio *L* 11 Denellimur *GLK*

inde in *litura K* 12 pelieias *Rr* 13 mutationem *R* 17 antiqui diptongum *H* 18 trans *R* transmutatione *LK* transmutatione *G* facta *GLK* adiebam quiebam *GLK* quaeiebam *H* 19 pro adiebam pro quiebam *D* adiebam] ex *corr. h* adiebam *ni f. H* quiebam *G* saepe uerbis *G* 20 polibam] polibam (e) *H* poleibam *α* insignibam] insigniebam(e) *H* insigneibam *α* 21 it *Rr* 22 pro adiens *K* adiciens *Rr* particia *H* participia *K* 24 anomala *Rr* anomalae *K*

25 queuntis *H* quieuntis *G* a *add. b* 26 ab om. *GLK* additurus *Rr* 28 loquutu *B* locutu locuturus om. *HGLK* *add. h* communio *R* cummoni *r* 29 iu rus actuum *B*

p. 919. 20 P.

p. 523. 26 K.

passivum in 'dus', illud, quod in 'rus' desinit, secundum praedictam fit regulam: 'criminatu criminaturus', 'osculatu osculaturus'. passiva vero eiusdem temporis participia fiunt a genetivo participii praesentis temporis 'tis' finali in 'dus' conversa: 'amans amantis amandus', 'docens docentis docendus', 'legens legentis legendus', 'audiens audientis audiendus', 'praeteriens praetereuntis praetereundus', 'transiens transeuntis transeundus'. praeteriti vero temporis participia, quae in 'tus' vel 'sus' vel 'xus' desinunt, similiter a supino extremo fiunt, addita s et correpta u. nascuntur autem a verbis passivis et communibus et deponentibus et neutropassivis et quibusdam neutris: a passivis, ut 'amatu amatus', 'domitu domitus', 'doctu doctus', 'deletu deletus', 'mersu mersus', 'pexu pexus', 'auditu auditus'; a communibus: 'criminatu criminatus', 'osculatu osculatus'; a deponentibus: 'for fatu fatus', 'reor ratu ratus', 'vereor veritu veritus', 'loquor locutu locutus', 'molior molitu molitus'; a neutropassivis: 'gavisu gavisus', 'factu factus'; a neutris vero paucis praeteritum nascitur: 'caenatu caenatus', 'pransu pransus', 'placitu placitus', 'nuptu nuptus'. excipitur 'mortuus' a 'moriore', cuius supinum cum secundum analogiam 'moritu' et hinc 'moriturus' facere futurum debeat et praeteritum 'moritus', 'mortuus', non 'moritus' facit. praeterea dubitatur, utrum 'potatu potatus' et 'potatus' secundum analogiam, an 'potu potus poturus' per synopam melius dicatur, quae in usu non sunt. Virgilius in bucolico:

Huc ipsi potum venient per prata iuveni.

idem in IIII georgicon:

Quoque modo potis gauderent intiba † fibris.

Lucanus in V:

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt

Poturae te, Nile, grues,

ex quo ostenditur 'potus' quoque participium esse; nec mirum, cum 'lautus' et 'lauturus' pro 'lavatus' et 'lavaturus' in usu est. nam secundum

1 dus] *D* adus *d* supradictam *K* 2 creminatu creminaturus *GLK* 3 faciunt *Rr* temporis praesentis *HL* 4 finalis *D* ut amans *d* 6 praetereuntis] *h* praetereuntis *ni f. H* 7 "temporis "uero *K* uel in sus *BDGr* uel in xus *BGr* 9 a uerbis *add. h* communibus *Dd* 10 quidam *Ith* 11 ductu ductus *GLK* 12 communibus *Dd* ut creminatu creminatus *GLK* osculatu] *d* osculo *D* 14 loquutu *G* loquutu loquutus *D* loquitu loquutus *H* gavisu gavisus *G* 15 caenatu caenatus *Dd* cenatu cenatus *HK* 17 morior *K* 18 hinc] *d* hic *D* 19 non moritu...s (ru) *H* dubitatur] *bk* dubitur *K* dubit... *B* 21 in usu] *r* lausu *R* non] *om. GL* auctorum *h* *Verg. ecl. 7, 11* 22 ipsi ad potum *DGL* per] prae *D* per petrata *Hh* 23 *Verg. georg. IIII 120* *cf. lib. VIII § 38* 24 quomodo *Rr* intiba] *r* intima *RB* 25 *Luc. Phars. V 711 sq.* 26 strimona *H* strimo...a (i) *R* strimonia *K* strymonia *B* bruma] *b* bruma *B* 27 potura...e) *K* 28 latus *RrH* 29 laturus *H*

p. 920. 21 P.

p. 526. 27 K.

Terentium 'lavatus' et 'lavaturus' debet proferri, qui supinum protulit 'lavatum' in eunuchis:

Vix elocuta est hoc, foras simul omnes proruunt se,
Abeunt lavatum, perstrepunt.

unde Ovidius in III fastorum:

Silvia Vestalis - quid enim vetat inde moveri? -

Sacra lavaturas mane petebat aquas.

(quaeritur 'ortum ortu', unde 'ortus', an 'oriturum oritu', unde 'oriturus' -
Horatius in II epistularum:

10 Nil oriturum alias, nil ortum tale fatentes -,
'partum partu', unde || 'partus', an 'paritum paritu', unde 'pariturus',
'erutum erutu', unde 'erutus', an 'eruitum eruitu', unde 'eruiturus' -
Lucanus in IIII:

ruituraque semper

15 Stat, mirum, moles -,

'cassum cassu', unde 'cassus', an 'caritum caritu', unde 'cariturus' - Lu-
venalis in II:

tollere dulcem

Cogitat heredem, cariturus turture magno.

20 Virgilius in II Aeneidos:

Demisere neci, nunc cassum lumine lugent -?

• quibusdam tamen hoc, id est 'cassus', magis nomen esse videtur, ut 'las-
sus'. in anomalis quoque supra dictae regulae servantur: 'latu laturus
latus', 'ferens ferentis ferendus', 'esu esurus esus', 'edens edendus'.

25 Et sciendum, quod, si deficient supina, deficient | etiam participia tam 19
futuri temporis in 'rus' desinentia quam praeteriti, quae ex ipsis nascun-
tur, quod invenis in omnibus meditativis et inchoativis, in quibus deficient
supina duo extrema, quibus deficientibus supra dictorum quoque temporum
deficient participia. rarissime inveniuntur supra dicta supina in usu a

1 Ter. eun. III 5, 51 sq. proferi R 2 eunuchis G 3 eloquuta D elo-
cutast Bemb. 4 habent D habent RK perstrepunt G perstreper Dd 5
Ovid. fast. III 11 sq. v. lib. VIII § 38 Ul. K III. D 6 Silvia] d' silua DGL
ueta Rr 7 lauaturus H lauaturus K 8 unde ortus om. G unde ortus an
oriturum oritu in mg. add. K 9 Hor. epp. II 1, 17 cf. lib. X § 9 10 Ni Rr
nihil B nihil RBHK 11 partus] parturus L 12 rutum G an om. H
eruitu om. GLK eruitus Hh 13 Luc. Phars. IIII 455 sq. lacanus. Inruitu-
raq; B lucanus irrutitque GL lucanus erruitaque K in IIII om. H IIII] om. D
III. r 16 casum casu L casu RrH unde om. G casus L Iuv. sat. II
6, 38 sq. 17 U. K 20 Verg. Aen. II 85 U. K 21 Demissere K nunc]
d ñ D casum Rr casum LK lugent. H 22 casus RLK lassus] r lasus
R 23 lautu lauturus Rr 24 essu essurus essus G essu essurus essurus essus K
edens edentis edendus d edendus in litura H 26 desinentia add. r prae-
teriti] b praeterit. (o?) B 27 inchoativit H 29 rarissime] d rarissim. Rr raris-
simo BDGLK

neutris secundae coniugationis vel tertiae in 'uo' desinentibus, quae in 'mi' divisas faciunt praeteritum perfectum, ut 'lectorio', 'parturio', 'esurio', 'horresco', 'calesco', 'fervesco', 'amasco', 'miseresco', 'labasco', 'hisco', 'horreo', 'tepeo', 'egeo', 'caleo', 'ferveo', 'stupeo', 'lateo', 'candeo', 'niteo', 'albeo', 'luo'. rarissime tamen, ut diximus, inveniuntur ex quibusdam huiusmodi verbis supina vel futuri temporis participia, ut 'doleo doliturus', 'careo cariturus'. et alia tamen multa inveniuntur deficientia in aliis quoque significationibus vel generibus verborum tam supina quam ex eis nascentia, ut 'urgeo', 'spuo', 'metuo', 'timeo', 'medeor', 'disco', 'posco', 'compesco', 'cresco', et quocumque tempore defectiva sint verba, 10 deficient etiam participia, ut 'ambigo', 'scando', 'niteo', 'vergo', 'arceo', 'mando mandis', 'strideo', quamvis apud vetustissimos eorum quoque praeterita inveniuntur. 'ferio' quoque et 'vescor' quia praeteritum tempus non habent, deficient etiam participiis eiusdem temporis. 'coepti' non habet praesens et futurum nec participium, sed tantummodo 'coeptus'. similiter 15 'odi', 'novi', 'osus', ex quo 'perosus' et 'exosus', 'notus' - Plautus in *Amphitrione*: ||

Inimicos semper osa sum optuerier.

et verbale | tamen nomen ex eo protulit idem Plautus in *asinaria*:

Madidum, nihili, incontinentem atque osorem uxoris 20
suae -

et 'memini meminens'. Laevius erotopaegnon in IIII:

meminens Varro corde volutat,

quia 'memini' tam praesentis quam praeteriti vim habet, quomodo 'odi'.

unde et 'osus' pro praesenti, et 'meminens' pro praeterito licet accipere, 25

V 20 nam 'novi' praesens 'nosco noscens' facit. similiter impersonalia deficient in supinis et participiis, quae ex supinis nascuntur, ut 'piget', 'pudet', quamvis quidam 'puditum' posuerunt, ut Plautus in *Bacchidibus*:

2 diuisas om. GLK "parturio 'lectorio G essurio GL 3 horresco] r
hresco RG labasco] h lausco H rell. 5 albico r ante luo: stuo add. B es-
tuo DGL aestuo R exuo Hd (idem post luo add. m. rec. in R) spuo r reuo h
6 doleo om. L 9 ut uergeo L spuio H 10 cresco. Ex quocumque G di-
fectatiua K 11 nideo RDH 13 ferio] H Ferior rell. fescor K non ha-
bent tempus GLK 14 quocumque L 15 sed tantum. sed tantummodo Rr praeteriti

ante coeptus add. BDHGLr et sup. lin. K ceptus H 16 exosus et noni notus
B Plaut. Amphitr. III 2, 19 (v. 900) 18 inimico D optuerier] B cum Vct.
Plaut. obtuerier rell. 19 nomen spscr. K Idem B Plaut. asin. V 2, 9

(v. 859) assinaria K 20 nihili Plautus nihil libri Prisc. incontinentem Rr
22 et memini] r Enemini R Lenius BDHGL Linus Rh Laevii erotopaegn.
lib. IIII fr. Laevii IV ap. Weichertum poet. Lat. rell. p. 44 in IIII] r in iui R
III, DH UH, GLK 24 quam p praesentis tam K liquet L liquet K 25
et memimines pro R liquet G 26 noscens] noscis h impersonalia B 27
Plaut. Bacchid. III 1, 12 (v. 379) cf. lib. VIII § 62 in Bacchidibus om. G ba-
chidibus BDHLK

p. 922 P.

p. 528. 29 K.

Neque mei neque tui te intus puditum est factis,
quae facis —,

'taedet', 'paenitet', 'liquet', 'licet', 'libet', 'oportet'; sed compositum 'pertaesum' invenitur et 'paenitens', unde 'paenitentia', et 'libens' et 'licens', unde 'licentia', et 'licitus'. Virgilius in VIII:

et licito tandem sermone fruuntur.

Horatius:

licentum satyrorum greges.

sciendum tamen, quod haec omnia inveniuntur perfectorum declinationem habentia in usu veterum teste Capro: 'pigeo', 'taedeo', 'pudeo', 'paeniteo', 'liqueo', 'liceo', 'libeo', 'oporteo', quomodo 'placeo', 'contingo', 'evenio', 'vaco', 'attineo', 'accido', 'iuvo', 'delecto', quorum tertiae personae impersonalium vice funguntur: 'placet', 'contingit', 'evenit', 'vacat', 'accidit', 'attinet'. non tamen etiam si participia deficiant, deficiunt et verba; illa enim ex eis, non ista ex illis nascuntur. sunt tamen quaedam participia, quorum quamvis deficiant verba in usu, ratio tamen analogiae quod dici possunt ostendit, ut 'triumphatus', 'erratus', 'regnatus', 'laboratus', 'decursus'. Virgilius in VI:

Ille triumphata capitolia ad alta Corintho.

idem in VI:

regnata per arva

Saturno quondam,

et in I:

Arte laboratae vestes.

idem in III:

errata retrorsus

Litora Achaemenides, comes infelicis Vlixi.

Terentius in adelphis:

1 mei] ^{mei} d me Hh me RBDGLK est om. K 3 licet liquet G libet —
libens om. L pertessum K 4 invenitur et] inuenitur ut GK licens et libens
D liquens K 5 Verg. Aen. VIII 468 6 sermoni Rom. 7 apud Horatium
haec non leguntur: num memoriae Prisciani observabantur nympharum leues cum satyris chori (carm. I 1, 31)? at potius cum Fleckeiseno post Horatii nomen lacuna statuenda videtur, ut exciderit unus ex iis locis Horatianis, ubi voc. licentia invenitur (v. indicem vocc. Hor.), et eius poetae nomen, a quo haec sive senarii iambici sive septenarii trochaici clausula licentum satyrorum greges profecta sit 8 satyrorum K 9 omnia spacr. K *sectorum K profectorum k 10 Capro] ap. Osannum de Capro p. 16 11 liceo liqueo H continguo GLK 12 dilecto GLK 13 impersonalium B continguit K 14 post attinet: iuuat delectat add. h deficiunt add. r

17 triumphatus Dd 18 Verg. Aen. VI 836 19 Ille] r, m. alt. add. Rom. Illa

R capitolia] ex capitalia corr. B ex capotolia H capitalia K chorinto D
20 Verg. Aen. VI 794 sq. VI Krehtius VII. libri 21 per annos Rom. 23

Verg. Aen. I 639 24 ueste Dd 25 Verg. Aen. III 690 sq. 26 errata et retrorsus B 27 litora H Achaemenides] d cum Rom. Ver. achemenides RH

(B?) cum Med. achamenides D achimenides GLK infelicis Rr ulixis RBD

ulixi Pal. 28 Terent. adelph. V 4, 6 cf. lib. VIII § 10 adelphis G

decurso iam spatio.

quid enim prohibet verbis quoque eorum uti, nisi auctoritas deficeret? nec mirum hoc fieri in participiis: in nominibus quoque inveniuntur et in verbis quaedam derivativa [vel composita], quorum primitiva [vel simplicia] in usu non sunt, ut dicimus 'puella' diminutivum, quod videtur a puera nasci - ut enim 'tener tenera tenella', sic 'puer puera puella' debuit dici, quo tamen, quia auctores, quorum maxime usus regnavit, non sunt usi, nec nos utimur, licet inveniantur vetustissimi protulisse et 'haec puera' et 'hic' et 'haec puer'; 'ocior' quasi ab oco, quod in usu non est, licet a Graeco est *ὠκείως*; 'offendo' quasi a verbo 'fendo' componitur, quod non est lectum, sicut 'aspicio', 'inspicio', 'despicio', 'suspicio', 'conspicio' a 'specio' [non est in usu]. similiter hoc idem in plurimis aliis invenies.

22 Sunt quaedam, quae cum formam habeant participiorum, tamen carentia tempore nomina esse ostenduntur, ut 'galeatus', 'scutatus', 'pilatus', 'tunicatus', 'manuleatus', 'caligatus', 'baccatus', 'paludatus', 'togatus', 'praetextatus', 'trabeatus', 'comatus', 'braccatus', 'paenulatus', 'soleatus', 'cristatus', 'hastatus', 'lunatus', 'stellatus', 'litteratus', 'cerritus', 'turratus', 'pellitus', 'cornutus', 'astutus', 'hirsutus'. quaedam enim primae coniugationis participiorum formam obtinent, id est in 'atus' desinentia, quaedam vero tertiae, id est in 'itus' vel 'utus' terminantia. sunt alia eadem et nomina et participia: 'armatus' *ὁ ὀπλισθείς* καὶ *ὁ ὀπλίτης*, 'doctus' *ὁ παιδευθείς* καὶ *ὁ ἐνπαιδευτός*, 'sanctus' *ὁ θεσπισθείς* καὶ *ὁ θεσπίσιος* ἦτοι *ἅγιος*, 'acutus' *ὁ ὀξυνθείς* καὶ *ὁ ὀξύς*, 'sapiens' *ὁ φρονών*

2 uti nisi in ras. b 3 in nominibus] r in omnibus R cum in nominibus LKh
in] add. r om. R 4 derivativa (derivativa r) uel simplicia quorum primitiva
composita
in usu Br derivativa uel simplicia quorum (.Quorum H) primitiva in usu DdHh derivativa
uel simplicia in usu R 6 tenella add. K 8 vetustissime Rr puera et
hic] d puera hic DK 9 puer o TAKYTEPOC TOYTA Ociro B ocoo D 10 *ὠκείως*]
om. D OKEWOC DGr OKOWC R OKEOC K OKROCKEWOC EAAHHIKOY OKOEOC B 11 delicio
Rr conspicio despicio suspicio K 12 a specio] K om. RBDHG respicio a verbo
spicio add. d a verbo spicio Lh in usu non est BDHLK n usu n est G quod in
usu non est dh cf. lib. III § 14 plurimis in mg. add. K 14 tempora B
uel pilatus
pilleatus Dd 15 tunicatus K manuleatus G baccatus Rr paludatus] rd
parudatus R plaudatus D 16 braccatus RH braccatus(h) D penulatus RBDGLK
"cristatus" soleatus L 17 cristatus ocreatus hastatus B lassatus H tur-
ritus cerritus BDHGLK 18 hastatus Dr hastatus R 19 optineat BBHLK
20 uel in utus K disinentia, in mg. uel terminantia, G 21 Graeca per totum h,
l. om. D ὁ om. B *ὀπλισθείς*] l OPAICΘEIC R OPAICΘEIC L OPAICΘEIC K ὁ
om. B 2 *ὀπλίτης*] de XII vss. Aen. § 20 p. 1222 P. 18 L. (*ὀπλίτης* 2) OPAITIC
π AEC
B OPAITIC HGLK OPAICΘEIC R *ὀπλιστής* α 22 παιδευθείς Rr παιδευθείς H παι-
Y
ΔΕΥΤΕΙC K καὶ κ B *ἐνπαιδευτός*] r ΠΑΥΑΝΗΥC R ΕΠΑΙ. ΔΕΥΤΟC G ΕΥΠΑΥ-
ΔΕΥΤΟC B ΘΕCΠΙCΘΕΙC R *θεσπίσιος*] r ΘΕCΠΙCΘΙΟC R ΘΕCΠΙΟC HGLK 23
ΗΤΟΙ R ΗΤΟΥ B ΕΤΟΙ GK ὁ add. 2 (ὁ), om. libri ΘΕΙΝΘΕΙC R ΘΕΥΝΕΙC GLK
καὶ ὁ ὀξύς] μ (καὶ ο ὀξυς), om. R καὶ οξεί Kr καὶ οξυς BHGL φρονων R
φρονων B φρονων H φρονωι K

p. 923. 24 P.

p. 530 K.

καὶ 'ὁ φρόνιμος' ἦτοι 'σοφός', 'monitus' 'ὁ ὑπομνησθεὶς' καὶ 'ἡ ὑπόμνησις', 'iudicatus' 'ὁ κριθεὶς' καὶ 'ἡ κρίσις', 'armatura' 'ἡ ὀπλίσασα' καὶ 'ἡ ὀπλισίς', 'scriptura' 'ἡ γράψουσα' καὶ 'ἡ γραφή', 'usura' 'ἡ χρησομένη' καὶ 'ὁ τόκος', 'litura' 'ἡ ἀπαλείψουσα' καὶ 'ἡ ἀπαλοιφή', 'factum' 'τὸ γενόμενον' καὶ 'τὸ ἔργον', 'dictum' 'τὸ λεχθέν' καὶ 'ὁ λόγος', 'visum' 'τὸ ὁραθέν' καὶ 'τὸ ὄραμα', 'legendus' 'ὁ ἀναγνωσθῆσόμενος' καὶ 'ὁ ἀναγνώστειος', 'amandus' 'ὁ φιληθῆσόμενος' καὶ 'ὁ φιλητέος'; sic et alia plura, quae cum tem-
poribus participia sunt, absque his nomina.

Illud quoque attende, quod, cum a nominibus nomina et verba et
adverbia et conjunctiones soleant per derivationes vel compositiones profi-
cisci, ut ab Aenea 'Aeneius', a patre 'patrissō', a claro 'clare', a 'qua'
et 're' 'quare', et a verbis similiter nomina et verba et participia et adver-
bia, || ut a 'lego, lector, lecturio' et 'legens', a 'curro, cursum', ab adver-
biis nomina et adverbia: 'ultra, ulterior ulterius', a participiis participia
non possunt nasci nec verba, sed vel nomina, ut 'indulgens, indulgen-
tia', vel adverbia, 'indulgenter'.

DE CASIBVS PARTICIPIORVM.

Casus quoque participia sex habent, quomodo nomina, nec sunt in VI 24
ipsis deficientia aliquo casu. nec mirum, nam in eo quoque imitantur
adiectiva, quae nullo deficiunt casu, sive sint mobilia sive in duas conso-

I ΦΡΟΝΙΜΩΣ R ΦΡΟΝΙΩΣ H HΤΩΙ R COΦPOC G COΦΩC R munitus B
N E
ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC Rr ΥΠΟΜΝΗΣΘΕΙC ΚΑΗΥΟΝΝΥCΕΥC B ἡ] N RHG ὑπόμνησις] I IO-
IOEIC
ΜΗCIC Lr ΥΠΟΜΝΕCIC K ΙΠΟΜΝΕCIC G 2 iudicatus — κρίσις om. G ΚΡΓ Rr
KPIOCIC K ἡ] N H AΠPAIYC R OΠAICOTYC H OΠAICOICA K OΠAICOICA Rr
KA B καὶ — γράψουσα] in mg. add. K 3 ἡ] N H OΠAAIICIC B ΠAICEC G
IT A
ΠAICIC H ΠAYCIC K ΠAAIICIC Rr γράψουσα] in litura r ΓΡΑΦΩ ΓK ΤΡΑΤ.ΟΥCΑ
H ΠΡΑΦΟΥCΑ ΚΑΗΓΡΑΦΥ B ἡ γράφη] ΗΓΡΑΦΕ K ΝΓΙΤΑΦΗ in litura r ΚΡΙCΟ-
ΜΕΝΗ B ΧΡΙCΟΜΕΝΗ H ΧΡΙCΟΜΗΝΗ GL ΚΡΙCΟΜΗΝΕ K 4 ΚΑΙ ΤΟΚΟC G ὁ om. B
Π Y
ΤΙΩΚΟC R ΗΠΟΓΑ Rr ἡ] N RB AΠAAIΦΟΥCΑ B AΠAAIΦΟΥ.CEA H AITAIAIΦOCA
Rr AΠAAIΦOTEA G AΠAAIΦOFEA K AΠOAIΦOYCΑ in litura I ΚΑΗAΠAAIΦI B ἡ] N
RH AΠAAIΦH] de XII vs. Aen. § 20 l. I, π AΠAAIΦH RDG AΠOAIΦH H AΠOAIΦE
K AΠOAIΦH in litura ΓΕΝΩΜΕΝΟΝ R ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ G ΟΥΝΟΜΕΝΟΝ K 5 ΤΩ R O G
A
EPTON G AEXTEH R AEXTEH H AEXTEH GLK ΚΑΤΟΛΟΓΟC B ΤΟ R ΛΟΓΟC
Rr OPAON RGLK 6 ὄραμα] r AΠAMA R OPOMA in litura I AΝΑΓΝΩCΘΕCΟΜΕ-
ΝΟC B AΝΑΓΝΩCΘΕCΟΜΕΝΟC RK AΝΑΓΝΩCΘΗCΟΜΕΝΟC GL AΝΑΓ.ΝΟCΘΕC.ΟΜΕΝΟC H καὶ]
C
K RBH AΝΑΓΝΩCΤΕΟC GL AΝΑΓΝΩΤΕΟC Rr AΝΑΓΝΩCΘΕΟC B 7 ΦΙΑΘΗCΟΜΗΝΟC G
H
ΦΙΑΘΗCΟΜΕΝΟC H ΦΙΑΘΗCΟΜΕΝΟC L ΦΙΑΘΗCΟΜΕΝΟC K ΦΙΑΘΗCΟC B ΦΙΑΤΕΟC
G ΦΙΑΘΗCΟC H ΦΙΑΤΕΟC LK in ΦΙΑΤΕΟC mut. L allia R 8 post nomina:
Illud — nomina add. r 9 et aduerbia add. r 10 conjunctiones] h conjugationes
ni f. H 11 aena Dd 12 re et quare Rr 13 lecturio] r et lecturio RDHGLK
14 ulterius participiis G participia om. G 17 de casibus participiorum] om.
G participium L 18 quoque om. G 19 emitantur K omitantur G 20 • casu H

p. 924. 25 P.

p. 530. 31 K.

nantes desinentia. quae enim deficient, fixa sunt, ut 'fas', 'dicione', 'Iuppiter', 'Iovis', 'iter', 'precī' et 'prece', 'vicem' et 'vice', 'tabi' et 'tabo', 'maria', 'aera'. nam 'frugi' et 'nihili' et 'mancipi' et 'huiusce-
modi' et similia non deficient aliquo casu certo, sed pro omni casu eadem
terminatione funguntur, quamvis possunt haec eadem figurate magis pro-
lata, ut dictum est, per genetivum vel dativum quam indeclinabilia esse
videri, ut si dicam 'cordi homo | est mihi', 'cordi hominis', hoc est 'ho-
minis qui mihi est cordi', 'cordi homini', 'cordi hominem', et possum
cum omnibus casibus figurate iungere dativum. sic 'frugi homo', id est
'qui frugi est', hoc est 'utilitati', similiter omnibus casibus adiungitur figu-
rate et est magis dativus. sed haec etiam de nomine latius tractavimus.

Declinantur autem participia ad similitudinem et regulam nominum in
'ns' desinentium vel in 'us' mobilium, exceptis, ut supra dictum est,
illis, quae nascuntur a verbis quartae coniugationis in 'eo' desinentibus,
quorum genetivus vocales nominativi 'ie' mutat in 'eu': 'iens euntis',
'quiens queuntis', quamvis Plautus 'abiendi' dixit pro 'abeundi' in
Amphitryone:

abiendi nunc tibi etiam occasio est.

DE TEMPORIBVS.

VII 25 Tempora participii accidunt eadem, quae et verbis infinitis, id est
praesens, quod est etiam praeteritum imperfectum, ut 'osculari' et 'oscu-
laus', praeteritum perfectum, quod est etiam praeteritum plusquamperfec-
tum, ut 'osculatum esse' vel 'fuisse' et 'osculatus', futurum, ut 'oscula-
tum iri' et 'osculaturus'.

Et sciendum, quod non ex omni significatione omnia tempora inve-
niuntur. nam cum quinque sint significationes, id est activa, neutra, pas-
siva, communis, deponens: ab activa quidem et neutra praesentis et futuri
veniunt participia, ut 'amans', 'amaturus'. in quibus quia praeteritum
deficit, loco participii verbo utimur et nomine infinito, ut 'qui amavit',
ὁς ἐφίλησεν, id est ὁ φίλησας. quomodo enim loco verbi participium ac-

1 dicione] r ditione RDH decione G decione K 2 iupiter L præci et in fi-
tura h 3 aera (&) R et huiusce modi Rr 4 et his similia R 8 quid
mihi D possum] b possunt B 9 figuratae H, dativum sic: frugi RB 10
figuratae H 11 de add. h latius de nomine GLK 12 similitudinem B in
us] In s R 15 genitib; L nocalis B ic] i. in. e. G mutant D ut ius
G 16 quieuntis G Plautus] d platus G plautum D Plaut. Amph. fr. 11
p. 422 Both. ante abiendi: supinum (sopinum GLK) eius add. RBHGLK gerun-
dum eius D habeundi D habeundi R 17 amphitryone R amphitryone G am-
phitryone BDK 18 tibi etiam occasio est add. r 19 DE TEMPORIBVS om. G
20 accidunt om. G 21 quid etiam 22 ut ante osculatum iri add. r om. RDHGLK
24 osculaturis Rr 25 omnia] r omni R inveniuntur — deponens add. d
26 quique K sint] r sunt R id est] om. D id LK passiva neutra B
/. passiva communis deponens /. neutra G 27 depones L quidem] r quid est R
29 deficit r 30 oc ἐφίλασεν R ὁς — φίλησας] om. D oc ἐφίλασεν id est

p. 531, 28 D.

p. 531, 32 K.

capitur necessitatis causa cum verbo substantivo, sic etiam, ubi participium deficit, necessario verbum infinito nomini substantivo iunctum participii officio fungitur.

Passivum quoque praeteritum et futurum habet, 'amatus', 'amandus'; in praesenti autem deficit, pro quo similiter verbum cum praedicto nomine proferimus dicentes 'qui amatur', ὃς φιλεῖται, pro ὁ φιλούμενος. ex quo quoque ostenditur significatio participii, quod tam nominis quam verbi vim obtinet, τὸν et hoc pro illis et illa pro hoc ponuntur. dicimus enim 'legens est, qui legit' et 'qui legit, est legens', 'caenatus est, qui caenavit' et 'qui caenavit, caenatus est'.

Ibid. quoque sciendum, quod saepe et praesenti pro praeterito et praeterito pro praesenti utuntur auctores necessitatis causa, cum deficiant et in 'or' desinentia praesenti et in o terminantia praeterito. praesentis tamen participium, quod etiam praeteritum imperfectum significat, solet coniungi verbis praeteriti perfecti et plusquamperfecti et significationem eorundem temporum complere, quomodo verba praesentis temporis, si adiungantur participiis praeteriti, praeteritum significant, ut 'caenatus sum, caenatus es, caenatus est' pro 'caenavi, caenavisti, caenavit'. sic ergo, si dicant 'caenans fui, fuisti, fuit' pro 'caenavi, caenavisti, caenavit', 'caenans fueram, fueras, fuerat' pro 'caenaveram, caenaveras, caenaverat' potest accipi. itaque quod deest Latinitatis linguae naturaliter, completur iuncturae ratione. multa tamen in his quoque, quae regula exigit dici, sive euphoniae causa deficiunt sive quod in usu non sunt, sicut et in alijs partibus orationis.

A neutris, ut diximus, sicut ab activis, dum temporum participia veniunt, praesentis, 'stans', futuri, 'staturus'. inveniuntur tamen quaedam ex eis etiam praeteriti temporis, ut 'caeno caenatus', 'prandeo pransus', 'placeo placitus', 'nubo nupta', 'pateo passus' - et a 'patior' tamen 'passus'

ΟΦΙΑΡCΑC d ὁc ὀφιαρCΑC GLK ὁc ὀφια•AC• H ὁc ὀφιαριACT h ὀφιαιCEN B φι-
 ΛΙCΑC B participium K 1 post substantivo sqq. — substantivo add. g 2 no-
 minis R 3 officio] d officii D 4 quoque] spscr. K uero D 5 deficit add. r
 6 pferimus B. ὃς — φιλούμενος] om. D ὁc φιαριται pro ὀφιαοιμενος add. d

ΟΦΙΑΙ-ΤΑΙCΑC ΑΓΓΕΛΟC G φιαιται H pro ὁ om. K φιαοιμενος L 7 quo-
 que] nunc G. ostenditur quoque H 8 optinet BDHL illa] d ille D 9 legens est D
 est. Rr

codd. per totum h. l. inter caenandi et cenandi formas fluctuantur 10 et
 qui cenavit add. r 11 et praesenti Dd 12 pro add. r deficiam] r deficiunt R

13 perfectis Rr et significationem om. G 16 adiunguntur Rr 17 cenatus sum
 add. r. 18 caenasti G cenasti K sic] r si R sic ergo si] h si ergo H 19

pro om. G cenasti G cenasti K 20 Caenau fuerā B cenaueras cenaueras K
 tatis

21 potest H Latini Hh 22 tamen] r tamen R quae add. r 23

euphoniae D ephonie D ephoniae H sicut in R 26 ut stans RB 28 & ex
 te ti

D preri Rr pradeo B 29 pasus LK a om. D pasus LK

p. 926 P.

p. 532. 33 K.

facit -, 'assuesco assuetus', quod quibusdam nomen esse magis videtur, sicut 'quiesco quietus'. 'iuro' etiam 'iuratus', quod etiam in passiva significatione invenitur, quippe etiam verbum ipsum Lucannus in V protulit:

Et laetae iurantur aves bubone sinistro:

Stattus etiam in VII:

captivis etiam iurabere Thebis.

'coniurato' Virgilius in II georgicon:

Aut coniurato descendens Dacus ab Histro.

addunt quidam etiam a 'careo' 'cassus', quod si esset, deberet 'cassurus' facere futurum, non 'cariturus', quod Iuvenalis in II protulit:

tollere dulcem

Cogitat heredem cariturus turture magno, ut supra memoravimus. ergo 'cassus' magis nomen est, sicut 'lassus', et maxime cum vanum signifi[cat], ut:

Cassa fraude parat.

'titubo' quoque 'titubatus' facit. Virgilius in V:

vestigia presso

Haud tenuit titubata solo.

et in aliis multis neutrorum praeteriti participia vetustissimj protulisse inveniuntur, ut 'discessus', 'interitus', 'obitus', 'occasus', 'potus', 'senectus'. 20

- 28 Neutropassiva quoque, quae sunt quinque, trium temporum habent participia, ut 'gaudeo gaudens gavisus gavisurus', 'audeo audens ausus ausurus', 'soleo solens solitus soliturus', 'fio fiens factus futurus' differentiae causa, ne, si 'facturus' dicamus, simile sit participio, quod venit a 'facio' verbo, quod vim activam possidet 'fio' verbi, unde a supino eius nascitur 25 passivum praeteriti participium et futuri activum: 'factum factu, factus facturus'; 'fido' quoque 'fidens sisus sisurus'.

A communi verbo quattuor nascuntur participia, praesentis sive prae-

facit pasus G 1 asueto asuetus Rr adsuesco aduetus B esse videtur magis LK " videtur magis 'esse' Gg 2 quietur Rr quod] r quo R in passiva etiam B 3 Luc. Phars. V 396 4 iurantur] h iurant. H. aures K senistro K 5 Stat. Theb. VII 103 VII. thebaidos dh 6 iurauerat thebis d iurauerat aenis GLK iurauerat huius BDH 7 .coniurato] coniurato. GLKd coniatio D Verg. georg. II 497 8 Aut] A K coiurato K descendens] k discedens GLK 9 etiam om. G casus Rr casus LK esse deberet 'cassurus' faceret B casurus Rr casurus L 10 Iuv. sat. II 6, 38 sq. in II protulit] profert in II. B 12 haeredem GLK turturae H 13 casus Rr casus LK est om. R sicut] ut L lasus LK 14 Luc. Phars. V 130 15 casa L 16 Titubo ex Tituuo corr. B Verg. Aen. V 331 sq. V. Aeneidos H fl. aeneidos B 17 praesso Rr pssa G 18 haud] aut GLK 20 intuseritus K 21 Neutropassiva ex Neutropassiva corr. H Neutropassiva B participia habent G 22 participia gaudeo DGLK audiens K asus Hh 23 futurus] d facturus D 25 possedet K 26 factus et facturus G 27 fixus fixurus Rr 28 communi Rr

p. 926. 27 P.

p. 533 K.

teriti imperfecti, quod activam solum habet significationem, ut 'criminator criminans', 'ὁ διαβάλλων οὐκ ἐστὶ καὶ ὁ διαβαλλόμενος', praeteriti perfecti et plusquamperfecti, quod communem habet significationem tam passivi quam || activi, ut 'criminatus' 'ὁ διαβαλὼν καὶ ὁ διαβληθεὶς', futuri unum
5 activum in 'rus' desinens, ut 'criminaturus', et unum passivum in 'dus', ut 'criminandus'. omnia tamen in 'dus' desinentia participia eadem etiam 29 nomina esse possunt, cum amittunt tempus, ut 'amandus' 'ὁ φιληθησόμενος' καὶ ὁ φιλητὸς, 'docendus' 'ὁ διδαχθησόμενος' καὶ ὁ διδασκτὸς, 'legendus' 'ὁ ἀναγνωσθησόμενος' καὶ ὁ ἀναγνωστὸς.

10 A deponenti trium temporum veniunt participia, praesentis vel praeteriti imperfecti, 'sequens', praeteriti perfecti vel plusquamperfecti, 'secutus', futuri, 'secuturus'. multa tamen ex huiusmodi verbis inveniuntur apud antiquissimos participia praeteriti temporis tam activam quam passivam significationem habentia, ut 'meditor' μελετῶ, 'meditatus' 'μελετησας'
15 καὶ 'μελετηθεὶς' - Terentius in Phormione:

Meditata mihi sunt omnia mea incommoda -,
'auxilior auxiliatus' 'βοηθήσας' καὶ 'βοηθηθεὶς'. Lucilius:
a me auxiliatus.

sic et 'amplector amplexus' καὶ 'περιπλακείς' καὶ 'περιπλεχθείς' - Petronius:

1 solam GLK   *creminior creminans GLK   2 crimirans βασιβασαων. Non
etiā βασιβασαωμενος B   βασιβασων RK βασιβασαν G βασιβασων Ll   Graeca
h. i. et in proxime sqq. usque ad ἀναγνωστὸς om. D add. d   βασιβασων. οὐ. κεπὶ H
οὐκεπὶ Gr   οὐκεπὶ L οὐκεπὶ K   βασιβασωμενος (A) R βασιβασωμενος HL βα-
βασωμενος K βασιβασωμενος G   3 tam activi quam passivi B   4 quam et activi
DGK   ut om. D   creminatus GLK   βασιβασαων κεπὶ βασιβασωμενος B βασιβασων
καὶ ο βασιβασωμενος Rr βασιβασων καὶ ο βασιβασωμενος H βασιβασωμενος καὶ ο βασιβασωμενος G
ο βασιβασωμενος καὶ ο βασιβασωμενος Ll   βασιβασωμενος K   5 ut criminaturus om. H add. h
creminaturus GLK   6 creminandus GLK   7 esse non possunt G   amil-
tant Hr   φιαθωμενος R φιαθωμενος G   post φιληθησόμενος: καὶ — δι-
δαχθησόμενος om. B   8 φιαθωμενος R φιαθωμενος G φιαθωμενος L   διδαχθησόμε-
νος] l αλακωμενος H αλακωμενος G αλακωμενος L πιακωμενος K   κοιακωμενος B
αλακωμενος R αλακωμενος Ll αλακωμενος K   9 αναγνωσθησόμενος G αναγνωσθησόμε-
μενος K αναγνωσθησόμενος Rr αναγνωσθησόμενος B   ὁ om. GK   αναγνωσθησόμενος BHLK
αναγνωσθησόμενος G αναγνωσθησόμενος R   10 A add. r   participia veniunt G   11 in-
perfecti — plusquamperfecti] r perfecti vel plusquamperfecti R   ut sequens h
vel] et K   sequutus B   12 sequuturus D   huiusmodi Rr huiusmodi H
14 meditator Rr mediator D   μελετῶ r μελετῶ K μελετῶ B   meditatus Kk
μελετῶ R μελετῶ R μελετῶ G μελετῶ K μελετῶ B   15 μελετηθεὶς]
μελετηθεὶς 2 μελετηθεὶς L μελετηθεὶς RD μελετηθεὶς G μελετηθεὶς H
μελετηθεὶς K μελετηθεὶς B Ter. Phorm. II 1, 18   16 sunt mihi
BDG   17 auxiliior] d Auxilior D   βοηθήσας] r βοηθῶ B βοηθῶ R
ο βοηθῶ K βοηθῶ G βοηθῶ R βοηθῶ D   Lucilius: v. lib. VIII § 15   19
Et sic et GLK sic etiam B   am   plector Rr amplexor Dd   Graeca add. d   πε-
ριπλακείς] om. B περιπλακείς D περιπλακείς HLLK περιπλακείς G   καὶ] κίχι L

animam nostro amplexam pectore.

Cicero pro Roscio: quo uno maleficio scelera omnia videantur complexa esse —, 'adminiculator adminiculatus' *βονθησας καὶ βονθηθεις*. Varro: tribunicio auxilio adminiculatus. sed sciendum, quod verbis quoque plurimis, quae nunc in usu deponentia sunt, veteres sicut communibus usi sunt, de quibus, cum de verbo tractabamus, docuimus.

A verbo 'sum', quod est anomalum, veteres praesentis temporis proferrebant participium 'ens', unde componitur 'potens'; nam 'futurus' magis a 'fio' verbo videtur nasci, potest tamen etiam a 'fui' esse existimari.

DE NUMERO.

Numerus participiis accidit uterque, singularis, ut 'currens', pluralis, ut 'currentes'. et sicut non deficiunt casibus, sic nec numeris defectiva invenies participia.

DE FIGURIS.

VIII 31 Figuras habent, quas a verbis accipiunt. nam per se numquam componitur participium, nisi prius verbum eius componatur. ergo vel simplicia sunt vel decomposita plerumque, quae Graeci *παρασύνθετα* vocant, id est a compositis verbis derivata, ut 'efficio efficiens', 'intellego intellegens'; si enim ipsa per se componantur non prius verbis compositis, trans-eunt in nomen vim, sicut etiam, si comparentur: 'nocens innocens', 'sapiens insipiens'. simplicia enim eorum possunt et participia esse et nomina, composita vero sine dubio nomina sunt. ideo autem addidimus 'plerumque', quod sunt quaedam, quae non servant compositionis verborum compaginem, unde apparet, ea ex se composita, ut 'effringor effractus', 'contingor contactus' et similia. ('indulgens', 'amans', 'acceptus', si

FIGI G NAI K ΠΕΡΙΠΑΙΧΘΕΙC R ΠΕΡΙΠΑΙΧΘΕΙC B ΠΕΡΙΠΑΙΧΘΕΙC LG ΠΕΡΙΠΑΙΧΘΕΙC H ΠΑ-
PΤΙΑΙΧΘΕΙC K [Petronius] cf. lib. VIII § 16 1 nostram BGL in pectore libri lib. VIII
l. l. 2 Cic. pro Roscio Am. or. 13, 37 roscio ex ruscio corr. B uno in litura
H complexa esse videantur lib. VIII § 16 cum libris Cic. 3 complexa RBDHLK

adminiculatus Dd amminiculatus GLK adminiculatus — auxilio adminiculatus] r
adminiculatus R βονθησας καὶ βονθηθεις] post auxilio adminiculatus sup. lin.
add. D ΒΟΝΘΕCΑC ΚΙ ΒΟΝΘΗΘΕΝC B 4 de Varronis fr. v. lib. VIII § 15 tribu-

nitio H amminiculatus DHGLK 6 naeteres G commonibus G 7 docum
Rr 8 veteres] r ueteres G ueteris R 10 uerbo fio K 11 DE NUMERO] om. G
DE NUMERIS DL de numeris incipit K 12 pluralis ut add. r 13 sic] sic H si R
numeris ex numeris corr. H defectiua G 14 inuenientes G 15 DE FI-
GVRIS. om. G 17 / eius / uerbum H eius om. K 18 ΠΑΡΑCΙΝΘΕΤΑ RB ΠΑ-

ΠΑΡΑCΙΝΘΕΤΑ

ΠΥΝΘΕΤΑ L ΠΑΡΙΘΝΑ GK uocant Dd 19 ut ab efficio d 20 prius
a uerbis H 23 post nomina sunt: indulgens — acceptior (lin. 26), om. sunt, col-
locant GLK addidimus] r addimus RL 24 compositiones B opositionis G

25 compaginem om. B ex se ea K ea oposita esse ex se G ut infingor
in
effractus Dd 26 et contingor B acceptus add. d

p. 928. 29 P.

p. 334. 33 K.

comparentur, nomina sunt: 'indulgentior', 'amantior', 'acceptior'; sic et similia.)

De diversis quoque consonantibus, quae ante 'us' in praeteriti temporis participiis inveniuntur, quamvis per singulas verbi terminationes, cum de supinis tractabamus, docuimus, tamen hic etiam generaliter comprehendere non incongruum videtur esse. omnia igitur participia praeteriti temporis vel in 'tus' desinunt, ut | 'amatus', 'adiutus', 'datus', 'domitus', 'solitus', 'cultus', 'munitus', 'conventus'; vel in 'ctus', ut 'sectus', 'doctus', 'lectus', 'sanctus'; vel in 'ptus', ut 'raptus', 'captus', 'sumptus'; vel in 'stus', ut 'quaestus'; vel in 'sus', ut 'risus', 'morsus', 'lusus', 'iussus'; vel in 'psus', ut 'lapsus'; vel in 'xus', ut 'fluxus', 'flexus', 'pexus'.

In 'tus' desinunt omnia, quae praeteritum in 'vi' syllabam terminant, mutatione 'vi' in 'tus', ut 'amavi amatus', 'oravi oratus', 'adiuvi adiutus', 'delevi deletus', 'cupivi cupitus', 'laccessivi laccessitus', 'decrevi decretus', 'stravi stratus', 'munivi munitus', 'audivi auditus'. excipiuntur differentiae causa tria a longam in 'au' convertentia: 'lāvi lantus', 'fāvi fautus', 'cāvi cautus', ne, si 'latus', 'fatus', 'catus' diceremus, alias significationes habere putarentur.

Et sciendum, quod haec omnia paenultimas productas habent tam in verbis praeteriti quam in participiis, exceptis 'sevi sātus' et 'sivi sītus', quae in participiis paenultimas corripunt, et 'lini' vel 'livi litus'. a 'civi' quoque 'citus' licet et corripere et producere paenultimam; ab 'ivi' quoque vel 'ii' composita et 'quivi' vel 'quii' corripunt in participiis i ante 'tus', ut 'adītus', 'obītus', 'praeterītus', 'nequītus'. 'solvi' enim 'solūtus' et 'volvi volūtus' abiecta i produxerunt tamen u. a vero correptam ante 'tus' in quattuor solis participiis inveni, duobus primae coniugationis, quae duplicant in praeterito priorem syllabam, 'dedi dātus' et 'steti stātus', quod participio simile nomen est, unde futurum 'staturus'; secundae quoque unum inveni a deponenti 'reor', 'rātus', et tertiae unum, de quo supra diximus, 'sevi sātus'. unde Virgilius in II georgico:

indulgens — acceptior *h. l. om. GLK v. lin. 23* 1 comparentur] *b* compar. n. tur (a?) *B* sic et similia *om. GLK* 3 De *om. II add. h* 5 de sopinis cum

G tractauimus *Hh* 6 esse videtur *G* 8 cultus] occultus *GL* occulatus *K*
10 stus] *d* tus *D* questus *DGL* lusus iussus] lussus lassus *K* 11 xus] pxus
D pexus] plexus *r* 12 syllabam] *h* syllaba *H* 13 audiui auditus ante ad-

iuui adiutus *add. B* 14 cupitis laccessiui laccessiui laccessitus *Rr* tria differen-
tiae causa *B* 16 trea *G* a longa *R* 18 puterentur *Rr* 19 habent produc-

tas *D* tam ⁱⁿ nerbis *Rr* 20 sacui *HL* 21 liui uel lini *BDHGLK* 22 aci-
tus *R* 23 uel ab ii *B* composita uel quiuui *G* quui] *d* qui *D* i. in parti-

cipiis ante (n) *K* 24 additus *D* abitus *Rr* enim] quoque *G* solitus *K*
25 correpta *R* ante tus] antus *K* 26 inueni participiis *BDHGLK* in-

ueni] *Rr* 27 et ante steti *om. BDH del. r* & status *Rr* quod in participio
G 28 participio] *d* participium *D* nomen est participio simile *K* est *add. r*

30 sequi *B* *Verg. georg. II 33 sq.*

mutatamque insita mala

Ferre pirum.

'sepelivi' etiam notandum, quod 'sepultus' facit - antiqui tamen et 'sepelitus' dicebant -, et 'sallivi sallitus' et 'salsus'.

Praeterea notanda sunt a 'salivi' vel 'salii' 'saltus' et 'salturus'. ab s 'halo halas halavi' 'halitus' nomen participiale, non 'halatus', et a 'spiro spiras spiravi' 'spiritus' similiter nomen participiale factum [non 'spiratus' facit]; a 'pavi pastus', non 'patus', ab 'ambio ambitus' correpta paenultima, quando nomen est; nam in participio producitur. Ovidius in I metamorphoseon:

10

Iussit et ambitae circumdare litora terrae.

quod autem 'halavi' est ab 'halo', ostendit usus. Iuvenalis in IIII:

et omni

Bellorum pompa animam exhalasset opimam,

pro 'exhalavisset'.

15

31 I vero correptam habent ante 'tus' omnia, quae praeteritum in 'ui' divisas terminant, nisi sint ex praesentibus in 'lo' vel 'no' divisas desinentibus, ut 'domui domitus', 'vetui vetitus', 'attonui attonitus', 'habui habitus', 'elicui elicitus', 'genui genitus', 'strepui strepitus'.

Excipiuntur primae quidem coniugationis duo, quae per synaeresin i 20 proferuntur, 'secui sectus' et 'fricui frictus'. a 'neco' quoque verbo 'necatus' et 'nectus' invenitur participium. sed 'necatus' proprie dicitur ferro, 'nectus' alia vi. illud quoque est notandum, quod Horatius ponit in epodo:

Non me Lucrina iuverint conchyliis

25

Magisve rhombus aut scari,

Si quos Eois intonata fluctibus

Hiemps ad hoc vertat mare,

1 insiti B 3 sepiliui G et sepilitus L 4 „ salsus et sallitus G
 5 salii B et ex corr. r salu R? salui rett. cf. lib. X § 51 6 halo D h alatus
 D alatus R 7 spiritus r spiratus R 8 facit om. HGLK 9 Ovid. metamorph.
 I 37 iu I metamorphoseon om. G 10 metaphorphoseon L 11 iussit L
 circumdare GLK 12 alavi D h aliaui Rr halo D ostendit hoc ostendit L hic
 ostendit K hic ostendit G Iuv. sat. IIII 10, 280 sq. 14 bellum R
 h uel haec m h
 exalasset RD opina D 15 exalauisset D exalauisset H 16 in ui diuisas
 praeteritum GLK 17 lo io BH(K?) uel in uo BHGr deuissas L 18
 uetui D uentus Rr 19 genui L 20 synheresin B sinheresin RDH syncrisin
 G sincrisin L sincrisin K i) * (i?) Hh 21 secatus (u) D nequo Rr 22
 propriae RrD 23 nectus r natus R nectus uero alia GLK est om. K
 notandum est BG h oratus Dd oratus HL Hor. epod. 2, 49 sqq. 25 iue-
 rint in lit. b conchyliis BDHr conchyliis LK tolchilia G conchi R 26 magis uero. in.
 b; LK magis ueronibus aut sacris quos B magis ueronibus aut carisi quos G rom-
 bus H rombus aut scarisi Dd scarisi quos LK 27 cois(h) R 28 hiems HGLK

p. 930 P.

p. 536. 37 K.

'intonata' dixit, non 'intonita', cum Virgilius:

Attonitus magno imperio monituque deorum.

'sonaturus' quoque pro 'soniturus' Horatius in I sermonum protulit:

Ingenium cui sit, cui mens divinior atque os

Magna sonaturum, des nominis huius honorem.

Virgilius in VI:

Dum flammas Iovis et sonitus imitatur Olympi.

In secunda quoque coniugatione excipiuntur in 'ui' divisa praeteritum desinentia, quae paenultimam i in participiis non habent, haec: 'docui doctus', 'tenui tentus', 'censui census'; tertiae quoque 'rapui raptus' et ex eo composita, 'corripui correptus', 'praeripui praereptus'. similiter a VIII canendo composita absque i faciunt participia secundum primitivi formam: 'canor cantus', 'occinor occentus', 'accinor accentus', quamvis 'occinui', 'accinui' faciant praeteritum. in 'rui' etiam et in 'xui' per idem tempus exeuntia non habent i in participiis: 'desero deserui desertus', 'dissero disserui dissertus', 'insero inserui insertus', 'aperio aperui apertus', 'nexui nexus', 'pexui pexus'. 'messui' quoque 'messus' facit, ut 'censui census'.

In 'lui' vero desinentia 'ui' in 'tus' convertunt in participio, ut 'colo colui cultus', 'occulo ocului occultus', 'consulo consului consultus', 'alo alui altus' et 'alitus'. unde etiam 'volo volui' 'vultus' facit, quod nomen est participiale, quomodo 'colui' 'cultus', quando quartae est declinationis, quae etiam o verbi in u convertunt. quae vero in praesenti in 'uo' desinunt, i extrema praeteriti in 'tus' conversa faciunt participia: 'polluo pollui pollutus', 'acuio acui acutus', 'suo sui sutus', 'tribuo tribui tributus', 'eruo erui erutus', quod solum paenultimam corripit. apud antiquiores tamen etiam ab hoc compositum producit paenultimam, 'diruo dirui dirutus'. a 'do' quoque composita i brevem habent ante 'tus' in participio

1 Verg. Aen. III 282 Attonitus tanto monitu (munitu Med. m. pr.) imperioque deorum 2 attonitus BDHGr imperio nominatuque B 3 sonaturus bk soniturus K sonaturus (i?) B soniturus r saniturus R Hor. serm. I 4, 43 sq.

4 divinor Dd eos (h) B hos DG 5 sonaturum des in lit. B des] de GLK

denominis H honorem] h honore DHGLK 6 Verg. Aen. VI 586 7

flammas Rr flammam Pal. ionis ex iou corr. B sonus Med. imitantur D

imitatur G emitatur K olimpi RGLK 8 praeteri D in praeterito d 9 terminantia G docui in litura H 10 doctus ex ductus corr. B et add. r

11 praeripui B a canendo Rr 12 apsq. Rr 13 accinor accentus add. r

occini occinni facia Dd 14 et accinui GLKh faciat RH facit B et xui BDH 15 ut desero BHGLK desero add. r dissero disserui dissertus om. GLK 16 insertus add. d 19 cului B oculus G post oculus: consulo — cultus om. D add. d alo om. K 20 fecit GLK 22 in u] om. G in uni B coquerunt ia u K in uo in praesenti GK 23 polluo pullui pulluus GLK pullui D 25 apud sup. lin. add. K 26 ab] r ad R 27 habent] om. G habet D

praeteriti, ut 'reddo redditus', 'credo cre^vditus', 'prodo proditus', 'perdo perditus', 'vendo venditus'.

In 'ctus' faciunt participia praeteriti passiva, quae verba per item tempus activorum in 'xi' faciunt, ut 'intellexi intellectus', 'duxi ductus', 'vexi vectus', 'anxi auctus', 'traxi tractus', 'pexi pectus', 'iunxi iunctus'; excipitur 'flexi', quod 'flexus' facit participium. similiter in 'ci' vel 'qui' vocali longa antecedente desinentia in praeterito: 'feci factus', 'iēci iactus', 'vici victus', 'reliqui relictus'; similiter in 'gi', ut 'legi lectus', 'tetigi tactus', 'fregi fractus'.

In 'ptus' exeunt participia praeteriti passiva, cum activa eiusdem temporis in 'pi' vel in 'psi' vel 'mi' terminantur, ut 'cepi captus', 'coepi coeptus', 'rupi ruptus', 'scalpsi scalptus', 'compsi comptus', 'sumpsi sumptus', 'prompsi promptus', 'dempsi demptus', 'scripsi scriptus', 'nupsi nupta' - 'nuptus' enim naturaliter siletur nisi per irrisionem vel figuram dicatur, quamvis vetustissimi 'novus nuptus' protulisse inveniantur, quod nunc in usu non est -, 'emi emptus', 'ademi ademptus', 'redemi redemptus', 'rapui' quoque 'raptus' et ex eo composita, ut 'corripui correptus', 'praeripui praereptus'.

37 In 'stus' unum inveni deponens, 'queror questus', et passivum, 'pascor pastus', cum alia eiusdem formae soleant abicere s: 'nascor natus', 'irascor iratus', 'obliviscor oblitus', 'paciscor pactus', 'nanciscor nactus', 'proficiscor profectus', 'ulciscor ultus', 'expergiscor experrectus'; 'defetiscor' solum duplicavit s in participio, 'defessus'. x | quoque antecedente unum invenio in 'tus', a 'texni' 'textus'.

In 'sus' desinunt participia, quae ex verbis veniunt in 'si' vel in 'di' praeteritum activi terminantibus, nisi sint a 'do' composita, de quibus superius diximus, vel quartae coniugationis, quae nullum participium in 'sus' terminant, ut 'laesi laesus', 'mersi mersus', 'iussi iussus', 'mordeo monordi morsus', 'prandeo prandi pransus', 'tondeo totondi tonsus', 'obsideo obsedi obsessus', 'video vidi visus', 'fodio fodi fossus', 'tendo te-

1 perdo perditus prodo proditus GLK 3 idem] d diem D 4 in xi finiunt r
in xi fiunt H intellectos R^v ductus rexi rectus uexi K 5 auxi G auxi
— iunctus del. r uinxi iunctus BGLK unxi unctus H 6 Excipit (un) D
flexus H ci et qui Kk 11 vel in psi] r uel psi RDHGLK cepi] coepi
H coepi r caepi DL coeptus] ceptus H 13 proptus R 14 irrisionem B
irrisionem K 15 quamvis] quam R inveniuntur K 17 et om. BDLK add.
d ut om. HGLK praeripui] om. H praerepui D 19 ^{ci} tus H queror B
questus D ques^{ci} tus (i?) H 20 aliae G s habicere B abicere D 21 pascor
Rr 22 defetiscor] rd defeciscor Hb defeciscor RBGLK et vel sic vel defeciscor in
ras. D 23 s] rd om. RD 24 texni] textui K 25 uel. di. GLK 27 partici-
pium] r participant R terminant in sus G 30 obsessus L uidi uidi
uisus L ^d uissi uissus K fosus RL tendo] r tendeo RB ^{te} tendi Bb

p. 931. 32 P.

p. 538. 39 K.

tendi || tensus', 'tundo tutudi tunsus', 'prehendo prehendi prehensus', 'scindo scidi scissus', 'findo fidi fissus'; excipiuntur 'ussi ustus', 'gessi gestus', 'torsi torsus' et 'tortus' antiquae; a 'torreo' quoque 'tostus' fit. similiter faciunt participia, quae in 'li' vel 'ri' vel 'ti' terminant praeteritum activorum, ut 'velli' vel 'vulsi vulsus', 'fefelli falsus', 'pepuli pulsus', 'perculi perculsus'. 'sustuli' anomalum est et 'sublatus' facit. 'decucurri 38 decursus', 'verri versus', 'verti versus'. excipitur 'peperi partus' differentiae causa; 'peperci' enim 'parsus' facit.

Quartae coniugationis in 'si' vel 'ri' praeteritum terminantia in 'tus' non antecedente i faciunt participia: 'farcio farsi fartus', 'sarcio sarsi sartus', 'fulcio fulsi fultus', 'haurio hausi haustus', 'reperio repperi repertus', 'comperio comperi compertus'.

In 'psus' unum invenio a deponenti 'labor': 'lapsus'.

In 'xus' tria invenio passiva: 'nexus' a 'nexui', 'pexus' a 'pexui', 'flexus' a 'flexi'. similiter faciunt participia 'amplector amplexus', 'complector complexus'.

Supra dictas formas servant in participio praeteriti communia et deponentia, quae facile ex simili terminatione passivorum dinosci possunt, quomodo faciant per singulas coniugationes participia praeteriti temporis. neutra pauca habent praeteritum, ut supra dictum est: 'caeno caenatus', 'prandeo pransus', 'iuro iuratus', 'careo cassus', quod et nomen est, 'passus' a 'pateo', 'titubo titubatus', 'placeo placitus', 'quiesco quietus'. a 39 neutropassivis quinque sunt: 'gaudeo gavisus', 'audeo ausus', 'soleo solitus', 'fio factus', 'fido fisus'. vetustissimi tamen et ex aliis plurimis neutris 25 inveniuntur protulisse participia praeteriti, quomodo | superius ostendimus, quae nunc in usu non sunt.

Participium quoque futuri activum vel neutrale a supino fit: 'amatu amaturus', 'domitu domiturus', 'doctu docturus', 'flexu flexurus', 'fultu

1 tutudi R tusus Dd tussus GL prendo prendi prensus B 2 scidi scissus] d scissi scisus D scisus L fissus] d fixus D fisus L ussi] al. m. in R corr. usi R gessi gestus] add. edd. praeter π, om. libri mei omnes 3 tor-

4us et tortus (s) R a pr. m. ni f. mut. tortus et torsus DHLK tortus G antiquae R antiqui H Antiquae torreo d Antiqui a torreo ni f. D 4 sic similiter BLK *** similiter (sic?) D participia] d praeterita D uel in ri Dhr uel in ti D 5 ut] k om. K ut uello uelli uulsus fallo fefelli B pulsus om. R 6 A suffero sustuli B sultuli R 7 verri versus verti versus] uera (ri? in uerti corr. g) uersus ..... G uerti K Excipiuntur (un) D pepiri G 9 uel in

ri D 10 non add. r 11 fulco D ausi D 'repperio BLK reppertus BLK 12 comperi om. RK add. r 14 trea G pexus — flexi add. d 17

formae L participia B et om. G : 18 facili G passivorum om. GLK 19 faciunt RDGLK coniugationes] r coniunctiones R participia] r participii R 20 est om. B ceno cenatus HK cenatus B 21 cassus] r casus RL

pasus GLK 23 neutropassivis H 24 fixus Dd tamen ex G 25 protulisse inveniuntur G 27 uel a neutrale R ut amatu b 28 domitu domiturus om. K fultu fulturus] r fluctu flucturus R

fulturus', 'factu facturus', 'sanctu sancturus'. pleraque tamen neutrorum secundae coniugationis in 'ui' divisas desinentia praeterito deficiunt in supinis, || ut 'horui', 'rubui', 'tepu', 'ferbui', 'senui', 'egui', 'frigui', 'rigui', 'durui', 'stupui' et similia. et quia superius diximus, quod verba activa vel neutra carent praeteriti temporis participio, sicut et passiva et com-
munia et deponentia deficiunt in participiis instantis temporis, sed pro his substantivo nomine et verbo utimur, ut ὁ φιλήσας 'qui amavit', ὁ φιλούμενος 'qui amatur', sciendum, quod antiqui in activis et neutris verbis pro praeteriti temporis || participiis etiam instanti tempore utebantur; ὁ ἐρχόμενος 'καὶ ὁ ἐλθών' 'veniens' dicentes, similiter ὁ παραγινόμενος¹⁰ καὶ 'παραγινόμενος' 'adveniens'. Virgilius in X:

Caeculus, et veniens Marsorum montibus Vmbro,
hic enim 'veniens' ὁ ἐλθών significat. Terentius in Phormione:
offendi adveniens,

Quicum volebam et ut volebam † collocatam filiam,¹⁵
hic enim quoque 'adveniens' παραγινόμενος significat. Statius in I Thebaidos:

Et caligantes abrupto sole Mycenae,
'caligantes' pro 'caligatas' dixit. || |

1 factu facturus om. BDHGLK sanctus B sanctu sancturus] sanctu .rus
G Pleraque R 2 deuisa L 3 tepui rubui G ferui B 5 praeteri G
et communia et deponentia] litura viginti fere literarum in D, om. K communia^a
Rr 7 Graeca h. t. add. d φιακα B φιακα d φιαμενος R φιαμενος d
φναομενος H φιαοιμνος G 8 quod in actiuis et neutris uerbis actiui pro G
uerbi^b Dd 9 pro om. G temporis pro participiis K 10 ΕΙΧΟΜΕΝΟΣ G ΕΛΘΩΝ
BG ΕΛΘΩΝ D ΕΛΘΩΝ H ΕΛΘΩΝ R ΕΛΘΕΛΩΝ K ΠΑΡΑΓΕΜΕΝΟΣ B ΠΑΡΑΘΗΝΟΣ G 11
ΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΣ R ΠΑΡΓΙΝΟΜΕΝΟΣ H ΠΑΡΓΕΝΟΜΕΝΟΣ h ΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟ K ΠΑΡΑΓΙΝ.....
(ΟΜΕΝΟ?) L ΠΑΡΑΓΙΝΩΝ l ΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟ G Verg. Aen. X 544 12 morsorum L
Vmbro, id est qui venit. Nic R 13 ὁ ἐλθών] ΛΕΘΩΝ K ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ

significat in lit. l / Λ ΕΛΘΩΝ Rr ΕΛΘΩΝ B ΕΛΘΩΝ D ut terentius K Ter. Phorm.
V 1, 31 sq. 15 quocum H Bemb. et] sic etiam Bemb. atque Bas. et collo-
catam Dr collocatam filiam] sic etiam Bas. collocatam amari Bemb. collocatam eam
iri Jos. Krauss mus. phil. VIII 542 filiam locatam Bentleius 16 ΠΑΡΑΓΕΜΕΝΟΣ G
ΠΑΡΑΓΕΜΕΝΩC R Stat. Theb. 1 325 17 tebai G tebaidos L 18 abrupto B

mycoenas B micenas K et sic Stat. Cass.^m micenas D myenas G 19 dixit pro caligatas G

Explicit lib. XI de participiis. | Primitiua — erat gloriosus (v. p. sq.). | Incipit
lib XII de pronomine R artis prisciani viri disertissimi grammatici caesariensis docto-
ris urbis romae constantinopoli lib XI. explicitus in mg. r ARTIS PRISCIANI VIRI DISER-
TISIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTOR VRBIS ROMAE CONSTANTINOPOE LIBER XI. EXPLICIT.
INCIP LIB XII DE PRONOME, B FINIT DE FAR | Primitiua — ego non addebat (v. p. sq.)
finit arstis prisciani viri disertissimi grāmatici caesariensis doctor urbis rome constan-
tinopoli. liber .XI. explicitus. incipit, liber. XII. de pronomine. H EXPLICIT LIBER .XI.
DE PARTICPIO. INCIPIT LIBER XII. DE PRONOME. D ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTISSIMI
GRAMMATICI LIB. XI. EXPE. | INCIPIT XII DE PRONOME. L ARTIS PRISCIANI VIRI DISERTIS-
SIMI GRAMMATICI CAESARIENSIS DOCTORIS VRBIS ROMAE CONSTANTINOPLI LIB. XI EXPLICITVS.
AMEN... | INCIPIT LIBER XII. DE PRONOME... K inser. om. G

In *R* et plenius in *H Darmst.*^a (*Δ*) locis supra indicatis extat additamentum a *Krehlio* ex *H* in add. vol. I p. XXI sq. prolatum, a *Friderico Ritschelio* ex cod. *Vind.* n. 349 (*Φ*) in *mus. phil.* I 315 sqq., ex *B*, ubi ad calcem lib. XVI reperitur, ibidem IIII 579 sq. editum, restitutum, illustratum:

[Primitiva sunt pronomina octo, derivativa septem: 'ego, tu, sui, ille, ipse, iste, hic, is'; 'meus, tuus, suus, noster, vester'; 'nostras, vestras', ὁ ἡμεδαπός, ὁ ὑμεδαπός. 'quis' οὐσίας καὶ ἐρωτηματικόν, 'qui' ἀόριστον; 'qualis' ποιότητος, 'talis' ἀνταποδοτικόν; 'quantus' ποσότητος, 'tantus'; 'quot' ἀριθμοῦ, 'tot'; 'quotus' ὁσάκις, 'quotus venit?' ἀλλὰ πόσος; 'totus'. ταῦτά τινες ἀντωνυμίας ἐνόμισαν εἶναι, εἰσὶν δὲ ὀνόματα.

'Cuius cuius' ποιόκτητος καὶ ποιόκτητον. *Virgilius*:
cuium pecus?

Terentius in eunucho:

Quid virgo, cuius est?

Plautus 'hic cuius, huius cuius' declinavit in *Bacchidibus*:

Scio spiritum eius maiorem esse multo

Quam folles taurini †habeant.....

Praenestinum opino esse, ita erat gloriosus.

'Equidem' coniunctio est et non compositum ab eo, quod est 'ego quidem'; quamvis ita esse quidam putaverunt, sed male: nam 'equidem facio, equidem facis, equidem facit' dicimus, 'ego' autem 'facis' et 'ego facit' nemo dicit, sed ad primam personam tantum refertur 'ego facio'. et 'equidem' simplex esse etiam *Sallustius* ostendit in *Catilinario*: equidem ego sic existimo, patres conscripti. quod si esset compositum 'equidem' ab eo, quod est 'ego quidem', postquam 'equidem' dixisset, 'ego' non addebat.]

Pronomina primitiva sunt *B* derivativa *RΦΔ* septem: *R* sui sibi se a se ille *RBHΔ* iste *om. Δ* nostras nostratis nestrās uestratis *RH* nostras nestrās nostratis nestratis *BΔ* ὁ *om. R* ΟΝΜΕΛΑ ΠΟΣ *H*. ΟΝΜΕΛΑΙΤΟΣ ΟΥΜΕΛΑΠΟΣ *B*

ΟΝ ΜΕΛΑΠΟΣΟΥ ΜΕ ΛΑΠΟΣ *Φ* ὁ *Δ* ὁ ὑμεδαπός ΟΥΜΕΛΑΠΟΣ *Rr* ΟΥ.ΜΕΛΑΠΟΣ *H* ΟΙΣΙΑΣ *Φ* καὶ ἐρωτηματικόν] ΚΕΡΥΤΗΜΑΤΙΚΟΝ *BΔ* ΚΕΡΥΘΗΜΑΤΙΚΟ. *R* ΚΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΝ *H* ΚΓΕρω *Φ* ΗΜΑΤΙΚΟΝ *Φ* καὶ ἐστὶν ἐρωτηματικόν *Ritschelius* ΑΡΙΣΤΟΝ

R ΑΡΙΣΤΟΝ *B* ΠΟΙΟΤΟΣ *Rr* ΠΟΙΟΠΗΤΟΣ *Δ* ΙΤΟΙΟΤΗΤΟΣ *B* ΠΟΤΟΤΗΤΟΣ *H* ΠΟΤΟ ΠΗΤΟΣ *Φ* ΤΑΛΙΣ *Φ* ΑΝΤΑΙΔΟΤΙΚΟΝ *B* ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΟΝ *H* ΑΝΤΑΠΩ.ΔΟΤΟΝ. *Φ*

ΠΟΣΟΤΗΤΟΣ *B* ΠΕΣΟΤΟΣ *Rr* ΠΟΣΟΤΗΤΟΣ *H* ΠΟΟΟ ΤΗ ΤΟΣ *Φ* ΠΟΣΟΡΩΝΤΟΣ *Δ* ΤΑΝΤΥ

H ΑΡΙΣΤΟΙ *Rr* ΑΡΙΣΤΟΥ *H* ΑΡΙΣΤΟΙ. *B* ΑΡΙΣΤΟΙΤΟΤ *Δ* ΑΡΙΣΜΟΥΤΟΤ. *Φ*

ΟΣΑΚΙΣ *Rr* ΟΣΑΠΟΣ *HΔ* ΟΣΑΠΟΣ *Φ* τάξεως *Ritschelius* ἀλλὰ πόσος; *scripsi* ΑΠΑΠΟΤΟΣ *R* ΑΝΑΠΟΤΟΣ *BH* ΑΝΑΠΟΣ ΤΟΣ. *Φ* ΑΝΑΠΟΣ.ΤΟΣ *Δ* ἀνα[νταπόδοτον τὸ] πόσος

Ritschelius ΤΑΙΤΑ *R* ΤΑΙΤΑ *Φ* ΠΑΙΤΑ *Δ* ΤΑΙΤΑΠ.ΝΕC *B* Π.ΝΕC *Rr* ΤΙΝΕCΑΝ ΤΩ ΝΥΜΙΑ ΚΕΝΟΜΙΑΝ *Φ* ΑΝΤΩΝΥ.ΜΑC *H* ΑΝΤΩΝΙΜΙΑC *Δ* ΑΝΤΟΜΙΝΙΑC *B* εἰ.ΝΑΙ. *Φ* ΕΙCΙΝΑ.ΚΟΝΟΜΑΤΑ *H* ΕΙCΙΝΕ ΟΝΟΜΑΤΑ. *Φ* δὲ] ΑΕ *Δ* cui] cui *Δ* ΠΟΙΟΚΤΗΤΟΣ *R* ΤΟΠΟΚΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΚΤΗΤΟΣ *Δ* ΠΟΙΚΤΗΤΟΣ ΚΑΠΟΚΤΗΤΟΝ *H* ΠΟΙΚΤΗΤΟΣ ΚΑ ΠΑΟΚΤΗΤΟΝ. *Φ* ΠΟΙΚΤΗΤΟΝ *B* ΠΟΙΚΤΗΤΩ^N. *Rr* *Verg.* ecl. 3, 1; 5, 87

Ter. eun. II 3, 29 eunucho *H* *Plaut. Bacchid. fr. cf. Philarg. et Servii additam.* *Burm.* ad *Verg. Georg.* IIII 171 *Plautus*: quam folles taurini habent, cum liquescunt petrae ferrum ubi (ibi *Serv.*) sit. *Non. p.* 474, 32 *Plautus* *Bacchidi-*

bus: Praenestinum opino esse ita erat gloriosus (*Bacchid. fr. 11 p. 429 Both.*). *te-*
trametros bacchiacos restituit Ritschelius l. l. III 579 sq. coll. p. 148 sq. et l. 318 sqq.

^c uias Rr declinabit Δ bachidibus RBHΦΔ ei Δ multa Φ Quam]
 que B quod Δ habeant] habant Hh halitant God. Hermannus probante Ritschelio
 l. l. III 579 halitant, quom liquescunt] Petrae, ferrum ubi fit. B. cuiatis [tibi
 nisat?] | A. Praenestinum opino Ritschelius ibidem p. 580 opino] Nomius opinor
 RBHΦΔ erit BΦ in gloriosus desinit R composita Φ quod ego Δ
 quid amputauerunt Δ facis] facit Φ et quidem simplex est etiam. Δ salus-
 tius BΔΦ Sall. Cat. 51, 15 catillinario BHΔ quid si erunt Φ compo-
 situm H si] sic B adderet Φ finit add. Δ

LIBER DVODECIMVS.

p. 933. 34 P.

p. 540. 41 K.

DE PRONOMINE.

Pronomen est pars orationis, quae pro nomine proprio uniuscuiusque 1
accipitur personasque finitas recipit.

Pronomini accidunt sex: species, persona, genus, numerus, figura,
5 casus.

Species pronominum bipertita est; alia enim sunt primitiva, alia de-
rivativa. primitiva: 'ego', 'mei', 'tu', 'tui', 'sui'; derivativa: 'mens', 'tuus',
'suus'. et primae quidem personae primitivum est 'ego' et reliqui casus
sequentes; secundae 'tu' et eius obliqui; tertiae vero 'ille', 'ipse', 'iste',
10 'hic', 'is', 'sui', quod nominativo caret, quomodo 'ἐαυτοῦ' apud Graecos.
et ea quidem octo pronomina sunt primitiva vel simplicia. derivativa
sunt septem: 'meus', 'tuus', 'suus', 'noster', 'vester', 'nostras', 'vestras'.

In his igitur quindecim pronominibus nulla fit controversia, quin om-
nes fateantur, ea esse pronomina. quaeritur tamen, cur prima quidem ||
15 persona et secunda singula habeant pronomina, tertiam vero sex diversae
indificent voces? ad quod respondendum, quod prima quidem et secunda
persona ideo non egent diversis vocibus, quia semper praesentes inter se
sunt et demonstrativae, tertia vero persona modo demonstrativa est, ut
'hic', 'iste', modo relativa, ut 'is', 'ipse', modo praesens iuxta, ut 'iste',
20 modo absens vel longe posita, ut 'ille'. si enim super omnes alias partes 2
orationis finit personas pronomen, rectissime tertiarum quoque personarum
differentia distincte profertur, quae plurimas habet diversitates. unde non

3 personas quoque L 4 Pronomina B uel i
accidunt G 6 bipertita GLK

sunt add. r 9 eius in litura h Tertia Rr 10 ἐαυτοῦ ex corr. l ea. Dd
EAYTΩY K AITΩY G EAYTΩY apud grecos in lit. b 11 octo] VII. D uero post deri-
nativa add. RBD del. r 12 septem Rr 13 sit] d sit D contraversia K quin] d
qui D 14 post pronomina: quaeritur — pronomina om. R add. r et secunda qui
dem persona G 15 habent H habent B 16 indificent α indicant libri uoces. ex
uocem, ni f., corr. B respondendum quod B 17 ideo om. L sup. lin. add. K

18 . Terti. Rr demonstrativa G 19 is in litura b 20 supra B 21
orationes Rr personarum differentia] in lit. et ad mg. b personarum B 22 dif-
ferentia Dd distinctae H quae] r qui R

irrationabiliter tertias verborum personas infinitas Apollonius dicit, cum nulla in eis certa finiatur persona et profundae multitudinis sint capaces, quomodo et pluralis numerus nominum, nisi adiungas eis vel nomen vel pronomen, cum prima et secunda persona eis non egeat. si enim dicam 'scribo' vel 'scribis', in ipsa voce definiti etiam personam scribentis et ostendi; sin || dicam 'scribit', incertum quis, donec addam vel nomen vel pronomen. et primae quidem personae pronomen et secundae et tertiae cum non discernunt genera, inaequalem habent etiam casuum declinationem tam in singulari quam in plurali numero, ut 'ego' 'mei' vel 'mihi' 'mihi' 'me' 'a me', 'nos' 'nostrum' vel 'nostri' 'nobis' 'nos' 'a nobis'; 10 similiter secunda; nam tertia, quae est 'sui' 'sibi' 'se' 'a se' non solum genera, sed etiam numeros confundit; nec mirum: nam cum relativa sit, ex antecedente cognitione possumus ad quod genus vel numerum refertur scire, quod facit in genere primae et secundae personae ipsa demonstratio 3 et praesentia utriusque. illa vero, quae distinguunt genera, certam habent 13 et aequalem per utrumque numerum declinationis et casuum regulam, ut 'ille', 'iste', 'ipse' et reliqua novem.

Sunt autem eorum alia demonstrativa, alia relativa, alia et demonstrativa et relativa, unde notabiles et certae fiunt personae. et primae quidem et secundae personae pronomina sunt semper demonstrativa - utraque 20 enim, ut dictum est, praesens ostenditur persona, et eius, qui loquitur, et illius, ad quem loquitur, tertiae vero alia sunt demonstrativa, ut 'hic', 'iste', alia relativa, ut 'is', 'sui', alia modo demonstrativa modo relativa, ut 'ille', 'ipse'. 'ille' demonstrativum Terentius in eunucho:

Viden tu illum, Thais?

relativum Virgilius in VII:

sic Iuppiter ille monebat.

1 irrationabiliter *B* personas verborum *K* infinitas esse *D* Apollonius] de synt. I 3 p. 12, 20 *Bk.* de pron. p. 10 C 3 *Bk.*; quem librum in sqq. ibi tantum commemoravi, ubi vel Priscianus eum affert vel ubi ad ipsa eius verba constituenda criticae quid opis videtur praestare. ad rem cf. etiam lib. VIII § 101. Apollonius *GLK*

2 sint] sunt *GLK* 3 eis nomen *D* 4 dicam] r dicat *R* 5 scribo scribis r 6 incertum est quis *B* addam nomen r 7 personae pronominum *HK?* pronō

secundae *G* 11 similiter et secunda *H* sibi ex sui corr. *B* 12 confudit *Dd* reuelatua *G* sit] fit *L* 13 ad] d at *D* uel ad quem numerum *K* 14 scire quod] r scire quo *R* 15 distinguunt *BDHGLK* 16^{et} casuum *Dd* 17

iste ipse] *Bdh* ipse iste *GK* iste *L* iste *RDH* 18 alia relatiua alia demonstratiua (sic, om. et) in marg. add. *K* reuelatiua (ue) *L* alia demonstratiua *HG* 19 reuelatiua *GK* reuelatiua (ue) *L* 21 enim add. r praesens (presens *B*) esse ostenditur *Br* loquitur et] d loquitur ut *D* 22 alia sunt — modo relatiua] *rh* aliae sunt demonstratiuae, ut hic, iste, aliae (d alia *D*) relatiuae, ut is, sui, aliae (alia *K*) modo (aliae vero modo *B*) demonstratiuae, modo relatiuae (relatiue *B*) *RBHGLK Dd*

24 *Ter. eun.* IIII 6, 16 iunuchō *K* 25 uidet tu *GLK* illum m. rec. ex illam corr. in *Bemb.* tais *R* 26 Relativum est uirgī *Bb* *Verg. Aen.* VII 110 VIII. *LK* 27 Iuppiter *L* ille] *Prisc.* sic etiam lib. XVII § 59. de XII res. *Aen.* § 172 cum *Med.* m. alt. ipse *Med.* m. pr. *Pal. Rom.*

p. 935. 36 P.

p. 541. 42 K.

'ipse' vero, si per se | proferatur in tertia persona, relativum est - Virgilius in III:

ipse arduus altaque pulsat.

Sidera -,

si vero cum aliis pronominebus iungatur, eorum accipit significationem, ut idem poeta in V:

Ipsa ego paulisper pro te tua munera inibo;

est enim hic demonstrativum, quoniam et 'ego', cui adiungitur, est demonstrativum. invenitur tamen saepissime absque aliis per ellipsin prolatum et tamen eorum habet significationem, quae cum eo subaudiuntur, ut Virgilius in II Aeneidos:

quaeque ipse miserrima vidi;

subauditur enim 'ego', quamvis verbum ipsum primae personae, || [id est vidi] habet in se intellectum pronomineis eiusdem personae.

Interest autem inter demonstrationem et relationem hoc, quod demonstratio interrogationi reddita primam cognitionem ostendit - 'quis fecit?' 'ego' -, relatio vero secundam cognitionem significat: 'is', 'de quo iam dixi'. iure igitur 'hic', quod primam cognitionem indicat, praepositur, unde et 'praepositivum' nominatur, 'is' autem, quod secundam cognitionem significat, subiungitur, unde et 'subiunctivum' pro merito nuncupatur, quod redigat in memoriam primae cognitionis, ut si dicam: 'Aeneas filius fuit Veneris; is est qui vicit Turnum.' 'ipse' quoque in tertia persona, ut dictum est, 5 per se positum ad recordationem personae refertur iam cognitae; recte igitur demonstrationem, quae significatur per 'ille' et 'iste' pronomina, reparat memoriae pronomem, quod est 'ipse'; non tamen etiam 'ille' et 'iste' referri ad pronomem 'ipse' possunt: prima enim cognitio est per demonstrativa pronomina, secunda vero per relativa. hoc idem pronomem, hoc est 'ipse', quidam commune existimaverunt, quia tribus adiungitur personis: 'ego ipse', 'tu ipse', 'ille ipse'; non est tamen verum; figurate enim vel discretionis vel significantiae causa primae et secundae adiungitur. quod autem tertiae est, ostenditur ex eo quod dicimus 'ego feci', 'tu fe-

1 uero om. G Verg. Aen. III 619 sq. 2 VI. L 5 iungantur
DHG 6 Verg. Aen. V 846 : 7 munera] r numerata R 8 hic add.
r et] a R & r 9 ellipsin B elipsin D eclipsin RHD illipsin L illim-
sin G 11 Verg. Aen. II 5 12 ut neque; B ipse] b ipsa RB miserrima K
vidi] r dido R 14 habet inter se G intellectum tam R pronomineis
quamque RBH pronomineis quoque Dh 15 demonstrationem L 16 redditam K

ut quis d 17 Relativum Rr "cognitionem secundam G ut is GLK
18 quod] d quia D indicat cognitionem B 19 quod om. D add. d 20 Unde
et G subiectivum. K nunc cupatur D redigatur d 21 memoriam] d
memoriae D cognitionis primae GLK dicat L fuit sup. lin. add. K 22

per se nt dictum est G 23 recordationem tertiae personae K 24 demonstrationem K

25 reparat L ille ..... iste G 26 referri L possunt (i) K 29
tui K ipse; Non est r ipse; Nomen est R Figurae L 30 discretionis L

p. 936. 37 P.

p. 542. 43 K.

cisti', 'ipse fecit', et quod tertiae personae in id transferri possunt, quod maxime in interrogationibus animadverteri potest. numquam enim interrogante aliquo 'quis dixit?', 'quis fecit?', 'quis audivit?' respondemus 'ipse' 6 pro 'ego' vel pro 'tu', sed pro aliqua tertia persona. quidam etiam nomen hoc putaverunt, quia est quando pro 'solus' accipitur, ut Virgilius in VI: 5

Ipsē ratem conto subigit velisque ministrat.

sed hic quoque per significantiam vel discretionem profertur. nam cum pro nomine accipitur, quod suum est pronominiis implet.

Verba primae et secundae personae adiuncta pronominibus perfectionem faciunt: || 'ego scripsi', 'tu docuisti', nominibus autem non, nisi sint 10 verba substantiva vel vocativa, ut 'Trypho dicor', 'Cicero sum'; 'ipse' vero omnibus verbis adiunctum perfectionem habet: 'ipse dedi', 'ipse dedisti'. ergo hoc pronomē [id est 'ipse'] ἐπιταγματικόν, hoc est impositivum vel subiunctivum, vocant Graeci, quod vel subiungit vel subiungitur alteri pronomini. 15

11 7 Derivativa septem diximus. a prima persona derivantur tria; a singulari genetivo unum, 'mei meus', a plurali duo, 'nostrum' vel 'nostri', 'noster' et 'nostras'; a secunda quoque tria, a singulari unum, 'tūi tāus', unde et corripitur paenultima, quomodo in primitivo, a plurali pariter duo, 'vestrum' vel 'vestri', 'vester' et 'vestras'; a tertia vero persona unum, 20 'sui suus'. et quia primitivum tam singularis quam pluralis est numeri commune, derivativum quoque intrinsecus, ex qua parte possessoris persona significatur per genetivum primitivi, ex quo nascitur, utriusque est numeri commune, ut 'suus' illius et 'suus' illorum; in omnibus enim derivativis pronominibus duae intelleguntur personae, intrinsecus possessoris, 25 extrinsecus possessionis. unde intrinsecus personae, in quibus genetivi primitivorum, sicut dictum est, intelleguntur, ex quibus et derivantur,

1 transferri ^s H transferri D 5 quando ^{pro} solus K quando solus GL Verg. Aen. VI 302 V RH II. BLr III. K 6 ratem D 7 discretionem L 8 suum est nominis DGLKrb suum nominis ni f. B 9 Verba quoque primae B

perfectionem Rr 11 verba substantiva] r perfectionem (in perfectionem hoc quoque l. mut. r) faciunt repetierat R uel subnucativa K uel subnucativa RL tripho

BDLK tripho G 12 uerbis omnibus G 13 ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ G ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ H

ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΟΝ Ll ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ K ΕΠΙΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ uocant Dd etiam post ἐπι-
ταγματικόν add. libri, uncis incl. r impositum Rr inpositivum B 14 prono-
mini alteri B 16 septem] pronomina septem esse BDGr dicimus G trea G

17 mei] r met R plurali K 18 trea G tu Rr 19 plurali pluraliter D
plurali riter d 21 sui suus et quia primitivum om. GL . est om. G 22 intrin-
secus] al. m. in R extrinsecus R parte ***** (parte) H personā significat B

23 primitivum GK qua Rr numeri est K numeri commune est G 24
suus hoc est illius et suus hoc est illorum. r 26 et extrinsecus GLK posses-
sionis] h possessoris H /-primitivorum /-genitini GL 27 sicut] ut L quibus

et derivantur Hh

p. 937. 38 P.

p. 543. 44 K.

confundunt genera, quomodo et primitiva eorum, extrinsecus vero distinguunt ea pro generibus nominum, quibus adiunguntur: 'meus servus', 'mea ancilla', 'meum mancipium'. numerus vero intrinsecus hic intelligitur, quem habent genitivi primitivorum, ex quibus derivantur. genera etiam possessorum demonstratio ostendit, quemadmodum in primitivis. extrinsecus vero terminatio distinguit numerum, quomodo et genera et casus possessionum; in quibus regula eorum consequentiam servat mobilium nominum. (quaeritur cur 'nostras' et 'vestras' a plurali tantummodo numello derivantur? ad quod respondendum, quod patriam seu gentem significant, patria autem vel gens unius esse non potest, sed semper multorum possessio. itaque 'nostras' dicimus, qui est a nostra patria vel gente, quam multi possidemus, hoc est tam mea quam meorum civium.) et possessiva quidem egent adiectione nominum ad plenam significationem, primitiva vero non semper. itaque perfectum ad discretionem est 'ego quidem affui, tu autem non aderas', deficiens vero quantum ad discretionem 'affui quidem, non aderas autem'. iure igitur apud Graecos prima et secunda persona pronominum, quae sine dubio demonstrativae sunt, articulis adiungi non possunt nec tertia, quando demonstrativa est: nam δ $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ quando dicunt, relativo utuntur, non demonstrativo. cum igitur et articulus relationem et pronomen relationem habet, his eundem ad cognitionem referri ostendunt. ergo illos secuti nos quoque declinando pronomina non addimus his articularia. quid enim absurdius quam, cum Graeci articulos pronominibus non praepo-
nere in declinatione, ad quam duntaxat 'hic haec hoc' loco articulorum accipiuntur: nam in omni oratione pronomina sunt; nihil enim aliud nisi $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\upsilon\tau\omicron$ significant. nec mirum, loco articulorum ea nos accepisse in declinatione, cum apud Graecos quoque isdem vocibus et in

1 distinguunt libri, quod probari possit coll. lib. X § 33. at v. lib. VIII § 11

2 ut meus *B* 3 ancilla *GLK* 4 genitivi habent *LK* genitivi $\text{h}\bar{\iota}$ *G* ex qui^{bus}
Hh 5 possessorum] in lit. *b* possessorum *LK* possessorum *RG* quemadmodum *BL* 6
distingit *BL* 7 possessionum *Rr* 8 quor *R* plurali in *litura* *h* numero *om. D* 9 seu
add. r 10 multorum semper *G* 12 possedemus *K* quam multorum civium *B*
13 possina *Rr* adiunctione *BDHGK* 14 discretionem *L* ego quidem
afui D 15 autem ^{non} aderas *H* 16 iure autem igitur *Rr* 17 demonstrativae] *I*
demonstrativa *RBDHL* demonstrativa *GK* sunt *spscr. K* 18 $\alpha\alpha\gamma\omega\iota\varsigma$ *Rr* $\alpha\alpha\gamma\omega\iota\varsigma$
 $\tau\omicron\varsigma$ *G* $\alpha\alpha\gamma\omega\iota\varsigma$ *L* $\alpha\alpha\gamma\omega\iota\varsigma$ *K* 20 articuli *RGb* articulis *B* pronomen] prono-
mina *d* habent *BDHGLK* eundem vel eandem in *litura* *D* idem *d* 21 ref-
ferri *L* sequenti *B* 22 addimus in *litura* *K* articula *Dd* absurdiorum *GK*
cum *add. rdh* 24 ad quam] *d* atque *D* hic et haec et hoc *D* 25 acci-
piuntur] *h* accipitur *BDHGLK* 26 $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\upsilon\tau\omicron$] *om. D* $\alpha\alpha\gamma\omega\iota\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\omicron$
(α - α) *H* $\alpha\alpha\gamma\omega\iota\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\tau\omicron$ (α) *B* $\alpha\upsilon\tau\omicron$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\alpha\upsilon\tau\omicron$ r $\gamma\omicron\theta\omicron\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\eta$ $\tau\acute{o}\tau\omicron$ *d* $\alpha\upsilon\tau\omicron\varsigma$.
 $\alpha\upsilon\tau\eta$. $\alpha\upsilon\tau\omicron$. *G* $\alpha\upsilon\tau\omicron$ *LK* loco *add. r* 27 apud *** graecos (nos) *R*
hisdem *BGLK*

p. 938. 39 P.

p. 344. 43 K.

articulis et in pronominibus solent uti, ὅς ἦ ὅ, ex quibus apud nos 'hic haec hoc' nascuntur pronomina articularia. itaque quia illa apud Graecos aspirantur, quae a vocali incipiunt, ea | quoque apud Latinos et a vocali
10 incipiunt et aspirationem habent. possessivis solent praeponi articuli, sed ad sequentia nomina necessario intelleguntur. ὁ ἐμὸς δοῦλος, id est ὁ δοῦ- 5
λὸς μου; sic 'hic meus servus', hoc est 'hic servus meus'. et primitivorum quidem nominativi, si cum verbis iunguntur, perfecti sunt: 'ego scribo', 'tu vides', 'ille facit'; possessiva vero transitiva sunt semper: 'meus scribit', 'tuus dicit'. || quemadmodum autem nomina tertiae sunt personae absque vocativo, tunc vero etiam primae et secundae, quando 10
verbis substantivis vel vocativis iunguntur, sic etiam ea, ut 'meus es amicus', 'meus diceris cognatus', 'tuus sum filius', 'tuus nominor pater', 'tuus vocor socius', 'tuus nuncupor patronus'. et sciendum, quod vocativum non habet aliud pronomen nisi secundae personae primitivum: 'o tu', 'o vos', et primae possessivum, quando ad secundam transit per- 15
sonam; nam possessio est, quae vocatur ab ipso possessore, ad quam loquitur prima persona, ut Terentius in eunuchō:

o mea tu,

idem in Andria:

o noster Chremes,

20

uno enim eodemque pronomine tam prima quam secunda in hoc significatur persona.

Et primae quidem personae possessivum tam ad secundam quam ad tertiam transit personam, secundae vero ad primam vel ad tertiam, ut 'tuus sum', 'tuus est'; ipsa enim sese possidere non potest, quomodo 25
nec prima; nam possessiva necessario in duabus diversis intelleguntur personis et sunt transitiva. si igitur transit a secunda persona possessivum, necesse est, cum separatur ab ea, vel primae adiungi vel tertiae, quae ea-

1 ὅς ἦ ὅ] rd et in ipso contextu (hōc nū hō) h om. D oc h o • R • ὅc • ἦ • ὅ H

Hoc He Ho ad marg. h nos om. B 2 Ita G 3 accipiunt Rr incipiunt L
ea quoque apud Latinos et a vocali incipiunt ea quoque apud Latinos et a vocali
incipiunt K 4 aspirationem (h) D articuli praeponi GLK 5 ὅ] hoc K

ὁ ἐμὸς — μου add. d ΕΑΜΑΟС GK ΕΜΑΟС L ΑΜΟС I ὅc K ὅ MOV Rr
ΕΜΑΟС GLK ΕΜΟС hl, at v. Bekkerum ad Apollon. de pron. p. 18 A 2 cf. Krehlium in
add. t. I p. XXII hoc] r hic R id L 7 iungantur B 8 cribo R 9

Quemadmodum BL nomina ..... L 10 tunc etiam • (u) L uerq. etiam G
etiam uero K 12 filius sum G 13 nuncupor DGK 14 aliud add. b 17
persona om. G Terent. eunuch. IIII 3, 22 mea tu; o mea tu laudatur etiam lib.
XIII § 2 et lib. XVII § 109, 129, 206 euncho G iuncho K 19 Ter. Andr.
V 2, 5 20 Chremes] al. Chreme ap. Ter.; Bemb. et Bas. lectiones ad h. l. eno-
tatas non habeo, quod locum perperam a me olim quaesitum tum demum inventi, cum
haud amplius apud me esset librorum illorum collatio 21 enim om. B pron-
mina Dd 24 uero om. G 25 se Rr possedere K 27 transit ad secun-
dam personam GL a secunda persona a secunda K 28 ea Hh caret B

p. 939. 40 P.

p. 545. 46 K.

rent vocativo, qui semper inter primam et secundam invenitur personam: prima enim vocat, secunda vocatur. et quaeritur, cur, si prima non po-
test possidere primam nec secunda secundam, tertia possidet tertiam? in
quo pariter ostenditur multitudo diversa, quae significatur per tertiam per-
sonam, unde et varias habuit voces et loca, sicut docuimus. quamvis
ergo alia sit possidens et alia, quae possidetur, et in diversis personis et
transitivis intellegatur, tamen potest in tertia simul utraque inveniri in di-
versis, quod in prima et secunda non potest, ut ipsa habeat et possessorem
una et possessionem, nisi figurate dicamus 'meus sum' et 'tuus es',
hoc est 'meae potestatis' et 'tuae', vel pro reciprocis, quae apud Graecos
compositae sunt: *ἐμαυτοῦ φίλος εἶμι*, 'meus amicus sum', ut Persius:

Vindicta postquam meus a praetore recessi,
et Terentius in Phormione:

ego meorum solus sum meus.

nec mirum, cum etiam tertia persona solet figurate primae adungi, ut
Virgilius:

Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena,
et Cicero in IIII invectivarum: ego sum ille, patres con-
scripti, cui non forum, in quo omnis aequitas continetur. et
primae quidem possessivum personae transit tam ad secundam quam ad
tertiam, sicut supra dictum est, ut 'tu meus es' et 'ille meus est'; se-
cundae quoque possessivum tam ad primam dicitur quam ad tertiam, ut
'ego tuus sum' et 'ille tuus est'; tertiae vero ad primam vel secundam
transire non potest nisi figurate, ut 'suus illius sum' vel 'suus illius es
filius', sed ad aliam tertiam, 'suus illius iste' vel 'suus istius ille'. et
attendendum, quod, quomodo 'sui, sibi, se, a se', quod est primi-
tivum, ad omnes voces tertiae personae potest esse relativum, ut 'sui
causa facit iste' et 'ille' et 'ipse' et 'hic' et 'is', sic 'suus', quod ab

2 secunda vocatur — nec secunda in mg. add. G potes Rr 3 possidere
K secundam add. d secundam Cur tertia possidet tertia B possidet K 5
docuimus] diximus GLK 6 possidens K 7 transiit R intellegatur BH

potest] possunt GK 8 et in secunda BHGLK 10 me Dd meae potestatis
et tuae potestatis GLK 11 *ἐμαυτοῦ φίλος εἶμι* add. d *ἐμαυ φίλος εἶμαι* G
ΕΜΟC ΦΙΛΟC, ΕΙ, CMI in litura I ΕΜΑΥ ΦΙΛΟC ΕΙΑ ΜΙ K ΕΙΜΥ R ΗΙΜΙ h Pers.
sat. 5, 88 13 Ter. Phorm. IIII 1, 21 in Phormione om. G 15 soleat K

16 Verg. Aen. I init. in libris dett., om. Med. Rom. Ver. deficit Pal. 17 Ego
Rr graci R modolatus K 18 Cic. in Catil. or. IIII 1, 2 in IIII invecti-

uarum om. G in uectivarum Dd uectivarum LK ille] ille consul libri Ciceroniani
patres] h patris HGLK conscripti R 19 cuius B omnis] rdk omnes
RDHG aequitas omnis Cic. Lagom. 10 continetur] variatur Cic. Bonnensis

20 possivum Rr 21 supra om. G meus. Secundae GL 23 sum om.
DHGLK tuus. Tertiae DGLK tuus. Tertia H uel ad secundam BDL 24
figurate D figurate dicatur r 26 attendendum B attendum D sibi ex sui
corr. B est Rr primitivum est G 28 hic is suus G quod abeo (h) D

eo derivatur, possessivum est omnis tertiae personae, ut 'suus illius, istius, ipsius, huius, eius'. illud quoque sciendum, quod 'sui' non solum *ἑαυτοῦ* vel *ἑοῦ*, sed etiam *αὐτοῦ* vel *οὗ* significat, id est non solum tunc refertur ad tertiam personam, quando ipsa in se agit per reciprocationem, id est *κατ' ἀντανakλασμόν* vel *αὐτοπάθειαν*, ut 'ille sui miseretur' vel 'sibi prodest' vel 'se custodit', sed etiam cum ipsa agit et sic alia in ipsam, id est cum retransitive dicitur, ut Terentius in Andria:

Orare iussit *†*era, si se ames, ut ad se venias.

DE PERSONIS.

10

III 13 Personae pronominum sunt tres, prima, secunda, tertia. prima est, cum ipsa, quae loquitur, de se pronuntiat; secunda, cum de ea, ad quam directo sermone loquitur; tertia, cum de ea, quae nec loquitur nec ad se directum accipit sermonem. nam si dicamus, prima est, quae loquitur, potest nihil de se loqui, sed de secunda vel tertia, et fit dubitatio; si-
15 militer de secunda si dicamus, ad quam loquitur, potest intellegi et ad primam et ad tertiam: nam locutio ipsa pertinet non solum ad secundam, sed etiam ad primam et ad tertiam; de tertia quoque si dicamus, de qua loquitur, commune invenitur trium personarum: nam et de prima et de secunda et de tertia loquitur. melius igitur Apollonius, quem nos, 20 quantum potuimus, sequi destinavimus, praepositis personarum definitionibus est usus.

Enucleatum tamen in singulari numero prima dicitur persona: nam in plurali conceptionem facit aliarum personarum, hoc est secundarum vel
tertiarum; secundarum quidem, quando ad ipsas praesentes loquitur, ut 25

1 ut illius *R* suus illius *suus* istius *L* 3 post *ἑαυτοῦ* vel: *ἑοῦ* sed etiam *αὐτοῦ* vel *om. R*, post id est: sed etiam *αὐτοῦ* vel *οὗ* significat id est *add. r*
ΕΟΥ .... *H* •οὐ (Ε) *L* ΕΟΥ *K* αὐτοῦ *v. Bekkerum ad Apollon. de pron. p. 100*
B 2 4 tunc] *d* ἰ *D* 5 κατ'] *KATA* libri κατὰ ἀντανakλασμόν *add. d*
ἀντανakλασμόν] *I* ANTANAKAACMON *R* ANTAN.KAAACMO. *G* ANTANAKAACMON *H* ANTANA-

KAA...MO *K* ...ANAKAACMON *L* vel αὐτοπάθειαν] *add. d* ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑΝ *Rr* ΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑΝ *G* ΑΥΤΟΠΑΘΙΑΝ in *litura h* 7 cum retransitive] *rd* et in *litura h* cum se
transitivo *R* cum retransit quae *BDGK* cum retransi... (ti) *L* cum retransitiva *I*
Ter. Andr. III 2, 4 orare iussit, si se ames, era (hera *Bas.*), iam ut ad se
venias 9 orare] *b* orate *B* ^h era *Rr* aera *III* era. *B* uenias ex uenies
corr. H 10 DE PERSONIS] *om. DG* De personis pronoum *K* 12 verba post loqui-
tur *sqq.* usque ad loquitur *add. r* de ea pronuntiat ad *r* (?) de persona ea ad

Dd adquam in *mg.* *L* 14 sermonem] *d* .... *D* 15 de se nihil *B* sed ^{de}
secunda *Dd* 16 ^{si} dicamus *Rr* 17 locutio *D* 18 tertiam ut dido locuta est.
De *B* 19 commune *L* nam et de prima et de secunda nam et de prima et de
secunda *K* et ^{de} secunda *H* 20 appollonius *RHGLK v. Apollon. de pron. p. 22*
A 9 *sqq. Bk. coll. eiusdem ann. ad lin. B* 3 *v. etiam de synt. I* 3 p. 13, 19 *sqq. II*
10 p. 113, 15 sqq. III 25 p. 254, 4 *sqq. et* 27 p. 259, 14 *sqq. Bk.* 21 sequi (d)

H destinauimus *K* definitionibus *Rr* 22 usus enucleatum. Tamen *H* usus.
enucleatum Tamen *h* 23 Enucleatum *G* dicitur] *k*, ex dicatur *corr. H* dicatur *Kb*

p. 941. 42 P.

p. 547. 48 K.

'ego et vos facimus', tertiarum vero, quando ad alios loquens, id est ad secundam personam, alios sibi vel praesentes adiungit vel absentes, ut 'ego et isti facimus' vel 'ego et illi fecimus'; potest tamen et utrasque simul sibi adiungere, ut 'ego et vos et illi fecimus'. secunda vero tertiam concipit solam, 'tu et ille' vel 'vos et illi fecistis', tertia autem tertiam solam 'isti et illi fecerunt'. itaque etiam in hoc ostenditur late patens tertiae personae copia, quae omnibus adiungi potest. quid igitur 'quod multi simul loquentes dicunt, nos fecimus'? non est supra dicto contrarium: unusquisque enim loquentium conceptionem facit eorum, qui una secum loquuntur, quippe cum unusquisque pars est totius, qui si velit ceteros indicare secum loquentes, necessario secundae vel tertiae eos attribuit personae. idque tam in pronominebus quam in verbis contingit, in quibus et finiuntur personae.

Et sciendum, quod in prima quidem et secunda persona pronomine ponitur, in tertia vero non, nisi demonstratione egeat vel relatione. nam plerumque nomen in eius locum ponimus, ut si Pompeius dicat ad Caesarem 'ego et tu et Crassus | teneamus rempublicam'; sin autem egeat demonstratione vel relatione, tunc ponimus pro|nomen, ut 'ego' et 'tu' et 'ille, quem vides' vel 'ego' et 'tu' et 'is, de quo dixi'; nam omne nomen tertiae est personae absque vocativo, sicut supra dictum est, nisi substantivo vel vocativo verbo coniungatur, et iure, quia ipsa positio prima nominum non ad aliquem, sed de aliquo habet locutionem; dicimus enim 'nominetur hic, qui natus est, Virgilius', nominativum proferentes; prima enim et secunda, nisi figurate, adinunctione nominis non egent, cum et substantiam et qualitatem tam suam ipse qui loquitur, quam eius, ad quem praesens praesentem loquitur, videtur scire vel aspicere. tertiae vero personae ideo congrue adiunguntur nomina, quia potest vel abesse persona vel spatio eius qualitas obscurari. itaque pronomine quidem substantia per se, nomine vero etiam qualitas manifestatur, de qua saepe fit dubium in ea persona, ut Virgilius in VI:

Quis, pater, ille, virum qui sic comitatur euntem?

cum ignoratur propria eius qualitas, quaeritur nomen. solam enim sub-

1 et uos faciamus *RL* ad ali^o *H* ad aliā *h* 2 sibi praesentes *GHLK*
 3 fecimus *BDHLK* vel] et *GLK* 4 adiungere *K* 5 ille fecisti nel *G* 9
 enim *add. r* faciunt *L* 10 loquuntur *RDH* Quippe *L* cum *add. b* 11
 cetero *R* ceteros *r* necessario nel secundae (secundē *D*) nel *BDHGLK* 12 ad-
 tribuit *B* 1d^o tam *Rr* 14 prima] *r* primo *R* 15 preponitur *Rr* proponitur
B el
 ratione *Hh* 16 nomen] uoi *G* 17 tu crassus *Rr* rempublicam *G* 20
 tertiae est] *ex corr. r* tertia *ec* ni *f. R* est *om. G* uocatio casu *B* 21 sub-
 tantiuo *H* uerbo *om. B*, in *mg. post* substantiuo *add. b* coniungantur *Rr* 23
 qui] quia *R* 24 enim *om. K* figuratae *H* cum enim et *K* 25 qui *om. G*
 quam
 tam eius *Kk* 27 congrue] *r* congruae *RII* adiunguntur congrue *B* 28
 spacio *Dd* qualit *Dd* 29 manifestetur *D* demonstratur *BGLK* 30 *Verg. Aen.*
 VI 864

stantiam, non etiam qualitatem significant pronomina, quantum est in ipsius prolatione vocis.

DE GENERIBVS PRONOMINVM.

VI 16 Genera pronominum sunt quinque: masculinum, 'hic', femininum, 'haec', neutrum, 'hoc', commune, 'nostras', 'vestras', trium generum, 5 ut 'ego', 'tu'. cum igitur omnia pronomina, ut supra docuimus, sint quindecim, alia omnia mobilia sunt, id est ex masculinis feminina et neutra faciunt, absque tribus primitivis primae et secundae personae, 'ego' et 'tu', in quibus demonstratio ipsa secum genus ostendit, et 'sui', quod cum sit relativum, ut docuimus, tam genus quam numerum non vocis 10 discretionem, sed priore cognitione subicit. relatio enim est cognitionis ante latae repraesentatio, ut 'scribit Virgilius ad laudem sui', 'rogat te ille, ut sui causa facias'. quodsi quis dicat 'cur ergo etiam 'is', cum sit semper relativum, non est commune trium generum?', respondemus, quod || 'sui, sibi, se a se', non solum relationis causa, quod supra 15 diximus, sed etiam ipsius terminationis singulorum casuum, qui consimiles sunt primae et secundae, hoc habuit, ut confundat genera. quomodo enim Graeci per tres personas primitivorum obliquos casus similiter habent terminantes, qui et communes sunt omnium generum: $\epsilon\mu\omicron\iota$ $\sigma\omicron\upsilon$ $\omicron\iota$, $\epsilon\mu\omicron\iota$ $\sigma\omicron\iota$ $\omicron\iota$, $\epsilon\mu\epsilon$ $\sigma\epsilon$ ϵ , sic nos quoque illorum auctoritatem in 20 plerisque secuti per tres personas habemus pronomina similiter terminantia per obliquos casus et omnis communia generis: 'mei tui sui, mihi tibi sibi, me te se, a me a te a se'; alia vero omnia, sicut apud Graecos, mobilia sunt, ut 'ille illa illud, iste ista istud, hic haec hoc, is ea 17 id, ipse ipsa ipsum'; derivativa quoque: 'meus mea meum, tuus tua tuum, 25 suus sua suum, noster nostra nostrum, vester vestra vestrum'. duo tantum inveniuntur communia 'nostrās' et 'vestrās', quorum perfecta 'nostrātis' erant et 'vestrātis'. unde quia 'ti' syllabae syncopa facta est,

1 est] r esse R		3 DE GENERE VOCIS PRONOMINĀ B DE GENERE ***** PRONOMIN.	
(1 ex E corr.) H De generibus		LK inscr. om. DG	4 ut hic D feminum H
5 ut haec D commune —		pronomina add. r	Commune hic et haec nostras B
6 docuimus] diximus G		sint] add. r sunt L	7 alia] rh alia autem RDH
masculinis] b masculis B		9 ipsa add. G	10 ut om. B
11 subiicit Rr			
relatio] r Ratio R		est om. G	12 rogat H
causa sui DHL		facias spscr. K	ego Dd
cum similes B		18 casus(u) B	19 terminantes] r terminationes RK
qui] quae RDLK		commune B	EMAY LK $\epsilon\mu\omicron\upsilon$ — ϵ] om. D G. d. quae ipsa
vocc. in mg. add. EMAL. FOY. FOY. EAAOY. COY. FOY. EMHCE. TE. G			o?] add. r
20 $\epsilon\mu\omicron\iota$] h EMO. H		EMOY COY OY B EMO. CO. FO. (Y-Y-Y?)	Id EMOY COY FOY
K o?] r OY R		$\epsilon\mu\epsilon$] l EM. (u?) L EMH K	illorum] illorum auctorum Rr eo-
rum D		auctoritatem illorum G	21 implerisque B
nia D		mei] r me R	23 a me add. d
26 tantum] tamen K		27 et om. GK	28 et om. G
			tis b
			22 obliquo Rr commo-
			25 ipse K

p. 943. 44 P.

p. 519. 50 K.

mansit in a accentus perfecti, quomodo et in aliis multis, ut 'Arpinās' pro 'Arpinātis', 'fumāt' pro 'fumāvit', 'cupit' pro 'cupivit', 'illic' pro 'illice'; itaque neutrum quoque eorum in e finitur: 'nostrate', 'vestrate', ex quo ostenditur illorum quoque nominativus in 'tis' secundum analogiam a vetustissimis prolatus esse. Cassius Emina in III annalium: hos libros si quis nostratis sapiens. M. Cato in legis Meviae suasionē: rex Seleucus arma nostratia facit. Plautus in Stichō:

Ergo oratores populi summates viri

10 Summi accubent, ego infimatis infimus,
pro 'infimas'.

Necesse est autem omnia pronomina tria habere genera vel in una 18 eademque voce confusa vel in diversis distincta terminationibus ideo, quia pro uniuscuiusque rei propriis accipiuntur nominibus, quae tam in masculinis et femininis quam in neutris inveniuntur generibus, quae in pronomini-
15 bus quoque necesse est ostendi, seu demonstratione sive relatione.

Quaeritur tamen, cur habeat genus neutrum prima et secunda persona, cum naturaliter sermo nonnisi inter || mares aut feminas exercetur, quorum sunt primae et secundae personae, id est a quibus profertur et ad
20 quos dirigitur loquella? ad quod dicemus, quod possunt equidem etiam hominum inveniri nomina neutri generis, ut in maribus 'hoc Basion, Heliconion', quomodo etiam in feminis 'Glycerium, Dorcium'. possumus tamen etiam ad res, quae non habent naturam loquendi vel audiendi, per conformationem, id est προσωποποιῶν, primas et secundas ad-
25 iungere personas, etiamsi sint generis neutri, ut foro, mari, caelo. illud 19

1 quomodo et] r quomodo R 2 pro om. K arpinātis Hh fumāt] fumant R illi B 3 illice RBDHL 5 Cass. Hem. ann. lib. III fr. p. 161 Kr.: lib. III Krehitum secutus assignavit Rothius l. l. Cass. fr. 38 p. 294 IV inter III et IIII fluctuans H Emina] D v. lib. VII § 11 Emina RBHLK Emina in III annalium om. G annalium] r aualium RD 6 M. Catonis suasio legis Meviae: Cat. or. 88 p. 124 sq. ap. Meyerum l. l. Meviae] d maeuia BD meae uiae GLK Maeniae Popma 7 Plaut. Stich. III 2, 36 sq. (v. 492 sq.) cf. lib. VII § 61 in Stichō] om. G in isticho R v. Osannum de tab. patronatus Lat. p. 17 Lachmannum ad Gai. I 400 et ad Lucet. III 283 coll. eiusdem cod. v. l. ad lib. II § 17 VI 81: istrimoniae, istoici

9 oratores ex hortiores corr. D 10 accubent RBDHLK infimis RrD infimis BK 12 habere tria K habere trea G 13 terminationibus ex terminationibus corr. K quia] r om. K que R 14 post nominibus: quae tam — pronomini-
mg. add. d masculinis et] masculinis quam in G 15 quam inentris B quae
add. g 16 quoque add. g sive] sū K seu G relatione (ue) R raelatione B
18 sermo] se lūteris extr. abscessis B nonnisi om. GLK aut] r et R 19
secundae D 20 loquella] BDH v. Lachmanni ad Lucr. III 1014 ann. loquella

RGLKdh et ad K quod possunt K quod posunt r quo posunt R acquidem DG 21 hominum add. d bassion BDHGL 22 hoc ante Heliconion repet.

DHGLKr eliconion BHG elicionem D elicomon K feminis BH glycerium GK gliggerium L 23 habeant BGLr 24 προσωποποιῶν] om. D cā. et in mg.

gā. προσωποποιῶν d προσωποῖαν H προσωποποιῶν Rr προσωποῖαν L προσωποῖαν G προσωποῖων K prosopciā B

quoque notandum, quod derivativa pronomina, quae sunt septem, ut supra ostendimus: 'meus, tuus, suus, noster, vester, nostras, vestras', alterius sunt intrinsecus generis, hoc est communis trium generum, in quo possessor ostenditur, et alterius extrinsecus, hoc est mobilis, in quo possessio denuntiatur, quod terminatione consequenti discernitur, quomodo et numerus, sicut supra docuimus, quamvis qualitatem ipsius possessionis non declarant, nisi adiungas nomen. et sciendum, quod intrinsecus proprii loco funguntur, extrinsecus vero magis appellativi.

Nec solum in pronominibus derivativis, sed etiam in nominibus possessivis et quae a propriis derivantur, infinitae possunt intellegi possessiones, nisi adiectione nominis alicuius discernantur, ut 'meus filius', 'Thela-
20 monius natus', 'Euandrius ensis', et vide, quod appellativa magis asciscunt, quae communis sunt qualitatis. tam autem possessiva pronomina quam nomina in genetivum primitivorum resolvuntur. quid est enim 'meus filius'? 'mei filius'; 'Euandrius ensis'? 'Euandri ensis'. 15

Commune habent possessiva pronomina cum possessivis nominibus, quod in utrisque | possessio subauditur, quod binae intelleguntur personae, quod in genetivos primitivorum similiter resolvuntur cum possessione; non commune, quod pronomina possessiva || omnis sunt communia possessoris, nomina vero possessiva non omnis - 'Hectoreus' enim 'clipeus' 20 unius est proprium possessoris; nec non ab appellativis quoque derivata, quamvis sint multorum communia possessorum, non tamen sic possunt esse communia, quomodo pronomina, ut 'humanus', 'marinus' ., et quod nomina tertiae intelleguntur personae, nisi adiungantur verbis substantivis vel vocativis, pronomina vero et primae et secundae inveniuntur personae. 25

3 generis intrinsecus G 5 denunciantur Rr denuntiatur K 6 sicut add. r
noⁿ Rr 7 diclirant K 8 extrinsecus] .....nsecus literia primoribus abscissis B
apellativi D 9 nominibus] b omnibus B 10 possessionis Rr 11 adiectione] k adiunctione K adiunctione alicuius nominis H filius meus GLK thelamonius G 12 Euandrius D Verg. Aen. X 394 Euandrius abstulit ensis apel-
latina D adsciscunt BDHr 13 communis D communes G 14 quam] tam LK
quam nomina add. r 15 mei Rr nisi mei DGLh ensi Ll ensis nisi eu-
andri GL Euandri ensis add. d 16 possinis Bb 17 utrisque] k utriusque H
subauditur Rr quod] . Quod D et R et quod r; copulam omisi coll. Apollonio
de pron. p. 133 A 10 Bk. uinq B intelguntur Rr 18 quod cf. Apoll. l. l.
p. 134 B 1 et quod R ; Cum possessione non R possessione non commune.
Quod BD possessione. non commune quod d non commune] v. Apoll. l. l. B 2
non commune habent R 19 omnis] rd om̄s D omni R communia Dd 20
vero om. G Hectoreus] r hectorius RGK haectoreus BDH enim] autem D
clipeus B clēpeus K 21 est om. G possessores H ab om. G derivativa
Dd derivati Hh 22 communia Dd non] nec L 23 communia Dd quod
add. g 24 adiunguntur D substantivis R 25 Promina H

p. 945. 46 P.

p. 551. 32 K.

dubitatur numerus possessoris in nominibus possessivis, quae ab appellativis derivantur, ut, si dicam 'taurina vestigia', possunt et unius et multorum intellegi taurorum, in pronomine vero non, quia tam per singularem quam per pluralem numerum positiones sunt, excepto 'suis', cuius primitivum, id est 'sui', commune est utriusque numeri. possessiva nomina ascendentibus non solent adiungi, ut 'Hectoreus pater' non dicimus, 'frater' vero vel 'servus' dicimus; pronomina vero adiunguntur, ut 'meus pater'.

DE FIGURIS.

10 Figura pronominum duplex est; aut enim simplicia sunt pronomina V21 aut composita. simplicia sunt omnia alia per nominativos, tria tantum componuntur unam interpretationem apud Graecos habentia οὗτος: 'iste', 'hic', 'is'. componuntur igitur 'iste' et 'hic' secum, ut 'istic istaec istoc'; 'is' vero cum adverbio 'idem', quod significat 'is demum', ex 15 quibus et componitur [hoc est 'iterum is']. eius femininum 'eadem', neutrum 'idem' i correpta, quae in masculino producitur. Virgilius in III Aeneidos:

Idem ambas ferro dolor atque eadem hora tulisset.
Iuvenalis in I:

et tamen alter

Si fecisset idem, caderet sub iudice morum.

in neutro tamen praeterea geminatur compositio: dicimus enim 'identidem', id est 'idem | et idem', cuius obliqui deficiunt casus. et nominativus quidem tam masculini quam neutri ex duobus est corruptis nec non accusativus tam masculini quam feminini: mutatur enim m in n ante d euphoniae causa, ut 'eundem, eandem', quod in aliis quoque compositis fieri solet propter eandem consonantem, ut 'quendam, quandam; quorundam, quarundam', quae tamen possunt et per adiectionem habere extremam syllabam. ceteri vero casus supra dictorum pronominum, hoc est 'eadem, 22 eiusdem, eidem, eodem, eadem, eisdem, eandem, eosdem', ex integro et 30

1 numerus] om. R uero numerus r, at cf. Apoll. l. l. C 1 numerus "in omnibus" possessoris possessivis K in nominibus] b in omnibus BHGL appellativis D appellativis G 3 nero add. d 4 quam pluralem DK positiones G possessiones D 6 haectoreus Brh hectorius GLK haectorius RDH 7 nero adiunguntur om. GLK add. k 9 DE FIGURA BHL inscriptionem am. DG 10 Figura quoque pronominum K sunt omnia pronomina GLK 11 nominativos H Trea G

12 interpretationem B οὗτος α (οὗτος 3) ΑΥΤΟΣ d ΑΥΤΟΣ D rel. 13 is hic GLK isthic isthaec K istec D 14 istuc Rr isthoc K 15 et om. GLK 16 correpta] r correptam RB Verg. Aen. III 679 (deficit Rom.) 17 III d VII. D 18 ferre R hora] sic etiam Verg. Fr. ora LK Pat. 19 Iuv. sat. I 4, 11 sq. in I om. G 21 caderet] rh cadere RBHGLKd caderei D 23 ei D casus(u) B 24 duobus] d duabus DLr et ex duabus effectum H correptis Rr accusativus L 28 quarundam] h quarandam H 30 eadem] eadem D eosdem eandem G

p. 946 P.

p. 582 K.

corrupto inveniuntur. itaque regula exigit per duas i vel per e et i tam nominativum pluralem masculini quam dativos et ablativos omnium plurales scribi, id est 'iidem' vel 'eidem' et 'iisdem' vel 'eisdem'. Iuvenalis in V saturarum:

dat eisdem ferre cinaedis.

5

solent autem auctores etiam per synaeresin unam i ponere pro duabus, ut Virgilius in I:

et crudelia secum

Fata Lyci,

pro 'Lyci', et

10

ille urbem Patavi,

pro 'Patavi', Iuvenalis in IIII:

Antoni gladios potuit contemnere, si sic, pro 'Antonii'. 'iste' vero et 'hic' non componitur nisi per eos casus, qui in c desinunt, absque dativo, id est per nominativum, accusativum, 15 ablativum singularem, per pluralem vero nullum nisi nominativum neutri, qui est et accusativus. nam hic solus in plurali numero c habet finalem - ut 'hic istic, haec istaec, hoc istoc, hunc istunc, hanc istanc' (Terentius in heautontimorumenos):

Suspicionem istanc ex illis quaere),

20

'hoc istoc, hac istac, haec istaec' -, qui semper singularem sequitur feminini. quidam tamen haec quoque per metaplasma finis quam compositionem proferri confirmant, unde nec aspirationem servant, quomodo nec 23 'illic illaec'; quod autem composita servant, ostendunt adverbialia 'adhuc', 'abhinc'.

25

Nam 'egomet' et cetera, quibus adiungitur 'met', magis per porrectionem vel assumptionem, quam Graeci vocant ἐπέκτασιν vel παραγωγήν,

duas
1 duas ii *RBH* ii *Dd* 2 pluralium scribi *GLK* 3 iidem et eidem *D*
iisdem] *ex* eisdem *corr. B* *Iuv. sat.* V 14, 30 4 in V saturarum *om. G* V
Krehtius II 538; II. libri saturarum *Rr* saturarum *D* saturarum *G* saturarum *Implet* et ad moechos dat *B*; *versus integer affertur lib.* VII § 15 XIII 15 XVIII 288.

y
5 cinedis *H* cenaedis *G* aeneidis *Kk* 6 pone *Rr* 7 *Verg. Aen.* I 221 *sq.*
in I *om. D* 8 crudelia *K* crudeli *G* 9 fatalici *H* lici *BD* 10 pro Lyci *om. D* lici *R* *Verg. Aen.* I 247 11 ile *R* ille urbem *om. B* petau *G* 12 pro pataui *R* pro petauui *G* *Iuv. sat.* IIII 10, 123 III. *REDHK* 13 gladios *RDH* r gladius *RDH* potuit contemnere posset si *B* contemnere *RKd* continere *D* possit post contemnere *add. DHGLK del. dh* 15

et accusativum *K* 16 nominativum] *b* nomina *B* 17 est accusativus *Rr* 18 isthic *K* istaec] *stec R* isthaec *K* isthoc *K* isthunc *K* isthauc *K* *Terent. heautontim.* V 2, 41 19 heautontimorumenos *RD* eautontimorumenos *B* eautontimorumenos (h) *L* eautontimoro meno *K* phormione *G* 20 Suspicionem] *sic Bemb. Bas.* suspicionem *DH* ista *Bas.* q̄rere *G* 21 isthoc *K* isthaec *K* isthaec *K* semper per singularem *B* feminini sequitur *K* feminini *D* 24 illaec] illuc in *titura* h illac *K* autem] *b* atem *B* adhuic *Rr* 25 et abhinc *GLK* 26 adiungitur] *h* adiunguntur *H* 27 adumptionem *B* uocant *add. h* ἐπέκτασιν vel

παραγωγήν] *om. D* ὄν et in *mg.* ΕΠΕΚΤΑΣΙΝ uel ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ *d* pragogen *R* ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ *BK* ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ *G*

p. 946. 47 P.

p. 552. 53 K.

solent proferri. et primae quidem personae omnibus | adiungitur || casibus:
 'egomet, meimet, mihimet, memet', secundae vero personae obliquis solis:
 'tuimet, tibimet' - Statius in VIII Thebaidos:

Ceu tibimet sceptrā et proprios laturus honores —,
 5 'temet'; nominativo autem ideo non additur, ne dubitationem faciat, cum
 etiam verbum intellegi possit, si dicamus 'tūmet'. itaque brevem 'te'
 syllabam pro 'met' ei addere solent auctores vel 'temet'. Lucretius in
 primo:

Accipe praeterea, quae corpora tutē necesse est.

10 idem in eodem:

Tutēmet a nobis iam quovis tempore vatū.

Ennius:

O Tite tutē Tati tibi tanta tiranne tulisti.

Alphius Avitus in II excellentium:

15 Seu tutē malis hospites,

Seu tutē captivos habes;

sunt enim dimetri iambici. unde neque in alio casu eandem 'te' syllabae
 adiectionem invenies. nec non pluralis numeri casibus additur 'met' aliis
 absque genetivo: 'nosmet, nobismet' et 'vosmet, vobismet' - Cicero
 20 de domo sua: vobismet ipsis pontifices —, tertiae quoque personae 24
 triptoto, id est 'suimet, sibimet, semet'.

'Pte' quoque ablativum [trium] pronominum possessivorum invenio as-
 ciscere: 'meapte, tuapte, suapte, nostrapte, vestrapte'.

Sciendum tamen, quod 'met' et 'te' adduntur supra dictis pronomi-
 25 nibus vel discretionis causa plerumque vel significantiae, ut Terentius
 in adelphis:

3 ut tuimet GLK Stat. Theb. VIII 67 in VIII Thebaidos om. G VIII.

RR tebaidos L 4 scriptione B laturus G honores tenet. Nominativo R
 5 ideo Dd 6 verbum in mg. post intellegi add. k 7 solent addere GLK
 Lucret. I 200 8 prima DHL 9 Accipere B quae] sic etiam Lucr. oblongus,

'corrector oblongi quod, quadratus et schedae omittunt' hute Rr est om. G

10 Lucret. I 102 11 Tutemet] r tu autem et R quovis etiam corr. cod. Lucr.
 oblongi quoduis libri Lucr. opt. rell. 12 Enn. ann. I 151 E. S. 49 Iibg. LXXI
 p. 18. XXXVIII Vahl. 13 tiranne] R tyranne rell. 14 auitius K Alphii Aviti

excellentium lib. II fr. v. II. lib. VIII § 44 II. 15 tote Rr manus Valesius in

adnot. ad excerpt. Peiresc. p. 82 hospites Rr ospites GL obsides Valesius I. I.

16 captivos, habes Andr. Schottus in (Aur. Vict.) de vir. ill. c. 23 habe Vale-

sius I. I. aues Stewechius ad Apuleium p. 150 17 demetri Hh iambi D 18

numeri. (*) H additur met casibus G 19 nobismet uosmet et B Cic. de domo
 sua or. 17, 45 20 domu GK uosmet G 22 trium] in mg. add. K quinque edd.
 et sic scripsisset Priscianus cf. § 1. 29 posesiuorum pronominum G posesiuorum

pronomium K asciscere Rr adsciscere BDH 23 tuapte om. D 24 quod et

met et LK et met et te et pte B et met et te et pte Dd pronominiibus supradictis

D pro nominiibus Rr 25 vel pro discretionis B Ter. adelph. III 4, 20 26
 in adelphis om. G

Egomet rapui,

intellegimus enim 'ego et non alius'. Cicero pro Murena: quid? quod, cum admoneris, tamen quasi tute noris, ita salutas? 'tute' dixit pro 'tu ipse per te et non per alium'. nam 'tète' utraque producta accusativus esse geminatus ostenditur vel ablativus, quod et in 3 prima et in tertia solet fieri persona, ut 'même', 'sèse'; composita tamen ostenduntur accentu paenultimo acuto. nec mirum, eam compositionem in his solis casibus inveniri, qui soli inter obliquos supra dictorum pronominum singulares sint monosyllabi: supra dicta enim geminatio in 25 alijs casibus fieri non solet. et sciendum, quod hoc quoque ad Graecorum imitationem facimus, ut inveniantur quidam casus adhibentes com-
positionem vel adiectionem, alii vero abnegent. solent enim apud illos Attici *ἐγώγε*, *ἐμοίγε* per duos casus, id est nominativum et dativum, addere, quae *παράγωγῇ* per alios casus non invenitur; *ἐμαυτοῦ*, *σεντοῦ* 15 deficiunt nominativo.

'Ce' quoque solebant per omnes casus vetustissimi addere articularibus vel demonstrativis pronominibus, hoc est ab aspiratione incipientibus, ut 'hicce, huiusce, haecce, hocce', unde 'hoc' quasi duabus consonantibus sequentibus solent poetae producere, ut:

Hōc erat, alma parens, quod me per tela, per hostes 20
Eripis?

et sic in antiquissimis codicibus invenitur bis c scriptum, quomodo est apud Terentium in Andria:

Hoccine est credibile aut memorabile?

2 et ego et DG Cic. pro Murena or. 36, 77 3 quod cum] cum Cic. plerique quod Hebmst. quaeso Oxon. T ammoneris DHGLK admoneres B tamen] etiam Cic. Oxon. T tamen quesi tute Rr ita et GLK salutes Cic. Monac. 68

5 quod in prima G 6 composita tamen Rr tamen haec ostenduntur G 7 compositionem K 9 sunt d 10 et sciendum, quod hoc quoque ad om. GLK sciendum hoc quoque ad add. l 11 emitationem K 12 negant K illos] græ-

cos B 13 Graeca per totum h. l. om. D ΓΩΓΕ Η ΕΓΩΓΕ Β ΕΓΩΓΕ ΕΜΩΓΕ add. d .el. ΕΓΩΓΕ ΕΑΜΟΥΤΕ G el ΕΓΩΓΕ ΕΜΟΥΤΕ Ll el TE ΕΓΩΓΕ ΕΑΥΜΟΥΤΕ K ΕΜΟΥΤΕ Rr casus add. d 14 adere Rr παράγωγῇ om. D ΠΑΡΑΓΩΓΕ B ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ G inneni-tur (un) L ἐμαυτοῦ, σεντοῦ] add. d ΕΜΑΥΤΟΥ

CAΥΤΟΥ R ΕΜΑΥΤΟΥ CAΥΤΟΥ G ΕΜΑΥΤΟΥ CAΥΤΟΥ (A) L ΕΜΑΙΟΥ CAΥΤΟΥ B CAΙΟΥ H ΕΑΥΤΟΥ K 16 arddere K 18 hocce haecce K 19 Consequentibus R ce sequentibus Bd c sequentibus DHGLK Verg. Aen. II 664 sq. 20 Hoc] sic etiam

Med. Pal. Ver. (deficit Rom.) hocce dh cf. sqq. et lib. XIII § 9 hoc L hoc Kk hocce

R tela per ignis hostis Hh tela per hostes Bb hostes] ignes Priscianus lib. XIII § 9 et sic vel ignis (Med.) codd. Verg. (in Pal. h. l. lacuna, de Rom. v. supra); hostes videtur gloss. ad tela pertinens, cui gemina lectio ignes cessit 23 Ter. Andr. IIII l. 1 24 est sup. lin. add. Prisc. vet. cod. Cantabrig. a Bentley ad hunc Ter. l. 1. est. credibile • aut (ē) L

p. 948. 49 P.

p. 554. 55 K.

nunc vero eorundem pronominum his casibus frequenter additur 'ce', qui 26
in s desinunt, euphoniae causa: 'huiusce, hisce, hosce, hasce'. nec so-
lum poetae, sed etiam oratores his utuntur supra dictis adiectionibus. Ci-
cero in II invectivarum: hosce ego non tam milites acris
5 quam infitiores lentos esse arbitror. inveniuntur tamen etiam
nominativum pluralem 'hisce' proferentes antiqui, ut Terentius in eu-
nuchō:

hisce hoc munere arbitrantur

Suam Thaidem esse,

10 in quo videntur euphoniae causa s interposuisse. nec non similiter 'illicce',
unde 'illic' quasi apocopa facta in fine servat accentum. Terentius in
Andria:

illic est huic rei caput.

'illiusce', 'istiusce', 'illucce', 'istucce' veteres dicebant teste Papi-
15 riano, qui de orthographia hoc ostendit. Terentius in heauton-
timorūmeno:

Illancine mulierem alere cum illa familia.

Haec igitur, hoc est 'met te pte ce' adiectiones esse ipse sensus
arguit, qui nullus in his separatis potest inveniri: nihil enim compositum
20 dividitur, quod cum separetur, quamvis sit ex corruptis, non tamen haec
eadem corrupta ab integris esse ostendat, ut 'expers' ab 'ex' prae-
positione et 'pars', 'conficio' a 'con' et 'facio', 'idem' 'is demum'. ergo
'egomet, tute, suapte, huiusce' minime dicenda sunt composita, quia
additio, si separetur, nihil significare possit per se. ||

25 Quaeritur, 'ecum, ecam, ellum, ellam, eccos, eccas, mecum, te-VI 27
cum, secum, nobiscum, vobiscum' pronomina sint composita an adver-
bia? ad quod dicendum, quod adverbia personas simul et numeros et ca-

1 erundem Rr qui] quae B 3 ntuntur his adiectionibus supradictis. G
subpradictis H Cic. in Catil. or. II 10, 21 4 milite sacris B acris GLK

acres libri Cic. 5 inficiores Rr inficiores GLK lentos om. Cic. Rhenang.

6 hisce] v. Ritschelium monum. epigraph. tria p. 20 Ter. eunuch. II 2, 38 sq.

in eunuchō om. G iunuchō K 8 hisce etiam Bemb. hijce Bas. arbitrentur

Bemb. 10 interposuisse] d interpotuisse D illicce GL 11 accen Rr Ter.

Andr. II 6, 27 . . . illic est huic (hui^c Bas.) rei caput 13 illicce huius H huic]

B huius rell. 'et sic certe Donatus' Fl. caput] r caput RD 14 illuce LK istuce LK

papiriano GK 15 horigraphia R origraphia BK ortographia GL ortografia H in

frustulis Papiriani a Cassiodoro excerptis haec non servata sunt hoc dīd. r Ter. heau-

tonim. III 5, 3 in heautontimorūmeno om. G eaytontimorūmeno B heautantimorū-

meno L eauton K 17 illancine RH muliere malere GL mulierem malere K

alere ex corr. h 18 id L pte ce te K 19 nullis H his] d he D 20

quod] r quo R quod . . . cum B quod non cum LK . Quod non cum H quod „cum

, non G quam vix Dd non om. DGLK del. h 21 ostendit GL expers] r

expres R ppositione Hh 22 conficio ex conficia corr. L is et demum BGd

23 quia] quae B 24 posset B 25 ellam] add. r om. R rell. 26 sint] r

sunt H sunt RBDK an] r in R

sus in eodem habere non possunt. sunt enim quaedam personas tantum significantia, ut 'meatim facis' et 'facitis', quaedam casus videntur certos nominum habere, carent autem personis, ut 'domi, domo, domum', quaedam numeros, ut 'semel, bis'; omnia autem simul supra dicta nisi in pronominebus, inveniri non possunt. sunt igitur sine dubio pronomina. 5 adeo autem non est idem dicere 'ecce' et 'eccum', quod 'ecce' adverbium licet tam mares quam feminas et unum et plures demonstrantibus dicere, 'eccum' autem non nisi marem et unum et 'eccam' non nisi feminam et unam, 'eccos' et 'eccas' non nisi plures. quid est enim aliud 'eccum' nisi 'ecce eum'? 'eccam' nisi 'ecce eam'? 'eccos' nisi 'ecce 10 eos'? 'eccas' nisi 'ecce eas'? 'ellum' nisi 'ecce illum'? quae omnia tam genera diversa quam casus habent accusativos utriusque numeri, quos exigit verbum 'vide' vel 'aspice' vel 'cerne', quod saepe per ellipsin solet intellegi.

'Mecum' autem et 'tecum, secum, nobiscum, vobiscum' per anastro- 15 phen cum pronomine praepositio est, unde et casus, qui serviunt praepositioni 'cum', id est ablativi, in utroque numero trium personarum componuntur; quomodo igitur, si dicam 'propter te' et 'te propter', idem 28 significo et 'cum quibus' et 'quibuscum', sic 'cum me' et 'mecum'. nam antiquissimi utrumque dicebant, sed in plurali primae personae cacephati causa solebant per anastrophem dicere 'nobiscum' pro 'cum nobis'. itaque propter hoc reliquarum quoque personarum ablativos similiter praepostere proferre coeperunt teste Plinio, qui hoc in 11 sermone dubii ostendit, et Cicerone, qui de oratore his utitur verbis: nolimus 'cum me' et 'cum te' dicere, ne eadem computa- 25 tione adiungendum esset 'cum nobis', sed potius 'mecum' et 'te||cum' et 'nobiscum' diximus, 'cum' praepositione.

1 eadem *K*   significantia tantum *G*   6 et eccum] et haecum *R* ut eccum
^a
r   7 mores *Rr*   unum plures *G*   demonstrantibus *L*   8 Eccū ex *Ecc.* corr.
B   marcum *H*   et non nisi unum *G*   9 plurales *G*   quidem *Rr*   10 nisi
ecce eum add. *d*   et eccam *G*   ecos *G*   11 omnia] *r* communia *R*   12 accu-
satiuos ex accusatiuos corr. *D*   numeris *B*   quos] *r*. Quo^s *Hh* quem *RDG* q̄ *LK*
^{um}
13 uerbo *D*   ellipsin *B*   elipsin *D*   eclipsin *H*   eclipsim *R*   15 et tecum et se-
cum *D*   uobis *Ll*   uobiscum cum per *K*   16 cum pronomen *Hh*   qui add.
^{cum}
r   18 propter te et propter *B*   19 significatio *D*   20 Nam et antiquissimi *R*
cacephati *RBHGLK* cacephatin *D*   23 plenio *K*   Plinii dub. serm. lib. 11 fr. C1
ap. Lerschium Sprachphilosophie d. Alten 1 200   24 in Ciceronis de or. libris haec
hodie non leguntur: idem argumentum tractatur in or. 45, 154 cf. *epp. ad M. Teren-
tium Varro* nem (vg. *epp. ad fam. lib. VIII*) ep. 22, 2. haec Pliniana esse loco mota, ipsa
Ciceroniana perisse arbitrat *Krehtii censor Iencensis l. l. p. 423* de oratione *L*
ⁱ
25 nolimus *K*   eadem computatione *GLK* eidem computationi *DH* ne eadem com-
^{uta}
positioni *Rr* ne eadem computatione *B*   26 adiungendum *D*   27 diximus cum
cum *B*

p. 950 P.

p. 555 56 K.

quae facit obscenum, assidue postposita. antiqui tamen absque 29
observatione naturali ordine haec protulisse inveniuntur. nulla tamen mo-
nosyllaba praepositio anastrophe patitur nisi | ea, et fortassis ideo encli-
tici vice fungitur, quia enclitica monosyllaba sunt: 'que, ve, ne'.

5 Nec mirum, supra dicta pronomina unius causa idem pati, cum in
aliis quoque quibusdam structuris haec eadem sola communes habent quas-
dam proprietates. 'interest' et 'refert' genetivo solent adiungi omnium
casualium absque supra dictis quinque pronominibus, pro quorum geneti-
vis ablativos ponimus possessivorum, ut 'interest' et 'refert mea, tua,
10 sua, nostra, vestra'. 'cuius' quoque infiniti possessivum cum supra dic-
tis verbis pro genetivo primitivi ponitur - Cicero pro Vareno: ea cae-
des si potissimum crimini datur, detur ei, cuius interfuit,
non ei, cuius nihil interfuit -, cuius gentile non solum 'cuius', sed
etiam 'cuiatis' proferebant communi genere. Plautus in Poenulo:

15 Quid sit, cuiatis, unde sit, ne parseris. -

Quid est? cuiates estis? aut quo ex oppido?

'pte' quoque ea sola in eodem ablativo assumere solent: 'meapte, tuapte, 30
suapte, nostrapte, vestrapte'.

Sed si quem forte tangit, quod in fine sit 'cum' praepositio, in com-
20 positione autem plus dicatur valere ea pars, quae in fine sit, sciat, quod
coniunctiones et praepositiones et adverbia vim nominum vel pronominum
ante se positorum in compositione non mutant, ut 'uterque, quisque,
quicumque, qualiscumque, totidem, idem, tantundem', cuius genetivus
solus ex obliquis in usu invenitur, 'tantidem' - Terentius in adelphis:

25 tantidem emptam -,

quod quamvis videatur pro 'eiusdem' poni, tamen significat quantitatem,
quae in pronomine esse minime potest, quod substantiam solum, ut saepe
diximus, significat. est igitur nomen, quomodo et simplex eius, 'tantus
tanta tantum'. usus quoque hoc confirmat. 'tantidem' dixit 'emptam',

1 oscenum G assidue Rr assidue H 2 observatione R 3 nisi ea
fortassis G enclitici] r enclitici R enclitici D enclitici K 4 enclitica DK
que ue Ll "ne ue G 6 quoque] d coque D 7 communes D communes H
habeant L quadāsprietates Dd "proprietates quasdam G 7 proprietates R
11 primitivi add. d Cic. pro Vareno or. fr. 9 p. 443 Or. mreno K
caedes Rr 12 si crimini datur, detur ei potissimum Patricius cremiui LK cre-
mina G datur datur detur r ei] r et R aei H post interfuit: non — inter-
fuit add. r 13 nihil spscr. in L 14 commune B Plaut. Poen. V 2. 33 sq.
cf. lib. XVII § 23 in Poenulo om. G penulo DH penulo RBLK 15 Quid]
sic libri etiam lib. XVII l. i. qui Plautus quopatis Plaut. Pall. cuiatis ut desit
B parseris] d passeris RBDHGLK parleris Pall. 16 Quid est] r quidem RB
Ano Pall. quolates Pall. estis D estis unde aut quo(d) R ex quo
B 19 si quem] rh si quidem RII post fine sit sqq. — fine sit add. r 20
ea pars valere G sit] fit GK 22 ante positorum Rr compositione mutant Rr
24 in usu om. G Ter. adelph. II 1, 46 in adelphis om. G adelphys R
25 emptam H 26 poni] r prono R 27 substantiam ut sepe diximus signifi-
cat solam K solam GL 29 emptam G

quantitatem similem pretii ostendens. 'tan||tundem' ergo nihil aliud significat nisi relationem et similitudinem quantitatis, quod etiam si posset pro 'idem' accipi, non tamen iam et pronomem esset. non enim id, quod pro aliquo accipitur, omnimodo etiam ex eadem specie accipiendum est.

- 31 Componuntur nomina cum pronominibus, ut 'huiusmodi, istiusmodi, 5 huiuscemodi', sicut et apud Graecos *ἀντοκασίγητος, ἀντοδίδακτος, φίλαντος*, et sunt omnia nomina, etiam quae in fine pronomem habuerint: cum enim qualitatem significant, pronomina esse non possunt. componuntur etiam cum adverbis pronomina: 'eccum, eccam, eccos, eccas, ellum'; cum praepositione etiam secundum Donatum: 'mecum, tecum'. nec 10 mirum, per singulos quosdam casus ea componi, quomodo et 'meme, tete, sese', cum nomina quoque supra dicta per genetivos composita sint solos; quos enim casus separata per appositionem habere exigebat structura, eos in compositione servavere. quid est enim 'eiusmodi' nisi 'modi eius'? 'eccum' nisi 'ecce eum'? 'mecum' nisi 'cum me'? quod ve- 15 tustissimis erat in usu, sicut supra dictum est.

DE NVMERO.

- 32 Numerus pronominibus accidit, qui et nominibus et verbis et partici-
piis, id est singularis et pluralis. sola enim declinabilia possunt habere ex
eisdem vocibus tam singularem quam pluralem numerum, id est quae sub 20
personas finitas cadere solent, sine quibus numeri declinabiles, id est sin-
gulares et plurales, inveniri non possunt. itaque si careat verbum per-
sona, quod dictum est iam, caret necessario etiam numero, ut infinita et
impersonalia et gerundia. || principales igitur duae partes, nomen et ver-
bum, et quae loco eorum funguntur, hoc est participium et pronomem, 25
supra dictos numeros habent in declinatione. aliae autem quattuor partes,
hoc est praepositio, coniunctio, adverbium, interiectio, declinatione caren-
tes numeros supra dictos habere non possunt. quamvis igitur adverbia sunt

1 pretii B praecii Rr pti ex ptea corr. G 2 possit D 3 quod aliquo G
5 huiusmodi] eiusmodi L huiuscemodi huiusmodi istius modi (huiusmodi in mg.)
K istiusmodi add. r 6 ΑΥΤΟΚΑΤΕΓΗΝΤΟΣ B ΑΥΤΟΚΑΤΕΓΗΝΤΟΣ H ΑΥΤΡΑΚΕΓΗΝΤΟΣ GLK
TAKH a se diiudicatus H
ΑΥΤΟΚΑΤΕΓΗΝΤΟΣ (a se diiudicatus spscr. r) Rr om. D gr. et in mg. ΑΥΤΟΚΑΤΕΓΗΝΤΟΣ
d ΑΥΤΟΚΑΤΕΓΗΝΤΟΣ l αὐτάρετος Apoll. de pron. p. 79 C 2 Bk. αὐτοδίδακτος] add.
d φίλαντος] add. d φιλαντος HGLK φιλαντος R ΑΥΤΟΦΙΛΑΝΤΟΣ r at v. Apollon.
nomina P
l. l. C 3 7 omnia cum pronominibus quae Gg finem D nomen Hk nomen
b 9' ellum et cum B praepositione Rr Donatus II 13, 2 p. 1759 P. 21 Lind.:
(adverbia) personalia, ut mecum, tecum, secum, nobiscum, vobiscum 11 et] r
om. R 13 sim] sunt B cuim om. GLK 14 servavere] h servare RDHGLK
huiusmodi K 17 De numeris GK finit de figura. Incipit de numero L 18
ponominibus H 19 declinabilia K 20 isdem Rr hisdem GLK isdem H sin-
gularem numerum quam pluralem GL numerum singularem quam pluralem K 21
finitas] finitas siue infinitas BHGLrd finitas K declinabiles K 22 non
possunt inveniri G si add. r careant D 23 uti B 24 impersonalia B
25 earum GLKd hoc] id L 26 autem om. L partes orationis hoc G 28 sint K

p. 952 P.

p. 537. 58 K.

quaedam numerorum, tamen non ex eadem voce singularem et pluralem significant nec ad personas vel singulas singularem vel plures pluralem, quomodo supra dictae partes, reddunt numeros, sed similiter vel uni vel pluribus eadem adiunguntur, sive singularis sint numeri sive pluralis, ut
 3 'semel facio, facis, facit, facimus, facitis, faciunt', similiter 'hīs, quater, saepe', cum declinabiles partes necessario sibi adiunctae eosdem numeros servant, ut 'facimus nos, faciunt homines, faciunt scribentes': ecce omnes plurales. et iterum 'facio ego, facit homo, facit scribens': en ubique singularibus utimur. cum igitur duo in pronomine quoque, quomodo in no- 33
 10 mine, sint numeri, singularis et pluralis, sunt quaedam numero communia, ut 'idem', dicimus enim 'idem vir' et 'idem viri'; sunt alia non solum numero, sed etiam diverso genere communia, ut 'haec mulier' et 'haec mancipia'. possessiva autem, quemadmodum iam diximus, duplicem significant numerum. et intrinsecus quidem eundem habent, quem primitiva
 13 eorum, extrinsecus autem pro terminationis forma singularem et pluralem: 'meus mei, noster nostri'. unde 'suus', quia et primum eius utriusque est numeri commune, id quoque intrinsecus utriusque est numeri commune tam per singularem quam pluralem declinationem: dicimus enim 'suus illius' et 'suus illorum'. | ||

1 singularem uel et R 2 significatⁿ H ne^c ad Rr singulas ex singulares
 corr. D plurales K 4 sine singulares D sunt G 7 facimus homines K facimus ho-
 mines GL post scribentes: ecce — scribens add. d 9 quomodo om. L 10 numero
 quaedam G communia D 12 communia D ut haec haec mulier DH haec
 ut haec mulier K 13 quemadmodum BL significet L 15 pro • terminatio-
 nis (p) R formā (i?) B formā b singularem G pluralem numerum K 16
 quia et Rr 17 sq. numeri commune est K 18 commune tam D quam per plu-
 ralem BHGLKr declinationem K 19 et suus illorum illorum G suus illorum g

Explicit liber XII. | Incipit lib. XIII de pronomine (de casibus in mg. add. r)
 Theodorus u d memorialis ss epistolarum et adiutor u m questoris spi scripsi manu
 mea in urbe roma constantinopoli nonas febroarias mauortio u d consule. DE CASIB; Rr
 EXPLICIT LIB. XII. DE PRONOMINE INCIPIT LIB. XIII. DE CASIBVS. Theodorus memorialis ss.
 sacri scrini epistolarum et adiutor questoris spi scripsi manu mea in urbe roma con-
 stantinopoli nonis febroariis mauortio consule. B Explicit lib. XII de pronome. | Theo-
 dorus memorialis ss. epistolar et adiutor (sic) quaestoris spiriti scripsi manu mea in
 urbe roma constantinopoli nonis februariis martio consule. | incipit .XIII. lib de casib-
 us G expli liber xii | Theodorus sr epistolarum et adiutor qstoris spiriti scripsi
 manu mea in urbe roma constantinopoli nonis februariis martio consule. | incipit lib.
 xiii de pronomine K EXPLICIT LIB. XII. INCIP. XIII. | Theodorus memorialis ss eptarum
 et adiutor questoris spi scripsi manu mea in urbe roma constantinopoli nonis feb ma-
 uortio consule. D EXPLICIT LIB. XII DE PRONOMIN. INCIPIT LIBER. XIII. | THEODORVS. ME-
 MORIALIS. SS. EPISTOLARVM ET ADIVTOR questoris spi. scripsi. manumea. inurberoma.
 constantinopoli. nonis. februariis. martio consule. | DE CASIBVS H Explicit xii lib | In-
 cipit xiii de pronom n eiusde casibus. Sed primum de uocatio L

In B. G. Teubner's Verlag in Leipzig sind ferner erschienen:

Addimenta ad civitatis Platonicae libros X, Lipsiae A. MDCCCXXX.
XXXI, XXXIII, editos a C. E. Chr. SCHNIDERO. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.

Die Ausgabe des Platonischen Staats von Schneider, zu welcher diese Addimenta gehören, habe ich im Preise von 6¼ Thlr. auf 2 Thlr. herabgesetzt.

Alciphronis rhetoris epistolae cum annotatione critica editae ab Augusto MEINKIO. gr. 8. 1853. geh. 1½ Thlr.

Apollonii Argonautica. Emendavit, apparatus criticum et prolegomena adjecit R. MERKEL. Scholia vetera e codice Laurentiano edidit HENRICUS KEIL. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

Bernstein, G. H., das heilige Evangelium des Johannes. Syrisch in Har-
klensischer Uebersetzung mit Vokalen und den Punkten Kuschoi und Rucoch nach
einer Vaticanischen Handschrift nebst kritischen Anmerkungen. Gedruckt mit neuen
syrischen Typen. gr. 8. 1853. geh. 2½ Thlr.

Bionis Smyrnaei Epitaphius Adonidis. Edidit Henricus Ludolfus Ahrens.
8. 1854. geh. 15 Ngr.

Boeckh, A., zur Geschichte der Mondcyclen der Hellenen. gr. 8. 1853.
geh. 22½ Ngr. (Siehe auch Jahrbücher f. Phil.)

Bredovius, F. I. C., quaestionum criticarum de dialecto Herodotea libri
quattuor. gr. 8. 1846. geh. 2 Thlr.

Bucolicorum Graecorum Theocriti Bionis et Moschi reliquiae accedenti-
bus incertorum idylliis edidit HENRICUS LUDOLFUS AHRENS. Tomus primus textum
cum apparatu critico continens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr. 12 Ngr.

Catonianae poesis reliquiae. Ex recensione Alfredi Fleckelseni. gr. 8.
1854. geh. 6 Ngr.

Comicorum Latinorum praeter Plautum et Terentium reliquiae. Recensuit
OTTO RIBBECK. gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.

Cornifici Rhetoricorum ad C. Herennium libri IIII. Recensuit et Interper-
tatus est C. L. KAYSER. gr. 8. 1854. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Didascalia apostolorum Syriace. gr. 8. 1855. 4 Thlr.

Didymi Chalcenteri grammatici Alexandrini fragmenta quae supersunt.
Collegit et disposuit MAURICIUS SCHMIDT. gr. 8. 1854. geh. 3 Thlr.

Ennianae poesis reliquiae. Recensuit Ioannes Vahlen. gr. 8. 1854.
geh. 2 Thlr.

Fleckelsen, Alfred, zur Kritik der altlateinischen Dichterfragmente bei
Gellius. Sendschreiben an Dr. MARTIN HERTZ in Berlin. gr. 8. 1854. geh. 9 Ngr.

Friederichs, Dr. K., Praxiteles und die Niobegruppe nebst Erklärung
einiger Vasenbilder. Mit einer Kupfertafel. gr. 8. 1855. geh. 1 Thlr.

Q. Horatii Flacci sermonum libri duo. Germanice reddidit et triginta codi-
cum recens collatorum grammaticorum veterum omniumque Mssorum adhuc a variis
adhibitorum ope librorumque potiorum a primordiis artis typographicae usque ad hunc
diem editorum lectionibus excussis recensuit apparatu critico instruxit et commen-
tario illustravit C. KIRCHNER. Pars I. Satiras cum apparatu critico continens. gr. 8.
geh. 1854. 2 Thlr.

— — — — — **Voluminis II pars I commentarium in satiras libri primi conti-**
nens. gr. 8. 1855. geh. 2 Thlr.

(Vol. II pars II, den Commentar zum II. Buch der Satiren enthaltend, wird
von Herrn Professor Teuffel in Tübingen mit Benutzung der vom Herrn Rector
Kirchner hinterlassenen Vorarbeiten bearbeitet.)

Grammatici Latini ex recensione Henrici Keilii. Vol. II. fasc. I. & II.,
Prisciani institutionum ex recensione MARTINI HERTZII, Vol. I. continens.

E. s. t.

Prisciani Grammatici Caesariensis institutionum Grammaticarum libri
XVIII. ex recensione MARTINI HERTZII. Vol. I, libros I—XII continens. gr. Lex.-8.
1855. geh. 6 Thlr. 10 Ngr.

Jahrbücher, neue, für Philologie und Pädagogik. Begründet von M. Johann Christian Jahn. Gegenwärtig herausgegeben von R. Klotz, R. Dietsch und Alfred Fleckeisen. Erscheint seit 1826. Jährlich in 12 Heften. Preis 9 Thlr.

Dazu als Supplement:

Archiv für Philologie und Pädagogik. Herausgegeben von R. Klotz und R. Dietsch. In Bänden von 4 zwanglos erscheinenden Heften. Im Ganzen 19 Bände. Preis eines Bandes 2 Thlr. 20 Ngr.

Ferner:

Jahrbücher für Philologie und Pädagogik. Erste Abtheilung: für classische Philologie, herausgeg. von A. Fleckeisen. Supplemente. Neue Folge. Erster Band. I. u. 2. Heft. gr. 8. 1855. geh. à 16 Ngr.

Einige noch vorhandene vollständige Exemplare der Jahrbücher f. Philologie mit den Supplementbänden (von 1826 bis December 1852) im Ladenpreise von circa 300 Thlr. liefere ich für 60 Thlr. baar pr. Exempl.

Naevi, Cn., de bello Punico reliquiae. Ex recensione Ioannis Vahleni. gr. 4. 1854. geh. 12 Ngr.

Prisciani inst. gramm. libri ed. Hertz, s. unter Grammatici Latini.

Ross, Ludwig, archäologische Aufsätze. Erste Sammlung: Griechische Gräber — Ausgrabungsberichte aus Athen — zur Kunstgeschichte und Topographie von Athen und Attika. Mit 8 farbigen und sechs schwarzen Tafeln und einigen Holzschnitten. gr. 8. 1855. geh. 4 Thlr.

— **Eine alte iokrische Inschrift von Chaleion oder Oeantheia, mit den Bemerkungen von J. N. Oekonomides.** Mh 1 lithogr. Tafel. gr. 8. 1854. geh. 15 Ngr.

Rosbach, Aug., und R. Westphal, Metrik der griechischen Dramatiker und Lyriker nebst den begleitenden musischen Künsten. Erster Theil: Griechische Rhythmik.

Auch unter dem Titel:

Rosbach, Aug., Griechische Rhythmik. gr. 8. 1854. geh. 1¼ Thlr.

Salustii, C., Crispi Catilina et Iugurtha. Aliorum suisque notis illustravit Rodolphus Dietsch. Vol. I. CATILINA. 1 Thlr. Vol. II. IUGURTHA. 1 Thlr. 15 Ngr.

Salustii, C., Crispi opera quae supersunt. Ad fidem codicum manu scriptorum recensuit, cum selectis Cortii notis suisque commentariis edidit, indicem accuratum adiecit FRIDERICS KRITZINS, professor Erfurtensis. Vol. III. Historiarum fragmenta continens. Auch unter dem Titel:

— **Historiarum fragmenta. Pleniora, emendatiora et novo ordine disposita suisque commentariis illustrata edidit et indices accuratos adiecit** FRIDERICS KRITZINS. Accedit codicis Vaticani et Palimpsesti Toletani exemplum lapidi inscriptum. 1853. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Scenicae Romanorum poesis fragmenta recensuit Otto Ribbeck. 2 voll. gr. 8. geh. 6 Thlr.

Vol. I. Tragicorum reliquiae 3 Thlr. Vol. II. Comiorum reliquiae 3 Thlr.

Sophoclis tragoediae. Graece et Latine. Ex recensione Gull. Dindorffii. 2 voll. 8. 1850. 2 Thlr. 9 Ngr. Auch jedes Stück einzeln à 7½ Ngr.

Struve, Caroli Ludovici, directoris quondam Gymnasii Urbis Regimontani, opuscula selecta edidit IACOBUS THEODORUS STRUVE. 2 voll. gr. 8. 1854. geh. 5 Thlr.

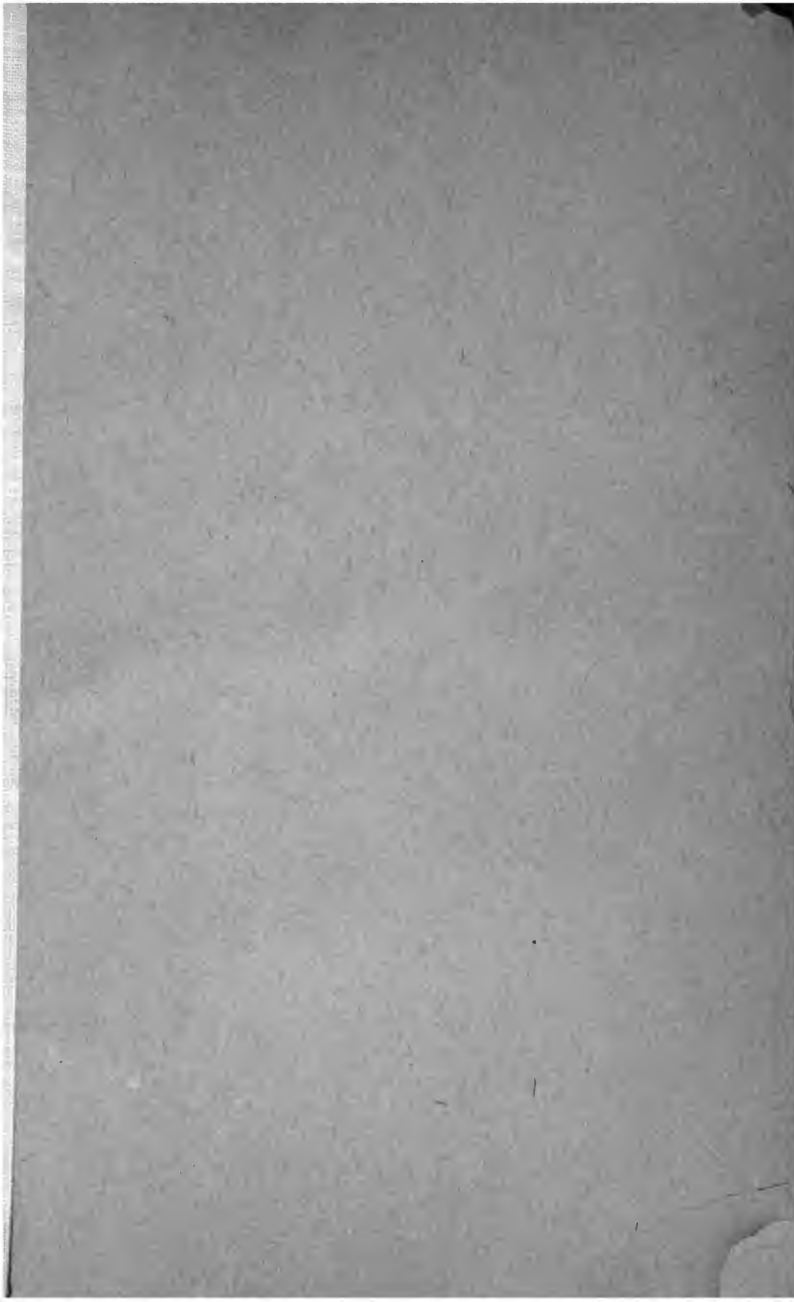
Susemihl, Dr. Franz, die genetische Entwicklung der platonischen Philosophie einleitend dargestellt. Erster Theil. gr. 8. 1855. geh. 3 Thlr.

Tragicorum Latinorum reliquiae. Recensuit Otto Ribbeck. 1852. gr. 8. geh. 3 Thlr.

Das classische Alterthum in der Gegenwart. Eine geschichtliche Betrachtung von Dr. WILH. HERBST. 8. 1852. geh. Preis 1 Thlr.

Zur Geschichte der auswärtigen Politik Sparta's im Zeitalter des peloponnesischen Kriegs. Von Dr. WILH. HERBST. I. 8. 1853. geh. 12 Ngr.

2. 4
10

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**